

पदपाठसहिता

ऋग्वेद-संहिता

सायणाचार्यकृत-भाष्यसंवलित

सैव

हिन्दीभाषामन्त्रानुवादसमन्विता

अनुवादक

पण्डित रामगोविन्द त्रिवेदी

603

॥ श्रीः ॥

विद्याभवन प्राच्यविद्या ग्रन्थमाला

३५

पदपाठसहिता

ऋग्वेद-संहिता

सायणाचार्यकृत - भाष्यसंवलित

सैव

हिन्दीभाषामन्त्रानुवादसमन्विता

चतुर्थोऽष्टकः

चौखम्बा विद्याभवन
वाराणसी

प्रकाशक

चौखम्बा विद्याभवन

(भारतीय संस्कृति एवं साहित्य के प्रकाशक तथा वितरक)

चौक (बैंक ऑफ बड़ोदा भवन के पीछे)

पो. बा. नं. 1069, वाराणसी 221001

दूरभाष : 2420404

ई-मेल : cvbhawan@yahoo.co.in

पुनर्मुद्रित संस्करण २००७

१-९ भाग (सम्पूर्ण)

मूल्य : ३५००.००

अन्य प्राप्तिस्थान

चौखम्बा पब्लिशिंग हाउस

4697/2, भू-तल (ग्राउण्ड फ्लोर)

गली नं. 21-ए, अंसारी रोड

दरियागंज, नई दिल्ली 110002

दूरभाष : 23286537

चौखम्बा संस्कृत प्रतिष्ठान

38 यू. ए. बंगलो रोड, जवाहर नगर

पो. बा. नं. 2113

दिल्ली 110007

दूरभाष : 23856391

चौखम्बा सुरभारती प्रकाशन

के. 37/117 गोपालमन्दिर लेन

पो. बा. नं. 1129, वाराणसी 221001

दूरभाष : 2335263

THE
VIDYABHAWAN PRACHYAVIDYA GRANTHAMALA

35

ṚG-VEDA-SAMHITĀ

Together with
PADAPĀṬHA
&
SĀYANABHĀṢYA

FOURTH AṢṬAKA

CHOWKHAMBA VIDYABHAWAN
VARANASI

प्रकाशक

चौखम्बा विद्याभवन

(भारतीय संस्कृति एवं साहित्य के प्रकाशक तथा वितरक)

चौक (बैंक ऑफ बड़ोदा भवन के पीछे)

पो. बा. नं. 1069, वाराणसी 221001

दूरभाष : 2420404

ई-मेल : cvbhawan@yahoo.co.in

पुनर्मुद्रित संस्करण २००७

१-९ भाग (सम्पूर्ण)

मूल्य : ३५००.००

अन्य प्राप्तिस्थान

चौखम्बा पब्लिशिंग हाउस

4697/2, भू-तल (ग्राउण्ड फ्लोर)

गली नं. 21-ए, अंसारी रोड

दरियागंज, नई दिल्ली 110002

दूरभाष : 23286537

चौखम्बा संस्कृत प्रतिष्ठान

38 यू. ए. बंगलो रोड, जवाहर नगर

पो. बा. नं. 2113

दिल्ली 110007

दूरभाष : 23856391

चौखम्बा सुरभारती प्रकाशन

के. 37/117 गोपालमन्दिर लेन

पो. बा. नं. 1129, वाराणसी 221001

दूरभाष : 2335263

THE
VIDYABHAWAN PRACHYAVIDYA GRANTHAMALA
35

ṚG-VEDA-SAMHITĀ

Together with
PADAPĀṬHA
&
SĀYANABHĀṢYA

FOURTH AṢṬAKA

CHOWKHAMBA VIDYABHAWAN
VARANASI

Publishers :

CHOWKHAMBA VIDYABHAWAN

(Oriental Publishers & Distributors)

Chowk (Behind Bank of Baroda Building)

Post Box No. 1069

Varanasi 221001

Tel. : 2420404

E-mail : cvbhawan@yahoo.co.in

© All rights reserved

Edition : 2007

Price : 3500.00

Also can be had from :

CHAUKHAMBA PUBLISHING HOUSE

4697/2, Ground Floor

Gali No. 21-A, Ansari Road

Daryaganj, New Delhi 110002

Tel. : 23286537

CHAUKHAMBA SANSKRIT PRATISHTHAN

38 U.A. Bungalow Road, Jawahar Nagar

Post Box No. 2113

Delhi 110007

Tel. : 23856391

CHAUKHAMBA SURBHARATI PRAKASHAN

K. 37/117, Gopal Mandir Lane

Post Box No. 1129

Varanasi 221001

Tel. : 2335263

॥ श्रीगणेशायनमः ॥

यस्यनिःश्वसितवेदायोवेदेभ्योत्थिलंजगत् ॥ निर्ममेतमहंवन्देविद्यातीर्थमहेश्वरम् ॥ १ ॥

पंचमेमंडलेपथमेनुवाकेपूर्वमष्टौसूक्तानिव्याख्यातानि त्वामग्नेहविष्मन्तइतिसप्तचैनवमं
सूक्तम् आत्रेयस्यगयस्यार्षं सप्तमोपंचम्यौपंक्ती शिष्टाःपंक्त्यन्तस्यचसूक्तस्येतिपरिभाषयाअनु-
ष्टुभः अग्निर्देवता तथाचानुक्रम्यते—त्वामग्नेगयोन्यापंचम्यौपंकीइति । प्रातरनुवाकेआश्विन-
शस्त्रेचएतदादिकेद्वेसूक्तेशंसनीये तथैवसूत्रितम्—त्वामग्नेहविष्मन्तइतिसूक्तेइति ।

तत्रैषापथमा—

ॐ त्वामग्नेहविष्मन्तोदेवंमर्तासईळते ।

मन्येत्वाजातवेदसंसहव्यावक्ष्यानुषक् ॥ १ ॥

त्वाम् । अग्ने । हविष्मन्तः । देवम् । मर्तासः । ईळते । मन्ये ।

त्वा । जातवेदसम् । सः । हव्या । वक्षि । आनुषक् ॥ १ ॥

हेअग्ने त्वां देवं दीप्यमानं हविष्मन्तः होमसाधनद्रव्यसमेताः मर्तासोमर्त्याः ईळते
स्तुवन्ति अहंच जातवेदसं जातमुत्पञ्चराचरभूतजातवेचीतिजातवेदाः अथवा जातानिस्था-
वरजंगमात्मकानि एनंविदुरितिजातवेदाः यद्वा वेदइतिधननाम जातंसर्ववेदोधनंयस्यासौजा-
तवेदाः एवंविधं त्वा त्वां मन्ये स्तौमि मनिरत्रस्तुत्यर्थेवर्तते धातूनामनेकार्थत्वात् सत्वं हव्या
हवनसाधनानिहवींषि आनुषक् निरन्तरतयाअनुषकं यथा तथा वक्षि वहसि ॥ हविष्मन्तः
हविःशब्दऔणादिकइत्यप्यन्तः प्रत्ययस्वरेणान्तोदात्तः तदस्यास्तीतिमनुष पदसंज्ञायाअपवा-
दत्वेनतसौमत्वर्थेइतिभसंज्ञायारुत्वाभावः मनुषजसोरनुदात्तत्वात्प्रत्ययस्वरएवशिष्यते । देवं अच्
प्रत्ययान्तत्वाद्देवशब्देन्तोदात्तः । मर्तासः मृङ्गप्राणत्यागे असिहसिमृडित्यादिनातच्च गुणः मर्तः
जसेरसुक् मर्तासः निच्वादाद्युदात्तः । ईळते ईडस्तुतौ अदादित्वाच्छपोलुक् आत्मनेपदेष्वनतः
ट्रेस्त्वम् अत्रढकारस्याभ्येदसंप्रदायप्राप्तोळकारः लसार्वधातुकानुदात्तत्वेनधातुस्वरेप्राप्ते आष्ट-
मिकोनिघातः । मन्ये ण्यनोनिच्वादाद्युदात्तत्वम् । त्वा युषिमिअग्ने मदिकूप्रत्ययान्तोयुष्मच्छ-

ब्दः प्रत्ययस्वरेणान्तोदात्तः त्वमावेकवचनेइतिमपर्यन्तस्यत्वादेशः द्वितीयांचेत्याकारः एका-
देशउदात्तेनोदात्तइत्येकादेशोप्युदात्तएव त्वामौद्वितीयायाइतित्वादेशः स्थानिवद्भावेनान्तत्वे
प्राप्ते अनुदात्तंसर्वमपादादावित्यनुदात्तत्वम् । जातवेदसम् जनीप्रादुर्भावे कः श्वीदितोनि-
ष्ठायामितोऽप्रतिषेधः जनसनस्वनांसनञ्जलोरित्यात्वं प्रत्ययस्वरेणान्तोदात्तः वेदसूशब्दोप्यसु-
न्प्रत्ययान्तत्वादाद्युदात्तः कर्मधारयपक्षे समासान्तोदात्तापवादत्वेन तत्पुरुषेतुल्यार्थेत्यादिनापूर्व-
पदप्रकृतिस्वरत्वेप्राप्तेरुदुत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वं तदपवादत्वेनगतिकारकयोरपिपूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वं
चेतिपूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वं बहुव्रीहिपक्षे बहुव्रीहौप्रकृत्यापूर्वपदमिति । हव्या हवमर्हतीत्य-
स्मिन्नर्थेयइत्यनुवर्तमाने छंदसिचेतियः नपुंसकत्वाच्छिरादेशः शोश्छन्दसिबहुलमितिलोपः
प्रत्ययलक्षणेननुम् दीर्घनलोपौ प्रत्ययस्वरेणान्तोदात्तः।वक्षि बह्मप्रापणे सिप् लुगनुवृत्तौ बहुलं
छन्दसीतिशपोलुक् टत्वकत्वषत्वानि सिपःपित्त्वादनुदात्तत्वेन धातुस्वरेणाद्युदात्तत्वेप्राप्तेनिघातः।
आनुषक् अनुपूर्वस्यध्वंजेःक्लिप् नकारलोपः कुत्वंच धात्वादेःसकारस्यउपसर्गात्सुनोतीत्या
दिनाषत्वं दीर्घश्छान्दसः रुदुत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वम् ॥ १ ॥

१. हे अग्नि, तुम दीप्यमान देव हो । होमसाधक द्रव्य से युक्त होकर
मर्त्यलोक तुम्हारी स्तुति करते हैं । तुम चराचर भूतजात को जानते हो ।
हम तुम्हारी स्तुति करते हैं । तुम हवन-साधन हव्य का, निरन्तर, वहन
करते हो ।

अथद्वितीया—

अग्निर्होतादास्वतःक्षयस्यवृक्तबर्हिषः ।

संयज्ञासश्चरन्तियंसंवाजासःश्रवस्यवः ॥ २ ॥

अग्निः । होता । दास्वतः । क्षयस्य । वृक्तः बर्हिषः । सम् । यज्ञासः ।
चरन्ति । यम् । सम् । वाजासः । श्रवस्यवः ॥ २ ॥

यं अग्निं यज्ञासः सर्वेयज्ञाः संचरन्ति सहितागच्छन्ति श्रवस्यवः यजमानस्यप्रभू-
तांकीर्तिसंपादयन्तोवाजासोहवींषियमग्निंसंचरन्ति प्राप्नुवन्ति एवंविशिष्टोऽग्निः दास्वतः हविः-
प्रक्षेपणादिदानवतः वृक्तबर्हिषः वृक्तानिलूनानिबर्हीषिदर्भायेनासौवृक्तबर्हिः तस्य क्षयस्य
क्षियन्तिनिवसंत्यस्मिन्स्वर्गसाधनफलानीतिक्षयः तस्य यजमानस्य यागार्थंहोतादेवानामा-
ह्वाताभवति ॥ दास्वतः दादाने असुन्प्रत्ययान्तः मतुपः अदुपधात्वाद्वत्वं धातुस्वरेणाद्युदात्त-
एवं । क्षयस्य क्षिनिवासगत्योः क्षयोनिवासेइत्याद्युदात्तत्वं । वृक्तबर्हिषः वृजीवर्जने वर्जनम-
त्रोपचाराच्छेदनं निष्ठाप्रत्ययस्वरेणान्तोदात्तः बहुव्रीहित्वात्पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वं । यज्ञासः यज्ञ-
शब्दःयजयाचेत्यादिनानङ्प्रत्ययान्तोन्तोदात्तः । चरन्ति चरगतिभक्षणयोः अदुपदेशाल्लसार्व-
धातुकानुदात्तत्वं यद्वृत्तान्नित्यमितिनिघाताभावः । वाजासः वजेर्चञ् वाजः कर्षात्वतइत्यन्तो-

दात्तत्वं छान्दसत्वात् नित्यादिर्नित्यमित्याद्युदात्तः । श्रवस्यवः छन्दसिपरेच्छायामितिक्यच्
क्याच्छन्दसीत्युप्रत्ययः प्रत्ययस्वरेणान्तोदात्तः ॥ २ ॥

२. निखल यज्ञ जिन अग्नि के साथ गमन करते हैं, यजमान की प्रभूत
कीर्ति के सम्पादक हव्य जिन अग्नि को प्राप्त करते हैं, वह अग्नि हव्य-
दाता और कुशच्छेदक यजमान के यज्ञ के लिए देवों के आह्वाता होते हैं ।

उतस्मयंशिशुंयथानवंजनिष्टारणी ।

धर्तारंमानुषीणांविशामग्निस्वध्वरम् ॥ ३ ॥

उत । स्म । यम् । शिशुम् । यथा । नवम् । जनिष्ट । अरणी इति ।
धर्तारम् । मानुषीणाम् । विशाम् । अग्निम् । सुध्वरम् ॥ ३ ॥

उतस्म अपिच मानुषीणां मनोज्ञातानां विशां विशन्तिप्रविशन्तिगर्भाशयमिति विशः
प्रजाः तासां धर्तारं आहारादिपाकद्वारेण शरीरधातूनां पोषकं स्वध्वरं शोभनयज्ञं यमग्निं अर-
णी द्वे अरणी नवं नूतनं शिशुं यथा अपत्यमिव जनिष्ट अजनिष्ठाताम् अरणी प्रजानां पोषणा-
र्थं च एतमग्निं असृजतामित्यर्थः ॥ शिशुं शोतनूकरणे आदेच इत्यादिना आत्वं शः कित्सन्व-
च्चेत्युप्रत्ययः सन्वद्भावश्च द्विर्भावः अज्यासस्य ह्रस्वश्च सन्यत इतीत्वं आतोधातो रित्याकारलोपः
धान्ये निवत् अस्मात्सूत्राच्चिदित्यनुवर्तते निच्चादाद्युदात्तः । यथा यथेति पादान्ते इति सर्वानुदात्तः ।
जनिष्ट जनी प्रादुर्भावे लुङ् छान्दसत्वाच्च न व्यत्ययः । अरणी ऋगतौ अर्तिसृष्टृधृम्यश्यवितृ-
भ्यो निरिति अनिःप्रत्ययः आद्युदात्तः आज्यामर्तिगच्छत्यग्निरित्यरणी कथमपादानार्थे औणा-
दिकोनिः ताज्यामन्यत्रोणादय इति नियमात् भीमादित्वात्सिद्धम् । मानुषीणां मनोज्ञाताव-
ज्यतौषुक्चेत्यञ्प्रत्ययः षुगागमश्च नित्यादिर्नित्यमित्याद्युदात्तत्वम् । विशां विशप्रवेशने कर्त-
रिक्किप् सावेकाच इति विभक्तेरुदात्तत्वं । स्वध्वरं हिंसार्थस्य ध्वरतेः पचाद्यच् न विद्यते ध्वरो याग-
हिंसायस्मिन्नित्यध्वरः बहुव्रीहिस्वरापवादत्वेन नञ्सुभ्यामित्यन्तोदात्तः ॥ ३ ॥

३. आहारादि के पाक-द्वारा मनुष्यों के पोषक और यज्ञ-शोभाकारी
अग्नि को अरणिद्वय नव शिशु की तरह उत्पन्न करते हैं ।

अथचतुर्थी—

उतस्मदुर्गभीयसेपुत्रो न ह्यार्याणाम् ।

पुरुषोदग्धासिवनाग्नेपशुर्नयवंसे ॥ ४ ॥

उत । स्म । दुःश्रुभीयसे । पुत्रः । न । ह्यार्याणाम् । पुरु । यः ।
दग्धा । अग्निः । वना । अग्ने । पशुः । न । यवंसे ॥ ४ ॥

उतस्म अपिच ह्यार्याणां कुटिलंगच्छतां सर्पाणां यद्वा आस्कन्दितादिगतिविशेषेण वक्रगमनानां अश्वानां पुत्रेण पुत्रइव बालसर्पइव अशिक्षितवालाश्वइव वा दुर्गृभीयसे दुःस्वेन गृह्यसे हे अग्ने यस्त्वं पुरु पुरुणि बहूनि वना वनानि दग्धासि दाहको भवसि कथमिव यव-सेतुणे पशुर्न पशुरिव अयमर्थः अत्यन्तक्षुधार्तः पशुः तृणविषये विसृष्टः सन् यथा सर्वभक्षयति तद्वदित्यर्थः ॥ दुर्गृभीयसे ग्रहउपादाने यक् ब्रुवईदित्यनुवृत्तौ बहुलं छन्दसीतीडागमः ग्रहा-दिनासंप्रसारणं ह्यग्रहोर्भश्छन्दसीति भकारः निघातः । ह्यार्याणां ह्यकौटिल्ये ऋहलोर्ण्यत् आदि-वृद्धिः तित्स्वरितइति स्वरितत्वम् । पुरु पृपालनपूरणयोः पृभिदिव्यधिधृषिट्शिष्यइति कुप्रत्ययः उदोष्ठ्यपूर्वस्येति उत्वम् प्रत्ययस्वरेणान्तोदात्तः । असि यद्वृत्तान्नित्यमितिननिघातः ॥ ४ ॥

४. हे अग्नि, कुटिलगति सर्प या वक्रगति अश्व के शिशु की तरह तुम कष्टपूर्वक धारण करने के योग्य हो । तृणमध्य में परित्यक्त पशु जिस तरह से तृण भक्षण करता है, उसी तरह से तुम समग्र वन के दाहक होते हो ।

अधस्म यस्यार्चयः सम्यक्संयन्ति धूमिनः ।

यदीमहं त्रितो दिव्युपध्माते वधमति शिशीते ध्मातरि यथा ॥ ५ ॥

अध । स्म । यस्य । अर्चयः । सम्यक् । सम्यं यन्ति । धूमिनः ।

यत् । ईम् । अहं । त्रितः । दिवि । उप । ध्माता इव । धमति ।

शिशीति । ध्मातरि । यथा ॥ ५ ॥

अधस्म अपिच धूमिनः धूमवतो यस्याग्नेरर्चयः अर्चीषि सम्यक् शोभनं संयन्ति सर्व-तः प्राप्नुवन्ति त्रितः त्रिषु स्थानेषु ततो व्याप्तः त्रीणि स्थानानि वा अतीत्य दिवि अन्तरिक्षे यदा यदा ईमं आत्मानमुपधमति उपवर्धयति तदा ज्वालाः सर्वतो निर्गच्छन्तीत्यर्थः कथमिव ध्मा-तेव कर्मारो यथा भस्त्रादिभिरग्निं संवर्धयति तद्वत् स्वात्मानं वर्धयतीत्यर्थः किंच ध्मातरि यथा यथा-ध्मातृसमीपे विद्यमानोऽग्निः तेन ध्मायमानः आत्मानं शिशीते तीक्ष्णीकरोति तद्वत् स्वयमेव स्वात्मानं तीक्ष्णीकरोतीत्यर्थः अहेति पादपूरणः ॥ यन्ति इण्गत्तौ यच्छब्दयोगान्निघाताभावः । धमति ध्माशब्दाग्निसंयोगयोः पाद्वादिना धमादेशः पूर्ववन्निघाताभावः । शिशीते शोतनूकरणे व्यत्ययेनात्मनेपदी श्लावित्यनुवर्तमाने बहुलं छन्दसीति विकरणस्य श्लुः आदेच उपदेशे शिशी-त्यात्वम् श्लाविति द्विवचनं बहुलं छन्दसीत्यग्न्यासस्येत्वं उभे अभ्यस्तमित्यग्न्यस्तसंज्ञायां आत-ईहल्यघोरितीत्वं तिङउत्तरत्वान्निघाताभावः ॥ ५ ॥

५. धूमवान् अग्नि की शिखायें शोभन रूप से सर्वत्र व्याप्त होती हैं । तीनों स्थानों में व्याप्त अग्नि अपनी ज्वाला को स्वयमेव अन्तरिक्ष में उपवर्द्धित करते हैं, जैसे भस्त्रादि के द्वारा कर्मकार अग्नि को संवर्द्धित करते हैं । अग्नि कर्मकार-द्वारा सन्धुक्षित अग्नि की तरह अपने को तीक्ष्ण करते हैं ।

अथषष्ठी—

तवाहमग्र्यऊतिभिर्मित्रस्यचप्रशस्तिभिः ।

द्वेषोयुतो नदुरितातुर्धाममर्त्यानाम् ॥ ६ ॥

तवं । अहम् । अग्रे । ऊतिभिः । मित्रस्य । च । प्रशस्तिभिः ।

द्वेषः । युतः । न । दुः । इडा । तुर्धाम । मर्त्यानाम् ॥ ६ ॥

हेअग्रे अहं मित्रस्य सर्वेषामित्रभूतस्य तव ऊतिभिः युष्मत्कर्तृकरक्षणैः युष्मत्प्रशस्ति-
भिश्च अस्मत्कृतैः स्तोत्रैश्चमर्त्यानां शत्रुभूतानां मनुष्याणां दुरिता दुरितानि तत्कर्तृकानि पाप-
साधनकर्माणि द्वेषोयुतो न द्वेषयुक्तानशत्रूनि च तुर्धाम तरेयं अयमर्थस्त्वद्रक्षणैस्त्वत्संबन्धिस्तु-
तिभिश्च बाह्याभ्यन्तरशत्रून्तरेयमित्यर्थः ॥ ऊतिभिः अवरक्षणे किन् ज्वरत्वरस्त्रिव्यविमवाभ्यु-
पधायाश्चेत्युद् ऊतियूतिज्वतिसातिहेतिकीर्तयश्चेत्यन्तोदात्तत्वेनिपातितः । प्रशस्तिभिः शंसुस्तु-
तौ किन् छदुत्तरपदप्रकृतिस्वरपदादत्वेन तादौचनितिकृत्यतावितिगतेरुदात्तत्वम् । द्वेषो-
युतः द्विषअप्रीतौ भावे असुन्प्रत्ययः युमिश्रणे कर्तरिक्किप् तुक् छदुत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वम् ।
तुर्धाम तृष्वनवरणयोः प्रार्थनायां लिङ् यासुद् लिङ्ः सलोपोनंत्यस्येतिसकारलोपः बहुलं छ-
न्दसीतिशपोलुक् उदोष्ठ्यपूर्वस्यबहुलं छन्दसीत्युत्वं यासुडागमस्य उदात्तत्वात् शेषनिघातः अ-
पादादावितिप्रतिषेधात् निघाताभावः ॥ ६ ॥

६. हे अग्नि, तुम सबके मित्र-स्वरूप हो । तुम्हारी रक्षा-द्वारा और
तुम्हारा स्तव करके हम शत्रुभूत मनुष्यों के पाप साधन कर्मों से उत्तीर्ण
हों । तुम्हारी रक्षा और तुम्हारे स्तोत्रों के द्वारा हम बाह्याभ्यन्तर शत्रुओं
से उत्तीर्ण हों ।

अथसप्तमी—

तनोअग्रेअभीनरोरयिसहस्वआभर ।

सक्षेपयत्सपोषयद्भुवद्वाजस्यसातयेउतैधिपृत्सुनोवृधे ॥ ७ ॥ १ ॥

तम् । नः । अग्रे । अग्नि । नरः । रयिम् । सहस्वः । आ । भर । सः ।

क्षेपयत् । सः । पोषयत् । भुवत् । वाजस्य । सातये । उत ।

एधि । पृत्सु । नः । वृधे ॥ ७ ॥ १ ॥

हेअग्रे सहस्वः बलवन् नरः हविषानेतारः नोस्माकं तं रयिं लोकेप्रसिद्धं प-
श्वादिलक्षणं धनं अज्माभर आभिमुख्येनआहर पूर्वोक्तः सोमिः क्षेपयत् अस्मदीयान्
शत्रून्क्षेपयतु सोमिःपोषयत अस्मान्पोषयतु वाजस्याज्जस्मसातयेलाभयभुवत् भवतु स्व-

अपिच हेअग्ने पृत्सु पृतनासु युद्धेषु नोस्माकंबुधे समृद्धये एधि भव संग्रामेशत्रुवि-
जयार्थं सत्वसमृद्धिं कुर्वित्यर्थः ॥ सहस्वः सहमर्षणे असुन् सहत्यनेन शत्रूनि तिस्रो बलं मनु-
ष्य मादुषघाया इति वत्वम् मनुवसोरुसंबुद्धौ छन्दसीति रत्वम् आमन्त्रितस्य चेति निघातः । क्षेप-
यत् क्षिपप्रेरणे णिजन्तालेट् इति श्र्लोपः लेटोडाटावित्यङागमः शप् गुणायामादेशौ पररूपत्वं
च । पोषयत् पुषपुष्टौ । भुवत् भूसत्तायां भूसवोस्तिङीति गुणप्रतिषेधः उवङ् । एधि अस-
भुवि घ्वसोरेद्धावज्यासलोपश्चेत्येत्वं तस्यासिद्धत्वाद् हुङ्गल्भ्योर्हेर्धिरिति धिरादेशः निघातः ।
पृत्सु पदादिष्वित्यादिना पृतनाशब्दस्य पृदादेशः सावेकाचूत्वादन्तोदात्तत्वम् ॥ ७ ॥

७. हे अग्नि, तुम बलवान् और हव्यवाहक हो । तुन हम लोगों
के निकट प्रसिद्ध धन आहरण करो । हम लोगों के शत्रुओं को पराभूत
करके हम लोगों का पोषण करो । अन्न प्रदान करो और युद्ध में हम
लोगों की समृद्धि का विधान करो ।

॥ इति चतुर्थस्य प्रथमे प्रथमो वर्गः ॥ १ ॥

अग्नौजिष्ठमिति सप्तर्चं दशमं सूक्तं ऋष्यादिविनियोगश्च पूर्ववत् चतुर्थीसप्तम्यौपत्की अ-
ग्नौजिष्ठमन्त्याचतुर्थीचेत्यनुकान्तम् ।

तत्र प्रथमा—

अग्नौजिष्ठमाभरद्युम्नमस्मभ्यमग्निगो ।

प्रनोरायापरीणसारत्सिवाजायपन्थाम् ॥ १ ॥

अग्ने । ओजिष्ठम् । आ । भर । द्युम्नम् । अस्मभ्यम् ।

अग्निगो इत्यग्निगो । प्र । नः । राया । परीणसा । रत्सि ।

वाजाय । पन्थाम् ॥ १ ॥

हेअग्ने ओजिष्ठं बलवत्तमं द्युम्नं द्योतते कटकमुकुटादिरूपेण सर्वत्र प्रकाशत इति द्युम्नं धनं
अस्मभ्यं आभर आहर हेअग्निगो अधृतगमन अधृतमप्रतिहतं गमनं यस्येत्यधृताः अनिवा-
रितागावोरश्मयो यस्येति वा अधृतगुः अग्निगुः तस्य संबोधनं नः अस्मान् परीणसा परितो व्या-
पकेन राया धनेन प्रकर्षेण योजय वाजाय अन्नलाभाय पन्थां पन्थानं अन्नस्य मत्समीपमाप्ति-
साधनं मार्गं रत्सि विलिख कुर्वित्यर्थः ॥ ओजिष्ठं उज्ज्वलार्जवे उज्ज्वलवलोपश्चेत्यसुन् बलो-
पश्च गुणः ओजः तदस्यास्तीत्यर्थे अस्मायामेधेत्यादिना विनिः अतिशयने इति इष्टन् विन्मतो-
र्लुक् टेरिति टिलोपः निच्वादाद्युदात्तः । द्युम्नं द्युतदीप्तावित्यस्माद्धातोः सुम्नद्युम्ननिष्पत्त्यादिना
कप्रत्ययः मकारश्चान्तादेशो निपात्यते प्रत्ययस्वरेणान्तोदात्तः । अग्निगो अधृतशब्दस्य
अग्निआदेशः गोशब्दस्योपसर्जनह्रस्वत्वं आमन्त्रितस्य निघातः । परीणसा णसकौटिल्ये अ-

त्रव्याप्त्यर्थः धातूनामनेकार्थत्वात् अस्मात्संपदादिलक्षणोभावेऽपि परिप्राप्तं न सव्यापनं यस्य तत्तथोक्तं उपसर्गादसमासेपीतिणत्वं अत्रप्रापणक्रियया युक्तस्य परेऽपि सति प्रतिउपसर्गसंज्ञानास्ति यद्विधायुक्तास्तं प्रतिगत्युपसर्गसंज्ञका इति न्यायात् अतः कथंणत्वं एवं तर्हि उपसर्गाद्बहुलमिति वचनात् णसोणत्वं भविष्यति निपातस्य चेति पूर्वपदस्य दीर्घः बहुव्रीहौ प्रकृत्येति पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् । रस्ति रदविलेखने भौवादिकः बहुलं छन्दसीति शपोलुक् पादादित्वाभिधातोभावाः । पंथां द्वितीयैकवचने इतोत्सर्वनामस्थाने इत्यव नकारलोपश्छान्दसः पथिमथोः सर्वनामस्थाने इत्याद्युदात्तत्वम् ॥ १ ॥

१. हे अग्नि, तुम हम लोगों के लिए अत्युत्कृष्ट (कटक-मुकुटाविरूप) धन आहरण करो । तुम अप्रतिहत-गति हो । तुम हम लोगों को सर्वत्र व्याप्त धन से युक्त करो और अन्न-लाभ के लिए हम लोगों के पथ का आविष्कार करो ।

त्वं नो अग्ने अद्भुतं कृत्वा दक्षस्य मंहना ।

त्वे असुर्य्यमारुहत्क्राणामित्रो न यज्ञियः ॥ २ ॥

त्वम् । नः । अग्ने । अद्भुत । कृत्वा । दक्षस्य । मंहना । त्वे इति ।

असुर्य्यम् । आ । अरुहत् । क्राणा । मित्रः । न । यज्ञियः ॥ २ ॥

हे अग्ने अद्भुतसामर्थ्यातिशयेन सर्वेषामाश्चर्यभूत त्वं नोस्माकं कृत्वा कर्मणा अस्माक्यतेन यज्ञादिव्यापारेण प्रीतः सन् दक्षस्य बलस्य धनस्य वा मंहना मंहनं नामदानं कुर्वितिशेषः यतः कारणात् त्वे त्वयि असुर्य्य असुरघ्नं बलं आरुहत् आरुहं अतः मित्रो न सूर्य्य इव यज्ञियः यज्ञार्हस्त्वं क्राणायज्ञघातकराक्षसापनोदनलक्षणानिकर्माणिकुर्वाणो भव ॥ अद्भुत आमंत्रितस्याद्युदात्तत्वम् । कृत्वा इच्छञ्करणे छञः कतुरितिकतुप्रत्ययः ककारोगुणवृद्धिप्रतिषेधार्थः यणादेशः कतुः कर्मतृतीयैकवचने जसादिषु वाचनमिति वचनाच्चाभावाभावाः । दक्षस्य दक्षगतिर्हिसनयोः दक्ष्यन्ते हिंस्यन्ते अनेन शत्रव इति दक्षं बलं करणाधिकरणयोश्चेति घञ् जित्वाद्याद्युदात्तः । मंहना मंहतिर्दानकर्मा सुपांसुलुगित्याकारादेशः । त्वे सुपांसुलुगित्यादिनाडेः शोआदेशः सुवादेशत्वादनुदात्तः त्वशब्दः प्रत्ययस्वरेणान्तोदात्तः एकादेशउदात्तेनोदात्तइत्येकादेशस्योदात्तत्वं । आरुहत् रुहर्धातोर्लुङि कृष्णदरुहिभ्यश्छन्दसीति चुरङादेशः डित्त्वाद्गुणाभावः । क्राणा इच्छञ्करणे शानच् बहुलं छन्दसीति विकरणस्य लुक् यणादेशः सुपांसुलुगित्वात्वं चित्प्रत्ययान्तोदात्तः । यज्ञियः यज्ञमर्हतीत्यस्मिन् चर्थे यज्ञतिग्न्याघस्वजावितिघः प्रत्ययस्वरेणान्तोदात्तः ॥ २ ॥

२. हे अग्नि, तुम सबके मध्य में आश्चर्यभूत हो । तुम हम लोगों के यज्ञादि व्यापार से प्रसन्न होकर के हम लोगों के लिए बल या धन का दान करो । तुम्हारा बल असुरों को विनष्ट करनेवाला है । तुम सूर्य की तरह यज्ञ-कार्य का सम्पादन करो ।

अथतृतीया—

त्वनोअग्रएषांगयंपुष्टिंचवर्धय ।

येस्तोमेभिःप्रसूरयोनरोमघान्यानशुः ॥ ३ ॥

त्वम् । नः । अग्रे । एषाम् । गयम् । पुष्टिम् । च । वर्धय । ये ।

स्तोमेभिः । प्र । सूरयः । नरः । मघानि । आनशुः ॥ ३ ॥

हेअग्रे त्वं एषां नः त्वदस्तावकानामस्माकं गयं गम्यतेनिवासायेतिगयंगृहं गीयते स्तूयतइतिवागयंधनं पुष्टिंच गवादिविषयांपुष्टिंचवर्धय वृद्धिप्रापय येलोकेप्रसिद्धाः सूरयो-
लब्धवर्णानरःस्तोतारोमनुष्याः स्तोमेभिः स्तोमैःस्तोत्रैः मघानिमहनीयानिगवादिधनानि य-
थापानशुः प्राप्तुवन् तद्वद्वयमपीत्यर्थः ॥ गयं गृहपक्षेगमेरद्यादयश्चेतियत्प्रत्ययान्तोमकारलो-
पश्चनिपात्यते धनपक्षे गास्तुतौ अस्मात् यत्प्रत्ययोह्रस्वत्वं यतोनावइत्याद्युदात्तत्वम् । पुष्टि-
म् पुषुष्टौ स्त्रियांकिन् छान्दसत्वादन्तोदात्तत्वम् । स्तोमेभिः पुत्रस्तुतौ अर्तिस्तुमुहुइत्या-
दिनामन् गुणः निच्वादाद्युदात्तः । आनशुः अशूव्याप्तौ लिट् द्विर्वचनं हलादिशेषः अ-
तआदेरित्यात्वं अश्रोतेश्चेतिनुडागमः निघातः ॥ ३ ॥

३. हे अग्नि, प्रसिद्ध स्तवकारी मनुष्यगण तुम्हारी स्तुति करके उत्कृष्ट
(गो आदि) धन लाभ करते हैं । हम भी तुम्हारी स्तुति करते हैं ।
हम लोगों के लिए धन और पुष्टि का वर्द्धन करो ।

अथचतुर्थी—

येअग्रेचन्द्रतेगिरःशुभन्त्यश्वराधसः ।

शुष्मेभिःशुष्मिणोनरोदिवश्च्येषांबृहत्सुकीर्तिर्बोधतित्मना ॥ ४ ॥

ये । अग्रे । चन्द्र । ते । गिरः । शुभन्ति । अश्वराधसः ।

शुष्मेभिः । शुष्मिणः । नरः । दिवः । चित् । येषाम् । बृहत् ।

सुकीर्तिः । बोधति । त्मना ॥ ४ ॥

हेअग्रे चन्द्र सर्वेषांप्राणिनामाह्लादकर येनरः तेगिरः त्वत्संबन्धितोवस्त्रपावाचः
शुभन्ति शोभनाःकुर्वन्ति ते अश्वराधसः अश्वधनाभवन्ति एतेनसर्वसमृद्धिरुपलक्ष्यते किं
च शुष्मिणःबलवन्तःसन्तः शुष्मेभिःशुष्मैः स्वकीयैर्बलैः सत्त्वैः शत्रुशोषकाभवन्ति येषां
त्वत्संबन्धिनस्तवकुर्वतां दिवश्चित् आकाशादपि बृहत् महतीसुकीर्तिर्भवति सर्वदिगन्तराल-
वर्तिनीकीर्तिर्भवतीत्यर्थः एवंविधत्वां गयः त्मना आत्मना स्वयमेवबोधति बोधयति ॥

शुभंति शुभशुभदीप्तौ तुदादिः पादादित्वाजिघाताभावः लसार्वधातुकानुदात्तत्वेप्राप्ते सतिशिष्टत्वा-
द्विकरणस्वरएव । अश्वराधसः अशूव्याप्तौ अशूषीत्यादिनाक्कन् अश्रुतेव्याप्तोत्पधान-
मित्यश्वः नित्वादाद्युदात्तः राधसाधसंसिद्धौ असुन् राधुवन्ति साधयन्ति अनेन धर्मादी-
नीतिराधोधनम् बहुव्रीहित्वापूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् । बृहत् बृहवृहिवृद्धौ शट् झीपोलो-
पश्छान्दसः प्रत्ययस्वरः । बोधति बुधअवगमने ण्यन्तात् शपिष्ठते तस्यछन्दस्युभयथे-
तिसार्वधातुकसंज्ञायांणिलोपः यद्वृत्तानित्यमितिनिघाताभावः धातुस्वरेणाद्युदात्तः । त्मना मं-
त्रेष्वाङ्च्चादेरात्मनइत्याकारलोपः ॥ ४ ॥

४. हे आनन्ददायक अग्नि, जो लोग सुन्दर रूप से तुम्हारी स्तुति करते हैं, वे अश्वधन लाभ करते हैं और बलशाली होकर अपने बल से शत्रुओं को विनष्ट करते हैं एवम् स्वर्ग से भी बड़ी सुकीर्ति लाभ करते हैं । गय ऋषि ने तुम्हें स्वयं जागरित किया है ।

तवत्प्रेअग्नेअर्चयोभ्राजन्तोयन्तिधृष्णुया ।

परिज्मानोनविद्युतःस्वानोरथोनवाजयुः ॥ ५ ॥

तव । त्ये । अग्ने । अर्चयः । भ्राजन्तः । यन्ति । धृष्णुया ।

परिज्मानः । न । विद्युतः । स्वानः । रथः । न । वाजयुः ॥ ५ ॥

हेअग्ने धृष्णुया धृष्णवः अत्यन्तप्रगल्भाः भ्राजन्तः दीप्यमानाः त्ये ते प्रसिद्धाः तव अर्चिषः त्वदीयारश्मयः यन्ति सर्वतोगच्छन्ति कथमिदं परिज्मानः परितोगन्त्यः सर्वतो-
व्याप्ताः विद्युतोऽन अचिरप्रभाइवअनेनप्रकाशातिशयउक्तः स्वानः शब्दायमानः रथोन रथइव
अनेनअर्चिषां स्वनाधिक्यमुक्तं वाजयुर्न अन्नकामइव अन्नार्थयुद्धेषुशत्रुविजयाययथाप-
वर्ततेतद्वदित्यर्थः अनेनआहुतिविषयोभिलाषउक्तः ॥ यन्ति इण्गतौ । धृष्णुया जिघृषाप्राग-
ल्भ्ये त्रसिगृधिधृषीत्यादिनाक्कप्रत्ययः आदितश्चेतीट्प्रतिषेधः बहुवचने सुपांसुलुगित्यादिनाया-
जादेशः चितइत्यंतोदात्तत्वम् । परिज्मानः अजव्रजगतौ परिपूर्वाद्धातोः अन्येभ्योपिहृश्यन्तइ-
तिमनिन् अकारलोपश्छान्दसः नित्वादाद्युदात्तः । वाजयुः वाजंआत्मनइच्छतीतिक्यच् नच्छं-
दस्यपुत्रस्येतिईत्वदीर्घयोःप्रतिषेधः कयाच्छन्दसीत्युप्रत्ययः ॥ ५ ॥

५. हे अग्नि, तुम्हारी अत्यन्त प्रगल्भ और दीप्तिमती रश्मियां सर्वत्र व्याप्त विद्युत् की तरह, शब्दायमान रथ की तरह और अन्नार्थियों की तरह सर्वत्र गमन करती हैं । (इससे आहुति-विषयक अभिलाष व्यक्त हुआ है ।)

नूनोअग्रऊतयेसबाधसश्वरातयै ।

अस्माकांसश्वसूरयोविश्वाआशास्तरीषणि ॥ ६ ॥

नु । नः । अग्ने । ऊतये । सबाधसः । च । रातये । अस्माकासः ।
च । सूरयः । विश्वाः । आशाः । तरीषणि ॥ ६ ॥

हेअग्ने नोस्माकं नु क्षिप्रं ऊतये रक्षायै भव सबाधसश्च दारिद्र्यनिमित्तबाधसहित-
स्यच धनस्य रातये दानायभव किंच अस्माकासः अस्माकाः पुत्रमित्रादयः सूरयःस्तोतारः
विश्वाः सर्वाः आशाः दिशः तरीषणि तासांतरणेक्षमाभवन्तु अथवा आशाःकामाः अयमर्थः
स्वाभिलषितप्रशस्तसमस्तवस्तुसंपादनंकुर्वित्यर्थः ॥ सबाधसः बाधेरसुन् बाधसासहवर्ततेइति
सबाधाः वोपसर्जनस्येतिसहस्यसभावः कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वम् । रातये रादाने किन्
मंत्रेवृषेषपचमनविदभूवीराउदात्तइतिअन्तोदात्तः । अस्माकासः तस्मिन्नणिचयुष्माकास्माका-
वितिअणिकृते अस्माकादेशः छान्दसत्वादणोलोपः बहुवचने असुगागमः षष्ठीबहुवचनेम-
ध्योदात्तत्वेनदृष्टत्वात् तथाविधमादेशमत्रापिकृतवानाचार्यः । विश्वाः विशेःअशूपृषीत्या-
दिनाकन् नित्वादाद्युदात्तः । तरीषणि तृप्पवनतरणयोः कृतृभ्यामीषन्नितीषन् बहुलवचनत्वे
अलोपाभावः अन्तोदात्तश्छान्दसः ॥ ६ ॥

६. हे अग्नि, तुम शीघ्र ही हम लोगों की रक्षा करो और धन-दान
करके दारिद्र्य दुःख का अपनोदन करो । हमारे पुत्र और मित्र तुम्हारी
स्तुति करके पूर्ण-मनोरथ हों ।

अथसप्तमी—

त्वनोअग्नेअङ्गिरःस्तुतःस्तवानआभर ।
होतर्विभ्वासहंरयिस्तोतृभ्यस्तवसेचनउतैधिपृत्सुनोवृधे ॥ ७ ॥ २ ॥

त्वम् । नः । अग्ने । अङ्गिरः । सुतः । स्तवानः । आ । भर ।
होतः । विभ्वःसहम् । रयिम् । स्तोतृभ्यः । स्तवसे । च ।
नः । उत । एधि । पृत्सु । नः । वृधे ॥ ७ ॥ २ ॥

हेअग्ने अङ्गिरः कार्यकारणयोरभेदोपचारात् अङ्गिरसांप्रकृतिभूतोप्यग्निः अङ्गिराइ-
त्युच्यते हेअङ्गिरः पूर्वैर्महर्षिभिःस्तुतः स्तवानः इदानींतनैश्च स्तूयमानस्त्वं विश्वसहं म-
हतामप्यभिभवितारंअभिभव हेतुत्वादभिभवितृधनमित्युच्यते रयिं धनं नोस्माकं आ-
भर आहर हेहोतः देवानामाह्वातःस्तोतृभ्योनोस्मभ्यं स्तवसे स्तोतुं सामर्थ्यंचप्रयच्छ
उतापिच पृत्सुयुद्धेषु नोस्माकं वृधे समृद्धये एधि भव ॥ स्तवानः पृत्स्तुतौ शा-
नचि कर्मणि व्यत्ययेनशप्पत्ययः आद्युदात्तश्च । विभ्वासहं संहितायांविभूनामितिषष्ठी-

बहुवचनस्यसुपामित्यादिनाआकारादेशः तत्पुरुषेकतिबहुलमितिषष्ठ्याअलुक् पदकारस्तु विपूर्वाद्भवतेरगागमे अन्येषामपिदृश्यतइतिदीर्घत्वंचमत्वा अवग्रहंकुर्वन्ति तदुत्तरपदप्रकृति-स्वरत्वम् । स्तवसे ङुञ्स्तुतौ तुमर्थेअसेन्प्रत्ययः नित्वादाद्युदात्तः ॥ ७ ॥

७. हे अङ्गिरा, पुरातन महर्षियों ने तुम्हारी स्तुति की है और इस समय के महर्षि भी तुम्हारी स्तुति कर रहे हैं। धन महान् व्यक्तियों को भी अभिभूत करनेवाला है, वह धन हमारे लिए लाओ। हे देवों के आह्वानकारी, हम तुम्हारी स्तुति करते हैं। तुम हमें स्तुति सामर्थ्य प्रदान करो एवम् युद्ध में हमारी समृद्धि का विधान करो।

जनस्यगोपाइतिषल्लचमेकादशंसूक्तं आत्रेयस्यसुतंभरस्यार्थं जागतमाग्नेयं तथाचानुक्रान्तम्—जनस्यषट्सुतंभरोजागतमिति । प्रातरनुवाकेआश्विनशस्त्रेचास्यसूक्तस्यविनियोगः जनस्यगोपास्त्वामग्नक्रतायवदति ।

जनस्यगोपाअजनिष्टजागृविःसुदक्षःसुवितायनव्यसे ।

घृतप्रतीकोबृहतादिविस्पृशाद्युमद्विभातिभरतेभ्यःशुचिः ॥ १ ॥

जनस्य । गोपाः । अजनिष्ट । जागृविः । अग्निः । सुदक्षः ।

सुविताय । नव्यसे । घृतप्रतीकः । बृहता । दिविस्पृशा ।

युमत् । वि । भाति । भरतेभ्यः । शुचिः ॥ १ ॥

जनस्यगोपाःगोपायिता रक्षिता जागृविः जागरणशीलः सदाप्रबुद्धः सुदक्षः सुबलः सर्वैः श्लाघनीयबलः सोमिः नव्यसे नवतराय सुविताय लोकानांकल्याणायअजनिष्टजातः घृतप्रतीकः घृतेनप्रज्वालितांगः बृहतामहतादिविस्पृशा अभ्रंलिहेनतेजसायुक्तः शुचिः शुद्धः एवं विधोमिः भरतेभ्यः ऋविग्न्यः तदर्थंयुमत् दीप्तिमत् यथाभदतितथाविभाति प्रकाशते ॥ गोपाः गुपूरक्षणे आयःप्रत्ययः गोपायतेःक्लिप् परत्वादकारलोपः अत्र परत्वादपृक्तलोपेकृते वर्णाश्रयत्वात्प्रत्ययलक्षणाभावेनयलोपोनस्यात् लोपोव्योर्वलीतिप्रथमंलोपग्रहणात् ज्ञापकात् यलोपएवभवति लोपाजादेशस्य यलोपविधिप्रतिनस्थानिवद्भावः प्रत्ययस्वरः । जागृविः जागृनिद्राक्षये जृशृस्तृजागृभ्यःक्लिन्नितिक्रिन्प्रत्ययःजाग्रोविच्ञिणल्लित्स्वितिप्रतिषेधाद्गुणाभावः नित्वादाद्युदात्तः । सुदक्षः आद्युदात्तंयच्छन्दसीत्युत्तरपदाद्युदात्तत्वम् । सुविताय तन्वादीनांछन्दस्युपसंख्यानमिति सौरवडादेशः सूपमानावक्तव्युत्तरपदाद्युदात्तत्वम् । नव्यसे नवशब्दादतिशयनेर्थेईयसुन्प्रत्ययः ईकारलोपश्छान्दसः अतोलोपः आद्युदात्तः । दिविस्पृशा ह्युभ्यांङेरित्युपसंख्यानमित्यलुक् कदुत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वम् । युमद् ह्रस्वनुङ्भ्यां नतुविति-ह्रस्वात्परस्यमतुपः अन्तोदात्तत्वम् ॥ १ ॥

१. लोगों के रक्षक, सदा प्रबुद्ध और सबके द्वारा श्लाघनीय बलवाले अग्नि लोगों के नूतन कल्याण के लिए उत्पन्न हुए हैं। घृत-द्वारा प्रज्वलित

होने पर तेजोयुक्त और शुद्ध अग्नि ऋत्विकों के लिए द्युतिमान् होकर प्रकाशित होते हैं।

यज्ञस्यकेतुं प्रथमं पुरोहितमग्निं नरं त्रिषधस्थे समीधिरे ।

इन्द्रेण देवैः सरथं स बर्हिषि सीदन्निहोता यजथाय सुक्रतुः ॥ २ ॥

यज्ञस्य । केतुम् । प्रथमम् । पुरःहितम् । अग्निम् । नरः ।

त्रिःसधस्थे । सम । ईधिरे । इन्द्रेण । देवैः । सरथम् । सः ।

बर्हिषि । सीदत् । नि । होता । यजथाय । सुक्रतुः ॥ २ ॥

नरः ऋत्विजः यज्ञस्य यागस्य केतुं प्रज्ञापकं पुरोहितं यजमानैः पुरस्कृतं इन्द्रेण देवैश्च सरथं तेषां मान्यत्वात्समानरथं अग्निं त्रिसधस्थे त्रिस्थाने विहारप्रदेशे प्रथमं समीधिरे समैन्धत सुक्रतुः शोभनकर्मा होता देवानामाह्वाता सोमिः बर्हिषि बर्हिर्युक्ते तस्मिन्स्थाने यजथाय यज्ञाय निषीदत् प्रतिष्ठितो भवदितियावत् ॥ केतुं कितज्ञाने औणादिकउप्रत्ययः अन्तोदात्तः पुरोहितं पुरोव्ययमिति गतिसंज्ञायांगतिरन्तरइति पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् । त्रिषधस्थे आहवनीयादिलक्षणेन त्रिप्रकारेण अग्निना सह तिष्ठतीति त्रिषधस्थः कप्रत्ययः सधमादस्थयोश्छन्दसीतिसधादेशः छदुत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वम् । सीदत् सदेः पाद्मादिना सीदादेशः बहुलं छन्दस्यमाङ्चोगेपीत्यङ्भावः पादादित्वान्निघाताभावः । यजथाय यजेरौणादिकः अथप्रत्ययः प्रत्ययस्वरेणान्तोदात्तः ॥ २ ॥

२. अग्नि यज्ञ के केतुस्वरूप हैं अर्थात् प्रज्ञापक हैं । अग्नि यजमाना-द्वारा पुरस्कृत होते हैं—पुरोभाग में स्थापित होते हैं । अग्नि इन्द्रादि देवों के समकक्ष हैं । ऋत्विकों ने तीन स्थानों में अग्नि को समिद्ध किया था । शोभनकर्मा और देवों के आह्वानकारी अग्नि उस फुशयुक्त स्थान पर यज्ञ के लिए प्रतिष्ठित हुए थे ।

असंमृष्टो जायसे मात्रोः शुचिर्मन्द्रः कविरुदतिष्ठो विवस्वतः ।

घृतेन त्वावर्धयन्नग्र आहुतधूमस्ते केतुरभवद्विविश्रितः ॥ ३ ॥

असंमृष्टः । जायसे । मात्रोः । शुचिः । मन्द्रः । कविः । उत् ।

अतिष्ठः । विवस्वतः । घृतेन । त्वा । अवर्धयन् । अग्ने ।

आहुत । धूमः । ते । केतुः । अभवत् । दिवि । श्रितः ॥ ३ ॥

हे अग्ने मात्रोररण्योः स्वजनननिमित्तत्वादरणीमावरावित्युच्येते ताभ्यां असंमृष्टः अबाधित एव जायसे प्रादुर्भूतो भवसि मन्द्रः सर्वैः स्तुत्यः कविः क्रान्तः सर्वत्र व्याप्तः अथवा मेधावी शुचिस्त्वं विवस्वतः अग्निहोत्रार्थं गृहे विशेषेण वसतो यजमानावउदतिष्ठः उदितो भवः पूर्वमहर्षयः त्वा त्वां घृतेन अवर्धयन् वृद्धिमनयन् हे आहुत आहुतिभिर्हुत ते तव दिवि

अन्तरिक्षे श्रितोव्याप्तः धूमःकेतुः प्रज्ञापकोअभवत् अग्न्यनुमापकत्वात्धूमस्य ॥ मा-
नोः उदात्तयणोहलपूर्वादिति विभक्तेरुदात्तत्वम् । मन्द्रः मदिस्तुतिमोदमदस्वमकान्तिगतिषु
अत्रस्तुत्यर्थादस्मात् स्फायितंचीत्यादिनारक् अन्तोदात्तः । कविः कमेरिन्सर्वधातुभ्यइती-
नप्रत्ययः बाहुलकान्मकारस्यवत्त्वेरेफलोपश्च व्यत्ययेनान्तोदात्तत्वम् । उदतिष्ठः उतपूर्वादूर्ध्व-
कर्मवाचिनस्तिष्ठतेरात्मनेपदाभावः । विवस्वतः विपूर्वाद्दसतेःसंपदादिलक्षणोभावेकिप् तद-
स्यास्तीतिमतुप् मादुपधायाश्चेतिवत्त्वं मतुपोनुदात्तत्वाद्धातुस्वरः ॥ ३ ॥

३. हे अग्नि, तुम जननीस्वरूप अरणिद्वय से, निर्विघ्न होकर, जन्म
ग्रहण करते हो। तुम पवित्र, कवि और मेधावी हो। तुम यजमानों से
उदित होते हो। पूर्व महर्षियों ने धृत-द्वारा तुम्हें वद्धित किया था।
हे हव्यवाहक, तुम्हारा अन्तरिक्षव्यापी धूम केतुस्वरूप है—तुम्हारा
प्रज्ञापक या अनुमापक है।

अग्निर्नोयज्ञमुपवेतुसाधुयाग्निंनरोविभरन्तेगृहेगृहे ।

अग्निर्दूतोअभवद्भव्यवाहनोऽग्निंवृणानावृणतेकविक्रतुम् ॥ ४ ॥

अग्निः । नः । यज्ञम् । उप । वेतु । साधुऽया । अग्निम् ।

नरः । वि । भरन्ते । गृहेऽगृहे । अग्निः । दूतः । अभवत् ।

हव्यवाहनः । अग्निम् । वृणानाः । वृणते । कविक्रतुम् ॥ ४ ॥

साधुया सर्वपुरुषार्थानांसाधकः अग्निर्नोयज्ञेअस्मदीयंयागंप्रति उपवेतु आगच्छतु
नरः मनुष्याः गृहेगृहे अनुगृहं अग्निविभरन्ते विहरन्ति विहरणंकुर्वतीत्यर्थः हव्यवाहनः
हव्यानांहविषांवोढाअग्निः दूतः देवानांदूतःअभवत् वृणानाः संभजमानाःसन्तः कविक्रतुं
क्रान्तयज्ञं अग्निंवृणते संभजन्ते ॥ साधुया सुपांसुलुगित्यादिनाविभक्त्यर्थादेशः ॥ ४ ॥

४. सब पुरुषार्थों के साधक अग्नि हमारे यज्ञ में आगमन करें। मनुष्य
प्रतिगृह में अग्नि-संस्थापन करते हैं। हव्यवाहक अग्नि देवों के दूत-स्वरूप
हैं। यज्ञसम्पादक कहकर लोग अग्नि का सम्भजन करते हैं।

तुभ्येदमग्नेमधुमत्तमंवचस्तुभ्यमनीषा इयमस्तुशंहदे ।

त्वांगिरःसिन्धुमिवावनीर्महीरापृणन्तिशवंसावर्धयन्तिच ॥ ५ ॥

तुभ्यम् । इदम् । अग्ने । मधुमत्तमम् । वचः । तुभ्यम् । मनीषा ।

इयम् । अस्तु । शम् । हदे । त्वाम् । गिरः । सिन्धुम् । इव ।

अवनीः । महीः । आ । पृणन्ति । शवंसा । वर्धयन्ति । च ॥ ५ ॥

हेअग्ने तुभ्य तुभ्यं त्वदर्थं मधुमत्तमं अत्यन्तमधुरं इदं वचः क्रियते हृदे हृदि शंसुखं कुर्वती इयं मनीषास्तुतिः तुभ्यमस्तु गिरःस्तुतिरूपावाचः त्वां आपृणन्ति पूरयन्ति श-
वसाबलेन वर्धयन्ति च कथमिव महीः महत्यः अवनीः अवन्योनद्यः सिन्धुमिव समुद्रमिव ॥ ५ ॥

५. हे अग्नि, तुम्हारे उद्देश्य से, यह सुसधुर वाक्य प्रयुक्त होता है। यह
स्तुति तुम्हारे हृदय में सुख उत्पन्न करे। महानदियाँ जिस तरह से सन्तुद्र
को पूर्ण और सबल करती हैं, उसी तरह से स्तुतियाँ तुम्हें पूर्ण और सबल
करती हैं।

त्वामग्ने अङ्गिरसो गुहा हितमन्वविन्दञ्छि श्रिया णं वने वने ।

स जायसे मथ्यमानः सहो महत्त्वामाहुः सहसस्पुत्रमङ्गिरः ॥ ६ ॥ ३ ॥

त्वाम् । अग्ने । अङ्गिरसः । गुहा । हितम् । अन्व । अविन्दन् ।

शि श्रिया णम् । वने वने । सः । जायसे । मथ्यमानः । सहः । महत् ।

त्वाम् । आहुः । सहसः । पुत्रम् । अङ्गिरः ॥ ६ ॥ ३ ॥

हेअग्ने अङ्गिरसऋषयः गुहा गुहायां हितं निहितं निगूढं वने वने वृक्षे वृक्षे शिश्रिया-
णं आश्रितं त्वां अन्वविन्दन् अलभन्त महत् महता सहः सहसा बलेन युक्तः सत्त्वं मथ्य-
मानो जायसे हेअङ्गिरः अङ्गिरसांप्रकृतिभूत त्वांसहसस्पुत्रमाहुः ॥ शिश्रियाणं श्रिञ्सेवायां
लिटः कानच् शपः श्लुः श्लाविति द्विर्वचनं इयडादेशः चित्त्वादन्तोदात्तः ॥ ६ ॥

६. हे अग्नि, तुम गुहामध्य में निगूढ़ होकर और वन (वृक्ष) का आश्रय
ग्रहण करके अवस्थान करते हो। अङ्गिराओं ने तुम्हें प्राप्त (आविष्कृत)
किया है। हे अङ्गिरा, तुम विशेष बल के साथ मथित होने पर उत्पन्न
होते हो; इसी लिए सब तुम्हें बलपुत्र कहते हैं।

॥ इति चतुर्थस्य प्रथमे तृतीयो वर्गः ॥ ३ ॥

प्राग्नये बृहत् इति षष्ठं च द्वादशं सूक्तं सुतं भरस्यार्षं वैष्टुभमाग्नेयं प्राग्नय इत्यनुक्रान्तम् ।
प्रातरनुवाके आग्नेये कतौ वैष्टुभे छन्दसि आश्विनशस्त्रे च दसूक्तं सूत्रितं च—प्राग्नये बृहते प्रवेधसेक-
वय इति ।

प्राग्नये बृहते यज्ञियाय ऋतस्य दृष्णे असुराय मन्म ।

घृतं न यज्ञ आस्ये असुपूतं गिरं भरे दृषभाय प्रतीचीम् ॥ १ ॥

प्र । अग्नये । बृहते । यज्ञियाय । ऋतस्य । दृष्णे । असुराय ।

मन्म । घृतम् । न । यज्ञे । आस्ये । सुस्पूतम् । गिरम् । भरे ।

दृषभाय । प्रतीचीम् ॥ १ ॥

बृहते सामर्थ्यातिशयेन महते यज्ञियाय यज्ञार्हाय ऋतस्योदकस्य वृष्णेवर्षित्रे ऋतमित्युदकनाममुपाठात् असुरायबलवते असेरौणादिकउरनप्रत्ययः वृषभाय कामानांवर्षित्रे यन्म ज्ञानसाधनं प्रतीचीं अभिमुखीगिरं स्तुतिरूपांवाचं प्रभरे प्रणयामि कथमिव सुपुतं सम्यक्संस्कृतमास्येप्रहुतं यज्ञेघृतंन घृतमिव आस्येप्रहुतंघृतंयथाप्रीतिकरंभवति तथा प्रीतिकरींस्तुतिमित्यर्थः ॥ १ ॥

१. अग्नि सामर्थ्यातिशय से महान्, याग-योग्य और जल-वर्षणकारी, असुर (बलवान्) और अभीष्टवर्षी हैं। यज्ञ में, अग्नि के मुख में हुत परम पवित्र घृत की तरह हमारी स्तुतियाँ अग्नि के लिए प्रीतिकर हों।

ऋतंचिकित्वऋतमिच्चिकिद्धयुतस्यधाराऽनुतृन्धिपूर्वीः ।

नाहंयातुंसहंसानद्वयेनऋतंसंपाम्यरुषस्यवृष्णः ॥ २ ॥

ऋतम् । चिकित्वः । ऋतम् । इत् । चिकिद्धि । ऋतस्य । धाराः ।

अनु । तृन्धि । पूर्वीः । न । अहम् । यातुम् । सहंसा । न । द्वयेन ।

ऋतम् । सपामि । अरुषस्य । वृष्णः ॥ २ ॥

ऋतं स्तोत्रं हेचिकित्वः जानन्न अग्रे त्वं ऋतं मयाक्रियमाणमिदंस्तोत्रंचिकिद्धि जानीहि कितज्ञाने जुहोत्यादिः लोटिरूपं इदितिपूरणः ऋतमितिपदस्य परस्मिन्नामंत्रितेविद्यमानेपिछांदसत्वात्परांगवद्भावाभावः किंच पूर्वीः बह्वीः ऋतस्योदकस्यधाराः तस्यपोषणार्थं उत्पादयितुं अनुतृन्धि मेघाननुविध्य पातय सहसाबलेनयुक्तोहं यातुं कर्मणांनाशकरीं हिंसां नसपामि नस्पृशामि नकरोमीतियावद् द्वयेनच सत्यानृताभ्यांयत्किंचिद्वैदिकंकृत्यं नसपामि षपसमवायेइतिधातुः किंतु अरुषस्यारोचमानस्यवृष्णः कामानांवर्षितुः तव ऋतंस्तोत्रमेवसपामि ॥ २ ॥

२. हे अग्नि, हम यह स्तुति करते हैं, तुम इसे जानो एवम् इत्तका अनुमोदन करो तथा प्रचुर दारिद्वर्षण के लिए अनुकूल होओ। हम बलपूर्वक यज्ञ में बिघ्नोत्पादक कार्य नहीं करते हैं और न अवैध वैदिक कार्य में प्रवृत्त होते हैं। तुम दीप्तिमान् हो, कामनाओं के पूरक हो। हम तुम्हारी ही स्तुति करते हैं।

कयानोअग्रऋतयेऋतेनभुवोनवेदाउचथस्यनव्यः ।

वेदामिदेवऋतुपाऋतूनांनाहंपतिंसनितुरस्यरायः ॥ ३ ॥

कया । नः । अग्रे । ऋतयन् । ऋतेन । भुवः । नवेदाः । उचथस्य ।

नव्यः । वेद । मे । देवः । ऋतुपाः । ऋतूनाम् । न । अहम् । पतिम् ।

सनितुः । अस्य । रायः ॥ ३ ॥

हेअग्ने ऋतयन्सर्वप्राणिनां जीवनहेतुकमुदकं कुर्वन् त्वं कया केनापिकृतेन सत्येन क्रियमाणेन कर्मणा न उच्यते अस्मदीयस्य स्तोत्रस्य न वेदाः ज्ञाता भुवः भवेः नव्यः स्तुत्यः ऋतूनां ऋतुपाः वसन्तादीनां प्रसह्यपालकः द्वितीयऋतुशब्दोऽनुवादकः दिवोद्योतमानोऽग्निः मे मां वेद वेत्तु सनितुर्भजमानस्यास्य मम रायः पश्वादिलक्षणस्य पतिं स्वामिनं तमग्निमहं न जानामि ॥ भुवः भूस्तत्तायां लिङ्गार्थेऽलेट्यडागमः उवडादेशः । नवेदाः न नवेत्तीति वेत्तीत्यस्मिन्नर्थे वर्तते कथमेतदुच्यते निपातनात् द्विनञ्पूर्वस्यामुन्प्रत्ययान्तस्य वेदेरेकस्य नञो लोपोऽन्यस्य प्रकृतिभावश्चस्कन्दस्वामिनानिपातितः पाणिनिना तु न भ्राणनपादिति सूत्रे नवेत्तीत्येतस्मिन्नर्थे निपातितः अस्यार्थस्यानुपपन्नत्वात्स्कन्दस्वामिपक्ष एवाश्रियते ॥ ३ ॥

३. हे जलवर्षणकारी अग्नि, तुम स्तुति-योग्य हो । हम लोगों के किस सत्य-कार्य-द्वारा तुम हम लोगों की स्तुति के ज्ञाता होओगे ? ऋभुओं (वसन्त आदि) के रक्षार्थ और दीप्तिमान् अग्नि हमें जानें । हम अग्नि के सम्भजनकर्त्ता हैं । अपने पशु आदि धन के स्वामी अग्नि को हम नहीं जानते हैं ।

केते अग्ने रिपवे बन्धनासः के पायवः सनिषन्त द्युमन्तः ।

के धासि मग्ने अनृतस्य पान्तिक आसतो वचसः सन्ति गोपाः ॥ ४ ॥

के । ते । अग्ने । रिपवे । बन्धनासः । के । पायवः । सनिषन्त ।

द्युमन्तः । के । धासिम् । अग्ने । अनृतस्य । पान्ति । के । असतः ।

वचसः । सन्ति । गोपाः ॥ ४ ॥

हेअग्ने ये रिपवे स्वकीयस्य शत्रोः बन्धनासो बन्धकाः स्युः ते त्वत्संबन्धिनस्ते पुरुषाः के कीदृशाः सामर्थ्यातिशया देवविधा इतिकेनापि ज्ञातुं शक्यन्त इत्यर्थः ये पायवो जनानां रक्षितारः द्युमन्तो दीप्तिमन्तः सनिषन्त दीनेभ्यो धनं प्रयच्छन्ति त्वदीयाः के कीदृशाः ये अनृतस्यासत्यस्य धासिं धारकं जनं पान्तिरक्षन्ति ते त्वदीया जनाः के सन्ति न के पीत्यर्थः ये असतो दुष्टस्य अभिशापादिलक्षणस्य वचसो गोपाः गोपायितारो रक्षितारः ते त्वदीयाः के सन्ति न के पीत्यर्थः अथवा ये के जनाः रिपोर्बन्धकाः ये के पायवो रक्षितारः सनिषन्त धनं प्रयच्छन्ति द्युमन्तः ये के अनृतस्यासत्यस्य धासिं धारकं जनं पान्ति अनृतजनितपापात्परिहृत्य सन्मार्गप्रदानेन रक्षन्ति ये के असतः अभिशापादिलक्षणात् वचसो गोपाः गोपायितारः सन्ति ते सर्वे त्वदीयाः त्वदुपासकाः इत्यर्थः ॥ ४ ॥

४. हे अग्नि, कौन शत्रुओं का बन्धनकारी है ? कौन लोकरक्षक है ?

कौन दीप्तिमान् और दानशील है ? कौन असत्यधारकों का आश्रयदाता है ? अथवा कौन अभिशापादि-रूप दुष्ट वचन का उत्साहदाता है ?

अर्थात् अग्नि-सम्बन्धी कोई पुरुष इस तरह का नहीं है ।

सखायस्तेविषुणाअग्रएतेशिवासःसन्तोअशिवाअभूवन् ।

अधूर्षतस्वयमेतेवचोभिर्ऋजूयतेवृजिनानिब्रुवन्तः ॥ ५ ॥

सखायः । ते । विषुणाः । अग्रे । एते । शिवासः । सन्तः । अशिवाः ।

अभूवन् । अधूर्षत । स्वयम् । एते । वचःइभिः । ऋजूयते ।

वृजिनानि । ब्रुवन्तः ॥ ५ ॥

हेअग्रे तेसखायः स्तोतारोविषुणाः विप्रकीर्णाः सर्वत्रव्याप्ताः एतेपूर्वमशिवाः परनिन्दादि-
कुर्वाणाः त्वत्परिचर्यात्यजन्तोभद्राःसन्तः इदानींत्वत्परिचर्याकुर्वन्तः शिवासः शिवाः आढ्याः
अभूवन् किंच येऋजूयते ऋजुसम्यगाचरतेपि मह्यंवचोभिः असाधूकिभिः वृजिनानि कुटि-
लानि ब्रुवन्तः तएतेममसपत्नाः स्वयमेववाधूर्षत अहिंस्यंत धूर्षतेहिंसाकर्मणइदंरूपम् ॥ ५ ॥

५. हे अग्नि, सर्वत्र व्याप्त तुम्हारे ये बन्धुगण पूर्व में तुम्हारी उपासना
के त्याग से असुखी हुए थे, पश्चात् तुम्हारी आराधना करके फिर
सौभाग्यशाली हुए । हम सरल आचरण करते हैं; फिर भी जो हमें,
असाधुभाव से, कुटिलाचारी कहता है, वह हमारा शत्रु स्वयम् अपना
अनिष्ट उत्पादन करता है ।

यस्तेअग्नेनमसायज्ञमीदृक्कृतंसपात्यरुषस्यवृष्णः ।

तस्यक्षयःपृथुरासाधुरेतुप्रसर्त्तणस्यनहुषस्यशेषः ॥ ६ ॥ ४ ॥

यः । ते । अग्रे । नमसा । यज्ञम् । ईदृक् । कृतम् । सः । पाति ।

अरुषस्य । वृष्णः । तस्य । क्षयः । पृथुः । आ । साधुः । एतु ।

प्रसर्त्तणस्य नहुषस्य । शेषः ॥ ६ ॥ ४ ॥

हेअग्रे योमनुष्यः यज्ञं यजनीयं ते त्वां नमसा स्तोत्रेण ईदृक् स्तौति यद्वा तेतुभ्यं यज्ञं
यागं नमसा अन्नरूपेण हविषाईदृयजति अस्मिन्पक्षे यजेर्बहुलंछन्दसीतिशपःश्लुः श्लाविति
द्विर्वचनं बहुलंछन्दसीतिसंप्रसारणं सवर्णदीर्घः जकारस्पटकारः सः अरुषस्यरोचमानस्य
वृष्णः कामानांवर्षितुरग्रेः कृतं स्तोत्रं पाति रक्षति तस्य यजमानस्य क्षयोगृहं पृथुविस्तीर्णभ-
वति पश्वादिलक्षणैर्धनैःसंपूर्णंभवतीत्यर्थः प्रसर्त्तणस्य प्रकर्षेणपरिचर्यागच्छतः नहुषस्य मनु-
ष्यस्य साधुः कामानांसाधकः शेषः शिष्यतइतिशेषःपुनः एतुआगच्छतु भवत्वित्यर्थः ॥ ६ ॥

६. हे अग्नि, तुम दीप्तिमान् और अभीष्टपूरक हो । जो हृदय से तुम्हारी
स्तुति करता है और तुम्हारे लिए यज्ञ-रक्षा करता है, उस यजमान
का गृह विस्तीर्ण होता है । जो भली भाँति से तुम्हारी परिचर्या
करता है, उस मनुष्य को कामनाओं को सिद्ध करनेवाला पुत्र
प्राप्त होता है ।

अर्चन्तस्तेतिषल्लुचंत्रयोदशंसूक्तं सुतंभरस्यार्घं गायत्रमाग्नेयं अनुक्रान्तंच—अर्चन्तोगा-
यत्रंत्विति—प्रातरनुवाकाग्नेयेऋतौगायत्रेछन्दसि आश्विनशस्त्रेइदमादिकेद्वेसूक्ते सूत्रितंच—अ-
र्चन्तस्तेतिसूक्तेइति । आहवनीयोपस्थानेत्वमग्नेसप्रथाअसीत्येका सूत्रितंच—संनःसृजसुमत्या-
वाजवत्यात्वमग्नेसप्रथाअसीतिचेति । अश्वमेधेपौष्णेष्टौ त्वमग्नेसप्रथाइतिप्रथमाज्यभागानुवा-
क्या त्वमग्नेसप्रथाअसिसोमयास्तेमयोभुवःसद्वन्ताविति ।

अर्चन्तस्त्वाहवामहेर्चन्तःसमिधीमहि । अग्नेअर्चन्तऊतये ॥ १ ॥

अर्चन्तः । त्वा । हवामहे । अर्चन्तः । सम् । इधीमहि । अग्ने ।

अर्चन्तः । ऊतये ॥ १ ॥

हेअग्ने त्वा त्वां अर्चन्तः पूजयन्तोवयं हवामहे आह्वयामः अर्चन्तस्तुवन्तोवयं ऊ-
तये रक्षणाय तर्पणायवा त्वांसमिधीमहि समिद्धिःसंदीपयामः अर्चन्तइतितृतीयंपदमादरा-
तिशयार्थम् ॥ १ ॥

१. हे अग्नि, हम तुम्हारी पूजा करके आह्वान करते हैं एवम् स्तुति
करके हम लोग अपनी रक्षा के लिए तुम्हें प्रज्वलित करते हैं ।

अग्नेःस्तोमंमनामहेसिधमद्यदिविस्पृशः । देवस्यद्रविणस्यवः ॥ २ ॥

अग्नेः । स्तोमम् । मनामहे । सिधम् । अद्य । दिविस्पृशः । देवस्य ।
द्रविणस्यवः ॥ २ ॥

द्रविणस्यवः द्रविणंधनमिच्छन्तोवयं दिविस्पृशः सूर्यआकाशंव्यामुवतोदेवस्यद्योतमा-
नस्याग्नेः सिधं पुरुषार्थानांसाधकं स्तोमं स्तोत्रं अद्यास्मिन्नहनि मनामहे ब्रूमः ॥ २ ॥

२. आज हम लोग धनार्थी होकर दीप्तिमान् और आकाशस्पर्शी
अग्नि की पुत्र्यार्थ-साधक स्तुति का पाठ करते हैं ।

अग्निर्जुषतनोगिरोहोतायोमानुषेष्वा । सयक्षद्वैव्यंजनम् ॥ ३ ॥

अग्निः । जुषत । नः । गिरः । होता । यः । मानुषेषु । आ । सः ।
यक्षत् । द्वैव्यम् । जनम् ॥ ३ ॥

होता देवानामाह्वाता योमिर्मानुषेषु आवसति सोमिर्नोस्माकंगिरःस्तुतीः जुषत से-
वतां सोमिर्द्वैव्यंजनं देवसंबन्धिनंजनं यक्षत् यजतु ॥ ३ ॥

३. जो अग्नि मनुष्यों के मध्य में अवस्थान करके देवों का आह्वान
करते हैं, वे अग्नि हम लोगों की स्तुतियों को ग्रहण कर एवं यज्ञीय द्रव्य-
जात को देवों के समक्ष वहन करें ।

त्वमग्नेसप्रथाअसिजुष्टोहोतावरेण्यः । त्वयायज्ञंवितन्वते ॥ ४ ॥

त्वम् । अग्ने । सप्रथाः । असि । जुष्टः । होता । वरेण्यः । त्वया ।
यज्ञम् । वि । तन्वते ॥ ४ ॥

हेअग्ने जुष्टः सर्वदाप्रीतः वरेण्यः सर्वैर्वरणीयः होता त्वं सप्रथाः सर्वतः पृथुरसि
भवसि तथाहयास्कः—सप्रथाःसर्वतःपृथुरिति । किंचसर्वेयजमानाः त्वयासाधनेन यज्ञं वि-
तन्वते ॥ ४ ॥

४. हे अग्नि, तुम सर्वदा प्रीत हो। तुम होता और लोगों-द्वारा वरणीय
होकर स्थूल (पृथु) होते हो। तुम्हें प्राप्त कर यजमान यज्ञ सम्पादन
करते हैं।

त्वामग्नेवाजसातमं विप्रार्धन्ति सुष्टुतम् । सनोरास्वसुवीर्यम् ॥ ५ ॥

त्वाम् । अग्ने । वाजसातमम् । विप्राः । वर्धन्ति । सुस्तुतम् ।
सः । नः । रास्व । सुवीर्यम् ॥ ५ ॥

हेअग्ने विप्रामेधाविनः स्तोतारोवाजसातमं वाजोचंतद्दत्तं सुष्टुतं पूर्वैर्महर्षिभिःसम्य-
क्स्तुतं त्वां वर्धन्ति स्तोत्रैर्वर्धयन्ति सत्वनोस्मभ्यं सुवीर्यं सर्वैःश्लाघनीयं बलं रास्व
देहि ॥ ५ ॥

५. हे अग्नि, तुम अन्नदाता और स्तुतियोग्य हो। मेधावी स्तोता
समुचित स्तुति-द्वारा तुम्हें संवर्द्धित करते हैं। तुम हम लोगों को उत्कृष्ट
बल प्रदान करो।

अथषष्ठी—

अग्नेनेमिराँइव देवाँस्त्वंपरिभूरसि । आरार्धश्चित्रमृजसे ॥ ६ ॥ ५ ॥

अग्ने । नेमिः । अरान्इव । देवान् । त्वम् । परिभूः । असि ।
आ । रार्धः । चित्रम् । ऋजसे ॥ ६ ॥ ५ ॥

हेअग्ने त्वं देवान् परिभूरसि स्वतेजसापरिभवसि कथमिव नेमिः प्रकाशमानः चक्रस्य
बाहोवलयः अरानिव नाभावर्षितान्सङ्क्ष्मान्स्थासकानिव किंच चित्रं नानाविधं रार्धः राधुव-
न्तिसाधयंत्यनेन पुरुषार्थानितिराधोधनं आर्कंजसे स्तोतृभ्यःप्रसाधय धवनाममुपास्यवराधो-
धनमित्युक्तम् ॥ ६ ॥

६. हे अग्नि, नेमि जिस तरह से चक्र के अरों (कीलों) को वेष्टित
करती है, उसी तरह से तुम देवों को व्याप्त करते हो। तुम हम लोगों को
माना प्रकार का धन प्रदान करो।

अग्निस्तोमेनेतिषल्लूचंचतुर्दशंसूक्तं सुतंभरस्यार्षेणायत्रमाग्नेयं अग्निस्तोमेनेत्यनुक्रम-
णिका । प्रातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोःपूर्वसूक्तेनसहोक्तोविनियोगः ।

तत्रप्रथमा—

अग्निस्तोमेनबोधयसमिधानोअमर्त्यम् । हव्यादेवेषुनोदधत् ॥ १ ॥

अग्निम् । स्तोमेन । बोधय । समऽइधानः । अमर्त्यम् ।

हव्या । देवेषु । नः । दधत् ॥ १ ॥

हेस्तोतः अमर्त्यं अमरणधर्माणमग्निस्तोमेनस्तोत्रेणबोधय स्वाभिलषितार्थसिद्धयेप्रबो-
धय योभिःसमिधानः स्तोत्रैःसम्यक्प्रकाशमानः सनोहव्या अस्मदीयानिहव्यानिहवींषि देवे-
षुदधत् निदधातु ॥ १ ॥

१. हे यजमान, तুম अमर अग्नि को स्तोत्र-द्वारा प्रबोधित करो । अग्नि
के प्रदीप्त होने पर वे देवों-समक्ष हम लोगों के लिए हव्य वह्न करोगे ।

तमध्वरेष्वीळतेदेवमर्ताअमर्त्यम् । यजिष्ठमानुषेजने ॥ २ ॥

तम् । अध्वरेषु । ईळते । देवम् । मर्ताः । अमर्त्यम् । यजिष्ठम् ।

मानुषे । जने ॥ २ ॥

मर्ताः मनुष्याः देवद्योतमानममर्त्यं अमरणधर्माणं मानुषे मनुष्याणांसंबन्धिनि जने लोके
यजिष्ठं यष्टृतमं तमग्निं अध्वरेषु सप्ततंतुषु ईळते स्तुवन्ति ॥ २ ॥

२. मनुष्यगण दीप्तिमान्, अमर और मनुष्यों के सध्य में परमाराध्य
अग्नि की, यज्ञस्थल में, स्तुति करते हैं ।

अथतृतीया—

तंहिशश्वन्तईळतेस्रुचादेवघृतश्रुता । अग्निहव्यायवोह्वे ॥ ३ ॥

तम् । हि । शश्वन्तः । ईळते । स्रुचा । देवम् । घृतऽश्रुता ।

अग्निम् । हव्याय । वोह्वे ॥ ३ ॥

शश्वन्तोबहवस्तोतारः तदेवं अग्निईळते स्तुवन्ति कीदृशास्ते घृतश्रुता घृतक्षरंत्यास्रुचास
हिताः किमर्थंस्तुवन्ति हव्याय हव्यवहनार्थं चरुपुरोडाशादिलक्षणं हविर्वोह्वे वोढुम् ॥ ३ ॥

३. यज्ञस्थल में बहुतेरे स्तोता घृतसिक्त स्रुक् के सहित, देवों के निकट
हव्य वहनार्थ, दीप्तिमान् अग्नि की स्तुति करते हैं ।

अग्निर्जानोअरोचतघ्नन्दस्यून्ज्योतिषातमः । अविन्दद्वाअपःस्वः ॥ ४ ॥

अग्निः । जातः । अरोचत । घ्नन् । दस्यून् । ज्योतिषा । तमः ।
अविन्दत् । गाः । अपः । स्व॑रितिस्वः ॥ ४ ॥

जातः अरण्योर्मथ्यमानेन प्रादुर्भूतोऽग्निः दस्यून्यज्ञविघ्नकारिणः शत्रून् घ्नन् हिंसन् ज्योतिषा स्वेन तेजसा तमोघ्नन् अरोचत अदीप्यत किंच गाः अपः उदकानि स्वः सूर्यश्च अविन्दत् अवेदयत् ॥ ४ ॥

४. अरणि-मन्यन से उत्पन्न अग्नि अपने तेजःप्रभाव से अन्धकार को और यज्ञविघातक वस्युओं को विनष्ट कर प्रदीप्त होते हैं। गौ, अग्नि और सूर्य अग्नि से ही उत्पन्न हुए हैं।

अग्निमीळेन्यैकविधृतपृष्ठंसपर्यत । वेतुमेशृणवद्धवम् ॥ ५ ॥

अग्निम् । ईळेन्यम् । कविम् । घृतपृष्ठम् । सपर्यत । वेतुम् ।
मे । शृणवत् । हवम् ॥ ५ ॥

हेजनाः ईळेन्यंस्तुत्यंकविं क्रान्तदर्शिनं घृतपृष्ठं दीप्तोपरिभागं अग्निं सपर्यत पूजयत सोमिर्मेहवमदीयमाह्वानं वेतु कामयतां शृणवत् शृणोतुच ॥ ५ ॥

५. हे मनुष्यो, तुम उस ज्ञानी और आराध्य अग्नि की पूजा करो, जो ऊर्ध्व भाग में घृताहुति-द्वारा प्रदीप्त होते हैं। अग्नि हमारे इस आह्वान को सुनें और जानें।

अग्निघृतेन ववृधुस्तोमैभिर्विश्वचर्षणिम् । स्वाधीभिर्वचस्युभिः ॥ ६ ॥ ६ ॥

अग्निम् । घृतेन । ववृधुः । स्तोमैभिः । विश्वचर्षणिम् ।
सुआधीभिः । वचस्युभिः ॥ ६ ॥ ६ ॥

ऋत्विजः विश्वचर्षणिं विश्वस्यद्रष्टारं स्वाधीभिः शोभनाध्यानैः वचस्युभिः स्तुतिकामैर्देवैः समेतमग्निं घृतेन स्तोमैभिः स्तोमैः स्तोत्रैः ववृधुः अवर्धयन् ॥ ६ ॥

६. ऋत्विग्गण घृत और स्तोम-द्वारा स्तुत्यभिलाषी और ध्यानगम्य देवों के साथ सर्वदर्शी अग्नि को संवर्द्धित करते हैं।

॥ इतिचतुर्थस्यप्रथमेषष्ठोवर्गः ॥ ६ ॥

॥ इतिपंचमेमंडलेप्रथमोनुवाकः ॥ १ ॥

द्वितीयेनुवाकेऽष्टादशसूक्तानि तत्रप्रवेधसइतिपंचचर्मथमंसूक्तं आंगिरसस्यधरुणस्यार्धत्रैष्टुभमाग्नेयं अत्रानुक्रमणिका—प्रवेधसेपंचांगिरसोधरुणइति । प्रातरनुवाकेआग्नेयेकवौ त्रैष्टुभेछन्दसि आश्विनशस्त्रेचदंसूक्तं सूत्रितंच—प्रवेधसेकवयेत्वनोअग्नेवरुणस्यविद्वानितीति ।

तत्रेयंप्रथमा—

प्रवेधसेकवयेवेद्यायगिरिभरेयशसेपूर्य्याय ।

घृतप्रसत्तोअसुरःसुशेवोरायोधर्ताधरुणोवस्वोअग्निः ॥ १ ॥

प्र । वेधसे । कवये । वेद्याय । गिरिम् । भरे । यशसे । पूर्य्याय ।

घृतःप्रसत्तः । असुरः । सुशेवः । रायः । धर्ता । धरुणः । वस्वः ।

अग्निः ॥ १ ॥

योग्निर्घृतप्रसत्तः हवीरूपेणघृतेनप्रसन्नः असुरोबलवान् सुशेवः शोभनं शेवं सु-
खं यस्यासौसुशेवः शेवमितिसुखनामसुपाठात् रायोधनस्यधर्ता पोषकः धरुणः हविषां
धारकः वस्वः वासकोग्निर्भवति वेधसे विधात्रे कवये कान्तदशे वेद्याय स्तुत्याय वि-
दिरयंपनिनासमानार्थः मनिश्चस्तुतिकर्मा यशसेयशस्विने पूर्य्याय मुख्याय तस्मैअग्नये
गिरं स्तुतिं प्रभरेमणयामि ॥ १ ॥

१. हविस्वरूप घृत से अग्नि प्रसन्न होते हैं। वे बलवान्, सुखस्वरूप,
धन के अधिपति, हविर्वाहक गृहदाता, विधाता, क्रान्तदर्शी, स्तुतियोग्य,
यज्ञस्त्री और श्रेष्ठ हैं। ऐसे अग्नि के लिए हम स्तुति प्रणयन करते हैं।

ऋतेनऋतंधरुणंधारयन्तयज्ञस्यंशाकेपरमेव्योमन् ।

दिवोधर्मन्धरुणसेदुषोनृतैरजानाँअभियेननक्षुः ॥ २ ॥

ऋतेन । ऋतम् । धरुणम् । धारयन्त । यज्ञस्यं । शाके । परमे ।

विःओमन् । दिवः । धर्मन् । धरुणे । सेदुषः । नृन् । जातैः ।

अजातान् । अभि । ये । ननक्षुः ॥ २ ॥

येयजमानाः दिवोद्युलोकस्य धरुणे धारके धर्मन् यज्ञेसेदुषः आसीनान् नृन् नेतृन् अ-
णावान् देवान् जातैर्मनुष्यैर्ऋत्विग्भिः अभिननक्षुः अभिप्राप्नुवन्ति तेयजमानाः यज्ञस्यधरुणं
धारकं ऋतं सत्यरूपमग्निं शाके कर्मणिनिमित्ते परमे उत्कृष्टे व्योमन् स्थाने उत्तरवेद्यां ऋ-
तेनस्तोत्रेणधारयन्तधारयन्ति ॥ २ ॥

२. जो यजमान द्युलोक के धारक, यज्ञस्थल में आसीन, नेता देवों को
ऋत्विकों-द्वारा प्राप्त करते हैं, वे यजमान यज्ञधारक, सत्यस्वरूप अग्नि
को, यज्ञ के लिए उत्तम स्थान में अर्थात् उत्तम वेदी पर, स्तोत्र-द्वारा,
धारण करते हैं।

अंहोयुवंस्तन्वस्तन्वतेविवयोमहदुष्टरंपूर्य्याय ।

ससंवतो नवजातस्तुतुर्यात्तिहंनकुद्धमभितःपरिधुः ॥ ३ ॥

अंहः॥युवः । तन्वः । तन्वते । वि । वयः । महत् । दुस्तरम् ।
 पूर्याय । सः । समवर्तः । नवजातः । तुतुर्यात् । सिंहम् ।
 न । क्रुद्धम् । अभितः । परि । स्थुः ॥ ३ ॥

येयजमानाः पूर्याय मुख्याय अस्मै अग्नये महत् अधिकं दुष्टं राक्षसैर्दुःप्रापं वयः
 हवीरूपमन्नं प्रयच्छन्ति तेयजमानाः तन्वः स्वास्तनूः अंहोयुवः अंहसावियोजिकाः वितन्वते
 विस्तारयन्ति नवजातः सोमिः संवतः संगतान् शत्रून् तुतुर्यात् तरतु किंच अभितः सर्वतोवर्त-
 मानाः शत्रवः मां परिवर्जयित्वास्थुः तिष्ठेयुः कथमिव क्रुद्धं सिंहं सिंहमिव ॥ ३ ॥

३. जो यजमान मुख्य अग्नि के लिए राक्षसों-द्वारा दुष्प्राप्य हविस्वरूप
 अन्न प्रदान करते हैं, वे यजमान निष्पाप कलेवर होते हैं। नवजात अग्नि
 क्रुद्ध सिंह की तरह संगत शत्रुओं को दूर करें। सर्वत्र वर्तमान शत्रु मुझे
 छोड़कर दूर में अवस्थिति करें।

मातेव्यद्धरसेपप्रथानोजनंजनंधायसेचक्षसेच ।

वयोवयोजरसेयदधानःपरित्मनाविषुरूपोजिगासि ॥ ४ ॥

माताइव । यत् । भरसे । पप्रथानः । जनम्जनम् । धायसे ।

चक्षसे । च । वयःवयः । जरसे । यत् । दधानः । परि । त्मना ।

विषुरूपः । जिगासि ॥ ४ ॥

पप्रथानः सर्वप्रथानोयत् यस्त्वं मातेव जननीव जनंजनं सर्वजनं भरसे विभ्रर्षि
 किंच धायसे धारणाय चक्षसे दर्शनायच सर्वैःप्रार्थ्यसे यत् यदा दधानोधार्यमाणोभवसि
 सदावयोवयः सर्वमन्नं जरसे जरयसि अपिच विषुरूपो नानारूपः सन् त्मना आत्मना प-
 रिजिगासि सर्वभूतानिपरिगच्छसि ॥ ४ ॥

४. सर्वत्र प्रहयात् अग्नि जननी की तरह निखिल जन को धारण करते
 हैं। धारण करने के लिए और दर्शन देने के लिए सब कोई उनकी प्रार्थना
 करते हैं। जब वे धार्यमाण होते हैं, तब वे सब अन्न को जीर्ण कर देते हैं।
 नानारूप होकर अग्नि सर्वभूतजात का परिगमन करते हैं।

वाजोनुतेशवंसस्पात्वन्तंमुरुंदोधं धरुणं देवरायः ।

पदनतायुर्गुहादधानोमहोरायेचितयन्नत्रिमस्पः ॥ ५ ॥ ७ ॥

वाजः । नु । ते । शवंसः । पातु । अन्तम् । उरुम् । दोधम् । धरुणम् ।

देव । रायः । पदम् । न । तायुः । गुहा । दधानः । महः ।

राये । चितयन् । अत्रिमम् । अस्परित्यस्यः । ५ ॥ ७ ॥

हेदेव द्योतमानाग्ने उरुं पृथुं दोषं कामानांदोग्धारं रायोधनस्यधरुणं धारकं वाजो-
हविलक्षणमन्नं तेत्वदीयस्यशवसोबलस्यान्तं समाप्तिं संपूर्तिं नु अद्य पातु रक्षतु तायुस्तस्करः
तायुरितिस्तेननाम पदमिव आत्मीयमार्गमिव गुहा गुहायां दधानः आत्मनःशत्रूणांप्रकाशं
निदधानः महोमहते राये धनाय धनलाभार्थं चितयन् सन्मार्गंप्रकाशयन् अत्रिमस्यः अ-
विमृषिं अप्रीणयः यद्वा तं आपद्यः अपारयः स्पृप्रीणनपारणयोरितिधातुः ॥ ५ ॥

५. हे द्युतिमान् अग्नि, पृथु कामनाओं के पूरक और धनधारक हविलक्षण
अन्न तुम्हारे सम्पूर्ण बल की रक्षा करे। तस्कर जिस तरह से गुहामध्य
में छिपाकर अपहृत धन की रक्षा करता है, उसी तरह तुम प्रचुर धन-
लाभ के लिए सन्मार्ग को प्रकाशित करो और अत्रि मुनि को प्रीत करो।
॥ इतिचतुर्थस्यप्रथमेसप्तमोवर्गः ॥ ७ ॥

बृहद्वयइतिपंचर्चद्वितीयंसूक्तं आग्नेयस्यपूरोरार्चं अन्त्यापंक्तिः शिष्टानुष्टुभः अग्नि-
देवता तथाचानुक्रान्तम्—बृहत्पुरुःपंचयंतंहीति । पातरनुवाके आग्नेयेकतौ आनुष्टुभेछन्दसि आ-
श्विनशस्त्रेचेदमादीनिदशसूक्तानि चतुर्थनवमवर्जितानि आदितस्त्रिषुसूक्तेषुअंत्यामुद्धरेत् त-
थाचसूत्रितम्—बृहद्वयइतिदशानांचतुर्थनवमेउद्धरेदुत्तमांचादितस्त्रयाणामिति ।

बृहद्वयोहिभानवेर्चादेवायग्रये ।

यंमित्रंनप्रशस्तिभिर्मर्तासोदधिरेपुरः ॥ १ ॥

बृहत् । वयः । हि । भानवे । अर्चा । देवाय । अग्रये । यम् ।

मित्रम् । न । प्रशस्तिभिः । मर्तासः । दधिरे । पुरः ॥ १ ॥

यज्ञे भानवे दीप्तिमते अग्रये बृहत् महते वयोहवीरूपमचंदीयतेहि अतस्त्वमपिदेवा-
यद्योतमानायाम्रये अर्चं प्रयच्छ मर्तासोमनुष्याःयमग्निमित्रं सखायमिव प्रशस्तिभिःप्रकृष्टा-
भिःस्तुतिभिः पुरोदधिरे पुरस्कुर्वन्ति ॥ १ ॥

१. मनुष्यगण जिन सखिभूत अग्नि की, प्रकृष्ट स्तुतियों-द्वारा, स्तुति
करके पुरोभाग में स्थापित करते हैं, उन द्युतिमान् अग्नि को महान्
हविलक्षण अन्न दिया जाता है।

अथद्वितीया—

सह्युभिर्जनानांहोतादक्षस्यबाह्वोः ।

विहव्यमभिरानुषग्भगोनवारमृण्वति ॥ २ ॥

सः । हि । द्युभिः । जनानाम् । होता । दक्षस्य । बाह्वोः । वि ।

हव्यम् । अग्निः । आनुषक् । भगः । न । वारम् । ऋण्वति ॥ २ ॥

योमिर्हव्यं हविः आनुषक् देवेष्वनुषकं करोति बाहोर्भुजयोर्दक्षस्य बलस्य द्युभिः द्युति-
भिर्युक्तः सोमिः जनानां यजमानानां होता देवानां माहाता भवति भगोन सूर्य इव वारं वरणी-
यं धनं न्युण्वति विशेषेण प्रयच्छति मनुष्येषु ॥ २ ॥

२. जो अग्नि देवों के लिए हव्य वहन करते हैं, जो बाहुबल की द्युति से युक्त हैं, वे अग्नि यजमानों के लिए देवों का आह्वान करते हैं, वे सूर्य की तरह मनुष्यों को विशेष रूप से वरणीय धन प्रदान करते हैं।

अस्य स्तोमे मघोनः सख्ये वृद्धशोचिषः ।

विश्वा यस्मिन् तु विष्वणि समर्थे शुष्ममादधुः ॥ ३ ॥

अस्य । स्तोमे । मघोनः । सख्ये । वृद्धशोचिषः । विश्वा । यस्मिन् ।

तु विस्त्विनि । सम् । अर्थे । शुष्मम् । आदधुः ॥ ३ ॥

मघोनो मघवतो धनवतः वृद्धशोचिषः वृद्धानि प्रवृद्धानि शोचींषिते जांसि यस्यासौ वृद्धशो-
चिः तस्य एवं विधस्यास्याग्नेः स्तोमे स्तोत्रे सख्ये च स्याम तु विष्वणि बहुशब्दे अर्थे स्वामिनि
यस्मिन् च शौ विश्वा सुपांसु लुगिति ङादेशः विश्वे सर्वे ऋत्विजः शुष्मं बलं हविर्भिः स्तोत्रैः समादधुः
सम्पगादधति ॥ ३ ॥

३. सब ऋत्विक् हव्य और स्तोत्र-द्वारा जिन बहुशब्द-विशिष्ट स्वामी अग्नि में बल का आधान, भली भाँति से, करते हैं, हम लोग उन्हीं प्रवृद्ध तेजवाले और धनवान् अग्नि की स्तुति करते हैं। हम लोग उनके साथ मित्रता करते हैं।

अध अग्र एषांसु वीर्यस्य मंहना ।

तमिद्यह्नं रोदसी परिश्रवो बभूवतुः ॥ ४ ॥

अध । हि । अग्रे । एषाम् । सुवीर्यस्य । मंहना । तम् । इत् ।

यह्मम् । न । रोदसी इति । परि । श्रवः । बभूवतुः ॥ ४ ॥

हे अग्ने अध अथ एषामस्माकं यजमानानां सुवीर्यस्य सर्वैः स्पृहणीयस्य बलस्य मंहना
मंहनायै दानाय भव मंहतिर्दानकर्मा रोदसी द्यावापृथिव्यौ यह्नं महान्तं सूर्यमिव श्रवः सर्वैः
श्रवणीयं तमिद्यह्नं तमग्निमेव परिबभूवतुः परिगृहीतः ॥ ४ ॥

४. हे अग्नि, हम यजमानों को तुम सबके द्वारा स्पृहणीय बल प्रदान करो। द्यावा-पृथिवी ने सूर्य की तरह श्रवणीय अग्नि को परिगृहीत किया है।

नून एहि वार्यमग्ने गृणान आभर ।

येव येचं सूर्यः स्वस्ति धाम हे सचो तैधि पृत्सु नो वृधे ॥ ५ ॥ ८ ॥

नु । नः । आ । इहि । वार्यम् । अग्ने । गृणानः । आ । भर । ये ।
वयम् । ये । च । सूरयः । स्वस्ति । धामहे । सचा । उत । एधि ।
पृत्सु । नः । वृधे ॥ ५ ॥ ८ ॥

हेअग्ने गृणानः स्तूयमानःसन् नुक्षिपं एहि यज्ञंप्रत्यागच्छ आगत्यच नोस्मभ्यंवार्यव-
रणीयं धनं आभर संपादय येवयं यजमानाः येचसूरयःस्तोतारः सचाहविभिःसहिता उभे ये
वयं स्वस्ति स्तोत्रंधामहे कुर्मः उतअपिच पृत्सु पृतनासुनोस्माकंवृधेसमृद्धये एधि भव ॥ ५॥

५.-हे अग्नि, हम यजमान तुम्हारी स्तुति करते हैं। तुम शीघ्र ही
हमारे यज्ञ में आओ और हमारे लिए वरणीय धन का सम्पादन करो।
हम यजमान स्तोता तुम्हारे लिए स्तुति करते हैं। हम लोगों को तुम
युद्ध में समृद्धियुक्त करो।

॥ इतिचतुर्थस्यप्रथमेष्टमोवर्गः ॥ ८ ॥

आयज्ञैरितिपंचर्चतृतीयंसूक्तं आत्रेयस्यपुरोराषमाग्नेयम् अंत्यापंक्तिः शिष्टाःपंचयंतपरि-
भाषयाअनुष्टुभः आयज्ञैरित्यनुक्रमणिका अंत्यावर्जंप्रातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोर्बृहद्वयइत्यादि-
दशसूक्तमध्येविनियोगउक्तः ।

आयज्ञैर्देवमर्त्यइत्थातव्यांसमृतये ।

अग्निं कृतेस्वध्वरेपूरुर्ईळीतवसे ॥ १ ॥

आ । यज्ञैः । देव । मर्त्यः । इत्था । तव्यांसम् । ऊतये । अग्निम् ।

कृते । सुध्वरे । पूरुः । ईळीत । अवसे ॥ १ ॥

हेदेव मर्त्यः मनुष्यः ऋत्विक् इत्था इत्थं तव्यांसं स्वतेजोभिःप्रवृद्धमग्निं ऊतयेतर्पणा-
य यज्ञैःस्तोत्रैराह्वयति किंच पूरुर्मनुष्यः स्तोता कृतेस्वध्वरेशोभनेकतौ तमग्निंअवसे रक्षणाय
ईळीत स्तौति ॥ १ ॥

१. हे देव, ऋत्विग्गण अपने तेज से प्रवृद्ध अग्नि को, स्तोत्रों-द्वारा
तुप्त करने के लिए, आहूत करते हैं। मनुष्य स्तोता यज्ञकाल में रक्षा के
लिए अग्नि की स्तुति करते हैं।

अस्यहिस्वयंशस्तरआसाविधर्मन्मन्यसे ।

तं नाकं चित्रशोचिषं मन्द्रं परोर्मनीषया ॥ २ ॥

अस्य । हि । स्वयंशः । स्तरः । आसा । विधर्मन् । मन्यसे । तम् ।

नाकम् । चित्रः । शोचिषम् । मन्द्रम् । परः । मनीषया ॥ २ ॥

हेविधर्मन् विशिष्टोषमोयस्यासौविधर्मा स्तोता तस्यसंबोधनं हेस्तोतः स्वयंशस्तरः सु-
यशसामध्येअतिशयेनसुयशास्त्वंमनीषयाप्रकृष्टबुद्ध्यासाधनेन तं प्रसिद्धं अस्य अमुं हर्षि

आसा आस्येन वाचामन्यसेस्तौषि किंविशिष्टमग्निं नाकं मुखं अकंदुःखं नविद्यतेअकंयस्यसः
तं चित्रशोचिषं चित्रंतेजसं मन्द्रं स्तुत्यं परः परस्तात्स्थितम् ॥ २ ॥

२. हे धर्मविशिष्ट स्तोता, तुम्हारा यज्ञ श्रेष्ठ है। तुम प्रकृष्ट बुद्धि-
द्वारा उन्हीं अग्नि की, वचन से, स्तुति करते हो, जिन्हें दुःख नहीं है, जिनका
तेज विचित्र है और जो स्तुति-योग्य है।

अस्यवासाउअर्चिषायआयुक्ततुजागिरा ।

दिवोनयस्यरेतसाबृहच्छोचन्त्यर्चयः ॥ ३ ॥

अस्य । वै । असौ । ऊँ इति । अर्चिषा । यः । आयुक्त । तुजा ।

गिरा । दिवः । न । यस्य । रेतसा । बृहत् । शोचन्ति । अर्चयः ॥ ३ ॥

योभिः तुजा जगद्रक्षणसमर्थेनबलेन गिरास्तुत्या अयुक्त संबद्धोभवत् दिवोन द्योतमा-
नस्यादित्यस्यैव यस्याग्नेरेतसा प्रभया कृत्स्नजगद्भातं यस्याग्नेर्वृहद्वृहन्तःअर्चयोदीप्तयः शोच-
न्तिप्रकाशन्ते अस्यवैखल्वग्नेरर्चिषाप्रभयाअसावादित्यः अर्चिष्मान्भवति उदतिपरणः ॥ ३ ॥

३. जो अग्नि जगद्रक्षण समर्थ बल से और स्तुति से युक्त हैं, जो
आदित्य की तरह द्युतिमान् हैं, जिन अग्नि की प्रभा से जगद् व्याप्त है,
जिन अग्नि की बृहती दीप्ति प्रकाशित होती है, उन्हीं अग्नि की प्रभा से
आदित्य प्रभावान् होते हैं।

अस्यक्रत्वाविचेतसोदस्मस्यवसुरथआ ।

अधाविश्वासुहव्योग्निर्विक्षुप्रशंस्यते ॥ ४ ॥

अस्य । क्रत्वा । विचेतसः । दस्मस्य । वसु । रथे । आ । अध ।

विश्वासु । हव्यः । अग्निः । विक्षु । प्र । शंस्यते ॥ ४ ॥

विचेतसः सुमतयः ऋत्विजः दस्मस्य दर्शनीयस्यास्याग्नेः क्रत्वा कर्मणा यज्ञादिना वसु
वसूनि धनानि रथे आदधति हव्यः यज्ञार्थं आहूतव्यः सोमिः अध अथ उत्पत्त्यनंतरमेववि-
श्वासुसर्वासुविक्षुप्रजासु प्रशंस्यते स्तूयते ॥ ४ ॥

४. सुन्दर मतिवाले ऋत्विक् दर्शनीय अग्नि का यज्ञ (पूजा) करके
धन और रथ प्राप्त करते हैं। यज्ञार्थं आहूत होनेवाले अग्नि उत्पन्न होते
ही, सम्पूर्ण प्रजा-द्वारा, स्तुत होते हैं।

नूनइद्विवार्यमासासंचन्तसूरयः ।

ऊर्जोनिपादभिष्टयेपाहिशग्निस्वस्तयउतैधिपुत्सुनोवृधे ॥ ५ ॥ १ ॥

नु । नः । इत् । हि । वार्यम् । आसा । संचन्त । सूरयः । ऊर्जः ।

न॒पात् । अ॒भिष्ट॑ये । पा॒हि । श॒ग्धि । स्व॒स्तये॑ । उ॒त । ए॒धि ।

पृ॒त॒स्तु । नः । वृ॒धे ॥ ५ ॥ ९ ॥

हेअग्ने नोत्सर्ग्यं वार्यं वरणीयं धनं नुक्षिप्रं प्रयच्छ इक्षीति पूरणौ यतः सूरयः स्तोतारः त्वत्तः सकाशादासा आस्येन स्तोत्रेण सचंत धनं लभन्ते किंच हेऊर्जो नपात् अन्नस्य नपातयितः बलस्य पुत्रवा अभिष्टये अभीच्छते मह्यं अन्नं प्रयच्छेति शेषः पाहि अस्माना पद्भ्योरक्ष स्वस्तये क्षेमाय पश्वादिलक्षणस्य धनस्य क्षेमार्थं शग्धि त्वां याचे व्यत्ययेन मध्यमः शक्नो भवेति वा हे अग्ने उतापिच पृत्स्तु पृतनास्तु नोवृधे समृद्धये एधि भव ॥ ५ ॥

५. हे अग्नि, हम लोगों को शीघ्र ही वही वरणीय धन दान करो, जिस धन को स्तोता लोग तुम्हारी स्तुति करके प्राप्त करते हैं। हे बलपुत्र, हमें अभिलषित अन्न प्रदान करो, हम लोगों की रक्षा करो। हम मंगलकारक पशु आदि की याचना तुमसे करते हैं। हे अग्नि, तुम संग्राम में हम लोगों की समृद्धि के लिए, उपस्थित रहो।

प्रातरग्निमिति पंचचतुर्थसूक्तं अत्रेयमनुक्रमणिका—प्रातर्भृक्वाहाद्वितइति विशेषणविशिष्टः आत्रेयोद्वितऋषिः पंचयंतं हीति हिशब्दादस्यापि सूक्तस्य पंचमीपंक्तिः पंचयंतपरिभाषया शिष्टानुष्टुभः उक्तो विनियोगः प्रातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोः।

प्रा॒तर॒ग्निः पु॒रु॒प्रि॒यो वि॒शस्त॑वे॒ताति॑थिः ।

वि॒श्वानि॒यो अम॑र्त्यो ह॒व्याम॑र्तेषु रण्य॑ति ॥ १ ॥

प्रा॒तः । अ॒ग्निः । पु॒रु॒प्रि॒यः । वि॒शः । स्त॑वे॒त । अ॒ति॒थिः । वि॒श्वानि॑ ।

यः । अम॑र्त्यः । ह॒व्या । म॑र्तेषु । रण्य॑ति ॥ १ ॥

पुरुप्रियः बहुप्रियः विशः यजमाने धनस्य निवेशकः अतिथिः यजमानानां गृहान्प्रतिथिषु अभ्येतीत्यतिथिः तथा हयास्कः—अतिथिरभ्यतितो गृहान्भवत्यभ्येति प्रतिथिषु परकुलानीति वापरगृहानीति वेति। एवं विधोऽग्निः प्रातःस्तवेत स्तूयते अमर्त्यः अमरणधर्मा योऽग्निः मर्तेषु मनुष्येषु यजमानेषु स्थितानि विश्वानि सर्वाणि हव्या हव्यानि हवींषि रण्यति कामयते ॥ १ ॥

१. अग्नि बहुप्रिय है, यजमानों के लिए धनदाता हैं और यजमानों के गृह में अभिगमन करते हैं। इस तरह के अग्नि प्रातःकाल में स्तुत होते हैं। अमरणशील अग्नि यजमानों के मध्य में स्थित निखिल हव्य को कामना करते हैं।

हि॒ताय॑ मृ॒क्तवा॑ह॒से स्व॑स्य दक्ष॑स्य म॒हना॑ ।

इ॒न्दुं स॑र्धत्त॒ आनु॑षक्स्तो॒ता चि॑त्ते अम॑र्त्य ॥ २ ॥

हि॒ताय॑ । मृ॒क्त॒वा॒ह॒से । स्व॑स्य । दक्ष॑स्य । म॒हना॑ । इ॒न्दुम् ।

सः । ध॒त्ते । आ॒नु॒षक् । स्तो॒ता । चि॒त् । ते । अम॑र्त्य ॥ २ ॥

हेअग्ने द्विताय द्वितान्नेत्रिपुत्राय घृक्तवाहसे घृक्तंशुद्धंहविर्देवियोवहतिपापयतीतिघृ-
क्तवाहः तस्मै स्वस्य आत्मीयस्यदक्षस्यबलस्यधनस्यवा मंहनामंहनायै दानायभव हेअमर्त्य
नित्याग्ने यतःकारणात् तेतुभ्यंसंघृक्तवाहाः आनुषक् सर्वदाआनुषकमिन्दुसोमंधत्ते धारयति
स्तोताचिद् स्तोताचभवति ॥ २ ॥

२. हे अग्नि, अत्रिपुत्र द्वित ऋषि विशुद्ध हव्य वहन करते हैं, तुम
उन्हें अपना बल प्रदान करो; क्योंकि वे सब काल में तुम्हारे लिए सोम-
रस का आनयन करते हैं और तुम्हारी स्तुति करते हैं।

तंवोदीर्घायुशोचिषंगिराहुवेमघोनाम् ।

अरिष्टोयेषारथोव्यश्वदावन्नीयते ॥ ३ ॥

तम् । वः । दीर्घायुशोचिषम् । गिरा । हुवे । मघोनाम् ।

अरिष्टः । येषाम् । रथः । वि । अश्वदावन् । ईयते ॥ ३ ॥

हेअग्ने दीर्घायुशोचिषं दीर्घगमनदीर्घं तं वः पूजायांबहुवचनं त्वामघोनां धनिनां
कृते गिरा स्तोत्रेण हुवे आह्वयामि हेअश्वदावन् अश्वानांदातः येषांधनिनारथः युद्धे-
षु अरिष्टः शत्रुभिराहिंसितोविनीयते विगच्छतु ॥ ३ ॥

३. हे अग्नि, हे अश्वदाता, तुम दीर्घगमन-दीप्तिवाले हो। धनिकों
के लिए हम तुम्हारा आह्वान, स्तोत्र-द्वारा, करते हैं, जिससे धनिकों
का रथ शत्रुओं-द्वारा अहिंसित होकर युद्ध में गमन करे।

चित्रावायेषुदीधितिरासन्नुक्थापान्तिये ।

स्तीर्णबर्हिःस्वर्णरेश्रवांसिदधिरेपरि ॥ ४ ॥

चित्रा । वा । येषु । दीधितिः । आसन् । उक्था । पान्ति । ये ।

स्तीर्णम् । बर्हिः । स्वर्णरे । श्रवांसि । दधिरे । परि ॥ ४ ॥

येषुऋत्विक्षु चित्रानानाविधादीधितिः यज्ञविषयाक्रियाभवति ये आसन् आस्ये उ-
क्थाउक्थानि स्तोत्राणि पान्ति रक्षन्ति तैर्ऋत्विग्भिःस्तीर्णं स्तीर्णस्यबर्हिः बर्हिषःपर्यपरिश्र-
वांसि अन्नानि हवींषि स्वर्णरेः स्वःस्वर्गनरंयजमानंनयतीतिस्वर्णरोयज्ञः तस्मिन् निदधिरे
निधीयन्ते ॥ ४ ॥ जिन ऋत्विकों-द्वारा नानाविध यज्ञ-विषयक कार्य सम्पादन होता

है, जो मुख (उच्चारण) द्वारा स्तोत्रों की रक्षा करते हैं, उन ऋत्विकों-
द्वारा, यजमानों के स्वर्गप्राप्तक यज्ञ में, विस्तीर्ण कुशों के ऊपर अन्न
स्थापित होता है।

येमेपञ्चाशतंददुरश्वानांसधस्तुति ।

द्युमदग्नेमहिश्रवोबृहत्कृधिमघोनांनृवदमृतनृणाम् ॥ ५ ॥ १० ॥

ये । मे । पंचाशतम् । दंदुः । अश्वानाम् । सधस्तुति । द्युमत् ।
अग्ने । महि । श्रवः । बृहत् । रुधि । मघोनाम् । नृवत् ।
अमृत । नृणाम् ॥ ५ ॥ १० ॥

येमघवानोदातारोमेमहं सधस्तुतिस्तुत्यासहितं त्वस्तोत्रसमनंतरं अश्वानांपंचाशतंदंदुः
हेअमृत अग्ने त्वं तेषांमघोनां नृणां द्युमत् दीप्तिमत् महि महत् बृहत् परिवृढं नृवत् परि-
चारकमनुष्ययुक्तं श्रवोन्नं रुधि कुरु देहीत्यर्थः ॥ ५ ॥

५. हे अमर अग्नि, तुम्हारी स्तुति के अनन्तर जो घनदाता मुझे
पचास अश्व प्रदान करते हैं, तुम उन धनिक मनुष्यों को दीप्तिशील
परिचारकयुक्त महान् अन्न प्रदान करो ।

॥ इतिचतुर्थस्यप्रथमेशमोवर्गः ॥ १० ॥

अभ्यवस्थाइतिपंचर्वपंचमसूक्तं अत्रेयमनुक्रमणिका—अभ्यवस्थावन्निर्गायत्र्यावनुष्टु-
भौविराडूपेति । आत्रेयोवन्निर्ऋषिः प्रथमाद्वितीयेगायत्र्यौ तृतीयाचतुर्थ्यावनुष्टुभौ पंचमीविरा-
डूपा एकादशिनस्तयोष्टकाश्चविराडूपेत्युक्तलक्षणोपेतत्वात् ।

अभ्यवस्थाः प्रजायन्ते प्रवव्रेर्वन्निश्चिकेत । उपस्थेमातुर्विचष्टे ॥ १ ॥

अभि । अवस्थाः । प्र । जायन्ते । प्र । वव्रेः । वन्निः । चिकेत ।
उपस्थे । मातुः । वि । चष्टे ॥ १ ॥

वव्रेः ऋषेः अभि उत्तरोत्तरमवस्थाः अशोभनादशाः प्रजायन्ते तादृशीः वन्निर्विषां
संभक्तासोमिः प्रचिकेत प्रजानीयात् ज्ञात्वाचापनयत्वितिभावः योमिर्मातुः पृथिव्या उपस्थे समी-
पे स्थितं पदार्थजातं विचष्टे पश्यति ॥ १ ॥

१. जो अग्नि माता पृथिवी के समीप स्थित होकर पदार्थजात को
देखते हैं, वे ही अग्नि वन्नि ऋषि की अशोभन दशा को जानें और उनके
हव्य को ग्रहण कर उसका अपनोदन करें ।

अथद्वितीया—

जुहुरे विचितयन्तोर्निमिषं नृम्णं पान्ति । आदृक्कां पुरं विविशुः ॥ २ ॥

जुहुरे । वि । चितयन्तः । अर्निमिषम् । नृम्णम् । पान्ति ।
आ । दृक्काम् । पुरम् । विविशुः ॥ २ ॥

येविचितयन्तः तव प्रभावंजानंतोजनाः अनिमिषं सर्वदाविजुहुरे जुह्विरे विशेषेणयज्ञा-
र्थत्वामाह्वयन्ति आहूयच नृम्णं तवबलं हविर्भिःस्तोत्रैश्च पाति रक्षन्ति तेदृह्णां शत्रुभिःसाध-
यितुमशक्यांपुरं पुरीं आविविशुः प्रविशन्ति शतंपूर्भिरायसीभिर्निपाहीतिनिगमः ॥ २ ॥

२. तुम्हारे प्रभाव को जानकर जो लोग, यज्ञ के लिए, सदा तुम्हारा
आह्वान करते हैं तथा जो लोग हवि और स्तोत्र के द्वारा तुम्हारे बल
की रक्षा करते हैं, वे शत्रुओं-द्वारा अशक्य (दुर्गम्य) पुरी में प्रवेश
करते हैं ।

आश्वैत्रेयस्यजन्तवोद्युमर्धन्तकृष्टयः ।

निष्कग्रीवोबृहदुक्थएनामध्वानवाजयुः ॥ ३ ॥

आ । श्वैत्रेयस्य । जन्तवः । द्युमत् । वर्धन्त । कृष्टयः ।

निष्कग्रीवः । बृहत्तुक्थः । एना । मध्वान । न । वाजयुः ॥३॥

जायन्तइतिजन्तवः कृष्टयोमनुष्याऋत्विजः मध्वान मधुनेव एना एनयास्तुत्या यद्वा
नकारश्चार्थे मधुनाचश्वैत्रेयस्यश्वित्रमन्तरिक्षं तत्रभवस्यवैद्युतस्याग्नेर्द्युमत् दीप्तिमत् बलं आवर्ध-
न्त अभिवर्धयन्ति किंविधाः कृष्टयः निष्कग्रीवः निष्केणसुवर्णेनालंकृतग्रीवाः व्यत्ययेनै-
कवचनं बृहदुक्थः बृहत्तोत्राः वाजयुः अन्नकामाः ॥ ३ ॥

३. महान् स्तोत्र करनेवाले, अन्नाभिलाषी, सुवर्णालङ्कार को कण्ठ
में धारण करनेवाले, जायमान (उत्पन्नशील) मनुष्य (ऋत्विगादि)
स्तोत्र-द्वारा, अन्तरिक्षवर्ती वैद्युत अग्नि के दीप्तिमान् बल को वर्धित
करते हैं ।

प्रियंदुग्धनकाम्यमजामिजाम्योःसचा ।

घर्मोनवाजजठरोदब्धःशश्वतोदभः ॥ ४ ॥

प्रियम् । दुग्धम् । न । काम्यम् । अजामि । जाम्योः । सचा ।

घर्मः । न । वाजजठरः । अदब्धः । शश्वतः । दभः ॥ ४ ॥

जाम्योर्घावापृथिव्योःसचासहायभूतोग्निः दुग्धं पयइव काम्यंकमनीयं अजामि दोष-
रहितंप्रियंअस्पदीयंस्तोत्रंशृणोतु किंविधोभिः घर्मोन प्रवर्ग्यइव वाजजठरः वाजोर्वाजठरेय-
स्यसः घर्मोयथाहव्येनाज्येनपयसा आसिक्तोवाजजठरः तद्वद्विजठरइत्यर्थः अदब्धःशत्रुभिः
स्वयमर्हिसितः शश्वतः शाश्वतोऽनित्यः दभः शत्रूणांर्हिसकः ॥ ४ ॥

४. पयोमिश्रित हव्य की तरह जिन अग्नि के जठर में अन्न है अर्थात्
जो हव्य जठर हैं, जो स्वयम् शत्रुओं-द्वारा अर्हिसित होकर सदा शत्रुओं
के हिंसक हैं, घावा-पृथिवी के सहायभूत वे ही अग्नि दुग्ध की तरह कम-
नीय और निर्दोष होकर हमारे स्तोत्र को सुनें ।

अथपंचमी-

क्रीळञ्चोरश्म॒आभुवः॒संभस्म॑नावा॒युना॒वेवि॑दानः
 ताअ॑स्यसन्धृषजो॒नति॑ग्माःसुसं॑शिताव॒क्ष्यौवक्षणे॑स्थाः ॥ ५ ॥ ११ ॥

क्रीळन् । नः । रश्मे । आ । भुवः । सम् । भस्मना । वा॒युना ।
 वेवि॑दानः । ताः । अ॒स्य । सन् । धृषजः । न । ति॒ग्माः । सु॒सं॑शिताः ।
 व॒क्ष्यः । व॒क्षणे॑स्थाः ॥ ५ ॥ ११ ॥

हेरश्मे रश्मिमन्त्रे क्रीळन् वनेषुक्रीडन् भस्मनास्वकार्येण भसितेन वायुनाप्रेरेकेण मरु-
 ताचसंवेविदानः सम्यक् ज्ञायमानः त्वं नोस्माकं आभुवः अभिमुखो भव वक्षणेस्थाः वक्षणे वह्नौ-
 स्थिताः वक्ष्यः हविर्वहन्तीति वक्ष्यो ज्वालाः सुसंशिताः सुतीक्ष्णाः धृषजः शत्रूणां धर्षकाः ताज्वा-
 लाः अस्य यजमानस्य मम न तिग्माः न तीक्ष्णाः सन् सन्तु अस्तेर्लिङ्गिरूपम् ॥ ५ ॥

५. हे प्रदीप्त अग्नि, तुम अपने द्वारा किये गये भस्म से वन में क्रीड़ा
 करते हो । प्रेरक वायु-द्वारा भली भाँति से ज्ञायमान होकर तुम हमारे
 अभिमुख होओ । तुम्हारी शत्रुनाशक ज्वालायें हम यजमानों के निकट
 सुकोमल हों ।

यमग्ने इति चतुर्कचं षष्ठं सूक्तं अग्नीणां प्रयस्वतामार्षि आग्नेयं अंत्यापंक्तिः शिष्टा अनुष्टुभः
 तथा चानुक्रान्तं—यमग्ने चतुष्कं प्रयस्वन्तः पंक्तयंतं हे वि । प्रातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोरुक्तो विनि-
 योगः अत्रे श्रुतुर्वीराख्ये हीति द्वितीये हनीदं सूक्तं आज्यशस्त्रं सूत्रितं च—यमग्ने वाजसातमेति द्विती-
 ये हन्याज्यमिति ।

यम॑ग्ने वाजसा॒तम॒त्वं चि॒न्मन्य॑से र॒यिम् ।

तं नो गी॒र्भिः श्र॒वाय्यं दे॒वत्रा॑प॒नया॑युज॑म् ॥ १ ॥

यम् । अ॒ग्ने । वा॒ज॒स॒ता॒तम् । त्वम् । चि॒त् । मन्य॑से । र॒यिम् ।

तम् । नः । गी॒र्भिः । श्र॒वाय्यं । दे॒व॒त्रा । प॒नय॑ । युज॑म् ॥ १ ॥

हे अग्ने हे वाजसातम अत्यन्तमन्नद त्वं यं रयिं धनं अस्माभिर्दीयमानं हवीरूपधनं
 मन्यसे जुष्यसे चिदिति पादपूरणः श्रवाय्यं श्रवणीयं प्रशस्यं गीर्भिः स्तुतिभिः युजं युक्तं नौ-
 स्मदीयं हविर्लक्षणं धनं तं देवत्रा देवेषु पनय प्रापयेत्यर्थः ॥ १ ॥

१. हे अग्नि, हे अत्यन्त अन्नप्रद, हम लोगों-द्वारा प्रदत्त जो हवि-
 स्वरूप अन्न तुम्हारा अभिमत है, हम लोगों की स्तुतियों के साथ उसी
 हव्य धन को तुम देवों के निकट ले जाओ ।

येअग्नेनेरयन्तितेवृद्धाउग्रस्यशर्वसः ।

अपद्वेषोअपहरोन्यव्रतस्यसश्विरे ॥ २ ॥

ये । अग्ने । न । ईरयन्ति । ते । वृद्धाः । उग्रस्य । शर्वसः । अप ।

द्वेषः । अप । हारः । अन्यव्रतस्य । सश्विरे ॥ २ ॥

हेअग्ने येजनाःवृद्धाः पश्वादिलक्षणैर्धनैःसमृद्धाःसन्तः तेतुभ्यनेरयन्ति हवींषिप्रयच्छन्ति तेउग्रस्य अधिकेनशवसोबलेन अग्नेनवा अप अपनीताः बलाच्चहीनाभ्रवन्दीत्यर्थः किंच अन्यव्रतस्य अन्यद्वेदिकाद्विभक्तंव्रतंकर्मयस्यतस्यासुरस्यद्वेषः तत्संबन्धिनंविरोधं हरोर्हिंसाच अपसश्विरे आत्मानं प्रापयन्ति ॥ २ ॥

२. हे अग्नि, जो व्यक्ति पशु आदि धन से समृद्ध होकर तुम्हें हव्य प्रदान नहीं करता है, वह अन्न या बल से अत्यन्त हीन होता है । जो व्यक्ति वेद-भिन्न अन्य कर्म करता है, वह असुर तुम्हारा विरोध-भाजन होता है और तुम्हारे द्वारा हिंसित होता है ।

होतारंत्वावृणीमहेमेदक्षस्यसाधनम् ।

यज्ञेषुपूर्व्यगिराप्रयस्वन्तोहवामहे ॥ ३ ॥

होतारम् । त्वा । वृणीमहे । अग्ने । दक्षस्य । साधनम् ।

यज्ञेषु । पूर्व्यम् । गिरा । प्रयस्वन्तः । हवामहे ॥ ३ ॥

हेअग्ने प्रयस्वन्तोन्नवन्तः एतन्नामकावयं दक्षस्यबलस्यसाधनं साधयितारं त्वां होतारं देवानामाह्वातारंवृणीमहे किंच यज्ञेषु पूर्व्यमुख्यत्वां गिरास्तुतिरूपयावाचाहवामहे स्तुमः ॥३॥

३. हे अग्नि, तुम देवों के आह्वाता और बल के साधयिता हो । हम लोग प्रयस्वत् (अन्नवान्) तुम्हारा वरण करते हैं । यज्ञ में हम श्रेष्ठ अग्नि की, स्तुति रूप वचन से, स्तवन करते हैं ।

अथचतुर्थी—

इत्थायथातऊतयेसहसावन्दिवेदिवे ।

रायक्रतायसुक्रतो गोभिःष्यामसधमादोवीरैःस्यामसधमादः ॥ ४ ॥ १२ ॥

इत्था । यथा । ते । ऊतये । सहसावन् । दिवेदिवे । राये । क्रताय ।

सुक्रतो इतिसुक्रतो । गोभिः । स्याम । सधमादः । वीरैः ।

स्याम । सधमादः ॥ ४ ॥ १२ ॥

हेसहसावन बलवन्मग्ने दिवेदिवे अन्वहं ययं ते तव ऊतये रक्षणाय यथास्याम तथा
इथाइत्थंकुरु हेसुक्रतो राये धनाय ऋताय यज्ञायच यथास्याम तथाकुरु किंच गोभिःस-
धमादः सहमाद्यन्तः स्याम वीरैःपुत्रैश्चसधमादः सहमाद्यन्तःस्याम तथाकुरु ॥ ४ ॥

४. हे बलवान् अग्नि, प्रतिदिन जिससे हम तुम्हारी रक्षा प्राप्त करें,
वैसा करो। हे सुक्रतु, हम लोग जिससे धन लाभ कर सकें और यज्ञ
कर सकें, वैसा करो। हम लोग जिससे गौओं को प्राप्त करें और वीर-
पुत्रों को प्राप्त कर सुखी हों, वैसा करो।

मनुष्वत्त्वेतिचतुर्ऋचंसप्तमसूक्तं आत्रेयस्यसप्तस्यार्धं मनुष्वत्सप्तइत्यनुक्रमणिका पंक्त्यन्तं-
हेतिपूर्वोक्तत्वादिदमादीनित्रीणि सूक्तानिपंक्त्यन्तानि शिष्टानुष्टुभः अग्निदेवता प्रातरनुवा-
काश्विनशस्त्रयोरुकोविनियोगः।

मनुष्वत्त्वानिधीमहिमनुष्वत्समिधीमहि ।

अग्नेमनुष्वदद्विरोदेवान्देवयतेयज ॥ १ ॥

मनुष्वत् । त्वा । नि । धीमहि । मनुष्वत् । सम् । इधीमहि ।

अग्ने । मनुष्वत् । अंगिरः । देवान् । देवयते । यज ॥ १ ॥

हेअग्ने त्वा त्वां मनुष्वत् मनुरिवनिधीमहि स्थापयामः मनुःशब्दोमनुपर्यायः नभोगि-
रोमनुषांवत्युपसंख्यानमितिभसंज्ञायांरुत्वाभावः मनुष्वत् मनुरिव त्वासमिधीमहि समिद्भिः
संदीपयामः हेअंगिरः अंगारात्मकाग्ने देवयते देवकामाय यजमानाय मनुष्वत् मनवे
मनोरपत्यायदेवानयज ॥ १ ॥

१. हे अग्नि, मनु की तरह हम तुम्हें स्थापित और संदीप्त करते
हैं। हे अङ्गारात्मक अग्नि, देवाभिलाषी मनुष्य यजमानों के लिए तुम
देवों का यजन करो।

त्वंहिमानुषेजनेग्रेसुप्रीतइध्यसे ।

सुचस्त्वायन्त्यानुषक्सुजातसर्पिरासुते ॥ २ ॥

त्वम् । हि । मानुषे । जने । अग्ने । सुप्रीतः । इध्यसे । सुचः । त्वा ।

यन्ति । आनुषक् । सुजात । सर्पिः । आसुते ॥ २ ॥

हेअग्ने त्वं मानुषेजने मनुष्यलोके सुप्रीतःस्तोत्रैःसुप्रीतःसन् इध्यसे दीप्यसे सुचोहविर्भिः
संपूर्णाआनुषक् अनुषकंयथाभवतितथा त्वा त्वाम् यन्ति प्राप्नुवन्ति हेसुजात हेसर्पिरासुते
वृतयुक्ताचेति २. हे अग्नि, स्तोत्रों-द्वारा सुप्रीत होकर तुम मनुष्यों के लिए दीप्त

होते हो। हे सुजात, घृतयुक्तान्न, हव्य-विशिष्ट पात्र तुम्हें निरन्तर प्राप्त
करता है।

अथतृतीया—

त्वांविश्वेसजोषसोदेवासोदूतमक्रत ।

सपर्यन्तस्त्वाकवेयज्ञेषुदेवमीळते ॥ ३ ॥

त्वाम् । विश्वे । सजोषसः । देवासः । दूतम् । अक्रत । सपर्यन्तः ।

त्वा । कवे । यज्ञेषु । देवम् । ईळते ॥ ३ ॥

सजोषसः सहपीयमाणाः विश्वेसर्वदेवासोदेवाः त्वां दूतं अक्रत अकुर्वन् अतःकारणात् हेकवे क्रान्तदर्शिनं देवंद्योतमानं त्वा त्वां सपर्यन्तःपरिचरन्तोयजमानाः यज्ञेषुईळते देवानाह्वातुंयाचन्ते ॥ ३ ॥

३. हे क्रान्तदर्शी अग्नि, प्रसन्न हो करके सब देवों ने तुम्हें दूत बनाया था; इसी लिए परिचर्या करनेवाले यजमान तुम्हारा (अग्निदेव का), यज्ञ में देवों को बुलाने के लिए, यजन करते हैं ।

देवोदेवयज्ययाग्निमीळीतमर्त्यः ।

समिद्धःशुक्रदीदिह्युतस्ययोनिमांसदःसस्ययोनिमांसदः ॥४॥१३॥

देवम् । वः । देवयज्यया । अग्निम् । ईळीत । मर्त्यः ।

समिद्धः । शुक्र । दीदिहि । क्रतस्य । योनिम् । आ । असदः ।

सस्य । योनिम् । आ । असदः ॥ ४ ॥ १३ ॥

मर्त्योमनुष्यः देवंद्योतमानमग्निं अग्रण्यं वः त्वांदेवयज्यया देवयज्यायै देवयागार्थं ईळीत स्तोतुमर्हति हेशुक्र शोचिष्मन् समिद्धः हविर्भिःप्रवृद्धःसत् दीदिहि दीप्यस्व क्रतस्य सत्यभूतस्य सस्यक्रवेः ममयोनिःकारणं स्वर्गसाधनं यज्ञस्थानं आसदः देवत्वरूपेण आसीद् आदरातिशयोक्तनार्थंपुनर्वचनम् ॥ ४ ॥

४. हे दीप्तिशील अग्नि, मनुष्य लोग देवयज्ञ के लिए तुम्हारी स्तुति करते हैं । हवि-द्वारा प्रवृद्ध होकर तुम दीप्त होओ । तुम सत्यभूत सस ऋषि के स्वर्गसाधन यज्ञस्थल में देवरूप से ठहरो ।

॥ इतिचतुर्थस्यप्रथमेऽध्यायेऽशोऽवर्गः ॥ १३ ॥

अविश्वसामभितिचतुर्केषमष्टमंस्वर्कं आप्रेयोविश्वसामाकषिः चतुर्थीपङ्क्तिः सिद्धाअनु-
हुक्कः अभिर्देवता तथाप्यनुकान्तं—अविश्वसामन्विश्वसामेति । उकोविभियोःआत्तरनुवाक-
भिनशस्योः ।

प्रविश्वसामन्त्रिवदर्चापावकशोचिषे ।

योअध्वरेष्वीड्योहोतामन्द्रतमोविशि ॥ १ ॥

प्र । विश्वसामन् । अत्रिवत् । अर्च । पावकशोचिषे । यः ।

अध्वरेषु । ईड्यः । होता । मन्द्रतमः । विशि ॥ १ ॥

हेविश्वसामन् ऋषेःसंबोधनमेतत् त्वं अत्रिवत् अत्रिविपावकशोचिषे शोधक-
दीप्तये तस्मै अग्नये प्रार्चं प्रगाय योग्निःअध्वरेषुईड्यःसर्वैर्यज्वभिःस्तुत्यः होता देवाना-
माह्वाता विशि जने मन्द्रतमः स्तुत्यतमः ॥ १ ॥

१. हे विश्वसामा ऋषि, तुम अत्रि की तरह शोधक दीप्तिवाले इन
अग्नि की अर्चना करो, जो यज्ञ में सब ऋत्विकोंद्वारा स्तुत्य हैं, देवों
के आह्वाता हैं और जो अत्यन्त स्तवनीय हैं ।

न्यग्रिजातवेदसंधधातादेवमृत्विजम् ।

प्रयज्ञएतवानुषगद्यादेवव्यचस्तमः ॥ २ ॥

नि । अग्रिम् । जातवेदसम् । दधाता । देवम् । ऋत्विजम् । प्र ।

यज्ञः । एतु । आनुषक् । अद्य । देवव्यचःस्तमः ॥ २ ॥

हेयजमानाः जातवेदसं जातप्रज्ञं जातधनंवा देवं द्योतमानं ऋत्विजं ऋतुयष्टा-
रं अग्निं निदधात निधत्त किंच देवव्यचस्तमः देवानामाप्तमोयज्ञोयज्ञसाधनं अस्मा-
भिर्दीयमानंहविः आनुषक् अनुषक्तंयथाभवतितथा अद्यास्मिन्नहनि तमग्निं प्रैतु प्रयच्छतु ॥ २ ॥

२. हे यजमानो, तुम सब जातवेदा, द्युतिमान् और यज्ञकारक अग्नि
को धारण करो—संस्थापित करो, जिससे आज देवों के प्रिय, यज्ञसाधन
और हम लोगों के द्वारा प्रदत्त हुय्य अग्नि को प्राप्त करे ।

चिकित्विन्मनसंत्वादेवंमर्तासुतये ।

वरेण्यस्यतेवसइयानासौअमन्महि ॥ ३ ॥

चिकित्वित्मनसम् । त्वा । देवम् । मर्तासः । सुतये । वरेण्यस्य ।

ते । अवसः । इयानासः । अमन्महि ॥ ३ ॥

हेअग्ने चिकित्वित्विजानन्मनोयस्यासौचिकित्विन्मनाः तं देवं त्वा त्वां इयानासः
उपगच्छन्तोमर्तासोमनुष्यावयं सुतये रक्षणार्थं वरेण्यस्य संभजनीयस्य ते तव अव-
सः अवसे तर्पणाय अमन्महि स्तुमः ॥ ३ ॥

३. हे दीप्तिशील अग्नि, तुम्हारा हृदय ज्ञानसम्पन्न है । तुम्हारे निकट
हम लोग रक्षा के लिए उपस्थित होते हैं । हम मनुष्य सम्भजनीय अग्नि
को तृप्त करने के लिए स्तवन करते हैं ।

अथचतुर्थी-

अग्नेचिकिद्धास्यनइदंवचःसहस्य ।

तत्त्वासुशिप्रदंपतेस्तोमैर्वर्धन्त्यत्रयोगीभिःशुभन्त्यत्रयः॥४॥१४॥

अग्ने । चिकिद्धि । अस्य । नः । इदम् । वचः । सहस्य । तम् । त्वा ।
सुशिप्र । दम्पते । स्तोमैः । वर्धन्ति । अत्रयः । गीः । भिः ।
शुभन्ति । अत्रयः ॥ ४ ॥ १४ ॥

हेअग्ने सहस्य सहसोबलस्यपुत्र नोस्मदीयं अस्येदंपरिचरणं इदंवचः स्तोत्रं च चिकिद्धि जानीहि हेसुशिप्र शोभने शिप्रेहनूनासिकेवायस्यासौसुशिप्रः तस्यसंबोधनंसुशिप्र सुहनो दंपते गृहपते तं त्वां अत्रयोत्रिपुत्राः स्तोमैःस्तोत्रैः वर्धन्ति वर्धयन्ति अत्रयोगीभिःशुभन्त्यलंकुर्वन्ति ॥ ४ ॥

४. हे बलपुत्र अग्नि, तुम हमारे इस परिचरण स्तवन को जानो ।
हे सुन्दर हनूनासिकावाले, हे गृहपति, अत्रि के पुत्र स्तोत्रों-द्वारा तुम्हें
वर्द्धित करते हैं और वचनों-द्वारा अलंकृत करते हैं ।

॥ इतिचतुर्थस्यप्रथमेचतुर्दशोवर्गः ॥ १४ ॥

अग्नेसहन्तमिचिचतुर्कचनवमंसूक्तं अत्रानुक्रमणिका-अग्नेद्युन्नोविश्वचर्षणिरिति । युन्न-
ऋषिः चतुर्थीपंकिराद्यास्तिस्रोनुष्टुभः अग्निर्देवता प्रातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोर्दशसूक्तान्तःपा-
तितत्वादुक्तोविनियोगः ।

अग्नेसहन्तमाभरद्युन्नस्यप्रासहारयिम् ।

विश्वायचर्षणीरभ्यासावाजेषुसासहत् ॥ १ ॥

अग्ने । सहन्तम् । आ । भर । युन्नस्य । प्रासहा । रयिम् ।

विश्वाः । यः । चर्षणीः । अभि । आसा । वाजेषु । सासहत् ॥ १ ॥

हेअग्ने प्रासहा प्रकृष्टेनबलेनसहंतं शत्रून्अभिभवन्तं रयिं पुत्रं युन्नस्य युन्नाय मम
ऋषये आभर आहर चतुर्थ्यर्थेषष्ठी एतदेवविवृणोति यःपुत्रः आसा आस्येन स्तोत्रेणयुक्तः
सन्वाजेषु युद्धेषु अभि आभिमुख्येनगतान् विश्वाः सर्वानचर्षणीर्मनुष्यान् शत्रून् ससहत्
अभिभवति ॥ १ ॥

१. हे अग्नि, तुम मुझ युन्न ऋषि के लिए एक बलशाली शत्रु-
विजेता पुत्र प्रदान करो । जो पुत्र स्तोत्र से युक्त होकर संप्राप्त में निखिल
शत्रुओं को अभिभूत करे ।

अथद्वितीया—

तमग्नेपृतनाषहंरयिसंहस्वआभर ।

त्वंहिसत्योअद्भुतोदातावाजस्यगोमतः ॥ २ ॥

तम् । अग्ने । पृतनाऽसहम् । रयिम् । सहस्वः । आ । भ्र ।

त्वम् । हि । सत्यः । अद्भुतः । दाता । वाजस्य । गोऽमतः ॥ २ ॥

हेअग्ने हेसहस्वः बलवान् पृतनासहं पृतनाःसेनाः अभिभवितारं रयिं पुत्रं तं त्व-
माभर आहर त्वंहिसत्यःसत्यभूतः अद्भुतोमहान् गोमतः गोभिर्युक्तस्यवाजस्यान्नस्य
दाता ॥ २ ॥

२. हे बलवान् अग्नि, तुम सत्यभूत, अद्भुत और गोयुक्त अन्न के
दाता हो। तुम इस तरह का एक पुत्र प्रदान करो, जो सेनाओं का
अभिभूत करने में समर्थ हो।

विश्वेहित्वासजोषसोजनांसोवृक्तबर्हिषः ।

होतारंसद्मसुप्रियंव्यन्तिवार्यापुरु ॥ ३ ॥

विश्वे । हि । त्वा । सऽजोषसः । जनांसः । वृक्तऽबर्हिषः ।

होतारम् । सद्मऽसु । प्रियम् । व्यन्ति । वार्या । पुरु ॥ ३ ॥

हेअग्ने सजोषसः सहप्रीयमाणाः वृक्तबर्हिषोलूनबर्हिषोविश्वेसर्वेजनासोजनाः ऋत्विजः
सद्मसु यज्ञगृहेषु होतारं देवानामाह्वतारं प्रियं सर्वेषांप्रीतिकरं त्वा त्वां पुरु पुरुणि बहूनि
वार्या वरणीयानिधनानि व्यन्ति याचन्ते ॥ ३ ॥

३. हे अग्नि, तुम देवों के आह्वता और सबके प्रियकर हो। समान
प्रीतिवाले और कुशच्छेद करनेवाले निखिल ऋत्विक् यज्ञगृह में बहुविध
वरणीय धन की याचना करते हैं।

अथचतुर्थी—

सहिष्माविश्वचर्षणिरभिमातिसहोदधे ।

अग्रंएषुक्षयेष्वारेवन्नःशुक्रदीदिहिद्युमत्पावकदीदिहि ॥ ४ ॥ १५ ॥

सः । हि । स्म । विश्वऽचर्षणिः । अभिऽमाति । सहः ।

दधे । अग्ने । एषु । क्षयेषु । आ । रेवत् । नः । शुक्र ।

दीदिहि । द्युमत् । पावक । दीदिहि ॥ ४ ॥ १५ ॥

हेअग्ने सः लोकेषुप्रसिद्धोर्विश्वचर्षणिर्ऋषिः अभिमाति शत्रूणांहिसकंसहोबलंदधे धार-
यतु हेयुक् शोचिष्मन् त्वं नोस्मदीयेषुक्षयेषुगृहेषुरेवत् धनयुक्तंयथाभवतितथाआदीदिहि
आदीप्यस्व हेपावक पापानांशोधक अग्ने त्वं द्युमत् दीप्तियुक्तं यशोयुक्तंच दीदिहि
दीप्यस्व ॥ ४ ॥

४. हे अग्नि, लोकप्रसिद्ध विश्वचर्षणि ऋषि शत्रुओं के हिंसक बल
को धारण करें। हे द्युतिमान्, तुम हमारे गृह में धनयुक्त प्रकाश करो।
हे पापशोधक अग्नि, तुम दीप्तियुक्त और यशोयुक्त होकर दीप्यमान
होओ। ॥ इतिचतुर्थस्यप्रथमेऽर्चदशोवर्गः ॥ १५ ॥

अग्नेत्वंनइतिचतुर्कंचदशमंसूक्तं अत्रानुक्रमणिका—अग्नेत्वंगौपायनालौपायनावाबन्धुःसु-
बन्धुश्रुतबन्धुर्विप्रबन्धुश्चैकचद्वैपदमिति।विंशतिकाद्विपदाविराजइत्युक्तत्वाच्चतस्रोद्विपदाविराजः
बन्धुःसुबन्धुःश्रुतबन्धुर्विप्रबन्धुश्चक्रमेणचतसृणामृषयः तेचगौपायनालौपायनावा अग्निर्देवता
महापितृयज्ञेआहवनीयंप्रतिगच्छन्तःकृत्विजःइदंसूक्तंजपेयुः तथाचसूत्रितं—अथैनमभिसमायन्ति
माप्रगामाग्नेत्वंनइतिजपन्तइति। दशरात्रेषुहनिर्तृतीयसवनेमैत्रावरुणस्यअग्नेत्वमितिद्वे तंत्वा-
शोचिष्ठेत्येका एवमिलितोद्वैपदस्तुचःस्तोत्रियःतथैवसूत्रितं—अग्नेत्वंनोअन्तमोमेभवसुषमिधेति।

अग्नेत्वंनोअन्तमउतत्राताशिवोभवावरूथ्यः।

वसुर्भिर्वसुश्रवाअच्छानक्षिद्युमत्तमंरयिंदाः ॥ १ ॥ २ ॥

अग्ने । त्वम् । नः । अन्तमः । उत । त्राता । शिवः । भव ।

वरूथ्यः । वसुः । अग्निः । वसुश्रवाः । अच्छ । नक्षि ।

द्युमत्तमम् । रयिम् । दाः ॥ १ ॥ २ ॥

हेअग्ने वरूथ्यः वरणीयः संभजनीयः यद्वा वरूथ्यैःपरिधिभिर्वृतस्त्वंनोस्माकंअंतिमो-
न्तिकत्वमोभव उतापिच त्राता रक्षकः शिवः सुखकरश्चभव वसुर्वासकोभिःसर्वेषामग्रणीः व-
सुश्रवाः व्याप्तानस्त्वं अच्छ आभिमुख्येननक्षि अस्मान्ब्रह्माहुहि द्युमत्तमं अतिशयेनदीप्तिमत्
रयिं पश्वादिलक्षणंधनं दाः अस्माभ्यदेहि ॥ १ ॥ २ ॥

१-२. हे अग्नि, तुम सम्भजनीय, रक्षक और सुखकर हो। तुम हमारे
निकटतम होओ। हे गृहदाता और अन्नदाता, तुम हम लोगों के प्रति
अनुकूल होकर अतिशय दीप्तिशील पशुस्वरूप धन हम लोगों को प्रदान
करो।

सनोबोधिभ्रुधीहृषभुरुष्याणोअघायतःसंमस्मात् ।

तंत्वाशोचिष्टदीविषःसुज्ञायन्मूनमीमहेसखिन्म्यः ॥ ३ ॥ ४ ॥ १६ ॥

सः । नः । बोधि । श्रुधि । हवम् । उरुष्य । नः । अघायतः ।

समस्मात् । तम् । त्वा । शोचिष्ठ । दीदिश्वः । सुम्नाय ।

नूनम् । ईमहे । सखिभ्यः ॥ ३ ॥ ४ ॥ १६ ॥

हेअग्ने सत्वंनोस्मान्बोधि बुध्यस्व हवमस्मदीयमाह्वानंश्रुधि शृणु अघायतः अघमि-
च्छतः समस्मात् सर्वस्मात् जनात् नोस्मान् उरुष्य रक्ष हे शोचिष्ठ अतिशोचिष्मन् दीदिवः
स्वतेजोभिर्दीप्ताग्ने तं त्वा त्वां सुम्नाय सुम्नाय सुम्नमितिसुखनाम तदर्थं सखिभ्यः समान-
ख्यातिभ्यः पुत्रेभ्यः तदर्थं च नूनं ईमहे याचामहे ॥ ३ ॥ ४ ॥

३-४. हे अग्नि, तुम हम लोगों को जानो। हम लोगों के आह्वान
को श्रवण करो। समस्त पापाचारियों से हम लोगों की रक्षा करो।
हे अपने तेज से प्रदीप्त अग्नि, हम लोग सुख के लिए और पुत्र के
लिए तुमसे याचना करते हैं।

॥ इतिचतुर्थस्यप्रथमेषोडशोवर्गः ॥ १६ ॥

अच्छावोअग्निमितिनवर्चमेकादशंसूक्तं अत्रानुक्रमणिका—अच्छावोनववसूयवआनु-
ष्टुभमिवि । आत्रेयावसूयुनामानऋषयः अनुष्टुप् मंडलादिपरिभाषयाग्निर्देवता प्रातरनुवाका-
श्विनशस्त्रयोरुक्तोविनियोगः प्रातःसवनेअच्छावाकवदस्वेत्युक्ते अच्छावोअग्निमवसइतितृचम-
नुब्रूयात् तथाचसूत्रितं—अच्छावोअग्निमवसइतितृचमन्वाहेति ।

अच्छावोअग्निमवसेदेवंगासिसनोवसुः ।

रासत्पुत्रऋषूणामृतावापर्षतिद्विषः ॥ १ ॥

अच्छ । वः । अग्निम् । अवसे । देवम् । गासि । सः । नः । वसुः ।

रासत् । पुत्रः । ऋषूणाम् । ऋतश्वा । पर्षति । द्विषः ॥ १ ॥

हेवसूयवः वोयूयं देवमाग्निं अवसे रक्षणाय अच्छगासि अभिगायत वसुः अग्निहो-
त्रार्थं यजमानानां गृहेवासयितासोऽग्निर्नोस्मभ्यं रासत् कामान् ददातु ऋषूणामृषीणां पुत्रः ऋषिभि-
र्मन्थनेन जनितत्वात् पुत्र उपचर्यते ऋतावा ऋतावान् सत्यवानुदकवान्वासोऽग्निः द्विषः अस्माकं
शत्रून् पर्षति पारयतु ॥ १ ॥

१. हे वसुयु ऋषियो, रक्षा के लिए तुम लोग अग्नि का स्तवन
करो। अग्निहोत्र के लिए यजमानों के घर में रहनेवाले अग्नि हम लोगों
की कामना पूर्ण करें। ऋषियों के पुत्र (अरणि-मन्थन से उत्पन्न) सत्यवान्
अग्नि हम लोगों की शत्रुओं से रक्षा करें।

सहिसत्योयंपूर्वचिद्देवासंश्चिद्यमीधिरे ।

होतारं मन्द्रार्जिह्वमित्सुदीतिभिर्विभावंसुम् ॥ २ ॥

सः । हि । सत्यः । यम् । पूर्वे । चित् । देवासः । चित् ।
यम् । ईधिरे । होतारम् । मन्द्रजिह्वम् । इत् । सुदीतिः ।
विभास्वसुम् ॥ २ ॥

पूर्वेचित्पूर्वेमहर्षयः होतारं देवानामाह्वतारं मन्द्रजिह्वं हविषांपदानेन देवानां मादयित्री जिह्वायस्यसः तं यद्वा मोदनजिह्वं तथाहयास्कः—मन्द्रजिह्वंमंदनजिह्वंमोदनजिह्वंभित्तिवेति । सुदीतिभिः शोभनदीप्तिभिर्युक्तं विभावसुं प्रभाधनं यमग्निईधिरे समैन्धत देवासश्चिद्व देवा-
अपियमग्निमीधिरे समैन्धत सहाग्निःसत्योभवति सत्यप्रतिश्रवोभवति इदिति पूरणः ॥ २ ॥

२. पूर्ववर्ती महर्षियों और देवों ने जिन अग्नि को सन्वीप्त किया था, जो अग्नि मोदनजिह्व (हव्य ग्रहण करके जिनकी जिह्वा मुदित होती है), शोभन दीप्ति से युक्त, अतिशय प्रभावान् और देवों के आह्वता हैं, वे अग्नि सत्यप्रतिज्ञ हैं ।

सनोधीतीवरिष्ठयाश्रेष्ठयाचसुमत्या ।

अग्नेरायोर्दिदीहि नः सुवृत्तिभिर्वरेण्य ॥ ३ ॥

सः । नः । धीती । वरिष्ठया । श्रेष्ठया । च । सुमत्या । अग्ने ।
रायः । दिदीहि । नः । सुवृत्तिभिः । वरेण्य ॥ ३ ॥

सुवृत्तिभिः स्तुतिभिः स्तूयमान वरेण्य वरणीय हेअग्ने सत्त्वरिष्ठया वरतमेन श्रेष्ठया अतिशयेन प्रशस्येन नोधीती धीत्या अस्मदीयेन परिचरणात्मकेन कर्मणा सुमत्याच सुमतिरिति शस्त्रमुच्यते शस्त्रेण च प्रीतः सन्न रायो धनानि नोस्मक्यं दीदिहि देहि ॥ ३ ॥

३. हे स्तुतियों द्वारा स्तूयमान और वरणीय अग्नि, तुम हम लोगों के अतिशय प्रशस्य और अत्यन्त श्रेष्ठ परिचरणात्मक कर्म से और शस्त्र (स्तोत्र) से प्रसन्न होकर हम लोगों को धन प्रदान करो ।

अग्निर्देवेषुराजत्यग्निर्मर्तेष्वाविशन् ।

अग्निर्नो हव्यवाहनोऽग्निधीभिः सपर्यत ॥ ४ ॥

अग्निः । देवेषु । राजति । अग्निः । मर्तेषु । आविशन् ।

अग्निः । नः । हव्यवाहनः । अग्निम् । धीभिः । सपर्यत ॥ ४ ॥

योऽग्निर्देवेषु देवानां मध्ये राजति देवतारूपेण प्रकाशते योऽग्निर्मर्तेषु मनुष्येषु आविशन् आविनीयारूपेण प्रविष्टो भवति योऽग्निर्नोऽस्माकं हव्यवाहनो भवति अस्मदीयेषु यज्ञेषु देवार्थं हव्यानां बोढा भवति हेयजमानाः तमग्निधीभिः स्तुतिभिः सपर्यत परिचरत ॥ ४ ॥

४. जो अग्नि देवों के मध्य में देवता-रूप से प्रकाशित होते हैं, जो मनुष्यों के बीच आविनीय रूप से प्रविष्ट होते हैं और जो हम लोगों

के यज्ञों में देवता के लिए,] हव्य वहन करते हैं, हे यजमानो, स्तुतियों-
द्वारा तुम लोग उन अग्नि की परिचर्या करो।

पुत्रकामेष्ट्यां अग्निस्तु विश्रवस्तममिति द्वेस्विष्टकृतो याज्यानुवाक्ये सूत्रितं च—अग्निस्तु विश्रवस्तममिति द्वेसंयाज्ये इति ।

अग्निस्तु विश्रवस्तमं तु विब्रह्माणमुत्तमम् ।

अतूर्तं श्रावयत्पतिं पुत्रं ददाति दाशुषे ॥ ५ ॥ १७ ॥

अग्निः । तु विश्रवः इतमम् । तु विब्रह्माणम् । उत्तमम् । अतूर्तम् ।

श्रावयत्पतिम् । पुत्रम् । ददाति । दाशुषे ॥ ५ ॥ १७ ॥

अग्निस्तु विश्रवस्तमं अतिशयेन बह्वन्नं तु विब्रह्माणं बहुस्तोत्रं उत्तममुत्कृष्टं अतूर्तं शत्रु-
भिरहिंसितं श्रावयत्पतिं श्रावयति विश्रुतान् करोति पतीन् पालयितृन् पितृनि स्वकर्मणा पितृ-
णां प्रख्यापक इति श्रावयत्पतिः तथाविधं पुत्रं दाशुषे हवींषि दत्तवते यजमानाय ददाति ददातु ॥ ५ ॥

५. हवि देनेवाले यजमानों को अग्नि एक ऐसा पुत्र प्रदान करें-
जो बहुविध अन्नों से युक्त, बहुत स्तोत्रवाला, उत्तम, शत्रुओं-द्वारा
अहिंसित और अपने कर्म से पिता-पितामह आदि के यश को प्रख्यात
करनेवाला हो।

अग्निर्ददाति सत्यं ससाह यो युधानृभिः ।

अग्निरत्यं रघुष्यदं जेतारं पराजितम् ॥ ६ ॥

अग्निः । ददाति । सत्यं ससाह । यः । युधा । नृभिः ।

अग्निः । अत्यम् । रघुष्यदम् । जेतारम् । अपराजितम् ॥ ६ ॥

यः पुत्रः युधा युद्धेन नृभिः परिजनैः ससाह शत्रून् भिज्भवति सत्यं सतां पालयितारं त-
थाविधं पुत्रं अग्निर्ददाति अस्मभ्यं ददातु किंचाग्निः रघुष्यदं रघुः लघुः स्यदोजवो यस्य तं जेतारं
शत्रूणां अपराजितं शत्रुभिः अत्यं अतति सततं गच्छत्योश्वः तं ददातु ॥ ६ ॥

६. अग्नि हम लोगों को उस तरह का पुत्र दे, जो सत्य का पालन
करनेवाला हो और अपने परिजनों के साथ, युद्ध में, शत्रुओं को पराभूत
करनेवाला हो एवम् द्रुत वेगवाला और शत्रुओं को जीतनेवाला घोड़ा
भी दे।

अश्वमेधे पौष्ण्यामिधौ यद्वा हिष्ठमिति याज्या सूत्रितं च—यद्वा हिष्ठं तदग्नय इति संयाज्येति ।

यद्वा हिष्ठं तदग्नये बृहदर्चविभावसो ।

महिषीवृत्त्वद्रयिस्त्वद्वाजा उदीरते ॥ ७ ॥

यत् । बाहिष्ठम् । तत् । अग्रये । बृहत् । अर्च ।

विभावसो इति विभाऽवसो । महिषीऽइव । त्वत् ।

रयिः । त्वत् । वाजाः । उत् । ईरते ॥ ७ ॥

बाहिष्ठं वोद्धतमं यत्स्तोत्रं तदग्नये कियते अतोहेविभावसो प्रभाधनाग्ने बृहत् बद्धजं धनं अर्च अस्मभ्यंप्रयच्छ कथमस्यान्धनप्रदातृत्वमित्यपेक्षायामाह यतः त्वत् त्वत्तः सकाशात् महिषीमहती रयिर्धनं उदीरते उद्गच्छति वाजाः अजानिच त्वत् उदीरते उद्गच्छन्ति इवेति पूरणः ॥ ७ ॥

७. जो श्रेष्ठतम स्तोत्र है, यह अग्नि के लिए ही किया जाता है । हे तेजोघन अग्नि, हम लोगों को बहुत धन प्रदान करो; क्योंकि तुम्हारे स्तमात्र से ही महान् धन उत्पन्न हुए हैं और निखिल अन्न भी तुमसे ही उत्पन्न हुए हैं ।

तवद्युमन्तो अर्चयो ग्रावे वोच्यते बृहत् ।

उतो ते तन्यतु र्यथा स्वानो अर्तस्मना दिवः ॥ ८ ॥

तव । द्युमन्तः । अर्चयः । ग्रावाऽइव । उच्यते । बृहत् ।

उतो इति । ते । तन्यतुः । यथा । स्वानः । अर्त । स्मना । दिवः ॥ ८ ॥

हे अग्ने तव अर्चयोरश्मयः द्युमन्तो दीप्तिमन्तो भवन्ति बृहत् महत् त्वं ग्रावेव अभिषव-
ग्रावेव उच्यते स्तूयसे उत अपि च त्मना आत्मना दिवोद्योतमानस्य ते तव स्वानः शब्दः तन्य-
तुर्यथामेघगर्जितमिव अर्त उद्गच्छति ॥ ८ ॥

८. हे अग्नि, तुम्हारी शिखायें दीप्तिमन्ती हैं । तुम सोमलतापेपक पत्थर की तरह महान् कहे जाते हो । तुम द्युतिमान् हो । तुम्हारा शब्द मेघगर्जन की तरह द्युतिमान् व्याप्त होता है ।

एवाँ अग्निवसूयवः सहसानं ववन्दिम ।

सनो विश्वा अति द्विषः पर्षन्ना वेव सुक्रतुः ॥ ९ ॥ १८ ॥

एव । अग्निम् । वसूयवः । सहसानम् । ववन्दिम । सः । नः ।

विश्वाः । अति । द्विषः । पर्षत् । नावाऽइव । सुक्रतुः ॥ ९ ॥ १८ ॥

वसूयवो वसुकामा वयं सहसानमस्माकं बलमिवाचरंतमग्निं एवमुक्तप्रकारेण ववन्दिम स्तु-
मः सुक्रतुः शोभनकर्मांसो निर्गोस्मान् विश्वाः सर्वान् द्विषः शत्रून् अतिपर्षत् अतिपारयतु
कथमिव नावासाधनेन सिंधुमिव ॥ ९ ॥

॥ इति चतुर्थस्य प्रथमेष्टादशोवर्गः ॥ १८ ॥

९. हम (वसुयुगण) इस प्रकार से बलवान् अग्नि का स्तवन करते हैं। शोभनकर्मा अग्नि हम लोगों को निखिल शत्रुओं से उत्तीर्ण करें, जैसे नौका-द्वारा नदी पार की जाती है।

अग्नेपावकेतिनवर्चद्वादशंसूक्तं वसूयवक्त्रयः गायत्रीछन्दः अग्निर्देवताः तथाचानुक्रान्तम्—अग्नेगायत्रमिति। प्रातरनुवाकेआग्नेयेकतौगायत्रेछंदसिआश्विनशस्त्रेचेदंसूक्तं सूत्रितंच—अग्नेपावकंदूतंवइतिसूक्तेइति। आधानेद्वितीयायामिष्टौप्रथमस्यहविषोअग्नेपावकेत्येषायाज्या सूत्रितंच—सनःपावकदीदिवोअग्नेपावकरोचिषेति।

अग्नेपावकरोचिषामन्द्रयादेवजिह्वया। आदेवान्वक्षियक्षिच ॥ १ ॥

अग्ने। पावक। रोचिषा। मन्द्रया। देव। जिह्वया। आ।

देवान्। वक्षि। यक्षि। च ॥ १ ॥

हेपावक शोधक रोचिषा स्वदीप्त्या मन्द्रया देवानामादयित्र्या जिह्वयाच हेदेव यो-
तमानाग्ने देवानावक्षि यज्ञार्थमावह यक्षिच तानयज ॥ १ ॥

१. हे शोधक और द्युतिमान् अग्नि, तुम अपनी दीप्ति से और देवों को प्रहृष्ट करनेवाली जिह्वा से, यज्ञ में देवों का आनयन करो और उनका यजन करो।

तंत्वाघृतस्त्रवीमहेचित्रभानोस्वदृशम्। देवाँआवीतयैवह ॥ २ ॥

तम्। त्वा। घृतस्त्रो इति घृतस्त्रो। ईमहे। चित्रभानोइति-

चित्रभानो। स्वःदृशम्। देवान्। आ। वीतयै। वह ॥ २ ॥

हेघृतस्त्रो घृतस्यपेरक यद्वा घृतेनजनित हेचित्रभानो चित्रानानाविधाभानवोरश्मयोय-
स्यासौचित्रभानुः तस्यसंबोधनं स्वदृशं सर्वद्रष्टारं तं त्वा त्वाँईमहे याचामहे अतोवीतयेहविषां
भक्षणायदेवानावह ॥ २ ॥

१. हे घृतोत्पन्न और हे बहुविध रश्मिवाले अग्नि, तुम सर्वद्रष्टा हो। हम लोग तुमसे याचना करते हैं कि हव्य भक्षण के लिए तुम देवों का वहन करो।

वीतिहोत्रंत्वाकवेद्युमन्तंसमिधीमहि। अग्नेबृहन्तमध्वरे ॥ ३ ॥

वीतिहोत्रम्। त्वा। कवे। द्युमन्तम्। सम्। इधिमहि।

अग्ने। बृहन्तम्। अध्वरे ॥ ३ ॥

हेकवे क्रान्तदर्शी अग्ने वीतिहोत्रं कान्तयज्ञं यद्वा प्रिययज्ञं द्युमन्तं दीप्तिमन्तं बृहन्तं
महान्तं त्वा त्वाँ अध्वरेयज्ञे समिधीमहि समिन्निःसंदीपयामः ॥ ३ ॥

३. हे क्रान्तदर्शी (ज्ञानसम्पन्न) अग्नि, तुम हव्य-भक्षणशील, दीप्ति-
मान् और महान् हो! हम लोग तुम्हें यज्ञस्थल में सन्दीप्त करते हैं।

अथचतुर्थी-

अग्नेविश्वेभिरागहिदेवेभिर्हव्यदातये । होतारंत्वावृणीमहे ॥ ४ ॥

अग्ने । विश्वेभिः । आ । गृहि । देवेभिः । हव्यदातये ।

होतारम् । त्वा । वृणीमहे ॥ ४ ॥

हेअग्ने विश्वेभिःसर्वैः देवेभिःदेवैः सह त्वं हव्यदातये हविषांदावे यजमानाय तदर्थं आ-
गहि यज्ञंप्रत्यागच्छ यतः होतारदेवानामाह्वातारं त्वा त्वां वृणीमहे प्रार्थयामहे ॥ ४ ॥

४. हे अग्नि, सब देवों के साथ तुम हव्यदाता यजमान के यज्ञ में
उपस्थित होओ । तुम देवों के आह्वानकारी हो । हम लोग तुमसे प्रार्थना
करते हैं ।

यजमानायसुन्वतेआग्नेसुवीर्यवह । देवैरासत्तिसबर्हिषि ॥ ५ ॥ १९ ॥

यजमानाय । सुन्वते । आ । अग्ने । सुवीर्यम् । वह ।

देवैः । आ । सत्ति । बर्हिषि ॥ ५ ॥ १९ ॥

हेअग्ने सुन्वते अभिषवंकुर्वतेयजमानाय सुवीर्यशोभनं बलं आवह प्रापय किंच देवैः
सहबर्हिषियज्ञे आसत्ति आसीदेति ॥ ५ ॥

५. हे अग्नि, अभिषव (यज्ञस्नान) करनेवाले यजमान को तुम
शोभन बल प्रदान करो एवम् देवों के साथ कुश पर उपवेशन करो ।

समिधानःसहस्रजिदग्नेधर्माणिपुण्यसि । देवानांदूतउक्थ्यः ॥ ६ ॥

सम्इधानः । सहस्रजित् । अग्ने । धर्माणि ।

पुण्यसि । देवानाम् । दूतः । उक्थ्यः ॥ ६ ॥

हेसहस्रजित् सहस्रजेतरग्ने समिधानः हविर्भिःसमिध्यमानः उक्थ्यः प्रशस्यस्त्वं दे-
वानांदूतःसन् धर्माणि नः कर्माणि यज्ञादिक्रियाः पुण्यसि पोषयसि ॥ ६ ॥

६. हे सहस्रों को जीतनेवाले अग्नि, हवि-द्वारा प्रज्वलित होकर,
प्रशस्यमान होकर और देवों के दूत होकर तुम हम लोगों के यज्ञकर्म का
पोषण करते हो ।

अथसप्तमी-

न्यग्निंजातवेदसंहोत्रवाहंयविष्ठयम् । दधातादेवमृत्विजम् ॥ ७ ॥

नि । अग्निम् । जातवेदसम् । होत्रश्वाहम् । यविष्ठयम् ।

दधाता । देवम् । ऋत्विजम् ॥ ७ ॥

हेयजमानाः जातवेदसं जातानिभूतानिवेत्तीतिजातवेदाः तं होत्रवाहं होत्रस्ययज्ञस्य
बोद्धारं यविष्ठचंयुवतमं देवं द्योतमानं ऋत्विजं ऋतौयष्टारं अग्निनिदधात निधत्त ॥ ७ ॥

७. हे यजमानो, तुम लोग अग्नि को संस्थापित करो। वे भूतजात
को जाननेवाले, यज्ञ के प्रापक, युवतम द्युतिमान् और ऋत्विक्
(यष्टा) हैं।

प्रयज्ञस्तवानुषगद्यादेवव्यचस्तमः । स्तृणीतबर्हिरासदे ॥ ८ ॥

प्र । यज्ञः । एतु । आनुषक् । अद्य । देवव्यचःस्तमः ।

स्तृणीत । बर्हिः । आसदे ॥ ८ ॥

अद्यास्मिन्नहनि देवव्यचस्तमः देवैःप्रकाशमानैःस्तोतृभिर्व्याप्ततमोयज्ञोयज्ञसाधनंहविरा-
नुषक् अनुषक्तंयथाभवतितथापैतु देवानगच्छतु हेऋत्विजः आसदे अग्रेसरसदनार्थं बर्हि
स्तृणीत ॥ ८ ॥

८. प्रकाशमान स्तोताओं-द्वारा प्रदत्त हविरन्न आज देवों के निकट
निरन्तर गमन करे । हे ऋत्विक् तुम अग्नि के उपवेशनार्थ (बैठने के
लिए) कुश विस्तृत करो—बिछाओ।

एदंमरुतौअश्विनामित्रःसीदन्तुवरुणः । देवासःसर्वयाविशा ॥ ९ ॥ २० ॥

आ । इदम् । मरुतः । अश्विना । मित्रः । सीदन्तु । वरुणः ।

देवासः । सर्वया । विशा ॥ ९ ॥ २० ॥

मरुतोमरुद्गणाः अश्विना अश्विनौ देवानांभिषजौ मित्रःसूर्योवरुणश्च देवासः एते
सर्वदेवाः सर्वयाविशा समस्तेनस्वीयेनपरिजनेन सार्धमिदंबर्हिःसीदन्तु आसीदन्तु ॥ ९ ॥

९. मरुद्गण, देवभिषक् अश्विद्वय, सूर्य, वरुण आदि देव अपने
परिजनों के साथ कुश पर उपवेशन करें।

अनस्वन्तेतिषट्चंत्रयोदशंसूक्तं अत्रानुक्रमणिका—अनस्वन्ताष्ट त्रैवृष्णपौरुकुत्स्यौद्वौ
त्र्यरुणत्रसदस्युराजानौ भारतश्चाश्वमेधोन्त्यास्तिसोनुष्टुभोनात्मात्मनेदध्यादितिसर्वास्वत्रिके
चिदंत्यैन्द्राग्नीइति । त्रिवृष्णस्यपुत्रस्त्र्यरुणः पुरुकुत्सस्यपुत्रस्त्रसदस्युः भरतस्यपुत्रोश्वमेधःएतेत्र-
योपिराजानः संभूयास्यसूक्तस्यऋषयः यद्वात्रिरेवऋषिः आद्यास्तिसस्त्रिष्टुभः चतुर्थ्याद्यास्तिस-
सोनुष्टुभःषष्ठीन्द्राग्निदेवत्या शिष्टाःपंचाग्नेय्यः विनियोगोलैङ्गिकः ।

तत्रेयंप्रथमा—

अनस्वन्तासत्पतिर्मामहेमेगावाचेतिष्टोअसुरोमघोनः ।

त्रैवृष्णोअग्नेदुशभिःसहस्रैर्वैश्वानरत्र्यरुणश्चिकेत ॥ १ ॥

अनस्वन्ता । सत्सर्पतिः । ममहे । मे । गावा । चेतिष्ठः ।
असुरः । मघोनः । त्रैवृष्णः । अग्ने । दशशभिः । सहस्रैः ।
वैश्वानर । त्रिअरुणः । चिकेत ॥ १ ॥

अत्रीराजर्षीणां दानमग्नेः पुरतो नेन सूक्तेनावर्णयत् हे वैश्वानर विश्वेषां नराणां नेतः अग्ने सत्पतिः सत्पां पालयिता चेतिष्ठो ज्ञातृ तमः असुरो बलवान् मघोनः मघवाधनवान् प्रथमार्थेऽस्ति त्रैवृष्णः त्रिवृष्णपुत्रः त्र्यरुणः त्र्यरुण इति नामाराजर्षिः अनस्वन्ता अनस्वन्तौ अनसाशकटे-
नसंपृक्तौ गावा गावौ अनद्वाहौ गवां हिरण्यानां वा दशभिः सहस्रैः सहमेमसंमहे ददौ म-
हिदाने साराजर्षिः चिकेत सर्वैर्जनैरनेन दानेन ज्ञायते ॥ १ ॥

१. हे मनुष्यों के नेता अग्नि, तुम साधुओं के पालक, ज्ञानसम्पन्न, बलवान् और धनवान् हो। त्रिवृष्ण के पुत्र त्र्यरुण नामक राजर्षि ने शकट-संयुत दो वृषभ और दस सहस्र सुवर्ण-मुग्धे प्रदान करके ख्याति-लाभ किया था अर्थात् उसी वान के कारण सब लोगों ने उन्हें जाना

था योमेशताचविंशतिचगोनां हरीचयुक्ता सुधुरा ददाति ।

वैश्वानर सुधृतो वा दधानो अग्रे यच्छ त्र्यरुणाय शर्म ॥ २ ॥

यः । मे । शता । च । विंशतिम् । च । गोनाम् । हरी इति । च ।
युक्ता । सुधुरा । ददाति । वैश्वानर । सुस्तुतः । दधानः । अग्ने ।
यच्छ । त्रिअरुणाय । शर्म ॥ २ ॥

यस्यरुणः शता शतानि सुवर्णानां गोनां गवां विंशतिचयुक्ता रथेन युक्तौ सुधुरा सु-
धुरौ सुधुरं वहन्तौ हरी अश्वौ च मे मह्यं ददाति अददात् हे वैश्वानर अग्ने सुधृतः
अस्माभिः सम्यक्स्तुतः वृधानो हविर्भिर्वर्धमानः त्वं तस्मै त्र्यरुणाय शर्म सुखं यच्छ
प्रयच्छ ॥ २ ॥ जिस त्र्यरुण ने मुझे सौ सुवर्ण, बीस गौं और रथ से युक्त
भार वहन करनेवाले दो घोड़े दिये थे, हे वैश्वानर अग्नि, हम लोगों के
द्वारा स्तुत होकर और हवि-द्वारा वर्द्धमान होकर तुम उस त्र्यरुण को
सुख प्रदान करो।

एवाते अग्ने सुमतिचकानो न विष्टाय न वमत्र सदस्युः ।

यो मे गिरस्तु विजातस्य पूर्वीयुक्तेनाभि त्र्यरुणो गृणाति ॥ ३ ॥

एव । ते । अग्ने । सुमतिम् । चकानः । न विष्टाय । न वमम् ।
त्रसदस्युः । यः । मे । गिरः । तु विजातस्य । पूर्वीः । युक्तेन ।
अभि । त्रिअरुणः । गृणाति ॥ ३ ॥

यस्यरुणः तुविजातस्य बहूपत्यस्य मे पूर्वीर्बह्वीः गिरः स्तुतीः श्रुत्वाप्रीतः सन् युकेनाभियुकेनमनसा अभिगृणाति इदंगृहाणेदंगृहाणेति यथामांत्रवीति एव एवं हे-
अग्ने नविषाय अत्यन्तंस्तुत्याय ते तुभ्यं नवमं नवतमां सुमर्तिस्तुतिंचकानः कामयमान-
स्त्रसदस्युरपि इदंगृहाणेदंगृहाणेति मां प्रार्थितवान् ॥ ३ ॥

३. हे अग्नि, हम बहुत सन्तानवालों की स्तुति से प्रसन्न होकर त्र्यरुण ने जैसे हमें कहा था, “यह ग्रहण करें, यह ग्रहण करें।” हे स्तुतियोग्य अग्नि, वैसे ही तुम्हारी स्तुतिकामना करनेवाले त्रसदस्यु ने भी हमसे प्रार्थना की थी कि “यह ग्रहण करें, यह ग्रहण करें।”

योमइतिप्रवोचत्यश्वमेधायसूर्ये ।

दददृचासुनिन्यतेददन्मेधामृतायते ॥ ४ ॥

यः । मे । इति । प्रवोचति । अश्वमेधाय । सूर्ये । ददत् ।

ऋचा । सुनिम् । यते । ददत् । मेधाम् । ऋतयते ॥ ४ ॥

योभिक्षमाणोर्थीसूर्येपेरकाय धनानांदावेवा अस्मै अश्वमेधाय राजर्षये मे मह्यं देहीति प्रवोचति प्रब्रवीति योश्वमेधंधनानिभिक्षतइत्यर्थः ऋचाग्नेःस्तोत्रेणसहयते आत्मनःसमीपंगच्छ-
ते तस्मै अर्थिने अश्वमेधः सन्नि धनं ददत् ददाति हेअग्ने ऋतायते यज्ञमिच्छते तस्मै अश्व-
मेधायमेधायज्ञविषयांप्रज्ञां ददत् देहि ॥ ४ ॥

४. हे अग्नि, जब कोई भिक्षाभिलाषी, तुम्हारी स्तुति के साथ, धनदाता राजर्षि अश्वमेध के निकट जाकर कहता है कि “हमें धन दो”, तब वे उस याचक को धन देते हैं। हे अग्नि, यज्ञ की इच्छा करनेवाले अश्वमेध को तुम यज्ञ करने की बुद्धि प्रदान करो।

यस्यमापरुषाःशतमुद्धर्षयन्त्युक्षणः ।

अश्वमेधस्यदानाःसोमाइवत्र्याशिरः ॥ ५ ॥

यस्य । मा । परुषाः । शतम् । उत्तद्धर्षयन्ति । उक्षणः ।

अश्वमेधस्य । दानाः । सोमाःइव । त्रिआशिरः ॥ ५ ॥

यस्य येन अश्वमेधस्याश्वमेधेन दानादत्ताःपरुषाःकामानांपूरकाःशतमुक्षणः उक्षाणो-
बलीवर्दाः मा मां उद्धर्षयन्ति उत्कर्षेणहर्षयन्ति हेअग्ने ते उक्षाणःत्र्याशिरः दधिसत्कुपयो-
रूपास्तिष्ठआशिरः अधिश्रयणसाधनभूतायेषां त्रिआशिरः सोमाइव तवप्रीणनायभवन्तु ॥ ५ ॥

५. राजर्षि अश्वमेध-द्वारा प्रदत्त, अभिलाषाओं के पूरक सौ बलों ने हमें प्रमुञ्चित किया है। हे अग्नि, दही, सतू और दूध आदि तीन द्रव्यों से मिश्रित सोम की तरह वे बेल तुम्हारी प्रीति के लिए हों।

इन्द्राग्नीशतदाव्यश्वमेधेसुवीर्यम् ।

क्षत्रंधारयतंबृहद्विविसूर्यमिवाजरम् ॥ ६ ॥ २१ ॥

इन्द्राग्नी इति । शतं ददाति । अश्वं दमेधे । सुवीर्यम् । क्षत्रम् ।

धारयतम् । बृहत् । दिवि । सूर्यम् इव । अजरम् ॥ ६ ॥ २१ ॥

हे इन्द्राग्नी शतदानि शतमपरिमितमर्थिभ्यो धनं ददातीति शतदावा तस्मिन् अश्वमेधे राजर्षी सुवीर्यं शोभनवीर्यसहितं बृहन्महत् अजरं जरारहितं क्षत्रं धनं धारयतं निधारयतं कथमिव दिव्यंतरिक्षे सूर्यमिव ॥ ६ ॥

६. हे इन्द्र और अग्नि, तुम दोनों याचकों के लिए, अपरिमित धन के दाता राजर्षि अश्वमेध को अन्तरिक्ष-स्थित सूर्य की तरह, शोभन बल के साथ (दीप्तिमान्), महान् और जरारहित (अक्षय) धन प्रदान करो।

समिद्धो अग्निरिति षष्ठं चतुर्दशं सूक्तं अत्रेयमनुक्रमणिका—समिद्धो विश्ववारात्रेयी त्रिष्टु-
ज्जागती त्रिष्टुबनुष्टु गायत्र्या विति । अत्रिगोत्रोत्पन्ना विश्ववारानामिका अस्य सूक्तस्य ऋषिः आ-
द्यावृतीये त्रिष्टुभौ द्वितीया जगती चतुर्थ्यनुष्टुप अंत्ये गायत्र्यौ अग्निर्देवता सूक्तविनियोगोर्द्धे-
गिकः ।

समिद्धो अग्निर्दिविशोचिरश्चेत्प्रत्यङ्मुषसं मुर्विया विभाति ।

एति प्राचीं विश्ववारानमोभिर्देवा ईळाना हविषा घृताची ॥ १ ॥

समं ईद्धः । अग्निः । दिवि । शोचिः । अश्नेत् । प्रत्यङ् । उषसम् ।

उर्विया । वि । भाति । एति । प्राचीं । विश्ववारा । नमः अग्निः ।

देवान् । ईळाना । हविषा । घृताची ॥ १ ॥

समिद्धः सम्यक् दीप्तोऽग्निः दिवि द्योतमानेन्तरिक्षे शोचिर्तेजः अश्नेत् श्रयति तथा उषसं प्रत्यङ्मुषसमभिमुखः सन् उर्विया उरु विस्तीर्णं विभाति विशेषेण भ्राजते नमो-
भिः स्तोत्रैः देवान् इन्द्रादीन् ईळाना स्तुवती हविषा पुरोडाशादिलक्षणेन युक्तया घृताचीं
घृताच्या स्तुवा सहिता विश्ववारा सर्वमपि पापरूपं शत्रुं वारयित्री एतन्नामिका प्राचीं प्राङ्मुखी
स्वी । एति एवं भूतमग्निं प्रतिगच्छति ॥ १ ॥

१. अग्नी भाति से दीप्त अग्नि द्युतिमान् अन्तरिक्ष में तेज को प्रकाशित करते हैं और उषा के अभिमुख विस्तृत होकर विशेष शोभा पाते हैं। इन्द्र आदि देवों का स्तवन करती हुई और पुरोडाश आदि से युक्त ऋक् को लेकर विश्ववारा पूर्व की ओर मुंह करके अग्नि के अभिमुख गमन करती हैं।

समिध्यमानो अमृतस्य राजसिंहविष्णुवन्तं स च सेस्वस्तये ।

विश्वं स धत्ते द्रविणं यमिन्व स्याति ध्यमग्ने निचषत्त इत्पुरः ॥ २ ॥

सम्यङ्गिध्यमानः । अमृतस्य । राजसि । हविः । कृण्वन्तम् । सचसे ।
 स्वस्तये । विश्वम् । सः । धत्ते । द्रविणम् । यम् । इन्वसि ।
 आतिथ्यम् । अग्ने । नि । च । धत्ते । इत् । पुरः ॥ २ ॥

हेअग्ने समिध्यमानः सम्यगिध्यमानस्त्वं अमृतस्योदकस्यराजसि ईशिषे तथा
 हविष्कृण्वन्तंपुरोडाशादिहविष्कर्तारं यजमानं स्वस्तये अविनाशाय सचसेसेवसे किंच यं
 यजमानं इन्वसि गच्छसि यजमानः विश्वं समस्तं द्रविणं पश्वादिलक्षणधनं धत्ते धारयति
 अपिच हेअग्ने आतिथ्यं अतिथिरूपस्यतव योग्यं हविः पुरइत् पुरस्तादेवनिधत्तेच
 स्थापयतिच ॥ २ ॥

२. हे अग्नि, तुम भली भाँति से प्रज्वलित होकर उदक के ऊपर
 प्रभुत्व करते हो और हव्यवाता यजमान-द्वारा, मङ्गलार्थ, सेवित होते
 हो। तुम जिस यजमान के निकट गमन करते हो, वह पशु आदि समस्त
 धन को धारण करता है। हे अग्नि, तुम्हारे आतिथ्य-योग्य हव्य को वह
 यजमान तुम्हारे सम्मुख स्थापित करता है।

पवित्रेष्ट्यांस्विष्टकृतोऽग्नेशर्धेतियाज्या सून्यतेहि—जुष्टोदमूनाअग्नेशर्धमहतेसौभगायेति
 संयाज्येइति । साकमेधेषुमरुद्भ्यःक्रीडिभ्यःपुरोडाशंसप्तकपालंइत्यत्राप्येषैवस्विष्टकृतोयाज्या
 सुनिर्वच—जुष्टोदमूनाअग्नेशर्धमहतेसौभगायेतिसंयाज्येइति ।

अग्नेशर्धमहतेसौभगायतवद्युम्नान्पुत्तमानिसन्तु ।

संजास्पत्यंसुयममारुणुष्वशत्रूयतामभितिष्ठामहँसि ॥ ३ ॥

अग्ने । शर्ध । महते । सौभगाय । तव । युम्नानि । उत्तमानि ।

सन्तु । सम् । जाःपत्यम् । सुयमम् । आ । कृणुष्व । शत्रूयताम् ।

अभि । तिष्ठ । महँसि ॥ ३ ॥

हेअग्ने त्वं महते प्रभूताय सौभगाय अस्माकं शोभनधनत्वाय शर्ध शत्रून्सहस्व त-
 था तवसंबन्धीनिद्युम्नानिधनानितेजांसिवा उत्तमान्युत्कृष्टानिसन्तु भवन्तु किंच हेअग्ने संजा-
 स्पत्यं जाः जायाचपतिश्चजायापती तयोःकर्मजास्पत्यम् तत्सुयमं सुष्ठु नियमनोपेतं अन्यो-
 न्यसंश्लिष्टमित्यर्थः समारुणुष्व सम्यक्कुरुष्व अपिच शत्रूयतां शत्रुमात्मनइच्छतां सपत्नानां
 महँसितेजांसिअभितिष्ठ आक्रमस्व ॥ ३ ॥

३. हे अग्नि, तुम हम लोगों के प्रभूत ऐश्वर्य के लिए और शोभन
 धन के लिए शत्रुओं को दमन करो। तुम्हारे धन या तेज उत्कृष्ट
 हों। हे अग्नि, तुम दाम्पत्य कार्य को, अच्छी तरह से, सुनियमित करो
 और शत्रुओं के तेज को आक्रान्त करो।

समिद्धस्य प्रमहसो भवेत्तव । ॥ ४ ॥

वृषभोद्युम्नवो असि समध्वरेषु इध्यसे ॥ ४ ॥

समिद्धस्य । प्रमहसः । अग्ने । वन्दे । तव । श्रियम् । वृषभः ।

द्युम्नवान् । असि । सम । अध्वरेषु । इध्यसे ॥ ४ ॥

हे अग्ने समिद्धस्य प्रवृद्धस्य प्रमहसः प्रकृष्टतेजसस्तव संबन्धिनी श्रियं दीर्घवन्दे अहं यजमानः स्तौमि वृषभः कामानां वर्षितो त्वं द्युम्नवानसि धनवानभवसि अध्वरे यज्ञेषु समिध्यसे सम्यक् दीप्यसे ॥ ४ ॥

४. हे अग्नि, जब तुम प्रज्वलित और दीप्तिमान् होते हो, तब हम यजमान तुम्हारी दीप्ति का स्तवन करते हैं। तुम कामनाओं के पुरक, धनवान् और यज्ञस्थल में भली भाँति से दीप्त होते हो।

दर्शपूर्णमासयोः समिद्धो अग्न आहुतेति द्वे सामिधेन्यौ स्मृतिं च—समिद्धो अग्न आहुतेति द्वेति ।

समिद्धो अग्न आहुत देवान्यक्षिस्वध्वर । त्वं हि हव्यवाहसि ॥ ५ ॥

समिद्धः । अग्ने । आहुत । देवान् । यक्षि । सुध्वर । त्वम् ।

हि । हव्यवाह । असि ॥ ५ ॥

हे आहुत यजमानैरासमन्ताहुत हेस्वध्वर शोभनयज्ञोपेत हे अग्ने समिद्धः सम्यग्दी-
प्तत्वं देवान् द्योतमानानिन्द्रादीन् यक्षि यजस्व ह्यिस्मात्कारणात् हे अग्ने त्वं हव्यवाहसि
हव्यानां वोढाभवसि अतः कारणाद्देवान्यजस्वेतिसंबन्धः ॥ ५ ॥

५. हे अग्नि, हे यजमानों द्वारा आहुत, हे शोभन यज्ञवाले, भली भाँति से दीप्त होकर तुम इन्द्र आदि देवों का यजन करो; क्योंकि तुम हव्य का वहन करते हो अथवा—

आजुहोता दुवस्यतामिप्रयत्यध्वरे । वृणीध्वं हव्यवाहनम् ॥ ६ ॥ २२ ॥

आ । जुहोत । दुवस्यत । अग्निम् । प्रयति । अध्वरे । वृणीध्वम् ।

हव्यवाहनम् ॥ ६ ॥ २२ ॥

हे ऋत्विजोयूयं अध्वरे अस्मदीयेयागे प्रयति प्रवृत्ते सति हव्यवाहनं हविषां वोढारं एतन्नामकमग्निं आजुहोत आसमं वा जुहोत तथा दुवस्यत परिचरत वृणीध्वं संभजध्वं हव्यवा-
हनं हव्यवाहननामकस्यैवाग्नेर्देवतासंबन्धो यजमानैर्वरणीयत्वं च तैत्तिरीये स्पष्टमाचार्य—नयोवाज-

प्रयोहव्यवाहनोवेवानाक्रव्यवाहनःपितृर्णासहरक्षाअसुराणांतएतर्णाशंसतेमावरिष्यतेमामिति ।
वृणीध्वंहव्यवाहनमित्याहयएवदेवानांतंवृणीतइति ॥ ६ ॥

६. हे ऋत्विजो, तुम लोग हमारे यज्ञ में प्रवृत्त होकर हव्यवाहक अग्नि में हवन करो और उनका पारचरण तथा सम्भजन करो एवम् देवों के निकट हव्यवहनार्थ उनका वरण करो।

॥ इतिचतुर्थस्यप्रथमेद्वाविंशोवर्गः ॥ २२ ॥

अथ्यमेतिपंचदशर्चपंचदशसूक्तं अत्रानुक्रमणिका—अथ्यमापंचोनागौरिवीतिःशाक्त्य-
ऐन्द्रमुशनायदौशनसौवापावइति । शक्तिगोत्रोत्पन्नो गौरिवीतिर्नाम ऋषिः अनुकृत्वा त्रिष्टुप् इन्द्रो-
देवता मंडलादिपरिभाषयानिवृत्तत्वात् उशनायत्सहस्यैरिति पादौशनसः ऐन्द्रोवा आभिषुवि-
केतृतीयेहनिमरुत्वतीयेएतच्चिबिद्वानं सूत्रितंच—तृतीयस्यअथ्यमायोजातएवेतिमाध्यंदिनइति ।

अथ्यमामनुषोदेवतातात्रीरोचनादिव्याधारयन्त ।

अर्चन्ति त्वामरुतः पूतदक्षास्त्वमेषामृषिरिन्द्रासिधीरः ॥ १ ॥

त्री । अथ्यमा । मनुषः । देवताता । त्री । रोचना । दिव्या ।

धारयन्त । अर्चन्ति । त्वा । मरुतः । पूतदक्षाः । त्वम् । एषाम् ।

ऋषिः । इन्द्र । असि । धीरः ॥ १ ॥

मनुषोमनोःसंबंधिनिदेवताता देवतातौ यज्ञे त्री त्रीणि अथ्यमा अथ्यमाणि यानितेजांसि
सन्ति तथा त्री त्रीणि रोचना रोचनानि वाय्वग्निसूर्यात्मकानि दिव्या दिव्यान्यंतरिक्षेभवा-
नि तानि तेजांसि धारयन्त मरुतोधारयन्ति पूतदक्षाः शुद्धबलामरुतः त्वा त्वां अर्चन्ति
स्तुवन्ति हेइन्द्र धीरः धीमांस्त्वं एषामरुतां ऋषिरसि द्रष्टाभवसि ॥ १ ॥

१. मनु-सम्बन्धी यज्ञ में जो तीन तेज हैं तथा अन्तरिक्ष में उत्पन्न होनेवाले जो रोचमान वायु, अग्नि और सूर्यात्मक तेज हैं, उनको मरुतों ने धारण किया है। हे इन्द्र, शुद्ध बलवाले मरुदगण तुम्हारी स्तुति करते हैं। तुम बुद्धिमान् हो, इन मरुतों को देखो।

अनुयदीमरुतोमन्दसानमार्चन्निन्द्रपपिवांसंसुतस्य ।

आदत्तवज्रमभियदहिहन्पुपोयहीरसृजत्सर्तवाउ ॥ २ ॥

अनु । यत् । ईम् । मरुतः । मन्दसानम् । आर्चन् । इन्द्रम्

पुपिवांसम् । सुतस्य । आ । अदत्त । वज्रम् । अभि । यत् ।

अहिम् । हन् । अपः । यूहीः । असृजत् । सर्तवै । ऊँ इति ॥ २ ॥

यद्यदामरुतः मन्दसानं तृप्यन्तं सुतस्याभिषुतसोमं पपिवांसं पीतवन्तं इमेनमिन्द्रं अ-
न्वार्चन् अन्वस्तुवन् तदेन्द्रः वज्रमादत्त आददौ ततोयद्यदाअहिंवृत्रंअहिहन् अश्वहन् अग्नि-
हतवान् तदायद्दीर्घहतीरपः वृत्रेणनिरुद्धान्युदकानि सर्तवै स्वैरत्वेनसर्तुगन्तुंअसृजत् निरो-
धाच्चाभुञ्चत् ॥ २ ॥

२. जब मरुतो ने अभिषुत सोमरस के पान से तृप्त इन्द्र की स्तुति
की, तब इन्द्र ने वज्र ग्रहण किया और वृत्र को मारा एवम् वृत्रनिरुद्ध
महान् जल-राशि को, स्वेच्छानुसार से, बहने के लिए मुक्त किया।

उतब्रह्माणोमरुतोमेअस्येन्द्रःसोमस्यसुषुतस्यपेयाः ।

तद्विहव्यमनुषेगाअविन्ददहन्अहिंपपिवाँइन्द्रोअस्य ॥ ३ ॥

उत । ब्रह्माणः । मरुतः । मे । अस्य । इन्द्रः । सोमस्य ।

सुसुतस्य । पेयाः । तत् । हि । हव्यम् । मनुषे । गाः । अविन्दत् ।

अहन् । अहिम् । पपिष्वान् । इन्द्रः । अस्य ॥ ३ ॥

उतापिच हेब्रह्माणोबृहन्तोहेमरुतोयूयमिन्द्रश्च सुसुतस्य सुषुअभिषुतस्य मे मदीय-
स्यास्य सोमस्य इमंसोमं द्वितीयाथैषष्ठी पेयाः पिबत पिबतेराशीर्लिङ्गिमभ्यमबहुवचनस्यै-
कवचनं तद्वि तत्खलु हव्यं युष्माभिःपीतंसोमात्मकंहविः मनुषे मनुष्याय यजमानाय गाः
धेनूः वृष्टिलक्षणान्युदकानि वा अविन्दत् वेदयति यजमानंगालंभयतीत्यर्थः किञ्चास्येमेसोमं
पिबान्पीतवानिन्द्रः अहिंवृत्रं अहन् अवधीत् ॥ ३ ॥

३. हे बृहत् मरुतो, तुम सब और इन्द्र भली भाँति से हमारे इस
अभिषुत सोमरस का पान करो। तुम लोगों के द्वारा यह सोमात्मक
हव्य पिया जाय, जिससे मनुष्य यजमान गौओं को प्राप्त करे। इस
सोमरस को पीकर इन्द्र ने वृत्र को मारा था।

आद्रोदसीवितरंविष्कभायत्संविव्यानश्चिद्वियसेमृगंकः ।

जिगर्तिमिन्द्रोअपजर्गुराणःप्रतिश्वसन्तमवदानवंहन् ॥ ४ ॥

आत् । रोदसी इति । विस्तरम् । वि । स्कभायत् । समश्चिव्यान् ।

चित् । श्रियसे । मृगम् । करितिकः । जिगर्तिम् । इन्द्रः ।

अपजर्गुराणः । प्रति । श्वसन्तम् । अव । दानवम् । हन्तिहन् ॥ ४ ॥

इन्द्रः परमैश्वर्ययुक्तः आत् सोमपानानंतरं रोदसी धावापृथिव्यौ वितरमतिशयेन अमुच-
च्छन्दसीतिवेस्तरपिच्छते अमुप्रत्ययः विष्कभायद्व्यस्तभात् चलनरहिते अकरोत् संविव्यानश्चिद
संवृण्वानः संगच्छमानोवेन्द्रः व्ययतेर्वासंवरणकर्मणोवेतेर्वागतिकर्मणोरूपं चिदित्येवेत्यस्या-
र्थवर्तते मृगं मृगवत्पलायमानं वृत्रं श्रियसे भयाय कःअकार्षीत् करोतेर्लुङ्गि मन्वेष्टसहारे-

त्यादिनाचुर्लोपः बहुलं छन्दस्यमाङ्गयोगेपीत्यङभावः इन्द्रः जिगर्ति गिरन्तमाच्छादयन्तं
श्वसन्तं भयार्थंश्वासं अकुर्वन्तं दानवं दनोःपुत्रं वृत्रं अपजर्गुराणः आच्छादनाद्विमोचयन् प्रति
प्रतिगत्य अवहन् अवहतवान् ॥ ४ ॥

४. सोमपान के अनन्तर इन्द्र ने द्यावा-पृथिवी को निश्चल किया था।
गमनशील होकर इन्द्र ने मृगवत् पलायमान वृत्र को भयभीत किया था।
दनुपुत्र (वृत्र) छिप रहा था और भय से श्वास ले रहा था। इन्द्र ने
उसे आच्छादनादिहीन करके मारा था।

अध॒क्रत्वा॑मघव॒न्तुभ्य॑दे॒वाअनु॑विश्वे॒अद॒दुःसोम॑पेयम् ।

यत्सूर्य॑स्य॒हरि॒तःपत॑न्तीः॒पुरःस॒तीरु॒परा॑ए॒तशे॑कः ॥ ५ ॥ २३ ॥

अध॑ । क्रत्वा॑ । म॒घ॒इव॑न् । तुभ्य॑म् । दे॒वाः । अनु॑ । विश्वे॑ । अ॒द॒दुः ।

सोम॑इपेयम् । यत् । सूर्य॑स्य । हरि॒तः । पत॑न्तीः । पुरः । स॒तीः ।

उप॑राः । ए॒तशे॑ । करि॒तिकः ॥ ५ ॥ २३ ॥

अधापिच हेमघवन् धनवज्जिन्द्र क्रत्वा क्रतुना त्वदीयेनकर्मणा विश्वे सर्वे देवाः द्यो-
समानावह्नादयः तुभ्यं त्वदर्थं सोमपेयं सोमपानं अन्वददुः आनुपूर्व्येणदत्तवन्तः ततःप्रभृती-
न्द्रोदेवेभ्यः सर्वेभ्योधिकोभवदित्यर्थः तथाचश्रूयते—समहान्भूत्वादेवताअब्रवीदुद्धारंमउद्धर-
तेत्यादि । हेइन्द्र यत् यस्त्वं पतन्तीरागच्छन्तीःपुरःसतीःपुरस्तान्द्रवतीः सूर्यस्यसंवन्धिनीः
हरितोवडवाः उपराउपरतीः मंदगतीःएतशे एतशाख्यायकषये अकःअकार्षीत् एतशोहि स्व-
भावेनसूर्येणसहस्पर्धामकरोदितियावत् तथाचनिगमांतरे—मैतशंसूर्येपस्पृधानंसौवश्येसुष्विमा-
वदिन्द्रइति ॥ ५ ॥

५. हे धनवान् इन्द्र, तुम्हारे इस कर्म से बलि आदि निखिल देवों ने
तुम्हीं अनुक्रम से सोमरस, पान के लिए, दिया था। तुमने एतश के लिए
सम्मुखवर्ती सूर्य के अश्वों का गतिरोध किया था।

नव॒यद॑स्यनव॒तिच॑भो॒गान्त्सा॒कंव॒ज्रेण॑म॒घवा॑वि॒वृश्च॑त् ।

अर्च॑न्तीन्द्रं॒मरु॑तः॒सध॑स्थे॒त्रैषु॑भेन॒वच॑साबाधत॒द्याम् ॥ ६ ॥

नव॑ । यत् । अ॒स्य । न॒व॒तिम् । च॒ । भो॒गान् । सा॒कम् । व॒ज्रेण॑ ।

म॒घवा॑ । वि॒वृश्च॑त् । अर्च॑न्ति । इन्द्रं॒म् । म॒रुतः॑ । स॒ध॒स्थे ।

त्रै॒सुभे॑न । व॒च॒सा । बा॒ध॒त् । द्याम् ॥ ६ ॥

यद्यदा मधवा धनवानिन्द्रः अस्त्येत्यनेनशंबरउच्यते अस्त्यशंबरस्यसंबन्धीनि नव-
नवसंख्याकानि नवर्तित्वे नवतिसंख्याकानिच भोगान् पुराणि भोगानित्यन्तोदात्तः पुर-
वचनः साकं युगपदेव वज्रेण विवृश्चत् व्यवृश्चत् अभिनत् तदामरुतःसधस्थे सह-
स्थाने युद्धेवा स्थितमिन्द्रं त्रैष्टुभेन त्रिष्टुप्छन्दस्केनवचसा वाग्रूपेण स्तोत्रेणार्चन्ति अ-
स्तुवन् इन्द्रः एवंस्तुतःसन् थां मरुद्भिःप्रयज्यमानेनमंत्रेणदीप्तशंबराख्यमसुरं बाधताबाध-
त पिपीडे ॥ ६ ॥

६. जब धनवान् इन्द्र ने वज्र-द्वारा शम्बर के ९९ नगरों को एक
काल में ही ध्वस्त किया था, तब मरुतों ने संग्राम-भूमि में ही इन्द्र की
स्तुति, त्रिष्टुप् छन्द में, की थी। इस तरह से मरुतों के मन्त्रों-द्वारा स्तुत
होने पर दीप्त इन्द्र ने शम्बर असुर को पीड़ित किया था।

सखा सख्ये अपच तूयं मग्निरस्य क्रत्वा महिषा त्रीशतानि ।

त्रीसाकमिन्द्रो मनुषः सरांसि सुतं पिब वृत्रहत्याय सोमम् ॥ ७ ॥

सखा । सख्ये । अपचत् । तूयम् । अग्निः । अस्य । क्रत्वा ।

महिषा । त्री । शतानि । त्री । साकम् । इन्द्रः । मनुषः । सरांसि ।

सुतम् । पिबत् । वृत्रहत्याय । सोमम् ॥ ७ ॥

सखा इन्द्रस्य मित्रभूतोऽग्निः महिषा महिषाणां पशूनां त्री त्रीणि शतानि शतसं-
ख्याकानि सख्ये सख्युर्मित्रभूतस्यास्येन्द्रस्य क्रत्वा कर्मणा निमित्तभूतेन तूयं क्षिप्तं
अपचत् पपाच किंच इन्द्रः परमैश्वर्ययुक्तः मनुषो मनोःसंबन्धीनि त्री त्रीणिसरांसि
पात्राणि अत्रसरसशब्देन पूतभृदाधवनीयद्रोणकलशसंज्ञानि पात्राण्युच्यन्ते तेषु स्थितं सुतम्
मिषुतंसोमंसाकं युगपदेव वृत्रहत्याय वृत्रहननाय पिबदपिबत् पपौ ॥ ७ ॥

७. इन्द्र के मित्रभूत अग्नि ने मित्र इन्द्र के कार्य के लिए सौ महिषों
को शीघ्र ही पकाया था। परमैश्वर्ययुक्त इन्द्र ने वृत्र को मारने के लिए
मनु-सम्बन्धी तीन पात्रों में स्थित सोमरस को एक काल में ही
पिया था।

त्रीयच्छतामहिषाणामघोमास्त्रीसरांसिमघवांसोम्यापाः ।

कारं न विश्वे अहन्त देवा भरमिन्द्राय यदहिं जघान ॥ ८ ॥

त्री । यत् । शता । महिषाणाम् । अघः । माः । त्री । सरांसि ।

मघश्वा । सोम्या । आपाः । कारम् । न । विश्वे । अहन्त ।

देवाः । भरम् । इन्द्राय । यत् । अहिम् । जघान ॥ ८ ॥

हे इन्द्र त्वं यद्यदा त्री त्रयाणां शता शतसंख्याकानां महिषाणां पशूनां मांसानि

अवःभक्षितवानसि घसेरत्तेर्वारूपं यदाच मघवाधनवांस्त्वं सोम्या सोममयानि त्री त्रीणि सरांसि पात्राणि अपाः पीतवानसि यद्यदाइन्द्रोर्हिंवृत्रं जघान हतवान् तदाविश्वेसर्वेदेवाः भरं सोमपानादिनापूर्णं इन्द्रायेन्द्रं युद्धार्थं अहंत आह्वयंत तत्रदृष्टान्तः—कारंन स्वामि-
नःकर्मकरमिव तद्वत् ॥ ८ ॥

८. हे इन्द्र, जब तुमने तीन स्त्री महिषों के मांस का भक्षण किया था, धनवान् होकर जब तुमने तीन पात्रों में स्थित सोमरस का पान किया था, जब तुमने वृत्र का वध किया था, तब सब देवों ने युद्ध के लिए सोमपान से पूर्ण इन्द्र का आह्वान किया था, जैसे स्वामी दास का आह्वान करते हैं।

उशनसःस्तोमेउशनायवसहस्यैरितिमरुत्वतीयेसूक्तमुखीया सूत्रितंच—उशनसःस्तोमे नंगरगीर्णमिवात्मानंमन्यमानोयजेतोशनायत्सहस्यैरयातमिति ।

उशनायत्सहस्यै उरयातंगृहमिन्द्रजुजुवानेभिरश्वैः ।

वन्वानोअत्रसरथंययाथकुत्सेनदेवैरवनोर्हशुष्णाम् ॥ ९ ॥

उशना । यत् । सहस्यैः । अयातम् । गृहम् । इन्द्र । जुजुवानेभिः ।

अश्वैः । वन्वानः । अत्र । सरथम् । ययाथ । कुत्सेन । देवैः ।

अवनोः । ह । शुष्णाम् ॥ ९ ॥

यद्यदा हेइन्द्र त्वं उशनाकाव्यथ सहस्यैरभिभवनशीलैःजुजुवानेभिः जुजुवानैर्गच्छद्भिः अश्वैः कुत्सस्यगृहं अयातं अगच्छतं तदा हेइन्द्र त्वं अस्मिन्काले वन्वानः शत्रून्हिंसन् कुत्सेन देवैश्चसह सरथं समानमेकरथं ययाथ जगन्थ किंच शुष्णमेतन्नामानमसुरं अवनोर्ह अर्हिंसीःखलु ॥ ९ ॥

९. हे इन्द्र, तुम और कवि (उशना) जब अभिभवनशील एवम् व्रतगामी अश्वों के साथ कुत्स के गृह में उपस्थित हुए थे, तब तुमने शत्रुओं को हिसित करके कुत्स और देवों के साथ एक रथ पर आरुढ़ हुए थे। हे इन्द्र, शुष्ण नामक असुर को तुमने ही मारा है।

प्रान्यच्चक्रमवृहःसूर्यस्यकुत्सायान्यदरिवोयातवेकः ।

अनासोदस्यूरमृणोवधेननिदुर्योणअवृणद्ध्रवाचः ॥ १० ॥ २४ ॥

प्र । अन्यत् । चक्रम् । अवृहः । सूर्यस्य । कुत्साय । अन्यत् ।

वरिवः । यातवे । अकरित्यकः । अनासः । दस्यून् । अमृणः ।

वधेन । नि । दुर्योणे । अवृणक् । मृध्रवाचः ॥ १० ॥ २४ ॥

हेइन्द्र पूर्वं द्विचक्रस्यसूर्यस्य अन्यदेकंचक्रं प्रावृहः पृथक्चक्रार्थं अन्यदेकंचक्रं कुत्साय कुत्सास्यवरिवोधनं यातवे प्राप्तुं अकः अकार्षीः किंच अनासः आस्परहिताय आस्पर्शब्देनशब्दोलक्ष्यते अशब्दान् मूकान् दस्यन् असुरान् वधेनायुधेनवज्रेण अमृणः अहिंसीः दुर्योणे संग्रामे मृधवाचः हिंसितवागिन्द्रियानसुरान् न्यवृणक् नितरांछिन्नवान-
सि अमृणोन्यवृणगितिद्विरुक्तिरादरार्था ॥ १० ॥

१०. हे इन्द्र, पहले ही तुमने सूर्य के दो चक्कों में से एक चक्के को पृथक् किया था एवम् दूसरे एक चक्के को तुमने धन-लाभ के लिए कुत्स को दिया था। तुमने मूक-रहित असुरों को हतबुद्धि करके वज्र-द्वारा सप्राप्त में लारा था।

स्तोमांसस्त्वागौरिर्वीतेरवर्धन्नरन्धयोवैदथिनायपिप्रुम् ॥ ॥

आत्वामृजिश्वांसख्यायचक्रेपचन्पक्तीरपिबःसोममस्य ॥ ११ ॥

स्तोमांसः । त्वा । गौरिर्वीतेः । अवर्धन् । अरन्धयः । वैदथिनाय ।

पिप्रुम् । आ । त्वाम् । ऋजिश्वा । सख्याय । चक्रे । पचन् ।

पक्तीः । अपिबः । सोमम् । अस्य ॥ ११ ॥

हेइन्द्र गौरिर्वीतेः एतन्नामकस्यमंत्रद्रष्टुर्मसंबन्धीनिस्तोमांसःस्तोत्राणि त्वा त्वां अवर्धन् वर्धयन्तु वैदथिनाय विदथिनःपुत्राय ऋजिश्वनाम्ने पिप्रुंएतन्नामकमसुरं अरन्धयः वशमनयः हेइन्द्र ऋजिश्वनामाकश्चिदृषिः सख्याय तवसखित्वाय पक्तीःपक्त्व्यानि पुरोडाशादीनि पचन् पाकं कुर्वन् त्वा त्वां आचक्रे अभिमुखीचकार किंच त्वं अस्य ऋजिश्वनः संबन्धिनं सोमं अपिबः अपाः ॥ ११ ॥

११. हे इन्द्र, गौरिर्वीति ऋषि के स्तोत्र तुम्हें वर्द्धित करें। तुमने विदथिपुत्र ऋजिश्वा के लिए पिप्र नामक असुर को वशीभूत किया था।

ऋजिश्वा नामवाले किसी ऋषि ने तुम्हारी सखिता के लिए पुरोडाश आदि को पकाकर तुम्हें अभिमुख किया था। तुमने ऋजिश्वा के सोम का पान किया था।

दशपेयेहरुत्वतीयशस्त्रेनवग्वासइतिसूक्तमुखीया सूत्रितंच—नवग्वासःसुतसोमासङ्ग-
न्सखाहयत्रसखिभिर्नवग्वैरितिनिविद्धानयोराज्येइति ।

नवग्वासःसुतसोमासइन्द्रंदशग्वासोअभ्यर्चन्त्यर्केः ।

गव्यंचिदूर्वमपिधानंवन्तंतंचिन्नरःशशमानाअपवन् ॥ १२ ॥

नवग्वासः । सुतःसोमासः । इन्द्रम् । दशग्वासः । अभि । अर्चन्ति ।

अर्केः । गव्यम् । चित् । ऊर्वम् । अपिधानंइवन्तम् । तम् । चित् ।

नरः । शशमानाः । अप । वन् ॥ १२ ॥

नवग्वाः सत्रयागमनुतिष्ठन्तोयेनवभिर्मासैःसमाप्यगताः तेनवग्वाः दशभिर्मासैःसमाप्येगतास्तेदशग्वाः एतेउभयविधाअंगिरसः सुतसोमासः अभिषुतसोमाःसन्तः इन्द्रमर्कै-
रर्चनीयैःस्तोत्रैरभ्यर्चन्ति अभिष्टुवन्ति तथा शंशमानाः स्तुवन्तः नरोनेतारोंगिरसः अपिधा-
नवन्तं बलेनासुरेणाच्छादितवन्तं तंचिद् बहुषुप्रदेशेषुपसिद्धमपि गव्यंचिद् गोसंबंधिनमपि
ऊर्वं समूहं अपव्रन् अपावृण्वन् ॥ १२ ॥

१२. नौ सहीनों में समाप्त होनेवाले और दस सहीनों में समाप्त होनेवाले यज्ञ को करनेवाले अङ्गिरा लोग सोमाभिषव करके अर्चनीय स्तोत्रों-द्वारा इन्द्र की स्तुति करते हैं। स्तुति करनेवाले अङ्गिरा लोगों ने असुरों-द्वारा आच्छादित गो-समूह को उन्मुक्त किया था।

परिक्रीनाश्रयेकाहेमरुत्वतीयनिष्केवल्ययोःसूक्तमुखीये कथोनुतइत्याद्येद्वेऋचौ सूत्रि-
तच—कथोन्तेपरिचराणिविद्वानितिद्वेइति ।

कथोनुतेपरिचराणिविद्वान्वीर्यामघवन्याचकर्थ ।

याचोनुनव्याकृणवःशविष्टुप्रेदुतातेविदथेषुब्रवाम ॥ १३ ॥

कथो इति । नु । ते । परि । चराणि । विद्वान् । वीर्या । मघवन् ।

या । चकर्थ । या । चो इति । नु । नव्या । कृणवः । शविष्टु । प्र ।

इत् । ऊँ इति । ता । ते । विदथेषु । ब्रवाम् ॥ १३ ॥

हेमघवन् धनवन्निन्द्र त्वं या यानि वीर्या वीर्याणि चकर्थ चरुषे अहं तानि वीर्याणि विद्वान् जानन् ते तुभ्यं कथोनु कथनु परिचराणि परिचर्याकरवाणि हेशविष्ट ब-
लवत्तमेन्द्र याचो यानिचैव नव्या नव्यानि नूतनानि वीर्याणि नु क्षिप्रं कृणवः कुर्याः ते त्वदीयानि ता तानि वीर्याणि विदथेषु यज्ञेषु प्रेदु ब्रवाम प्रैववदाम ॥ १३ ॥

१३. हे धनवान् इन्द्र, तुमने जिस वीर्य (पराक्रम) को प्रकट किया था, हम उसको जानते हुए भी किस प्रकार से तुम्हारे लिए प्रकट करें—
क्योंकर स्तवन करें? हे बलवान् इन्द्र, तुम जिस नूतन वीर्य (पराक्रम) को प्रकट करोगे, हम यज्ञ में तुम्हारे उस वीर्य का कीर्तन करेंगे।

एताविश्वाचकृवौइन्द्रभूर्यंपरीतोऽनुषावीर्येण ।

याचिन्नुवज्जिन्कृणवौदधृष्वान्नतेवर्तातविष्याअस्तितस्याः ॥ १४ ॥

एता । विश्वा । चकृवन् । इन्द्र । भूरि । अपरिऽइतः । अनुषा ।

वीर्येण । या । चित् । नु । वज्जिन् । कृणवः । दधृष्वान् । न । ते ।

वर्ता । तविष्याः । अस्ति । तस्याः ॥ १४ ॥

हेइन्द्र अपरीतः शत्रुभिरपरिगतस्त्वं जनुषा जननसिद्धेनात्मीयेनवीर्येणबलेनभूरि भूरी-
णि बहूनिपता एतानि प्रत्यक्षेणोपलभ्यमानानि विश्वा विश्वानि व्याप्तानि भुवनजातानि
चक्रवान् कृतवान् हेवज्रिन् वज्रवन्निन्द्र दधृष्वान् सपत्नान् धर्षयस्त्वं नुक्षिपं याचिन्
यानिच विश्वानि कृणवः कुर्याः तेत्वदीयस्यतस्यास्तविष्याः तस्यबलस्यवर्ता निवारयिता
नकोप्यस्ति ॥ १४ ॥

१४. हे इन्द्र, तुम शत्रुओं-द्वारा दुर्द्वर्ष्य हो। तुमने अपने प्रकृत बल
से प्रत्यक्ष दृश्यमान बहुतेरे भुवनजात को किया है। हे वज्रधर, शत्रुओं
को शीघ्र ही विनष्ट करते हुए तुम जो कुछ करते हो, तुम्हारे उस बल
या कर्म का निवारण कोई भी नहीं कर सकता है।

इन्द्रब्रह्मक्रियमाणजुषस्वयातेशविष्टनव्याअकर्म ।

वस्त्रैवभद्रासुकृतावसूयूरथंनधीरःस्वपाअतक्षम् ॥ १५ ॥ २५ ॥

इन्द्र । ब्रह्म । क्रियमाणा । जुषस्व । या । ते । शविष्ट । नव्याः ।

अकर्म । वस्त्राऽइव । भद्रा । सुकृता । वसूयुः । रथम् । न ।

धीरः । सुअपाः । अतक्षम् ॥ १५ ॥ २५ ॥

हेशविष्ट बलवत्तम शूरतमवेन्द्र ते तुभ्यं या यानि स्तोत्राणि नव्याःनूतनाः अद्यत-
नावयं अकर्म अकुर्म हेइन्द्र त्वं क्रियमाणा अस्माभिः क्रियमाणानि ब्रह्म ब्रह्माणि तानि
स्तोत्राणि जुषस्व सेवस्व धीरोधीमान् स्वपाःशोभनकर्मा वसूयुर्धनकामोहं वस्त्रैव वस्त्राणी-
व भद्रा भद्राणि भजनीयानि सुकृता सुष्ठुकृतानि स्तोत्राणि रथंन रथमिव अतक्षं
अकरवं स्तोत्राण्युपसंहारवद्ब्राह्मणीत्यभिप्रायेण वस्त्रनिदर्शनमुक्तं रथदृष्टान्तस्तु आगमनसा-
धनत्वप्रतिपादनाय स्तोत्राणिस्वीकृत्यमहंधनंप्रयच्छेत्यर्थः ॥ १५ ॥

१५. हे अतिशय बलवान् इन्द्र, हम लोगों ने आज तुम्हारे लिए १जन
नूतन स्तोत्रों को रचा है, हम लोगों-द्वारा विहित उन सकल स्तोत्रों को
तुम ग्रहण करो। हम धीमान्, शोभन कर्म करनेवाले और धनाभिलाषी
हैं। इन भजनीय स्तोत्रों को हम वस्त्र और रथ की तरह तुम्हें अर्पित
करते हैं।

॥ इतिचतुर्थस्यप्रथमेषंचर्विशोवर्गः ॥ २५ ॥

कस्यवीरइतिपंचदशचर्चोडशंसूक्तं अत्रानुक्रमणिका—कस्यवभुर्कणचयोप्यत्रराजास्तुतइ-
ति । वभुर्कणिः अनुकृतावृष्टिप इन्द्रोदेवता कणचयनामराजापिकचित्तूयते अतःसोपिदेवता
तीव्रसोमाख्येएकोहेमरुत्वतीयशस्त्रेइदंसूक्तंनिविधानं सूत्रितंच—तीव्रसोमेनाजायकामःकस्य-
वीरइति ।

क०स्यवीरःकोअपश्यदिन्द्रंसुखरथमीयमानंहरिभ्याम् ।

योरायावज्रीसुतसोममिच्छन्तदोकोगन्तापुरुहूतऊती ॥ १ ॥

कं । स्यः । वीरः । कः । अपश्यत् । इन्द्रम् । सुखरथम् ।

ईयमानम् । हरिभ्याम् । यः । राया । वज्री । सुतसोमम् ।

इच्छन् । तत् । ओकः । गन्ता । पुरुहूतः । ऊती ॥ १ ॥

वज्री वज्रवान्पुरुहूतोवहुभिराहूतोयइन्द्रः राया देयेनधनेनसहसुतसोममिच्छन् अभिषुतसोमंयजमानमन्विच्छन् ऊती ऊत्यै रक्षायै तत् तस्ययजमानस्य ओकोगृहं गन्ता प्राप्तो भवति वीरोविकान्तस्यसइन्द्रःककुत्रविद्यते सुखरथं शोभनाख्यद्वारोरथोयस्यससुखरथः सुदुखनतिलिखतिभूमिमितिवासुखं तादृग्रथं सुहितं खेभ्यः खंपुनःखनतेरितिर्यास्कः । हरिभ्यां स्ववाहनाभ्यामश्वभ्यांईयमानंगच्छन्तमिन्द्रंकोपश्यत् कश्चददृशे ॥ १ ॥

१. वज्रधर, बहुतों-द्वारा आहूत इन्द्रदान योग्य धन के साथ सोमाभिषव करनेवाले यजमान की इच्छा करते हुए, रक्षा के लिए यजमान के गृह में जाते हैं। वे पराक्रमी इन्द्र कहाँ विद्यमान हैं? अपने दोषों धोड़ों-द्वारा आकृष्ट सुखकर रथ पर जानेवाले इन्द्र को किसने देखा है।

अवाचचक्षंपदमस्यसस्वरुग्रंनिधातुरन्वायमिच्छन् ।

अपृच्छमन्याउततेमआहुरिन्द्रंनरोबुबुधानाअशेम ॥ २ ॥

अवं । चचक्षम् । पदम् । अस्य । सस्वः । उग्रम् । निधातुः ।

अनु । आयम् । इच्छन् । अपृच्छम् । अन्यान् । उत । ते ।

मे । आहुः । इन्द्रम् । नरः । बुबुधानाः । अशेम ॥ २ ॥

अस्येन्द्रस्य पदं स्थानं अवाचचक्षं अहमवादाक्षं कीदृशं सस्वोत्तर्हितं उग्रमुदूर्णं किंच इच्छन्मिन्द्रमन्विच्छन् अहं निधातुः स्वस्थापयितुरस्येन्द्रस्यपदमन्वायं अन्वगमं अन्यानुत अन्यान्विदुषोपि मार्गं इन्द्रमपृच्छं पृष्ठवानस्मि पृष्ठास्ते मे मह्यं इन्द्रमाहुः किमाहुरितिउच्यते-नरोयज्ञानानेतारोबुबुधानाः बुभुत्समानाः वयं अशेम इन्द्रंप्राप्तवन्तःस्म यद्यपीन्द्रोविद्यते तथापि दुर्लभश्चेदनुपगन्तव्यइति बुभुत्समानस्वभावमपृच्छत् पृष्ठैश्चसुलभइत्युक्ते इन्द्रप्राप्त्यर्थंसूक्तशेषमपश्यदित्यर्थः ॥ २ ॥

२. हमने इन्द्र के अन्तर्हित और उग्र स्थान को देखा है। अन्वेषण करते हुए हम आधारभूत इन्द्र के स्थान में गये हैं। हमने अन्य विद्वानों से भी इन्द्र के सम्बन्ध में पूछा है। पूछे जाने पर यज्ञ के नेता और ज्ञानाभिलाषियों ने हमें कहा कि हम लोगों ने इन्द्र को प्राप्त किया है।

प्रनुवयंसुतेयातेकृतानीन्द्रब्रवामयानिनोजुजोषः ।

वेदविद्वान्छृणवच्चविद्वान्वहतेयमघवासर्वसेनः ॥ ३ ॥

प्र । नु । वयम् । सुते । या । ते । कृतानि । इन्द्र । ब्रवाम् । यानि ।

नः । जुजोषः । वेदत् । अविद्वान् । शृणवत् । च । विद्वान् ।

वहते । अयम् । मघः । सर्वः सेनः ॥ ३ ॥

हेइन्द्र तेत्वदीयानि यानिकृतानि कर्माणि सन्ति नु अद्यवयं स्तोतारः सुंतेसोमे अभिषु-
तेसति तानिकर्माणिप्रब्रवाम प्रकर्षेणवदाम त्वमपिनोस्मदर्थयानिकर्माणिजुजोषः असेवथाः
तानिकर्माणि अविद्वान् इतःपूर्वमजानन् जनःवेदत् जानातु शृणवच्च शृणुयाच्च यद्वा वि-
द्वान्जानन्पुरुषःशृणवच्च अजानन्तमपिजनश्रावयेच्च सर्वसेनः सर्वाभिःसेनाभिर्युक्तः मघवा-
धनवान्विद्वान्जानन् अयमिन्द्रःजानतश्चशृणवतश्च तान्जनान् प्रतिवहते अश्वैरुहते व्य-
त्ययेनकर्तृप्रत्ययः प्रापयति ॥ ३ ॥

३. हे इन्द्र, तुमने जिन कार्यों को किया है, सोमाभिषव करने पर
हम स्तोता उनका वर्णन करते हैं। तुमने भी हमारे लिए जिन कर्मों का
सेवन किया है, उन कर्मों को इसके पहले नहीं जाननेवाले लोग जानें।
जो लोग जानते हैं, वे नहीं जाननेवालों को सुनावें। सब सेनाओं से युक्त
होकर धनवान् इन्द्र अश्व पर आरोहण कर उन जाननेवाले और सुनने-
वाले के पास गमन करे।

स्थिरमनश्चकृषेजातइन्द्रवेषीदेकोयुधयेभूयसश्चित् ।

अश्मानंचिच्छर्वसादिद्युतोविविदोगवामूर्वमुस्त्रियाणाम् ॥ ४ ॥

स्थिरम् । मनः । चकृषे । जातः । इन्द्र । वेषि । इत् । एकः ।

युधये । भूयसः । चित् । अश्मानम् । चित् । शर्वसा । दिद्युतः ।

वि । विदः । गवाम् । ऊर्वम् । उस्त्रियाणाम् ॥ ४ ॥

हेइन्द्र जातःउत्पन्नमात्रएवत्वं स्थिरं चलनरहितमनश्चित्तंचकृषे चकर्थं सर्वान् बलि-
ष्ठान् जयेयमितीदृशं तथाहेइन्द्र एकइद असहायएवत्वं युधये युद्धाय भूयसश्चिद बहुत-
रात्राक्षसादीनपिवेषि अवेः अगमः किंच अश्मानंचिद गवामावरकंपर्वतमपिशर्वसावलेनवि-
दिद्युतः व्यभिः किंच उस्त्रियाणांक्षीरमुत्सारयन्तीनांगवाधेनूनांऊर्वसमूर्ध्वविदः अवेदयः अ-
लंभयः ॥ ४ ॥ हे इन्द्र, उत्पन्न होते ही तुमने सब शत्रुओं को जीतने के लिए

चित्त को स्थिर (दृढ़संकल्प) किया था। हे इन्द्र, अकेले ही तुमने बहुतेरे
राक्षसों से युद्ध करने के लिए गमन किया था। गौओं के आबरक पर्वत
को तुमने बल द्वारा विदीर्ण किया था। तुमने क्षीरदायिनी गौओं
के समूह को प्राप्त किया था।

परोयत्तंपरमआजनिष्ठाः परावृत्तिश्रुत्यंनार्थविभ्रत ।
 अतश्चिदिन्द्रादभयन्तदेवाविश्वाअपोअजयद्दासपत्नीः ॥ ५ ॥ २६ ॥
 परः । सत् । त्वम् । परमः आऽजनिष्ठाः । परावृत्तिः । श्रुत्यम् ।
 नार्थः । विभ्रतः । अतः । चित् । इन्द्रात् । अभयन्तः । देवाः ।
 विश्वाः । अपः । अजयत् । दासपत्नीः ॥ ५ ॥ २६ ॥

यद्यदा हेइन्द्र परः परस्तात् उपरिष्ठात् स्थितः परमउत्कृष्टतयस्त्वं परावृत्ति दूरे श्रु-
 त्त्वं श्रवणीयं नामनामधेयं विभ्रत धास्यन् आजनिष्ठाः आसमेतादजयद्दासपत्नीः शेषः परोक्षकृतः अत-
 श्चिद अत आसत्यैव देवाद्योत्तमानाः अभ्यादयः इन्द्रादभयन्त विष्णुः विश्वा अपः सर्वाण्युद-
 कानि इन्द्रः अजयत् वशीचके कीदृशाः दासपत्नीः दासोवृत्रपतिः पालयितायास्तपसां ता-

५. हे इन्द्र, तुम सर्व-प्रधान और उत्कृष्टतम हो। दूर से ही श्रवणीय
 नाम को धारण करके जब तुम उत्पन्न हुए थे, तब अग्नि आदि देवता
 इन्द्र से भयभीत हुए थे। वृत्र-द्वारा पालित सकल उदक को इन्द्र ने
 वशीभूत किया था।

तुभ्येदेतेमरुतः सुशेवा अर्चन्त्यर्कं सुन्वन्त्यन्धः ।

अहिमोहानमप आशयानं प्रसायाभिर्मायिनं सक्षद्विद्धः ॥ ६ ॥

तुभ्यं । इत् । एते । मरुतः । सुशेवाः । अर्चन्ति । अर्कम् ।

सुन्वन्ति । अन्धः । अहिम् । ओहानम् । अपः । आशयानम् ।

प्र । मायाभिः । मायिनम् । सक्षत् । इन्द्रः ॥ ६ ॥

एतेमरुतः महद्भवन्तिवदन्तीति मरुतस्तोतारः सुशेवाः शेवमिति सुखनामैतद् शोभनसुखाः स-
 न्तः स्तोत्रेण शोभनं सुखमुत्पादयन्त इत्यर्थः हेइन्द्र तुभ्येत् तुभ्यमेव अर्कमर्चनीयं स्तोत्रं अर्चन्ति
 स्तुदन्ति कुर्वन्तीत्यर्थः अन्धः सोमलक्षणमन्त्रं सुन्वन्ति अभिषवं कुर्वन्ति इन्द्रः परमैश्वर्ययुक्तः
 मायाभिः स्वकीयाभिः शक्तिभिः अहिं वृत्रं प्रसक्षत् अन्यभवत् कीदृशं ओहानं देवान्साधमानं
 अपउदकानि आशयानं आवृत्य शयनं कुर्वन्तं मायिनं कपटवन्तिमिति ॥ ६ ॥

६. ये स्तुतिपाठ करनेवाले सुखी मरुद्गण स्तोत्र-द्वारा सुख उत्पन्न
 करते हैं। हे इन्द्र, ये तुम्हारा ही स्तवन करते हैं और सोमलक्षण मन्त्र
 प्रदान करते हैं। जो वृत्र समस्त जलराशि को आच्छन्न करके निद्रित था,
 अपनी शक्ति-द्वारा इन्द्र ने उस कपटी और देवों को बाधा पहुँचानेवाले
 वृत्र को अभिभूत किया था।

विषूम्भो जनुषा दानमिन्वन्नहन् गवामघवत्सश्रकानः ।

अत्रादासस्य नमुचेः शिरो यदवर्तयो मनवेयात्तुमिच्छन् ॥ ७ ॥

वि । सुं । मृधः । जनुषा । दानम् । इन्वन् । अहन् । गवा ।
मघश्चवन् । समश्चकानः । अत्र । दासस्य । नमुचेः । शिरः । यत् ।
अवर्तयः । मनवे । गातुम् । इच्छन् ॥ ७ ॥

हेमघवन् धनवन्निन्द्र संचकानः अस्माभिःस्तूयमानस्त्वं संपूर्वःकायतिःशब्दकर्मा
तस्यलङ्घ्यैलितिरुपं दानं देवानांबाधकंवृत्रमसुरंगवावज्जेणइन्वन् प्रेरयन् हिंसन् जनुषाजन्म-
नामृधः तदनुचरान् राक्षसादीन् शत्रून् सु सुष्ठु व्यहन् विजघन्थ इन्द्रस्यासुराः जन्मआरभ्य
शत्रवइत्यर्थः हेइन्द्र त्वं अत्रास्मिन्युद्धे मनवे नमुचिनापहतगोधनायमहांगातुंसुखमिच्छन् अ-
भिलषन् नमुचेरेतन्नामकस्य दासस्य उपक्षपयितुरसुरस्यसंबन्धिशिरः शीर्षं यद्यदावर्तयः
अचूर्णयः तदाशत्रून्विजघन्थेतिपूर्वणसंबन्धः ॥ ७ ॥

७. हे धनवान् इन्द्र, हम लोग तुम्हारा स्तवन करते हैं। तुम देव-
पीडक वृत्र को वज्र-द्वारा पीड़ित करो। तुमने जन्म से ही शत्रुओं का
संहार किया है। हे इन्द्र, इस युद्ध में तुम हमारे सुख के लिए वास नमुचि
के सिर को चूर्ण करो।

युजं हिमामकृथा आदिदिन्द्र शिरोदासस्य नमुचेर्मथायन् ।
अश्मानंचित्स्वयं वर्तमानं प्रचक्रियेव रोदसी मरुद्भ्यः ॥ ८ ॥

युजम् । हि । माम् । अकृथाः । आत् । इत् । इन्द्र । शिरः ।
दासस्य । नमुचेः । मथायन् । अश्मानम् । चित् । स्वयम् ।
वर्तमानम् । प्र । चक्रियाश्च इव । रोदसी इति । मरुत्भ्यः ॥ ८ ॥

हेइन्द्र त्वं स्वयं स्वरेणसहितं वर्तमानं भ्रमन्तं अश्मानंचित् मेघमिवस्थितं दासस्य
उपक्षपयितुर्नमुचेरसुरस्यशिरः मथायन् चूर्णयन् आदिदनन्तरमेवमां युजं सत्वायं अकृथाहि
चक्षुषेस्तलु तदानीमरुद्भ्यः त्वत्सहायेभ्यः रोदसी द्यावापृथिव्यौचक्रियेव चक्रेइव प्रास्तां उ-
पसर्गश्रुतेर्योग्यक्रियाभ्याहारः ॥ ८ ॥

८. हे इन्द्र, तुमने शब्द करनेवाले और भ्रमण-शील मेघ की तरह,
दास नमुचि असुर के मस्तक को चूर्ण करके हमारे साथ मैत्री की थी।
उस समय मरुतों के प्रभाव से द्यावापृथिवी चक्र की तरह घूमने लगी
थी। स्त्रियो हि दास आयुधानि चक्रे किमाकरंनबला अस्य सेनाः ।

अन्तर्ह्यव्यदुभे अस्य धेने अथोपप्रेद्युधयेदस्युमिन्द्रः ॥ ९ ॥

स्त्रियः । हि । दासः । आयुधानि । चक्रे । किम् । मा । करन् ।
अबलाः । अस्य । सेनाः । अन्तः । हि । अव्यत् । उभे इति । अस्य ।
धेने इति । अथ । उप । प्र । ऐत् । युधये । दस्यम् । इन्द्रः ॥ ९ ॥

दासः उपक्षपयितानमुचिरसुरः स्त्रियः स्त्रीः आयुधानि युद्धसाधनानि च केहि कृतवानस्वल्
इन्नेणसहयोद्धुंमहितवानित्यर्थः अस्यासुरस्यसंबन्धिन्यः अबलाः स्त्रीरूपाः सेनाः मा मां किंकरन्
किंकुर्युरिति मन्यमान इन्द्रः तासां मध्ये अस्यासुरस्य धेने पीणयित्रीयौ सुरूपे उभे द्वे स्त्रियौ अन्तरख्य-
द्वि गृह मध्ये निदधस्वल् अथानन्तरमिन्द्रः दस्युं नमचि यधये यद्धाय उपपैव उपपागच्छत् ॥ ९ ॥

९. दास नमुचि ने स्त्रियों को युद्धसाधन (सेना) बनाया था। असुर
की वह स्त्री-सेना मेरा क्या कर लेगी? इस तरह सोचकर इन्द्र ने उन
सेनाओं के मध्य से उस असुर की दो प्रेयसी स्त्रियों को, अपने घर में रख
लिया और नमुचि से लड़ने के लिए प्रस्थान किया।

समत्रगावोभितोनवन्तेहेहवत्सैर्वियुतायदासन् ।

सन्ताइन्द्रोअसृजदस्यशाकैर्यदोसोमासःसुषुताअमन्दन् ॥ १० ॥ २७ ॥

सम् । अत्र । । गावः । अभितः । अनवन्त । इहइह । वत्सैः ।

वियुताः । यत् । आसन् । सम् । ताः । इन्द्रः । असृजत् । अस्य ।

शाकैः । यत् । ईम् । सोमासः । सुसुताः । अमन्दन् ॥ १० ॥ २७ ॥

यदा गावः वत्सैर्वियुता आसन् वियुक्ता अभवन् अत्रास्मिन्काले अभितः सर्वतो नमु-
चिनापहता गावः इहेह इहचेह च सर्वतः समनवन्त अत्यन्त मगच्छन् यत् यदा सुषुताः बभ्रु-
ना न्ना ऋषिणा सुषुभिषुताः सोमासः सोमाः ईमेन मिन्द्रं अमन्दन् अमादयन् तदा इन्द्रः शाकैः शकै-
र्मरुद्भिः सह अस्य बभ्रोः संबन्धीर्नमुचिनापहतास्तागाः समसृजत् वत्सैः सह समयोजयत् ॥ १० ॥

१०. जब गौएँ बछड़ों से विमुख हुई थीं, तब उस समय वे नमुचि-
द्वारा अपहृत गौएँ इधर-उधर सर्वत्र भटक रही थीं। बभ्रु ऋषि-द्वारा
अभिषुत सोम से जब इन्द्र प्रहृष्ट हुए, तब समर्थ मरुतों के साथ इन्द्र ने
बभ्रु की गौओं को बछड़ों के साथ मिला दिया।

यदोसोमाबभ्रुधूताअमन्दन्अरोरवीदृषभःसर्दनेषु ।

पुरंदरःपपिवाँइन्द्रोअस्यपुनर्गवामददादुस्त्रियाणाम् ॥ ११ ॥

यत् । ईम् । सोमाः । बभ्रुधूताः । अमन्दन् । अरोरवीत् । दृषभः ।

सर्दनेषु । पुरमदरः । पपिवान् । इन्द्रः । अस्य । पुनः । गवाम् ।

अददात् । उस्त्रियाणाम् ॥ ११ ॥

यद्यदा बभ्रुधूताः बभ्रुणाभिषुताः सोमाः ईमेन मिन्द्रं अमन्दन् अमादयन् तदा दृषभः का-
मानां वर्धितेन्द्रः सर्दनेषु युद्धेषु अरोरवीत् अत्यर्थं शब्दमकरोत् पुरंदरः पुरांदारयिता अस्ते-
मंसोमं पपिवान् पीतवान् इन्द्रः पुनः उस्त्रियाणां क्षीरमुत्साविणीः गवां गाः अददात् बभ्रवेददौ ॥ ११ ॥

११. जव वभ्रु के अभिषुत सोम ने इन्द्र को प्रहृष्ट किया, तब कामनाओं के पूरक इन्द्र ने, संग्राम में, महान् शब्द किया। पुरन्दर (नगर-विनाशक) इन्द्र ने सोम-पान किया और वभ्रु को फिर से दुग्ध देनेवाली गाँएँ दीं।

भद्रमिदंरुशमाअग्नेअक्रन्गवांचत्वारिददतःसहस्रा ।

ऋणंचयस्यप्रयतामघानिप्रत्यग्रभीष्मनृतमस्यनृणाम् ॥ १२ ॥

भद्रम् । इदम् । रुशमाः । अग्ने । अक्रन् । गवाम् । चत्वारि ।

ददतः । सहस्रा । ऋणम् । चयस्य । प्रयता । मघानि । प्रति ।

अग्रभीष्म । नृतमस्य । नृणाम् ॥ १२ ॥

रुशमइतिकृश्चिजनपदविशेषः अत्ररुशमशब्देनतत्रत्याजनाउच्यन्ते रुशमाः ऋणंचय-
नामोराज्ञःकिंकराः हेअग्ने भद्रंकल्याणमिदंकर्म अक्रन् अकुर्वन् कीदृशाः गवाधेनूनांचत्वा-
रि चतुःसंख्यायुक्तानि सहस्रासहस्राणि ददतः मह्यंप्रयच्छतः राज्ञाहिदीयमानानिधनानि राज्ञ-
पुरुषाएवप्रयच्छन्तीत्यर्थः नरानेतृणामध्येनृतमस्य अतिशयेननेतृतमस्य ऋणंचयस्य एतन्नाम-
केनराज्ञाप्रयताप्रयतानिदत्तानिमघानि गोरूपाणिधनानि वयं प्रत्यग्रभीष्म प्रतिगृहीतवन्तःस्म
पूजार्थंबहुवचनम् ॥ १२ ॥

१२. हे अग्नि, ऋणञ्चय राजा के किंकर रुशम देशवासियों ने मुझे चार सहस्र गाँएँ देकर कल्याण-कारक कर्म किया था। नेताओं के बीच श्रेष्ठ नेता ऋणञ्चय राजा-द्वारा प्रदत्त गोरूप रत्नों को मैंने ग्रहण किया है।

सुपेशंसमावसृजंत्यस्तंगवांसहस्रैरुशमासोअग्ने ।

तीव्राइन्द्रमममन्दुःसुतासोक्तोव्युष्टौपरितक्म्यायाः ॥ १३ ॥

सुपेशंसम् । मा । अव । सृजन्ति । अस्तम् । गवाम् । सहस्रैः ।

रुशमांसः । अग्ने । तीव्राः । इन्द्रम् । अममन्दुः । सुतासः । अक्तोः ।

विऽउष्टौ । परितक्म्यायाः ॥ १३ ॥

हेअग्ने रुशमासः रुशमाः ऋणंचयस्यकिंकराः सुपेशंसं सुरूपमलंकाराच्छादनादिभिः
सकृत् मा मांअस्तं गृहं गवाधेनूनांसहस्रैःसह अवसृजन्ति प्रापयन्तिस्म तदनंतरमेवतीव्राः
रसवन्तः सुतासः लब्धबहुधनेनमयाभिषुताःसोमाः परितक्म्यायाः तमसाभूतानिपरितस्तक-
तिगच्छतीतिपरितक्म्या तस्याः अकोरात्रेः व्युष्टौ व्युच्छनेसति उपःकालइत्यर्थः इन्द्रमम-
मन्दुः अपादयन् वभ्रुः गवांप्राप्त्यनन्तरमविलंबितमेवसोमेनेजइत्यर्थः ॥ १३ ॥

१३. हे अग्नि, ऋणञ्चय राजा के किकर रुशम देशवासियों ने मुझे अलंकार और आच्छादन आवि से सुसज्जित गृह तथा हज्जार गौएँ दी हैं। रात्रि के बीतने पर अर्थात् उषाकाल में सरस सोम ने इन्द्र को प्रसन्न किया था। (गोओं को पाकर बभ्रु ने तुरन्त ही इन्द्र को सोमरस पिलाया था)।

औच्छत्सारात्रीपरितक्म्यायाँऋणञ्चयेराजनिरुशमानाम् ।

अत्योनवाजीरघुरज्यमानोबभ्रुश्चत्वार्यसनत्सहस्रा ॥ १४ ॥

औच्छत् । सा । रात्री । परिऽतक्म्या । या । ऋणञ्चये ।

राजनि । रुशमानाम् । अत्यः । न । बाजी । रघुः । अज्यमानः ।

बभ्रुः । चत्वारि । असनत् । सहस्रा ॥ १४ ॥

रुशमानां रुशमनाम्राजानानाराजनिप्रभौ ऋणञ्चये एतत्संज्ञके तत्समीपवयारात्रिः परितक्म्या परितोगंत्रीभवति सारात्री औच्छत् व्युष्टाअभवत् अत्यः सततगामी वाजीन अश्वश्च रघुः शीघ्रगामी अज्यमानः प्रेयमाणः बभ्रुः एतन्नामकऋषिः चत्वारि चतुःसंख्याकानि सहस्रा सहस्राणि गोरूपाणिधनानि असनत् अलभत् ॥ १४ ॥

१४. रुशम देश के राजा ऋणञ्चय के समीप में ही सर्वत्र गमन करनेवाली रात्रि बीत गई। बुलाये जाने पर बभ्रु ऋषि ने वेगवान् घोड़े की तरह चार सहस्र शीघ्रगामिनी गौओं को प्राप्त किया।

चतुःसहस्रगव्यस्यपृश्वःप्रत्यग्रभीष्मरुशमेष्वग्रे ।

धर्मश्चित्तमःप्रवृजेयआसीदयस्मयस्तम्बादामविप्राः ॥ १५ ॥ २८ ॥

चतुःसहस्रम् । गव्यस्य । पृश्वः । प्रति । अग्रभीष्म । रुशमेषु ।

अग्रे । धर्मः । चित् । तमः । प्रवृजे । यः । आसीत् ।

अयस्मयः । तम् । ऊँ इति । आदाम । विप्रः ॥ १५ ॥ २८ ॥

हेअग्रे वयं रुशमेषु एतत्संज्ञकेषुजनेषु गव्यस्य गवात्मकस्यपृश्वःपशोः पशूनां जातावेकवचनं चतुःसहस्रं चत्वारिसहस्राणि प्रत्यग्रभीष्म प्रतिगृहीतवन्तःस्म प्रवृजे प्रवृजनार्थं तमः संतमः शोभनवर्णोधर्मश्चित् महावीरइव अयस्मयः अयोमयः हिरण्मयोयःकलशआसीत् अभवत् तमुदोहनार्थं कलशं च विप्रामेधाविनोवयंरुशमेषुआदाम आदत्तवन्तः ॥ १५ ॥

१५. हे अग्नि, हमने रुशम देशवासियों से चार सहस्र गौएँ प्राप्त की हैं। हम मेधावी हैं। यज्ञ के लिए महावीर की तरह सन्तप्त हिरण्मय कलश को, हमने रुशम देशवासियों से दूध दूहने के लिए, ग्रहण किया है।

इन्द्रोरथापेतिबयोदशर्चसप्तदर्शसूक्तं अवस्थुर्नामावेयऋषिः विष्णुपृच्छः इन्द्रोदेवता उग्रमयातंसंहयद्वामितिपादयोःक्रमेणकुत्सोशंसौविकल्पेनदेवता इन्द्राकुत्सावहमानेत्यस्याः

इन्द्रःकुत्सश्च तथाचानुकान्तं—इन्द्रोरथायसप्तोनावस्युरुग्रमिति कौत्स्यौशनसौवापादौपरैन्द्रा-
कौत्सीति । विनियोगोलैंगिकः ।

इन्द्रोरथायप्रवर्तं कृणोति यमध्यस्थान्मघवावाजयन्तम् ।

यूथेवपश्वोव्युनोति गोपा अरिष्टोयाति प्रथमः सिषासन् ॥ १ ॥

इन्द्रः । रथाय । प्रवर्तम् । कृणोति । यम् । अधिऽअस्थात् ।

मघश्वा । वाजऽयन्तम् । यूथाऽइव । पश्वः । वि । उनोति ।

गोपाः । अरिष्टः । याति । प्रथमः । सिषासन् ॥ १ ॥

मघवा धनवानिन्द्रः वाजयन्तमन्मिच्छन्तं यं रथं अध्यस्थादधितिष्ठति तस्मै रथाय प्रवर्तं प्रवणमार्जिकृणोति करोति अपिच गोपाः गोपालः पश्वोयूथेव पशोःपशूनां यूथानिय-
थाव्युनोति प्रेरयति तथा शत्रुसैन्यानि प्रेरयति अरिष्टः शत्रुभिः स्वयमाहिंसितः प्रथमो देवानां मुख्यः इन्द्रः सिषासन् शत्रुधनानीच्छन् याति गच्छति ॥ १ ॥

१. धनवान् इन्द्र जिस रथ पर अधिष्ठान करते हैं, उस रथ का संचालन भी करते हैं। गोपालक जिस तरह से पशुओं के समूह को प्रेरित करते हैं, उसी तरह से इन्द्र शत्रुसेनाओं को प्रेरित करते हैं। शत्रुओं द्वारा अहिंसित और देव-श्रेष्ठ इन्द्र शत्रुओं के धन की कामना करते हुए गमन करते हैं।

आप्रद्रव हरिवो माविवेनः पिशङ्गराते अभिनः सचस्व ।

न हित्व दिन्द्रवस्यो अन्यदस्त्यमेनांश्चिज्जनिवतश्चकर्थ ॥ २ ॥

आ । प्र । द्रव । हरिऽवः । मा । वि । वेनः । पिशङ्गराते ।

अभि । नः । सचस्व । नहि । त्वत् । इन्द्र । वस्यः । अन्यत् ।

अस्ति । अमेनान् । चित् । जनिऽवः । चकर्थ ॥ २ ॥

हेहरिवः हरिवन्निन्द्र त्वं आ अस्मानभिमुखं प्रद्रव प्रकर्षेण गच्छ किन्तु माविवे-
नः वेनतिः कान्तिकर्मा अस्मासु विगतकामो माभूः किंच हेपिशङ्गराते बहुरूपधनेन्द्र नोस्मा-
नभिसचस्व अभिसेवस्व अपिच हेइन्द्र वस्योवसीयः श्रेयस्करं त्वत् त्वत्तः अन्यन्नह-
स्ति अन्यद्वसुजातं नास्ति अमेनांश्चित् मेनाशब्दः स्त्रीवाची अपगतस्त्रीकांश्चित् जनिवतः
आयावतश्चकर्थं करोषि ॥ २ ॥

२. हे हरिनामक अश्ववाले, तुम हम लोगों के अभिमुख भली भाँति से गमन करो; किन्तु हम लोगों के प्रति हीनमनोरथ—उबासीन—मत होओ। हे बहुविध धनवाले इन्द्र, तुम हम लोगों का सेवन करो। हे इन्द्र, दूसरी कोई भी वस्तु तुमसे श्रेष्ठ नहीं है। अपतनीकों को तुम स्त्री प्रदान करते हो।

उद्यत्सहःसहस्रआजनिष्टदेदिष्टइन्द्रइन्द्रियाणिविश्वा ।

प्राचोदयत्सुदुषावव्रेअन्तर्विज्योतिषासंववृत्वत्तमोवः ॥ ३ ॥

उत् । यत् । सहः । सहस्रः । आ । अजनिष्ट । देदिष्टे । इन्द्रः ।

इन्द्रियाणि । विश्वा । प्र । अचोदयत् । सुदुषाः । वव्रे । अन्तः ।

वि । ज्योतिषा । समुववृत्वत् । तमः । अवस्तिवः ॥ ३ ॥

यद्यदा सहः सूर्यसंबन्धितेजः सहस्रःउषःसंबन्धितस्तेजसःउदाजनिष्ट उपरिष्ठात्पादु-
र्बभूव तदाइन्द्रः विश्वा विश्वानि सर्वाणि इन्द्रियाणिधनानि इन्द्रियमितिधननामैतत्
देदिष्टे यजमानेभ्योदिशति वव्रे निवारकेपर्वते अन्तर्मध्येबलेननिरुद्धाः सुदुषाः सुषुदोग्धी-
र्गाः प्राचोदयत् प्रैरयत् ज्योतिषातेजसासंववृत्वत् संवरणशीलंतमः विवः निवारितवान् ॥३॥

३. जब सूर्य के तेज उपा के तेज से बढ़ जाता है, तब इन्द्र यजमानों
को निखिल धन प्रदान करते हैं। वे निवारक पर्वत के मध्य से कुग्धवायिनी
निरुद्ध गौओं को नुक्त करते हैं और तेज-द्वारा संवरणशील (सर्वत्र व्याप्त)
अन्धकार को दूर करते हैं।

अनवस्तेरथमश्वायतक्षन्त्वष्टावज्रंपुरुहूतद्युमन्तम् ।

ब्रह्माणइन्द्रमहयन्तोअर्कैरवर्धयन्अहयेहन्तवाउ ॥ ४ ॥

अनवः । ते । रथम् । अश्वाय । तक्षन् । त्वष्टा । वज्रम् । पुरुहूत ।

द्युमन्तम् । ब्रह्माणः । इन्द्रम् । महयन्तः । अर्कैः । अवर्धयन् ।

अहये । हन्तवै । ॐ इति ॥ ४ ॥

हेपुरुहूत बहुभिराहूतेन्द्र तेत्वदीयरथं अश्वाय अश्वाभ्यांसंयोगार्हं अनवः मनवोमनुष्या-
ऋभवः तक्षजतक्षन्कुर्वन् त्वष्टाचत्वदीयंवज्रं द्युमन्तं दीप्तिमन्तमकरोत् उ अपिच महयन्तः
इन्द्रं पूजयन्तो ब्रह्माणोऽङ्गिरसः परिवृढामरुतोवा अहये अहिंवृत्रंहन्तवै हन्तुं अर्कैः स्तोत्रैरवर्धयन्
वर्धितवन्तः ॥ ४ ॥

४. हे जटुजनाहूत इन्द्र, ऋभुओं ने तुम्हारे रथ को घोड़ों से संयुक्त
होने के योग्य बनाया है, त्वष्टा ने तुम्हारे वज्र को द्युतिमान् किया है।
इन्द्र की पूजा करनेवाले अङ्गिरा लोगों ने अथवा मरुतों ने वृत्रवध के
लिए स्तोत्रों-द्वारा, इन्द्र को संयद्वित किया है।

वृष्णेयत्तेवृषणोअर्कमर्चानिन्द्रग्रावाणोअदितिःसजोषाः ।

अनश्वामोयेपवयोऽथाइन्द्रैषिताअभ्यवर्तन्तदस्यून् ॥ ५ ॥ २९ ॥

वृष्णे । यत् । ते । वृषणः । अर्कम् । अर्चान् । इन्द्र । ग्रावाणः ।
अदितिः । सृजोषाः । अनश्वासः । ये । पवयः । अरथाः ।
इन्द्रेऽइषिताः । अभि । अवर्तन्त । दस्यून् ॥ ५ ॥ २९ ॥

हेइन्द्र यद्यदा वृषणः सेचनसमर्थामरुतः वृष्णे कामानां वर्षित्रेते तुभ्यं अर्कं स्तोत्रं अर्चान् स्तुवन्नकुर्वन्नित्यर्थः तदा अदितिः अदीनाः वचनव्यत्ययः ग्रावाणो अभिषवणपाषाणाः सजोषाः संगताबभूवुरिति शेषः अनश्वासः अश्ववर्जिताः अरथाः रथहीनाः इन्द्रेषिताः इन्द्रेण प्रेषिताः पवयः पवमाना गच्छन्तो ये मरुतः दस्यून् शत्रून् अज्यवर्तन्त अभिभूतान् कुर्वन्तो वर्तन्ते स्म ते मरुतः अर्चानितिसंबन्धः ॥ ५ ॥

५. हे इन्द्र, तुम अभिलाषाओं के पूरक हो। सेचनसमर्थ मरुतों ने जब तुम्हारी स्तुति की थी, तब सोमाभिषव करनेवाले पत्थर भी प्रसन्न होकर संगत हुए थे। इन्द्र-द्वारा प्रेषित होने पर अश्वहीन और रथहीन मरुतों ने अभिगमन करके शत्रुओं को अभिभूत किया था।

प्रतेपूर्वाणि करणानि वोचं प्रनूतनामघवन् याचकर्थ ।

शक्तिवो यद्विभरा रोदसी उभे जयन् अपो मनवे दानुचित्राः ॥ ६ ॥

प्र । ते । पूर्वाणि । करणानि । वोचम् । प्र । नूतना । मघवन् ।
या । चकर्थ । शक्तिवः । यत् । विभराः । रोदसी इति ।
उभे इति । जयन् । अपः । मनवे । दानुचित्राः ॥ ६ ॥

हेइन्द्र ते त्वदीयानि पूर्वाणि पुरातनानि करणानि कर्माणि प्रवोचं अहंप्रकर्षेण ब्रवीमि नूतना नूतनानि नवानि कर्माणि प्रवोचं प्रब्रवीमि हेमघवन् धनवन् इन्द्र या यानि कर्माणि चकर्थ कृतवानसि तानि प्रवोचमिति संबन्धः हे शक्तिवः शक्तिमन् शक्तिर्वज्रं कर्म वा तद्वज्रिन्द्र यत् यस्त्वं उभे रोदसी द्यावापृथिव्यौ जयन् वशीकुर्वन् अपः उदकानि मनवे मनुष्याय विभराः विविच्य विभर्षि कीदृशीः दानुचित्राः चित्रदानाः ॥ ६ ॥

६. हे इन्द्र, हम तुम्हारे पुरातन तथा नूतन कर्मों का स्तवन करते हैं। हे धनवान् इन्द्र, तुमने जिन कार्यों को किया है, हम उसे कहते हैं। हे वज्रधर इन्द्र, तुम द्यावा-पृथिवी को वशीभूत करके मनुष्यों के लिए विचित्र जल धारण करते हो।

अथ सप्तमी—

तदिभ्रुते करणं दस्म विप्रार्हियद्वन्नो जो अत्रामिमीथाः ।

शुष्मस्पचित्परिमाया अगृभ्णाः प्रपित्वं यन्न पदस्यूरसेधः ॥ ७ ॥

तत् । इत् । नु । ते । करणम् । दस्म । विप्र । अहिम् । यत् ।

घ्नन् । ओजः । अन्न । अमिमीथाः । शुष्णस्य । चित् । परि । मायाः ।

अगृभ्णाः । प्रऽपित्वम् । यन् । अप । दस्यून् । असेधः ॥ ७ ॥

हेदस्म दर्शनीयविप्र मेधाविन्निन्द्र त्वं अग्रास्मिन्लोके अहिंवृत्रमसुरंघ्नन् हिंसन् यदोजोयद्वलंअमिमीथाः प्रकाशितवानसि तदिन्नु तवत्बलु ते त्वदीयंकरणंकर्मविद्यते अपिच शुष्णस्यचित् एतन्नामकस्याप्यसुरस्यसंबन्धिनीर्मायाः युवतीःपर्यगृभ्णाः परिगृहीतवानसि हेइन्द्र त्वंपित्वं संग्रामं समीपंवायन् प्रामुष्यन् दस्यून् असुरान् अपासेधः अपबाधथाः ॥ ७ ॥

७. हे दर्शनीय तथा बुद्धिमान् इन्द्र, वृत्र को मार करके तुमने जो अपने बल को इस लोक में प्रकाशित किया है, वह तुम्हारा ही कर्म है। तुमने शुष्ण असुर की युवती को ग्रहण किया है। हे इन्द्र, युद्धस्थल में जाकर तुमने असुरों को विनष्ट किया है।

त्वमपोयदवेतुर्वशायांरमयःसुदुघाःपारइन्द्र ।

उग्रमयातमवहोहकुत्संसंहयद्वांमुशनारन्तदेवाः ॥ ८ ॥

त्वम् । अपः । यदवे । तुर्वशाय । अरमयः । सुदुघाः । पारः ।

इन्द्र । उग्रम् । अयातम् । अवहः । ह । कुत्सम् । सम् । ह । यत् ।

वाम् । उशना । अरन्त । देवाः ॥ ८ ॥

हेइन्द्र त्वं पारे नदीनांवीरे प्रवृद्धइतिशेषः सुदुघाः ओषधिवनस्पतीन् सुशुदुहतीः अपउदकानियदवे यदुनामकायराज्ञे तुर्वशाय एतन्नामकायराज्ञेच अरमयः रमितवानसि हे इन्द्र युवां त्वं कुत्सश्चेतिशेषः उग्रं उदूर्णं शुष्णं अयातं अगच्छतं तदनंतरं त्वं शुष्णांहत्वा कुत्समवहोह स्वगृहंपापितवानसित्वलु यद्यदा वां युवां इन्द्राकुत्सौउशनाभार्गवौ देवाश्च सम्पन्तह संभैजिरेत्वलु ॥ ८ ॥

८. हे इन्द्र, नदी के तीर में प्रवृद्ध होकर अर्थात् अवस्थान करके यदु और तुर्वश राजाओं को तुमने वनस्पतियों को बढ़ानेवाला जल दिया है। हे इन्द्र, कुत्स के प्रति आक्रमण करनेवाले भयानक शुष्ण को मारकर तुमने कुत्स को अपने गृह में पहुँचा दिया था। तब उशना (भार्गव) और देवों ने तुम दोनों का सम्भजन किया था।

इन्द्राकुत्सावहमानारथेनावामत्याअपिकर्णवहन्तु ।

निष्पीमन्मोधमथोनिष्पुधस्थान्मघोनोद्वदोवरथस्तर्मांसि ॥ ९ ॥

इन्द्राकुत्सा । वहमाना । रथेन । आ । वाम् । अत्याः । अर्पि ।
कर्णे । वहन्तु । निः । सीम् । अतश्म्यः । धमथः । निः ।
सधस्थात् । मघोनः । हृदः । वरथः । तमांसि ॥ ९ ॥

हेइन्द्राकुत्सा इन्द्राकुत्सौ रथेनवहमानावहमानौ उहमानौ वां युवां अत्याःअश्वाः कर्णेपि
स्तोत्राणिरुणोतिकरोतीतिकर्णःस्तोता यजमानोवा तत्समीपेअपीतियावत् आवहन्तु आस-
मन्ताद्वाहकाभवन्तु युवामपि अद्भ्योप्सुप्रविष्टंसीमेनंशुष्णासुरंनिर्धमथः अवाधेथां सीमिति
शुष्णासुरोबुद्धिस्थःपरावृश्यते सधस्थात् स्वकीयावस्थानात् निरवाधेथाम् मघोनोमघवतो-
हविष्मतोयजमानस्यहृदोहृदयात्तमांस्यज्ञानरूपाणि पापानि वरथोनिवारयथः ॥ ९ ॥

९. हे इन्द्र और कुत्स, एक रथ पर आरुढ़ तुम दोनों को अश्वगण
यजमानों के निकट आनयन करें। तुम दोनों ने शुष्ण को उसके आवासभूत
जल से दूर किया था। तुम दोनों ने धनवान् यजमानों के हृदय से अज्ञान-
रूप अन्धकार को दूर किया था।

वार्तस्ययुक्तान्सुयुजश्चिदश्वान्कविश्चिदेषोअजगन्नवस्युः ।
विश्वेतेअत्रमरुतःसखायइन्द्रब्रह्माणिताविषीमवर्धन् ॥ १० ॥ ३० ॥

वार्तस्य । युक्तान् । सुयुजः । चित् । अश्वान् । कविः । चित् ।
एषः । अजगन् । अवस्युः । विश्वे । ते । अत्र । मरुतः । सखायः ।
इन्द्र । ब्रह्माणि । तविषीम् । अवर्धन् ॥ १० ॥ ३० ॥

कविश्चित्माज्ञोपि अवस्युरेतन्नामकएषमंत्रद्रष्टावा तस्यवायोर्वेगेनयुक्तान् संयुक्तान्
सुयुजश्चित् सुष्ठुयोजनीयानश्वान् अजगन् प्राप्नोत् अवस्योः सखायः विश्वेसर्वेमरुतोबहवः
स्तोतारः हेइन्द्र अत्रास्मिन्लोके तेवदीयां तविषीं बलं ब्रह्माणि ब्रह्मभिःस्तोत्रैः अवर्ध-
नवर्धयन् ॥ १० ॥

१०. चिद्वान् अवस्यु नामक ऋषि ने वायु की तरह वेगवान् और
रथ में भली भाँति से युक्त करने के योग्य अश्वों को प्राप्त किया है। हे
इन्द्र, अवस्यु के मित्रभूत सकल स्तोताओं ने, स्तोत्रों-द्वारा, तुम्हारे बल
को संवर्द्धित किया है।

अथैकादशी-

सूरश्चिद्रथंपरितक्म्यायांपूर्वकरदुपरंजुजुवांसम् ।
भरश्चक्रमेतशःसंरिणातिपुरोदधत्तनिष्यतिकर्तुनः ॥ ११ ॥

सूरः । चित्र । रथम् । परि॒ष्टक्म्यायाम् । पूर्वम् । क॒रत् । उप॒रम् ।
 जूजु॒वांसम् । भर॑त् । च॒क्रम् । एत॑शः । सम् । रि॒णा॒ति । पुरः ।
 दध॑त् । स॒नि॒ष्य॒ति । क॒तुम् । नः ॥ ११ ॥

इन्द्रः परितक्म्यायां संग्रामेपरितोगच्छन्त्यस्यांभयइतिपरितक्म्या संग्रामः तस्मिन् एत-
 शाख्येनऋषिणासहयोद्धुः सूरश्चिद सूर्यस्यापिसंबन्धिनं जूजुवांसं वेगेनगच्छन्तं रथं उपरं
 उपरतव्यापारपूर्वकरत् पुराकरोत् एतशःएतशाय विभक्तिव्यत्ययः इन्द्रः पूर्वद्विचक्रस्परथस्य
 एकंचक्रंभरत् अहरत् सइन्द्रः तेनचक्रेणामुरानसंरिणाति हिनस्ति अपिच पुरोदधत् अस्मा-
 नपुरस्कुर्वन्नोस्मदीयंक्रतुंयज्ञंसनिष्यति संभजतु ॥ ११ ॥

११. पूर्व में जब एतश ऋषि के साथ सूर्य का संग्राम हुआ था, तब
 इन्द्र ने सूर्य के वेगवान् रथ की गति को अवरुद्ध किया था। इन्द्र ने पूर्व
 में द्विचक्र रथ के एक चक्र को हरण किया था। उसी चक्र-द्वारा इन्द्र
 शत्रुओं को द्रिष्ट करतें हैं। हम लोगों को पुरस्कृत करके इन्द्र हम लोगों
 के यज्ञ का सम्भजन करें।

आय॑ज॒नाअ॒भि॒चक्षे॑ज॒गामेन्द्रः॑स॒खायं॑सु॒तसोम॑मिच्छन् ।

वद॑न्ग्रा॒वाव॒वेदिं॑भ्रि॒याते॒यस्य॑जी॒रम॑ध्व॒र्यव॑श्चर॑न्ति ॥ १२ ॥

आ । अ॒यम् । ज॒नाः । अ॒भि॒चक्षे॑ । ज॒गाम् । इन्द्रः॑ । स॒खायम् ।

सु॒तसोम॑म् । इच्छन् । वदन् । ग्रा॒वा । अव॑ । वेदिंम् । भ्रि॒याते॒ ।

यस्य॑ । जी॒रम् । अध्व॒र्यवः॑ । चर॑न्ति ॥ १२ ॥

हेजनाः अभिचक्षे युष्मानभिद्रष्टुमयमिन्द्रःसखायंस्तोतारंसुतसोमं अभिषुतसोमंयज-
 मानं इच्छन्नभिलषन् आजगामागच्छति अध्वर्यवः यस्यग्रावः जीरंक्षेपणंप्रेरणंचरन्तिकुर्व-
 न्तिसग्रावा सोमाभिषवपाषाणः वदन् शब्दंकुर्वन् वेदिं अवभ्रियाते अभिह्रियते ॥ १२ ॥

१२. हे मनुष्यो, तुम लोगों को देखने के लिए इन्द्र सोमाभिषव
 करनेवाले मित्रस्वरूप यजमानों की इच्छा करते हुए आये हैं। अध्वर्युगण
 जिस पत्थर का प्रेरण करते हैं, वह सोमाभिषव करनेवाला पत्थर शब्द
 करता हुआ वेदी के ऊपर आरोहण करता है।

येचा॒कन॑न्त॒चाकन॑न्त॒नूते॑म॒र्ताअ॒मृत॑मो॒तेअ॒हआ॑रन् ।

वा॒वन्धि॑यज्य॒रूत॑तेषु॒धेह्यो॒जो॒जने॑षु॒येषु॑ते॒स्याम॑ ॥ १३ ॥ ३१ ॥

ये । चा॒कन॑न्त । चा॒कन॑न्त । नु । ते । म॒र्ताः । अ॒मृत॑ । मो॒ इति॑ ।

ते । अ॒हः । आ । अ॒रन् । व॒वन्धि॑ । यज्य॒रून् । उ॒त । तेषु॑ ।

धे॒हि । ओ॒जः । जने॑षु । येषु॑ । ते । स्याम॑ ॥ १३ ॥ ३१ ॥

हेइन्द्र धनार्थयेजनाः त्वांचाकनन्त अकामयन्त पुनश्च ते नु क्षिपमेवत्वां चाकनन्त हे-
अमृत अमरणशीलेन्द्र मर्ताः मरणधर्माणस्तेजनाः अंहोनर्थं मोआरन् मागमन् माउइतिनि-
पातसमुदायोमेत्येकनिपातार्थवर्तते उतापिच यज्युन् यजमानान् ववन्धि संभजस्व येषुजनेषु
येषांजनानांमध्ये वयंस्तोतारः तेत्वदीयाःस्याम भवाम हेइन्द्र त्वंतेषुजनेषु ओजोबलं धेहि॥१३॥

१३. हे इन्द्र, हे अमरणशील, जो मनुष्य तुम्हारी कामना करता है
और शीघ्रतापूर्वक तुम्हारी अभिलाषा करता है, उस मरणशील मनुष्य
का कोई अनर्थ नहीं हो। तुम यजमानों का सम्भजन करो—उनके प्रति
प्रसन्न होगो। जिन मनुष्यों के मध्य में हम लोग स्तोता हैं, वे सब तुम्हारे
हों। हे इन्द्र, तुम उन मनुष्यों को बल प्रदान करो।

अदर्दरुत्समितिद्वादशर्चमष्टादशंसूक्तं गातुर्नामात्रेयऋषिः त्रिष्टुप्छन्दः इन्द्रोदेवता तथा-
चानुक्रान्तं—अदर्दर्द्वादशगातुरिति । गतोविनियोगः ।

तत्रप्रथमा—

अदर्दरुत्समसृजोविस्वानित्वमर्णवान्बद्धधानाँअरम्णाः ।

महान्तमिन्द्रपर्वतंविषद्वःसृजोविधाराअवदानवंहन् ॥ १ ॥

अदर्दः । उत्सम् । असृजः । वि । स्वानि । त्वम् । अर्णवान् ।

बद्धधानान् । अरम्णाः । महान्तम् । इन्द्र । पर्वतम् । वि । यत् ।

वरितिबः । सृजः । वि । धाराः । अव । दानवम् । हन्तिर्तिहन् ॥ १ ॥

हेइन्द्र त्वं उत्सं उत्स्यंदमानंमेघं अदर्दः विदारितवानसि तदनंतरं स्वानि मेघस्थोदका-
नांनिर्गमनद्वाराणि व्यसृजः विशेषेणसृष्टवानसि किंच बद्धधानान् बाध्यमानान् अर्णवान्
उदकवतोमेघान् अरम्णाः विसर्जयसि क्षारयसीत्यर्थः अत्ररम्णातिविसर्जनकर्मा हेइन्द्र यत्
यत्त्वं यदितिलिङ्गव्यत्ययः महान्तंप्रभूतंपर्वतंमेघं विवः विवृतवानसि धाराः अपांविसृजः
विसृष्टवानसि अपिच दानवं दनोःपुत्रं वृत्रमसुरं यद्वा उदकस्यदातारंमेघंवा अवहन् अभि-
हृतवानसि अत्रनिरुक्तम्—अदृणाउत्समुत्सउत्सदनाद्वोत्स्यंदनाद्वोनत्तेर्वास्याअसृजोस्यस्वानित्व-
मर्णवानर्णस्वतएतानित्यादि ॥ १ ॥

१. हे इन्द्र, तुमने बरसनेवाले मेघ को विदीर्ण किया है और मेघस्य
जल के निर्गमन द्वार को विसृष्ट किया है—बनाया है। हे इन्द्र, तुमने
प्रभूत मेघ को उद्धाटित करके जल बरसाया है एवम् दनुपुत्र वृत्र का
संहार किया है।

त्वमुत्साँऋतुभिर्बद्धधानाँअरंहऊधःपर्वतस्यवज्रिन् ।

अहिंचिदुग्रप्रयुतंशयानंजघन्वाँइन्द्रतविषीमधत्थाः ॥ २ ॥

त्वम् । उत्सान् । ऋतुभिः । बद्धधानान् । अरंहः । ऊर्धः ।
 पर्वतस्य । वज्रिन् । अहिम् । चित् । उग्र । प्रद्युतम् । शयानम् ।
 जघन्वान् । इन्द्र । तविषीम् । अधत्थाः ॥ २ ॥

हेवज्रिन् वज्रवनिन्द्र त्वं ऋतुभिः ऋतुषुवृष्टिकालेषुबद्धधानान् प्रतिबध्यमानान्
 उत्सान् मेघान् प्रतिबन्धनादमोचयइतिशेषः अपिच पर्वतस्यमेघस्यसंबन्धि ऊर्धोबलं अरंहः
 अगमयः हेउग्र उदूर्णबलेन्द्र प्रद्युतमुद्युक्तं शयानं जलेशयनंकुर्वन्तं अहिंचिद्वृत्रंचजघन्वान्
 हतवानसि हेइन्द्र त्वंतविषींबलं अधत्थाः आधारयः वृत्रवधानंतरंड्रोलोकेप्रख्यातोभ-
 वतीत्यर्थः ॥ २ ॥

२. हे वज्रवान् इन्द्र, तुम वर्षाकाल में निरुद्ध मेघों को बन्धनमुक्त
 करो। तुम मेघ को बलसम्पन्न करो। हे उग्र, जल में शयन करनेवाले
 वृत्र को तुमने मारा है और अपने बल को प्रख्यात किया है अर्थात् वृत्रवध
 के अनन्तर इन्द्र लोगों के मध्य प्रख्यात होते हैं।

त्यस्यचिन्महतोनिर्मृगस्यवर्धर्जधानतविषीभिरिन्द्रः ।

यएकइदंप्रतिर्मन्यमानआदस्मादन्योअजनिष्टतव्यान् ॥ ३ ॥

त्यस्य । चित् । महतः । निः । मृगस्य । वर्धः । जघान् ।

तविषीभिः । इन्द्रः । यः । एकः । इत् । अप्रतिः । मन्यमानः ।

आत् । अस्मात् । अन्यः । अजनिष्ट । तव्यान् ॥ ३ ॥

निर्जघानायुधंशक्रोवृत्रेणक्षिप्तमोजसा ॥ वृत्रस्यगात्रादन्योन्यः प्रादुर्भूतोमहासुरः ॥ १ ॥
 वृत्रं पूर्वनिहत्येन्द्रोद्वितीयं शुष्णसंज्ञकं ॥ पुनर्जघानेन्द्रइतिपराभिः कीर्तयत्यृषिरिति ॥ २ ॥
 इन्द्रोमहतः प्रभूतस्यमृगस्यमृगवच्छीघ्रगामिनः त्यस्यचित् तस्यवृत्रस्यसंबन्धि वधरायुधं-
 तविषीभिः स्वकीयैर्बलैर्निर्जघान निःशेषेणावधीत् एकइत् असहायएव अप्रतिः प्रतिद्वंद्विरहिषः
 मन्यमानाः आत्मानंयोस्तीतिशेषः आत् तदानींअस्माववृत्रात् तव्यान् प्रवृक्षतरोन्योसुरः
 अजनिष्ट प्रादुरभूत् ॥ ३ ॥

३. अप्रतिद्वन्दी एकमात्र इन्द्र ने हवि प्रभूत मृग की तरह शीघ्रगामी
 उस वृत्र के आयुधों को अपने बल-द्वारा विनष्ट किया। उस समय वृत्र
 के शरीर से दूसरा अतिशय बलवान् असुर प्रादुर्भूत हुआ।

अथचतुर्थी-

त्यंचिदेषांस्वधयामदन्तमिहोनपातंसुवर्धंतमोगाम् ।

वृषप्रमर्मादानवस्यभामुंवज्रेणवृज्जीनिर्जघानशुष्णम् ॥ ४ ॥

त्यम् । चित् । एषाम् । स्वधया । मदन्तम् । मिहः । नपातम् ।
 सुदृढम् । तमःऽगाम् । वर्षऽप्रभर्मा । दानवस्य । भामम् ।
 वज्रेण । वज्री । नि । जघान् । शुष्णम् ॥ ४ ॥

एषांप्राणिनां स्वधयात्त्रेण मदन्तं मोदमानं सर्वप्राणिनामन्नं स्वयमेवभुञ्जानं मिहः
 सेचनसमर्थस्यमेघस्य नपातं पातारंरक्षितारं अन्नपाच्छब्दःपातरिवर्तते प्राणोवैतनूनपात्सहि-
 तन्वःपातीतिब्राह्मणम् । सुवृधंप्रवृद्धं तमोगांतमोन्धकारंगच्छन्तं त्यंचित् तंचवृत्रंनिजघानेतिशेषः
 वृषप्रभर्मा वर्षणशीलस्यमेघस्यप्रहर्ता वज्रीवज्रवानिन्द्रः वज्रेणस्वकीयेनायुधेन दानवस्य दनु-
 जस्यभामं अन्नकोधवाचिभामशब्देनकोधादुत्पन्नःशुष्णासुरोलक्ष्यते तंशुष्णमसुरंनिजघान
 हतवान् ॥ ४ ॥

४. वर्षणशील मेघ के ऊपर प्रहार करनेवाले वज्रधर इन्द्र ने वज्र-
 द्वारा बलवान् शुष्ण को मारा था । शुष्ण वृत्रासुर के क्रोध से उत्पन्न
 होकर अन्धकार में विचरण करता था और सेचन-समर्थ मेघ की रक्षा
 करता था । वह सम्पूर्ण प्राणियों के अन्न को स्वयम् खाकर प्रमुदित
 होता था ।

त्यंचिदस्य क्रतुभिर्निषत्तममर्मणोविददिदस्यमर्म ।

यदींसुक्षत्रप्रभृतामदस्ययुयुत्सन्तंतमसिहर्म्येधाः ॥ ५ ॥

त्यम् । चित् । अस्य । क्रतुऽभिः । निऽसत्तम् । अमर्मणः ।

विदत् । इत् । अस्य । मर्म । यत् । ईम् । सुक्षत्र । प्रऽभृता ।

मदस्य । युयुत्सन्तम् । तमसि । हर्म्ये । धाः ॥ ५ ॥

अमर्मणोमर्महीनमात्मानंमन्यमानस्यास्यवृत्रस्यनिषत्तं निषण्णं त्यंचित् त्यत् तदेव
 लिंगव्यत्ययः मर्म प्राणस्थानं यत्रस्थानेविद्धोन्नियते तन्मर्मैत्युच्यते अस्यवृत्रस्य क्रतुभिः
 प्रज्ञानैः हेइन्द्र त्वंविददित् अज्ञासीरेव यद्यदा हेसुक्षत्र सुबलेन्द्र त्वं मदस्यमादकस्यसोम-
 स्यप्रभृता प्रभृतौ संभरणेसति युयुत्सन्तं योद्धुमिच्छन्तं ईमेनंवृत्रं हर्म्ये हारके तमसि धाः
 न्यदधाः वृत्रः इन्द्रस्यभयात्तमसिप्राविशदित्यर्थः ॥ ५ ॥

५. हे इन्द्र, हे बलवान्, मादक सोमरस के पान से हृष्ट होकर तुमने
 अन्धकार में निमग्न युद्धाभिलाषी वृत्र को जाना था । अपने को मर्महीन
 (अवध्य) समझनेवाले वृत्र के प्राणस्थान को तुमने उसके कार्यों-द्वारा
 जाना था ।

अथषष्ठी—

तयंचिदित्याकत्पयंशयानमसूर्येतमसिवावृधानम् ।

तंचिन्मन्दानोवृषभः सुतस्योच्चैरिन्द्रोऽपगूर्याजघान ॥ ६ ॥ ३२ ॥

त्यम् । चित् । इत्या । कत्पयम् । शयानम् । असूर्ये । तमसि ।

वृधानम् । तम् । चित् । मन्दानः । वृषभः । सुतस्य । उच्चैः ।

इन्द्रः । अपगूर्य । जघान ॥ ६ ॥ ३२ ॥

सुतस्याभिषुतेन सोमेन मंदानो मोदमानः वृषभः कामानां वर्धितेन्द्रः उच्चैरूर्ध्वं अपगूर्यं वज्रमुद्यम्य तंचित् तमेव वृजं जघानावधीत् कीदृशं इत्थामुत्रान्तरिक्षलोके कत्पयं कत्सुखकरं पयोयस्य तं शयानं अप्सु शयानं कुर्वन्तं असूर्ये सूर्यरहिते तमस्यन्धकारे ववृधानं वर्धमानं तं चिदिति पुनर्वचनं पूरणार्थम् ॥ ६ ॥

६. वृत्र सुखकर उदक के साथ जल में शयन करता हुआ अन्धकार में वर्धमान हो रहा था। अभिशुत सोमपान से हृष्ट होकर अभिलाषाओं के पूरक इन्द्र ने वज्र को ऊपर उठाकर उसे मारा था।

उद्यदिन्द्रो महते दानवाय वधर्यामिष्टसहोऽप्रतीतम् ।

यदीवजस्य प्रभृतौ ददाभ विश्वस्य जन्तोरेधमंचकार ॥ ७ ॥

उत् । यत् । इन्द्रः । महते । दानवाय । वधः । यमिष्ट । सहः ।

अप्रतिद्वितम् । यत् । ईम् । वजस्य । प्रभृतौ । ददाभ ।

विश्वस्य । जन्तोः । अधमम् । चकार ॥ ७ ॥

यद्यदा इन्द्रः महते प्रभूताय दानवाय वृत्रासुराय सहः शत्रूणामभिभवितुः अप्रतीतः केनाप्यप्रतिगतं वधो वज्रं उद्यमिष्ट उद्यच्छत् यद्यदा वजस्य प्रभृतौ प्रहतौ ग्रहरणे सति ह्यग्रहोर्भइति भवत् ईमेन वृत्रं ददाभ अर्हि सीत् तदा विश्वस्य सर्वस्य जन्तोः प्राणिनः अधमं नीचं चकार अकरोत् ॥ ७ ॥

७. जब इन्द्र ने उस प्रभूत बानव वृत्र के प्रति विजयी वज्र को छठाया था, जब वज्र के द्वारा उसके ऊपर प्रहार किया था, तब सब प्राणियों के बीच उसे नीच बनाया था।

अथाष्टमी-

त्यंचिदर्णमधुपंशयानमसिन्वव्रंमह्याददुग्रः ।

अपादमत्रमहतावधेननिदुर्योणआवृणङ्मृधवाचम् ॥ ८ ॥

त्यम् । चित् । अर्णम् । मधुपम् । शयानम् । असिन्वम् । व्रम् ।

महि । आदत् । उग्रः । अपादम् । अत्रम् । महता । वधेन । नि ।

दुर्योणे । आवृणक् । मृधवाचम् ॥ ८ ॥

उग्रः उदूर्णबलः इन्द्रोमहि महान्तं त्यंचित् तमेववृत्रं आददादौ प्रत्यग्रहीत् की-
दृशं अर्णं गन्तारं जलमेधंवा आवृत्यशयानं शयनंकुर्वन्तं स्थितवन्तमित्यर्थः मधुपं म-
धुर्नोभसःपातारं पालयितारं असिन्वंसपन्नानामवक्षेप्तारं अस्यतेरिदंरूपं व्रं वृण्वन्तं स-
र्वमप्याच्छादयन्तं सइमान्लोकानवृणोद्यदिमान्लोकानवृणोत्तद्वृत्रस्यवृत्रत्वमितिहितैत्तिरीयकं ।
तदनंतरमिन्द्रः दुर्योणे संग्रामे महताप्रभूतेनवधेन वज्रेण अपादं पादरहितं अत्रममात्रं
परिमाणरहितं मृधवाचं हिंसितवाग्निन्द्रियं जुंभाभिभूतमित्यर्थः वृत्रंन्यवृणक् नितरामहिं-
सीत् तस्माज्जन्ममानात् अग्नीषोमौ निरक्रामतां प्राणापानौवापनंतदुज्जिहातामितिहितैत्ति-
रीयकम् ॥ ८ ॥

८. उग्र इन्द्र ने महान्, गमनशील मेघ को घेरकर शयन करनेवाले,
जल-रक्षक, शत्रुओं के संहारक और सबको आच्छादित करनेवाले पृत्र
को ग्रहण किया और उसके अनन्तर संग्राम में पाद-रहित परिमाण-रहित
और जुंभाभिभूत वृत्र को अपने प्रभूत वज्र-द्वारा भली भाँति से मारा ।

अथनवमी-

कोअस्यशुष्मंतविषींवरातएकोधनाभरतेअप्रतीतः ।

इमेचिदस्यज्यसोनुदेवीइन्द्रस्यौजसोभियसाजिहाते ॥ ९ ॥

कः । अस्य । शुष्मम् । तविषीम् । वराते । एकः । धना । भरते ।

अप्रतिद्वितः । इमे इति । चित् । अस्य । ज्यसः । नु । देवी इति ।

इन्द्रस्य । ओजसः । भियसा । जिहाते इति ॥ ९ ॥

अस्येन्द्रस्यसंबन्धिनींशुष्मंशोषणींतिविषींवलं कोवराते निवारयेत् शुष्मशब्दस्यस्त्री-
लिंगविशेषणत्वेपि नियतलिंगत्वात्पुंसिपुल्लिङ्गत्वमेव अप्रतीतः केनाप्यप्रतिगतइन्द्रः एकोऽसहा-
यएव धना धनानि शत्रूणां वस्त्रानि भरते विभार्तिं हरतेवा देवी देव्यौ द्योतमाने इमेचित्त
एतेएवद्यावापृथिव्यौ जयसोवेगवतोस्येन्द्रस्यसंबन्धिनः ओजसोबलादुद्भूतेनभियसाभयेन
नुक्षिपं जिहाते गच्छतः चलतइत्यर्थः ॥ ९ ॥

९. इन्द्र के शोषक बल का निवारण कौन कर सकता है ? किसी
के द्वारा भी अप्रतीयमान इन्द्र अकेले ही शत्रुओं के वन को हरण करते हैं ।
द्युतिमान् द्यावा-पृथिवी वेगवान् इन्द्र के बल से भीत होकर शीघ्र ही
चलायमान होती हैं ।

न्यस्मैदेवीस्वार्धितिर्जिहीतइन्द्रायगातुरुशतीवयेमे ।

संयदोजोयुवतेविश्वमाभिरनुस्वधात्रैक्षितयोनमन्त ॥ १० ॥

नि । अस्मै । देवी । स्वार्धितिः । जिहीते । इन्द्राय । गातुः ।

उशतीइव । येमे । सम् । यत् । ओजः । युवते । विश्वम् । आभिः ।

अनु । स्वधात्रै । क्षितयः । नमन्त ॥ १० ॥

स्वधितिः स्वधृतिः स्वेनधृतादेवीद्योतमानाद्यौः अस्माइन्द्रायनिजिहीते नीचत्वेनया-
ति गातुर्भूमिः उशतीव कामयमानायोषिदिव इन्द्राय येमे आत्मानंनियच्छती यथेष्ट-
मात्मानंविनियोकुंयोग्याभवतीत्यर्थः यद्येन्द्रः विश्वंसमस्तं ओजोबलं आभिः प्रजाभिः
संयुवते संयोजयति इन्द्रःस्वकीयंवलं सर्वासुप्रजासुनिहितवानित्यर्थः अनुआनुकूल्येनव-
र्तमानाःक्षितयोमनुष्याः क्षितयइतिमनुष्यनामैतव स्वधात्रेवलवतइन्द्राय नमन्त सन्नमन्ति
प्रह्वीभवन्ति ॥ १० ॥

१०. स्वयम् धार्यमाण और द्युतिमान् द्युलोक इन्द्र के लिए नीचभाव
से गमन करता है । भूमि अभिलाषिणी स्त्री की तरह इन्द्र के लिए आत्म-
समर्पण करती है । जब इन्द्र अपने समस्त बल को प्रजाओं के मध्य में
स्थापित करते हैं, तब मनुष्यगण अनुक्रम से, बलवान् इन्द्र के लिए
नमस्कार करते हैं ।

एकंनुत्वासत्यतिपाञ्चजन्यंजातंशृणोमियशसंजनेषु ।

तमेजगृभ्राशसोनविष्टंकोषावस्तोर्हवमानासइन्द्रम् ॥ ११ ॥

एकम् । नु । त्वा । सत्स्पतिम् । पांचंजन्यम् । जातम् । शृणोमि ।
यशसम् । जनेषु । तम् । मे । जगृभे । आशसः । नविष्ठम् ।
दोषा । वस्तोः । हवमानासः । इन्द्रम् ॥ ११ ॥

हेइन्द्र त्वा त्वां एकंनु मुख्यमेव जनेषुसर्वेषुमनुष्येषुमध्ये अहं मंत्रद्रष्टाशृणोमि ऋषिमुख्येभ्यः कीदृशं सत्पतिं सतांपालकं पांचजन्यं पंचजनेभ्योमनुष्येभ्योहितं जात-
मुत्पन्नं यशसं यशोयुक्तं दोषा क्षपायां वस्तोर्वासरेच वहमानासः स्तुवन्तः आशसः
कामानांशंसमानाः मे मदीयाःप्रजाः नविष्ठं अतिशयेनस्तुत्यं तंमिन्द्रंजगृभे गृह्णन्तु
स्वीकुर्वन्तु ॥ ११ ॥

११. हे इन्द्र, हमने ऋषियों से सुना है कि तुम मनुष्यों के मध्य में मुख्य हो, सज्जनों के पालक हो, पञ्चजन मनुष्यों के हित के लिए उत्पन्न हुए हो और यशोयुक्त हो। दिन-रात स्तुति करनेवाली और अपनी अभिलाषाओं को कहनेवाली हमारी सन्तान स्तुतियोग्य इन्द्र को प्राप्त करे।

एवाहित्वामृतुथायातयन्तंमघाविप्रेभ्योददंतंशृणोमि ।

किंतेब्रह्माणोगृहतेसखायोयेत्वायानिदधुःकाममिन्द्र ॥१२॥३३॥

एव । हि । त्वाम् । ऋतुः । यातयन्तम् । मघा । विप्रेभ्यः ।
ददंतम् । शृणोमि । किम् । ते । ब्रह्माणः । गृहते । सखायः । ये ।
त्वाऽया । निदधुः । कामम् । इन्द्र ॥ १२ ॥ ३३ ॥

एवएवमुक्तेनप्रकारेण हि ऋतुथा कालेकालेयातयन्तं जंतूनप्रेरयन्तं हेइन्द्र त्वां विप्रे-
भ्यःस्तोतृभ्यः मघा मघानि धनानि ददंतं यच्छन्तं शृणोमि निशामयामि एतन्मृषैवप्रति-
भाति हेइन्द्र त्वाया त्वयि येस्तोतारः कामंस्वकीयाभिलाषंनिदधुः न्यक्षिपन् ब्रह्माणोबृहन्तः
तेत्वदीयाःसखायःस्तोतारः किं गृहते त्वत्तःकिंगृहन्ते ऋषिःस्वकीयाभिलाषासिविलंबना-
देवमुक्तवानित्यर्थः ॥ १२ ॥

१२. हे इन्द्र, हमने सुना है कि तुम समय-समय पर जन्तुओं को प्रेरित करते हो और स्तोताओं को धन प्रदान करते हो, यह भूठ ही मालूम पड़ता है। हे इन्द्र, जो स्तोता तुममें अपनी अभिलाषा स्थापित करते हैं, तुम्हारे वे महान् सखा तुमसे क्या प्राप्त करते हैं?

॥ इतिचतुर्थस्यप्रथमेऽयसिंशोवर्गः ॥ ३३ ॥

॥ इतिपंचमेमंडलेद्वितीयोऽनुवाकः ॥ २ ॥

वेदार्थस्यप्रकाशेनतमोहादनिवारयन् । पुमर्थीश्चतुरोदेयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ १ ॥

इतिश्रीमद्राजाधिराजपरमेश्वरवैदिकमार्गप्रवर्तकश्रीवीरबुक्कभूपालसाम्राज्यधुरंधरेणसाय-
णाचार्येणविरचितेमाधवोयेवेदार्थप्रकाशेऋक्संहिताभाष्येचतुर्थाष्टकेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥

यस्यनिःश्वसितवेदायोवेदेभ्योस्विलंजगत् । निर्ममेतमहंवन्देविद्यातीर्थमहेश्वरम् ॥ १ ॥
 चतुर्थेप्रथमाध्यायंव्याख्यायव्याकृतिक्रमः । सुधीःश्रीसायणाचार्योद्वितीयंव्याचिकीर्षति॥२॥
 तत्रात्रेःपंचमेमंडलेतृतीयेनुवाकेद्वादशसूक्तानि तत्रमहिमहइतिदशचैप्रथमंसूक्तं प्रजाप-
 तिपुत्रःसंवरणऋषिः त्रिष्टुप्छन्दः इन्द्रोदेवता तथाचानुक्रान्तं—महिदशप्राजापत्यःसंवरणइति ।
 विनियोगोलैंगिकः ।

तत्रप्रथमा—

ॐ महि॑महे॒तवसे॑दी॒ध्येनू॑निन्द्राये॒त्यातवसे॑अ॒त॒व्यान् ।
 योअ॒स्मैसु॒म॒ति॒वाज॑सातौस्तु॒तोजने॑सम॒र्यश्चि॑केतं ॥ १ ॥
 महि॑ । महे॒ । तवसे॑ । दी॒ध्ये । नू॑ । इन्द्रा॒य । इ॒त्या । तवसे॑ ।
 अ॒त॒व्यान् । यः । अ॒स्मै । सु॒म॒तिम् । वाज॑सातौ । स्तु॒तः ।
 जने॑ । स॒म॒र्यः । चि॒केतं ॥ १ ॥

अहंसंवरणःअतव्यान् अत्यन्तमिवदुर्बलःसन् महि महत् प्रभूतंस्तोत्रं महे महते तवसे
 बलवत्तइन्द्रायेत्या इत्थंवक्ष्यमाणप्रकारेणदीध्ये दीपयामि प्रकाशयामि किमर्थं नूनं षष्ठ्य-
 र्थेद्वितीया मनुष्याणामस्मदीयानांतवसेबलाय यद्वा नूनस्मद्विरोधिनामभिभवायेतिशेषः तद-
 र्थंतवसेस्मद्वलाय इन्द्रोस्मैजने जनायसंवरणाय वाजसातौ संग्रामे वाजस्यान्त्यस्यबालाभेनि-
 मित्तसतिस्तुतःसन् सुमतिं समर्यः मर्त्यैःस्तोत्रभिःसहितः यद्वा सहव्रियमाणैर्युध्यमानैर्मरुदा-
 दिभिः अथवा समरार्हः चिकेत जानाति ॥ १ ॥

१. हम सम्बरण अटपि अत्यन्त दुर्बल हैं । हम महाबलवान् इन्द्र के
 लिए प्रभूत स्तोत्र करते हैं, जिससे हमारी तरह के मनुष्य बलवान् हों ।
 संग्राम में अग्न लाभ के लिए स्तुत होने पर इन्द्र स्तोताओं के साथ हमारे
 (सम्बरण के) प्रति अनुग्रह प्रदर्शन करें ।

अथद्वितीया—

सत्त्वंन॑इन्द्रधियसा॒नोअ॒र्केर्हरी॑णां॒वृष॒न्योर्कम॑श्रेः ।
 प्रा॒ह॒त्याम॑व॒च॒न॒जोष॑वक्षोअ॒भिप्रा॑र्यःसं॒क्षिज॑नान् ॥ २ ॥

सः । त्वम् । नः । इन्द्र । धियसानः । अर्कैः । हरीणाम् । वृषन् ।
 योर्कम् । अश्रेः । याः । इत्था । मघवन् । अनु । जोषम् ।
 वक्षः । अभि । प्र । अर्यः । सक्षि । जनान् ॥ २ ॥

हेवृषन् वर्षकेन्द्र सप्तसिद्धस्त्वनोस्मान्धियसानोध्यायन् अर्कैरर्चनसाधनैःस्तोत्रैर्निमित्तभूतैः हरीणारथेनियोज्यानामश्वानां योर्कनियोजनरज्जुमश्रेः आश्रयसि याः लिंगव्यत्ययः यानर्कान् हेमघवन् इत्याइत्थं जोषं प्रीतिं अनुवक्षोऽवहस्तैर्निमित्तैर्योर्क्रमशेरिति तथाकृत्वा अर्योस्मदरीवजनान् अभि आभिमुख्येन प्र प्रकृष्टं सक्षि पराभव ॥ २ ॥

२. हे अभिलाषाओं को पूर्ण करनेवाले इन्द्र, तुम हम लोगों का ध्यान करते हुए एवम् जो स्तोत्र तुम्हें प्रीति उत्पन्न करें, उन स्तोत्रों-द्वारा रथ में जुते हुए घोड़ों की लगाम को ग्रहण करते हो । हे मघवा, इस तरह से तुम हमारे शत्रुओं को पराभूत करो ।

नतेतइन्द्राभ्यस्मदृष्वायुक्तासोअब्रह्मतायदसन् ।

तिष्ठारथमधितंवज्रहस्तारश्मिन्देवयमसेस्वश्वः ॥ ३ ॥

न । ते । ते । इन्द्र । अभि । अस्मत् । ऋष्व । अयुक्तासः ।

अब्रह्मता । यत् । असन् । तिष्ठ । रथम् । अधि । तम् ।

वज्रहस्त । आ । रश्मिम् । देव । यमसे । सुऽअश्वः ॥ ३ ॥

हेऋष्व महन् इन्द्र यत् ये अस्मदस्मत्तः त्वद्भक्त्योन्ये अयुक्तासः त्वया असंयुक्ताअसन् आसन् अभवन् अब्रह्मता ब्रह्मपरिवृढं कर्म तद्ग्रहितत्वात् तेनरास्तेवदीयानभवन्ति अतो-स्मद्यज्ञमभ्यागन्तुं तं प्रसिद्धं रथं अधितिष्ठ हेवज्रहस्तेन्द्र देव स्वश्वः त्वंयंरथमारोढुंरश्मिप्रग्रहं आयमसे नियमयसितमधितिष्ठ ॥ ३ ॥

३. हे तेजोविशिष्ट इन्द्र, जो मनुष्य तुम्हारे भक्तों से भिन्न हैं और जो तुम्हारे साथ नहीं रहता है, ब्रह्मकर्म से हीन होने के कारण वह मनुष्य तुम्हारा नहीं है । हे वज्रधारी इन्द्र, इसलिए तुम हमारे यज्ञ में आने के लिए उस रथ पर आरोहण करो, जिस रथ का सञ्चालन तुम स्वयम् करते हो ।

पुरुयत्तइन्द्रसन्त्युक्थागवेचकथोर्वरासुयुध्यन् ।

तत्तसेसूर्यायचिदोक्तसिखेवृषासमतुंदासस्यनामचित् ॥ ४ ॥

पुरु । यत् । ते । इन्द्र । सति । उक्था । गवे । चकथ । उर्वरासु ।

युध्यन् । तत्क्षे । सूर्याय । चित् । ओकसि । स्वे । वषा ।

समत्सु । दासस्य । नाम । चित् ॥ ४ ॥

हेइन्द्र ते तव यद्यदास्वभूतानि पुरु पुरुणि बहूनि उक्था उक्थानिशस्त्राणसन्ति तदा उर्वरासु सस्योपेतासुभूमिषु निमित्तभूतासु गवे वृष्ट्युदकाय युध्यन् जलप्रतिबन्धकान् संहर्-
न् चकर्त्त करोषि भेदनं कुत्रेति सूर्याय सूर्यस्यस्वेस्वकीयेओकसिस्थाने वृषा वर्षितासन् त-
तक्षे भेदनं संपादयसि समत्सु संग्रामेषु दासस्य वृष्टिप्रतिबन्धकर्तुरेतेचामकस्यासुरस्य नाम-
चित् नामापि तत्क्षे नाशयसीत्यर्थः ॥ ४ ॥

४. हे इन्द्र, तुम्हारे स्वविषयक अनेक स्तोत्र हैं; इसी लिए तुम उर्वरा भूमि के ऊपर जल वर्षण करने के लिए वृष्टि-निरोधकारकों का संहार करते हो। तुम कामनाओं के पूरक हो। तुम सूर्य के अपने स्थान में वृष्टि प्रतिबन्धकारक दासों के साथ युद्ध करके, उनके नाम तक को नष्ट कर देते हो।

व्यन्तेतइन्द्रयेचनरःशर्योजज्ञानायाताश्चरथाः ।

आस्माञ्जगम्यादहिशुष्मसत्वाभगोनहव्यःप्रभृथेषुचारुः ॥५॥१॥

व्यम् । ते । ते । इन्द्र । ये । च । नरः । शर्यः । जज्ञानाः ।

याताः । च । रथाः । आ । अस्मान् । जगम्यात् । अहिशुष्म ।

सत्वा । भगः । न । हव्यः । प्रभृथेषु । चारुः ॥ ५ ॥ १ ॥

हेइन्द्र येचनरः कर्मणानेतारकृत्विग्यजमानाःवयंस्मः तेवयं ते त्वदीयाः कीदृशावयं शर्यो-
बलंजज्ञानाः उत्पादयन्तः स्तुतिभिः याताश्चहेतुंत्वांप्राप्ताश्च रथारंहणशीलाश्च किंच हेअहिशु-
ष्मअहिरयनावसर्वतोव्याप्तबलेन्द्र त्वदनुग्रहात् हव्यः स्तुत्यः प्रतिभैदराह्वातव्योवा चारुःसंगता
सत्वाभृत्यादिः प्रभृथेषुसंग्रामेषुवा अस्मानाजगम्यात् आगच्छेत् भगोन भगइव हव्यश्चारुः
भगदेवोयथास्मत्सहायभागच्छति तथा भृत्यादिरागच्छेदित्यर्थः ॥ ५ ॥

५. हे इन्द्र, हम लोग जो ऋत्विक् यजमान आदि हैं, वे सब तुम्हारे हैं। यज्ञ करके हम लोग तुम्हारे बल को वर्द्धित करते हैं और होम करने के लिए तुम्हारे निकट उपस्थित होते हैं। हे इन्द्र, तुम्हारा बल सर्व-
व्यापी है। तुम्हारे अनुग्रह से युद्ध-क्षेत्र में भग की तरह प्रशंसनीय (चारु) विश्वस्त भृत्य आदि हमारे निकट आवें।

पृक्षेण्यमिन्द्रत्वेद्योजोनृम्णानिचनृतमानोअमर्तः ।

सनृनीवसवानोरधिदाःप्रार्यस्तुषेतुविमघस्यदानम् ॥ ६ ॥

पृ॒क्षेण्य॑म् । इ॒न्द्र । त्वे इति॑ । हि । ओजः । नृ॒म्णानि॑ । च ।
 नृ॒तमा॑नः । अम॑र्तः । सः । नः । ए॒नीम् । व॒स॒वा॒नः । र॒यिम् । दाः ।
 प्र । अ॒र्यः । स्तु॒षे । तु॒वि॒ष्ट॒म॒घ॒स्य॑ । दान॑म् ॥ ६ ॥

हे॒इन्द्र॑ पृ॒क्षेण्यं॑ संप॑र्काहं पू॒ज्यं॒वा ओजो॑बलं॒त्वेहि॑ त्वयि॒स्त्रलु॑ त्वद॒धीन॑मित्यर्थः नृ॒त-
 मा॒नो॒नृत्य॑न्नप्रतो॒मरण॑धर्मा सत्त्वं व॒स॒वा॒नः आ॒च्छा॒दय॑न् स्व॒तेज॑साजगत् नृ॒म्णानि॑ नृ॒मणानि॑
 ब्र॒वि॒णानि॑ वक्ष्यमाणरस्यपेक्षयाचशब्दः ए॒नीं ए॒नव॑र्णां श्वेतवर्णां नो॒स्मभ्य॑रयि॒धनं॑दाः देहि
 अ॒हं॒च अ॒र्य॒ई॒श्वर॑स्यतु॒विम॑घस्य प्रभू॒तध॑नस्यचदानं॒प्रस्तु॑षे स्तौमि ॥ ६ ॥

६. हे इन्द्र, तुम्हारा बल पूजनाय है । तुम सबव्यापी और अमर-
 णशील हो । अपने तेज से तुम जगत् को आच्छादित करके श्वेतवर्ण का
 प्रभूत धन हम लोगों को दो । हम लोग प्रभूत धनवाले दाता के दान की
 स्तुति करते हैं ।

ए॒वानं॑इन्द्रो॒तिभि॑रव॒पाहि॑गृ॒णतः॑शूर॒का॒रू॒न् ।

उ॒त॒त्वचं॑द॒दतो॑वाज॒सातौ॑पि॒प्रीहि॑म॒ध्वः॒सुषु॑तस्य॒चारोः॑ ॥ ७ ॥

ए॒ष । नः । इ॒न्द्र । उ॒ति॒क्षिः । अ॒व । पा॒हि । गृ॒णतः । शूर॒ ।

का॒रू॒न् । उ॒त । त्वचं॑ । द॒दतः । वाज॑सा॒तौ । पि॒प्री॒हि ।

म॒ध्वः । सु॒षु॒तस्य॑ । चा॒रोः ॥ ७ ॥

हे॒शूरेन्द्र॑ ए॒ष ए॒वं नो॑स्मान्गृ॒णतः॑ स्तु॒वतः॑ का॒रू॒न् कर्त॑न् ऋ॒विजः॑ उ॒तिभिः॑ रक्ष॒णैः अ॒-
 व॒पाहि॑ अव॒पालय॑ उ॒तापि॑त्र वाज॒सातौ॑ संग्रामे त्वचं आ॒च्छा॒दकं॑रूपं॒ददतः॑ प्रयच्छतः सुषु॒त-
 स्य॒सुषु॑तस्य॒सुषु॑तस्य॒चारोर्मे॑नोहरस्यम॒ध्वः सोम॑स्य पि॒प्रीहि॑ प्रीणयात्मानं द्वितीयाथैष॒ष्ठी उ॒क्त-
 ल॒क्षणं॑सोमं॒पि॒वेत्यर्थः॑ अथवा तृतीयाथैष॒ष्ठी उ॒क्तल॒क्षणे॑नसोमपानेनप्रीणय ॥ ७ ॥

७. हे दूर इन्द्र, हम लोग तुम्हारी स्तुति करते हैं और यजन करते
 हैं । रक्षा-द्वारा तुम हम लोगों का पालन करो । संग्राम में तुम अपने
 आच्छादक रूप को प्रदान करके हमारे अभिपुत्र सोमरस के द्वारा सन्तुष्ट
 होओ ।

उ॒त॒त्येमा॑पौरु॒कुत्स्य॑स्य॒सूरे॑स्त्र॒सद॑स्यो॒र्हिर॑णि॒नो॒ररा॑णाः ।

व॒ह॑न्तुमा॒दश॑श्येता॒सोअ॑स्य॒गैरि॑क्षि॒तस्य॑क॒र्तुभि॑र्नु॒स॒श्वे ॥ ८ ॥

उ॒त । त्वे । मा॒ । पौ॒रु॒कु॒त्स्य॑स्य । सू॒रेः । त्र॒सद॑स्योः । हि॒र॒णि॒नः ।

रा॒णाः । व॒ह॑न्तु । मा॒ । द॒श । श्ये॒ता॒सः । अ॒स्य । गै॒रि॒क्षि॒तस्य॑ ।

क॒र्तु॒क्षिः । नु॒ । स॒श्वे ॥ ८ ॥

व्रसदस्युश्चविदथो ध्वन्यश्चेति त्रयोनुपाः अश्वान्धनानिगाश्चादुर्कषये तद्वदत्पुषिः उत
अपिच त्पे ते मा चतुर्थ्यर्थे द्वितीया महमित्यर्थः रराणाः रातेर्दानार्थस्य कर्मणिलिटः कान-
चित्कर्त्तृ दत्ताइत्यर्थः पौरुकुत्सस्य पुरुकुत्सापत्यस्य सूरः प्रेस्कस्य हिरणिगोहिरण्यवतोस्य
व्रसदस्योः एतन्नामकस्य राजर्षेः गैरिक्षितस्य गिरिक्षितगोत्रोत्पत्तस्य स्येतासः शुभ्रवर्णाः
दशाश्वाः मा मां वहन्तु प्रापयन्तु अहंचक्रतुभिः कर्मभीरथनियोजनादिभिः यज्ञादिभिर्वा-
नु क्षिप्तं सश्वे गच्छेयम् ॥ ८ ॥

८. गिरिक्षित-गोत्रोत्पन्न पुरुकुत्स के पुत्र व्रसदस्यु हिरण्यवान् और
प्रेस्क है। उन्होंने हमें जो दस अश्व प्रदान किये थे, वे शुभ्रवर्णवाले
दसों अश्व हमें वहन करें। रथनियोजनादि कार्यों-द्वारा हम शीघ्र ही
गमन करें।

उतत्पेमांमारुताश्वस्यशोणाः क्रत्वामघासोविदथस्यरातौ ।

सहस्रामेच्यवतानोददानानूकमर्योवपुषेनार्चत् ॥ ९ ॥

उत । त्पे । मा । मारुतः अश्वस्य । शोणाः । क्रत्वाऽमघासः ।

विदथस्य । रातौ । सहस्रा । मे । च्यवतानः । ददानः ।

आनूकम् । अर्यः । वपुषे । न । आर्चत् ॥ ९ ॥

उत अपिच त्पे ते अश्वाः वक्ष्यमाणाः मारुताश्वस्य मरुत्सदृशवेगाश्ववान् मरुताश्वः
तदपत्यस्य विदथस्यैतन्नामकस्य राज्ञः शोणाः शोणवर्णाः क्रत्वामघासः क्रतुना कर्मणा शीघ्रगमना-
दिलक्षणेन महनीयाः अश्वाः रातौ दाने विनियुक्ता मां वहन्तीति शेषः किंच सहस्रा सहस्राणि अ-
परिमितानि धनानि अर्यः पूज्यस्य मे चतुर्थ्यर्थे षष्ठी पूज्याय मह्यं च्यवतानः च्यावयन् ददानः
प्रयच्छन् सः आनूकं आभरणं च वपुषे स्वशरीरालंकाराय आर्चत् प्रायच्छत् नेति चार्थः ॥ ९ ॥

९. मरुताश्व के पुत्र विदथ ने हमारे लिए जिन रक्तवर्ण और श्रेष्ठ
(शीघ्रगामी) अश्वों को प्रदान किया था, वे हमें वहन करें। उन्होंने
हम पूज्य को सहस्र परिमित धन दिया है और अपने शरीर का अलंकार
प्रदान किया है।

उतत्पेमां ध्वन्यस्य जुष्टालक्ष्मण्यस्य सुरुचो यतानाः ।

महारायः संवरणस्य ऋषेर्व्रजं गावः प्रयता अपि गमन् ॥ १० ॥ २ ॥

उत । त्पे । मा । ध्वन्यस्य । जुष्टाः । लक्ष्मण्यस्य । सुऽरुचः ।

यतानाः । महा । रायः । समऽवरणस्य । ऋषेः । व्रजम् । न ।

गावः । प्रयताः । अपि । गमन् ॥ १० ॥ २ ॥

उतापिच त्पे ते वक्ष्यमाणारायः ध्वन्यस्य ध्वन्यनामकस्य लक्ष्मण्यस्य लक्ष्मणपुत्रस्य

राज्ञःसंबन्धिनोश्वाः जुष्टाः मांपाप्ताः सुरुचः शोभनदीपयः यतानाः वहमानाययतमानाः
 रायःमहामहत्त्वेनयुक्कारायः प्रयताः दत्ताःसत्यः संवरणस्यऋषेःअपिगमन् अपिगताः प्रा-
 मामद्गृहमितिशेषः ब्रजनंगावः गोष्ठंगावइव यद्वा नेतिचार्थे गावश्चममब्रजंअपिगमन् अ-
 त्रैन्द्रेसूक्तेप्रायेणैन्द्रमरुतोराज्ञांचदानस्तुतयइत्युक्तत्वाद्राज्ञांचदानस्तुतिरविरुद्धा ॥ १० ॥

१०. लक्ष्मण के पुत्र ध्वन्य ने हुनें जो दीप्तिमान् और कर्मक्षम
 अश्व प्रदान किया था, वह हमें वहन करे। गौएँ जैसे, गोचरण-स्थान
 (गोष्ठ) को प्राप्त करती हैं, उसी तरह से उनके (ध्वन्य) द्वारा प्रदत्त
 महान् धन सम्बरण ऋषि के गृह में उपस्थित हो।

अजातशत्रुमिति नवर्चद्वितीयं सूक्तं प्राजापत्यस्य संवरणस्यार्षमैन्द्रं नवमीं त्रिष्टुप् शिष्टा-
 त्रिष्टुवन्तपरिभाषया जगत्यः अजातशत्रुं नवत्रिष्टुवन्तमित्यनुक्रमणिका । विनियोगोलैंगिकः ।

अजातशत्रुमजरास्वर्वत्यनुस्वधामितादस्मर्मायते ।

सुनोतनपचतब्रह्मवाहसेपुरुष्टुतायप्रतरंदधातन ॥ १ ॥

अजातशत्रुम् । अजरा । स्वःऽवती । अनु । स्वधा । अमिता ।
 दस्मम् । ईयते । सुनोतन । पचत । ब्रह्मवाहसे । पुरुष्टुताय ।
 प्रतरम् । दधातन ॥ १ ॥

अजातशत्रुं अनुत्पन्नाः शातयितारो यस्य तं दस्मं शत्रूणामुपक्षपयितारं अजरा अक्षीणा
 स्वर्वतीस्वरणवती अमिता अपरिमिता स्वधा अन्नं हविरन्वीयते अनुमामोति तदर्थं हे ऋत्वि-
 जः सुनोतन अभिषुणुत पचत पुरोडाशादिकं कस्मै ब्रह्मवाहसे ब्रह्मणः परिवृढस्य स्तोत्रस्य वाह-
 कायपुरुष्टुताय बहूभिः स्तुतायेन्द्राय प्रतरं प्रकृष्टतरं दधातन धारयत स्वस्वोचितकर्म ॥ १ ॥

१. जिनके शत्रु उत्पन्न नहीं हुए हैं और जो शत्रुओं का विनाश करते
 हैं, उन्हें अक्षीण, स्वर्गप्रद और अपरिमित हव्य प्राप्त करते हैं। हे ऋत्विजो,
 जन्हीं इन्द्र के लिए तुम लोग पुरोडाश आदि का पाक करो और
 अपने उचित कर्म को धारण करो। इन्द्र स्तोत्रवाहक हैं और बहुस्तुत
 हैं।

आयःसोमैनजठरमपिप्रतामन्दतमघवामध्वोअन्धसः ।

यदीमृगायहन्तवेमहावधःसहस्रमृष्टिमुशनावधंयमत् ॥ २ ॥

आ । यः । सोमैन । जठरम् । अपिप्रत । अमन्दत । मघवा ।

मध्वः । अन्धसः । यत् । ईम् । मृगाय । हन्तवे । महावधः ।

सहस्रमृष्टिम् । उशना । वधम् । यमत् ॥ २ ॥

योमघवा सोमेन जठरं स्वकीयं आसर्वतः अपिप्रत अपूरयत् मध्वोमधुरसस्यान्वसः सो-
मस्य पानेनामंदात्तावृष्यत् यद्यदा ईमयं भृगायै तन्नामकायासुराय हन्तवे तंहन्तुं महावधः महावज्रः
सहस्रभृष्टिपरिमिततेजाः उशनाकामयमानः शत्रुं यद्वा उशनसा सहवधं वज्रं यमद उदयं च्छत्
तदापि प्रतामंदत् ॥ २ ॥

२. इन्द्र ने सोमरस-द्वारा अपने जठर को परिपूर्ण किया था और
मधुर सोमपान से प्रमुदित हुए थे, जब कि मृगनाभक असुर को मारने
की इच्छा करके उन्होंने अपरिमित तेजवाले महान् वज्र को ऊपर उठाया
था यो अस्मै ग्रंसे उतवा य ऊधनि सोमं सुनोति भवति द्युमौ अहं ।

अपां पशुक्रस्तं तनुष्टिं मूहति तनूशुभ्रं मघवा यः कवासखः ॥ ३ ॥

यः । अस्मै । ग्रंसे । उत । वा । यः । ऊधनि । सोमम् । सुनोति ।
भवति । द्युमान् । अहं । अपः अप । शक्रः । तनुष्टिम् । ऊहति ।
तनूशुभ्रम् । मघवा । यः । कवः सखः ॥ ३ ॥

यो यजमानः अस्मै इन्द्राय ग्रंसे अहर्नामैतत् गृह्यन्ते स्मिन्नसा इति ग्रंसः तस्मिन् उतवा
अथवा यो यजमानः ऊधनि उद्धततरं भवति उच्चद्धमिति वा ऊधोरात्रिः स्नेहप्रदानरसाभ्यामूध-
ति रात्रौ च समत्वात् रात्रेरप्यूध उच्यते अहनिरात्रौ च सोमं सुनोति स भवति द्युमान् दीप्तिमान्
अहेति विनिग्रहार्थीयः किंच शक्रः शक्रो यमिन्द्रः तनुष्टिं तत् धर्मसन्ततिं नुदति वष्टि का-
मयते कामानिति तनुष्टिः तंतनूशुभ्रं तनूः शुभ्राशोभनीया लंकारादिभिर्यस्य तं तादृशं स्वपोषकमय-
ज्वानं अपोहति अपरोपशब्दः पूरणः मघवा धनवान् यः कवासखः कुत्सितपुरुषसाहायः तमपो-
हतीति ॥ ३ ॥ जो यजमान इन्द्र के लिए अहर्निश सोमाभिषेक करते हैं, वे
द्युतिमान् होते हैं। जो यजमान यज्ञ नहीं करते हैं; लेकिन धर्म-सन्तति
की कामना करते हैं और शोभनीय अलंकार आदि धारण करते हैं तथा
धनवान् होकर कुत्सित पुरुषों का साहाय्य करते हैं, समर्थ इन्द्र उन्हें छोड़
देते हैं।

यस्यावधीत्पितरं यस्य मातरं यस्य शक्रो भ्रातरं नात ईषते ।

वेतीहस्य प्रयतायतं करोन किल्बिषा दीषते वस्व आकुरः ॥ ४ ॥

यस्य । अवधीत् । पितरम् । यस्य । मातरम् । यस्य । शक्रः ।
भ्रातरम् । न । अतः । ईषते । वेति । इत् । ऊँ इति । अस्य । प्रयता ।
यतम् आकुरः । न । किल्बिषात् । ईषते । वस्वः । आकुरः ॥ ४ ॥

शक्रः शक्रो यस्यावधीत् पितरं अवधीत् हतवान् यस्य च मातरं अवधीत् यस्य
भ्रातरं अतोऽस्मात् अयज्वनः सकाशात् नेषते न विभेति न गच्छति वा कित्स्यमयता

प्रदत्तानिहवीषि वेतीदु कामयतएव अयज्वानं शिक्षयित्वानियोजयतीत्यर्थः यतंकरः य-
मनकर्ता वस्वोवसुनोधनस्य आकरः आभिमुख्यकर्तायः किल्बिषात् पित्रादिधनयुक्ताव
नेषते नचलति नविभेतिवा इन्द्रस्यास्तोत्राणां हतिरिन्द्रो यतीन्सालावृकेभ्यः प्रायच्छत् अंत-
रिक्षेपौलोमान्पृथिव्यां कालकांज्यान् अरुन्मुखान्यतीन् सालावृकेभ्यः प्रायच्छमित्यादिश्रु-
तिप्रसिद्धा ४. सत्यं इन्द्र के जित यष्टा ने माता-पिता और भ्राता का वध
किया है, उस यष्टा के गिरुट से भी इन्द्र दूर नहीं जाते हैं और उसके
द्वारा प्रदत्त हव्य की कानना भी करते हैं। शासक और धनाधिपति इन्द्र
पाप से भी विचलित नहीं होते हैं।

न पञ्चभिर्दशभिर्वष्टारभं नासुन्वता सचते पुण्यता च न ।

जिनातिर्वेदमुयाहन्ति वा धुनिरादेव युं भजति गोमतिव्रजे ॥ ५ ॥ ३ ॥

न । पञ्चभिः । दशभिः । वृष्टिः । आश्रयम् । न । असुन्वता ।

सचते । पुण्यता । च न । जिनाति । वा । इत् । अमुया । हन्ति ।

वा । धुनिः । आ । देवयुम् । भजति । गोमति । व्रजे ॥ ५ ॥ ३ ॥

अयमिन्द्रः पञ्चभिर्दशभिर्वासह्यैरारभं आरभं शत्रुहननायालंबनं नवष्टि साहाय्यं
नापेक्षत इत्यर्थः यद्वा अयमिन्द्रं पञ्चभिर्दशभिर्वा यज्ञादन्यैरुपायैरारभमारब्धमुद्योगं कर्तुं नवष्टि
न कामयते असुन्वता अभिषवमकुर्वता सहपुण्यता च न बंध्वादीनपोषयतापि न सचते न सं-
गच्छते असुन्वतं अभिषवमकुर्वाणं अयष्टारं अपुष्णतं च न प्रामोतीत्यर्थः न केवलमप्राप्तिमा-
त्रं किंतु जिनातिवा वाशब्दश्चार्थे जिनातिच बाधते इदिति पूरणः हन्तिवामुया अमुमयष्टा-
रं धुनिः कंफकः शत्रूणां देवयुदेवमिन्द्रं कामयमानं यजमानं गोमति व्रजे आभजति जयती
त्यर्थः ॥ ५ ॥ शत्रुओं को मारने के लिए इन्द्र पाँच या दस सहायकों की
कामना नहीं करते हैं। जो सोमाभिजय नहीं करता है और दन्धुओं का
पोषण नहीं करता है, उसके साथ इन्द्र संगति नहीं करते हैं। शत्रुओं के
कम्पक इन्द्र उसे बाधा पहुँचाते हैं और उसका वध करते हैं। इन्द्र यज्ञ
करनेवाले यजमानों के गोष्ठ को गोविशिष्ट करते हैं।

वित्वक्षणः समृतौ चक्रमासजो सुन्वतो विषुणः सुन्वतो वृधः ।

इन्द्रो विश्वस्य दमिता विभीषणो यथावशं नयति दासमार्यः ॥ ६ ॥

वित्वक्षणः । समृद्धौ । चक्रमासजः । असुन्वतः । विषुणः ।

सुन्वतः । वृधः । इन्द्रः । विश्वस्य । दमिता । विभीषणः ।

यथावशम् । नयति । दासम् । आर्यः ॥ ६ ॥

समृत्तौसंग्रामेवित्वक्षणः विशेषेणतनूकर्ताशत्रूणांतदर्थंचक्रमासजः रथचक्रस्यासंजयिता
असुन्वतोयजमानस्यविषुणःपराङ्मुखःसुन्वतोयजमानस्यवृधोवर्धयिताइन्द्रोविश्वस्यदमिताशिक्ष-
यिताविभीषणःभयजनकःआर्यःस्वामी यथावशंयथेच्छंदासंदासकर्माणंजनंयतिस्ववशम्॥६॥

६. संग्राम में शत्रुओं को क्षीण करनेवाले इन्द्र रथचक्र को वेगवान्
करते हैं। सोमाभिष्व नहीं करनेवाले यजमान से वे दूर रहते हैं और
सोमाभिष्व करनेवाले यजमान को बर्द्धित करते हैं। विश्वशिक्षक और
भयजनक स्वामी इन्द्र यथेच्छ दासकर्म करनेवाले को अपने वश में लाते हैं।

समीपणेरजतिभोजनंमुषेविदाशुषेभजतिसूनरंवसु ।

दुर्गेचनध्रियतेविश्वआपुरुजनोयोअस्यतविषीमचुकुधत् ॥ ७ ॥

सम् । ईम् । पणेः । अजति । भोजनम् । मुषे । वि । दाशुषे ।

भजति । सूनरम् । वसु । दुःक्षे । चन । ध्रियते । विश्वः । आ ।

पुरु । जनः । यः । अस्य । तविषीम् । अचुकुधत् ॥ ७ ॥

ईमयमिन्द्रः पणर्वणिजइव लुब्धकस्यादातुभोजनंघनमचंवामुषेचोरयितुंसमजति सम्य-
गच्छति गत्वाचादायदाशुषेहविदात्रियजमानायविभजति सूनरंशोभनमनुष्यंवसुधनं अयष्टुध-
नमाकृष्ययष्ट्रेप्रयच्छतीत्यर्थः नकेवलंवणिक्धनप्रदानमात्रं किंतु पुरुपुरुणिबहून्यन्यान्यपिधना-
नि किंच दुर्गेचनदुःखेनगन्तव्ये आपद्यपिविश्वःसर्वोपिदातृजनः आध्रियते आस्थाप्यते
योजनः अस्येन्द्रस्यतविषीमचुकुधत् विहिताकरणादिनातस्यपणेरजतीतिपूर्वशेषः यद्वा
योस्यतविषीमचुकुधत् ससर्वोपिजनोदुर्गेचनाध्रियते इन्द्रेणचनेत्येकपदमध्येतुसंप्रदाय-
प्राप्तम् ॥ ७ ॥ इन्द्र बनियों (लोभियों) की तरह धन चुराने के लिए गमन
करते हैं और मनुष्यों की शोभा को बढ़ानेवाले उस धन को तथा बहु-
विध अन्य धन को लाकर यजन करनेवाले यजमानों को देते हैं अर्थात्
यज्ञ नहीं करनेवालों का धन यज्ञ करनेवालों को देते हैं। जो व्यक्ति इन्द्र
के बल को क्रुद्ध करता है अर्थात् बली इन्द्र को कोपयुक्त करता है, वह
व्यक्ति महाविपद् में स्थापित होता है।

संयज्जनौसुधनौविश्वशर्धसौववेदिन्द्रोमघवागोषुशुभिषु ।

युजंस्त्वान्यमकृतप्रवेपन्युर्दीगव्यंसृजतेसत्त्वमिधुनिः ॥ ८ ॥

सम् । यत् । जनौ । सुधनौ । विश्वशर्धसौ । अवेत् ।

इन्द्रः । मघवा । गोषु । शुभिषु । युजम् । हि । अन्यम् । अकृत ।

प्रवेपनी । उत् । ईम् । गव्यम् । सृजते । सत्त्वमिधुनिः ॥ ८ ॥

समवेत् संजानाति यद्यदाजनौपरस्परप्रतिद्वंद्विनौ सुधनौ शोभनधनौ विश्वशर्धसौ व्याप्तबलौ
बहुत्साहौवा तदा मघवाधनवानिन्द्रोमघवागोषुशुभिषुशोभनासुगोषुनिमित्तभूतासुअन्ययष्टारंयुजं

सहायमकृतकृतवान् प्रवेपनीशत्रूणांप्रवेपनवान् ईमस्मै गव्यंगोसमूहं उत्सृजते सत्वभिर्मरुद्भिः
सहधुनिःमेघानांकंपयितेन्द्रः यजमानमयजमानंवायंजानातिगोनिमित्तंज्ञात्वायज्वनेगोसमूहं
प्रयच्छतीत्यर्थः ॥ ८ ॥

८. शोभन धनवाले और बृहत् साहाय्यवाले दो व्यक्ति जय शोभन
गोओं के लिए परस्पर प्रतिद्वन्द्वी होते हैं, तब ऐसा जानकर इन्द्र यज्ञ
करनेवाले यजमान की सहायता करते हैं। मेघों को कंपानेवाले इन्द्र
उक्त यज्ञकारी यजमान को गोसमूह प्रदान करते हैं।

सहस्रसामाग्निवेशिं गृणीषे शत्रिमम्र उपमां केतुमर्यः ।

तस्मा आपः संयतः पीपयन्त तस्मिन् क्षत्रममवत्त्वेषमस्तु ॥ ९ ॥ ४ ॥

सहस्रसाम् । आग्निवेशिम् । गृणीषे । शत्रिम् । अग्ने । उपसाम् ।
केतुम् । अर्यः । तस्मै । आपः । सम्ययतः । पीपयन्त । तस्मिन् ।
क्षत्रम् । अमवत् । त्वेषम् । अस्तु ॥ ९ ॥ ४ ॥

अग्निवेशसुतं शत्रिमसंख्यातधनप्रदं ॥ आशास्तक्रषिरंत्यर्चां प्रजापतिसुतः सुधीः ॥ १ ॥

अर्यो हंसहस्रसां अपरिमितधनप्रदं आग्निवेशिं अग्निवेशसुतं शत्रिं एतन्नाम कं राजर्षिं गृणीषे
गुणे स्तौमि हे अग्ने अंगनादिगुणविशिष्टेन्द्र कीदृशं तं उपमां उपमानभूतं केतुं प्रज्ञापकं प्रख्या-
तमित्यर्थः तस्मै आपः संयतः सम्यगगच्छन्त्यः पीपयन्तं प्यायन्तां तस्मिन्नाक्षिक्षत्रं धनं अमवत्
बलसहितं त्वेषं दीप्तिमदस्त्विति ॥ ९ ॥

९. हे अङ्गनादि गुणविशिष्ट इन्द्र, हम अपरिमित धन के दाता,
अग्निवेश के पुत्र प्रसिद्ध शत्रिनामक राजर्षि की स्तुति करते हैं । वे
उपमानभूत और प्रख्यात हैं । जलराशि उन्हें अच्छी तरह से सन्तुष्ट करे ।
उनका धन बलवान् और दीप्तिमान् हो ।

यस्तेसाधिष्ठइत्यष्टर्चतृतीयसूक्तं अंगिरोगोत्रः प्रभूवसुर्नाम ऋषिः अंत्यापंक्तिः पंचर्यतप-
रिभाषया शिष्टा अनुष्टुभः इन्द्रो देवता यस्तेष्टौ प्रभूवसुरांगिरसः पंचर्यतमित्यनुक्रान्तं । सूक्तवि-
नियोगोलैंगिकः आभिष्टविकेषूक्थेषु तृतीयसवने आद्यस्तु चोच्छावाकस्य वैकल्पिको नुरूपः सू-
त्रित्वं च—यस्तेसाधिष्ठो वसे पुरां भिन्दुर्युवाकविरिति । द्वितीयतृतीययोः स्वरसाम्नोश्चाद्यौ तृचाव-
नुरूपौ यस्तेसाधिष्ठो वस इति षल्लनुष्टुभ इति हि सूत्रम् ।

यस्तेसाधिष्ठो वस इन्द्र क्रतुष्टमा भर ।

अस्मभ्यं चर्षणी सहं सस्निवा जेषु दुष्टरम् ॥ १ ॥

यः । ते । सार्धिष्ठः । अवसे । इन्द्र । क्रतुः । तम् । आ । भर ।

अस्मभ्यम् । चर्षणिः सहम् । सस्निम् । बाजेषु । दुष्टरम् ॥ १ ॥

हेइन्द्र ते तव यः साधिष्ठोतिशयेनसाधकः ऋतुरुक्तलक्षणं कर्मप्रज्ञावास्ति तं कर्तुं नो वसे-
स्मद्रक्षणायास्मभ्यं आभर आहर कीदृशं च षणींसहं सर्वेषां नुष्याणामभिभवितारंसर्हि
संस्नातं शुद्धं वाजेषुसंग्रामेषुदुष्टरं अन्यैरनभिभाव्यम् ॥ १ ॥

१. हे इन्द्र, तुम्हारा जो अतिशय साधक कर्म (प्रज्ञा) है, वह हम
लोगों की रक्षा के लिए हो। तुम्हारा कर्म सब मनुष्यों को अभिभव
करनेवाला है, शुद्ध है और संग्राम में दूसरों के द्वारा
अनभिभवनीय है।

यदिन्द्रते चतस्रो यच्छूरसन्तितिस्रः ।

यद्वापश्चक्षितीनामवस्तत्सुन आभर ॥ २ ॥

यत् । इन्द्र । ते । चतस्रः । यत् । शूर । सन्ति । तिस्रः । यत् । वा ।

पंच । क्षितीनाम् । अवः । तत् । सु । नः । आ । भर ॥ २ ॥

हेइन्द्र ते तव यत् याकृतयः चतस्रः चतसृषुवर्णेषुसंश्रिताः सन्ति याश्चेशूर तिस्रः त्रिषु
लोकेषुवर्तमानाः यद्वा वाशब्दश्चार्थे यत्पाश्चपंचक्षितीनांपंचजनसंबन्धिन्यकृतयः सन्ति अवो-
रक्षणंतत्सर्वं सुसुष्ठुनोस्मभ्यमाभर आहरेति ॥ २ ॥

२. हे इन्द्र, चार वर्णों में जो तुम्हारा रक्षाकार्य है, हे शूर, तीन
लोकों में जो तुम्हारा रक्षाकार्य विद्यमान है और जो पञ्चजन-सम्बन्धी
तुम्हारा रक्षाकार्य है, उस समस्त रक्षाकार्य को तुम हम लोगों के लिए
भली भाँति से आहरण करो।

आतेवो वरेण्यं वृषंतमस्य हूमहे ।

वृषजूतिर्हि जज्ञिष आभूभिरिन्द्रतुर्वणिः ॥ ३ ॥

आ । ते । अवः । वरेण्यम् । वृषन्तमस्य । हूमहे । वृषजूतिः ।

हि । जज्ञिषे । आभूभिः । इन्द्र । तुर्वणिः ॥ ३ ॥

हेइन्द्र वृषन्तमस्यफलानां वर्षकतमस्य ते तवावोरक्षणं गमनं वा वरेण्यं वरणीयमाहूमहे
आह्वयामः हेइन्द्र वृषजूतिः वर्षणगमनः तुर्वणिस्तूर्णवनिर्हिसकोवात्वं आभूभिः सर्वतोभवद्भिः
व्याप्तिर्मरुद्भिः सहावोहि जज्ञिषे उत्पादयसि खलु ते अव आह्वयामइति यद्वा वृषगमनः सत् अ-
द्यज्ञमागत्य फलं जज्ञिषे तस्मात्तेवोहूमइति ॥ ३ ॥

३. हे इन्द्र, तुम अभिमत फल के निरतिशय साधक, दृष्टिकर्त्ता और
शीघ्र शत्रुसंहारक हो। हे इन्द्र, तुम्हारा रक्षणकार्य वरणीय है। हम
उसका आह्वान करते हैं। तुम सर्वव्यापी मरुतों के साथ मिलित होकर
प्रदान करो।

वृषासि राधसे जज्ञिषे वृष्णि तेशवः ।

स्वक्षत्रं तेषुषन्मनः सत्राहमिन्द्र पौंस्यम् ॥ ४ ॥

वृषा । हि । अर्सि । राधसे । जज्ञिषे । वृष्णि । ते । शवः ।

स्वक्षत्रम् । ते । धृषत् । मनः । सत्राहम् । इन्द्र । पौंस्यम् ॥ ४ ॥

हेइन्द्र राधसे यजमानानां समृद्धये वृषासि फलस्य वर्षकोसि त्वत्तु यद्वा वृषास्त्वसि राधसे धनार्थं जज्ञिषे उत्पद्यसे तेशवो बलं वृष्णि वर्षित्वं ते मनः स्वक्षत्रं स्वायत्त बलं धृषत् वर्षकं विरोधिनां हेइन्द्र तेषौस्यं पुंस्त्वं सत्राहं संघहन्तु ॥ ४ ॥

४. हे इन्द्र, तुम अभीष्ट फलवर्षक हो। यजमानों को धन देने के लिए तुमने जन्म ग्रहण किया है। तुम्हारा बल फल वर्षण करता है। तुम्हारा मन स्वभाव से ही बलवान् है और विरोधियों का दननकारी है। हे इन्द्र, तुम्हारा पौरुष संघविनाशक है।

त्वं तमिन्द्र मर्त्यं ममित्रयन्तं मद्रिवः ।

सर्वरथाशतक्रतो नियाहि शिवसस्पते ॥ ५ ॥ ५ ॥

त्वम् । तम् । इन्द्र । मर्त्यम् । अमित्रयन्तम् । अद्रिवः । सर्वरथा ।

शतक्रतो इति शतक्रतो । नि । याहि । शिवसः । पते ॥ ५ ॥ ५ ॥

हेइन्द्र त्वं तममित्रयन्तं शत्रुत्वमाचरन्तं शत्रुवाइच्छन्तं मर्त्यं हेअद्रिवो वज्रवज्जिन्द्र सर्वरथासर्वव्याघ्रेन रथेन सुपांसुलुगित्याकारः शतक्रतो शिवसस्पते बलस्यपालकेन्द्र नियाहि नितरां गच्छ अभिभवितुम् ॥ ५ ॥

५. हे इन्द्र, तुम वज्रधारी हो। तुम्हारा रथ सर्वत्र अप्रतिहतगति से गमन करता है। तुम सौ यज्ञों के अनुष्ठानकर्त्ता हो और बल के अधिपति हो। जो मनुष्य तुम्हारे प्रति शत्रुता का आवरण करता है, तुम उसके विरुद्ध यात्रा करते हो।

त्वामिद्वत्र हन्तमजना सो वृक्तबर्हिषः ।

उग्रं पूर्वीषु पूर्व्यहवन्ते वार्जसातये ॥ ६ ॥

त्वाम् । इत् । इद्वत्र हन्तम् । जनासः । वृक्तबर्हिषः । उग्रम् ।

पूर्वीषु । पूर्व्यम् । हवन्ते । वार्जसातये ॥ ६ ॥

हेवृषहन्तम अतिशयेन शत्रूणां हन्तरिन्द्र त्वामिद्व त्वामेव जनासोजनाः वृक्तबर्हिषः आच्छादितदर्भाः प्रवृत्तयज्ञा इत्यर्थः उग्रमुदूर्णबलं पूर्वीषु बह्वीषु मजासु मध्ये पूर्व्यं पुरातनं सन्तं वार्जसातये संग्रामाय हवन्ते आह्वयन्ते ॥ ६ ॥

६. हे शत्रुओं के हस्ता इन्द्र, यज्ञ करनेवाले मनुष्य संग्राम में तुम्हारा ही आह्वान करते हैं; क्योंकि तुम उद्यतायुध और बहुत प्रजा के मध्य में पुरातन हो।

अ॒स्माक॑मिन्द्रदुष्टरं॑पुरो॒यावा॑नमा॒जिषु॑ ।

स॒यावा॑न॒धने॑धनेवाज॒यन्त॑मवा॒रथ॑म् ॥ ७ ॥

अ॒स्माक॑म् । इन्द्र । दु॒स्तर॑म् । पुरः॒ऽयावा॑नम् । अ॒जिषु॑ ।

स॒ऽयावा॑नम् । धने॑धने । वा॒ज॒ऽयन्त॑म् । अ॒व । रथ॑म् ॥ ७ ॥

हेइन्द्रास्माकरं रं हणस्वभावंवा पुत्रमवरक्ष कीदृशंरं दुष्टरं दुःस्वेनतरणीयं आ-
जिषुसंग्रामेषुपुरोयावानं पुरतोमिश्रयितारं सयावानं अनुचरैःसहगन्तारं धनेधने सर्वेषुध-
नेषु वाजयन्तं संग्रामं धनंवाइच्छन्तम् ॥ ७ ॥

७. हे इन्द्र, तुम हमारे रथ की रक्षा करो। यह रथ संग्राम में सब प्रकार के वन की इच्छा करता है, अनुचरों के साथ गमन करता है, दुर्निवार्य है और रणसंकुल है।

अ॒स्माक॑मिन्द्रेहि॒नो॒स्थम॑वा॒पुरं॑ध्या ।

व॒यं॑श॒विष्ठा॑र्यै॒दिवि॑श्रवो॒दधी॑महि॒दिवि॑स्तोमं॒मना॑महे ॥ ८ ॥ ६ ॥

अ॒स्माक॑म् । इन्द्र । आ । इ॒हि । नः । रथ॑म् । अ॒व । पुरं॑ऽध्या ।

व॒यम् । श॒विष्ठा॑ । वा॒र्यम् । दि॒वि । श्रवः॑ । द॒धी॒महि॑ । दि॒वि ।

स्तोम॑म् । म॒ना॒महे॑ ॥ ८ ॥ ६ ॥

हेइन्द्रास्माकं अस्मदीयएवसन् एहि आगच्छ आगत्यच पुरंध्याशोभनबुद्धानोस्माकं
रथमव रक्ष वयंच हेशविष्ठ अतिशयेनबलवन् त्वदनुग्रहाद्वार्यं वरणीयं श्रवोचं कीर्तिवा
दिवि द्योतमानेतव्यि दधीमहि स्थापयामः तथा दिवित्वयिस्तोमंस्तोत्रंमनामहे करवाम-
हेइत्यर्थः ॥ ८ ॥ हे इन्द्र, हमारे निकट तुम आत्मीय होकर आओ। अपनी उत्कृष्ट

बुद्धि-द्वारा हमारे रथ की रक्षा करो। तुम निरतिशय बलशाली और दीप्तिमान् हो। तुम्हारे अनुग्रह से हम वरणीय धन या कीर्ति तुमने स्थापित करते हैं। तुम द्युतिमान् हो। हम तुम्हारी स्तुति करते हैं।

सआगमदितिषलृचंचतुर्थसूक्तं आंगिरसःप्रभूवसुर्कषिः तृतीयाजगती शिष्टाअनुक्तवा-
त्रिष्टुभः इन्द्रोदेवता अनुक्रांतंच—सआगमत्वद्तृतीयाजगतीति । विनियोगोलैंगिकः ।

सआग॑म॒दिन्द्रो॒योव॑सूनां॒चिके॑त॒दातुं॑दाम॒नोर॑र्य॒णाम् ।

ध॒न्व॒च॒रोन॑वंसंगस्तृ॒षाण॑श्च॒कमा॑नः॒पिब॑तुवृ॒धम॑ंशुम् ॥ ९ ॥

सः । आ । ग॒म॒त् । इन्द्रः । यः । वसू॑नाम् । चिके॑तत् । दातु॑म् ।
 दाम॑नः । र॒यी॒णाम् । ध॒न्व॒श्च॒रः । न । वंस॑गः । तृषा॑णः ।
 च॒क्र॒मा॒नः । पि॒ब॒तु । दुग्ध॑म् । अ॒ंशुम् ॥ १ ॥

सइन्द्रोऽस्मद्यज्ञं प्रत्यागमदागच्छतु यो देवो वसूनां धनानां कर्मणि षष्ठी वसूनि धनानि चिकेतत् जानाति प्रदातुं सकीदृशः दामनादातादानमनावारयीणां धनानां गमने दृष्टान्तः—धन्वचरोन धनुषा सह संचरन् धानुष्क इव वंसगो वननीय गमनः तृषाणः अत्यंतं तृषितः चक्रमानः कायमानश्च सन् दुग्धं अभिषुतमं शंसोमं पिबतु ॥ १ ॥

१. इन्द्र हमारे यज्ञ में आगमन करें। जो देव धन के लिए जानते हैं, वे किस तरह के हैं? इन्द्र धन के दाता हैं अथवा स्वभाव से ही दानी हैं। धनुष के साथ गमन करनेवाले धानुष्क की तरह साहसपूर्ण गमन करनेवाले और अत्यन्त तृषित इन्द्र अभिषुत सोमपान करें।

आ॒ते॒ह॒नू॒ह॒रि॒वः॒शूर॑शि॒प्रे॒रु॒ह॒त्सो॒मो॒न॒पर्व॑तस्य॒पृ॒ष्ठे ।
 अ॒नु॒त्वा॒रा॒ज॒अ॒र्व॑तो॒न॒हि॒न्व॒न्गी॒र्भिर्म॑दे॒मपु॒रु॒हू॒त॒वि॒श्वे ॥ २ ॥

आ । ते । ह॒नू इति । ह॒रि॒श्च॒वः । शूर॑ । शि॒प्रे इति । रु॒ह॒त् ।
 सोमः । न । पर्व॑तस्य । पृ॒ष्ठे । अ॒नु॒ । त्वा॒ । रा॒ज॒न् । अ॒र्व॑तः । न ।
 हि॒न्व॒न् । गी॒र्भिः । म॒दे॒म । पु॒रु॒हू॒त । वि॒श्वे ॥ २ ॥

हेइन्द्र हेहरिवः हरिभ्यां तद्वन् शूर ते तव हनू हननसाधने यद्यप्ययं शिप्रावचनः तथापि पुनः शिप्राभिधानाद्गौणोऽवगन्तव्यः उक्तरूपे संहते वाशिप्रे आरुहत् आरोहतु मामेतु सोमोऽस्मद्वचः पर्वतस्य पृष्ठे नरुहत् नारोहति तत्र नतिष्ठतीत्यर्थः यद्वा नशब्दः पुरस्तात्प्रयुक्तोऽप्यत्रोपमार्थः पर्वतस्य पृष्ठे उपरिप्रदेशे सोमो न तत्र यथा विलम्बेण प्रसरति तद्वत् हेराजन् राजमानेन्द्र त्वा त्वामनु त्वया सह तृतीयार्थ इत्यनोः कर्मप्रवचनीयत्वं विश्वे वयमर्वतो न अश्वानिव तृणादिभिः गीर्भिः स्तुतिभिर्हिन्वन् हिन्वन्तः त्वां प्रीणयन्तः सन्तो मदेम हव्ये म हे पुरुहूत बहुप्रकारं बहुभिर्वाहुतेन्द्र ॥ २ ॥

२. हे अश्वद्वय-सम्पन्न शूर इन्द्र, हम लोगों के द्वारा दिया गया सोमरस पर्वतशिखर की तरह तुम्हारे संहारक हनुप्रदेश में आरोहण करे। हे राजमान इन्द्र, तूण-द्वारा जैसे घोड़े तृप्त होते हैं, उसी तरह से हम तुम्हें स्तुतियों-द्वारा प्रीत करते हैं। हे इन्द्र, तुम बहुस्तुत हो।

च॒क्र॒न॒ह॒त्तं॒पु॒रु॒हू॒त॒वे॒स्ते॒म॒नो॑भि॒यामे॑अ॒म॒ते॒रि॒द॒द्रि॒वः ।

र॒था॒व॒धि॒त्वा॒ज॒स्ति॒ता॒स॒वा॒ष्ट॒ध॒कु॒वि॒न्नु॒स्तो॑ष॒न्म॒य॒न्पु॒रु॒हू॒तः ॥ ३ ॥

चक्रम् । न । वृत्तम् । पुरुषहूत । वेपते । मनः । भिया । मे ।
अमतेः । इत् । अद्रिः । रथात् । अधि । त्वा । जरिता ।

सदाऽवृध । कुवित् । नु । स्तोषत् । मघऽवन् । पुरुषवसुः ॥ ३ ॥

हेपुरुहूत बहुभिराहूत हेअद्रिः वज्रवन्निन्द्र मेमनःअमतेरिव दारिद्र्यादस्तोतुर्वास-
काशात् भिया भित्त्वा वेपते कंपते वृत्तचक्रं भूमौवर्तमानंचक्रमिव यस्मादेवंतस्मात् रथा-
दधि उपरिस्थितं त्वा त्वां हेसदावृध सर्वदावर्धमान हेमघवन् इन्द्र जरितास्तोतापुरुषवसु-
हसृषिः कुवित् बहु नुक्षिपं स्तोषत् स्तोष्यति स्तूयात् अत्र कुविच्छब्दयोगेपिआख्यातस्य
बहुलग्रहणाजिघातः ॥ ३ ॥

३. हे बहुस्तुत, हे वज्रवान् इन्द्र, भूमि में वर्तमान चक्र की तरह
हमारा हृदय दारिद्र्य-भय से कांप रहा है। हे सर्वदा वर्धमान इन्द्र, स्तोता
पुरुषसु ऋषि शीघ्र ही बहुलता से तुम्हारी स्तुति करते हैं। तुम रथा-
धिरूढ हो।

एषग्रावेवजरितातइन्द्रेयर्तिवाचंबृहदाशुषाणः ।

प्रसव्येनमघवन्यंसिरायःप्रदक्षिणिद्धरिवोमाविवेनः ॥ ४ ॥

एषः । ग्रावाऽइव । जरिता । ते । इन्द्र । इयर्ति । वाचम् ।

बृहत् । आशुषाणः । प्र । सव्येन । मघऽवन् । यंसि ।

रायः । प्र । दक्षिणित् । हरिऽवः । मा । वि । वेनः ॥ ४ ॥

एषजरितागरितास्तोताग्रावेव अभिषवाश्वेव सयथारसंजनयतितद्वत् हेइन्द्र तेनुम्यंवा-
चंस्तुतिं इयर्ति प्रेरयतीत्यर्थः बृहत्प्रहवप्रभूतफलंआशुषाणः आशुसंभक्तासन् हेमघवन्
सव्येनहस्तेन रायोधनानि प्रयंसि प्रयच्छसि हेहरिवः हर्यश्वेन्द्र दक्षिणित् दक्षिणेनापिप्र-
यंसीतिशेषः माविवेनः विगतकामंमाकार्षीः ॥ ४ ॥

४. हे इन्द्र, प्रभूत फल को भोगनेवाले स्तोता अभिषव करनेवाले
पत्थर की तरह तुम्हारी स्तुति करते हैं। हे धनवान् और हरितामक
अश्ववाले इन्द्र, तुम वामहस्त से धन दान करते हो और दक्षिण हस्त से
भी धन दान करते हो। तुम हमें विफलमनोरथ मत करो।

वृषात्वावृषणंवर्धतुद्यौर्वृषावृषभ्यांवहसेहरिभ्याम् ।

सनोवृषावृषरथःसुशिप्रवृषक्रतोवृषावज्जिन्भरैधाः ॥ ५ ॥

वृषा । त्वा । वृषणम् । वर्धतु । द्यौः । वृषा । वृषभ्याम् ।

वहसे । हरिभ्याम् । सः । नः । वृषा । वृषरथः । सुशिश्र ।

वृषक्रतो इति वृषक्रतो । वृषा । वज्जिन् । भरै । धाः ॥ ५ ॥

हेन्द्र त्वा त्वां वृषा वर्षित्रीद्यौः द्योतयित्रीस्तुतिः द्योततेर्दीव्यतेर्वास्तुत्यर्थस्येदं रूपं वृषणं कामानां वर्षकं त्वां वर्धतु वर्धयतु वृषात्वं वृषण्यां सेकृण्यां हरिण्यां वहसे यज्ञं प्रत्युहसे हे सुशिप्र शोभनहनो वृषकतो वर्षणकर्मन् हे वज्रिन् वज्रयुक्तेन्द्र सत्त्वं वृषावृषरथश्च सन् नोऽस्मान्भरेसंग्रामे भरणवतियज्ञे वाधाः धारय ॥ ५ ॥

५. हे इन्द्र, तुम अभिलाषाओं के पूरक हो। अभीष्ट वर्षों द्यावा-पृथिवी तुम्हें संवर्द्धित करें। तुम वर्षणकारी हो। घोड़े तुम्हें यज्ञस्थल में वहन करते हैं। हे शोभन हनुवाले, हे वज्रधर इन्द्र, तुम्हारा रथ कल्याणवर्षों है। संग्राम में तुम हम लोगों की रक्षा करो।

योरोहि॒तौवा॒जिनौवा॒जिनी॒वात्रि॒भिःश॒तैःसच॑माना॒वदि॑ष्ट ।

यूने॒सम॑स्मैक्षि॒तयो॑नमन्तांश्रु॒तर॑थायमरु॒तोदुवो॑या ॥ ६ ॥ ७ ॥

यः । रोहि॒तौ । वा॒जिनौ । वा॒जिनी॑ऽवान् । त्रि॒भिः । श॒तैः ।

सच॑मानौ । अदि॑ष्ट । यूने॒ । सम॑ । अ॒स्मै । क्षि॒तयः॑ । न॒मन्ता॑म् ।

श्रु॒त॒र॒थाय॑ । म॒रुतः॑ । दु॒वः॒ऽया ॥ ६ ॥ ७ ॥

इयंश्रुतरथस्य राज्ञोदानस्तुतिः यो राजा वाजिनीवानचवावश्रुतरथोरोहितौरोहितवर्णौवाजिनौवेजनवन्तावश्वौत्रिभिःशतैःगवांधनानांवाउक्तसंख्याभिःसचमानौसंगच्छमानौअदिष्ट दातेर्दिशतेर्वाङ्मोहीदं रूपं यूनेसर्वत्रभिश्चयित्री नित्यतरुणायवा अस्मै श्रुतरथाय क्षितयः सर्वाः प्रजाः दुवोया तृतीयैकवचनस्ययाजादेशः परिचर्यायांसंनमतां प्रणताभवन्तु सेवन्तानित्यर्थः हेमरुतइतिइन्द्रसहायभूतानांमरुतांसंबोधनम् ॥ ६ ॥

६. हे इन्द्र के सहायक मरुतो, अन्नवान् श्रुतरथ राजा ने हमें लोहित वर्णवाले दो अश्व और तीन सौ धेनुरूप धन दिया था। नित्य तरुण उस श्रुतरथ राजा के लिए सकल प्रजा परिचर्या-सम्पन्न होकर प्रणाम करती हैं।

संभानुनेतिपंचर्चपंचमसूक्तं अत्रेराष्वैष्टुभमैन्द्रं संभानुनापंचात्रिरित्यनुक्रमणिका विनियोगोलैंगिकः ।

संभानु॒नाय॑तते॒सूर्य॑स्या॒जुह्वा॑नोघृत॑पृष्ठः॒स्वश्चाः॑ ।

तस्मा॒अमृ॑धा॒उष॑सो॒व्युच्छा॑न्य॒इन्द्रा॑य॒सुनवा॑मेत्याहं ॥ १ ॥

सम् । भा॒नुना॑ । य॒तते॑ । सूर्य॑स्य । आ॒ऽजुह्वा॑नः । घृत॑पृष्ठः ।

सु॒ऽअं॒चाः । तस्मै॑ । अमृ॑धाः । उ॒षसः॑ । वि॒ । उ॒च्छा॑न् । यः ।

इन्द्रा॑य । सु॒नवा॑म । इति॑ । आहं ॥ १ ॥

सूर्यस्यभानुनातेजसासह आजुह्वानः सर्वत्रहूयमानः कर्मणिकर्तृप्रत्ययः घृतपृष्ठः प्रदीप्तज्वालः घृतयुक्तपृष्ठप्रदेशोवा स्वंचाः स्वंचनोमिः संयततेसम्भक्प्रयत्नं करोति उदयकालेह्यग्नयः प्रज्वाल्यन्ते तस्मात्कारणात्प्रयोजमानः इन्द्राय सुनवांमेत्याहब्रूतेअध्वर्युप्रति तस्मैयजमानाय अमृधाः अहिंसिताः उषसोव्युच्छान् व्युच्छन्तु उदयकालेमिः प्रज्वालितस्तस्मात्सोमयागं कुर्मइतियोब्रूतेतस्यमुदिनानि भवन्तीत्यर्थः ॥ १ ॥

१. यथाविधि आहूत अग्नि में हव्य प्रदान करने से अग्नि प्रदीप्त होकर सूर्यरश्मि के साथ आहूयमान होते हैं। जो यजमान “इन्द्र के लिए होम करो” यह कहता है, उस यजमान के लिए उषा अहिंसित होती है।

समिद्धाग्निर्वनवत्स्तीर्णवर्हिर्युक्तग्रावा सुतसोमोजराते ।

ग्रावाणो यस्येषिरवदन्त्ययदध्वर्युर्हविषावसिन्धुम् ॥ २ ॥

समिद्धः अग्निः । वनवत् । स्तीर्णवर्हिः । युक्तः ग्रावा । सुतः सोमः । जराते । ग्रावाणः । यस्य । इषिरम् । वदन्ति । अयत् । अध्वर्युः । हविषा । अव । सिन्धुम् ॥ २ ॥

समिद्धोमिः प्रदीप्ताग्निः स्तीर्णवर्हिः प्रस्तुतदर्शोऽयं यजमानो वनवत् संभजते युक्तग्रावो नियुक्ताभिषवपाषाणः सुतसोमोभिषुतसोमोजराते जरति स्तौति यस्याध्वर्योर्ग्रावाणोभिषवसाधना इषिरं षणीयं गमनशीलं वाशब्दं वदन्ति सोध्वर्युर्हविषा सहसिन्धुं अवेनेजनीरपः अवायव अवगच्छति ॥ २ ॥

२. अग्नि को प्रदीप्त करनेवाले और कुश को विस्तृत करनेवाले यजमान सम्भजन करते हैं। पाषाणोत्तोलनपूर्वक जिन्होंने सोमरस निःसृत किया है, वे स्तुति करते हैं। जिस अध्वर्यु के पाषाण से सुमधुर शब्द होता है, वह अध्वर्यु हव्य लेकर नदी में अवगाहन करते हैं।

वधूरियं पतिमिच्छन्त्येति य ईवहति महिषीमिषिराम् ।

आस्यं श्रवस्याद्रथ आचघोषात्पुरुसहस्रापरिवर्तयाते ॥ ३ ॥

वधूः । इयम् । पतिम् । इच्छन्ती । एति । यः । ईम् । वहति ।

महिषीम् । इषिराम् । आ । अस्य । श्रवस्यात् । रथः । आ । च ।

घोषात् । पुरु । सहस्रा । परि । वर्तयाते ॥ ३ ॥

इयंवधूरिन्द्रस्यपत्नी पतिमिच्छन्ती स्वप्रियं यज्ञगमनाय प्रकृतमिच्छन्त्येति अनुगच्छति य इन्द्रः ईमेनां महिषीं वहति इषिरां गमनवतीं अरयेन्द्रस्परथः आअर्वांगस्वदग्निमुत्संभव-

स्यात् अन्नमिच्छन्ति आचघोषात् आघुष्यतिशब्दयति पुरु अत्यधिकंसंहसा सहस्राणिधना-
नि परिपरितोवर्तयाते वर्तयति प्रापयति श्रवस्यादाचघुष्यादितिवा ॥ ३ ॥

३. पत्नी पति की इच्छा करती हुई यज्ञ में उसका अनुगमन करती
है। इन्द्र इसी प्रकार से अनुगामिनी महिषी का आनयन करते हैं। इन्द्र
का रथ हम लोगों के निकट प्रचुर धन वहन करे। वह अधिक शब्द
करता है। वह चारों तरफ सहस्र धन निःक्षेप करे।

नसराजान्व्यथतेयस्मिन्निन्द्रस्तीव्रंसोमंपिबन्तिगोसखायम् ।

आसत्वनैरजन्तिहन्तिवृत्रंक्षेतिक्षितीःसुभगोनामपुण्यन् ॥ ४ ॥

न । सः । राजा । व्यथते । यस्मिन् । इन्द्रः । तीव्रम् । सोमम् ।

पिबन्ति । गोसखायम् । आ । सत्वनैः । अजन्ति । हन्ति । वृत्रम् ।

क्षेति । क्षितीः । सुभगः । नाम । पुण्यन् ॥ ४ ॥

सराजान्व्यथते व्यथितो न भवति यस्मिन् राजनिवदीये यज्ञे इन्द्रस्तीव्रं मदजनकं सोमं पि-
बति गोसखायं विकारे प्रकृतिशब्दः क्षीरादिमिश्रणवन्तं सराजासत्वनैः सत्वाभिरनुचरैः आस-
वतः अजति गच्छति हन्ति च वृत्रं पापं वैरिणं वा क्षेति गच्छति क्षितीः प्रजाः अथवा क्षितीः
निवासान् निवसते सुभगः शोभन सुखो नाम नामकं धनं इन्द्रस्य स्तोत्रं वा पुण्यन् पोषयन् ॥ ४ ॥

४. जिनके यज्ञ में इन्द्र दुग्धमिश्रित मदजनक सोमरस पान करते
हैं, वे राजा कभी व्यथित नहीं होते हैं। वे राजा अनुचरों के साथ
सर्वत्र गमन करते हैं, शत्रुओं का संहार करते हैं, प्रजाओं की रक्षा
करते हैं और सुख-सम्भोग से युक्त होकर इन्द्र की स्तुति का पोषण
करते हैं।

पुण्यात्क्षेमेअभियोगेभवात्युभेवृत्तौसंयतीसंजयाति ।

प्रियःसूर्येप्रियोअग्राभवाति य इन्द्राय सुतसोमो ददाशत् ॥ ५ ॥ ८ ॥

पुण्यात् । क्षेमे । अभि । योगे । भवाति । उभे इति । वृत्तौ ।

संयती इति सम्यज्यती । सम् । जयाति । प्रियः । सूर्ये । प्रियः ।

अग्रा । भवाति । यः । इन्द्राय । सुतसोमः । ददाशत् ॥ ५ ॥ ८ ॥

पुण्यात् पोषयेत् वंशादीन् क्षेमे प्राप्तस्य धनस्य रक्षणे योगे अलब्धस्य प्राप्तौ चाभिभवति-
ति भवति अभित्यनर्थको वा त्वर्थानुवादी वा प्रभुर्भवतीत्यर्थः तथा उभे वृत्तौ वर्तमाने संयती मि-
यवे अहोरात्रे संजयाति सम्यक् जयति ते सुखकरे स्यातामित्यर्थः किंच सपियो भवति सूर्ये त-
था अग्रा अभिभवाति य इन्द्राय सुतसोमो ददाशत् सोमं ददाति ॥ ५ ॥

॥ इति चतुर्थस्य द्वितीयेष्टमोवर्गः ॥ ८ ॥

५. जो इन्द्र को अभिषुत सोम प्रदान करता है, वह बन्धुबान्धवों का पोषण करता है, वह प्राप्त धन की रक्षा करने और अप्राप्त धन की प्राप्ति में समर्थ होता है। वह वर्तमान तथा नियत अहोरात्र को जीतता है। वह सूर्य और अग्नि दोनों का ही प्रियपात्र होता है।

उरोऽइतिपंचर्षणसूक्तं अत्रैरार्षमानुष्टुभैन्द्रं उरोरानुष्टुभमित्यनुक्तान्तं विनियोगोर्द्धे-
गिकः ।

उ॒रोऽइ॒न्द्र॒राध॑सोवि॒श्वी॒रा॒तिः॑ श॒त॒क्र॒तो ।

अ॒धा॒नो॒वि॒श्व॒च॒र्ष॒णे॒द्यु॒म्ना॒सु॒क्ष॒त्र॒म॒ह॒य ॥ १ ॥

उ॒रोः । ते । इ॒न्द्र । रा॒ध॑सः । वि॒श्वी । रा॒तिः ।

श॒त॒क्र॒तो॒ इति॑ श॒त॒क्र॒तो । अ॒ध॒ । नः । वि॒श्व॒च॒र्ष॒णे । द्यु॒म्ना ।

सु॒क्ष॒त्र॒ । म॒ह॒य ॥ १ ॥

हेइन्द्र शतक्रतो बहुकर्मन् तेतव उरोः प्रभूतस्यराधसोधनस्य रातिर्दानं विश्वीमह्वी
अध अतःकारणात् नोस्मभ्यं हेविश्वचर्षणे सर्वस्यद्रष्टः सुक्षत्र शोभनधनेन्द्र क्षत्रमितिधन-
नाम द्युम्ना द्युम्नानिधनानिमहय प्रयच्छ ॥ १ ॥

१. हे इन्द्र, तुमने बहुत कर्म किया है। तुम प्रभूत धन का दान
करते हो। हे सर्वदर्शी, हे शोभन धनवाले, तुम हम लोगों को महान्
धन प्रदान करो।

यदी॒मिन्द्र॑श्र॒वाय्य॑मिषं॒शवि॑ष्ठदधि॒षे ।

प॒प्रथे॑दीर्घ॒श्रुत्तं॑मं॒हिर॑ण्यवर्णदुष्ट॒रम् ॥ २ ॥

यत् । ई॒म् । इ॒न्द्र । श्र॒वाय्य॑म् । इष॑म् । श॒वि॒ष्ठ । द॒धि॒षे । प॒प्रथे॑ ।

दी॒र्घ॒श्रुत्तं॑मम् । हि॒र॒ण्य॒वर्ण॑ । दु॒स्तर॑म् ॥ २ ॥

हेइन्द्र शविष्ठ अतिशयेनबलवान् यत् इषमर्जश्रवाय्यंश्रवणीयं ई तर्तितोदधिषे धारय-
सि ददासिवा इषशब्देनपुंसकलिङ्गोप्यस्ति हेहिरण्यवर्णेन्द्र तदन्नं पप्रथेपथते कथंदीर्घश्रुत्तं
अतिदूरश्रवणीयतमं सर्वत्रकीर्त्यमित्यर्थः दुष्टरं अनभिभाव्यं उक्तलक्षणंप्रथते ॥ २ ॥

२. हे महाबलशाली हिरण्यवर्ण इन्द्र, यद्यपि तुम सुप्रसिद्ध प्रचुर अन्न
के अधिपति हो; तथापि यह अत्यन्त दुर्लभ रूप से सर्वत्र कीर्तित
होता है।

शु॒ष्मा॒सो॒येते॑अ॒द्रि॒वो॒मे॒हन॑कि॒त॒सा॒पः॑ ।

उ॒मा॒वे॒वाव॑मि॒ष्टये॑वि॒श्व॒भ॒र॒म॒भ॒रा॒ज॒यः॑ ॥ ३ ॥

शुष्मांसः । ये । ते । अद्रिऽवः । मेहना । केतऽसापः । उभा । देवौ ।
अभिष्टये । दिवः । च । गमः । च । राजथः ॥ ३ ॥

हेअद्रिवेवज्वलिन्द्र तेत्वदीयाः येशुष्मासोबलभूतामरुतःसन्ति कीदृशास्ते मेहना
मंहनीयाः केतसापः प्रज्ञापकं कर्मान्तरिक्षं वास्पृशन्त उभौ देवौ त्वंच मरुत्समूहश्चेत्युभौ
युवां दिवश्च द्युलोकात् गमश्च भूमेः सकाशात् अभिष्टये अभितोगमनाय राजथः ईशाथे ॥ ३ ॥

३. हे वज्रधर इन्द्र, पूजनीय एवम् विख्यात कर्मवाले मरुद्गण
तुम्हारे बलस्वरूप हैं। तुम और वे (इन्द्र-मरुत्) दोनों ही पृथ्वी के
ऊपर स्वेच्छाविहारी होकर शासन करते हो।

उतो नो अस्म्यकस्य चिदक्षस्य तव वृत्रहन् ।

अस्मभ्यं नृम्णमाभरास्मभ्यं नृमणस्यसे ॥ ४ ॥

उतो इति । नः । अस्म्य । कस्य । चित् । दक्षस्य । तव । वृत्रहन् ।
अस्मभ्यम् । नृम्णम् । आ । भर । अस्मभ्यम् । नृमनस्यसे ॥ ४ ॥

उतो अपिच हेवृत्रहनिन्द्र नोस्मभ्यं कस्यचिदनिर्देश्यस्य दक्षस्य प्रवृद्धस्यादातुर्वा-
स्य तव स्वभूतेभ्योस्मभ्यं पुनः श्रुतिरादरार्थां नृम्णं नृमणं धनमाभरआहर हेइन्द्र यतस्व-
मस्मभ्यं नृमणस्यसे धनमिच्छसि ॥ ४ ॥

४. हे वृत्रहन्ता इन्द्र, हम लोग तुम्हारी उपासना करते हैं। तुम
हम लोगों को किसी क्षमताशाली का धन लाकर देते हो; क्योंकि तुम
हम लोगों को धनाढ्य करने के अभिलाषी हो।

नूतं आभिरभिष्टिभिस्तव शर्मञ्छतक्रतो ।

इन्द्रस्यामसुगोपाः शूरस्यामसुगोपाः ॥ ५ ॥ ९ ॥

नु । ते । आभिः । अभिष्टिभिः । तव । शर्मन् ।

शतक्रतो इति शतक्रतो । इन्द्र । स्याम । सुगोपाः । शूर ।

स्याम । सुगोपाः ॥ ५ ॥ ९ ॥

हे शतक्रतो इन्द्र ते तवाभिरभिष्टिभिः अभिगमनैर्नु शीघ्रं समृद्धाभवेमेतिशेषः हेइन्द्र त-
वशर्मन् शर्मणि सुखेसति सुगोपाः स्याम भवेम हे शूर तवशर्मणि सुगोपाः शोभनरक्ष-
णाः स्याम भवेम पुनरुक्तिरादरार्थां ॥ ५ ॥

५. हे सौ यज्ञ करनेवाले इन्द्र, तुम्हारे अभिगमन से हम शीघ्र ही
समृद्ध हों। हे इन्द्र, तुम्हारे सुख में हम अंशभागी हों। हे शूर, तुम्हारे
द्वारा हम सुरक्षित हों।

यदिन्द्रचित्रेतिपंचर्चसप्तमसूक्तं अत्रेति ऐन्द्रं अंत्यापंक्तिः शिष्टापंत्यन्तपरिभाषया-
नुष्ठुभः यदिन्द्रपंत्यन्तमित्यनुक्रमणिका आभिष्टविकेषूक्त्येषुतृतीयसवनेआद्यस्तुचोच्छा-
वाकस्यवैकल्पिकस्तोत्रियः सूत्रितंच—यदिन्द्रचित्रमेहनायस्तेसाधिष्ठोवसइति ।

तत्रप्रथमा—

यदिन्द्रचित्रमेहनास्ति त्वादातमद्विवः ।

राधस्तन्नोविदद्वसो उभयाहस्त्याभर ॥ १ ॥

यत् । इन्द्र । चित्र । मेहना । अस्ति । त्वादातम् । अद्विष्वः ।
राधः । तत् । नः । विदद्वसो इति विदत्स्वसो । उभयाहस्ति ।
आ । भर ॥ १ ॥

हेइन्द्र हेचित्र चायनीय हेअद्विवोजवन् यत् मेहनामेहनीयं त्वादातं त्वयादात-
व्यं राधोधनमस्ति तद्धनं हेविदद्वसो लब्धधनेन्द्र नोस्मभ्यं उभयाहस्ति उभ्याभ्यांह-
स्ताभ्यां आभर आहर अत्र यदिन्द्रचित्रचायनीयमंहनीयं धनमस्तीत्यादिनिरुक्तं द्र-
ष्टव्यम् ॥ १ ॥

१. हे इन्द्र, हे वज्रधर, तुम्हारा रूप अत्यन्त विचित्र है। देने के लिए
तुम्हारे पास जो महामूल्य धन है, हे धनवान् इन्द्र, उसे तुम हम लोगों
को, दोनों हाथों से, प्रदान करो।

यन्मन्यसे वरेण्यमिन्द्रद्युक्षंतदाभर ।

विद्याम तस्य ते वयमकूपारस्य दावने ॥ २ ॥

यत् । मन्यसे । वरेण्यम् । इन्द्र । द्युक्षम् । तत् । आ । भर ।
विद्याम् । तस्य । ते । वयम् । अकूपारस्य । दावने ॥ २ ॥

हेइन्द्र यत् द्युक्षमन्नं वरेण्यं वरणीयं मन्यसे तत् द्युक्षं आभरास्मभ्यं ते तवसंबन्धि-
नोवयं तस्य तादृशस्योक्तलक्षणस्याकूपारस्य अकुत्तितः पारोन्तोयस्य तादृशस्यान्नस्य दाव-
ने दाने विद्याम स्याम ॥ २ ॥

२. हे इन्द्र, जिस अन्न को तुम श्रेष्ठ समझते हो, वह अन्न हम लोगों
को प्रदान करो। हम तुम्हारे उस श्रेष्ठ अन्न के दानपात्र हों।

वाजपेयेअतिरिक्तोक्त्येयचेदित्वेषा सूत्रितंच—यचेदित्प्रप्राप्यंत्वाभिच्छवसस्तवइति ।

सैषातृतीया—

यत्तेदित्सुप्रराध्यमनोअस्तिश्रुतंबृहत् ।

तेनदृह्णाचिदद्रिवआवाजंदर्षिसातये ॥ ३ ॥

यत् । ते । दित्सु । प्र॒राध्यम् । मनः । अस्ति । श्रुतम् । बृहत् ।

तेन । दृह्णा । चित् । अ॒द्रि॒ध्वः । आ । वाजम् । दर्षि । सा॒तये ॥ ३॥

हेइन्द्र ते तव यदित्सुदानेषु प्रराध्यं प्रकर्षेणस्तुत्यं श्रुतं विश्रुतं बृहत् महत् मनःअस्ति तेनमनसा हेअद्रिवोवज्रवचिन्द्र दृह्णाचित् दृढमपि वाजमनं आदर्षि आदरयसि सातयेस्मत्संभजनायलाभायवा ॥ ३ ॥

३. हे इन्द्र, तुम्हारा मन दान देने के लिए विधुत और सहान् हैं । हे वज्रधर, तुम हम लोगों को सारवान् अन्न प्रदान करने के लिए आदर प्रदर्शित करते हो ।

मंहिष्ठंवोमघोनांराजानंचर्षणीनाम् ।

इन्द्रमुपप्रशस्तयेपूर्वीभिर्जुजुषेगिरः ॥ ४ ॥

मंहिष्ठम् । वः । म॒घोनाम् । राजानम् । च॒र्षणीनाम् ।

इन्द्रम् । उप । प्र॒शस्तये । पूर्वीभिः । जु॒जुषे । गिरः ॥ ४ ॥

मघोनां हविलक्षणधनवतां वोयुष्माकं मंहिष्ठं अतिशयेनपूज्यं चर्षणीनामनुष्याणांराजानं इन्द्रं उपउपेत्य प्रशस्तये प्रशंसितुं पूर्वीभिः पुरातनीभिः वाग्भिःगिरःस्तोतारोजुजुषे सेवन्ते ॥ ४ ॥

४. इन्द्र हविलक्षण धन से युक्त हैं । वे तुम लोगों के अत्यन्त पूजनीय हैं । वे मनुष्यों के अधिपति हैं । स्तोता लोग प्राचीन स्तोत्रों-द्वारा प्रशंसा करने के लिए उनकी सेवा करते हैं ।

अस्माइत्काव्यंवचउक्थमिन्द्रायशंस्यम् ।

तस्माउब्रह्मवाहसेगिरोवर्धन्त्यत्रयोगिरःशुभन्त्यत्रयः ॥५॥१०॥

अस्मै । इत् । काव्यम् । वचः । उ॒क्थम् । इन्द्राय । शंस्यम् ।

तस्मै । ऊँ इति । ब्रह्म॑वाहसे । गिरः । वर्ध॑न्ति । अत्र॑यः ।

गिरः । शु॒भन्ति । अत्र॑यः ॥ ५ ॥ १० ॥

अस्माइव अस्माएवेन्द्राय काव्यं कवेःस्तोतुःसंबन्धि यद्वा कुशब्दे शब्दनीयंवचोवा-
ग्रूपं उक्तं शस्त्रं शंस्यं शंसनीयं यस्मादेवंतस्मात् तस्मात् तस्मैइन्द्रायैव ब्रह्मवाहसे परिवृ-
ढस्यस्तोत्रस्यवाहकाय गिरःस्तुतीरत्रयोत्रिगोत्रावर्धन्तिवर्धयन्ति अत्रयोगिरःशुभ्रन्ति दीपय-
न्ति पुनरुक्तिरादरार्था ॥ ५ ॥

५. इन्द्र के लिए ही यह काव्य, वाक्य और उक्त्य उच्चरित हुआ है ।
वे स्तोत्रवाहक हैं । अत्रिपुत्र उनके निकट में ही स्तोत्रों को उच्चस्वर
से उच्चारित करते और उद्दीपित करते हैं ।

॥ इतिचतुर्थस्यद्वितीयेदशमोवर्गः ॥ १० ॥

आयासद्विरिति नवर्चमष्टमसूक्तं अत्रेयमनुक्रमणिका—आयाहिनवच्युष्णिगायंत्यानु-
ष्टुम्भ्येचसासौरीतदादीतिहासस्तुतिकर्मत्वादत्रिरेवदेवइति । कृत्स्नस्यऋषिश्चान्यस्मादिति प-
रिभाषयात्रिर्ऋषिः आद्यास्तिस्रजष्णिहः पंचमीनवम्यावनुष्टुभौ शिष्टाश्चतस्रसिष्टुभः अ-
त्रेःस्तूयमानत्वात्षष्ठ्याद्याअत्रिदेवताका अत्र्यार्षेयाश्चपंचमीसूर्यदेवत्या शिष्टाएन्द्वाः । दशरा-
त्रेवृत्तीयेहनिमज्जगशस्त्रेआद्यस्तुचः ऐन्द्रःपंचमः सूत्रितंच—आयासद्विभिःसुतंसंजूर्विश्वेभिर्देवे-
भिरिति । महावतेप्यौष्णिहवृत्ताशीतावयंतुचः ।

आयासद्विभिःसुतंसोमंसोमपतेपिव । वृषन्निन्द्रवृषन्निर्वृत्रहन्तम ॥१॥

आ । याहि । अद्रिऽभिः । सुतम् । सोमम् । सोमऽपते ।

पिव । वृषन् । इन्द्र । वृषऽभिः । वृत्रहन्ऽतम् ॥ १ ॥

हेइन्द्र आयाहि अस्मद्यज्ञमागच्छ आगत्यच हेसोमपते सोमस्यस्वामिनिन्द्र अद्रिभि-
र्वाभिःसुतमभिषुतंसोमंपिव हेवृषन् फलस्यवर्षयितः वृत्रहन्तम अतिशयेनशत्रूणांहन्तुम
वृषभिर्वर्षकैर्मरुद्भिःसहायाहि पिवच ॥ १ ॥

१. हे इन्द्र, तुम हम लोगों के यज्ञ में आओ । हे सोम के स्वामी
इन्द्र, आकर पत्थरों-द्वारा अभिषुत सोम का पान करो । हे फलवर्षक,
हे शत्रुओं के अतिशय हन्ता, फलवर्षी मरुतों के साथ तुम सोमपान
करो ।

वृषायावावृषामदोवृषासोमोअयंसुतः । वृषन्निन्द्रवृषन्निर्वृत्रहन्तम ॥२॥

वृषा । यावा । वृषा । मदः । वृषा । सोमः । अयम् । सुतः ।

वृषन् । इन्द्र । वृषऽभिः । वृत्रहन्ऽतम् ॥ २ ॥

यावा अभिषवसाधनःपाषाणोवृषा वर्षकः सोमरसस्य फलस्यवागदः सोमपानेनज-
नितः वृषा वर्षकः अयंसुतोभिषुतः सोमोवृषा संजोमंसुतः ॥ २ ॥

२. अभिषवसाधन पाषाण वर्षणकारी है । सोमपान-जनित हर्ष
वर्षणकारी है । यह अभिषुत सोम वर्षणकारी है । हे फलवर्षक, हे शत्रुओं
के अतिशय हन्ता, फलवर्षी मरुतों के साथ तुम सोमपान करो ।

अथतृतीया—

वृषात्वावृषणं हुवेवज्जिञ्चित्राभिरुतिभिः ।

वृषन्निन्द्रवृषभिर्वृत्रहन्तम् ॥ ३ ॥

वृषा । त्वा । वृषणम् । हुवे । वज्जिन् । चित्राभिः । उतिभिः ।

वृषन् । इन्द्र । वृषभिः । वृत्रहन्तम् ॥ ३ ॥

हेवज्जिन् वज्रवर्जिन् वृषासोमरसस्यसेकाहं वृषणं त्वां हुवे आह्वयामि किमर्थं चित्राभिश्चायनीयाभिः ऊतिभीरक्षाभिः निमित्तभूताभिः शिष्टंगतम् ॥ ३ ॥

३. वज्रधर इन्द्र, तुम सोमरस के सेवनकर्त्ता और अभीष्टवर्षों हो ।

हम विचित्र रक्षा के लिए तुम्हारा आह्वान करते हैं । हे फलवर्षक, हे शत्रुओं के अतिशय हन्ता, फलवर्षी मरुतों के साथ तुम सोमपान करो ।

ऋजीषीवज्जीत्येषाब्राह्मणाच्छंसिनःशस्त्रयाज्या ऋजीषीवज्जीवृषभस्तुराषाडितियाज्ये-
तिहिसूत्रितम् ।

ऋजीषीवज्जीवृषभस्तुराषाट्शुष्मीराजावृत्रहासोमपावा ।

युक्त्वाहरिभ्यामुपयासदर्वाङ्माध्यन्दिनेसवनेमत्सदिन्द्रः ॥ ४ ॥

ऋजीषी । वज्जी । वृषभः । तुराषाट् । शुष्मी । राजा । वृत्रहा ।

सोमपावा । युक्त्वा । हरिभ्याम् । उप । यासत् । अर्वाङ् ।

माध्यन्दिने । सवने । मत्सत् । इन्द्रः ॥ ४ ॥

ऋजीषी सवनद्वयेभिषुतस्यगतसारस्यसोमरसस्यतृतीयसवने आप्यायाभिषुतोयोस्तिस-
ऋजीषः सोमः सोस्यास्तीतिऋजीषी वज्जी वज्रवान् वृषभोवर्षिता तुराषाट् तुराणांत्वरमाणा-
नांशत्रूणांसोढा शुष्मी बलवान् राजा ईश्वरःसर्वस्य वृत्रहा वृत्रस्यहन्ता सोमपावा सोमरसस्य
पाता एवंमहानुभावइन्द्रोहरिभ्यांयुक्त्वारथंयोजयित्वोपयासत् उपगच्छतु अर्वाङ्गस्मदभि-
मुखंआगच्छतु माध्यन्दिनेसवनेमत्सत् माद्यतुसोमेनेन्द्रः ॥ ४ ॥

४. इन्द्र ऋजीषी (सोमरस की सिद्धीवाले) और वज्रधर हैं । इन्द्र अभीष्टवर्षों, शत्रु-संहारकर्त्ता, बलवान्, सबके ईश्वर, वृत्रहन्ता और सोमपानकर्त्ता हैं । इस तरह के इन्द्र घोड़ों को रथ में युक्त करके हम लोगों के अभिमुख आये और माध्यन्दिन सदन में सोमपान से हृष्ट हों ।

यत्त्वांसूर्यस्वर्भानुस्तमसाविध्यदामुरः ।

अक्षेत्रविद्यथामृगधोभुवनान्यदीधयुः ॥ ५ ॥ ११ ॥

यत् । त्वा । सूर्य । स्वःऽभानुः । तमसा । अविध्यत् । आसुरः ।

अक्षेत्रवित् । यथा । मुग्धः । भुवनानि । अदीधयुः ॥ ५ ॥ ११ ॥

इदमादिचतुर्भिर्मन्त्रैरवीणांकर्मकीर्त्यते हेसूर्य प्रेरक देव त्वा त्वां यद्यदा आसुरः
असुरस्यप्राणापहर्तुरसूर्यावापुत्रः स्वभानुः स्वभानुसंज्ञकस्तमसामायानिर्मितेनाविध्यत् आ-
वृणोदित्यर्थः तदा भुवनानिसर्वाणि अदीधयुः दृश्यन्ते तथा तत्रत्यःसर्वोजनः अक्षेत्र-
वित् स्वस्वस्थानमजानन् मुग्धोमूढोभवति तथा ॥ ५ ॥

५. हे सूर्य (प्रेरक देव), स्वभानु नामक असुर ने जब तुम्हें अन्धकार
से आच्छन्न कर लिया था, तब उस समय सकल भवन उसी तरह से
बीज रहा था, जैसे जहाँवाले सब लोग अपने-अपने स्थान को नहीं जान
रहे हैं और मूढ़ हैं।

स्वभानोरधयदिन्द्रमायाअवोदिवोवर्तमानाअवाहन् ।

गूळंसूर्यतमसापव्रतेनतुरीयेणब्रह्मणाविन्ददत्रिः ॥ ६ ॥

स्वःऽभानोः । अध । यत् । इन्द्र । मायाः । अवः । दिवः ।

वर्तमानाः । अवऽअहन् । गूळम् । सूर्यम् । तमसा । अपव्रतेन ।

तुरीयेण । ब्रह्मणा । अविन्दत् । अत्रिः ॥ ६ ॥

अथ अथ जगन्मौढ्यानन्तरं स्वभानोरसुरस्य यत् यामायाःसन्ति कीदृश्यस्ताः दिवो-
द्योतमानादादित्यात् अवः अवस्ताववर्तमानाः तदुपरितिरोधानासामर्थ्यादितिभावः हेइन्द्र वाः
सर्वाः अवाहन् अवहंसि अथात्रेवपरोक्षवादः तमसान्धकारेण अपव्रतेन अपगतकर्मणा गूळं
सूर्यं अन्धकारस्यावरणरूपत्वादपव्रतत्वं तथाविधं तुरीयेणब्रह्मणामंत्रेण ब्राह्मोब्रह्मेत्यनेनावि-
विन्दत् लब्धवान् आवरणापगमोपायंनिवारणंशुद्धंवासूर्यमितिपूर्वमन्त्रापेक्षयास्यतुरीयत्वं एकै-
कमायांशमेकैकेनमंत्रेणापनोद्य चतुर्थेनमंत्रेण नितीनंतमोप्यनुददित्यर्थः ॥ ६ ॥

६. हे इन्द्र, जब तुमने सूर्य के अधोदेश में वर्तमान, स्वभानु असुर
की छुतिनाम् माया को दूर में ही अपसारित किया था, तब व्रतविधातक
अन्धकार-द्वारा समाच्छन्न सूर्य को अत्रि ने चार ऋचाओं-द्वारा प्रकाशित
किया था।

अथसप्तमी-

मामामिमंतवसन्तमत्रइरस्याद्गुग्धोभियसानिगारीत् ।

त्वंमित्रोअसिसत्यराधास्तौमेहावतंवर्णश्चराजा ॥ ७ ॥

मा । माम् । इमम् । तवम् । सन्तम् । अत्रे । इरस्या । दुग्धाः ।
 भियसा । नि । गारीत् । त्वम् । मित्रः । असि । सत्यराधाः ।
 तौ । मा । इह । अवतम् । वरुणः । च । राजा ॥ ७ ॥

इदं सूर्यवाक्यं हे अत्रे मामिमं ईदृगवस्थं मां तवसन्तं तवस्वभूतमिरस्याजेच्छया दुग्धाद्वोग्धा असुरोभियसा भयजनकेन तमसा अन्धकारेण मानिगारीत् मागिरतु किंच हेमित्र त्वमित्रोसि प्रमीतेः सकाशात्ताताभवसि सत्यराधाः सत्यधनश्च तौ राजावरुणश्च त्वंच तौ युवां मामामिहावतं रक्षतं यद्वा अत्रिरेवमित्र उच्यते वरुणश्च युवाम् ॥ ७ ॥

७. (सूर्यवाक्य—) हे अत्रि, ऐसी अवस्थावाले हम तुम्हारे हैं। अत्र की इच्छा से द्रोह करनेवाले असुर भयजनक अन्धकार-द्वारा हमें नहीं निगल जायें; अतः तुम और वरुण दोनों हमारी रक्षा करो। तुम हमारे मित्र और सत्यपालक हो।

ग्राणो ब्रह्मायुयुजानः संपर्यन्कीरिणा दिवा नमसोपशिक्षन् ।

अत्रिः सूर्यस्य दिवि चक्षुराधात्स्वर्भानो रपमाया अघुक्षत् ॥ ८ ॥

ग्राणाः । ब्रह्मा । युयुजानः । संपर्यन् । कीरिणा । देवान् । नमसा ।

उपशिक्षन् । अत्रिः । सूर्यस्य । दिवि । चक्षुः । आ । अधात् ।

स्वः । भानोः । अप । मायाः । अघुक्षत् ॥ ८ ॥

ब्रह्मा ब्राह्मणोऽत्रिः ग्राणः अभिषवसाधनाय युयुजानः युंजन् इन्द्रार्थं सोममभिषुण्वन् नित्यर्थः तथा कीरिणा कीर्यते विक्षिप्यते इति कीरि स्तोत्रं तेन देवान् संपर्यन् पूजयन् किंच नमसा ज्ञेन हविर्लक्षणेन नमस्कारेण वा उपशिक्षन् शिक्षति दर्शनार्थं प्रसाधने वर्तते प्रसाधयन् एवमुक्तैः साधनैः सूर्यस्य सर्वमेकस्य चक्षुः सर्वस्य व्यापकं मंडलं दिवि अन्तरिक्षे आधात् निस्तमस्कं तवानित्यर्थः तदेव स्पष्टयति—स्वर्भानो रेतन्नाम कस्यासुरस्य मायाः स्ताश्रयमया मोहयन्ती परान् तथा कुर्वन्ती मायेत्युच्यते तादृशीर्मायाः तुरीयेण ब्रह्मणोऽत्युक्तं तदेतदुक्तं यत्तुरीयं ब्रह्म तेनात्रिः सहायः इन्द्रोपाधुक्षत् अपजुगोप न्यवारयदित्यर्थः अथवा तृतीयपाद एव व्याख्येयः सूर्यस्य दिवि पूर्वमावृते प्रकाशे तदपनोद्यस्वकीयं चक्षुराधात् निवारणतेजः संस्थापयदृष्टवानित्यर्थः स्वर्भानुमायया सूर्यस्यावृत्तिः हारिद्रविके समाम्नाता—स्वर्भानुश्चासुरः सूर्यतमसा विध्यत्तस्यै देवाः मायश्चित्तमैच्छन् तस्य यत्प्रथमतोपाध्वनसा कृष्णा विरभवपद्वितीयं साफाल्युनीय तृतीयं सावलक्षीय दध्यस्थादपाकृतं नित्यादि ॥ ८ ॥

८. उस समय ऋद्विक् अत्रि ने सूर्य को उपदेश दिया, प्रस्तरखण्डों का धर्षण करके इन्द्र के लिए सोमाभिषव किया, स्तोत्रों-द्वारा देवी की पूजा की और मन्त्र-प्रभाव से अन्तरिक्ष में सूर्य के चक्षु को संस्थापित किया। उस समय उन्होंने स्वर्भानु की समस्त माया को दूर में अपसारित किया।

अथनवमी-

यंवैसूर्यस्वर्भानुस्तमसाविध्यदासुरः ।

अत्रयस्तमन्वविदन्नस्येन्येअशक्रुवन् ॥ ९ ॥ १२ ॥

यम् । वै । सूर्यम् । स्वःऽभानुः । तमसा । अविध्यत् । आसुरः ।

अत्रयः । तम् । अनु । अविन्दन् । नहि । अन्ये । अशक्रुवन् ॥ ९ ॥ १२

अत्रिकृतंसामर्थ्यमनुवदति यंवैसूर्यमिति निगतव्याख्यैषा अत्रयस्तंसूर्यंअन्वविन्दन्
इन्द्रार्थंसोमयागदेवतास्तुतिनमस्कारैः अनुक्रमेणईषत्तमोविरुध्यलब्धवन्तइत्यर्थःअन्येनस-
शक्रुवन् नलब्धवन्तःखलु ॥ ९ ॥

९. असुर स्वर्भानु ने जिस सूर्य को अन्धकार-द्वारा आच्छन्न किया
था, अत्रिपुत्र ने अवज्ञेय में उन्हें मुक्त किया । दूसरे कोई समर्थ नहीं हुए ।

कोनुवामितिर्विशत्यृचनवमंसूक्तं भौमस्यात्रेराषं षोडशीसप्तदश्यावतिजगत्यौ विश्वैकपदा-
विराट् शिष्टाःसप्तदशत्रिष्टुभः विश्वेदेवादेवताः तथाचानुक्रान्तं—कोनुर्विशतिर्वैश्वदेवैतत्षोड-
श्यापतिजगत्यावन्त्यैकपादेति । विनियोगोलैंगिकः ।

कोनुवांमित्रावरुणावृतायन्दिवोवामहःपार्थिवस्यवादे ।

ऋतस्यवांसदसिन्त्रासीथानोयज्ञायतेवापशुषोनवाजान् ॥ १ ॥

कः । नु । वाम् । मित्रावरुणौ । ऋतइयन् । दिवः । वा । महः ।

पार्थिवस्य । वादे । ऋतस्य । वा । सदसि । त्रासीथाम् । नः ।

यज्ञायते । वा । पशुइसः । न । वाजान् ॥ १ ॥

हेमित्रावरुणौ देवौ वांयुवां कोनु कःखलुयजमानः ऋतायन् यज्ञमिच्छन् शक्रुया-
दितिशेषः तस्मात्कृतमयैवदिवःसदसिद्युलोकसंबन्धिनिस्थाने महोमहतःपार्थिवस्यसदसि
ऋतस्योत्पादकस्यांतरिक्षस्यसदसि तद्धेतुत्वात्ताच्छब्दं त्रिषुस्थानेषुनोस्मान्त्रासीथां रक्षवं
वाशब्दश्चार्थे किंच यज्ञायते यज्ञमिच्छते हविर्दानेच मशं पशुषोनवाजान् पशुपुसीद-
तोवाजानन्त्रानिशीरदध्यादीनीवतानियथाप्रयच्छथः तद्वदवतमिति यद्वा नशब्दश्चा-
र्थे पशुषःपशून्वाजांश्चदत्तमित्यर्थः ॥ १ ॥

१. हे मित्रावरुण देव, तुम दोनों के यज्ञ करने की इच्छा करनेवाला
कौन यजमान समर्थ होता है ? तुम दोनों स्वर्ग, पृथिवी और ऊन्तरिक्ष
के किस स्थान में रहकर हम लोगों की रक्षा करते हो और हव्यदाता
यजमान को पशु तथा धन प्रदान करते हो ।

तेनोमित्रोवरुणो अर्यमायुरिन्द्रऋभुक्षामरुतो जुषन्त ।
नमोभिर्वायेदधते सुवृत्तिस्तोमं रुद्राय मीळुषे सजोषाः ॥ २ ॥

ते । नः । मित्रः । वरुणः । अर्यमा । आयुः । इन्द्रः । ऋभुक्षाः ।
मरुतः । जुषन्त । नमः । इभिः । वा । ये । दधते । सुवृत्तिम् ।
स्तोमम् । रुद्राय । मीळुषे । सजोषाः ॥ २ ॥

तेमित्रादयो देवाः नोस्माकं सुवृत्तिं स्तोमं शोभनपापादिवर्जनवत्स्तोत्रं नमोभिर्वा
हविर्भिश्च जुषन्तं सेवन्तां येदधते धारयन्ति उक्तलक्षणं स्तोत्रं देवाः द्विविधाः स्तोत्रभाजो-
हविर्भाजश्च अत्र स्तोत्रभाज उच्यन्ते आयुः सततगतिर्वायुरुच्यते अथ मरुत एव वियुज्यवि-
शेष्यन्ते रुद्राय मीळुषे तृतीयार्थे चतुर्थी रुद्रेण सहसजोषाः सजोषसः सहप्रीयमाणाः तेषां पुत्रत्वा-
दिति भावः केचन रुद्राय सजोषा इत्येतन्मित्रादिसर्वदेवताविशेषणमिति कथयन्ति ॥ २ ॥

२. हे मित्र, वरुण, अर्यमा, आयु, इन्द्र, ऋभुक्षा और मरुद्गण, तुम
सब देव हमारे शोभन और पापवर्जित स्तोत्र का सेवन करो। तुम सब
रुद्र के साथ प्रीयमाण होकर पूजा ग्रहण करो।

आवां येष्ठा अश्विना हुबध्यै वातस्य पत्न्यस्य पुष्टौ ।
उतवा दिवो असुराय मन्मप्रान्धांसीव यज्यवे भरध्वम् ॥ ३ ॥

आ । वा । येष्ठा । अश्विना । हुबध्यै । वातस्य । पत्न्यम् ।
रथ्यस्य । पुष्टौ । उत । वा । दिवः । असुराय । मन्म । प्र ।
अन्धांसीव । यज्यवे । भरध्वम् ॥ ३ ॥

अनयाश्विनौ रुद्रश्चोच्यन्ते हेअश्विना अश्विनौ येष्ठा कामानां यंतुतमौ वां युवां
वातस्य पत्न्यं धर्मसाम्याद्धर्मिग्रहणं वायुसमानगतेरश्वस्य गमने प्राप्तौ रथ्यस्य रथस्य पुष्टौ च
निमित्ते सति हुबध्यै हुवे आह्वयामि आह्वातुं प्रभवामि वा अथवा वायुवद्युवयोः शीघ्रगमन-
साधनरथस्य पोषे च निमित्ते सति उतवा किंचेत्यर्थः दिवोद्योतमानाय चतुर्थ्यर्थे षष्ठी असु-
राय प्राणापहर्त्रे रुद्राय यद्वा द्युलोकसंबन्धिने असुराय प्राणदात्रे सूर्याय वायवे वा यज्यवे या-
गसाधकाय मन्ममननीयं स्तोत्रं प्रभरध्वं संपादयत हे ऋत्विजः अन्धांसीव अज्ञानि हविर्ल-
क्षणा निहवींषि स्तोत्रं चेत्यर्थः ॥ ३ ॥

३. हे अश्विनीकुमारो, तुम दोनों दमनकारी हो। हम तुम्हारे रथ को
वायुवेगद्वारा वेगवान् करने के लिए तुम दोनों का आह्वान करते हैं।
हे ऋत्विगो, तुम लोग द्युतिमान् और प्राणापहारक रुद्र के लिए स्तोत्र और
हव्य का सम्पादन करो।

प्रसक्ष्णोदिव्यः कण्वहोता त्रितोदिवः सजोषावानो अग्निः ।

पूषा भगः प्रभृथे विश्वभोजा आजिनजग्मुराश्वश्वतमाः ॥ ४ ॥

प्र । सक्ष्णः । दिव्यः । कण्वहोता । त्रितः । दिवः । सजोषाः ।

वातः । अग्निः । पूषा । भगः । प्रभृथे । विश्वभोजाः । आजिम् ।

न । जग्मुः । आश्वश्वतमाः ॥ ४ ॥

अत्रलिङ्गोक्ता देवताः प्रजगमुरितिसंबन्धः सक्ष्णो यज्ञसेवमानः शत्रूणां सोढावा दिव्यो दि-
विभवाः कण्वहोता कण्वा ऋषयो मेधाविनो वा होतार आह्वातारो यस्य सतथोक्तः त्रितः त्रिषु क्षि-
त्यादिस्थानेषु तायमानो दिवः सूर्येण सह सजोषाः समानगतिः समानप्रीतिर्वा वातः उक्तलक्षण-
को वायुरग्निः पूषा पोषक एतन्नामा भगश्च प्रभृथे प्रभरणवत्यस्मिन्यज्ञे उक्ताः सर्वदेवाः विश्वभो-
जा विश्वरक्षकाः कृत्स्ना चारो वा आश्वश्वतमाः प्रकृष्टगमनाश्ववतां श्रेष्ठाः सन्तः आजिनं सं-
ग्राममिव प्रजग्मुः प्रगच्छन्ति ॥ ४ ॥

४. मेधावी लोग जिनका आह्वान करते हैं, जो यज्ञ का सेवन करते हैं, शत्रुओं का विनाश करते हैं और स्वर्गीय हैं, वे (वायु, अग्नि, पूषा) क्षिति आदि तीनों स्थानों में जायमान होकर सूर्य के साथ तुल्यरूप से प्रीति उत्पन्न करते हैं। ये सकल विश्वरक्षक देव यज्ञस्थल में शीघ्र आग-
मन करें जैसे वेगवान् अश्व संग्राम में वेग से प्रधावित होते हैं।

प्रवोरारियुक्ताश्वं भरध्वं राय एषे वसेदधीतधीः ।

सुशेव एवैरौशिजस्य होता येव एवामरुतस्तुराणाम् ॥ ५ ॥ १३ ॥

प्र । वः । रयिम् । युक्तः अश्वम् । भरध्वम् । रायः । एषे । अवसे ।

दधीत । धीः । सुशेवः । एवैः । औशिजस्य । होता । ये ।

वः । एवाः । मरुतः । तुराणाम् ॥ ५ ॥ १३ ॥

हेमरुतो बोयूयं रयिं धनं युक्ताश्वं अश्वसहितं अश्वयोग्यं पुत्रं वा प्रभरध्वं संपादयव
रायो धनानि गवाश्वादिलक्षणानि एषे प्राप्तुं अवसे अवश्यत्तन्नाम अन्नाय प्राप्तानां
धनानां रक्षणाय वाधीः स्तोता दधीत धारयति स्तुतिम् सचौशिजस्य कक्षीवतो होतारिः एवै-
र्गन्तव्यैः कामैः गमनसाधनैरश्वैर्वा सुशेवः शेवमिति सुखनाम सुसुखो भवतु हेमरुतस्तुराणां त्वर-
माणानां बोयुष्माकं ये एवाः कामाः अश्वावासंतिवैरिति ॥ ५ ॥

५. हे मरुतो, तुम लोग अश्वसहित धन का सम्पादन करो। स्तोता
लोग गो, अश्व आदि धन लाभ के लिए और प्राप्त धन की रक्षा के
लिए तुम लोगों की स्तुति करते हैं। औशिजपुत्र कक्षीवान् के होता
अत्रि गमनशील अश्वों-द्वारा सुखी हों। जो घोड़े वेगवान् और तुम्हारे हैं।

प्रवोवायुमितिषधीवायव्येषशौहविषोयाज्या प्रवोवायुरथयुजंरुणुध्वमुतत्वामदितेमहीति
सूत्रितं तत्पाठस्तु ।

प्रवोवायुरथयुजंरुणुध्वं प्रदेवं विप्रं पनितारं अर्कैः ।

इषुध्यवः ऋतसापः पुरंधीर्वस्वीर्नो अत्र पत्नीराधियेधुः ॥ ६ ॥

प्र । वः । वायुम् । रथऽयुजम् । रुणुध्वम् । प्र । देवम् । विप्रम् ।

पनितारम् । अर्कैः । इषुध्यवः । ऋतऽसापः । पुरंमऽधीः । वस्वीः ।

नः । अत्र । पत्नीः । आ । धिये । धुरितिधुः ॥ ६ ॥

हेमदीयाऋत्विजोवोयूयंवायुंवायुदेवंरथयुजं यज्ञगमनाय रथसंबद्धंरुणुध्वं कुरुध्वं प्रदे-
वं द्योतमानं विप्रं विशेषणकामानांपूरकं विप्रवत्पूज्यंवा पनितारं कर्मणिकर्तृप्रत्ययः स्तुत्यमि-
त्यर्थः फलप्रदातारंवा अर्कैरर्चनीयसाधनैर्मन्त्रैःप्ररुणुध्वं स्तुत किंच इषुध्यवः गन्धः ऋतसापः
यज्ञस्पृशः पुरंधीःपुरंध्यः स्त्रीरूपाः रूपवत्योवावस्वीः प्रशंस्यापत्नीर्देवपत्न्योन्नास्मिन्यज्ञोन्म-
दीयायधियेकर्मणेतन्निष्पत्तयेआधः आगतवत्यः ॥ ६ ॥

६. हे हमारे ऋत्विको, तुम लोग द्युतिमान्, कामनाओं के विशेष-
पूरक या विप्रवत् पूज्य और स्तुतियोग्य अथवा फलप्रदाता वायुदेव को
यज्ञ में जाने के लिए अर्चनीय स्तोत्रों-द्वारा रथाधिरूढ़ करो। गमनवती,
यज्ञ ग्रहणकारिणी, रूपवती और प्रशंसनीय देवपत्नियां हमारे यज्ञ में
आगमन करें।

उपवसुषेवन्द्येभिःशुषैःप्रयह्नीदिवश्चितयन्द्भिरर्कैः ।

उषासानक्ताविदुषीवविश्वमाहावहतोमर्त्याययज्ञम् ॥ ७ ॥

उप । वः । सुषे । वन्द्येभिः । शुषैः । प्र । यह्नी इति । दिवः ।

चितयन्द्भिरर्कैः । अर्कैः । उषासानक्ता । विदुषीइवेतिविदुषीइव ।

विश्वम् । आ । ह । वहतः । मर्त्याय । यज्ञम् ॥ ७ ॥

हेउषासानक्ता अहोरात्राभिमानीदेवते यह्नी महत्यौ वन्द्येभिर्वन्दनार्हैरितरैःदेवैःसहदिवोन्त-
रिक्षादिविशेषणसर्वप्रदेशाववोयुष्मभ्यंउपसैषे उपप्रापयामिहविः ईभिःप्रापणकर्मास्यादुपप्राप्तिः
सम्पन्नितः शुषैःसुखकरैश्चितयन्द्भिःज्ञापयद्भिरर्कैर्मन्त्रैःसहोपप्रापयामि हेउक्तेदेवते भवत्यौ विश्वं
सर्वकर्तव्यजातं विदुषीइव जानंत्याविव मर्त्याययजमानाययज्ञमावहतः अभिमुखंप्रापयतः हेति
पूरणः यद्वा शुषैरित्यादीनिद्वितीयावहुषमन्तानिबन्धेभिरित्यस्मविशेषणानीतिकेचिदाहुः॥७॥

७. हे अहोरात्राभिमानी देवो, तुम दोनों महान् हो। वन्दनीय
स्वर्गस्थ देवों के साथ हम तुम दोनों को सुखदायक और ज्ञापक मन्त्रों

के साथ हव्य प्रदान करते हैं। हे देवो, तुम दोनों सब कर्मजात को जानकर यजमान के यज्ञाभिमुख आगमन करो।

अभिर्वो अर्चे पोष्यावतो नृन्वास्तोष्पतित्वष्टारंराणः ।

धन्यासजोषाधिषणानमोभिर्वनस्पतीरोषधीरायएषे ॥ ८ ॥

अभि । वः । अर्चे । पोष्याऽवतः । नृन् । वास्तोः । पतिम् ।

त्वष्टारम् । राणः । धन्या । सजोषाः । धिषणा । नमःऽभिः ।

वनस्पतीन् । ओषधीः । रायः । एषे ॥ ८ ॥

अहं पोष्यावतो बहुपोष्यजनयुक्तावनृन्कर्मनेतृन् वीर्युष्मानभ्यर्चे अभिपूजयामि स्तौमीत्यर्थः केपुनस्तेयूयं उच्यते—वास्तोष्पतित्वष्टारंराणःस्तोत्रादिभिःक्रीडन् हविर्ददद्वाहंन्याधनकरीसजोषाः इतरदेवैःसहगच्छन्तीप्रीणयन्तीवा धिषणा वाङ्मनैतत् वाग्देवता एताद्वितीयार्थेप्रथमा उक्तलक्षणांवाणीवनस्पतीनोषधीश्च नमोभिःसहाचरैतिसंबन्धः किमर्थं रायएषे धनानिप्राप्नुम् ॥ ८ ॥

८. तुम सब बहुत लोगों के पोषक और यज्ञ के नेता हो। स्तोत्र आदि के द्वारा अथवा हवि देकर हम तुम्हारी स्तुति, पन-लाभ के लिए करते हैं। वास्तुपति त्वष्टा की हम स्तुति करते हैं। धन देनेवाली और अन्यान्य देवों के साथ गमन करनेवाली या आनन्दित होनेवाली धिषणा (वाणी) की हम स्तुति करते हैं। वनस्पतियों और ओषधियों की हम स्तुति करते हैं।

तुजेनस्तनेपर्वताः सन्तुस्वैतवोयेवसंवो नवीराः ।

पुनित आस्योयजतः सदानो वर्धात् शंसं नर्यो अभिष्टौ ॥ ९ ॥

तुजे । नः । तने । पर्वताः । सन्तु । स्वऽएतवः । ये ।

वसंवः । न । वीराः । पुनितः । आस्यः । यजतः । सदा । नः ।

वर्धात् । नः । शंसम् । नर्यः । अभिष्टौ ॥ ९ ॥

पर्वताः पर्ववन्तः पुराणवन्तोभेदाः तनेविस्तृतेतुजेदाने यद्वा तनेतिपुत्रनाम षष्ठ्यर्थेचतुर्थी पुत्रस्पदानइत्यर्थः अथवा नस्तुजेपुत्रेतनेतत्पुत्रेच स्वैतवः शोभनमनाः सन्तु भवन्तु कीदृशास्ते येवसवः जगतोवासयितारः वीरान वीराइव किंच पुनितः स्तुतः आस्यः आश्रयः सवैर्यजतोयजनीयआदित्यः सदासर्वदा नः शंसं अस्माकंस्तुतिं नर्योनरेभ्योहितोदेवःअभिष्टौ अभिगतएषणे अभिगमनेवासति वर्धाव वर्धयेत् ॥ ९ ॥

९. वीरों की तरह जगत् के संस्थापक मेघ, विस्तृत दान के विषय में, हम लोगों के प्रति अनुकूल हों। वे स्तुतियोग्य, आप्त्य, यजनीय, मनुष्यों के हितकारी और हम लोगों की स्तुति से सदा प्रसन्न होकर हम लोगों को समृद्ध करें।

वृष्णो॑ अस्तोषि॑ भूम्यस्य॒ गर्भं॑ त्रितो॒ नपा॑त॒ मपां॑ सुवृ॒क्तिः ।
 गृणी॑ते अ॒ग्निरे॒तरी॑ न॒ शूषैः॑ शोचि॒ष्केशो॑ निरि॒णाति॑ वना ॥ १० ॥ १४ ॥
 वृष्णः । अस्तोषि । भूम्यस्य । गर्भम् । त्रितः । नपातम् ।
 अपाम् । सुवृक्तिः । गृणीते । अग्निः । एतरी । न । शूषैः ।
 शोचिः ऽकेशः । नि । रिणाति । वना ॥ १० ॥ १४ ॥

भूम्यस्य भूमिरन्तरिक्षं तदर्हस्यतादृशस्य वृष्णो वर्षकस्य पर्जन्यस्य अथवा भूम्यो भूमे-
 रेवार्हः तदुचितवृष्टिप्रदानात् तादृशस्य मेघस्य गर्भं गर्भस्थानीयं अपानपातं रक्षकं वैद्युतम-
 ग्निं सुवृक्तिं स्तोत्रकर्मेतत् शोभनपापादिवर्जनवतास्तोत्रेण अस्तोषि स्तुतवानहं सत्रित-
 स्तीर्णतमः त्रिषु स्थानेषु त्रित्वापन्नेषु तायमानोऽग्निः एतद्विगन्तरिमयि शूषैः सुखकरैः रश्मि-
 भिः न गृणीते नगरणं कुरुते न कुध्यतीत्यर्थः किंतु शोचिष्केशः प्रदीप्तरश्मिः सन् वना
 वनानि निरिणाति हिनस्ति दहतीत्यर्थः ॥ १० ॥

१०. हम वर्षणकारी, अन्तरिक्ष (मेघ) के गर्भस्थानीय जल के रक्षक
 वैद्युत् अग्नि की, पापवर्जित शोभन स्तोत्रों-द्वारा, स्तुति करते हैं। अग्नि
 तीन स्थानों में व्याप्त और त्रिविध हैं। मेरे गमनकाल में अग्नि सुख-
 कर रश्मियों द्वारा मेरे ऊपर क्रुद्ध नहीं होते हैं; किन्तु प्रदीप्त ज्वाला
 धारण कर वे जंगलों को जलाते हैं।

क॒थाम॒हे रु॒द्रिया॑य ब्र॒वाम॒ कद्रा॑ये चि॒क्रितु॑षे भ॒गाय॑ ।

आप॒ ओष॑धीरु॒तनो॑ वन्तु द्यौर्व॒ना गिर॑यो वृ॒क्षकै॑शाः ॥ ११ ॥

क॒था । म॒हे । रु॒द्रिया॑य । ब्र॒वाम॒ । कत् । रा॒ये । चि॒क्रितु॑षे ।

भ॒गाय॑ । आपः । ओष॑धीः । उ॒त । नः । अ॒वन्तु॒ । द्यौः । व॒ना ।

गिर॑यः । वृ॒क्षकै॑शाः ॥ ११ ॥

वयमत्रयः कथा केन प्रकारेण महे महते रुद्रियाय रुद्रपुत्राय मरुद्गणाय ब्रवा-
 म स्तुतिः क्व किंच स्तोत्रं राये धनलाभाय चिकितुषे सर्वजानते भगायैतन्नाम-
 काय देवाय ब्रवाम उतापिच आपः अब्देवताः ओषधीरोषधयो द्यौर्द्युदेवता वनावनानि गिर-
 यो वृक्षकैशाः वृक्षाण्वकेशस्थानीयायेषां एता उक्ते देवतानोस्मानवन्तुरक्षन्तु ॥ ११ ॥

११. हम अत्रिगोत्रोत्पन्न किस प्रकार से महान् रुद्रपुत्र मरुतों की
 स्तुति करें? सर्वविद् भगदेव को, धन-लाभ के लिए, कौन-सा स्तोत्र
 कहें। जलदेवता, ओषधियाँ, द्युदेवता, वन और वृक्ष जिनके केशस्वरूप
 हैं, वे पर्वत हम लोगों की रक्षा करें।

शृणोतु न ऊर्जापतिर्गिरः स न भूस्तरीयाँ इषिरः परिज्मा ।

शृण्वन्त्वापः पुरो न शुभ्राः परिस्त्रुचो बबृहाणस्यार्द्रैः ॥ १२ ॥

शृणोतु । नः । ऊर्जाम् । पतिः । गिरः । सः । नभः । तरीयान् ।

इषिरः । परिज्ज्मा । शृण्वन्तु । आपः । पुरः । न । शुभाः ।

परि । स्त्रुचः । बबृहाणस्य । अर्द्रैः ॥ १२ ॥

नोस्माकंगिरः स्तुतिः शृणोतु कः उर्जाबलानांपतिर्वायुः अथवा ऊर्जामचानांपतिः प्राणो-
पाधिकस्य वायोः कृत्स्नात्तृत्वं प्रसिद्धं श्रुतिश्च भवति—प्राणस्याचमिदं सर्वं प्राणपतिरकल्पयदिति ।
सः नभोनभसिचारी तरीयान् तरितव्यः इषिरोगमनशीलः परिज्मापरितोगन्ता किंच आपः
शृण्वन्तु गिरः कीदृश्यस्ताः पुरो न पुराणीव शुभ्राः दीप्ताः बबृहाणस्य वर्धमानस्य अर्द्रैर्मेघस्य
वापर्वतस्य वापरिपरितः स्त्रुचः सरणशीलाः ॥ १२ ॥

१२. बल अथवा अन्न के अधिपति और आकाशचारी वायु हमारी
स्तुतियों को सुनें । नगर की तरह उज्ज्वल, बड़े पर्वत के चतुर्दिक् सरण-
शील वारिधारा हमारी वाणी सुने ।

विदा चिन्तुमहान्तो ये व एवा ब्रवाम दस्मा वार्यन्दधानाः ।

वयश्च न सुभ्व आ वयन्ति क्षुभामर्तमनुयतं वधस्त्रैः ॥ १३ ॥

विदा । चित् । नु । महान्तः । ये । वः । एवाः । ब्रवाम् । दस्माः ।

वार्यम् । दधानाः । वयः । चन । सुभ्वः । आ । अव । यन्ति ।

क्षुभा । मर्तम् । अनुयतम् । वधस्त्रैः ॥ १३ ॥

हे महान्तो मरुतो नु क्षिप्रं यूयं विद जानीथ स्तोत्रं हे दस्माः दर्शनीयाः वीर्युष्मान्ये एवाः
गन्तारो युष्मान् भजमानाः वार्यवरणीयं हविः दधानाः ददानाधारयन्तो वा वयं ब्रवामस्तुतिं यद्वा
येवः यूयमित्यर्थः ये यूयमेवाः अस्मद्यज्ञं अभिगन्तारः ते विद चिदिति पूरणः वयश्च न आगन्ता
रश्चैते मरुतः सुभ्वः सुष्ठु भवन्तः प्रवृद्धाः आ अस्मदभिमुखं वयन्ति गच्छन्ति किं कुर्वन्तः क्षुभा
क्षोभकेण सहितं मर्तमरणधर्माणैर्वैरिणं अनुयतं अभिगतं वधस्त्रैरायुधैः परिहरन्तो वयन्ति ॥ १३ ॥

१३. हे महान् मरुतो, तुम लोग शीघ्र ही स्तोत्रों को जानो । हे
दर्शनयोग्य, तुम्हारी स्तुति करनेवाले हम लोग श्रेष्ठ हव्य धारण करके
तुम्हारी स्तुति करते हैं । मरुद्गण अनुकूल भाव से आगमन करके, क्षोभ-
द्वारा अभिभूत मनुष्य वैरियों को अस्त्रों-द्वारा नार करके, हम लोगों के
निफट उपस्थित हों ।

आदैव्यानिपार्थिवानिजन्मापश्वाच्छासुमखायवोचम् ।

वर्धन्तांद्यावोगिरिश्रन्द्राग्राउदावर्धन्तामभिषांताअर्णाः ॥ १४ ॥

आ । दैव्यानि । पार्थिवानि । जन्म । अपः । च । अच्छ ।

सुसुमखाय । वोचम् । वर्धन्ताम् । द्यावः । गिरः । चन्द्रऽअर्णाः ।

उदा । वर्धन्ताम् । अभिऽसांताः । अर्णाः ॥ १४ ॥

दैव्यानि देवसंबन्धीनि पार्थिवानि पृथिवीसंबन्धीनिच जन्म जन्मानि अपश्च अपसा-
च्छाभिषासुमखायशोभनयज्ञायमरुदणायवोचंनवीमिगिरः स्तुतयोर्वर्धतां द्यावोद्योतमानाः
स्वप्रतिपाद्यार्थप्रकाशिन्यः चन्द्राग्राः आह्लादनं हिरण्यं वा अग्रे यासां तास्तादृश्यः सत्योव-
र्धन्तां अर्णाः नद्यश्च अभिषाताः मरुद्भिः संभक्ताः उदा उदकेन वर्धन्तां समृद्धाभवन्तु ॥ १४ ॥

१४. हम देव-सम्बन्धी और पृथ्वी-सम्बन्धी जन्म तथा जल-लाभ
करने के लिए सुन्दर यज्ञवाले मरुतों की स्तुति करते हैं । हमारी स्तुतियाँ
वर्द्धमान हों । प्रीतिदायक स्वर्ग समृद्धि-सम्पन्न हों । मरुतों-द्वारा
परिपुष्ट नदियाँ जलपूर्ण हों ।

पदेपदेमेजरिमानिधायिवरून्नीवाशक्रायापायुभिश्च ।

सिषक्तुमातामहीरसानस्मत्सूरिभिर्ऋजुहस्तऋजुवनिः ॥ १५ ॥ १५ ॥

पदेऽपदे । मे । जरिमा । नि । धायि । वरून्नी । वा । शक्रा ।

या । पायुऽभिः । च । सिसक्तु । माता । मही । रसा । नः ।

स्मत् । सूरिऽभिः । ऋजुऽहस्ता । ऋजुऽवनिः ॥ १५ ॥ १५ ॥

जरिमास्तुतिर्मेमदीयापदेपदे तदातवाभूमौनिधायि निधीयते स्थाप्यते क्रिय-
तइत्यर्थः याचशक्रा शक्रासती पायुभीरक्षणैः वरून्नी अस्मदुपद्रववारयित्रीभवति वाशब्द-
अर्थे मातासर्वस्यनिर्मात्री मही महती पूज्या रसा सारभूताभूमिः सिषक्तु सेवतां नोस्माकं
स्तुतिं अथवा स्तुतानोस्मान्सिषक्तु स्पच्छब्दः प्रशस्तवचनः प्रशस्तैः सूरिभिः मेधाविभिः स्तोतृ-
भिः निमित्तैः तेषां परिचर्ययाप्रीतेत्यर्थः ऋजुहस्ता अस्मदनुकूलहस्ता ऋजुवनिः कल्याणदानाभ-
वतु ॥ १५ ॥

१५. हम सदा स्तुति करते हैं । जो उपद्रवों का निवारण करके हम
लोगों की रक्षा करने में समर्थ होती है, वह सबकी निर्मात्री, पूज्या भूमि
हम लोगों की स्तुति को ग्रहण करे । प्रशस्त वचनवाले मेधावी स्तोताओं
के प्रति वह प्रसन्न हो और अनुकूल हस्त होकर हम लोगों को कल्याण
प्रदान करे ।

कथादाशेमनमसासुदानूनेवयामरुतोअच्छोक्तौप्रश्रवसोमरुतोअच्छोक्तौ।
मानोहिर्बुध्नोरिषेधास्माकंभूदुपमातिवनिः ॥ १६ ॥

कथा । दाशेम । नमसा । सुदानून् । एवयाम् । मरुतः । अच्छोऽुक्तौ ।
प्रश्रवसः । मरुतः । अच्छोऽुक्तौ । मा । नः । अहिः । बुध्नयः ।
रिषे । धात् । अस्माकम् । भूत् । उपमातिवनिः ॥ १६ ॥

वयं कथा केन प्रकारेण दाशेम परिचरेम नमसास्तोत्रेणाचेनवासुदानून् शोभनदानान्म-
रुतःएवयाएवंक्रियमाणप्रकारेणअच्छोक्तौ आभियुख्येनवचनेनिमित्तेसति तान्मरुतःकथंपरिच-
रेम तेषांदुराराध्यत्वादितिभावः कथं प्रश्रवसः प्रकृष्टाच्चाभवन्ति अच्छोक्तौ अभिगन्त्युक्तिः
स्तुतिर्यस्यतादृशेमयि यद्वा प्रश्रवसःप्रकृष्टाजस्यममअच्छोक्तौस्तोत्रनिमित्तेसति मरुतःक-
थाकेनप्रकारेणदाशेम पुनरुक्तिरादरार्था अहिर्बुध्नयोदेवोस्मान् रिषे हिंसकाय माधाव मास्था-
पयतु सदेवोस्माकंभूव भवतु उपमातिवनिः शत्रूणांहन्ता ॥ १६ ॥

१६. हम लोग किस प्रकार से दानशील मरुतों का समुचित स्तवन
करें ? किस प्रकार वर्तमान स्तोत्र-द्वारा मरुतों के योग्य उपासना करें ?
वर्तमान स्तोत्र-द्वारा मरुतों का स्तवन कैसे सम्भव है ? अहिबुध्न्य देव
हम लोगों का अनिष्ट नहीं करें; शत्रुओं को विनष्ट करें ।

इतिचिन्नुप्रजायैपशुमत्यैदेवासोवनतेमर्त्योवआदेवासोवनतेमर्त्योवः ।
अन्नाशिवांतन्वोधासिमस्याजरांचिन्मेनिर्ऋतिर्जग्रसीत ॥ १७ ॥

इति । चित् । नु । प्रजायै पशुमत्यै । देवासः । वनते । मर्त्यः ।
वः । आ । देवासः । वनते । मर्त्यः । वः । अन्नं । शिवाम् । तन्वः ।
धासिम् । अस्याः । जराम् । चित् । मे । निःऋतिः । जग्रसीत् ॥ १७ ॥

हेदेवासोदेवाः वोयुष्मान् इतिचिद् इत्थमेव नु क्षिप्रं प्रजायै पशुमत्यै पशुसहि-
सायापत्याय वनते भजते मर्त्योभनुष्योयजमानः आदेवासइतिपुनरुक्तिरादरार्था अ-
न्नास्मिन्यज्ञे शिवांधासि अन्नं मे मम अस्यास्तन्वोदैवैरनुगृहीतस्यपुत्रस्य करोतु
निर्ऋतिर्देवता जरांचिद् जरांच जग्रसीतग्रसतु ॥ १७ ॥

१७. हे देवो, मनुष्य यजमान सन्तान के लिए और पशुओं के लिए
शीघ्र ही तुम लोगों की उपासना करते हैं । हे देवो, मनुष्य लोग
तुम्हारी उपासना करते हैं । इस यज्ञ में निर्ऋति देवता कल्याणकर
अन्न-द्वारा हमारे शरीर का पोषण करें और जरा दूर करें ।

अथाष्टादशी-

तां वो देवाः सुमतिमूर्जयन्ती मिषमश्यामवसवः शसा गोः ।

सानः सुदानुर्मृळयन्ती देवी प्रतिद्रवन्ती सुविताय गम्याः ॥ १८ ॥

ताम् । वः । देवाः । सुमतिम् । ऊर्जयन्तीम् । इषम् । अश्याम् ।

वसवः । शसा । गोः । सा । नः । सुदानुः । मृळयन्ती ।

देवी । प्रति । द्रवन्ती । सुविताय । गम्याः ॥ १८ ॥

हे देवाः हे वसवो वासयितारो वो युष्माकं स्वभूतांतां प्रसिद्धां सुमतिशोभनमननसाधनां अनेनमतिवृद्धिरन्मयं हि सौम्यमनइत्यादिषु प्रसिद्धा ऊर्जयन्तीं बलकरिं इषं षणसाधनमजं क्षीरदध्यादिलक्षणं शसास्तुत्या गोः सकाशादश्यामप्राप्नुयाम सा देवी नोस्मान् सुविताय सुखाय प्रतिगम्याः प्रतिगम्याव अभिगच्छेत् सा इदं देवा विशेभ्यते सुदानुः शोभनदानां मृळयन्ती सुखयन्ती द्रवन्ती अस्मदभिमुखं गच्छन्ती ॥ १८ ॥

१८. हे द्युतिमान् वसुओ, हम लोग तुम्हारी उस सुमति धेनु से बलकारक और हृदय-पोषक अन्न लाभ करें। वह दानशीला और सुखवायिनी देवी हम लोगों के सुख के लिए शीघ्र आगमन करे।

अथैकोनविंशी-

अभि न इळा यूथस्य माता स्म न दीभि रूर्वशी वा गृणातु ।

उर्वशी वा बृहद्दिवा गृणाना भ्यूर्वा ना प्रभृथस्यायोः ॥ १९ ॥

अभिः । नः । इळा । यूथस्य । माता । स्मत् । नदीभिः ।

उर्वशी । वा । गृणातु । उर्वशी । वा । बृहद्दिवा । गृणाना ।

अभिः ऊर्वा ना । प्रभृथस्य । आयोः ॥ १९ ॥

अभिगृणातु नोस्मानिळाभूमिः यूथस्य गोसंघस्य मातानिर्मात्री यद्वा इळा गोरूपधरामनोः पुत्रीत्याहुः यद्वा यूथस्य मरुद्गणस्य निर्मात्री इळामाध्यमिकीवाक् अथोर्वशीमाध्यमिकीवाक् नदीभिर्गङ्गादिभिः सह गृणातु स्मच्छब्दः प्रशस्तवचनइत्युक्तं प्राशस्त्यं गृणातु अथवा अन्तरिक्षस्थाना देवता नोस्माकं प्राशस्त्यं गृणातु वा अथवा उर्वशी बृहन्नाम शयित्री आदित्याख्याद्युस्थान देवता नः प्राशस्त्यं गृणातु कीदृशी सा उर्वशी बृहद्दिवा प्रभूतदीभिः गृणाना शब्दयन्ती अस्मदीयं कर्म प्रशंसन्ती अभ्यूर्वा ना आच्छादयन्ती

कं आयोःआयुंमनुष्यंयजमानं केन प्रभृथस्यतेजसोवोदकस्यवादानेन प्रभृथस्यतेजसो-
वोदकस्येतिनिर्कृतं । अथवा प्रभृथस्यप्रभरणवतआयोर्यज्ञमभ्युर्णानाआच्छादयन्ती ॥ १९ ॥

१९. गोसंघ की निर्मात्री इडा और उर्वशी नदियों के साथ हम लोगों
के प्रति अनुकूल हों । निरतिशय दीप्तिशालिनी उर्वशी हम लोगों के यज्ञ
आदि कार्य की प्रशंसा करके यजमानों को दीप्ति-द्वारा समाच्छादित
करके उपस्थित हो ।

सिषंक्तुनऊर्जव्यस्यपुष्टेः ॥ २० ॥ १६ ॥

सिषंक्तु । नः । ऊर्जव्यस्य । पुष्टेः ॥ २० ॥ १६ ॥

ऊर्जव्यस्यैतन्नामकस्यराज्ञःपुष्टेःपोषकस्य संबन्धिनो नोस्मान् सिषक्तुसेवतांसामर्थ्या-
देवसंघइतिगम्यते अथवा उर्वशीमरुद्गणोवागृह्यते प्रकृतत्वादिति ॥ २० ॥

२०. पोषक ऊर्जव्य राजा का देवसंघ हम लोगों का सेवन करे ।

प्रशंतमेत्यष्टादशर्चंदशमंसूक्तं भौमस्यात्रैराष्वैष्टुभं पूर्वसूक्तेवैतदित्युक्तत्वाद् इदम-
पिवैश्वदेवं तमुष्टुहीत्येकादशीरुद्धदेवत्या सप्तदशेकपदा एतयोरुपांत्यैकपदेत्यनुक्रमिष्यमाण-
त्वाद् अत्रानुक्रमणिका—प्रशंतमाद्भूनैकादशीरौद्धीति । विनियोगोलैंगिकः ।

प्रशंतमावरुणं दीधिती गीमित्रं भगमर्दिती नूनमश्याः ।

पृषद्योनिः पञ्चहोता शृणोत्वतूर्तपन्था असुरो मयोभुः ॥ १ ॥

प्र । शम्भतमा । वरुणम् । दीधिती । गीः । मित्रम् । भगम् ।

अर्दितिम् । नूनम् । अश्याः । पृषत्पृषद्योनिः । पञ्चहोता । शृणोतु ।

अतूर्तपन्थाः । असुरः । मयःपृषभुः ॥ १ ॥

शंतमा अत्यन्तसुखकरी गीः स्तुतिरूपावाक् वरुणं मित्रं भगं अर्दिती च दीधिती दी-
धित्याकर्मणा हविःप्रक्षेपणात्मकेन सह नूनमवितथं प्राश्याः प्रामोतु किंच पृषद्योनिः पृष-
द्वर्णान्तरिक्षस्थः पञ्चहोता पञ्चविधस्य प्राणापानादिहोमस्य साधको वायुः यद्वा पञ्चहोतेति वा-
योर्नाम वायुः पञ्चहोतासंप्राणइति हिश्रुतेः । सचातूर्तपन्थाः अर्हिसितगतिः असुरः प्राणस्य दा-
ता मयोभुः सुखस्यास्पदभूतः एवमुक्तलक्षणो वायुः शृणोतुस्तोत्रमिति ॥ १ ॥

१. प्रदत्त हव्य के साथ हम लोगों का निरतिशय सुखदायक स्तोत्र
वरुण, मित्र, भग और आदित्य के निकट उपस्थित हो । जो प्राण आदि
पञ्च वायु के साधक हैं, जो विविध वर्ण के अन्तरिक्ष में अवस्थान करते
हैं, जिनकी गति अप्रतिहत है, जो प्राणदाता और सुखसम्पादक हैं, वे
वायु हम लोगों का स्तोत्र श्रवण करें ।

प्रतिमेस्तोममदितिर्जगृभ्यात्सूनुंनमाताहृद्यं सुशेवंम् ।

ब्रह्मप्रियं देवहितं यदस्त्यहं मित्रेवरुणे यन्मयोभु ॥ २ ॥

प्रति । मे । स्तोमम् । अदितिः । जगृभ्यात् । सूनुम् । न । माता ।

हृद्यम् । सुशेवंम् । ब्रह्म । प्रियम् । देवहितम् । यत् । अस्ति ।

अहम् । मित्रे । वरुणे । यत् । मयःऽभु ॥ २ ॥

मेमदीयं स्तोमं स्तोत्रं अदितिर्देवता प्रतिजगृभ्यावप्रतिगृह्णातु सूनुंनमाता स्वतनुजं जननी-
व सायथापतिगृह्यआलिङ्ग्यपरितुष्यति तद्वदित्यर्थः कीदृशं हृद्यं हृदयंगमं सुशेवं शोभन-
सुखकरं एतद्वयं साधारणं किंच ब्रह्म मंत्रजातं प्रियं प्रियकरं देवहितं देवैः प्राप्यं यदस्ति यद्ब्रह्म
मयोभु सुखसाधनं तदहं मित्रेवरुणे च प्रापयामीति शेषः यद्वा मित्रेवरुणे च अहोरात्राभिमानि देवयोः
यदुक्तलक्षणं ब्रह्म परिवृढं यज्ञादिरूपं कर्मास्तितदहं धारयामीति ॥ २ ॥

२. हमारे हृदयंगम और सुखकर स्तोत्र को अदिति देवता ग्रहण करें,
जैसे जननी अपने पुत्र को ग्रहण करती है । अहोरात्राभिमानि देव मित्र
और वरुण के उद्देश से हम मनोहर, आनन्ददायक और देवग्राह्य स्तोत्र
(मन्त्रजात) प्रदान करते हैं ।

उदीरयेत्येषा एकादशनेसावित्रेपशौवपायाज्या सूत्रितं च—उदीरय कवितमं कवीनां भगं-
धियं वाजयन्तः पुरंधिमिति द्वेदिति ।

उदीरय कवितमं कवीनामुनन्तैनमभि मध्वा घृतेन ।

सनो वसूनि प्रयता हितानि चन्द्राणि देवः सविता सुवाति ॥ ३ ॥

उत् । ईरय । कवितमम् । कवीनाम् । उनन्त । एनम् । अभि ।

मध्वा । घृतेन । सः । नः । वसूनि । प्रयता । हितानि । चन्द्राणि ।

देवः । सविता । सुवाति ॥ ३ ॥

अनया अग्निः सविता च स्तूयते हे कृत्विजः कवीनां कवितमं अतिशयेन क्रान्तदर्शिनं अ-
मुं पुरोवर्तिनं अग्निं सवितारं वा उदीरय ऊर्ध्वं प्रापयत हर्षयतेत्यर्थः एनं देवं मध्वा मधुरेण सोमर-
सेन घृतेन च अभ्युनन्त अभिर्षिचत तर्पयतेत्यर्थः स सविता देवो नोऽस्मभ्यं वसूनि निवासयोग्या-
नि गवादिधनानि प्रयता प्रयतानि हितानि चन्द्राणि आह्लादकानि हिरण्यानि सुवाति प्रय-
च्छित्यर्थः ॥ ३ ॥

३. हे ऋत्विको, तुम लोग अतिशय क्रान्तदर्शी और पुरोवर्ती अग्नि
अथवा सविता को उदीप्त करो—प्रमुदित करो । मधुर सोमरस और
घृत-द्वारा इन्हें अभिषिक्त करो—तृप्त करो । वे सविता देव हम लोगों
को शुद्ध, हितकर तथा आह्लादक हिरण्य प्रबल करें ।

अथचतुर्थी-

समिन्द्रणोमनसानेषिगोभिःसंसूरिभिर्हरिवःसंस्वस्ति ।

संब्रह्मणादेवहितंयदस्तिसंदेवानांसुमत्यायज्ञियानाम् ॥ ४ ॥

सम् । इन्द्र । नः । मनसा । नेषि । गोभिः । सम् । सूरिभिः ।

हरिः । स्वस्ति । सम् । ब्रह्मणा । देवहितम् । यत् ।

अस्ति । सम् । देवानाम् । सुमत्या । यज्ञियानाम् ॥ ४ ॥

हेइन्द्र नोस्मान् मनसा प्रकृष्टेनचेतसा गोभिःसह संनेषिनयसि अस्मभ्यंगाःप्रापय-
सीत्यर्थः एवंसर्वत्र हेहरिवः हरिभ्यांतद्वन्निन्द्र सूरिभिर्मैधाविभिःपुत्रैर्ऋत्विग्भिर्वा सन्नेषि
तथा स्वस्तिभिःक्षेमैःसंनेषि ब्रह्मणा प्रभूतेनानेनसंनेषि यदञ्चदेवहितमस्ति तेन किंच यज्ञि-
यानां यज्ञार्हाणांदेवानां सुमत्या अनुग्रहबुद्ध्यासंनेषि ॥ ४ ॥

४. हे इन्द्र, तुम हम लोगों को प्रसन्न मन से गोएँ प्रदान करते हो ।

हे अश्वद्वय-सम्पन्न इन्द्र, तुम हम लोगों को मेधावी पुत्र अथवा ऋत्विक्,
कल्याण, देवताओं के हितकर अन्न और यज्ञीय देवों का अनुग्रह प्रदान
करते हो ।

देवोभगःसवितारायोअंशइन्द्रोवृत्रस्यसंजितोधनानाम् ।

ऋभुक्षावाजउतवापुरंधिरवन्तुनोअमृतासस्तुरासं ॥ ५ ॥ १७ ॥

देवः । भगः । सविता । रायः । अंशः । इन्द्रः । वृत्रस्य । सम्जितः ।

धनानाम् । ऋभुक्षाः । वाजः । उत । वा । पुरम् । धिः । अवन्तु ।

नः । अमृतासः । तुरासः ॥ ५ ॥ १७ ॥

अत्रलिंगोक्तदेवताः भगोदेवःसविताच रायोधनस्यस्वामी अंशस्त्वष्टा वृत्रस्यहन्ताइ-
न्द्रश्च एतेदेवाः धनानांसंजितःसम्यक्जेतारः ऋभुक्षाः ऋभुर्वाजश्च उतवा अपिच पुरंधिर्बहु-
धीः विम्बोच्यते एतेच अमृतासोअमृताअमरणधर्माणः भगादिदेवाः तुरासः अस्मद्यज्ञंभवि
स्वरयाणाःसंतो नोस्मानवन्तुरक्षन्तु ॥ ५ ॥

५. भगदेव, धनस्वामी सविता, वृत्रहन्ता इन्द्र, भली भाँति से धन
के विजेता ऋभुक्षा, वाज और पुरन्धि आदि समस्त अमर शीघ्र ही हम
लोगों के यज्ञ में उपस्थित होकर हम लोगों की रक्षा करें ।

मरुत्वतोअप्रतीतस्यजिष्णोरजूर्यतःप्रब्रवामाकृतानि ।

नतेपूर्वमघवन्नापरासोनवीर्यं नूतनःकश्चनाप ॥ ६ ॥

मरुत्वतः । अप्रतिइतस्य । जिष्णोः । अजूर्यतः । प्र । ब्रवाम् ।

कृतानि । न । ते । पूर्व । मघवन् । न । अपरासः । न । वीर्यम् ।

नूतनः । कः । चन । आप ॥ ६ ॥

वयं यजमानामरुत्वतोमरुद्भिस्तद्वतइन्द्रस्य कृतानि कर्माणि प्रब्रवाम प्रख्यापयाम की-
दृशस्य तस्य अप्रतीतस्य अप्रतिगतस्य युद्धे अपलायमानस्य नकेवलंतावन्मानं जिष्णोर्ज-
यनशीलस्य अजूर्यतःअजीर्यमाणस्य सर्वदायूनइत्यर्थः अथप्रत्यक्षेणोच्यते हेमघवन्निन्द्र
तेव वीर्यं पराक्रमं पूर्वेपुरातनाः पुरुषाःनापुः नापरासोअपरेपिनापुः किंवहुना नूतनःकश्च-
नआश्चर्यभूतोयःकोपिवीर्यनाप नपामोति ॥ ६ ॥

६. हम यजमान मरुद्भान् इन्द्र के कार्यों का वर्णन करते हैं । वे युद्ध
से कभी पलायमान नहीं होते हैं । वे जयनशील और जरारहित हैं ।
हे इन्द्र, तुम्हारे पराक्रम को किसी पुरातन पुरुष ने नहीं पाया है, उनके
पीछे होनेवालों ने भी नहीं पाया है । और क्या, किसी नवीन ने
भी तुम्हारे पराक्रम को नहीं पाया है ।

उपस्तुहिप्रथमंरत्नधेयंबृहस्पतिसनितारंधनानाम् ।

यःशंसतेस्तुवतेशंभविष्ठःपुरुवसुरागमज्जोहुवानम् ॥ ७ ॥

उप । स्तुहि । प्रथमम् । रत्नधेयम् । बृहस्पतिम् । सनितारम् ।

धनानाम् । यः । शंसते । स्तुवते । शंभविष्ठः । पुरुवसुः ।

आगमत् । जोहुवानम् ॥ ७ ॥

हेअन्तरात्मन् त्वं प्रथमंमुख्यंप्रकृष्टतममित्यर्थः रत्नधेयं रमणीयधनदातारं धनानां ह-
विलक्षणानां सनितारं संभकारं अथवा रत्नशब्देनमणिमुक्तादयोगृहीताः इह धनशब्देन
गवादयः गवादिदातारं बृहस्पतिं बृहतोमंत्रस्यपतिंस्वामिनंदेवं उपस्तुहि देवःशंसते स्तोत्रैः
स्तुवते सामभिर्यजमानाय शंभविष्ठः सुखस्यभावयितुतमोभवति यश्च जोहुवानं आह्वयन्तं
यजमानं पुरुवसुः प्रभूतधनःसन् आगमत्आगच्छति तमुपस्तुहि ॥ ७ ॥

७. हे अन्तरात्मा, तुम अतिशय श्रेष्ठ और रमणीय धनदाता
बृहस्पति (मन्त्रपति) की स्तुति करो । वे हविलक्षण धन के विभागकर्ता
हैं । वे स्तोत्रकर्ता यजमान को महान् सुख प्रदान करते हैं । आह्वान करने-
वाले यजमान के निकट वे प्रभूत धन लेकर आगमन करते हैं ।

तवोतिभिःसचमानाअरिष्टाबृहस्पतेमघवानःसुवीराः ।
 येअश्वदाउतवासन्तिगोदायेवस्रदाःसुभगास्तेषुरायः ॥ ८ ॥
 तव । उतिभिः । सचमानाः । अरिष्टाः । बृहस्पते । मघवानः ।
 सुवीराः । ये । अश्वदाः । उत । वा । सन्ति । गोदाः । ये ।
 वस्रदाः । सुभगाः । तेषु । रायः ॥ ८ ॥

हेबृहस्पते तवोतिभिः रक्षाभिः सचमानाः संगच्छमानाः अरिष्टाः अहिंसिताः मघवानो-
 धनवन्तः सुवीराः शोभनपुत्राश्चभवन्ति येत्वदनुगृहीताःअश्वदाः बहूनामश्वानांदातारःसन्ति
 उतवा अथवा गोदाःसन्ति येच वस्रदाः सुभगाः शोभनधनाःसन्ति तेषुसर्वेषु रायोधनानि
 संभवन्तिविशेषः ॥ ८ ॥

८. हे बृहस्पति, तुम्हारे द्वारा रक्षित होने पर मनुष्य लोग अहिंसित,
 धनवान् और सुन्दर पुत्रों से युक्त होते हैं । तुम्हारे द्वारा अनुगृहीत होकर
 जो कोई धनवान् अश्व, गौ और वस्त्र दान करता है, वह धनकृताभ करे ।

विसर्माणंरुणुहिवित्तमेषांयेभुञ्जतेअपृणन्तोअपृणन्तोनउक्थैः ।
 अपव्रतान्प्रसवेवावृधानान्ब्रह्मद्विषःसूर्याद्यावयस्व ॥ ९ ॥

विऽसर्माणम् । रुणुहि । वित्तम् । एषाम् । ये । भुञ्जते । अपृणन्तः ।
 नः । उक्थैः । अपव्रतान् । प्रऽसवे । वृधानान् । ब्रह्मद्विषः ।
 सूर्यात् । यवयस्व ॥ ९ ॥

एषां वक्ष्यमाणानां वित्तं धनं विसर्माणं विसरणशीलं रुणुहिकुरु हेब्रह्मणस्पते एषा-
 मित्युक्तंकेषामित्याह येभुञ्जते अपृणन्तोअपयच्छन्तः केभ्यः उक्थैः स्तुतिप्रतिपादकैःशस्त्रै-
 र्विशिष्टेभ्योनोस्मभ्यं तानपव्रतान्अपगतकर्मणः प्रसवे उत्पत्तिमतिमनुष्यलोके ववृधानान्
 वर्धमानान् ब्रह्मद्विषोब्राह्मणद्वेष्टनमब्रह्मद्वेष्टनवासूर्यावयवयस्व पृथक्कुरु अन्धकारस्थापयेत्यर्थः॥९॥

९. हे बृहस्पति, जो स्तुतिप्रतिपादक हम लोगों को नहीं दान देकर
 स्वयं उपभोग करता है, जो व्रत धारण नहीं करता है, जो मन्त्रविद्वेषी
 है, उसके धन को तुम नष्ट करो । सन्तति-सम्पन्न होकर; यद्यपि वह
 मनुष्य लोक में वर्द्धमान हो रहा है; तथापि तुम उसे सूर्य से पृथक् करो
 अर्थात् अन्धकार में रक्खो । अथदशमी—

यओहतेरक्षसोदेववीतावचुकेभिस्तमरुतोनियान्त ।

योवःशमीशशमानस्यनिन्दासुच्छयान्कामान्करतेसिष्विदानः॥१०॥१८॥

यः । ओहते । रक्षसः । देववीतौ । अचक्रेभिः । तम् । मरुतः । नि ।
यात । यः । वः । शमीम् । शशमानस्य । निन्दात् । तुच्छयान् ।
कामान् । करते । सिस्विदानः ॥ १० ॥ १८ ॥

योयजमानोरक्षसोबलिनोराक्षसाव ओहते प्रापयति देववीतौ देवानांवीतिःप्राभिर्भक्षणं
वायवसतथोक्तःतस्मिन्यज्ञे अन्यथानुष्ठानादिनाआसुरं करोतीत्यर्थः तंयजमानमचक्रेभिःअचक्रेः
रथैः हेमरुतोनियात नितरांप्रापयतअंधकारं यद्वा अचक्रेभिरितिपूर्वत्रान्वयः चक्रशब्देनांगान्यु-
च्यन्ते पुनःपुनःअंगरहितैःकेवलैरेवप्रधानैरोहतेप्रापयति सांगंहिकर्मदेवानभ्येति यश्चवोयुष्माकं
शमीकर्मस्तुतिलक्षणं शशमानस्य शंसमानस्यममसंबन्धि निन्दावनिन्देव वैदिकंज्योतिष्टोमा-
दिरूपकर्म निन्दति स्वयंच तुच्छयान्नश्वरान्कामान्कृष्यादिजनितभोगान् करते कुरुते सि-
स्विदानः स्विद्यन्तात्मानंक्लेशयन् अथवा युष्मासु कमनीयान्भोगान्तुच्छयान्करोति ॥ १० ॥

१०. हे मरुतो, जो यजमान देव-यज्ञ में राक्षसों को बुलाता है अर्थात्
अनुष्ठान को आसुरी बना देता है, अन्न, अश्व, कृषि आदि के द्वारा उत्पन्न
भोग के लिए, जो अपने को क्लेश देता (घमनाकर करता) है और जो
तुम्हारी स्तुति करनेवाले को निन्दा करता है, उस यजमान को
चक्रविहीन रथ-द्वारा तुम लोग अन्धकार में निमग्न कर देते हो ।

तमुषुहिषःस्विषुःसुधन्वायोविश्वस्यक्षयतिभेषजस्य ।

यक्ष्वांमहेसौमनसायरुद्रंनमोभिर्देवमसुरंदुवस्य ॥ ११ ॥

तम् । ऊँ इति । स्तुहि । यः । सुधन्वाः । सुधन्वा । यः । विश्वस्य ।

क्षयति । भेषजस्य । यक्ष्वा । महे । सौमनसाय । रुद्र । नमः । ऽभिः ।

देवम् । असुरम् । दुवस्य ॥ ११ ॥

हेआत्मन् तम् तमेवरुद्रं स्तुहि स्तुतिं कुरु यःस्विषुः शोभनवाणः सुधन्वाश्च विरोधिर्ह-
त्वावसुधुत्वं यश्च विश्वस्यभेषजस्य सर्वस्यौषधस्यक्षयति ईश्वरोभवति शारीरस्य सांसा-
रिकस्यवारिष्ठस्यशमनायेश्वरसेवातिरिक्तस्यौषधस्याभावात् भिषकमत्वाच्चास्यभेषजस्वा-
मित्वं भिषकमत्वाभिषजांशृणोमिइत्यादिश्रुतेः । किंच तमेवरुद्रं दुःस्वात्तत्साधनादुरिताद्वा मो-
चयितारं देवं यश्च यजन् महे यहवे सौमनसाय सुमनस्वाय ईश्वराराधनाच्चित्तशान्तिः
यसिद्धा किंच यमोर्हिर्बिर्भिर्नमस्कारैर्वा देवं योक्त्वान्न असुरम् मरुत्वास्तुवत्तत्तमित्यर्थः
यद्वा प्राणदातारंरुद्रंदुवस्यपरिचरेति ॥ ११ ॥

११. हे आत्मा, तुम रुद्रदेव की स्तुति करो, जिनके वाण और
धनुष सुन्दर हैं—विरोधियों के नाशक हैं । जो समस्त औषधों के ईश्वर
हैं, उन्हीं रुद्र का यजन करो और महान् कल्याण के लिए धृतिमान्
और बलवान् या प्राणदाता रुद्र की परिचर्या करो ।

दमूनसोअपसोयेसुहस्तावृष्णःपत्नीर्नद्योविभवतुष्टाः ।

सरस्वतीबृहद्विवोतराकादशस्यन्तीर्वरिवस्यन्तुशुभाः ॥ १२ ॥

दमूनसः । अपसः । ये । सुहस्ताः । वृष्णाः । पत्नीः । नद्यः ।

विश्वदृष्टाः । सरस्वती । बृहद्विवा । उत । राका । दशस्यन्तीः ।

वरिवस्यन्तु । शुभाः ॥ १२ ॥

अत्रलिङ्गोक्तदेवताः दमूनसोदानमनसोदान्तमनसोवा अपसः चमसाश्वरथगवादिशोभनकर्म-
वन्तः मत्वर्थोलुप्यते अतएव सुहस्ताः कुशलहस्तायेसन्ति तेऋभवः वृष्णाः वर्षकस्येन्द्रस्य पत्नीः
पत्नयःपालयित्र्यः नद्योदनशीलागंगाद्याः विभवतुष्टाः ऋभूणांमध्यमेनकृताः सरस्वती एतच्चा-
मिकानदीवाग्देवीवा बृहद्विवा प्रभूतदीप्तिः उत अपिच राकादेवीच दशस्यन्तीर्दशस्यन्त्यः का-
मान्यच्छन्त्यः शुभादीमास्ताश्ववरिवस्यन्तु अस्मभ्यंधनमिच्छन्तु ॥ १२ ॥

१२. दान्त मन्वाले और चमस-अश्व-रथ-गो आदि के निमांज नें
कुशलहस्त ऋभुगण, वर्षणकारी इन्द्र की पत्नी गंगा आदि नदियां, विभु-
द्वारा कृत सरस्वती नदी और दीप्तिप्रती राका आदि अभीष्टवर्षों तथा
दीप्त हैं । ये हम लोगों को धन प्रदान करें ।

प्रसूमहेसुशरणायमेधांगिरंभरेनव्यसींजायमानाम् ।

यआहनादुहितुर्वक्षणासुरूपाभिनानोअकृणोदिदंनः ॥ १३ ॥

प्र । सु । महे । सुशरणाय । मेधाम् । गिरम् । भरे । नव्यसीम् ।

जायमानाम् । यः । आहनाः । दुहितुः । वक्षणासु । रूपा ।

मिनानः । अकृणोत् । इदम् । नः ॥ १३ ॥

सु सुषु प्रभरे प्रकर्षणसंपादयामि महे महते सुशरणाय शोभनरक्षकायेन्द्राय पर्जन्या-
यवासुसुखायवा किं मेधां मतौधीयमानां गिरं स्तुतिं कीदृशीं नव्यसीं नवतरांअतिशयेनस्तु-
त्यांवाजायमानां इदानींउत्पद्यमानानूतनामित्यर्थः यइन्द्रःपर्जन्योवा आहना आहन्तासेका
दुहितुर्दुहितृस्थानीयायाःपृथिव्याः हिताय वक्षणासु नदीषु रूपा रूपाणि मिनानःकूर्वाण-
दमुदकंनोस्मभ्यंअकृणोत् करोतु ॥ १३ ॥

१३. महान् और शोभन रक्षक इन्द्र या पर्जन्य के लिए हम अतिशय
स्तुत्य और सद्योजात स्तुति प्रदान करते हैं । इन्द्र वर्षणकारी हैं ।
वे कन्यारूप पृथ्वी के हित के लिए नदियों का रूप-विधान करते हैं और
हम लोगों को जल प्रदान करते हैं ।

प्रसुष्टुतिःस्तनयन्तरुवन्तमिळस्पतिंजरितनूनमश्याः ।

योअब्दिमौउदनिमौइर्यतिप्रविद्युतारोदसीउक्षमाणः ॥ १४ ॥

प्र । सुष्टुतिः । स्तनयन्तम् । रुवन्तम् । इळः । पतिम् । जरितः ।

नूनम् । अश्याः । यः । अब्दिमान् । उदनिमान् । इर्यति । प्र ।

विद्युता । रोदसी इति । उक्षमाणः ॥ १४ ॥

अत्रपर्जन्यस्तूयते सुष्टुतिः शोभनास्तुतिः स्तनयन्तं गर्जन्तं रुवन्तं वर्षणजनितं शब्दकुर्वाणं इळः अन्नस्योदकस्य वापतिं स्वामिनं हेजरितः स्तोतः त्वदीयास्तुतिः नूनं प्राश्याः प्रकर्षेण व्यामोतु यक्षपर्जन्यः अब्दिमान् अब्दिः अपादानवान्मेघः तद्वान् उदनिमान् उदकवान् विद्युता तडिता रोदसी द्यावापृथिव्याबुक्षमाणः सिंचन् प्रेरयति गच्छति ॥ १४ ॥

१४. हे स्तोताओ, तुम्हारी शोभन स्तुति गर्जन्तशील और शब्दकारी उदकस्वामी पर्जन्य के पास पहुँचती है । वे मेघों को धारण करते हैं और बारि वर्षण करके द्यावा-पृथिवी को वैद्युतालोक से आलोकित करके गमन करते हैं ।

एषःस्तोमोमारुतंशर्धोअच्छारुद्रस्यसूनूर्युवन्यूरुदश्याः ।

कामोरायेहवतेमास्वस्त्युपस्तुहिपृषदश्वोअयासः ॥ १५ ॥

एषः । स्तोमः । मारुतम् । शर्धः । अच्छ । रुद्रस्य । सूनून् ।

युवन्यून् । उत् । अश्याः । कामः । राये । हवते । मा ।

स्वस्ति । उप । स्तुहि । पृषत् अश्वान् । अयासः ॥ १५ ॥

एषमयासंपादितः स्तोमः स्तोत्रं मारुतं शर्धः मरुतां बलं अच्छ अभिमुखं अश्याः प्रामोतु समुदायरूपेण स्तुत्वा समुदायरूपेणाह—रुद्रस्य सूनून् एषारुद्रेण पुत्रत्वेन परिकृतिरस-छदुक्ता युवन्यून् यूनोमिश्रणेच्छन्वा उव उन्नतं अत्यधिकं अश्याः व्यामुहि हेमनः कामः संकल्पो राये धनार्थं मा मां स्वस्ति अविनश्वरं हवते आह्वयति प्रेरयतीत्यर्थः यस्मा-देवं तस्मात् पृषदश्वान् पृषद्वर्णाश्वोपेतान् अयासो यज्ञगतृन् उप उपेत्य स्तुहि ॥ १५ ॥

१५. 'हमारे द्वारा सम्पादित स्तोत्र रुद्र के तरुण पुत्र मरुतों के अभि-मुख भली भाँति से उपस्थित हो । हे मन, धनेच्छा हम लोगों को निरन्तर उत्तेजित करती है । विधिव (पृषत्) वर्ण के अश्व पर आरोहण करके, जो यज्ञ में गमन करते हैं, उनकी स्तुति करो ।

प्रेषःस्तोमःपृथिवीमन्तरिक्षंवनस्पतीरोषधीरायेअश्याः ।

देवोदेवःसुहवोभूतुमह्यमानोमातापृथिवीदुर्मतौधात् ॥ १६ ॥

प्र । ए॒षः । स्तो॒मः । पृ॒थि॒वीम् । अ॒न्तरि॑क्षम् । व॒न॒स्पती॑न् ।
 ओष॑धीः । रा॒ये । अ॒श्याः । दे॒वः दे॒वः । सु॒ह॒र्वः । भू॒तु । म॒ह्यम् ।
 मा । नः । मा॒ता । पृ॒थि॒वी । दुः॒श्म॒तौ । धा॒तु ॥ १६ ॥

एषःस्तोमःस्तुतिः पृथिव्यादिदेवताः प्राश्याःप्राप्नोतु किमर्थं राये घनार्थं देवोदेवः सर्वोपिदेवः मह्यं मदर्थं सुहवोभूतु स्वाह्वानोभवतु नोस्मान् दुर्मतौ माता सर्वस्यनिर्मात्री यद्वात्रैर्भौमत्वाद्विशेषणमाता तादृशीपृथिवी माधातु मास्थापयतु ॥ १६ ॥

१६. घन के लिए हमारे द्वारा विहित यह स्तोत्र पृथ्वी, स्वर्ग, वृक्ष और ओषधियों के निकट गमन करे । हमारे लिए सब देवों का सुन्दर आह्वान हो । माता पृथ्वी हम लोगों को दुर्मति में मत स्थापित करे ।

उ॒रौदे॒वाअ॒निबा॒धेस्या॑म ॥ १७ ॥

उ॒रौ । दे॒वाः । अ॒नि॒ऽबा॒धे । स्या॑म ॥ १७ ॥

हेदेवाः युष्माकंसंबन्धिन्युरौमहति अनिबाधे नितरांबाधरहिते सुखे स्याम भवेम वयंअवयः ॥ १७ ॥

१७. हे देवो, हम लोग निरन्तर निर्विघ्न महा सुख का भोग करें ।

सम॒श्विनो॒रव॑सा॒नूत॑नेनमयो॒भुवा॑सुप्र॒णी॒तीग॑मेम ।

आनो॒रयि॑व॒हत॒मोत॑वी॒राना॑वि॒श्वान्य॑मृ॒तासौ॑भ॒गानि ॥ १८ ॥ १९ ॥

सम॒ । अ॒श्विनोः॑ । अ॒व॒सा । नू॒त॒नेन॑ । म॒यः॑भु॒वा । सु॒प्र॒णी॒ती ।

ग॒मेम॒ । आ । नः॑ । र॒यिम् । व॒हत॒म् । आ । उ॒त । वी॒रान् ।

आ । वि॒श्वानि॑ । अ॒मृ॒त । सौ॒भ॒गानि ॥ १८ ॥ १९ ॥

वयंअश्विनोः नूतनेनपूर्वमन्यैरननुभूतेन मयोभुवा सुखस्यभावयित्रा सुप्रणीती शोभनप्रणयनवता अवसा रक्षणेन संगमेम संगच्छेमहि हेअमृता अमरणावश्विनौ नोस्मन्यरयिधनंआवहतंप्रापयतं ओतवीरान् सुवीर्यवतः पुत्रानप्यावहतं विश्वानि सौभाग्यान्यप्यावहतम् ॥ १८ ॥

१८. हम लोग अश्विद्वय की उस रक्षा को प्राप्त करें, जिसका पहले किसी ने भी अनुभव नहीं किया है, जो आनन्ददायक तथा सुख-सम्पन्न है । हे अमरणीय अश्विनीकुमारो, तुम दोनों हम लोगों को ऐश्वर्य, वीर पुत्र और समस्त सौभाग्य प्रदान करो ।

आधेनवइतिसप्तदशैकदशसूक्तं अत्रैराष्वैष्टुभैश्वदेवं अत्रानुक्रमणिका—आधे-
नवरूप्यनैतयोरुपांत्यैकपदेति । विनियोगोलैंगिकः अपोनघ्नीयएकधनासु हविर्धानंप्रतिनीयमाना-
सुआद्यानुप्रवचनीया सूत्रितंच—आधेनवःपयसातूर्ण्यर्थाःसमन्यायन्त्युपयन्त्यन्याइति ।

तत्रप्रथमा—

आधेनवःपयसातूर्ण्यर्थाअमर्धन्तीरुपनोयन्तुमध्वा ।
महोरायेबृहतीःसप्तविप्रोमयोभुवोजरिताजोहवीति ॥ १ ॥

आ । धेनवः । पयसा । तूर्णिःअर्थाः । अमर्धन्तीः । उप । नः ।
यन्तु । मध्वा । महः । राये । बृहतीः । सप्त । विप्रः । मयःभुवः ।
जरिता । जोहवीति ॥ १ ॥

धेनवः प्रीणयिष्योनद्योमध्वा मधुरेण पयसारसेनसहिताः तूर्ण्यर्थाः त्वरमाण-
गमनाः अर्थोर्तिरिति यास्कः । अमर्धन्तीरर्हिसंत्यःसत्योनोस्मानुपायंतुउपागच्छन्तु तदर्थं महो-
महते राये धनाय बृहतीर्महतीः सप्त सर्पणस्वभावाः सप्तसंख्यान्वा इममेगंगइतिमंत्रोक्ताः
द्यावा तत्रहिमाधान्येनसैवोक्ताः मयोभुवः सुखस्यभावयिष्योविप्रो विशेषेणप्रीणयिता ज-
रिता स्तोता जोहवीति आजुह्वयति ॥ १ ॥

१. द्रुतगामिनी नदियों अर्हिसित होकर (फोई अनिष्ट नहीं उत्पन्न
करके) मधुर रस के साथ हम लोगों के निकट आगमन करें । विशेष
प्रीति उत्पन्न करनेवाले स्तोत्रा महान् धन लाभ के लिए आनन्ददायक सप्त
महानदियों का आह्वान करें ।

अथद्वितीया—

आसुष्टुतीनमसावर्त्यध्यैद्यावावाजायपृथिवीअमृध्रे ।
पितामातामधुवचाःसुहस्ताभरेभरेनोयशसावविष्टाम् ॥ २ ॥

आ । सुःस्तुती । नमसा । वर्त्यध्यै । द्यावा । वाजाय ।
पृथिवी इति । अमृध्रे इति । पिता । माता । मधुवचाः ।
सुहस्ता । भरेभरे । नः । यशसौ । अविष्टाम् ॥ २ ॥

अहं सुदुती सुदुत्या शोभनस्तोत्रेण नमसाहविषाच अद्यध्रे हिंसारहिते द्यावापृथिवी
 द्यावापृथिव्यावावर्तयध्वै आवर्तयितुमिच्छामि वाजायानार्थं अर्चवैवार्जइतिहिभ्रुतिः । पिता
 पालयित्रीद्यौर्माता निर्मात्रीपृथिवी मधुवचाः प्रियवचनाः सुहस्ता अभिमतदानेनशोभन-
 हस्ता एते उभयविशेषणे यशसौ यशोयुक्तौ द्यावापृथिव्यौ भरेभरे सर्वेषुसंग्रामेषुयशेषुषा
 नोस्मानविष्टारक्षताम् ॥ २ ॥

२. हम अन्न-लाभ के लिए शोभन स्तव और हव्य-द्वारा हिंसारहित
 द्यावा-पृथिवी को प्रसन्न करने की इच्छा करते हैं । प्रियवचन, शोभनहस्त
 और यशोयुक्त मातृ-पितृ-स्वरूप द्यावा-पृथिवी सम्पूर्ण संग्राम या यज्ञ में
 हम लोगों की रक्षा करें ।

अध्वर्यवश्चक्रवांसोमधूनिप्रवायवेभरतचारुशुक्रम् ।

होतेवनःप्रथमःपाह्यस्यदेवमध्वोररिमातेमदाय ॥ ३ ॥

अध्वर्यवः । चक्रवांसः । मधूनि । प्र । वायवे । भरत ।

चारु । शुक्रम् । होताइव । नः । प्रथमः । पाहि । अस्य ।

देव । मध्वः । ररिम । ते । मदाय ॥ ३ ॥

हे अध्वर्यवः ध्वर्युजानाः मधूनि मधुरसानिसोमाज्यादीनि चक्रवांसः कर्षाणायू-
 र्यं वायवे प्रथमंभरत प्रकर्षेणसंपादयन्त चारु चरणीयं शुक्रं दीप्तसोमं हेवायो त्वं
 चहोतेव होतायथाप्रथमंपिबतितद्वज्रोस्मदर्थं अस्य अमुंसोमंप्रथमःइतरदेवेभ्यःपूर्वपाहिपि-
 ब हेदेववायो मध्वोमधुरंसोमरसं तेमदायररिमददाम वायोःपूर्वपानमसकृत्पंचितं ॥ ३ ॥

३. हे अध्वर्युओ, तुम लोग मधुर आज्य आदि हव्य प्रस्तुत करो और
 वह रमणीय तथा दीप्त सोम सर्वप्रथम वायु को अर्पित करो । हे वायु,
 तुम होता की तरह इस सोम को अन्य देवों से पहले पियो । हे
 वायुदेव, यह मधुर सोमरस तुम्हारे हर्ष के लिए देते हैं ।

अथचतुर्थी-

दशक्षिपोयुञ्जतेबाहूअद्रिसोमस्ययाशमितारासुहस्ता ।

मध्वोरसंसुगभस्तिगिरिष्ठांचनिश्चदद्दुद्देशुक्रमंशुः ॥ ४ ॥

दश । क्षिपः । युञ्जते । बाहू इति । अद्रिम् । सोमस्य । या ।

शमितारा । सुहस्ता । मध्वः । रसम् । सुगभस्तिः ।

गिरिस्थाम् । चनिश्चदत् । दुद्दे । शुक्रम् । अंशुः ॥ ४ ॥

अत्राभिषवस्यप्रतिपाद्यमानत्वात्सोमोदेवता यद्वाऐन्द्री अद्रिमभिषवग्रावाणं दशक्षिपो-
दशसंख्यांकाःक्षेत्र्योगुलयोयुजतेऽहन्ति यद्वा परस्परंयुक्ताभवन्ति बाहू अप्यध्वर्युसंबन्धि-
नावर्द्धियुजाते या यौ सुहस्ता शोभनहननौ सोमस्यशमिताराऽभिषोतारौ तौबाहू युं-
जाते मध्वोमधुरस्यसोमस्यरसं गिरिष्ठांगिरिस्थायिनं गिरिवदुन्नतप्रदेशस्थितंवा सुगभस्तिः
शोभनांगुलिरोध्वर्युः चनिश्चदत् आह्लादयन् चदिआह्लादनेइत्यस्मात्पङ्क्तुकिछान्दसंस्त्वं
दुदुहे दोग्धि सचांशुः शुक्रं निर्मलरसं दुदुहे दुग्धे यद्वैकंवाक्यं अंशुर्व्याप्तः सुगभ-
स्तिः सुहस्तोऽध्वर्युर्मध्वोरसं दुदुहे दोग्धि ॥ ४ ॥

४. ऋत्विक्कों यो सोमपेयक दसों अंगुलियाँ और सोमरस-निस्सारण
पटु दोनों बाहु पाषाण ग्रहण करते हैं । कुशलाङ्गुलयुक्त ऋत्विक्
आनन्दित होकर मधुर सोम से शैलज रस दोहन करते हैं एवम् सोम से
निर्मल रस निःसृत होता है ।

असावितेजुजुषाणायसोमःऋत्वेदक्षायबृहतेमदाय ।

हरीरथेसुधुरायोगेअर्वागिन्द्रप्रियाऋणुंहिहूयमानः ॥ ५ ॥ २० ॥

असावि । ते । जुजुषाणाय । सोमः । ऋत्वे । दक्षाय । बृहते । मदाय ।

हरी इति । रथे । सुधुरा । योगे । अर्वाक् । इन्द्र । प्रिया । ऋणुहि ।

हूयमानः ॥ ५ ॥ २० ॥

हेइन्द्र तेतुभ्यं जुजुषाणाय सेवमानाय सोमःअसावि अभिषुतः किमर्थं ऋत्वे
ऋत्वे वृत्रवधादिकर्मणे दक्षाय बलाय बृहतेमदायच यस्मादेवंतस्मात् हेइन्द्र त्वं हूय-
मानःसन् सुधुरा शोभनायांधुरिनियुक्तौप्रिया प्रियौ हरीअश्वौ योगे योगार्हेयुकेवा र-
थेयोजयित्वा तंत्रथंअर्वागस्मदभिमुखंऋणुहिकुरु ॥ ५ ॥

५. हे इन्द्र, तुम्हारी सेवा के लिए, वृत्रवधादि कार्य के लिए, बल
के लिए और महान् हर्ष के लिए सोमरस समर्पित किया जाता है । हे
इन्द्र, इसलिए हम लोग तुम्हारा आह्वान करते हैं । तुम प्रिय, सुशिक्षित
और विनम्र अश्वद्वय को रथ में युक्त करके हम लोगों के निकट आगमन
करो ।

आनोमहीमरमर्तिसजोषाग्रदेवीनमसारातहंव्याम् ।

मधोर्मदायबृहतीमृतज्ञामाग्नेवहपथिभिर्देवयानैः ॥ ६ ॥

आ । नः । महीम् । अरमर्तिम् । सजोषाः । ग्राम् । देवीम् । नमसा ।

रातहंव्याम् । मधोः । मदाय । बृहतीम् । ऋतज्ञाम् । आ ।

अग्ने । वह । पथिभिः । देवयानैः ॥ ६ ॥

अत्राग्निसंबोध्य आदेवताया आवाहत्वात् अस्याग्निर्वादेवता हेअग्ने सजोषाः अस्मा-
भिः सह प्रीयमाणस्त्वं आ देवीं सर्वैर्गन्तव्यां एतन्नामिकादेवतां मेनाग्ना इति स्त्रीणां मितियास्कः ।
नोऽस्मदर्थं देवयानैर्देवैर्गतव्यैः पथिभिर्मार्गैः अभिमुखं आवह कीदृशीं महीं महतीं अरमर्षिं
आसमन्तावरममाणां सर्वत्रगर्घीवा नमसा स्तोत्रेण सह रातृहव्यां रातृदत्तं दानाय संकल्पितं ह
व्यं यस्याः तां दत्तहविष्कामित्यर्थः किमर्थं मधोर्मधुरस्य सोमस्य मदाय पुनः कीदृशीं बृहतीं प्रवृ-
द्धां ऋतज्ञां यज्ञमभिजानतीं ॥ ६ ॥

६. हे अग्नि, तुम हम लोगों के साथ प्रीयमाण होकर मधुर सोम-
पान से प्रहृष्ट होने के लिए देवगन्तव्य मार्ग-द्वारा गुना देवी को हम
लोगों के निकट लाओ। वह बलशालिनी देवी सर्वत्र गमन करे और
समस्त यज्ञ को जाने। स्तोत्र के साथ उस देवी को हृद्य समर्पित हो।
प्रवर्ग्ये महावीरे अज्यमाने अंजन्तियमित्येषा सूत्रितं च—अंजन्तियं प्रथयन्तो न विप्रावपावन्तं न अभिनातपन्तः—
ज्यमान इति ।

सैषा सप्तमी—

अंजन्तियं प्रथयन्तो न विप्रावपावन्तं न अभिनातपन्तः ।

पितुर्न पुत्र उपसि प्रेष्ठ आघर्मो अग्निमृतयं न सादि ॥ ७ ॥

अंजन्ति । यम् । प्रथयन्तः । न । विप्राः । वपावन्तम् । न । अभिना ।

तपन्तः । पितुः । न । पुत्रः । उपसि । प्रेष्ठः । आ । घर्मः ।

अग्निम् । ऋतयन् । असादि ॥ ७ ॥

यं घर्मं महावीरं प्रथयन्तो नेतिसंप्रत्यर्थीयः अस्त्युपमार्थस्य संप्रत्यर्थे प्रयोगः इदानीं
प्रथयन्तो विप्रामेधाविनः क्रविजो ध्वर्यादयः वपावन्तं न वपावन्तं प्रवृद्धपशुं यथाग्नौ तपन्ति तद्बद्धि
नातपन्तः अंजन्ति पितुर्न पुत्र उपसि प्रेष्ठः पितुरुपस्थे प्रियतमः पुत्र इव घर्मो महावीरः यद्बद्धिपत-
पत्तद्वर्मस्य घर्मत्वं इति हि श्रुतिः । सकृत्तयन् यज्ञमिच्छन् अग्निमग्नावसादि आसादितः अत्र पि-
तृपुत्रद्वष्टान्तः स्फोटादिराहित्येन सुखदवाप्तप्रख्यापनार्थः ॥ ७ ॥

७. मेधावी अश्वर्युओं ने अग्नि के ऊपर हव्यपात्र स्थापित किया
है, जैसे पिता की गोद में प्रियतम पुत्र हो। मालूम पड़ता है जैसे स्थूल-
काय पशु को वे सब अग्नि-द्वारा दग्ध कर रहे हैं।

अथाष्टमी—

अच्छामही बृहती शंतमा गीर्दतो न गन्त्वश्विना हुष्यै ।

मयो भुवा सरथायातमर्वागन्तं निर्धिधुरं माग्निर्नानभिम् ॥ ८ ॥

अच्छं । मही । बृहती । शमश्तमा । गीः । दूतः । न । गन्तु । अश्विना ।
 हुवध्वै । मयः शुभुवा । सहरथा । अम । यातम् । अर्वाक् । गन्तम् ।
 निधिम । धुरम् । आणिः । न । नाभिम् ॥ ८ ॥

अच्छाभिमुखं अश्विना अश्विनौ हुवध्वै आह्वातुं गीरस्मदीयास्तुतिः दूतोन दूतइव
 आह्वातेव गन्तु गच्छतु गीर्विशेष्यते मही पूज्या बृहती महती शंतमा सुखतमा हेअश्विनौ म-
 योभुवा सुखस्यभावयितारौ सरथा एकरथौसन्तौ गन्तं गच्छन्तं द्रवीभूतं निधिं निहितंसोमं
 अर्वागभिमुखं आयातं आगच्छतं धुरं भारवाहिकानाभि आणिर्न कीलइव यथानिष्कीला-
 नाभीरथंननिर्वहतिद्वय युवाभ्यांविद्युक्तःसोमोयागंननिर्वहतीतिज्ञापयितुमेवंदृष्टान्तितं ॥ ८ ॥

८. हम लोगों का यह पूजनीय, महान् और सुखदायक स्तोत्र
 अश्विद्वय को इस स्थान में आह्वान करने के लिए दूत की तरह गमन
 करे। हे सुखदायक अश्विद्वय, तुम दोनों एक रथ पर आरोहण करके
 अर्पित सोम के निकट भारवाहक कील की तरह आगमन करो। जैसे
 बिना कीलवाली नाभि से रथ का निर्वहण नहीं होता है, उसी तरह
 से बिना तुम्हारे सोमयाग का निर्वाह नहीं होता है।

प्रतव्यसोनमउक्तिं तुरस्याहंपूष्णउतवायोरेदिक्षि ।

यारार्धसाचोदितारामतीनां यावार्जस्य द्रविणोदाउतत्मन् ॥ ९ ॥

प्र । तव्यसः । नमः उक्तिम् । तुरस्य । अहम् । पूष्णः । उत ।

वायोः । अदिक्षि । या । रार्धसा । चोदितारा । मतीनाम् । या ।

वार्जस्य । द्रविणः दौ । उत । त्मन् ॥ ९ ॥

अहमृषिः स्तव्यसः प्रकृष्टबलस्य तुरस्य त्वरमाणस्य पूष्णः पोषकस्य देवस्य उक्तगु-
 णकायदेवाय उतापि वायोरुक्तगुणाय च नमउक्तिं नमइतिवचनस्तोत्रं प्रादिक्षिप्रदिशामि या
 चोपूषकाय रार्धसा हविलक्षणेनमितिचेन मतीनांचोदिताशपेरयितारौ यद्वा रार्धसेतिषष्ठ्यर्थेतृती-
 या श्रवसोघनस्यमतीनांच चोदयितारौ यौ च वाजस्यानस्यसंग्रामस्यवा चोदयितारौ तौदेवौ
 अत्रापि त्व आत्मनि अमन्यपेरणायैव द्रविणोदौभवतमितिशेषः ॥ ९ ॥

९. हम (ऋषि) बलवान् और वेगपूर्वक गमन करनेवाले पूषा तथा
 वायुदेव की स्तुति करते हैं। ये दोनों देव धन और अन्न के लिए लोगों
 की बुद्धि को प्रेरित करें अथवा जो देव संग्राम के प्रेरक हों, वे धनप्रदान
 करें।

आनामभिर्मरुतोवक्षि विश्वानारूपेभिर्जातवेदो हुवानः ।

यज्ञंगिरोजरितुः सुष्टुतिं च विश्वे मन्तमरुतो विश्व ऊती ॥ १० ॥ २१ ॥

आ । नामऽभिः । मरुतः । वक्षि । विश्वा । आ । रूपेभिः ।

जात॒श्वेदः । हु॒वानः । य॒ज्ञम् । गि॒रः । ज॒रितुः । सु॒स्तुतिम् ।

च । वि॒श्वे । ग॒न्तु । म॒रुतः । वि॒श्वे । ऊ॒ती ॥ १० ॥ २१ ॥

हेजातवेदः जातप्रज्ञाग्रे हुवानोस्माभिराहूयमानः सन् विश्वान्मरुतः सर्वानपिस्तोत्रभा-
जोहविर्भाजश्चदेवान् नामभिरिन्द्रवरुणेत्यादिलक्षणैरावक्षिआवहसि रूपेभिः सहस्राक्षवज्र-
हस्तत्वादिलक्षणैरूपैः आवक्षि वहसियज्ञम् किंच हेमरुतो विश्वेसर्वेयूयंयज्ञमस्मदीयंयज्ञसं-
बंधिहविर्वा जरितुः स्तोतुःसंबन्धिनीर्गिरः स्तुतिवचांसि मुष्टुतिं तत्साध्यांशोभनफलांस्तुतिं च
अवयविन्यास्तुतेरेकत्वादेकवचनं अवयवानां बहुत्वाद्वहुवचनं उक्ते यज्ञस्तुती अभिलक्ष्य गन्त
आगच्छत विश्वेच यूयमूती कृत्यारक्षयाच सहगन्त ॥ १० ॥

१०. हे उत्पन्न मात्र को जाननेवाले अग्नि, हम लोगों के द्वारा
आहूयमान होकर तुम विविध (इन्द्र, वरुण आदि) नामधारी और
विभिन्नाकृति निखिल मरुतों का यज्ञ में वहन करते हो। हे मरुतो, तुम
सब रक्षा के साथ यजमान के यज्ञ में, शोभन फलवाली स्तुति में और
पूजा में उपस्थित होओ।

आनोदिवइत्येकादशी व्यूढेदशरात्रेनवमेहनिप्रउगशस्त्रेसारस्वततृचेद्वितीया सूत्रितं च-
आनोदिवोबृहतःपर्वतादासरस्वत्यभिनेनेषिवस्यइतितत्ताठस्तु।

आ॒नो॒दि॒वो॒बृ॒ह॒तः॒प॒र्व॒ता॒दा॒स॒र॒स्व॒ती॒य॒ज॒ता॒ग॒न्तु॒य॒ज्ञम् ।

ह॒व॒दे॒वी॒जु॒जु॒षा॒णा॒घृ॒ता॒र्ची॒श॒ग्मा॒नो॒वा॒च॒मु॒श॒ती॒शृ॒णो॒तु ॥ ११ ॥

आ । नः । दि॒वः । बृ॒हतः । प॒र्व॒ता॒त् । आ । स॒र॒स्व॒ती । य॒ज॒ता ।

ग॒न्तु । य॒ज्ञम् । ह॒व॒म् । दे॒वी । जु॒जु॒षा॒णा । घृ॒ता॒र्ची । श॒ग्मा॒म् । नः ।

वा॒च॒म् । उ॒श॒ती । शृ॒णो॒तु ॥ ११ ॥

नोस्माकंयज्ञं यजता यष्टव्या देवी सरस्वती दिवोद्योतमानाद्युलोकादागन्तु आग-
च्छतु तथा बृहतोमहतः पर्वतात् पर्वततः पूरणवतःप्रीणनवतोवान्तरिक्षान्मेघाद्वा सरस्वती
आगन्तुआगच्छतु अनेनमाध्यमिकीवागुच्यते यद्वैतद्विवइत्यस्यविशेषणं सन्तिहिद्युलोकस्य
त्रीणिपर्वानितिसोदिवःपृथिवीरित्यादिश्रुतेः। अस्मिन्पक्षेद्वितीयआकारःपूरणः तदर्थं हव-
मस्मदीयमाह्वानं देवी सरस्वती जुजुषाणा स्तुतिंसेवमाना घृताची घृतमुदकमंचवी नोस्मदी-
यांशग्मां सुखकरीं वाचं स्तुतिमुशतीकामयमानासतीशृणोतु ॥ ११ ॥

११. हम लोगों-द्वारा यष्टव्य सरस्वती द्युतमान द्युलोक से यज्ञ-
स्थल में आगमन करे तथा महान् मेघ से आगमन करे। हमारी स्तुति
से प्रसन्न होकर वह स्वेच्छापूर्वक हमारे सम्पूर्ण सुखकर स्तोत्रों को सुने।

आ॒वे॒ध॒स॒नी॒ल॒पृ॒ष्ठं॒बृ॒ह॒न्तं॒बृ॒ह॒स्प॒तिं॒स॒द॒ने॒सा॒द॒य॒ध्वम् ।

सा॒द॒द्यो॒निं॒द॒म॒आ॒दी॒वि॒वांसि॒हिर॒ण्य॒वर्ण॒म॒रु॒षंस॒पे॒म ॥ १२ ॥

आ । वेधसम् । नीलऽपृष्ठम् । बृहन्तम् । बृहस्पतिम् । सदेने ।
सादयध्वम् । सादत्तऽयोनिम् । दमे । आ । दीदिवांसम् ।
हिरण्यवर्णम् । अरुषम् । सपेम ॥ १२ ॥

एषाबार्हस्पत्या हेक्त्विजोयूयं बृहस्पतिं बृहतोमंत्रस्य स्वामिनं देवं सदेने स्मद्यागगृहे
आसादयध्वं स्थापयध्वं कीदृशं देवं वेधसं विविधकर्तारं नीलपृष्ठं स्निग्धगंधं बृहन्तं महा-
न्तं तथा सन्तं वयमृत्विग्यजमानाः सपेम परिचरेम स एव विशेष्यते सादद्योनिं योनौ सीदन्तं द-
मे यागगृहे आसर्वतो दीदिवांसं दीप्यमानं हिरण्यवर्णं हितरमणीयवर्णं अरुषमारोचमानं अथ-
वेयमाग्नेयी बृहतः परिवृढस्य कर्मणः स्वामीति बृहस्पतिरग्निरुच्यते तथानीलवर्णधूमपृष्ठत्वसद-
नसादनहिरण्यवर्णत्वादि लिङ्गैरप्यग्निरेव बृहस्पतिः ॥ १२ ॥

१२. बलवान्, पुष्टिकारक और स्निग्धाङ्ग बृहस्पति को यज्ञगृह
में स्थापित करो। वे गृह में मध्य के अवस्थित होकर सर्वत्र प्रभा विस्तृत
करते हैं। वे हिरण्यवर्ण और दीप्तिमान् हैं। हम लोग उनकी पूजा
करते हैं।

आधर्णसिर्बृहदिवो रराणो विश्वेभिर्गन्त्वोमभिर्हुवानः ।

ग्रावसानो ओषधीरमृध्रस्त्रिधातुश्च वृषभो वयोधाः ॥ १३ ॥

आ । धर्णसिः । बृहत्तदिवः । रराणः । विश्वेभिः । गन्तु । ओमभिः ।
हुवानः । ग्राः । वसानः । ओषधीः । अमृध्रः । त्रिधातुश्च वृषभः ।
वयोधाः ॥ १३ ॥

इदमाद्यृक्यं आग्नेयं अग्निरागन्तु आगच्छतु अस्मद्यज्ञं धर्णसिः सर्वस्य धारकः बृहदिवः
प्रभूतदीप्तिः रराणो रममाणः कामान्प्रयच्छन्वा आविश्वेभिः सर्वैः ओमभिः रक्षणैः सह
हुवानः आहूयमानः ग्राः गंजीर्ज्वालाः ओषधीश्च वसानः अमृध्रो अर्हिसितः त्रिधातुश्च वृष-
भो वयोधाः अन्नस्य दाता हविषो-
वाधारकः ॥ १३ ॥

१३. अग्नि सबको धारण करते हैं। वे अत्यन्त दीप्तिशाली, अभीष्ट-
वर्षी तथा क्षिप्ता और ओषधि समूह-द्वारा आच्छादित हैं। वे अप्रति-
हतगति और त्रिविध शृङ्गदिशिष्टि (लोहित, शुक्ल और कृष्णवर्ण की
ज्वालाओं से व्याप्त) हैं। वे वर्षणकारी और अन्नदाता हैं। हम लोग
उनका आह्वान करते हैं। वे सम्पूर्ण रक्षा के साथ आगमन करें।

मातुष्पदे परमेशुक्र आयोर्विपुन्यवो रास्पिरासो अगमन् ।

सुशेव्यं नमसारात हव्याः शिशुमृजन्त्या यवो नवासे ॥ १४ ॥

मा॒तुः । प॒दे । पर॒मे । शु॒क्रे । आ॒योः । वि॒प॒न्य॒वः । रा॒स्वि॒रा॒सः ।
अ॒ग॒म॒न् । सु॒शे॒व्य॒म् । न॒म॒सा । रा॒त॒ह॒व्याः । शि॒शु॒म् । मृ॒ज॒न्ति॒ ।
आ॒य॒वः । न । वा॒से ॥ १४ ॥

आयोर्मनुष्यस्य यजमानस्य विपन्यवः स्तोतृनामैतत् स्तोतारो होत्रादयो रास्विरासः राघनंह-
विलक्षणं तत्पृथग्निरास्पाजुह्वादयः तद्वान् रास्वी तद्वन्तो रास्विराः उक्तविधा ऋत्विजो मातुर्निर्मातुः
पृथिव्याः शुके दीप्ते परमे पदे उत्तरवेद्यां स्थितमगमन् व्रजन्ते तदर्थं सुशेव्यं सुखापहितं
शिशुं उत्पन्नमात्रं वासे वासाय नमसा स्तोत्रेण रातहव्याः दत्तहव्याः हविष्का इत्यर्थः तादृ-
शास्ते मृजन्ति संमार्जयन्ति तत्र दृष्टान्तः—आयवो न लौकिकामनुष्या इव ते यथा शिशुवासाय मृज-
न्ति तद्वत् ॥ १४ ॥ यजमान के होता, हव्यपात्रधारी ऋत्विग्मण जननीस्वरूप पृथिवी

के उज्ज्वल और अत्युत्कृष्ट स्थान (उत्तर वेदी) पर गमन करते हैं।
जीवनवृद्धि के लिए जैसे लोग शिशु के अङ्गों का घर्षण करते हैं, उसी
तरह वे नवजात को मूलप्रकृति अग्नि का पोषण, स्तुतियों के साथ हव्य
प्रदान करक, करते हैं।

बृ॒ह॒द॒यो॒ बृ॒ह॒ते॒तु॒भ्य॑म॒ग्ने॒ धि॒या॒जु॒रौ॒ मि॒थु॒ना॒सः॑ स॒च॒न्त॒ ।
दे॒वो॒ दे॒वः॑ सु॒ह॒वो॒ भू॒तु॒म॒स्य॑ मा॒नो॒ मा॒ता॒ पृ॒थि॒वी॒ दु॒र्म॒तौ॒ धा॒त॒ ॥ १५ ॥

बृ॒ह॒त् । व॒यः॑ । बृ॒ह॒ते॒ । तु॒भ्य॑म् । अ॒ग्ने॒ । धि॒या॒जु॒रः॑ । मि॒थु॒ना॒सः॑ ।
स॒च॒न्त॒ । दे॒वः॑ दे॒वः॑ । सु॒ह॒वः॑ । भू॒तु॒ । म॒स्य॑म् । मा । नः॑ । मा॒ता॒ ।
पृ॒थि॒वी॒ । दुः॑ म॒तौ॒ । धा॒त॒ ॥ १५ ॥

बृहत् प्रभूतं वयोन् हे अग्ने बृहते तुभ्यं धियाजुरः कर्मणा जीर्णाः मिथुनासोदंपतीभिः स-
हिताः सचन्त सेवन्ते जायापती अग्निमादधीयातामित्यादि श्रुतेः । अधिकाराभ्यायेषष्ठे सि-
या अग्न्यधिकारः सच पत्यासहेति हिमतिपादितं अवशिष्टंगतम् ॥ १५ ॥

१५. हे अग्नि, तुम बृहत्स्वरूप हो। धर्म-कार्य-द्वारा जीर्ण होकर
स्त्री-पुरुष (दम्पति) एक साथ ही तुम्हें प्रभूत अन्न प्रदान करते हैं।
देवगण हमारे द्वारा भली भाँति से आहूत हों। जननी-स्वरूप पृथिवी
हमारे प्रति विरुद्ध बुद्धि नहीं धारण करें।

उ॒रौ॒ दे॒वा॒ अनि॒बा॒धे॒ स्या॒म ॥ १६ ॥

उ॒रौ॒ । दे॒वाः॑ । अ॒नि॒बा॒धे॒ । स्या॒म ॥ १६ ॥

अथसप्तदशी—

समश्विनोर्वसा नूतनेनमयोभुवांसुप्रणीतीगमेम ।

आनोरयिवहतमोतवीरानाविश्वान्यमृतासौभंगानि ॥ १७ ॥ २२ ॥

सम् । अश्विनोः । अर्वसा । नूतनेन । मयःऽभुवा । सुऽप्रणीती ।

गमेम् । आ । नः । रयिम् । वहतम् । आ । उत । वीरान् । आ ।

विश्वानि । अमृता । सौभंगानि ॥ १७ ॥ २२ ॥

व्याख्यातेद्वे ॥ १६ ॥ १७ ॥

१६. हे देवो, हम लोग निर्मर्याद और बाधा-शून्य सुख प्राप्त करें ।

१७. हम लोग अश्विद्वय-की उस रक्षा को प्राप्त करें, जिसका पहले किसी ने भी अनुभव नहीं किया है, जो आनन्ददायक तथा सुख-सम्पन्न है । हे अमरगन्धील अश्विनीकुमारो, तुम दोनों हम लोगों को ऐश्वर्य, वीर्य, पुत्र और समस्त सौभाग्य प्रदान करो ।

॥ इतिचतुर्थस्यद्वितीयेद्वाविंशोवर्गः ॥ २२ ॥

तंप्रत्नथेतिपंचदशर्चंद्वादशंसूक्तं अवत्सारोनामऋषिः सचकश्यपगोत्रः यास्वकुसदापृण-
बाहुवृकादयःश्रुताःतासुतेपिसमुच्चीयन्ते चतुर्दशीपंचदश्यैविष्टुभौ शिष्टास्त्रिष्टुबन्तपरिभाषया
जगत्यः विश्वेदेवादेवताः अनुक्रान्तंच—तंप्रत्नथापंचोनाकाश्यपोवत्सारोन्थेचऋषयोत्रदृष्टलिङ्गा-
द्वित्रिष्टुबन्तमिति । वाजपेयेअतिरिक्तोक्थ्ये आदितस्त्रयोदशर्चःशंसनीयाः सूत्रितंच—तंप्रत्न-
थेतित्रयोदशानामेकांशिष्टाहूयदूरोहणरोहेदिति ।

तत्रप्रथमा—

तंप्रत्नथापूर्वथाविश्वथेमथाज्येष्ठतातिबर्हिषदंस्रविदम् ।

प्रतीचीनंरुजनंदोहमेगिराशुंजयन्तमनुयासुवर्धसे ॥ १ ॥

तम् । प्रत्नऽथा । पूर्वऽथा । विश्वऽथा । इमऽथा । ज्येष्ठऽतातिम् ।

बर्हिऽसदम् । स्रःऽविदम् । प्रतीचीनम् । रुजनम् । दोहसे । गिरा ।

आशुम् । जयन्तम् । अनु । यासु । वर्धसे ॥ १ ॥

इयमुत्तराचद्वेप्नेन्द्रावित्याहुः तत्रोपपत्तिमेवमाहुः तंप्रत्नथेत्येषाशुक्रामन्थिग्रहणेविनियु-
क्ता एन्द्रौचशुक्रामन्थिनौ यदैन्द्रशंसतितेनशुक्रामन्थिनाउक्थवतावितिहिर्ज्ञातं । अश्व-
र्यसंप्रैषोपिभवति प्रातःप्रातःसवनस्यशुक्रवन्तोमधुश्रुतइन्द्रायसोमान्प्रस्थितान्येभ्येतिप्रशास्त-

प्रैवश्चभवति । होतायक्षदिन्द्रं मातः प्रातः सावस्येत्यादि प्रस्थिता इन्द्राय सोमा इति याज्या चैन्द्री
इदं ते सोम्यं भवति तस्मादैन्द्री तमिन्द्रं प्रत्नथा पुरातनायजमाना इव पूर्वथा अस्मदी-
याः पूर्वैयथा विश्वथा विश्वे सर्वे प्राणिनो यथा इमथा इममिदानीं वर्तमानायजमानाः ते यथे-
न्द्रस्य स्तुत्या फलमलभन्त तद्वदयमपि हे अन्तरात्मन् त्वमपि ज्येष्ठवर्ति ज्येष्ठं बर्हिषदं बर्हि-
षितीदन्तं स्वर्विदं सर्वज्ञं सर्वस्य लंभयितारं वा फलं भावयितारं वा प्रतीचीनं प्रति अस्मद-
भिमुखं चतंतं वृजनं बलनामैतद्बलवति वर्तते बलवन्तं आशुं शीघ्रगामिनं व्याप्तं वाजय-
न्तं सर्वमभिभवंतमिन्द्रं गिरा स्तुत्या साधनेन दोहसे धुक्व सर्वदा सर्वान् कामान् हस्यन्त-
रात्मनः प्रैषः यासु स्तुतिषु वर्धसे प्रवृद्धो भवसि वर्धयसि वेन्द्रं यथा स्तुत्येति यास्विति व्यत्ययेन ब-
हुवचनम् ॥ १. प्राचीन यजमानगण, हमारे पूर्ववर्ती लोग, समस्त प्राणी और

आधुनिक लोग जिस तरह से इन्द्र की स्तुति करके पूर्ण मनोरथ हुए हैं,
हे अन्तरात्मा, उसी तरह से तुम भी उनकी स्तुति करके पूर्ण मनोरथ
होओ। ये देवों के मध्य में ज्येष्ठ, कुशासीन, सर्वज्ञ, हम लोगों के सम्मुख-
वर्ती, बलशाली, वेगवान् और जयशील हैं। इस तरह की स्तुति-द्वारा
तुम उन्हें संवर्द्धित करो।

श्रिये सुदृशी उपरस्य याः स्वः विदरोचमानः ककुभां चोदते ।

सुगोपा अस्मि न दभाय सुक्रतो परोमायाभिर्ऋत आसि नाम ते ॥ २ ॥

श्रिये । सुदृशीः । उपरस्य । याः । स्वः । विदरोचमानः ।

ककुभां । अचोदते । सुगोपाः । अस्मि । न । दभाय ।

सुक्रतो इति सुक्रतो । परः । मायाभिः । ऋते । आसि । नाम । ते ॥ २ ॥

हे इन्द्र स्वः स्वर्गे विरोचमानस्त्वं अचोदते अपेरयितुः षष्ठ्यर्थे चतुर्थी उपरस्य
मेघस्य संबन्धिन्यः सुदृशीः सुरोचमानाया आपः सन्ति तासां पां ककुभां सर्वासां दिशाम-
ध्ये श्रिये प्राणिनां श्रयणाय मेरको भवेति शेषः हे सुक्रतो शोभनवृष्टिप्रदानादिकर्मकेन्द्र त्वं
सुगोपाः प्राणिनां सुगुगोपायितासि अतो न दभाय न दंभनाय वभाय प्राणिनां नासि नमभवसि
त्वं च मायाभिरासुरीभिः परोमायाभ्यः परस्ताद्बर्तमानः यस्याच्चेत्तदीयं नाम नामकं रूपेण
स्त्यलोके आसि आस्ते ॥ २ ॥

२. हे इन्द्र, तुम स्वर्ग में प्रभा विस्तारित करते हो। अवर्षणकारी
मेघ के मध्य में जो सुन्दर जलराशि है, उसे मनुष्यों के हित के लिए
समस्त दिशाओं में प्रेरित करते हो। वृष्टि आदि सुन्दर कर्म-द्वारा तुम
मनुष्यों की रक्षा करो। प्राणियों का वध तुम मत करो। शत्रुओं
की माया का तुम अतिक्रम करते हो। तुम्हारा नाम सत्यलोक में
विद्यमान है।

अत्यंहविःसचतेसच्चधातुचारिष्टगातुःसहोतासहोभरिः ।

प्रसर्त्ताणोअनुर्बर्हिर्वेषाशिशुर्मध्येयुवाजरोविस्नुहाहितः ॥ ३ ॥

अत्यम् । हविः । सचते । सत् । च । धातु । च । अरिष्टगातुः ।

सः । होता । सहः । भरिः । प्रसर्त्ताणः । अनु । बर्हिः । वेषा ।

शिशुः । मध्ये । युवा । अजरः । विस्नुहा । हितः ॥ ३ ॥

इयमाग्नेयी होतृत्वयुवत्वादिर्लिङ्गैः अयमग्निः अत्यं सततमतनार्हं हविराज्यादिकं सचते सेवते कीदृशंहविः सत् सत्फलसाधनत्वाद्धविरपिसत् धातुच धारकं सर्वस्यह्यमानस्यहविषः आदित्यद्वारावृष्टिसाधनत्वात् तथाचवृष्ट्या प्रजोत्पत्तेर्धारकत्वं तथाहि अग्नौप्रास्ताहुतिःसम्यग्गादित्यमुपतिष्ठते । आदित्याज्जायतेवृष्टिर्वृष्टेरन्ततःप्रजाइति । कीदृशोऽग्निः अरिष्टगातुः अर्हिंसि-वगमनः सतितस्यगमने यज्ञनिष्पत्त्याफलसिद्धेररिष्टगमनत्वं तदेवाह सः सस्वल्बु होता होमनिष्पादकः सहोभरिः बलस्यभर्ता बर्हिरनुप्रसर्त्ताणः प्रकर्षेणसरन् वृषा वर्षकःफलस्य शिशुः सइवरक्षणीयः अप्रौढोवा युवा सर्वत्रमिश्रयिता अजरोजरारहितः विस्नुहा विस्नुहाणामोषधीनामध्ये हितोनिहितः स्थापितःएवंभूतः सचते ॥ ३ ॥

३. अग्नि नित्य, फलसाधक और विश्वधारक हृदय को सतत वहन करते हैं । अग्नि अप्रतिहतगति, होमनिर्वाहक और बल-विधायक हैं । वे विशेषतः कुश के ऊपर होकर गमन करते हैं । फलवर्षणकारी, शिशु, तरुण, जरारहित और ओषधियों के मध्य में स्थित हैं ।

प्रवण्तेसुयुजोयामन्निष्टयेनीचीरमुष्मैयम्यंक्रतावृधः ।

सुयन्तुभिःसर्वशासैरभीशुभिःक्रिविर्नामानिप्रवणेमुषायति ॥ ४ ॥

प्र । वः । एते । सुयुजः । यामन् । इष्टये । नीचीः । अमुष्मै ।

यम्यः । क्रतवृधः । सुयन्तुभिः । सर्वशासैः । अभीशुभिः ।

क्रिविः । नामानि । प्रवणे । मुषायति ॥ ४ ॥

एषत्तौरीवा एतेरश्मयः सुयुजः सुष्ठुपरस्परसंयुक्तायामनयज्ञगमने इष्टये एषणाय नीची-र्नीचिगच्छन्तीतिशेषः अमुष्मै यजमानाय यम्योयम्याःगमनार्हाः अथवा यमोनियमितादित्यः तस्यसंबन्धिनः क्रतावृधः यज्ञस्यवर्धयितारश्च अयमादित्यः सुयन्तुभिःसुगमनैः सर्वशासैः सर्वस्पर्शासकैः अभीशुभीरभिभिः क्रिविः कर्ता नामानि नामकानिउदकानि प्रवणे निक्षेपप्रदेशे मुषायति मुष्णातिआदत्तइत्यर्थः अथवाग्निनाआवाह्यस्याग्नेरेतेश्वाः इष्टये यज्ञगमना-य यामनि रथेसुयुजःप्रगच्छन्ति शिष्टंसमानं क्रिविः क्रिविसदृशोऽग्निः प्रवणे नामानिहवी-प्युक्तक्षणाभिः ज्वालाभिर्मुषायत्यादत्ते ॥ ४ ॥

४. इन यजमानों के लिए यज्ञ को बढ़ानेवाली ये सूर्य की किरणें परस्पर भली भाँति से संयुक्त होकर यज्ञभूमि में गमन करने की अभिलाषा से अवतीर्ण होती हैं। वेगपूर्वक गमन करनेवाली और सवका नियमन करनेवाली इन समस्त किरणों-द्वारा आदित्य जलराशि को निम्न-देश में प्रेरण करते हैं।

संजर्भुराणस्तर्भुभिः सुतेगृभंवया किनचित्तगर्भासु सुस्वरुः ।

धारवाकेष्टजुगाथशोभसेवर्धस्वपत्नीरभिजीवोअध्वरे ॥५॥२३॥

सुमृज्जर्भुराणः । तर्भुभिः । सुतेगृभम् । वयाकिनम् । चित्तगर्भासु

सुस्वरुः । धारवाकेषु । ऋजुगाथ । शोभसे । वर्धस्व ।

पत्नीः । अभि । जीवः । अध्वरे ॥ ५ ॥ २३ ॥

हे ऋजुगाथ शोभनस्तुतिकाग्रे तर्भुभिः तर्भुविकारैर्ग्रहैः सुतेगृभं अभिपुतेनरसेनगृहीतं वयाकिनं कुत्सिताः अल्पाः वयाः शाखावयाकाः लताः तद्वत् सोमं चित्तगर्भासु चित्तग्राहिणीषु स्तुतिभिः सह संजर्भुराणः गृष्णन् गृह्णन् सुस्वरुः शोभनगमनः शोभनस्तुतिको वा त्वं धारवाकेषु धारयन्ति वाकान्स्तोत्राणीति धारवाकाः कृत्वियजमानाः तेषु मध्ये शोभसे किंच अध्वरे जीवः सर्वस्य जीवयिता पत्नीः पालयित्री ओषधीर्ज्वाला वा अभि अभिमुखं वर्धस्व अभिवर्धया ॥५॥

५. हे अग्नि, तुम्हारा स्तोत्र अत्यन्त मनोहर है। जब निःसृत सोमरस काष्ठमय पात्र में गृहीत होता है एवम् तुम उस सोमरस को ग्रहण करके मनोहर स्तोत्र को सुनकर उल्लसित होते हो, तब उपासकों के मध्य में तुम्हारी विशेष शोभा होती है। हे जीवनदाता, यज्ञ में तुम रक्षण करनेवाली शिला को सर्वत्र वर्द्धित करो।

यादृगेवददृशेतादृगुच्यते संछाययादधिरे सिधयाप्स्वा ।

महीमस्मभ्यं मुरुषामुरुज्यो बृहत्सुवीरमनपच्युतं सहः ॥ ६ ॥

यादृक् । एव । ददृशे । तादृक् । उच्यते । सम् । छायाया । दधिरे ।

सिधया । अप्सु । आ । महीम् । अस्मभ्यम् । उरुसाम् ।

उरु । ज्ययः । बृहत् । सुवीरम् । अनपच्युतम् । सहः ॥ ६ ॥

एषा वैश्वदेवी यादृगेवददृशे यादृग्रूपमेवददृशे तादृगुच्यते तादृग्रूपमेवोच्यते यथा दृष्टमेव स्तुयते न तु परवचनप्रत्ययेन यस्माच्छायया दीप्त्या सिधया साधिकया सह अप्सु व्यापकासु स्तुतिषु अप्सु एव वा आसं दधिरे सम्यग्धारयन्ति स्वीयं रूपं स्तुतिं वा ते देवा महीमर्हतीं पूज्या मुरुषा बहुदानीं रयिं उरु प्रभूतं ज्ययोवेगं बृहन्महत् सुवीरं शोभनवीर्यमपत्यं अनपच्युतं अनुपक्षीणं सहो बलं चाभिभावुकं मस्मभ्यं प्रयच्छंति त्वित्यर्थः ॥ ६ ॥

६. यह वैश्वदेवी जिस प्रकार दृष्ट होती है, उसी प्रकार वर्णित भी होती है। सावक दीप्ति के साथ वह जल के मध्य में अपना रूप या स्तुति धारण करती है। वे देवता हम लोगों के द्वारा पूज्य प्रभूत धन, महावेग, अमर्य्य धीर्यशाली पुत्र और अक्षर्य्य बल प्रदान करें।

वेत्ययुजनिवान्वाअतिस्पृधःसमर्यतामनसासूर्यःकविः ।

ग्रंसंरक्षन्तंपरिविश्वतोर्गयमस्माकंशर्मवनवत्स्वावसुः ॥ ७ ॥

वेति । अपुः । जनिऽवान् । वै । अति । स्पृधः । सऽमर्यता ।

मनसा । सूर्यः । कविः । ग्रंसम् । रक्षन्तम् । परि । विश्वतः ।

गयम् । अस्माकम् । शर्म । वनवत् । स्वऽवसुः ॥ ७ ॥

इयंतौरी सूर्योदेवः अग्रगामी जनिवान् जन्मवान्जायावान्वा उषास्यजायावाइ-
तिप्रसिद्धौ कविः क्रान्तदर्शी समर्यता समरमिच्छता मनसास्पृधः संग्रामान् अतिवेति अति-
गच्छति भंदेहानसुरान्योद्धुं ग्रंसं दीप्तं गयं गृहंअंतरिक्षंवा विश्वतःसर्वतोरक्षन्तंपरिचरेमेतिशेषः
सदेवोस्माकं शर्म सुखं परि सम्यक् वनवत् दद्यात् स्वावसुः स्वायत्तधनःसन् ॥ ७ ॥

७. यह सर्वदर्शी, अग्रगामी सूर्य असुरों के साथ युद्धाभिलाषी होकर पत्नी उषा के समभिव्याहार के लिए साहसपूर्वक अग्रसर होते हैं। धन इन्हीं के अधीन है। वे हम लोगों को उज्ज्वल और सवंत्र रक्षाकारी गृह तथा पूर्ण सुख प्रदान करें।

ज्यार्यांसमस्ययतुनस्यकेतुनःऋषिस्वरंचरतियासुनामते ।

यादृश्मिन्धायितमपस्ययाविदद्यउस्वयंवहतेसोअरंकरत् ॥ ८ ॥

ज्यार्यांसम् । अस्य । यतुनस्य । केतुना । ऋषिऽस्वरम् । चरति ।

यासु । नाम । ते । यादृश्मिन् । धायि । तम् । अपस्यया ।

विदत् । यः । ऊँ इति । स्वयम् । वहते । सः । अरम् । करत् ॥ ८ ॥

इयमाग्नेयीसौरीवा हेदेव ज्यार्यांसं अतिशयेनप्रवृद्धं अस्य यतुनस्य यततिर्गतिकर्मा ग-
नुरस्य सूर्यस्य कर्मणिषष्ठ्यौ अमुं गन्तारं केतुना प्रज्ञापकेनकर्मणा उदयादिलक्षणेनविशिष्टं
ऋषिस्वरं ऋषिभिःस्तुत्यं त्वांचरतिगच्छति भजते यजमानः केनसाधनेन यासुस्तुतिषु तेत्वदीयं
नामनमनं नामकरूपंवर्ततेवाभिरित्यर्थः यद्वा अस्य यतुनस्य गमनशीलस्यतव केतुना तमो-
निर्हरणादिकर्मणा विशिष्टंत्वांचरति यादृश्मिन् यादृशेकामेधायि धत्ते कर्तरिचिण् साम-
र्थ्यान्मनः गम्यते तयथानिर्देशंप्रति निर्दिष्टव्यत्वाच्चादृशमित्यर्थोज्ञातव्यः तादृशंकार्मं अपस्य-
या कर्मणा हविः स्तुत्यादिलक्षणेन विदत् विन्दते यउ यएव स्वयं अनन्यप्रेरितःसन्

स्वमनीष्यैव वहते धारयतिफलं सः अरं अलं अत्यर्थं करव करोतीतिशेषः अथवा यउ यएव स्वयंवहते स्वयमेवानुतिष्ठति सोत्यर्थकुर्याव नह्यन्येनकारितंफलवद्भवति ॥ ८ ॥

८. हे देवश्रेष्ठ सूर्य या अग्नि, यजमान तुम्हारे निकट गमन करते हैं। तुम उदयावि लक्षण-द्वारा परिज्ञात होते हो। ऋषि लोग तुम्हारा स्तवन करते हैं, जिससे तुम्हारा नाम वर्द्धित होता है। वे जिस विषय की कामना करते हैं, कार्य-द्वारा उसे प्राप्त करते हैं। एवम् जो अपनी इच्छा से पूजा करते हैं, वे प्रचुर पुरस्कार प्राप्त करते हैं।

समुद्रमासांमवन्तस्थेअग्निमानरिष्यतिसर्वन्यस्मिन्नायता ।

अत्रानहार्दिक्वणस्यरेजेतेयत्रामतिर्विद्यतेपूतबन्धनी ॥ ९ ॥

समुद्रम् । आसांम् । अवन् । तस्थे । अग्निमा । न । रिष्यति ।

सर्वनम् । यस्मिन् । आद्यता । अत्र । न । हार्दि । क्वणस्य ।

रेजेते । यत्र । मतिः । विद्यते । पूतबन्धनी ॥ ९ ॥

इयमपिसौरी आसांस्तुतीनां समुद्रं समुद्रवत्पर्यवसानभूतंसूर्यं अग्निमा अत्यन्तश्रेष्ठा अस्मदीयास्तुतिरवतस्थेअवगच्छति यद्वा आसांप्रजानां कृत्विजांस्तुतिरितिसंबन्धः सर्वनं सूर्यतेसोमोत्रेतिसर्वनं यज्ञगृहं नरिष्यति नहिंस्यते किंतु प्रवर्धतइत्यर्थः यस्मिन्नायताविस्तीर्णा-नि स्तोत्राणि तत्सदनमिति अत्रास्मिन्यजमानगृहे क्वणस्य स्तुतिकर्तुः हार्दि हृदयसं-बन्धि हृदयगतं काम्यफलं नरेजेते नविचलति नमृषाभवति यत्र यस्मिन्स्तोत्रगृहे मतिः स्तुतिः पूतबन्धनी पूतं सूर्यं अनुवधन्तीविद्यते अत्रनरेजतइति ॥ ९ ॥

९. हम लोगों के इन समस्त स्तोत्रों के मध्य में प्रधान स्तोत्र तमुद्र-तुल्य सूर्य के निकट उपास्थित हो। यज्ञ-गृह में जो उनका स्तोत्र विस्तोज होता है, वह नष्ट नहीं होता है। जिस स्थान में (स्तोताओं के गृह में) पवित्र सूर्य के प्रति चित्त समर्पित होता है, वहाँ उपासकों का हृदयगत अभिलाष विफल नहीं होता है।

सहिक्षत्रस्यमनसस्यचित्तिभिरेवावदस्ययजतस्यसधेः ।

अवत्सारस्यस्पृणवामरण्वभिःशर्विष्ठंवाजंविदुषाचिदध्यम् ॥ १० ॥ २४ ॥

सः । हि । क्षत्रस्य । मनसस्य । चित्तिभिः । एवदस्य ।

यजतस्य । सधेः । अवत्सारस्य । स्पृणवाम । रण्वभिः । शर्विष्ठम् ।

वाजम् । विदुषा । चित् । अध्यम् ॥ १० ॥ २४ ॥

इयमपिसौरी सहि सखलुसवितादेवः सर्वैःस्तुत्यः सर्वकामपूरकइत्यर्थः हिशब्दोलोक-वेदयोःप्रसिद्धिद्योतकः तस्मात्सकाशाव अत्रान्येचक्रणयोत्रदृष्टलिङ्गाइत्युक्त्वाव क्षत्राद्यक्र-यः क्षत्रस्यमनसस्य एवावदस्ययजतस्य सधेः अवत्सारस्यचैषामृषीणामस्माकं रण्वभीर-

मणीयाभिश्चित्तिभिः मनोरथैः स्पृणवाम पूरयाम किंशविष्टं वाजं अतिशयेन बलवदन्नं अन्नं वैवा-
जइति श्रुतेः । विदुषा चित् विपश्चिता अर्घ्यं समर्धनीयं स्पृणवाम क्षत्रादयोनयमितिसंबन्धः ॥ १० ॥

१०. वह सविता देव सबके द्वारा स्तुत्य हैं—सबकी कामनाओं के
पूरक हैं। उनके निकट से हम क्षत्र, मनस, अवद, यजत, सध्रि और
अवत्सार नामक ऋषि ज्ञानियों-द्वारा भोगयोग्य बलवान् अन्न को चिन्ता-
द्वारा पूर्ण करते हैं।

श्येन आसामर्दितिः कक्ष्योऽमदो विश्ववारस्य यजतस्य मायिनः ।

समन्यमन्यमर्थयन्त्येतवे विदुर्विषाणं परिपानमन्ति ते ॥ ११ ॥

श्येनः । आसाम् । अर्दितिः । कक्ष्यः । मदः । विश्ववारस्य । यजतस्य ।

मायिनः । सम् । अन्यम् । अन्यम् । अर्थयन्ति । एतवे । विदुः ।

विद्विषानम् । परिपानम् । अन्ति । ते ॥ ११ ॥

मददेवत्येयं विश्ववारादीनां त्रयाणामृषीणां स्वभूतः आसामपां सोमरसलक्षणानां मदः
श्येनः शंसनीयगमनः शीघ्रपातृसकाशगन्ता अदितिरदीनः अतिसमृद्धः कक्ष्यकक्ष्यपूरकश्च भवती-
तिशेषः ते विश्ववारादयः सत्रे प्रवृत्ता एतवे सोमं प्राप्तुं तप्तानाय अन्यमन्यं परस्परं समर्थयन्ति याचन्ते
अनुज्ञां ते विषाणं विशेषेण मदस्य दातारं परिपानं अन्ति अन्तिके विदुर्जनं तिलभन्ते वा ॥ ११ ॥

११. विश्ववार, यजत और मायी ऋषि का सोमरस-जनित मद
प्रशंसनीय-गमन श्येन पक्षी की तरह शीघ्रगामी है, अदिति की तरह
विस्तृत और कक्षापूरक है। वे सोमपान करने के लिए परस्पर प्रार्थना करते
हैं और प्रचुर पान करके अतिरिक्त मत्तता लाभ करते हैं।

अथ द्वादशी—

सदापृणो यजतो विद्विषो वधीद्बाहुवृक्तः श्रुतवित्तर्यो वसचा ।

उभासवराप्रत्येति भाति च यदी गणं भजते सुप्रयावभिः ॥ १२ ॥

सदाऽपृणः । यजतः । वि । द्विषः । वधीत् । बाहुऽवृक्तः । श्रुतऽवित् ।

तर्यः । वः । सचा । उभा । सः । वरा । प्रति । एति । भाति । च ।

यत् । ईम् । गणम् । भजते । सुप्रयावऽभिः ॥ १२ ॥

सदापृणः सर्वदादानशीलः एतन्नामा यजतो यष्टाच बाहुवृक्तः बाहुभ्यां वृक्तदर्भश्च श्रु-
तविद् श्रुतस्य वेत्ताच तर्यश्च एतेषां पंचानां परस्परपेक्षया प्रत्येकमेकवचनं ससक्रषिर्विद्विषः श-
बूढ वधीदर्हि स्याद वो युष्माकं सचा सहितः युष्माभिः सहित इत्यर्थः सक्रषिः वरा श्रेष्ठौ उभा

उभौ इहलोकपरलोकविषयौकामौ प्रत्येति अभिगच्छति भातिच यद्यस्मादीमेनंगणं देवसंघं
सुप्रयावभिः सुक्ष्मकर्षणमिश्रयद्भिःस्तोत्रैः भजते तस्मादेवंभातीति ॥ १२ ॥

१२. सदापूण, यजत, बाहुवृक्त, श्रुतवित् और तर्क ऋषि तुम लोगों
के साथ मिलित होकर शत्रु-संहार करें। वे ऋषि इहलोक और परलोक
दोनों लोकों की सकल श्रेष्ठ कामना लाभ कर दीप्तिमान् हों; क्योंकि
वे सुमिश्रित हव्य या स्तोत्र-द्वारा विश्वदेवों की उपासना करते हैं।

सुतंभरोयजमानस्यसत्पतिर्विश्वांसामूधःसधियामुदञ्चनः ।

भरद्भेनूरसंवच्छिश्येपयोनुब्रुवाणोअध्येतिनस्वपन् ॥ १३ ॥

सुतम्भरः । यजमानस्य । सत्पतिः । विश्वांसाम् । ऊधः । सः ।
धियाम् । उदञ्चनः । भरत् । धेनुः । रसवत् । शिश्रिये । पर्यः ।
अनुब्रुवाणः । अधि । एति । न । स्वपन् ॥ १३ ॥

यजमानस्यावत्सारस्य मम सुतंभरोयागनिर्वाहकएतन्नामाऋषिः सत्पतिः सतांविद्यमा-
नानांफलानांपालयिता होतादाताभवतीत्यर्थः सच विश्वासांधियांसर्वेषांकर्मणां ऊधः उद्ध-
तरफलं उदञ्चनः ऊर्ध्वमुद्धमयिता फलप्रापकइत्यर्थः धेनुगौः रसवत् सारवत्योभरत्अह-
रत् तत्र पर्यःशिश्रिये श्रयतिचास्यसामर्थ्यात् तत्सर्वमनुब्रुवाणःअनुक्रमेणसंकीर्तयन् नस्व-
पन् स्वापमकुर्वन् अनवरतमध्येति स्मरति अवत्सारः सुतंभरस्तादृशइति ॥ १३ ॥

१३. यजमान अवत्सार के यज्ञ में सुतम्भर ऋषि सुन्दर फलों के
पालयिता होते हैं। समस्त यज्ञ-कार्य को ऊर्ध्व में उन्नत करते हैं। गौयें
सुन्दर रसयुक्त दुग्ध प्रदान करती हैं। यह दुग्ध वितरित होता है। इस
क्रम से घोषणा करके अवत्सार निद्रा-परित्याग-पूर्वक अध्ययन करते हैं।

योजागारतमृचःकामयन्तेयोजागारतमुसामानियन्ति ।

योजागारतमयंसोमआहतवाहमस्मिसख्येन्योकाः ॥ १४ ॥

यः । जागारं । तम् । ऋचः । कामयन्ते । यः । जागारं । तम् ।
ऊँ इति । सामानि । यन्ति । यः । जागारं । तम् । अयम् । सोमः ।
आह । तव । अहम् । अस्मि । सख्ये । निःऔकाः ॥ १४ ॥

योदेवोजागार सर्वदाविनिद्रोजागरूकोगृहेवर्तते तमृचः सर्वशास्त्रात्मिकाः कामयन्ते
यश्च जागार तमु तमेव सामानि स्तोत्ररूपाणि यन्ति प्राप्नुवन्ति योजागारतमयं अभिषुतः
सोमआह वक्ति मांस्वीकुर्वति हेअग्ने वादशस्य तवसख्येसमानख्याने हितकरणेन्योकाः मि-
यतस्थानोहं अस्मि भवामि ॥ १४ ॥

१४. जो देव सर्वदा गृह में जागरित रहते हैं, ऋचायें उनकी कामना करती हैं। जो देव सदा जागरूक रहते हैं, साम (स्तोत्र आदि) उन्हें प्राप्त करता है। जो देव सर्वदा जागरित रहते हैं, उनसे यह अग्निपुत्र सोम कहें कि “हमें स्वीकार करें। हे अग्नि, हम तुम्हारे नियत स्थान में सहवास करें।”

अग्निर्जागारतमृचःकामयन्तेअग्निर्जागारतमुसामानिधन्ति ।

अग्निर्जागारतमयंसोमआहृतवाहमस्मिसख्येन्यौकाः ॥ १५ ॥ २५ ॥

अग्निः । जागार । तम् । ऋचः । कामयन्ते । अग्निः । । जागार ।

तम् । ऊँ इति । सामानि । यन्ति । अग्निः । जागार । तम् । अयम् ।

सोमः । आह । तव । अहम् । अस्मि । सख्ये । निःओकाः ॥ १५ ॥ २५ ॥

अग्निर्जागारेतिपंचदशी पूर्वैवनिगदितव्याख्या यइत्यस्यस्थाने अग्निरितिविशेषः ॥ १५ ॥

१५. अग्निदेव सर्वदा गृह में जागरित रहते हैं, ऋचायें उनकी कामना करती हैं। अग्निदेव सदा जागरूक रहते हैं, साम (स्तोत्र आदि) उन्हें प्राप्त करता है। अग्निदेव सर्वदा जागरित रहते हैं, उनसे यह अग्निपुत्र सोम कहें कि “हमें स्वीकार करें। हे अग्नि, हम तुम्हारे नियत स्थान में सहवास करें।”

अथचतुर्थेनुवाकेद्वादशसूक्तानि तत्रविदादिवइत्येकादशर्चप्रथमसूक्तं सदापृणोनामात्रे-
यऋषिः त्रिष्टुप्छन्दः वैतदित्युक्तत्वादिदमपिवैश्वदेवं विदाएकादशसदापृणइत्यनुक्रमणिका
विनियोगोलैंगिकः ।

विदादिवोविष्यन्नद्रिमुक्थैरायत्याउषसोअर्चिनोगुः ।

अपावृतव्रजिनीरुत्स्वर्गाद्विदुरोमानुषीर्देवआवः ॥ १ ॥

विदाः । दिवः । विःस्यन् । अद्रिम् । उक्थैः । आऽयत्याः । उषसः ।

अर्चिनः । गुः । अप । अवृत । व्रजिनीः । उत् । स्वः । गात् । वि ।

दुरः । मानुषीः । देवः । आवरित्यावः ॥ १ ॥

अत्रेन्द्रादयोलिंगोक्तदेवताः अत्रागिरसां पणिभिरपहत्यगिररधःस्थापितानांगवामिन्द्रे-
णविमोकःप्रतिपाद्यते विदाः अवेदयदिन्द्रः किं गानिगूढाःइतिसंबन्धः किंकुर्वन् उक्थैरगिर-
सांस्तुतिभिः निमित्तभूताभिः आर्द्रं वज्रं विष्यन् प्रक्षिपन् रक्षकाणामुपरि गिरिभेदनायच
विष्यन्आयत्याः आगामिन्याउषसःसंबन्धिनोर्चिनोरश्मयोगुःअगच्छन् सर्वत्रप्रसूताअभवन्
अपावृत अपावृणोव व्रजिनीः तमःपुंजवतीर्निशाः स्वः स्वरणशीलआदित्यः उद्गाव, उद्गाव,

तथाकृत्वा मानुषीः मनुष्यसंबन्धिनीः दुरोद्वाराणि देवः सूर्योव्यावःव्यवृणोव् अन्धकारापन-
यनेनमनुष्यादिव्यवहारायाकरोदित्यर्थः ॥ १ ॥

१. अङ्गिराओं की स्तुतियों से इन्द्र ने स्वर्ग से वज्र निक्षेप करके
पणियों-द्वारा अपहृत निगूढ़ धेनुओं का पुनरुद्धार किया था। आगामिनी
उषा को रश्मियाँ सर्वत्र व्याप्त होती हैं। पुञ्जीभूत अन्धकार (निशा)
को विनष्ट करके सूर्य उदित होते हैं। मनुष्यों के गृहद्वारों को उन्होंने
उन्मुक्त किया है।

विसूर्योअमर्तिनश्रियंसादोर्वाद्गवांमाताजानतीगात् ।

धन्वर्णसोनद्यःखादोअर्णाःस्थूणेषुसुमितादंहतद्यौः ॥ २ ॥

वि । सूर्यः । अमर्तिम् । न । श्रियम् । सात् । आ । ऊर्वात् । गवांम् ।

माता । जानती । गात् । धन्वऽअर्णसः । नद्यः । खादऽअर्णाः ।

स्थूणाऽइव । सुमिता । दंहत । द्यौः ॥ २ ॥

सूर्योदेवः श्रियंदीर्घं विसाव विभजते प्रकाशयतीत्यर्थः अमर्तिन रूपनामेतत् रूप-
मिवद्रव्यं यथा द्रव्याणि घटपटादीनिनीलपीतादिरूपंभन्तेतद्वत् तथा गवांरश्मीनांमातोषा
जानती सूर्यउदेष्यति मयाच व्युच्छन्नकर्तव्यमितिजानती ऊर्वात् महतोन्तरिक्षात् आगादा-
गच्छति तथानद्यश्च धन्वर्णसः धन्वतिर्गतिकर्मा धन्वन्ति गच्छन्ति अर्णांसि यासु तास्तथो-
क्ताः दीर्घाभावश्छान्दसः खादोअर्णाः भक्षितकूलोदकाः कूलंकषाइत्यर्थः नद्यश्चैवंरूपाम-
वन्ति किंच द्यौश्चसुमिता सुष्ठुगृहेस्थापिता स्थूणेषु गृहाधारस्तंभइव दंहत दृढाभवत् एत-
त्सर्वसूर्यस्याज्ञयेतिभावः ॥ २ ॥

२. पदार्थ (घट-पट आदि) जिस प्रकार से भिन्न-भिन्न रूप (नील-
पीत आदि) प्रकाशित करते हैं, उसी प्रकार से सूर्य अपनी दीप्ति
विस्तारित करते हैं। किरण-जाल की जननी उषा सूर्य के आगमन की
उत्प्रेक्षा करके विस्तृत अन्तरिक्ष से अवतीर्ण होती हैं। तट को विध्वंस
करनेवाली नदियाँ प्रवहमान वारिराशि के साथ प्रवाहित होती हैं।
गृह में स्थापित सुघटित स्तम्भ की तरह स्वर्ग सुदृढ़ भाव से अवस्थान
करता है।

अस्माउक्थायपर्वतस्यगर्भोमहीनांजनुषेपूर्याय ।

विपर्वतो जिहीतसाधंतद्यौराविवासन्तोदसयन्तभूमं ॥ ३ ॥

अस्मै । उक्थाय । पर्वतस्य । गर्भः । महीनाम् । जनुषे ।

पूर्याय । वि । पर्वतः । जिहीत । साधंत । द्यौः । आऽविवासन्तः ।

वसयन्त । भूमं ॥ ३ ॥

अस्मै मह्यं उक्थाय स्तोत्रे पर्वतस्य पर्वतोमेघस्य गर्भोर्गर्भस्थानीयमुदकं जिहीत
चलति चालयतिवेन्द्रः कीदृशयास्मै महतीनां महीनांस्तुतीनां जनुषेउत्पादयित्रे पूव्याय प्रत्ना-
य तदेवपुनरुच्यते पर्वतोमेघोविजिहीत द्यौश्च साधत साधयतिवृष्टिं आविवासन्तः सर्वतःप-
रिचरन्तोर्गिरसोभूमअत्यधिकंयन्त उपक्षपयन्त्यात्मानंकर्मभिः ॥ ३ ॥

३. महान् स्तोत्रों के उत्पादक प्राचीनों की तरह जब तक हम स्तुति
करते हैं, तब तक मेघ के गर्भ में स्थित वारि-राशि हमारे ऊपर पतित
होती है। मेघ से जल पतित होता है। आकाश अपने कार्य का साधन
करता है। सर्वत्र परिचर्या करनेवाले अङ्गिरा लोग कर्मानुष्ठान-द्वारा
नितान्त परिश्रान्त होते हैं।

सूक्तेभिर्बोवचोभिर्देवजुष्टैरिन्द्रान्वग्नीअवसेहुवध्यै ।

उक्थेभिर्हिष्माकवयःसुयज्ञाआविवासन्तोमरुतोयजन्ति ॥ ४ ॥

सुऽउक्तेभिः । वः । वचःऽभिः । देवऽजुष्टैः । इन्द्रा । नु । अग्नी इति ।

अवसे । हुवध्यै । उक्थेभिः । हि । स्म । कवयः । सुऽयज्ञाः ।

आऽविवासन्तः । मरुतः । यजन्ति ॥ ४ ॥

हेइन्द्रा हेअग्नी परस्परापेक्षयाप्रत्येकंद्विवचनं यद्यप्येकमेवपदं मध्येव्यवधानंछान्दसं
हेइन्द्राग्नी बोयुवां व्यत्ययेनबहुवचनं देवजुष्टैः देवैःसेवनीयैः सूक्तेभिः सूक्तैः सुवचनैः शोभ-
नगुणप्रकाशनप्रवणैः वचोभिरवसेस्मद्रक्षणाय हुवध्यै आह्वयामि नुक्षिप्रं युवामुक्थेभिः स्तो-
त्रैः कवयोनुचानाः पूर्वैरुपयः सुयज्ञाः शोभनयागाः आविवासन्तः स्तुत्यादिनापरिचरन्तः
मरुतोमरुतदृशाः कर्मसुशीघ्राः यजन्ति पूजयन्ति हिस्मेतिपूरणौ ॥ ४ ॥

४. हे इन्द्र, हे अग्नि, हम परित्राण के लिए देवों के द्वारा सेवनीय
उत्कृष्ट स्तोत्रों से तुम दोनों का आह्वान करते हैं। भली भाँति से यज्ञ
करनेवाले मरुतों की तरह कर्मतत्पर-परिचरण करनेवाले ज्ञानी लोग,
स्तोत्र-द्वारा, तुम दोनों की उपासना करते हैं।

एतोन्वग्द्यसुध्योऽभवामप्रदुच्छुनामिनवामावरीयः ।

आरेद्वेषांसिसनुतर्दधामायामप्राञ्चोयजमानमच्छ ॥ ५ ॥ २६ ॥

एतो इति । नु । अद्य । सुऽध्यः । भवाम । प्र । दुच्छुनाः । मिन्वाम ।

वरीयः । आरे । द्वेषांसि । सनुतः । दधाम । अयाम । प्राञ्चः ।

यजमानम् । अच्छ ॥ ५ ॥ २६ ॥

अयमंगिरसांवादः अद्यास्मिन्यागदिने नुक्षिप्रमेतोएतगच्छत सुध्यः शोभनकर्माणो-
भवाम दुच्छुनाः द्विषः प्रमिनवाम प्रकर्षेणहिंसाम वरीयोत्यन्तमित्यर्थः तदेवोच्यते सनुतः
संभक्षणे द्वेषांसि यजमानस्यद्वेषन् आरे दूरे दधाम स्थापयाम यद्वा सनुतइत्यन्तर्हितनाम पूर्वं
प्रकाशवैरिणां वधउक्तः इदानीं प्रच्छन्नानामिति विवेकः तदर्थं यजमानं प्रांचः सदापृणमवत्सारं
चाच्छाभिमुखमयाम गच्छाम ॥ ५ ॥

५. इस यज्ञ-दिन में शीघ्र आगमन करो। हम लोग शोभन कर्म
करनेवाले होते हैं। विशेष रूप से शत्रुओं की हिंसा करते हैं। प्रच्छन्न
शत्रुओं को दूर करते हैं और यजमानों के अभिमुख शीघ्र गमन करते
हैं।

एताधियं कृणवामासखायोपयामाताँ ऋणुत व्रजंगोः ।

ययामनुर्विशिशिप्रं जिगाय यया वणिक् वङ्कुरापापुरीषम् ॥ ६ ॥

आ । इत् । धियम् । कृणवाम । सखायः । अप । या । माता ।
ऋणुत । व्रजम् । गोः । यया । मनुः । विशिः शिप्रम् । जिगाय ।
यया । वणिक् । वङ्कुरः । आप । पुरीषम् ॥ ६ ॥

इदमप्यंगिरसां वाक्यं एत आगच्छत आगत्य च धियं स्तुतिं कृणवाम करवाम हेसखा-
यः परस्परं सखिभूता अंगिरस इत्यंगिरसां वचनं याधीः माता गवानिर्मात्री गोग्वां व्रजं पणिभिर-
पहतं अपक्रणुत अपावृणोत् यया च मनुः विशिशिप्रं विगतहनुं शत्रुं जिगाय जितवान् यद्वा म-
नुः सर्वस्य मन्तेन्द्रः विशिशिपोवृत्रः सतमस्माभिः कृतया स्तोमलक्षणया धिया जिगाय याच
वणिक् वणिगिवालेन कर्मणा बहुफलाकांक्षी कक्षीवान् वङ्कुरजलेच्छया वनगामी पुरीषं पूरक-
मुदकमाप याभिः सुदानू औशिजाय वणिजे दीर्घश्रवसे मधुकोशे इति हि श्रुतं ॥ ६ ॥

६. हे मित्रो, आओ। हम लोग स्तोत्रपाठ करें। जिसके द्वारा अपहृत
घेनुओं का गोष्ठ उद्घाटित हुआ था। जिसके द्वारा मनु ने हनुविहीन
शत्रु को जीता था। जिसके द्वारा वणिक् की तरह बहु-फलाकांक्षी
कक्षीवान् ने जल की इच्छा से वन में जाकर जल-लाभ किया था।

अथ सप्तमी-

अनूनोद्वद्रहस्तयतो अद्रिरार्चयेत्तदशमा सोनवंग्वाः ।

ऋवंयती सरमागा अभिन्दद्दिश्वानि सत्यादि राभकार ॥ ७ ॥

अनू॒नोत् । अ॒त्र । ह॒स्त॑इ॒यतः । अ॒द्रिः । आ॒र्चन् । ये॒न । द॒श ।
मा॒सः । न॒व॑इ॒ग्वाः । ऋ॒तम् । य॒ती । स॒र॒मा । गाः । अ॒वि॒न्द॒त् ।
वि॒श्वानि । स॒त्या । अ॒ंगि॒राः । च॒का॒र ॥ ७ ॥

अत्रास्मिन्यज्ञे अद्रिभिषवग्रावा हस्तयतोहस्तेनसंहतःसन् अनू॒नोत् नौतिरत्रशब्द-
मात्रेवर्तते अशब्दयत् येनग्राव्णा तदभिषवेण दशमासोमासान् दशमासपर्यन्तं नवग्वाः
नवमासपर्यन्तं गवार्थमनुतिष्ठन्तोंगिरसोनवग्वाःनवगोयुक्तावा आर्चन् अपूजयन्निन्द्रं यद्वा
दशसंख्याकामासोपेताः दशमासानुष्ठानाः अंगिरसोपरेनवग्वाश्चैतेसर्वेपि येनार्चन्ति नवग्वासः
सुतसोमासइन्द्रमितिहिनिर्गमः । ऋतं सत्यंयज्ञंवायतीप्राप्नुवती सरमा सरणशीलास्तुतिरूपा
वाक् अंगिरसां गवार्थं इन्द्रेणप्रहितादेवशुनीवा गाअविन्दत् पणिभिरपहताः विश्वानि
सर्वाणिस्तुत्यादिलक्षणानि सत्या सत्यानि चकारांगिराः ॥ ७ ॥

७. इस यज्ञ में ऋत्विकों के हस्त-द्वारा संचालित पाषाण-खण्ड से
शब्द उत्थित होता है, जिसके द्वारा नवग्वों और दशग्वों ने इन्द्र की
पूजा की थी। यज्ञ में उपस्थित होकर सरमा ने गौओं को प्राप्त किया
था और अङ्गिराओं के सकल स्तवादि कर्म सफल हुए थे।

वि॒श्वेअ॒स्याव्यु॒षिमा॒हि॒नायाःसं॒य॒द्रोभि॒राङ्गि॒रसो॒न॒व॒न्त ।

उत्स॑आसांपर॒मेस॒धस्थे॒ऋत॑स्य॒प॒थास॒र॒मावि॒द॒द्वाः ॥ ८ ॥

वि॒श्वे । अ॒स्याः । वि॒ऽउ॒षि । मा॒हि॒नायाः । स॒म् । य॒त् । गो॒भिः ।

अ॒ंगि॒रसः । न॒व॒न्त । उत्सः । आ॒सा॒म् । प॒र॒मे । स॒ध॒स्थे । ऋ॒त॒स्य ।

प॒था । स॒र॒मा । वि॒द॒त् । गाः ॥ ८ ॥

विश्वे सर्वे अंगिरसोमाहिनायाः मंहनीयायाः अस्याउषसोव्युषि व्युच्छनेसति गवा-
मावरकेन्धकारे अपवृतेसति यद्यदा गोभिःसंनवन्त संजग्मिरे तदा आसांगवां उत्सः
क्षाराद्युत्सवः परमे उत्कृष्टे सधस्थे सहस्थाने यज्ञे उपयुक्तोभवदित्यर्थः ऋतस्य सत्य-
स्य पथा मार्गेण सरमा वाक्देवशुनीवा गानिगूढाविदत् अलभत् यद्वा आसांगवां प-
रमेसधस्थेसहस्थाने व्रजस्य निगूहनप्रवेशे उत्सः उदकस्यप्रसवणोवर्ततेबिलमित्यर्थः ते-
न ऋतस्योदकस्य पथा मार्गेण सरमा गाविदत् ॥ ८ ॥

८. इस पूजनीय उषा के उदयकाल में जब अङ्गिरा लोग प्राप्त
धेनुओं के साथ मिलित हुए थे, तब उस उत्कृष्ट यज्ञशाला में उपयुक्त
दुग्धत्नाव होने लगा; क्योंकि सत्य मार्ग से सरमा ने गौओं को देख
पाया था।

अथनवमी-

आसूर्योयातुससाश्वःक्षेत्रंयदस्योर्वियादीर्घयाथे ।

रघुःश्येनःपतयदन्धोअच्छायुवाकविदीदयद्गोषुगच्छन् ॥ ९ ॥

आ । सूर्यः । यातु । सप्तऽश्वः । क्षेत्रम् । यत् । अस्य । उर्विया ।
दीर्घयाथे । रघुः । श्येनः । पतयत् । अन्धः । अच्छ । युवा ।
कविः । दीदयत् । गोषु । गच्छन् ॥ ९ ॥

सूर्यः सर्वस्यप्रेरकोदेवः ससाश्वः सर्पणस्वभावाश्वोपेतः सप्तसंख्याकाश्वोवा आया-
तु अस्मदभिमुखमागच्छतु यद्यस्मादस्यसूर्यस्य दीर्घयाथे दीर्घगमने क्षेत्रं गंतव्यप्रदेशः
उर्विया उरुअतिप्रभूतायामः सप्तदेवोरघुः लघुगमनः सश्येनः शंसनीयगमनः अन्धोदी-
यमानंहविः अच्छाभिलक्ष्यपतयत् आगच्छति युवा सर्वत्रमिश्रयिता कविः कान्तदर्शी
सन् गोपुरमिषुगच्छन् मध्येवर्तयन् दीदयत् दीप्यते यद्वा श्येनः सुपर्णः अंधअ-
च्छपतयत् द्युलोकस्थंसोमलक्षणं देवानामन्जमस्मद्यागार्थमानेतुंतदभिमुखमगात् युवेत्यादि
शिष्टंसमानम् ॥ ९ ॥

९. सात अश्वों के अधिपति सूर्य हम लोगों के सम्मुख उपस्थित हों;
क्योंकि उन्हें आयाससाध्य पथ-द्वारा एक सुदूरवर्ती गन्तव्य स्थान में
उपस्थित होना होगा। वे श्येन पक्षी की तरह शीघ्रगामी होकर प्रदेष्ट हव्य
के उद्देश से अवतरण करते हैं। वे स्थिर-चौवन तथा दूरदर्शी देव निज
रश्मि के मध्य में अवस्थान करके प्रभा विस्तारित करते हैं।

आसूर्योअरुहच्छुक्रमर्णोयुक्तयद्हरितोवीतपृष्ठाः ।

उद्गाननावमनयन्तधीराआश्रृण्वतीरापोअर्वागतिष्ठन् ॥ १० ॥

आ । सूर्यः । अरुहत् । शुक्रम् । अर्णः । अयुक्तम् । यत् ।
हरितः । वीतऽपृष्ठाः । उद्गा । न । नावम् । अनयन्त । धीराः ।
आश्रृण्वतीः । आपः । अर्वाक् । अतिष्ठन् ॥ १० ॥

सूर्योदेवः शुक्रं दीप्तं अर्णउदकंपति आरुहत् सर्वतःप्रादुर्भवति यद्यस्मात् यदावा
हरितोऽन्वान् वीतपृष्ठाः कान्तपृष्ठानयुक्त रथेअयोजयत् तदा तंसूर्यं धीराधीमन्तोयजमा-

नादयः उद्गा उदकेननावनं नावमिवानयन्त तदा आश्रृण्वतीः सर्वतोनुज्ञांकुर्वाणा आपो-
अर्वाकूअवाङ्मुखातिष्ठन् अभवन् ॥ १० ॥

१०. उज्ज्वल वारिराशि के ऊपर सूर्य आरोहण करते हैं। जब वे कान्तपृष्ठवाले अश्वों को रथ में युक्त करते हैं, तब उन्हें धीमान् यजमान, जैसे जल के ऊपर नाव हो, उसी तरह से आनयन करते हैं। वारिराशि उनके आदेश को ध्वनि करके अवनत होती है।

धियंवोअप्सुदधिषेस्वर्षाययातरं दशमासोनवग्वाः ।

अयाधियास्यामदेवगोपाअयाधियातुतुर्यामात्यंहः ॥ ११ ॥ २७ ॥

धियम् । वः । अप्सु । दधिषे । स्वः । साम् । यया । अतरन् ।

दश । मासः । नवग्वाः । अया । धिया । स्याम । देवगोपाः ।

अया । धिया । तुर्याम् । अति । अंहः ॥ ११ ॥ २७ ॥

हे देवाः वीर्युष्माकं धियं स्तुतिं अप्सु अपनिमितां स्वर्षां सर्वस्य दार्त्रीं दधिषे धारयामि व्यत्ययेन मध्यमः यया धिया कर्मणानवग्वाः अंगिरसः दशमासः अतरन् समनु-
तिष्ठन्तः अया अनया धिया देवगोपाः देवैर्गुप्ताः स्याम भवेम अया धिया अंहः पापं अ-
तितुर्ग्याम अतितरेम ॥ ११ ॥

११. हे देवो, हम जल के लिए तुम लोगों के सर्वदायक स्तोत्र का पाठ करते हैं। नवग्वगण ने जिसके द्वारा दशमास-साध्य यज्ञ का सम्पादन किया था! जित स्तोत्र-पाठ से हम लोग देवों के द्वारा रक्षणीय हों और पाप की सीमा का अतिक्रमण करें।

॥ इति चतुर्थस्य द्वितीये सप्तविंशो वर्गः ॥ २७ ॥

ह्योनविद्वानित्यष्टर्चद्वितीयं सूक्तं प्रतिक्षत्रस्यार्षं अष्टमीद्वितीयाचन्निष्ठुभौ शिष्टाः षट्जग-
त्यः आदितः षट्त्वैश्वदेव्यः सप्तम्यष्टम्योर्देवपत्न्यो देवता तथा चानुक्रान्तं—हयोष्टौ प्रतिक्षत्रोत्पो-
द्बुचो देवपत्नीस्तवोत्यानिष्ठुपद्वितीयाचेति । सूक्तविनियोगोलैंगिकः ।

ह्योनविद्वाँअयुजिस्त्रयंधुरितांवहामिप्रतरणीमवस्युवम् ।

नास्यावश्मि विमुचं नावृत्तं पुनर्विद्वान्पथः पुरएतक्कजुनेषति ॥ १ ॥

हयः । न । विद्वान् । अयुजि । स्वयम् । धुरि । ताम् । वहामि ।

प्रतरणीम् । अवस्युवम् । न । अस्याः । वश्मि । विमुचम् । न ।

आवृत्तम् । पुनः । विद्वान् । पथः । पुरः । एता । कजु । नेषति ॥ १ ॥

ह्योन अश्वइव विद्वान् सर्वज्ञः प्रतिक्षत्रः स्वयंअनन्यप्रेरितःसन् धुरि मञ्जात्मिका-
यां अयुजि युक्तोभवत् तांधुरं प्रतरणीं प्रकर्षेणतारयित्रीं अवस्युवं रक्षयित्रीं वहामि घातया-
म्यहमध्वर्युर्होतावा अस्याधुरोविमुचंविमोचनंपरित्यागं नवशि नकामये नावृतं पुनः
पुनःआवरणं धारणमपि नचवशि ममकोभारइति तदेवोच्यते विद्वान् मार्गाभिज्ञोन्तर्यामीदेवः
पुरस्ता पुरतोगन्तासन् पथोयज्ञमार्गांन् ऋजुअकुटिलं नेषति प्रापयति ॥ १ ॥

१. सर्वज्ञ प्रतिक्षत्र ने यज्ञभार में अपने को शकट में अश्व की तरह
नियोजित किया है। हम होता अथवा अध्वर्यु उस अलौकिक रक्षाविधायक
भार को वहन करते हैं। इस भारवहन से हम छुटकारा पाने की इच्छा
नहीं करते हैं। यह भार बारम्बार हमारे प्रति समर्पित हो, ऐसी कामना
भी हम नहीं करते हैं। मार्गाभिज्ञ, अन्तर्यामी देव पुरोगामी होकर सरल
पथ-द्वारा मनुष्यों को ले जाये।

अग्रइन्द्रवरुणमित्रदेवाःशर्धःप्रयन्तमारुतोतविष्णो ।

उभानासत्यारुद्रोअधमाःपूषाभगःसरस्वतीजुषन्त ॥ २ ॥

अग्ने । इन्द्र । वरुण । मित्र । देवाः । शर्धः । प्र । यन्त । मारुत ।

उत । विष्णो इति । उभा । नासत्या । रुद्रः । अध । माः । पूषा ।

भगः । सरस्वती । जुषन्त ॥ २ ॥

हेअग्ने इन्द्रवरुणमित्रदेवाःयूयं शर्धोबलमस्माकं प्रयन्त प्रापयत अत्रसर्वत्रपूर्वस्याविद्य-
मानत्वेनोत्तरस्यपादादित्वादिनिघातः प्रथमस्यतु स्वतएवपादादित्वं उतअपिच हेमारुत मारु-
तानि मरुतांबलानि हेविष्णो यूयंशर्धः प्रयन्त विष्णोइत्यस्यउतेत्यनेनव्यवधानाभिघातः किं
च उभा उभौ नासत्या सत्यभूतौ रुद्रः अध अथ माः एतेषादेवानांस्त्रियश्च पूषा भगः स-
रस्वतीच जुषन्त सेवन्तां अस्मदीयंयज्ञंस्तुतिवा ॥ २ ॥

२. हे अग्नि, इन्द्र वरुण और मित्र आवि देवो, तुम सब हमें बल
प्रदान करो। विष्णु और मरुत बल प्रदान करें। नासत्यद्वय, रुद्र, देव-
पत्नियाँ, पूषा, भग और सरस्वती हम लोगों की पूजा से प्रसन्न हों।

इन्द्राग्नीमित्रावरुणादितिस्वःपृथिवीद्यामरुतःपर्वताँअपः ।

हुवेविष्णुंपूषणंब्रह्माणस्पतिंभगंनुशंसंस्वितारंमृतये ॥ ३ ॥

इन्द्राग्नी इति । मित्रावरुणा । अदितिम् । स्वः । पृथिवीम् ।

द्याम् । मरुतः । पर्वतान् । अपः । हुवे । विष्णुम् । पूषणम् । ब्रह्मणः ।

पतिम् । भगम् । नु । शंसम् । स्वितारम् । मृतये ॥ ३ ॥

इन्द्रादिसवितृन्तानृचतुर्दशदेवान् उतयेस्मद्रक्षणाय हुवे आह्वयामि स्तौमिवा स्वरि-
त्यादित्युच्यते स्वरणात् ॥ ३ ॥

३. हम रक्षा के लिए इन्द्र, अग्नि, मित्र, वरुण, अदिति, आदित्य, द्यावा-पृथिवी, मरुद्गण, पर्वत, जल, विष्णु, पूषा, ब्रह्मणस्पति और सविता का आह्वान करते हैं।

उतनोविष्णुरुतवातोअस्त्रिधोद्रविणोदाउतसोमोमयस्करत् ।

उतऋभवउतरायेनोअश्विनोतत्वष्टोतविश्वानुमंसते ॥ ४ ॥

उत । नः । । विष्णुः । उत । वातः । अस्त्रिधः । द्रविणः । दाः । उत ।

सोमः । मयः । करत् । उत । ऋभवः । उत । राये । नः । अश्विना ।

उत । त्वष्टा । उत । विश्वा । अनु । मंसते ॥ ४ ॥

उत अपिच नोस्माकं विष्णुर्व्यापकोदेवोमयस्करत् मयइतिसुखनाम सुखं करोतु उदापि
च वातोवायुः अस्त्रिधोहिंसकः सन् मयस्करत् किंच द्रविणोदाः धनस्यदातासोमोपि मयस्करत्
उतापिच ऋभवो नोस्मभ्यं राये धनाय अनुमंसते अनुमन्यन्तां उताश्विनाश्विनौ च उतत्वष्टादेवः
उतविश्वान् ऋभूणामन्यतमोदेवः एते सर्वेपि अनुमंसते यद्वा अनुमंसतइतिप्रत्येकंसंबन्धनीयम् ॥ ४ ॥

४. विष्णु अथवा अहिंसाकारी वायु अथवा धनदाता सोम हम लोगों
को सुख प्रदान करें। ऋभुगण, अश्विद्वय, त्वष्टा और विश्व हम लोगों
को ऐश्वर्य प्रदान करने के लिए अनुकूल हों।

उतत्यओमारुतंशर्धआगमद्विविधयंयजतंबर्हिरासदे ।

बृहस्पतिःशर्मपूषोतनोयमद्वरूथ्यंवरुणोमित्रोअर्यमा ॥ ५ ॥

उत । त्यत् । नः । मारुतम् । शर्धः । आ । गमत् । दिविद्विधयम् ।

यजतम् । बर्हिः । आसदे । बृहस्पतिः । शर्म । पूषा । उत ।

नः । यमत् । वरूथ्यम् । वरुणः । मित्रः । अर्यमा ॥ ५ ॥

उतापिच त्यत् तन्मारुतंशर्धोमारुतांबलं संघो नोस्मानागमदागच्छतु कीदृशंतच्छर्धः दि-
विक्षयं घुल्लोकेवर्तमानं यजतं पूज्यं किमर्थमागमनमितितदुच्यते बर्हिः बर्हिष्यासदे उपवेष्टुं उप-
विश्यहविःस्वीकारायेत्यर्थः किंच बृहस्पतिर्देवः शर्म सुखं यमत् यच्छतु उतनोस्मभ्यं पूषापि
यमत् कीदृशं शर्म वरूथ्यं वारयतिशीतवातादिकमितिवरूथ्यंगृहं तदहंवरूथ्यं किंच वरुणाद-
यस्योपिप्रत्येकंशर्मयच्छन्तु ॥ ५ ॥

५. पूजनीय तथा स्वर्गलोक में वर्तमान मरुद्गण कुश के ऊपर
उपवेशन करने के लिए हम लोगों के निकट आगमन करें। बृहस्पति,
पूषा, वरुण, मित्र और अर्यमा हम लोगों को सम्पूर्ण गृह-सम्बन्धी सुख
प्रदान करें।

उ॒त॒त्ये॒नः॒ प॒र्व॒ता॒सः॒ सु॒श॒स्त॒यः॒ सु॒दी॒त॒यो॒न॒द्यः॑ । च॒ाम॒णे॒भु॒वन् ।

भ॒गो॒वि॒भ॒क्ता॒श॒व॒सा॒व॒सा॒ग॒म॒दु॒रु॒व्य॒चा॒ अ॒दि॒तिः॑ श्रो॒तु॒मे॒ह॒वम् ॥ ६ ॥

उ॒त । त्पे । नः । प॒र्व॒ता॒सः । सु॒श॒स्त॒यः । सु॒दी॒त॒यः । न॒द्यः ।

च॒ाम॒णे । भु॒वन् । भ॒गः । वि॒भ॒क्ता । श॒व॒सा । अ॒व॒सा ।

आ । ग॒म॒त् । उ॒रु॒व्य॒चाः । अ॒दि॒तिः । श्रो॒तु । मे । ह॒वम् ॥ ६ ॥

उतापिच त्पे ते पर्वतासः पर्वन्तोदयः सुशस्तयः शोभनस्तुतयः किंच सुदीतयः सुदाना-
नद्यश्च चामणे पालने नोस्माकं भुवनभवन्तु भगोदेवोविभक्ता धनानांविभागकर्ता दाता सन्
शवसा अन्नेन अवसा रक्षणेनच सहागमदागच्छतु उरुव्यचाः प्रभूतव्याप्तिः अदितिः अदीना
देवमाता मेहवं स्तुतिमाह्वानंवा श्रोतु शृणोतु ॥ ६ ॥

६. शोभन स्तुतिवाले पर्वत और दानशीला नदियाँ हम लोगों की
रक्षा करें। धनदाता भगदेव अन्न और रक्षा के साथ आगमन करें। सर्वत्र
ध्याप्त होनेवाली देवमाता अदिति हमारे स्तोत्र या आह्वान को श्रवण
करें।

पत्नीसंयाजेषुदेवपत्नीनांदेवानांपत्नीरित्यादिकेद्वेयाज्यानुवाक्ये सूत्रितंच—देवानांपत्नीरुश-
सीरवन्तुनइतिद्वेइति । आग्निमारुतशस्त्रेप्येतेदेवानांपत्नीरुशसीरवन्तुनइतिद्वेराकामहमितिवेइतित
योर्मध्येप्रथमा ।

दे॒वानां॒प॒त्नी॒रु॒श॒सी॒र॒व॒न्तु॒नः॒ प्रा॒व॒न्तु॒न॒स्तु॒ज॒ये॒वा॒र्ज॒सा॒त॒ये ।

याः॒ पा॒र्था॒वा॒सो॒या॒अ॒पा॒म॒र्षि॒व॒ते॒ता॒नो॒दे॒वीः॒ सु॒ह॒वाः॒ श॒र्म॒य॒च्छ॒त ॥ ७ ॥

दे॒वानां॑म् । प॒त्नीः । उ॒श॒तीः । अ॒व॒न्तु । नः । प्र । अ॒व॒न्तु । नः ।

तु॒ज॒ये । वा॒र्ज॒सा॒त॒ये । याः । पा॒र्था॒वा॒सः । याः । अ॒पाम् । अ॒र्षि ।

व॒ते । ताः । नः । दे॒वीः । सु॒ह॒वाः । श॒र्म । य॒च्छ॒त ॥ ७ ॥

देवानांइन्द्रादीनां पत्नीः पत्न्यः उशतीः उशत्यः अस्मदीयांस्तुतिकर्मवा कामयमानाः
नोस्मानवन्तरक्षन्तु तथा नोस्माकं तुजये बलवते पुत्राय वाजसातये अचलाभाय संग्रामाय
वा प्रावन्तु प्रकर्षेणरक्षन्तु गच्छन्तुवा याः पार्थिवासः पृथिवीसंबन्धिन्यः याश्चापांउदकानां
प्रतेकर्मण्यन्तरिक्षेवर्तन्ते ताहेवेवीर्देव्यः हेसुहवाः शोभनाह्वानाः यूयंनोस्मभ्यंशर्मयच्छत ॥७॥

७. इन्द्र आदि देवों की पत्नियाँ हम लोगों के स्तोत्र की कामना करके
हम लोगों की रक्षा करें। वे हम लोगों की इस तरह से रक्षा करें,
जिससे हम लोग बलवान् पुत्र तथा प्रभूत अन्न लाभ करें। देवियो, तुम

सब पृथिवी पर रहो या अन्तरिक्ष में उदकव्रत (कर्म) में निरत रहो; परन्तु हम लोग तुम्हारा सुन्दर आह्वान करते हैं। तुम सब हम लोगों को सुख प्रदान करो।

उतग्राव्यन्तुदेवपत्नीरिन्द्राण्यग्नाय्यश्विनीराट् ।

आरोदसीवरुणानीशृणोतुव्यन्तुदेवीर्यऋतुर्जनीनाम् ॥ ८ ॥ २८ ॥

उत । ग्राः । व्यन्तु । देवपत्नीः । इन्द्राणी । अग्रायी । अश्विनी ।

राट् । आ । रोदसी इति । वरुणानी । शृणोतु । व्यन्तु । देवीः ।

यः । ऋतुः । जनीनाम् ॥ ८ ॥ २८ ॥

उतअपिच ग्राः स्त्रियोदेवपत्नीर्देवपत्नयः देवाःपतयोयासांताः तादृश्योव्यन्तु हविर्भक्षयन्तु ताविविच्योव्यन्ते इन्द्रस्पत्नी अग्राय्यग्नेःपत्नी अश्विनी अश्विनोःपत्नी राट् राजमाना किंच रोदसी रुद्रस्पत्नीतियास्केनोक्तं एवंसति विषितस्तुकारोदसीत्यत्र यथाआद्युदात्तप्रगृह्यतेनस्तस्तद्वदत्रापिग्राव्यं तथापि शाकल्येनमहर्षिणैवमुक्तत्वात्तथैवद्रष्टव्यं वरुणानी वरुणस्पत्नी आसन्नतः प्रत्येकंशृणोतु किंच देवीः पत्नीसंयाजदेव्योव्यन्तुस्वादन्तुहविः योजनीनां देवजायानां ऋतुः कालः तदभिमानादेव्योपि शृण्वन्तु व्यन्तुच अत्रापिच ग्राव्यन्तुदेवपत्नयइत्यादिनिरुक्तंद्रष्टव्यम् ॥ ८ ॥

८. देवियाँ, देवपत्नियाँ हव्य भक्षण करें। इन्द्राणी, अगनायी, दीप्तिमती अश्विनी, रोदसी, वरुणानी आवि प्रत्येक हम लोगों की स्तुति को श्रवण करें। देवियाँ हव्य भक्षण करें। देवपत्नियों के मध्य में जो ऋतुओं की अधिष्ठात्री देवी हैं, वे स्तोत्र श्रवण करें और हव्य भक्षण करें।

॥ इतिचतुर्थस्यद्वितीयेष्टाविंशोवर्गः ॥ २८ ॥

वेदार्थस्मप्रकाशेनतमोहार्दनिवारयत् ॥पुमर्थीश्वतुरोदेयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ १ ॥

इतिश्रीमद्राजाधिराजपरमेश्वरवैदिकमार्गप्रवर्तकश्रीवीरबुक्कभूपालसाम्राज्यधुरंधरेणसायणाचार्येणविरचितेमाधवीयेवेदार्थप्रकाशेऋक्संहिताभाष्येचतुर्थाष्टकेद्वितीयोध्यायः॥२॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥

यस्यनिःश्वसितं वेदायो वेदेभ्योऽखिलं जगत् ॥ निर्ममेतमहं वन्दे विद्यातीर्थमहेश्वरम् ॥ १ ॥

अथ तृतीयोऽध्याय आरभ्यते तत्र प्रयुंजतीति सप्तर्चं तृतीयं सूक्तं प्रतिरथ स्यात्तैत्तिरिभं पूर्वत्र वै-
श्वदेवं वैतदित्युक्तत्वादिदमपि वैश्वदेवं प्रयुंजतीति सप्तप्रतिरथ इत्यनुक्रमणिका । विनियोगोलैंगिकः ।

तत्र प्रथमा—

अ॒म् प्र॒यु॒ञ्ज॒ती॒ दि॒वः॑ ति॒ब्रु॒वा॒णाम॒ म॒ही॒ मा॒ता॒ दु॒हि॒तु॒र्बो॒धय॑न्ती ।

आ॒वि॒वा॒सन्ती॒ यु॒व॒ति॒र्म॒नी॒षा॒पि॒तृ॒भ्य॒ आ॒स॒द॒ने॒जो॒हु॒वा॒ना ॥ १ ॥

प्र॒यु॒ञ्ज॒ती । दि॒वः । ए॒ति॒ । ब्रु॒वा॒णा । म॒ही । मा॒ता । दु॒हि॒तुः ।

बो॒धय॑न्ती । आ॒वि॒वा॒सन्ती । यु॒व॒तिः । म॒नी॒षा । पि॒तृ॒भ्यः ।

आ । स॒द॒ने । जो॒हु॒वा॒ना ॥ १ ॥

एषोषस्या प्रयुंजती प्राणिनः प्रस्तुतेषु कर्मसु दिवोद्युलोकां देति आगच्छति ब्रुवाणा स्तू-
यमाना कर्मणि कर्तृप्रत्ययः मही महती माता प्रकाशस्य देवानां वानिर्मात्री दुहितुः भूम्या बो-
धयन्ती बोधं कुर्वाणा तदुपजीव्यत्वाद् दुहितृत्वमुपचर्यते यद्वा दुहितुर्दिव इति संबन्धः उषसो दिवो-
दुहितृत्वं व्युच्छादुहितर्दिव इत्यादिषु प्रसिद्धं । अन्यत्र च दिवोदुहिता भुवनस्य पत्नीत्युषसो दुहितृ-
त्वमाप्नोति । अत इदमधिगम्यते कदाचिद्यौरुषसो जायते उषाश्च दिव इति प्रजापतिर्वैत्स्वां दुहितर-
मभ्यध्यायद्विवर्षित्यन्य आहुरुषसमित्यन्य इति हि श्रूयते । लिंगचदृश्यते कार्यकारणभावव्यत्यये
अदितेर्दक्षो जायत दक्षाद्वदिति रिति । किंच आविवासन्ती परिचरन्ती युवतिः मिश्रयन्ती
सर्वत्र नित्यतरुणीवा मनीषा स्तुतिमती पितृभ्यः तृतीयार्थे पंचमी पितृभिः पालकैर्देवैः सह
सदने यागगृहे आसर्वतो जोहुवाना हूयमाना यद्वा पितृभ्यः कर्मणां पालकेभ्यो यजमानेभ्यः
इष्टप्रापणेन पालकेभ्यो वा तेषामर्थाय जोहुवाना ॥ १ ॥

१. परिचर्याकारिणी, नित्य तरुणी, पुजनीया और पूजितः उषा अग्रत
होकर शक्तिमती जननी की तरह कन्या-स्वरूप पृथिवी का चेतन्य विधान
करती हैं, मानवों के कार्य को प्रवर्तित करती हैं और द्युलोक से रक्षाकारी
देवों के साथ यज्ञगृह में आगमन करती हैं ।

अजिरासस्तदपईयमानाआतस्थिवाँसोअमृतस्यनाभिम् ।

अनन्तासउरवोविश्वतःसीपरिद्यावापृथिवीयन्तिपन्थाः ॥ २ ॥

अजिरासः । तत्तदपः । ईयमानाः । आतस्थिवांसः ।

अमृतस्य । नाभिम् । अनन्तासः । उरवः । विश्वतः । सीम् ।

परि । द्यावापृथिवी इति । यन्ति । पन्थाः ॥ २ ॥

अजिरासोगमनशीलाः अजिरिच्यत्ययान्तोजिरशिशिरेत्यादिनानिपातितः तदपः त-
देवप्रकाशनरूपंकर्मयस्यतत्तादृशमहरीयमानागच्छन्तः अमृतस्य सूर्यस्य नाभिं सन्नाहकं मं-
डलं अमृतस्योदकस्यवानाभिमान्तरिक्षं आतस्थिवांसः आतिष्ठन्तः अनन्तासःअपरिमिताः उ-
रवोव्यासाः पन्थाः पतनशीलाः रश्मयोद्यावापृथिवी परिदिवंच पृथिवींचान्तरिक्षंच विश्वतः प-
रितोयन्ति गच्छन्ति सीमितिपूरणः ॥ २ ॥

२. अज्ञान और सर्वव्यापिनी रश्मियाँ प्रकाशनरूप अपने कर्तव्य
का सम्पादन करके, अमर सूर्यमण्डल के साथ एकत्र उपवेशन करके
द्यावा-पृथिवी और अन्तरिक्ष में परितः गमन करती हैं।

उक्षासमुद्रोअरुषःसुपर्णःपूर्वस्ययोनिपितुराविवेश ।

मध्येदिवोनिहितःपृश्निरश्माविचक्रमेरजसस्पात्यन्तौ ॥ ३ ॥

उक्षा । समुद्रः । अरुषः । सुपर्णः । पूर्वस्य । योनिम् । पितुः ।

आ । विवेश । मध्ये । दिवः । निहितः । पृश्निः । अश्मा ।

वि । चक्रमे । रजसः । पाति । अन्तौ ॥ ३ ॥

सौर्योयंतुचः उक्षा उदकस्यकामानांवासेका समुद्रः समुन्दनः यद्वा संपोदन्तेतस्मिन्दे-
वाइतिसमुद्रः अरुषः आरोचमानः सुपर्णः सुगमनः पूर्वस्य पूर्वावयवलक्षणोयंपूर्वदिगवयवस्य
पितुः पालकस्यान्तरिक्षस्य योनिमुत्पादकमवयवमाविवेश आविष्टवान् पश्चाद्विवोमध्येनिहितः
पृश्निः प्राश्रुत एनंवर्णइति पृश्निरादित्यः अश्मा सर्वत्रव्याप्तः लुप्तोपमावा अश्मसदृशः रजसो-
न्तरिक्षस्यान्तौ पूर्वापरभागौ विचक्रमे विक्रमते पातिचजगत् जगद्रक्षार्थंक्रमतइत्यर्थः ॥ ३ ॥

३. उदक अथवा कामनाओं के सेचक, देवों के आनन्द-विधायक,
दीप्तिमान् और द्रुतगामी रथ ने जनक-स्वरूप पूर्व दिशा में प्रवेश किया
था। पश्चात् स्वर्ग के मध्य में निहित विभिन्नवर्ण और सर्वव्यापी सूर्य
अन्तरिक्ष के उभय प्रान्त में अग्रसर हुए थे और जगत् की रक्षा की थी।

अथचतुर्थी-

चत्वारिंश्विभ्रतिक्षेमयन्तोदशगर्भचरसेधापयन्ते ।

त्रिधातवःपरमाअस्यगावोदिवश्चरन्तिपरिसद्योअन्तान् ॥ ४ ॥

चत्वारः । ईम् । बिभ्रति । क्षेमयन्तः । दश । गर्भम् । चरसे ।
धापयन्ते । त्रिधातवः । परमाः । अस्य । गावः । दिवः ।
चरन्ति । परि । सद्यः । अन्तान् ॥ ४ ॥

चत्वारःकृत्विजः ईमेनमादित्यं क्षेमयन्त क्षेममात्मनइच्छन्तोबिभ्रतिधारयन्ति हविर्भिः
स्तुतिभिश्च किंच दशदिशोगर्भं गर्भवन्मध्येउत्पन्नमेनं चरसेचरणाय उदयास्तमयव्यवहाराय
धापयन्ते गमयन्ति त्रिधातवः त्रिप्रकाराःशीतोष्णवर्षभेदेनत्रिविधाः अस्यादित्यस्य परमाः उल्ल
ष्टागावोरश्मयोदिवोन्तरिक्षस्यान्तान् परि परितः सद्यः उदयानन्तरमेवचरन्तिगच्छन्ति ॥ ४ ॥

४. अपनी कल्याण-कानना करके चार ऋत्विक् सूर्य को हवि-द्वारा
धारण करते हैं। दसों दिशाएँ निज गर्भजात आदित्य को दैनिक गति के
लिए प्रेरित करती हैं। आदित्य की, शीत, ग्रीष्म और वर्षा के भेद से,
त्रिविध रश्मियाँ अन्तरिक्ष की सीमा में द्रुतवेग से परिभ्रमण करती हैं।

इदं वपुर्निवचनं जनासश्चरन्ति यच्च तस्थुरापः ।

देयदीं बिभ्रतो मातुरन्ये इहेह जाते यम्याः सबन्धू ॥ ५ ॥

इदम् । वपुः । निवचनम् । जनासः । चरन्ति । यत् । नद्यः ।

तस्थुः । आपः । द्वे इति । यत् । ईम् । बिभ्रतः । मातुः । अन्ये इति ।

इह इहेह । जाते इति । यम्याः । सबन्धू इति सबन्धू ॥ ५ ॥

जनासो हेजनाः कृत्विजः इदं पुरतो दृश्यमानं वपुः शरीरमण्डलं निवचनं स्तुत्यं भवतीति शेषः
यन्मण्डलं उपजीव्य नद्यश्चरन्ति प्रवहन्ति आपश्च यन्मण्डलमधितस्थुः मण्डलाधीनत्वात्तासां ईमेत-
दुक्तलक्षणं यन्मण्डलं द्वे अहोरात्रे मातुर्निर्मातुः मातृस्थानीयादन्तरिक्षादन्ये इहेह जाते इह चे-
ह च सूर्ये जाते निष्पन्ने यम्या यम्ये नियमनीये युग्मभूते वा सबन्धू समानबले समानबन्धने
उभयोरन्येक एव सूर्यो बन्धकोक्षो ययोस्तादृश्यौ बिभ्रतो धारयतः ॥ ५ ॥

५. हे ऋत्विक्, यह पुरोभाग में दृश्यमान शरीर-मण्डल अतिशय
स्तवनीय है। इसी मण्डल से नदियाँ प्रवाहित होती हैं। जलराशि इसमें
अवस्थान करती है। अन्तरिक्ष से अन्य युग्मभूत समान बल अहोरात्र
इसी से उत्पन्न हुए हैं। वे इसे धारण करते हैं।

वितन्वते धियो अस्मा अपांसि वस्त्रा पुत्राय मातरो वयन्ति ।

उपप्रक्षे वृषणो मोदमाना दिवस्पथा वध्वो यन्त्यच्छ ॥ ६ ॥

वि । तन्वते । धियः । अस्मै । अपांसि । वस्त्रा । पुत्राय ।

मातरः । वयन्ति । उपप्रक्षे । वृषणः । मोदमानाः । दिवः ।

पथा । वध्वः । यन्ति । अच्छ ॥ ६ ॥

अस्यैसूर्याय धियः स्तुतीः अपांसि कर्माणि च वितन्वते विस्तारयन्ति यजमानाः
पुत्राय पुत्रस्थानीयाय मातरो निर्मात्र्यः उषसो दिशो वा वस्त्रा वस्त्राणि वयन्ति निष्पादयन्ति
वस्त्रसदृशानि ते जांसि निविडानि संपादयन्तीत्यर्थः वृषणः सेतुः सूर्यस्य उपपक्षे उपपर्चने सं-
पर्के सति मोदमाना हव्यन्तो वध्वो वधूस्थानीयाः रश्मयो दिवस्पथां सूर्यसंबन्धिना मार्गेणाच्छा-
स्मदग्निमुखं यन्ति गच्छन्ति प्रसरन्ति ॥ ६ ॥

६. इसी सूर्य के लिए यजमान स्तोत्र और यज्ञ का विस्तार करते हैं। इसी पुत्रस्वरूप सूर्य के लिए मातायें (उषा या दिशायें) तेजोरूप वस्त्र धुन्ती हैं। वर्णकारी सूर्य के सम्पर्क से हृष्ट होकर पत्नीस्वरूप रश्मियाँ आकाश-मार्ग होकर हम लोगों के निकट उपस्थित हों।

तदस्तु मित्रावरुणा तदग्ने शं यो रस्मभ्यमिदमस्तु शस्तम् ।

अशीमहि गाधमुत प्रतिष्ठां नमो दिवे बृहते सादनाय ॥ ७ ॥ १ ॥

तत् । अस्तु । मित्रावरुणा । तत् । अग्ने । शम् । योः ।

अस्मभ्यम् । इदम् । अस्तु । शस्तम् । अशीमहि । गाधम् । उत ।

प्रतिस्थाप् । नमः । दिवे । बृहते । सादनाय ॥ ७ ॥ १ ॥

अत्र लिङ्गसिद्धादेवताः हे मित्रावरुणा मित्रावरुणौ तव इदं सूक्तं शस्तम् स्तुतमस्तु
भवतु हे अग्ने तत्सूक्तं शस्तमस्तु अस्मभ्यं शं सुखाय योर्दुःखानामभिप्रायायेदं शस्तमस्तु व-
यं चाशीमहि प्राप्नुयाम गाधं स्थितिं उतापि च प्रतिष्ठां स्थितेरविच्छिन्ति चाशीमहि नमो नम-
स्करोमि दिवे द्योतमानाय सूर्याय बृहते महते सादनाया श्रयाय विश्वस्य ॥ ७ ॥

७. हे मित्र और वरुण, इस स्तोत्र को ग्रहण करो। हे अग्नि, हम लोगों के मित्र (विशुद्ध) सुख के लिए इस स्तोत्र को ग्रहण करो। हम लोग स्थिति और प्रतिष्ठा लाभ करें। हम दीप्तिमान्, शक्तिमान् और सबके आश्रयभूत सूर्य को नमस्कार करते हैं।

कदुप्रियायेति पंचचतुर्थं सूक्तं प्रतिभानुर्नामात्रेयऋषिः जगती छन्दः विश्वेदेवादेवताः
अत्रानुक्रमणिका—कदुपंच प्रतिभानुर्जागतमिति । आभिप्लविके पंचमेहनिवैश्वदेवशस्त्रे इदं सूक्तं नि-
विद्यानं सृजितं च—कदुप्रियायेति वैश्वदेवमिति ।

कदुप्रियाय धाम्ने मनामहे स्वक्षत्राय स्वयंशसे महे वयम् ।

आमेन्यस्य रजसो यदभ्र आँ अपो वृणाना विं तनोति मायिनी ॥ १ ॥

कत् । ऊँ इति । प्रियाय । धाम्ने । मनामहे । स्वक्षत्राय ।

स्वयंशसे । महे । वयम् । आमेन्यस्य । रजसः । यत् । अग्ने ।

आ । अपः । वृणाना । विं तनोति । मायिनी ॥ १ ॥

अत्रवैद्युताग्निसंस्तवः कदु कदा उइतिपूरणः प्रियाय सर्वेषांप्रियभूताय वृष्टिद्वारा हविरादिप्रयोजकत्वात्सर्वप्रियत्वमस्यप्रसिद्धं तादृशाय धाम्ने तेजसे वैद्युताय उत्तरवाक्ये अभ्रेपोवितनोतीतिवक्ष्यमाणत्वादिदंलभ्यते कीदृशाय स्वक्षत्राय स्वभूतबलाय किंच स्वयशसे स्वभूताभाय सर्वमप्यन्तर्हस्यस्त्वं महे महते पूज्याय वयं कदा मनामहे स्तवाम यत् उत्तरत्रल्लीलिङ्गनिर्देशात् भेतिविपरिणामयितव्यम् या आग्नेयीशक्तिः आग्नेयस्य समन्तान्मातव्यस्य रजसोन्तरिक्षस्य अपरिमितमपि न भङ्गयदितिसर्वैर्मयते संबन्धिनि अभ्रे मेवे आअधि मेघस्योपरि अपउदकानि वृष्टिलक्षणानि वितनोति विस्तारयति वृणाना आच्छादयन्तीसेव्यमानावा मायिनी मायेतिप्रज्ञानाम प्रज्ञावतीसती यत् यस्यसंबन्धिनीमाध्यमिकीवागितिवायोज्यम् ॥ १ ॥

१. सवके प्रिय और पूजनीय उस वैद्युत तेज की कब हम पूजा करेंगे ? जो स्वाधीन बल है और जिसके सब अंग अपने हैं। जब आच्छादन-कारिणी या सेव्यमाना आग्नेय शक्ति प्रज्ञावती होकर परिमेय अन्तरिक्ष में मेघ के ऊपर वृष्टिजल को विस्तारित करती है।

ताअन्नतवयुर्नवीरवक्षणंसमान्यावृतयाविश्वमारजः ।

अपोअपांचीरपराअपेजतेप्रपूर्वाभिस्तिरतेदेवयुर्जनः ॥ २ ॥

ताः । अन्नत । वयुर्नम् । वीरवक्षणम् । समान्या । वृतया ।

विश्वम् । आ । रजः । अपो इति । अपांचीः । अपराः ।

अप । ईजते । प्र । पूर्वाभिः । तिरते । देवयुः । जनः ॥ २ ॥

इयमुषस्या ताउषसः अन्नत वितन्वन्ति किं वयुर्नं प्रज्ञानं कीदृशं वीरवक्षणं वीरैर्कैस्त्रिभिर्वहनीयं यद्वा वक्षणाः कार्यबोढारोयेनप्रेर्यन्तेतत्तादृशं किंच समान्या एक-रूपया वृतया आवरकयादीभ्यः विश्वमासर्वमपरिजःजगदन्नत एवंसति देवयुः देवकामोजनः अपाचीः अपांचनाः प्रतिनिवृत्तमुखीः अपरा अन्याआगामिनीरुषसःअपोएजते अपचा-लयति अपरोपशब्दःपूरणः सर्वाभिस्ताभिःप्रतिरते प्रपूर्वस्तिरतिवर्धनार्थः वर्धयतिस्वमनीषां वर्धतेवास्वयम् ॥ २ ॥

२. ऋत्विक्को-द्वारा प्राप्त कर्त्तव्य योग्य ज्ञान को ये उषायें विस्तृत-करती हैं क्या ? एक प्रकार की आवरक दीप्ति-द्वारा सम्पूर्ण अगत् को व्याप्त करती हैं। देवाभिलाषी लोग निवृत्त (व्यतीत) और आगामिनी उषाओं को त्यागकर वर्तमान उषा के द्वारा अपनी बुद्धि को वर्द्धित करते हैं।

आग्रावभिरहन्येभिरक्तुभिर्वरिष्ठ्वञ्जमार्जिघार्तिमायिनि ।

शतंवायस्यप्रचरन्त्वेदमेसंवर्तयन्तोविचवर्तयन्तद्वा ॥ ३ ॥

आ । पाव॑ऽभिः । अ॒ह॒न्ये॑भिः । अ॒क्तु॑ऽभिः । वरि॑ष्ठम् । वज्र॑म् ।
 आ । जि॒घ॒र्ति॑ । मा॒यिनि॑ । श॒तम् । वा । यस्य॑ । प्र॒श्चर॑न् । स्वे ।
 दमे॑ । स॒म॒श्च॒वर्त॑यन्तः । वि । च । वर्त॑यन् । अहा॑ ॥ ३ ॥

अत्रपूर्वार्धेन्द्रउच्यते उत्तरार्धेन्द्रात्मासूर्यः आहूयतइतिशेषः कैः अहन्येभिः अहनि संपादितैः अक्तुभीरात्रिभिः तत्रनिष्पन्नैरित्यर्थः तथाविधैर्ग्रावभिः साध्ये साधनशब्दः ग्रावसा-
 ध्यैरभिषवैर्निमित्तभूतैः आगत्यात्र सोमीसब् मायिनि वृत्रेनिमित्तेसति वरिष्ठमुरुतरं वज्रं आ-
 सर्वतो जिघर्ति चालयति दीपयति वा किंच वाशब्दश्चार्थे यस्येन्द्रात्मकस्यादित्यस्य शतं शतसं-
 ख्याकारभयः स्वेदमे स्वकीयेगृहे आकाशे प्रचरन् प्रचरन्ति किंकुर्वन्तः प्राणिनो नाशयन्तः
 यद्वा अहा अहनिदिवसान्संवर्तयन्तः सम्यक्प्रवर्तयन्तः विचवर्तयन् अहानिनिवर्तयन्ति गतान्ये-
 व पुनः प्रापयन्ति च तपपरिस्पन्दाधीनत्वात्प्राणिनामायः क्षयस्याहोरात्रादिव्यवहारस्य च ॥ ३ ॥

३. अहोरात्र में निष्पन्न सोम-द्वारा हृष्ट होकर इन्द्र मायावी वृत्र के लिए दीर्घ वज्र को दीप्त करते हैं। इन्द्रात्मक आदित्य को शतसंख्यक रश्मियाँ दिवसों को भली भाँति से निर्वर्तित और प्रवर्तित करके अपने गृह आकाश में विचरण करती हैं।

ताम॑स्य॒री॒ति॒प॒र॒शो॒रि॒व॒प्र॒त्य॒नी॒क॒म॒ख्यं॑भुजेअ॒स्य॒व॒र्ष॑सः ।

सचा॒यदि॑पितुमन्तमिव॒क्षयं॑रत्नं॒दधा॑ति॒भर॑हूतयेवि॒शे ॥ ४ ॥

ताम् । अ॒स्य॒ । री॒तिम् । प॒र॒शोऽइ॑व । प्र॒ति॒ । अ॒नी॒कम् ।

अ॒ख्य॒म् । भु॒जे । अ॒स्य॒ । व॒र्ष॑सः । सचा॑ । यदि॑ । पि॒तुम॑न्तम्॒इव॑ ।

क्षय॑म् । रत्न॑म् । दधा॑ति । भर॑हूतये । वि॒शे ॥ ४ ॥

इयमाग्नेयी तां प्रसिद्धामस्याग्नेः रीतिस्वभावगतिं वा परशोरिव प्रतिपरशोः प्रतिनिधिमिव पश्यामि परशुर्यथास्वस्वामिन्यभिमतं साधयति तद्वदित्यर्थः अस्य वर्षसोरूपवतो स्यादित्यस्या-
 नीकरश्मिसमूहं भुजे भोगाय अख्यं कथयाम्यहं यदि यस्मात् सचदेवः सचात्मत्सहायः
 सन् पितुमंतं अश्वन्तं क्षयमिव निवासमिव भरहूतये संग्रामेयज्ञेवा आह्वानयुक्ताय
 विशे यजमानाय रत्नं रमणीयं धनं दधाति धारयति उभयमपि ददातीत्यर्थः ॥ ४ ॥

४. परशु की तरह अग्नि की उस स्वाभाविक जाति को हम देखते हैं। रूपवान् आदित्य के रश्मिसमूह का कीर्त्तन हम भोग के लिए करते हैं। वह देव (आदित्य) सहायक होकर यज्ञस्थल में आह्वानकारी यजमान को अन्नपूर्ण गृह तथा रत्न प्रदान करते हैं।

सजि॒ह्वया॑चतुर॒नीक॑ऋ॒अ॒ते॒चारु॑वसानो॒वरु॑णो॒यत॑ञ्चरिम् ।

नन॑स्य॒वि॒द्वपु॑रुष॒त्वता॑व्य॒यतो॑भगः॒सवि॑तादा॒ति॒वार्य॑म् ॥ ५ ॥ २ ॥

सः । जिह्वा । चतुः३अनीकः । कञ्जते । चारु । वसानः । वरुणः ।
यतन् । अरिम् । न । तस्य । विद्म । पुरुषत्वता । वयम् । यतः ।
भगः । सविता । दाति । वार्यम् ॥ ५ ॥ २ ॥

सोमिश्चतुरनीकः चतुर्दिक्षुप्रसृतज्वालाः सन् जिह्वायां कञ्जते गच्छति घृतादिकं
यद्वा जिह्वायाचतुरनीकः सन् कञ्जते अलंकरोति स्वात्मानं किंकुर्वन् चारु चरणीयं
तेजोवसानाच्छादयन् वरुणस्तमोवारकः सन् अरिममित्रं यतन् उद्धरन् तस्यतमित्यर्थः
तन्विद्म नजानीमः वयं पुरुषत्वता पुरुषत्वेन कामानांपूरकत्वेन वायुक्तं अपरोभावप्रत्ययः पूरणः
यतोयं भगोमहान्भजनीयः सविता प्रेरको देवो दाति यच्छति वार्यं वरणीयधनं ॥ ५ ॥

५. रमणीय तेज से आच्छादित होकर अग्नि अन्यकार और शत्रुओं
को विनष्ट करते हैं तथा चारों तरफ ज्वाला को विस्तारित करके जिह्वा-
द्वारा घृतादि को प्राप्त करते हैं। पुरुषत्व-द्वारा कामनाओं के पूरक
अग्नि को हम नहीं जानते हैं; क्योंकि ये महान् भजनीय सविता देव
वरणीय धन प्रदान करते हैं।

देवंवदितिपंचर्षिपंचमसूक्तं आत्रेयस्यप्रतिप्रभस्यार्थं त्रैष्टुभं वैश्वदेवम् देववःप्रतिप्रभोत्या-
वृणपाणिरित्यनुक्रमणिका । विनियोगोलैंगिकः ।

देववोअद्यसवितारमेधेभगंचरत्नंविभजन्तमायोः ।

आवांनरापुरुभुजाववृत्यांदिवेदिवेचिदश्विनासखीयन् ॥ १ ॥

देवम् । वः । अद्य । सवितारम् । आ । ईषे । भगम् । च । रत्नम् ।

विदभजन्तम् । आयोः । आ । वाम् । नरा । पुरुभुजा । ववृत्याम् ।

दिवेदिवे । चित् । अश्विना । सखीयन् ॥ १ ॥

देवं द्योतमानं सवितारं सर्वस्याभ्यनुज्ञातारं वः त्वमित्यर्थः यद्वा होतुरिदं वाक्यं वीर्यज-
मानेभ्यो युष्मभ्यमर्थाय अद्य इदानीं आईषे उपगच्छामि भगंच भजनीयं देवं आयोर्मनुष्यस्य
यजमानस्य रत्नं रमणीयं हविर्विभजन्तम् भगोवां विभजत्विति हि भगस्य विभजनं प्रसिद्धं रा-
यो विभक्ता संप्रभरश्च स्वः । भगो विभक्ता शवसेति च श्रुतिः । यद्वा चतुर्थ्यर्थे षष्ठी यजमानार्थं रत्नं
रमणीयधनं विभजन्तं हेनरा नेतारौ हे पुरुभुजा पुरुभुजाते इति पुरुभुजौ अश्विना अश्विनौ
वां युवां दिवेदिवे प्रतिदिनं आववृत्यां आवर्तयामि अस्मदभिमुखं सखीयन् युवयोः सखित्व-
मिच्छन् चिदिति पूरणः ॥ १ ॥

१. अभी हम तुम यजमानों के लिए सविता और भगदेव के समीप
उपस्थित हूँ। वे मनुष्य यजमानों को धन प्रदान करते हैं। हे
नेतृस्वरूप बहुभोगकर्ता अश्विद्वय, तुम दोनों से मेरी की कामना करके
हम प्रतिदिन तुम दोनों की उपस्थिति प्रार्थना करते हैं।

प्रतिप्रयाणमसुरस्यविद्वान्सूक्तैर्देवसंवितारंदुवस्य ।
 उपब्रुवीतनमसाविजानज्येष्ठं चरत्विभजन्तमायोः ॥ २ ॥
 प्रति । प्रयाणम् । असुरस्य । विद्वान् । सुष्टुक्तैः । देवम् ।
 सवितारम् । दुवस्य । उप । ब्रुवीत । नमसा । विजानन् ।
 ज्येष्ठम् । च । रत्नम् । विभजन्तम् । आयोः ॥ २ ॥

असुरस्य शत्रूणां निरसितुः सवितुः प्रतिप्रयाणं प्रत्यागतिं विद्वान् जानन् सूक्तैः सवि-
 तारंदेवं दुवस्य परिचर हेअन्तरात्मन् किंच आयोर्भनुष्याय ज्येष्ठं रत्नं धनं च विभजन्तं ददत-
 मित्यर्थः नमसा नमस्कारेण हविषा वा विजानन् विशेषेण भावयन्नित्यर्थः यद्वान्तर्णीतण्यर्थोयं
 ज्ञापयन् उपब्रुवीत स्तौतु भवान् ॥ २ ॥

२. हे अन्तरात्मा, शत्रुओं के निवारक सविता का प्रत्यागमन जानकर
 सूक्तों-द्वारा उनकी परिचर्या करो। वे मनुष्यों को श्रेष्ठ धन दान करते
 हैं। नमस्कार अथवा हविर्विशेष से उनका स्तवन करो।

अदन्नयादयते वार्याणि पूषा भगो अदितिर्वस्तुः ।
 इन्द्रो विष्णुर्वरुणो मित्रो अग्निरहानि भद्रा जनयन्त दस्माः ॥ ३ ॥
 अदन्नया । दयते । वार्याणि । पूषा । भगः । अदितिः ।
 वस्ते । उस्तः । इन्द्रः । विष्णुः । वरुणः । मित्रः । अग्निः ।
 अहानि । भद्रा । जनयन्त । दस्माः ॥ ३ ॥

अयमग्निरदन्ना अदनीयानि अदेरौणादिकोऽन्नप्रत्ययः सुपांसुलुगितियाजादेशः अ-
 थवा अत्तीत्यदन्नाजिह्वातया वार्याणि वरणीयानि काष्ठानि दयते दयतिरनेककर्मा अन्नदहने
 वर्तते दहतीत्यर्थः सामर्थ्यादग्निरिति गम्यते यद्वा अदनीयानि वरणीयानि अन्नानि दयते
 ददाति यजमानाय दयदानगतिर्हि सा बलाख्यानेषु कीदृशोऽग्निः पूषा पोषकः भगो भजनीयः
 अदितिरखंडनीयः यद्वा पूषादयस्त्वयोपि प्रत्येकं अदनीयानि वार्याणि चान्नानि दयते उस्तः सूर्यो-
 वस्ते आच्छादयति सामर्थ्यात्तेजांसि इन्द्रादयः पंचापि देवाः दस्माः दर्शनीयाः अहानि सर्वा-
 ण्यागन्तुणि भद्रा शोभनीयानि जनयन्त जनयन्ति दिवसानां यागदानादिविशिष्टत्वमेव भ-
 द्रत्वम् ॥ ३ ॥

३. पोषक, भजनीय तथा अखण्डनीय अग्नि जिह्वा-द्वारा वरणीय काष्ठ
 को दहन करते हैं अथवा वरणीय अन्न यजमान को प्रदान करते हैं। सूर्य
 तेज को आच्छादित करते हैं। इन्द्र, विष्णु, वरुण, मित्र और अग्नि आदि
 दर्शनीय देव शोभन (याग-दानादिविशिष्ट) दिवस को उत्पन्न करते हैं।

तन्नोअन॒र्वास॒वितावरू॒थंतत्सिन्ध॑वइ॒षय॑न्तोअनु॒गम॑न् ।

उप॒यद्दोचे॑अ॒ध्वर॑स्य॒होता॑रा॒यःस्या॑म॒पत॑यो॒वाज॑रत्नाः ॥ ४ ॥

तत् । नः । अ॒न॒र्वा । स॒वि॒ता । वरू॒थम् । तत् । सिन्ध॑वः ।

इ॒षय॑न्तः । अनु॑ । ग॒म॒न् । उप॑ । यत् । वो॒चे । अ॒ध्व॒र॑स्य ।

हो॒ता । रा॒यः । स्या॒म । प॒त॑यः । वाज॑रत्नाः ॥ ४ ॥

तत्प्रसिद्धं वरूथं वरणीयमस्मदभिमतंधनं नोस्मभ्यं अनर्वा अपत्यृतः केनाप्यतिरस्कृतः सवितादेवः प्रयच्छतिविशेषः तद्धनं सिन्धवः स्पन्दनशीलाइषयन्तो गच्छन्त्योनयः अनु अनुसृत्य गमन् गच्छन्तु धनं दातुं गच्छन्त्वित्यर्थः यद्यस्मात् अध्वरस्य यागस्य होता होमनिष्पादकोहं उपवोचे उपेत्य ब्रवीमि तस्मात्तत्प्रयच्छन्तिविशेषः वयंचात्रयोरायो धनस्य बहुविधस्य पतयः स्वामिनः स्याम भवेम वाजरत्नाः अग्नेन बलेन वारमणीयाः अथवा यद्यस्माद्दोचेस्तौमि तस्मात्सविता नो वरूथमागच्छतु तस्मान्नयश्च नो वरूथं यज्ञमनुगमन् अनुगच्छन्ति विवायोज्यम् ॥ ४ ॥

४. किसी के द्वारा भी अतिरस्कृत सविता देव हम लोगों को अभिमत धन प्रदान करें। उस धन को देने के लिए स्पन्दनशील नदियां गमन करें। इसी लिए हम यज्ञ के होता स्तोत्र-पाठ करते हैं। हम बहुविध धन के स्वामी हों, अन्न और बल से रमणीय हों।

प्र॒येव॑सु॒भ्य॒ईव॑दानमो॒दुर्ये॑मि॒त्रेवरू॑णेसू॒क्तवा॑चः ।

अ॒वैत्व॑भ्वँ॒कृणु॑ता॒वरी॑यो॒दिव॑स्पृ॒थिव्यो॑र॒वसा॑म॒देम॑ ॥ ५ ॥ ३ ॥

प्र । ये । वसु॑भ्यः । ई॒वत् । आ । नमः । दुः । ये । मि॒त्रे ।

वरू॑णे । सू॒क्त॒वा॑चः । अ॒व । ए॒तु । अ॒भ्वँम् । कृ॒णु॒त । व॒री॒यः ।

दि॒वःपृ॒थि॒व्योः । अ॒वसा॑ । म॒देम॑ ॥ ५ ॥ ३ ॥

येयंजमानाः वसुभ्यो यज्ञनिवासेभ्यो देवेभ्यः ईवत् गमनवत् नमोर्जपश्वात्मकं प्रदुः प्रादुः येचमित्रेदेवेवरूणेच सूक्तवाचः सूक्तवचसोभवन्ति तानस्मानभ्वं महद्धनं तेजोवा अवैतु अवगच्छतु हेदेवाः कृणुत कुरुतच एतेभ्यो वरीय उरुतरं सुखं दिवस्पृथिव्योर्वावापृथिव्योरवसारक्षणेन मदेम हृष्येम ॥ ५ ॥

५. जिन यजमानों ने वसुओं को (यज्ञ में निवास करनेवाले देवों को) गमनशील अन्न दिया है और जिन्होंने मित्र तथा वरुण के लिए स्तोत्र-पाठ किया है, उन्हें महान् तेज प्राप्त हो। हे देवो, उन्हें वीर्यतर सुख प्रदान करो। हम द्यावा-पृथिवी की रक्षा प्राप्त कर हृष्ट हों।

विश्वोदेवस्येतिपंचर्षषष्ठंस्तुक्तं स्वस्त्यात्रेयमुनेरार्षवैश्वदेवं पंचमीपंक्तिः आद्याश्चतस्रो-
नुष्टुभः तदुक्तमनुक्रमण्यां—विश्वःस्वस्त्यात्रेयःपंक्तयन्तमिति । पृष्ठ्याभिष्टवषडहयोःप्रथमेहनि
वैश्वदेवशस्त्रे विश्वोदेवस्येतिमतिपत्तृचस्याद्यः सूत्रितंच—विश्वोदेवस्यनेतुरित्येकेति । आभिष्ट-
विकेषुद्वितीयचतुर्थषष्ठेष्वाहःसुएषैववैश्वदेवस्यशस्त्रस्यप्रतिपत्तयुग्मेष्वेवमभिष्टवइतिसूत्रितत्वात् ।

तत्रप्रथमा—

विश्वोदेवस्यनेतुर्मर्तोवुरीतसख्यम् ।

विश्वोरायइषुध्यतिद्युम्नं वृणीतपुष्यसे ॥ १ ॥

विश्वः । देवस्य । नेतुः । मर्तः । वुरीत । सख्यम् । विश्वः ।

राये । इषुध्यति । द्युम्नम् । वृणीत । पुष्यसे ॥ १ ॥

विश्वः सर्वोमर्तोनेतुः देवस्यसवितुरित्यर्थः तस्यसख्यं वुरीत वृणीत विश्वोजनो
रायेधनस्य इषुध्यति पंचमलकारः ईशीत तस्यानुग्रहात् सर्वोजनोद्युम्नधनं वृणीत स-
वितारं पुष्यसे पुष्ट्यै पर्याप्तधनम् ॥ १ ॥

१. सम्पूर्ण मनुष्य सविता देव से सखिता की प्रार्थना करते हैं । सम्पूर्ण
मनुष्य उनसे धन चाहते हैं । उनके अनुग्रह से सब लोग, पुष्टि के लिए,
पर्याप्त धन प्राप्त करते हैं ।

तेदेवनेतर्येचमौअनुशसे । तेरायातेद्याइपृचेसचेमहिसचथ्यैः ॥ २ ॥

ते । ते । देव । नेतुः । ये । च । इमान् । अनुशसे । ते ।

राया । ते । हि । आइपृचे । सचेमहि । सचथ्यैः ॥ २ ॥

हेनेतर्देव ते तव स्वभूतास्तेवयंयजमानाः येचान्ये इमान् विभक्तिव्यत्ययः इमे
इन्द्रादयः अनुशसे शंसितुंप्रभवन्ति तेपितृदीयाः यद्वा इमानन्यानिन्द्रादीननुशसे क्र-
मेणशंसितुंप्रभवन्ति एकैववामहानात्मादेववाससूर्यः सहिसर्वभूतात्मेत्युक्त्वादितरासांदेवतानां
तदन्तर्भावादितिभावः नकेवलं त्वच्छंसकाएवेत्यर्थः ते उभे वयं रायाधनेन सचेमही-
तिसंबन्धः तेहि तेखलु आपृचे आपर्चनीयाः कृत्यार्थेकेन्यत्ययः क्रमेजन्तइत्यव्ययत्वा-
दिभक्तेरदर्शनं सचथ्यैः सर्वैःकामैः सचेमहि संगच्छेमहि ॥ २ ॥

२. हे नेता, हे देव, तुम्हारे उपासक हम यजमान तथा इन्द्रादि
के उपासक होता प्रभृति तुम्हारे ही हैं । हम और वे दोनों ही धनयुक्त
हैं । हम लोगों की कामना सिद्ध हो ।

अथतृतीया—

अतो न॒ आनु॒नति॒थी॒नतः॒ पत्नी॑र्दशस्यत् ।

आ॒रेवि॒श्वं प॒थेष्ठां॑ द्विषो॒यु॒योतु॒यू॒युविः॑ ॥ ३ ॥

अतः । नः । आ । नृन् । अतिथीन् । अतः । पत्नीः । दशस्यत् ।

आरे । विश्वम् । पथेऽस्थाम् । द्विषः । युयोतु । युयुविः ॥ ३ ॥

अतः अस्मिन्यज्ञे सार्वविभक्तिकस्तसिः नोस्माकमृत्विजां नृन् नेतृन् अतिथीन् त-
द्वत्पूज्यान् देवान् आदशस्यत् सर्वतः परिचरत अतोस्मिन्यज्ञे पत्नीर्देवानां पत्नीरपि आदश-
स्यत् हविः प्रदानादिना यद्वा नोस्मभ्यं नृन् पुत्रभृत्यादीन् अतिथीन् पत्नीश्च एतन्नयमत्र दशस्यत्
हे देवाः प्रयच्छत आरे दूरे विश्वं सर्वं पथेष्ठां मार्गे वर्तमानं वैरिणं द्विषः अन्यान्पि
द्विषेद्वेद्वन् युयोतु पृथक्करोतु देवसंघः सविता वा युयुविः सर्वस्यामिश्रयिता पृथक्कर्ता ॥ ३ ॥

३. इसलिए इस यज्ञ में हम ऋत्विजों के, अतिथि की तरह, पूज्य
देवों की परिचर्या करो। इसलिए इस यज्ञ में हविः प्रदान करके देव-
पत्नियों की परिचर्या करो। हे देवो, पृथक्कर्ता देवसमूह या सविता
दूर मार्ग में वर्तमान समस्त वैरियों को या अन्य शत्रुओं को दूर करें।

यत्र॒ वह्नि॒रभि॒हितो॒ दुद्र॒वद्रो॒ण्यः॑ प॒शुः ।

नृ॒मणा॑ वी॒रप॒स्त्योर्णा॑ धी॒रेव॒ सनि॑ता ॥ ४ ॥

यत्र । वह्निः । अभिहितः । दुद्रवत् । द्रोण्यः । पशुः । नृमनाः ।

वीरपस्त्यः । अर्णा । धीराऽइव । सनिता ॥ ४ ॥

यत्र यस्मिन्यज्ञे वह्निर्यज्ञस्य बोढा अभिहितो यूयंपापितो द्रोण्यो यूपाहः पशुः दुद्र-
वत् गच्छति यूपं प्रति तत्र नृमणाः यजमानमनाः सविता वीरपस्त्यः वीराकृत्विग्यज-
मानाः पुत्रभृत्यादयो वा तद्वत्पस्त्यं गृहं यस्य सतादशः प्रेरितगृहो वा पुत्राद्युपेतगृहमदश्चार्थः
सनिता संभक्ता भवति अर्णा अरणकुशला धीरेव योषिदिव यद्वा र्णानि हवींषि अभिल-
क्ष्य सनिता भवति ॥ ४ ॥

४. जिस यज्ञ में यज्ञ को वहन करनेवाला, यूपयोग्य पशु यूप के निकट
उपस्थित होता है, उस यज्ञ में सविता यजमान को कुशल तथा धीर
स्त्री की तरह गृह, पुत्र, भृत्यादि और धन प्रदान करते हैं।

श॒रा॒ये शं॒स्त्व॒स्तय॑ इ॒षः॒ स्तुतो॑ मना॒महे॒ देव॒ स्तुतो॑ मना॒महे॑ ।

शं॒रा॒ये शं॒स्त्व॒स्तय॑ इ॒षः॒ स्तुतो॑ मना॒महे॒ देव॒ स्तुतो॑ मना॒महे॑ ॥ ५ ॥ ४ ॥

एषः । ते । देव । नेतरिति । रथः पतिः । शम् । रयिः । शम् ।
 राये । शम् । स्वस्तये । इषः इस्तुतः । मनामहे । देव इस्तुतः ।
 मनामहे ॥ ५ ॥ ४ ॥

हेनेतर्देव सवितः ते तव एषरथः पतिः सर्वस्यपालकः रयिः दातव्यधनवान् मत्व-
 र्थोलुप्यते शंकरोत्वितिशेषः वयंच रायेधनस्य शं सुखाय यद्वा रायेधनाय शंसुखायच स्व-
 स्तये अविनाशाय इषस्तुतः एषणीयस्यसवितुः स्तोतारोवयं मनामहे स्तुमः देवस्तुतः देवानां
 देवस्यवा सवितुःस्तोतारोमनामहे स्तुमः ॥ ५ ॥

५. हे नेता, हे सविता देव, तुम्हारा यह धनवान् और सबको पालन
 करनेवाला रथ हम लोगों का कल्याण करे। हम सब स्तुतियोग्य सविता
 के स्तोता हैं। हम धन के लिए, सुख के लिए तथा अविनष्ट होने के लिए
 उनकी स्तुति करते हैं एवम् हम सविता देव के स्तोता उनकी स्तुति
 करते हैं।

॥ इतिचतुर्थस्यतृतीयेचतुर्थोवर्गः ॥ ४ ॥

अग्नेसुतस्येतिपंचदशर्चसप्तमं सूक्तं अत्रेयमनुक्रमणिका—अग्नेपंचोनाचतस्रो गायत्र्यः ष-
 लुष्णिहस्तिस्त्र्यो जगत्यस्त्रिष्टुभो वान्त्ये अनुष्टुभा विति । ऋषिश्चान्यस्मादिति परिभाषया स्वस्त्यात्रेय-
 ऋषिः आदितश्चतस्रो गायत्र्यः पंचम्याद्याः षलुष्णिहः एकादश्याद्यास्तिस्त्र्यो जगत्यस्त्रिष्टुभो-
 वा चतुर्दशीपंचदश्यावनुष्टुभौ विश्वे देवा देवता ।

तत्रप्रथमा—

अग्नेसुतस्य पीतये विश्वैरुमेभिरागहि । देवेभिर्हव्यदातये ॥ १ ॥

अग्ने । सुतस्य । पीतये । विश्वैः । ऊमेभिः । आ । गहि ।

देवेभिः । हव्य इदातये ॥ १ ॥

हे अग्ने त्वं सुतस्य पीतये सोमपानाय विश्वैरुमेभिः ऊमैः सर्वैरपरिक्षकैः देवेभिः देवैरि-
 न्द्रादिभिः सह हव्यदातये अस्माकं हविर्दानाय तद्वात्रेयजमानाय वा आगहि आगच्छ ॥ १ ॥

१. हे अग्नि, तुम सोमपान के लिए इन्द्र आदि सम्पूर्ण रक्षक देवों
 के साथ हव्य देनेवाले हम यजमानों के समीप आओ।

ऋतधीतय आगत सत्यधर्माणो अध्वरम् । अग्नेऽपि बत जिह्या ॥ २ ॥

ऋत इधीतयः । आ । गत । सत्य इधर्माणः । अध्वरम् । अग्नेः ।

पिबत । जिह्या ॥ २ ॥

हेऋतधीतयः सत्यस्तुतयः अवाध्यकर्मणोवादेवाः अध्वरमस्मद्यज्ञं आगत आगच्छत
आगत्यच हेसत्यधर्माणः सत्यस्यधारयितारोयुयं अग्नेर्जिह्वया पिवत आज्यसोमादिकम्॥२॥

२. हे सत्यस्तुतिवाले अथवा अवाध्य कर्म करनेवाले देवो, हे सत्य
को धारण करनेवालो, तुम सब हमारे यज्ञ में आगमन करो और अग्नि
की जिह्वा-द्वारा आज्य अथवा सोमरस आदि का पान करो।

विप्रेभिर्विप्रसन्त्यप्रातर्यावभिरागहि । देवेभिः सोमपीतये ॥ ३ ॥

विप्रेभिः । विप्र । सन्त्य । प्रातर्यावभिरागहि । आ । गहि ।

देवेभिः । सोमपीतये ॥ ३ ॥

हेविप्र मेधाविन् विविधकामानांवापूरक हेसन्त्य संभजनीयाग्ने विप्रेभिः उक्लक्षणैः प्रा-
तर्यावभिः प्रातःकाले आगन्तुभिः देवेभिः देवैः सार्द्धं आगच्छागच्छ किमर्थं सोमपीतये सोम-
पानाय ॥ ३ ॥

३. हे मेधाविन् अथवा विविध कामनाओं के पूरक सम्भजनीय अग्नि,
प्रातःकाल में आनेवाले मेधावी देवों के साथ तुम सोमपान के लिए आगमन
करो।

अयंसोमश्चमूसुतोमन्त्रेपरिषिच्यते । प्रियइन्द्रायवायवे ॥ ४ ॥

अयम् । सोमः । चमू इति । सुतः । अमन्त्रे । परि । सिच्यते ।

प्रियः । इन्द्राय । वायवे ॥ ४ ॥

अयंपुरतोवर्तमानः सोमः चमू चम्वोः अन्योः अभिषवणफलकयोः सुतः अभिषुतः
सन् अमन्त्रे पात्रे परिषिच्यते पूर्यते सच इन्द्रायवायवेच प्रियः तं पातुं हेइन्द्रायू आगच्छत-
मितिशेषः ॥ ४ ॥

४. यह पुरोभाग में वर्तमान सोम अभिषवण फलक-द्वारा अभिषुत
हुआ है और पात्र में पूरण किया गया है। यह इन्द्र और वायु के लिए
प्रिय है। हे इन्द्र और वायु, इस सोमरस को पीने के लिए आगमन
करो।

वायवायाहीत्येषापृष्ठस्यतृतीयेहनिप्रउगशस्त्रवायव्येवृत्स्याद्या सूत्रितंच-वायवाया-
हिवीतयइत्येकावायोयाहिशिवादिवइतिद्वेइति ।

वायवायाहिवीतये जुषाणो हव्यदातये ।

पिबासुतस्यान्धसो अग्निप्रयः ॥ ५ ॥ ५ ॥

वायो इति । आ । याहि । वीतये । जुषाणः । हव्यदातये ।

पिब । सुतस्य । अन्धसः । अग्नि । प्रयः ॥ ५ ॥ ५ ॥

हेवायो प्रयोन्नं सोमाख्यं अग्निं अभिलक्ष्य आयाहि वीतये भक्षणाय जुषाणः प्री-
यमाणः हव्यदातये हविर्दानियजमानाय तदर्थं आगत्य च सुतस्यान्धसः अभिषुतमन्धोन्नं सो-
मलक्षणं पिव ॥ ५ ॥

५. हे वायु, हवि देनेवाले यजनान के लिए प्रीयमाण होकर तुम सोम-
पान करने के लिए आगमन करो। आकर के अभिषुत सोमरूप अन्न का
भक्षण करो। ॥ इतिचतुर्थस्यतृतीयेपंचमोवर्गः ॥ ५ ॥

पृष्ठचस्यतृतीयेहनिप्रउगशस्तेऽन्द्रवायवस्तृचः इन्द्रश्चेत्यादिकेद्वेकचौशंसेव तयोःप्रथमां-
द्वितीयांवा आवर्त्य तृचंसंपादयेत् तथाचसूत्रितं—इन्द्रश्चवायवेषांसुतानामितिद्वयोरन्यतरांदि-
रिति ।

इन्द्रश्चवायवेषांसुतानां पीतिमर्हथः ।

ताञ्जुषेथामरेपसावभिप्रयः ॥ ६ ॥

इन्द्रः । च । वायो इति । एषाम् । सुतानाम् । पीतिम् । अर्हथः ।
तान् । जुषेथाम् । अरेपसौ । अग्नि । प्रयः ॥ ६ ॥

हेवायो त्वेन्द्रश्चैषां पुरतोऽगृहीतानां सुतानां अभिषुतानां सोमानां पीतिं पानमर्हथः
यस्मादेवं तस्मात् तान् सोमरसान् जुषेथां सेवेथां अरेपसौ अहिंसकौ तदर्थं प्रयः सोमाख्य-
मन्नमभिलक्ष्यागच्छतमितिशेषः यद्वा प्रयोजनरूपात् ॥ ६ ॥

६. हे वायु, तुम और इन्द्र इस अभिषुत सोम को पान करने के
योग्य हो; इसी लिए अहिंसक होकर तुम दोनों इस सोमरस का सेवन
करो और सोमात्मक अन्न के उद्देश से आगमन करो।

सुताइन्द्रायवायवेसोमांसोदध्याशिरः ।

निम्नानयन्ति सिन्धवोभिप्रयः ॥ ७ ॥

सुताः । इन्द्राय । वायवे । सोमांसः । दधिऽआशिरः । निम्नम् ।
न । यन्ति । सिन्धवः । अग्नि । प्रयः ॥ ७ ॥

इन्द्रायवायवेच सोमांसः सोमाः दध्याशिरः दध्याश्रयणाः सुताः अभिषुताः संपादिताः
तेच निम्नगर्तं सिन्धवोन नद्यश्च हेइन्द्रवायू युवामभियन्ति प्रयोजनरूपाः ॥ ७ ॥

७. इन्द्र तथा वायु के लिए दधिमिश्रित सोम अभिषुत हुआ है—
सम्पादित हुआ है। हे इन्द्र और वायु, निम्नगामिनी नदियों की तरह
वह सोम तुम दोनों के अभिमुख गमन करता है।

तृतीयेहनिप्रउगशस्तेसर्जूर्ध्वेभिरितिवैश्वदेवस्तृचः सूत्रितं—सर्जूर्ध्वेभिरिवैश्वदेव-
वनःप्रियाप्रियास्त्विति ।

सजूर्विश्वेभिर्देवेभिरश्विभ्यामुषसांसजुः ।

आयाह्यग्नेअत्रिवत्सुतेरण ॥ ८ ॥

स॒ऽजुः । वि॒श्वेभिः । दे॒वेभिः । अ॒श्विभ्याम् । उ॒षसा । स॒ऽजुः ।

आ । या॒हि । अ॒ग्ने । अ॒त्रि॒वत् । सु॒ते । र॒ण ॥ ८ ॥

हेअग्ने विश्वेभिः सर्वैःदेवेभिःदेवैः सजुः संगतःसन्अश्विभ्यांउषसाच सजुःसमानपीतिः सन् आयाहि आगहि अत्रिवत् अत्रिरिव अत्रेयज्ञेयथातथेत्यर्थः यद्वा अत्रिर्यथायज्ञेयमतेतद्वत् सुवे अभिषुतेसोमे रण रमस्व ॥ ८ ॥

८. हे अग्नि, तुम सम्पूर्ण देवों के साथ मिलकर तथा अश्विद्वय और उषा के साथ समान प्रीति स्थापित करके आगमन करो। यज्ञ में जैसे अत्रि रमण करते हैं, वैसे ही तुम भी अभिषुत सोम में रमण करो।

सजूर्मित्रावरुणाभ्यांसजुःसोमैनविष्णुना ।

आयाह्यग्नेअत्रिवत्सुतेरण ॥ ९ ॥

स॒ऽजुः । मि॒त्रावरु॑णाभ्याम् । स॒ऽजुः । सो॒मैन । वि॒ष्णुना । आ ।

या॒हि । अ॒ग्ने । अ॒त्रि॒वत् । सु॒ते । र॒ण ॥ ९ ॥

सजूर्आदित्यैर्वसुभिःसजूरिन्द्रेणवायुना ।

आयाह्यग्नेअत्रिवत्सुतेरण ॥ १० ॥ ६ ॥

स॒ऽजुः । आ॒दि॒त्यैः । वसु॑भिः । स॒ऽजुः । इ॒न्द्रेण । वा॒युना । आ ।

या॒हि । अ॒ग्ने । अ॒त्रि॒वत् । सु॒ते । र॒ण ॥ १० ॥ ६ ॥

उत्तरेद्वेनवमीदृशम्यौत्पष्टे ॥ ९ ॥ १० ॥

९. हे अग्नि, तुम मित्र, वरुण, सोम तथा विष्णु के साथ मिलकर आगमन करो। यज्ञ में जैसे अत्रि रमण करते हैं, वैसे ही तुम भी अभिषुत सोम में रमण करो।

१०. हे अग्नि, तुम आदित्य, वसुगण, इन्द्र और वायु के साथ मिलकर आगमन करो। यज्ञ में जैसे अत्रि रमण करते हैं, वैसे ही तुम भी अभिषुत सोम में रमण करो।

॥ इतिचतुर्थस्तुतृतीयेष्टोवर्गः ॥ ६ ॥

पृष्ठचक्षुषष्ठेहनिर्वैश्वदेवशस्तेस्वस्तिनइतिवृचः सूत्रितंच—स्वस्तिनोमिमीतामश्विनाभगइ-
तिवृचइतिवैश्वदेवमिति । तथाबृहस्पतिसर्वेवैश्वदेवनिविद्यानार्थेयंवृचः स्वस्तिनोमिमीतामश्वि-
नाभगइतिवैश्वदेवमिति सूत्रितत्वात् ।

स्वस्तिनोमिमीतामश्विनाभगःस्वस्तिदेव्यदितिरनर्वणः ।

स्वस्तिपूषाअसुरोदधातुनःस्वस्तिद्यावापृथिवीसुचेतुनां ॥ ११ ॥

स्वस्ति । नः । मिमीताम् । अश्विनां । भगः । स्वस्ति । देवी ।

अदितिः अनर्वणः । स्वस्ति । पूषा । असुरः । दधातु । नः ।

स्वस्ति । द्यावापृथिवी इति । सुचेतुनां ॥ ११ ॥

नोस्मभ्यं अश्विना अश्विनौ स्वस्ति अविनाशं क्षेममिमीतांकुरुतां भगश्चस्वस्तिक्षेमं मिमीतां तथा देव्यदितिश्च स्वस्तिमिमीतां अनर्वणः अप्रत्यृतः पूषा असुरः शत्रूणां निरसिता प्राणानां बलानां दातावा नःस्वस्तिदधातु नोस्मभ्यं द्यावापृथिवीद्यावापृथिव्यावपि सुचेतुना शोभनेनप्रज्ञावेन विशिष्टे स्वस्तिमिमीतां ॥ ११ ॥

११. हम लोगों के लिए अश्विद्वय अविनश्वर कल्याण करें, भग कल्याण करें तथा देवी अदिति कल्याण करें । बलवान् अथवा सत्यशील और शत्रु-संहारक अथवा बलदाता पूषा हम लोगों का मङ्गल करें । शोभन ज्ञानविशिष्ट द्यावा-पृथिवी हम लोगों का मङ्गल करें ।

स्वस्तयेवायमुपब्रवामहैसोमस्वस्तिभुवनस्ययस्पतिः ।

बृहस्पतिर्सर्वगणस्वस्तयेस्वस्तयआदित्यासोभवन्तुनः ॥ १२ ॥

स्वस्तये । वायुम् । उप । ब्रवामहै । सोमम् । स्वस्ति । भुवनस्य ।

यः । पतिः । बृहस्पतिम् । सर्वङ्गणम् । स्वस्तये । स्वस्तये ।

आदित्यासः । भवन्तु । नः ॥ १२ ॥

स्वस्तये क्षेमाय वायुमुपब्रवामहै स्तुमइत्यर्थः सोमंचोपब्रवामहै यश्चसोमोभुवनस्य पतिः पालकः सर्वलोकजीवनस्यसोमायतत्वात् तथा सर्वगणं सर्वदेवगणोपेतं बृहस्पतिं बृहवःकर्मणोमंत्रस्यवापालयितारं स्वस्तयेस्तुमः आदित्यासः आदित्याअदितेःपुत्राःसर्वदेवाः अरुणादयोद्वादशवा नोस्माकं स्वस्तयेभवन्तु ॥ १२ ॥

१२. कल्याण के लिए हम लोग वायु का स्तवन करते हैं और सोम का भी स्तवन करते हैं । सोम निखिल लोक के पालक हैं । सब देवों के साथ मन्त्रपालक बृहस्पति की स्तुति कल्याण के लिए करते हैं । अदिति के पुत्र देवगण अथवा अरुणादि द्वादश देव हम लोगों के लिए कल्याण-कर हों ।

सत्रमध्येदीक्षितेव्याधितेसति तस्मिन्नहनि वैश्वदेवशस्त्रेयंतृचोनिविद्यानार्थः सूत्रित-
स्वस्त्यात्रेयंनिविदंद्ध्यदिति । स्वस्त्यात्रेयशब्देनायंतृचोनिविदक्षितइतितत्रव्याख्यातं तथा-
रूपादिकेसत्ययंतृचोजप्यः ।

अथत्रयोदशी-

विश्वेदेवानोअद्यास्वस्तयेवैश्वानरोवसुःरग्निःस्वस्तये ।
देवाअवन्तुभवःस्वस्तयेस्वस्तिनोरुद्रःपातुअंहसः ॥ १३ ॥
विश्वे । देवाः । नः । अद्य । स्वस्तये । वैश्वानरः । वसुः ।
अग्निः । स्वस्तये । देवाः । अवन्तु । ऋभवः । स्वस्तये ।
स्वस्ति । नः । रुद्रः । पातु । अंहसः ॥ १३ ॥

विश्वे सर्वेपिदेवानोस्मान् अद्यास्मिन्यागदिने स्वस्तये क्षेमायावन्तु वैश्वानरोविश्व-
एननरानयन्तीतिवैश्वानरः वसुः सर्वस्यवासयिता अग्निर्देवः अयमेवाग्निर्वैश्वानरइतिशा-
कपूणिरितिर्यास्कः । सोपिस्वस्तयेवतु देवाःऋभवोपिस्वस्तयेवन्तु रुद्रोदुःखाद्रावयिता देवोपि
अंहसः पापात् स्वस्तिपातुनोस्मान् ॥ १३ ॥

१३. इस यज्ञ दिन में सम्पूर्ण देव हम लोगों के लिए कल्याण करें
और रक्षा करें। मनुष्यों के नेता और गृहदाता अग्नि हम लोगों के लिए
कल्याण करें और रक्षा करें। दीप्तिमान् ऋभुगण भी हम लोगों के
कल्याण की रक्षा करें। रुद्रदेव हम लोगों के कल्याण की, पाप से, रक्षा
करें।

स्वस्तिमित्रावरुणास्वस्तिपथ्यरेवति ।

स्वस्तिनइन्द्रश्चाग्निश्चस्वस्तिनोअदितेऋधि ॥ १४ ॥

स्वस्ति । मित्रावरुणा । स्वस्ति । पथ्ये । रेवति । स्वस्ति । नः ।
इन्द्रः । च । अग्निः । च । स्वस्ति । नः । अदिते । ऋधि ॥ १४ ॥

हेमित्रावरुणा अहोरात्राभिमानिदेवौ स्वस्तिकुरुतं हेपथ्ये पथ्यास्वस्तिदेवि पन्थाअन्त-
रिक्षमार्गः तत्रहितामार्गः तत्रहितामार्गाभिमानिनीदेवी हेतादृशि रेवति धनवति देविस्वस्ति
ऋधि इन्द्रश्चाग्निश्चप्रत्येकंनोस्मभ्यं स्वस्तिऋधि हेअदितेदेवि नः स्वस्तिऋधिकुरु ॥ १४ ॥

१४. हे अहोरात्राभिमानि मित्र और वरुण देव, तुम दोनों मंगल करो।
हे हितमार्गाभिमानिनी धनवती देवी, कल्याण करो। इन्द्र और अग्नि
दोनों ही हम लोगों का कल्याण करें। हे अदिति देवी; तुम हम लोगों
का कल्याण करो।

अथपंचदशी-

स्वस्तिपन्थामनुचरेमसूर्याचन्द्रमसाविव ।

पुनर्ददताघ्नताजानतासंगमेमहि ॥ १५ ॥ ७ ॥

स्वस्ति । पन्था॑म् । अनु॑ । चरे॑म् । सूर्या॑चन्द्रमसौ॑इव । पुनः ।
दद॑ता । अघ्न॑ता । जान॑ता । सम् । गमे॑महि ॥ १५ ॥ ७ ॥

पन्थां पन्थानं स्वस्ति क्षेमेणानुचरेम सूर्याचन्द्रमसाविवतौ यथानिरालम्बेमार्गे
राक्षसादिभिरनुपद्रुतौसंचरतस्तद्वत् किंच वयं प्रवसन्तः पुनर्ददताभिमतं अघ्नता चिरकाल-
विलंबकोपेनाहिंसता जानताअविस्मरतामदीयश्चिरकालंगतः कोयमितिसन्देहमकुर्वतामदीयो-
यमितिवुध्यमानेनेत्यर्थः उक्तलक्षणेन बन्धुजनेन संगमेहि यद्वा पूर्वार्धे प्रवसतांवाक्यं उत्तरार्धे
बन्धूनां वयंबन्धवः ददताअभिमतमुपार्जितं यच्छता अघ्नता प्रयासकोपेन अहिंसताजानता
सस्नेहमधिगच्छता प्रवसता संगमेमहि ॥ १५ ॥

१५. सूर्य और चन्द्र जिस तरह से निरालम्ब मार्ग में राक्षसादि के
उपद्रव के बिना सञ्चरण करते हैं, उसी तरह से हम लोग भी मार्ग
में सुखपूर्वक विचरण करें। प्रवास में चिरकाल हो जाने से भी अक्रुद्ध
और स्मरण करनेवाले बन्धुओं से हम मिलित हों।

॥ इतिचतुर्थस्यतृतीयेसप्तमोवर्गः ॥ ७ ॥

प्रश्यावाश्वेतिसप्तदशर्चमष्टमं सूक्तं अत्रेयमनुक्रमणिका—प्रश्यावाश्वच्यूनश्यावाश्वोमा-
रुतंहतत्पंक्तिःषष्ठ्यन्त्याचेति । आत्रेयःश्यावाश्वऋषिः हतदितिप्रयोगादिदमादीनिदशसूक्तानि
मरुदेवत्यानि षष्ठीसप्तदशीचपंचयौ शिष्टाःपंचयंतपरिभाषयानुष्टुभः गतोविनियोगः ।

प्रश्यावाश्वधृष्णुयार्चामरुद्भिर्ऋक्भिः ।

येअद्रोघमनुष्वधंश्रवोमदन्तियज्ञियाः ॥ १ ॥

प्र । श्या॒वऽअ॒श्व । धृ॒ष्णुऽया । अ॒र्च । म॒रु॒तऽभिः । ऋ॒क्भिः ।

ये । अ॒द्रो॒घम् । अ॒नु॒ऽस्व॒धम् । श्र॒वः । म॒द॒न्ति । य॒ज्ञियाः ॥ १ ॥

हेश्यावाश्व एतन्नामकऋषे धृष्णुया धृष्णुत्वं ऋक्भिः मरुद्भिः स्तुत्यान् मरुतः पार्च
द्वितीयार्थे तृतीया एवं स्वयमेवसंप्रेष्यति यद्वा यजमानोहोतारश्यावाश्वंब्रूते यद्वा मरुद्भि-
र्मरुत्सदृशैर्ऋक्भिःस्तोत्रभिःसहस्तैर्वैर्वाचं स्तुहीत्यर्थः येमरुतोयज्ञियायज्ञार्हाअनुष्वधं प्रत्य-
हं विलक्षणाभ्युपदानं स्वधानुपश्चाद्वा अद्रोघमर्हिसकं श्रवोचलं श्रवा मदन्तिहृष्यन्ति ॥ १ ॥

१. हे श्यावाश्व ऋषि, तुन धीरता से स्तुति-योग्य मरुतों की अर्चना
करो। यागयोग्य मरुद्गण प्रतिदिन हविलक्षण अर्हिसक अन्न को प्राप्त
करके प्रमुदित होते हैं।

नेतिस्थिरस्यशर्वसःसखायःसन्तिधृष्णुया ।

तेषामन्नाधृषद्दिनस्मनापान्तिशश्वतः ॥ २ ॥

ते । हि । स्थिरस्य । शर्वसः । सर्वायः । सन्ति । धृष्णुः । या ।

ते । यामन् । आ । धृषत् । विनः । त्मना । पान्ति । शश्वतः ॥ २ ॥

तेहि तेखलु स्थिरस्याविचलितस्य शवसोबलस्य सर्वायःसन्ति भवन्ति मह्यधृष्णु-
या धृष्णवः तेचयामन्ना आइतिचार्थे गमनेपि धृषद्विनोर्धर्षणवन्तः त्मना आत्मना अ-
नुग्रहेणैव अस्मदुपकारमनपेक्ष्यैव शश्वतोबहूनस्मानपुत्रभृत्यादीन् पान्तिरक्षन्ति ॥ २ ॥

२. वे अविचलित यल के सखा हैं, वे धीरे हैं, वे मार्ग में परिभ्रमण
करते हैं और स्वेच्छापूर्वक हमारे पुत्र-भृत्यादि की रक्षा करते हैं ।

तेस्पन्द्रासोनोक्षणोतिष्कन्दन्तिशर्वरीः ।

मरुतामधामहोदिविक्षमाचमन्महे ॥ ३ ॥

ते । स्पन्द्रासः । न । उक्षणः । अति । स्कन्दन्ति । शर्वरीः ।

मरुताम् । अध । महः । दिवि । क्षमा । च । मन्महे ॥ ३ ॥

हेमरुतः स्पन्द्रासः स्पन्दनशीलाः उक्षणोजलस्यसेकारश्च नेतिचार्थे यस्मात्स्पन्द्राः
अन्येषां तस्मात्शर्वरीः शर्वर्योरात्रयः कालावयवानित्यर्थः तानतिस्कन्दन्ति अतिक्रम्यग-
च्छन्ति नित्यादित्यर्थः यस्मादेतेएवंविधाः तस्मात् मरुतां अध अधुना महस्तेजोदिविद्युलो-
के क्षमा क्षमायांभूमौचवर्तमानं मन्महे स्तुमः ॥ ३ ॥

३. स्पन्दनशील और जलदर्पक मरुद्गण रात्रि को अतिक्रम करके
गमन करते हैं । जिस लिए वे इस प्रकार के हैं; इसी लिए हम अभी
मरुतों के द्युलोक और भूमि में वर्तमान तेज की स्तुति करते हैं ।

मरुत्सुवोदधीमहिस्तोमंयज्ञंचधृष्णुया ।

विश्वेयेमानुषायुगापान्तिमर्त्यरिषः ॥ ४ ॥

मरुत्सु । वः । दधीमहि । स्तोमम् । यज्ञम् । च । धृष्णुः । या ।

विश्वे । ये । मानुषा । युगा । पान्ति । मर्त्यम् । रिषः ॥ ४ ॥

हेअध्वर्युहोत्रादयोवोयूयंमरुत्सु धृष्णुया धर्षकेषु दधीमहि व्यत्ययेनोत्तमः धत्त किं
स्तोमं स्तोत्रं यज्ञंच इज्यते अनेनेतियज्ञंहविः तदुभयंकिमर्थंदीयतइति येमरुतोविश्वेस-
र्वेपि मानुषा मानुषाणि युगा युगानि सर्वेषुकालेष्वित्यर्थः मर्त्यं मरणधर्माणं यजमानं
रिषोर्हिसकात् सकाशात्पान्ति रक्षन्ति ॥ ४ ॥

४. हे होताओ, तुम लोग धीरतापूर्वक मरुतों को किस लिए स्तवन
और हव्य प्रदान करते हो ? इसी लिए कि वे सम्पूर्ण मरणशील मनुष्यों
को सब काल में हिंसकों से बचाते हैं ।

अथपंचमी-

अर्हन्तोयेसुदानवोनरोअसामिशवसः ।

प्रयज्ञंयज्ञियेभ्योदिवोअर्चामरुद्भ्यः ॥ ५ ॥ ८ ॥

अर्हन्तः । ये । सुदानवः । नरः । असामिशवसः । प्र ।

यज्ञम् । यज्ञियेभ्यः । दिवः । अर्च । मरुद्भ्यः ॥ ५ ॥ ८ ॥

हेहोतः हेआत्मन्वा येअर्हन्तः पूज्याः सुदानवः शोभनदानाः नरोनेतारः कर्मणां
असामिशवसोऽनल्पबलाः सन्ति तेभ्योयज्ञियेभ्योयज्ञार्हेभ्योदिवोद्योतमानेभ्योमरुद्भ्यः विभ-
क्तिवचनयोर्व्यत्ययः यद्वा कर्मणिषष्ठी दीप्तं यज्ञं यज्ञसाधनंहविः प्रार्चं पूजय प्रयच्छे-
त्यर्थः अथवा दिवोन्तरिक्षादागतेभ्यइतिसंबन्धः ॥ ५ ॥

५. हे होताओ, जो पूजनीय, सुन्दर दानविशिष्ट, कर्म के नेता और
अधिक बलवाले हैं, ऐसे यागयोग्य द्युतिमान् मरुतों को यज्ञसाधन हव्य
प्रदान करो ।

आरुक्मैरायुधानरंरुक्वाऋष्टीरंसृक्षत ।

अन्वेनोअहविद्युतोमरुतो जज्झतीरिवभानुरर्तत्मनादिवः ॥ ६ ॥

आ । रुक्मैः । आ । युधा । नरः । रुक्वाः । ऋष्टीः । अंसृक्षत ।

अनु । एनान् । अह । विद्युतः । मरुतः । जज्झतीः इव ।

भानुः । अर्त । त्मना । दिवः ॥ ६ ॥

नरोवृष्टेनेतारः रुक्वाः महान्तोमरुतोरुक्मैः रोचमानैराभरणविशेषैरारोचन्तइतिशेषः
उपसर्गश्रुतेःसंगतक्रियाध्याहारः तथायुधप्रहरणसाधनेनायुधेन आरोचन्ते एते मरुतः
ऋष्टीः आयुधविशेषान् अंसृक्षत प्रक्षिपन्ति मेघभेदार्थं एनान्मरुतोविद्युतोपि जज्झती-
रिव शब्दकारिण्यआपइव जज्झतीरापोभवन्तिशब्दकारिण्यइतिनिर्लक्षं । अन्वहअनुगच्छ-
न्त्येव दिवोद्योतमानस्य मरुद्गणस्य भानुर्दीप्तिः त्मना स्वयमेव अर्तं निरमाद ॥ ६ ॥

६. वृष्टि के नेता महान् मरुद्गण रोचमान आभरण-विशेष से तथा
आयुध-विशेष से शोभित होते हैं । मेघभेदन के लिए वे आयुध-विशेष
को प्रक्षिप्त करते हैं । विद्युत् शब्द करनेवाली जलराशि की तरह मरुतों
का अनुगमन करती है । द्युतिमान् मरुतों की दीप्ति स्वयम् निःसृत
होती है ।

अथसप्तमी—

येवावृधन्तपार्थिवायउरावन्तरिक्षा ।

वृजनेनानदीनांसधस्थेवामहोदिवः ॥ ७ ॥

ये । वृधन्त । पार्थिवाः । ये । उरौ । अन्तरिक्षे । आ । वृजने ।

वा । नदीनाम् । सधस्थे । वा । महः । दिवः ॥ ७ ॥

येमरुतः पार्थिवाः पृथिवीसंबद्धाःसन्तोववृधन्तवर्धन्ते येचोरौ महत्यन्तरिक्षेच ववृधन्त आइतिचार्थे नदीनां नदनवतीनां वृजनेवाबलेववृधन्त महोमहवः दिवोद्युलोकस्य सधस्थेवा सहस्थानेच ववृधन्त उभयत्रवाशब्दार्थे एवंसर्वत्रवर्धमानामरुतोवृष्ट्यर्थेऋष्टीरसृक्षतेतिपूर्वत्रसंबन्धः ॥ ७ ॥

७. जो पृथ्वी-सम्बन्धी मरुद्गण हैं, और वर्द्धमान होते हैं, जो महान् अन्तरिक्ष में वर्द्धमान होते हैं, वे नदियों के बल (धारा) में तथा महान् द्युलोक के मध्य में वृद्धि प्राप्त करें। इस प्रकार वृष्टि के लिए सर्वत्र वर्द्धमान मरुत् मेघभेदन के लिए आयुध-विशेष को प्रक्षिप्त करते हैं।

शार्धोमारुतमुच्छंससत्यशवसमृभ्वसम् ।

उतस्मतेशुभेनरःप्रस्पन्द्रायुजतत्मना ॥ ८ ॥

शार्धः । मारुतम् । उत् । शंस । सत्यशवसम् । ऋभ्वसम् । उत ।

स्म । ते । शुभे । नरः । प्र । स्पन्द्राः । युजत । त्मना ॥ ८ ॥

हेस्तोतः मारुतं शार्धोबलं उदुत्कृष्टं शंस स्तुहि कीदृशं शार्धः सत्यशवसं सत्यवेगं ऋभ्वसं महदतिप्रवृद्धं उतस्मापिच नरोवृष्टेर्नेतारस्तेमरुतः शुभे उदकार्थं प्रयुजत प्रयुजत समयो-जयन् त्मना आत्मनैव जगद्रक्षाबुध्यैव स्पन्द्राः चलनस्वभावाः पृषतीरित्यर्थः ॥ ८ ॥

८. हे स्तोताओ, मरुतों के उत्कृष्ट बल की स्तुति करो। वह बल अत्यन्त प्रवृद्ध तथा सत्यमूल है। वृष्टि के नेता मरुद्गण, गमनशील होकर सबकी रक्षा-वृद्धि से, जल के लिए, स्वयं परिश्रान्त होते हैं।

उतस्मतेपरुष्ण्यामूणाविसतशुन्ध्यवः ।

उतपव्यारथानामद्रिभिन्दन्त्योजसा ॥ ९ ॥

उत । स्म । ते । परुष्ण्याम् । ऊर्णाः । वसत । शुन्ध्यवः ।

उत । पव्या । रथानाम् । अद्रिम् । भिन्दन्ति । ओजसा ॥ ९ ॥

उतस्म अपिच तेमरुतः परुष्ण्यां एतन्नामिकायां नद्यां वर्तन्ते यऊर्णाः दीप्तीः शुन्ध्य-
वः शोधिकाः अपः वसत आच्छादयन्ति तेउतापिच पव्या नेम्या रथानां स्वकीयानां र-
थचक्रेणौजसा बलेनचादिभिन्दन्ति मेघगिरिंवाविदारयन्ति ॥ ९ ॥

९. मरुद्गण परुष्णी नामक नदी में वर्तमान रहते हैं और सयको शुद्ध करनेवाली दीप्ति-द्वारा अपने को आच्छादित करते हैं। वे अपने रथचक्र के द्वारा या बल के द्वारा मेघ अथवा पर्वत को विदीर्ण करते हैं।

आपथयोविपथयोन्तस्पथाअनुपथाः ।

एतेभिर्मह्यं नामभिर्यज्ञं विष्टारओहते ॥ १० ॥ ९ ॥

आऽपथयः । विऽपथयः अन्तःऽपथाः अनुऽपथाः । एतेभिः ।

मह्यम् । नामंऽभिः । यज्ञम् । विऽस्तारः । ओहते ॥ १० ॥ ९ ॥

आपथयः अस्मदभिमुत्तामार्गां येषतितादृशाः विपथयोविष्वङ्गार्गाः अन्तस्पथाः दरीसु-
षिरादिमार्गाः अनुपथाः अनुकूलमार्गाश्च येमरुतः सन्ति ते एतेभिः एतैश्चतुर्विधैर्नामभिर्नामकैः
स्वरूपैर्मह्यं मदर्थं यज्ञं विस्तारः विस्तृताः सन्तः ओहते वहन्ति यद्वा एतैर्नामभिरुदकैः
सार्धं यज्ञमोहते ॥ १० ॥

१०. जो मरुद्गण हम लोगों के अभिमुख मार्ग से गमन करते हैं, जो सर्वत्र गमन करते हैं, जो गिरि-कन्दराओं में गमन करते हैं और जो अनुकूल मार्गगामी हैं, वे उपर्युक्त चारों नामवाले मरुद्गण विस्तृत होकर हमारे लिए यज्ञ वहन करते हैं।

अधानरोन्योहते धानियुतओहते ।

अधापारावता इति चित्रारूपाणि दृश्या ॥ ११ ॥

अध । नरः । नि । ओहते । अध । निऽयुतः । ओहते । अध ।

पारावताः । इति । चित्रा । रूपाणि । दृश्या ॥ ११ ॥

अध अथ नरोभिमतवृष्ट्यादिनेतारोन्योहते नितरां वहन्ति जगत् अध नियुतः स्वयमेव
मिश्रयितारः सन्तः ओहते अधाथ पारावताः परवदूरदेशः तत्संबन्धिनश्च अन्तरिक्षादिदूरदेशे
ग्रहताराभेदादिधारकाः सन्तः ओहत इत्यर्थः इति उक्तप्रकारेण तेषारूपाणि चित्रा नानाविधा-
नि चायनीयानि वा दृश्यास्वव्यापारैर्दर्शनीयानि भवन्ति विशेषः ॥ ११ ॥

११. अभिमत वृष्ट्यादि के नेता जगत् का अतिशय वहन करते हैं। स्वयं सम्मिलित करनेवाले जगत् का अतिशय वहन करते हैं। दूर देश अन्तरिक्ष में वे ग्रह, तारा, मेघ आदि को धारण करते हैं। इस प्रकार से उनके रूप नानाविधि और दर्शनीय होते हैं।

अथद्वादशी—

छन्दःस्तुभःकुभन्यवउत्समाकीरिणोन्तुः ।

तेमेकेचिन्तायवऊमाआसन्दृशित्विषे ॥ १२ ॥

छन्दःस्तुभः । कुभन्यवः । उत्सम् । आ । कीरिणः । न्तुः । ते । मे ।

के । चित् । न । तायवः । ऊमाः । आसन् । दृशि । त्विषे ॥ १२ ॥

छन्दःस्तुभः छन्दोभिःस्तोतारः कुभन्यवः उदकेच्छवः कीरिणः स्तोतारः उत्सं कूपमपेक्ष्य तृषिताय गोतमाय यान्मरुतः आनृतुः सर्वतोऽकुर्वन् अनयन्वास्तोत्रं यद्वा येछन्दस्तुभः छन्दोभिःस्तुत्याः स्तोभतिःस्तुतिकर्मा कुभन्यवः सेकारोवृष्ट्युदकस्य कुभिरुन्दनकर्मा कीरिणः स्तोतुः गोतमस्यपानार्थं उत्सं कूपं आनृतुः आनीतवन्तः अस्मिन्नुत्संगोतमायतृष्णजइतिर्द्युतं । नूनयेइत्यस्यवानर्ततेर्वाविक्षेपमात्रार्थस्येदंरूपं तेमरुतः केचित् मे मह्यं तायवोन कदाचिदप्यदृश्यास्तस्कराद्वस्थिताः ऊमारक्षकाः दृशिदर्शने आसन् विषयभूताअभवन् केचित् त्विषे शरीरदीप्त्यै बलायवासन् प्राणरूपेणेतिभावः ॥ १२ ॥

१२. छन्द-द्वारा स्तुति करनेवाले और जल की इच्छा करनेवाले स्तोता लोगों ने मरुतों की स्तुति की थी तथा तृपित गोतम के पानार्थं कूप का आनयन किया था । उनमें कुछ मरुतों ने अदृश्य तस्कर की तरह स्थित होकर हमारी रक्षा की थी तथा कितने ही प्राण रूप से दृश्यमान होकर शरीर का बल साधन किया था ।

यऋष्वाऋष्टिविद्युतःकवयःसन्तिवेधसः ।

तमृषेमारुतंगुणंनमस्यारमयागिरा ॥ १३ ॥

ये । ऋष्वाः । ऋष्टिविद्युतः । कवयः । सन्ति । वेधसः । तम् ।

ऋषे । मारुतम् । गुणम् । नमस्य । रमय । गिरा ॥ १३ ॥

येमरुतः ऋष्वाः दर्शनीयाः ऋष्टिविद्युतः आयुधैर्विद्योतमानाः कवयोमेधाविनोवेधसः सर्वत्रविधातारः सन्ति तं तेषामारुतंगुणं रमया रमणीययागिरास्तुत्या हेऋषे श्यावाश्व नमस्य परिचर स्तुहि ॥ १३ ॥

१३. हे श्यावाश्व ऋषि, जो मरुद्गण दर्शनीय विद्युद्रूपी आयुध से विद्योतमान, मेधावी और सबके विधाता हैं, उन मरुद्गण की, रमणीय स्तुति से, तुम परिचर्या करो ।

अच्छऋषेमारुतंगुणंदानामित्रंनयोषणा ।

दिवोवाधृष्णवओजसास्तुताधीभिरिषण्यत ॥ १४ ॥

अच्छ । ऋषे । मरुतम् । गुणम् । दाना । मित्रम् । न ।
 योषणा । दिवः । वा । धृष्णवः । ओजसा । स्तुताः ।
 धीभिः । इषण्यत ॥ १४ ॥

हे ऋषे मरुतंगणं मरुतसंघं मित्रं आदित्यमिव दाना हविर्दानेन योषणा यौते-
 रिदं रूपं यौतीतियोषास्तुतिः तथाचाच्छ आगच्छेतिशेषः ऋषेः उत्तरार्धः प्रत्यक्षवादः ओ-
 जसा बलेन हे धृष्णवो धर्षकामरुतः दिवोवा द्युलोकाद्वा वाशब्दश्रुतेरितरलोकद्वयाद्वा धी-
 भिरस्मदीयाभिः स्तुतिभिः स्तुता इषण्यत गच्छतयज्ञं ॥ १४ ॥

१४. हे ऋषि, तुम हविर्दान तथा स्तुति के साथ मरुतों के निकट
 आदित्य की तरह उपस्थित होओ । हे बल-द्वारा पराभूत करनेवाले मरुतो,
 तुम लोग द्युलोक से अथवा अन्य दोनों लोकों से हमारे यज्ञ में आगमन
 करो । हम सब तुम्हारी स्तुति करते हैं ।

नू॒म॒न्वा॒न॒ए॒षाँ॒दे॒वाँ॒अ॒च्छा॒न॒व॒क्षा॒णा ।

दा॒ना॒स॒चे॒त॒सू॒रि॒भि॒र्या॒म॒श्रु॒ते॒भि॒र॒ञ्जि॒भिः ॥ १५ ॥

नु । म॒न्वा॒नः । ए॒षाम् । दे॒वान् । अ॒च्छं । न । व॒क्षा॒णा । दा॒ना ।
 स॒चे॒त॒ । सू॒रि॒भिः । या॒म॒श्रु॒ते॒भिः । अ॒ञ्जि॒भिः ॥ १५ ॥

नुक्षिप्रं एषां मरुतां एतान्मरुतइत्यर्थः मन्वानः स्तुवन् देवान्मरुद्व्यतिरिक्तान् वक्षणा
 बहूनेननिमित्तेन अच्छ अभिप्राप्तुंमनुते सस्तोता सूरिभिर्मैधाविभिः प्रेरयितृभिः यामश्रुतेभिः
 शीघ्रगमनेनविश्रुतैः अंजिभिः फलस्यव्यंजकैर्मरुद्भिः सर्वाःपंचम्यर्थे तृतीयाः उक्तलक्षणेभ्योम-
 रुद्भ्योदानाअभिमतदानानि सचेतसंगच्छते ॥ १५ ॥

१५. स्तोता शीघ्रता से मरुतों को स्तुति करके अन्य देवों की अभि-
 प्राप्ति-कामना नहीं करते हैं । स्तोता ज्ञानसम्पन्न, शीघ्र गमन में प्रसिद्ध
 तथा फलदाता मरुतों से अभिमत वान प्राप्त करते हैं ।

अथषोडशी-

प्र॒ये॒मे॒व॒न्वेषे॒गां॒वो॒च॒न्त॒सू॒रयः॒पृ॒श्नि॒वो॒च॒न्त॒मा॒तरम् ।

अ॒धा॒पि॒तरं॒मि॒ष्मि॒णं॒रु॒द्रं॒वो॒च॒न्त॒शि॒क॒सः ॥ १६ ॥

प्र । ये । मे । व॒न्धु॒ए॒षे । गा॒म् । वो॒च॒न्त॒ । सू॒रयः॒ । पृ॒श्नि॒म् ।
 वो॒च॒न्त॒ । मा॒तरम् । अ॒ध॒ । पि॒तरम् । इ॒ष्मि॒णम् । रु॒द्रम् ।
 वो॒च॒न्त॒ । शि॒क॒सः ॥ १६ ॥

येमरुतोमेमहं बन्ध्वेष्वेस्वेषांबन्धूनामन्वेषणेसति सरयः प्रेरकाः गां माध्यमिकांवाचं गोदेवतांवा प्रवोचन्त प्रावोचन् अवशिष्टमृषेर्वाक्यं मेऋषिर्मरुद्वाक्यमनुवदति तस्मादुत्सर्गोर्निघातयोरेच्छन्दानन्वयाजिघातः तेषुभिर्द्युदेवतां पृथिवर्णां गांवा मातरं वोचन्तअब्रुवन् पृथिव्यैवैषयसोमरुतोजाताइतिश्रुतेः । अधाथ पितरं स्वकीयं इष्मिणं गमनवन्तमन्वन्तंवा रुद्रं वोचन्त शक्रसः शक्रास्ते मरुतां रुद्रेणपुत्रत्वपरिग्रहोबहुकृत्वउपपादितः ॥ १६ ॥

१६. जिन प्रेरक मरुतों ने हमें अपने बन्धुओं के अन्वेषण में यह वचन कहा था । उन्होंने द्युदेवता अथवा पृथिवर्णों को माता बताया था और अब्रवान् अथवा गमनवान् रुद्र को अपना पिता बताया था, वे समर्थ हैं ।

सप्तमेसप्तशाकिनएकमेकाशताददुः ।

यमुनायामधिश्रुतमुद्राधोगव्यमृजेनिराधोअश्व्यमृजे ॥ १७ ॥ १० ॥

सप्त । मे । सप्त । शाकिनः । एकम्एका । शता । ददुः । यमुनायाम् ।

अधि । श्रुतम् । उत् । राधः । गव्यम् । मृजे । नि । राधः । अश्व्यम् ।

मृजे ॥ १७ ॥ १० ॥

सप्त सप्तसंख्याकाः संधाः सप्तगणावैमरुतइतिश्रुतेः । दितिगर्भेवर्तमानंवायुमिन्द्रःप्रविश्य सप्तधाविदार्य पुनरैकं सप्तधाव्यदारयत् तेएकोनपंचाशन्मरुद्गणाअभवन्जितिपुराणेषुप्रसिद्धं तेच सप्तसप्तसंख्याकाः शाकिनः सर्वमपिकर्तुंशक्ताः तैचैकमेका एकैकोगणोमहंशतशतसंख्यानि गवाश्वयूथानिददुः दत्तवन्तः प्रयच्छन्तिवतिवाआशीः तैर्दत्तं यमुनायानद्यां अधिअयंसप्तम्यर्थानुवादी तत्रश्रुतं प्रसिद्धं गव्यं गोसमूहात्मकं गोसंबन्धिवा राधोघनं उन्मृजे उन्मार्जयामि तथातैर्दत्तं अश्व्यं अश्वसमूहात्मकं तत्संबन्धिवा राधोनिमृजे निमार्जि ॥ १७ ॥

१७. सप्त-सप्त-सङ्ख्यक सर्वसमर्थ मरुद्गण एक-एक होकर हमें शतसंख्यक गो-अश्व आदि दें । इनके द्वारा प्रदत्त गोसमूहात्मक प्रसिद्ध धन को हम यमुनातीर में प्राप्त करें । उनके द्वारा प्रदत्तअश्व-समूहात्मक धन को प्राप्त करें ।

॥ इतिचतुर्थस्यतृतीयेदशमोवर्गः ॥ १० ॥

कोवेदजानमितिषोडशर्चनवमंसूक्तं श्यावाश्वऋषिः आद्यापंचमीदशम्येकादशीपंचदश्यः ककुभः षष्ठीसप्तमीनवमीत्रयोदशीचतुर्दशीषोळश्यःसतोबृहत्यः अष्टमीद्वादशीचगायत्र्यौ द्वितीयाबृहती तृतीयाअनुष्टुप् चतुर्थीपुरउष्णिक् मरुतोदेवता तथाचानुक्रान्तं—कोवेदषोळशककुब्रुहत्यनुष्टुप्पुरउष्णिक्ककुप्सतोबृहत्यौगायत्रीसतोबृहतीककुभौगायत्रीसतोबृहत्यौककुप्सतोबृहतीति । विनियोगोर्लैंगिकः ।

तत्रप्रथमा—

कोवेदजानमेषां कोवापुरासुम्नेष्वामरुताम् । यद्युयुज्जेकिलास्यः ॥ १ ॥

कः । वेद । जानम् । एषाम् । कः । वा । पुरा । सुम्नेषु । आस ।
मरुताम् । यत् । युयुज्जे । किलास्यः । १ ॥

एषां मरुतां पूर्वसूक्ते प्रस्तुतत्वादत्रान्वादेशविषयत्वादेवामित्यस्य निघातता जानमुत्पत्तिं
कोवेद जानातिकः पुमान् कोवापुरापूर्वं अप्येषामरुतां सुम्नेषु सुत्वेषु आस भवति यद्यदा
एते किलास्यः किलासीः पृषतीरित्यर्थः ताद्युयुज्जे रथेयोजितवन्तः तदैषां स्थितिं बल-
क्षणानिसुखानि च कोजानातीत्यर्थः वेगविषये सर्वत्रवायोरुपमास्पदत्वादिति भावः ॥ १ ॥

१. कौन पुरुष मरुतों की उत्पत्ति को जानता है ? कौन पहले मरुतों
के सुख में वर्तमान था ? जब उन्होंने पृथ्वी को रथ में युक्त किया था,
तब इनके बल-रक्षक सुख को कौन जानता था ?

एतान्नरथेषु तस्थुषः कः शुश्राव कथायुः ।

कस्मै ससुः सुदासे अन्वापय इळाभिर्दृष्टयः सह ॥ २ ॥

आ । एतान् । रथेषु । तस्थुषः । कः । शुश्राव । कथा । युयुः । कस्मै ।
ससुः । सुदासे । अनु । आपयः । इळाभिः । दृष्टयः । सह ॥ २ ॥

एतान्मरुतोरथेषु तस्थुषः स्थितवतः कआशुश्राव श्रावयेदित्यर्थः यद्वैतेषां कोशध्वनिं
रथध्वनिं च कः शृणुयात् कथा कथं ययुर्गच्छन्ति तदपि कोजानाति यद्वा तान् कथमन्ये देवा-
दयो अनुगच्छेयुः कस्मै सुदासे सुदानाय आपयो बन्धुभूता व्याप्ताः वृष्टयो वर्षकाः अयं कर्त-
रि किञ् इळाभिर्बहुविधैरनैः सह सहिताः अनुससुः अनुक्रमेणावतरेयुः ॥ २ ॥

२. ये मरुद्गण रथ पर उपविष्ट हुए हैं, यह किसने सुना है अथवा
इनकी रथध्वनि को किसने सुना है ? यह किस प्रकार गमन करते हैं, यह
कौन जानता है ? अथवा देव आदि किस प्रकार इनका अनुगमन करें ?
किस दानशील के लिए बन्धुभूत वर्षक मरुद्गण, बहुत अन्न के साथ,
अवतीर्ण होंगे ?

तेमआहुर्य आययुरुपद्युभिर्विभिर्मदे ।

नरोमर्या अरेपस इमान् पश्यन् इति स्तुहि ॥ ३ ॥

ते । मे । आहुः । ये । आइययुः । उप । द्युभिः । विभिः । मदे ।
नरः । मर्याः । अरेपसः । इमान् । पश्यन् । इति । स्तुहि ॥ ३ ॥

ऋषिर्कन्द्याभ्यामरुतादुर्भावमाख्यास्यन् अनया प्रादुर्भूतान्पश्यन्नाह—तेमरुतः इत्यलप-
ते मे मह्यमाहुः येउपाययुः येमरुतोमांप्राप्ताः कैःसाधनैः द्युभिर्द्योतमानैः विभिर्गन्तुभिरश्वैः
किमर्थं मदे मदाय सोमपानजनिताय किमाहुरिति तदनुब्रूते नरोनेतारोमर्याःमनुष्येभ्योहि-
ताः अरेपसोऽलेपास्ते हेऋषे इमानस्मान् पश्यन् तथास्थितान् चक्षुषावलोकयन् स्तुहीत्याहुः
यद्वा इतिश्रुत्पश्यन्स्तुहीति ॥ ३ ॥

३. सोमपान-जनित हर्ष के लिए द्युतिमान् अश्वों पर आरोहण करके
जो मरुत् हमारे निकट आये थे, उन्होंने कहा था—वे नेता, मनुष्यों के
हितकर्त्ता और मूर्ति-हीन हैं। उस प्रकार हम लोगों को स्थित देखकर
उन्होंने कहा कि हे ऋषि, स्तवन करो।

येअञ्जिषुयेवाशीषुस्वभानवःस्रक्षुरुक्मेषुखादिषु।

आयारथेषुधन्वंसु ॥ ४ ॥

ये । अञ्जिषु । ये । वाशीषु । स्वभानवः । स्रक्षु । रुक्मेषु ।
खादिषु । आयाः । रथेषु । धन्वंसु ॥ ४ ॥

अनया मरुतांस्वरूपनिरूपयति हेमरुतयुष्माकं येप्रसिद्धाः स्वभानवः स्वदीप्तयोजि-
षुआभरणेषु आयाःआश्रयभूताःसन्ति येच वाशीष्वायुधेषु येच स्रक्षुमाल्येषु येरुक्मेषु उरोभूष-
णेषु येचखादिषु हस्तपादस्थितकटकेषु हस्तेषुखादिश्रुतिर्ध्वपत्सुखादयईतिहश्रुतीभवतः। रथेषु
धन्वसुच येचस्वभानवः आयाःसन्ति सुधन्वानइषुमन्तः सुरथाः पृथिमातरइतिचनिर्गमः । ता-
नसर्वान्स्तुमइतिशेषः यद्वा येस्वभानवः स्वायत्तदीप्तयोमरुतोजिषु आभरणेषु निमित्तेषु
आयाआश्रयाभविष्यामः येचवाशीषुनिमित्तेषु एवंसर्वत्रयोज्यं तादृग्विधानिमान् पश्यन् स्तु-
हीतिपूर्वत्रसंबन्धः तेषामेवेदंवाक्यं ॥ ४ ॥

४. हे मरुतो, जो दीप्ति तुम लोगों के आभरण के आश्रयभूत हैं, जो
आयुर्वों में हैं जो माला-विशेष में हैं, जो उरोभूषण में हैं और जो
हस्त-पादस्थित कटक में हैं एवम् जो दीप्ति रथ तथा धनुष में
विद्यमान हैं उन समस्त दीप्तियों की हम वंदना करते हैं।

अथपंचमी—

युष्माकंस्मारथानुमुदेदधेमरुतोजीरदानवः।

वृष्टीद्यावोयतीरिव ॥ ५ ॥ ११ ॥

युष्माकम् । स्म । रथान् । अनु । मुदे । दधे । मरुतः । जीरदानवः ।
वृष्टी । द्यावः । यतीः इव ॥ ५ ॥ ११ ॥

हेजीरदानवः शीघ्रदांनाः हेमरुतः युष्माकंरथान् अनुउद्दिश्य मुदे मोदाय दधे-
घ्नारयामि करोमीत्यर्थः सामर्थ्यावस्तुतीरितिलभ्यते स्मेतिपूरणः वृष्टीवृष्ट्यायतीःसर्वत्रगच्छ-
न्तीः द्वावोदीप्तिरिवदृश्यमानान्स्थानितिसंबंधः ॥ ५ ॥

५. हे शीघ्र दान देनेवाले मरुतो, वृष्टि की सर्वत्र गमनशील दीप्ति
की तरह तुम लोगों के दृश्यमान रथ को देखकर हम प्रमुदित होते हैं
और स्तुति करते हैं ।

॥ इतिचतुर्थस्यतृतीयेऽकादशोवर्गः ॥ ११ ॥

कारीयंतिस्त्रःपिंडचोहोतव्याः तत्रद्वितीयायाआयंनरइत्यनुवाक्या सूत्रितंच-आयंन-
रःसुदानवोददाशुषेविद्युन्महसोनरोअश्मदिद्यवइति ।

सैषाषष्ठी-

आयंनरःसुदानवोददाशुषेदिवःकोशमचुच्यवुः ।

विपर्जन्यंसृजन्तिरोदसीअनुधन्वनायन्तिवृष्टयः ॥ ६ ॥

आ । यम् । नरः । सुदानवः । ददाशुषे । दिवः । कोशम् ।

अचुच्यवुः । वि । पर्जन्यम् । सृजन्ति । रोदसी इति । अनु ।

धन्वना । यन्ति । वृष्टयः ॥ ६ ॥

नरोनेतारः सुदानवः शोभनदानाः मरुतोयंकोशं मेघनामैतत् अपांकोशवद्धारकं
मेघं ददाशुषे हविर्दत्तवतेयजमानाय दिवोन्तरिक्षात् आअचुच्यवुः आच्यावयन्ति पर्जन्यं
मेघं रोदसीअनु द्वावापृथिव्यावनुसृत्य विसृजन्ति विमोचयन्ति पश्चात् धन्वना सर्वत्र
गच्छतोदकेनसह वृष्टयोवृष्टिप्रदामरुतोयन्ति सर्वत्रव्यामुवन्ति ॥ ६ ॥

६. नेता तथा शोभन दानवाले मरुद्गण हवि देनेवाले यजमान के
लिए अन्तरिक्ष से जलधारक मेघ को बरसाते हैं । वे द्वावा-पृथिवी के
लिए मेघ को विमुक्त करते हैं । इसके अनन्तर वृष्टिप्रद मरुत् सर्वत्र
गमनशील उदक के साथ व्याप्त होते हैं ।

तत्तृदानाःसिन्धवःक्षोदसारजःप्रसंस्रुधेनवोयथा ।

स्यन्नाअश्वाइवाध्वनोविमोचनेवियद्वर्तन्तएन्यः ॥ ७ ॥

तत्तृदानाः । सिन्धवः । क्षोदसा । रजः । प्र । सस्रुः । धेनवः ।

यथा । स्यन्नाः । अश्वाःइव । अध्वनः । विमोचने । वि ।

यत् । वर्तन्ते । एन्यः ॥ ७ ॥

सिन्धवः स्यन्दमाना अपः तत्तदानीः निर्भिदन्तो मेघात्परुतः क्षोदसा उदकेन सह रजोन्तरिक्षं प्रसस्युः प्रसरन्ति धेनवो यथापयः सिचन्त्यो नवप्रसूतिका गाव इव किंच दृष्टान्तान्तरं स्यन्ना आशुगतयोश्वा इव यथा ध्वनो विमोचने मनुष्याणामध्वविमोकाय संचरन्ति तथेत्यर्थः यद्यदा एन्यः नदीनामैतत् नद्यो विवर्तन्ते विविधं संचरन्ति अथवा प्रतिनिवृत्य वर्तन्ते प्रवर्धन्ते इत्यर्थः तदैव कुर्वन्तीति पूर्वत्रान्वयः ॥ ७ ॥

७. निर्भिद्यमान मेघ से निःसृत जलराशि उदक के साथ अन्तरिक्ष में प्रसारित होती है, जैसे दुग्ध सिञ्चन करनेवाली नवप्रसूता गौ हो। मार्ग में जाने के लिए विमुक्त शीघ्रगामी अश्व की तरह नदियाँ महावेग से प्रधावित होती हैं।

आयातमरुतो दिव आन्तरिक्षादमादुत । मावस्थात परावतः ॥ ८ ॥

आ । यात । मरुतः । दिवः । आ । अन्तरिक्षात् । अमात् ।

उत । मा । अव । स्थात । परावतः ॥ ८ ॥

हेमरुतः परावतः अत्यन्तदूरदेशात् दिवोद्युलोकादायात् तथा अन्तरिक्षादायात् उत्तमपिच अमात् अस्माल्लोकादायात् परावत इत्यत्र वायोज्यम् परावतो दूरदेशे तत्र तत्र द्युलोकादौ मावस्थात अवस्थितिमाकुरुत ॥ ८ ॥

८. हे मरुतो, तुम लोग द्युलोक से, अन्तरिक्ष से अथवा इसी लोक से आगमन करो। दूर देश द्युलोक इत्यादि में अवस्थान नहीं करो।

मावोरसानितभा कुभा कुमुर्मावः सिन्धुर्निरिरमत् ।

मावः परिष्ठात्सरयुः पुरीषिण्यस्मे इत्सु म्रमस्तुवः ॥ ९ ॥

मा । वः । रसा । अनितभा । कुभा । कुमुः । मा । वः । सिन्धुः ।

नि । रिरमत् । मा । वः । परि । स्थात् । सरयुः । पुरीषिणी ।

अस्मे इति । इत् । सुम्रम् । अस्तु । वः ॥ ९ ॥

हेमरुतो वोयुष्मान् रसा नदीनामैतत् रसानदीभवतीति निरुक्तं । रसनवती शब्दवती अनितभा इताप्राप्ताभाय स्याः सा इतभा नवादृशी अनितभा कुभा कुत्सितदीप्तिश्च मानिरीरमत् मानिरीरमत् कुमुः सर्वत्रक्रमणः सिन्धुः समुद्रश्च मानिरीरमत् तथा पुरीषिणी पुरीषमुदकं तद्वती सरयुरपि मापरिष्ठात् परितस्तिष्ठतु मानिरुणद्धु अस्मे इत् अस्मास्वेव अस्तु सुम्रं त्वदागमनजनितं सुखं वोयुष्माकंसंबन्धि युष्मत्स्वभूतम् ॥ ९ ॥

९. हे मरुतो, रसा, अनितभा और कुभा नाम की नदियाँ एवम् सर्वत्र गमनशील सिन्धु (समुद्र) तुम लोगों को नहीं रोकें। जलमयी सरयू सुख लोगों को निरुद्ध नहीं करें। हम सब तुम्हारे आगमन-जनित सुख प्राप्त करें।

अथदशमी—

तंवःशर्धरथानांत्वेषंगणमारुतंनव्यसीनाम् । अनुप्रयन्तिवृष्टयः॥ १०॥ १२॥

तम् । वः । शर्धम् । रथानाम् । त्वेषम् । गणम् । मारुतम् ।

नव्यसीनाम् । अनु । प्र । यन्ति । वृष्टयः ॥ १० ॥ १२ ॥

तमारुतमित्यनेन संबध्यते वोयुष्माकं प्रेरकं नव्यसीनानूतनानां रथानां शर्धं बलं त्वेषं दीप्तं तमारुतगणं च स्तौमीत्यर्थः यद्वा रथानां रंहणशीलानां वोयुष्माकं शर्धं परेषामभिभावकं गणं स्तौमीत्येकमेव वाक्यं अथ परोक्षकृतः वृष्टयो युष्मानुप्रयन्ति प्रकर्षेण गच्छन्ति यद्वा वर्षकामरुतः अनु अनुकूलं प्रकृष्टं यन्ति गच्छन्ति ॥ १० ॥

१०. तुम लोगों के प्रेरक नूतन रथ के बल पर और दीप्त मरुद्गण का हम स्तवन करते हैं । वृष्टि मरुतों का अनुगमन करती है अथवा वृष्टि-प्रद मरुद्गण सर्वत्र गमन करते हैं ।

शर्धशर्धवृषांवातंवातंगणंगणंसुशस्तिभिः । अनुक्रामेमधीतिभिः॥ ११॥

शर्धम् शर्धम् । वः । वृषाम् । वातम् वातम् । गणम् गणम् ।

सुशस्तिभिः । अनु । क्रामेम । धीतिभिः ॥ ११ ॥

हेमरुतः एषां वोयुष्माकं शर्धशर्धं तत्तद्वलं वातं वातं अविदक्षितगणोवातः तंतं वातं वोगणंगणं तंतं सप्तसप्तसमुदायात्मकंगणंगणं च सुशस्तिभिः शोभनस्तुतिभिः धीतिभिः कर्मभिः हविः प्रदानादिलक्षणैरनुक्रामेम अनुगच्छेम ॥ ११ ॥

११. हे मरुतों, हम शोभन स्तुति और हविः प्रदानादि लक्षण कार्य-द्वारा तुम्हारे बल को, अविदक्षित गण का और सप्त-सप्त समुदायात्मक गण का अनुसरण करते हैं । अथद्वादशी—

कस्माअद्यसुजातायरातहव्यायप्रययुः । एनायामेनमरुतः ॥ १२॥

कस्मै । अद्य । सुजाताय । रातहव्याय । प्र । ययुः । एना ।

यामेन । मरुतः ॥ १२ ॥

अद्यास्मिन्दिने कस्मै सुजाताय रातहव्याय दत्तहविष्काय प्रययुः प्रकर्षेण गच्छेयुः एना अनेन यामेन रथेन मरुतः ॥ १२ ॥

१२. आज के दिन किस हव्य देनेवाले यजमान के निकट, प्रकृष्ट रथ-द्वारा, मरुद्गण गमन करेंगे ?

अथत्रयोदशी-

येनतोकायतनयायधान्यंबीजंवहध्वेअक्षितम् ।

अस्मभ्यंतद्धत्तनयद्वईमहेराधोविश्वायुसौभगम् ॥ १३ ॥

येन । तोकाय । तनयाय । धान्यम् । बीजम् । वहध्वे ।

अक्षितम् । अस्मभ्यम् । तत् । दत्तन् । यत् । वः । ईमहे । राधः ।

विश्वऽआयु । सौभगम् ॥ १३ ॥

हेमरुतोयेनसदयेनमनसा तोकाय पुत्राय तनयाय तत्पुत्राय धनायवा धान्यं बीजं अक्षितं अक्षीणं वहध्वे धारयध्वे तेनचित्तेनास्मभ्यं तद्धान्यंबीजं दत्तन यच्चवोयुष्मानीमहे याचामहे राधोधनं विश्वायु सर्वान्नोपेतं कृत्स्नायुष्योपेतंवा सौभगं सौभाग्यं च तद्धत्तनेतिसमन्वयः ॥ १३ ॥

१३. जिस वयायुक्त हृदय से तुम लोग पुत्र और पौत्र को अक्षीण धान्यबीज बहु बार प्रदान करते हो, उसी चित्त से हम लोगों को भी वह धान्यबीज प्रदान करो । क्योंकि हम लोग तुम्हारे निकट सर्वान्नोपेत अथवा आयुर्युक्त तथा सौभाग्यात्मक धन की याचना करते हैं ।

अतीयामनिदस्तिरःस्वस्तिभिर्हित्वाव्यमरातीः ।

वृष्टीशंयोरापउस्मिभेषजंस्याममरुतःसह ॥ १४ ॥

अति । इयाम् । निदः । तिरः । स्वस्तिभिः । हित्वा । अव्यम् ।

अरातीः । वृष्टी । शम् । योः । आपः । उस्मि । भेषजम् ।

स्याम । मरुतः । सह ॥ १४ ॥

हेमरुतोवयं स्वस्तिभिः क्षेमैरवधंपापं हित्वा परित्यज्य निदोनिन्दकानरातीःशत्रूतिरःप्राप्तान् यद्वा तिरःअन्तर्हितान् अतीयाम अतिक्रम्यगच्छेम तिरस्कुर्मइत्यर्थः अनेना- निष्ठपरिहारःप्रार्थितः उत्तरेणेष्टप्राप्तिरुच्यते वृष्टी वृष्टियुष्मत्प्रेरितासु सतीषु शं सुखं योः पापानांयावनंच आपउदकानि शसःस्थानेजस् उस्मि गोयुक्तंभेषजं यद्यप्येतदुदकनाम तथापिपृथगपामभिधानादत्रतद्धेतुकार्यमन्त्रमुच्यते तत्सर्वसहस्याम लभेमहि हेमरुतोवयं यद्वा अपोयुष्मत्प्रेरिताः उक्तंसर्वकुर्वन्तु वयंसर्वसहैवस्याम भवेमयुष्मत्स्वभूताः ॥ १४ ॥

१४. हे मरुतो, हम लोग कल्याण-द्वारा पाप को परित्याग करके निन्दक शत्रुओं को जीतें । तुम्हारे द्वारा वृष्टि के प्रेरित होने पर हम सुख, पाप-निवारक उदक और गोयुक्त औषध प्राप्त करें ।

अथपंचदशी-

सुदेवः समहं सति सुवीरो नरो मरुतः समर्त्यः । यंत्राय ध्वे स्याम ते ॥ १५ ॥

सुदेवः । समह । असति । सुवीरः । नरः । मरुतः । सः ।

मर्त्यः । यम् । त्राय ध्वे । स्याम । ते ॥ १५ ॥

हे समह प्रशस्तवचनः समहशब्दः हे पूजित मरुतांगण सुदेवः कल्याणमरुतसंज्ञकदेवोपेतः असति भवति हेनरोनेतारः हे मरुतः समर्त्यः सुवीरः शोभनपुत्राद्युपेतश्च असति भवति यन्मर्त्यं त्रायध्वे पालयध्वे य एवं भवति ते च यस्यामयुष्मदीयाः ॥ १५ ॥

१५. हे पूजित और नेता मरुतो, तुम लोग जिसकी रक्षा करते हो, यह देवों-द्वारा अनुगृहीत और शोभन पुत्र-पौत्रादि से युक्त होता है । हम लोग उसी-व्यक्ति की तरह हैं; क्योंकि हम लोग तुम्हारे ही हैं ।

स्तुहि भोजान् स्तुवतो अस्य यामनिरणन् गावो नयवसे ।

यवः पूर्वा इव सखीन् अनुह्य गिरा गृणीहि कामिनः ॥ १६ ॥ १३ ॥

स्तुहि । भोजान् । स्तुवतः । अस्य । यामनि । रणन् । गावः ।

न । यवसे । यतः । पूर्वा इव । सखीन् । अनु । ह्य । गिरा ।

गृणीहि । कामिनः ॥ १६ ॥ १३ ॥

हे ऋषे स्तुवतः स्तुतिं कुर्वतोऽस्य यजमानस्य यामनि यज्ञे भोजान् दातुं मरुतः स्तुहि गावो नयवसे तृणादिभक्षणाय गच्छन्त्यो गावो यथारमन्ते तद्वन्मरुतोपि रणन् रमन्तां यतोगच्छतो मरुतः पूर्वा पुरातनान् सखीनिवानुह्य आह्वय कामिनस्तुतीच्छावतो मरुतो गिरास्तुत्या गृणीहिस्तुहि ॥ १६ ॥

१६. हे ऋषि, स्तुति करनेवाले इस यजमान के यज्ञ में तुम दाता मरुद्गण की स्तुति करो । तृणादि भक्षण करने के लिए गमन करनेवाली गौओं की तरह मरुद्गण आनन्दित होते हैं । पुरातन बन्धु की तरह गमनशील मरुतों का आह्वान करो । स्तवन की इच्छा करनेवाले मरुतों की, वचन-द्वारा, स्तुति करो ।

प्रशर्षायेति पंचदशार्चदशमं सूक्तं श्यावाश्वस्यार्षं मरुदेवताकं चतुर्दशीविष्टुप् शिष्टाजगत्यः प्रशर्षाय पंचोनाजगतमुपान्त्यामिष्टुक्रियनुक्रान्तं सूक्तविनियोगोलैंगिकः आद्यैन्द्रामारुत्याप-
मर्त्यस्य यात्या स्तुतिवच-प्रशर्षाय मारुताय स्वभानव इत्यैन्द्रामनुच्य मारुत्यापजेदिति ।

प्रशर्धायमारुतायस्वभानवइमांवाचमनजापर्वतच्युते ।
 घर्मस्तुभेदिवआपृष्टयज्वनेद्युमश्रवसेमहिंनृम्णमर्चत ॥ १ ॥
 प्र । शर्धाय । मारुताय । स्वभानवे । इमाम् । वाचम् ।
 अनज । पर्वतच्युते । घर्मस्तुभे । दिवः । आ । पृष्टयज्वने ।
 युमश्रवसे । महिं । नृम्णम् । अर्चत ॥ १ ॥

प्रअनजेतिसंबन्धः मारुताय मरुतसंबन्धिने शर्धायबलाय इमां क्रियमाणां वाचं स्तुतिं
 प्रानज प्रापय कीदृशाय स्वभानवे स्वायत्ततेजसे पर्वतच्युते पर्वतस्यच्यावयित्रे घर्मस्तुभे घर्म-
 स्पस्तोभयित्रे दिवआद्युलोकादागच्छते पृष्टयज्वने षट्पृष्ठैरथंतरबृहदादिभिरीजानाय युमश्रव-
 से द्योतमानानाय महि महत् प्रभूतं नृम्णं धनं हविलक्षणं अर्चत ददतेत्यर्थः ॥ १ ॥

१. मरुतसम्बन्धी बल के लिए इस क्रियमाण स्तुति को प्रेषित करो
 अर्थात् मरुतों के बल की प्रशंसा करो । वे स्वयं तेजोविशिष्ट पर्वतों को
 विदीर्ण करनेवाले, घर्मशोषक, द्युलोक से आगत और द्युतिमान् अश्रवाले
 हैं । इन्हे प्रचुर अन्न प्रदान करो ।

कारीर्यप्रथमस्याःपिंड्याःप्रवोमरुतइतियाज्या सूत्रितंच—प्रवोमरुतस्तविषाउदन्यवआ-
 यंनरइति ।

प्रवोमरुतस्तविषाउदन्यवोवयोवृधोअश्वयुजःपरिञ्जयः ।
 संविद्युतादधतिवाशतित्रितःस्वरन्त्यापोवनापरिञ्जयः ॥ २ ॥
 प्र । वः । मरुतः । तविषाः । उदन्यवः । वयःइवृधः । अश्वयुजः ।
 परिञ्जयः । सम् । विद्युता । दधति । वाशति । त्रितः ।
 स्वरन्ति । आपः । अवना । परिञ्जयः ॥ २ ॥

हेमरुतोवोयुष्माकं गणाः प्रपादुर्भवति कीदृशागणाः तविषाः दीक्षामहान्तोवा उदन्यवः
 उदकेच्छवोजगद्रक्षार्थं वयोवृधोन्नस्यवर्धयितारः अश्वयुजः गमनायरथेश्वानांयोकारः परि-
 ञ्जयः परितोगन्तारः यदा विद्युतासंदधतिसंगच्छन्ते तदानीं त्रितः त्रिषुस्थानेषु तायमानोमेघो-
 मरुद्गणोवा वाशति शब्दयति अस्मिन्क्षेसंघवादोयं तदाआपःपरिञ्जयःपरितोगन्त्यः आपोवना
 अवनौभूमौस्वरन्त्यधःपतति ॥ २ ॥

२. हे मरुतो, तुम्हारे गण प्रादुर्भूत होते हैं । वे दीप्तिमान्
 जगद्रक्षणार्थं जलामिलायी, अन्न के वर्द्धयिता, गमन करने के लिए अश्वों
 को रथ में युक्त करनेवाले सर्वत्र गमनशील और विद्युत् के साथ
 सम्मिलित होनेवाले हैं । उसी समय त्रित (मेघ या मरुद्गण) शब्द करते
 हैं और चतुर्विक् गमन करनेवाली जलदाशि भूमि पर पतित होती हैं ।

विद्युन्महस इति तृतीयाकारीया भिव द्वितीयस्याः पिंड्यायाज्या सूत्रितं च—विद्युन्महसोनरो-
श्मदिद्यवः रुष्णं नियानं हरयः सुपर्णा इति । तत्पाठस्तु ।

विद्युन्महसोनरो अश्मदिद्यवो वात त्विषो मरुतः पर्वत च्युतः ।

अब्दया चिन्मुहुराह्नादुनीवृतस्तनयं दमारभसा उदोजसः ॥ ३ ॥

विद्युत् इमहसः । नरः । अश्मदिद्यवः । वात इत्विषः । मरुतः ।

पर्वत इच्युतः । अब्दया । चित् । मुहुः । आ । ह्नादुनि इवृतः ।

स्तनयत् इअमाः । रभसाः । उत्तु औजसः ॥ ३ ॥

विद्युन्महसो विद्योतमान तेजसोनरो वृष्ट्या देर्नेतारः अश्मदिद्यवो व्याप्तायुधाः अश्मसार-
मयायुधावा वात त्विषः प्राणदीप्तयः पर्वत च्युतः पर्वतानां भिषानां वाच्यावयितारः अब्दयामुहुः उ-
दकानां दातारः शसो याजादेशः चिदिति पूरणः ह्नादुनीवृतः ह्नादुन्याः अशनेः प्रवर्तकाः स्तन-
यदमाः अमाशब्दः साहित्यवाची शब्दोपेतगणा इत्यर्थः रभसा वृष्ट्यर्थमुद्युंजानाः उदोजसः
उद्धतबलाः मरुतो वृष्ट्यर्थं प्रादुर्भवन्तीत्यर्थः ॥ ३ ॥

३. द्युतिमान् तेजवाले, दृष्टि आदि के नेता, आयुध से युक्त
(पत्थर रूप आयुधवाले), प्रदीप्त, पर्वत अथवा मेघ को विदीर्ण
करनेवाले, वारम्बार उदक-दाता, वज्रक्षेपक, एकत्र शब्द करनेवाले,
उद्धतबल, मरुद्गण दृष्टि के लिए प्रादुर्भूत होते हैं ।

व्यक्तून् द्राव्यहानि शिक्कसो व्यन्तरिक्षं विरजांसि धूतयः ।

वियदज्जा अजं यथा नार्व ईयथा विदुर्गाणि मरुतो नाहरिष्यथ ॥ ४ ॥

वि । अक्तून् । रुद्राः । वि । अहानि । शिक्कसः । वि । अन्तरिक्षम् ।

वि । रजांसि । धूतयः । वि । यत् । अज्जान् । अजं य । नार्वः ।

ईम् । यथा । वि । दुःइगानि । मरुतः । न । अह । रिष्यथ ॥ ४ ॥

हे रुद्राः रुद्रपुत्र मरुतः अक्तून् रात्रीः विअजथेत्युत्तरार्धमतेन संबध्यते एवं सर्वत्रेति क्षिपथे-
वित्स्मार्थः अहा अहान्यपि व्यजथ हे शिक्कसः शक्ताः सर्वमपि कर्तुं अन्तरिक्षं व्यजथ तथा
रजांसि लोकान् व्यजथ धूतयः कंपकाः यद्यदा अज्जान् मेघान् व्यजथ गमयथ नार्व ई
तायथा समुद्रंतद्वद् दुर्गाणि शत्रुनगराणि विव्यजथ हे मरुतो नाहरिष्यथ नैव हिंस्यथ ॥ ४ ॥

४. हे रुद्रपुत्र मरुतो, तुम लोग अहोरात्र को प्रदर्शित करो । हे
सर्वसमर्थ, तुम लोग अन्तरिक्ष तथा लोकों को विक्षिप्त करो । हे कम्पन-
कारी, तुम लोग समुद्रगर्भस्थ नौका की तरह मेघों को कम्पित करो । तुम
लोग शत्रुओं के नगरों को विध्वस्त करो । हे मरुतो, हिंसा मत करो ।

तद्वीर्यवोमरुतोमहित्वनन्दीर्घतनानसूर्योनयोजनम् ।
एतानयामेअगृभीतशोचिषोनश्वदांन्ययातनागिरिम् ॥५॥१४॥

तत् । वीर्यम् । वः । मरुतः । महिस्त्वनम् । दीर्घम् । तनान् ।
सूर्यः । न । योजनम् । एताः । न । यामे । अगृभीतशोचिषः ।
अनश्वदाम् । यत् । नि । अयातन । गिरिम् ॥ ५ ॥ १४ ॥

हेमरुतोवोयुष्माकं तद्वीर्यं प्रसिद्धं सामर्थ्यं महित्वनं महत्त्वं दीर्घं अत्यन्तमायतं तनान
तनोति स्तोता लोके सूर्योन योजनंसूर्यस्तेजइव एतान एतवणादेवानामश्वाइव तेयथा यामे
गमने योजनन्दीर्घतन्वन्ति तद्वदित्यपरोदृष्टान्तः तेचागृभीतशोचिषः अगृहीततेजस्काः यदै-
तन्मरुतांविशेषणं हेमरुतोयूयमगृभीतशोचिषःसन्तोयद्यदा अनश्वदां व्यापकोदकादातारं
पणिभिरपहतानां अश्वानामप्रदातारंवा गिरिं मेघं पर्वतं वा न्ययातन निहतवन्तः ॥ ५ ॥

५. हे मरुतो, सूर्य जिस तरह से बहुत दूर तक अपनी दीप्ति को
विस्तारित करते हैं अथवा देवों के अश्व जिस तरह से गमन में दीर्घता
को विस्तारित करते हैं, उसी तरह से तुम्हारे सुप्रसिद्ध वीर्य और महिमा
को स्तोता लोग दूर तक विस्तारित करते हैं ।

अभ्राजिशार्धोमरुतोयदर्णसंमोषथावृक्षंकपनेववेधसः ।

अधस्मानोअरमर्तिसजोषसश्चक्षुरिव्यन्तमनुनेषथासुगम् ॥६॥

अभ्राजि । शार्धः । मरुतः । यत् । अर्णसम् । मोषथ । वृक्षम् ।
कपनाइव । वेधसः । अध । स्म । नः । अरमर्तिम् । सजोषसः ।
चक्षुःइव । यन्तम् । अनु । नेषथ । सुगम् ॥ ६ ॥

हेवेधसोवृष्टेर्विधातारः हेमरुतः शार्धोभवतांगणमभ्राजि भ्राजते यद्यस्मादर्णसमुदकवन्तं
वृक्षं वृक्ष्यते विदार्यतेइतिवृक्षोमेघः तमोषथ ताडयथेत्यर्थः कपनाइव इवेत्यनर्थकः कपनाः
सन्तः यद्वा कपनाः क्रिमयोवृक्षंघुणादयः तेयथा मुष्णंतिवद्वत् अध अपिच स्मेतिपूरणः नो-
स्मान्मामित्यर्थः हेसजोषसः युष्मासु परस्परंसमानप्रीतयोयूयं अरमर्ति आरमणं धनादिकं
प्रतियन्तं गच्छन्तं अनुनेषथ अनुक्रमेणनयथ सुगं सुगमनंमार्गं तत्रदृष्टान्तः—चक्षुरिव तद्य-
थामार्गप्रदर्शनेननायकंभवतितद्वत् ॥ ६ ॥

६. हे वृष्टि के विधाता मरुतो, तुम लोग उदकवान् मेघ को ताड़ित
करते हो । तुम्हारा बल शोभमान होता है । हे परस्पर समान प्रीतिवाले
मरुतो, नयन जिस तरह से मार्गप्रदर्शन में नायक होता है, उसी तरह से
तुम लोग हमें सुगम मार्ग-द्वारा धनादि के समीप ले जाओ ।

अथसप्तमी—

नसजीयतेमरुतो नहन्यते नस्नेधति नव्यथते नरिष्यति ।

नास्यरायउपदस्यन्ति नोतयऋषिं वा यं राजानं वा सुषूदथ ॥ ७ ॥

न । सः । जीयते । मरुतः । न । हन्यते । न । स्नेधति । न । व्यथते ।

न । रिष्यति । न । अस्य । रायः । उप । दस्यन्ति । न । उतयः ।

ऋषिम् । वा । यम् । राजानम् । वा । सुषूदथ ॥ ७ ॥

हेमरुतोयुयं यमृषिं मन्त्रद्वष्टारं ब्राह्मणं राजानं वा सुषूदथ क्षारयथ प्रेरयथ स-
त्कर्मसुसऋषिः राजावानजीयते अन्यैर्नपराभाव्यते जिजयेज्यावयोहानावित्यस्यवारूपं
हेमरुतः नहन्यते नहिंस्यते अत्यर्थं प्राणैर्नवियुज्यते नस्नेधति नक्षीयते नव्यथते नपी-
ड्यते नरिष्यति नहिंस्यते अत्रहिंसाबाधमात्रं नास्यरायोधनानि नोपदस्यन्ति नोपक्षी-
यन्ते तथानोतयोरक्षाअप्युपदस्यन्ति ॥ ७ ॥

७. हे मरुतो, तुम लोग जिस मन्त्र-द्रष्टा ब्राह्मण या राजा को सत्कर्म
में प्रेरित करते हो, वह दूसरों के द्वारा न पराभूत होता है और न हिंसित
होता है । वह न कभी क्षीण होता है, न पीड़ित होता है और न कोई
बाधा प्राप्त करता है । उसका धन और उसकी रक्षा कभी नष्ट नहीं
होती है ।

कारीयमिवतृतीयस्याःपिंह्यायाज्यानियुत्वंतइत्येषा सूत्रितंच—नियुत्वंतोग्रामजितोय-
थानरोर्यमणोनमरुतःकवन्धिनः ।

नियुत्वंतोग्रामजितोयथानरोर्यमणोनमरुतःकवन्धिनः ।

पिन्वन्त्युत्संयदिनासोअस्वरन्व्युन्दन्तिपृथिवीमध्वोअन्धसा ॥ ८ ॥

नियुत्वंतः । ग्रामजितः । यथा । नरः । अर्यमणः । न ।

मरुतः । कवन्धिनः । पिन्वन्ति । उत्सम् । यत् । इनासः ।

अस्वरन् । वि । उन्दन्ति । पृथिवीम् । मध्वः । अन्धसा ॥ ८ ॥

नियुत्वंतोनियुत्संज्ञकैरश्वैस्तद्वन्तोमरुतः ग्रामजितः संधात्मकस्यपदार्थस्यविश्लेषयि-
तारः नरोनराकारानेतारोवामरुतः यद्वा नियुत्वंतः अयंशब्दोत्राश्वसामान्येवर्तते नितरां
यवनवन्तोश्ववन्तोग्रामजितःग्रामस्यजेतारोनरइवमनुष्याइवतथाभवन्ति अर्यमणोनअर्यमण-
मृतयः आदित्याइवदीप्ताइतिशेषः तादृशामरुतःकवन्धिनः उदकवन्तोभवन्ति यद्यदा इनासः

ईश्वराः उत्सं कृपादिनिघ्नप्रदेशं मेघंवा पिबन्ति प्याययंत्युदकेन यदा अस्वरन् शब्द-
यन्ति यदा व्युन्दन्ति पृथिवीं मध्वः मधुरस्योदकस्यान्धसासारेण तदैवंभवन्ति यद्वा
यदा अस्वरन् तदा पिबन्त्युत्समिनासः तदांधसः पृथिवींव्युन्दन्तीति ॥ ८ ॥

८. नियुत्संज्ञक अश्वों से युक्त, संघात्मक पदार्थों के विदलेषयिता
(मिलित पदार्थों को पृथक् करनेवाले), नराकार अथवा नेता अथवा
ग्रामजेता मनुष्य की तरह और आदित्य की तरह दीप्त मरुद्गण उदकवान्
होते हैं। जब वे अधिपति होते हैं, तब कूपादि निम्न प्रवेश को अथवा
मेघ को जलपूर्ण करते हैं और शब्दायमान होकर सुमधुर तथा सारभूत
जल से पृथ्वी को सिंचित करते हैं।

प्रवत्वतीयंपृथिवीमरुद्भ्यःप्रवत्वतीद्यौर्भवतिप्रयद्भ्यः।

प्रवत्वतीःपृथ्याअन्तरिक्ष्याःप्रवत्वन्तःपर्वताजीरदानवः ॥ ९ ॥

प्रवत्वती। इयम्। पृथिवी। मरुत्भ्यः। प्रवत्वती। द्यौः।

भवति। प्रयद्भ्यः। प्रवत्वतीः। पृथ्याः। अन्तरिक्ष्याः।

प्रवत्वन्तः। पर्वताः। जीरदानवः ॥ ९ ॥

इयंपृथिवी मरुद्भ्योमरुतामर्थाय प्रवत्वती प्रवन्तः प्रकर्षवन्तोविस्तीर्णाः प्रदेशायस्यां
साप्रवत्वती तादृशी भवति कृत्स्नापिभूमिर्मरुत्पराभवतीत्यर्थः तां सर्वापिप्यायुवन्तिइतियावत्
तथा द्यौरपि प्रयद्भ्यः प्रकर्षेणगच्छद्भ्यः तेभ्यः प्रवत्वतीभवति सापिमरुतांसंचाराय तथा अ-
न्तरिक्ष्याः अन्तरिक्षेभवाः पृथ्याः सुगतयोपि प्रवत्वतीः प्रवत्वत्योमरुद्भ्योभवन्ति पर्वताः
अद्रयोमेघावा प्रवत्वन्तोभवन्ति जीरदानवः क्षिप्रदानामरुद्भ्यः ॥ ९ ॥

९. यह पृथ्वी मरुतों के लिए विस्तीर्ण प्रदेशवाली होती है अर्थात्
सम्पूर्ण पृथ्वी मरुतों की है। द्युलोक भी मरुतों के संचारण के लिए
विस्तीर्ण होता है। अन्तरिक्षस्थित मार्ग मरुतों के गमन के लिए
विस्तीर्ण होता है। मरुतों के लिए ही मेघ या पर्वत शीघ्र वर्षक
होते हैं।

यन्मरुतःसभरसःस्वर्णरःसूर्यउदितेमदथादिवोनरः।

नवोश्वाःश्रथयन्ताहसिस्ततःसद्योअस्याध्वनःपारमश्रुथ ॥ १० ॥ १५ ॥

यत्। मरुतः। सभरसः। स्वःइनरः। सूर्ये। उत्तइते। मदथ।

दिवः। नरः। न। वः। अश्वाः। श्रथयन्तः। अहः। सिस्ततः। सद्यः।

अस्य। अध्वनः। पारम्। अश्रुथ ॥ १० ॥ १५ ॥

हेमरुतः सभरसः सहबलाः स्वर्णरः सर्वस्यनेतारोयूयं यद्यदा सूर्यउदिते उद्वते मध्या-
हे मदथ सोमेन हेदिवोद्युलोकस्य नरोनेतारः यदा सोमंपातुमिच्छथेत्यर्थः तदावोश्वाः सिस्ततः

सरन्तोनाहश्चयन्त नैवश्चयन्ति सचस्तदानीमेवास्याभ्वनोदेवयजनमार्गस्य पारमश्रुथ न्या-
मुथ यद्वा यदा सोमेनमदथ तदा त्वदीयाअश्वानशिथिलाभवन्ति यूर्यंच कृत्स्नस्य लोकवय-
मार्गस्य पारमश्रुथ ॥ १० ॥

१०. हे महाबलवाले सबके नेता मरुतो तथा हे धुलोक के नेता,
तुम लोग सूर्य के उदित होने पर सोमपान के लिए हृष्ट होते हो, उस
समय तुम लोगों के अद्व गमनकार्य में शिथिल नहीं होते हैं। तुम लोग
भी तीनों लोकों के सम्पूर्ण मार्ग को पार करते हो।

अंसेषुवक्त्रयःपत्सुखादयोवक्षःसुरुक्मामरुतोरथेशुभः ।

अग्निभ्राजसोविद्युतोगभस्त्योःशिप्राःशीर्षसुवितताहिरण्ययीः ॥११॥

अंसेषु । वः । ऋष्टयः । पत्सु । खादयः । वक्षःसु । रुक्माः ।

मरुतः । रथे । शुभः । अग्निभ्राजसः । विद्युतः । गभस्त्योः ।

शिप्राः । शीर्षसु । वितताः । हिरण्ययीः ॥ ११ ॥

हेमरुतोवोयुष्माकमंसेषु ऋष्टयआयुधानिभासन्तइतिशेषः पत्सुखादयः कटकाः वक्षःसु-
रुक्माःहाराः रथेशुभः मधुरामुषाआपः अग्निभ्राजसोमिदीप्ताः विद्युतोगभस्त्योः हस्तयोर्भास-
न्तइत्यर्थः शीर्षसुशिरःसुहिरण्ययीः हिरण्यमय्यः शिप्राः उष्णीषमय्यः वितताविस्तृताः प्रति-
वाक्यंवितताइतिवासंबन्धनीयं ॥ ११ ॥

११. हे मरुतो, तुम लोगों के स्कन्धप्रदेश में आयुग शांभमान होते
हैं। पैरों में कटक, वक्षःस्थल में हार और रथ के ऊपर शोभमान दीप्ति
है। तुम लोगों के हस्तद्वय में अग्निदीप्त रश्मियाँ हैं और मस्तक पर
विस्तीर्ण हिरण्ययी पगड़ी है अथद्वादशी—

तंनाकमर्योअगृभीतशोचिषंरुशत्पिप्पलंमरुतोविधूनुथ ।

समच्यन्तवृजनातिंत्विषन्त्यत्स्वरन्तिघोषंविततमृतायवः ॥१२॥

तम् । नाकम् । अर्यः । अगृभीतःशोचिषम् । रुशत् । पिप्पलम् ।

मरुतः । वि । धूनुथ । सम् । अच्यन्त । वृजना । अतिंत्विषन्त ।

यत् । स्वरन्ति । घोषम् । विततम् । ऋतुदयवः ॥ १२ ॥

हेमरुतोअर्योर्गंगारोयूरं तं प्रसिद्धं नाकमादित्यं नास्मिन्नकमस्तीतिनाकः सं अगृभी-
तशोचिषं असुरैरनपहततेजस्कं तं रुशच्छुभ्रवर्णं पिप्पलमुदकं विधूनुथ विविधं बालयथ अ-
यं द्विकर्मकः यद्यदा वृजना बलानि समच्यन्त संगताबलिनोमवथ हविर्गिरस्मद्वैरिविभ्राह्म

पश्चादतिविषन्त दीप्ताभवथ उभयत्रपुरुषव्यत्ययः यद्वा यदा असुरावृजनावलैः समच्यन्त
अतिविषन्त तदा घोषं भयजनकं शब्दं विततं विस्तृतं स्वरन्ति कुरुतेत्यर्थः क्रताय-
वउदकमिच्छन्तोयूयं यद्वोत्तरार्धक्रतिग्यजमानपरतयाव्याख्येयः यद्यदा क्रतायवोयज्ञकामाः
यजमानादयः यदा समच्यन्त संगताः वृजना बलानि अतिविषन्त च स्वरन्ति घोषं स्तोत्रं
विततं तदानीं पिप्पलं विधूनुथेति संबन्धः ॥ १२ ॥

१२. हे मरुतो, जब तुम लोग गमन करते हो, तब अप्रतिहत दीप्ति-
शाली स्वर्ग और समुज्ज्वल वारिराशि विचलित हो जाती है। जब तुम
लोग हमारे द्वारा प्रदत्त हव्य को खाकर बलशाली होते हो और उज्ज्वल
भाव से दीप्ति प्रकाशित करते हो एवम् जब तुम लोग उदकवर्षण की
अभिलाषा प्रकट करते हो, तब तुम लोग भीषण रूप से गर्जना करते हो।

युष्मादत्तस्य मरुतो विचेतसो रायः स्याम रथ्योऽवयस्वतः ।

न यो युच्छति तिष्योऽयथा दिवोऽस्मे ररन्त मरुतः सहस्रिणम् ॥ १३ ॥

युष्मादत्तस्य । मरुतः । विचेतसः । रायः । स्याम । रथ्यः ।

वयस्वतः । न । यः । युच्छति । तिष्यः । यथा । दिवः । अस्मे इति ।

ररन्त । मरुतः । सहस्रिणम् ॥ १३ ॥

हे विचेतसो विविधप्रज्ञा हे मरुतो युष्मादत्तस्य युष्माभिर्दत्तस्य वयस्वतोऽनवतोरायो-
धनस्य स्याम भवेम स्वामिनः के रथ्योरथ स्वामिनो वयं यो युष्माभिर्दत्तोरः न युच्छति
न च्यवते यथा दिवः सकाशात् तिष्य आदित्यो न युच्छति तथा अस्मे अस्मासु सहस्रिणं अपरि-
मितं तैरायं ररन्त रमयत हे मरुतः ॥ १३ ॥

१३. हे विविध बुद्धिवाले मरुतो, हम लोग रथाधिपति हैं। हम
लोग तुम्हारे द्वारा प्रदत्त अन्नवान् धन के स्वामी हों। तुम्हारे द्वारा
प्रदत्त धन कभी नष्ट नहीं होता है, जैसे आकाश से सूर्य कभी नहीं बिलग
होते हैं। हे मरुतो, हम लोगों को अपरिमित धन-द्वारा आनन्दित करो।

यूयं रथिर्मरुतः स्पाह्वीरं यूयमृषिमवथ सामविप्रम् ।

यूयमर्वन्तं भरताय वाजं यूयं धत्थ राजानं श्रुष्टिमन्तम् ॥ १४ ॥

यूयम् । रथिम् । मरुतः । स्पाह्वीरम् । यूयम् । ऋषिम् ।

अवथ । सामविप्रम् । यूयम् । अर्वन्तम् । भरताय । वाजम् ।

यूयम् । धत्थ । राजानम् । श्रुष्टिमन्तम् ॥ १४ ॥

हे मरुतो यूयं रथिं धनं स्पाह्वीरं स्पृहणीयैः वीरैः पुत्रभृत्यादिभिरुपेतं धत्थ दत्थ हे मरुतो-
यूयं सामविप्रं साक्षाद्विविधैरयितारं यद्वा सामसहिताविप्राय स्यतादृशं ऋषिमवथ रक्षथ हे-

यूयं अर्वन्तं अश्वं वाजमन्त्रं च भरताय देवान् विभ्रते श्यावाश्वाय धत्थ हेमरुतो यूयं राजानं दीर्घस्वामिन्वा श्रुष्टिमन्तं सुखवन्तं पुत्रमित्यर्थः धत्थ ॥ १४ ॥

१४. हे मरुतो, तुम लोग धन और स्पृहणीय पुत्र-भृत्यादि प्रदान करो। हे मरुतो, तुम लोग सोमसहित विप्र की रक्षा करो। हे मरुतो, तुम लोग श्यावाश्व को धन और अन्न प्रदान करो। वे देवों का यजन करते हैं। हे मरुतो, तुम लोग राजा को सुखयुक्त करो।

तद्वीयामि द्रविणं सद्य ऊतयो येनास्वर्णततनामनूरभिः ।

इदं सुमेमरुतो हर्यता वचो यस्य तरेमतरं सा शतं हिमाः ॥ १५ ॥ १६ ॥

तत् । वः । यामि । द्रविणम् । सद्यः ऊतयः । येन । स्वः । न ।

ततनाम । नूर । अभि । इदम् । सु । मे । मरुतः । हर्यत । वचः ।

यस्य । तरेम । तरंसा । शतम् । हिमाः ॥ १५ ॥ १६ ॥

हे सद्य ऊतयः तदानीमेवरक्षायेषां तादृशाः सद्योगमनावा वोयुष्मान्तद्रविणं धनं यामि याचामहे येन धनेन नूनस्मत्पुत्रभृत्यादीन् अभिततनाम स्वर्णआदित्यइवरश्मीन् हेमरुतो मेमम स्वभूतमिदं इदानीं क्रियमाणं वचः स्तोत्रं सु सुष्ठु हर्यत कामयध्वं यस्य स्तोत्रवचसः तरसा बलेन शतं शतसंख्याकान् हिमाः हेमन्तान् तरेम शतसंवत्सरं जीविमेत्यर्थः ॥ १५ ॥

१५. हे सद्यः रक्षणशील मरुतो, तुम लोगों से हम धन की याचना करते हैं। सूर्य जिस तरह से अपनी रश्मि को दूर तक विस्तारित करते हैं, उसी तरह से हम भी अपने पुत्र-भृत्यादि को उसी धन से विस्तारित करें। हे मरुतो, तुम लोग हमारे इस स्तोत्र की कामना करो, जिससे हम सी हेमन्त अतिक्रमण करें अर्थात् सी वर्ष जीवित रहें।

प्रयज्यवदिति दशर्चैकादशंसूक्तं श्यावाश्वस्यार्षमारुतं दशमीन्निष्ठुष शिष्टाजगत्यः प्रयज्यवो दशान्यान्निष्ठुषित्यनुक्रमणिका। आभिष्टुषिकेषष्ठेहनिआग्निमारुतइदंसूक्तमारुतनिविधानीयं सूत्रितंच-प्रयज्यवदमंस्तोममित्याग्निमारुतमिति।

प्रयज्यवो मरुतो भ्राजदृष्टयो बृहद्वयो दधिरे रुक्मवक्षसः ।

ईयन्ते अश्वैः सुयमेभिराशुभिः शुभं यातामनूरथा अदत्सत ॥ १ ॥

प्रयज्यवः । मरुतः । भ्राजत् ऋष्टयः । बृहत् । वयः । दधिरे ।

रुक्मवक्षसः । ईयन्ते । अश्वैः । सुयमेभिः । आशुभिः ।

शुभम् । याताम् । अनु । रथाः । अदत्सत ॥ १ ॥

प्रयज्यवः प्रकर्षेणयष्टारोप्राजदृष्टयोदीप्तायुधाः मरुतः बृहत् प्रभूतम् वयोयौवनलक्षणं प्रभूतमजंवा दधिरे धारयन्ति रुक्मवक्षसोहारायतवक्षस्काः तेमरुतः सुयमेभिः सुखेननियमितुंशक्यैः आशुभिः शीघ्रगैरश्वैरीयन्तेप्राप्यन्ते शुभं शोभनंयथाभवतितथा यद्वोदकमभिलक्ष्य यातां गच्छतां मरुतारथाअप्यन्ववृत्सत अनुवर्तन्ते ॥ १ ॥

१. अतिशय पट्टव्य और दीप्त आयुधवाले मरुद्गण यौवन रूप प्रभूत अन्न धारण करते हैं। वे वक्षःस्थल पर हार धारण करते हैं। मुख-पूर्वक नियमन योग्य (विनीत) तथा शीघ्रगामी अश्व उन्हें वहन करते हैं। शोभन भाव से अथवा उदक के प्रति गमन करनेवाले मरुतों के रथ सबके पश्चात् गमन करते हैं।

स्वयंदधिध्वेतविषींयथाविदबृहन्महान्तउर्वियाविराजथ ।

उत्तान्तरिक्षंममिरेव्योजसाशुभंयातामनुरथाअवृत्सत ॥ २ ॥

स्वयम् । दधिध्वे । तविषीम् । यथा । विद । बृहत् । महान्तः ।

उर्विया । वि । राजथ । उत । अन्तरिक्षम् । ममिरे । वि । ओजसा ।

शुभम् । याताम् । अनु । रथाः । अवृत्सत ॥ २ ॥

हेमरुतयूयं स्वयंअसहायेनैव दधिध्वे धारयध्वे कुरुध्वइत्यर्थः किं तविषीं बलं सामर्थ्यं यथाविद जानीथ अप्रतिवद्धसामर्थ्याइत्यर्थः हेमहान्तोयूयं उर्वियाउरवः सन्तोविराजथ उतापिचान्तरिक्षं ओजसा बलेन विममिरे व्यापुथ शुभमित्यादिगत् ॥ २ ॥

२. हे मरुतो, तुम लोग जैसा जानते हो अर्थात् जो उचित समझते हो, वैसी सामर्थ्य स्वयम् धारण करते हो—तुम्हारी सामर्थ्य अप्रतिवद्ध है। हे मरुतो, तुम लोग महान् और दीर्घ होकर शोभमान होओ; अन्तरिक्ष को बल-द्वारा व्याप्त करो। शोभमान भाव से अथवा उदक के प्रति गमन करनेवाले मरुतों के रथ सबके पश्चात् गमन करते हैं।

साकंजाताःसुभ्वःसाकमुक्षिताःश्रियेचिदाप्रतरंवावृधुर्नरः ।

विरोकिणःसूर्यस्येवरश्मयःशुभंयातामनुरथाअवृत्सत ॥ ३ ॥

साकम् । जाताः । सुभ्वः । साकम् । उक्षिताः । श्रिये । चित् ।

आ । प्रइतरम् । वृधुः । नरः । विरोकिणः । सूर्यस्यइव ।

रश्मयः । शुभम् । याताम् । अनु । रथाः । अवृत्सत ॥ ३ ॥

साकं सहैवजाताउत्पन्नाः सुभ्वः सुप्रभवन्तः महान्तइत्यर्थः तथैवसाकंसहैवउक्षिताः सेकारोवर्षकाः श्रियेचिद शोभायैएव प्रतरं प्रकृष्टतरं आसर्वतोवबृधुवर्धयन् नरः कर्म-जानेवारः विरोकिणः विरोचमानाः सूर्यस्येवरश्मयः सूर्यरश्मयइवशुभमित्यादिगत् ॥ ३ ॥

३. महान् मरुद्गण एक साथ ही उत्पन्न हुए हैं और एक साथ ही वर्धक होते हैं। वे अतिशय शोभा के लिए सर्वत्र वर्द्धमान हुए हैं। सूर्य-रश्मि की तरह वे यागादि कार्य के नेता तथा शोभास्तम्भ हैं। शोभमानभाव से अथवा उदक के प्रति गमन करनेवाले मरुतों के रय सबके पश्चात् गमन करते हैं।

आभूषेण्यवोमरुतोमहित्वनंदिदृक्षेण्यसूर्यस्येवचक्षणम् ।

उतोअस्माँअमृतत्वेदधातनशुभंयातामनुरथाअवृत्सत ॥ ४ ॥

आभूषेण्यम् । वः । मरुतः । महित्वनम् । दिदृक्षेण्यम् ।

सूर्यस्यइव । चक्षणम् । उतो इति । अस्मान् । अमृतत्वे ।

दधातन । शुभम् । याताम् । अनु । रथाः । अवृत्सत ॥ ४ ॥

हेमरुतः वीर्यवर्धकं महित्वनं महत्त्वं आभूषेण्यं स्तुत्यं किंच सूर्यस्येवचक्षणंरूपमिव दिदृक्षेण्यं दर्शनीयं उतोअपिचास्मान् अमृतत्वे मोक्षेस्वर्गइत्यर्थः तन्नदधातन धारयत शिष्टंगतं ॥ ४ ॥

४. हे मरुतो, तुम लोगों की महत्ता स्तवनीय है। तुम लोगों का रूप सूर्य की तरह दर्शनीय है। हमारे मोक्ष में अर्थात् स्वर्ग-प्राप्ति के विषय में तुम लोग हमारे सहायक होओ। शोभमानभाव से अथवा उदक के प्रति गमन करनेवाले मरुतों के रय सबके पश्चात् गमन करते हैं। कारीर्यापथमस्याः पिंड्याउदीरयथेत्यनुवाक्या सूत्रितंच—उदीरयथामरुतःसमुद्रतःप्रबो-

मरुतस्तविषाउदन्यवइति ।

उदीरयथामरुतःसमुद्रतोयूयंवृष्टिर्वर्षयथापुरीषिणः ।

नवोदस्त्राउपदस्यन्तिधेनवःशुभंयातामनुरथाअवृत्सत ॥ ५ ॥ १७ ॥

उत् । ईरयथ । मरुतः । समुद्रतः । यूयम् । वृष्टिम् । वर्षयथ ।

पुरीषिणः । न । वः । दस्त्राः । उप । दस्यन्ति । धेनवः । शुभम् ।

याताम् । अनु । रथाः । अवृत्सत ॥ ५ ॥ १७ ॥

हेमरुतोयूयंसमुद्रतः समुद्रवणसाधनादन्तरिक्षात् उदीरयथ प्रेरयथवृष्टिं अयमेवार्थः पुररुष्यते हेपुरीषिणः पृणतेः प्रीणातेर्वापुरीषमुदकं हेतद्वन्तोयूयं वृष्टिर्वर्षयथ हेदस्त्राः दर्शनीयाः शत्रूणामुपक्षपयितारोवा वीर्यवर्धकं धेनवः प्रीणयितारोमेघाः नोपदस्यन्ति नशुष्यन्ति ॥ ५ ॥

५. हे मरुतो, तुम लोग अन्तरिक्ष से वृष्टि को प्रेरित करो। हे जलस्तम्भ, तुम लोग वर्षण करो। हे दर्शनीयो अथवा शत्रुसंहारको, तुम्हारे प्रीणयिता (सन्तुष्ट करनेवाले) मेघ कभी भी शृष्क नहीं होते हैं। शोभमानभाव से अथवा उदक के प्रति गमन करनेवाले मरुतों के रय सबके पश्चात् गमन करते हैं।

यदश्वान्धूर्पृषतीर्युग्ध्वंहिरण्ययान्प्रत्यत्काँअमुग्ध्वम् ।

विश्वाइत्सेपृषामरुतोव्यस्यथशुभंयातामनुरथाअवृत्सत ॥ ६ ॥

यत् । अश्वान् । धूःइसु । पृषतीः । अयुग्ध्वम् । हिरण्ययान् ।

प्रति । अत्कान् । अमुग्ध्वम् । विश्वाः । इत् । स्पृधः । मरुतः ।

वि । अस्यथ । शुभम् । याताम् । अनु । रथाः । अवृत्सत ॥ ६ ॥

हेमरुतः यूयं यद्यदाश्वान् धूर्पृषतीर्युग्ध्वं योजितवन्तःस्थ कीदृशान-
श्वान् पृषतीः पृषत्योमरुतामित्युक्तत्वात् पृषद्वर्णाविडवाः सारंगीर्वात्राश्वशब्दवाच्या हिर-
ण्ययान् हिरण्यवर्णान् अत्कान् कवचान् प्रत्यमुग्ध्वं प्रत्यमुंचत एवंकृत्वा विश्वाइत्स्पृ-
धः सर्वानपिसंग्रामान् हेमरुतः व्यस्यथ विक्षिपथ शुभमित्यादिगतं ॥ ६ ॥

६. हे मरुतो, जय तुम लोग रथ के अग्र भाग में पृषती (मरुतों के घोड़े का नाम अथवा पृषद्वर्णवाली घोड़ी) अश्व को युक्त करते हो, तब हिरण्य वर्णवाले कवच को उतार देते हो । तुम लोग सब संग्रामों में विजय प्राप्त करते हो । शोभमानभाव से अथवा उदक के प्रति गमन करने-वाले मरुतों के रथ सबके पश्चात् गमन करते हैं ।

नपर्वताननृद्योवरन्तवोयत्राचिध्वंमरुतोगच्छथेदुतत् ।

उतद्यावापृथिवीयाथनापरिशुभंयातामनुरथाअवृत्सत ॥ ७ ॥

न । पर्वताः । न । नृद्यः । वरन्तः । वः । यत्र । अचिध्वम् ।

मरुतः । गच्छथ । इत् । ऊँ इति । तत् । उत । द्यावापृथिवी इति ।

याथन । परि । शुभम् । याताम् । अनु । रथाः । अवृत्सत ॥ ७ ॥

हेमरुतःवोयुष्मान् पर्वताः शिलोच्चयानवरन्त नवारयन्तु तथा नद्यश्च नवारयन्तु
किन्तु यत्र यस्मिन् यज्ञादिस्थाने अचिध्वं जानीथसंकल्पयथ तत्स्थानं गच्छथेदु
गच्छथेव उतापिच द्यावापृथिवीच परि परितोयाथनयाथ वृष्ट्यर्थमिति ॥ ७ ॥

७. हे मरुतो, पर्वत तथा नदियाँ तुम लोगों के लिए प्रतिरोधक नहीं हैं । तुम लोग जिस किसी यज्ञादि स्थान में जाने के लिए संकल्प करते हो, वहाँ जाते ही हो । वृष्टि के लिए तुम लोग द्यावा-पृथिवी में व्याप्त होते हो । शोभमानभाव से अथवा उदक के प्रति गमन करनेवाले मरुतों के रथ सबके पश्चात् गमन करते हैं ।

यत्पूव्यमरुतोयच्चनूतनंयदुद्यतेवसवोयच्चशस्यते ।

विश्वस्यतस्यभवथानवैदसःशुभंयातामनुरथाअवृत्सत ॥ ८ ॥

यत् । पू॒र्व्यम् । म॒रुतः । यत् । च । नू॒तनम् । यत् । उ॒द्यते । व॒सवः ।
 यत् । च । श॒स्यते । वि॒श्वस्य । तस्य । भ॒वथ । न । वे॒दसः ।
 शु॒भम् । या॒ताम् । अ॒नु । रथाः । अ॒वृत्सत ॥ ८ ॥

हेमरुतोयूयं यत्पूर्व्यं पूर्वतनं पूर्वमनुष्ठितं यत्कर्मास्तितदित्यर्थः यच्चनूतनं कर्मास्ति यच्चोद्यते ऊर्ध्वप्राप्यते स्तूयतेइत्यर्थः हेवसवोवासकाः यच्च शस्यते शंसनंक्रियते तस्य विश्वस्योत्कृष्टस्य नवेदसः जानन्तोभवथ ॥ ८ ॥

८. हे मरुतो, जो यागादि कार्य पूर्व में अनुष्ठित हुआ है और जो अभी हो रहा है, हे वसुओ, जो कुछ मन्त्रगीत होता है तथा जो कुछ स्तोत्रपाठ होता है, तुम लोग वह सब जानो । शोभनभाव से अथवा उदक के प्रति गमन करनेवाले मरुतों के रथ सबके पश्चात् गमन करते हैं ।

मृ॒ळत॑नोम॒रुतो॒माव॑धि॒ष्टना॒स्मभ्य॑शर्म॒बहु॑लंवि॒यन्त॑न ।

अ॒धिस्तो॑त्रस्य॒सख्य॑स्य॒गात॑न॒शुभ॑या॒ताम॑नुरथा॒अवृ॑त्सत ॥ ९ ॥

मृ॒ळत॑ । नः । म॒रुतः । मा । व॒धि॒ष्टन॑ । अ॒स्मभ्य॑म् । शर्म ।

ब॒हुल॑म् । वि । य॒न्त॑न॒ । अ॒धि । स्तो॑त्रस्य । स॒ख्यस्य॑ । ग॒ात॑न॒ ।

शु॒भम् । या॒ताम् । अ॒नु । रथाः । अ॒वृत्स॑त ॥ ९ ॥

हेमरुतःनोस्मान्मृळत सुखयत मावधिष्टन असम्यक्करणादिजनितेनकोपेन मावधिभ्यं किंतु अस्मभ्यं शर्म सुखं बहुलं अत्यधिकं वियन्तन कुरुत किंच स्तोत्रस्यस्तोत्रं सख्यस्य सख्यं अधिगातन अधिगच्छत स्तुतिमनुभूयास्मासुसख्यंकुरुतेत्यर्थः ॥ ९ ॥

९. हे मरुतो, तुम लोग हमें सुखी करो । हम लोगों के द्वारा किसी अनिष्ट कार्य के हो जाने से, जो तुम्हें कोप उत्पन्न हुआ है, उससे हम लोगों को बाधा मत पहुँचाओ । हम लोगों को अत्यन्त सुख प्रदान करो । स्तुति को अवगत करके हम लोगों के साथ मंत्री करो । शोभनभाव से अथवा उदक के प्रति गमन करनेवाले मरुतों के रथ सबके पश्चात् गमन करते हैं ।

यू॒यम॒स्मान्न॑य॒तव॑स्यो॒अच्छा॑नि॒रंह॑तिभ्यो॒मरु॑तो॒गृणा॑नाः ।

जु॒षध्व॑नो॒हव्य॑दा॒ति॒यज॑त्राव॒यंस्या॑म॒पत॑योर॒यीणा॑म् ॥ १० ॥ १८ ॥

यू॒यम् । अ॒स्मान् । न॒य॒त । व॒स्यः । अ॒च्छ । निः । अ॒ह॒ति॒भ्यः ।

म॒रुतः । गृ॒णा॒नाः । जु॒षध्व॑म् । नः । ह॒व्य॒दा॒ति॒म् । य॒ज॒त्राः ।

व॒यम् । स्या॑म॒ । प॒त॑यः । र॒यी॒णा॑म् ॥ १० ॥ १८ ॥

हेमरुतोयूयमस्मान् वस्योवसीयोधनं स्वर्गादिलक्षणस्थानं वा अल्ल अभिलक्ष्य नयत प्राप-
यत किंच अंहतिभ्यः पापेभ्यो निर्णयत निर्गमयत गृणानाः स्तूयमानाः कर्मणिकर्तृप्रत्ययः जुष-
ध्वं सेवध्वं नोस्माकं हव्यदार्तिं हविर्दानवन्तं यज्ञं हेयजत्राः यष्टव्यायूयं वयं च रयीणां बहुविधा
नांधनानां पतयः स्याम भवेम ॥ १० ॥

१०. हे मरुतो, तुम लोग हमें ऐश्वर्य-के अभिमुख ले जाओ। हम
लोगों के स्तोत्र से प्रसन्न होकर हम लोगों को पाप से उन्मुक्त करो। हे
यजनीय मरुतो, तुम लोग हम लोगों के द्वारा प्रदत्त हव्य ग्रहण करो,
जिससे हम लोग बहुविध धन के अधिपति हों।

अग्ने शर्धन्तमागणं पिष्टं रुक्मेभिर्जिभिः।

विशो अद्य मरुतामवह्वये दिवश्चिद्रोचनादधि ॥ १ ॥

अग्ने। शर्धन्तम्। आ। गणम्। पिष्टम्। रुक्मेभिः। अंजिभिः। विशः।

अद्य। मरुताम्। अव। ह्वये। दिवः। चित्। रोचनात्। अधि ॥ १ ॥

हे अग्ने शर्धन्तं शत्रूनभिभवन्तं यज्ञायोत्सहमानं वा गणं मरुतामणं आह्वयेद्विशेषः
कीदृशं गणं रुक्मेभिः रुक्मैः रोचमानैरंजिभिः आभरणैश्च पिष्टं अवयवितं युक्तमित्यर्थः
अथास्मिन्यागदिने मरुतां विशः प्रजाः गणानित्यर्थः तान्नोचनाद्रोचमानाद्विवोद्युलोकादधीति प-
चम्यर्थानुवादी चित्पूरणः अव अवस्ताव अस्मदभिमुखं ह्वये आह्वयामि ॥ १ ॥

१. हे आंगन, रोचमान आभरणा त युक्त और शत्रुओं को पराभूत
करनेवाले अथवा यज्ञ के प्रति उत्साहित होनेवाले मरुतों का आह्वान
करो। आज यज्ञदिन में दीप्तिमान् स्वर्ग से हम लोगों के अभिमुख आने
के लिए मरुतों का आह्वान करते हैं।

यथाचिन्मन्यसे हृदा तदिन्मे जग्मुराशसः।

ये ते नेदिष्टं हव्नान्यागमन्तान्वर्धभीमसंदशः ॥ २ ॥

यथा। चित्। मन्यसे।। हृदा। तत्। इत्। मे। जग्मुः।

आशसः। ये। ते। नेदिष्टम्। हव्नानि। आशगमन्। तान्।

वर्ध्। भीमसंदशः ॥ २ ॥

हे अग्ने त्वं हृदा हृदयेन मरुतो यथाचिन्मन्यसे चिदिति पूजायां येन प्रकारेण अतिपूजि-
तं जानासि तेष्वदादं करोषीत्यर्थः तदिदं तथैव मेमदर्थं जग्मुर्गच्छन्तु आशसः आशंसितारः द-
च्छन्तः शत्रुर्वाहंसन्तो वा अनन्तरं ये मरुतो नेदिष्टं अत्यन्तांतिकं सन्निधावेव ते तव हव्नान्याहा-
नानि श्रुत्वा आगमन् आगच्छन्ति तान् भीमसंदशः कालविलंबासहनेन भयंकरदर्शनात् व-
र्धं वर्धय हविःप्रापणेन ॥ २ ॥

२. हे अग्नि, जिस प्रकार से तुम मरुतों को अत्यन्त पूजित जानते हो—उनका आदर करते हो, उसी प्रकार से वे हम लोगों के निकट उपकारक-भाव से आगमन करें। जो तुम्हारे आह्वान-श्रवण मात्र से ही आगमन करते हैं, उन भयंकर दर्शनवाले मरुतों को हव्य प्रदान-द्वारा वर्द्धित करो।

मी॒ऋष्म॑तीव॒पृथि॒वीपरा॑हता॒मद॑न्त्येत्य॒स्मदा॑ ।

ऋक्षो॑नवो॒मरुतः॑ शिमी॒वाँअमो॑दु॒धोगौरि॑वभीम॒युः ॥ ३ ॥

मी॒ऋष्म॑तीऽइव । पृथि॒वी । परा॑ऽहता । मद॑न्ती । ए॒ति ।

अ॒स्मत् । आ । ऋक्षः॑ । न । वः । म॒रुतः॑ । शिमी॑ऽवान् ।

अमः॑ । दु॒धः । गौःऽइव । भी॒म॒ऽयुः ॥ ३ ॥

मी॒ऋष्म॑तीप्रबलस्वामिका पराहता अन्यैरभिभूतापृथिवीव अत्रपृथिवीशब्दस्तदधिष्ठि-
तांप्रजालक्षयति सायथा स्वस्वामिनमुपद्रुताभिगच्छतितद्वदिति मरुतांसाकल्येन सर्वथाप्राप्ते-
र्दृष्टान्तः एवंमदन्तीहृष्यन्ती मरुत्सेना अस्मत् अस्मानित्यर्थः आएति आगच्छति हेमरुतो-
बोयुष्माकं अमोवलं गणः ऋक्षोन अग्निरिव शिमीवान् कर्मवान् दुधोदुर्धरः गौरिवभीमयुः
भीमैर्दुषभैर्युकागौरिव सयथा शिमीवान् कर्मवान् ॥ ३ ॥

३. पृथ्वी पर अधिष्ठित मनुष्य दूसरे व्यक्ति-द्वारा अभिभूत होने पर
जैसे अपने प्रबल स्वामी के निकट गमन करता है, उसी प्रकार मरुत्सेना
उल्लासित होकर हम लोगों के निकट आगमन करती है। हे मरुतो, तुम
लोग अग्नि की तरह कर्मक्षम और भीषण की तरह दुर्दुर्ध्व हो।

नि॒येरि॑णन्त्यो॒जसा॑वृ॒थागा॒वो॒नदु॑र्धुरः ।

अश्मा॑नंचित्स्व॒र्यप॑र्वतं॒गिरि॑प्र॒च्याव॑यन्ति॒याम॑भिः ॥ ४ ॥

नि । ये । रि॒णंति॑ । ओज॑सा । वृ॒था । गा॒वः । न । दुः॑र्धुरः ।

अश्मा॑नम् । चि॒त् । स्व॒र्यम् । प॑र्वतम् । गि॒रिम् । प्र । च्य॑व॒यन्ति॑ ।

या॒म॑भिः ॥ ४ ॥

येमरुतोओजसा स्वीयेनबलेन निरिणन्ति हिंसन्ति शत्रून् वृथा अनायासेन
स्वसंचारमात्रेण गावोन दुर्धुरः दुःखेनहिंस्याअश्वाइव तेमरुतः स्वर्यं शब्दयन्तं अ-
श्मानं व्याप्तंपर्वतं जगत्पूरकोदकवन्तं पर्ववान्पर्वतः पर्वपुनःपृणातेःपीणातेर्वाइतिनिरुक्तं । ता-
दृशं गिरिं मेघं यद्वा पर्वतमिति विशेष्यंगिरिमिति विशेषणं निगिरत्युदकमिति गिरिः तं-
यामभिर्गमनैः प्रच्यावयन्ति उदकनिर्गमनार्थं ॥ ४ ॥

४. दुर्द्वयं (कठिन्ता से हिंसनीय) अश्व की तरह जो मरुद्गण अपने बल से बिना आयास के ही शत्रुओं को विनष्ट करते हैं, वे गमन-द्वारा शब्दायमान, व्याप्त और संसार को पूर्ण करनेवाले जल से युक्त मेघ को जल के लिए प्रेरित करते हैं।

उत्तिष्ठनूनमेषांस्तोमैःसमुक्षितानाम् ।

मरुतांपुरुतममपूर्व्यगवांसर्गमिवह्वये ॥ ५ ॥ ११ ॥

उत् । तिष्ठ । नूनम् । एषाम् । स्तोमैः । । समुक्षितानाम् ।

मरुताम् । पुरुतमम् । अपूर्व्यम् । गवाम् । सर्गम् इव । ह्वये ॥ ५ ॥

हेमरुतोयूयं उत्तिष्ठ उत्तिष्ठत व्यत्ययेनैकवचनं नूनं निश्चयं एषांस्तोमैःस्त्वोवैः समुक्षितानां वर्धितानामरुतां यद्वा स्तोमैरुपह्वयइतिसंबन्धः तादृशां मरुतां पुरुतमं प्रभूततमं अपूर्व्यं नविद्यतेपूर्वोयेत्यस्तंअपूर्व्यं सर्गं संचं गवामुदकानां प्रसिद्धानांगवांवा सर्वं संचमिवह्वये आह्वये ॥ ५ ॥

५. हे मरुतो, तुम लोग उत्त्थित होओ। हम लोग स्तोत्र-द्वारा वर्द्धित, वारिराशि की तरह समृद्धिशाली, बलसम्पन्न और अपूर्व मरुतों का (स्तोत्र-द्वारा) आह्वान करते हैं।

युङ्ध्वंहरुषीरथेयुङ्ध्वंरथेषुरोहितः ।

युङ्ध्वंहरीअजिराधुरिवोह्वेवहिष्ठाधुरिवोह्वे ॥ ६ ॥

युङ्ध्वम् । हि । अरुषीः । रथे । युङ्ध्वम् । रथेषु । रोहितः ।

युङ्ध्वम् । हरी इति । अजिरा । धुरि । वोह्वे । वहिष्ठा ।

धुरि । वोह्वे ॥ ६ ॥

हेमरुतोयूयं रथे युष्मदीये सर्वेषांसाधारणभूते अरुषीरारोचमानावडवाः युङ्ध्वं योजयध्वं तथा रथेषु युष्मदीयेषु रोहितोरोहितवर्णायुङ्ध्वं हरी अश्वौ अजिरा अजिरी आशुगमनौ धुरिवोह्वे वहनाययुङ्ध्वं आदरार्थंपुनरुच्यते वहिष्ठा वोढूतणावश्वौधुरिवोह्वे ॥ ६ ॥

६. हे मरुतो, तुम लोग रथ में अरुषी (रोचमान वडवा) को युक्त करो। रथसमूह में रोहित वर्ण अश्व को युक्त करो। भारवहन के लिए शीघ्र गमनवाले हरिद्वय को युक्त करो। जो वहनकार्य में सुदृढ़ हैं, उन्हें भारवहन के लिए युक्त करो।

उतस्यवाज्यरुषस्तुविष्वणिरिहस्मधाधिदर्शतः ।

मावोयामेषुमरुतभिरंकरत्प्रतरथेषुचोदत ॥ ७ ॥

उत । स्यः । वाजी । अरुषः । तुविऽस्वर्निः । इह । स्म । धायि ।
दर्शतः । मा । वः । यामेषु । मरुतः । चिरम् । करत् । प्र । तम् ।
रथेषु । चोदत् ॥ ७ ॥

उत्तापिच स्यः सवाजी वेजनवानरुषआरोचनः तुविष्वणिः प्रभूतध्वनिरश्वः अरुष-
इत्यनेनरोहितइत्युक्तंभवति प्रष्टिर्वहतिरोहितइतिस्तुं । इहेदानीं दर्शतोदर्शनीयःसन् धायि र-
थेनियोजितः स्मेतिपूरणः हेमरुतोवोयामेषु गमनेषु सोश्वश्चिरं विलंबंमाकरत् माकरोतु तं रथेषु
रथेयुक्तमितिशेषः प्रचोदत् प्रेरयत् यथाविलंबंनकुर्यात्तथाप्रेरयत् ॥ ७ ॥

७. हे मरुतो, रथ में नियोजित, दीप्तिमान् प्रभूत ध्वनिकारी और
दर्शनीय वह अश्व तुम लोगों की यात्रा के सम्बन्ध में विलम्बोत्पादन नहीं
करे । रथ में नियुक्त उस अश्व को तुम लोग इस प्रकार से प्रेरित करो,
जिससे वह विलम्बोत्पादन नहीं करे ।

रथंनुमारुतंवयंश्रवस्युमाहुवामहे ।

आयस्मिन्तस्थौसुरणानिबिभ्रतीसचामरुतसुरोदसी ॥ ८ ॥

रथम् । नु । मारुतम् । वयम् । श्रवस्युम् । आ । हुवामहे । आ ।

यस्मिन् । तस्थौ । सुरणानि । बिभ्रती । सचा । मरुतऽसु ।

रोदसी ॥ ८ ॥

वयमात्रेयाः रथं रंहणस्वभावं मारुतं मरुतांसंबन्धिनंरथं श्रवस्युं अनेछुं नुअथ आ-
हुवामहे आह्वयामः यस्मिन्नथे सुरणानि सुरमणानि जलानि बिभ्रती धारयन्ती रोदसी रु-
द्रस्यपत्नी मरुतांमाता यद्वा रुद्रोवायुः तत्पत्नी माध्यमिकादेवीमरुतसु सचा सहिता आत-
स्थौ आस्थितवती तंरथमाहुवे ॥ ८ ॥

८. हम लोग मरुद्गण के उस अन्नपूर्ण रथ का आह्वान करते हैं, जिस
रथ के ऊपर सुरमणीय जल को धारण करके मरुतों के साथ रोदसी (रुद्र
की पत्नी अथवा मरुतों की माता या वायुपत्नी, माध्यमिका देवी)
अवस्थित हैं ।

संवःशर्धरथेशुमंत्वेपंपनस्युमाहुवे ।

यस्मिन्तसुजातासुभगामहीयतेसचामरुतसुमीह्वषी ॥ ९ ॥ २० ॥

तम् । वः । शर्धम् । रथेशुभम् । त्वेषम् । पनस्युम् । आ । हुवे ।

यस्मिन् । सुजाता । सुभगा । महीयते । सचा । मरुतऽसु ।

मीह्वषी ॥ ९ ॥ २० ॥

हेमरुतः वः शर्धं युष्मदीयं बलं गणं रथेशुभं रथेशोभमानं त्वेषं दीप्तं पनस्युं स्तुत्यमा-
हुवे आह्वये यस्मिन्शर्धं सुजाता सुष्ठुप्रवृद्धा सुभगा शोभनभाग्या अतिमहती मीळुषी
मीळुष्टमशिवतमेत्यादौदर्शान्मीढ्वानुदः तत्पत्नीमीळुषी मरुस्तु सचा सह महीयते पूज्यते
तंशर्धमाहुवे आपस्तंबोपिरुद्रपत्नीमीळुषीसंज्ञयान्यवजहार उत्तरया दक्षिणस्यामीशानमावाहय-
ति लौकिक्यावाचोत्तरस्यां मीळुषीं मध्येजयन्तमिति ॥ ९ ॥

९. हे मरुतो, हम तुम लोगों के उस रय का आह्वान करते हैं, जो
शोभाकारी, दीप्तिमान् और स्तुति-योग्य हैं । जिसके मध्य में सुजाता,
सौभाग्यशालिनी मीहलुषी मरुतों के साथ पूजित होती है ।

पंचमेनुवाकेषोडशसूक्तानि तवारुद्रासइत्यष्टर्चप्रथमसूक्तं श्यावाश्वस्यार्धमारुतं सप्तम्यष्ट-
म्यौत्रिष्टुभौ शिष्टाष्टजगत्यः आरुद्रासोष्टौद्वित्रिष्टुबन्तमित्यनुक्रमणिका । विनियोगोलैंगिकः ।

तत्रप्रथमा—

आरुद्रासइन्द्रवन्तःसजोषसोहिरण्यरथाःसुवितायगन्तन ।
इयंवोअस्मत्प्रतिहर्यतेमतिस्तृष्णजेनदिवउत्साउदन्यवे ॥ १ ॥
आ । रुद्रासः । इन्द्रवन्तः । सजोषसः । हिरण्यरथाः ।
सुविताय । गन्तन । इयम् । वः । अस्मत् । प्रति । हर्यते । मतिः ।
तृष्णजे । न । दिवः । उत्साः । उदन्यवे ॥ १ ॥

हेरुद्रासोरुद्रपुत्राः इन्द्रवन्तः इन्द्रेणयुष्मत्स्वामिनावदन्तः सजोषसः परस्परंसमानमी-
तयोहिरण्यरथाः हिरण्यमयरथाःसन्तः सुविताय सुगमनाय तत्साधनाय सुष्ठु सर्वैर्ग-
न्तव्याय यज्ञाय तदर्थं आगन्तन आगच्छत किमत्रविद्यतइतितदुच्यते इयं अस्मदस्मदीया
मतिः स्तुतिर्वोयुष्मान्प्रतिहर्यते कामयते तस्मादागच्छत उदन्यवे उदकेच्छवे तृष्णजे गो-
तमाय दिवः द्युलोकसकाशात् उत्साः उदकनिष्पन्दायथायुष्माग्निः प्रेरितास्तद्वदस्मदर्थमप्या-
गत्याग्निमतंददतेत्यर्थः ॥ १ ॥

१. हे परस्पर सदयचित्त, सुवर्णमय रथारूढ़, इन्द्र के अनुचर रुद्रपुत्रो,
तुम लोग सुगम्य यज्ञ में आगमन करो । हम तुम लोगों के उद्देश्य से यह
स्तोत्रपाठ करते हैं । तुम लोग तृषार्त और जलाभिलाषी गोतम के
निकट जिस प्रकार स्वर्ग से जल लाये थे, उसी प्रकार हम लोगों
के निकट भी आगमन करो ।

वाशीमन्तःकृष्टिमन्तोमनीषिणःसुधन्वानइषुमन्तोनिषद्विजः ।
स्वश्वास्थसुरथाःपृथ्निमातरःस्वायुधामरुतोयाधनाशुभम् ॥ २ ॥

वाशीऽमन्तः । ऋष्टिऽमन्तः । मनीषिणः । सुधन्वानः । इषुऽमन्तः ।
 निषङ्गिणः । सुअश्वाः । त्वा । सुरथाः । पृश्निऽमातरः ।
 सुआयुधाः । मरुतः । याथन । शुभम् ॥ २ ॥

हेमरुतः यूयंवाशीमन्तः वाशीतितक्षणसाधनमायुधं तद्वन्तःस्थ ऋष्टिमन्तः ऋष्टिर्नाम
 छुरिका तद्वन्तःस्थ एवंसर्वत्रयोज्यं मनीषिणः मनसईश्वराः मनस्विनः सुधन्वानः शोभनधनु-
 ष्काः इषुमन्तोबाणवन्तः निषङ्गिणोनिषङ्गवन्तः स्वश्वाःस्थ शोभनाश्वाभवथ सुरथाः शोभन-
 रथाः पृश्निमातरः पृश्नेःपुत्राः स्वायुधाः खड्गपरश्वादिसकलायुधोपेताः एवंमहात्मानःसन्तः
 शुभंशोभनंयथाभवतितथाशुभं उदकायवा रथेनयाथन गच्छथ ॥ २ ॥

२. हे मुयुद्धि मरुतो, तुम लोगों को भक्षणसाधन आयुध, छुरिका,
 उत्कृष्ट धनुर्बाण, तूणीर और श्रेष्ठ अश्व तथा रथ है । तुम लोग अस्त्र-
 द्वारा सुसज्जित होओ । हे पृश्निपुत्रो, हम लोगों के कल्याण-विधानार्थ
 आगमन करो ।

धूनुथद्यांपर्वतान्दाशुषेवमुनिवोवनाजिह्वेत्यामनोभिया ।

कोपयथपृथिवींपृश्निमातरःशुभेयदुग्धाःपृषतीरयुग्ध्वम् ॥ ३ ॥

धूनुथ । द्याम् । पर्वतान् । दाशुषे । वसु । नि । वः । वना । जिह्वेते ।

यामनः । भिया । कोपयथ । पृथिवीम् । पृश्निऽमातरः । शुभे ।

यत् । उपाः । पृषतीः । अयुग्ध्वम् ॥ ३ ॥

हेमरुतः द्यांदिवीत्यर्थः पर्वतान् मेघान् दाशुषे हविर्दानेयजमानाय वसु धनानिच
 धूनुथ प्रापयथ वोयुष्माकं यामनः गमनस्यभियाभीत्या वना वनानि वृक्षादिसमूहानि
 निजिह्वेते नितरांकपते अवनताभ्रशंशंस्तीत्यर्थः हेपृश्निमातरः पृश्नेःपुत्राः पृश्नियैवैपयसोम-
 रुतोजाताइतिहिश्रुतिः । हेमरुतः पृथिवीं कोपयथ अभिवृष्ट्या क्षोभयथ हेउग्राजदूर्ण-
 बलाः यूयं यद्यदा शुभे उदकार्थं पृषतीर्युष्मदीयाअश्वाःअयुग्ध्वं योजयथ तदा को-
 पयथपृथिवीं ॥ ३ ॥

३. हे मरुतो, तुम लोग अन्तरिक्ष में मेघों को विकसित करो, हव्य-
 दाता को घन प्रदान करो । तुम लोगों के आगमन-भय से वन विकल्पित
 होते हैं । हे पृश्निपुत्रो, हे कोपनशील अलवालो, जब तुम लोग जल के
 लिए अपने पृथ्वी अश्व को रथ में युक्त करते हो, तब पृथ्वी के ऊपर कोप
 प्रकाशित करते हो ।

वार्तत्विषोमरुतोवर्षनिर्णिजोयमाइवसुसदृशःसुपेशंसः ।

पिशङ्गाश्वाअरुणाश्वाअरेपसःप्रत्वक्षसोमहिनाद्यौरिवोरवः ॥ ४ ॥

वात॑ऽत्विषः । म॒रुतः॑ । व॒र्ष॑ऽनिर्निजः । य॒माः॑ऽइव । सु॒स॑ऽदृशः ।
सु॒पे॑शसः । पि॒शङ्गः॑ऽअश्वाः । अ॒रु॒णऽअ॑श्वाः । अ॒रे॒पसः॑ ।
प्र॒ह॒त्वंक्ष॑सः । म॒हि॒ना । द्यौः॑ऽइव । उ॒रवः॑ ॥ ४ ॥

वातत्विषः सर्वदासंप्राप्तदीप्तयः वर्षनिर्णिजः वृष्टेःशोधयितारः अथवा निर्निगिति रूपनाम वर्षमेवरूपेयेषांतेतादृशाः वृष्टिप्रदाइत्यर्थः यमाइव युगलोत्पन्नाइव सुसदृशः परस्परंवल्लरूपादिभिरत्यन्तंसरूपाः सुपेशसःशोभनरूपाः पिशंगाश्वाः पिशंगवर्णाश्वोपेताः तथा अरुणाश्वाःअरेपसोअपापाः प्रत्वक्षसः प्रकृष्टंवनूकर्तारोद्वेष्टृणां महिना महत्त्वेन द्यौरिवान्तरिक्षमिव उरवःविस्तीर्णाउत्कलक्षणाः नामभेजिरेइत्युत्तरेणसंबन्धः ॥ ४ ॥

४. मरुद्गण दीप्तिमान्, वृष्टिशोचक, यमज की तरह तुल्यरूप, दशमीय-मूर्ति, श्यामदर्ण और अमणवर्ण, अश्वों के अधिपति, निष्पाप और शत्रुक्षयकारी हैं । वे विस्तृत आकाश की तरह विस्तीर्ण हैं ।

पुरु॒द्रप्ता॑अ॒जिम॑न्तःसु॒दान॑वस्त्वेष॒स॑न्दृशोअनव॒भ्रा॑धसः ।
सु॒जा॒तासो॑ज॒नुषा॑रु॒क्मव॑क्षसोदिवोअ॒र्काअ॑मृत॒नाम॑भेजिरे ॥५॥२१॥

पुरु॒द्रप्ताः । अ॒जि॒मन्तः॑ । सु॒दान॑वः । त्वेष॒स॑न्दृशः ।
अ॒न॒व॒भ्रा॑धसः । सु॒जा॒तासः॑ । ज॒नुषा॑ । रु॒क्मव॑क्षसः ।
दि॒वः । अ॒र्काः । अ॒मृत॑म् । ना॒म । भे॒जिरे॑ ॥ ५ ॥ २१ ॥

पुरुद्रप्ताः प्रभूतोदकाः अंजिमन्तः आभरणवन्तः सुदानवः शोभनदानाः त्वेषसंदृशोदीप्तस्थाः अनवभ्राधसोनवभ्रधनाः सुजातासः शोभनजननाः जनुषा जन्मैव उत्कलपाः रुक्मवक्षसोहारवक्षस्काः अर्काः पूज्याः मरुतोदिवोद्युलोकादागत्य अमृतममरणसाधननाम-उदकं नमनहेतुकमुत्कलक्षणं हविर्वा भेजिरे लब्धवन्तः ॥ ५ ॥

५. प्रभूत वारि वर्षणकारी, आवरणधारी, दानशील, उज्ज्वलमूर्ति, लक्ष्य धनसम्पन्न, सुजन्मा, वक्षःस्थल पर हार धारण करनेवाले और पूजनीय मरुद्गण द्युलोक से आगमन करके अमरण-साधक उदक (अमृत) प्राप्त करते हैं ।

॥ इतिचतुर्थस्यतृतीयेष्टकविंशोवर्गः ॥ २१ ॥

अथषष्ठी-

ऋ॒द्धयो॑वोमरुतो॒अंस॑यो॒रधि॑सह॒ओजो॑वा॒होवो॑वर्ल॒हितम् ।
नृ॒म्णाशी॑र्ष॒स्वावु॑ध॒रथे॑षुवो॒विश्वा॑वुः॒श्रीर॑धित॒नूपु॑पिपिशो ॥ ६ ॥

ऋष्टयः । वः । मरुतः । अंसयोः । अधि । सहः । ओजः ।

बाहोः । वः । बलम् । हितम् । नृम्णा । शीर्षसु । आयुधा । रथेषु ।

वः । विश्वा । वः । श्रीः । अधि । तनूषु । पिपिशे ॥ ६ ॥

हेमरुतः वीयुष्माकमंसयोरधि ऋष्टयआयुधविशेषाः हिताः आश्रिताः वक्ष्यमाणहितशब्दोविपरिणेतव्यः अधीतिसप्तम्यर्थानुवादी तथा वोवाहोरधिसहः शत्रूनामभिभावुकं ओजः ओजोनामाष्टमोधातुः तद्रूपं बलं हितं निहितं शीर्षसु शिरःसु नृम्णा नृम्णानि हिरण्यमयानि पट्टोष्णीषादीनि निहितानि रथेष्वायुधा आयुधानि युद्धसाधनानि निहितानि विश्वा सर्वा वःश्रीः युष्माकंकान्तिः तनूषु तदीयेषु अधिपिपिशे अधिष्ठिताआश्रिता ॥ ६ ॥

६. हे मरुतो, तुम लोगों के स्कन्ध देश में आयुध-विशेष, बाहुद्वय में शत्रुनाशक बल, शिरोदेश में सुदर्शनय पगड़ी, रथ के ऊपर आयुध प्रभृति और अंगों में शोभा अवस्थित है ।

गोमदश्वावद्रथवत्सुवीरंचन्द्रवद्राधोमरुतोददानः ।

प्रशस्तिनः कृणुतरुद्रियासोभक्षीयवोवसोदैव्यस्य ॥ ७ ॥

गोदमत् । अश्ववत् । रथवत् । सुवीरम् । चन्द्रवत् ।

राथः । मरुतः । दद । नः । प्रशस्तिम् । नः । कृणुत । रुद्रियासः ।

भक्षीय । वः । अवसः । दैव्यस्य ॥ ७ ॥

हेमरुतः नोस्मभ्यं गोमद बहुभिर्गोभिरुपेतं अश्वावत् बहुभिरश्वैरुपेतं रथवत् रथोपेतं सुवीरं सुष्ठु पुनोपेतं चन्द्रवत् हिरण्योपेतं राधोचं दद ददत व्यत्ययेनैकवचनं अथवालोढर्थस्य छिटोवध्यमबहुवचनं हेरुद्रियासोरुद्रपुत्रामरुतःनोस्मदीयां प्रशस्तिं सप्तमिदमित्यर्थः तां कृणुत कुरुव वीयुष्माकंस्वभूतं अवसोवोरक्षणं दैव्यस्य दैव्यं देवाहंभक्षीय भजेय ॥ ७ ॥

७. हे मरुतो, तुम लोग हम लोगों को बहुत गो, अश्व, रथ, प्रशस्त पुत्र और हिरण्य के साथ अन्न प्रदान करो । हे रुद्रपुत्रो, तुम लोग हम लोगों की समृद्धि को वर्द्धित करो । हम तुम लोगों की स्वर्गीय रक्षा का भोग करें ।

ह्येनरोमरुतोमृळतानस्तुवीमघासोअमृताऋतज्ञाः ।

सत्यश्रुतः कवयोयुवानोबृहद्भिरयोबृहदुक्षमाणाः ॥ ८ ॥ २२ ॥

ह्ये । नरः । मरुतः । मृळत । नः । तुर्विधमघासः । अमृताः ।

ऋतज्ञाः । सत्यश्रुतः । कवयः । युवानः ।

बृहद्भिरयः । बृहद् । उक्षमाणाः ॥ ८ ॥ २२ ॥

हये हेनरोनेतारः नभरुतोस्मान् मृळत मुखयत अस्मभ्यंहितायवा सुखिनोभ-
वत हेतुवीमधासः प्रभूतधनाः अमृताः अमरणस्वभावाः ऋतज्ञाः उदकस्ययज्ञस्यवा
ज्ञातारः कर्तारइत्यर्थः सत्यश्रुतः सत्येनसत्यफलत्वेनप्रसिद्धाः कवयोमेधाविनः युवानो-
नित्यतरुणाः बृहद्विरयः प्रभूतस्तुतयः बृहदत्यधिकं उक्षमाणाः हविर्भिःसेविताः उदकं
वार्सिचन्तोययंमृळत ॥ ८ ॥

८. हे मरुतो, तुम लोग हम लोगों के प्रति अनुकूल होओ । तुम लोग
नेता, अतुल ऐश्वर्यशाली, अविनश्वर, वारिवर्षक, सत्य फल से प्रसिद्ध,
ज्ञानसम्पन्न तरुण, प्रचुर स्तुतियुक्त और प्रभूत वर्षणकारी हो ।

॥ इतिचतुर्थस्तुतीयेद्वाविंशोवर्गः ॥ २२ ॥

तमुनूनमित्यष्टर्चद्वितीयं सूक्तं श्यावाश्वस्यार्षं त्रैष्टुभं मारुतं तस्मिन्नुक्रमणिका वि-
नियोगोलैंगिकः ।

तमुनूनंतविषीमन्तमेषांस्तुषेगुणंमारुतंनव्यसीनाम् ।

यआश्वंश्वाअमवद्वहन्तउतेशिरेअमृतस्यस्वराजः ॥ १ ॥

तम् । ऊँ इति । नूनम् । तविषीमन्तम् । एषाम् । स्तुषे ।

गुणम् । मारुतम् । नव्यसीनाम् । ये । आशुऽअश्वाः । अमवद्वत् ।

वहन्ते । उत । ईशिरे । अमृतस्य । स्वराजः ॥ १ ॥

तमु तमेव पूर्वस्तुतमेव मारुतं मरुतांसंबन्धिनं तंगणं तविषीमन्तं दीप्तिमन्तं नू-
नं अथ स्तुषे कीदृशामरुतां नव्यसीनां लिंगव्यत्ययः नवतराणांस्तुत्यानांवा एषामारु-
तंगणं गणावयवभूतामारुतः कीदृशाइतिउच्यते येमरुतः आश्वश्वाः शीघ्रगाम्यश्वोपेताः
अमवद्व बलवद्व बलवन्तोयथाभवन्तितथावहन्तो गच्छन्तः उतापिच ईशिरे ईश्वराभवन्ति
अमृतस्योदकस्य स्वराजः स्वायत्तदीप्तयः स्वयमेवराजमानाः तेषांगणंस्तुषे ॥ १ ॥

१. आज यज्ञ दिन में हम दीप्तिमान् और स्तुतियोग्य मरुतों का स्तवन
करते हैं । मरुद्गण शीघ्रगामी अश्वों के अधिपति, बलपूर्वक सर्वत्र गति-
शील, जल के अधिपति और निज प्रभा-द्वारा प्रभाञ्चित हैं ।

त्वेषंगुणंतवसंखादिहस्तंधुनिव्रतंमायिनंदार्तिवारम् ।

मयोभुवोयेअमितामह्निवावन्दस्वधिप्रतुविरार्धसोनृन् ॥ २ ॥

त्वेषम् । गुणम् । तवसंम् । खादिहस्तम् । धुनिव्रतम् । मायिनम् ।

दार्तिवारम् । मयःभुवः । ये । अमिताः । मह्निवा । वन्दस्व ।

विप्र । तुविरार्धसः । नृन् ॥ २ ॥

त्वेषं दीपिगणं मारुतं तवसं बलवन्तं त्वादिहस्तं कटकहस्तं धुनिव्रतं कंपयितु-
कर्माणं मायिनं प्रज्ञावन्तं दातिवारं दत्तधनं हेविप्र होतः वंदस्व स्तुहीतिसंबन्धः येम-
रुतोमयोभुवः सुखस्यभावयितारः महित्वा महत्त्वेन अमिताः अपरिच्छिन्नाः तान् तु वि-
राधसः प्रभूतधनान् नृन् नेतृन् वन्दस्व ॥ २ ॥

२. हे होता, तुम दीपितान् पल्लवाली बलय-मण्डित-हस्त, कम्पन-
दिधायक, ज्ञानसम्पन्न और धनदाता मरुतों की पूजा करो। जो सुखदाता
हैं, जिनका महत्त्व अपरिमित है, जो अतुल ऐश्वर्य-सम्पन्न नेता हैं, उन
मरुतों की वन्दना करो।

आवो॒यन्तू॒दवा॒हासो॒अ॒द्य॒वृ॒ष्टि॒येवि॒श्वे॒म॒रु॒तो॒जु॒नन्ति॒ ।

अ॒यंयो॒अ॒ग्निर्म॒रुतः॒समि॒द्ध॒ए॒तंजु॒षध्वं॒कव॒योयु॒वानः॒ ॥ ३ ॥

आ । वः । य॒न्तु । उ॒द॒वा॒हासः॑ । अ॒द्य । वृ॒ष्टिम् । ये । वि॒श्वे ।

म॒रुतः॑ । जु॒नन्ति॑ । अ॒यम् । यः । अ॒ग्निः । म॒रुतः॑ । स॒म॒द्भ्यः॑ ।

ए॒तम् । जु॒षध्वम् । क॒वयः॑ । यु॒वानः॑ ॥ ३ ॥

येविश्वेव्याप्ताः मरुतोवृष्टिजुनन्ति प्रेरयन्ति तेउदवाहासः उदकस्यबोढारोमरुतः अघेदानीं
वोयुष्मान् आयन्तु आगच्छन्तु ऋत्विग्यजमानाः अथप्रत्यक्षवादः हेमरुतः यःप्रसिद्धोयमग्निः
समिद्धः सम्यग्दीपितः एतमग्निं जुषध्वं सेवध्वं हेकवयोमेधाविनोहेयुवानः नित्यतरुणाः सर्व-
व्याप्तावा ॥ ३ ॥

३. जो विश्वव्यापी मरुद्गण वृष्टि-प्रेरित करते हैं, वे जलवाहक
मरुद्गण अभी तुम लोगों के निकट उपस्थित हों। हे तरुण और ज्ञान-
सम्पन्न मरुतो, तुम लोगों के लिए जो अग्नि प्रज्वलित हुआ है, उसी
के द्वारा तुम लोग प्रीति लाभ करो।

यू॒यंरा॒जान॒मि॒र्य॒जना॒यवि॒श्वत॒ष्टंज॒नय॒थाय॒जत्राः॑ ।

यु॒ष्मदे॒तिमु॒ष्टि॒हाबा॒हुजू॒तोयु॒ष्मत्सद॑श्वोमरुतःसुवीरः ॥ ४ ॥

यू॒यम् । रा॒जानम् । इ॒र्यम् । ज॒नाय॑ । वि॒श्व॒त॒ष्टम् । ज॒नय॒थ ।

य॒ज॒त्राः । यु॒ष्मत् । ए॒ति । मु॒ष्टि॒हा । बा॒हुजू॒तः । यु॒ष्मत् ।

स॒त॒श्अ॒श्वः । म॒रुतः॑ । सु॒वीरः॑ ॥ ४ ॥

हेमरुतः यूयं जनाय यजमानाय राजानं स्वामिनं राजमानंवा इर्यं शत्रूणांपेरकं व्याव-
यितारं विश्वतष्टं विश्वानामकभूणांमध्यमः सकुशली तेननिर्मितं अत्यन्तरूपवन्तमित्यर्थः
सादृशंपुत्रं जनयथ उत्पादयथ हेयजत्राः यष्टव्याः हेमरुतोयुष्मद्युष्मत्तःएति गच्छति पुत्रःकी-
दृशः मुष्टिशब्दोबाहुपलक्षकः स्वभुजबलेनैवहन्ताशत्रूणां तदेवोच्यते बाहुजूतः बाहुपेरकः

शत्रूणां यस्यतादृशः पुत्र एति तथा युष्मत् युष्मत्तः सदश्वो विद्यमानाश्वः बहुश्व इत्यर्थः सुवीरः शोभनवीर्यः पुत्र एति जायत इत्यर्थः ॥ ४ ॥

४. हे पूजनीय मरुतो, तुम लोग यजमान को अथवा राजा को एक पुत्र प्रदान करो, जो दीप्तिमान्, शत्रुसंहारक और बिम्ब-द्वारा निर्मित हो।

हे मरुतो, तुम लोगों से ही अपने भुजबल-द्वारा शत्रुहन्ता, शत्रुओं के प्रति बाह्यप्रेरक और अस्तंभ्य अश्वों के अधिपति पुत्र उत्पन्न होते हैं।

वरुणप्रघासे मारुत्या आमिक्षाया अराइवेतियाज्या सूत्रितंच—अराइवेदचरमा अहेवेम मेवरुणश्रुधीति । एकादशिने मारुते पशावैषैव पशुपुरोडाशस्य याज्या सूत्रितंच—अराइवेदचरमा—अहेवयावः शर्मशमानाय सन्तीति ।

अराइवेदचरमा अहेवप्रप्रजायन्ते अर्कवामहोभिः ।

पृश्नेः पुत्रा उपमासो रभिष्ठाः स्वयामत्या मरुतः संमिमिक्षुः ॥ ५ ॥

अराः इव । इत् । अचरमाः । अर्हा इव । प्रप्र । जायन्ते ।

अर्कवाः । महः इभिः । पृश्नेः । पुत्राः । उपमासः । रभिष्ठाः ।

स्वया । मत्या । मरुतः । सम् । मिमिक्षुः ॥ ५ ॥

अराइवेद रथशंकवइव अचरमाः अनिरुष्टाः सर्वसमाः सहैवोत्पन्नाश्चेत्यर्थः अहेव अहानीव दिवसायथा सर्वे पिषष्टिघटिकात्मकाः तद्वत्सप्तसंख्योपेतसप्तगणरूपेण समा इत्यर्थः अमेन दृष्टान्तद्वयेन वैसादृश्याभावः प्रतिपादितः एवमुक्तलक्षणाः महोभिस्तेजोभिः प्रप्रजायन्ते प्रकर्षेण प्रादुर्भवन्ति एकः प्रसमुपोदः पादपूरण इत्युपसर्गाभ्यासः सच पूरणः तेचाकवाः अनत्याः यद्वा महोभिरित्यस्य विशेषणं पृश्नेर्मध्यमिकायावाचोगोरूपाया अन्तरिक्षस्य वा पुत्रस्थानीयाः उपमासः प्रत्येकं समानाः रभिष्ठाः प्रकृष्टवेगाः एवं महानुभावामरुतः स्वयामत्या स्वकीयैवानुग्रहवृष्ट्या संमिमिक्षुः वृष्ट्या सम्यक् सिंचन्ति ॥ ५ ॥

५. रथ के शङ्ख (कोल) की तरह तुम लोग एक साथ ही उत्पन्न हुए हो । दिवसों की तरह परस्पर समान हो । पृश्नि के पुत्र समान रूप से ही उत्पन्न हुए हैं, कोई भी दीप्ति के विषय में निरुद्ध नहीं हैं । वेगगामी मरुद्गण स्वतः प्रवृत्त होकर भली भाँति से वारिवर्षण करते हैं ।

यत्प्रायासिष्ट पृषतीभि रश्वैर्वीळुपविभिर्मरुतोरथेभिः ।

क्षोदन्त आपो रिणते वनान्यवोस्त्रियो वृषभः क्रन्दतु यौ ॥ ६ ॥

यत् । प्र । अयासिष्ट । पृषतीभिः । अश्वैः । वीळुपविभिः ।

मरुतुः । रथेभिः । क्षोदन्ते । आपः । रिणते । वनानि । अव ।

उस्त्रियः । वृषभः । क्रन्दतु । यौ ॥ ६ ॥

हेमरुतः यद्यदा प्रायासिष्ट प्रगच्छथ पृषतीभिः पृषत्संज्ञकैरश्वैः वाहनसाधनैरश्वैः
अश्वशब्दोवाहनसामान्यवचनः अतः पुङ्क्तिगता तथान्यत्र यदश्वानधूर्णपृषतीर्युग्ध्वं । रोहिदं-
श्वोजाश्वइतिसामानाधिकरण्यप्रयोगः एवंभूताश्वयुक्तैः वीळुपविभिः दृढरथनेमिभिः रथे-
भिः प्रायासिष्ट यद्वाश्वैरथैश्चसह मरुतोयदाप्रायासिष्ट तदा आपः क्षोदन्ते क्षरन्ति वनानि वृ-
क्षसमूहाः रिणते हिंस्यन्ते वेगेन भज्यन्ते उल्लियः उल्लाः सूर्यरश्मयः तत्संबन्धीपर्जन्यः वृषभो-
पावर्षिता द्यौर्द्योतमानः अवक्रन्दतु अवाङ्मुखंशब्दयतुवृष्ट्यर्थम् ॥ ६ ॥

६. हे मरुतो, जब तुम लोग पृषती अश्व-द्वारा अकृष्ट दृढचक्र रथ
पर आरोहण करके आगमन करते हो, तब वारिराशि पतित होती है, वन
भग्न होते हैं और सूर्य-किरण से सम्पूज्य वारिषर्षणकारी पर्जन्य अघोमुख
होकर वृष्टि के लिए शब्द करते हैं ।

प्रथिष्टयामन्पृथिवीचिदेष्टाभर्तवगर्भस्वमिच्छवोधुः ।

वातान्ध्रवान्धुर्यायुयुज्वर्षस्वेदं चक्रिरे रुद्रियांसः ॥ ७ ॥

प्रथिष्ट । यामन् । पृथिवी । चित् । एषाम् । भर्ताऽइव ।

गर्भम् । स्वम् । इत् । शवः । धुः । वातान् । हि । अश्वान् । धुरि ।

आयुयुजे । वर्षम् । स्वेदम् । चक्रिरे । रुद्रियांसः ॥ ७ ॥

एषामरुतां यामन् यामनि गमने पृथिवी भूमिः चिदिति पूरणः प्रथिष्ट प्रख्याताभवद्
गर्भयोग्याभवदित्यर्थः तेचमरुतोभर्ता लौकिकः पतिः गर्भमिव भार्यायाः तथाभूम्याः स्वमिव
स्वभूतगर्भं गर्भस्थानीयं शवः उदकं धुः स्थापितवन्तः हियस्मात् वातान् गन्तुनश्वान् धुरि
रथसबन्धिन्यां आयुयुजे आयोजितवन्तः तस्माद्वर्षं स्वेदं स्वेदस्थानीयं वृष्टिसंस्त्यायं चक्रिरे
कुर्वन्ति रुद्रियांसोरुद्रपुत्राः ॥ ७ ॥

७. मरुतो के आगमन से पृथ्वी उर्बरता प्राप्त करती है । पति जिस
तरह से भार्या का गर्भ उत्पादन करते हैं, उसी तरह मरुद्गण पृथ्वी के
ऊपर गर्भस्थानीय सलिल स्थापित करते हैं । रुद्र के पुत्र शीघ्रगामी अश्वों
को रथ के अग्रभाग में युक्त करके वृष्टि उत्पन्न करते हैं ।

ह्येनरोमरुतोमृळतानस्तुवीमघासोअमृताक्ततज्ञाः ।

सत्यश्रुतः कवयो युवानो बृहद्गिरयो बृहदुक्षमाणाः ॥ ८ ॥ २३ ॥

ह्ये । नरः । मरुतः । मृळत । नः । तुविमघासः । अमृताः ।

क्ततज्ञाः । सत्यश्रुतः । कवयः । युवानः । बृहत्गिरयः ।

बृहत् । उक्षमाणाः ॥ ८ ॥ २३ ॥

ह्येनरस्यष्टमीगता ॥ ८ ॥

॥ इति चतुर्थस्य तृतीयोर्विशोवर्गः ॥ २३ ॥

८. हे मरुतो, तुम लोग हमारे प्रति अनुकूल होओ। तुम लोग नेता, विपुल ऐश्वर्यशाली, अविनश्वर, बारिचर्यक, सत्य फल से प्रसिद्ध, ज्ञान-सम्पन्न, तरुण, प्रचुर स्तुतियुक्त और प्रभूत वर्णशकारी हो।

प्रवःस्पडितिअष्टर्चतृतीयंसक्तं श्यावाश्वस्यार्षमारुतम् अष्टमीत्रिष्टुप् शिष्टाःसप्तजगत्यः प्रवसिष्टवन्तमित्यनुक्रमणिका। विनियोगोलैंगिकः।

प्रवःस्पडंक्रन्त्सुवितायंदावनेर्चादिवेप्रपृथिव्याऋतंभरे।

उक्षन्तेअश्वान्तरुषन्तआरजोनुस्वभानुंश्रथयन्तेअर्णवैः॥ १ ॥

प्र। वः। स्पट्। अक्रन्। सुवितायं। दावनें। अर्चं। दिवे।

प्र। पृथिव्यै। ऋतम्। भरे। उक्षन्ते। अश्वान्। तरुषन्ते। आ।

रजः। अनुं। स्वम्। भानुम्। श्रथयन्ते। अर्णवैः॥ १ ॥

हेमरुतःवोयुष्मभ्यं सुविताय सुष्टुप्राप्तव्याय दावने हविःप्रदानाय स्पट् स्पष्टा होता प्र प्रकर्षेण अक्रन् क्रन्दति स्तौति वोयुष्मान्वा सुष्टुप्राप्तव्यायदानायाक्रन् क्रन्दतेःशब्दकर्म-णोलङ्थैलुङितिपिरूपं हेहोतः दिवोद्योतमानाय ध्रुवाय प्रार्चं प्रकर्षेणस्तुहि हेआत्मन् तथा पृथिव्यै पृथिव्याश्च ऋतं स्तोत्रं भरे संपादयामि द्यावापृथिव्यावपिमरुतामाधारत्वात् अत्रनि-पातभाजोभवतः किंच तेमरुतोश्वान् व्यापकानुदकसंधान् उक्षन्तेसिंचन्ति रजआअन्तरिक्षं आसर्वतस्तरुषन्तेतरन्ति संचरन्ति स्वभानुं स्वकीयतेजः अर्णवैःमेघैःसह अनुश्रथयन्ते अनु-श्लेषयन्ति अनुकूलंप्रापयन्तीत्यर्थः॥ १ ॥

१. हे मरुतो, कल्याण के लिए हव्यदाता होता तुम लोगों का स्तवन भली भाँति से करते हैं। हे होता, तुम द्युतिमान ध्रुव का स्तवन करो। हे आत्मा, हम पृथ्वी का स्तवन करते हैं। मरुद्गण सर्वव्यापिनी वृष्टि को पातित करते हैं। वे अन्तरिक्ष में सर्वत्र सञ्चरण करते हैं और मेघों के साथ अपने तेज को प्रकाशित करते हैं।

अमादिषांभियसाभूमिरेजतिनौर्नपूर्णाक्षरतिव्यथिर्यती।

दूरेदृशोयेचितयन्तएमभिरन्तर्महेविदथेयेतिरेनरः॥ २ ॥

अमात्। एषाम्। भियसां। भूमिः। एजति। नौः। न।

पूर्णा। क्षरति। व्यथिः। यती। दूरेदृशः। ये। चितयन्ते।

एमेदभिः। अन्तः। महे। विदथे। येतिरे। नरः॥ २ ॥

एषां अन्वादेशविषयत्वादानुदात्तः एषांमरुतां भियसा भवेन भूमिरेजति कंपते नौर्न पू-र्णा प्राणिभिः सायथोदकमध्ये क्षरति चलति व्यथिः व्यथितावती गच्छन्ती एतदुभयमौति-

शेषणं दूरेदृशोदूरेदृश्यमाना अपि येमरुतः एमभिर्गमनैः चितयन्ते ज्ञायन्ते तेमहान्तोमरु-
तोविदधे यज्ञे महे महते हविषे हविर्भक्षणाय अमात् स्वस्थानात् अन्तर्धावापृथिव्यो-
र्मध्ये येतिरे यतन्ते नरोनेवारोमरुतः ॥ ३ ॥

२. प्राणियों से पूर्ण नौका जैसे जल मध्य में कम्पित होकर गमन
करती है, वैसे ही मरुतों के भय से पृथिवी कम्पित होती है। वे दूर से
ही दृश्यमान होने पर भी गति-द्वारा परिज्ञात होते हैं। नेता मरुद्गण
छावा-पृथिवी के मध्य में अधिक हव्य भक्षण के लिए चेष्टा करते हैं।

गवा॑मिव॒श्रिय॑से॒शृङ्ग॑मु॒त्तमं॑सूर्यो॒नचक्षु॑रज॒सोवि॑स॒र्जने॑ ।

अत्या॑इवसु॒भ्वश्च॑रव॒स्थन॑मर्या॒इव॑श्रिय॒सेचे॑तथानरः ॥ ३ ॥

गवा॑म॒इव । श्रि॒यसे॑ । शृ॒ङ्गम् । उ॒त्त॒मम् । सू॒र्यः । न । चक्षुः॑ ।

र॒ज॒सः । वि॒स॒र्ज॒ने । अ॒त्याः॒इव । सु॒भ्वः । च॒रवः॑ । स्था॒नम् ।

म॒र्याः॒इव । श्रि॒यसे॑ । चे॒त॒थ । न॒रः ॥ ३ ॥

हेमरुतः यूयं गवांशृंगमिव उत्तममुत्कृष्टं उष्णीषपद्मादिकं श्रियसे श्रिये धारयथ
विशेषः सूर्यो न सूर्यइव सयथा रजसः तेजसोविसर्जने चक्षुः दर्शनसाधनं मंडलं धत्ते
तद्गजसोवृष्टेर्विसर्जने विसर्जनाय चक्षुः सर्वस्यप्रकाशकं तेजोधारयथ अत्याइवाश्वाइव
सुभ्वः सुष्ठुसर्वप्रभवन्तः वेगवन्तः चारवोदर्शनीयाः स्थन भवथ मर्यामर्त्यायजमाना इव
तेयथा श्रियसे जानन्ति यज्ञादिकंतद्विष्ट्रियेचेतथ जानथ हेनरोनेवारोमरुतः ॥ ३ ॥

३. हे मरुतो, तुम लोग शोभा के लिए गोशृङ्ग की तरह उत्कृष्ट
शिरोभूषण धारण करते हो। विवस के नेता सूर्य जिस प्रकार से निज
रश्मि विकीर्ण करते हैं, उसी तरह तुम लोग वृष्टि के लिए सर्वप्रकाशक
तेज धारण करते हो। तुम लोग अश्वों की तरह वेगवान् और मनोहर
हो। हे नेता मरुतो, यजमान आदि जैसे यज्ञादि कार्य को जानते हैं, वैसे
ही तुम लोग भी जानते हो।

को॒वो॑म॒हान्ति॑म॒हता॑मु॒द॒श्रव॑त्क॒स्काव्या॑मरुतः॒को॒ह॒पौ॑स्या ।

यू॒य॒ह॒भूमि॑कि॒रणं॑ने॒र॒ज॒थ॒प्र॒य॒द्भवे॑सु॒वि॒ताय॑दा॒वने॑ ॥ ४ ॥

कः । वः । म॒हान्ति॑ । म॒हता॑म् । उ॒त् । अ॒श्रव॑त् । कः । का॒व्या ।

म॒रुतः॑ । कः । ह॒ । पौ॑स्या । यू॒यम् । ह॒ । भू॒मिम् । कि॒रणम् ।

न । रे॒ज॒थ॒ । प्र॒ । य॒त् । अ॒र॒ध्वे । सु॒वि॒ताय॑ । दा॒वने॑ ॥ ४ ॥

हेमरुतः वीयुष्माकं महतां पूज्यानां कोयजमानोमहान्तिश्रेयांसि उदश्रवत् उत्कृष्टं
प्राप्नुयात् कश्चतदर्थं काव्या काव्यानि कवीनां युष्माकंसंबन्धीनि स्तोत्राणि उदश्रवत्
कोहकश्च पौस्या पौस्यानि पराक्रमान् उदश्रवत् आदरार्थं पुनर्वचनं यूयह यूयस्तु

भूमिं किरणं किरणमिव रेजथ किरणं यथावृष्ट्यर्थंचालयथ तद्वत् भूमिरिजथ यद्यस्मान्-
स्तुविताय सुष्ठुप्राप्तव्याय प्राप्तव्यस्येत्यर्थः तादृशस्य धनस्य वृष्ट्युदकस्यवा दावने दा-
नाय प्रभरध्वे प्रकर्षेणसंपादयथवृष्टिं यस्माद्युयं एवंकुरुथ तस्मात्कएवंकरोतीत्यर्थः ॥ ४ ॥

४. हे मखतो, तुम सब पूजनीय हो। तुम लोगों की पूजा कौन कर
सकता है ? कौन तुम लोगों के स्तोत्र-पाठ में समर्थ हो सकता है ? कौन
तुम लोगों के वीरत्व की घोषणा कर सकता है ? क्योंकि तुम लोगों के
द्वारा वृष्टिपात होने से भूमि किरण की तरह कम्पित होने लगती है।

अश्वाइवेदरुषासःसबन्धवःशूराइवप्रयुधःप्रोतयुयुधुः ।

मर्याइवसुवृधोवावृधुर्नरःसूर्यस्यचक्षुःप्रमिनन्तिवृष्टिभिः ॥ ५ ॥

अश्वाःइव । इत् । अरुषासः । सःबन्धवः । शूराःइव । प्रइयुधः ।

प्र । उत । युयुधुः । मर्याःइव । सुइवृधः । ववृधुः । नरः । सूर्यस्य ।

चक्षुः । प्र । मिनन्ति । वृष्टिभिः ॥ ५ ॥

मरुतएतेअश्वाइव शीघ्रगन्तारः अरुषासः आरोचमानाः सबन्धवः समानएकएवबन्धु-
बन्धकोरुद्रोयेषांतेतादृशाः परस्परंबन्धवः स्नेहयुक्तावा शूराभटाइव प्रयुधः प्रयोद्धारोवैरि-
भिःसह तादृशाः उतापिच प्रयुयुधुः प्रकर्षेण मुध्यन्ते मर्याइव मनुष्यायथावर्धन्ते तथा सुवृ-
धः सुवृवर्धयितारोवर्धमानावा नरोनेतारोववृधुः वर्धन्ते एवं महात्मानः सूर्यस्यचक्षुस्तेजःसमूहं
मंडलंवा वृष्टिभिः प्रमिनन्ति प्रकर्षेणाहिसन्ति आवृण्वन्तीत्यर्थः ॥ ५ ॥

५. अश्वों की तरह वेगवामी, दीप्तिमान् समान बन्धुवाले मरुद्गण
वीरों की तरह युद्ध-कार्य में व्याप्त हैं। समृद्धि-सम्पन्न मनुष्यों की तरह
नेता मरुद्गण अत्यन्त शक्तिशाली होकर, वृष्टि-द्वारा, सूर्य के चक्षु की
आवृत्त करते हैं।

तेअज्येष्ठाअकनिष्ठासउद्भिदोमध्यमासोमहसाविवावृधुः ।

सुजातासौजनुषापृश्निमातरोदिवोमर्याआनोअच्छाजिगातन ॥ ६ ॥

ते । अज्येष्ठाः । अकनिष्ठासः । उद्भिदः । अमध्यमासः ।

महसा । वि । ववृधुः । सुइजातासः । जनुषा । पृश्निमातरः ।

दिवः । मर्याः । आ । नः । अच्छा । जिगातन ॥ ६ ॥

तेमरुतः अज्येष्ठाः अकनिष्ठाः अकनिष्ठाः उद्भिदउद्भेदयितारः शत्रूणां अमध्यमासः
अमध्यमाः सर्वप्रकारैःसमः महसा तेजसा विववृधुः विवर्धन्ते सुजातासः सुष्ठुसंप्रुताः जनुषा
जन्मना पृश्निमातरः पुत्रैःपुत्राः मर्यामनुष्येभ्योहितायुयं दिवःसकाशात् नोस्मान्छाभिमुत्तं
आजिगातन सर्वतःप्रशंसत साध्वनुष्ठितमिति उत्तरार्धःप्रत्यक्षकृतः यदा मेसुजाताजनुषाह-

श्रिमातरश्चतान् दिवआगतान् हेऋत्विजोमर्यायूयमाजिगातन आगच्छत अथवा तेनोच्छांग-
च्छन्वस्मदभिमुखं ॥ ६ ॥

६. मरुतों के मध्य में कोई भी किसी की अपेक्षा, ज्येष्ठ या कनिष्ठ नहीं हैं। शत्रुसंहारक मरुतों के मध्य में कोई भी मध्यम नहीं हैं। सब तेजोविशेष से वर्द्धमान हैं। हे सुजन्मा, मानवों के हितकारी, पृश्निपुत्र मरुतो, तुम लोग द्युलोक से हम लोगों के अभिमुख आगमन करो।

वयो॒नये॒श्रेणीः॒प॒मुरो॒ज॒सान्ता॑न्दि॒वो॒बृ॒ह॒तः॒सानु॑न॒स्प॒रि॑ ।

अ॒श्वा॒स॒ए॒षामु॒भये॒यथा॑वि॒दुःप्र॒पर्व॑त॒स्यन॒भ॒नूँ॑चु॒च्यवुः॑ ॥ ७ ॥

वर्यः । न । ये । श्रेणीः । प॒मुरो॒ज॒सान्ता॑न् । दि॒वः । बृ॒ह॒तः ।

सानु॑नः । परि॑ । अ॒श्वा॒सः । ए॒षाम् । उ॒भये॑ । यथा॑ । वि॒दुः ।

प्र । पर्व॑तस्य । न॒भ॒नून् । अ॒चु॒च्यवुः॑ ॥ ७ ॥

येमरुतोवयोन पक्षिणइव श्रेणीः पंकयःसन्तः ओजसा बलेन दिवोन्तरिक्षस्यआदि-
त्यस्यवा अन्तान् पर्यन्तान् बृहतोमहतः सानुनः समुन्नतस्याकाशवलयस्य परि परितः पशुः
पतन्ति एषामश्वासःअश्वाः पर्वतस्य मेघस्य नभनून् नभतेःशब्दकर्मणोनभ्राट्इतिवत् नभनवः
उदकानि प्राचुच्यवुः व्यावयन्ति उभयेदेवामनुष्याश्च यथाविदुर्जानन्ति तथामनुष्याणांज्ञानं प्र-
सिद्धं देवाश्चबृष्टौसत्यां आग्रयणादौ हविःप्रदानेनजानन्ति देवानांबृष्टिसंपूर्तिपरज्ञानमा-
श्वलायनेनउक्तं यदावर्षस्यतृप्तःस्यादथाग्रयणेनयजेतेत्युपक्रम्यापिदेवाआहुस्तृप्तोनूनवर्षस्याग्र-
यणेनहियजतइति ॥ ७ ॥

७. हे मरुतो, तुम लोग पंक्तिबद्ध होकर उड़नेवाले पक्षी की तरह
बलपूर्वक विस्तीर्ण और समुन्नत नभोमंडल के उपरि भाग में होकर अन्तरिक्ष
पर्यन्त गमन करते हो। तुम्हारे अश्व मेघ से वृष्टि पातित करते
हैं—यह देव और मनुष्य दोनों ही जानते हैं।

मि॒मा॒नु॒द्यौर॑दि॒तिर्वी॒तये॑न॒सं॒दानु॑चि॒त्राउ॒षसो॑यतन्ताम् ।

आ॒चु॒च्यवु॑र्दि॒व्यंको॒शमे॒त॒ऋषे॑रु॒द्रस्य॑म॒रुतो॑गृ॒णानाः॑ ॥ ८ ॥ २४ ॥

मि॒मा॒नु॒ । द्यौः । अ॒दि॒तिः । वी॒तये॑ । नुः । सम् । दानु॑चि॒त्राः ।

उ॒षसः॑ । य॒तन्ता॑म् । आ । अ॒चु॒च्यवुः॑ । दि॒व्यम् । को॒शम् ।

ए॒ते । ऋ॒षे । रु॒द्रस्य॑ । म॒रुतः॑ । गृ॒णानाः॑ ॥ ८ ॥ २४ ॥

नोस्मदर्थं द्यौरन्तरिक्षं मिमातुनिर्मिमातुवृष्टिं अस्मदनुकूलं करोत्वित्यर्थः कीदृ-
शी अदितिरदीना यद्वा द्यौर्मिमातु अदितिर्भूमिश्च मिमातु सुखं किमर्थं वीतये उ-
त्पत्तये प्रजननायवा दानुचित्राः विचित्रप्रकाशादिदानाः उषसः संयतंतां हेऋषे त्वया

गृणानाः स्तूयमानामरुतः रुद्रस्यपुत्रादित्यर्थः एते दिव्यंकोशं मेघमुदकमाचुच्युः आच्यावय-
न्ति द्विकर्मकोयं ॥ ८ ॥

८. आवा-पृथिवी हम लोगों की पुष्टि के लिए वृष्टि उत्पादन करें ।
निरतिशय दानशीला उवा हम लोगों के कल्याण के लिए यत्न करे ।
हे ऋषि, ये रुद्रपुत्र तुम्हारे स्तवन से प्रसन्न होकर स्वर्गीय वृष्टि-वर्षण करें ।
॥ इतिचतुर्थस्यतृतीयेचतुर्विंशोवर्गः॥२४॥

ईळेअग्निस्ववसमित्यष्टचैचतुर्थसूक्तं श्यावाश्वस्यार्षे सप्तम्यष्टम्यौजगत्यौ शिष्टाःषट्
त्रिष्टुभः मरुदेवताकं अग्निमरुदेवताकंवा अनुक्रान्तंच—ईळेद्विजगत्यन्तमाग्नेयंचवेति । सू-
क्तविनियोगोलैंगिकः आद्याकारीर्यासामिधेनीषुधाय्या सूत्रितंच—ईळेअग्निस्ववसंनमोभि-
रितिधाय्येइति ।

ईळेअग्निस्ववसंनमोभिरिहप्रसत्तोविचयत्कृतनः ।

रथैरिवप्रभरेवाजयद्भिःप्रदक्षिणिन्मरुतांस्तोममृध्याम् ॥ १ ॥

ईळे । अग्निम् । सुऽअवसम् । नमःऽभिः । इह । प्रऽसत्तः ।

वि । चयत् । कृतम् । नः । रथैःऽइव । प्र । भरे । वाजयत्ऽभिः ।

प्रऽदक्षिणित् । मरुताम् । स्तोमम् । ऋध्याम् ॥ १ ॥

अहंश्यावाश्वोभि स्ववसं स्वायत्तरक्षणं नमोभिःस्तोत्रैः ईळे स्तौमि तत्स्तोत्रं कृतमिहेदा-
नीं प्रसत्तः प्रसन्नः प्रकर्षेणयज्ञं प्राप्नोवासन् नोस्मदर्थं विचयत् विजानातु वाजयद्भिरच-
मिच्छद्भिः स्तोत्रैः रथैरिव रथैर्यथाभिमतं प्राप्नुवन्ति तद्वत् रंहणसाधनैः प्रभरे प्रकर्षेण
संपादयामि अभिमतं प्रदक्षिणित् प्रादक्षिण्येन गच्छन् मरुतांस्तोमं स्तोत्रमृध्यां वर्धयेयम् ॥ १ ॥

१. हम श्यावाश्व ऋषि स्तोत्र द्वारा रक्षाकारी अग्नि की स्तुति करते
हैं । वे अभी यज्ञ में उपस्थित होकर प्रसन्नतापूर्वक उस स्तोत्र को जानें ।
जैसे रथ अभिमत स्थान को प्राप्त करता है, उसी तरह से हम
अन्नाभिलाषी स्तोत्रों-द्वारा अपने अभीष्ट का सम्पादन करते हैं ।
प्रदक्षिणा करके हम मरुतों के स्तोत्र को वर्द्धित करें ।

आयेतस्थुःपृषतीषुश्रुतासुसुखेषुरुद्रामरुतोरथेषु ।

वनांचिदुग्राजिहतेनिवोभियापृथिवीचिद्रेजतेपर्वतश्चित् ॥ २ ॥

आ । ये । तस्थुः । पृषतीषु । श्रुतासु । सुऽखेषु । रुद्राः । मरुतः ।

रथेषु । वना । चित् । उपाः । जिहते । नि । वः । भिया ।

पृथिवी । चित् । रेजते । पर्वतः । चित् ॥ २ ॥

येमरुतोरुद्रारुद्रपुत्राः आतस्थुः आतिष्ठन्ति पृथीषु मरुतांवाहनेषु श्रुतास्तु श्रान्तास्तु
प्रसिद्धास्तुवा सुखेषु स्वमाकाशंछिद्रं शोभनरथाक्षद्वारेषु रथेषु रथानातस्थुरातिष्ठन्ति हेउग्राः
उदूर्णबलामरुतोयूयं यदा रथमारूढाःस्थ तदानींवनाचिव वनान्यपिनिजिहतेन्यगच्छन्ति वो-
युष्माकं भिया भीत्या पृथिवीचिव पृथिव्यपिरेजते पर्वतश्चिव पर्वतोपिरेजते कंपते उत्तरार्धः
प्रत्यक्षकृतः पूर्वार्धेयएवमकुर्वन् तेषांस्तोमसृध्यामितिपूर्वत्रान्वयः ॥ २ ॥

२. हे उद्यतायुध रुद्रपुत्र मरुतो, तुम लोग प्रसिद्ध अश्वों-द्वारा आकृष्ट,
शोभन तथा अक्षतमन्वित रथ पर आरूढ़ होकर गमन करो। जब
तुम लोग रथाधिरूढ़ होते हो, तब वन तुम्हारे भय से कम्पित होते हैं।
कारीर्यामारुतस्यसप्तकपालस्यपर्वतश्चिदित्येषायाज्या सूत्रितंच-पर्वतश्चिन्महिबृहोवि-
भायसृजन्तिरश्मिमोजसेति।

पर्वतश्चिन्महिबृहोविभायदिवश्चित्सानुरेजतस्वनेवः।

यत्कीळथमरुतऋष्टिमन्तआपइवसध्वध्वे ॥ ३ ॥

पर्वतः। चित्। महि। बृहः। विभाय। दिवः। चित्।

सानु। रेजत। स्वने। वः। यत्। कीळथ। मरुतः।

ऋष्टिमन्तः। आपःइव। सध्वध्वः। धवध्वे ॥ ३ ॥

हेमरुतः वीयुष्माकं स्वनेभयंकरशब्देसति पर्वतश्चिव पर्वतोपि महि महान्वृद्धःसजपि
विभाय विभेति दिवश्चिव अन्तरिक्षस्यापि सानुसमुच्छ्रितःप्रदेशोरेजत कंपते यद्यदा कीडथ
हेमरुतोयूयं ऋष्टिमन्तआयुधवन्तःसन्तः तदा आपइव उदकानीव सध्वध्वः सहांचनाः धवध्वे
धावध्वे गच्छथ ॥ ३ ॥

३. हे मरुतो तुम लोगों के द्वारा भयंकर शब्द किये जाने पर अत्यन्त
वर्द्धमान पर्वत भी भीत हो जाते हैं और अन्तरिक्ष के उन्नत या विस्तृत
प्रदेश भी कम्पित हो जाते हैं। हे मरुतो, तुम सब आयुधवान् हो। जब
तुम लोग क्रीड़ा करते हो, तब उदक की तरह प्रधावित होते हो।

वराइवेद्रैवतासोहिरण्यैरभिस्वधाभिस्तन्वःपिपिश्रे।

श्रियेश्रेयांसस्तवसोरथेषुसत्रामहांसिचक्रिरेतनूषु ॥ ४ ॥

वराःइव। इत्। रेवतासः। हिरण्यैः। अभि। स्वधाभिः।

तन्वः। पिपिश्रे। श्रिये। श्रेयांसः। तवसः। रथेषु। सत्रा।

महांसि। चक्रिरे। तनूषु ॥ ४ ॥

वराइव विवाहयोग्यायुवानइव तेयथा रैवतासोधनवन्तोहिरण्यैःहिरण्यमयैराभरण-
विशेषैः स्वधाभिरुदकैश्च तन्वः स्वीयानिशरीराणि अभिपिपिश्रे संयोजयन्ति अलंकु-
र्वन्ति तद्वदेतेमरुतोपि रैवतासः धनवन्तः हिरण्यैर्हिरण्यस्थानीयैः विद्युदाद्यैराभरणैः
स्वधाभिश्च तन्वः स्वीयानिशरीराणि पिपिश्रे श्रिये शोभायै श्रेयांसः श्रेष्ठाः तवसोबल-
वन्तोमरुतोरथेषु सत्रा सत्यं सहवा तनूषु महांसि चकिरे कृतवन्तः सर्वाभरणैरुदकै-
श्चोपेताःस्थानधिष्ठाय शरीरेषु तेजांस्यधारयन्नित्यर्थः ॥ ४ ॥

४. वियाह के योग्य धनवान् युवा जिस प्रकार सुवर्णमय-अलंकार
तथा उदक के द्वारा अपने शरीर को भूषित करता है, उसी प्रकार सर्व-
श्रेष्ठ, बलशाली मरुद्गण रथ के ऊपर समवेत होकर अपने शरीर की
शोभा के लिए तेज धारण करते हैं।

अज्येष्ठासोअकनिष्ठासएतेसंभ्रातरोवावृधुःसौभगाय ।

युवापितास्वपांरुद्रःषांसुदुघापृश्निःसुदिनामरुद्भ्यः ॥ ५ ॥

अज्येष्ठासः । अकनिष्ठासः । एते । सम् । भ्रातरः । वृद्धुः ।

सौभगाय । युवा । पिता । सुअपाः । रुद्रः । एषाम् । सुदुघा ।

पृश्निः । सुदिना । मरुद्भ्यः ॥ ५ ॥

अज्येष्ठासःअकनिष्ठासः परस्परंज्येष्ठकनिष्ठभावरहिताः सहैवोत्पन्नाः समानबला-
एतेमरुतः भ्रातरः परस्परंभ्रातृभूताःसन्तः सौभगाय सुभगत्वाय संवृधुर्वर्धन्ते युवा
नित्यतरुणः स्वपाः शोभनकर्म्मैषांमरुतां रुद्रःपिता सुदुघा सुषुदोग्धी पृश्निर्गोदेवता मा-
तृभूता मरुद्भ्योमरुदर्थं सुदिना शोभनदिनानि अकुरुतामितिशेषः ॥ ५ ॥

५. ये मरुद्गण एक साथ ही उत्पन्न हुए हैं अथवा समान बलवाले हैं।
परस्पर ज्येष्ठ और कनिष्ठ भाव से दजित हैं। ये मरुद्गण परस्पर भ्रातृ-
भाव से सौभाग्य के लिए वर्द्धमान होते हैं। नित्य तरुण तथा सत्कर्म के
अनुष्ठानकारी मरुतों के पिता रुद्र और जननी-स्वरूपा गोदेवता पृश्नि
(गो-देवता) मरुतों के लिए शोभन दिन उत्पन्न करें।

यदुत्तमेमरुतोमध्यमेवायद्वावमेसुभगासोदिविष्ट ।

अतोनोरुद्राउतवान्वस्याभैवित्ताहविषोयद्यजाम ॥ ६ ॥

यत् । उत्तमे । मरुतः । मध्यमे । वा । यत् । वा । अवमे ।

सुभगासः । दिवि । स्थ । अतः । नः । रुद्राः । उत । वा । नु ।

अस्य । अग्ने । वित्तात् । हविषः । यत् । यजाम ॥ ६ ॥

हेमरुतः यद्युयं उव उत्कृष्टे उत्तमे चरमे वा दिवि द्युलोके मध्यमे वा दिवि यद्वा अवमे दिवि हेसुभगासः स्थ भवथ त्रयोवा इमे त्रिवृतो लोकांस्तिस्रो दिवः पृथिवीरित्यादि श्रुतेः । द्युलोकस्य त्रैविध्यं अतः अस्मात् स्थानत्रयान्नोऽस्मदर्थं हेरुद्रा आगच्छतेति शेषः उत वा अथ वा नु अद्य यद्यजाम यद्विः प्रक्षिपामः हे अग्ने त्वं अस्पृहविषः एतद्विर्विचितात् विद्धि ॥ ६ ॥

६. हे सौभाग्यशाली मरुतो, तुम लोग उत्तम (उत्कृष्ट) द्युलोक में, मध्यम द्युलोक में अथवा अधोद्युलोक में वर्तमान होते हो । हे रुद्रो, उन स्थानों (तीनों द्युलोकों) से हम लोगों के लिए आगमन करो । हे अग्नि, हम आज जो हवि प्रदान करते हैं, उसे तुम जानो ।

अग्निश्च यन्मरुतो विश्ववेदसो दिवो वहध्व उत्तरादधिष्णुभिः ।

ते मन्दसाना धुनयोरिशादसो वामं धत्त यजमानाय सुन्वते ॥ ७ ॥

अग्निः । च । यत् । मरुतः । विश्ववेदसः । दिवः । वहध्वे ।

उत्तरात् । अधि । सुष्ठिभिः । ते । मन्दसानाः । धुनयः ।

रिशादसः । वामम् । धत्त । यजमानाय । सुन्वते ॥ ७ ॥

हे विश्ववेदसः सर्वस्य ज्ञातारो विश्वधना वा हेमरुतो यद्युयमग्निश्च दिवो द्युलोकादुत्तरा-
दुत्कृष्टतरात् अधि उपरि सुभिः सानुभिः उपरि प्रदेशे वहध्वे उहध्वे तत्र निवसथेत्य-
र्थः यद्वा सुशब्देन तत्सदृशा अश्वा उच्यन्ते तैर्वा उहध्वे ते यूयं मन्दसाना मोदमाना अस्मदीयैः
स्तोत्रैर्हविर्भिश्च धुनयः शत्रूणां कंपयितारः रिशादसः अस्मद्विषकानामत्तारः सन्तो वामं वमनी-
यं धनं धत्त यजमानाय सुन्वते अभिषवन्कुर्वते ॥ ७ ॥

७. हे सर्वज्ञ मरुतो, तुम लोग और अग्नि द्युलोक के उत्कृष्टतर उपरि प्रदेश में अवस्थान करते हो । तुम लोग हमारे स्तवन और हव्य से प्रसन्न होकर शत्रुओं को कम्पित तथा विनष्ट करो और अभिषव करनेवाले यजमानों को अभिलषित धन प्रदान करो ।

अग्ने मरुद्भि रित्यष्टमी आग्निमारुतस्य याज्या अग्ने मरुद्भिः शुभयद्भिर्ऋक्भि रितिसूत्रितत्वात् तत्पाठस्तु ।

अग्ने मरुद्भिः शुभयद्भिर्ऋक्भिः सोमं पिब मन्दसानो गणश्रिभिः ।

पावकेभिर्विश्वमिन्वेभिरायुभिर्वैश्वानरप्रदिवा केतुनां सजुः ॥ ८ ॥ २५ ॥

अग्ने । मरुत्भिः । शुभयत्भिः । ऋक्भिः । सोमम् । पिब ।

मन्दसानः । गणश्रिभिः । पावकेभिः । विश्वमिन्वेभिः ।

आयुभिः । वैश्वानर । प्रदिवा । केतुनां । सजुः ॥ ८ ॥ २५ ॥

हेअग्ने मरुद्भिःसह मन्दसानःसन् सोमंपिब कीदृशैर्मरुद्भिः शुभयद्भिः शोभमानैः
अन्यान् शोभयद्भिर्वा ऋक्भिः स्तुतैः गणश्रिभिः गणभावमाश्रयद्भिः पावकेभिः शो-
धकैः विश्वमिन्वेभिः विश्वंवृष्ट्याप्रीणयद्भिः आयुभिः आयुष्मद्भिः हेवैश्वानर विश्वनर-
हिताग्ने प्रदिवा पुराणेन केतुना ज्वालापुंजेन सजुः सहितः ॥ ८ ॥

८. हे वैश्वानर अग्नि, पुरातन ज्वाल-पुञ्ज से युक्त होकर तुम शोभ-
मान, पूजनीय, गणभाव का आश्रय (समवेत) करनेवाले, पवित्रता-
विधायक, प्रीतिदायक और दीर्घजीवी मरुतों के साथ सोमपान करो ।

॥ इतिचतुर्थस्यतृतीयेपंचविंशोवर्गः ॥२५॥

केष्ठानरइत्येकोनविंशत्यृचंपंचमंसूक्तं अत्रानुक्रमणिका—केष्ठैकोनागायत्रंश्यावाश्वोत्र-
वैददश्वीतरंतपुरुमीह्लोदाल्प्यंरथवीतिमरुतश्चदानतुष्टःप्रशशंसवृध्वाचतरन्तमहिषींशशीयसींपंच-
म्यनुष्टुप्प्रवमीसतोबृहतीति । श्यावाश्वऋषिः पंचम्यनुष्टुप् नवमीसतोबृहती शिष्टागा-
यत्र्यः आद्याश्चतस्रोमरुदेवताकाः सनत्सेत्यादीनांचतसृणांशशीयसीनामतरन्तस्परज्ञोभा-
योदेवता उतमेरपदित्यस्यावैददश्विःपुरुमीह्लोदेवता योमेधेनूनामित्यस्यावैददश्विस्तरन्तोरा-
जादेवता यईवहन्तइत्याद्याःषण्मास्यः एतमइत्यस्यतृचस्यदाल्प्योरथवीतिनांमराजादेवता
विनियोगोलैंगिकः । अत्राश्वर्यपुरावृत्तमाहुरागमपारगाः ॥ अर्चनानाःपुरात्रेयोदाल्प्येनरथवी-
तिना ॥ १ ॥ आर्विज्यायवृतोयज्ञेविततेहौत्रास्थितः ॥ रथवीतिसुतांकन्यांददर्शपितुरंति-
के ॥ २ ॥ ययाचेस्वकुमारायश्यावाश्वायचतांसुतां ॥ सप्रदानमनाभार्यामपृच्छत्किंप्रयच्छसि
॥ ३ ॥ इतिपृष्ठापुनःप्राहकथमस्मैप्रदास्यसि ॥ इतःपूर्वसुतादत्तानासीदनुष्येकचिद् ॥ ४ ॥
तत्तथैवेतिनिश्चित्यप्रत्याचष्टार्चनानसं ॥ श्यावाश्वःसंस्थितेयज्ञेतेनराज्ञानिराकृतः ॥ ५ ॥ तत्प-
त्याशान्वितोविप्रस्तपस्तेपेसुदारुणं ॥ ब्रह्मचर्यरतःशान्तोभिक्षार्थपर्यटन्दिजः ॥ ६ ॥ तरन्तम-
हिषींसाध्वींविभिक्षेसौशशीयसीं ॥ सासंप्राप्यान्तिकंपत्युःप्रोवाचागतवानृषिः ॥ ७ ॥ इत्युक्तो
नृपतिर्भार्याप्रत्याहैनंपूजय ॥ सानुज्ञातागवांयूथंमादादाभरणानिच ॥ ८ ॥ तरन्तोपिपुनस्त-
स्मैप्रादाद्धनमपेक्षितं ॥ दत्त्वाचपुरुमीह्लस्यस्वानुजस्यान्तिकंपति ॥ ९ ॥ मेरयामासतवृषिसो-
पित्वांमानयिष्यति ॥ १० ॥ तथेतिराज्ञोवचनंनिशम्यतद्भार्ययादर्शितसर्वमार्गः ॥ गच्छन्श-
नैरर्धपथेमरुद्गणान्समानरूपान्सदिदृक्षयागतान् ॥ ११ ॥ विलोक्यविप्रःसभयःप्रणम्यकृतांज-
लिःकंटकितांगसंघः ॥ तुष्टावदृष्टान्मरुतोविशिष्टैरथैर्वचोभिःपरितुष्टचित्तः ॥ १२ ॥ संप्राप्य
सर्वस्वमनीषितंतदामरुद्गणेभ्योमुदितात्मवद्भ्यः ॥ १३ ॥ तदाभवदृषिःसूक्तद्रष्टाश्यावाश्वनाम-
कः ॥ पश्चात्पुनर्गृहंगत्वाभूयोलब्ध्वागवांशतं ॥ १४ ॥ दाल्प्योमंत्रदशेराज्ञाचोदितःस्वसुतांद-
दौ ॥ पुरुमीह्लस्तरन्तश्चतद्भार्याचशशीयसी ॥ १५ ॥ दाल्प्योयोरथवीत्याख्यःसप्तयेमरुतां
णाः ॥ तेतस्मैयद्दुस्तुष्टास्तत्केष्ठेत्यत्रवर्ण्यते ॥ १६ ॥

केष्टानरः श्रेष्ठतमाय एक एक आयय । परमस्याः परावतः ॥ १ ॥

के । स्थ । नरः । श्रेष्ठतमाः । यः । एकः एकः । आ । यय ।

परमस्याः । परावतः ॥ १ ॥

हेमरोनेतारोमरुतः श्रेष्ठतमाः अत्यन्तश्रेष्ठाः यूयं केष्ट केस्थ केभवथ एवंस्वरूपानिश्च-
याव संदिस्रवतीति येयूयं एकएकः प्रत्येकं आयय आगच्छथ कस्मादिति उच्यते परमस्याः प-
रावतः अत्यन्तदूरदेशात् अन्तरिक्षादित्यर्थः ॥ १ ॥

१. हे श्रेष्ठतम नेताओ, तुम लोग कौन हो ? दूर देश अर्थात् अन्त-
रिक्ष से तुम लोग एक-एक करके उपस्थित होओ ।

क१वोश्वाः क१भीशवः कथं शेक कथायय । पृष्ठे स दौ न सोर्यमः ॥ २ ॥

क१ । वः । अश्वाः । क१ । अभीशवः । कथम् । शेक । कथा ।

यय । पृष्ठे । स दः । न सोः । यमः ॥ २ ॥

हेमरुतोवोयुष्माकं अश्वाः क कुत्रत्याः कचाभीशवो बन्धनरज्जवः कथंच शेक शीघ्रग-
न्मुंशकाभवथ कथा कथं यय याताः स्थ पृष्ठे अश्वानां पृष्ठदेशे स दः सीदति तिष्ठेत्यत्रेति स दः
पर्याणं तत्र दृश्यते तथा न सोर्नासिकयो र्यमोनियमिता पलायनप्रतिबन्धकारी पशोर्नासिकयो-
र्दृश्यते तस्मादश्वादिर्लिंगैः कुत्रापित्वरितगमनाइव प्रतिभान्ति केयूयमिति देवत्वमनवधार्याह ॥ २ ॥

२. हे मरुतो, तुम लोगों के अश्व कहाँ हैं ? लगान कहाँ है ? शीघ्र
गमन में समर्थ होते हो ? किस प्रकार का गमन है ? अश्वों के पृष्ठ देश
पर आस्तरण और नासिकाद्वय में बन्धनरज्जु लक्षित होते हैं ।

जघने चोद एषां विसक्तथानि नरो यमुः । पुत्रकृथे न जनयः ॥ ३ ॥

जघने । चोदः । एषाम् । वि । सक्तथानि । नरः । यमुः ।

पुत्रकृथे । न । जनयः ॥ ३ ॥

एषामश्वानां जघने हन्तव्यप्रदेशे चोदः प्रेरिका कशा अराग्रकाष्ठविशेषो वा वर्तते शीघ्रग-
मनायताद्वयन्वर्तव्य इत्यर्थः सक्तथानि ऊरुप्रदेशान् नरो नेतारो मरुतो वि विविच्य यमुः नियच्छन्ति
आशुधावनेन विवृता भवन्तीत्यर्थः विवृतौ दृष्टान्तः—पुत्रकृथे पुत्रकरणे उत्पादने जनयः अपत्यो-
त्पादयिष्यो योषित इव ता यथा पुत्रोत्पादनकाळे संगमसमये ऊरु विवृतौ कुर्वन्ति तद्वदित्यर्थः ॥ ३ ॥

३. अश्वों के जघन देश में शीघ्र गमन के लिए कशा (कोड़ा) घात
होता है । पुत्रोत्पादन (संगम) काल में जैसे रमणियाँ उरुद्वय को विवृत
करती हैं, उसी प्रकार नेता मरुद्गण अश्वों को, उरुद्वय विवृत करने के
लिए बाध्य करते हैं ।

अथचतुर्थी—

परावीरासएतनमर्यासोभद्रजानयः । अग्नि॒तपो॒यथा॑स॒थ ॥ ४ ॥

परा । वीरा॒सः । इ॒त॒न॒ । मर्या॑सः । भ॒द्र॒ज॒जान॑यः । अ॒ग्नि॒तपः॑ ।

यथा । अ॒स॒थ ॥ ४ ॥

कशाताडनादिलिंगेन जिगमिषून्मत्वाब्रूते—हेवीरासोवीराः अमित्राणामीरयितारः हेम-
र्यासोमर्त्येभ्योहिताः हेभद्रजानयः भद्रःस्तुत्योजानिर्जन्मयेषवितथोक्ताः रुद्रपुत्रादित्यर्थः अग्नि-
तपोभिनातसाः ताम्रादयोयथादीप्ताः तद्वत्प्रदीप्ताः असथ भवथ अथवाग्नितामादग्धदेहायथाप-
लायन्तेतथाभवथेति ॥ ४ ॥

४. हे वीरो, शत्रुसंहारको, हे मनुष्यों के लिए कल्याण करनेवालो
हे शोभन जन्मवालो, मरुत्पुत्रो, तुम लोग अग्नितप्त ताम्र की तरह प्रदीप्त
बृष्ट होते हो ।

सन॒त्सा॒श्व्यं॑प॒शुमु॑तग॒व्यं॑श॒ताव॑यम् ।

श्या॒वा॒श्वं॑स्तुताय॒यादो॑र्वी॒रायो॑प॒बर्ब॑हत् ॥ ५ ॥ २६ ॥

सन॑त् । सा । अ॒श्व्यं॑ । प॒शुम् । उ॒त । ग॒व्यं॑ । श॒त॒अ॒व॒यम् ।

श्या॒वा॒श्वं॑स्तुताय । या । दोः । वी॒राय॑ । उ॒प॒ब॒र्ब॒हत् ॥ ५ ॥ २६ ॥

सातरन्तमहिषी मर्त्यंसनत् प्रादात् किं अश्व्यं अश्वात्मकं तत्समूहात्मकं वा पशुं
जातावेकवचनं उतापिच गव्यं गोसमूहात्मकं पशुं शतावयं अनेकैरविभिर्भुक्तं सनदिति
सेत्युक्तं केत्याह याश्यावाश्वस्तुताय श्यावाश्वेनमयास्तुतायवीराय तरन्ताय दोः स्वकी-
यंभुजं उपबर्बहत् उपोदयच्छदालिंगनाय माम्ननदिति यतोभर्तृप्रेमास्पदा तस्मादेव
बहुधनंदातुंशक्तेत्यर्थः ॥ ५ ॥

५. श्यावाश्व (हम) ने जिसकी स्तुति की है, जिसने वीर तरन्त को
भुजपाश में बद्ध किया है, वही तरन्त महिषी शशीयसी हमें अश्व, गो
और शतमेवात्मक पशुयूथ प्रदान करती हैं ।

॥ इतिचतुर्थस्यतृतीयेषड्विंशोवर्गः॥२६॥

अथषष्ठी—

उ॒त॒त्वा॒स्त्री॒शशी॑यसीपुं॒सोभ॑वति॒वस्य॑सी । अ॒दे॒व॒त्रा॒दरा॑ध॒सः ॥ ६ ॥

उ॒त । त्वा॒ । स्त्री । शशी॑यसी । पुं॒सः । भ॒व॒ति॒ । व॒स्य॑सी ।

अ॒दे॒व॒त्रा॒त् । अ॒रा॒ध॒सः ॥ ६ ॥

उतापिच त्वा एका शशीयसी शशीयसीति एतन्महिष्यानाम सैवस्त्री यद्वा उतेत्ययमेव-
कारार्थे स्त्रीषु सैव प्रशस्येत्यर्थः त्वसमसि मने मेत्यनुच्चीनीति वचनात् त्वेति निघातः सैव पुंसः पुरु-
षादस्यसी वसीयसी भवति कस्मात्पुंसइत्युच्यते अदेवत्वात् देवान येन त्रायन्तेस्तुत्यादिनासः
अदेवतः तस्मादराधसः राधोधनं दानार्हं धनरहितालुब्धकादित्यर्थः ॥ ६ ॥

६. जो पुरुष देवों की आराधना और धनदान नहीं करता है, उस
पुरुष की अपेक्षा स्त्री शशीयसी सर्वांश में श्रेष्ठ है।

वियाजानाति जसुरिं वि तृष्यन्तं वि कामिनम् । देवत्राकृणुते मनः ॥ ७ ॥

वि । या । जानाति । जसुरिम् । वि । तृष्यन्तम् । वि ।

कामिनम् । देवत्रा । कृणुते । मनः ॥ ७ ॥

या शशीयसी जसुरिं व्यथितं जसिस्ताडनकर्मा उपक्षेपणकर्मा वा तं वि जानाति
तथा तृष्यन्तं वि जानाति कामिनं धनाद्यभिलाषन्तं वि जानाति अनुकंपयाभिमतं द-
त्तवतीत्यर्थः देवत्रा देवेषु मनः कृणुते कुरुते देवप्रीत्यर्थं प्रदानबुद्धिं करोति या सैव स्त्री-
ति पूर्वत्र संबन्धः ॥ ७ ॥

७. वह शशीयसी व्यथित (ताडित-उपेक्षित) को जानती है, तृष्णातं
को जानती है और धनाभिलाषी को जानती है अर्थात् कृपावश हो अभि-
मत धन प्रदान करती है। वह देवों के प्रीत्यर्थं प्रदान-बुद्धि करती है अर्थात्
देवों के प्रति अपने चित्त को समर्पित करती है।

उत घानेमो अस्तुतः पुमान् इति ब्रुवे पणिः । स वैरदेय इत्समः ॥ ८ ॥

उत । घ । नेमः । अस्तुतः । पुमान् । इति । ब्रुवे । पणिः ।

सः । वैरदेये । इत् । समः ॥ ८ ॥

उतघापिच घेति पूरणः नेमः त्वोनेम इत्यर्धस्येति निरुक्तं । नेमः अर्धः जायापत्योर्मिलि-
त्वैककार्यकर्तृत्वादेकएवपदार्थः अर्धशरीरस्य भार्येत्यादि स्मृतेः शशीयस्या अर्धभूतस्तरन्तः
पुमान् अस्तुत इति ब्रुवे बहुधा स्तुतोपि गुणस्यातिबाहुल्यादस्तुत एवेति ब्रुवे पणिः स्तोताहं
सच्च तरन्तवैरदेये वीराधनानामिरयितारोदानशीलाः तैर्दातव्यं धनं देयं तस्मिन्धने समः
सर्वेभ्यो दातेत्यर्थः इदिति पूरणः ॥ ८ ॥

८. शशीयसी के अर्द्धाङ्गभूत पुरुष तरन्त की स्तुति करके भी हम
बोलते हैं कि उनका समुचित स्तव नहीं हुआ है; क्योंकि वे दान के
विषय में सब समय में एक रूप हैं।

अथनवमी-

उतमेरपद्युवतिर्ममन्दुषीप्रतिश्यावायवर्तनिम् ।

विरोहितापुरुमीह्वाययेमतुर्विप्रायदीर्घयशसे ॥ ९ ॥

उत । मे । अरपत् । युवतिः । ममन्दुषी । प्रति । श्यावाय । वर्तनिम् ।

वि । रोहिता । पुरुमीह्वाय । येमतुः । विप्राय । दीर्घयशसे ॥ ९ ॥

उतापिच श्यावाय श्यावाश्याय महं अरपद अलपद स्पष्टमाचष्ट किं वर्तनिमार्गं कीदृशीसायुवतिः प्रवृत्तयौवना प्रतिममन्दुषीप्रतिमोदमाना कस्मै दीर्घयशसे प्रभूताचाय प्रभूतकीर्तयेवा पुरुमीह्वायैतन्नामकाय प्रभूतगृहाय क्रियार्थोपपदस्यचकर्मणिस्थानिनइति-चतुर्थी पुरुमीह्वांप्राप्तमित्यर्थः तदर्थंरोहितारोहितवर्णावश्वौशशीयस्यादत्तौ वियेमतुः विशेषणयमयतुः धृतवन्तावित्यर्थः यःअश्वान्यायुक्तेरथे स्थापयित्वा पुरुमीह्वागृहस्यमार्गं प्रदर्शयन्ती पुरतोगता सैवपुंसोभवति वस्यसीतिपूर्वत्रसंबन्धः ॥ ९ ॥

९. यौवनवती शत्राग्यसी ने मुदित मन से श्यावाश्व को (हमें) पथ प्रदर्शित किया था । उसके द्वारा प्रदत्त लोहित वर्णवाले दोनों अश्व हमें यशस्वी, विज्ञ, पुरुमीह्वा के निकट वहन करते हैं अर्थात् सज्जित रथ पर बैठाकर उसने ही हमें पुरुमीह्वा के घर तक पहुँचा दिया था ।

योमेधेनूनांशतंवैददश्विर्यथाददत् । तरन्तइवमंहना ॥ १० ॥ २७ ॥

यः । मे । धेनुनाम् । शतम् । वैदत्तुः । अश्विः । यथा । ददत् ।

तरन्तः । इव । मंहना ॥ १० ॥ २७ ॥

इयंपुरुमीह्वास्तुतिः वैददश्विः पुरुमीह्वोपियः मे महं धेनूनांशतं यथा येनप्रकारेण ददत् दत्तवान् तथा मंहना मंहनीयानिधनान्यपि ददत् तरन्तइव सयथा धेनु-शतंबहुविधंधनंचदत्तवान् तद्वद्वैददश्विःपुरुमीह्वोपिददत् तंस्तुवइतिशेषः ॥ १० ॥

१०. विददश्व के पुत्र पुरुमीह्वा ने भी हमें तरन्त की ही तरह शत धनु और महामूल्यवान् धन आदि प्रदान किया था ।

॥ इतिचतुर्थस्यतृतीयेसप्तविंशोवर्गः ॥ २७ ॥

अथैकादशी-

यईवहन्तआशुभिःपिबन्तोमदिरंमधु । अत्रश्रवांसिदधिरे ॥ ११ ॥

ये । ईम् । वहन्ते । आशुभिः । पिबन्तः । मदिरम् । मधु ।

अत्र । श्रवांसि । दधिरे ॥ ११ ॥

इदानीं मरुत एवैत इति निश्चित्य जनप्रसिद्धैर्माहात्म्यैः स्तौति—ये मरुत ई इदानीं आशुभिः
शीघ्रगामिभिरश्वैः वहन्ते उहन्ते किंकुर्वन्तः मदिरं मदकरं मधु सोमरसं पिबन्तः पाथेयत्वेन
धृतं सोममित्यर्थः ते मरुतोऽस्मिन्देशे श्रवांसि स्तुतिजनिवानियशांसि दधिरे धारयन्ति ॥ ११ ॥

११. जो मरुद्गण शीघ्रगामी अश्वों पर आरुढ़ होकर हर्षविधायक
सोमरस को पान करते हुए इस स्थान में आगत हुए थे, वे मरुद्गण इस
स्थान पर विधि से स्तव धारण करते हैं।

येषां श्रिया धिरोदसी विभ्राजन्ते रथेष्वाम् । दिवि रुक्म इवोपरि ॥ १२ ॥

येषाम् । श्रिया । अधि । रोदसी इति । विभ्राजन्ते ।

रथेषु । आ । दिवि । रुक्मः इव । उपरि ॥ १२ ॥

येषां मरुतां श्रिया कात्या रोदसी द्यावापृथिव्यावधि अधिष्ठिते भवत इति शेषः यस्मादे-
ते मरुतोरथेषु विभ्राजन्ते विशेषेण दीप्यन्ते आइति चार्थे तत्र दृष्टान्तः—उपरि उपरिभूते दिवि-
द्युलोके रुक्मो रोचमान आदित्य इव यद्वा उपरि रथस्योपरीति वा योज्यम् ॥ १२ ॥

१२. जिन मरुतों की ज्ञान्ति से द्यावा-पृथिवी व्याप्त होती है। ऊपर
द्युलोक में रोचमान आदित्य की तरह वे मरुद्गण रथ के ऊपर विशेष
दीप्त होते हैं।

युवासमारुतोगुणस्त्वेपरथो अनेद्यः । शुभं यावाप्रतिष्कृतः ॥ १३ ॥

युवा । सः । मारुतः । गुणः । त्वेपरथः । अनेद्यः ।

शुभम् इयावा । अप्रतिष्कृतः ॥ १३ ॥

समारुतोगणो युवा सर्वत्र मिश्रिता नित्यतरुणो वा त्वेपरथो दीप्तरथः अनेद्यः अनि-
न्द्यः शुभं यावा शोभनं गन्ता अप्रतिष्कृतः अप्रतिगतः अप्रतिशब्दितो वा एवं महानुभावो ग-
णो दीप्यत इति ॥ १३ ॥

१३. वे मरुद्गण नित्य तरुण, दीप्त रथ विशिष्ट, अनिन्द्य, शोभन
रूप से गमन करनेवाले और अप्रतिहत गति हैं।

कोवेद नूनमेषां यत्रामदन्ति धूतयः । ऋतजाना अरेपसः ॥ १४ ॥

कः । वेद । नूनम् । एषाम् । यत्र । मदन्ति । धूतयः ।

ऋतजानाः । अरेपसः ॥ १४ ॥

एषां मरुतां स्थानं कोवेद को जानाति नूनं इदानीं यत्र स्थाने धूतयः शत्रूणां कंपकाः मद-
न्ति हृष्यन्ति ऋतजावाः जलार्थमुत्तन्नाः यज्ञे वा मादुर्भूताः अरेपसः अपापाः ॥ १४ ॥

१४. जलवर्षणार्थ उत्पन्न अथवा यज्ञ में प्रादुर्भूत, शत्रुओं के कम्पक
और निष्पाप मरुद्गण जिस स्थान पर हृष्ट हुए थे, मरुतों के उस स्थान
को कौन व्यक्ति जानता है ?

अथपंचदशी-

यूयंमर्तविपन्यवःप्रणेतारंइत्थाधिया । श्रोतारोयामंहूतिषु ॥१५॥२८॥

यूयम् । मर्तम् । विपन्यवः । प्रणेतारः । इत्था । धिया ।

श्रोतारः । यामंहूतिषु ॥ १५ ॥ २८ ॥

हेविपन्यवः स्तुतिकामामरुतोयूयं मर्तं मरणस्वभावं यजमानं इत्था अनयाधिया इदानीं कृतप्रकारया अनुग्रहबुद्ध्या ईदृशेनस्तुतिकर्मणावा निमित्तेनप्रणेतारः प्रकर्षेणप्रापयितारोभिमतंस्वर्गादिकं यामहूतिषु यामोगमनं तदर्थंहूतयोयस्मिन्नितियामहूतयोयज्ञाः तेषु श्रोतारःआह्वानानां ॥ १५ ॥

१५. हे स्तवाभिलाषी मरुतो, जो मनुष्य यजमान इस प्रकार स्तुतिकर्म-द्वारा तुम लोगों को प्रसन्न करता हूं, उसे तुम लोग अभिमत स्वर्गादि स्थान प्रदर्शित करते हो । यज्ञ में आहूत होने पर तुम लोग उस आह्वान को श्रवण करते हो ।

तेनोवसूनि काम्यापुरुश्चन्द्रारिशादसः । आर्यज्ञियासोववृत्तन ॥१६॥

ते । नः । वसूनि । काम्या । पुरुश्चन्द्राः । रिशादसः ।

आ । यज्ञियासः । ववृत्तन ॥ १६ ॥

हेरिशादसः हिंसकानांशत्रूणामत्तारः हेयज्ञियासोयज्ञार्हाः पुरुश्चन्द्राः प्रभूताङ्गादकधनाः तेयूयं नोस्मभ्यं वसूनि निवासयोग्यानिधनानि काम्या स्पृहणीयानि आववृत्तन आवर्तयथेत्यर्थः मरुतांदानप्रशंसायाअपेक्षितत्वान्प्रार्थनोचिता ॥ १६ ॥

१६. हे शत्रुसंहारक, पूजनीय, दिविध धनशाली मरुतो, तुम लोग हम लोगों को अभिवाञ्छित धन प्रदान करो ।

अथसप्तदशी-

एतमेस्तोममूर्म्येदाभ्यायपरावह । गिरोदेविरथीरिव ॥ १७ ॥

एतम् । मे । स्तोमम् । ऊर्म्ये । दाभ्याय । परा । वह ।

गिरः । देवि । रथीःइव ॥ १७ ॥

संपन्नऋषिभावस्यश्यावाश्वस्यार्चनानसः ॥ रथवीतिमुतायाश्वविवाहंसौनकोब्रवीत् ॥ १ ॥
कथं—मरुत्सुतुप्रयातेषुश्यावाश्वःसुमहायशाः ॥ प्रादुर्भूतार्षमात्मानंज्ञात्वात्रिकुलनंदनः ॥ २ ॥
रथवीतेर्दुहितरमगच्छन्मनसातदा ॥ ससत्यमृषिमात्मानंप्रवक्ष्यन्नथवीतये ॥ ३ ॥

एतमेस्तोममित्याभ्यादौत्येरात्रिन्यवेदयत् ॥ ऋषेर्नियोगमाज्ञायदेव्यारात्र्याप्रचोदितः ॥ ४ ॥
 आदायकन्यकांदातुमुपेयायार्चनानसं ॥ पादौतस्योपसंगृह्यस्थित्वाप्रह्वःकृतांजलिः ॥ ५ ॥
 रथवीतिरहंदाभ्याइतिनामशशंससः ॥ मयासंयोगमिच्छन्तंत्वांप्रत्याचक्षिपत्पुरा ॥ ६ ॥
 तत्क्षमस्वनमस्तेस्तुमेमास्मभगवन्कुधीः ॥ ऋषेःपुत्रःस्वयमृषिःपितासिभगवानृषेः ॥ ७ ॥
 हंतप्रतिगृहाणेमांस्तुषामित्येनमब्रवीत् ॥ तस्मैददावश्वशतंसराजास्वलंकृतांचापिसुतांस्तुषार्थं ॥
 विवाहकालेपिदौनरेन्द्रःशतंहयानांदुहितुःसहस्रं ॥ गवांसहस्रंवसुचप्रभूतंतमुंतपोन्तेथवनंजगा-
 मेति ॥ हेऊर्म्ये रात्रिदेवि ऊर्म्येतिरात्रिनाम मेमदीयं एतं स्तोमं मरुद्भ्यःकृतंस्तोत्रं अहंमं-
 न्नद्वक्भूत्वा मरुतःस्तुतवानित्येवं दाभ्याय श्यावाश्वाय परा पराङ्मुखी दाभ्याभिमुखीस-
 तीवह प्रापयेत्यर्थः तदेवादरार्थमुच्यते हेरात्रिदेवि गिरः स्तुतीः मरुद्विषयाः परावह रथी-
 रिव रथीयथारथेभिप्रेतं वसु स्थापयित्वाभिमतप्रदेशंप्रापयतितद्वत् ॥ १७ ॥

१७. हे रात्रिदेवी, तुम हमारे निकट से रथवीति के निकट इस मरुस्तुति को प्राप्त करो। यह स्तुति मरुतों के लिए की गई है। हे देवी, रथी जिस प्रकार से रथ के ऊपर विविध वस्तु रख करके गन्तव्य स्थान पर उसे ले जाता है, उसी प्रकार तुम हमारे इस सकल स्तव का वहन करो।

उतमेवोचतादिति सुतसोमे रथवीतौ । नकामो अपवेति मे ॥ १८ ॥

उत । मे । वोचतात् । इति । सुतसोमे । रथवीतौ । न ।

कामः । अप । वेति । मे ॥ १८ ॥

हेऊर्म्ये उतापिच मे मां वोचतात् ब्रूहि किमिति उच्यते इति इत्थं कथमिति सुतसोमे कृतसोमयागे रथवीतौ रात्रि मेकामः तत्पुत्रीविषयोनापवेति नापगच्छति नविरमत इतीत्थं वोचतात् ॥ १८ ॥

१८. हे रात्रि देवी, सोम यज्ञ सम्पन्न होने पर रथवीति को तुम यह कहना कि नुम्हारी पुत्री के प्रति हमारी कामना कम नहीं हुई है।

एषक्षेति रथवीतिर्मघवा गोमतीरनु । पर्वतेष्वपश्रितः ॥ १९ ॥ २९ ॥

एषः । क्षेति । रथवीतिः । मघवा । गोमतीः । अनु ।

पर्वतेषु । अपश्रितः ॥ १९ ॥ २९ ॥

कन्यादत्वाकृतार्थतंश्यावाश्वोथवनंगतं ॥ रथवीतितपस्यन्तंसप्रेक्ष्यार्षेणचक्षुषा ॥ रम्ये-
 हिमवतःपृष्ठेएषक्षेतीतिसोब्रवीत् ॥ एषरथवीतिर्मघवा धनवान् गोमतीरनु उदकवतीर्नदीरनु
 अनुसृत्य नदीनांतीरे क्षेति निवसति पर्वतेषु हिमवत्पर्वतमान्तेषु अपश्रितः आश्रितः ॥ १९ ॥

१९. वे धनवान् रथवीति गोमती के तीर में निवास करते हैं और हिमवान् पर्वत के प्रान्त में उनका गृह अवस्थित है।

ऋतेन ऋतमिति नवर्चषष्ठं सूक्तं आत्रेयस्य श्रुतविद्वद्भ्यो वैष्णवं मैत्रावरुणं तथा चानु-
क्रम्यते—ऋतेन नवश्रुतविन्मैत्रावरुणं वैतदिति । वैतदित्युभयोः प्रयोगात् तुसादिपरिभाषया
एतदादीन्येकादशसूक्तानि मित्रावरुणदेवत्यानि विनियोगोलैंगिकः ।

तत्र प्रथमा—

ऋतेन ऋतमपिहितं ध्रुवं वां सूर्यस्य यत्र विमुचन्त्यश्वान् ।
दशं शता सह तस्थुस्तदेकं देवानां श्रेष्ठं वपुषामपश्यम् ॥ १ ॥
ऋतेन । ऋतम् । अपिहितम् । ध्रुवम् । वाम् । सूर्यस्य ।
यत्र । विमुचन्ति । अश्वान् । दशं । शता । सह । तस्थुः ।
तत् । एकम् । देवानाम् । श्रेष्ठम् । वपुषाम् । अपश्यम् ॥ १ ॥

सूर्यस्य ऋतंसत्यभूतं मंडलं ऋतेनोदकेनापिहितमाच्छादितं ध्रुवं शाश्वतं अपश्यमिति
संबन्धः यत्र वां युवाभ्यां स्थितं तदित्यर्थः सूर्यमंडले मित्रावरुणयोः स्थितिः चित्रं देवानामुद-
गादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः उद्वांचक्षुर्वरुणसुप्रतीकं देवयोरेति चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्येत्यादि-
बुप्रसिद्धा यत्र यस्मिन्मंडले स्थितानां अश्वान् विमुचन्ति विमोचयन्ति स्तोतारः मंदहादिभिः नि-
रुद्धानित्यर्थः अथवा शीघ्रधावनाय स्तुत्यापेरयन्ति तस्मिन्मंडले दश शता शतानि सहस्रसं-
ख्याकारश्मयः तस्थुस्तिष्ठन्ति तादृशं देवानां वपुषां वपुष्मतां तेजोवतामग्न्यादीनां श्रेष्ठं प्रशस्यं
मृत्वर्थलक्षणा अथवा व्यधिकरणवृष्टी देवानां वपुषां शरीराणां श्रेष्ठमंडलं हि सूर्यस्य वपुस्थानीयं
तन्मंडलमपश्यं अथवा वां युवयोर्मध्ये सूर्यस्य मंडलं अपश्यमिति व्याख्येयं मैत्रं वा अहं रिति श्रुते-
र्मित्रस्यैव सूर्यत्वादित्याशयेन ॥ १ ॥

१. हम तुन लोगों के आकाशभूत, उदक-द्वारा आच्छादित, शाश्वत
और सत्यभूत सूर्यमण्डल का दर्शन करते हैं । उस स्थान में अवस्थित
शुद्धों को स्तोता लोग मुक्त करते हैं । उस मण्डल में सहस्र-संख्यक
रश्मियाँ अवस्थिति करती हैं । तेजोवान् अग्नि आवि शरीरवान् देवों के
मध्य में हमने सूर्य के उस श्रेष्ठ मण्डल को देखा है ।

अथ द्वितीया—

तत्सुवां मित्रावरुणामहित्वमीमां तस्थुषीरहंभिर्दुदुह्वे ।
विश्वाः पिन्वथः स्वसंरस्यधेना अनुवामेकः पविराववर्त ॥ २ ॥

तद् । सु । वाम् । मित्रावरुणा । महिःत्वम् । ईर्मा । तस्थुषीः ।
 अहंऽभिः । दुदुहे । विश्वाः । पिन्वथः । स्वसरस्य । धेनाः । अनु ।
 वाम् । एकः । पविः । आ । वर्त ॥ २ ॥

हेमित्रावरुणा वायुवयोस्तन्महत्त्वं सु सुष्ठु अतिप्रशस्तमित्यर्थः किंतदित्युच्यते
 ईर्मा सततगन्ता सर्वस्यप्रेरकोवा आदित्यः अहभिरहोभिर्वर्धतुसंबन्धिभिः तस्थुषीः स्थाव-
 रभूताः अपोदुदुहे दुग्धे किंच स्वसरस्य स्वयंसर्तुरादित्यस्य विश्वाः सर्वाधेनाः लोकानां
 प्रीणयित्रीर्द्युतीः पिन्वथः वर्धयथः वायुवयोरेकः अप्रतियोगीपविः पविरिति रथस्यने-
 मिः पवीरथनेभिर्भवतीतिर्यास्कवचनात् । तथाप्यत्र लक्षितलक्षणयारथे वर्तते केवलचक्रस्यावर्त-
 नायोगात् युवयोरेकोरथान्वावर्त अनुक्रमेण परिभ्रमते ॥ २ ॥

२. हे मित्र और वरुण, तुम दोनों का यह माहात्म्य अत्यन्त प्रशस्त
 है, जिसके द्वारा निरन्तर परिभ्रमणकारी सूर्य दैनिक गति से सम्बद्ध
 स्थावर जलराशि को दुहते हैं। तुम लोग स्वयं भ्रमणकारी सूर्य की
 प्रीतिदायक दीप्ति को वर्द्धित करते हो। तुम दोनों का एक मात्र रथ
 अनुक्रम से परिभ्रमण करता है।

अधारयतं पृथिवीमुतद्यां मित्रराजानावरुणामहोभिः ।

वर्धयतमोषधीः पिन्वतंगा अवष्टिंसृजतं जीरदानू ॥ ३ ॥

अधारयतम् । पृथिवीम् । उत । द्याम् । मित्रराजाना । वरुणा ।

महोऽभिः । वर्धयतम् । ओषधीः । पिन्वतम् । गाः । अव ।

वृष्टिम् । सृजतम् । जीरदानू इति जीरदानू ॥ ३ ॥

हेमित्रराजाना मित्रभूताः स्तोतारो राजानः स्वामिर्दृश्वरा भवन्ति ययोः सकाशात् तौ
 मित्रराजानौ हेवरुणा प्रतियोग्यपेक्षया द्विवचनं अत्र पादादित्वादाद्यपदं निहन्त्यते वरुणे-
 त्येतस्य तु आमन्त्रितपूर्वमविद्यमानवदिति पूर्वस्याविद्यमानवत्त्वेनास्यैव पादादित्वादनिघातत्वं युक्तं
 नैव भवति नामन्त्रिते समानाधिकरणे सामान्यवचनमिति वरुणेत्येतस्यामन्त्रितसमानाधिकरण-
 त्वादस्य च सामान्यवचनत्वादविद्यमानवत्त्वाभावेन पादादित्वाभावादुत्तरस्य निघातत्वं युक्तं हे
 देवौ महोभिस्तेजोभिः स्वसामर्थ्यैः पृथिवीं उतापि च द्यां आधारयतं हे देवौ युवामोषधी-
 वर्धयतं वृष्टिप्रेरणेन गाः पिन्वतं गवाश्वादीन् वर्धयतं तदर्थं वृष्टिमवसृजतं अवाङ्मुखप्रेरणतं
 हे जीरदानू शिषदानौ ॥ ३ ॥

३. हे मित्र और वरुण, स्तोता लोग तुम्हारे अनुग्रह से राजपद प्राप्त
 करते हैं। तुम दोनों अपनी सामर्थ्य से द्यावा-पृथिवी को धारण करके अव-
 स्थित हो। हे शीघ्र दानकर्त्ताओ, तुम लोग ओषधियों और घेनुओं को
 वर्द्धित करो एवम् वृष्टिदिवर्षण करो।

अथचतुर्थी-

आवामश्वासःसुयुजोवहन्तुयतरश्मयउपयन्त्वर्वाक् ।
घृतस्यनिर्णिगनुवर्ततेवामुपसिन्धवःप्रदिविक्षरन्ति ॥ ४ ॥

आ । वाम् । अश्वासः । सुयुजः । वहन्तु । यतरश्मयः ।
उप । यन्तु । अर्वाक् । घृतस्य । निःश्निक् । अनु । वर्तते ।
वाम् । उप । सिन्धवः । प्रदिवि । क्षरन्ति ॥ ४ ॥

हेमित्रावरुणौ वां युवां अश्वासोश्वाः सुयुजः सुष्ठुरथेयुक्ताः सन्तःआवहन्तु यतर-
श्मयः सारथिनियतप्रग्रहाः ते अर्वागुपयन्तु घृतस्योदकस्य निर्निग्रूपं वामनुवर्तते अनु-
गच्छति किंच प्रदिवि पुराणनामैतव पुराणाः सिन्धवः उपक्षरन्ति उपगच्छन्ति युवयोर-
नुग्रहात् ॥ ४ ॥

४. हे मित्र और वरुण, तुम दोनों के अश्व रथ में भली भाँति से
युक्त होकर तुम दोनों को बहन करें । सारथि के द्वारा नियन्त्रित होकर
अनुवर्तन करें । जल का रूप (मूर्तिमान् जल) तुम दोनों का अनुसरण
करता हूँ । तुम दोनों के अनुग्रह से पुरातन नदियाँ प्रवाहित होती हैं ।

अनुश्रुताममर्तिवर्धदुर्वीबर्हिर्वियजुषारक्षमाणा ।

नमस्वन्ताधृतदक्षाधिगतेमित्रासाथेवरुणेळास्वन्तः ॥ ५ ॥ ३० ॥

अनु । श्रुताम् । अमर्तिम् । वर्धत् । उर्वीम् । बर्हिःइव । यजुषा ।
रक्षमाणा । नमस्वन्ता । धृतदक्षा । अधि । गते । मित्रं ।
आसाथे इति । वरुण । इळासु । अन्तरिति ॥ ५ ॥ ३० ।

श्रुतां विश्रुतां अमर्ति रूपनामैतव शरीरदीप्तिमित्यर्थः तामनुवर्धत् अनुवर्धयन्तौ
वर्हिर्यज्ञः सइव सयथा यजुषामंत्रेणरक्ष्यते तद्वदुर्वीरक्षमाणा पालयन्तौ नमस्वन्ता अच-
वन्तौ हेघृतदक्षा आत्तबलौ हेमित्र हेवरुण हेमित्रावरुणौ युवामुक्लक्षणौसन्तौ इळासु
यागभूमिषु अंतर्मध्ये गतेधिरथे आसाथे उपविशथः रथोपिगर्तउच्यतइतियास्कः । आरो-
हथोवरुणमित्रगर्तमिति ॥ ५ ॥

५. हे अन्नवान् तथा बलसम्पन्न मित्र और वरुण, तुम दोनों विश्रुत
शरीर-दीप्ति को वर्द्धित करते हो । यज्ञ जैसे मन्त्र-द्वारा रक्षित होता है,
उसी प्रकार तुम दोनों भी पृथ्वी का पालन करो । तुम दोनों यज्ञ-भूमि
के मध्यस्थित रथ पर आरोहण करो ।

अथषष्ठी—

अक्रविहस्तासुकृतेपरस्पायत्रासाथेवरुणेळास्वन्तः ।

राजानाक्षत्रमहंणीयमानासहस्रस्थूणंविभृथःसहद्वौ ॥ ६ ॥

अक्रविहस्ता । सुकृते । परःऽपा । यम् । त्रासाथे इति ।

वरुणा । इळासु । अन्तरिति । राजाना । क्षत्रम् । अहंणीयमाना ।

सहस्रंऽस्थूणम् । विभृथः । सह । द्वौ ॥ ६ ॥

अक्रविहस्ता अरुणहस्तौ दानशूरावित्यर्थः कस्मै सुकृते शोभनस्तुतिकर्त्रे पर-
स्पा परस्तात्पातारौ रक्षितारौ हेवरुणा मित्रावरुणौ युवां यंयजमानं इळासु यागभूमि-
षु अन्तर्मध्ये त्रासाथे रक्षथः तस्मै सुकृते अक्रविहस्ता परस्पाचभवथेतिसंबन्धः किंच
युवांराजाना राजमानौ अहणीयमाना अक्रुध्यन्तौ द्वौ परस्परंसहसाहित्येन क्षत्रं धनं
सहस्रस्थूणं अनेकावष्टंभकस्तंभोपेतं सौधादिरूपंगृहं च विभृथोधारयथः सुकृते यजमा-
नाय अथवा क्षत्रं बलं अपरिमिताभिःस्थूणाभिरुपेतंरथंचागमनार्थं सहधारयथः ॥ ६ ॥

६. हे मित्र और वरुण, तुम दोनों यज्ञ-भूमि में जिस यजमान की रक्षा
करते हो, शोभन स्तुति करनेवाले उस यजमान के प्रति तुम दोनों दान-
शील होओ और उसकी रक्षा करो । तुम दोनों राजा और क्रोधविह्वल
होकर धन एवम् सहस्र स्तम्भजन्यत सौध (मंजिलवाला भवन) धारण
करते हो ।

अथसप्तमी—

हिरण्यनिर्णिगयोअस्यस्थूणाविभ्राजतेदिव्यश्वार्जनीव ।

भद्रेक्षेत्रेनिर्मितातिल्विलेवासनेमध्वोअधिगर्त्यस्य ॥ ७ ॥

हिरण्यनिर्निक् । अयः । अस्य । स्थूणा । वि । भ्राजते ।

दिवि । अश्वार्जनीइव । भद्रे । क्षेत्रे । निर्मिता । तिल्विले ।

वा । सनेम । मध्वः । अधिगर्त्यस्य ॥ ७ ॥

अन्योरथः हिरण्यनिर्निक् हिरण्यरूपं निर्निगितिरूपनाम अस्परथस्य स्थूणाः
कीलकादयः अयः हिरण्यनामैतत् अयोविकाराइत्यर्थः अयोमयावा तादृशोरथोदिवि
अन्तरिक्षे विभ्राजते किमिव अश्वार्जनीव अश्वान्यापनशीलामेघाः तानजतिगच्छतीत्य-
श्वार्जनीविद्युत् सेव दिविभ्राजते किंच भद्रे कल्याणे स्तुत्येवा क्षेत्रे देवयजने तिल्वि-
लेवा तिल्वेहने तिलुः स्निग्धा इला भूमिर्यस्यतत्क्षेत्रंतिल्विलं देवयजनं घृतसोमादिना

स्निग्धे भद्रे च क्षेत्रे निमिता स्थूणा यूपयष्टिरवस्थितः मध्वोमधुपूर्णं गर्तस्य गर्तरथं सनेम संभजेम कर्मणिषष्ठ्यौ अधीतिपूरणः अथवा गर्तस्याधि रथस्योपरि मध्वोमधुसो-मरसं सनेम स्थापयेमेत्यर्थः गर्तस्येतितुपाठे मधुनोविशेषणं दिगादित्वाद्य ॥ ७ ॥

७. इनका रथ हिरण्य है और कीलकादि भी हिरण्य ही है । यह रथ विद्युत् की तरह अन्तरिक्ष में झोला पाता है । हम लोग कल्याणकर स्यात् में अथवा यूपयष्टि-समन्वित यज्ञ-भूमि में रथ के ऊपर, सोमरस स्थापन करें ।

हिरण्यरूपमुषसोऽव्युष्टावयःस्थूणमुदितासूर्यस्य ।

आरोहथोवरुणमित्रगर्तमतश्चक्ष्वाथे अदितिर्दितिर्च ॥ ८ ॥

हिरण्यरूपम् । उषसः । विष्टौ । अयःस्थूणम् । उत्तईता ।

सूर्यस्य । आ । रोहथः । वरुण । मित्र । गर्तम् । अतः ।

चक्ष्वाथे इति । अदितिम् । दितिम् । च ॥ ८ ॥

उषसोऽव्युष्टौ प्रातःकाले इत्यर्थः सूर्यस्य उदितौ उदये सप्तकालः प्रकारान्तरेणोक्तः तस्मिन्काले हिरण्यरूपं अयःस्थूणं अयोमयशंकुं गर्तं रथं हेवरुण हेमित्र युवां गर्तमारोहथः यज्ञप्राप्तुं अतः अस्माद्धेतोः अदितिमखण्डनीयांभूमिं दितिर्खण्डितां प्रजादिकां च चक्ष्वाथे पश्यथः ॥ ८ ॥

८. हे मित्र और वरुण, तुम लोग उषाकाल में सूर्य के उदित होने पर लौहकील-समन्वित सुवर्णमय रथ पर यज्ञ में जाने के लिए आरोहण करो एवम् अदिति अर्थात् अखण्डनीय भूमि और दिति अर्थात् खण्डित प्रजा का अवलोकन करो ।

दाक्षायणयज्ञेयद्वंहिष्ठमिति नवमी द्वितीयस्याममावास्यायां मैत्रावरुणस्य हविषो याज्या सूत्रितं च—आनो मित्रावरुणाय द्वंहिष्ठं नातिविधे सुदानू इति । मैत्रावरुणे पशौ हविष पशैव याज्या सूत्रितं च—यद्वंहिष्ठं नातिविधे सुदानू हिरण्यगर्भः समवर्तताग्र इति । तत्पाठस्तु । अथ नवमी—

यद्वंहिष्ठं नातिविधे सुदानू अच्छिद्रं शर्म भुवनस्य गोपा ।

तेन नो मित्रावरुणावविष्टं सिषासन्तो जिगीवांसः स्याम ॥ ९ ॥ ३१ ॥

यत् । बंहिष्ठम् । न । अतिविधे । सुदानू इति सुदानू । अच्छिद्रम् ।

शर्म । भुवनस्य । गोपा । तेन । नः । मित्रावरुणौ । अविष्टम् ।

सिषासन्तः । जिगीवांसः । स्याम ॥ ९ ॥ ३१ ॥

हेसुदानू शोभनदानौ हेभुवनस्यगोपा गोपौयुवां बंहिष्ठं बहुतमं यदच्छिद्रं अनवच्छिन्नं
शर्म सुखं गृह्णन् नातिविधे अतिवेदुमशक्यं शर्मैति शर्मविशेषणं व्यधताडनइत्यस्मादत्युपपदे-
कृत्यार्थेकेन संप्रसारणं च तादृशं शर्म धारयतः तेन शर्मणा नोस्मानविष्टं रक्षतं हेमित्रावरुणौ
सिषासन्तो धनानि संभक्तुमिच्छन्तो वयं जिगीवांसः शत्रूणां धनानि जेतुमिच्छन्तः स्याम
भवेम ॥ ९ ॥

९. हे दानशील तथा विश्वरक्षक मित्र और वरुण, जो सुख व्याघात-
रहित, अछिन्न और बहुतम है, उस सुख को तुम दोनों धारण करते
हो। उसी सुख से हम लोगों की रक्षा करो। हम लोग अभिलक्षित धन
लाभ करें और शत्रु विजयी हों।

॥ इति चतुर्थस्य तृतीये एकविंशोऽवर्गः ॥ ३१ ॥

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमोहार्दं निवारयन् ॥ पुमर्थीश्चतुरो देयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ १ ॥
इति श्रीमद्राजाधिराजपरमेश्वरवैदिकमार्गप्रवर्तकश्रीवीरबुक्कभूपालसाम्राज्यधुरंधरेण साय-
णामात्येन विरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे ऋक्संहिताभाष्ये चतुर्थाष्टके तृतीयोऽध्यायः समाप्तः ॥ ३ ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥

यस्यनिःश्वसितवेदायोवेदेभ्योत्थिलजगत् ॥ निर्ममेतमहंवन्देविद्यातीर्थमहेश्वरं ॥ १ ॥
अष्टकस्यचतुर्थस्यतृतीयोव्याकृतःस्फुटं ॥ अध्यायःसायणार्येणचतुर्थोव्याकरिष्यते ॥ २ ॥
ऋतस्यगोपावितिसप्तर्चसप्तमंस्मृतं अत्रेयमनुक्रमणिका—ऋतस्यसप्तार्चनानाजागतमिति ।
आत्रेयोर्चनानानामऋषिः जगदीछन्दःतुलादिपरिभाषयामित्रावरुणौदेवता विनियोगोलैंगिकः ।

तत्रप्रथमा—

ॐ ऋतस्यगोपावधितिष्ठथोरथंसत्यधर्माणापरमेव्योमनि ।
यमत्रमित्रावरुणावथोयुवंतस्मैवृष्टिर्मधुमत्पिन्वतेदिवः ॥ १ ॥

ऋतस्य । गोपौ । अधि । तिष्ठथः । रथम् । सत्यधर्माणा ।
परमे । विऽओमनि । यम् । अत्र । मित्रावरुणा । अवथः ।
युवम् । तस्मै । वृष्टिः । मधुमत् । पिन्वते । दिवः ॥ १ ॥

हेऋतस्योदकस्यगोपौरक्षितारौ सत्यधर्माणा सत्यधर्माणौ युवां रथमधितिष्ठथः आरो-
हथः अस्मद्यज्ञमागमनार्थं कुत्र परमेव्योमनि निरतिशयेआकाशे हेमित्रावरुणौ युवं युवां
अत्रास्मिन्यज्ञे यं यजमानं अवथोरक्षथः तस्मैयजमानाय वृष्टिः पर्जन्योमधुमदुदकं दि-
वोद्युलोकापिन्वते सिंचितिवर्धयति ॥ १ ॥

१. हे उदक के रक्षक सत्य घर्मवाले मित्र और वरुण, तुम दोनों हमारे
यज्ञ में आने के लिए निरतिशय आकाश में रथ के ऊपर अधिरोहण करते
हो । हे मित्र और वरुण, इस यज्ञ में तुम दोनों जिस यजमान की रक्षा
करते हो, उस यजनान के लिए मेघ द्युलोक से सुमधुर वारिवर्षण
करता है ।

अथद्वितीया—

सम्राजावस्यभुवनस्यराजथोमित्रावरुणाविदधेस्वर्दृशा ।
वृष्टिवांराधोअमृतत्वमीमहेद्यावापृथिवीविचरन्तितुन्यवः ॥ २ ॥
सम्ऽराजौ । अस्य । भुवनस्य । राजथः । मित्रावरुणा । विदधे ।
स्वऽदृशा । वृष्टिम् । वा । राधः । अमृतत्वम् । ईमहे ।
आवापृथिवी इति । वि । चरन्ति । तुन्यवः ॥ २ ॥

हेमित्रावरुणौ सम्राजौ सम्यक्राजमानौ युवामस्य भुवनस्य राजथः ईशाथे स्वईशा स्वर्गस्य द्रष्टारौ युवां विदथेस्मद्यज्ञे सम्राजावितिसंबन्धः वां युवां वृष्टिं राधोधनं वृष्ट्याख्यं धनं अमृतत्वं स्वर्गं च ईमहे प्रार्थयामहे युवयोस्तन्यवोविस्तृताः रश्मयोद्यावापृथिवी विचरन्ति विविधंप्राप्नुवन्ति अथवा वृष्टिधनममृतत्वं च ईमहे ॥ २ ॥

२. हे स्वर्ग के द्रष्टा मित्र और वरुण, इस यज्ञ में राजमान होकर तुम दोनों भुवन का शासन करते हो। हम लोग तुम दोनों के निकट दृष्टिरूप धन तथा स्वर्ग की प्रार्थना करते हैं। तुम दोनों की विस्तृत रश्मियाँ द्यावा-पृथिवी के मध्य में विचरण करती हैं।

सम्राजा उग्रा वृषभा दिवस्पती पृथिव्या मित्रावरुणा विचर्षणी ।

चित्रेभि रश्रैरुपतिष्ठथो रवं द्यां वर्षयथो असुरस्य मायया ॥ ३ ॥

सम्राजौ । उग्रा । वृषभा । दिवः । पती इति । पृथिव्याः ।

मित्रावरुणा । विचर्षणी इति विचर्षणी । चित्रेभिः । अभैः ।

उपः । तिष्ठथः । रवं । द्याम् । वर्षयथः । असुरस्य । मायया ॥ ३ ॥

सम्राजौ सम्यक्राजमानौ उग्रा उदूर्णबलौ वृषभा वर्षितारौ दिवोद्युलोकस्य पती स्वामिनौ पृथिव्याश्च पती विश्वचर्षणी सर्वस्य द्रष्टारौ मित्रावरुणौ एवमहानुभावौ चित्रेभिश्चायनीयैरश्रैर्मैवैः सह रवं स्तोत्रं उपतिष्ठथः पश्चात् द्यां च वर्षयथः असुरस्योदकनिरसितुः पर्जन्यस्य मायया प्रज्ञया सामर्थ्येन ॥ ३ ॥

३. हे मित्र और वरुण, तुम दोनों अत्यन्त राजमान, उद्यतबल, वारिचर्षक, द्यावा-पृथिवी के पति और सर्वद्रष्टा हो। तुम दोनों महानुभाव विचित्र मेघों के साथ स्तुति श्रवण करने के लिए आगन्तु करो। पश्चात् वृष्टिविधायक पर्जन्य की सामर्थ्य-द्वारा द्युलोक से दृष्टि पातित करो।

मायावां मित्रावरुणा दिवि श्रिता सूर्यो ज्योतिश्चरति चित्रमायुधम् ।

तमभ्रेण वृष्ट्या गूहथो दिवि पर्जन्यद्रप्सामधुमन्त ईरते ॥ ४ ॥

माया । वायम् । मित्रावरुणा । दिवि । श्रिता । सूर्यः । ज्योतिः ।

चरति । चित्रम् । आयुधम् । तम् । अभ्रेण । वृष्ट्या ।

गूहथः । दिवि । पर्जन्य । द्रप्साः । मधुमन्तः । ईरते ॥ ४ ॥

हेमित्रावरुणा वां युवयोर्माया दिवि श्रिता आश्रिता कैषा युवयोर्माया उच्यते सूर्यः सर्वस्य प्रेरको ज्योतिर्दीप्यमानः चित्रं चायनीयमायुधं उक्तलक्षणा युधरूपश्चरति परिभ्रमत्यं तरिक्षे शत्रुमारकत्वादायुधमुच्यते तं सूर्यं अभ्रेण मेघेन वृष्ट्या दिवि गूहयोगोपायथः हे पर्जन्य देव त्वया मित्रावरुणाभ्यां प्रेरितेन मधुमन्तो द्रप्साभापः ईरते ईरन्ते त्वत्सृष्टावागच्छन्ति ॥ ४ ॥

४. हे मित्र और वरुण, जब तुम दोनों के अस्त्रभूत ज्योतिर्मय सूर्य अन्तरिक्ष में परिभ्रमण करते हैं, तब तुम दोनों की माया (सामर्थ्य) स्वर्ग में आश्रित (प्रकटित) होती है। तुम दोनों द्युलोक में मेघ और वृष्टि-द्वारा सूर्य की रक्षा करते हो। हे पर्जन्य देव, मित्र और वरुण-द्वारा प्रेरित होने पर तुम्हारे द्वारा सुमधुर वारिबिन्दु नतित होता है।

रथंयुञ्जतेमरुतःशुभेसुखंशूरोनमित्रावरुणागविष्टिषु ।

रजांसिचित्राविचरन्तितन्यवोदिवःसम्राजापयसानुक्षतम् ॥५॥

रथम् । युञ्जते । मरुतः । शुभे । सुखम् । शूरः । न । मित्रावरुणा ।

गोऽङ्घ्रिषु । रजांसि । चित्रा । वि । चरन्ति । तन्यवः । दिवः ।

सम्राजा । पयसा । नः । उक्षतम् ॥ ५ ॥

हेमित्रावरुणौ युवयोरनुग्रहात् मरुतः शुभे उदकार्थं सुखं शोभनाक्षद्वारं रथंयुञ्जते अश्वैर्योजयन्ति शूरौन शूरइव सयथायुद्धार्थंरथंयुनक्तिद्वय गविष्टिषु गवामुदकानामेषणेषुनिमित्तेषु चित्रा चायनीयानि रजांसि लोकात् तन्यवः ततास्तेमरुतोविचरन्ति विविधंचरन्ति तस्मात्तैःसहितौ हेसम्राजा युवां दिवोद्युलोकात् पयसोदकेन नोस्मानुक्षतं सिंचतं ॥ ५ ॥

५. हे मित्र और वरुण, वीर जिस प्रकार से युद्ध के लिए अपने रथ को सज्जित करता है, उसी प्रकार मरुद्गण तुम दोनों के अनुग्रह से वृष्टि के लिए सुखकर रथ को सज्जित करते हैं। वारिवर्षण करने के लिए मरुद्गण विभिन्न लोक में सञ्चरण करते हैं। हे राजमान देवो, तुम दोनों मरुतों के साथ द्युलोक से हम लोगों के ऊपर वारिवर्षण करो।

वाचंसुमित्रावरुणाविरावतीर्पर्जन्यश्चित्रांवदति त्विषीमतीम् ।

अभ्रावसतमरुतःसुमाययाद्यांवर्षयतमरुणामरेपसम् ॥ ६ ॥

वाचम् । सु । मित्रावरुणौ । इरावतीम् । पर्जन्यः । चित्राम् । वदति ।

त्विषीमतीम् । अभ्रा । वसत । मरुतः । सु । मायया । द्याम् ।

वर्षयतम् । अरुणाम् । अरेपसम् ॥ ६ ॥

हेमित्रावरुणौ युवयोरनुग्रहात् पर्जन्योमेघः सु सुष्ठु इरावतीं अजवतीमजसाधिकां चित्रां चायनीयां त्विषीमतीं दीप्तिमतीं वाचं गर्जनशब्दं वदति शब्दयति वृष्ट्यर्थं मरुतश्चाभ्रा अभ्राणि मेघाश्च सु सुष्ठु वसत आच्छादयन्ति मायया स्वप्नया युवांच पर्जन्येनमरुद्भिश्च सारुणामरुणवर्णी अरेपसं अपापां वृष्ट्याविधातिनीं द्यां वर्षयतम् ॥ ६ ॥

६. हे मित्र और वरुण, तुम दोनों के अनुग्रह से ही मेघ अन्नसाधक, प्रभाव्यञ्जक और त्रिचित्र गर्जन शब्द करता है। मरुद्गण अपनी प्रज्ञा के बल से मेघों की रक्षा, भली भाँति से करते हैं। उनके साथ तुम दोनों अरुणवर्ण तथा निष्पाप आकाश से वृष्टि पातित करते हो।

धर्मणामित्रावरुणाविपश्चिताव्रतारक्षेथे असुरस्य मायया ।

ऋतेन विश्वं भुवनं विराजथः सूर्यमाधत्थोदिविचित्र्यं रथम् ॥ ७ ॥ १ ॥

धर्मणा । मित्रावरुणा । विपःश्चिता । व्रता । रक्षेथे इति । असुरस्य ।

मायया । ऋतेन । विश्वम् । भुवनम् । वि । राजथः । सूर्यम् ।

आ । धत्थः । दिवि । चित्र्यम् । रथम् ॥ ७ ॥ १ ॥

हे मित्रावरुणा युवां धर्मणा जगद्धारकेण विपश्चिता स्तुत्येनेत्यर्थः व्रता व्रतेन कर्मणा अथवा विपश्चितास्तोतृनामैतत् यजमानेन वृष्ट्या जगद्रक्षणस्य यजमानोपिकारणं तत्कृतयाहुत्या वृष्ट्युत्पत्तेः व्रता व्रतेन युवयोः कर्मणा यज्ञादिकर्माणि रक्षेथे पालयथः असुरस्य मेघानां निरसितुः पर्जन्यस्य मायया प्रज्ञया च ऋतेनोदकेन यज्ञेन वा निमित्तेन विश्वं भुवनं सर्वभूतजातं विराजथः विदीपयथ इत्यर्थः सूर्यमासूर्यं च चित्र्यं पूज्यं रथं रंहणस्वभावं दिवि द्युलोके धत्थः धारयथो जगदुपकारार्थम् ॥ ७ ॥

७. हे विद्वान् मित्र और वरुण, तुम दोनों जगत् के उपकारक वृष्ट्यादि कार्य-द्वारा यज्ञ की रक्षा करते हो। जल के वर्षक पर्जन्य की प्रज्ञा-द्वारा उदक या यज्ञ से समस्त भूतजात को दीप्त करते हो। पूज्य और वेगवान् सूर्य को द्युलोक में धारण करो।

वरुणं वदति सप्तर्चमष्टमं सूक्तं अर्चनानस आर्षं मैत्रावरुणं पञ्चयन्तपरिभाषया आलुष्टुभं अन्त्यापंक्तिः वरुणपञ्चयन्तं त्वित्यनुक्रमणिका विनियोगोलैंगिकः ।

वरुणं वो रिशादंसमृचामित्रं हवामहे ।

परि व्रजेव बाह्वोर्जगन्वांसास्वर्णरम् ॥ १ ॥

वरुणम् । वः । रिशादंसम् । ऋचा । मित्रम् । हवामहे । परि ।

व्रजा इव । बाह्वोः । जगन्वांसा । स्वःऽनरम् ॥ १ ॥

वोयुवयोर्मध्ये व्यत्ययेन बहुवचनं रिशादसं रिशान्तिर्हि सन्तीति रिशाः शत्रवः तेषां पेरकं स्वर्णरं स्वर्गस्पनेतारं एतद्व्यवहितमप्युभयत्र संबध्यते एवंविधं वरुणं उक्तलक्षणं मित्रं च ऋचा मंत्रेण हवामहे आह्वयामः अथावप्युच्यते व्रजेव गोयूथानीव बाह्वोः बलेन परिजगन्वांसा परिगच्छन्तौ ॥ १ ॥

१. हे मित्र और वरुण, हम इस मन्त्र से तुम दोनों का आह्वान करते हैं। बाहुबल से गीयूथ के सञ्चालकद्वय की तरह दोनों शत्रुओं को अप-
सारित करो और स्वर्ग के पथ को प्रदर्शित करो।

ताबाह्वासुचेतुनाप्रयन्तमस्माअर्चते।

शेवंहिजार्यवांविश्वासुक्षामुजोगुवे ॥ २ ॥

ता । बाह्वा । सुचेतुना । प्र । यन्तम् । अस्मै । अर्चते ।

शेवम् । हि । जार्यम् । वाम् । विश्वासु । क्षामु । जोगुवे ॥ २ ॥

ता तौ युवां बाहवा बाहुना सुचेतुना सुष्ठुप्रज्ञात्रा प्रयासभूयस्त्वंजानतेत्यर्थः यद्य-
प्यात्मेवज्ञाता नहस्तः तथापि तद्धर्ममत्रारोप्यस्तूयते यद्वैतत्तावित्यस्यविशेषणं सुज्ञानवि-
त्यर्थः शोभनहस्तेन अस्मैअर्चतेस्तुवते मह्यं प्रयन्तं अभिमतंसुखंगमयतं अन्तर्भावितण्य-
थोद्गष्टव्यः यमिर्दानकर्मावाद्गष्टव्यः प्रयच्छतमित्यर्थः जार्यं स्तुत्यं शेवं सुखं वायुवयोः
संबन्धि युवाभ्यांकृतंवा विश्वासुसर्वासु क्षामु भूमिषु जोगुवे गच्छतिव्याप्नोति अवतेगवतइति
गतिकर्मसुपाठात् अयमपिगतिकर्मा अथवा जोगुवे सर्वत्रशब्दयामीत्यर्थः ॥ २ ॥

२. तुम दोनों प्रज्ञासम्पन्न हो। तुम दोनों हम स्तुतिकर्त्ता को अभि-
मत सुख प्रदान करो। हम शोभन हस्त-द्वारा स्तुति करते हैं। तुम दोनों
द्वारा प्रदत्त स्तुति-योग्य सुख सब स्थान में व्याप्त है।

यन्नूनमश्यांगतिमित्रस्ययायांपथा।

अस्यप्रियस्यशर्मण्यर्हिंसानस्यसश्विरे ॥ ३ ॥

यत् । नूनम् । अश्याम् । गतिम् । मित्रस्य । यायाम् । पथा ।

अस्य । प्रियस्य । शर्मणि । अर्हिंसानस्य । सश्विरे ॥ ३ ॥

यत्पदा नूनमिदानीं गतिं गमनमश्यांप्राप्त्यां यद्योगादनिघातः तदामित्रस्य मित्रभूत-
स्य पथा मार्गेण मित्रप्रापकेणमार्गेण यायां गच्छेयं मित्रोनयतुविद्वानित्यादिषुमित्रस्येष्टदेश-
गमयितृत्वंप्रसिद्धं नकेवलमहमेकएवगन्ता किन्तु सर्वेपितथागमनित्याह अस्यप्रियस्यमित्र-
स्येत्यर्थः अर्हिंसानस्य अर्हिसतः यतोयमहन्ता अतःप्रियइत्यर्थः तस्यशर्मणि सुखे गृहेस्था-
नेवा सश्विरे संगताः ॥ ३ ॥

३. हम अभी गमन (संगति) प्राप्त करें। मित्रभूत अथवा मित्र-
द्वारा दर्शित मार्ग से हम गमन करें। अर्हिंसक मित्र का प्रिय सुख हमें
गृह में प्राप्त हो।

युवाभ्यामित्रावरुणोपमंधेयामृचा।

यद्वक्षयेमघोनींस्तोतृणांचस्पर्धसे ॥ ४ ॥

युवाभ्याम् । मित्रावरुणा । उप॒इमम् । धेया॒म् । ऋचा ।

यत् । ह । क्षये । म॒घोना॑म् । स्तो॒तृणा॑म् । च । स्पर्ध॒से ॥ ४ ॥

हेमित्रावरुणा युवाभ्यांदातव्यं उपमं उपसमीपेमीयमानंधनं ऋचा स्तुत्यासाधनेन धेयां धारयामि यद् यवस्वल्बु युवाभ्यां सकाशादाप्तंधनं मघोनां धनवतां अदातृणां स्तोतृणांच क्षये गृहे स्पर्धसे स्पर्धनाय भवति धनिकानां स्तोतृणांच धनाधिक्यविषये स्पर्धा भवतीत्यर्थः अपरिमितंधनं भवतीति भावः ॥ ४ ॥

४. हे मित्र और वरुण, हम तुम, दोनों की स्तुति करके इस प्रकार धन धारण करेंगे कि धनिकों और स्तुतिकर्ताओं के घर में ईर्ष्या का उदय होगा ।

आनो॑मि॒त्रसु॒दीति॑भिर्वरु॒णश्च॒स॒धस्थ॒आ ।

स्वेक्षये॑म॒घोना॑स॒खीना॑च॒वृध॒से ॥ ५ ॥

आ । नः । मि॒त्र । सु॒दीति॑भिः । वरु॒णः । च । स॒धस्थे॑ । आ ।

स्वे । क्षये॑ । म॒घोना॑म् । स॒खीना॑म् । च । वृ॒धसे॑ ॥ ५ ॥

हेमित्र त्वंचवरुणश्च सुदीतिभिः सुदीप्तियुक्तौ युवां नोस्मभ्यं सधस्थे सह-स्थानेयज्ञे आगच्छतं द्वितीयआकारो नर्थक आदारार्थो वा किमर्थमिति उच्यते मघोनां धनवतां हविष्मतां सखीनांच युवयोः सखीभूतानामस्माकं क्षये गृहे स्वे स्वकीये वृधसे वर्धनाय ॥ ५ ॥

५. हे मित्र, हे वरुण, तुम दोनों सुन्दर दीप्ति से युक्त होकर हमारे यज्ञ में उपस्थित होओ । ऐश्वर्यशाली यजमानों के गृह में एवम् तुम दोनों के मित्रों के अर्थात् हमारे गृह में समृद्धि वर्द्धन करो ।

यु॒वंनो॒येषु॑वरु॒णक्ष॒त्रं बृ॒हत् बिभृ॑थः ।

उ॒रु॒णो वा॒जसा॑तये॒कृतं॑ रा॒ये स्व॒स्तये॑ ॥ ६ ॥

यु॒वम् । नः । ये॒षु । वरु॒णा । क्ष॒त्रम् । बृ॒हत् । च । बि॒भृथः॑ ।

उ॒रु । नः । वा॒जसा॑तये । कृ॒तम् । रा॒ये । स्व॒स्तये॑ ॥ ६ ॥

हेवरुणा मित्रावरुणौ युवं युवां नोस्माकं क्षत्रं बलं बृहत् ब्रह्मपरिवृढमन्त्रं च येषु स्तोत्रेषु निमित्तेषु बिभृथः धारयथः युवाभ्यां धृतं बलमन्त्रं च नोस्मभ्यं वाजसातये अन्नस्पृष्टाभाय यज्ञाय वा राये धनाय स्वस्तये क्षेमाय च उरु विस्तीर्णं कृतं कुरुतम् ॥ ६ ॥

६. हे मित्र और वरुण, हमारी स्तुतियों के निमित्त तुम दोनों हमारे लिए प्रचुर अन्न तथा बल धारण करते हो । तुम दोनों हमें अन्न, धन और कल्याण विशेष रूप से प्रदान करो ।

उच्छन्त्यामेयजतादेवक्षत्रेरुशद्गवि ।

सुतंसोमं न हस्तिभिरापृद्धिर्धावतं न राविभ्रंतावर्चनानसम् ॥ ७ ॥ २ ॥

उच्छन्त्याम् । मे । यजता । देवक्षत्रे । रुशद्गवि ।

सुतम् । सोमम् । न । हस्तिभिरः । आ । पृद्धिः । धावतम् ।

नरा । विभ्रतौ । अर्चनानसम् ॥ ७ ॥ २ ॥

उच्छन्त्यां उषसि मे सोममिति संबन्धः यजता यष्टव्यौ रुशद्गवि रोचमानरश्मौ प्रातः सवने देवक्षत्रे देवानां क्षत्रं बलं यस्मिन् गृहे तद्देवक्षत्रं तस्मिन् मे मदीयं सुतमभिषुतं सोमं न नेति संप्रत्यर्थे इदानीं हस्तिभिः हस्तवद्भिः हतैर्गतिकर्मणो हस्तशब्दः गमनसाधनपादवद्भिरित्यर्थः पृद्धिः पादवद्भिश्च पादचतुष्टयोपैतैरश्वैराधावतं आगच्छतं नरा हेनेतारौ मित्रावरुणौ ॥ ७ ॥

७. हे अधिनायक मित्र और वरुण, उपाकाल में, सुन्दर किरण से युक्त प्रातः सवन में, देव-बल-विशिष्ट गृह में तुम दोनों पूजनीय होते हो । उस गृह में हमारे द्वारा अभिषुत सोम का तुम दोनों अवलोकन करो । तुम दोनों अर्चनाना के प्रति प्रसन्न होकर गमन साधन अश्वों पर आरोहण करके अभी आगमन करो ।

यश्चिकेत तेषु लूचनवमंसूक्तं रातहव्यस्यात्रेयस्यार्षं मैत्रावरुणं यश्चिकेत तेषु लूतहव्यइत्यनुक्रमणिका । पञ्चम्यंतित्युक्तत्वात् पञ्चम्यन्तपरिभाषयानुष्ठुभं अन्त्यापंक्तिः विनियोगोलैंगिकः ।

यश्चिकेत ससुक्रतुर्देवत्रासब्रवीतुनः ।

वरुणो यस्य दर्शतो मित्रो वा वनते गिरः ॥ १ ॥

यः । चिकेत । सः । ससुक्रतुः । देवत्रा । सः । ब्रवीतु । नः ।

वरुणः । यस्य । दर्शतः । मित्रः । वा । वनते । गिरः ॥ १ ॥

यः स्तोता चिकेत जानाति स्तुतिं युवयोः ससुक्रतुः स एव शोभनकर्मा देवत्रा देवेषु स्तोतृषु मध्ये यद्वा देवेषु मध्ये युवयोरेव स्तुतिं यश्चिकेत ससुक्रतुरिति ससुकर्मा नोस्माकंब्रवीतु स्तुतिं परमुपदिशतु यस्य दर्शतो दर्शनीयो वरुणो दर्शनीयो मित्रो वा मित्रश्च वाशब्दार्थे गिरोऽस्मदीयास्तुतीर्वनते संभजते ॥ १ ॥

१. जो स्तोता देवों के मध्य में तुम दोनों की स्तुति जानता है, वही शोभनकर्म (अनुष्ठान) करनेवाला है । वह शोभनकर्मा स्तोता हमें स्तुतिविषयक उपदेश दे, जिनकी स्तुति को सुन्दर मूर्तिवाले मित्र और वरुण, ग्रहण करते हैं ।

ताहि श्रेष्ठवर्चसाराजानादीर्घश्रुत्तमा ।

तासत्पतीकृतावृधकृतावानाजनैजने ॥ २ ॥

ता । हि । श्रेष्ठं ऽवर्चसा । राजाना । दीर्घं श्रुतं ऽतमा । ता । सत्पती-
इति सत्पती । ऋतं ऽवर्धा । ऋतं ऽवाना । जने ऽजने ॥ २ ॥

ताहि तौ खलु मित्रावरुणौ श्रेष्ठवर्चसा प्रशस्ततेजस्कौ राजाना ईश्वरौ दीर्घश्रुत्तमा
दूरदेशादाह्वानश्रोतमौ ता तौ सत्पती सतां यजमानानां स्वामिनौ ऋतावृधा यज्ञस्योदक-
स्येवार्धयितारौ जने जने सर्वेषु स्तोत्रपुनिमित्तेषु ऋतावाना गमनवन्तौ ॥ २ ॥

२. प्रशस्त तेजवाले और ईश्वरभूत मित्रावरुण दूर देश से आहूत होने
पर भी आह्वान श्रवण कर लेते हैं । यजमानों के स्वामी और यज्ञ के
वर्द्धयिता वे दोनों प्रत्येक स्तोता के कल्याण-विधानार्थं विचरण करते
हैं ।

तावामियानोर्वसे पूर्वा उपब्रुवे सचा ।

स्वश्वासः सुचेतुना वाजाँ अभिप्रदावने ॥ ३ ॥

ता । वाम् । इयानः । अवसे । पूर्वा । उप । ब्रुवे । सचा ।

सुऽअश्वासः । सु । चेतुना । वाजान् । अभि । प्र । दावने ॥ ३ ॥

ता तौ पूर्वा पुरातनौ वां युवां इयानो गच्छन् अवसे रक्षणाय सचा सह उपब्रुवे
उपेत्य स्तौमि स्वश्वासः स्वश्वावयमात्रेयाः सुचेतुना शोभनप्रज्ञानौ युवां वाजान् अभि
अजानि अभिलक्ष्य प्र प्रकर्षेण दावने दानाय स्तुम इति शेषः यद्वा स्वश्वासः स्वश्वा द्विती-
याद्विवचनस्य शसादेशः उपब्रुव इति संबन्धः ॥ ३ ॥

३. तुम दोनों पुरातन हो । हम तुम दोनों के निकट उपस्थित होकर
रक्षा के लिए स्तवन करते हैं । वेगवान् अश्वों के अधिपति होकर हम
अन्नप्रदानार्थं तुम दोनों की स्तुति करते हैं । तुम दोनों शोभन ज्ञानवाले
हो । मित्रो अंहोश्चिदादुरुक्षयाय गातुर्वनते ।

मित्रस्य हि प्रतूर्वतः सुमतिरस्ति विधतः ॥ ४ ॥

मित्रः । अंहोः । चित् । आत् । उरु । क्षयाय । गातुम् । वनते ।

मित्रस्य । हि । प्रऽतूर्वतः । सुऽमतिः । अस्ति । विधतः ॥ ४ ॥

मित्रो देवः अंहोश्चिद अंहस्वतोपि स्तोतुः आत् अनन्तरमेव उरु उरवे क्षयाय गृहाय
निवासाय वा गातुमुपायं वनते प्रयच्छति मित्रस्य हि मित्रस्य खलु देवस्य सुमतिः शोभनबु-
द्धिः प्रतूर्वतः प्रकर्षेण हिंसतोपि विधतः परिचरतः शुश्रूषकस्य अस्ति हि भवति खलु ॥ ४ ॥

४. मित्रदेव पापी स्तोता को भी विशाल गृह में निवास करने का
उपाय बताते हैं । हिंसक परिचारक के लिए भी मित्रदेव की शोभन
बुद्धि है ।

वयंमित्रस्यावसि स्याम सप्रथस्तमे ।

अनेहसस्त्वोतयः सत्रावरुणशेषसः ॥ ५ ॥

वयम् । मित्रस्य । अवसि । स्याम । सप्रथः इतमे । अनेहसः ।

त्वाऽऊतयः । सत्रा । वरुणऽशेषसः ॥ ५ ॥

वयंयजमानामित्रस्य दुःखनिवारकस्यदेवस्य सप्रथस्तमे सर्वतःपृथुतमे अवसि रक्ष-
णे वयंस्याम भवेम किंच अनेहसःअपापाः त्वोतयः त्वयारक्षिताः वरुणशेषसः शेषइत्य-
पत्यनाम वारकाः पुत्रायेषांतेतादृशाः सत्रा वयंसर्वेसहैवभवेम ॥ ५ ॥

५. हम यजमान दुःखनिवारक मित्रदेव की विपुल रक्षा के लिए
अधिकारी हों । हम तुम्हारे द्वारा रक्षित और निष्पाप होकर हम सब
एक काल में ही वरुण के पुत्रस्वरूप हों ।

युवंमित्रेमंजनंयतथःसंचनयथः ।

मामधोनःपरिख्यतमोअस्माकमृषीणांगोपीथेनउरुष्यतम् ॥ ६ ॥ ३ ॥

युवम् । मित्रा । इमम् । जनम् । यतथः । सम् । च । नयथः । मा ।

मधोनः । परि । ख्यतम् । मो इति । अस्माकम् । ऋषीणाम् ।

गोऽपीथे । नः । उरुष्यतम् ॥ ६ ॥ ३ ॥

हेमित्रा मित्रावरुणौ युवं युवां इमंजनंस्तोतारंमांप्रति यतथः आगच्छथः आगत्यच संचन-
यथः संनयथश्चकामान्गापयथः यद्वा यतथइत्यंतर्णीतण्यथोयं अहनियतथः व्यापारेषुगमयथः
रात्रौचसंनयथः निव्यांपारंकारयथः मधोनःहविलक्षणाजवतःअस्मान् मापरिख्यतं मापरित्य-
जतं मो भैव ऋषीणामस्माकं पुत्रानपि परिख्यतं किंतु गोपीथे गौः सोमरसः तस्यपानंयस्मि-
न्सगोपीथोयज्ञः तस्मिन् नः उरुष्यतंरक्षतम् ॥ ६ ॥

६. हे मित्र और वरुण, हम तुम दोनों की स्तुति करते हैं । तुम दोनों
हमारे निकट आगमन करो । आकर समस्त अभिलक्षित वस्तु प्राप्त
कराओ । हम अन्नसम्पन्न हैं । हमारा परित्याग नहीं करना । ऋषियों
के अपात् हमारे पुत्रों का परित्याग नहीं करना । सुतसोम यज्ञ में हम
लोगों की रक्षा करना ।

आचिकितानेतिषड्भूचंदशमंसूक्तं रातहव्यस्यार्धं आनुष्टुभं मैत्रावरुणं अत्रानुक्रमणिका-
आचिकितानानुष्टुभान्विति । आद्यस्तृचोदशरात्रेचतुर्थेहनिप्रउगशस्त्रैमैत्रावरुणस्य सूत्रितचं-
आचिकितानसुक्रतूतयमुधोअग्रहणमिति ।

आचिकितानसुक्रतूदेवौमर्तरिशादसा ।

वरुणायक्रतपेशसेदधीतप्रयसेमहे ॥ १ ॥

आ । चिकितान् । सुक्रतू इति सुऋतू । देवौ । मर्त । रिशादसा ।
वरुणाय । ऋतपेशसे । दधीत । प्रयसे । महे ॥ १ ॥

हेचिकितान जानवस्तुति हेमर्त मनुष्य रातहव्यत्वमितितस्यैवंसंबोधनं सुक्रतू शोभन-
कर्माणौ रिशादसा हिंसकानां हिंसकौ देवौ आ आकारयेति शेषः आहूय च ऋतपेशसे पेशइति-
रूपनाम ऋतमुदकं उदकमेवरूपं यस्य तादृशाय वरुणाय प्रयसे मत्वर्थोलुप्यते हविल्क्षणान्वते
महे महते पूज्याय दधीत दद्याः हविरिति शेषः द्वितीयार्थे वाचतुर्थी महद्विदधीत महतो न स्य ला-
भायेति वा योज्यं ॥ १ ॥

१. हे स्तुतिविज्ञातां मनुष्य, तुम शोभनकर्म को करनेवाले और
शत्रुओं के हितक देवद्वय का आह्वान करो । उदकस्वरूप, हविल्क्षण,
अन्नवान् और पूजनीय वरुण को हव्य प्रदान करो ।

ताहि क्षत्रमविह्रुतं सम्यगसुर्यमाशाते ।

अध्वतेवमानुषं स्वर्णं धायि दर्शतम् ॥ २ ॥

ता । हि । क्षत्रम् । अविह्रुतम् । सम्यक् । असुर्यम् । आशाते इति ।
अध्व । व्रताइव । मानुषम् । स्वः । न । धायि । दर्शतम् ॥ २ ॥

ताहि हीतिहेतौ यस्मात्ता तौ क्षत्रं बलं अविह्रुतं अहिंस्यं असुर्यं असुरविघाति मह-
द्वलं सम्यगाशाते व्याप्तः अथ अतोहेतोर्मानुषं मनुष्येषु प्रवृत्तं व्रतेव कर्मैव तद्यथा मनुष्येषु नि-
यतं स्वर्णसूर्यैव सयथादिविदृश्यते तद्वत् दर्शतं दर्शनीयं बलं धायि यज्ञे निहितं ॥ २ ॥

२. तुम दोनों का बल अहिंसनीय और असुर-विघातक है अर्थात्
तुम दोनों महान् बलवाले हो । सूर्य जिस प्रकार अन्तरिक्ष में दृश्यमान
होते हैं, उसी प्रकार मनुष्यों के मध्य में तुम दोनों का दर्शनीय बल यज्ञ
में स्थापित होता है ।

तावामेषेरथानामुर्वीगव्यूतिमेषाम् ।

रातहव्यस्य सुष्टुतिं दधृक्स्तोमैर्मनामहे ॥ ३ ॥

ता । वाम् । एषे । रथानाम् । उर्वीम् । गव्यूतिम् । एषाम् ।

रातहव्यस्य । सुःस्तुतिम् । दधृक् । स्तोमैः । मनामहे ॥ ३ ॥

हेमित्रावरुणौ ता तौ प्रसिद्धौ वां युवां रथानां अस्मदीयानामेषां पुरतो वर्तमाना-
नां उर्वी प्रभूतां गव्यूतिं अतिविस्तृतमार्गं एषे गन्तुं मार्गरक्षणायेत्यर्थः तुमर्थे असेन्य-
त्ययः तदर्थं वा मनामहे स्तुमः रातहव्यस्य ऋषेः रातहव्यसंबन्धिभिः सुष्टुतिं सुष्टुतिभिः
शोभनस्तुतिसाधनैः स्तोमैः दधृक् धर्षकौ युवां ॥ ३ ॥

३. हे मित्र और वरुण, तुम दोनों रात हव्य की प्रकृष्ट स्तुति से शत्रु-
पराभवकारी बल लाभ करके हम लोगों के इस रथ के सम्मुख वहुत दूर
तक मार्गरक्षार्थं गमन करते हो । तुम दोनों हम लोगों के द्वारा स्तुत
होते हो । अधाहिकाव्यायुवदक्षस्यपूर्भिर्द्भुता ।

निकेतुनाजनानांचिकेथेपूतदक्षसा ॥ ४ ॥

अध । हि । काव्या । युवम् । दक्षस्य । पूऽभिः । अद्भुता ।

नि । केतुना । जनानाम् । चिकेथे इति । पूतदक्षसा ॥ ४ ॥

अध अपिच हिपसिद्धौ काव्या स्तुत्यौ युवं युवां दक्षस्य प्रवृद्धस्य ममपूर्भिः
पूरकैः स्तवैः हेअद्भुता महान्तौ आश्चर्यभूतौ सन्तौ केतुना प्रज्ञानेन अनुकूलेन यद्वा ज-
नानां यजमानानामित्यर्थः स्तोत्रं निचिकेथे नितरां जानीथः हेपूतदक्षसा शुद्धबलौ युवां ॥ ४ ॥

४. हे स्तुतियोग्य और हे शुद्ध बलवाले देवद्वय, हम प्रवृद्धमान की
पूरक स्तुति से तुम दोनों अत्यन्त आश्चर्यभूत हो । तुम दोनों अतुकूल मन
से यजमानों के स्तोत्र को जानते हो ।

तदृतं पृथिविबृहच्छ्रवणक्षणीणाम् ।

जयसानावरं पृथ्वतिक्षरन्ति यामभिः ॥ ५ ॥

तत् । कृतम् । पृथिवि । बृहत् । श्रवः । ऽण्षे । ऋणीणाम् ।

जयसानौ । अरम् । पृथु । अति । क्षरन्ति । यामभिः ॥ ५ ॥

हेपृथिविदेवि त्वयि तव सर्वैरर्ध्यमानत्वेन प्रसिद्धं बृहत् प्रभूतं कृतमुदकं ऋणी-
णां स्तोतृणामस्माकं श्रवणेषु अक्षस्यैषणोसति जयसानौ गच्छन्तौ छन्दस्यसानचूशुजम्पामि-
त्यसानचू जयतेरपि भवति चित्तइत्यन्तोदात्तः अरं अलं अत्यर्थं पृथुयथाभवति तथा
यामभिर्गमनैः अतिक्षरन्ति अत्यर्थं वर्षतः व्यत्ययेन बहुवचनम् ॥ ५ ॥

५. हे पृथिवी देवी, हम ऋषियों के प्रयोजन को सिद्ध
करने के लिए तुम्हारे ऊपर प्रभूत जल अवस्थित है । गमनशील
देवद्वय निज गति विधिद्वारा अति प्रचुर परिमाण में बारि-वर्षण
करते हैं ।

आयद्दामीयचक्षसामित्रव्यंचसूर्यः ।

व्यचिष्टे बहुपाय्ये यते महिस्वराज्ये ॥ ६ ॥ ४ ॥

आ । यत् । वाम् । ईयः । चक्षसा । मित्रा । व्यम् । च । सूर्यः ।

व्यचिष्टे । बहुपाय्ये । यते महि । स्वराज्ये ॥ ६ ॥ ४ ॥

हेर्यचक्षसा व्यासदर्शनौ हेमित्रा मित्रावरुणौ वां युवां यत् येवयंच सूरयः स्तोतारः
आ आह्वयामः व्यचिष्टे अत्यन्तविस्तृते बहुपाय्ये बहुभिर्गन्तव्ये बहुभीरक्षितव्येवा स्व-
राज्ये स्वराट्वाय एवंविधराज्यार्थं यतेमहि गच्छेम ॥ ६ ॥

६. हे दूरदर्शी मित्र और वरुण, हम और स्तोता लोग तुम दोनों
का आह्वान करते हैं। हम तुम्हारे सुविस्तीर्ण और बहुतों-द्वारा गन्तव्य
अथवा बहुतों के द्वारा रक्षितव्य राज्य में गमन करें।

॥ इतिचतुर्थस्यचतुर्थेचतुर्थोवर्गः ॥४॥

बळित्थादेवेतिपंचर्चमेकादशसूक्तं अत्रेयमनुक्रमणिका—बळित्थापंचयजतइति यजतो-
मात्रेयऋषिः आनुष्टुभ्रंत्वित्युक्तत्वादिदमप्यानुष्टुभ्रं मित्रावरुणौदेवता विनियोगोलैंगिकः।

बळित्थादेवनिष्कृतमादित्यायजतंबृहत् ।

वरुणमित्रार्यमन्वर्षिष्ठक्षत्रमांशाथे ॥ १ ॥

बट् । इत्था । देवा । निःस्कृतम् । आदित्या । यजतम् । बृहत् ।

वरुण । मित्र । अर्यमन् । वर्षिष्ठम् । क्षत्रम् । आशाथे इति ॥ १ ॥

हेदेवा द्योतमानौ हेआदित्या अदितेःपुत्रौ हेवरुण हेअर्यमन् अरीणानियमितार्मि-
भदेव युवां बट् सत्यं अबाध्यं इत्था इत्थं इदानीं वर्तमानप्रकारेण यजतं यष्टव्यं
बृहदतिप्रवृद्धं वर्षिष्ठं प्रवृद्धतमं क्षत्रं बलं आशाथे अश्रुवाथे यद्वा अर्यमा पृथगेव
निर्देष्टव्यः द्विवचनं बहुवचनीकर्तव्यम् ॥ १ ॥

१. हे द्युतिमान् अदिति पुत्र मित्र, वरुण और अर्यमा, तुम सब अन्नी
वर्तमान प्रकार से यजनीय बृहत् और अत्यन्त प्रवृद्ध बल धारण करते हो।

आयद्योर्निहिरण्ययंवरुणमित्रसदथः ।

धर्ताराचर्षणीनांयन्तंसुम्नंरिशदसा ॥ २ ॥

आ । यत् । योर्निम् । हिरण्ययम् । वरुण । मित्र । सदथः ।

धर्तारा । चर्षणीनाम् । यन्तम् । सुम्नम् । रिशादसा ॥ २ ॥

यद्यस्माद्विरण्ययं हितरमणीयं योर्नि यज्ञभूमिं हेवरुण हेमित्र आसदथः आग-
च्छथः तस्माच्चर्षणीनां मनुष्याणां धर्तारा धारकौच हेरिशदसा हिंसकानक्षितारौयुवा
अस्मभ्यं सुम्नं सुम्नं यन्तं कुरुतमित्यर्थः ॥ २ ॥

२. हे मित्र और वरुण, हे मनुष्यों के रक्षक तथा शत्रुसंहारक, जब
तुम लोग आनन्दजनक यज्ञभूमि में आगमन करते हो, तब तुम लोग हमें
सुखी करते हो।

अथतृतीया—

विश्वेहि विश्ववेदसो वरुणो मित्रो अर्यमा ।

व्रता पदेव सश्चिरे पांति मर्त्यं रिषः ॥ ३ ॥

विश्वे । हि । विश्ववेदसः । वरुणः । मित्रः । अर्यमा ।

व्रता । पदाद्वैव । सश्चिरे । पान्ति । मर्त्यम् । रिषः ॥ ३ ॥

विश्वेहि सर्वेऽपि हीति अप्यर्थे विश्ववेदसः सर्वविदः सर्वधनावा वरुणो मित्रो-
र्यमा चैते त्रयः सर्वे व्रतास्मदीयानि कर्माणि पदेव स्थानानीव सश्चिरे संगता भवन्ति
आपत्यच मां मर्त्यं रिषो हिंसकाश्च पान्ति रक्षन्ति ॥ ३ ॥

३. सर्वविद् मित्र, वरुण, अर्यमा अपने-अपने पद (स्थान) के अनु-
रूप हमारे यज्ञ में संगत होते हैं और हिंसकों से मनुष्यों की रक्षा करते
हैं ।

ते हि सत्याऋतस्पृशऋतावानोजनेजने ।

सुनीथासः सुदानवो अंहोश्चिदुरुचक्रयः ॥ ४ ॥

ते । हि । सत्याः । ऋतस्पृशः । ऋतवानः । जनेजने ।

सुदनीथासः । सुदानवः । अंहोः । चिद् । उरुचक्रयः ॥ ४ ॥

ते हि ते खलु सत्याः सत्यभूताः सत्यफलावा ऋतस्पृश उदकस्पृश त्वस्पृशः ऋ-
तावानो यज्ञवन्तः जनेजने सर्वेषु यजमानेषु सुनीथासः सुनयनाः सुदानवः सुदानाः ही-
ति प्रसिद्धवाचो सर्वत्र संबन्धनीयः एवमहानुभावा वरुणादयः अंहोश्चिद् चिदप्यर्थे पापिनो-
पि स्वस्तो वरुचक्रयः प्रभूतधनादिकर्तारः ॥ ४ ॥

४. वे सत्यदर्शा, जलवर्षा और यज्ञरक्षक हैं । वे प्रत्येक यजमान
को सत्य प्रदर्शित करते हैं और प्रचुर दान करते हैं । वे महानुभाव
वरुणादि पापी स्तोता को प्रभूत धन प्रदान करते हैं ।

अथपंचमी—

कोनुवा मित्रास्तुतो वरुणो वातनूनाम् ॥

स्तस्ववा मे षते मतिरत्रिभ्य ईषते मतिः ॥ ५ ॥ ५ ॥

कः । नु । वा । मित्र । अस्तुतः । वरुणः । वा । तनूनाम् । तत् । सु ।

वा । आ । ईषते । मतिः । अत्रिभ्यः । आ । ईषते । मतिः ॥ ५ ॥ ५ ॥

हेमित्र वां युवयोर्मध्ये त्वंचवरुणोवा कोनुअस्तुतः सवैरस्तूयमानःकोस्ति उभौअ-
पिस्तुत्यौइत्यर्थः तनूनामितिवृतीयार्थेषष्ठी तनुभिस्तुतिभिरस्तुतइतिसंबंधः अत्रमित्रशब्दे-
नमित्रस्यैकस्यैवसंबोधनं वरुणोळास्वन्तरित्यत्रेवात्रद्विवचनसूचकस्याकरस्यानाम्नानात् लो-
केषु बहुषुसंनिहितेषु एकमेवसंबोध्य युवयोरिदंयुष्माकमिदमितिप्रयुजते तत् तस्मात् य-
स्मात्सर्वैस्तुवन्तितस्मात् तनूनामित्येतद्भवहितमपिउत्तरत्रवायोज्यं तनूनामल्पमतीनां अ-
स्माकंमतिःस्तुतिर्वा युवां आईषते अभिगच्छति अत्रिभ्योत्रिगोत्रेभ्यः अस्मभ्यं अस्म-
दीयमतिः एषते आदरार्थंपुनर्वचनं ॥ ५ ॥

५. हे मित्र और वरुण, तुम दोनों के मध्य में सबके द्वारा स्तुतियों
से कौन अस्तूयमान है ? अर्थात् दोनों ही स्तुतियोग्य हैं। हम लोग
अल्प बुद्धि हैं। हम लोग तुम्हारा स्तवन करते हैं। अत्रिगोत्रज लोग
तुम्हारा स्तवन करते हैं।

॥ इतिचतुर्थस्यचतुर्थेपंचमोवर्गः ॥ ५ ॥

प्रवोमित्रायेतिपंचचैद्वादशंसूक्तं आत्रेयस्ययजतस्यार्थं गायत्रं मैत्रावरुणं तथाचानु-
क्रम्यते—प्रवोगायत्रमिति । अग्निष्टोमेप्रातःसवने मैत्रावरुणशस्त्रे एतत्सूक्तं सूत्रितंच—प्रवोमित्रा-
यप्रमित्रयोर्वरुणयोरिति । अभिष्ववषळहे पृष्ठचषडहेच स्तोमनिमिच्छावापार्थमिदमादीनिद्वि-
तीयवर्जितानि चत्वारिसूक्तमि तथैवसूत्रितं—प्रवोमित्रायेतिचतुर्णांद्वितीयमुद्धरेदिति ।

प्रवोमित्रायगायतवरुणायविपागिरा । महिंक्षत्राहृतंबृहत् ॥ १ ॥

प्र । वः । मित्राय । गायत । वरुणाय । विपा । गिरा ।

महिंक्षत्रौ । ऋतम् । बृहत् ॥ १ ॥

हेमदीयाऋत्विजः वीयूयमित्यर्थः मित्रायवरुणायच विपा व्याप्तया गिरा स्तुत्या
प्रगायत स्तुर्विकुरुत स्तुत्यास्तुवतेत्येतत्पाकंपचतीतिवत् हेमहिंक्षत्रौ प्रभूतबलौ युवां कृतं
ममं बृहत् महत् अतिप्रशस्तंस्तुत्यर्थमागच्छतमितिशेषः अथवा महत्प्रभूतं कृतं स्तोत्रं शृणु-
वमितिशेषः ॥ १ ॥

१. हे हमारे ऋत्विजो, तुम लोग उच्च स्वर से मित्र और वरुण
का भली भाँति से स्तवन करो । हे प्रभूत बलशाली मित्र और वरुण, तुम
दोनों इस महायज्ञ में उपस्थित होओ ।

अथद्वितीया—

सम्राजायाधृतयोनीमित्रश्चोभावरुणश्च । देवादेवेषुप्रशस्ता ॥ २ ॥

सम्राजा । या । धृतयोनीइतिधृतयोनी । मित्रः । च ।

वृषा । वरुणः । च । देवा । देवेषु । प्रशस्ता ॥ २ ॥

या यौमित्रश्चवरुणश्च परस्परापेक्षयाचशब्दः उभा उभौ सद्भाजा सर्वस्यस्वामिनौ धृ-
तयोनी उदकस्योत्पादकौ देवौ द्योतमानौ देवेषुमध्ये प्रशस्ता प्रकर्षेणस्तुत्यौ तौ गायतेतिपू-
र्व्वान्वयः ॥२॥ जो मित्र और वरुण दोनों ही परस्परापेक्षा सबके स्वामी, जल के
उत्पादक, द्युतिमान् और देवों के मध्य में अतिशय स्तुत्य हैं, हे ऋत्विजो,
तुम लोग उन दोनों की स्तुति करो ।

नानःशक्तं पार्थिवस्य महोरायो दिव्यस्य । महिवांक्षत्रदेवेषु ॥ ३ ॥

ता । नः । शक्तम् । पार्थिवस्य । महः । रायः । दिव्यस्य । महि ।
वाम् । क्षत्रम् । देवेषु ॥ ३ ॥

ता तौ देवौ नोस्मदर्थं पार्थिवस्य पृथिवीसंबद्धस्य दिव्यस्य दिविभवस्यच महोमहतो-
रायोधनस्य शक्तं समर्थोभवत् दातुमितिशेषः हेदेवौ वायुवयोर्महि महत्पूज्यं क्षत्रं बलं देवे-
षु प्रसिद्धंस्तुमइतिशेषः ॥ ३ ॥

३. वे दोनों देव हम लोगों को पार्थिव धन तथा दिव्य धन दोनों ही
देने में समर्थ हैं । हे मित्र और वरुणदेव, तुम दोनों का पूजनीय बल देवों
के मध्य में प्रसिद्ध है । हम लोग उसका स्तवन करते हैं ।

ऋतमृतेन सपन्तेषिरंदक्षमाशाते । अद्भुहादेवौ वर्धते ॥ ४ ॥

ऋतम् । ऋतेन । सपन्ता । इषिरम् । दक्षम् । आशाते इति ।
अद्भुहा । देवौ । वर्धते इति ॥ ४ ॥

ऋतेनोदकेननिमित्तेन ऋतं यज्ञं सपन्ता स्पृशन्तौ इषिरं एषणवन्तं दक्षं प्रवृद्धं यजमानं
हविर्वा आशाते व्यामुतः अद्भुहा अद्रोग्धारौ देवौ मित्रावरुणौ युवांवर्धते प्रवृद्धौभवतः ॥४॥

४. उदक-द्वारा यज्ञ का स्पर्शन करके वे दोनों देव अन्वेषणकारी
प्रवृद्ध यजमान को अथवा हव्य को व्याप्त करते हैं । हे द्रोहरहित मित्रा-
वरुण देव, तुम दोनों प्रवृद्ध होते हो ।
अथपंचमी-

वृष्टिद्यावारीत्यापेषस्पतीदानुमत्याः । बृहन्तंगर्तमाशाते ॥५॥६॥

वृष्टिऽद्यावा । रीतिऽआपा । इषः । पती इति । दानुऽमत्याः ।
बृहन्तम् । गर्तम् । आशाते इति ॥ ५ ॥ ६ ॥

वृष्टिद्यावा वृष्ट्यर्थ्याद्यौःस्तुतिर्ययोस्तौवृष्टिद्यावा अथवा वृष्टिर्बर्षिका घौरन्तरिक्षं या-
स्यां तौ वादृशौ रीत्यापा रीगविवेषणयोः रीतिः प्राप्तिः सैवआपांआशिरभिगम्यादिर्ययोस्तौ

वाहशौ इषोचस्य पती स्वामिनौ वृष्टिपदत्वावस्वामित्वं दानुमत्याः दानवत्याः दातृषु उचिताया-
इत्यर्थः एतद्विशेषणं एवमहानुभावौ बृहन्तं महान्तं गर्तं रथमाशातेव्यामुतः अधिविष्ठतो-
यागार्थं ॥ ५ ॥

५. जिन दोनों के द्वारा अन्तरिक्ष वर्षणकारी होता है, जो दोनों
अभिमत फल के प्रापक हैं, वृष्टिप्रद होने से जो अन्न के अधिपति हैं, और
जो दाता के प्रति अनुकूल हैं, वे दोनों महानुभाव यज्ञ के लिए महान् रथ
पर अधिविष्ठत होते हैं ।

॥ इतिचतुर्थस्यचतुर्थेऽष्टोवर्गः ॥ ६ ॥

त्रीरोचनेतिचतुर्केचनयोदशसूक्तं उरुचकिर्नामात्रेयऋषिः त्रिष्टुप् मित्रावरुणौदेवता
अनुक्रम्यतेच—त्रीरोचनाचतुष्कमुरुचकिरिति । विनियोगोलैंगिकः ।

त्रीरोचनावरुणत्रीरुतद्यूनत्रीणिमित्रधारयथोरजांसि ।

वावृधानावमर्तिक्षत्रियस्यानुव्रतरक्षमाणावजुर्यम् ॥ १ ॥

त्री । रोचना । वरुण । त्रीन् । उत । द्यून् । त्रीणि । मित्र ।

धारयथः । रजांसि । वृधानौ । अमर्तिम् । क्षत्रियस्य ।

अनु । व्रतम् । रक्षमाणौ । अजुर्यम् ॥ १ ॥

हेवरुण हेमित्र युवां त्री त्रीणि रोचना रोचनानि द्युलोकान्धारयथइतिसंबन्धः उत
अपिच त्रीन्द्यून् द्योतमानानंतरिक्षलोकान् धारयथः तथात्रीणिरजांसि भूलोकान् कीदृशौ
युवां वावृधाना वर्धमानौ क्षत्रियस्य क्षत्रं बलं तद्वतइन्द्रस्य यद्वा क्षत्रियजातीयस्ययजमानस्य
अमर्ति रूपनामैतत् रूपव्रतंकर्मच अजुर्यं अजीर्णं अविरतंवा रक्षमाणौ ॥ १ ॥

१. हे वरुण, हे मित्र, तुम दोनों रोचमान तीन द्युलोकों को धारण
करते हो, तीन अन्तरिक्ष लोकों को धारण करते हो और तीन भूलोकों को
धारण करते हो । तुम दोनों क्षत्रिय यजमान के अथवा इन्द्र के रूप और
कर्म की अविरत रक्षा करते हो ।

इरावतीवरुणधेनवोवांमधुमद्वौसिन्धवोमित्रदुह्ने ।

त्रयस्तस्थुर्वृषभास्तिसृणां धिषणानरितोधाविद्युमन्तः ॥ २ ॥

इरावतीः । वरुण । धेनवः । वाम् । मधुमत् । वाम् । सिन्धवः ।

मित्र । दुह्ने । त्रयः । तस्थुः । वृषभासः । तिसृणाम् । धिषणानाम् ।

रेतःधाः । वि । द्युमन्तः ॥ २ ॥

हेवरुण हेमित्र वायुवयोराज्ञया धेनवोगावः इरावसीः इराक्षीरलवणात-
द्वस्योभवन्ति तथार्सिधवः स्यन्दनशीलमेधानघोवा मधुमत् मधुरसमुदकं दुहे दुहन्ति तस्या-
त्रयः त्रिसंख्याकावृषभासोवर्षितारः रेतोधाः उदकस्यधारकाः द्युमतोदीक्षिमन्तः अग्निवाय्वा-
दित्याः तिसृणां त्रिसंख्याकानां धिषणानां स्थानानां पृथिव्यन्तरिक्षद्युलोकानां स्वामिनः स-
न्धः वि विविधं प्रत्येकं तस्थुस्तिष्ठन्ति युवयोरनुग्रहादत्रयोपि देवास्त्रिषु स्थानेषु वर्तन्त्यर्थः ॥ २ ॥

२. हे मित्र और वरुण, तुम दोनों की आज्ञा से गोएँ दुग्धवती होती
हैं। स्यन्दनशील मेघ वा नदियाँ सुमधुर जल प्रदान करती हैं। तुम दोनों
के अनुग्रह से जलवर्षक मौर उदकधारक तथा द्युतिमान अग्नि, वायु
और आदित्य नामक तीन देव पृथिवी, अन्तरिक्ष तथा द्युलोक के स्वामी
होकर प्रत्येक अधिष्ठित होते हैं।

प्रातर्देवीमर्दिति जोह्वीमि मध्यन्दिन उदिता सूर्यस्य ।

राये मित्रावरुणा सर्वताते ळेतो काय तनयाय शंयोः ॥ ३ ॥

प्रातः । देवीम् । अर्दितिम् । जोह्वीमि । मध्यन्दिने । उत्तुङ्गता ।

सूर्यस्य । राये । मित्रावरुणा । सर्वताता । ईळे । तोकाय ।

तनयाय । शम् । योः ॥ ३ ॥

अहृष्टुषिः प्रातः प्रातःकाले अदितिमखंडनीयां देधानां जननीं देवीं घोषमानां
जोह्वीमि आह्वयामि तथामध्यन्दिने सूर्यस्य उदिता उदितौ तत्तदृष्टिकाले माध्यन्दिने सवने
जोह्वीमि हेमित्रावरुणा युवां राये धनप्राप्तये सर्वतातौ यज्ञे ईळे स्तौमि पुनः किमर्थः लोकाम्
पुत्राय तनूयाय तत्पुत्राय च शं अरिष्टशमनाय योः सुखस्य मिश्रणाय च ईळइति ॥ ३ ॥

३. प्रातःकाल में और सूर्य के समृद्धि काल में अर्थात् माध्यन्दिन
सवन में हम ऋषि देवों की द्युतिमती जननी अदिति का आह्वान करते
हैं। हे मित्र और वरुण, हम धन, पुत्र, पौत्र, अरिष्ट शान्ति और सुख
के लिए तुम दोनों का स्तवन, यज्ञ में, करते हैं।

या धर्तार रजसोरोचनस्योतादित्यादिव्यापार्थिवस्य ।

नर्वादेवा अमृता आमिनन्ति व्रतानि मित्रावरुणा ध्रुवाणि ॥ ४ ॥ ७ ॥

या । धर्तार । रजसः । रोचनस्य । उत । आदित्याः । दिव्या ।

पार्थिवस्य । न । वाम् । देवाः । अमृताः । अमि । मिनन्ति । व्रतानि ।

मित्रावरुणा । ध्रुवाणि ॥ ४ ॥ ७ ॥

या यौ रोचनस्य रोचमानस्य रजसोलोकस्य स्वर्गस्थस्येत्यर्थः उतापि पार्थि-
वस्य रजसोवातौ धर्तारौ आदित्या अदितोऽपुत्रौ दिव्या विविधौ तौ युवा ईळइति ॥

वज्रसंख्यः हेमित्रावरुणा वायुवयोः ध्रुवाणि व्रतानिकर्माणि देवाः अन्येइन्द्रादयः अ-
वृताः अक्षरणावर्माणोपि नाभिनन्ति नहिंसन्ति यतोध्रुवाणि अतइत्यभिप्रायः ॥ ४ ॥

४. हे ध्रुलोकोत्पन्न अदिति-पुत्रद्वय, तुम दोनों ध्रुलोक तथा भूलोक
के धारणकर्ता हो । हम तुम दोनों का स्तजन करते हैं । हे मित्र और वरुण,
तुम्हारे कार्य स्थिर हैं, उन कार्यों की हिंसा इन्द्र आदि अनर देवगण भी
नहीं कर सकते हैं ।

पुरूरुणेतिचतुर्कचतुर्दशसूक्तं उरुचक्रैरायं गायत्रं मैत्रावरुणं पुरूरुणागायत्रंत्वित्यनु-
क्रमणिका पृष्ठ्याभिष्टवषडहयोःप्रातःसवने आवापार्थत्वेनेदमपिसूक्तंपूर्वसूक्तेनसह प्रवोमित्रा-
येतिचतुर्णांद्वितीयमुद्धरेदितिसूक्तं चातुर्विंशेहनिप्रातःसवनेमैत्रावरुणशस्त्रेआद्यस्तुचःषळहस्तो-
व्रियसंज्ञकः सूत्रितंच—पुरूरुणाचिन्धस्तिप्रतिवांसूरुदितइति ।

पुरूरुणाचिद्द्वयस्यवौनूनंवावरुण । मित्रवंसिवांसुमतिम् ॥ १ ॥

पुरू॒रुणा॑ । चि॒त् । हि । अ॒स्ति । अ॒वः । नून॑म् । वा॒म् । व॒रुण॑ ।
मि॒त्र । वं॒सि । वा॒म् । सु॒म॒तिम् ॥ १ ॥

हेमित्रावरुणौ वायुवयोः पुरूरुणाचि अत्र सोः सुपांसुलुगित्याकारः पुरोरपिबहुउरु-
बहुतरं अथवा पुरुचतदुरुचपुरूरु अत्यन्तमुरुतरमित्यर्थः तादृगवोरक्षणं नूनं निश्चयेन अ-
स्ति हिमसिद्धौ चिदितिपूरणः हेवरुण हेमित्र वायुवयोः सुमतिं अनुग्रहबुद्धिं वंसि संभजेय
यस्मादवोस्तितास्माद्वंसीतिभावः ॥ १ ॥

१. हे मित्र और वरुण, तुम दोनों का रक्षण-कार्य निश्चय ही अत्यन्त
दीर्घतर है । हे वरुण और मित्र, हम तुम दोनों की अनुग्रहबुद्धि का सम्भ-
जन करें ।

तावांसम्यगद्रुहाणेप्रमश्यामधार्यसे । वयंतेरुद्रास्याम ॥ २ ॥

ता॑ । वा॒म् । स॒म्यक् । अ॒द्रुहा॑णा । इ॒षम् । अ॒श्या॒म् । धा॒र्य॒से ।
व॒धम् । ते । रु॒द्रा । स्या॒म् ॥ २ ॥

हेअद्रुहाणा हेअद्रोधारौ ता तौ प्रसिद्धौवा युवांसम्यक्स्तुमइतिशेषः स्तोतारोवयं इषम-
र्धं धार्यसे पानाय भोजनाय अश्याम प्राप्नुयाम हेरुद्रा रुतः दुःखात् द्रावयितारौ रुदन्निद्रै-
षणीयौवा वेस्तोतारोवयं स्याम भवेम समृद्धादितिशेषः युवांभ्यांस्वभूतावांस्याम ॥ २ ॥

२. हे द्रोहविवर्जित देवद्वय, हम तुम दोनों के निकट से भोजन के
लिए अन्नलाभ करें । हे रुद्रो, हम लोग तुम्हारे स्तोता हों । समृद्ध हों
अथवा तुम्हारे ही हों ।

पातं नौरुद्रापायुभिरुतत्रायेथां सुत्रात्रा ।
तुर्यामदस्यून्तनूभिः ॥ ३ ॥

पातम् । नः । रुद्रा । पायुभिः । उत । त्रायेथाम् । सुत्रात्रा ।
तुर्याम । दस्यून् । तनूभिः ॥ ३ ॥

हेरुद्रा उक्तरूपौ देवौ युवां नोस्मान् पायुभिः रक्षणैः पातं रक्षतं उतापिच सुत्रात्रा शो-
भनेनत्राणेन त्रायेथां पालयेथां इष्टप्राप्त्यनिष्टपरिहारभेदेनभेदः स्तोत्रादिवैकल्याच्छत्रोर्वा
त्रायेथां अभिमतप्रापणेनरक्षतमित्यर्थः वयंच तनूभिः पुत्रादिभिःसहिताः स्वयिरैर्गैर्वा दस्यून्
शत्रून्तुर्याम हिंस्याम तरेमवा ॥ ३ ॥

३. हे रुद्ररूप देवद्वय, तुम दोनों रक्षा-द्वारा हमारी रक्षा करो । शोभन
व्राण-द्वारा पालन करो, अर्थात् इष्ट की प्राप्ति हो, अनिष्ट का
निराकरण हो और अभिमत फल लाभ हो । हम अपने पुत्रों के साथ अथवा
अपने शरीर से ही शत्रुओं को हिंसित करें ।

माकस्याद्भुतक्रतूयक्षंभुजेमातनूभिः ।
माशेषंसामातनंसा ॥ ४ ॥ ८ ।

मा । कस्य । अद्भुतक्रतू इत्यद्भुतः क्रतू । यक्षम् । भुजेम । तनूभिः ।
मा । शेषंसा । मा । तनंसा ॥ ४ ॥ ८ ॥

हेअद्भुतक्रतू आश्चर्यकर्माणौ वयं कस्य अन्यस्यकस्यच नयक्षं पूजितं धनंमाभुजेम
माभुंजीमहि तनूभिरस्मदीयैरवयवैः युवयोरनुग्रहात् समृद्धावयं अन्यथावयंकस्यचिद्धनेन
शरीरपोषणं कुर्मइत्यर्थः तथा शेषसा अपत्येनसहितामाभुजेम तनसा पौत्रादिनासहितामाभुजेम
अस्मात्कुलेनकेपिभुंजीमहीत्यर्थः ॥ ४ ॥

४. हे आश्चर्य-जनक कर्म करनेवाले, हम अपने शरीर-द्वारा किसी के
पूजित (श्रेष्ठ) धन का भी उपभोग नहीं करते हैं । हम तुम्हारे अनुग्रह
से समृद्ध हैं—किसी के धन से शरीर पोषण भी नहीं करते हैं । पुत्र-
पौत्रों के साथ भी हम दूसरे (तुम्हारे प्रतिरिक्त) के धन का उपभोग नहीं
करते हैं । हमारे कुल में कोई भी दूसरे के धन का उपभोग नहीं करता है ।

आनोगन्तमितितृचात्मकंपंचदशं सूक्तं बाहुवृक्तस्यात्रेयस्यार्षं गायत्रं मैत्रावरुणं आन-
स्तृचं बाहुवृक्त इत्यनुक्रमणिका उक्तः सूक्तविनियोगः अग्निष्टोमेपातः सवनेमैत्रावरुणशस्ते अ-
यमनुरूपस्तृचः सूत्रितंच—आनोमित्रावरुणा आनोगन्तंरिशदसेति ।

तत्रप्रथमा—

आनोगन्तं रिशादसावरुणमित्रं बर्हणा ।

उपेमं चारुमध्वरम् ॥ १ ॥

आ । नः । गन्तम् । रिशादसा । वरुण । मित्रं । बर्हणा । उपे ।

इमम् । चारुम् । अध्वरम् ॥ १ ॥

हेवरुण हेमित्र हेरिशादसा शत्रूणां प्रेरकौ युवां नोस्माकमिमं चारुं चरणीयं अध्वरं अहिंसकं यज्ञमुपागन्तं उपागच्छतं कीदृशौ बर्हणा परिवर्हणौ निवर्हणौ हन्तारौ शत्रूणा-

म् ॥ १ ॥ १. हे वरुण, हे मित्र, तुम दोनों शत्रुओं के प्रेरक और हन्ता हो ।

तुम दोनों हमारे इस हिंसाव्रजित यज्ञ में आगमन करो ।

विश्वस्य हि प्रचेतसावरुणमित्रराजं थः ।

ईशानापिप्यतं धियः ॥ २ ॥

विश्वस्य । हि । प्रचेतसा । वरुण । मित्रं । राजं थः ।

ईशाना । पिप्यतम् । धियः ॥ २ ॥

हेवरुण हेमित्र हेप्रचेतसा प्रकृष्टज्ञानौ युवां विश्वस्यराजथः सर्वस्य स्वामिनौ भवथः हीति प्रसिद्धौ हेईशाना अस्माकमीश्वरौ युवां धियोस्मदीयानि कर्माणि पिप्यतं प्याययतं फलैः ॥ २ ॥

२. हे प्रकृष्ट ज्ञानयुक्त मित्र और वरुण, तुम दोनों सबके स्वामी होते हो । हे हमारे ईश्वरद्वय, फल प्रदान-द्वारा हमारे कर्मों का तुम दोनों पालन करो ।

उपनः सुतमागतं वरुणमित्रं दाशुषः ।

अस्य सोमस्य पीतये ॥ ३ ॥ १ ॥

उपे । नः । सुतम् । आ । गतम् । वरुण । मित्रं ।

दाशुषः । अस्य । सोमस्य । पीतये ॥ ३ ॥ १ ॥

नोस्माकं सुतमभिषुतं सोमं प्रति हेवरुण हेमित्र युवां उपागतं उपागच्छतं दाशुषो हविर्दातुर्ममांस्तस्य पीतये पानाय ॥ ३ ॥

३. हे मित्रावरुण, तुम दोनों हमारे अभिषुत सोम के प्रति आगमन करो । हम हवि देनेवाले हैं । हमारे इस सोम को पीने के लिए आगमन करो ।

आमित्रेवरुणइतितृचात्मकं षोडशं सूक्तं बाहुवृकस्यार्षमौष्णिहं मित्रावरुणं आमित्रऔ-
ष्णिहमित्यनुक्रमणिका दशरात्रे तृतीये हनिप्रजगशस्त्रे अयं मित्रावरुणस्य वृचः सूत्रितं च—आमि-
त्रेवरुणे वयमश्विनावेहगच्छतमिति ।

तत्र प्रथमा—

आमित्रेवरुणे वयं गीर्भिर्जुहुमो अत्रिष्वत् ।

निर्बर्हिषि सदतं सोमं पीतये ॥ १ ॥

आ । मित्रे । वरुणे । वयम् । गीः ऽभिः । जुहुमः । अत्रिष्वत् ।

नि । बर्हिषि । सदतम् । सोमं ऽपीतये ॥ १ ॥

वयमात्रेयाः मित्रेवरुणे मित्रावरुणयोरर्थाय गीर्भिर्मन्त्रैराजुहुमः अत्रिष्वत् अस्मत्प्रगोत्र-
प्रवर्तकोत्रिरिव तस्मात् मित्रावरुणौ सोमपीतये बर्हिषिनिषदतं निषीदतम् ॥ १ ॥

१. हमारे गोत्रप्रवर्तक अत्रि की तरह हम लोग मन्त्र-द्वारा तुम दोनों का आह्वान करते हैं। इसलिए मित्रावरुण सोमपान के लिए कुश के ऊपर उपवेशन करें।

व्रतेन स्थो ध्रुवक्षेमा धर्मणा यातयज्जना ।

निर्बर्हिषि सदतं सोमं पीतये ॥ २ ॥

व्रतेन । स्थः । ध्रुवक्षेमा । धर्मणा । यातयत् ऽज्जना ।

नि । बर्हिषि । सदतम् । सोमं ऽपीतये ॥ २ ॥

हे मित्रावरुणौ युवां धर्मणा जगद्धारकेण व्रतेन कर्मणा योगेन ध्रुवक्षेमा स्थः अवि-
चलितस्थानौ भवथः यातयज्जना यातयन्तः कर्मसु प्रवर्तयन्तो जनाः कृत्विजो ययोस्तौ यातयज्जनौ
अथवा यातयन्तो शत्रून् हिंसन्तो जनाभृत्या ययोस्तौ शिष्टंगतम् ॥ २ ॥

२. हे मित्र और वरुण, जगद्धारक कर्म के द्वारा तुम दोनों के स्थान
विचलित नहीं होते हैं। अर्थात् तुम दोनों स्थानच्युत नहीं होते हो।
ऋत्विक् लोग तुम दोनों को यज्ञ प्रदान करते हैं। इसलिए मित्रावरुण
सोमपान के लिए कुश के ऊपर उपवेशन करें।

मित्रश्च नो वरुणश्च जुषेतां यज्ञमिष्टये ॥

निर्बर्हिषि सदतं सोमं पीतये ॥ ३ ॥ १० ॥

मित्रः । च । नः । वरुणः । च । जुषेताम् । यज्ञम् । इष्टये ।

नि । बर्हिषि । सदताम् । सोमं ऽपीतये ॥ ३ ॥ १० ॥

मित्रश्चवरुणश्चोभौ नोस्माकं यज्ञमिष्टये अभीष्टाय जुषेतां सेवेतां आगत्यच बर्हिषि निषदत्तं निषीदत्तं सोमपानाय ॥ ३ ॥

३. हे मित्र और वरुण, तुम दोनों हमारे यज्ञ को अभिलाषपूर्वक ग्रहण करो और आकर सोमपान के लिए ऊँचा के ऊपर उपवेशन करो। षष्ठेनुवाकेपंचदशसूक्तानि तत्रयदद्यस्थइतिदशचैपथमंसूक्तं आत्रेयस्यपौरनाम्नआर्षे आनुष्टुभमाश्विनं अनुक्रान्तंच—यदद्यदशपौरआश्विनंतदानुष्टुभंत्विति । तदित्युक्तत्वाददमादी-निषदसूक्तान्याश्विनानि आनुष्टुभंत्वितिशब्दादिदमुत्तरंचद्वेआनुष्टुभे प्रातरनुवाके आश्विने क्रतौ आनुष्टुभेछन्दसि आश्विनशस्त्रेचेदमादिकेद्वेसूक्ते यदद्यस्थइतिसूक्तेइतिसूत्रितम् ।

यदद्यस्थः परावतियदर्वावत्यश्विना ।

यद्वापुरुपुरुभुजायदन्तरिक्षआगतम् ॥ १ ॥

यत् । अद्य । स्थः । परावर्ति । यत् । अर्वावर्ति । अश्विना ।

यत् । वा । पुरु । पुरुभुजा । यत् । अन्तरिक्षे । आ । गतम् ॥ १ ॥

हेपुरुभुजा बहुषु यज्ञेषु भोक्तारौ अधिकं रक्षितारौवा हेअश्विना अश्विनौ यद्यदि अद्यास्मिन्काले परावति अत्यंतदूरेदेशे द्युलोके स्थोभवथः यद्वा अर्वावति अरणवति गन्तुंशक्येप्रदेशे अन्तिकेस्थः यत् यदिवा अथवा पुरु बहु प्रदेशेषुस्थः यद्यदि अन्तरिक्षेस्थः तस्मात्सर्वस्मादद्यागतं आगच्छतम् ॥ १ ॥

१. हे अगणित यज्ञ में भोजन करनेवाले, अश्विनीकुमारो, यद्यपि इस समय तुम दोनों अत्यन्त दूर देश द्युलोक में वर्तमान हो, गमनशक्य अन्तरिक्ष में वर्तमान हो अथवा बहुतेरे प्रदेशों में वर्तमान हो; तथापि उन सब स्थानों से यहाँ आगमन करो।

इहत्यापुरुभूतमापुरुदंसांसिबिभ्रता ।

वरस्यायाम्यधिगूहुवेतुविष्टमाभुजे ॥ २ ॥

इह । त्या । पुरुभूतमा । पुरु । दंसांसि । बिभ्रता । वरस्या ।

यामि । अधिगूइत्यधिगू । हुवे । तुविःष्टमा । भुजे ॥ २ ॥

इहस्मिन्यज्ञे त्या तौ पुरुभूतमा पुरुणां बहूनां यजमानानां भावयितृत्वमौ पुरु पुरुणि दंसांसि कर्माणि बिभ्रता धारयन्तौ वरस्यावरणीयौ अधिगू अन्यैरघृतगमनकर्माणौ यामि उपागच्छामि तुविष्टमा प्रभूतत्वमौ भुजे भोगाय पालनायवा हुवे आह्वयामि ॥ २ ॥

२. हे अश्विनीकुमारो, तुम दोनों बहुत यजमानों के उत्साहदाता, विविध कर्मों के धारणकर्ता, वरणीय, अप्रतिहतगति और अनिरुद्धकर्मा हो। इस यज्ञ में हम दोनों के समीप उपस्थित होते हैं। प्रभूतत्वम भोग और रक्षा के लिए हम तुम दोनों का आह्वान करते हैं।

अथतृतीया—

ईमन्यद्वपुषेवपुश्चक्रंरथस्ययेमथुः ।

पर्यन्यानाहुषायुगामह्वारजांसिदीयथः ॥ ३ ॥

ईर्मा । अ॒न्यत् । वपु॑षे । वपुः॑ । च॒क्रम् । रथ॑स्य । ये॒मथुः । परि॑ ।

अ॒न्या । नाहु॑षा । यु॒गा । म॒ह्वा । रजा॑ंसि । दी॒यथः ॥ ३ ॥

हेअश्विनौ युवां रथस्ययुष्मदीयस्यान्यच्चक्रं ईर्मा अर्तेरीर्मेतिरूपं गंत्यादित्ये वपुषे तस्यशोभायै वपुर्वपुष्मत् तेजोवत्चक्रंयेमथुः नियमितवन्तौस्थः अन्या अन्येनचक्रेण मह्वा महत्त्वेन स्वसामर्थ्येन नाहुषायुगा नहुषामनुष्याः तेषांयुगा युगोपलक्षितान्कालान् प्रातरादिसवनान् अहोरात्रादिकालान्वा रजांसि लोकांश्च परिगच्छथः परिदीयथः न्यघ्न्यस्यमूर्धनिचक्रंरथस्ययेमथुरित्युक्तम् ॥ ३ ॥

३. हे अश्विनीकुमारो, सूर्य को मूर्ति को प्रदीप्त करने के लिए तुम दोनों ने रथ के एक दीप्तिमान् चक्र को नियमित किया है। अपनी सामर्थ्य से मनुष्यों के अहोरात्रादि काल को निरूपित करने के लिए अन्य चक्रद्वारा (तीनों) लोकों में परिभ्रमण करते हो।

तद्वपुवामेनाकृतंविश्वायद्दामनुष्टवे ।

नानाजातावरेपसासमस्मेबन्धुमेयथुः ॥ ४ ॥

तत् । ऊँ इति॑ । सु । वा॒म् । ए॒ना । क॒तम् । वि॒श्वा । यत् ।

वा॒म् । अ॒नु॑ । स्त॒वे॑ । ना॒ना । जा॒तौ । अ॒रेप॒सा । स॒म् ।

अ॒स्मे इति॑ । ब॒न्धु॑म् । आ । ई॒यथुः॑ ॥ ४ ॥

हेविश्वाम्याप्तौ यत् येनस्तोत्रेणवां युवां अनुष्टवे अनुस्तवे तद् उदितिपूरणः एना अनेनपौरिण सु सुष्टुवां युवाभ्यां कृतं संपादितंभवतु नाना पृथगेव जातौ सष्ट्वौ अरेपसा अपापौ अस्मे अस्मभ्यं बन्धुं अजंधनंवा समेयथुः सम्यग्गमयथः सम्यक्प्रयच्छतमित्यर्थः ॥ ४ ॥

४. हे व्यापक देवद्वय, हम जिस स्तोत्र-द्वारा तुम दोनों का स्तवन करते हैं, वह तुम दोनों का स्तोत्र इस पुरवासी के द्वारा सुसम्पादित हो। हे पृथक् उत्पन्न तथा निष्पाप देवद्वय, तुम दोनों हमें प्रचुर परिमाण में अन्न प्रदान करो।

आयद्वांसूर्यारथंतिष्ठद्रघुष्यदंसदा ।

परिवामरूषावयोषुणावरन्तआतपः ॥ ५ ॥ ११ ॥

आ । यत् । वा॒म् । सू॒र्या । रथ॑म् । तिष्ठ॑त् । रघु॑इत्यदम् । सदा॑ ।
परि॑ । वा॒म् । अ॒रु॒षाः । वयः॑ । घृ॒णा । व॒र॒न्ते । आ॒इत॑पः ॥ ५ ॥ ११ ॥

हेअश्विनौ वांयुवयोः सदा सर्वदा रघुष्यदं शीघ्रगंरथं सूर्या युवयोःपत्नी यत्
यदा आतिष्ठत् आस्थितवती तदा वांपरिवरन्ते परितोवृण्वन्ति केअरुषा आरोचमानाः
घृणादीप्ताः आतपः आतापनाः शत्रूणां वयोश्वाः अथवा आतपइतिविशेष्यं वयोगन्ता-
रजकलक्षणाः आतपःसर्वतस्तापयिष्योदीप्तयःपरिवरन्ते ॥ ५ ॥

५. हे अश्विनो कुमारो, जब तुम दोनों की पत्नी सूर्या तुम दोनों के
सर्वदा शीघ्रगामी रथ पर आरोहण करती हैं, तब आरोचमान और दीप्त
आतप (दीप्तियां) तुम दोनों के चतुर्दिक् विस्तृत होते हैं।

यु॒वो॒र॒त्रि॒श्वि॒के॒त॒ति॒न॒रा॒सु॒मे॒न॒चे॒त॒सा ।
घ॒र्म॒य॒द्वा॒म॒रे॒प॒सं॒ना॒स॒त्या॒स्त्रा॒भु॒र॒ण्य॒ति ॥ ६ ॥

यु॒वोः । अ॒त्रिः । चि॒के॒त॒ति । न॒रा । सु॒मे॒न । चे॒त॒सा ।

घ॒र्म॒म् । यत् । वा॒म् । अ॒रे॒प॒सं॒म् । ना॒स॒त्या । आ॒स्त्रा । भु॒र॒ण्य॒ति ॥ ६ ॥

हेनरा नेतारावश्विनौ युवोर्युवयोःयुवामित्यर्थः अत्रिरस्मत्पिताऋषिः सुमेन सुखेन
अग्निदाहोपशमरूपेणहेतुना चेतसा आदरयुकेनमनसा चिकेतति जानाति स्तुतवानित्यर्थः
सतिदुःखे सुखमुक्षयते दुःखस्यकःप्रसंगइत्यतआह यद्यस्माद् हेनासत्यौ वांयुवयोरास्त्रा
आस्येन तन्निष्पन्नेनस्तोत्रेण घर्मं दीप्तं दहन्तमग्निं असुरैः स्वदाहायप्रक्षिप्तं अरेपसं अपापं
सुखकरं भुरण्यति प्राप्तवान् भुरण्यतिर्गतिकर्मा अत्रेरग्नेःसकाशाद् रक्षणं हिमेनाग्निर्घर्मसं
युवश्चवीसमुततप्तमत्रयइत्यादिभिःस्पष्टंप्रदर्शितम् ॥ ६ ॥

६. हे नेता अश्विद्वय, हम लोगों के पिता अत्रि ने तुम दोनों को स्तवन
करके जब अग्नि के उत्ताप को सुखसेव्य समझा था, तब उन्होंने अग्नि-
दाहोपशम रूप सुखहेतु कृतज्ञ चित्त से तुम दोनों के उपकार को स्मरण
किया था।

अथसप्तमी—

उ॒ग्रो॒वाँक॑कृ॒हो॒य॒यिः॒शृ॒ण्वे॒यामे॑षु॒संत॑निः ।

यद्वा॒दंसो॑भिर॒श्वि॒ना॒त्रि॒र्न॒रा॒व॒वर्त॑ति ॥ ७ ॥

उ॒ग्रः । वा॒म् । क॒कु॒हः । य॒यिः । शृ॒ण्वे । या॒मे॑षु । स॒म॒इ॒त॒निः ।

यत् । वा॒म् । दंसः॑भिरः । अ॒श्वि॒ना । अ॒त्रिः । न॒रा । आ॒इ॒व॒वर्त॑ति ॥ ७ ॥

उग्रउदूर्णबलेवांयुवयोः ककुहः उल्लितोमहान् ययिर्गन्ता सन्तनिः सततंगच्छन् रथः
यामेषु गमनेषु यज्ञेषुवा शृण्वे श्रूयते हेअश्विना हेनरा यद्यस्माद् वांयुवां दंसोभिः
कर्मभिः अत्रिरस्मत्पिता आववर्तति आवर्तयति ॥ ७ ॥

७. तुम दोनों का दृढ़, उन्नत, गमनशील, सतत विधूर्णित रथ यज्ञ
में प्रसिद्ध है। हे नेता अश्विद्वय, तुम दोनों के ही कार्य-द्वारा हमारे पिता
अत्रि आवर्तमान होते हैं अर्थात् तुम दोनों के कार्य-द्वारा उन्होंने परित्राण
पाया था।

मध्वं॒उषु॒मधू॒युवा॒रुद्रा॒सिर्ष॒क्तिपि॒प्युषी॑ ।

समु॒द्राति॒र्षथः॒प॒काः॒पृक्षो॑भरन्तवाम् ॥ ८ ॥

मध्वः । ऊँ इति । सु । मधु॒युवा । रुद्रा । सिर्ष॒क्ति ।
पि॒प्युषी॑ । यत् । समु॒द्रा । अति । र्षथः । प॒काः । पृक्षः ।
भरन्त॒ । वाम् ॥ ८ ॥

हेमधूयुवा मधुरस्यसोमादेर्मिश्रयितारौ हेरुद्रा रुद्र स्तुतिः तयाद्रवणीयौ रुद्रपुत्रौ
वांयुवांमध्वोमधुररसेन सुपिप्युषी सुष्ठुप्याययन्ती स्तुतिरस्मत्कृता सिषकि सैवते यद्यदा
समुद्रा समुद्रवणसाधनान्यन्तरिक्षाणि अतिर्षथः अतिपारयथः यज्ञंपामुथइत्यर्थः तदापकाः
पृक्षोन्नादीनिहविलक्षणानि वां भरन्त भ्रियन्तेयजमानैः ॥ ८ ॥

८. हे मधुर सोमरस के मिश्रयिता देवो, हम लोगों की पुष्टिकर
स्तुति तुम लोगों के ऊपर मधुर रस सिंचन करती है। तुम लोग अन्तरिक्ष
की सीमा का अतिक्रमण करते हो। सुपक्व हृदय तुम दोनों का पोषण
करता है स॒त्यमि॒द्वाउ॒अश्विना॒युवामा॑हुर्म॒योभुवा॑ ।

तायाम॒न्याम॒हूत॒मा॒याम॒न्नामृ॒ळ्यत्त॒मा ॥ ९ ॥

स॒त्यम् । इत् । वै । ऊँइति । अ॒श्विना॒ । युवाम् । आ॒हुः ।

म॒यः॒भुवा॑ । ता । याम॒न् । याम॒हूत॒मा । याम॒न् । आ ।

मृ॒ळ्यत्त॒मा ॥ ९ ॥

हेअश्विना युवांसत्यमिद सत्यमेव वाइतिपादपूरणः भयोभुवा सुखस्यभावयितारा-
वाहुःपुराविदः ता तौ सुखकरत्वेनप्रसिद्धौ युवां यामन् यज्ञे यामहूतमागमनार्थं भ्रशमा-
ह्वातव्यौभवतमितिशेषः यामन्स्मयज्ञे अस्मदथागमनेवा मृळ्यत्तमाच अतिशयेनसुखयि-
तारौभवतम् ॥ ९ ॥

९. हे अश्विनीकुमारो, पुराविद्गण (पण्डित लोग) तुम दोनों को
जो सुखदाता कहते हैं, वह निश्चय ही सत्य हैं। हमारे यज्ञ में सुखदानार्थ
आहूत होने पर दोनों अतिशय सुखदाता होओ।

अथदशमी—

इमा ब्रह्माणि वर्धना अश्विभ्यां सन्तु शन्तमा ।

या तक्षाम रथान् इव अवोचाम बृहत् नमः ॥ १० ॥ १२ ॥

इमा । ब्रह्माणि । वर्धना । अश्विभ्याम् । सन्तु । शम्शन्तमा ।

या । तक्षाम । रथान् इव । अवोचाम । बृहत् । नमः ॥ १० ॥ १२ ॥

अथस्तुतिनिगमयति इमा इमानीदानीकृतानि ब्रह्माणि परिवृढानि स्तोत्राणि अश्विभ्यां वर्धना वर्धनानि समर्धकानि शन्तमा सुखतमानिसन्तु या यानि तक्षाम संपादयाम रथानिव शिल्पी तद्वत्तक्षाम तानिसुखतमानिसन्तु वयं बृहत्प्रभूतं प्रभूतफलप्रदं नमोनमस्कारोक्तिमवोचाम ॥ १० ॥

१०. शिल्पी जिस प्रकार रथों को प्रस्तुत करता है, उसी प्रकार हम लोग अश्विद्वय को संवर्द्धित करने के लिए स्तुति प्रस्तुत करते हैं। वे स्तुतियाँ उन्हें प्रीतिकर हों।

कूष्ठइतिदशर्चद्वितीयंस्तुतं पौरस्यार्थं कूष्ठइत्यनुक्रमणिका पूर्वत्रतुशब्दादिदमप्यानुष्ठुभं आश्विनं तदितिपूर्वोक्तत्वात् प्रातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोःपूर्वस्तुतेनसहोक्तोविनियोगः ।

तत्रप्रथमा—

कूष्ठो देवावश्विनाद्यादिवोमनावसू ।

तच्छ्रवथोवृषण्वसू अत्रिर्वा माविवासति ॥ १ ॥

कूऽस्थः । देवौ । अश्विना । अद्य । दिवः । मनावसू इति ।

तत् । श्रवथः । वृषण्वसू इति वृषण्वसू । अत्रिः । वाम् । आ ।

विवासति ॥ १ ॥

हेदेवौ हेमनावसू स्तुतिधनौ श्रवणथः अश्विनाद्यास्मिन्यागदिनेदिवोद्युलोकादागत्य कूष्ठः व्यत्ययेनैकवचनं कौ भूमौ तिष्ठन्तौ सन्तौ तत्त्वोत्रं श्रवथः हेवृषण्वसू वर्षकंधनौवा अत्रिरेः पुत्रः आविवासति सर्वतः परिचरति अथवा कुंइत्यस्य निपातस्य स्थइत्याख्यतेन सहेतियोगविभागात्समासः ऐकस्वर्यं चाध्येतुसमयप्राप्तं अराइवेत्यत्र यथाइवंशब्दः कूर्चिजायते कूर्चिस्तन्मत्पित्यादिवदत्रापि द्रष्टव्यं कस्थितौ भवथः अत्रिर्युवांस्तौति तं श्रवणुषेत्यर्थः ॥ १ ॥

१. हे स्तुतिधन, धनवर्षणकारी देवद्वय, आज इस यज्ञदिन में तुम दोनों द्युलोक से आगमन करके भूमि पर ठहरो और उस स्तोत्र को श्रवण करो, जिले तुम्हारे उद्देश से अत्रि सर्वदा पाठ करते हैं।

कुहत्याकुहनुश्रुतादिविदेवानासत्या ।

कस्मिन्नायतथोजनेकोवांनदीनांसचा ॥ २ ॥

कुह । त्या । कुह । नु । श्रुता । दिवि । देवा । नासत्या । कस्मिन् ।

आ । यतथः । जने । कः । वाम् । नदीनाम् । सचा ॥ २ ॥

त्या तौ देवा देवौ नासत्या अश्विनौ कुह कुत्रतिष्ठथः नु अद्य कुहश्रुता कु-
त्रश्रुतौ दिवि द्युलोकेनिवसतइतिशेषः अथपत्यक्षरुतः हेदेवौ युवां कस्मिन् जने य-
जमाने आयतथः आगच्छथः कःस्तोता वांयुवयोर्नदीनांस्तुतीनां सचा सहायः स्यात् ॥ २ ॥

२. वे दीप्तिमान् नासत्यद्वय कहां हैं ? आज इस यज्ञदिन में वे
द्युलोक कं किस स्थान में श्रुत हो रहे हैं ? हे देवद्वय, तुम दोनों किस
यजमान के निकट आगमन करते हो ? कौन स्तोता तुम दोनों की स्तुतियों
का सहायक है ?

कंयाथःकंहगच्छथःकमच्छायुजाथेरथम् ।

कस्यब्रह्माणिरण्यथोवयंवामुश्मसिष्ट्ये ॥ ३ ॥

कम् । याथः । कम् । ह । जग्मथः । कम् । अच्छ । युजाथे इति ।

रथम् । कस्य । ब्रह्माणि । रण्यथः । वयम् । वाम् । उश्मसि । इष्ट्ये ॥ ३ ॥

हेअश्विनौ युवां कं यजमानं यज्ञंवा प्रतियाथः अध्वानमुलंघ्ययाथः कंहकंच प्र-
तिगच्छथः गत्वाच केनसह संगतौभवथः कंचाच्छाभिप्राप्तुंयुजाथे योजयथोरथमश्वैः
कस्यब्रह्माणि परिवृढानि स्तोत्राणि रण्यथः रमेथे वयंच वांयुवां इष्ट्ये गमना-
यएषणायवा उश्मसि कामयामहे तस्मात्कस्यचयागंप्रतिनगन्तव्यमित्यर्थः ॥ ३ ॥

३. हे अश्विनिकुमारो, तुम दोनों किस यजमान या यज्ञ के प्रति
गमन करते हो ? जाकर किसके साथ मिलित होते हो ? किसके अभिमुख-
वर्ती होने के लिए रथ में अश्वयोजना करते हो ? किसके स्तोत्र तुम
दोनों को प्रीति करते हैं ? हम लोग तुम दोनों को पाने की कामना
करते हैं ।

पौरं चिद्दुप्रुतंपौरंपौरायजिन्वथः ।

यदीगृभीततातयेसिंहमिवब्रुहस्पदे ॥ ४ ॥

पौरम् । चित् । हि । उद्दुप्रुतम् । पौरं । पौरायं । जिन्वथः ।

यत् । ईम् । गृभीततातये । सिंहम् । इव । ब्रुहः । पदे ॥ ४ ॥

हेपौर इदमश्विनोः संबोधनं पौरेणस्तुत्यत्वेन संबन्धादश्विनावपि पौरौ उभयोश्चा-
न्दसमेकवचनं हेपौरसंबन्धिनावश्विनौ युवांपौरं चिदिति पूरणः पौरेण वृष्ट्यर्थं प्रार्थ्यमान-
त्वेन संबन्धान्मेघोपि पौरः तं उदप्रुतं उदकप्लावकं मेघं पौराय ऋषये मह्यं जिवन्थः प्रेरयथः
यद्यीयुवां ईमिति पूरणः गृहीततातये गृहीतयज्ञसन्तानाय पौराय ईमेनं मेघं प्रतिग-
च्छथः द्रुहः द्रोहस्य पदे स्थाने अरण्यदेशे सिंहमिव गर्जन्तं प्रबलं सिंहं यथावलात्क्या-
वयन्ति शूराः तद्वज्रिवन्थ इति ॥ ४ ॥

४. हे पौर-तत्त्वन्थी अश्विनीकुमारो, तुम दोनों पौर के निकट पौर
को अर्थात् बारिवाहक मेघ को प्रेरित करो। जङ्गल में व्याधगण जैसे
लिह को ताड़ित करते हैं, वैसे ही यज्ञकर्म में व्याप्त पौर के निकट तुम
दोनों इसे ताड़ित करो।

प्रच्यवानाज्जुजुरुषो व विमत्कं न मुञ्चथः ।

युवायदीकृत्यः पुनराकामं ऋण्वे वध्वः ॥ ५ ॥ १३ ॥

प्र । च्यवानात् । जुजुरुषः । विमम् । अत्कम् । न । मुञ्चथः । युवा ।
यदि । कृत्यः । पुनः । आ । कामम् । ऋण्वे । वध्वः ॥ ५ ॥ १३ ॥

च्यवानाद्वेः जुजुरुषोजरसाजीर्णात्सकाशाद्विं हेयं पुराणं रूपं अत्कं कवचमिव प्र-
मुञ्चथः प्रमुञ्चतं प्रामुञ्चतं द्रापिमिव च्यवानादित्यादिमन्त्रान्तरं । यदि यदा पुनः युवाकृत्यः युवानं
कुरुष्यत्यर्थः तदावध्वः सुरूपायाः स्त्रियः कामं कमनीयरूपमाऋण्वे प्राप्तवान् ॥ ५ ॥

५. तुम दोनों ने जराजीर्णं च्यवन के हेय, पुरातन, कुरूप को, कवच
की तरह विमोचित किया था। जब तुम दोनों ने उन्हें पुनर्बार युवा
किया था, तब उन्होंने सुरूपा कानिनी के द्वारा वाञ्छित मूर्ति को
पाया था। अस्ति हि वा मिह स्तोता स्मसि वा संदृशि श्रिये ।

नूश्रुतं म आगतं म वोभिर्वाजिनीवसू ॥ ६ ॥

अस्ति । हि । वाम् । इह । स्तोता । स्मसि । वाम् । समदृशि । श्रिये । नु ।
श्रुतम् । मे । आ । गतम् । अवः श्रिः । वाजिनीवसू इति वाजिनीवसू ॥ ६ ॥

हेअश्विनौ वांस्तोता पौरोस्तिहि वर्तते खलु हेदेवौ वांसंदृशि संदर्शने संनिधाने स्मसि स्मः
प्रवेम किमर्थं श्रिये नु अद्य मदीयमाह्वानं श्रुतं शृणुतं श्रुत्वा आगतं आगच्छतं किंतूष्णीं
नेत्याह अवोभीरक्षणेः सह वाजिनीवसू अन्नवसू ॥ ६ ॥

६. हे अश्विद्वय, इस यज्ञस्थल में तुम दोनों के स्तोता विद्यमान हैं।
हम लोग सनूद्धि के लिए तुम दोनों के दृष्टिपथ में अवस्थान करें। आज
तुम लोग हमारा आह्वान श्रवण करो। तुम लोग अन्नरूप धन से घनवान्
हो। तुम लोग रक्षा के साथ यहाँ आगमन करो।

कोवा॒म॒द्य॒पुरु॒णामा॒वन्ने॒मर्त्या॒नाम् ।

कोवि॒प्रोवि॒प्रवा॒हसा॒कोय॒ज्ञैर्वा॒जिनी॒वसू ॥ ७ ॥

कः । वा॒म् । अ॒द्य । पुरु॒णाम् । आ । व॒न्ने । मर्त्या॒नाम् । कः । वि॒प्रः ।

वि॒प्र॒श्वा॒हसा॒ । कः । य॒ज्ञैः । वा॒जिनी॒वसू॒र्तिवा॒जिनी॒वसू ॥ ७ ॥

हेवाजिनीवसू अन्ववसू वांयुवां अद्यास्मिन्दिने पुरुणां मर्त्यानांमध्ये कआवन्ने सर्वतो भजति हेविप्रवाहसा विप्रैर्मैधाविभिर्वहनीयौ कोविप्रोमेधावीवन्ने कोयजमानोयज्ञैर्वन्ने अत्यन्त-विलंबमसहमानः सन् पुनः पुनर्ब्रूते ॥ ७ ॥

७. हे अन्नरूप घनवान् अश्विद्वय, असंह्य मर्त्यों के मध्य में कौन व्यक्ति आज सर्वापेक्षा तुम दोनों को अधिक प्रसन्न करता है ! हे ज्ञानियों द्वारा वन्दित अश्विद्वय, कौन ज्ञानी व्यक्ति तुम दोनों को सर्वापेक्षा अधिक प्रसन्न करता है अथवा कौन यजमान ही यज्ञ द्वारा तुम दोनों को अधिक तुष्ट करता है ।

आवा॒रथो॒रथानां॒येष्टो॒यात्व॒श्विना ।

पुरु॒चिद॒स्मयु॒स्तिर॒आङ्गू॒षोम॒र्त्येष्व्वा ॥ ८ ॥

आ । वा॒म् । रथः । रथाना॒म् । येष्टः । या॒तु । अ॒श्विना॒ ।

पुरु॒ । चि॒त् । अ॒स्म॒युः । ति॒रः । आ॒ङ्गू॒षः । म॒र्त्येषु॒ । आ ॥ ८ ॥

हेअश्विना अश्विनौ वांयुवयोरथः एकोरथः रथानांयेष्टः इतरदेवरथानांमध्येतिशयेनगन्तासन् आयातु कीदृशः सन् पुरुचिद्वहून्यपि अस्मद्विरोधिनस्तिरोहिंसकस्तिरस्कृतावा अस्मयुः अस्मान्कामयमानः मर्त्येषु सर्वेषुयजमानेषु मध्येआंगूषः स्तुत्यः आकारः पूरणः अथवा आंगूषः स्तोमः स्तवः अस्मयुः अस्मान् बलैर्योक्तुकामयमानः मर्त्येषुमर्त्यैरस्मदीयैर्कैत्विग्भिः प्रेरितः सन् उकलक्षणाश्विनोरथस्यवास्तुतिरासर्वतः पुरुचिद्व पुरुष्यपिशत्रुबलानितिरस्तिरस्करोति ॥ ८ ॥

८. हे अश्विद्वय अन्य देवताओं के रथों के मध्य में सर्वापेक्षा वेगगामी और असंह्य शत्रु-संहारी एवं सम्पूर्ण मनुष्य यजमानों द्वारा स्तुत तुम दोनों का रथ हम लोगों की हित-कामना करके इस स्थान में आगमन करे ।

शमू॒षुवां॒मधू॒युवा॒स्माक॑मस्तुच॒र्कृतिः॑ ।

अ॒र्वा॒चीना॒विचे॒तसा॒विभिः॑ श्ये॒नेव॑ दी॒यतम् ॥ ९ ॥

शम् । ऊँ इति । सु । वा॒म् । म॒धु॒युवा॒ । अ॒स्माक॑म् । अ॒स्तु । च॒र्कृतिः॑ ।

अ॒र्वा॒चीना॒ । वि॒चे॒तसा॒ । वि॒भिः॑ । श्ये॒नाऽइ॒व । दी॒यत॑म् ॥ ९ ॥

हेमधूयुवा मधुमन्तौ वांयुवाभ्यां चर्चतिः पुनःपुनःकरणं युवाभ्यां अर्थाय पुनः पुनः क्रियमाणंस्तोत्रं युवयोरागमनस्याभ्यासोवा अस्माकं सु सुष्ठु शमु सुखकरमेव अस्तु भवतु हेअर्वाचीना अर्वागस्मदभिमुखांचनौ हेविचेतसा विशिष्टमज्ञौ श्येनेव श्येनाविव विभिर्गन्तुभिरभीशुभिर्दीयतं गच्छतं ॥ ९ ॥

९. हे मधुमान् अश्विद्वय, तुम दोनों के लिए पुनः पुनः सम्पादित स्तोत्र हम लोगों के लिए सुखोत्पादक हो। हे विशिष्ट ज्ञानसम्पन्न अश्विद्वय, तुम दोनों श्येन पक्षी की तरह सर्वत्र गमनशाल अद्व पर आरुढ़ होकर हम लोगों के अभिमुख आगमन करो।

अश्विना यद्वा कर्हि चिच्छ्रुयातमिहवम् ।

वस्वीरूपुवांभुजः पृश्नन्ति सुवांपृचः ॥ १० ॥ १४ ॥

अश्विना । यत् । ह । कर्हि । चित् । श्रुयातम् । इमम् । हवम् । वस्वीः ।

ऊँ इति । सु । वाम् । भुजः । पृश्नन्ति । सु । वाम् । पृचः ॥ १० ॥ १४ ॥

हेअश्विना युवां यद् यत्र कर्हिचिदस्थितवन्तौभवथः तत्र मे हवं आह्वानं श्रुयातं शृणुतं श्रुत्वागच्छतमित्यर्थः किमर्थमिति उच्यते वस्वीः प्रशस्याः भुजोधनानि हविर्लक्षणानि सु सुष्ठु वांयुवांपृचन्ति मिश्रयन्तिप्राप्नुवन्ति उदितिपूरणः कीदृश्योभुजः वां युवां सु सुष्ठु पृचः संपर्चनाः युवांप्राप्तुं कामयमाना इत्यर्थः अथवा सुपृचः सुसंपर्चनाः स्तोतारोवस्वीर्भुजोवां सुष्ठुपृचन्ति संपर्चयन्ति ॥ १० ॥

१०. हे अश्विनीकुमारो, तुम दोनों जिस किसी स्थान में अवस्थान करो; किन्तु हमारा यह आह्वान श्रवण करो। तुम दोनों के निकट गमन करने की कामनावाला यह उत्कृष्ट हव्य तुम दोनों के निकट उपस्थित हो।

प्रतिप्रियतममिति नवर्चदतीयं सूक्तं अवस्युर्नामात्रेयऋषिः पंक्तिच्छन्दः अश्विनौ देवता अनुक्रान्तंच—प्रतिनवावस्युः पांकमिति । प्रातरनुवाके आश्विने क्रतौ पांके छन्दसि आश्विनशस्त्रे च दसूक्तं प्रतिप्रियतममिति पांकमिति हि सूत्रितम् ।

प्रतिप्रियतमं रथं वृषणं वसुवाहनम् ।

स्तोता वामश्विना वृषिः स्तोमेन प्रतिभूषति माध्वीममश्रुतं हवम् ॥ १ ॥

प्रति । प्रियतमम् । रथम् । वृषणम् । वसुवाहनम् । स्तोता । वाम् ।

अश्विनौ । ऋषिः । स्तोमेन । प्रति । भूषति । माध्वी इति । मम ।

श्रुतम् । हवम् ॥ १ ॥

हेअश्विनौ एकःप्रतिशब्दोनुवादः वां युवयोः प्रियतमंरथं स्तोताऋषिरवस्युः स्तोमेनप्र-
तिभूषति अलंकरोति कीदृशंरथं वृषणं वर्षितारंफलानां वसुवाहनं धनानांवाहकं ईदृशंरथं
आगमनायस्तौतीत्यर्थः तस्मात् हेमाध्वी मधुविद्यावेदितारौ मम हवमाह्वानं श्रुतं शृणुतं ॥ १ ॥

१. हे अश्विनीकुमारो, तुम दोनों के स्तुतिकारी अवस्यु ऋषि तुम
दोनों के फलवर्षणकारी और धनपूर्ण रथ को अलंकृत करते हैं। हे
मधुविद्या को जाननेवालो, तुम दोनों हमारा आह्वान श्रवण करो।

अत्यायातमश्विनातिरोविश्वाअहंसना ।

दक्षाहिरण्यवर्तनीसुषुम्नासिन्धुवाहसामाध्वीममश्रुतंहवम् ॥ २ ॥

अतिऽआयातम् । अश्विना । तिरः । विश्वाः । अहम् । सना ।

दक्षा । हिरण्यवर्तनीइति हिरण्यऽवर्तनी । सुऽसुम्ना । सिन्धुऽवाहसा ।

माध्वीइति । मम । श्रुतम् । हवम् ॥ २ ॥

हेअश्विना अत्यायातं सर्वान्यजमानानतिक्रम्यागच्छतं यथाअहमृषिर्विश्वाः सर्वाः अ-
स्मद्विरोधिप्रजाः सना सदातिरस्करोमि अथवा अहं तिरः तिरःसतइतिप्राप्तस्येतिनिर्हंकं । प्रा-
प्ताःसर्वाःविश्वाःक्रियाःयुष्मदीयाअनुतिष्ठेयमित्यर्थः सना सनातनौ दक्षा शत्रूणामुपक्षपयिता-
रौ हिरण्यवर्तनी हिरण्यरथौ सुषुम्ना सुधनौ सिन्धुवाहसा नदीनांप्रवाहयितारौ वृद्धिप्रेर-
णेन तादृशौयुवां अत्यायातं ॥ २ ॥

२. हे अश्विद्वय, तुम दोनों सब यजमानों को अतिक्रमण करके इस
स्थान में आगमन करो, जिससे हम समस्त विरोधियों को पराभूत करें।
हे शत्रुसंहारक, सुवर्णमय-रथारूढ़, प्रशस्त-धनसम्पन्न, नदियों को वेग-
प्रवाहित करनेवालो एवम् मधुविद्या-विशारद अश्विद्वय, तुम दोनों हमारा
आह्वान श्रवण करो।

आनोरत्नानिबिभ्रतावश्विनागच्छतंयुवम् ।

रुद्राहिरण्यवर्तनीजुषाणावाजिनीवसूमाध्वीममश्रुतंहवम् ॥ ३ ॥

आ । नृ । रत्नानि । बिभ्रतौ । अश्विना । गच्छतम् । युवम् ।

रुद्रा । हिरण्यवर्तनीइतिहिरण्यऽवर्तनी । जुषाणा । वाजिनीवसूइति-

वाजिनीऽवसू । माध्वी इति । मम । श्रुतम् । हवम् ॥ ३ ॥

हेअश्विना नोस्मभ्यं रत्नानि रमणीयानिधनानि बिभ्रतौ धारयन्तौ युवं युवां नोस्पा-
न वा आगच्छतं हेरुद्रा रुद्रपुत्रौ स्तुत्यौवा हेवाजिनीवसू वाजिनधनौ युवां हिरण्यवर्तनी
हिरण्यरथौ जुषाणा यज्ञंसेवमानौसन्तावागच्छतमिति माध्वीत्यादिगतं ॥ ३ ॥

३. हे अश्विद्वय, तुम दोनों हमारे लिए रत्न लेकर आगमन करो। हे हिरण्य-रथाधिरूढ़, स्तुतियोग्य, अन्न-रूप धनवालो, यज्ञ में अधिष्ठान करनेवालो एवम् मधुविद्या-विशारद अश्विद्वय, तुम दोनों हमारा आह्वान श्रवण करो।

सुष्टुभोवां वृषण्वसूरथेवाणी च्याहिता ।

उतवांककुहोमृगः पृक्षः कृणोति वापुषो माध्वीममश्रुतंहवम् ॥ ४ ॥

सुःस्तुभः । वाम् । वृषण्वसू इति वृषण्वसू । रथे । वाणीची ।

आहिता । उत । वाम् । ककुहः । मृगः । पृक्षः । कृणोति ।

वापुषः । माध्वी इति । मम । श्रुतम् । हवम् ॥ ४ ॥

हेवृषण्वसू वर्षधनौ वर्षितारौ वा वसूनां हेअश्विनौ सुष्टुभः सुस्तोतुर्मम वाणीची वाम्-पास्तुतिः वायुवयोः रथेआहिता स्थापिता अस्माभिः कृतेत्यर्थः उतापिच वायुवाण्यां ककुहो-महान् मृगः मृगयितः वापुषोवपुष्मान् यजमानः पृक्षोऽहविः कृणोति करोति तस्मान्ममहवं श्रुतमिति ॥ ४ ॥

४. हे धनवर्षणकारी अश्विद्वय, तुम दोनों के स्तोता का (मेरा) स्तोत्र तुम दोनों के उद्देश से उच्चारित होता है। तुम दोनों का प्रसिद्ध, मूर्तिमान् यजमान एकाग्रचित्त होकर तुम दोनों को हृद्य प्रदान करता है। हे मधुविद्या-विशारद, तुम दोनों हमारा आह्वान श्रवण करो।

बोधिन्मनसारथ्येऽपिराहवन्श्रुता ।

विभिश्च्यवानमश्विनानियाथो अद्वयाविनं माध्वीममश्रुतंहवम् ॥ ५ ॥ १५ ॥

बोधित्मनसा । रथ्या । इषिरा । हवन्श्रुता । विभिः । च्यवानम् ।

अश्विना । नि । याथः । अद्वयाविनम् । माध्वी इति । मम ।

श्रुतम् । हवम् ॥ ५ ॥ १५ ॥

हेअश्विना बोधिन्मनसा बुध्यमानमनस्कौ रथ्या रथस्वामिनौ इषिरा शीघ्रग-न्तारौ सर्वैर्गन्तव्यौ वा हवन्श्रुता हवन्स्यस्तुतेः श्रोतारौ युवां विभिरथैः च्यवानमृषिं अद्वयाविनं मायारहितं नियाथः यथावमृषिप्राप्तवन्तौ तद्वन्मांपति पथिनियाथः नित-रामागच्छतं प्रच्यवानाञ्जुषुषोवविमितिर्लुंकम् ॥ ५ ॥

५. हे अश्विद्वय, तुम दोनों विज्ञ मनवाले, रथाधिरूढ़, द्रुतगामी एवम् स्तोत्र-श्रवणकर्ता हो। तुम दोनों शीघ्र ही अश्व पर आरोहण करके कपटताविहीन च्यवन के निकट उपस्थित हुए थे। हे मधुविद्या-विशारद, तुम दोनों हमारा आह्वान श्रवण करो।

अथषष्ठी-

आवांनरामनोयुजोश्वांसःप्रुषितप्सवः ।

वयोवहन्तुपीतयेसहसुमेभिरश्विनामाध्वीममश्रुतंहवम् ॥ ६ ॥

आ । वा॒म् । न॒रा । म॒नः॑युजः । अ॒श्वांसः । प्रु॒षित॑प्सवः । व॒यः । व॒हन्तु॑ ।
पी॒तये॑ । स॒ह । सु॒मेभिः॑ । अ॒श्विना॒ । मा॒ध्वी॒ इति॑ । म॒म । श्रु॒तम् । ह॒वम् ॥ ६ ॥

हेनरा कर्मणानितारौ हेअश्विना अश्विनौ वां युवां मनोयुजोमनोमात्रेणयुज्यमानाः सु-
शिक्षिताइत्यर्थः प्रुषितप्सवः विचित्ररूपाः वयः शीघ्रगन्तारः अश्वासोश्वाः आवहन्तु पी-
तये सोमपानाय सुमेभिःसह अस्मभ्यंदेयैः सुखैस्तत्साधनैर्धनादिभिर्वासह वहन्तु ॥ ६ ॥

६. हे नेता अश्विद्वय, तुम दोनों के सुशिक्षित, द्रुतगामी और विचित्र-
मूर्ति अश्व सोमपान के लिए ऐश्वर्य के साथ इस स्थान में तुम दोनों का
आनयन करें। हे मधुविद्या-विशारद, तुम दोनों हमारा आह्वान श्रवण
करो।

अश्विनावेहर्गच्छतंनासत्यामाविवेनतम् ।

तिरिश्चदर्ययापरिवर्तिर्यातमदाभ्यामाध्वीममश्रुतंहवम् ॥ ७ ॥

अ॒श्विनौ । आ । इ॒ह । ग॒च्छत॑म् । ना॒सत्या॑ । मा । वि । वे॒नत॑म् ।
ति॒रिः । चि॒त् । अ॒र्य॑या । परि॑ । वर्तिः । या॒तम् । अ॒दाभ्या॑ ।
मा॒ध्वी॒ इति॑ । म॒म । श्रु॒तम् । ह॒वम् ॥ ७ ॥

हेअश्विना अश्विनौ इहास्मिन्यज्ञे आगच्छतं हेनासत्या माविवेनतं विगंतकामौमाप्रवतं
वेनतिःकान्तिकर्मा हेअदाभ्या अर्हिस्यौपूज्यौ अर्यया अर्यौस्वामिनौयुवां सुपांसुलुगित्याम्नि
सुपोयाजादेशः तिरिश्च अन्तर्हिताद्देशादपि युवांवर्तिरस्मद्यज्ञगृहं परियातं आगच्छतं ॥ ७ ॥

७. हे अश्विद्वय, तुम दोनों इस स्थान में आगमन करो। हे नासत्यद्वय,
तुम दोनों प्रतिकूल नहीं होना। हे अजेय प्रभु, तुम दोनों प्रच्छन्न प्रदेश
से हमारा यज्ञगृह में आगमन करो। हे मधुविद्या-विशारद, तुम दोनों हमारा
आह्वान श्रवण करो।

अस्मिन्यज्ञेअदाभ्याजरितारंशुभस्पती ।

अवस्युमश्विनायुवंगुणन्तमुपभूषथोमाध्वीममश्रुतंहवम् ॥ ८ ॥

अ॒स्मिन् । य॒ज्ञे । अ॒दाभ्या॑ । ज॒रितारं॑म् । शु॒भः । प॒ती॒ इति॑ ।
अ॒व॒स्युम् । अ॒श्विना॑ । यु॒वम् । गु॒णन्तं॑म् । उप॑ । भू॒षथः॑ ।
मा॒ध्वी॒ इति॑ । म॒म । श्रु॒तम् । ह॒वम् ॥ ८ ॥

हेअदास्या अहिंस्यौ हेशुभस्पती उदकस्यस्वामिनौ अश्विना युवं युवां अस्मिन्यज्ञे
रितारं स्तोतारं अवस्युं गृणन्तंस्तुवन्तंमां उपभूषथः उपप्राप्तुतम् ॥ ८ ॥

८. हे जल के अधिपति अज्येय अश्विद्वय, इस यज्ञ में तुम दोनों
स्तवकारी अवस्यु के लिए अनुग्रह प्रदर्शन करो। हे मधुविद्या-विशारद,
तुम दोनों हमारा आह्वान श्रवण करो।

अभूदुषारुशत्पशुराग्निर्धाय्युत्वियः ।

अयोजिवां वृषण्वसूरथोदस्रावमर्त्यो माध्वीममश्रुतंहवम् ॥ ९ ॥ १६ ॥

अभूत् । उषाः । रुशत्पशुः । आ । अग्निः । अधायि ।

ऋत्वियः । अयोजि । वाम् । वृषण्वसू इति वृषण्वसू । रथः ।

दस्रो । अमर्त्यः । माध्वी इति । मम । श्रुतम् । हवम् ॥ ९ ॥ १६ ॥

उषाः व्यष्टिरभूत् अग्निश्च रुशत्पशुः दीप्तपशुमान् प्रकाशितहविरित्यर्थः अथवा पशवः
किरणाः रुशद्रश्मिः सन् अधायि वेद्यामधीयत हेवृषण्वसू प्रदत्तधनौ हेदस्रो वायुवयोः अ-
मर्त्यः अमरणधर्मा भुवोरथोयोजि अश्वैर्युक्तोभवत्वित्यर्थः छन्दसिलुङ्गलङ्गलिटइति अनेकेष्वर्थे-
षु लुङ्भवति इहमार्थनायां माध्वीत्यादिगतं ॥ ९ ॥

९. उषा विकसित हुई हैं। समुज्ज्वल किरण-सम्पन्न अग्नि वेदी के
ऊपर संस्थापित हुए हैं। हे धनवर्षणकारी, शत्रुसंहारक अश्विद्वय, तुम
दोनों के अक्षय्य रथ में अश्व युक्त हों। हे मधुविद्या-विशारद, तुम दोनों
हमारा आह्वान श्रवण करो।

आभात्यग्निरितिपंचचतुर्थसूक्तं भौमस्यात्रैराषं त्रैष्टुभमाश्विनं अत्रानुक्रमणिका—आ-
भातिपंचाग्निरिति । पचर्ग्येअभिष्टवार्थमिदंसूक्तं सूत्रितंच—आभात्यग्निर्ग्रावाणेवेति । प्रातरनुवाके
आश्विनेकतौ त्रैष्टुभेछन्दसि आश्विनशस्त्रेच इदमादिकेद्वेसूक्ते सूच्यतेहि—आभात्यग्निरिति-
सूक्तेइति । अग्नोर्गामेहोतुरतिरिक्तोक्थ्येइदंसूक्तं सूत्रितंच—आभात्यग्निः क्षेत्रस्यपतिनावयमि-
विपरिधानीयेति ।

तत्रप्रथमा—

आभात्यग्निरुषसामनीकमुद्दिप्राणदेव्यावाचोअस्थुः ।

अर्वाश्चानूनरंरथ्येहयातंपीपिवांसंमश्विनाघर्ममच्छ ॥ १ ॥

आ । भाति । अग्निः । उषसां । अनीकम् । उत् । विप्राणाम् ।

देव्याः । वाचः । अस्थुः । अर्वाश्चा । नूनम् । रथ्या । इह ।

यातम् । पीपिवांसम् । अश्विना । घर्मम् । अच्छ ॥ १ ॥

उषसामनीकं अनीकभूतः अनीकं सुखं उषसिप्रबुध्यमानइत्यर्थः तादृशोग्निराभातिदीप्यते यद्वा उषसांमुखमाभातिदीपयति उषःकालेह्यग्नयःप्रतिबोध्यन्ते किंच विषाणां मेघाविनां स्तोत्राणां देवयाः देवकामाः वाचः स्तोत्राणि उदस्थुः उत्तिष्ठन्ति यस्मादेवंतस्माद् हेरथ्या रथस्वामिनौ अश्विना अश्विनौ अर्वाचा अस्मदभिमुखान्चनौ नूनं अद्यास्मिन्यागदिने इहायातं कंप्रति पीपिवांसं स्वांगैःपरिवृढं धर्मं प्रदीप्तंयज्ञं यद्वा पीपिवांसं आप्यायितं वसतीवरीभिः क्षरद्रूपंसोमरसं अथवा घृतादिनापीपिवांसंधर्मप्रवर्ग्यं अच्छ अभिलक्ष्य इहयागे आयातं प्रवर्ग्येऽस्यसूक्तस्यविनियोगः ॥ १ ॥

१. उषाकाल में प्रबुध्यमान अग्नि दीप्ति होते हैं। मेघावो स्तोत्राओं के देवाभिलाषी स्तोत्र उद्गीत होते हैं। हे रथाधिपति अश्विद्वय, तुम दोनों आज इस यज्ञस्थान में अवतीर्ण होकर इस सोमरसपूर्ण समृद्ध यज्ञ में आगमन करो।

नसंस्कृतं प्रमिमीतोगमिष्ठान्तिनूनमश्विनोपस्तुतेह ।

दिवाभिपित्वेवसागमिष्ठाप्रत्यवर्तिदाशुषेशंभविष्ठा ॥ २ ॥

न । संस्कृतम् । प्र । मिमीतः । गमिष्ठा । अन्ति । नूनम् ।

अश्विना । उपस्तुता । इह । दिवा । अभिपित्वे । अवसा ।

आशगमिष्ठा । प्रति । अवर्तिम् । दाशुषे । शमशंविष्ठा ॥ २ ॥

हेअश्विनौ संस्कृतंधर्मं नप्रमिमीतः नहिंस्तां किंतु अन्ति अन्तिके धर्मसमीपे नूनमिदानीं इहयज्ञे गमिष्ठा गन्तुतमौअश्विना अश्विनौ उपस्तुता उपस्तुतौभवतः दिवाभिपित्वे दिक्सस्याभिपतनेप्रातःकाले अवसा रक्षणेनसहागमिष्ठा आगन्तुतमौ अवर्तिप्रतिद्वंद्वभूतौ वर्तिर्जीवनं तदभावावर्तिः तद्रहितमंत्रंयथाभवति तथा आगन्तुतमौ आगत्यच दाशुषे हृदिर्चवतेयजमानाय शंभविष्ठा सुखस्यभावयितारौभवतं ॥ २ ॥

२. हे अश्विनीकुमारो, तुम दोनों संस्कृत यज्ञ की हिंसा नहीं करो; किन्तु यज्ञ के समीप शीघ्र आगमन करके स्तुति-भाजन होनो। प्रातःकाल में रक्षा के साथ तुम दोनों आगमन करो, जिससे अन्नाभाव नहीं हो। आकर हव्यदाता यजमान को सुखी करो।

उतायातंसङ्गवेप्रातरह्नोमध्यन्दिनउदितासूर्यस्य ।

दिवानक्तमवसाशंतमेननेदानींपीतिरश्विनातंतान ॥ ३ ॥

उत । आ । यातम् । सङ्गवे । प्रातः । अह्नः । मध्यन्दिने ।

उतःइता । सूर्यस्य । दिवा । नक्तम् । अवसा । शमशंतमेन ।

न । इदानीम् । पीतिः । अश्विना । आ । ततान् ॥ ३ ॥

अहोद्वेधा त्रेधा पंचदशधेतिसमानाविभागाः सन्ति इह पंचधाविभागभातः उतापिचायात-
मागच्छतं कदा संगवे संगवकाले संगच्छते गावोदोहनभूमियस्मिन्कालेससंगवःरात्र्यपरकाले-
हिगावोवनेहिमवृणानिभक्षयित्वा पुनर्दोहाय संगवे प्रतिनिवर्तन्ते तथा प्रातः प्रातःकालेपि
तथामध्यंदिने अहोमध्यकाले सूर्यस्यउदिताउदितौ अश्व्युदये अत्यन्तप्रवृद्धसमये अपराह्ण-
इत्यर्थः एतत्सायाह्नस्यापिउपलक्षणं नकेवलमुक्तेष्वेवकालेषु किंतिहि दिवा नक्तं सर्वदा
शंतमेनसुखतमेनअवसारक्षणेन हविषावानिमित्तेनायातं किमर्थं आगम्यते पूर्वमेवान्यैर्देवैः
स्वीकृतत्वात् नेत्याह इदानीमपि पीतिरितरदेवानांपानं नाततान नतनोति अश्विना अश्विनौ
विहायेतिशेषः ॥ ३ ॥

३. तुम दोनों रात्रि के शेष में, गोदोहन-काल में, प्रातःकाल में, मूल्य
जिस समय अत्यन्त प्रवृद्ध होते हैं अर्थात् अपराह्ण काल में; सायाह्न
में, रात्रि में अथवा जिस किसी समय में सुखकर रक्षा के साथ आगमन
करो। अश्विनौकुमारों को छोड़कर दूसरे देव सोनपान के लिए प्रवृत्त
नहीं होते।

इदं हि वां प्रदिवि स्थानमोक्तं मे गृहा अश्विने दंदुरोणम् ।

आनोदिवो बृहत् पर्वतादाज्यो यातमिषमूर्जं वहन्ता ॥ ४ ॥

इदम् । हि । वाम् । प्रदिवि । स्थानम् । ओक्तः । इमे । गृहाः ।

अश्विना । इदम् । दुरोणम् । आ । नः । दिवः । बृहत् । पर्वतात् ।

आ । अत्तुभ्यः । यातम् । इषम् । ऊर्जम् । वहन्ता ॥ ४ ॥

हे अश्विना वांयुवयोः प्रदिविपुराणमिदंस्लोकोनिवासयोग्यंस्थानं उत्तरवेद्याख्यं अथ
सौमिकवेद्यभिप्रायेणाह इमेगृहाः प्राचीनवंशादयः इदंदुरोणं देवयजनगृहं नोस्मदर्थं दि-
वोयुलोकात् बृहत् पर्वतात् पर्वतोमेघादज्योपांकारणात् अन्तरिक्षादायातं आगच्छतं
कितूष्णीं न इषमूर्जं अन्नं बलंच बलसाधनमन्नंसारभूतमित्यर्थः तादृशंवहन्ता वहन्तौ ॥४॥

४. हे अश्विनौकुमारो, यह उत्तर वेदी तुम दोनों का निवासयोग्य
प्राचीन स्थान है। ये समस्त गृह और आलय तुम दोनों के ही हैं। तुम
दोनों वारिपूर्ण मेघ-द्वारा समाकीर्ण अन्तरिक्ष से अन्न और बल के साथ
हम लोगों के निकट आगमन करो।

समश्विनो रवंसानूतनेनमयो मुवा सुप्रणीती गमेम ।

आनो रयिर्वहन् मोत वीराना विश्वान्यमृता सौभगानि ॥ ५ ॥ १७ ॥

सम् । अश्विनोः । अवंसा । नूतनेन । मयः शुवा । सुप्रणीती ।

गमेम । आ । नः । रयिम् । वहन्तम् । आ । उत । वीरान् । आ ।

विश्वानि । अमृता । सौभगानि ॥ ५ ॥ १७ ॥

वयं संगमेम संगच्छेम अश्विनोनूर्तनेनावसा अनन्यकृतेनरक्षणेन मयोभुवा सुखस्यभाव-
यिज्या सुप्रणीतो सुप्रणीत्या सुष्ठु आगमनेनच अपिवा एते उभेअवसोविशेषणे उकलक्षणेन
संगमेम नोस्मभ्यं रयिंआवहतं उत वोराव पुत्रादीनावहतं हेअमृता अमरणधर्माणौ विश्वा वि-
श्वानिसौभगानिसुभगत्वानि आवहतं ॥ ५ ॥

५. हम सब अश्विनोन्नतार की श्रेष्ठ रक्षा तथा सुखदायक आगमन
के साथ सङ्गत हों। हे अमरगणशील देवद्वय, तुम दोनों हमें धन, सन्तति
और समस्त कल्याण प्रदान करो।

प्रातर्यावाणेतिपंचर्षपंचमसूक्तं आत्रेयं त्रैष्टुभमाश्विनं प्रातर्यावाणेतिहनुकान्तं प्रातरनु-
वाकाश्विनशस्त्रयोःपूर्वसूक्तेनसहोक्तोविनियोगः असौर्यामैत्रावरुणातिरिक्तोऽथेदमेवशस्यं
तथाचसूत्रितं—प्रातर्यावाणाक्षेत्रस्यपतेमधुमन्तमूर्धिमिति ।

तत्रप्रथमा—

प्रातर्यावाणाप्रथमार्यजध्वंपुरागृध्रादररुषःपिबातः ।

प्रातरहियज्ञमश्विनाद्धातेप्रशंसन्तिकवयःपूर्वभाजः ॥ १ ॥

प्रातःस्यावाणा । प्रथमा । यजध्वम् । पुरा । गृध्रात् । अररुषः ।

पिबातः । प्रातः । हि । यज्ञम् । अश्विना । दधातेइति । प्र ।

शंसन्ति । कवयः । पूर्वभाजः ॥ १ ॥

हेमदीयाऋत्विजः प्रातर्यावाणा प्रातरेवयज्ञगन्तारौ प्रथमां अतएवेतरेभ्योदेवेभ्यःपूर्व-
भाविनौ प्रकृष्टतमौवा अश्विनौ यजध्वं किमर्थंप्रथमयागनियोगउच्यते गृध्राव अभिकांक्ष-
तःअररुषःअदातुः रक्षःप्रभृतेः पुरा पूर्वं पिबातः पिबातां अनागतौ कथंयष्टुंशक्यावित्यतआह
अश्विना अश्विनौ प्रातरहि यज्ञं दधाते धारयतः संभजतः पूर्वभाजः पूर्वकालीनाः कवयः अ-
नूचानाऋषयः प्रातरेवैतौ प्रशंसन्ति येवाअनूचानास्तेकवयइतिहिनिर्गमः ॥१ ॥

१. हे ऋत्विजो, अश्विद्वय प्रातःकाल में ही सब देवों से प्रथम ही
उपस्थित होते हैं, तुम सब उनका यजन करो। वे अभिकाङ्क्षी और
नहीं देनेवाले राक्षस प्रभृति के पूर्व ही हृद्य पान करते हैं। अश्विद्वय
प्रातःकाल में यज्ञ का संभजन करते हैं। पूर्वकालीन ऋषिगण प्रातःकाल
में ही उनकी प्रशंसा करते हैं।

अथद्वितीया—

प्रातर्यजध्वमश्विनाहिनोतनसायमस्तिदेव्याअजुष्टम् ।

उतान्योअस्मद्यजतेविचावःपूर्वःपूर्वोयजमानोवर्नीयान् ॥ २ ॥

प्रातः । यज॒ध्वम् । अ॒श्विना॑ । हि॒नोत॒ । न । सा॒यम् । अ॒स्ति ।
 दे॒व॒इ॒याः । अ॒जुष्ट॑म् । उ॒त । अ॒न्यः । अ॒स्मत् । य॒जते॒ । वि ।
 च । आ॒वः । पू॒र्वः॒पूर्वः॑ । य॒ज॒मानः॑ । व॒नी॒यान् ॥ २ ॥

हेमदीयाः पुरुषाः अश्विना अश्विनौ प्रातः प्रातरेव यजध्वं पूजयध्वं स्तुध्वं हिनोत प्रहि-
 णुत हवींषि सायं सायंकाले हविर्देवयाः देवगामि नास्ति नविद्यते देवानस्वीकुर्वन्तीत्यर्थः अ-
 जुष्टं असेव्यं तद्भवति पूर्वाह्णो वै देवानामिति हिश्रुतिः । उत अस्मदस्मत्तोऽन्यः कोऽपि यजते यजेत
 सोमेन विचावः वितर्पयेच्च हविषा अतोऽस्मात्स्वन्येषु च मध्ये पूर्वः पूर्वो यजमानः यः पूर्वः पूर्वो यष्टा
 भवति सवनीयान् देवानां संभजनीयः संभाव्यो भवति ॥ २ ॥

२. हे हमारे पुरुषो, प्रातःकाल में ही तुम लोग अश्विनीकुमारों का
 पूजन करो। उन्हें हव्य प्रदान करो। सायंकालीन हव्य देवों के निकट
 जानेवाला नहीं होता है। देवगण उसे स्वीकृत नहीं करते हैं, वह हव्य
 असेवनीय हो जाता है। हमसे अन्य जो कोई सोम-द्वारा उनका यजन
 करता है और हव्य-द्वारा उन्हें तृप्त करता है; जो व्यक्ति हम लोगों से
 और दूतों से पहले उनका यजन करता है, वह व्यक्ति देवों का
 सम्भजनीय या संभाव्य (अभिमत) होता है।

हिरण्यत्वगियेषा अश्विने पशौ हविषो याज्या हिरण्यत्वङ्मधुवर्णो घृतस्नुरभिक्रत्वेन्द्रभूर-
 षम्भन्ति हि सूजितं ।

हिर॑ण्यत्वङ्मधु॒वर्णो॑ घृ॒तस्नुः॑ पृ॒क्षो॒ वह॒न्ना॒रथो॑ वर्त॒ते॒ वाम् ।

म॒नो॒जवा॑ अ॒श्विना॒ वात॑रं॒हाये॒नाति॑याथो दु॒रि॒तानि॑ वि॒श्वा ॥ ३ ॥

हिर॑ण्यत्वक् । मधु॒वर्णः॑ । घृ॒तस्नुः॑ । पृ॒क्षः॑ । वह॑न् । आ ।

रथः॑ । वर्त॑ते । वाम् । म॒नः॑ ज॒वाः । अ॒श्विना॒ । वा॒त॑रं॒हाः ।

येन॑ । अ॒ति॒इ॒याथः॑ । दुः॑ इ॒तानि॑ । वि॒श्वा ॥ ३ ॥

वायुवयोरथः पृक्षोऽन्ममृतं वहन्नावर्तते स्मदभिमुखं आगच्छति कीदृशोरथः हि-
 रण्यत्वक् हिरण्याच्छादितरूपः हिरण्यावृतः मधुवर्णः मनोहरवर्णः घृतस्नुः उदकस्य
 प्रसवनः मनोजवाः मनोवेगः वातरंहाः वातसदृशवेगः हे अश्विना येन रथेन विश्वा सर्वाणि
 दुरितानि पाषाणि दुर्गमना मार्गान्वा अतियाथः अतिक्रम्य गच्छथः ॥ ३ ॥

३. हे अश्वद्वय, तुम दोनों का हिरण्य-द्वारा आच्छादित, मनोहर
 वर्ण, जलवर्ण करनेवाला मन की तरह वेगवाला, वायु के सदृश वेग-
 पूर्ण और अन्न को धारण करनेवाला रथ आगमन करता है। उस रथ
 के द्वारा तुम दोनों सम्पूर्ण दुर्गम मार्गों का अतिक्रमण करते हो।

योभूयिष्ठं नासत्याभ्यां विवेष च निष्ठं पित्वोररते विभागे ।

स तोकमस्य पीपरच्छमीभिरनूर्ध्वभासः सदुमिचतुर्थात् ॥ ४ ॥

यः । भूयिष्ठम् । नासत्याभ्याम् । विवेष । च निष्ठम् । पित्वः ।

ररते । वि३भागे । सः । तोकम् । अस्य । पीपरत् । शमीभिः ।

अनूर्ध्वभासः । सदम् । इत् । तुतुर्थात् ॥ ४ ॥

यो यजमानो विभागे हविर्विभागवतियागे नासत्याभ्यामश्विभ्यां भूयिष्ठं च निष्ठं च नद-
त्यजनाम बह्वचकर्म विवेष करोति पित्वः कर्मणिषष्ठी अचंच ररते ददाति स यजमानो स्या-
त्मन एव तोकं पुत्रं पीपरत् पालयेत् शमीभिः कर्मभिः अनूर्ध्वभासः अनुचतेजस्कान् यद्वोर्ध्वभा-
सः अग्नयः अग्निरहितानयष्टन् सदमिव सदैव तुतुर्थात् हिंस्यात् ॥ ४ ॥

४. जो यजमान हविर्विभाग होनेवाले यज्ञ में अश्विनीकुमारों को
विपुल अन्न या हव्य प्रदान करता है, वह यजमान कर्म-द्वारा अपने पुत्र
का पालन करता है । जो अग्नि को उद्दीप्त नहीं करते हैं अर्थात् अयष्टा
हैं, उनकी सदा हिंसा करते हैं ।

समश्विनो रवंसानूतनेन मयोभुवा सुप्रणीती गमेम ।

आनोरार्यिवहतमोतवीराना विश्वान्यमृता सौभंगानि ॥ ५ ॥ १८ ॥

सम् । अश्विनोः । अवंसा । नूतनेन । मयः ३ भुवा । सु३प्रणीती । गमेम ।

आ । नः । रयिम् । बहतम् । आ । उत । वीरान् । आ । विश्वानि ।

अमृता । सौभंगानि ॥ ५ ॥ १८ ॥

व्याख्यातेयम् ॥ ५ ॥

५. हम सब अश्विनीकुमार की श्रेष्ठ रक्षा तथा सुखदायक आगमन
के साथ संगत हों । हे अमरगणशील देवद्वय, तुम दोनों हमें धन, सन्तति
और समस्त कल्याण प्रदान करो ।

अश्विनावेहेति नवर्चषष्ठं सूक्तं अत्रानुक्रमणिका—अश्विनौ नवसप्तवधिर्युष्णिगादिचतु-
र्थी त्रिष्टुपंचानुष्टुभ इति । सप्तवधिर्नामात्रेयऋषिः आदितस्त्रिजुष्टिः चतुर्थी त्रिष्टुप शिष्टाः
पंचानुष्टुभः प्रातरनुवाके आश्विने कतावौष्णिगहे छन्दसि आश्विनशस्त्रे चाद्यस्तृचो विनियुक्तः सू-
त्रितंच—अश्विनावर्तिरस्मदाश्विनावेहगच्छतमिति तृचाविति । दशरात्रे तृतीये हनिप्रउगशस्त्रेय-
माश्विनस्तृचः सूत्रितंच—अश्विनावेहगच्छतमायासद्विभिः सुतमिति ।

अश्विनावेहगच्छतं नासत्यामा विवेनतम् । हंसा विवपततमा सुताँ उप ॥ १ ॥

अश्विनौ । आ । इह । गच्छतम् । नासत्या । मा । वि । वेनतम् ।

हंसौ इव । पततम् । आ । सुतान् । उप ॥ १ ॥

हेअश्विनौ इहास्मिन्यागे आगच्छतं हेनासत्या माविवेनतं वेनतिःकान्तिकर्मा मावि-
कामौभवतं निस्पृहावकामौ भवतमित्यर्थः हंसाविव तौयथानिर्मलोदकं आगच्छतस्तद्वत्
सुतानभिषुतान् सोमान् उपापततं उपागच्छतं ॥ १ ॥

१. हे अश्विनीकुमारो, इस यज्ञ में तुम दोनों आगमन करो। हे
नासत्यद्वय, तुम दोनों स्पृहाशून्य मत होओ। जैसे हंसद्वय निर्मल उदक
के प्रति आगमन करते हैं, उसी प्रकार तुम दोनों अभिषुत सोम के
प्रति आगमन करो।

अश्विनाहरिणाविवगौराविवानुयवसम् । हंसाविवपततमासुताँउपं ॥ २ ॥

अश्विना । हरिणौऽइव । गौरौऽइव । अनु । यवसम् ।

हंसौऽइव । पततम् । आ । सुतान् । उपं ॥ २ ॥

हेअश्विनौ हरिणाविव गौराविव गौरमृगाविवच तौयथा यवसं घासं अनुधावतः ता-
विव हंसाविवच सोममागच्छतं ॥ २ ॥

२. हे अश्विनीकुमारो, हरिण और गौर मृग जैसे घास का अनुधावन
करते हैं एवम् जैसे हंसद्वय निर्मल उदक के प्रति आगमन करते हैं, उसी
प्रकार तुम दोनों अभिषुत सोम के प्रति आगमन करो।

अश्विनावाजिनीवसूजुषेथांयज्ञमिष्टये । हंसाविवपततमासुताँउपं ॥ ३ ॥

अश्विना । वाजिनीवसूइतिवाजिनीऽवसू । जुषेथांम् । यज्ञम् ।

इष्टये । हंसौऽइव । पततम् । आ । सुतान् । उपं ॥ ३ ॥

हेवाजिनीवसू अर्चावसायितारौ अश्विना यज्ञमस्मदीयं इष्टये अभीष्टाय एषणायवा
जुषेथां सेवेथां ॥ ३ ॥

३. हे अन्न के निमित्त निवासप्रद अश्विद्वय, तुम दोनों हमारे यज्ञ में
अभीष्ट सिद्धि के लिए आगमन करो। जैसे हंसद्वय निर्मल उदक के
प्रति आगमन करते हैं, उसी प्रकार तुम दोनों अभिषुत सोम के प्रति
आगमन करो।

अत्रियंद्वामवरोहन्नुबीसमजोहवीआधमानेवयोषा ।

श्येनस्यचिज्जवसांनूवनेनागच्छतमश्विनाशंतमेन ॥ ४ ॥ १९ ॥

अत्रिः । यत् । वाम् । अवरोहन् । ऋबीसम् । अजोहवीत् ।

नाधमानाऽइव । योषा । श्येनस्य । चित् । जवसा । नूतनेन । आ ।

अगच्छतम् । अश्विना । शमस्तमेन ॥ ४ ॥ १९ ॥

अत्रिरस्मत्पिता यद्यदा वां युवां अजोहवीत् अस्तौषीत् नाधमाना याचमाना योषा
योषिदिव सायथा पर्विपीणयति तद्वत्कुर्वन् ऋबीसं तुषाग्निं अग्निकुंडेक्षिप्तः सन् अवरोहन् वि-
मुचन् अजोहवीत् श्येनस्यचिद् जवसा श्येनस्य गरुत्मतइववेगेन चिदित्युपमार्थे अथवा श्ये-

नस्यजवसा वेगेन नूतनेन प्रथमोत्पन्नेन सततंगच्छतः श्येनस्यप्रथमजवेन शंतमेनास्माकं सु-
खतमेनचरथेन तं रक्षितुमागच्छतं हेअश्विना ॥ ४ ॥

४. हे अश्विनीकुमारो, विनय करने पर स्त्री जैसे पति को प्रसन्न
करती है, उसी प्रकार हम लोगों के पिता अत्रि ने तुम्हारी स्तुति करके
तुषाग्नि-कुण्ड से मुक्ति-लाभ किया था। तुम दोनों श्येन पक्षी के नवजात
बेग से सुखकर रथ-द्वारा हम लोगों की रक्षा के लिए आगमन करो।

॥ इतिचतुर्थस्यचतुर्थेऽकोनविंशोवर्गः ॥ १९ ॥

अत्रब्रुवन्तीतिहासंसप्तवध्रेःपुराविदः ॥ आतृग्याःपेटिकायांतृषिर्पक्षिप्ययन्नतः ॥ १ ॥
मुद्रां कृत्वागृहेस्वीयेरक्षयित्वान्यवेशयन् ॥ नसंगच्छेतभार्यास्वांयथारात्रौतथाकृतम् ॥ २ ॥
प्रातःप्रातःसमुद्राट्यनिर्मथिष्यन्तितंमुनिं ॥ एवंस्थित्वाचिरंकारुण्येदायादुःखितःकृशः ॥ ३ ॥
उपायंचितयामासनिर्गमस्यचिरंमुनिः ॥ हृदिनिश्चित्यनासत्यावस्तौषीदृष्टमानसः ॥ ४ ॥ तम-
श्विनौसमागत्यसमुद्राट्यचपेटिकां ॥ उद्धृत्यतृषिंशीघ्रंतावदष्टौवभूवतुः ॥ ५ ॥ सऋषिभार्य-
यासार्धरमित्वाथपुनर्भयात् ॥ प्रातेरप्यपुनःपेटांप्रविश्यप्रागिवस्थितः ॥ ६ ॥ पेटानिवाससम-
येदृष्टवानृग्वयंतदा ॥

विजिहीष्ववनस्पतेयोनिःसूर्य्यन्त्याइव ।

श्रुतंमेअश्विनाहवंसप्तवध्रिंचमुञ्चतम् ॥ ५ ॥

वि । जिहीष्व । वनस्पते । योनिः । सूर्य्यन्त्याःइव ।

श्रुतम् । मे । अश्विना । हवम् । सप्तवध्रिम् । च । मुञ्चतम् ॥ ५ ॥

हेवनस्पते वनस्पतिविकाररूपेपेटिके विजिहीष्व विगच्छ विवृताभव सूर्य्यन्त्याइव प्रसोष्य-
माणायाःस्त्रियाःयोनिरिव षूङ्गप्राणिप्रसवे लटिशतरिरूपं संज्ञापूर्वस्यविधेरनित्यत्वाद्गुणाभावः
प्रसवोन्मुख्याःस्त्रियाःयोनिरिव भगः यथाविव्रियते तथात्वमपि विवृताभव तदर्थं हेअश्विना
अश्विनौ मेहवं आह्वानं श्रुतं शृणुतं श्रुत्वाच सप्तवध्रिंच माश्रिषिमुंचतं मोचयतं ॥ ५ ॥

५. हे वनस्पति-त्रिनिर्मित पेटिके (काठ के बने बक्स), प्रसव करने
के लिए उद्यत रमणी की योनि की तरह तुम विवृत (विस्तृत) होओ
या फैल जाओ। खुले हुए बक्स की ओर संकेत है। तुम दोनों हमारा
आह्वान श्रवण करो। हम सप्तवध्रि ऋषि को मुक्त करो।

भीतायनाधमानायऋषयेसप्तवध्रये ।

मायाभिरश्विनायुवंदृक्षंसंचविचाचथः ॥ ६ ॥

भीताय । नाधमानाय । ऋषये । सप्तवध्रये । मायाभिः ।

अश्विना । युवम् । दृक्षम् । सप्त । च । वि । च । अचथः ॥ ६ ॥

भोताय निर्गमाद्विष्णुषे नाधमानाय विमोक्षयाचमानाय सप्तवध्रयेऋषये हेअश्विना
अश्विनौ युवं युवां मायाभिः वृक्षं वृक्षविकारपेटिकां संचाचथः ममनिर्गमार्थं संगच्छथः
विचाचथः विभक्तंकुरुथः ॥ ६ ॥

६. हे अश्विनीकुमारों, तुम दोनों भोत और निर्गमन के लिए प्रार्थना
करनेवाले ऋषि सप्तवध्रि के लिए माया-द्वारा पेटिका (बक्स) को संगत
और विभक्त करते हो।

यथावातःपुष्करिणींसमिद्भ्यति सर्वतः ।

एवाते गर्भ एजतु निरेतु दशमास्यः ॥ ७ ॥

यथा । वातः । पुष्करिणीम् । समिद्भ्यति । सर्वतः ।

एव । ते । गर्भः । एजतु । निःरेतु । दशमास्यः ॥ ७ ॥

एतदाद्युक्त्यंगर्भाविण्युपनिषत् एतदाद्युक्तेणासौ सप्तवध्रिः स्वयोषितः ॥ गर्भिण्याः प्र-
सवायाश्वस्तुतवानश्विनावृषिः ॥ १ ॥ यथावातःपुष्करिणीं सरादिकं सर्वतःसमिगयति
सम्यक्चालति एव एवं तेतव गर्भ एजतु कंपतां इतस्ततःसंचरतु दशमास्यः दशमासान् गर्भं
स्थितो निरेतु निर्गच्छतु ॥ ७ ॥

७. वायु जिस प्रकार सरोवर आदि को संचालित करती है, उसी
प्रकार तुम्हारा गर्भ संचालित हो। दस मास के अनन्तर गर्भस्थ जीव
निर्गत हो।

यथावातो यथावनं यथा समुद्र एजति ।

एवात्वं दशमास्य सह अवै हि जरायुणा ॥ ८ ॥

यथा । वातः । यथा । वनम् । यथा । समुद्रः । एजति । एव ।

त्वम् । दशमास्य । सह । अवै । इहि । जरायुणा ॥ ८ ॥

वातो यथा कंपमानो वनं कंपयति स्वयं ॥ यथा समुद्रश्चलति चाल्यते वाथ वायुना ॥ १ ॥
स्थित्वा दशैव मासां स्त्वं गर्भे न सुवेष्टितः ॥ निर्गच्छ जठरान्मातुर्जरायुयुज आपत ॥ २ ॥ ८ ॥

८. वायु, वन और समुद्र जिस प्रकार कम्पित होते हैं, उसी प्रकार
दस मास-पर्यन्त गर्भस्थ जीव जरायु-वेष्टित होकर पतित हो।

दशमासाञ्छशयानः कुमारो अधिमातरि ।

निरैतु जीवो अक्षतो जीवो जीवन्त्या अधि ॥ १॥ २० ॥

दश । मासान् । शशयानः । कुमारः । अधि । मातरि ।

निःरेतु । जीवः । अक्षतः । जीवः । जीवन्त्याः । अधि ॥ १॥ २० ॥

दशमासानुषित्वा सौजननीजदरे सुखं ॥ निर्गच्छतु सुखं जीवो जननीचापि जीवतु ॥ १॥ २० ॥

॥ इति चतुर्थस्य चतुर्थे विंशोवर्गः ॥ २० ॥

९. दस मास-पर्यन्त जननी के जठर में अवस्थित जीव जीवित तथा

अक्षत रूप से जीविता जननी से उत्पन्न हो।

महेनोअद्येतिदशर्चसप्तमंसूक्तं आत्रेयस्यसत्यश्रवसस्यार्चं पांकमुषस्यं अनुक्रम्यतेच—महे-
दशसत्यश्रवाउषस्यंतुपांकमिति । पातरनुवाकेउषस्येकतौपाकिंछन्दसिआश्विनशसेचेदंसूक्तं
सूत्र्यतेहि—महेनोअद्येतिपांकमिति ।

महेनोअद्यबोधयोषोरायेदिवित्मती ।

यथाचिचोअबोधयःसत्यश्रवसिवाय्येसुजातेअश्वंसूत्रते ॥ १ ॥

महे । नः । अद्य । बोधय । उषः । राये । दिवित्मती ।

यथा । चित् । नः । अबोधयः । सत्यश्रवसि । वाय्ये ।

सुजाते । अश्वंसूत्रते ॥ १ ॥

अद्यास्मिन्यागदिने हेउषः उषोदेवि दिवित्मती दीप्तिमती त्वंनोस्मान् महे महते राये ध-
नप्राप्तये बोधय प्रज्ञापय प्रकाशयेत्यर्थः सतिप्रकाशे क्रतुद्वाराद्रव्यस्योपार्जयितुंशक्यत्वात् य-
थाचित् यथैवपूर्वनोस्मानबोधयः अतोतेषुदिवसेषुयथाबोधितवती तद्वदअद्यापीत्यर्थः हेसुजाते
शोभनप्रादुर्भूते अश्वंसूत्रते अश्वार्थापियसत्यात्मिकास्तुतिर्वाग्यस्याःसा हेतादृशिदेवि वाय्ये व-
य्यपुत्रे सत्यश्रवसिमयि अनुग्रहणेत्यर्थः ॥ १ ॥

१. हे दीप्तिमती उषा, तुमने हम लोगों को जैसे पहले प्रबोधित किया
था, उसी प्रकार आज भी प्रचुर धन-प्राप्ति के लिए प्रबोधित करो।
हे शोभन प्रादुर्भाववाली अश्वप्राप्ति के लिए लोग तुम्हारा स्तवन करते
हैं। तुम वय्यपुत्र सत्यश्रवा के प्रति अनुग्रह करो।

यासुनीथेशौचद्रथेव्यौच्छोदुहितदिवः ।

साव्युच्छसहीयसिसत्यश्रवसिवाय्येसुजातेअश्वंसूत्रते ॥ २ ॥

या । सुनीथे । शौचद्रथे । वि । औच्छः । दुहितः । दिवः ।

सा । वि । उच्छ । सहीयसि । सत्यश्रवसि । वाय्ये । सुजाते ।

अश्वंसूत्रते ॥ २ ॥

हेदिवोदुहितः दिवःसूर्यस्यपुत्रीउषः यात्वं सुनीथे एतन्नामके शौचद्रथे शुचद्रथस्यापत्ये
पूर्व्यौच्छः व्यवसायस्तमांसि सात्वं सहोयसि अतिशयेनबलवति वाय्ये वय्यपुत्रे सत्यश्रवसि
मयि व्युच्छ तमोविवासय उच्छीविवासे विवासोवर्जनं शिष्टमुक्तम् ॥ २ ॥

२. हे सूर्यतनया उषा, तुमने शुचद्रथ के पुत्र सुनीथि का अन्धकार
दूर किया था। हे शोभन प्रादुर्भाववाली, अश्वप्राप्ति के लिए लोग
तुम्हारा स्तवन करते हैं। तुम वय्यपुत्र अतिशय बलवान् सत्यश्रवा का
तमो-निवारण करो।

सानोअद्याभरदसुन्युच्छादुहितर्दिवः ।

योन्यौच्छःसहीयसिसत्यश्रवसिवाप्येसुजनिअश्वसूनृते ॥ ३ ॥

सा । नः । अद्य । भरत्स्वंसुः । वि । उच्छ । दुहितः । दिवः ।

यो इति । वि । औच्छः । सहीयसि । सत्यश्रवसि । वाप्ये ।

सुजनि । अश्वसूनृते ॥ ३ ॥

हेदुहितर्दिवःउषः आभरद्वसुः आहतधना सा प्रसिद्धात्वं नोस्माकं अद्यास्मिन्दिने व्युच्छ तमोविवाप्तय हेसहीयसि यो या उकारोनर्थकः यात्वं पूर्वं व्यौच्छः साद्यापीति ॥ ३ ॥

३. हे द्युलोक की दूहिता, तुम धन आहरण करनेवाली हो। तुम आज हम लोगों का तमोनिवारण करो। हे मुजाता, अद्यप्राप्ति के लिए लोग तुम्हारा स्तवन करते हैं। तुमने वय्यपुत्र अतिशय बलवान् सत्यश्रया का तमोनाश किया था।

अभियेत्वाविभावरिस्तोमैर्गृणन्तिवह्नयः ।

मधैर्मघोनिमुश्रियोदामन्वन्तःसुरातयःसुजनिअश्वसूनृते ॥ ४ ॥

अभि । ये । त्वा । विभास्वरि । स्तोमैः । गृणन्ति । वह्नयः । मधैः ।

मघोनि । मुश्रियः । दामन्वन्तः । सुरातयः । सुजनि ।

अश्वसूनृते ॥ ४ ॥

हेविभावरि प्रकाशोपेते विभाशब्दाच्छन्दसीवनिपावितिवनिष् भातेर्वाकर्तारिवनिष् उषः त्वा त्वा अभिप्रति येवह्नयोवोढारऋत्विजः स्तोतारः स्तोमैः स्तोत्रैः गृणन्ति स्तुवन्ति तेस्तोतारोमधैः हेमघोनि धनैर्धनवति त्वदनुग्रहात् मुश्रियोभवन्ति सुष्ठुअर्थिभिराश्रयणीयाभवन्ति दामन्वन्तोदानवन्तोभवन्ति सुरातयः रातिर्दानं सुदानाश्चभवन्ति ॥ ४ ॥

४. हे प्रकाशवती उषा, जो ऋत्विग्य स्तोत्र-द्वारा तुम्हारा स्तवन करते हैं, वे ऐश्वर्य-द्वारा समृद्धि-सम्पन्न और दानशील होते हैं। हे धन-शालिनी मुजाता उषा, लोग अश्वलाभ के लिए तुम्हारा स्तवन करते हैं।

अथपंचमी-

यच्चिद्धितेगुणाइमेछदयन्तिमघत्तये ।

परिचिद्धर्षयोदधुर्ददंतोराधोअह्वयंसुजनिअश्वसूनृते ॥ ५ ॥ २ ॥ १ ॥

यत् । चित् । हि । ते । गुणाः । इमे । छदयन्ति । मघत्तये ।

परि । चित् । बर्षयः । दधुः । ददंतः । राधः । अह्वयम् । सुजनि ।

अश्वसूनृते ॥ ५ ॥ २ ॥ १ ॥

हेउषः यच्चिद्धीतिपूरणः यत् येकेचन तेतव स्वभूताइमे पुरतोवर्तमानागणाः संघमूताः मघचये धनदातये धनदानाय धनवत्त्वायवा छदयन्ति उपच्छन्दयन्ति तेसर्वेपि अस्मान् प-
रिदधुः परितोधारयन्ति वष्टयश्चिदस्मानेव कामयमानाः किंकुर्वन्तः अह्वयं अह्वियमाणं अ-
क्षोणं अलज्जावहंवा राधोधनं हविर्लक्षणं ददतोयजन्तइत्यर्थः अर्थियोक्षीर्णददतोवा ये तां
हविर्ददतः स्तुवन्ति तेसर्वेप्यस्मदर्थमेववलंधारयन्ति स्तुवन्तीत्यर्थः अथवा यद्धीत्यत्र ययपी-
तिव्याख्येयं तस्मिन्पक्षे उत्तरवाक्ये तथापीत्यध्याहार्यं अवशिष्टंसमानम् ॥ ५ ॥

५. हे उषा, धन प्रदान करने के लिए तुम्हारे सम्मुख उपस्थित धें
उपासकगण अक्षय्य हव्यरूप धन प्रदान करके हम लोगों के प्रति अनुकूल
हुए थे । हे शोभन उत्पन्नवाली, अश्व-प्राप्ति के लिए लोग तुम्हारा स्तवन
करते हैं ।

॥ इतिचतुर्थस्यचतुर्थेऽर्कविंशोवर्गः ॥ २१ ॥

ऐषुधावीरवद्यशउषोमघोनिसूरिषु ।

येनोराधांस्यह्वयामघवानोअरासतसुजतिअश्वंसूचते ॥ ६ ॥

आ । एषु । धाः । वीरवत् । यशः । उषः । मघोनि । सूरिषु ।

ये । नः । राधांसि । अह्वया । मघवानः । अरासत । सुजति ।

अश्वंसूचते ॥ ६ ॥

हेउषोदेवि मघोनि मघवति त्वं सूरिषुयागमेरकेषुयजमानेषु स्तोतृषुवा वीरवद्यशः वीरि-पु-
त्रादिभिरुपेतं अर्चयशोवा आधाः आधेहिआदेहि आनय येमघवानोधनवन्तः सूरयो-
न्मन्यं ववस्तोतृभ्योराधांसि धनानि अह्वया अक्षीणानि अरासत ददुस्तेष्वित्यर्थः ॥ ६ ॥

६. हे वनशालिनी उषादेवी, तुम यजमान स्तोताओं को वीर पुत्रादि
से युक्त अन्न प्रदान करो, जिससे वे धनवान् होकर हम लोगों को प्रचुर
परिमाण में धन प्रदान करें । हे शोभन उत्पन्नवाली, अश्वप्राप्ति के लिए
लोग तुम्हारा स्तवन करते हैं ।

तेभ्योद्युम्नवृहद्यशउषोमघोन्यावह ।

येनोराधांस्यश्व्यागव्यामजन्तसूरयःसुजतिअश्वंसूचते ॥ ७ ॥

तेभ्यः । युम्नम् । बृहत् । यशः । उषः । मघोनि । आ । वृह ।

ये । नः । राधांसि । अश्व्या । गव्या । मजन्त । सूरयः ।

सुजति । अश्वंसूचते ॥ ७ ॥

हेउषोमघोनि त्वं तेभ्योद्युम्नं द्योतमानं हिरण्यादिरूपं धनं बृहद्यशोमहदन्नं महतींकीर्तिं
वा तेभ्योयजमानेभ्यः आवह ये आढ्यान्तोस्मभ्यं राधांसि धनानि अश्व्या अश्वैर्युक्तानि ग-
व्या गोभिर्युक्तानि गोसमूहानश्वसमूहांश्च भजन्त भजेरन्वदुः सूरयोदातारः ॥ ७ ॥

७. हे धनशालिनी उषा, जिस धनवान् ने हम लोगों को अश्व और
धेनुओं से युक्त धन प्रदान किया था, उस सम्पूर्ण यजमान को तुम धन
और प्रभूत अन्न प्रदान करो। हे शोभन उत्पन्नवाली, अश्वप्राप्ति के
लिए लोग तुम्हारा स्तवन करते हैं।

उतनोगोमतीरिषिआवहादुहितर्दिवः ।

साकंसूर्यस्परश्मिभिःशुक्रैःशोचन्द्भिर्चिभिःसुजातेअश्वंसूचते॥८॥

उत । नः । गोमतीः । इषः । आ । वह । दुहितः । दिवः ।

साकम् । सूर्यस्य । रश्मिभिः । शुक्रैः । शोचन्द्भिः । अर्चिभिः ।

सुजाते । अश्वंसूचते ॥ ८ ॥

उतापिच नोस्मभ्यं गोमतीर्गोभिरुपेतानि इषोचानि आवह आनय हेदिवोदुहितरुपः
कदा सूर्यस्परश्मिभिःसाकं शोचन्द्भिर्द्विपयद्भिःशुक्रैर्निर्मलैरर्चिभिः अग्नेस्तेजोभिश्चसाकं सूर्यो-
दयकाले अग्नीन्धनकालेचेत्यर्थः ॥ ८ ॥

८. हे धूलोक की दुहिता उषा, तुम सूर्य की शुद्ध रश्मि एवम्
प्रज्वलित अग्नि की प्रदीप्त ज्वाला के साथ हम लोगों के निकट अन्न
और धेनुओं का आनयन करो। हे शोभन उत्पन्नवाली, अश्वप्राप्ति के
लिए लोग तुम्हारा स्तवन करते हैं।

व्युच्छादुहितर्दिवोमाचिरन्तनुथाअपः ।

नेत्वास्तेनयथारिपुतपातिसूरोअर्चिषासुजातेअश्वंसूचते ॥९॥

वि । उच्छ । दुहितः । दिवः । मा । चिरम् । तनुथाः । अपः ।

न । इत् । त्वा । स्तेनम् । यथा । रिपुम् । तपाति । सूरः । अर्चिषा ।

सुजाते । अश्वंसूचते ॥ ९ ॥

हेदिवोदुहितरुपः त्वं व्युच्छ विभातंकुरु अपोस्मदीयंकर्म प्रतिचिरं विलंबंमातनुथाः त्वा
त्वां रिपुं स्तेनं यथासंतापयतिराजादिः तद्वद्व सूरः सूर्यः अर्चिषा तेजसा नेव नैवतपाति त-
प्पाव शीघ्रंनोदेवित्यर्थः ॥ ९ ॥

९. हे धूलोक की दुहिता उषा, तुम विभात (प्रकाश) उत्पादन करो।
हम लोगों के प्रति-विलम्ब नहीं करना। राजा चोर या शत्रु को
जिस प्रकार सन्तप्त करते हैं, उसी प्रकार सूर्य तुम्हें रश्मि-द्वारा सन्तप्त

नहीं करें। हे शोभन उत्पन्नवाली, अद्वयप्राप्ति के लिए लोग तुम्हारा स्तवन करते हैं।

एतावदेदुषस्त्वंभूयोवादातुमर्हसि ।

यास्तोतृभ्योविभावर्युच्छन्तीनप्रमीयसेसुजातेअश्वंसूचते ॥१०॥२२॥

एतावत् । वा । इत् । उषः । त्वम् । भूयः । वा । दातुम् । अर्हसि ।

या । स्तोतृभ्यः । विभावरि । उच्छन्ती । न । प्रमीयसे ।

सुजाते । अश्वंसूचते ॥ १० ॥ २२ ॥

हे उषः त्वं अस्मभ्यं वा अथवा दित्सितं किमेतावदेव इच्छद्वयकारार्थः अस्मिन्स्-
के प्रार्थितमेवेत्यर्थः अथवा भूयोदातुमर्हसि अपार्थितमपियदातव्यमस्तितत्सर्वदेहीत्यर्थः हे
विभावरि उषः यात्वं स्तोतृभ्यस्तेषांलौकिकवैदिकव्यवहारार्थं व्युच्छन्तीतमेविवासयन्ती न-
प्रमीयसे नहन्ति नकुम्भ्यसीत्यर्थः सात्वंदातुमर्हसीति मीत्रर्हिसायामित्यस्मावश्वास्थानेव्यत्य-
येनश्यन् ॥ १० ॥ इ उषा, जो प्रार्थित हुआ है और जो प्रार्थित नहीं हुआ है, वह

सब हमें प्रदान करने में तुम समर्थ हो। हे दीप्तिमती, तुम स्तोताओं
का तन्मोनाश करती हो और उनको हिंसा नहीं करती हो। हे
शोभन उत्पन्न वाली, अद्वयप्राप्ति के लिए लोग तुम्हारा स्तवन
करते हैं।

द्युतद्यामानमितिषल्लुचमष्टमंस्कृतं अत्रानुक्रमणिका—द्युतद्यामानंषल्लिति । सत्यअवाकपिः
अनुक्तत्वात्त्रिष्टुप् उषस्यवित्युक्तत्वादुषोदेवता प्रातरनुवाकेउषस्येकतौत्रैष्टुभेछन्दसिआश्विनश-
स्त्रेचेदंस्कृतं सूत्रितं च—द्युतद्यामानमुषोवाजेनेति ।

द्युतद्यामानंबृहतीमृतेनक्रतावरीमरुणप्सुंविभातीम् ।

देवीमुषसंस्वरावहन्तींप्रतिविप्रासोमतिभिर्जरन्ते ॥ १ ॥

द्युततुड्यामानम् । बृहतीम् । ऋतेन । ऋतवरीम् । अरुणप्सुम् ।

विडभातीम् । देवीम् । उषसम् । स्वः । आश्वहन्तीम् । प्रति ।

विप्रासः । मृतिभिः । जरन्ते ॥ १ ॥

द्युतद्यामानं दीप्तरथं बृहतीं महतीं ऋतेन सत्येन यज्ञेनवा ऋतावरीं ऋतवरीं अरुण-
प्सुं अरुणरूपां विभातीं व्युच्छन्तीं देवीं द्योतमानामुषसं स्वरावहन्तीं सूर्यगच्छन्तीं एवमहा-
नुभावामुषसंप्रति विप्रासोमेधाविनः ऋत्विजोमतिभिःस्तुतिभिर्जरन्ते स्तुवन्ति ॥ १ ॥

१. दीप्तिमान् रथ पर आरुढ़, सर्वव्यापिनी, यज्ञ नें भली भाँति से
पूजित, अरुणवर्ण, सूर्य की पुरोवर्तिनी और दीप्तिमती उषा का स्तवन
ऋत्विक् लोग स्तोत्रों-द्वारा करते हैं ।

एषाजनं दर्शता बोधयन्ती सुगान् पथः कृण्वती यात्यग्रे ।

बृहद्रथा बृहती विश्वमिन्वोषा ज्योतिर्यच्छत्यग्रे अह्नाम् ॥ २ ॥

एषा । जनम् । दर्शता । बोधयन्ती । सुगान् । पथः । कृण्वती ।

याति । अये । बृहत्तरथा । बृहती । विश्वम् इन्वा । उषाः ।

ज्योतिः । यच्छति । अये । अह्नाम् ॥ २ ॥

दर्शता दर्शनीया एषोषा बोधयन्तीकंजनं प्रसुप्तमित्यर्थः पथः सुगान् सुगमनात् कृण्वती अग्रे सूर्यस्यपुरस्तात् याति गच्छति कीदृश्युषाः बृहद्रथा प्रभूतरथा बृहती महती विश्वमिन्वा विश्वं व्याप्नुवाना विश्वतर्पणावा ईदृश्युषाः अह्नामग्रे ज्योतिस्तेजोयच्छति ॥ २ ॥

२. दर्शनीय उषा प्रसुप्त जनों को प्रबोधित करती हैं और मगनों को सुगम करके विस्तृत (प्रभूत) रथ पर आरोहण करती हैं एवम् सूर्य के पुरोभाग में गमन करती हैं। महती और विश्वव्यापिनी उषा दिवस के आरम्भ में दीप्ति विस्तार करती हैं।

एषा गोभिररुणेभिर्युजानास्सैधन्ती रयिमप्रायुचक्रे ।

पथोरदन्ती सुविताय देवी पुरुष्टुता विश्ववारा विभाति ॥ ३ ॥

एषा । गोभिः । अरुणेभिः । युजाना । अस्सैधन्ती । रयिम् ।

अप्रऽआयु । चक्रे । पथः । रदन्ती । सुविताय । देवी । पुरुष्टुता ।

विश्ववारा । वि । भाति ॥ ३ ॥

एषोषाः अरुणेभिररुणवर्णैर्गोभिर्बलीवदैः रथं युजाना योजयन्ती अस्सैधन्ती अशुष्यन्ती अक्षीणावा किं रयिं धनं अप्रायु अप्रगन्तु अविचलितं चक्रे करोति किंकुर्वती पथो-मार्गान् रदन्ती प्रकाशयन्ती किमर्थं सुविताय सुष्ठुगमनाय देवी द्योतमाना पुरुष्टुता बहुभिः स्तुता विश्ववारा सर्वैर्वरणीया विभाति प्रकाशं करोति ॥ ३ ॥

३. रथ में अरुण वर्ण के बलीवदों को युक्त करके वे अक्षीण धनों को अविचलित करती हैं। दीप्तिमती, बहुस्तुता और सबके द्वारा वरणीया उषा मार्गों को प्रकाशित करके शोभमान या प्रकाशित होती हैं।

एषा न्येनीभवति द्विबर्हा आविष्कृण्वाना तन्वं पुरस्तात् ।

ऋतस्य पन्था मन्वेति साधु प्रजानती वनदिशो मिनाति ॥ ४ ॥

एषा । विऽएनी । ऋवति । द्विबर्हाः । आविऽऽकृण्वाना । तन्वम् ।

पुरस्तात् । ऋतस्य । पन्थाम् । अनुं । एति । साधु । प्रजानती इव ।

न । दिशः । मिनाति ॥ ४ ॥

एषोषाः न्येनीभवति विशेषेण श्वेता भवति द्विबर्हाः द्वयोः पथवमध्यमयोः स्थानयोः प-द्विबर्हाः पन्थात् तन्वं स्वीयात् नृणां विष्कृण्वाना प्रकटीकुर्वती कुत्र पुरस्तात् पूर्वस्यां दिशि किं

च ऋतस्यादित्यस्य पन्थां पंथानं साधु सम्यगन्वेति किंच प्रजानतीव विश्वंप्रज्ञापयन्ती इवे-
तिसंप्रत्यर्थे नदिशोभिनाति नहिनस्ति प्रत्युत दिशःप्रकाशयति अथवा प्रजानतीव अनुगन्त-
व्यमितिप्रकर्षेण अवगच्छन्तीच ऋतस्यपंथामन्वेति ॥ ४ ॥

४. प्रथम और मध्यम स्थान में अर्थात् ऊर्ध्व और मध्य अन्तरिक्ष में
अवस्थिति करके उषा अपनी मूर्ति को पूर्व दिशा में प्रकटित करती हैं।
विशेष इवेतवर्णवाली उषा अभी ब्रह्माण्ड को प्रबोधित करके आदित्य के
मार्ग का भली भाँति से अनुधावन करती हैं। वे दिशाओं की हिंसा नहीं
करती हैं; बल्कि दिशाओं को प्रकाशित करती हैं।

एषाशुभ्रानतन्वोविदानोर्ध्वेवस्नातीदृशयेनोअस्थात् ।

अपद्वेषोबाधमानातमांस्युषादिवोदुहिताज्योतिषागात् ॥ ५ ॥

एषा । शुभ्रा । न । तन्वः । विद्वाना । ऊर्ध्वेऽइव । स्नाती । दृशये ।

नः । अस्थात् । अप । द्वेषः । बाधमाना । तमांसि । उषाः ।

दिवः । दुहिता । ज्योतिषा । आ । अगात् ॥ ५ ॥

एषोषाः शुभ्रान शुभ्रवर्णानिर्मलास्वलंकृतायोषिदिव तन्वोगानि विद्वाना प्रज्ञापयन्ती स्नाती
स्नानंकुर्वाणा ऊर्ध्वेव उच्चतेव स्नानादुत्तिष्ठन्तीव नोस्मदर्थं अस्माकंपुरतोवा दृशये सर्वेषांदर्श-
नायउदस्थात् पूर्वस्यांसिद्युत्तिष्ठति किंकुर्वन्ती द्वेषोद्वेष्याणि तमांस्यपबाधमाना दिवोदुहितोषाः
ति ज्योतिषा तेजसा सहागादागच्छति ॥ ५ ॥

५. सुन्दर अलंकार में युक्त रमणी की तरह अपने शरीर को प्रका-
शित करती हुई और स्नान कर चुकनेवाली की तरह उषा हम लोगों के
पुरोभाग में पूर्व की ओर उदित होती हैं। द्युलोक की दुहिता उषा द्वेषक
अन्यकार को बाधित करके तेज के साथ आगमन करती हैं।

एषाप्रतीचीदुहितादिवोनून्योषेवमद्रानिरिणीतेअप्सः ।

व्यूर्ण्वतीदाशुषेवार्याणिपुनर्ज्योतिर्युवतिःपूर्वथाकः ॥ ६ ॥ २३ ॥

एषा । प्रतीची । दुहिता । दिवः । नून । योषांइव । मद्रा ।

नि । रिणीते । अप्सः । विःऊर्ण्वती । दाशुषे । वार्याणि ।

पुनः । ज्योतिः । युवतिः । पूर्वस्था । अकरित्यकः ॥ ६ ॥ २३ ॥

एषोषाः प्रतीची अभिमुखासती दिवोदुहिता नून सर्वान्याग्निनः प्रतिभद्रा योषेव क-
स्याणवेषायोषिदिवाप्सोरूपनिरिणीते प्रेरयति किंच दाशुषे हविर्दानेयजमानाय वार्याणि वर-
णीयानि धनानि व्यूर्ण्वती प्रयच्छन्ती युवतिर्नित्ययौवना सर्वत्रमिअयन्तीवा पुनरप्यापि पूर्वथा
पूर्वमिवज्योतिस्तेजोअकःकरोति ॥ ६ ॥

॥ इतिचतुर्थस्तपचतुर्थेप्रयोविंशोऽर्गः ॥ २३ ॥

६. द्युलोक की दुहिता उषा पश्चिमाभिमुखी होकर कल्याणकारक वेश धारण करनेवाली रमणी की तरह अपने रूप को प्रेरित करती हैं। वह हव्य देनेवाले यजमान को वरणीय धन प्रदान करती हैं। नित्य यौवन-वाली उषा पूर्व की तरह अपनी दीप्ति प्रकाशित करती हैं।

युंजतेमनइतिपंचर्वनवमंसूक्तं अत्रेयमनुक्रमणिका—युंजतेपंचश्यावाश्वःसावित्रंतुजागत-
मिति । श्यावाश्वोनामात्रेयऋषिः जगतीछन्दः सवितादेवता पृष्ठ्याभिष्टवषडहयोःप्रथमेहनवै-
श्वदेवशंखे सावित्रनिविद्धानमिदं सूत्रितंच—युंजतेमनइहेहवइतिचतस्रइति । आद्याग्रावस्तोत्रेपि
सूत्रितंच—युंजतेमनउतयुंजतेधियआतूनइन्द्रक्षुमन्तमिति ।

युञ्जतेमनउतयुञ्जतेधियोविप्राविप्रस्यबृहतोविपश्चितः ।

विहोत्रादधेवयुनाविदेकइन्महीदेवस्यसवितुःपरिष्टुतिः ॥ १ ॥

युञ्जते । मनः । उत । युञ्जते । धियः । विप्राः । विप्रस्य ।

बृहतः । विपःश्चितः । वि । होत्राः । दधे । वयुनश्चित् । एकः ।

इत् । मही । देवस्य । सवितुः । परिःस्तुतिः ॥ १ ॥

विपामेधाविनऋत्विग्यजमानाः मनः स्वीयं सर्वेषुकर्मसु युंजते योजयन्ति सवित्रनुग्र-
हाय संकल्पं कुर्वन्ति इत्यर्थः उतापि च धियः कर्माण्यपि युंजते प्राप्नुवन्ति कस्यानुज्ञयेति उच्यते
विप्रस्यमेधाविनः बृहतोमहतः विपश्चितः स्तुत्यस्यज्ञानवतोवा सवितुःअनुज्ञयेति सविताविप्र-
सवानामीशइतिश्रुतिः । सएवसविता होत्राः सप्तहोत्रकाणामुचिताः क्रियाः वयुनावित् वयुनमि-
विप्रज्ञानाम् तत्तदनुष्ठानविषयप्रज्ञावेत्ता एकइव एकएव विदधे करोति पृथक्पृथगवधारयति
किंच तस्यसवितुर्वेवस्य परिष्टुतिः स्तुतिः मही महती अतिप्रभूता स्तुत्यगोचरेत्यर्थः ॥ १ ॥

१. ऋत्विक् यजमान लोग अपने मन को सब कर्मों में लगाते हैं।
मेवावी, महान् और स्तुतियोग्य सविता की आज्ञा से यज्ञकार्य में निविष्ट
होते हैं। वे होताओं के कार्यों को जानकर उन्हें यज्ञकार्य में प्रेरित करते
हैं। सविता देव की स्तुति अत्यन्त प्रभूत है अर्थात् उनकी महिमा स्तुति
के अगोचर है।

हविर्धानप्रवर्तनैरराट्यामवनद्धायां विश्वारूपाणीत्येषानुवचनीया सूत्रितंच—विश्वारूपा-
णिप्रतिपुंचतेकविरितिव्यवस्थायामिति ।

विश्वारूपाणिप्रतिमुञ्चतेकविःप्रासावीन्द्रं द्विपदेचतुष्पदे ।

विनाकंमख्यत्सवितावरेण्योनुप्रयाणमुषसोविराजति ॥ २ ॥

विश्वा । रूपाणि । प्रति । मुञ्चते । कविः । प्र । असावीत् ।

भद्रम् । द्विपदे । चतुःस्पदे । वि । नाकम् । अख्यत् । सविता ।

वरेण्यः । अनु । प्रऽयानम् । उषसः । वि । राजति ॥ २ ॥

कविः मेधावी सविता विश्वा सर्वाणिरूपाणि आत्मनि प्रतिमुंचते ब्रह्मातिधारयति किं च भद्रं कल्याणं गमनादिविषयं प्रासावीव अनुजानाति कस्मै द्विपदे मनुष्याय चतुष्पदे ग-
वाश्वादिकाय किंच सविता सर्वस्यपेरकोदेवोवैरण्योवरणीयः सन् व्यख्यव ख्यापयति प्रका-
शयति किं नाकं नास्मिन्नकंदुःखमस्तीतिनाकः स्वर्गः यजमानार्थं स्वर्गप्रकाशयतीत्यर्थः स-
देवः उपसं प्रयाणमुदयमनु विराजति प्रकाशते सवितुरुदयात्पूर्वैषुषाउदेति ॥ २ ॥

२. मेधावी सविता स्वयं सम्पूर्ण रूप धारण करते हैं। वे मनुष्यों तथा पशुओं के गमनादि-विषयक कल्याण को जानते हैं। सबके प्रेरक वरणीय सविता देव स्वर्ग को प्रकाशित करते हैं। वे उषा के उदित होने के पश्चात् प्रकाशित होते हैं।

यस्यप्रयाणमन्वन्यइद्युर्देवादेवस्यमहिमानमोजसा ।

यःपार्थिवानिविममेसएतशोरजांसिदेवःसवितामहित्वना ॥ ३ ॥

यस्य । प्रयाणम् । अनु । अन्ये । इत् । ययुः । देवाः । देवस्य ।

महिमानम् । ओजसा । यः । पार्थिवानि । विममे । सः ।

एतशः । रजांसि । देवः । सविता । महित्वना ॥ ३ ॥

अन्यइत् देवाअन्येप्यश्यादयोदेवाः देवस्यद्योतमानस्य सवितुः प्रयाणमनु ययुर्गच्छन्ति प्राप्नुवन्ति किं महिमानं महत्त्वं सवितुरुदयाभावेग्निहोत्रादिअनिष्पत्तेस्तेषांहविःस्तुत्यापभावाद् ओजसा बलेनच युक्ताभवन्ति यःसविता पार्थिवानिरजांसि पृथिव्यादिलोकान् महित्वना स्वमहत्त्वेन विममे परिच्छिनन्ति सदेवः एतशः एतवर्णः शुभ्रः शोभमानःसन् राजतइतिशेषः युवशाता कृणोतनेत्यादिवदेतशइत्यादिशकारोपजनश्छान्दसः ॥ ३ ॥

३. अग्नि आदि अन्यान्य देवगण द्युतिमान् सविता का अनुगमन करके महिमा और बल प्राप्त करते हैं अर्थात् सूर्य के उदित होने पर ही अग्नि-होत्रादि कार्य होता है। जो सविता देव अपने माहात्म्य से पृथिव्यादि लोक को परिच्छिन्न करते हैं, वे शोभमान होकर विराजमान हैं।

उतपांसिसवितस्त्रीणिरोचनोतसूर्यस्यरश्मिभिःसमुच्यसि ।

उतरात्रीमुजयतःपरीयसउतमित्रोभवसिदेवधर्मभिः ॥ ४ ॥

उत । यासि । सवितरिति । त्रीणि । रोचना । उत । सूर्यस्य ।

रश्मिभिः । सम् । उच्यसि । उत । रात्रीम् । उजयतः । परि ।

ईयसे । उत । मित्रः । भवसि । देव । धर्मभिः ॥ ४ ॥

हेसवितर्देव उतापिच व्रीणिरोचना रोचमानानद्युलोकान् यासि गच्छसि तिस्रोदिवःपृथिवीरित्युक्तं उतापिच सूर्यस्यरश्मिभिः समुच्यसि संगच्छसि उचसमवायइत्यस्येदंरूपं उदयात्पूर्वभावीसविता उदयास्तमयवर्तीसूर्यइति उतापिच रात्रीभुमयतउभयपार्श्वे परीयसे परिगच्छसि उतापिच हेदेव सवितस्त्वं धर्मभिर्जगद्धारकैः कर्मभिः मित्रोभवसिमित्राख्योदेवोभवसि अथवा प्रकाशादिप्रदानेनसखाभवसि सर्वजगताम् ॥ ४ ॥

४. हे सविता, रोचमान तीनों लोकों में तुम गमन करते हो और सूर्य की किरणों से मिलित होते हो, तुम रात्रि के उभय पार्श्व होकर गमन करते हो। हे सविता देव, तुम जगद्धारक कर्म द्वारा मित्र नामक देव होते हो।

उतेशिषेप्रसवस्यत्वमेकइदुतपूषाभवसिदेवयामभिः ।

उतेदंविश्वंभुवनंविराजसिश्वावाश्वस्तेसवितःस्तोममानशे ॥ ५ ॥ २४ ॥

उत । ईशिषे । प्रसवस्य । त्वम् । एकः । इत् । उत । पूषा । भवसि ।

देव । यामभिः । उत । इदम् । विश्वम् । भुवनम् । वि । राजसि ।

श्वावश्वः । ते । सवितरिति । स्तोमम् । आनशे ॥ ५ ॥ २४ ॥

हेसवितस्त्वं एकइत् एकएव प्रसवस्य सर्वकर्मानुज्ञाकरणस्य ईशिषे समर्थोभवसि ये लौकिकंगमनादिरूपं वैदिकमग्निहोत्रादिरूपंकर्म अनुतिष्ठन्ते तेषांसर्वेषां अनुज्ञातुमेकएवप्रभवसि उतापिच पूषा पोषकोभवसि हेदेव यामभिर्गमनैः उतापिचेदंविश्वंभुवनं भूतजातं विराजसि ईशिषेधारयितुं यस्मादेवंमहानुभावः तस्माद्धेसवितस्तेतुभ्यं श्वावाश्वः स्तोत्रमानशे व्याप्नोति करोतीत्येवमात्मानं परोक्षतयानिर्दिशन्नाह ॥ ५ ॥

५. हे सविता देव, अकेले तुम ही सब (लौकिक) या वैदिक कर्मों के अनुज्ञासन में समर्थ हो। हे देव, गमन-द्वारा तुम पूषा (पोषक) होओ। तुम समस्त भुवनजात को धारण करने में समर्थ हो। हे सविता देव, श्वावाश्व ऋषि तुम्हारा स्तवन करते हैं।

तत्सवितुरिग्नवर्चदशमंसूक्तं श्वावाश्वस्यार्थं अभेयमनुक्रमणिका—तत्सवितुर्नवगायत्रमाद्यानुष्टुप्ति । प्रथमानुष्टुप् शिष्टागायत्र्यः सावित्रं त्वित्युक्त्वा त्सावित्रं अग्निष्टोमैवैश्वदेवशस्त्रस्याद्यस्तुचः प्रतिपद अद्यानोदेवेत्यनुचरः सवितंच—तत्सवितुर्वृणीमहेद्यानोदेवसवितरिति वैश्वदेवस्यप्रतिपदनुचराविति ।

तत्रप्रथमा—

तत्सवितुर्वृणीमहेवयं देवस्य भोजनम् ।

श्रेष्ठं सर्वधातमं नुरं भगस्य धीमहि ॥ १ ॥

तत् । स॒वि॒तुः । वृ॒णी॒म॒हे । व॒यम् । दे॒वस्य॑ । भो॒ज॒नम् । श्रेष्ठ॑म् ।
सर्व॑ऽधा॒त॒मम् । तुर॑म् । भ॒गस्य॑ । धी॒म॒हि ॥ १ ॥

तत्प्राप्यत्वेनप्रसिद्धं भोजनं भोग्यं धनं वयंस्तोतावृणीमहे प्रार्थयामः कस्य धनं सवि-
तुः प्रेरकस्य देवस्य स्वभूतं लब्ध्वाच श्रेष्ठं प्रशस्यं सर्वधातमं सर्वधातुतमं सर्वभोग्यप्रदमित्यर्थः
तुरं शत्रूणां हिंसकं धनेन शत्रून् हन्तुं शक्यत्वात् तादृशं धनं भगस्य भजनीयस्य सवितुरनुग्रहात्
धीमहि धारयाम उपभोगं करवाभेत्यर्थः अथवा धनं वृणीमहे अर्पित्वाच्च लभेमहीति ॥ १ ॥

१. हम लोग सविता देव से प्रसिद्ध और भोग्योग्य धन के लिए
प्रार्थना करते हैं। सविता देव के अनुग्रह से हम भग के निकट से श्रेष्ठ,
सर्व-भोगप्रद और शत्रुसंहारक धन लाभ करें।

अस्य॒ हि स्वय॑शस्तरं स॒वि॒तुः क॒च्च न॒ प्रि॒यम् । न॒मि॒न॒न्ति॒ स्व॒राज्य॑म् ॥ २ ॥

अस्य॑ । हि । स्वय॑शः॒स्तरम् । स॒वि॒तुः । क॒त् । च॒न ।
प्रि॒यम् । न । मि॒न॒न्ति । स्व॒राज्य॑म् ॥ २ ॥

अस्य सवितुः स्वयशस्तरं स्वयमसाधारणं यशोयस्यातिशयेन भवति तत् तादृशं प्रियं
सर्वेषां प्रियभूतं स्वराज्यं स्वयमेव राजमानत्वमैश्वर्यं कच्चन केचिदपि असुरादयो नमिनन्ति
न हि सन्ति ॥ २ ॥

२. सविता के स्वयम् असाधारण, सर्वप्रिय और राजमान ऐश्वर्य को
कोई असुर आदि भी नष्ट नहीं कर सकता है।

स॒हि॒र॒त्नानि॒ दा॒शु॒षे सु॒वा॒ति॒ स॒वि॒ता भ॒गः । तं भा॒गं चि॒त्रमी॑महे ॥ ३ ॥

सः । हि । रत्नानि॑ । दा॒शु॒षे । सु॒वा॒ति॒ । स॒वि॒ता । भ॒गः ।
तम् । भा॒गम् । चि॒त्रम् । ई॒म॒हे ॥ ३ ॥

सहि सखलु सविता भगो भजनीयो देवो दाशुषे हविर्दाने महं रत्नानि रमणीयानि धनानि सुवा-
ति प्रेरयति प्रयच्छति तं देवं भागं भजनीयं चित्रं चायनीयं धनं ईमहे याचामहे ॥ ३ ॥

३. वह सविता और भजनीय भग देव हम हृदयदाता को रमणीय
धन प्रदान करते हैं। हम उस भजनीय भगदेव से रमणीय धन की
याचना करते हैं।

अद्यान इति चतुर्थीपंचमीस्थाममनोज्ञस्वप्नदर्शने प्रत्यृचं जुहुयात् अद्यानो देव सवितरिति द्वा-
स्थामिति हि सूत्रितम् ।

अथ चतुर्थी—

अ॒द्या॒नो दे॒व स॒वि॒तः प्र॒जाव॑त्सा॒वीः सौ॒भ॒गम् । परा॑कु॒ष्वभ्य॑सुव ॥ ४ ॥

अ॒द्य । नः । दे॒व । स॒वि॒तरि॒ति । प्र॒जा॒ऽव॒त् । सा॒वीः । सौ॒भ॒गम् ।
परा॑ । दुः॒ऽस्व॒म्यम् । सु॒व ॥ ४ ॥

हेसवितर्देव नोस्मभ्यमद्यास्मिन्यागदिने प्रजावत्पुत्राद्युपेतं सौभगं धनं सावीः प्रेरय दुः-
स्वम्यं दुःस्वमंदुःस्वमवदुःखकरंदारित्रं परासुव दूरेप्रेरय ॥ ४ ॥

४. हे सविता देव, आज यज्ञ-दिन में तुम हम लोगों को पुत्रादि से
युक्त सौभाग्य (धन) प्रदान करो एवम् हम लोगों के दुस्वप्नजनित
दारिद्र्य को दूर करो ।

वि॒श्वानि॒दे॒वस॒वित॒र्दुरि॒तानि॒परा॑सुव । य॒द्भ॒द्रं त॒च्चा॒सु॒व ॥ ५ ॥ २५ ॥

वि॒श्वानि॒ । दे॒व । स॒वि॒तः । दुः॒ऽदु॒तानि॑ । परा॑ । सु॒व ।

यत् । भ॒द्रम् । तत् । नः । आ । सु॒व ॥ ५ ॥ २५ ॥

हेसवितर्देव त्वं विश्वानि दुरितानि परासुव यद्भद्रं प्रजापशुगृहादिकं तन्नोस्मभ्यमासुव
अस्मदभिमुखंप्रेरय प्रजवैभद्रंपशवोभद्रंगृहंभद्रमितिहिश्रुतिः ॥ ५ ॥

५. हे सविता देव, तुम हम लोगों के समस्त अमङ्गल को दूर करो
एवम् प्रजा, पशु और गृहादिरूप कल्याण को हम लोगों के अभिमुख
प्रेरित करो ।

अना॑गसो॒अ॒दि॒तये॒दे॒वस्य॑स॒वितुः॒स॒वे । वि॒श्वानि॒धामा॑नि॒धीम॒हि ॥ ६ ॥

अना॑गसः । अ॒दि॒तये॒ । दे॒वस्य॑ । स॒वि॒तुः । स॒वे । वि॒श्वानि॑ ।

वा॒मानि॑ । धी॒म॒हि ॥ ६ ॥

वयमनुष्ठातारः सवितुः प्रेरकस्य देवस्य सवे अनुज्ञायांसत्यां अदितये अस्वंडनीयायै
देव्यैभूम्यै अनागसःस्याम अनपराधिनोभवेम भूम्यांहिपापाःसंभवन्ति अपगतेष्वागःसुविश्वा
सर्वाणि वामानि वननीयानि धनानि धीमहिधारयाम ॥ ६ ॥

६. हम अनुष्ठान करनेवाले प्रेरक सविता देव की आज्ञा से अखण्ड-
नीया देवी (भूमि) अदिति के निकट निरपराधी हों । हम सम्पूर्ण रमणीय
या वाञ्छित धन धारण करें ।

चातुर्मास्येषु वैश्वदेवेषु पर्वणि सावित्रस्य द्वादशकपालस्याविश्वदेवमित्यनुवाक्या सूत्रितं च—
आविश्वदेवं सत्यं विवाममघसवितरिति । प्रायणीय एषैव सवितुरनुवाक्या सूत्रितं च—आविश्वदेवं
सत्यं विवामाविश्वाजातानीति । देवसु बाह्विष्वेषैव सवितुरनुवाक्या सूत्रितं च—आविश्वदेवं सप्त-
तिनप्रविये सवितुर्देवस्य सत्यमिति ।

सैषासप्तमी—

आवि॒श्वदे॑वं॒सर्पति॑सू॒क्तैर॒द्यावृ॑णीमहे । स॒त्यस॑वं॒सवि॑तारंम् ॥ ७ ॥

आ । वि॒श्वदे॑वम् । स॒र्पति॑म् । सु॒उ॒क्तैः । अ॒द्य । वृ॒णीम॒हे ।

स॒त्यस॑वम् । स॒वि॒तारं॑म् ॥ ७ ॥

विश्वदेवं विश्वेदेवायस्यवशेभवन्ति तंतादृशं तंहिसर्वात्मत्वादिन्द्रंभिन्नंवरुणमग्निमाहु रित्यादि श्रुतेरितरेषां तद्विभूतित्वात् सत्यं सतामनुष्ठातृणांपालकं सत्यसवं सत्यानुज्ञं सवितारदेवं अद्यास्मिन्यागदिने सूक्तैरावृणीमहे संभजामहे ॥ ७ ॥

७. आज हम लोग इस यज्ञ-दिन में, सूक्तों (स्तोत्रों) के द्वारा सत्य-देवस्वरूप, अनुष्ठाताओं के पालक और सत्य शासक या रक्षक सविता देव का संभजन अथवा उपासना करते हैं।

य॒इमे॒उ॒भेअ॒ह॒नी॒पुर॑स॒त्यप्र॑युच्छन् । स्वा॒धीदे॒वःस॒वि॒ता ॥ ८ ॥

यः । इ॒मे इति॑ । उ॒भे इति॑ । अ॒ह॒नी॒ इति॑ । पु॒रः । एति॑ ।

अप्र॑युच्छन् । सु॒आ॒धीः । दे॒वः । स॒वि॒ता ॥ ८ ॥

यःसवितादेवः स्वाधीः शोभनाध्यानः सुकर्मावाप्तम् इमे अहनी रात्र्यहनी तयोःपुरःपुरस्तादप्रयुच्छन् अप्रमाद्येति गच्छति तमावृणीमहेइतिसंबन्धः ॥ ८ ॥

८. जो सविता देव भली भाँति से ध्यान करने के योग्य हैं या सुन्दर कर्मवाले हैं। जो अप्रसक्त होकर दिन और रात के पुरोभाग में गमन करते हैं, उन सविता देव का हम इस यज्ञ-दिन में, सूक्तों के द्वारा संभजन अथवा उपासना करते हैं।

प्रायणीयेयइमाविश्वेति सवितुर्याज्यासूत्रितं च—यइमाविश्वाजातानि सुत्रामाणं पृथिवीया-मनेह समिति । अश्वमेधेश्वमुत्सृज्यानुसवनं सावित्रीष्टिः कार्या तस्यामेषामाध्यन्दिनसवनेनुवाक्या सूत्रितं च—यइमाविश्वाजातान्यादेवोयातु सवितासुरत्र इति ।

सैषानवमी—

य॒इमा॑वि॒श्वाजा॒तान्या॑श्राव॒यति॑ श्लो॒केन॑ । प्र॒च॒सु॒वाति॑स॒वि॒ता ॥ ९ ॥ २८ ॥

यः । इ॒मा । वि॒श्वा । जा॒तानि॑ । आ॒श्राव॑यति । श्लो॒केन॑ ।

प्र । च॒ । सु॒वाति॑ । स॒वि॒ता ॥ ९ ॥

योदेवइमा इमानि विश्वा सर्वाणि जातानि उत्पन्नान्प्राणिनः जंगमानित्यर्थः तान् श्लो-
केन यशसा आश्रावयति सर्वेष्वस्यस्तुतिं शृण्वन्तीत्यर्थः अथवा गर्जनशब्देन सर्वाणीमान्यु-
त्पन्नानि आश्रावयति वृष्ट्युन्मुखः सन् किंच सविता प्रसुवाति च मेरयति तंवृणीमह इत्यर्थः ॥ ९ ॥

९. जो सविता देव समस्त उत्पन्न प्राणियों के निकट यज्ञ सुनाते हैं
अर्थात् सविता देव के यज्ञ को सब सुनते हैं, जो सब प्राणियों को प्रेरित
करते हैं, उन सविता देव का इस यज्ञ-दिन में हम सुक्तों के द्वारा संभजन
अथवा उपासना करते हैं ।

अच्छावदेति दशर्चमेकादशसूक्तं भौमस्यात्रैरार्षं अत्रेयमनुक्रमणिका—अच्छदशाभिः
पार्जन्यमुपाद्यास्तिस्त्रोजगत्यः उपान्त्यानुष्टुबिति यत्पर्जन्येत्येषानवम्यनुष्टुप् विवृक्षानित्याद्या-
स्तिस्त्रोजगत्यः शिष्टाः षट्त्रिष्टुभः पर्जन्योदेवता बृहद्गविधानेशौनकः अच्छावदेति सूक्तं तु वृष्टि-
कामः प्रयोजयेत् ॥ निराहारः क्लिन्नवासा अचिरेण प्रवर्षति ॥ १ ॥ हुत्वा युतं वै तसीनां क्षीराकानां
हुताशने ॥ महद्वर्षमवाप्नोति सूक्तेनाच्छावदेन हि ॥ २ ॥ अनेन सूक्तेन प्रत्यूचं वादिश उपस्थेयाः
सूत्रित्वं च—संस्थितायां सर्वादिश उपतिष्ठेत् अच्छावदतवसंगीर्भिराभिरिति च तत्सूभिः प्रत्यूचं
सूक्तेन वेति ।

तत्र प्रथमा—

अच्छावदतवसंगीर्भिराभिः स्तुहि पर्जन्यं नमसा विवास ।

कनिकददृषभोजीरदानुरेतो दधात्योषधीषु गर्भम् ॥ १ ॥

अच्छ । वद । तवसम् । गीः । अभिः । आभिः । स्तुहि । पर्जन्यम् ।

नमसा । आ । विवास । कनिकदत् । दृषभः । जीरदानुः ।

रेतः । दधाति । ओषधीषु । गर्भम् ॥ १ ॥

हेस्तोतस्तवसं बलवन्तं पर्जन्यं अच्छाभिप्राप्य वद प्रार्थय पर्जन्यशब्दोयास्केन बहु-
धानिरुक्तः पर्जन्यस्तृपेराद्यन्तविपरीतस्य तर्पयिताजन्यः परोजेतावाजरयितावापार्जयितावारसा-
नार्षिति आभिर्गीर्भिः स्तुतिवाग्भिः स्तुहि नमसाज्ञेन हविलक्षणेनाविवास सर्वतः परिचर यः
पर्जन्यो वृषभोषां वर्षिता जीरदानुः क्षिप्रदानः कनिकदद गर्जनशब्दं कुर्वन् ओषधीषु गर्भं गर्भ-
स्थानीयरेतउदकं दधाति स्थापयति तं स्तुहि ॥ १ ॥

१. हे स्तोता, तुम बलवान् पर्जन्य देव के अभिमुखवर्ती होकर उनकी
प्रार्थना करो । स्तुतिवचनों से उनका स्तवन करो । हविलक्षण अन्न से
उनकी परिचर्या करो । जलवर्षक, दानशील, गर्जनकारो पर्जन्य वृष्टिपात-
द्वारा ओषधियों को गर्भयुक्त करते हैं ।

विवृक्षान्हन्त्युतहन्तिरक्षसोविश्वंविभायभुवनंमहावधात् ।

उतानागाईषतेवृष्ण्यवतोयत्पर्जन्यस्तनयन्हन्तिदुष्कृतः ॥ २ ॥

वि । वृक्षान् । हन्ति । उत । हन्ति । रक्षसः । विश्वम् । विभाय ।

भुवनम् । महावधात् । उत । अनागाः । ईषते । वृष्ण्यवतः ।

यत् । पर्जन्यः । स्तनयन् । हन्ति । दुःकृतः ॥ २ ॥

अयंमंत्रो निरुक्तेस्पष्टव्याख्यातत्वात्तदेवात्र लिख्यते पर्जन्यः विहन्ति वृक्षान्विहन्ति च रक्षांसि सर्वाणि चास्मान्द्रूतानि विभ्यति महावधान्महान्स्वस्यवधोप्यनपराधोभीतः पलायते वर्षकर्मवतोयत्पर्जन्यस्तनयन्हन्ति दुष्कृतः पापकृत इति ॥ २ ॥

२. पर्जन्य वृक्षों को नष्ट करते हैं, राक्षसों का वध करते हैं और महान् वध-द्वारा समग्र भुवन को भय प्रदर्शित करते हैं। गरजनेवाले पर्जन्य पापियों का संहार करते हैं; अतएव निरपराधी भी वर्षण करनेवाले पर्जन्य के निकट से भीत होकर पलायमान हो जाते हैं।

रथीवकशयाश्वानाभिक्षिपन्नाविदूतान्कृणुतेवर्ष्याअह ।

दूरात्सिंहस्यस्तनथाउदीरतेयत्पर्जन्यःकृणुतेवर्ष्यनमः ॥ ३ ॥

रथीइव । कशया । अश्वान् । अभिःक्षिपन् । आविः । दूतान् ।

कृणुते । वर्ष्यान् । अह । दूरात् । सिंहस्य । स्तनथाः । उव ।

ईरते । यत् । पर्जन्यः । कृणुते । वर्ष्यम् । नमः ॥ ३ ॥

रथीव रथस्वामीव सयथा कशयाश्वानाभिक्षिपन् दूतान्भटानाविष्करोति तद्वदसौपर्जन्योपि कशयाश्वान्मेघान् अभिक्षिपन् अभिमेरयन् वर्ष्यान् वर्षकान्द्रूतान् दूतवद्वृष्टिमेरकात् मेघान् मरुतोवा आविष्कृणुते प्रकटयति अह इति पूरणः एवं सति सिंहस्य सहतेर्हि सतेर्वाशब्दकर्मणः सिंहशब्दः अवर्षणेनाभिभवितुः शब्दयितुर्वामेघस्य स्तनथाः गर्जनशब्दाः दूरावुदीरते उद्गच्छन्ति कदा यद्यदापर्जन्यो न भोन्तरिक्षं वर्ष्यं वर्षोपेतं कृणुते करोति तदा ॥ ३ ॥

३. रथी जिस प्रकार से कशाघात-द्वारा अश्वों को उत्तेजित करके योद्धाओं को आविष्कृत करते हैं, उसी प्रकार पर्जन्य भी मेघों को प्रेरित करके चारिचर्य में मेघों को प्रकटित करते हैं। जब तक पर्जन्य जलद-समूह को अन्तरिक्ष में व्याप्त करते हैं, तब तक सिंह की तरह गरजनेवाले मेघ का शब्द दूर में ही उत्पन्न होता है।

प्रवातावान्तीति चतुर्थी पर्जन्यस्य चरो याज्या सूत्रितं च—प्रवातावान्तिपतयन्ति विद्युत इत्य-
प्याघेयमभूती निति तत्पाठस्तु ।

अथचतुर्थी-

प्रवातावान्तिपतयन्तिविद्युतउदोषधीर्जिहतेपिन्वतेस्वः ।

इराविश्वस्मैभुवनायजायतेयत्पर्जन्यःपृथिवीरेतसार्वति ॥ ४ ॥

प्र । वाताः । वान्ति । पतयन्ति । विद्युतः । उत् । ओषधीः ।

जिहते । पिन्वते । स्वः । रितिस्वः । इरा । विश्वस्मै । भुवनाय ।

जायते । यत् । पर्जन्यः । पृथिवीम् । रेतसा । अर्वति ॥ ४ ॥

वाताःभवान्ति वातावृष्ट्यर्थपतयन्ति गच्छन्ति समन्तात्संचरन्ति विद्युतओषधीरोषधय-
उजिहते उद्रच्छन्ति प्रवर्धन्ते स्वरन्तरिक्षंपिन्वते क्षरति इराभूमिर्विश्वस्मैसर्वस्मै भुवनाय सर्व-
जगद्धिताय जायते समर्थाभवति कदैवमिति यद्यदापर्जन्योदेवः पृथिवीं रेतसोदकेनावतिरक्षति
अभिगच्छतिवा तदैवभवति ॥ ४ ॥

४. जब तक पर्जन्य वृष्टि-द्वारा पृथिवी की रक्षा करते हैं, तब तक
वृष्टि के लिए हवा बहती रहती है, चारों तरफ बिजलियाँ चमकती
रहती हैं, ओषधियाँ बढ़ती रहती हैं, अन्तरिक्ष स्रवित होता रहता है
और सम्पूर्ण मनुष्य की हितसाधना में पृथिवी समर्थ होती रहती है ।

यस्यव्रतेपृथिवीनन्नमीतियस्यव्रतेशफवज्जर्भुरीति ।

यस्यव्रतओषधीर्विश्वरूपाःसर्नःपर्जन्यमहिशर्मयच्छ ॥ ५ ॥

यस्य । व्रते । पृथिवी । नन्नमीति । यस्य । व्रते । शफवत् ।

जर्भुरीति । यस्य । व्रते । ओषधीः । विश्वरूपाः । सः । नः ।

पर्जन्य । महि । शर्म । यच्छ ॥ ५ ॥ २७ ॥

यस्यपर्जन्यस्य व्रते कर्मणि पृथिवीनन्नमीति अत्यर्थनमति सर्वेषामधोभवति यस्यव्रते
शफवत् पादोपेतंगवादिकं जर्भुरीति भ्रियते पूर्यते गच्छतीतिवा यस्यव्रते कर्मण्योषधीरोष-
धोविश्वरूपानानारूपाभवन्ति हेपर्जन्य समर्हास्त्वं नोस्मभ्यं महिशर्म महत्सुखं यच्छ
यच्छ ॥ ५ ॥

५. हे पर्जन्य, तुम्हारे ही कर्म से पृथिवी अन्नत होती है, तुम्हारे
ही कर्म से पाद-युक्त या खुरदिशिष्ट पशुसमूह पुष्ट होते हैं या गमन
करते हैं। तुम्हारे ही कर्म से ओषधियाँ विविध वर्ण धारण करती हैं।
तुम हम लोगों को महान् सुख प्रदान करो ।

दिवोनोवृष्टिर्महतोररीध्वंप्रपिन्वतवृष्णोअश्वस्यधाराः ।

अवाङ्मतेनस्तनयिषुनेहपोनिषिञ्चन्सुरःपितानः ॥ ६ ॥

दिवः । नः । दृष्टिम् । मरुतः । ररीध्वम् । प्र । पिन्वत । वृष्णाः ।
अश्वस्य । धाराः । अर्वाङ् । एतेन । स्तनयिन्नुना । आ । इहि ।
अपः । निःसिञ्चन् । असुरः । पिता । नः ॥ ६ ॥

हेमरुतयूयं दिवोन्तरिक्षसकाशात् नोस्मदर्थं दृष्टिं ररीध्वं दत्त वृष्णोवर्षकस्याश्वस्य
व्यापकस्यमेघस्य संबन्धिन्योधाराउदकधाराः प्रपिन्वत प्रक्षरत हेपर्जन्य त्वमेतेन स्तनयिन्नु-
ना गर्जतामेघेन सहावागस्मदभिमुखमेहि आगच्छ किंकुर्वन् अपोभांसिनिर्षिचन् सदेवोसुरः
उदकानांनिरसितापिसन् नोस्माकं पितापालकश्च ॥ ६ ॥

६. हे मरुतो, तुम लोग अन्तरिक्ष से हम लोगों के लिए वृष्टि प्रदान
करो। वर्षणकारी और सर्वव्यापी मेघ की उदक धारा को क्षरित करो
(वर्साओ)। हे पर्जन्य, तुम जलसेचन करके गर्जन्शील मेघ के साथ हम
लोगों के अभिमुख आगमन करो। तुम वारिवर्षक और हम लोगों के
पालक हो।

अभिक्लन्दस्तनयगर्भमाधाउदन्वतापरिदीयारथेन ।

दृतिंसुकर्षविषितन्यञ्चंसमामवन्तूदृतोनिपादाः ॥ ७ ॥

अभि । क्लन्द । स्तनय । गर्भम् । आ । धाः । उदन्वता ।

परिदीय । रथेन । दृतिम् । सु । कर्ष । विःसितम् । न्यञ्चम् ।

समाः । अवन्तु । उदृतः । निःपादाः ॥ ७ ॥

अभिभूम्यभिमुखं क्लन्द शब्दय तदेवपुनरुच्यतेदाढ्याय स्तनय गर्ज गर्भं गर्भस्थानीय-
मुदकमोषधीष्वाधाः आधेहि तदर्थमुदन्वता उदकवतारथेन परिदीय परितोगच्छ दृतिं दृतिव-
दुदकधारकं मेघं विषितं सु सुष्ठु कर्ष आकर्षवृष्ट्यर्थं यद्वा विषितं विमुक्तबंधनं एषंकर्षएवं
शेषेण संबद्धं न्यंचं न्यक्अधोमुखं विलत उदृतः ऊर्ध्ववन्तः उन्नतप्रदेशाः निपादाः न्यग्भूत-
पादाः निःकृष्टपादावा निम्नोन्नतप्रदेशाः समाएकस्थाभवन्तु उदकपूर्णाभवन्तित्यर्थः ॥ ७ ॥

७. पृथिवी के ऊपर तुम शब्द करो—गर्जन करो, उदक द्वारा
ओषधियों को गर्भ-धारण कराओ, वारिपूर्ण रथ-द्वारा अन्तरिक्ष में
परिभ्रमण करो, उदकधारक मेघ को वृष्टि के लिए आकृष्ट करो या
विमुक्तबन्धन करो, उस बन्धन को अधोमुख करो, उन्नत और निम्नतम
प्रदेश को समतल करो। अर्थात् सब उदकपूर्ण हो।

महान्तंकोशमुदंचानिर्षिञ्चस्यन्दन्ताकुल्याविषिताःपुरस्तात् ।

घृतेनद्यावापृथिवीव्युन्धिसुप्रपाणंभवत्वङ्ग्याभ्यः ॥ ८ ॥

महान्तम् । कोशम् । उत् । अच । नि । सिञ्च । स्यन्दन्ताम् ।

कुल्याः । विऽसिताः । पुरस्तात् । घृतेन । द्यावापृथिवी इति । वि ।
उन्धि । सुऽप्रपानम् । भवतु । अघ्याभ्यः ॥ ८ ॥

हेपर्जन्य त्वं महान्तं प्रवृद्धं कोशं कोशस्थानीयमेघं उत्कृष्टमुदकं उद्गच्छ उद्गमयवा त-
थाकृत्वा निषिच नीचैः क्षारय कुल्यानद्योविषिताविष्कृताः सत्यः स्यन्दन्तां प्रवहन्तु पुरस्तात्पू-
र्वाभिमुखं प्रायेण नद्यः प्राच्यः स्यन्दन्ते घृतेनोदकेन द्यावापृथिवी दिवंचपृथिवीं च व्युन्धि क्ले-
दयात्पथिकं अघ्याभ्योगोभ्यः सुप्रपानं सुष्ठु प्रकर्षेण पातव्यमुदकं भवतु ॥ ८ ॥

८. हे पर्जन्य, तुम कोशस्थानीय (जल-भाण्डार) महान् मेघ को
ऊर्ध्व भाग में उत्तोलित करो एवम् वहाँ से उसे नीचे की ओर क्षारित
करो अर्थात् वारिवर्षण कराओ । अप्रतिहत वेगशालिनी नदियां पूर्वाभिमुख
या पुरोभान में प्रवाहित हों । जल-द्वारा द्यावा-पृथिवी को क्लिप्त (आर्द्र)
करो । गीओं के लिए पानयोग्य सुन्दर जल प्रचुर मात्रा में हो ।

यत्पर्जन्य कनिःकदस्तनयन् हंसि दुःकृतः ।

प्रतीदं विश्वं मोदते यत्किंच पृथिव्यामधि ॥ ९ ॥

यत् । पर्जन्य । कनिःकदत् । स्तनयन् । हंसि । दुःकृतः । प्रति ।

इदम् । विश्वम् । मोदते । यत् । किम् । च । पृथिव्याम् । अधि ॥ ९ ॥

हेपर्जन्य यद्यदा त्वं कनिःकदत्यर्थं शब्दयन् स्तनयन् दुःकृतः पापकृतो मेवाहंसि वि-
दारयसि तदानीमिदं विश्वं जगत्प्रतिमोदते विश्वं विशोष्यते यत्किंच पृथिव्यामधिभूम्याम-
धिष्ठितं यच्चराचरात्मकं तदिदं विश्वं मोदते हृष्यति वृष्टेः सर्वजगत्प्रीतिकारणत्वं प्रसिद्धम् ॥ ९ ॥

९. हे पर्जन्य, जब तुम गम्भीर गर्जन करके पापिष्ठ मेघों को विदीर्ण
करते हो, तब यह सम्पूर्ण विश्व और भूमि में अधिष्ठित चराचरात्मक
पदार्थ हृष्ट होते हैं अर्थात् वृष्टि होने से सम्पूर्ण जगत् प्रसन्न होता है ।

अवर्षी वर्षमुदुषूगृभायाकर्धन्वान्यत्येतवाउ ।

अजीजन ओषधी भोजनाय कमुत प्रजाभ्यो विदो मनीषाम् ॥ १० ॥ २८ ॥

अवर्षीः । वर्षम् । उत । ऊँ इति । सु । गुभाय । अकः । धन्वानि ।

अतिऽएतवै । ऊँ इति । अजीजनः । ओषधीः । भोजनाय । कम् ।

उत । प्रजाभ्यः । अविदः । मनीषाम् ॥ १० ॥ २८ ॥

इयमतिवृष्टिविभोचनी हेपर्जन्य त्वमवर्षी वृष्टवानसि वर्षमुदुषूगृभाय उदुत्कृष्टं सु सुष्ठुगृभाय गृ-
हाण परिहरेत्यर्थः धन्वानि निरुदकप्रदेशानकः जलवतः कृतवानसि किमर्थं अत्येतवाउ अतिक्र-
म्यगन्तुं ओषधीरजीजनः उदपादयः किमर्थं भोजनाय धनाय भोगाय वा कमित्ययं शिशिरं जी-
वन्नायकं मिति वत्पादपूरणः उतापि च प्रजाभ्यः सकाशात् मनीषां स्तुतिमविदः प्राप्तवानसि ॥ १० ॥

॥ इति चतुर्थस्य चतुर्थेष्टाविंशोवर्गः ॥ २८ ॥

१०. हे पञ्च, तुमने वृष्टि की है। अभी वृष्टि संहारण करो। तुमने नरभूमियों को सुगन्ध बनाने के लिए जलयुक्त किया है। मनुष्यों के भोग के लिए औषधियों को उत्पन्न किया है। प्रजाओं के समीप से तुमने स्तुतियाँ प्राप्त की हैं।

बळित्थेतितृचालमकंद्वादशसूक्तं भौमस्यात्रैरार्षं पृथिवीदेवताकं आनुष्टुभं अनुकान्तं च—
बळित्थातृचंपार्थिवमानुष्टुभमिति सूक्तविनियोगोलैंगिकः आद्यादेवानांहविःपुपृथिव्याअनुवा-
क्याबळित्थापर्वतानांदह्वाचिधावनस्पतीनितिहिसूत्रितं । भूमिस्तोमेत्येषामरुत्वतीयशस्त्रेसूक्तमु-
त्तीया । बळित्थापर्वतानांखिद्रंविभार्षिपृथिवि ।

प्रयाभूमिंप्रवत्वतिमह्वाजिनोषिमहिनि ॥ १ ॥

बट् । इत्था । पर्वतानाम् । खिद्रम् । विभार्षि । पृथिवि । प्र । या ।
भूमिम् । प्रवत्वति । मह्वा । जिनोषि । महिनि ॥ १ ॥

द्विरूपापृथिवीचैषा प्रत्यक्षादेवतापिच । मध्यस्थानादेवतोक्ता सात्र संबोध्यवर्ण्यते ॥ हेपृ-
थिवि विप्रथनवति मध्यस्थानदेवतेत्वं इत्थाइत्थं अत्र अनुमान्तरीक्षेवा बट् सत्यं पर्वतानां मे-
वानांवाखिद्रं खेदनं भेदनं विभार्षि धारयसि हेमहिनि महति हेप्रवत्वति प्रकर्षवति प्रवजोदकव-
दिवायात्वं भूमिं प्रत्यक्षांपृथिवीं मह्वा महत्वेन महतोदकेनवा प्रजिनोषि प्रकर्षेणप्रीणयसि ॥१॥

१. हे पृथिवी (हे मध्य स्थान की देवी), तुम यहाँ अन्तरिक्ष में पर्वतों या मेघों के भेदन को धारण करती हो। तुम बलशालिनी और श्रेष्ठ हो: क्योंकि तम माहात्म्य-द्वारा पृथिवी को प्रसन्न करती हो।

स्तोमांसस्त्वाविचारिणिप्रतिद्योभन्त्यर्जुभिः ।

प्रयावाजंनहेषन्तंपेरुमस्यस्यर्जुनि ॥ २ ॥

स्तोमांसः । त्वा । विचारिणि । प्रति । स्तोभन्ति । अर्जुभिः ।

प्र । या । वाजम् । न । हेषन्तम् । पेरुम् । अस्यसि । अर्जुनि ॥ २ ॥

हेविचारिणि विविधंचरणशीले पृथिवीदेवि त्वां स्तोमांसः स्तोताः अर्जुभिर्गमन-
शीलैः स्तोत्रैः प्रतिद्योभन्ति अभिष्टुवन्ति किंच यात्वं हेषन्तं शब्दयन्तं वाजंनं अश्वमिव
अर्जुनं पेरुं पूरकं मेघं प्रास्यसि प्रक्षिपसि हेअर्जुनि शुभ्रवर्णे गमनशीलेषा ॥ २ ॥

२. हे विविध प्रकार से गमन करनेवाली पृथिवी देवी, स्तोता लोग गमनशील स्तोत्रों-द्वारा तुम्हारा स्तवन करते हैं। हे अर्जुनी (शुभ्रवर्ण या गमनशीले) तुम शब्द करनेवाले अश्व की तरह जलपूर्ण मेघ को प्रक्षिप्त करते हो।

देवानां हविःषु दृष्ट्वा चिदिति पृथिव्यायाज्या एषैव भूमिः स्तोमे निष्केवल्ये सन्तु मुत्सीया स-
न्तु पूर्वमेवोदाहृतं ।

दृष्ट्वा चिद्या वनस्पतीन् क्षमया दर्धर्ष्यो जसा ॥

यत्ते अत्रस्य विद्युतो दिवो वर्षन्ति दृष्टयः ॥ ३ ॥ १९ ॥

दृष्ट्वा । चित् । या । वनस्पतीन् । क्षमया । दर्धर्षि । ओजसा ।

यत् । ते । अत्रस्य । विद्युतः । दिवः । वर्षन्ति । दृष्टयः ॥ ३ ॥ १९ ॥

हे पृथिवि यात्वं दृष्ट्वा चिद्य सुपांसु लुगिति तृतीयाया आकारः दृढया क्षमया भूम्या सहव-
नस्पतीन् वृक्षान् ओजसा बलेन दर्धर्षि धारयसि अथवा दृष्ट्वेति विधेयविशेषणं वनस्पतीन्
दृष्ट्वा कृत्वा धारयसीत्यर्थः यद् अस्यास्ते तव संबन्धिनो वृष्टयो वर्षकामेष्वाः विद्युतो विद्योतमा-
ना अत्रस्य पंचम्यर्थे षष्ठी अत्रादपां हर्तुः दिवोन्तरिक्षादादित्याद्वा वर्षन्ति अथवा यद्यस्यास्ते
तवा अत्रस्य मेघस्य दृष्टयः उदकसंघाताः विद्युतो विद्योतमानाया दिवः सकाशाद् वर्षन्ति पतन्ति ॥ ३ ॥

३. हे पृथिवी, जल की विद्योतमान अन्तरिक्ष से तुम्हारे सम्बन्धी
मेघ दृष्टि पातित करते हैं, तब तुन दृढ़ भूमि के साथ वनस्पतियों को
धारण करती हो अथवा वनस्पतियों को दृढ़ करके धारण करती हो ।

॥ इति चतुर्थस्य चतुर्थे एकोनविंशोऽवर्गः ॥ २९ ॥

प्रसंम्राजे इत्यष्टौ त्रयोदशं स्तुक्तं आज्ञेयं त्रैष्टुभं वारुणं अनुक्रम्यते च—प्रसंम्राजेष्टौ वारु-
णमिति । विनियोगोलैंगिकः ।

तत्र प्रथमा—

प्रसंम्राजे बृहदर्चा गभीरं ब्रह्म प्रियं वरुणाय श्रुताय ।

वियोजघानं शमितेव चर्मोपस्तिरे पृथिवीं सूर्याय ॥ १ ॥

प्र । सम्राजे । बृहत् । अर्च । गभीरम् । ब्रह्म । प्रियम् । वरुणाय ।

श्रुताय । वि । यः । जघान । शमिता इव । चर्म ।

उपस्तिरे । पृथिवीम् । सूर्याय ॥ १ ॥

अग्निः स्वात्मानं संबोध्य ब्रवीति हे अग्ने त्वं सम्राजे सम्यग् राजमानाय ईश्वराय श्रुताय
सर्वत्र श्रूयमाणाय वरुणाय उपद्रवस्य निवारकाय जनानामावरकाय एतन्नामकाय देवाय
बृहत्प्रभूतं गभीरं दुरवगाहं बह्वथोपेतं प्रियं प्रियभूतं ब्रह्म स्तोत्ररूपं कर्म प्रार्चं प्रार्चय प्रो-
च्चारयेत्यर्थः यो वरुणः शमितेव चर्मं शमितापशुविशसनकर्ता यथोपस्तरणाय चर्मं इति

तद्वत्पृथिवीं विस्तीर्णमन्तरिक्षं तृतीयस्यापृथिव्यामिति श्रुतेस्तन्त्रिक्षस्यापि पृथिवीशब्दवाच्यत्वं
सूर्याय सूर्यस्य उपस्थिरे आस्तरणाय विजघान विस्तारयामास विसृवंहि व्यवहारयोर्म्यं
भवति तस्माद्भवहारायान्तरिक्षं विस्तारितवान् उरंहिराजावरुणश्चकरोति ह्युक्तम् ॥ १ ॥

१. हे अत्रि, तুম भली भाँति से राजमान, सर्वत्र विश्रुत (प्रसिद्ध)
और उपद्रवों के भिवारक वरुण देव के लिए प्रभूत, दुरवगाह (बहुत अर्थ
से युक्त) और प्रिय स्तोत्र का उच्चारण करो। पशु-हन्ता जिस प्रकार
से निहत् पशुओं के चर्म को विस्तृत करता है, उसी प्रकार वे सूर्य के
आस्तरणार्थ अन्तरिक्ष को विस्तारित करते हैं।

वनेषु व्य१न्तरिक्षं ततान॒वाज॒मर्वत्सु॒पय॑उ॒स्त्रिया॑सु ।

हृत्सु॒क्रतुं॑वरुणो॒अप्स्व॑भि॒दिवि॑सूर्यम॒दधा॒त्सोम॑म॒द्रौ ॥ २ ॥

वनेषु । वि । अन्तरिक्षम् । ततान । वाजम् । अर्वत्सु । पयः ।
उस्त्रियासु । हृत्सु । क्रतुम् । वरुणः । अप्सु । अग्निम् । दिवि ।
सूर्यम् । अदधात् । सोमम् । अद्रौ ॥ २ ॥

अथवरुणो वनेषु वृक्षाग्रेषु अन्तरिक्षं विततान विस्तारितवान् तथा वाजसनेयकं वनेषु हीदं
एषु वृक्षाग्रेष्वन्तरिक्षं विततं तस्मादाह वनेषु व्यन्तरिक्षं ततानेति वाजं बलमर्वत्सु अश्वेषु ततान
पयः क्षीरमुस्त्रियासु गोषु उस्त्रियेति गोनाम उस्त्राविणोऽस्यां भोगा इति तद्भ्यत्तत्तिः हृत्सु हृदयेषु क-
तुं कर्मसंकल्पं यद्धि मनसा ध्यायति तत्कर्मणा करोति अप्सु दकेषु अग्निं वैद्युतं और्ववा सर्वत्र
विततानेति संबन्धः किंच दिवि द्युलोके सूर्यमदधात् स्थापितवान् सोमं चाद्रौ पर्वते अदधात् ॥ २ ॥

२. वरुणदेव वृक्षां के उपरिभाग में अन्तरिक्ष को विस्तारित करते
हैं। अश्वों में बल, गौओं में दुग्ध और हृदय में संकल्प विस्तारित करते
हैं। वे जल में अग्नि, अन्तरिक्ष में सूर्य और पर्वतों पर सोमलता स्थापित
करते हैं।

नी॒चीन॑वारं॒वरुणः॑ क॒वन्धं॑ प्र॒स॒स॒र्ज॒रोद॑सी अ॒न्तरि॑क्षम् ।

तेन॒विश्व॑स्य॒भुव॑नस्य॒राजा॒यव॑नं दृ॒ष्टिर्व्यु॑न॒त्तिभू॑म् ॥ ३ ॥

नीचीनं वारम् । वरुणः । कवन्धम् । प्र । ससर्ज । रोदसी इति ।

अन्तरिक्षम् । तेन । विश्वस्य । भुवनस्य । राजा । यवम् । न ।

दृष्टिः । वि । उनत्ति । भूम ॥ ३ ॥

नीचीनवारं अधोमुखं बिलं प्रससर्ज छतवारं कं कवन्धं कवनमुदकं तद्धीयते अत्रेति-
कवन्धो मेघः तन्तथाकरोत् अथवा कवन्धमुदकं तदुदकं नीचीनवारं नीचीननिर्गमनबिलं चकार

मेघं विदार्योदकमधोमुखंचकारेत्यर्थः किंप्रतीतीत्युच्यते रोदसी धावापृथिव्यौ अन्तरिक्षंच प्रति
लोकत्रयहितायेत्यर्थः तेनोदकेन विश्वस्यसर्वस्यभुवनस्य भूतजातस्य राजा स्वामीवरुणोभूम
भूमिं व्युनत्तिक्लेदयतिवृष्टिः सेका पुमान् यवंन यवमिवयवान्यथाप्ररोहायसर्वत्रप्रसारयतिव-
ह्वत् भूमिं सर्वत्रोनत्ति अथवावृष्टिर्वरुणइतिसंबन्धः वर्षकःपर्जन्यइत्यर्थः अस्मिन्पक्षेयवंपुरुष-
इवेतिपुरुषशब्दोध्याहार्यः अन्ननीचीनवारंवरुणःकबन्धमित्यादिनिरुक्तंद्रष्टव्यम् ॥ ३ ॥

३. वरुणदेव स्वर्ग, पृथिवी और अन्तरिक्ष के हित के लिए मेघ के
निम्न-भाग को लट्टि करके हैं। वृष्टि जिस प्रकार से यव आदि शक्य
को सिक्त करती है, उसी प्रकार अखिल भुवन के अधिपति वरुणदेव
समग्र भूमि को आर्द्र करते हैं।

उनत्तिभूमिंपृथिवीमुतद्यांयदादुग्धंवरुणोवष्टयादित् ।

समभ्रेणवसतपर्वतासस्तविषीयन्तःश्रथयन्तवीराः ॥ ४ ॥

उनत्ति । भूमिम् । पृथिवीम् । उत । द्याम् । यदा । दुग्धम् ।

वरुणः । वष्टि । आत् । इत् । सम् । अभ्रेण । वसत । पर्वतासः ।

तविषीयन्तः । श्रथयन्त । वीराः ॥ ४ ॥

वरुणोभूमिंपृथिवीं प्रथितमन्तरिक्षं अन्तरिक्षस्यापिपृथिवीशब्दवाच्यत्वं पूर्वमुक्तं उता-
पिच धां चुलोकं उनत्ति क्लेदयति यदायंदुग्धं उदकपूरणं वष्टि कामयते अथवा दुग्धमुदकं
वेगवत्कार्यमोषध्यादिकलक्ष्यते ओषध्यादयः प्रवर्धन्तामितियदाकामयते आदित्अनन्तरमे-
घ संवसत समाच्छादयन्ति केपर्वतासः पर्ववन्तोद्रव्यः केन अभ्रेणमेघेन किंच विषीयन्तोवल-
मिलन्तोवीराविशेषेणवृष्टेःप्रेरयितारोमरुतः श्रथयन्त श्रथयन्तिमेघान् ॥ ४ ॥

४. वरुणदेव जब वृष्टिरूप दुग्ध की कामना करते हैं, तब वे पृथिवी,
अन्तरिक्ष और स्वर्ग को आर्द्र करते हैं। अनन्तर पर्वतसमूह वारिदों के
द्वारा शिखरों को आवृत करते हैं। मरुद्गण अपने बल से उल्लसित
होकर मेघों को शिथिल करते हैं।

इमामूष्वांसुरस्यश्रुतस्यमहीमायांवरुणस्यप्रवोचम् ।

मानेनेवतस्थिवाँअन्तरिक्षेवियोममेपृथिवींसूर्येण ॥ ५ ॥ ३० ॥

इमां । ऊँ इति । सु । आसुरस्य । श्रुतस्य । महीम् । मायाम् ।

वरुणस्य । प्र । वोचम् । मानेनइव । तस्थिइवान् । अन्तरिक्षे । वि ।

यः । ममे । पृथिवीम् । सूर्येण ॥ ५ ॥ ३० ॥

आसुरस्य असुरसंबन्धिनः असुराणामस्यचवध्यघातकभावःसंबन्धः असुरहन्तुरित्यर्थः अथवा असुरोमेघः प्राणदानात्तत्संबन्धिनः श्रुतस्य विश्रुतस्य महीं महतीं इमां मायां प्रज्ञां प्रवोचं प्रब्रवीमि कैषामायेतिसोच्यते योवरुणोन्तरिक्षेतस्थिवान् तिष्ठन् मानेनेव दंडेनेव सूर्येण पृथिवीमन्तरिक्षं विममे परिच्छिनत्ति तस्यैषामाया ॥ ५ ॥

५. हम प्रसिद्ध असुरहन्ता वरुणदेव की इस महती प्रज्ञा की घोषणा करते हैं। जो वरुणदेव अन्तरिक्ष में अवस्थित होकर मानदण्ड की तरह सूर्य-द्वारा पृथिवी और अन्तरिक्ष को परिच्छिन्न करते हैं।

॥ इतिचतुर्थस्यचतुर्थेऽंशोवर्गः ॥ ३० ॥

इमामनुकवितमस्यमायांमहींदेवस्यनकिरादधर्ष ।

एकंयदुद्गानपृणन्त्येनीरासिश्चन्तीरवनयःसमुद्रम् ॥ ६ ॥

इमाम् । ऊँ इति । नु । कविस्तमस्य । मायाम् । महीम् । देवस्य ।

नकिः । आ । दधर्ष । एकम् । यत् । उद्गा । न । पृणन्ति । एनीः ।

आसिश्चन्तीः । अवनयः । समुद्रम् ॥ ६ ॥

कवितमस्य प्रकृष्टप्रज्ञस्य देवस्य द्योतमानस्य स्तुत्यस्य वा वरुणस्येमांसर्वप्रसिद्धां महीं महतीं मायां प्रज्ञां नकिनैवआदधर्ष नहिनस्तिकश्चिदपि ऊन्वितिपूरणौ यद्यस्मादेकं समुद्रं उद्गा उदकेन नपृणन्ति नपूरयन्ति काः एनीः अन्यः शुभ्राः गमनशीलावा आसिचन्ती उदकवासिचयन्त्यः अवनयोनयः बह्व्योनयः सर्वदोदकेनपूरयन्त्योपि नैकमपिसमुद्रंपूरयन्तीति एवंवरुणस्य महत्कमेति अत्रान्तरिक्षविस्तारादिसमुद्रांपूरणपर्यन्तंकार्यं परमेश्वरस्यैवोचितं नवरुणस्येतिनवाच्यं तस्यवरुणादिरूपावस्थानात् एषब्रह्मेत्याद्विश्रुतिः ॥ ६ ॥

६. प्रकृष्ट ज्ञानसम्पन्न और द्युतिमान् वरुणदेव की सर्वप्रसिद्ध महती प्रज्ञा की हिंसा (खण्डन) कोई नहीं कर सकता है। जल-सेचनकारिणी शुभ्र नदियाँ वारि-द्वारा एकमात्र समुद्र को भी पूर्ण नहीं कर सकती हैं। यह वरुण का महान् कर्म है।

अर्यम्यंवरुणमिन्द्र्यंवासखायंवासदमिन्द्रातरंवा ।

वेशंवानित्यंवरुणारणंवायत्सीमागंश्रुमाशिश्नस्तत् ॥ ७ ॥

अर्यम्यम् । वरुणम् । मिन्द्र्यम् । वा । सखायम् । वा । सदम् । इत् ।

भातरम् । वा । वेशम् । वा । नित्यम् । वरुणम् । अरणम् । वा ।

यत् । सीम् । आगः । चक्रम् । शिश्नः । तत् ॥ ७ ॥

हेवरुणअर्यम्यं अर्यमैवार्यम्यः स्वार्थिकोयत् अतैरिदंरूपं प्रदातारमित्यर्थः अथवा इर-
णान्मन्नाद्यशास्तीतिअर्यमां गुरुः तंवा अथवा मिन्द्र्यं मिमिदास्नेहनइत्यस्मात्स्वार्थिकोयत्

अनुरक्तमित्यर्थः वाअथवा सत्त्वायं समानख्यानं सदमित् सर्वदैव आतरंवा नित्यं निरन्तरं
वेशं निकटनिकेतनवर्तिनंवा अरणंवा अशब्दमित्यर्थः अथवा रणमदातारंवा नित्यं निरन्तरं
एतान्मृत्युतीर्त्तीं यदेतदागोपराधं चक्षुः तच्छिथोऽस्मत्तोविनाशाय ॥ ७ ॥

७. हे वरुण, यदि हम लोग कभी किसी दाता, मित्र, वयस्य,
आता, पड़ोसी अथवा मूक के प्रति कोई अपराध करें, तो उन अपराधों
का विनाश करो।

कित्वासोयद्रिरिपुर्नदीवियद्वाधासत्यमुतयन्नविद्म ।

सर्वाताविष्यंशिथिरेवदेवाधत्तेस्यामवरुणप्रियासः ॥ ८ ॥ ३१ ॥

कित्वासः । यत् । रिरिपुः । न । दीवि । यत् । वा । घृ । सत्यम् ।

उत् । यत् । न । विद्म । सर्वा । ता । वि । स्य । शिथिराऽइव ।

देव । अध । ते । स्याम । वरुण । प्रियासः ॥ ८ ॥ ३१ ॥

कित्वासः कित्वाद्युतकृतः कित्वास्ति सर्वं मयाजितमितिवदतीतिकितवः नदीवि नदे-
वने घूते यथायद्रिरिपुः लेपयन्ति पापमारोपयन्ति यदस्मास्तु द्वेष्टारोमयि त्वमेतत्पापमकरोरि-
त्याक्षिपन्ति अत्र पुरस्तादुपचारोपिनकारोऽपमार्थीयः वा अथवा धेतिपूरणः यत्पापं सत्यं आ-
रोपमन्तरेणकृतवन्तःस्म उत अपिच यत्कृतं पापं न विद्म न जानीमः ता तानि सर्वा सर्वाणि
शिथिरेव शिथिलानीव शिथिलबन्धनानि फलानीव विष्य मोचय स्यतिरुपसृष्टोविमोचने हे-
देव अध अनन्तरं ते तव प्रियासः प्रियाः स्याम भवेम ॥ ८ ॥

८. हे वरुणदेव, द्यूतक्रीड़ा-द्वारा प्रवञ्चनाकारी पाशक्रीडक की तरह
यदि हम लोग ज्ञानपूर्वक या अज्ञानपूर्वक कोई अपराध करें, तो तुम शिथिल
बन्धन की तरह उन्हें मुक्त करो। हे देव, अनन्तर हम तुम्हारे प्रियपात्र
हों।

॥ इतिचतुर्थस्यचतुर्थेऽङ्कविंशोवर्गः ॥ ३१ ॥

इन्द्राग्नीयमितिषल्लचंचतुर्दशंसूक्तं अत्रेवार्पमानुष्टुभमैन्द्राग्रं षष्ठीविराट्पूर्वा आद्यौदश-
कावष्टकालयइतिपरिभाषितत्वात् तथाचानुक्रान्तम्—इन्द्राग्नीषल्लैन्द्राग्रमानुष्टुभंविराट्पूर्वान्त-
मिति विनियोगोलैंगिकः ।

तत्रप्रथमा—

इन्द्राग्नीयमवथउभावाजेषुमर्त्यम् ।

दृक्काचित्सप्रभेदतिद्युस्त्रावाणीरिवत्रितः ॥ १ ॥

इन्द्राग्नी इति । यम् । अवथः । उभा । वाजेषु । मर्त्यम् । दृक्का ।

चित् । सः । प्र । भेदति । द्युम्ना । वाणीःऽइव । त्रितः ॥ १ ॥

हेइन्द्राग्नी उभा उभौ परस्परावियुक्तौ युवां यमर्त्यमवथः रक्षथः वाजेषु संग्रामेषु
समर्त्योदह्लाचिद दृढान्यपिद्युम्ना द्योतमानानि धनानिशत्रुसंबन्धीनि प्रभेदति प्रकर्षेणभिनत्ति
नितऋषिर्वाणीरिव प्रतिवादिवाक्यानीव अथवा त्रिषुस्थानेषु वर्तमानोभिः शत्रूणां
वाक्यानीव ॥ १ ॥

१. हे इन्द्र और अग्नि, तुम दोनों संग्राम में मर्त्य की रक्षा करो।
वे शत्रु-सम्बन्धी द्युतिमान् धन को अतिशय भिन्न करते हैं। वे प्रतिवादियों
के वाक्य का खण्डन करते हैं और शत्रुओं के वाक्य की तरह तीनों स्थानों
में वर्तमान रहते हैं।

यापृतनासुदुष्टरायावाजेषुश्रवाय्या ।

यापञ्चर्षणीरभीन्द्राग्नीताह्वामहे ॥ २ ॥

या । पृतनासु । दुस्तरा । या । वाजेषु । श्रवाय्या । या । पञ्च ।

चर्षणीः । अग्नि । इन्द्राग्नी इति । ता । ह्वामहे ॥ २ ॥

या याविन्द्राग्नी पृतनासु संग्रामेषु दुष्टरा दुष्टरौ अनभिभाव्यौ या यौच वाजेषु संग्रा-
मेषु अचेषुवा श्रवाय्या श्रवाय्यौ स्तुत्यौ या यौ पञ्चर्षणीः चर्षणयोमनुष्याः तानभिरक्षत-
इतिशेषः ता तौ महानुभावौह्वामहे स्तुमः ॥ २ ॥

२. जो इन्द्र और अग्नि संग्राम में अनभिभवनीय हैं, जो संग्राम में
या अल के विषय में स्तवनीय हैं और जो पञ्चश्रेणी के मनुष्यों की रक्षा
करते हैं, उन दोनों महानुभावों का हम लोग स्तवन करते हैं।

तयोरिदमवच्छवस्तिग्मादिद्युन्मघोनोः ।

प्रतिद्रुणागभस्त्योर्गवांवृत्रघ्नएषते ॥ ३ ॥

तयोः । इत् । अमवत् । शर्वः । तिग्मा । दिद्युत् । मघोनोः । प्रति ।

द्रुणा । गभस्त्योः । गवाम् । वृत्रघ्ने । आ । ईषते ॥ ३ ॥

अमवत् अभिभावकं शवोबलं तयोरेव तयोरेव मघोनोर्मघवतोरनवतोर्धनवतोर्वा त-
योर्दिद्युत् वज्रं तिग्मा तीक्ष्णं वर्तते गभस्त्योर्हस्तयोः एवंभूतौदेवौ गवामुदकानां पणिभिरपह-
तानांवागवालाभाय द्रुणा द्रुविकारेण गमनशीलेनवैकेनरथेन वृत्रघ्ने आवरकमेधहननाय
तथाविधवृत्रासुरवधायवा प्रतिईषते प्रतिगच्छतः ॥ ३ ॥

३. इन दोनों का बल शत्रुओं को पराभूत करनेवाला है। जब ये दोनों
देव एक रथ पर आरूढ़ होकर धेनुओं के उद्धारार्थ और वृत्र के विनाशार्थ
गमन करते हैं, तब इन दोनों धनवानों के हाथों में तीक्ष्ण वज्र विराजमान
रहता है।

अथचतुर्थी—

तावा॒मे॒षे॒र॒थाना॑मिन्द्रा॒ग्नी॒ह॒वाम॑हे ।

पती॑तुरस्य॒राध॑सो॒वि॒द्वांसा॒गिर्व॑णस्तमा ॥ ४ ॥

ता । वा॒म् । ए॒षे । र॒थाना॑म् । इन्द्रा॒ग्नी इति॑ । ह॒वाम॑हे । पती॑ इति॑ ।
तुरस्य॑ । राध॑सः । वि॒द्वांसा । गिर्व॑णःस्तमा ॥ ४ ॥

हेदेवौ ता तौ वक्ष्यमाणगुणौ वां युवां हवामहे स्तुमः किमर्थं रथानामेषेयुद्धे रथानामेरेणा-
य कीदृशौयुवां इन्द्राग्नीइंद्रमग्निचपरस्परयुग्मभूतौ तुरस्य जंगमरूपस्य राधसोधनादिलक्षणस्य
धनस्य पती स्वामिनौ विद्वांसा सर्वज्ञौ गिर्वणस्तमा गीर्भिवर्ननीयतमौ ईदृशौयुवां हवामहे॥४॥

४. हे गमनशील, धन के अधिपति, सर्वज्ञ तथा निरतिशय बन्धनीय
इन्द्र और अग्नि, युद्ध में रथ प्रेरित करने के लिए हम लोग तुम दोनों
का आह्वान करते हैं।

तावृ॒धन्ता॒वनु॑द्यून्मर्तीयदे॒वाव॒दभा॑ ।

अर्ह॑न्ताचित्पु॒रोद॒धेशे॑वदे॒वाव॒र्वते॑ ॥ ५ ॥

ता । वृ॒धन्ता॑ । अनु॑ । द्यून् । मर्तीय॑ । दे॒वौ । अ॒दभा॑ । अर्ह॑न्ता ।
चित् । पु॒रः । द॒धे । अंशा॑इ॒व । दे॒वौ । अ॒र्वते॑ ॥ ५ ॥

ता तौ अनुद्यून प्रतिदिनं वृधन्तौ वर्धमानौ सर्वदाप्रवृद्धावित्यर्थः पधनेदृष्टान्तः मर्तेव म-
नुष्याविव तौयथाप्रतिदिनं वर्धते देवौ द्योतमानौ अदभा अहिंस्यौ अर्हताचिद प्रकर्षेण पूज्यौ
चिदिदिपूजायां तादृशौमहानुभावौदेवावर्वतेश्वलाभाय पुरोदधे पुरस्कुर्वे अंशेव अंशोनामद्वाद-
शादित्यमभ्यवर्तीदेवः सभगस्याप्युपलक्षकः अंशाविव आदित्याविवदीप्तावित्यर्थः ॥ ५ ॥

५. हे अहिंसनीय देवद्वय, हम लोग अश्व लाभ के लिए तुम दोनों
का स्तवन करते हैं। तुम दोनों मनुष्यों की तरह सर्वदा वर्द्धमान होते
हो एवम् आदित्यद्वय की तरह दीप्तिमान् हो।

अथषष्ठी—

ए॒वेन्द्रा॑ग्निभ्या॒महा॑विह॒व्यशू॒ष्यघृ॑तंन॒पूतम॑द्रि॒भिः ।

तासूरि॑षु॒श्रवो॑बृ॒हद्र॑र्यि॒गुणत्सु॑दि॒धृत॑मिषं॒गुणत्सु॑दि॒धृतम् ॥ ६ ॥ ३२ ॥

ए॒व । इन्द्रा॑ग्निभ्या॒म् । अ॒हा॒वि । ह॒व्यम् । शू॒ष्यम् । घृ॒तम् ।

न । पू॒तम् । अ॒द्रि॒भिः । ता । सूरि॑षु । श्र॒वः । बृ॒हत् । र॒यिम् ।

गु॒णत्सु॑ । दि॒धृतम् । इ॒षम् । गु॒णत्सु॑ । दि॒धृतम् ॥ ६ ॥ ३२ ॥

एव एवं इदानीं क्रियमाणप्रकारेण स्तुतिसाहित्येनेत्यर्थः इन्द्राग्निभ्यां हव्यं हविः अहा-
वि परित्यक्तमासीत् कीदृशं तत् शूष्यं बलकरं किमिव अग्निभिर्ग्रावभिः पूतमभिषुतं घृतं सो-
मसमिव तद्यथा युवाभ्यां प्रदीयते तद्वच्चरुपुरोडाशादिकमपि ता तौ देवौ स्मरिषु मेधाविष्णुस्मांस्तु
बृहत्प्रभूतं श्रवोच्चं यशोवा रथिधनं च दिष्टं धारयतं इषमन्नं गृणत्स्तु स्तुवत्स्तु दिष्टं पुनरुक्ति-
रादरार्था ॥ ६ ॥

६. पत्थरों-द्वारा पिते हुए सोमरस की तरह बलकारक हव्य सम्प्रति
प्रवत्त हुआ है। तुम दोनों जानियों को अन्न प्रदान करो। स्तवकारियों
को प्रभूत धन और अन्न प्रदान करो।

॥ इति चतुर्थस्य चतुर्थेर्द्वाविंशोवर्गः ॥ ३२ ॥

प्रवोमह इति नवर्षे पंचदशसूक्तं एवयामरुद्राख्यस्यात्रेयस्य मुनेरार्षं मरुदेवताकमतिजगती-
छन्दस्कं तथा चानुक्रमणिका—प्रवो नवैवयामरुन्मारुतमतिजागतमिति। दशरात्रेषु हनिवृत्तीयस-
वनेच्छावाकशस्त्रे इदं सूक्तं सूत्रितं च—एवयामरुद्रकोवृषाकपिनेति।

प्रवो महे मतयो यन्तु विष्णवे मरुत्वते गिरिजा एवयामरुद्र ।

प्रशर्धाय प्रयज्य वे सुखादये तवसे भन्ददिष्टये धुनिव्रताय शवसे ॥ १ ॥

प्र । वः । महे । मतयः । यन्तु । विष्णवे । मरुत्वते । गिरिजाः ।

एवयामरुद्र । प्र । शर्धाय । प्रयज्यवे । सुखादये । तवसे ।

भन्दत् इष्टये । धुनिव्रताय । शवसे ॥ १ ॥

प्रयन्तु प्रगच्छन्तु गिरिजाः वाचिनिष्पन्नामतयस्तुतयः कस्मै वस्तुभ्यं वचनव्यत्ययः
विष्णवे व्याप्तायेन्द्राय विष्णवेवा मरुत्वते मरुद्भिस्तद्वते कस्यस्तुतय इत्युच्यते एवयामरुद्र
एतन्नामकस्य ऋषेः षष्ठ्यालुक् अथवा यमृषिर्गिरिजाः स्तुतेर्जनयिता भवति उत्तरार्धे मरुस्तुतिः
किंच प्रयन्तुस्तुतयः कस्मै शर्धाय बलाय मारुताय इतरत्सर्वबलविशेषणं प्रयज्यवे प्रकर्षेण यष्ट-
व्याय सुखादयेशोभनाभरणाय स्वादिराभरणविशेषः हस्तेषु स्वादिश्च पत्सु स्वादय ईति च श्रुतेः तवसे
बलवते भन्ददिष्टये स्तुतिरूपा इष्टिर्यस्य तदभन्ददिष्टि तस्मै धुनिव्रताय मेघानां चालनं कर्म यस्य
तादृशाय शवसे गमनवते ॥ १ ॥

१. एवया ऋषि के वचन-निष्पन्न स्तोत्र मरुतों के साथ विष्णु के
निकट उपस्थित हों एवम् वे ही स्तोत्र बलशाली, पूजनीय, शोभनालंकृत,
शक्तिसम्पन्न, स्तुतिप्रिय, मेघसञ्चालनकारी और द्रुतगामी मरुतों के
निकट उपस्थित हों।

अथद्वितीया-

प्रयेजातामहिनायेचनुस्वयंप्रविद्यनाब्रुवतेएवयामरुत् ।

कृत्वातद्वोमरुतोनाधृषेशवोदानामह्नातदैषामधृष्टासोनाद्रयः ॥ २ ॥

प्र । ये । जाताः । महिना । ये । च । नु । स्वयम् । प्र । विद्यना ।

ब्रुवते । एवयामरुत् । कृत्वा । तत् । वः । मरुतः । न । आधृषे ।

शर्वः । दाना । मह्ना । तत् । एषाम् । अधृष्टासः । न । अद्रयः ॥ २ ॥

ये महिना महता विष्णुनेन्द्रेणवासह प्रजाताः प्रादुर्भूताः तानब्रुवते येच नु क्षिप्रं स्व-
यमेव विद्यना यज्ञगमनविषयज्ञानेनसहप्रजाताः प्रादुर्भूताः तान् मरुतःएवयामरुत् ब्रुवते स्तौति
प्रेत्ययमारुत्यातेनवा संबन्धनीयः ब्रुवतइतिव्यत्ययेनबहुवचनं एकवचनेवाछान्दसःशः निघाता-
भावच्छान्दसः अथप्रत्यक्षवादः हेमरुतोवोयुष्माकं तत्प्रसिद्धं शवोबलं कृत्वाचोलनादिरूपेण
कर्मणायुक्तं नाधृषे कैश्चिदप्याधर्षणीयंनभवति अन्येषामसुरादीनां कृत्वा कर्मणावानभिभा-
व्यंभवति कृत्यार्थेकेन किंचैषांवः तद्वलं दाना अभिमतदानेन मह्ना महत्त्वेनचोपेतं यूयं प्र-
लाः अधृष्टासः अधर्षणीयाः तद्वद्वृष्टान्तः अद्रयो न तेयथाअधृष्याः तद्वद्युयमपि ॥ २ ॥

२. जो महान् इन्द्र के सहित प्रादुर्भूत हुए हैं, जो यज्ञ-गमन-विषयक
ज्ञान के साथ प्रादुर्भूत हुए हैं, उन मरुतों का एवयामरुत् स्तवन करते
हैं। हे मरुतो, तुम लोगों का बल अभिमत फल दान से महान् है और
अनभिभवनीय है। तम लोग पर्वत की तरह अटल हो।

प्रयेदिवोब्रूतःशृण्विरेगिरासुशुक्रानःसुभ्वःएवयामरुत् ।

नयेषामिरीसधस्थेईष्टेआअग्रयो नस्वविद्युतःप्रस्पन्द्रासोधुनीनाम् ॥ ३ ॥

प्र । ये । दिवः । ब्रूतः । शृण्विरे । गिरा । सुशुक्रानः । सुभ्वः ।

एवयामरुत् । न । येषाम् । इरी । सधस्थे । ईष्टे । आ । अग्रयः ।

न । स्वविद्युतः । प्र । स्पन्द्रासः । धनीनाम् ॥ ३ ॥

येमरुतोब्रूतोदिवोद्युलोकादागच्छन्तः प्रशृण्विरे शृण्वन्ति तान्मरुतो गिरा एवया-
मरुत्स्तुतवान् कीदृशास्ते शुशुक्रानोदीप्ताः सुभ्वः सुशुभवन्तः येषामरुतां सधस्थे सहस्थाने
स्वकीयेनिवासे तिष्ठतां इरी ईरिता प्रेरिता नेष्टे आनेशतेच चालयितुं आइतिचार्ये
अग्रयो न अग्रयइव स्वविद्युतःस्वयमेवविद्योतमानाः धनीनां नदीनां स्पन्द्रासः वर्षण-
मचालयितारथ ॥ ३ ॥

३. जो दीप्त और स्वच्छन्वतया विस्तीर्ण स्वर्ग से आह्वान श्रवण
करते हैं, अपने गृह में अवस्थिति करने पर जिन्हें चालित करने में कोई
समर्थ नहीं है, जो अपनी दीप्ति-द्वारा दीप्तिमान् हैं, जो अग्नि की तरह
मदियों को सञ्चालित करते हैं। एवयामरुत् स्तुति-द्वारा उनकी उपासना
करते हैं।

अथचतुर्थी—

सचक्रमेमहतो निरुक्रमः समानस्मात्सदस एवयामरुत् ।
यदायुक्तमना स्वादधिष्णुभिर्विस्पर्धसो विमहसो जिगाति शेवृधो नृभिः ॥ ४ ॥

सः । चक्रमे । महतः । निः । उरुक्रमः । समानस्मात् । सदसः ।
एवयामरुत् । यदा । अयुक्त । मना । स्वात् । अधि । ष्णुभिः ।
विस्पर्धसः । विमहसः । जिगाति । शेवृधः । नृभिः ॥ ४ ॥

समरुद्रणो महतः प्रवृद्धात् समानस्मात् सर्वेषां साधारणात् सदसः स्थानादन्तरिक्षात् उरु-
क्रमो विस्तीर्णक्रमणः सन् निश्चक्रमे निरगच्छत् कदेत्युच्यते एवयामरुदृषिः यदा स्वात्स्वकीय-
स्थानात् अधीतिपंचम्यर्थानुवादी तना आत्मनैव स्नुभिर्गन्तुभिर्नृभिः स्वनेतृभिरश्वैरयुक्त यु-
क्तो भवदागमनप्रार्थनाय अथ बहुवदुच्यते तदानीं विस्पर्धसः विविधस्पर्धाः अहंपुरतोगच्छाम्यहं
पुरतोगच्छामीति तेषां स्पर्धा अथवा विगतस्पर्धान्नेषां सार्धस्पर्धकाः सन्ति विमहसो विशिष्टबलाः
शेवृधः शेवस्य सुखस्य वर्धयितारः जिगाति निर्गच्छन्ति व्यत्ययेनैकवचनम् ॥ ४ ॥

४. मरुतों के स्वेच्छानुसार गमन करनेवाले अश्व जब रथ में युक्त
होते हैं, तब एवयामरुत् उनके लिए अपेक्षा करते हैं। सर्वव्यापी मरुद्गण
महान् तथा सर्वसाधारण स्थान अन्तरिक्ष से निर्गत हुए हैं। परस्पर स्पर्धा-
कारी, बलशाली और सुखदाता मरुद्गण निर्गत हुए हैं।

अथपंचमी—

स्वनो नवो मवात्रे जयदृषा त्वेषो ययिस्त विष एवयामरुत् । येना सह
न्त ऋजतस्वरोचिषः स्था रश्मानो हिरण्ययाः स्वायुधासं इष्मिणः ॥ ५ ॥ ३ ॥

स्वनः । न । वः । अमऽवान् । रेजयत् । दृषा । त्वेषः । ययिः ।
तविषः । एवयामरुत् । येन । सहन्तः । ऋजत । स्वरोचिषः ।
स्थाः रश्मानः । हिरण्ययाः । सुऽआयुधासः । इष्मिणः ॥ ५ ॥ ३ ॥

हेमरुतो वीर्युष्माकं स्वनो वेगजनिताः शब्दो न रेजयत् न कंपयत् एवयामरुत्तं मां सुपां सुलुगि-
ति द्वितीयाया लुक् स्वनो विशेष्यते अमवान् बलवान् वृषा वर्षितावृष्टेः त्वेषो दीप्तः रयिर्गन्ता त-
विषः प्रवृद्धः येन स्वनेन सहन्तः शत्रून् भिन्नवन्तो यूयं ऋजत प्रसाधयथ लब्धे लोद् कीदृशा यू-

यं स्वरोचिषः स्वायत्तरश्मयः स्थारश्मानः स्थिररश्मयोहिरण्ययाःहिरण्याभरणाः स्वायुधासः
स्वायचायुधाः इष्मिणोन्नवन्तोऽगमनवन्तोवा ॥ ५ ॥

५. हे मरुतो, तुम लोग स्वाधीनतेजा, स्थिरदीप्ति, स्वर्गभरणभूषित
और अन्नदाता हो। तुम लोग जिस शब्द से शत्रुओं को अभिभूत करके
अपना कार्यसाधन करते हो, वह प्रबल वारिध्वर्षणकारी, दीप्ति, विस्तृत
और प्रवृद्ध ध्वनि एवयामरुत् को कम्पित न करे।

॥ इतिचतुर्थस्यचतुर्थेऽयस्त्रिंशोवर्गः ॥ ३३ ॥

अपारोवोमहिमादृद्धशवसस्त्वेषंशवोवत्वेवयामरुत् ।

स्थातारोहिप्रसितौसंदृशिस्थनतेनउरुष्यतानिदःशुशुक्रांसोनाग्रयः ॥ ६ ॥

अपारः । वः । महिमा । दृद्धशवसः । त्वेषम् । शवः । अवन्तु ।
एवयामरुत् । स्थातारः । हि । प्रसितौ । समृद्धशि । स्थन । ते ।
नः । उरुष्यत । निदः । शुशुक्रांसः । न । अग्रयः ॥ ६ ॥

हेमरुतोवोयुष्माकं महिमा अपारोनवधिकः हेवृद्धशवसः प्रवृद्धबलाः त्वेषं दीप्तं शवो-
युष्माकंबलमवतुरक्षतु एवयामरुतं मां द्वितीयैकवचनस्यलुक् यूयंप्रसितौ प्रबलबन्धने नियमन-
वतियज्ञे संदृशि संदर्शनेनिमित्ते स्थातारोहि स्थाननियमनतिष्ठन्तोस्थन भवथखलु तेनोस्मा-
न्निदोनिन्दकाच्छत्रोःसकाशादुरुष्यतरक्षत अग्रयइवशुशुक्रांसोदीप्ताःयूयमिति ॥ ६ ॥

६. हे समधिक बलशाली मरुतो, तुम लोगों की महिमा अपार है,
निरवधि है। तुम लोगों की शक्ति एवयामरुत् की रक्षा करे। नियमयुक्ति
यज्ञ के सन्दर्शन-विषय में तुम लोग ही नियामक हो। तुम लोग प्रज्वलित
अग्नि के सदृश दीप्त हो। निन्दकों से तुम लोग हमारी रक्षा करो।

तेरुद्रासःसुमरवाअग्रयोयथातुविद्युन्नाअवन्त्वेवयामरुत् ।

दीर्घपृथुपप्रथेसद्वपार्थिवेषामज्मेष्वामहःशर्धास्यद्भुतैनसाम् ॥ ७ ॥

ते । रुद्रासः । सुमरवाः । अग्रयः । यथा । तुविद्युन्नाः । अवन्तु ।
एवयामरुत् । दीर्घम् । पृथु । पप्रथे । सद्व । पार्थिवम् । येषाम् ।
अज्मेष्वा । आ । महः । शर्धासि । अद्भुतः । एनसाम् ॥ ७ ॥

तेमरुतोरुद्रासोरुद्रपुत्राः सुमस्ताः शोभनयज्ञाः अग्रयोयथाग्रयइव तुविद्युन्नाः प्रभूतवी-
र्यः अथवाग्निसदृशाः तुविद्युन्नाः प्रभूतधनाः अवन्तु रक्षन्तु एवयामरुत् एतज्जामानवृषिर्मां

पार्थिवं पृथिव्यन्तरिक्षं तत्संबन्धि दीर्घं आयतं पृथु विस्तीर्णं सद्य सदनं पप्रथे मरुद्भिःप्र-
थितमभूत् अद्भुतैरसां अपापानायेषां अजेषु गमनेषु महोमहान्ति शर्षासिच बलानि आग-
च्छन्तीतिशेषः ॥ ७ ॥

७. हे पूजनीय और अग्नि की तरह प्रभूत दीप्तिशाली रुद्रपुत्रो,
एवयामरुत् की रक्षा करो। अन्तरिक्ष-सम्बन्धी दीर्घ और विस्तीर्ण गृह
मरुतों के द्वारा विख्यात होता है। निष्पाप मरुद्गण गमनकाल में प्रभूत-
शक्ति प्रकाशित करते हैं।

अद्वेषोनोमरुतो गा तु मेत न श्रोता हवर्जरितुरेव यामरुत् ।
विष्णोर्महः समन्यवो यु योत न स्म द्रथ्यो न दंसनाप द्वेषांसि सनुतः ॥ ८ ॥

अद्वेषः । नः । मरुतः । गा तुम् । आ । इत न । श्रोत । हवम् ।
जरितुः । एव यामरुत् । विष्णोः । महः । सऽमन्यवः । यु योत न ।
स्मत् । रथ्यः । न । दंसना । अप । द्वेषांसि । सनुतरिति ॥ ८ ॥

हेमरुतः अद्वेषः अद्वेषसोयूयं नोस्माकं गातुं गमनस्वभावंस्तोत्रं प्रति आइतन आगच्छ-
त तदर्थं जरितुः स्तोतुरेव यामरुत् एव यामरुतोमहवं श्रोत शृणुत विष्णोर्व्यापकस्येन्द्रस्य म-
होमहो हे समन्यवः समानयज्ञाः यूयं स्मत् अयं प्रशस्तनाम प्रशस्तारथ्योन रथिनो योद्धा-
रद्व ते यथा शत्रून् पाकुर्वन्ति तद्वदस्माकं दंसना कर्मणा सनुतः अन्तर्हितनामैतत् अन्तर्हितान्
द्वेषांसि द्वेषून् अपयुयोत न दूरे वियोजयत पृथक्कुरुत ॥ ८ ॥

८. हे विद्वेषहीन मरुतो, तुम लोग हमारे स्तोत्र के तन्निहित होओ
एवं स्तवनकारी एवयामरुत् का आह्वान श्रवण करो। हे इन्द्र के साथ
एकत्र यज्ञभाग प्राप्त करनेवाले मरुतो, योद्धा लोग जिस प्रकार से शत्रुओं
को अपसारित करते हैं, उसी प्रकार तुम लोग हमारे गूढ़ शत्रुओं को
दूर करो।

एषा अध्यायोपाकरणोत्सर्जनयोर्विनियुक्ता ।

गन्तानो यज्ञं यज्ञियाः सुशमि श्रोता हवर्मरक्ष एव यामरुत् ।
ज्येष्ठा सो न पर्वता सो व्योमनि यूयंतस्य प्रचेतसः स्यात दुर्धर्त
बोनिदः ॥ ९ ॥ ३४ ॥

गन्त । नः । यज्ञम् । यज्ञियाः । सुशमि । श्रोत । हवम् । अरक्षः ।
एव यामरुत् । ज्येष्ठासः । न । पर्वतासः । विऽओमनि । यूयम् ।
तस्य । प्रऽचेतसः । स्यात । दुऽधर्तवः । निदः ॥ ९ ॥ ३४ ॥

हेयज्ञियाः मरुतोयूयं नोस्माकंयज्ञं गन्त आगच्छत सुशमि शोभनकर्मयथाभवतित-
थम सुकर्मत्वायेत्यर्थः तदर्थं नोह्वं अस्मदीयमाह्वानं श्रोत शृणुत अरक्षः रक्षोवर्जितांवूर्य
लिंगवचनयोर्व्यत्ययः ज्येष्ठासोन ज्येष्ठाइव पर्वतासः विन्ध्यादयइव अतिप्रवृद्धाव्योमनिअन्त-
रिक्षेवर्तमानाः प्रचेतसः प्रवृद्धज्ञानाः यूयं तस्यनिदोनिन्दकस्य दुर्धर्तवोदुर्धराः स्यात भवत ॥९॥

९. हे यजनयोग्य मरुतो, तुम लोग हमारे यज्ञ में आगमन करो,
जिससे यह यज्ञ सुसम्पन्न हो। तुम लोग रजोवर्जित या निर्विघ्न हो।
हमारा आह्वान श्रवण करो। हे प्रकृष्ट ज्ञान-सम्पन्न मरुतो, अत्यन्त वर्द्धमान
विन्ध्यादि पर्वत की तरह अन्तरिक्ष में अवस्थान करके तुम लोग निन्दकों
का शासन करते हो।

॥ इतिचतुर्थस्यचतुर्थेचतुर्ल्लिशोवर्गः ॥३४॥

॥ इतिपंचमेमंडलेषष्ठोनुवाकः ॥ ६ ॥

॥ समाप्तंचात्रेयंपंचममंडलम् ॥ ५ ॥

भारद्वाजेषष्ठेमंडले षडनुवाकाः तत्र प्रथमेनुवाकेपंचदः ऋकानि तत्रत्वंस्रस्रइतित्रयोद-
शर्चप्रथमं सूक्तं त्वंस्रमेसतोनेतिवार्हस्पत्योभरद्वाजः षष्ठमंडलमपश्यदित्यनुक्रान्तत्वात् मंडलद्र-
ष्टासएवभरद्वाजऋषिः अनादेशपरिभाषयात्रिष्टुप् मंडलादिपरिभाषयाग्निर्देवता पशोर्हविष्यवदी-
यमानेमैत्रावरुणेनानुवचनीयमिदं मनोतासूक्तं सूत्रितंच—त्वंस्रमेप्रथमइत्यन्वाहेति । प्रातरनुवाके
आग्नेयेकतौत्रैष्टुभेछन्दस्येतदादिसूक्तषट्द्वितीयवर्जं सूत्रितंच—त्वंस्रमेप्रथमइतिषण्णाद्वितीयमु-
द्धरेदिति आद्योपाकरणेविनियुक्ता सूत्रंतुपूर्वमंत्रेउक्तम् ।

तत्रमथमा—

त्वंस्रमेप्रथमोमनोतास्याधियोअभवोदस्महोता ।

त्वंसीं वृषन्नरुणोर्दुष्टरीतुसहोविश्वस्मैसहसेसहध्वै ॥ १ ॥

त्वम् । हि । अग्ने । प्रथमः । मनोता । अस्याः । धियः । अभवः ।

दस्म । होता । त्वम् । सीम् । वृषन् । अरुणोः । दुष्टरीतु । सहः ।

विश्वस्मै । सहसे । सहध्वै ॥ १ ॥

हेअग्ने प्रथमोदेवानांमध्येप्रथमः प्रथमः प्रकृष्टतमः पूर्वभावीवात्वं मनोताहि देवानांमनो-
यत्रऊतंसंबद्धंभवतिवाद्दशोभवसि हिशब्दोभिःसर्वमनोता अग्नौमनोताःसंगच्छन्तेइत्यादिब्रा-
ह्मणप्रसिद्धिद्योतनार्थः हेदस्म दर्शनीय अस्याधियः अस्यकर्मणोहोता देवानामाह्वाता अभ्र-
वः भवसि हेवृषन् कामानांवर्षितः त्वंसीं सर्वतःदुष्टरीतु दुर्हिंस्यमर्हिंस्यं सहोबलं अरुणोः अ-
करोः किमर्थं विश्वस्मैसहसे सर्वस्यापिबलवतःशत्रोः सहध्वै अभिभवनाय ॥ १ ॥

१. हे अग्नि, तुम देवताओं के मध्य में प्रकृष्टतम हो । देवताओं का
मन तुममें सम्बद्ध है । हे दर्शनीय, इस यज्ञ में तुम्हीं देवों के आह्वान
करनेवाले होते हो । हे अभीष्टवर्षी, समस्त बलशाली शत्रुओं को पराभूत
करने के लिए तुम हमें अनिवार्य बल प्रदान करो ।

अथद्वितीया—

अथाहोतान्यसीदोयजीयानिळस्पदइषयन्नीडयःसन् ।

तंत्वानरःप्रथमंदेवयन्तोमहोरायेचितयन्तोअनुग्मन् ॥ २ ॥

अथ । होता । नि । असीदः । यजीयान् । इळः । पदे । इषयन् ।
ईड्यः । सन् । तम् । त्वा । नरः । प्रथमम् । देवइयन्तः । महः । राये ।
चितयन्तः । अनु । ग्मन् ॥ २ ॥

अथ अधुना हेअग्ने यजीयान् अतिशयेनयष्टात्वं होता होमनिष्पादकःसन् इळः भू-
भ्याःवेदिलक्षणायाः पदे स्थाने न्यसीदोनिषण्णवानसि किंकुर्वन् इषयन् पशुपुरोडाशादिलक्ष-
णमजमिच्छन् ईड्यः स्तुत्यःसन् तं तादृशं त्वा त्वां प्रथमं इतरदेवताभ्यःपूर्वं देवयन्तोदेवंत्वा-
मात्मनइच्छन्तो नरोनेतारोमनुष्याऋत्विग्यजमानाः महोमहते रायेधनाय चितयन्तो जानन्तः स्तु-
त्याज्ञापयन्तोवा अनुगमन् अन्वगच्छन्पूर्वम् ॥ २ ॥

२. हे अग्नि, तुम अतिशय यज्ञकर्त्ता और होमनिष्पादक हो। तुम
हव्य ग्रहण करके स्तुतियोग्य होते हो। तुम वेदी रूप स्थान पर उपवेशन
करो। धर्मानुष्ठानकारी ऋत्विक् लोग महान् धन प्राप्त करने की आशा
से देवों के मध्य में प्रथम ही तुम्हारा अनुसरण करते हैं।

वृतेवयन्तंबहुभिर्वसव्यैइस्त्वेरयिजागृवांसोअनुगमन् ।
रुशन्तमग्निर्दर्शन्तंबृहन्तंवपावन्तंविश्वहादीदिवांसम् ॥ ३ ॥

वृताइव । यन्तम् । बहुभिः । वसव्यैः । त्वे इति । रयिम् ।
जागृवांसः । अनु । ग्मन् । रुशन्तम् । अग्निम् । दर्शितम् ।
बृहन्तम् । वपावन्तम् । विश्वहा । दीदिवांसम् ॥ ३ ॥

वृतेव मार्गेणेवेति संप्रत्यर्थेलोकद्वयमेष्यगतेनमार्गेण बहुभिरनेकैर्वसव्यैः वसुभिः
स्वार्थिकस्तद्धितप्रत्ययः यजमानानोनिवांसयोग्यैर्वांसार्थं यन्तं गच्छन्तंत्वा अनुगमन्अनु-
गच्छन्ति संभ्रजन्तेयजमानाः कीदृशास्ते त्वे त्वयिदेवे रयिं धनं जागृवांसः प्रयच्छन्तइत्यर्थः
कीदृशंत्वामित्युच्यते रुशन्तं दीप्तवर्णं अग्निं अंगनादिगुणविशिष्टं दर्शन्तं दर्शनीयं बृहन्तं महा-
न्तं वपावन्तं विश्वहा सर्वेषुकालेषु दीदिवांसदीप्यमानं ॥ ३ ॥

३. हे अग्नि, तुम दीप्तिमान्, दर्शनीय, महान् हव्यभोजी और सम्पूर्ण
काल में दीप्तिमान् हो। तुम वसुओं के मार्ग से अर्थात् अन्तरिक्ष से
गमन करते हो। धनाभिलाषी यजमान तुम्हारा अनुसरण करते हैं।

अथचतुर्थी-

पदेदेवस्पनमसाव्यन्तःश्रवस्पवःश्रवआपञ्चमृक्तम् ।

नामानिचिदधिरेयज्ञियानिभद्रायान्तेरणयन्तंसदृष्टौ ॥ ४ ॥

पुदम् । देवस्य । नमसा । व्यन्तः । श्रवस्यवः । श्रवः । आपन् ।
 अमृक्तम् । नामानि । चित् । दधिरे । यज्ञियानि । भद्रायाम् ।
 ते । रणयन्त । समृद्धौ ॥ ४ ॥

देवस्य द्योतमानस्याग्नेः पदं आहवनीयस्थानं नमसा हविषा स्तोत्रेणवा व्यन्तो गच्छन्तः
 श्रवस्यवोऽभिच्छन्तः पूर्वयजमानाः श्रवः सर्वत्र श्रूयमाणमजं अमृक्तं अन्यैरपरिबाध्यं आ-
 पन् आप्नुवन्ति हे अग्ने ते तव भद्रायां स्तुत्यायां सन्दृष्टौ निमित्तायां रणयन्त रमयन्ति त्वां किंच
 यज्ञियानि यज्ञयोग्यानि नामानि नमनीयानि वैश्वानरो जातवेदा इत्यादीनि दधिरे धारयन्ति
 अश्वानमनसा धनानि स्तोत्राणि दधिरे चिदिति पूरणः ॥ ४ ॥

४. अग्न्याभिलाषी होकर यजमान लोग स्तोत्र के साथ दीप्तिमान्
 अग्नि के आहवनीय स्थान में गमन करते हैं और अप्रतिहत भाव से अथवा
 अबाध्य रूप से प्रचुर अन्न प्राप्त करते हैं। हे अग्नि, दर्शन होने पर वे
 स्तुतियों से आनन्दित होते हैं और तुम्हारे यागयोग्य नामों को धारण
 करते हैं—जातवेदा, वैश्वानर इत्यादि नामों का संकीर्तन करते हैं।

त्वां वर्धन्ति क्षितयः पृथिव्यान् त्वाराय उभयांसो जनानाम् ।

त्वं त्राता तरणे चेत्यो भूः पिता माता सदमिन् मानुषाणाम् ॥ ५ ॥ ३५ ॥

त्वाम् । वर्धन्ति । क्षितयः । पृथिव्याम् । त्वाम् । रायः ।

उभयांसः । जनानाम् । त्वम् । त्राता । तरणे । चेत्यः । भूः । पिता ।

माता । सदम् । इत् । मानुषाणाम् ॥ ५ ॥ ३५ ॥

हे अग्ने त्वां क्षितयो मनुष्याः कृत्विजः पृथिव्यां वेदिलक्षणायां वर्धन्ति वर्धयन्ति उभ-
 यांसो उभयविधानि पशुपशुरूपाणि जनानां यजमानानां संबन्धीनि रायो धनानि कृत्विजो ध्वर्या-
 दयः त्वां त्वामुद्दिश्य वर्धन्ति अथवा उभयविधानि धनानि गवादीनि जनानां जायमानानां पु-
 षादीनामर्थाय प्राप्तुं त्वां वर्धन्ति हे तरणे दुःस्वत्तारकाम्ने त्वं चेत्यो ज्ञातव्यः स्तुत्यः तत्र त्राता र-
 क्षिता भूर्भवति किंच मानुषाणां मनुष्याणां स्तोत्राणामस्माकं सदमिन् सर्वदा पिता माता च शत्रा
 पितृस्थानीयो भर्भवति ॥ ५ ॥

५. हे अग्नि, मनुष्यगण तुम्हें वेदी के ऊपर वर्द्धित करते हैं। तुम
 यजमानों के पशु और अपशु रूप दोनों प्रकार के धन को वर्द्धित करते
 हो। अध्वर्यु आदि भी उभय विध धन प्राप्त करने के लिए तुम्हें वर्द्धित
 करते हैं। हे दुःखविनाशक अग्नि, तुम स्तुतिभाजन होकर मनुष्यों के
 रक्षक और पितृ-मातृ-स्थानीय हो।

॥ इति चतुर्थस्य चतुर्थे पक्षे विशोवर्गः ॥ ३५ ॥

अथषष्ठी-

सपर्येण्यः सप्रियोविक्ष्वः १ मिर्होतामन्द्रोनिषसादयजीयान् ।
तत्त्वावयंदमआदीदिवांसमुपज्ञुबाधोनर्मसासदेम ॥ ६ ॥

सपर्येण्यः । सः । प्रियः । विक्षु । अग्निः । होता । मन्द्रः । नि ।
ससाद । यजीयान् । तम् । त्वा । वयम् । दमे । आ । दीदिवांसम् ।
उप । ज्ञुबाधः । नर्मसा । सदेम ॥ ६ ॥

सोमिः सपर्येण्यः पूज्यः प्रियः कामानांपूरकः विक्षुप्रजासु होता होमनिष्पादकः मन्द्रो-
मदनीयः यजीयानविशयेनेतरदेवानां यष्टायजनीयोवा एवं महानुभावोमिः निषसाद निषण्णो-
भूत् अथप्रत्यक्षकृतः तत्त्वा तादृशंत्वां वयं यजमानादमेगृहे दीदिवांसं दीप्यमानं जुबाधः जा-
नुनीबाधयन्तः अवनतजानवः प्रणताः सन्तो नमसास्तोत्रेणोपासदेम आसादयेम अथवा उप-
सीदमेत्येवमाशास्ते ॥ ६ ॥

६. पूजनीय, अभीष्टवर्षी, प्रजाओं के मध्य में होमनिष्पादक, मोहप्रद
और अतिशय यजनीय अग्नि वेदी के ऊपर उपविष्ट होते हैं । हे अग्नि,
तुम गृह में प्रज्वलित होते हो । हम लोग जानु को अवनत करके, स्तोत्र
के साथ, तुम्हारे निकट उपस्थित होते हैं ।

तत्त्वावयंसुध्योऽनव्यमग्नेसुम्नायवईमहेदेवयन्तः ।

त्वंविशोअनयोदीद्यानोदिवोअग्नेबृहतारोचनेन ॥ ७ ॥

तम् । त्वा । वयम् । सुध्यः । नव्यम् । अग्ने । सुम्नायवः । ईमहे ।

देवयन्तः । त्वम् । विशः । अनयः । दीद्यानः । दिवः । अग्ने ।

बृहता । रोचनेन ॥ ७ ॥

हेअग्ने तं तादृशं महानुभावं नव्यं स्तुत्यं त्वा त्वां सुध्यः शोभनबुद्धयः सुम्नायवः सु-
खमिच्छन्तोदेवयन्तोदेवंत्वामिच्छन्तोवयं ईमहे याचामहे स्तुमइत्यर्थः हेअग्ने त्वं दीद्यानोदी-
प्यमानः सन् केन बृहता महता रोचनेन रोचमानेन तेजसा दीद्यानः विशः प्रजाः
स्तोतुन्स्मान् दिवः स्वर्गं अनयः अगमयः रोचनेनादित्येन दिवंअगमयइतिवासंबन्धः
आदित्यमार्गेणेत्यर्थः ॥ ७ ॥

७. हे अग्नि, तुम स्तुतियोग्य हो । हम शोभन बुद्धिवाले,
सुखाभिलाषी और तुम्हारी कामना करनेवाले हैं । हम तुम्हारा स्तवन
करते हैं । हे अग्नि, तुम दीप्यमान हो । महान् रोचमान मार्ग से अर्थात्
आदित्य मार्ग से तुम हम स्तोताओं को स्वर्ग पहुँचाओ ।

अथाष्टमी—

विशां कर्वि विस्पतिं शश्वतीनां नितोशनं वृषभं चर्षणीनाम् ।

प्रेतीषणिमिषयन्तं पावकं राजन्तमग्निं यजतं रयीणाम् ॥ ८ ॥

विशाम् । कर्विम् । विस्पतिम् । शश्वतीनाम् । नितोशनम् । वृषभम् ।

चर्षणीनाम् । प्रेतिः इषणिम् । इषयन्तम् । पावकम् । राजन्तम् ।

अग्निम् । यजतम् । रयीणाम् ॥ ८ ॥

शश्वतीनां नित्यानां विशां ऋत्विग्यजमानलक्षणानां विस्पतिं स्वामिनं कर्विं क्रान्तदर्शिनं नितोशनं शत्रूणांहिसकं वृषभं कामानां वर्षकं चर्षणीनां स्तोतृणां मनुष्याणां प्रेतीषणिं प्राप्तगमनं इषयन्तं अन्नकुर्वन्तं पावकं शोधकं राजन्तं दीप्यमानं दीपयन्तं वा रयीणां लाभाय यजतं यष्टव्यं अग्निस्तुमइतिशेषः ॥ ८ ॥

८. नित्यस्वरूप ऋत्विक् यजमान आदि के स्वामी, ज्ञानसम्पन्न, शत्रुविनाशक, कामनाओं के पूरक, स्तोता मनुष्यों के प्राप्तव्य, अन्नविधायक, शुद्धता-सम्पादक, धनार्थियों के द्वारा यष्टव्य और दीप्यमान अग्नि का हम लोग स्तवन करते हैं ।

सो अग्रं ईजेशशमे च मर्तं यस्त आनदस्मिधा हव्यदातिम् ।

य आहुतिं परि वेदानमोभिर्विश्वेत्स वामा दधते त्वोतः ॥ ९ ॥

सः । अग्रे । ईजे । शशमे । च । मर्तः । यः । ते । आनदः । सम् इधा ।

हव्यः । दातिम् । यः । आहुतिम् । परि । वेदः । नमः । भिः ।

विश्वा । इत् । सः । वामा । दधते । त्वाऽर्जतः ॥ ९ ॥

हे अग्रे त्वां समर्तः सयजमान ईजे यजते शशमे च स्तौति शशमान इति स्तुति-कर्मसुपाठात् इदमपि स्तुतिकर्म यो यजमानस्तेतव समिधा सह हव्यदातिं हविषां दानं आनदं करोति किंच यो यजमानो नमोभिः स्तुभिराहुतिमाज्यादिलक्षणां परिवेदं परितो वेत्ति वदातीत्यर्थः सयजमानस्त्वोतः त्वयारक्षितः सन् विश्वे सर्वानि वामा वमनीयानि धनानि दधते धारयति ॥ ९ ॥

९. हे अग्नि, जो यजमान तुम्हारा यजन करता है, जो स्तवन करता है, जो यजमान प्रज्वलित इन्धन के साथ तुम्हें हव्य प्रदान करता है, जो स्तुति के साथ तुम्हें आहुति प्रदान करता है, वह यजमान तुम्हारे द्वारा रक्षित होता है और समस्त अभिलषित धन प्राप्त करता है ।

अथदशमी—

अस्माउतेमहिमहेविधेमनमोभिरग्नेसमिधोतहव्यैः ।

वेदीसूनोसहसोगीर्भिरुक्थैरातेभद्रायांसुमतौयतेम ॥ १० ॥

अस्मै । ऊँ इति । ते । महि । महे । विधेम । नमःऽभिः । अग्ने ।

समऽइधा । उत । हव्यैः । वेदी । सूनो इति । सहसः । गीःऽभिः ।

उक्थैः । आ । ते । भद्रायां । सुमतौ । यतेम ॥ १० ॥

हेअग्ने महे महते अस्मै तेतुभ्यं महि महव अत्यधिकंविधेम परिचरेम कैरितिउच्यते नमोभिःनमस्कारैः समिधावा उतापिच हव्यैर्हविर्भिः हेसहसःसूनो बलस्यपुत्र वेदी वेद्यां गीर्भिः स्तोत्रैरुक्थैः शस्त्रैश्च विधेमैतिसंबन्धः किंच ते तव भद्रायां स्तुत्यायां सुमतौ शोभनानुग्रहबुद्धौ आयतेम आगच्छेमभवेमेत्यर्थः ॥ १० ॥

१०. हे अग्नि, तुम महान् हो। हम नमस्कार, इंधन और हव्य के द्वारा तुम्हारी परिचर्या करते हैं। हे बलपुत्र, हम लोग स्तोत्र और शस्त्र के साथ वेदी के ऊपर तुम्हारी अर्चना करते हैं। हम लोग तुम्हारा शोभन अनुग्रह प्राप्त करने के लिए यत्न करते हैं। हम लोग सफल हों।

आयस्तन्तन्थरोदसीविभासाश्रवोभिश्चश्रवस्यस्तर्तुः ।

बृहद्भिर्वाजैःस्थविरेभिरस्मेरेवद्भिर्भेवितरंविभाहि ॥ ११ ॥

आ । यः । तन्तन्थ । रोदसी इति । वि । भासा । श्रवःऽभिः । च ।

श्रवस्यः । तर्तुः । बृहत्ऽभिः । वाजैः । स्थविरेभिः । अस्मे इति ।

रेवत्ऽभिः । अग्ने । विदतरम् । वि । भाहि ॥ ११ ॥

हेअग्ने यस्त्वं रोदसी द्यावापृथिव्यौ भासा दीप्या व्याततन्थ व्यतनोः किंच तर्तुः तारकस्त्वं श्रवोभिः स्तुतिभिः श्रवस्यश्चभवति हेतादृशाग्ने बृहद्भिर्महद्भिर्वाजैः स्थविरेभिः स्थविरैः स्थूलैः रेवद्भिःरदिमद्भिः अस्मदर्थं वितरं विशिष्टतरं विभाहि विशेषेणदीप्यस्व ॥ ११ ॥

११. हे अग्नि, दीप्ति-द्वारा तुमने द्यावा-पृथिवी को विस्तृत किया है। तुम परित्राणकर्ता और स्तुति-द्वारा पूजनीय हो। तुम प्रचुर अन्न और विशिष्ट घन के साथ हम लोगों के निकट भली भाँति से दीप्त होओ।

अथद्वादशी-

नृवद्भसोसदमिद्धेद्यस्मेभूरितोकायतनयायपश्वः ।

पूर्वीरिषोबृहतीरारेअंघाअस्मेभद्रासौश्रवसानिसन्तु ॥ १२ ॥

नृवत् । वसो इति । सदम् । इत् । धेहि । अस्मे इति । भूरि ।

तोकाय । तनयाय । पश्वः । पूर्वीः । इषः । बृहतीः । आरेऽअंघाः ।

अस्मे इति । भद्रा । सौश्रवसानि । सन्तु ॥ १२ ॥

हेवसो वासक धनवन्वाग्ने नृवत् मनुष्यैरुपेतं धनं सदमिव सर्वदास्मे अस्मासु धेहि स्था-
पय किंच भूरि प्रभूतान् पश्वः पशूँश्च धेहि किमर्थं तोकायास्मत्पुत्राय तनयाय तत्पुत्राय किं-
च पूर्वीः पूरयिष्यः कामानां बह्व्योवा महतीर्महत्यः आरेअंघाः आरे दूरे अघानि यासु ता-
स्तादृश्यइषः उक्लक्षणान्यनानि भद्रा भद्राणि सौश्रवसानि सुश्रवस्त्वानि अस्मे अस्मासु स-
न्तु भवन्तु ॥ १२ ॥

१२. हे धनवान् अग्नि, मनुष्यों से युक्त अर्थात् पुत्र-पौत्रादि से युक्त
धन तुम हमें प्रदान करो। हमारे पुत्र-पौत्रों को प्रभूत पशु प्रदान करो।
कामनाओं के पूरक और पापरहित पर्याप्त अन्न तथा सौभाग्य हमें प्राप्त
हो।

पुरुष्यमेव इति त्रयोदशी उत्वासंभरणीयेष्टौ अग्नेः क्षत्रवतो नुवाक्या सूत्रितं च-पुरुष्यमेव-
रुधात्वा यासचित्रचित्रं चितयन्तमस्मे इति तत्पाठस्तु ।

अथत्रयोदशी-

पुरुष्यमेव पुरुधात्वा यावसूनि राजन्वसुतते अश्याम् ।

पुरुणिहित्वे पुरुवारसन्त्यमेव सुविधुते राजनित्वे ॥ १३ ॥ ३६ ।

पुरुणि । अग्ने । पुरुधा । त्वाऽया । वसूनि । राजन् । वसुता । ते ।

अश्याम् । पुरुणि । हि । त्वे इति । पुरुवार । सन्ति । अग्ने ।

वसु । विधुते । राजनि । त्वे इति ॥ १३ ॥ ३६ ॥

हेअग्ने राजन् ते तव पुरूणि बहूनि पुरुधा गवाश्वादिरूपेण बहुप्रकाराणि वसूनि धनानि वसुता वसुतायै वसुमत्त्वाय न्वायाहि त्वया हेतुभूतेन अस्यां व्यामुयां भुंजीयवा अत्र भरतस्वामी वसुतेत्येतत्पदं सप्तम्यन्तंचकार ऋष्टभास्करमिश्रोपि एकपदं संतुध्यन्तंचकार हे पुरुवार बहुभिर्वरणीयाग्ने राजनि राजमाने त्वे त्वयि पुरूणि बहूनि वसु वसूनि विधते परिचरते मह्यं दातव्यानि सन्ति ॥ १३ ॥

१३. हे दीप्तिमान् अग्नि, हम तुम्हारे निकट से गो-अश्वादिरूप बहु-विध धन प्राप्त करें। तुम धनवान् हो। हे सर्ववरणीय अग्नि, तुम शोभन हो। तुममें बहुविध धन निहित है।

॥ इति चतुर्थस्य चतुर्थे षट्त्रिंशोऽवर्गः ॥ ३६ ॥

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमोहार्दनिवारयन् ॥ पुमर्थीश्चतुरो देयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ १ ॥

इति श्रीमद्राजाधिराजपरमेश्वरवैदिकमार्गप्रवर्तकश्रीवीरबुक्कभूपालसाम्राज्यधुरंधरेण सायणाचार्येण विरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे ऋक्संहिताभाष्ये चतुर्थाष्टके चतुर्थोऽध्यायः समाप्तः ॥ ४ ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥

यस्यनिःश्वसितवेदायोवेदेभ्योखिलंजगत् ॥ निर्भमेतमहंवन्देविद्यातीर्थमहेश्वरम् ॥ १ ॥

॥ अथपञ्चमाध्यायआरभ्यते ॥

षष्ठमण्डलस्यषडनुवाकात्मकस्य प्रथमेनुवाकेपञ्चदशसूक्तानि तत्रत्वंहीत्येकादशचैद्विती-
यंसूक्तम् भरद्वाजस्यार्षमाग्नेयम् अन्त्याषट्पञ्चाशदक्षराशक्करी आदितोदशानुष्टुभः अनुक्रम्य-
तेहि—त्वंहेकादशानुष्टुभंशक्करीतमिति प्रातरनुवाके आग्नेयेकतौ आनुष्टुभेछन्दसीदंसूक्तम् उ-
त्तमावर्जंविनियुक्तम् सूत्र्यतेहि— त्वंहिक्षैतवदग्नायोहोताजनिष्टेति आश्विनशस्त्रेचैतच्छंसनी-
यं प्रातरनुवाकन्यायेनेत्यतिदिष्टत्वाद् अङ्गिरसाङ्गिरात्रेद्वितीयेहनीदमेवसूक्तमाज्यशक्त्वं सूत्रितं
च—त्वंहिक्षैतवदितिचाज्यमिति ।

तत्रप्रथमा—

त्वंहिक्षैतवद्यशोग्रेमित्रोनपत्यसे ।

त्वंविचर्षणेश्रवोवसोपुष्टिनपुष्यसि ॥ १ ॥

त्वम् । हि । क्षैतंवत् । यशः । अग्रे । मित्रः । न । पत्यसे ।

त्वम् । विचर्षणे । श्रवः । वसो इति । पुष्टिम् । न । पुष्यसि ॥ १ ॥

हेअग्ने त्वंहि त्वंस्वलुक्षैतवत्क्षितिःक्षयोपचयस्तत्संवन्धिक्षैतं शुष्कंकाष्ठं तद्युक्तंयशोबृंह-
विलक्षणंपत्यसे अभिपतसिगच्छसि तत्रदृष्टान्तः मित्रोन अहरभिमानीदेवोमित्रः सइव यद्वा
यशइतिगृहनाम क्षैतवत् क्षैतं निवासकंहविलक्षणमन्तंतद्युक्तंयजमानगृहं मित्रभूतःपुरुषइवा-
भिपतसि यद्वा पत्यतिरैश्वर्यकर्मा ईदृशमन्त्रं पत्यसे ईशिषे अतःकारणात् हेविश्वचर्षणेविशेषे-
णसर्वस्यद्रष्टः वसो वासकाग्नेत्वं श्रवःश्रवणीयमन्त्रं यजमानगृहस्थं अयंनशब्दार्थे अन्न-
कार्यभूतांपुष्टिं च पुष्यसि वर्ज्यसि ॥ १ ॥

१. हे अग्नि, तुम मित्र देव की तरह शुष्क काष्ठ के द्वारा हवि के
ऊपर अभिपतित होते हो; अतएव हे सर्वदर्शी, घन-सम्पन्न अग्नि, तुम
अन्न और पुष्टि-द्वारा हम लोगों को वर्द्धित करो ।

अथद्वितीया—

त्वांहिष्माचर्षणयोयज्ञेभिर्गीर्भिरीळते ।

त्वांवाजीयात्यवृकोरंजस्तूर्विश्वचर्षणिः ॥ २ ॥

त्वाम् । हि । स्म । चर्षणयः । यज्ञेभिः । गीःभिः । ईक्षते ।

त्वाम् । वाजी । याति । अष्टकः । रजःस्तूः । विश्वचर्षणिः ॥ २ ॥

हेअग्ने त्वां हि स्म त्वामेव खलु चर्षणयोमनुष्यायज्ञेभिर्यज्ञसाधनैर्हविर्भिर्गीर्भिः स्तुतिभिरीक्षते स्तुवन्ति अपिच वाजी वाजोगमनं तद्वान्सूर्यस्त्वां याति गच्छति प्रविशतीत्यर्थः तथा च श्रूयते—अग्निवावादित्यः सायं प्रविशति तस्मादग्निर्दूराच्च कंददृश इति वाजिशब्दश्च सूर्यवाचकत्वेन कचिच्छ्रूयते अग्निर्वायुः सूर्यः ते वै वांजिन इति वायुः सभिः आदित्यो वाजीति च कीदृशो वाजी अवृको हिंसकरहितः रजस्तूः उदकमत्र रज उच्यते तस्य वृष्टिलक्षणस्य मेरयिता यद्वा रजसां लोकानां त्रिंशत् गन्ता विश्वचर्षणिः सर्वस्य द्रष्टा ॥ २ ॥

२. हे अग्नि, मनुष्यगण हव्यसाधन हव्य और स्तुति के द्वारा तुम्हारी अर्चना करते हैं । हिंसावर्जित, जल के प्रेरक अथवा लोगों में अभिगमन करनेवाले, सर्वद्रष्टा सूर्यदेव तुम्हारा अभिगमन करते हैं ।

सजोषस्त्वादिवोनरो यज्ञस्य केतुमिन्धते ।

यज्ञस्य मानुषोजनः सुभ्रायुर्जुह्वे अंध्वरे ॥ ३ ॥

सजोषसः । त्वा । दिवः । नरः । यज्ञस्य । केतुम् । इन्धते ।

यत् । ह । स्यः । मानुषः । जनः । सुभ्रायुः । जुह्वे । अंध्वरे ॥ ३ ॥

हेअग्ने सजोषः सजोषसः सहप्रीयमाणादिवः स्तुतेर्नरो नेतारऋत्विजः यज्ञस्य केतुं प्रदापकं त्वा त्वां इन्धते समिद्धं कुर्वन्ति कदेति चेदुच्यते यद्ध यदा खलु स्यः समानुषो मनोरपत्य भूतो जज्ञो जातो यजमानो होता वा सुभ्रायुः सुभ्रं सुखमात्मन इच्छन् अंध्वरे हिंसाप्रत्यवायरहिते यज्ञे जुह्वे त्वामाह्वयति तदेत्यर्थः ॥ ३ ॥

३. हे अग्नि, समान प्रीति धारण करनेवाले ऋत्विक् लोग तुम्हें समिद्ध अर्थात् प्रज्वलित करते हैं । तुम यज्ञ के प्रज्ञापक हो । मनु के अपत्य यजमान लोग सुखाभिलाषी होकर यज्ञ में तुम्हारा आह्वान करते हैं ।

अथचतुर्थी—

ऋधद्यस्ते सुदानवे धियामर्तः शशमते ॥

ऊतीष बृहतो दिवो द्विषो अंहो नतरति ॥ ४ ॥

ऋधत् । यः । ते । सुदानवे । धिया । मर्तः । शशमते । ऊती ।

सः । बृहतः । दिवः । द्विषः । अंहः । न । तरति ॥ ४ ॥

ऋधव सयजमानः ऋधुयाव हेअग्ने सुदानवे शोभनदानाय तुभ्यं षष्ठ्यर्थेचतुर्थी तवसं-
बन्धिन्या धिया कर्मणा योमर्तोमरणधर्मायजमानः शशमते शाम्यति यद्वा शमतिःस्तुतिकर्मा
त्वदर्थकर्मणायुक्तः सन् स्तौतिसयजमानः बृहतोमहतः दिवोदीप्तस्यतव संबन्धिन्या ऊती ऊत्या
रक्षया द्विषोद्वेष्टुन् अंहोन आहननशीलंपापमिवतरत्यतिक्रामति ॥ ४ ॥

४. हे अग्नि, तुम दानशील हो, जो मरणशील यजमान यज्ञ-कर्म में
रत होकर तुम्हारा स्तवन करता है, वह समृद्धिशाली हो। हे अग्नि, तुम
दीप्तियुक्त हो। वह यजमान तुम्हारे द्वारा रक्षित होकर भीषण पाप की
तरह शत्रुओं को पराभूत करे।

समिधायस्त आहुतिं निशितिं मर्त्यो नशत् ।

व्यावन्तं सपुष्यति क्षयमग्ने शतायुषम् ॥ ५ ॥ १ ॥

समृद्धिधा । यः । ते । आहुतिम् । निशितिम् । मर्त्यः । नशत् ।

व्यावन्तम् । सः । पुष्यति । क्षयम् । अग्ने । शत आयुषम् ॥ ५ ॥ १ ॥

हेअग्ने समिधासमिन्धनहेतुभूतेनेध्नेनसह ते त्वदीयां निशितिं निशितां तनूकृतां म-
न्त्रसंस्कृतामाहुतिं योमर्त्योमनुष्यः नशत् व्यामुयाव नशतिर्व्याप्तिकर्मा समनुष्योयजमानः व-
यावन्तं वयाः शाखाः पुत्रपौत्रादिलक्षणास्तद्युक्तं शतायुषं बहुविधानं चिरकालजीवनंवा
क्षयंगृहं पुष्यति पोषयति वर्द्धयति तत्रचिरकालमवतिष्ठतइत्यर्थः ॥ ५ ॥

५. हे अग्नि, जो मनुष्य काष्ठ-द्वारा तुम्हारी मन्त्र-संस्कृत आहुति को
व्याप्त (पुष्ट) करता है, वह मनुष्य पुत्र-पौत्रादि से युक्त गृह में सौ वर्षों
तक आयु का भोग करता है।

॥ इतिचतुर्थस्यपञ्चमेप्रथमोवर्गः ॥ १ ॥

त्वेषस्नेधूमऋण्वतिदिविषञ्छुक्रआर्ततः ।

सूरोनहिद्युतात्वं कृपापावकरोचसे ॥ ६ ॥

त्वेषः । ते । धूमः । ऋण्वति । दिवि । सन् । शुक्रः । आर्ततः ।

सूरः । न । हि । द्युता । त्वम् । कृपा । पावक । रोचसे ॥ ६ ॥

हेअग्ने त्वेषःदीप्तस्य तेतव शुक्रः निर्मलः शुभ्रवर्णोवाधूमः दिव्यन्तरिक्षे आ-
ततोविस्तीर्णः सन् ऋण्वति मेघात्मनापरिणतोगच्छति अपिच हेपावक शोधकाग्ने सूरोन
सूर्यइव कृपाअभिमुखीकरणसमर्थयास्तुत्या स्तूयमानस्त्वं द्युतादीप्त्या रोचसेहि दीप्यसे-
खलु ॥ ६ ॥

६. हे अग्नि, तुम दीप्तिशाली हो। तुम्हारा शुभ्र वर्ण का धूम अन्त-
रिक्ष में विस्तृत होता है और मेघरूप में परिणत होता है। हे पावक (शुद्धि-
विधायक), तुम स्तोत्र-द्वारा प्रसन्न होकर सूर्य की तरह दीप्ति-द्वारा रश्मि-
मान् होते हो।

अथसप्तमी—

अधाहिविद्विड्योसिप्रियोनोअतिथिः ।

रुण्वःपुरीवजूर्यःसुनुर्नत्रययाय्यः ॥ ७ ॥

अधं । हि । विक्षु । ईड्यः । अंसि । प्रियः । नः । अतिथिः ।

रुण्वः । पुरिइव । जूर्यः । सुनुः । न । त्रययाय्यः ॥ ७ ॥

अधापिच विक्षु प्रजासु हेअग्ने त्वमीड्यः स्तुत्योसि भवसि हियस्मादर्थे यस्मादेवं तस्मा-
चोस्माकमतिथिः लुप्तोपममेतत् अतिथिरिवप्रियोसि यद्वा हविर्वहनाय सततगामीभूत्वास्माकंपि-
योसि तथा पुरीव नगर्यां जूर्यः जीर्णोवृद्धोहितोपदेष्टा राजेव रुण्वोरमणीयोगन्तव्योवा भवसि
तथा सुनुर्न पुत्रइव त्रययाय्यः यजमानैस्नातव्यः पालयितव्योभवसि त्रायतेरेतद्रूपं यद्वैतत्सूनो-
र्विशेषणं विद्यातपःकर्मलक्षणं त्रयंयातीतित्रययाय्यः यातेरौणादिकआय्यप्रत्ययः स्पृहयाय्य-
इतियथा अथवा त्रययाय्योजन्मत्रयंप्राप्तः जन्मत्रयंस्मर्यते मातुरग्नेधिजननंद्वितीयंमौजिबन्ध-
नात् । तृतीयंयज्ञदीक्षायाइतिजन्मत्रयंस्पृष्टमिति ॥ तादृशःपुत्रइतिरुण्वोरमणीयोसि ॥ ७ ॥

७. हे अग्नि, तुम प्रजाओं के स्तुतिभाजन हो; क्योंकि तुम अतिथि
की तरह हम लोगों के प्रिय हो । नगर में वर्तमान हितोपदेष्टा वृद्ध की
तरह तुम आश्रययोग्य हो एवम् पुत्र की तरह पालनीय हो ।

ऋत्वाहिद्रोणेअज्यसेभैवाजीनकृत्यः ।

परिज्मेवस्वधागयोत्योनह्यार्यःशिशुः ॥ ८ ॥

ऋत्वा । हि । द्रोणे । अज्यसे । अग्ने । वाजी । न । कृत्यः ।

परिज्माइव । स्वधा । गयः । अत्यः । न । ह्यार्यः । शिशुः ॥ ८ ॥

हेअग्ने ऋत्वा कर्मणामन्थनरूपेण द्रोणे द्रुमेकाष्ठे अरण्यांविद्यमानस्त्वं अज्यसेहि य-
ज्यसेस्वत्तु तथा वाजीन वेजनवानश्वइव कृत्यः कृत्वीतिकर्मनाम् हविर्वहनादीनांकर्मणांकर्ता
सयथा पुरुषंवहति तद्वद्धविर्वहनमग्नेरश्वसादृश्यं तथा परिज्मेव परितः सर्वत्रगन्तावायुरिव
दावानलादिरूपेणसर्वत्रगन्तात्वं स्वधा अजनामैतत् अजं गयः गृहंच भवसि उभयोर्दोतेत्य-
र्थः अपिच शिशुर्जातमात्रोवालोपि त्वमत्योन सततगामीजात्यश्वइव ह्यार्यः कुटिलमितस्ततोग-
न्तासि ह्यौदित्ये इत्यस्यैतद्रूपम् ॥ ८ ॥

८. हे अग्नि, अरणिमन्थन रूप कर्म से तुम्हारी विद्यमानता प्रकाशित
होती है । अश्व जिस प्रकार से अपने आरोही का वहन करता है, उसी
प्रकार तुम हव्य वहन करो । तुम वायु की तरह सर्वत्र गमन करते
हो । तुम अन्न और गृह प्रदान करो । तुम शिशु और अश्व की तरह
कुटिलगामी हो ।

कारीयाग्नेर्धामच्छदोवैकल्पिक्यनुवाक्यात्वंत्येति सूत्रितंच—तन्त्याचिदच्युताधाम-
नेविश्वमिति ।

सैषानवमी-

त्वंत्याचिदच्युताग्नेपशुर्नयवसे ।

धामाहयत्तेअजरवनावृश्नन्तिशिक्रसः ॥ ९ ॥

त्वम् । त्या । चित् । अच्युता । अग्ने । पशुः । न । यवसे ।

धाम । ह । यत् । ते । अजर । वना । वृश्नन्ति । शिक्रसः ॥ ९ ॥

हेअग्ने त्वन्त्या तानिकाष्ठानि चिच्छब्दोपिशब्दसमानार्थोभिन्नक्रमः अच्युताअच्युतानि च्यावयितुमशक्यान्यपि अस्तीतिशेषः तत्रदृष्टान्तः यवसे घासेविसृष्टः पशुरिव सयथा सर्वभक्ष-
यति तथा त्वं प्रौढकाष्ठादीनि क्षणमात्रेणदहसीत्यर्थः हेअजर जरारहिताग्ने यद्यस्य सुपांसुलु-
गितिषष्ठ्याअलुक् शिक्रसोदीप्तस्य ते तव धाम धामानि तेजांसि वना वननीयानिसंभजनीया-
न्यरण्यानि वृश्नन्ति छिन्दन्ति तक्षन्ति सत्वमितिपर्वत्रान्वयः हेत्येतत्पादपूरणम् ॥ ९ ॥

९. हे अग्नि, तूण आदि चरने के लिए विसृष्ट (छोड़ा गया) पशु
जिस प्रकार सम्पूर्ण तूण भक्षण कर लेता है, उसी प्रकार तुम प्रौढ़ काष्ठों
को क्षण मात्र में भक्षण कर लेते हो । हे अविनश्वर अग्नि, तुम दीप्ति-
शाली हो । तुम्हारी शिखायें अरण्यों को छिन्न कर देती हैं ।

वेषिध्वरीयतामग्नेहोतादमेविशाम् ॥

समृधोविश्वपतेऋणुजुषस्वहव्यमद्विरः ॥ १० ॥

वेषि । हि । अध्वरिष्यताम् । अग्ने । होता । दमे । विशाम् ।

समृद्धः । विश्वपते । ऋणु । जुषस्व । हव्यम् । अद्विरः ॥ १० ॥

देअग्ने अध्वरीयतां अध्वरंयज्ञमात्मनइच्छतां विशांयजमानानां दमे गृहे त्वंहोता देवाना-
माह्वातासन् वेषिहि स्तुतिंहवींषिवा यतःकामयसे अतःकारणात् विश्वपते विशांपालकाग्ने समृधः
समृद्धान् अस्मान्यजमानान् ऋणु कुरु कृत्वाच हेअद्विरः अङ्गनादिगुणयुक्तः अङ्गाररूपवाग्ने
हव्यं अस्मदीयंहविः जुषस्व सेवस्व ॥ १० ॥

१०. हे अग्नि, तुम यज्ञाभिलाषी यजमानों के गृह में होता रूप से
प्रविष्ट होते हो । हे मनुष्यों के पालक अग्नि, तुम हम लोगों का समृद्धि-
विधान करो । हे अंगार-रूप अग्नि, तुम हमारे हव्य को स्थोवनार करो ।

अथैकादशी-

अच्छानोभिन्नमहोदेवदेवानग्नेवोचःसुमतिरोदस्योः । वीहिस्वस्तिंसुक्षि-
तिदिबोन्वृन्दिषोअंहांसिदुरितातरेमृतातरेमृतवावसातरेम ॥ ११ ॥ २ ॥

अच्छ । नः । मित्रमहः । देव । देवान् । अग्ने । वोचः । सुष्टमिम् ।
 रोदस्योः । वीहि । स्वस्तिम् । सुक्षितिम् । दिवः । नृन् । द्विषः ।
 अहांसि । दुःइता । तरेम । ता । तरेम । तव । अवसा । तरेम ॥ ११ ॥ २ ॥

हे मित्रमहः अनुकूलदीप्ते देवदानादिगुणयुक्ताग्ने रोदस्योः द्यावापृथिव्योर्वर्तमानस्त्वं देवा-
 न्यष्टव्यानिन्द्रादीनच्छाभिमुख्येन नोस्माकंसुमार्तिं स्तुतिं वोचः ब्रूहि दिवःस्तुतेनून्नेतूनस्मान् सु-
 क्षितिं शोभननिवासयुक्तं स्वस्तिं अविनाशं वीहि गमय वेतिरत्रान्तर्भावितण्यर्थोद्गष्टव्यः व-
 यंच द्विषोद्वेष्टन् शत्रून्हांसिपापानि दुरिता तत्फलरूपाणि दुर्गमनानितरेम अतिक्रामेम तथा
 ता तानि व्यवहितानि जन्मान्तरकृतानिच पापादीनि तरेम उक्तएवार्थोदाढ्यायपुनरुच्यते हे-
 अग्ने तवावसा रक्षणेन द्वेष्टप्रभृतीनत्यन्तंतरेम ॥ ११ ॥

११. हे अनुकूल दीप्तिवाले, देव-दानवादि गुणयुक्त और द्यावा-पृथिवी
 में वर्तमान अग्निदेव, तुम देवों के निकट हम लोगों की स्तुति का उच्चा-
 रण करो । हम स्तोताओं की शोभन निवास-युक्त सुख में ले जाओ ।
 हम लोग शत्रुओं, पापों और कष्टों का अतिक्रमण करें । हम लोग जन्मा-
 न्तर में कृतपापों से मुक्त हों । हे अग्नि, तुम्हारी रक्षा के द्वारा हम शत्रु
 आदि से उद्धार पायें ॥ इतिचतुर्थस्यपञ्चमेद्वितीयोवर्गः ॥ २ ॥

अग्नेसक्षेपदित्यष्टर्चतृतीयसूक्तं भरद्वाजस्यार्षं त्रैष्टुभमाग्नेयं अनुक्रान्तंच-अग्नेष्टौइति ।
 मातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोरुक्तोविनियोगः ।

अग्नेसक्षेपद्वत्पाकृतेजाउरुज्योतिर्नशतेदेवयुष्टे ।

यत्वंमित्रेणवरुणःसजोषादेवपासित्यजसामर्तमंहः ॥ १ ॥

अग्ने । सः । क्षेपत् । ऋतःपाः । ऋतेऽजाः । उरु । ज्योतिः । नशते ।

देवऽयुः । ते । यम् । त्वम् । मित्रेण । वरुणः । सजोषाः । देव ।

पासि । त्यजसा । मर्तम् । अंहः ॥ १ ॥

हे अग्ने सयजमानः क्षेपत् क्षयति निवसति चिरकालंजीवेदित्यर्थः कीदृशोयजमानः
 ऋतपाः ऋतस्ययज्ञस्य पालकः ऋतेजाः यज्ञनिमित्तंजातः उषित्वाच तेत्वदियं देवयुर्देवानात्म-
 नइच्छन् सयजमानः उरुविस्तीर्णं ज्योतिःसूर्याख्यं नशते प्रामोति हेदेव द्योतमानाग्ने यं मर्तं
 मनुष्यंयजमानं मित्रेण वरुणः तृतीयार्थेप्रथमा वरुणेनच सजोषाः सहप्रीयमाणस्त्वं त्यजसा
 त्याजनसाधनेनायुधेनांहःअंहसःपापाव पासि रक्षसि सयजमानइतिपूर्वव्रतंबन्धः ॥ १ ॥

१. हे अग्नि, वह यजमान चिरकालपर्यन्त जीवन धारण करे, जो
 यजमान यज्ञ का पालन करता है और यज्ञ के निमित्त उत्पन्न हुआ है ।
 वरुण और मित्र के साथ समान प्रीति धारण करके, तेज-द्वारा तुम पाप
 से जिसकी रक्षा करते हो, वह देवाभिलाषी यजमान तुम्हारी विस्तीर्ण
 ज्योति प्राप्त करता है ।

अथद्वितीया-

ईजेयज्ञेभिः शशमेशमीभिर्ऋधद्वाराय अग्नये ददाश ।

एवाचनतं यशसामजुष्टिर्नाहोमर्तनशतेन प्रददतिः ॥ २ ॥

ईजे । यज्ञेभिः । शशमे । शमीभिः । ऋधत्स्वाराय । अग्नये ।

ददाश । एव । चन । तम् । यशसाम् । अजुष्टिः । न । अंहः ।

मर्तम् । नशते । न । प्रददतिः ॥ २ ॥

योयजमानः ऋधद्वाराय ऋधत् सष्टद्धं वारं वरणीयं धनं यस्य तादृशायाग्नये ददशो हवींषिददाति सयजमानः यज्ञेभिः सर्वैर्यज्ञैः ईजे इष्टवान्भवति तथाशमीभिः कर्मभिः कृच्छ्र-
चान्द्रायणादिभिः शशमे शान्तश्चभवति आग्नेयेनयोगेनसर्वफलंलभतइत्यर्थः अपिच तंयज-
मानं यशसां यशस्विनां पुत्राणां अजुष्टिरप्राप्तिर्नैव नशते नैवप्राप्नोति पुत्रवान्भवत्येवेत्यर्थः
तथा मर्तं मनुष्यंतं अंहः पापं न नशते तथा प्रददतिः अनर्थहेतुः प्रदर्पश्च तंनप्राप्नोति ॥ २ ॥

२. वरणीय धन स समृद्धमान् आग्न काल ए जा यजमान हव्य प्रदान करता है, वह सम्पूर्ण यज्ञ के द्वारा यज्ञवान् अर्थात् सफल-यज्ञ होता है । तथा कृच्छ्र चान्द्रायणादि कर्म-द्वारा शान्त होता है यानी अग्नि कर्म-द्वारा वह सम्पूर्ण फल प्राप्त करता है । वह यजमान यशस्वी पुत्रों के अभाव को भी नहीं प्राप्त करता है । उसे पाप तथा अनर्थक गर्व नहीं छूते ।

सूरोनयस्यदृशतिरेपाभीमायदेतिशुचतस्तआधीः ।

हेषस्वतःशुरुधोनायमक्तोःकुत्राचिद्रण्वोवसतिर्वनेजाः ॥ ३ ॥

सूरः । न । यस्य । दृशतिः । अरेपाः । भीमा । यत् । एति ।

शुचतः । ते । आ । धीः । हेषस्वतः । शुरुधः । न । अयम् ।

अक्तोः । कुत्र । चित् । रण्वः । वसतिः । वनेऽजाः ॥ ३ ॥

सूरोन सूर्यस्येवयस्याग्नेः दृशतिः दर्शनं अरेपाः पापरहितं हेअग्ने यद् यस्य ते तव शुचतोज्वलतः धीः धारयित्रीज्वाला भीमा भयङ्करासती आसमन्तादेति गच्छति योयमग्निः हेषस्वतः शब्दयुक्ताः शुरुधोन शुचः शोकस्यरोधयित्रीगाश्च अक्तोः अकु-
रितिरात्रिनाम तेनच तत्रसञ्चारीराक्षसादिर्लक्ष्यते राक्षसादेःस्वभूताददातीतिशेषः सोयंवसतिः सर्वेषामावासभूतः वनेजाः अरण्येजायमानः कुत्राचिद् कचिदेवस्थाने पर्वताग्रादौ रण्वो रमणीयोभवति ॥ ३ ॥

३. सूर्य के समान अग्नि का दर्शन पापरहित है । हे अग्नि, तुम्हारी प्रज्वलित ज्वाला भयंकर है और सर्वत्र गमन करती है । अग्नि-देव रात्रि में शब्दायमान घेनु की तरह विस्तृत होते हैं । सबके आवास-भूत अर्थात् निवासप्रद और अरण्यजात अग्नि पर्वत के अग्र भाग में रम-णीय होते हैं ।

अथचतुर्थी—

तिग्मंचिदेममहिवर्षोअस्यभसदश्वोनयमसानआसा ।

विजेहमानःपरशुर्नजिह्वांद्रविर्नद्रावयतिदारुधक्षत् ॥ ४ ॥

तिग्मम् । चित् । एम् । महि । वर्षः । अस्य । भसत् । अश्वः । न ।

यमसानः । आसा । विजेहमानः । परशुः । न । जिह्वाम् । द्रविः ।

न । द्रवयति । दारु । धक्षत् ॥ ४ ॥

अस्याग्नेः एम गमनभूतोमार्गः तिग्मं तीक्ष्णं स्पष्टमशक्यत्वात् अस्यचवर्षोरूपं महि महत् प्रभूतं भसत् दीप्यते भसभर्त्सनदीप्त्योरितिधातुः कीदृशोभिः अश्वोन अश्वइव आसा आस्येन यमसानः तृणादिकंनियच्छन् तथापरशुर्न यथापरशुःस्वकीयांधारांकाष्ठेप्रक्षिपति तथास्वकीयांजिह्वांज्वालांविजेहमानःतरुगुल्मादौप्रक्षिपन् तथा दारु काष्ठं धक्षत् दहन् द्रविर्न द्रविर्द्रावयिता स्वर्णकारः सयथा स्वर्णादिकंद्रावयति तथा सर्व्वेवनंद्रावयति मूर्तभूतंसर्व्वभस्म-सात्करोतीत्यर्थः ॥ ४ ॥

४. अग्नि का मार्ग तीक्ष्ण है । इनका रूप अत्यन्त दीप्तिमान् है । अग्नि अश्व की तरह मुख-द्वारा तृणादि को प्राप्त करते हैं । कुठार जैसे अपनी धार को काष्ठ पर प्रक्षिप्त करता है, उसी प्रकार अग्नि अपनी ज्वाला को तरु गुल्म आदि पर प्रक्षिप्त करते हैं । स्वर्णकार जैसे सुवर्ण आदि को द्रवीभूत करता है, उसी प्रकार अग्नि सम्पूर्ण वन को द्रवित करते हैं अर्थात् सम्पूर्ण वस्तु को अग्नि भस्मीभूत कर डालते हैं ।

सइदस्तेवप्रतिधादसिष्यञ्छिशीततेजोयसोनधाराम् ।

चित्रध्वंजतिररतिर्योअक्तोर्वेर्नद्रुषद्वारघुपत्मजंहाः ॥ ५ ॥ ३ ॥

सः । इत् । अस्ताइव । प्रति । धात् । असिष्यन् । शिशीत ।

तेजः । अयसः । न । धाराम् । चित्रध्वंजतिः । अरतिः । यः ।

अक्तोः । वेः । न । द्रुषद्वा । रघुपत्मजंहाः ॥ ५ ॥ ३ ॥

सइव सखत्वभिः अस्तेव बाणादेःक्षेत्रेव प्रतिधात् । स्वकीयज्वालांप्रतिधत्ते यथाधन्वी लक्ष्याभिमुख्येनबाणंसन्धत्ते तथा ज्वालांसन्धत्तइत्यर्थः प्रतिधायच असिष्यन् ज्वालांप्रक्षे-प्त्यन् तेजःस्वकीयं शिशीत निशयति तीक्ष्णीकरोति अत्रदृष्टान्तः अयसोनधारां यथा अ-योमयस्यपरश्वादेर्धारां प्रक्षेपुकामस्तीक्ष्णीकरोतितद्वत् तीक्ष्णीकृत्यच चित्रध्वजतिः विचि-त्रगतिः अक्तोरात्रेः अरतिरभिगन्ता वेर्न पक्षीव द्रुषद्वा वृक्षेषुसीदन् रघुपत्मजंहाः लघुपवनस-मर्थपादः एवंभूतःसन् योमिर्वर्तते सइतिपूर्व्वान्वयः ॥ ५ ॥

५. वाण चलानेवाला जैसे लक्ष्य के अभिमुख वाण चलाता है, वैसे ही अग्नि अपनी ज्वाला को प्रक्षिप्त करते हैं। कुठार आदि को चलाने-वाला जैसे कुठार आदि की धार को तीक्ष्ण करता है वैसे ही अग्नि भी अपनी ज्वाला को फेंकते समय तीक्ष्ण करते हैं। वृक्ष के ऊपर निवास करनेवालों और लघुपतन-समर्थ पाद-विशिष्ट पक्षी की तरह विचित्रगति अग्नि रात्रि का अतिक्रमण करते हैं अर्थात् धीरे-धीरे अन्धकार का विनाश करते हैं।

सईरेभोनप्रतिवस्तुत्साःशोचिषारारपीतिमित्रमहाः ।

नक्तंयईमरुषोयोदिवानूनमर्त्योअरुषोयोदिवानून ॥ ६ ॥

सः । ईम् । रेभः । न । प्रति । वस्ते । उत्साः । शोचिषा । ररपीति ।

मित्रमहाः । नक्तम् । यः । ईम् । अरुषः । यः । दिवा । नून ।

अमर्त्यः । अरुषः । यः । दिवा । नून ॥ ६ ॥

सई सोयमग्निः रेभोन स्तुत्यः सूर्यइव उत्साः दीप्ताः ज्वालाः प्रतिवस्ते आच्छादयति तथा मित्रमहाः सर्वेषामनुकूलप्रकाशः सन् शोचिषा तेजसा रारपीति भृशशब्दंकरोति यईम-यमग्निः नक्तं रात्रौ अरुषः आरोचमानः सन् दिवा अहनीव नून मनुष्यान् स्वस्वकार्येप्रेरयति पुनर्यच्छब्दः पूरकः तथाऽमर्त्योऽमरणधर्मा अरुषआरोचमानोरोषरहितोवा योऽग्निः दिवा द्यो-तमानेनतेजसा नृचेतुन् आत्मीयान्प्रशीन् प्रेरयति सइतिपूर्वत्रसंबन्धः यद्वा नक्तं रात्रौ योय-मग्निररुषः आरोचमानः यश्चमरणरहितोऽग्निः सः दिवा अह्नि नृचेतुन् देवान् हविर्भिः संयोजयति योदिवानुनितिपनरुक्तिरादरार्था ॥ ६ ॥

६. वे अग्नि स्तवनीय सूर्य की तरह दीप्त ज्वाला को आच्छादित करते हैं। सबके अनुकूल प्रकाश को विस्तारित करके वे तेज-द्वारा अत्यन्त शब्द करते हैं। अग्नि रात्रि में शोभित होकर मनुष्यों को दिवस की तरह अपने-अपने कार्यों में लगाते हैं। अमरणशील और सुन्दर अग्नि द्युतिमान् तेज-द्वारा अपनी किरणों को नेताओं के लिए प्रेरित करते हैं। अथवा सुन्दर अग्नि दिन में देवों को हवि के संयुक्त करते हैं।

दिवोनयस्यविधतो नवीनोदृषारुक्षओषधीषु नूनोत् ।

घृणानयोध्रजसापत्मनायन्नारोदसीवसुनादंसुपत्नी ॥ ७ ॥

दिवः । न । यस्य । विधतः । नवीनोत् । दृषा । रुक्षः । ओषधीषु ।

नूनोत् । घृणा । न । यः । ध्रजसा । पत्मना । यन् । आ ।

रौदसी इति । वसुना । दम् । सुपत्नी इति सुपत्नी ॥ ७ ॥

४ दिवोन दीप्तस्यसूर्यस्येव विधतोविधातुः रश्मीकुर्वतोयस्याग्नेर्नवीनोत् भृशशब्दोभूत् ९-तदेवव्याचष्टे वृषा कामानांवार्षिता रुक्षः दीप्तः सोमिरोषधीषु दक्षमानासु नूनोत् भृशशब्दम-

करोव यश्चष्टृणान सञ्चलनशीलेनदीप्तेनेव ध्रजसा गमनशीलेनतेजसा पत्मना इतस्ततउत्पत-
ता यन् गच्छन् वर्तते सोमिः दं अस्मच्छब्रून्दमयन् सुपत्नी शोभनपतिके रोदसी द्यावापृ-
थिव्यौवसुना धनेन आपूरयति ॥ ७ ॥

७. दीप्तिमान् सूर्य की तरह रश्मि विस्तीर्ण करनेवाले जिस अग्नि का महान् शब्द हुआ है, वे अभीष्टवर्षों और दीप्त अग्नि ओषधियों के (जलाने योग्य) मध्य में अत्यन्त शब्द करते हैं । जो दीप्त और गमनशील तथा इतस्ततः ऊर्ध्वगामी तेज-द्वारा गमन करते हैं, वे अग्नि हमारे शत्रुओं को दहन करते हुए शोभनपति-सम्पन्न स्वर्ग और पृथिवी को धन-द्वारा पूर्ण करते हैं ।

धायोभिर्वायोयुज्येभिर्कैर्विद्युन्नदविद्योत्स्वेभिः शुष्मैः ।

शर्धोवायोमरुतांततक्षक्रभुर्नत्वेषोरभसानोअद्यौत् ॥ ८ ॥ ४ ॥

धायः३भिः । वा । यः । युज्येभिः । अर्कैः । वि३द्युत् । न ।

दविद्योत् । स्वेभिः । शुष्मैः । शर्धः । वा । यः । मरुताम् । ततक्ष ।

ऋभुः । न । त्वेषः । रभसानः । अद्यौत् ॥ ८ ॥ ४ ॥

योमिः धायोभिर्वा धारकैरश्वैरिव युज्येभिः युज्यैः स्वयमेवयुज्यमानैरर्कैरर्चनीयैर्दीप्ति-
भिर्गच्छति सोमिः विद्युन्न विद्युदिव स्वेभिः स्वकीयैः शुष्मैः शोषकैस्तेजोभिर्दविद्योद विद्यो-
तते यश्च मरुतां एतत्संज्ञकानां देवानां शर्धोवा बलमिव ततक्ष तनूकरोति सर्वतीक्ष्णीकरोतिशो-
षयतीत्यावत् सोयं ऋभुर्न उरुभासमानः सूर्यइवत्वेषोदीप्तः रभसानोवेगं कुर्वन् अद्यौत् विद्योत-
ते प्रकाशते ॥ ८ ॥

८. जो अग्नि अश्व की तरह स्वयमेव युज्यमान अर्चनीय दीप्ति के साथ गमन करते हैं, वे अग्नि अपने तेज के द्वारा विद्युत् की तरह चमकते हैं । जो अग्नि मरुतों के बल को स्वल्प करते हैं, वे निरतिशय दीप्ति-
शाली, सूर्य की तरह प्रदीप्त और वेगसम्पन्न अग्नि प्रकाशमान होते हैं ।

॥ इतिचतुर्थस्यपञ्चमेचतुर्थोवर्गः ॥ ४ ॥

यथाहोतरित्यष्टचतुर्थसूक्तं भरद्वाजस्यार्षं त्रैष्टुभमाग्नेयं यथाहोतरित्यनुकान्तं—प्रात-
रनुवाकाश्विनशस्त्रयोरुकोविनियोगः ।

यथाहोतर्मनुषोदेवतातायज्ञेभिः सूनोसहसोयजांसि ।

एवानोअद्यसमनासमानानुशान्नमशतोयक्षिदेवान् ॥ १ ॥

यथा । होतः । मनुषः । देव३ताता । य॒ज्ञेभिः । सूनो इति । सहसः ।

यजांसि । एव । नुः । अद्य । समना । समानान् । उशन् । अग्ने ।

उशतः । यक्षि । देवान् ॥ १ ॥

हेहोतः देवानामाह्वातः सहसःसूनो बलस्यपुत्राग्ने यथा येनप्रकारेण मनुषः मनोः १-

आपतेः यजमानस्य देवताता यज्ञनामैतत् देवतातौ यज्ञे यज्ञेभिर्यजमानसाधनैर्हविर्भिः यजा-
सि देवान्यजसि एव एवं हेअग्ने नोस्माकं अद्यास्मिन्यज्ञे समानान् त्वत्सदृशानिन्द्रादीनुशन्-
कावयमानस्त्वं उशतः कामयमानान्यष्टव्यान्देवान् समना क्षिप्रं यक्षि यज यद्वा समानं मन्य-
न्नेष्टिन्देवानितिसमनोयज्ञस्तस्मिन्नितियोज्यम् ॥ १ ॥

१. हे देवों के आह्वान करनेवाले बलपुत्र अग्नि, जिस प्रकार प्रजा-
पति (यजमान) के यज्ञ में तुमने हव्य-द्वारा देवों का यजन किया था, उसी
प्रकार हम लोगों के इस यज्ञ में आज यजनीय इन्द्रादि देवों को अपने
समान समझकर तुम उनका शीघ्र यजन करो ।

स॒नो॒वि॒भावा॒च॒क्ष॒णिर्न॒वस्तो॑र॒ग्निर्व॒न्दारु॒वेद्य॒श्चनो॑धात् ।

वि॒श्वायु॒र्यो॒अ॒मृतो॒मर्त्येषु॑भू॒द्भूदति॑थिर्जा॒तवे॑दाः ॥ २ ॥

सः । नः । वि॒भा॒वा । च॒क्ष॒णिः । न । वस्तोः । अ॒ग्निः । व॒न्दारु॑ ।

वेद्यः । च॒नः । धा॒त् । वि॒श्व॒आयुः । यः । अ॒मृतः । मर्त्येषु॑ ।

उ॒षः॒भूत् । भूत् । अति॑थिः । जा॒तवे॑दाः ॥ २ ॥

वस्तोरहनि चक्षणिर्न प्रकाशकः सूर्य इव विभावा विशेषेण दीप्यमानः वेद्यः सर्वज्ञावब्यो-
लम्बनीयोवा सोमिः नोस्मक्यं वन्दारु वन्दनीयं स्तुत्यं चनः अचं धाव दधातु प्रयच्छत्वित्य-
र्थः विश्वायुः सर्वान्नः सर्वेषां जीवनहेतुर्वा अमृतो मरणरहितः अतिथिर्हविर्विहनाय सततगा-
मी जातवेदाः जातानावेदिता जातधनोवा एवंभूतोयोमिः मर्त्येषु मनुष्येषु यजमानेषु उषर्भूद्-
दुषःकाले अग्निहोमार्थं प्रबुद्धो भवति स इति पूर्वत्रान्वयः ॥ २ ॥

२. जो दिन के प्रकाशक हैं, जो सूर्य की तरह अत्यन्त दीप्तिमान् हैं,
जो सबके बोधगम्य हैं, जो सबके जीवनभूत हैं, अविनश्वर हैं, अतिथि
हैं, जातवेदा हैं और जो मनुष्यों के मध्य में उषाकाल में प्रबुद्ध होते हैं,
वे अग्नि हम लोगों को वन्दनीय (उत्कृष्ट) धन प्रदान करे ।

द्यावो॒नय॑स्य॒पनय॑न्त्य॒भ्वंभासा॑सि॒वस्ते॒सूर्यो॑नशुक्रः ॥

वि॒य॒इ॒नोत्य॑जरः॒पाव॑को॒अ॒श्रस्य॑चिच्छि॒भ्रथ॑पू॒र्व्याणि॑ ॥ ३ ॥

द्यावः । न । य॒स्य । प॒नय॑न्ति । अ॒भ्वम् । भासा॑सि । व॒स्ते । सूर्यः ।

न । शु॒क्रः । वि । यः । इ॒नोति॑ । अ॒जरः । पा॒वकः । अ॒श्रस्य॑ ।

चि॒त् । शि॒भ्रथ॑त् । पू॒र्व्याणि॑ ॥ ३ ॥

नेतिसंप्रत्यर्थे उक्तं च अस्त्युपमार्थस्य संप्रत्यर्थे प्रयोग इति द्यावः स्तोतारः सम्प्रतीदानीं
यस्याग्नेरश्वं महत्कर्म पनयन्ति स्तुवन्ति सोमिः सूर्यो न सूर्य इव शुक्रः शुक्रवर्णः सन् भासांसि
वेजांसि वस्ते आच्छादयति मश्राजरोजरारहितः पावकः सर्वस्य शोधकोमिः विनोति भासा
सर्वव्याप्नोति सोयं अश्रस्यचिद् व्यापनशीलस्यापिराक्षसादेः पूर्व्याणि चिरन्तनानि पुराणि
शिभ्रथत् दिनस्ति भ्रथक्त्वा हिंसायां इति भावः ॥ ३ ॥

३. स्तोता लोग अभी जिन अग्नि के महान् कर्म की स्तुति करते हैं,
वे सूर्य की तरह शुभ्रवर्ण अग्नि अपने तेज को आच्छादित करते हैं ।

जरारहित और पवित्र बनानेवाले अग्नि दीप्ति-द्वारा सब पदार्थों को प्रकाशित करते हैं और व्यापनशील राक्षसादि को तथा पुरातन नगरों को हिंसा करते हैं ।

वद्वाहिसूनो अस्य द्यसद्वा चक्रे अग्निर्जनुषाज्मानम् ।

सत्वं न ऊर्जसन ऊर्जधाराजैव जेरवृके क्षेप्यन्तः ॥ ४ ॥

वद्वा । हि । सूनो इति । असि । अद्य द्यसद्वा । चक्रे । अग्निः ।

जनुषा । अज्म । अन्म । सः । त्वम् । नः । ऊर्ज द्यसने । ऊर्जम् ।

धाः । राजा इव । जेः । अद्यके । क्षेपि । अन्तरिति ॥ ४ ॥

हेसूनो सहस्रपुत्र यद्वा धूपेरणे सर्वस्यपेरकाग्ने वद्वा वदनीयः स्तुत्योसिहि परःपादः परोक्षकृतः अद्य सद्वा अद्यस्वदनीयेषु हविष्यसीदन् हविःस्वीकरणायोपविशन्नग्निः जनुषा जन्मना स्वभावतएव अज्म गृहनामैतत् गृहमन्त्रं च यजमानानां चक्रे करोति हेऊर्जसने ऊर्जस्याजस्यदातरग्ने नोस्मभ्यं सतादृशस्त्वं ऊर्जमन्त्रं धाः धेहि तथा राजेवजेः अस्मच्छब्रूजय एतत्सर्वार्थमवृकेराक्षसादिभिर्बाधकैर्वियक्तेस्मदीयाभ्यगारेन्तर्मध्ये क्षेपि निवससि ॥ ४ ॥

४. हे सबके प्रेरक अग्नि, तुम वन्दनीय हो । अग्नि हव्य के ऊपर आसीन होकर स्वभावतः ही उपासकों को गृह और अन्न प्रदान करते हैं । हे अन्नप्रदायक अग्नि, तुम हम लोगों को अन्न प्रदान करो तथा राजा की तरह हमारे शत्रुओं को जीतो एवम् उपद्रव-शून्य हमारे अग्न्यागार में निवास करो ।

नितिक्रियो वारणमन्त्रमत्तिवायुर्नराष्ट्रच्येत्यक्तून् ।

तुर्याम्यस्त आदिशामरातीरत्यो न ह्रुतः पततः परिह्रुत् ॥ ५ ॥ ५ ॥

नितिक्रि । यः । वारणम् । अन्म । अत्ति । वायुः । न । राष्ट्री ।

अति । एति । अक्तून् । तुर्यामि । यः । ते । आदिशाम् । अरातीः ।

अत्यः । न । ह्रुतः । पततः । परिह्रुत् ॥ ५ ॥ ५ ॥

योभिर्वारणं तमसां निवारकं स्वकीयं तेजः नितिक्रि निश्चयति तीक्ष्णी करोति तिजनिशा-नेति धातुः यश्चाञ्च यष्टभिर्दीयमानं हविर्लक्षणमत्ति भक्षयति तथा च श्रूयते अन्नादोवाप्यो न्नपतिः यदग्निरिति सोमिः वायुर्न वायुरिव राष्ट्रीर्दिवरनामैतत् राष्ट्रं राज्यं तद्वान्वायुर्यथा स्वमाहात्म्येन सर्वमीष्टे तद्वत्सर्वस्येश्वर इत्यर्थः तादृशः सन् अक्तून्वाजीः अत्येति अतिक्रामति तद्वत्तन्मन्त्रकारतिरस्करोतीत्यर्थः वयं च त्वत्पसादात् तुर्यामि तं हिंस्यामि योजनः ते तुभ्यं आदिशामादिश्यमानानां दीयमानानां हविषां अरातीः अरातिरदाता छान्दसो दीर्घः यद्वा अरातीर्धनस्यादातुन् वे त्वां पति आदिशामादेष्टृणामाचक्षाणानामस्माकं योजनो विरोधी तं हिंस्यामि त्वंच अत्यो न शीघ्रगामी जात्यश्व इव ह्रुतो हिंसकान् पततः आभिमुख्येन गच्छतः शत्रून् परिह्रुत् परिगत्य हन्ता भव हूरयतो हिंसार्थस्यैतद्रूपम् ॥ ५ ॥

५. जो अग्नि अन्धकार के निवारक हैं, जो अपने तेज को तीक्ष्ण करते हैं, जो हवि का भक्षण करते हैं और जो वायु की तरह सब पर शासन करते हैं, वे अग्नि रात्रि का अतिक्रमण करते हैं अर्थात् रात्रि के अन्धकार का विनाश करते हैं। हे अग्नि, हम तुम्हारे प्रसाद से उस व्यक्ति को जीते, जो तुम्हें हव्य प्रदान नहीं करता है। तुम अब की तरह वेगवामी होकर हमारे आक्रमण करनेवाले शत्रुओं को विनष्ट करो।

आसूर्यो न भानुमद्भिर्कैरग्रेतन्थरोदसी विभासा ।

चित्रो न यत्परितमां स्युक्तः शोचिषा पतमन् औशिजो न दीयन् ॥ ६ ॥

आ । सूर्यः । न । भानुमत् । भिः । अर्कैः । अग्रे । तन्थ ।

रोदसी इति । वि । भासा । चित्रः । न यत् । परि । तमांसि ।

अक्तः । शोचिषा । पतमन् । औशिजः । न । दीयन् ॥ ६ ॥

हे अग्ने रोदसी द्यावापृथिव्यौ भासा दीप्त्या व्याततन्थ विशेषेणाच्छादयसि तद्वद्वान्तः भानुमद्भिः प्रभावद्भिर्कैरर्चनीयैः किरणैः सूर्यो न यथासूर्यः आतनोति तद्वद् परोर्द्धर्चः परोक्षतः पतमन् पतत्यस्मिन्निति पतमार्गः तस्मिन् औशिजो न औशिजस्तोवारः स्तुत्यतया तत्संबन्धी औशिजः सूर्यः सद्य दीयन् गच्छन् शोचिषा तेजसा अक्तः संश्लिष्टः अतएव चित्रश्चायनीयोभिः तमांसि नैशान्यन्धकाराणि परिणयत् परिणयति परितोगमयति सर्वस्मादपि दिग्भागाज्जिवर्तयतीत्यर्थः ॥ ६ ॥

६. हे अग्नि, तुम द्यावा-पृथिवी को विशेष रूप से आच्छादित करते हो जैसे सूर्य देव अपनी दीप्तिमान् और पूजनीय किरणों से द्यावा-पृथिवी को आच्छादित करते हैं। अपने पथ से गमन करनेवाले सूर्य की तरह विचित्र अग्नि अन्धकारों को दूर करते हैं।

त्वां हि मन्द्रतममर्कशो कैर्वृमहे महि नः श्रोष्यमे ।

इन्द्रं न त्वा शर्वसा देवता वायुं पृणन्ति राधसा नृतमाः ॥ ७ ॥

त्वाम् । हि । मन्द्रतमम् । अर्कशो कैः । वृमहे । महि । नः ।

श्रोषि । अग्ने । इन्द्रम् । न । त्वा । शर्वसा । देवता । वायुम् ।

पृणन्ति । राधसा । नृतमाः ॥ ७ ॥

हे अग्ने मन्द्रतमं स्तुत्यतमं त्वां अर्कशो कैरर्चनीयैः पूजनीयैः शोकैर्दीप्तिभिर्युक्तं हि-यस्माद्वृमहे वृणीमहे सम्भजामहे यदार्कशोकैः अर्चनीयैः प्रशस्यैः दीप्तिकिरणैः स्तोत्रैः साधन-भूतैस्त्वां सम्भजामहे तस्मान्महिमहव नोस्मदीयं स्तोत्रं श्रोषि शृणु हे अग्ने नृतमाः स्तुतीनां नृतमाः ऋत्विजः शर्वसा बलेन वायुं गन्तारं अथवा वायुमिव शर्वसा बलेन युक्तमिन्द्रं इन्द्रमिव देवतात्मानं त्वां राधसा हविलक्षणेन धनेन पृणन्ति प्रीणयन्ति देवताशब्दात् द्वितीयायाः श्रुपां सु-लुगिति लुक् ॥ ७ ॥

७. हे अग्नि, तुम अत्यन्त स्तवनीय, पूजाहं मीर दीप्तियुक्त हो । हम लोग तुम्हारा सम्भजन करते हैं; इसलिए तुम हमारे महान् स्तोत्र का श्रवण करो । हे अग्नि, नेता रूप ऋत्विक् लोग तुम्हें हविलक्षण धन से सन्तुष्ट करते हैं । तुम बल में वायु के सदृश और इन्द्र की तरह देव-स्वरूप हो ।

नूनोअग्नेवृकेभिःस्वस्तिवेषिरायःपथिभिःपथ्यंहः ।

तासूरिभ्योगृणतेरासिसुभ्रमदैमशतहिमाःसुवीराः ॥ ८ ॥ ६ ॥

नु । नः । अग्ने । अवृकेभिः । स्वस्ति । वेषि । रायः । पथिभिः ।

पथि । अंहः । ता । सूरिभ्यः । गृणते । रासि । सुभ्रम् । मदैम ।

शतहिमाः । सुवीराः ॥ ८ ॥ ६ ॥

हेअग्ने नोस्मान्अवृकेभिः वृकास्तेनास्तद्रहितैः पथिभिर्मार्गैः रायोधनानि नु क्षिप्तं स्व-
स्ति क्षेपेण वेषि गमयप्रापय अंहः अंहसः पापाद पथि उक्तलक्षणैर्मार्गैः पारयचास्मान् यानि
त्वया सूरिभ्यः स्तोत्रभ्योदेयानि सुभ्रानि ता तानि सुभ्रं सुभ्रानि सुखानि गृणते स्तुवते महं
रासि देहि वयंच शतहिमाः शतहेमंतान् संवत्सरान् सुवीराः वीर्याजायन्तइतिवीराःपुत्रादयः
शोभनपुत्रादिसहिताः सन्तोमदेम हृष्याम ॥ ८ ॥

८. हे अग्नि, तुम शीघ्र ही वृक से रहित मार्ग-द्वारा हम लोगों को निर्विघ्न-पूर्वक ऐश्वर्य के समीप ले जाओ । पाप से हम लोगों का उद्धार करो । तुम स्तोताओं को जो सुख प्रदान करते हो, वही सुख हमें प्रदान करो । हम लोग शोभन सन्तति-सम्पन्न होकर सौ वर्ष पर्यन्त सुख-भोग करें ।

॥ इतिचतुर्थस्यपञ्चमेषष्ठोवर्गः ॥ ६ ॥

हुवेवइतिसप्तचैपञ्चमंस्तूकं भरद्वाजस्यार्षे नैष्टुभमाग्नेयं तथाचानुक्रम्यते—हुवेवःसतेति प्रावरनुवाकाश्विनशस्त्रयोरुक्तोविनियोगः ।

हुवेवःसूनुंसहसोयुवानमद्रोघवाचमतिभिर्यविष्ठम् ।

यइन्वतिद्रविणानिप्रचेताविश्ववाराणिपुरुवारोअधुक् ॥ १ ॥

हुवे । वः । सूनुम् । सहसः । युवानम् । अद्रोघवाचम् । मतिभिः ।

यविष्ठम् । यः । इन्वति । द्रविणानि । प्रचेताः । विश्ववाराणि ।

पुरुवारः । अधुक् ॥ १ ॥

हेअग्ने वः व्यत्ययेनवहुवचनं त्वां मतिभिर्मननीयैस्तोत्रैः हुवे आह्वयामि कीदृशं स-
हसोबलस्य-सूनुं पुत्रं अग्निर्हवलेनमथ्यमानोजायते युवानं नित्यतरुणं फलस्यमिश्रयितारंवा
अद्रोघवाचं अद्रोघव्या प्रशस्ता स्तुतिरूपावाक् यस्मिन्प्रयुज्यते तादृशं यविष्ठं अतिशये-
नयुवानं प्रचेताः प्रकृष्टज्ञानाः पुरुवारः पुरुभिर्वहुभिर्वरणीयःसम्भजनीयः अधुक् अद्रोघा
यजमानानां एवंभूतोयोनिः विश्ववाराणि सर्वैर्वरणीयानि संभजनीयानि प्रशस्यानि द्रविणानि
घनानि इन्वति प्रेरयति स्तोत्रभ्योददातीति यावत् तं त्वां हुवेइतिपूर्वत्रसंबन्धः ॥ १ ॥

१. हे अग्नि, हम स्तोत्रों-द्वारा तुम्हारा आह्वान करते हैं। तुम बल-पुत्र, नित्य तरुण, प्रशस्त स्तुति-द्वारा स्तवनीय, अतिशय युवा, प्रकृष्ट ज्ञानवाले, बहुस्तुत और द्रोह-रहित हो। इस प्रकार के अग्नि स्तोताओं को अभिलषित धन प्रदान करते हैं।

त्वेवसूनिपुर्वणीकहोतर्दोषावस्तोरिरिरेयज्ञियासः ।

क्षामेवविश्वाभुवनानियस्मिन्संसौभगानिदधिरेपावके ॥ २ ॥

त्वे इति । वसूनि । पुरुऽअनीक । होतः । दोषा । वस्तौः । आ ।

ईरिरे । यज्ञियासः । क्षामेऽइव । विश्वा । भुवनानि । यस्मिन् ।

सम् । सौभगानि । दधिरे । पावके ॥ २ ॥

हे पूर्वणीक बहुज्वालहोतर्देवानामाह्वातरग्ने त्वे त्वयि दोषा रात्रौ वस्तोरहनिच यज्ञि-यासोयज्ञार्हायजमानाः वसूनि हविलक्षणानिधनानि एरिरे आभिमुख्येनप्रेरयन्ति प्रापयन्ति जुह्वतीत्यर्थः विश्वा विश्वानि सर्वाणि भुवनानि भूतजातानि क्षामेव क्षमायां भूम्यामिव यस्मिन्पावकेशोधकेभ्यौ सौभगानि धनानि सन्दधिरे देवाः सम्यङ्निहितवन्तः अग्नौ वामं वसु संन्यदधतेतिब्राह्मणं तस्मिन्स्त्वयीतिपूर्वत्रयोज्यम् ॥ २ ॥

२. हे बहु-ज्वाला-विशिष्ट देवों के आह्वान करनेवाले अग्नि, याग-योग्य यजमान तुममें हव्य रूप धन को अर्हानिश्च समर्पित करते हैं। देवों ने जिस प्रकार सम्पूर्ण जीवों को पृथिवी पर स्थापित किया था, उसी प्रकार अग्नि में सम्पूर्ण धन को रखा था।

त्वंविक्षुप्रदिवःसीदआसुक्रत्वारथीरभवेवार्याणाम् ।

अतइनोषिविधतेचिकित्वोव्यानुषग्जातवेदोवसूनि ॥ ३ ॥

त्वम् । विक्षु । प्रऽदिवः । सीदः । आसु । क्रत्वा । रथीः । अभवः ।

वार्याणाम् । अतः । इनोषि । विधते । चिकित्वः । वि । आनुषक् ।

जातऽवेदः । वसूनि ॥ ३ ॥

हेअग्ने त्वं प्रदिवः पुराणनभैतदपुरातनकालीनासु विक्षु प्रजासु आसु परिदृश्यमानासुच सीदः सीदसिविश्वान्तरात्मनावर्तसे तथाकृत्वा आत्मीयेनकर्मणा वार्याणां वरणीयानां धना-नारथीरभवः रंहयितायजमानेभ्यः प्रापयिताभूः अतःकारणात् हेचिकित्वोविद्वन् जातवेदः जातानांप्राणिनावेदितरग्ने विधते परिचरतेयजमानाय वसूनि धनानि आनुषगनुषकंसततंय-थाभवतितथा विइनोषि विविधंप्रेरयसि ॥ ३ ॥

३. हे अग्नि, तुम प्राचीन तथा परिदृश्यमान प्रजाओं में सर्वतोभाव से अवस्थान करते हो एवम् अपने कार्य-द्वारा यजमानों को वाञ्छित धन

प्रदान करते हो। हे ज्ञानी जातवेदा, अतएव तुम परिचर्याकारी यज-
मान को निरन्तर धन प्रदान करो।

प्रवर्ग्येभिष्टवेयोनः सनुत्य इति द्वचः सूत्रितं च—योनः सनुत्यो अभिदासदग्ने भवानो अग्ने सुम-
ना उपेतौ इति द्वचा इति।

योनः सनुत्यो अभिदासदग्ने यो अन्तरो मित्रमहो वनुष्यात्।

तमजरेभिर्वृषभिस्तव स्वैस्तपान् तपिष्ठ तपसा तपस्यान् ॥ ४ ॥

यः। नः। सनुत्यः। अभिदासत्। अग्ने। यः। अन्तरः।

मित्रमहः। वनुष्यात्। तम्। अजरेभिः। वृषभिः। तव।

स्वैः। तप। तपिष्ठ। तपसा। तपस्यान् ॥ ४ ॥

हे अग्ने यः शत्रुः सनुत्यः सनुतरित्यन्तर्हितनाम अन्तर्हिते देशे वर्तमानः सन् नोस्मानं भिदा-
सदुपक्षयति बाधते यश्च अन्तरः आभ्यन्तरवर्ती सन् हे मित्रमहः अनुकूलदीप्ते मित्राणां मह-
यितर्वा अग्ने वनुष्यात् हिंस्यात् तमुभयविधं हेतपिष्ठतप्तमाग्ने तपसा तेजसा तपस्यान् तेज-
स्वी त्वं अजरेभिः जरारहितैर्वृषभिर्वर्षितुभिर्वृष्टिहेतुभूतैः तव स्वैः स्वभूतैः असाधारणैस्तेजोभि-
स्तपदह ॥ ४ ॥

४. हे अनुकूल दीप्तिवाले अग्नि, जो शत्रु अन्तर्हित देश में वर्तमान
होकर हम लोगों को बाधित करता है और जो शत्रु आभ्यन्तरवर्ती होकर
हम लोगों को बाधित करता है, उन दोनों प्रकार के शत्रुओं को तुम अपने
तेज-द्वारा दग्ध करो। तुम्हारा तेज जरारहित वृष्टि-हेतुभूत और असा-
धारण है।

यस्ते यज्ञेन समिधाय उक्थैर्केभिः सूनो सहसो ददाशत्।

समर्त्येष्वमृतप्रचेतारायाद्युग्मेन श्रवसा विभाति ॥ ५ ॥

यः। ते। यज्ञेन। समृद्धिधा। यः। उक्थैः। अर्केभिः। सूनो इति।

सहसः। ददाशत्। सः। मर्त्येषु। अमृत। प्रचेताः। राया।

युग्मेन। श्रवसा। वि। भाति ॥ ५ ॥

हे सहसः सूनो बलस्य पुत्राग्ने ते त्वां योजमानः यज्ञेन ददाशत्परिचरति यश्च समिधा स-
मिन्धनसाधनेनेभ्येन यश्च उक्थैः शस्त्रैः अर्केभिरर्चनीयैः स्तोत्रैश्च परिचरति हे अमृत मरणधर्म-
हिताग्ने सयजमानः मर्त्येषु मनुष्येषु प्रचेताः प्रकृष्टज्ञानः सन् राया धनेन युग्मेन द्योतमानेन
श्रवसा श्रवणीयेनाचेन यशसा वा विभाति विशेषेण प्रकाशते ॥ ५ ॥

५. हे बलपुत्र अग्नि, जो यजमान यज्ञ-द्वारा तुम्हारी परिचर्या करता
है, जो इन्धन शस्त्र और अर्चनीय स्तोत्रों-द्वारा तुम्हारी परिचर्या करता है,
हे अमर अग्नि, वह यजमान मनुष्यों के मध्य में प्रकृष्ट ज्ञान से युक्त
होता है और धन तथा द्युतिमान् अन्न से अतिशय शोभित होता है।

अथषष्ठी-

सतत्कृधीषितस्तूर्यमग्नेस्पृधोवाधस्वसहसासहस्वान् ।

यच्छस्यसेद्युभिर्क्तोवचोभिस्तज्जुषस्वजरितुर्घोषिमन्म ॥ ६ ॥

सः । तत् । कृधि । इषितः । तूर्यम् । अग्ने । स्पृधः । वाधस्व ।

सहसा । सहस्वान् । यत् । शस्यसे । द्युभिः । अक्तः । वचः । षभिः

तत् । जुषस्व । जरितुः । घोषि । मन्म ॥ ६ ॥

हेअग्ने सत्त्वं इषितः प्रेषितः सत् तूर्यं क्षिपं तत् कृधिकुरु किंवदित्यत आह सहस्वान् बल-
वांस्त्वंस्पृधः स्पर्धमानान् सहसा बलेन परेषामभिभवसमर्थेन तेजसा वाधस्व विनाशय द्युभिः
द्योतमानैस्तेजोभिर्क्तः संसिक्तः त्वं वचोभिः स्तुतिरूपैर्वाक्यैर्यच्छस्यसे यत् स्तूयसे त्वामुद्दिश्य यत्
स्तोत्रं स्तोतृभिः क्रियत इत्यर्थः तत् मन्म मननीयं घोषि घोषणीयं जरितुः स्तोत्रं जुषस्व सेवस्व ॥ ६ ॥

६. हे अग्नि, तुम जिस कार्य के लिए प्रेषित हुए हो, उस कार्य को
शीघ्र ही करो । तुम बलवान् हो; अतएव दूसरों को अभिभूत करनेवाले
बल से शत्रुओं को विनष्ट करो । स्तुतिरूप वचन से जो स्तोता तुम्हारा
स्तवन करता हैं, उस स्तोता के उच्चारित स्तोत्र का तुम सेवन करो ।
अग्नि, द्युतिमान् तेज से युक्त हैं ।

अग्नये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालमित्यस्य अश्यामेत्येषायाज्या सूत्रितं च—अश्यामतं काम-
मग्ने तवोतीतिकामायेति ।

अश्यामतं काममग्ने तवोती अश्यामं रयिं रयिवः सुवीरम् ।

अश्यामं वाजं मभिवाजयन्तो अश्यामं द्युम्नमजरं जरन्ते ॥ ७ ॥ ७ ॥

अश्यामं । तम् । कामम् । अग्ने । तव । ऊती । अश्यामं । रयिम् ।

रयिः । सुवीरम् । अश्यामं । वाजम् । अग्नि । वाजयन्तः ।

अश्यामं । द्युम्नम् । अजरं । अजरम् । ते ॥ ७ ॥ ७ ॥

हेअग्ने ते तव संबन्धिन्यऊती ऊत्या रक्षया तं कामं अश्याम प्राप्नुयाम तमेव कामं वि-
वृणोति हेरयिवोधनवचने सुवीरं शोभनपुत्रादियुक्तं रयिं धनं अश्याम प्राप्नुयाम तथा वाज-
यन्तः वाजमन्नमात्मन इच्छन्तो वयं वाजं त्वया दत्तमन्नं अग्नि आभिमुख्येनाश्याम प्राप्नुयाम
हेअजरजरारहिताग्ने ते त्वदीयमजरं जरारहितं द्युम्नं द्योतमानं यशश्च अश्याम प्राप्नुयाम ॥ ७ ॥

७. हे अग्नि, तुम्हारी रक्षा-द्वारा हम अभिलषित फल प्राप्त करें ।
हे घनाधिपति, हम शोभन पुत्र आदि से युक्त धन प्राप्त करें । अन्नाभि-
लाषी होकर हम तुम्हारे द्वारा प्रदत्त अन्न लाभ करें । हे जरारहित
अग्नि, हम तुम्हारे अजर और द्युतिमान् यश का लाभ करें ।

प्रनव्यसेतिसप्तचैषष्ठसूक्तं भरद्वाजस्याषौ त्रैष्टुभमाग्नेयं प्रनव्यसेत्यनुकान्तम् । प्रातरनु-
वाकाश्विनशस्त्रयोरुक्तोविनियोगः ।

तत्रप्रथमा—

प्रनव्यसासहसःसूनुमच्छायज्ञेनगातुमवदुच्छमानः ।

वृश्चद्वनं कृष्णयामं रुशान्तं वीती होतारं दिव्यं जिगाति ॥ १ ॥

प्र । नव्यसा । सहसः । सूनुम् । अच्छ । यज्ञेन । गातुम् । अवः ।

दुच्छमानः । वृश्चद्वनम् । कृष्णयामम् । रुशान्तम् । वीती ।

होतारम् । दिव्यम् । जिगाति ॥ १ ॥

गातुमुपमन्तव्यं स्तोतव्यं वा सहसःसूनुं बलस्यपुत्रमग्निवः अन्नं रक्षणं वा इच्छमानः
इच्छन् स्तोता नव्यसा नवतरेण यज्ञेन युक्तः सन् अच्छाभिमुख्येन प्रजिगाति प्रकर्षेण गच्छति
कीदृशमग्निं वृश्चद्वनं वृष्णं छिन्नदग्धवनं येन तादृशं कृष्णयामं कृष्णवर्त्मानं रुशान्तं श्वेतव-
र्णं वीती वीत्या कान्तेन यज्ञेन होतारं यष्टारं दिव्यं दिवि भवम् ॥ १ ॥

१. स्तुति के योग्य, बलपुत्र अग्नि के निकट अन्न की अभिलाषा
करनेवाले यजमान (स्तोता) नवीन यज्ञ से युक्त होकर गमन करते हैं ।
अग्नि वन को दग्ध करनेवाले, कृष्णवर्त्मा, श्वेतवर्ण, कमनीय, होता और
स्वर्गीय हैं ।

सः श्वितानस्तन्यतुरोचनस्था अजरोभिर्नानदद्भिर्न विष्टः ।

यः पावकः पुरुतमः पुरुणि पृथून्यग्निं नुयाति भवन् ॥ २ ॥

सः । श्वितानः । तन्यतुः । रोचनस्थाः । अजरोभिः । नानदद्भिः ।

यविष्टः । यः । पावकः । पुरुतमः । पुरुणि । पृथूनि । अग्निः ।

अनुयाति । भवन् ॥ २ ॥

सोऽग्निः श्वितानः श्वेतमानः श्वेतवर्णो वर्तते तन्यतुः शब्दकारी रोचनस्थाः रोचन्ते स्मि-
न्महानक्षत्रादीनि इति रोचनमन्तरिक्षं तत्र स्थितः अजरोभिः जरारहितैर्नानदद्भिरत्यर्थं शब्दकुर्व-
न्निर्मलद्भिर्नृकोरश्मिभिर्वा यविष्ठो युवतमः यः पावकः शोधकोऽग्निः पुरुतमः अविशयेन प्रभूतः
सन् पुरुणि बहूनि पृथूनि स्थूलानि काष्ठानि भवन् भक्षणयन् अनुयाति अनुगच्छति स इत्य-
मित्यवर्तते इति पूर्ववत्संबन्धः ॥ २ ॥

२. अग्नि श्वेतवर्ण, शब्दकारी, अन्तरिक्ष में वर्तमान, अजर और
अत्यन्त शब्दकारी मरुतों के साथ मिलित एवम् युवतम हैं । अग्नि पावक
और सुमहान् हैं । वे असंख्य स्थूल काष्ठों को भक्षण करके अनुगमन
करते हैं ।

मार्हपत्यादीनामिथः संसर्गे अग्नये विविचये इष्टिः कर्तव्या तत्र वितत्येषानुवाक्या ।

सैषादृतीया—

वितेविष्वक्वातज्जूतासोअग्नेभामासःशुचेशुचयश्चरन्ति ।

तुविभ्रक्षासोदिव्यानवग्वावनावनन्तिधृषतारुजन्तः ॥ ३ ॥

वि । ते । विष्वक् । वातज्जूतासः । अग्ने । भामासः । शुचे । शुचयः ।

चरन्ति । तुविभ्रक्षासः । दिव्याः । नवग्वाः । वना । वनन्ति ।

धृषता । रुजन्तः ॥ ३ ॥

हेशुचे शुद्धदीप्तवाग्ने ते त्वदीयाः वातज्जूतासोवातेनपेरिताः शुचयोनिर्मलाः भामासोदी-
प्तयः विष्वक् सर्वतोविचरन्तिविविधंगच्छन्ति तुविभ्रक्षासः बहुकाष्ठानिस्पृशन्तः दिव्याः दि-
विद्योतमानेऽग्नौभवाः नवग्वानूतनगमनास्तेरश्मयः वना वनानि वनन्ति सम्भजन्ते दहन्तीत्यर्थः
किंकुर्वन्तः धृषता धर्षकेण तेजसा रुजन्तः वनानि भंजयन्तः ॥ ३ ॥

३. हे विशुद्ध अग्नि, तुम्हारी प्रदीप्त शिखायें पवन-द्वारा सञ्चालित
होकर बहुत काष्ठों को भक्षण करती हैं और सर्वत्र व्याप्त होती हैं ।
प्रदीप्त अग्नि से सम्भूत नवोत्पन्न रश्मियाँ धर्षणकारी दीप्ति-द्वारा वनों
को मज्जित करती हुई दग्ध करती हैं ।

येतेशुक्रासःशुचयःशुचिष्मःक्षावपन्तिविषितासोअश्वाः ।

अधंभ्रमस्तर्र्वियाविभ्रानियातयमानोअधिसानुपृश्नेः ॥ ४ ॥

ये । ते । शुक्रासः । शुचयः । शुचिष्मः । क्षाम् । वपन्ति । विषितासः ।

अश्वाः । अधं । भ्रमः । ते । र्विया । वि । भ्राति । यातयमानः ।

अधि । सान । पृश्नेः ॥ ४ ॥

हेशुचिष्मः दीप्तिमन्वाग्ने ते तव शुक्रासः शुद्धाः येशुचपोदीप्तयः क्षा पृथिवीं भूमिं वप-
न्ति मुण्डयन्ति केशस्थानीयानोषधिवनस्पतीन्दहन्तीत्यर्थः अग्निर्हृदातिरोमापृथिव्यार्वित्ति-
गमान्तरम् । तेरश्मयः विषितासः विमुक्ताअश्वाइव इवस्तवोगच्छन्तीतिशेषः अघास्मिन्काष्ठे
त्वदीयः भ्रमोभ्रमणशीलोज्ज्वालामूहः पृश्नेः नानारूपायाः भूमेः अधि उपरि सानुसमुच्छ्रितवै-
शं पर्वताग्रादिकं प्रतियातयमानः स्वकीयमग्रंव्यापारयन् र्विया उरु बहुलं विभ्राति विशेषे-
णप्रकाशते ॥ ४ ॥

४. हे दीप्तिसम्पन्न अग्नि, तुम्हारी जो सम्पूर्ण शुभ्र रश्मियाँ पृथिवी
के केशस्थानीय ओषधियों को दग्ध करती हैं, वे विमुक्त अश्वों की तरह
इतस्ततः गमन करती हैं । तुम्हारी भ्रमणशील शिखायें विचित्र रूप पृथ्वी
के ऊपर स्थित उन्नत प्रदेश पर आरोहण करके अभी विराजित
होती हैं ।

अथपञ्चमी-

अधजिह्वापापतीतिप्रवृष्णोगोषुयुधोनाशनिःसृजाना ।
शूरस्येवप्रसितिःक्षातिरग्नेर्दुर्वर्तुर्भीमोदयतेवनानि ॥ ५ ॥

अध । जिह्वा । पापतीति । प्र । वृष्णाः । गोषुऽयुधः । न । अशनिः ।
सृजाना । शूरस्यऽइव । प्रऽसितिः । क्षातिः । अग्नेः । दुःऽवर्तुः ।
भीमः । दयते । वनानि ॥ ५ ॥

अधापिच वृष्णोवर्षितुरग्नेर्जिह्वा ज्वाला प्रपापतीति प्रकर्षेण पुनः पुनः पतति गच्छति तत्र दृष्टान्तः- गोषु युधोनाशनिः सृजाना असुरप्रहता सुगोषु ध्यन्निन्द्रो गोषु युव तस्मात्सृज्यमाना अशनिर्वज्र- इव तथा शूरस्येव शौर्योपेतस्य नरस्य प्रसितिः प्रबन्धनं यथान्यैः दुःसहमेवमग्नेः क्षातिर्ज्वाला सो- द्रुमशक्येत्यर्थः क्षीयन्ते दहन्ते स्यामोषधिवनस्पतय इति क्षायतेऽधिकरणे किन् अपिच दुर्वर्तुर्दु- वीरः अन्यैर्वारयितुमशक्यो भीमो भयङ्करो भिः वनानि दयते दहति दयति रत्र दहतिकर्मा ॥ ५ ॥

५. वर्षणकारी अग्नि की शिखायें बारम्बार निर्गत होती हैं । जैसे, धेनुओं के लिए युद्ध करनेवाले इन्द्र के द्वारा प्रयुक्त वज्र बारम्बार निर्गत होता है । वीरों के पीरुष (बन्धन) की तरह अग्नि की शिखा दुःसह, दुर्निवार है । भयंकर अग्नि वनों को दग्ध करते हैं ।

आभानुना पार्थिवानि जयांसि महस्तोदस्य धृषता तन्थ ।

सबाधस्त्वापभया सहोभिः स्पृधो वनुष्यन् वनुषो निजूर्व ॥ ६ ॥

आ । भानुना । पार्थिवानि । जयांसि । महः । तोदस्य । धृषता ।
तन्थ । सः । बाधस्व । अप । भया । सहः । भिः । स्पृधः । वनुष्यन् ।
वनुषः । नि । जूर्व ॥ ६ ॥

हे भग्ने भानुना दीप्त्या पार्थिवानि पृथिव्यां भवानि जयांसि जयतिर्गतिकर्मा गन्तव्या- नि स्थानानि महः महतः तोदस्य मेरकस्य धृषता धर्षकेण रश्मिना सह आततंथ आस्तृणा- स्ति आच्छादयसि सत्वं भया भयकरणानि अपबाधस्व तथा सहोभिः अभिभवनसमर्थैर्बलै- स्तेजोभिर्वा स्पृधः स्पर्धमानान् वनुष्यन् हिंसन् वनुषो हिंसका वशान् निजूर्व निजहि जूर्व- विहतिकर्मा ॥ ६ ॥

६. हे अग्नि, तुम प्रबल और उत्तेजक रश्मि-द्वारा पृथिवी के गन्तव्य स्थानों को दीप्ति-द्वारा आच्छन्न करो । तुम सम्पूर्ण विपत्तियों को दूर करो एवम् अपने तेजः प्रभाव से स्पर्द्धा-कारियों को अभिभूत करके शत्रुओं को विनष्ट करो ।

उत्सासम्भरणयिषध्वमेः क्षत्रवतः सचित्रे त्वेषायाज्या सूत्रितं च—सचित्रचित्रं चितयन्तम- स्मे अग्निरिषेवृहतः क्षत्रियस्येति ।

सैषासप्तमी-

सचित्रचित्रंचितयन्तमस्मेचित्रक्षत्रचित्रतमंवयोधाम् ।

चन्द्रंरयिपुरुवीरंबृहन्तंचन्द्रंचन्द्राभिर्गुणतेयुवस्व ॥ ७ ॥ ८ ।

सः । चित्र । चित्रम् । चितयन्तम् । अस्मे इति । चित्रंक्षत्र ।

चित्रंक्षत्रम् । वयःधाम् । चन्द्रम् । रयिम् । पुरुवीरम् । बृहन्तम् ।

चन्द्र । चन्द्राभिः । गुणते । युवस्व ॥ ७ ॥ ८ ॥

हेचित्र चायनीय हेचित्रक्षत्र विचित्रबलचायनीयधनवा हेचन्द्र आह्लादकाग्ने सतादृ-
शस्त्वं चन्द्राभिः आह्लादयित्रीभिः स्तुतिभिः गृणते स्तुवते वचनव्यत्ययः स्तुवद्वाः अस्मे
अस्मभ्यं दातुं रयिं धनं युवस्व पृथक्कुरु कीदृशंरयिं चित्रं चायनीयं चितयन्तं ज्ञापयन्तं धने-
नहिपुरुषःप्रख्यायते चित्रतमं अतिशयेनाश्चर्यभूतं वयोधां वयसोजस्यधातारं प्रदातारं चन्द्रं
आह्लादकं पुरुवीरं पुरुभिर्बहुभिर्वीरैःपुत्रपौत्रादिभिर्युक्तं बृहन्तं महान्तं ईदृशंधनमस्मभ्यंप्रय-
च्छेत्यर्थः ॥ ७ ॥

७. हे विचित्र अद्भुत बल-सम्पन्न, आनन्द-दायक अग्नि, हम लोग,
आह्लादक स्तोत्रों-द्वारा तुम्हारा स्तवन करते हैं । तुम अद्भुत, अत्यद्भुत
यशस्कर, अन्नप्रद, अन्नदायक और पुत्र-पौत्रादि समान्वित विपुल ऐश्वर्य
प्रदान करो ।

॥ इतिचतुर्थस्यपञ्चमेऽष्टमोवर्गः ॥ ८ ॥

मूर्धानमिति सप्तचैसप्तमंसूक्तम् भरद्वाजस्यार्ष वैश्वानराग्निदेवताकं षष्ठीसप्तम्यौजगत्यौ
शिष्टाःपञ्चविष्टुभः तथाचानुक्रान्तम्-मूर्धानंवैश्वानरीयंहिद्विजगत्यन्तमिति । गतःसूक्तविनियो-
गः विषुवत्याग्निमारुतेआद्यस्तृचोवैकल्पिकःस्तोत्रियः तथैवसूत्रितं-मूर्धानंदिवोअरतिपृथिव्या-
मूर्धादिवोनाभिरग्निःपृथिव्याइतिवेति ।

तत्रमथमा-

मूर्धानंदिवोअरतिपृथिव्यावैश्वानरमृतआजातमग्निम् ।

कविसम्राजमतिथिंजनानामासन्नापात्रंजनयन्तदेवाः ॥ १ ॥

मूर्धानम् । दिवः । अरतिम् । पृथिव्याः । वैश्वानरम् । ऋते ।

आ । जातम् । अग्निम् । कविम् । सम्स्रारजम् । अतिथिम् ।

जनानाम् । आसन् । आ । पात्रम् । जनयन्त । देवाः ॥ १ ॥

मूर्धानं शिरोभूतं कस्य दिवोद्युलोक्य पृथिव्याः प्रथितायामभूमेः अरतिं गन्तारं बन्धिनं यद्वा गन्तव्यंस्वामिनं वैश्वानरं विश्वेषां नराणां संबन्धिनं ऋते ऋतमितिसत्यस्य यज्ञस्य वानाम निमित्तसप्तम्येषा ऋतनिमित्तं आ आभिमुख्येन जातं सृष्ट्यादावुत्पन्नं कर्विं कान्तदर्शिनं सन्नाजं सम्यग्ग्राजमानं जनानां यजमानानामतिथिहविर्वहनाय सततं गन्तारं यद्वा अतिथिवत्पूज्यं आसन आसनि आस्ये द्वितीयार्थे सप्तमी आस्यभूत अग्निलक्षणे नास्येन हि देवा हवींषि भुञ्जते पात्रं पातारं रक्षकं यद्वा आस्येन धारकमेव गुणविशिष्टं वैश्वानराग्निं देवाः स्तोतार ऋत्विजः देवा एव वा आजनयन्त यज्ञाभिमुख्येनाजीजनन् अरण्योः सकाशात् उदपादयन् ॥ १ ॥

१. वैश्वानर अग्नि स्वर्ग के शिरोभूत, भूमि में गमन करनेवाले, यज्ञ के लिए उत्पन्न, ज्ञान-सम्पन्न, भली भाँति से राजमान, यजमानों के अतिथिस्वरूप, मुखस्वरूप (अग्नि-लक्षण मुख से ही देवगण भोजन करते हैं) और रक्षाविधायक हैं। देवों, स्तोताओं या ऋत्विकों ने अग्नि को उत्पन्न किया है।

नाभिं यज्ञानां सदनं रथीणां महामाहावमभिसंनवन्त ।

वैश्वानरं रथ्यमध्वराणां यज्ञस्य केतुं जनयन्त देवाः ॥ २ ॥

नाभिम् । यज्ञानाम् । सदनम् । रथीणाम् । महाम् । आहावम् ।

अभि । सम् । नवन्त । वैश्वानरम् । रथ्यम् । अध्वराणाम् । यज्ञस्य ।

केतुम् । जनयन्त । देवाः ॥ २ ॥

यज्ञानां ज्योतिष्टोमादियागानां नाभिं नहनं बन्धकं तथा रथीणां धनानां सदनं स्थान-मेकनिलयं महान् महान्तमाहावं आहूयन्ते स्मिन्नाहुतय इत्याहावः तादृशं यद्वा वृष्ट्युदकधारणं आहावं निपानस्थानीयमेवंभूतमग्निं अभि अभितः सन्नवन्तः स्तोतारः सम्यक्स्तुवन्ति तथा वैश्वानरं विश्वेषां नराणां संबन्धिनं अध्वराणां यज्ञानां रथ्यं रथिनं यथारथीस्वरथं नयति तद्वज्रे-वारं ग्राह्यितारं गमयितारं यज्ञस्य केतुं प्रज्ञापकं एवंविधमग्निं देवाः स्तोतार ऋत्विजो देवा एव वा जनयन्त जनयन्ति मन्यन्ते नोत्पादयन्ति ॥ २ ॥

२. स्तोता लोग यज्ञ के बन्धक, धन के स्थान और हव्य के आश्रयस्वरूप अग्नि का, भली भाँति से, स्तवन करते हैं। देवगण यज्ञीय द्रव्यों के वहनकारी और यज्ञ के केतुस्वरूप वैश्वानर अग्नि को उत्पन्न करते हैं।

त्वद्भिप्रो जायते वाज्यं भेत्वद्दीरासो अभिमातिषाहः ।

वैश्वानर त्वमस्मासु धेहि वसूनि राजन्स्पृहयाय्याणि ॥ ३ ॥

त्वत् । विप्रः । जायते । वाजी । अग्ने । त्वत् । वीरासः ।

अभिमातिः सहः । वैश्वानर । त्वम् । अस्मासु । धेहि । वसूनि

राजन् । स्पृहयाय्याणि ॥ ३ ॥

हेअग्ने वाजी हविलक्षणान्वान्पुरुषः त्वत् त्वत्तः सकाशात् विप्रो मेधावी जायते तुभ्यं ह-
विर्दानेन मेधावी भवति तथा वीरा सो वीराः त्वत् त्वत्तः अभिमातिषाहः अभिमातीनां शत्रूणां अ-
भिभविता रोजायन्ते यस्मादेवं तस्मात् हे वैश्वानर राजन् राजमानाग्ने त्वमस्मात् त्वद्भक्तेषु
स्पृहया ध्यायणि स्पृहणीयानि वस्त्राणि धनानि धेहि निधेहि ॥ ३ ॥

३. हे अग्नि, हविरूप अन्न से युक्त पुरुष तुम्हारे समीप से ही ज्ञान-
वान् होता है। वीर लोग तुम्हारे समीप से ही शत्रुओं को अभिभूत
करनेवाले होते हैं। इसलिए हे दीप्तिशाली वंशवानर, तुम हम लोगों
को वाञ्छित धन प्रदान करो।

त्वां विश्वे अमृतं जायमानं शिशुं देवा अभिसंनवन्ते ।

तव क्रतुभिरमृतं त्वमायन् वैश्वानर यत्पित्रोरदीदेः ॥ ४ ॥

त्वाम् । विश्वे । अमृतम् । जायमानम् । शिशुम् । न । देवाः । अभि ।
सम् । नवन्ते । तव । क्रतुं ऽभिः । अमृतं ऽत्वम् । आयन् । वैश्वानरम् ।
यत् । पित्रोः । अदीदेः ॥ ४ ॥

हे अमृत मरणधर्मरहिताग्ने विश्वे सर्वे देवाः स्तोतारः जायमानं अरण्योः सकाशादुत्पद्य-
मानं त्वां शिशुं पुत्रमिव अभिसंनवन्ते अभिसंस्तुवन्ति यद्वा दीव्यन्ति इति देवारश्मयः ते सर्वे
जायमानं त्वां अभिसंनवन्ते अभि संगच्छन्ते यथापितरः पुत्रमभिगच्छन्ति अपिच हे वैश्वानराग्ने
यद्यदा पित्रोः पालयिष्योर्द्यावापृथिव्योर्मध्ये अदीदेः दीप्यसे तदानीं तव त्वदीयैः क्रतुभिः
कर्मभिः ज्योतिष्टोमादिभिर्यागैः अमृतत्वं देवत्वं आयन् यजमानाः प्राप्नुवन्ति ॥ ४ ॥

४. हे अमरणशील अग्नि, तुम पुत्र की तरह अरणिद्वय से उत्पन्न
हुए हो। समस्त देवगण तुम्हारा स्तवन करते हैं। हे वंशवानर, जब तुम
पालक द्यावा-पृथिवी के मध्य में दीप्यमान होते हो, तब यजमान लोग
तुम्हारे यज्ञकार्य-द्वारा अमरत्व लाभ करते हैं।

वैश्वानर तव तानि व्रतानि महान्यग्ने न किरादधर्ष ।

यज्जायमानः पित्रोरुपस्थेर्विन्दः केतुं वयुनेष्वहाम् ॥ ५ ॥

वैश्वानर । तव । तानि । व्रतानि । महानि । अग्ने । न किः । आ ।
दधर्ष । यत् । जायमानः । पित्रोः । उपस्थे । अविन्दः । केतुम् ।
वयुनेषु । अहाम् ॥ ५ ॥

हे वैश्वानर विश्वेषां नराणां संबन्धिन् अग्ने तव त्वदीयानि तानि प्रसिद्धानि व्रतानि कर्माणि
महानि महान्ति न किरादधर्ष न कश्चनान्यो धर्षयति चाधते यद्यदा त्वं पित्रोर्द्यावापृथिव्योरुपस्थे

उपस्थानेन्तरिक्षे वयुनेषु गन्तव्येषु मार्गेषु जायमानः सन् अह्नां केतुं प्रज्ञापकं सूर्यं स्वर्भानुनावृतं
अविन्दः अलम्भयः तमोरूपमसुरं स्वतेजसानिवारयन् अस्थापय इत्यर्थः तदा तानि व्रतानीति
पूर्वब्रान्वयः ॥ ५ ॥

५. हे वैश्वानर, तुम्हारे उन प्रसिद्ध महान् कर्मों में कोई भी बाधा
उपस्थित नहीं कर सकता है। पितृ-मातृ-स्वरूप छावा-पृथिवी के फोड़भूत
अन्तरिक्ष-मार्ग में उत्पन्न होकर तुमने दिवसों के प्रज्ञापक सूर्य को अन्त-
रिक्ष-पथ में संस्थापित किया है।

वैश्वानरस्य विमितानि चक्षसा सानूनि दिवो अमृतस्य केतुना ।
तस्येदु विश्वा भुवनानि अधि मूर्धनि व्या इव रुरुहुः सप्त विश्वे ॥ ६ ॥

वैश्वानरस्य । विमितानि । चक्षसा । सानूनि । दिवः । अमृतस्य ।
केतुना । तस्य । इत् । ऊँम् इति । विश्वा । भुवना । अधि । मूर्धनि ।
व्याः इव । रुरुहुः । सप्त । विश्वे ॥ ६ ॥

वैश्वानरस्य विश्वनरहितस्याग्नेः चक्षसा तेजसा अमृतस्योदकस्य केतुना प्रज्ञापकेन
दिवोद्युलोकस्य सानूनि समुच्छ्रितस्थलानि नक्षत्ररूपाणि विमितानि निर्मितानि यद्वा दिवोन्त-
रिक्षस्य सानूनि समुच्छ्रितप्रदेशाः मेघात्मकाः विमितानि निर्मिताः धूमविकारत्वात्तेषां तस्येदु त-
स्यैव वैश्वानरस्य मूर्धनि मूर्धस्थानीये उपरिवर्तमाने धूमे मेघात्मना परिणते विश्वा विश्वानि
व्याप्तानि भुवनानि भुवनान्युदकानि अधिवसन्ति यद्वा वैश्वानरात्मकस्य परब्रह्मणो मूर्धनि उपरि-
प्रदेशे सर्वाणि भूतजातान्यधिवसन्ति तथावयाः शाखा इव सप्तसर्पणशीलाः सप्तसंख्याया वि-
सृहो नद्यश्च गङ्गाधारुरुहुः रोहन्ति अस्मादेव वैश्वानरात्प्रादुर्भवन्ति आहुतिद्वारा सकलं जगत्
अग्नेः सकाशादुत्पद्यते इत्यर्थः ॥ ६ ॥

६. वैश्वानर के वारिप्रज्ञापक तेज-द्वारा द्युलोक के उन्नत स्थल (नक्षत्र
आदि अथवा मेघ) निर्मित हुए हैं। वैश्वानर के शिरःस्थान (मेघरूप में
परिणत घन) में वारिराशि अवस्थान करती हैं एवं उससे सात नदियाँ
शाखा की तरह उद्भूत होती हैं। अर्थात् आहुति-द्वारा सम्पूर्ण जगत्
अग्नि से उत्पन्न होता है।

वियोरजांस्यमिमीत सुकृतुर्वैश्वानरो विदिवोरोचना कविः ।
परियो विश्वा भुवनानि पप्रथे दग्धो गोपा अमृतस्य रक्षिता ॥ ७ ॥ १ ॥

वि । यः । रजांसि । अमिमीत । सुकृतुः । वैश्वानरः । वि ।
दिवः । रोचना । कविः । परि । यः । विश्वा । भुवनानि । पप्रथे ।
अदग्धः । गोपाः । अमृतस्य । रक्षिता ॥ ७ ॥ १ ॥

सुकृतुः सुकर्मा वैश्वानरः विश्वेषांनराणांहितोयोभिः रजांस्युदकानि लोकावा न्य-
मिमीत निर्मितवान् तथा दिवोद्युलोकस्यसंबन्धीनि रोचना रोचमानानि दीप्यमानानि नक्षत्रा-
दीनि कविः क्रान्तदर्शीसन् योभिर्व्यमिमीत यश्च विश्वा सर्वाणि भुवनानि भूतजातानि व्या-
प्तान्युदकानिवा परिपश्ये परितोप्रथयत् सोयमदब्धः केनाप्यर्हिसितः गोपाः सर्वस्यगोपाधि-
तारक्षिता अमृतस्य अमरणहेतोरुदकस्यरक्षिता पालयितासन् वर्ततइतिशेषः ॥ ७ ॥

७. शोभन कर्म करनेवाले जिन वैश्वानर अग्नि ने उदक अथवा लोकों
का निर्माण किया था, ज्ञान-सम्पन्न होकर जिन्होंने द्युलोक के दीप्तिमान्
नक्षत्रों को सृष्ट किया था और जिन्होंने समस्त भूत-जात को चतुर्दिक्
प्राप्त किया था, वे अजेय, पालक और वारिरक्षक अग्नि विराजमान
होते हैं ।

॥ इतिचतुर्थस्यपञ्चमेनवमोवर्गः ॥ ९ ॥

पृक्षस्येति सप्तर्चमष्टमसूक्तं भरद्वाजस्यार्धवैश्वानराग्निदेवताकं आद्याः षड्जगत्यः सप्तमीत्रि-
ष्टुप् तथा चानुक्रान्तम्—पृक्षस्यान्त्यात्रिष्टुविति । चातुर्विधिकेह न्याग्निमारुते इदं सूक्तं वैश्वानरी-
यनिविद्धानं सूत्रितं च—पृक्षस्य वृष्णो वृष्णो शर्धायेति । आभिष्विके पृष्ठ्याभिष्ववषडहयोः पञ्चमे-
हनि इदमेव सूक्तं वैश्वानरनिविद्धानं सूत्रितं च—पृक्षस्य वृष्णो वृष्णो शर्धायनूचित्सहो जा इत्याग्नि-
मारुतमिति । विषुवत्याग्निमारुते आद्यौ तृचौ स्तोत्रियानुरूपौ सूत्रितं च—पृक्षस्य वृष्णो अरुष-
स्यनू स इति स्तोत्रियानुरूपाविति ।

पृक्षस्य वृष्णो अरुषस्य नू स हः प्रनुवो चं विदथा जातवेदसः ।

वैश्वानराय मतिर्नव्यसी शुचिः सोम इव पवते चारुः अग्रये ॥ १ ॥

पृक्षस्य । वृष्णः । अरुषस्य । नू । स हः । प्र । नू । वो चम् ।

विदथा । जातवेदसः । वैश्वानराय । मतिः । नव्यसी । शुचिः ।

सोमः इव । पवते । चारुः । अग्रये ॥ १ ॥

पृक्षस्य संपृक्तस्य व्याप्तस्य यद्वा पृक्षं हविल्लक्षणमर्चतद्वतः वृष्णः वर्धितुः अरुषस्य
आरोचमानस्य जातवेदसः जातानां वेदितुर्वैश्वानराग्नेः सहो बलं अभिष्वनसमर्थं विदथा वि-
दथेयज्ञे नु क्षिप्रं प्रवोचं प्रब्रवीमि प्रकर्षेणस्तौमीत्यर्थः एकोनुशब्दः पूरकः नव्यसी नववराशु-
चिर्निर्मला यद्वा स्तोत्रूणां शोधयित्री चारुः शोभना मतिर्मननीयास्तुतिश्च अस्मै वैश्वानराया-
ग्रये पवते मत्सकाशात्सवति स्वयमेव निर्गच्छतीत्यर्थः सोम इव यथा सोमो दशापवित्रात्सवति
तद्वत् ॥ १ ॥

१. हम लोग सर्वव्यापी, वारिवर्षक और दीप्तिमान् जातवेदा के बल
के लिए इस यज्ञ में भली भाँति से स्तवन करते हैं । वैश्वानर अग्नि के
अभिमुख नवीन, निर्मल और शोभन स्तोत्र सोमरस की तरह निर्गत
होता है ।

सजायमानः परमेव्योमनिव्रतान्यग्निर्वतपा अरक्षत ॥

व्य॑न्तरिक्षममिमीत सु॒क्रतुर्वै॑श्वान॒रोम॑हि॒नाना॑कंमस्पृशत् ॥ २ ॥

सः । जायमानः । पर॒मे । वि॒ओमनि॑ । व्र॒तानि॑ । अ॒ग्निः ।

व्र॒त॒ऽपाः । अ॒रक्ष॒त । वि । अ॒न्तरि॑क्षम् । अ॒मिमी॑त । सु॒ऽक्रतुः॑ ।

वै॒श्वान॒रः । म॒हिना॑ । ना॒कम् । अ॒स्पृश॑त् ॥ २ ॥

सवैश्वानरोग्निः व्रतपाः व्रतस्यपालकः परमे उत्कृष्टे व्योमनि व्योमन्याकाशे जायमानः सूर्यात्मना प्रादुर्भावन् व्रतानि कर्माणि लौकिकानि वैदिकानिच अरक्षत रक्षति अन्तरिक्षं च व्यमिमीत एतदुपलक्षितान् त्रील्लोकानिर्मितवान् तथा सुक्रतुः शोभनकर्मा वैश्वानरोग्निः महिना स्वमहिम्ना तेजसा नाकं द्यलोकं अस्पृशत् स्पृशतिस्म ॥ २ ॥

२. सत्कर्मपालक वैश्वानर उत्कृष्ट आकाश में जायमान होकर लौकिक तथा वैदिक दोनों कर्मों की रक्षा करते हैं और अन्तरिक्ष का परिमाण करते हैं । शोभन कर्म करनेवाले वैश्वानर अपने तेजों से द्यलोक का स्पर्शन करते हैं ।

व्य॑स्त॒भ्राद्रो॑दसीमि॒त्रोअ॑द्भु॒तोन्त॑र्वा॒वद॑रु॒णो॒ज्ज्योति॑षा॒तमः॑ ।

विच॑र्मणीवधिष॒णेअ॑वर्तय॒द्वैश्वान॒रोवि॑श्वंमधत्त॒वृष्ण्य॑म् ॥ ३ ॥

वि : अ॒स्त॒भ्रात् । रो॒दसी॑ इति । मि॒त्रः । अ॒द्भुतः॑ । अ॒न्तः॑ऽवाव॑त् ।

अ॒रु॒णोत् । ज्योति॑षा । तमः॑ । वि । च॑र्मणी इवेति च॑र्मणीऽइव ।

धि॒षणे॑ इति । अ॒वर्त॑यत् । वै॒श्वान॒रः । वि॒श्वम् । अ॒धत्त॑ । वृ॒ष्ण्यम् ॥ ३ ॥

मित्रोमित्रभूतः सर्वेषां अद्भुतो महानाश्चर्यभूतो वा वैश्वानरोग्निः रोदसी द्यावापृथिव्यौ व्यस्तभ्रात् विशेषेण स्तम्भितवान् यथा अधोनपततः तथा स्वकीयदेशे स्थापितवानित्यर्थः तथा ज्योतिषा तेजसा तमः अंधकारं च अंतर्वावत् अन्तर्हितं तिरोहितमरुणोदकरोत् वावदिति वा-तेर्गतिकर्मणो यद्भुलुगन्तस्य रूपं अपि च धिषणे धारयित्र्यौ द्यावापृथिव्यौ चर्मणी इव यथा पशोर्विशसिता द्वे चर्मणी शोषणार्थं प्रसारयति तथा व्यावर्तयत् विवृते विस्तृते अकरोत् किंबहुना वैश्वानरोयमग्निः विश्वं सर्वं वृष्ण्यं वीर्यमधत्त धत्ते धारयति ॥ ३ ॥

३. सबके मित्रभूत और महान् आश्चर्यभूत वैश्वानर ने द्यावा-पृथिवी को अपने-अपने स्थान पर विशेष रूप से स्तम्भित किया है । तेज-द्वारा उन्होंने अन्वकार को अन्तर्हित किया है । आधारभूत द्यावा-पृथिवी को उन्होंने पशुचर्म की तरह विस्तृत किया है । वैश्वानर अग्नि समस्त वीर्य धारण करते हैं ।

अपामुपस्थैर्महिषा अगृभ्णत विशो राजानमुपतस्थुः ऋग्मियम् ।
आदूतो अग्निमभरद्विवस्वतो वैश्वानरं मातरिश्वा परावतः ॥ ४ ॥

अपाम् । उपस्थैः । महिषाः । अगृभ्णत । विशः । राजानम् ।
उप । तस्थुः । ऋग्मियम् । आ । दूतः । अग्निम् । अभरत् ।
विवस्वतः । वैश्वानरम् । मातरिश्वा । परावतः ॥ ४ ॥

अपइत्यन्तरिक्षनाम अपामन्तरिक्षस्य उपस्थे उपस्थाने मध्ये महिषाः महन्मैतद्
महान्तोमरुतः अगृभ्णत अगृह्णन् इमं वैश्वानरं वैद्युतात्मनावर्तमानमजानचित्यर्थः गृहीत्वा च
विशः प्रजाः राजानं स्वामिनं ऋग्मियमर्चनीयं उपतस्थुरस्तुवन् अपिचेमं वैश्वानरं अग्निं पुरा
सूर्यसमीपे विद्यमानं दूतः वेगवान् देवानां दूतो वा मातरिश्वा वायुः परावतो दूरदेशात् विवस्वत-
आदित्यात् आभरत् इमं लोकं प्रत्याजहार ॥ ४ ॥

४. महान् मरुतो ने अन्तरिक्ष के मध्य में अग्नि को धारण किया था
और मनुष्यों ने पूजनीय स्वामी कहकर इनकी स्तुति की थी । देवों के
दूत या वेगवान् मातरिश्वा (वायु) दूर देश-स्थित सूर्यमण्डल से वैश्वानर
अग्नि को इस लोक में लाये हैं ।

युगेयुगे विद्वथ्यं गृणद्भ्यो अग्ने रयियशसं धेहि नव्यसीम् ।

पव्येव राजन् अघशंसमजरनी चानि वृश्च वनिनं न तेजसा ॥ ५ ॥

युगेऽयुगे । विद्वथ्यम् । गृणत्ऽभ्यः । अग्ने । रयिम् । यशसम् । धेहि ।
नव्यसीम् । पव्याऽईव । राजन् । अघशंसम् । अजर । नीचा ।
नि । वृश्च । वनिनम् । न । तेजसा ॥ ५ ॥

हे अग्ने युगेयुगे कालेकाले विद्वथ्यं विदथोयज्ञः तदर्हं वामुद्दिश्य नव्यसीं नवतरांस्तुर्नि
गृणद्भ्यः उच्चारयितुं श्योस्मभ्यं रयिं धनं यशसं यशस्विनं पुत्रं च धेहि विधेहि कुरु किंच
हे राजन् राजमान अजर जरारहिताग्ने पव्येव वज्रेणेव आत्मीयेन तेजसा वनिनं वृक्षं भिष
अघशंसं अघस्यानर्थस्य शंसितारं शत्रुं नीचा नीचीनः न्यग्भूतो यथाभवति तथा निवृश्च
निजहि ॥ ५ ॥

५. हे अग्नि, तुम यागयोग्य हो । तुम्हारे उद्देश्य से जो नवीन स्तोत्र
का उच्चारण करते हैं, उन्हें तुम धन और यशस्वी पुत्र प्रदान करो । हे
जरारहित और हे राजमान अग्नि, तुम अपने तेज-द्वारा शत्रु को उसी
प्रकार निपातित करो, जैसे वज्र वृक्ष को निपातित करता है ।

अस्माकं मग्ने मघवत्सु धारयानामिक्षत्रमजरं सुवीर्यम् ।

वयं जयेम शतिनं सहस्रिणं वैश्वानरवाजमग्ने तवोतिभिः ॥ ६ ॥

अस्माकम् । अग्ने । मघवत्सु । धारय । अनामि । क्षत्रम् ।

अजरम् । सुवीर्यम् । वयम् । जयेम । शतिनम् । सहस्रिणम् ।

वैश्वानर । वाजम् । अग्ने । तव । उतिभिः ॥ ६ ॥

हे अग्ने अस्माकं सप्तम्यर्थेषु अस्मास्तु मघवत्सु हविर्लक्षणेन धनेन युक्तेषु क्षत्रं धनं धारय स्थापय कीदृशं अनामि अनमनीयमनपहार्यमजरं जरारहितमनश्वरं सुवीर्यं शोभनवो-
र्योपेतं किंच हे वैश्वानराग्ने तवोतिभिः त्वत्संबन्धिभीरक्षणैः वयं शतिनं शतसंख्यायुक्तं शत-
पुरुषयुक्तं तथा सहस्रिणं वाजमजं जयेम लभेमहि ॥ ६ ॥

६. हे अग्नि, हम लोग हविर्लक्षण धन से युक्त हैं । हमें तुन अन-
पहार्य, अक्षय और चुबोयं धन प्रदान करो । हे वैश्वानर अग्नि, हम तुम्हारे
द्वारा रक्षित होकर शत-सहस्र प्रकार अन्न लाभ करें ।

अदब्धेभिस्तव गोपाभिरिष्टेस्माकं पाहि त्रिषधस्थसूरीन् ।

रक्षाचनो ददुषां शर्धो अग्ने वैश्वानर प्रचतारीः स्तवानः ॥ ७ ॥ १० ।

अदब्धेभिः । तव । गोपाभिः । इष्टे । अस्माकम् । पाहि ।

त्रिधस्थ । सूरीन् । रक्ष । च । नः । ददुषाम् । शर्धः । अग्ने ।

वैश्वानर । प्र । च । तारीः । स्तवानः ॥ ७ ॥ १० ॥

हे इष्टे यष्टव्य एषणीयवा त्रिषधस्थ त्रिषुलोकेषु सहावस्थायिन् यद्वा आहवनीयादिषु त्रिष्वाय-
तनेषु यष्टव्यैर्देवैः सहावतिष्ठमानाग्ने अदब्धेभिः केनाप्यार्हिसितैः तव त्वदीयैर्गोपाभिः गोपकैः रक्ष-
कैस्तेजोभिः अस्माकं सूरीन् अस्मदीयान् स्तोतृन् पाहि रक्ष हे वैश्वानराग्ने ददुषां हवींषि दत्तव-
तां नोस्माकं शर्धो बलं रक्ष च स्तवान् स्तूयमानस्त्वं प्रचतारीः प्रवर्धय च ॥ ७ ॥

७. हे तीनों लोकों में वर्तमान यागार्ह अग्नि, किसी के द्वारा भी अर्हि-
सित और रक्षाकारी बल-द्वारा तुम हम स्तोताओं की रक्षा करो । हे
वैश्वानर अग्नि, तुम हम हव्यदाताओं के बल की रक्षा करो । हम
लोग तुम्हारा स्तवन करते हैं, तुम हमें प्रवर्द्धित करो ।

॥ इति चतुर्थस्य पञ्चमे दशमो वर्गः ॥ १० ॥

अहश्चेतिसप्तर्चनवमसूक्तं भरद्वाजस्यार्षं वैश्वानराग्निदेवताकं अनुक्रान्तं च अहश्चेति ।
व्यूहो दशरात्रेषु हेनि आग्निमारुतशस्त्रैर्वैश्वानरनिविद्धानमिदं सूच्यते हि—अहश्चरुष्णमध्वो
वोनामेति ।

तत्रप्रथमा—

अहंश्चकृष्णमहरर्जुनंचविर्वर्तेतरजसीवेद्याभिः ।

वैश्वानरोजायमानोनराजावातिरज्ज्योतिषाग्निस्तमांसि ॥ १ ॥

अहः । च । कृष्णम् । अहः । अर्जुनम् । च । वि । वर्तेते इति ।

रजसी इति । वेद्याभिः । वैश्वानरः । जायमानः । न । राजा ।

अव । अतिरत् । ज्योतिषा । अग्निः । तमांसि ॥ १ ॥

आहरति पुरुषोऽस्मिन्कर्माणीत्यहः कृष्णं कृष्णवर्णं एतत्सामानाधिकरण्यादहःशब्दोरात्रिवचनः तमसाकृष्णवर्णारात्रिश्च अर्जुनंच सौरेणतेजसा शुक्लवर्णमहोदिवसश्चरजसी स्वस्वभासा सर्वजगद्रंजयन्तौ वेद्याभिः वेदितव्याभिः अनुकूलतयाज्ञातव्याभिः स्वप्रवृत्तिभिः विवर्तेते विविधपर्यावर्तेते यद्वा रजसी द्यावापृथिव्यौ उपलक्षणमेतत् लोकत्रयं प्रत्यावर्तेते एतच्च वैश्वानराग्ने-राज्ञयेतिशेषः सहिदेवतात्वेनात्रप्रतिपाद्यः सच वैश्वानरोऽग्निः जायमानोनराजा प्रादुर्भवन् प्रवर्धमानोराजेव ज्योतिषा तेजसा तमांसि अवातिरव अवतिरतिर्वधकर्मा अवतिरति विनाशयति ॥ १ ॥

१. कृष्णवर्णं रात्रि और शुक्लवर्णं दिवस अपनः-अपनी ज्ञातव्य प्रवृत्ति-द्वारा सम्पूर्ण जगत् को रञ्जित करके नियत परिवर्तित होते हैं । वैश्वानर अग्नि राजा की तरह प्रकाशित होकर दीप्ति-द्वारा तमोनाश करते हैं ।

अथद्वितीया—

नाहंतन्तुंनविजानाम्योतुंनयंवयन्तिसमरेतमानाः ।

कस्यस्वित्पुत्रइहवक्तव्यानिपरोवदात्यवरेणपित्रा ॥ २ ॥

न । अहम् । तन्तुम् । न । वि । जानामि । ओतुम् । न । यम् ।

वयन्ति । सम्पदः । अरे । अतमानाः । कस्य । स्वित् । पुत्रः । इह ।

वक्तव्यानि । परः । वदाति । अवरेण । पित्रा ॥ २ ॥

वैश्वानरस्यमहत्तमाख्यास्यन् ऋषिस्तदर्थयज्ञं वस्वात्मकतयारूपयन् तस्यदुर्ज्ञानत्वमनयाप्रतिपादयतीति यज्ञवादिनो मन्यन्ते तन्तुं तन्तवः पटस्य प्रागायतानि सूत्राणि तानिच यज्ञात्मकस्य वस्त्रस्य गायत्र्यादीनि छन्दांसि स्तुतशस्त्राणिच तान्यहं न विजानामि तथा ओतुं ओतवस्तिरश्चीनानि सूत्राणि तानिचात्रयजूषि आध्वर्यवाणिकर्माणिच तान्यहं न विजानामि अपिच एतदुभयसाध्यंतं पटं यज्ञलक्षणं न विजानामि यंपटं यज्ञलक्षणं समरे संगमने देवयजने अतमानाः सततंचेष्टमानाः क्वचित्पि न विजानामि तन्तुनोतुं तन्तवन्ति वस्त्ररूपेण निष्पादयन्तीत्यर्थः इहा-

स्मिन्ल्लोके कस्यस्वित् स्वदितिवितर्के कस्यस्वत् पुत्रोमनुष्यः वक्त्वानि वक्तव्यानि तानि इमानि परस्तादमुष्मिन्ल्लोके वर्तमानोयः सूर्यः तस्य पित्रा अवरेण अवस्तादस्मिन्ल्लोके वर्तमानेन वैश्वानराग्निना अनुशिष्टः सन् वदाति वदेत् न कश्चिदपि प्रवदितुं शक्नोतीत्यर्थः एतच्च संप्रदायविद्भिर्लुके वैश्वानरस्य पुत्रोसौ परस्ताद्विवियः स्थितः । छन्दांस्यध्वरवस्त्रस्य स्तुतशस्त्राणितन्तवः । यजूर्षिचेष्टाश्चोतुः स्याद्वस्त्रं वातव्यमध्वरः । परः परस्थितः सूर्यः पिताग्निः पार्थिवो मवदति ॥ रुपकतया जगत्सृष्टेर्दुर्ज्ञानत्वमनया प्रतिपादयतीत्यात्मविदो मन्यन्ते तन्तुं तन्तून् तन्तुस्थानानि सूक्ष्माणि वियदादीन्यपञ्चीकृतानि भूतानि न विजानामि ओतुं ओतून् पञ्चीकृतानि स्थूलानि ओतुस्थानीयान्यपि वियदादीनि न विजानामि न च तत्कार्यं पटस्थानीयं प्रपञ्चं विजानामि यं प्रपञ्चं समरे तंतूनामोतूनां संगमने अतमानाः सततं चेष्टमानाः संसारिणः वयन्ति उत्पादयन्ति तेषां भोगार्थमीश्वरः सृजतीति कर्तृत्वमुपचर्यते इहास्मिन्विषये परः परस्ताद्वज्रैरविष्ये वक्ष्यमानानि वक्त्वानि वक्तव्यानि इमानि अवरेण अर्वाचीनेन सृष्ट्युत्तरकालमुत्पन्नेन पित्रा स्वजनकेन अनुशिष्टः सन् कस्यस्वत् पुत्रः वदाति वदेत् स्वोत्पत्तेः प्राचीनं वृत्तान्तं अजानानः कश्चिदपि न वदेदित्यर्थः ॥ २ ॥

२. हम तन्तु (सूत्र) अथवा ओतु (तिरश्चीन सूत्र) नहीं जानते हैं एवम् सतत चेष्टा-द्वारा जो वस्त्र वयन किया जाता है, वह भी हमें कुछ अवगत नहीं है । इस लोक में अवस्थित पिता-द्वारा उपदिष्ट होकर किसका पुत्र अन्य जगत् के वक्तव्य वाक्यों को बोलने में समर्थ होता है ?

अथ तृतीया-

स इत्तन्तुं स विजानात्योतुं स वक्त्वान्यतुथा वदति ।

य ईचिकैतदमृतस्य गोपा अवश्चरन्परो अन्येन पश्यन् ॥ ३ ॥

सः । इत् । तन्तुम् । सः । वि । जानाति । ओतुम् । सः । वक्त्वानि ।

ऋतुः तथा । वदति । यः । ईम् । चिकैतत् । अमृतस्य । गोपाः ।

अवः । चरन् । परः । अन्येन । पश्यन् ॥ ३ ॥

यद्यप्युक्तप्रकारेण दुर्ज्ञानानि तथाप्येतानि वैश्वानरोऽग्निर्जानाति वदति चेत्त्यनया प्रतिपादयति स इव स एव वैश्वानरोऽग्निः तन्तुं तन्तुस्थानीयानि गायत्र्यादीनि छन्दांसि स्तुतशस्त्राणि विजानाति तथा स एव ओतुं ओतुस्थानीयानि यजूर्ष्याध्वर्यवाणि च कर्माणि विजानाति ऋतुथा कालेकाले तत्तदनुष्ठानसमये वक्त्वानि वक्तव्यानि च तानि वदाति वदति वदेत् योयं वैश्वानरः अमृतस्य गोपाः उदकस्य गोपायितारक्षिता अवः अवस्ताद्भूलोके चरन् पार्थिवाग्निरूपेण संचरन् परः परस्ताद्विवि अन्येन सूर्यात्मना पश्यन् सर्वजगत्प्रकाशयन् ईं इमानि परिदृश्यमानानि सर्वाग्निभूतानि चिकेतव जानाति स एवेति पूर्ववत्संबन्धः यद्वा स इव स एव तन्तुं तन्तुस्थानीयानि सूक्ष्म-

भूतानि विजानाति नान्यः कश्चित् तथाओतुं ओतुस्थानीयानि स्थूलभूतानि च स एव विजानाति स एव वक्त्वानि वक्तव्यान्युपदेष्टव्यानि इमानि ऋतुथा कालेकाले यदायदा विद्यासंप्रदायोच्छेदः तदा तदा वदाति वदेव कोसौ यो विजानीयात् वदेच्चेत्यत आह यो वैश्वानरः विश्वनरात्मकः परमात्मा अमृतस्य अमृतत्वस्य विमोक्षणस्य गोपाः रक्षिता अवः अवस्तात् संसारदशायां चरन् अन्तःकरणोपेतो जीवात्मभावेन संचरन् परः परस्ताद्विद्यायाः ऊर्ध्वं वर्तमानेनान्येन उक्तविलक्षणेन निरुपाधिकेन सच्चिदादिलक्षणेन रूपेण पश्यन् सर्वजगत्प्रकाशयन् ईं इमानि चिकेत ज्ञानाति तथा च परमात्मानं प्रकृत्य श्रूयते—तमेव भ्रान्तमनुभाति सर्वतस्त्यभासा सर्वमिदं विभातीति ॥ ३ ॥

३. एक मात्र वैश्वानर ही तन्तु एवम् ओतु को जानते हैं। वे समय-समय पर वक्तव्यों को कहते हैं। वारिरक्षक और भूलोक में संचरण करनेवाले अग्नि अन्तरिक्ष में सूर्यरूप से सम्पूर्ण जगत् को प्रकाशित करते हुए इन परिदृश्यमान भूतों को अवगत करते हैं।

अयं होता प्रथमः पश्यते ममिदं ज्योतिरमृतं मर्त्येषु ।

अयं स जज्ञे ध्रुव आनिषत्तो मर्त्यस्तन्वा इव वर्धमानः ॥ ४ ॥

अयम् । होता । प्रथमः । पश्यत । इमम् । इदम् । ज्योतिः ।

अमृतम् । मर्त्येषु । अयम् । सः । जज्ञे । ध्रुवः । आ । निःसत्तः ।

अमर्त्यः । तन्वा । वर्धमानः ॥ ४ ॥

अयं वैश्वानरोऽग्निः प्रथम आद्यो होता मानुषो हि होता द्वितीयः हेमनुष्याः तं इमं पश्यत भ्र-जतेत्यर्थः मर्त्येषु मरणस्वभावेषु शरीरेषु अमृतं मरणरहितं इदं वैश्वानराख्यं ज्योतिः जाठररूपेण वर्तत इत्यर्थः अपि च सोयमग्निः ध्रुवो निश्चलः आसमन्तान्निषत्तो निषण्णः सर्वव्यापी अतएवामर्त्यः मरणरहितोऽपि तन्वा शरीरेण संबन्धात् जज्ञे जायते वर्धमानश्च भवतीत्युपचर्यते ॥ ४ ॥

४. ये वैश्वानर अग्नि आदि होता हैं। हे मनुष्यो, तुम लोग अग्नि का भजन करो। अमरणशील अग्नि मरणशील शरीर में जाठर रूप से वर्तमान रहते हैं। निश्चल, सर्वव्यापी, अक्षय अग्नि शरीर, धारण-पूर्वक उत्पन्न और वर्द्धमान होते हैं।

अथ पञ्चमी—

ध्रुवं ज्योतिर्निहितं दृशये कं मनोजविष्ठं पतयत्सुतः ।

विश्वे देवाः समनसः सकेता एकं क्रतुमभिविर्यन्ति साधु ॥ ५ ॥

ध्रुवम् । ज्योतिः । निःहितम् । दृशये । कम् । मनः । जविष्ठम् ।

पतयत्सु । अन्तरिति । विश्वे । देवाः । समनसः । सकेताः ।

एकम् । क्रतुम् । अभि । वि । यन्ति । साधु ॥ ५ ॥

ध्रुवं निश्चलं मनः मनसः तस्मादपि जविष्ठं अतिशयेन वेगवत् ईदृशवैश्वानराख्यं ज्योतिः पतयत्सु गच्छत्सु जंगमेषु प्राणिषु अन्तर्मध्ये निहितं प्रजापतिरास्थापितं किमर्थं दृश्ये कंदर्शनार्थं किंच विश्वे सर्वदेवाश्च समनसः समानमनस्काः सकेताः समानप्रज्ञाश्च सन्तः एकं मुख्यं गन्तारं वा कृतुं कर्मणां कर्तारं वैश्वानरं साधु सम्यक् अभिवियन्ति आभिमुख्येन विविधंप्राप्नुवन्ति तेऽन्त इत्यर्थः यद्वा पतयत्सु गच्छत्सु प्राणिष्वन्तर्मध्ये हृदये मनोजविष्ठं मनसोऽप्यतिशयेन वेगयुक्तं ध्रुवं निश्चलं निर्विकल्पं तथा च वाजसनेयकं—अनेजदेकं मनोजवीय इति । ज्योतिः ब्रह्मैतन्मं निहितं न केनचित्स्थापितं यो वेद निहितं गुहायां परमेव्यो मन्त्रितीति हि श्रूयते । किमर्थं दृश्ये दर्शनार्थं ज्ञानेन हि सर्वज्ञानन्ति अपि च दीव्यन्तीति देवा इन्द्रियाणि विश्वे सर्वदेवाः सर्वाणीन्द्रियाणि चक्षुराद्याः समनसः मनसा सह वर्तमानाः सकेताः सतेजस्काः सन्तः एकमद्वितीयं कृतुं सृष्ट्यादीनां कर्मणां कर्तारं विश्वनरात्मकं परमात्मानं अभिलक्ष्य साधु सम्यक् वियन्ति विविधं गच्छन्ति देवा एव वा इमं अभिवियन्ति आभिमुख्येन विविधमुपयन्ति उपासत इत्यर्थः तथा च श्रूयते—तदेवा ज्योतिषां ज्योतिरायुर्होपासते घृतमिति ॥ ५ ॥

५. मन की अपेक्षा भी अतिशय वेगवात् (वैश्वानर की) निश्चल ज्योतिः सुख के पथों को प्रदर्शित करने के लिए जंगम-जीवों में अन्तर्निहित रहती है । तत्पूर्ण देवगण एकमत और समान-प्रज्ञ होकर सम्मान के साथ, प्रधान कर्म-कर्ता वैश्वानर के अभिमुखवर्ती होते हैं ।

विमेकर्णापतयतो विचक्षुर्वीरुदं ज्योतिर्हृदय आहितं यत् ।

विमेमनश्चरति दूर आधीः किं स्विद्वक्ष्यामि किमु नू मनिष्ये ॥ ६ ॥

वि । मे । कर्णा । पतयतः । वि । चक्षुः । वि । इदम् । ज्योतिः ।

हृदये । आहितम् । यत् । वि । मे । मनः । चरति । दूरेऽ आधीः ।

किम् । स्वि । वक्ष्यामि । किम् । ऊँ इति । नु । मनिष्ये ॥ ६ ॥

वैश्वानरं श्रोतुकामस्य मे मम कर्णा कर्णौ विपतयतः विविधं गच्छतः श्रोतव्यानां तदीयगुणानां बहुत्वात् तथा वैश्वानरं दिदृक्षमाणस्य मम चक्षुरिन्द्रियं विपतयति विविधं गच्छति दृष्टव्यानां तदीयरूपाणां बहुत्वात् तथा ज्योतिः प्रकाशकं हृदये हृदयपुण्डरीके आहितं निहितं यदुच्यते तत्त्वं इदमपि विपतयति विविधं गच्छति वैश्वानरात्मानं ज्ञातुं अपि च दूरे आधीः दूरे विप्रलम्बे विषये आधीराध्यानं यस्य तादृशं छान्दसोल्लिङ्गव्यत्ययः मे मदीयं मनश्च विचरति विविधं वर्तते एवमहमहमिकया सर्वेष्विन्द्रियेषु प्रवृत्तेषु किं स्विदहं वैश्वानरस्य रूपमिति वक्ष्यामि । किमु किमु सल्लु सम्प्रति मनिष्ये मनसा प्रपत्स्ये वैश्वानरस्य गुणानामनन्तत्वात् मन्दप्रज्ञेन मया ज्ञातुं न शक्यत इत्यर्थः ॥ ६ ॥

१ तै० आरण्यके । २ बृहदारण्यके ।

६. तुम्हारे गुण को ध्वण करने के लिए हमारे कर्णद्वय और तुम्हारे रूप को देखने के लिए हमारे चक्षु धावित होते हैं। हृदय-कमल में जो ज्योति (बुद्धि) निहित है, वह भी तुम्हारे स्वरूप को अवगत करने के लिए समुत्सुक होती है। दूरस्थ-विषयक चिन्ता से युक्त हमारा हृदय तुम्हारे अभिमुख धावित होता है। हम वैश्वानर के किस प्रकार के स्वरूप का वर्णन करें। अथवा किस रूप में उन्हें हृदय में धारण करें।

विश्वेदेवाअनमस्यन्भियानास्त्वामग्रेतमसितस्थिवांसम् ।

वैश्वानरोवतूतयेनोमर्त्योवतूतयेनः ॥ ७ ॥ ११ ॥

विश्वे । देवाः । अनमस्यन् । भियानाः । त्वाम् । अग्रे । तमसि ।

तस्थिवांसम् । वैश्वानरः । अवतु । ऊतये । नः । अमर्त्यः ।

अवतु । ऊतये । नः ॥ ७ ॥ ११ ॥

हेवैश्वानर तमस्यन्धकारे तस्थिवांसं स्थितवन्तत्वां विश्वे सर्वदेवाः अनमस्यन् नमस्कुर्वन्ति कुतोहेतोः भियानाः अन्धकाराद्धीताः तादृशोऽमर्त्योमरणरहितोवैश्वानरोग्निः नोस्मान् ऊतयेऊत्या रक्षणेनावतु रक्षत पनरुकिरादुरार्था ॥ ७ ॥

७. हे वैश्वानर, सम्पूर्ण देवगण तुम्हें नमस्कार करते हैं। तुम अन्धकार में अवस्थित हो। वैश्वानर अपनी रक्षा-द्वारा हम लोगों की रक्षा करें। अमर अग्नि अपनी रक्षा द्वारा हम लोगों की रक्षा करें।

॥ इतिचतुर्थस्यपञ्चमेएकादशोवर्गः ॥ ११ ॥

पुरोवइतिसप्तर्चदशमसूक्तं भरद्वाजस्यार्पमाग्नेयं सप्तमीर्विशिकाद्विपदाविराट् शिष्टासिष्टुभः तथाचानुक्रान्तं—पुरोवोद्विपदान्तं । प्रातरनुवाकेआग्नेयेकतौ वैष्टुभेछन्दसीदमादीनिचत्वारिस्तृकानि सूत्रितंच—पुरोवोमन्द्रमितिचत्वारितंसुप्रतीकमितिविलिति ।

तत्रप्रथमा—

पुरोवोमन्द्रं दिव्यं सुवृत्तिप्रयति यज्ञे अग्निमध्वरे दधिध्वम् ।

पुर उक्थेभिः सहिनो विभावास्वध्वरा करति जातवेदाः ॥ १ ॥

पुरः । वः । मन्द्रम् । दिव्यम् । सुवृत्तिम् । प्रयति । यज्ञे ।

अग्निम् । अध्वरे । दधिध्वम् । पुरः । उक्थेभिः । सः । हि । नः ।

विभावा । सुध्वरा । करति । जातवेदाः ॥ १ ॥

हेऋत्विग्यजमानावोयूयं मन्द्रं मोदनं स्तुत्यं वा दिव्यं दिविभवं सुवृत्तिकं सुष्टु दोषैर्वर्जितं सुखेनावर्जनीयं वा एवंगुणमग्निं प्रयति प्रगच्छति प्रवर्तमानेध्वरे रक्षःप्रभृतिभिरहिंस्ये हिंसाप्रत्यवायरहितेवास्मिन्यज्ञे पुरोदधिध्वं पुरस्तादाहवनीयरूपेण धारयत यद्वा पुरोधसंकुरुत उ-

कथेभिः स्तुतशस्त्रैश्च पुरोदधिध्वं विभावा विशेषेणदीप्यमानः जातवेदाः जातानाविदितासो-
भिः हियस्मात् नोस्मान् स्वध्वरा शोभनयागान् करति करोति तस्मात्पुरोदधिध्वमि-
त्यन्वयः ॥ १ ॥

१. हे यजमानो, तुम लोग इस प्रवर्तमान, विघ्न-रहित यज्ञ में स्तवनीय, स्वर्गोद्भव और सब प्रकार से दोष-विवर्जित अग्नि को, स्तोत्र-द्वारा, सम्मुख में स्थापित करो; क्योंकि जातवेदा यज्ञ में हम लोगों का समृद्धि-विधान करते हैं ।

तमुद्युमःपुर्वणीकहोतरग्नेअग्निभिर्मनुषइधानः ।

स्तोमंयमस्मैममतेवशूषंधृतंनशुचिमतर्यःपवन्ते ॥ २ ॥

तम् । ऊँ इति । यु॒ऽमः । पु॒रु॒ऽअ॒नी॒क । हो॒तः । अ॒ग्ने । अ॒ग्नि॒ऽभिः ।
म॒नुषः । इ॒धा॒नः । स्तो॒मम् । यम् । अ॒स्मै । म॒मता॑ऽइव । शू॒षम् ।
धृ॒तम् । न । शु॒चि । म॒तर्यः । प॒वन्ते ॥ २ ॥

हेद्युमः दीप्तिमान् पुर्वणीक बहुज्वाल होतर्देवानामाह्वातरग्ने अग्निभिस्तवावयवभूतैरन्यैर-
ग्निभिःसार्धं इधानः समिध्यमानःदीप्तःसन्मनुषः मनुष्यस्यस्तोतुः तमु तंस्तोमंशृण्वितिशेषः
उद्विपादपूरणं यंस्तोमंस्तोत्रं शूषं सुखकरं धृतं पवित्राभ्यामुत्पूतं धृतमिव शुचि शुद्धं अस्मा-
अग्नये मतयोमन्तारःस्तोतारः ममतेव ममतानामब्रह्मवादिनीदीर्घतमसोमाता सेव पवन्ते पुनन्ति
संस्कुर्वन्ति दोषवर्जितमुच्चारयन्तीत्यर्थः तंस्तोममित्यन्वयः ॥ २ ॥

२. हे दीप्तिमान् बहुज्वाला-विशिष्ट, देवों के आह्वानकर्त्ता अग्नि, अपने अवयवभूत अन्य अग्नियों के साथ समिद्धमान होकर तुम मनुष्य स्तोता के इस स्तोत्र का श्रवण करो । स्तोता लोग ममता की तरह अग्नि के उद्देश्य से मनोहर स्तोत्र को धृत की तरह अर्पित करते हैं ।

पीपायसःश्रवसा॒मर्त्येषु॒योअ॒ग्रये॑द॒दाश॑विप्र॒उक्थैः॑ ।

चि॒त्राभि॒स्त॒मूति॑भिश्चि॒त्रशो॑चिर्ब्र॒जस्य॑सा॒तागो॑म॒तोद॑धाति ॥ ३ ॥

पी॒पाय॑ । सः । श्रव॑सा । म॒र्त्येषु॑ । यः । अ॒ग्रये॑ । द॒दाश॑ । विप्रः ।
उ॒क्थैः । चि॒त्राभिः॑ । तम् । ऊ॒ति॒ऽभिः । चि॒त्र॒ऽशो॑चिः । ब्र॒जस्य॑ ।
सा॒ता । गो॒ऽम॒तः द॒धा॒ति ॥ ३ ॥

सयजमानः मर्त्येषुमनुष्येषु श्रवसात्तेन पीपाय वर्धति विप्रमेधावी योजमानः उक्थैः
स्तुतिभिःसार्धं हवींषि ददाश गयच्छति तंयजमानं चित्रशोचिर्विचित्रदीप्तिरग्निः चित्राभिरा-
भ्यर्च्यभूताभिःऊविभीरक्षाभिर्गोमतोगोभिर्युक्तस्यब्रजस्य गोष्ठस्य साता सातौ संभजने दधाति
धारयति ॥ ३ ॥

३. जो यजमान स्तोत्र के साथ अग्नि में हव्य प्रदान करता है, वह मनुष्यों के मध्य में अग्नि-द्वारा समृद्धि लाभ करता है। विचित्र दीप्तिवाले अग्नि, विचित्र या आश्चर्यभूत रक्षा के द्वारा उस यजमान को गो-युक्त गोष्ठ के भोग का अधिकारी बनाते हैं।

आयःपप्रौजायमानऊर्वीदूरेदृशाभासाकृष्णाध्वा ।

अर्धबहुचित्तमऊर्म्यायास्तिरःशोचिषाददृशोपावकः ॥ ४ ॥

आ । यः । पप्रौ । जायमानः । उर्वी इति । दूरेदृशा । भासा ।

कृष्णाध्वा । अर्ध । बहु । चित् । तमः । ऊर्म्यायाः । तिरः ।

शोचिषा । ददृशे । पावकः ॥ ४ ॥

कृष्णाध्वा कृष्णवर्त्यायोभिः जायमानः प्रादुर्भवन् उर्वीविस्तीर्णे द्वावापृथिव्यौ दूरे-
दृशा दूरेदृश्यमानया भासा दीप्त्या आपप्रौ आपूरयति सपावकोग्निरधानन्तरं ऊर्म्यायाः रा-
त्रिनामैतत् रात्रेःसंबन्धि बहुचिद् बहुपितमः अन्धकारं शोचिषा दीप्त्या तिरस्कुर्वन् ददृशे
दृश्यते ॥ ४ ॥

४. प्रादुर्भूत होकर कृष्णवर्त्मा अग्नि ने दूर से ही दृश्यमान दीप्ति-द्वारा
विस्तीर्ण द्वावा-पृथिवी को पूर्ण किया है। वह पावक अग्नि रात्रि के सघन
अन्धकार को अपनी दीप्ति-द्वारा नष्ट करते हैं और परिदृश्यमान होते हैं।

नूनश्चित्रं पुरुवाजाभिरुती अग्नेर्यिमघवन्ध्वधेहि ।

येरार्धसाश्रवसाचात्यन्यान्सुवीर्येभिश्चाभिसन्तिजनान् ॥ ५ ॥

नु । नः । चित्रम् । पुरुवाजाभिः । उती । अग्ने । रयिम् ।

मघवन्ध्वः । च । धेहि । ये । रार्धसा । श्रवसा । च । अति ।

अन्यान् । सुवीर्येभिः । च । अभि । सन्ति । जनान् ॥ ५ ॥

हेअग्ने मघवन्धोहविलक्षणधनयुकेभ्योनोस्मभ्यं पुरुवाजाभिर्बह्वैः उती ऊतिभीर-
क्षणैः सह चित्रं चायनीयंरयिं धनं नु क्षिप्रं धेहि देहि प्रयच्छ चशब्दोवक्ष्यमाणेनसमुच्चया-
र्थः ये राधसाधनेन श्रवसानेनच सुवीर्येभिः शोभनैर्वीर्यैश्च अन्यान् जनान् मनुष्यान्ति अ-
तिशयेनाभिसन्ति अभिभवन्ति वादृशान्पुत्रांश्चास्मभ्यं देहीत्यर्थः ॥ ५ ॥

५. हे अग्नि, हम लोग हविलक्षण धन से युक्त हैं। हमें तुम शीघ्र
ही बहुत अन्न और रक्षा के साथ विचित्र धन प्रदान करो। धन, अन्न और
उत्कृष्ट वीर्य-द्वारा अन्य मनुष्यों को जो पराजित कर सके ऐसा पुत्र हमें
प्रदान करो।

अथषष्ठी-

इमंयज्ञंचनोधाअम्रउशन्यन्तआसानोजुहुतेद्विष्मान् ।

मरद्वाजेषुदधिवेसुहृत्तिमवीर्वाजस्यगर्भ्यस्यसन्तौ ॥ ६ ॥

इमम् । यज्ञम् । चनः । धाः । अग्ने । उशन् । यम् । ते । आसानः ।
जुहुते । हविष्मान् । भरतश्वाजेषु । दधिषे । सुष्टुक्तिम् ।
अवीः । वाजस्य । गध्यस्य । सातौ ॥ ६ ॥

हेअग्ने उशन् कामयमानस्त्वं इमं पुरोवर्तियज्ञं यागसाधनं नोहविलक्षणमन्नं धाः धेहि
स्वात्मनिधारय यंच पुरोडाशादिकं आसानः आसीनः उपविशन् हविष्मान् हविर्युक्तोयजमा-
नस्तेतुभ्यं त्वदर्थं जुहुते जुहोति तमिममित्यन्वयः अपिच भरद्वाजेष्वृषिषु सुवृक्तिं सुष्टुदैषैर्व-
र्जितांस्तुतिं दधिषे धारय गध्यस्य गध्यतिर्मिश्रीभावकर्मा मिश्रणीयस्य प्राप्यस्य वाजस्या-
न्नस्य सातौ संभजनेनिमित्तभूते अवीस्तानृषीन्नक्षत्राणि ॥ ६ ॥

६. हे अग्नि, बैठकर जो हव्ययुक्त यजमान तुम्हारे लिए हवन
करता है, तुम हव्याभिलाषी होकर उस यज्ञ-साधन अन्न को स्वीकार करो ।
भरद्वाज-वंशीयों के निर्दोष स्तोत्र को ग्रहण करो । उनके प्रति
अनुग्रह करो, जिससे वे नाना प्रकार का अन्न प्राप्त कर सकें ।

विद्वेषांसीनुहिवर्धयेळामदेमशतहिमाःसुवीराः ॥ ७ ॥ १२ ॥

वि । द्वेषांसि । इनुहि । वर्धय । इळाम् । मदेम । शतहिमाः ।
सुवीराः ॥ ७ ॥ १२ ॥

हेअग्ने द्वेषांसि द्वेष्टुन्शत्रून् विद्वनुहि विविधंगमय इळामन्नंचास्मदीयंवर्धय वयंच सु-
वीराः शोभनैःवीरैःपुत्रपौत्रादिभिरुपेताःसन्तः शतहिमाः शतहेमंतान्संवत्सरान् मदेम मोदेम तु-
ष्ठाभूयास्म ॥ ७ ॥

७. हे अग्नि, शत्रुओं को विलीन करो । हम लोगों के अन्न को
वर्द्धित करो । हम लोग शोभन पुत्र-पौत्रादि से युक्त होकर शत हेमन्त-
पर्यन्त सुख भोग कर सकें ।

॥ इतिचतुर्थस्यपञ्चमेद्वादशोवर्गः ॥ १२ ॥

यजस्वहोतरितिषल्लचमेकादशंसूक्तं भरद्वाजस्यार्थं त्रैष्टुभमाग्नेयं अनुक्रम्यतेच—यजस्वषल्लिति
मातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोरुक्तोविनियोगः ।

तत्रप्रथमा—

यजस्वहोतरिषितोयजीयानग्नेबाधोमरुतानप्रयुक्ति ।

आनोमित्रावरुणानासत्याद्यावाहोत्रायपृथिवीववृत्त्याः ॥ १ ॥

यजस्व । होतः । इषितः । यजीयान् । अग्ने । बाधः । मरुताम् ।

न । प्रयुक्ति । आ । नः । मित्रावरुणा । नासत्या । आवा ।

होत्राय । पृथिवी इति । ववृत्त्याः ॥ १ ॥

हेहोतर्देवानामाह्वातरग्ने यजीयान् यष्टृतमत्स्वं इधितः प्रेषितः अस्माभिः प्रार्थितः सन् ने-
तिसंप्रत्यर्थे संप्रतिप्रयुक्तिं प्रयुक्तौ प्रयुज्यमानेयज्ञे मरुतां देवानां बाधः शत्रूणां बाधकं गणं य-
यस्व यद्वैतद्वाक्यद्वयं हेहोतर्ग्ने यजस्व देवानित्येकं वाक्यं प्रयुज्यत इति प्रयुक्तिं बलं मरुतां न प्रयु-
क्तिं मरुतां बलमिव अस्मच्छत्रूनबाधो बाधस्वेति द्वितीयं वाक्यं अपि च मित्रावरुणा अहरभिमानी-
दीदेवो मित्रः वरुणो रात्र्यभिमानी तौ च नासत्या सत्यस्य नेतारौ सत्यस्वभावावेव नासिका-
प्रभवौ वा अश्विनौ धावा पृथिवी दिवं च पृथिवीं च एतांश्च देवान् होत्राय अस्मद्यज्ञाय तदर्थं
आववृत्त्याः आवर्तय आवहेत्यर्थः ॥ १ ॥

१. हे देवों के आह्वानकारी तथा यजन करनेवालों में धेष्ठ, हम लोग तुम्हारी प्रार्थना करते हैं। तुम अभी हम लोगों के इस आरब्ध यज्ञ में शत्रुबाधक मरुतों का यजन करो। तुम मित्र, वरुण, नासत्यद्वय और धावा-पृथिवी को हमारे यज्ञ के लिए लाओ।

त्वंहोतामन्द्रतमोनोअध्रुगन्तर्देवोविदथामर्त्येषु।

पावकयाजुह्वावह्निरासाग्नेयजस्वतन्वंतवस्वाम् ॥ २ ॥

त्वम् । होता । मन्द्रतमः । नः । अध्रुक् । अन्तः । देवः । विदथा ।
मर्त्येषु । पावकया । जुह्वा । वह्निः । आसा । अग्ने । यजस्व । तन्वम् ।
तव । स्वाम् ॥ २ ॥

हेअग्ने त्वं मर्त्येषु मनुष्येषु अन्तर्मध्ये वर्तमाने विदथा विदथेयज्ञे होता देवानामाह्वा-
ता भवसि कीदृशस्त्वं मन्द्रतमःस्तुत्यतमः नोस्माकमध्रुकूद्रोग्धा अस्मदर्थद्रोहरहितो वा सर्व-
दामित्रभूतइत्यर्थः देवोदानादिगुणयुक्तः अपि च हेअग्ने जिह्वा ह्रयन्तेस्यामाहुतयइति जुहूर्वा-
ला तथा पावकयाशोषयित्र्या आसा आस्येन देवानामास्यभूतया वह्निर्हविषां वोढात्वं तव
त्वां स्वभूतां स्विष्टकृदाख्यां तन्वं तनूं यजस्व ॥ २ ॥

२. हे अग्नि, तुम अतिशय स्तवनीय, हम लोगों के प्रति द्रोह-रहित और दातादि गुण से युक्त हो। हे अग्नि, तुम हृद्य वहन करनेवाले हो। तुम शुद्धि-विधायक और देवों के मुख-स्वरूप ज्वाला के द्वारा अपने शरीर का यजन करो। अथतृतीया-

धन्याचिद्वित्वेधिषणावष्टिप्रदेवाअन्मगृणतेयजध्वै।

वेपिष्ठोअङ्गिरसायद्धविप्रोमधुच्छन्दोभनन्तिरेभइष्टौ ॥ ३ ॥

धन्या । चित् । हि । त्वे इति । धिषणा । वष्टि । प्र । देवान् ।

जन्म । गृणते । यजध्वै । वेपिष्ठः । अङ्गिरसाम् । यत् । ह ।

विप्रः । मधु । छन्दः । भनन्ति । रेभः । इष्टौ ॥ ३ ॥

धन्या धनमिच्छन्ती धनहेतुभूताधिषणास्तुतिः हेअग्ने तेत्वां षष्टि कामयते चिद्धीत्येतत्पा-
दपूरणं किमर्थं देवान्यष्टव्यानिन्द्रादीन् प्रयजध्वै प्रकर्षेणयष्टुं त्वदीयंजन्मप्रादुर्भावं गृणते स्तु-
वतेयजमानाय ईदृग्भूतयजमानार्थं यद्ध यदाखलु अङ्गिरसामृषीणामध्ये वेपिष्ठः अविश्येन
स्तुतेःप्रेरयिता विप्रोमेधावी रेभः स्तोताभरद्वाजः इष्टौ यज्ञे मधु मधुवन्मदकरं छन्दः स्तोत्रं भ-
नति उच्चारयति तदाधिषणावष्टीत्यन्वयः ॥ ३ ॥

३. हे अग्नि, घनाभिलाषिणी स्तुति तुम्हारी कामना करती है;
क्योंकि तुम्हारे प्रादुर्भाव से इन्द्रादि देवों के यजन में यजमान समर्थ होते
हैं। ऋषियों के मध्य में अंगिरा स्तुति के अतिशय प्रेरयिता हैं और मेधावी
भरद्वाज यज्ञ में हर्षकारक स्तोत्र का उच्चारण करते हैं।

अद्विद्युतत्स्वपाकोविभावाग्नेयजस्वरोदसीउरुची ॥

आयुंनयनमसारातहव्याअञ्जन्तिसुप्रयसंपञ्चजनाः ॥ ४ ॥

अद्विद्युतत् । सु । अपाकः । वि॒भावा । अग्ने । यजस्व । रोदसी
इति । उ॒रु॒ची इति । आ॒युम् । न । यम् । नमसा । रा॒तह॒व्याः ।
अ॒ञ्जन्ति । सु॒प्र॒यसम् । पञ्च । जनाः ॥ ४ ॥

अयमग्निः सुअद्विद्युतत् सुष्टुद्योतते दीप्यते कथंभूतः अपाकः पाकःपक्वप्रज्ञोमूर्खः त-
द्विलक्षणोऽपाकः विभावा दीप्तिमान् शेषः प्रत्यक्षकृतः हेअग्ने सत्त्वं उरुची उरुविस्तीर्णअञ्च-
त्यौ विस्तृते रोदसी द्यावापृथिव्यौ यजस्व हविषापूजय आयुंन मनुष्यमतिथिमिव यं पञ्च-
जनाःमनुष्याः ऋत्विग्यजमानलक्षणाः रातहव्याः दत्तहविष्काःसन्तःसुप्रयसं शोभनहविलक्षणं
यमग्निं नमसात्तेनहविलक्षणेन अञ्जन्ति सिञ्चन्तितर्पयन्ति सत्त्वं यजस्वेत्यन्वयः ॥ ४ ॥

४. बुद्धिमान् और दीप्तिमान् अग्नि भली भाँति से शोभा पाते हैं।
हे अग्नि, तुम विस्तृत द्यावा-पृथिवी का हव्य-द्वारा पूजन करो। तुम
शोभन हव्य सम्पन्न हो। मनुष्य यजमान की तरह अग्नि को, हवि देनेवाले
ऋत्विक्-यजमान आवि हव्य-द्वारा, तृप्त करते हैं।

अथपञ्चमी-

वृ॒जेह॒यन्म॑सावृ॒र्हिर्भा॑वयामि॒सुग्धु॑तव॒न्तीसु॒वृ॒क्तिः ।

अ॒म्य॒क्षि॒सद्म॒सद॑नेपृ॒थि॒व्याअ॒श्रायि॑य॒ज्ञःसूर्ये॑नचक्षुः ॥ ५ ॥

वृ॒जे । ह॒ । यत् । नम॑सा । वृ॒र्हिः । अ॒ग्नौ । अ॒यामि॑ । सु॒क् ।

घृ॒तव॑न्ती । सु॒वृ॒क्तिः । अ॒म्य॒क्षि॑ । सद्म॒ । सद॑ने । पृ॒थि॒व्याः ।

अ॒श्रायि॑ । य॒ज्ञः । सूर्ये॑ । न । चक्षुः ॥ ५ ॥

यद् यदाखलु नमसा हविषासह अग्नौ अग्निसमीपे बर्हिर्वृजे वृजिभेदनार्थः छिद्यते
आह्रियतइत्यर्थः सुवृत्तिः सुवृद्धोषैर्वर्जिता घृतवती घृतपूर्णसूक् अयामि नियम्यते बर्हिष्यासा-
द्यते तथा पृथिव्याभूमेः सदने स्थाने सद्यहविरासादनार्थविदिः अम्यक्षि म्यक्षतिर्गतिकर्मां
गम्यते परिगृह्यते तदानींयज्ञः अग्रायि यजमानेआश्रितोभवति तत्रदृष्टान्तः—सूर्येनचक्षुः यथा
सूर्येसर्वस्यपेरकेआदित्येप्रकाशकंतेजःसमवैतितद्वत् ॥ ५ ॥

५. जब अग्नि के समीप हव्य के साथ कुश आनीत होता है एवम्
दोषवर्जित घृतपूर्ण सूक् कुश के ऊपर रखा जाता है, तब भूमि के ऊपर
अग्नि के लिए आधारभूत वेदि रचित होती है। सूर्य जिस प्रकार से
तेजोराशि को समवेत करते हैं, उसी प्रकार यजमान का यज्ञ-कार्य समा-
श्रित होता है।

दशस्यानःपुर्वणीकहोतर्देवेभिरग्नेअग्निभिरिधानः ।

रायःसूनोसहसोवावसानाअतिस्त्रसेमवृजनंनंहः ॥ ६ ॥ १३ ॥

दशस्य । नः । पुरुऽअनीक । होतः । देवेभिः । अग्ने । अग्निभिः ।

इधानः । रायः । सूनो इति । सहसः । ववसानाः । अति । स्त्रसेम ।

वृजनम् । न । अंहः ॥ ६ ॥ १३ ॥

हेपुर्वणीक बहुज्वाल होतर्देवानामाह्वातरग्ने देवेभिर्देवैर्द्योतमानैः अन्यैरग्निभिःत्वद्विभू-
तिभूतैःसार्धं इधानः इध्यमानोदीप्यमानःसन् नोस्मभ्यं रायोधनानि दशस्य प्रयच्छ हेसहसः
सूनो बलस्यपुत्राग्ने वावसानाः हविषात्वामाच्छादयन्तोवयं वृजनं शत्रुमिव अंहः पापं अ-
तिस्त्रसेम अतिगच्छेम अतिक्रामेमेत्यर्थः ॥ ६ ॥

६. हे बहुज्वाला-विशिष्ट देवों के आह्वानकर्त्ता अग्नि, तुम दीप्ति-
शाली अन्य अग्नियों के साथ प्रदीप्त होकर हम लोगों को धन प्रदान
करो। हे बलपुत्र, हम लोग हवि-द्वारा तुम्हें आच्छादित करते हैं। शत्रु
तुल्य पाप से हम लोग मुक्त हों।

॥ इतिचतुर्थस्यपञ्चमेत्रयोदशोवर्गः ॥ १३ ॥

मध्येहोतेतिषुक्चंद्रादशंसूक्तं भरद्वाजस्यार्धं त्रैष्टुभमाग्नेयं मध्यइत्यनुक्तान्तं प्रातरनुवा-
काश्विनशस्त्रयोरुक्कोविनियोगः ।

मध्येहोतादुरोणेबर्हिषोराळग्निस्तोदस्यरोदसीयजंघ्यै ।

अयंससूनुःसहसक्रतावादूरात्सूर्यो नशोचिषाततान ॥ १ ॥

मध्ये । होता । दुरोणे । बर्हिषः । राट् । अग्निः । तोदस्य ।

रोदसी इति । यजंघ्यै । अयम् । सः । सूनुः । सहसः । क्रतुऽवा ।

दूरात् । सूर्यः । न । शोचिषा । ततान् ॥ १ ॥

होता देवानामाह्वाता बर्हिषोयज्ञस्य राट् राजाग्निः तोदस्य तुयतेतपसापीड्यतेइतितोदो-
यजमानः तस्यदुरोणेगृहे मध्येनिषीदतीतिशेषः किमर्थं रोदसी द्यावापृथिव्यौ यजध्वै यष्टुं
सतादृशोर्यं सहसःसूनुः सहसस्पुत्रः ऋतावा सत्यवान् यज्ञवान्वाग्निः सूर्येन सूर्यइव दूरात्
दूरतएव शोचिषा तेजसा ततान आतनोति विस्तारयति दूरदेशेवर्तमानोपि सूर्यइवसर्वजग-
द्भासयतीत्यर्थः ॥ १ ॥

१. देवों के आह्वानकारी और यज्ञ के अधिपति अग्नि द्यावा-पृथिवी
का यजन करने के लिए यजमान के गृह में अवस्थित होते हैं। यज्ञ-
सम्पन्न, बलपुत्र अग्नि दूर से ही दीप्ति के द्वारा सम्पूर्ण जगत् को सूर्य
की तरह प्रकाशित करते हैं।

आयस्मिन्त्वेस्वपाकेयजत्रयक्षद्राजन्तसर्वतातेवनुद्यौः ।

त्रिषधस्थस्ततरुषोनजंहोहव्यामघानिमानुषायजध्वै ॥ २ ॥

आ । यस्मिन् । त्वे इति । सु । अपाके । यजत्र । यक्षत् । राजन् ।
सर्वताताइव । नु । द्यौः । त्रिषधस्थः । ततरुषः । न । जंहः ।
हव्या । मघानि । मानुषा । यजध्वै ॥ २ ॥

द्यौःस्तोता सर्वतातेव इवशब्दःपूरकः यज्ञनामैतत् सर्वतातौ सर्वैस्तायमानेयज्ञे यद्वा सर्व-
शब्दात्स्वार्थिकस्तातिलूपत्ययः सर्वस्तोता हेयजत्र यष्टव्य राजन् राजमानाग्ने अपाके प्राज्ञे त्वे
यस्मिन्स्तेत्वयि सु अत्यन्तं नु क्षिप्रं आयक्षत् आयजति हवींषिजुहोति त्रिषधस्थः त्रिषुलोके-
षुसहस्थितः यद्वा गार्हपत्यादिरूपेणत्रिधावस्थितः तादृशस्त्वं तरुषोन तरितासूर्यइव जंहः शीघ्रं-
गन्ताभव जंहइतिहन्तेर्गतिकर्मणोरूपं यद्वा वृष्टवनवरणयोःरित्यस्मात्कसौरूपंततर्वातिनि तस्य
षष्ठ्यारूपमेतत् ततरुषइति तरितुःसूर्यस्येवजंहोवेगस्तवभवत्वित्यर्थः किमर्थं मघानि मंहनीयानि
प्रशस्यानि मानुषा मनुष्याणांसंबंधीनि हव्या हव्यानि हवींषि यजध्वै यष्टुं देवेभ्योदातुम् ॥२॥

२. हे यागार्ह, दीप्तिसम्पन्न अग्नि, तुम बुद्धि-सम्पन्न हो। सम्पूर्ण
यजमान तुममें आग्रहपूर्वक प्रचुर हव्य समर्पण करते हैं। तुम-त्रिभुवन
में अवस्थित होकर मनुष्यदत्त उत्कृष्ट हव्य को देवों के निकट वहन करने
के लिए सूर्य की तरह वेगशाली होओ।

तेजिष्ठा यस्यारतिर्वनेराट् तोदो अध्वन्नदधसानो अद्यौत् ।

अद्रोघोनद्रविताचेतति त्मन्मर्त्योर्वर्त्रोषधीषु ॥ ३ ॥

तेजिष्ठा । यस्य । अरतिः । वनेऽराट् । तोदः । अध्वन् । न ।
दधसानः । अद्यौत् । अद्रोघः । न । द्रविता । चेतति । त्मन् ।
अमर्त्यः । अवर्त्रः । ओषधीषु ॥ ३ ॥

यस्याग्नेः अरतिर्गन्त्रीज्वाला तेजिष्ठा अतिशयेन तेजस्विनी सती वनेराट् दावरूपेण अरण्याराजमाना वर्तते वृधसानो वर्धमानः सोमिः तोदो अर्ध्वन् तोदः सर्वस्य पेयः सूर्यः स एव अध्वनि स्वमार्गेन्तरिक्षे अद्यौ द्योतते प्रकाशते अपि च अद्रोघो न अद्रोघव्यो यद्वा प्राणरूपेण सर्वेषामद्रोघावायुरिव तादृशः अमर्त्यो मरणरहितः सोमिः ओषधीषु ओषः पाकः पृथुधीयते इत्योषधयो वनानि तेषु द्रविता शीघ्रगामी स च अवर्जः केनाप्यवारणीयश्च भवन् स्व आत्मना स्वप्रकाशेनैव चेतति चेतयति सर्वजगत् ज्ञापयति ॥ ३ ॥

३. जिनकी सर्वव्यापिनी और अतिशय तेजस्विनी ज्वाला वन में दीप्त होती है, वे प्रबुद्धमान अग्नि सूर्य की तरह अन्तरिक्ष मार्ग में विराजमान होते हैं। सबके कल्याण-विधायक वायु की तरह अक्षय और अनिवाय ओषधियों के मध्य में वेगपूर्वक गमन करते हैं और अपनी दीप्ति-द्वारा सम्पूर्ण जगत् को प्रबुद्ध करते हैं।

सास्माकैर्भिर॒एत॒री॒न॒शू॒षै॒र॒ग्निः॒ष्ट्वे॒द॒म॒आ॒जा॒त॒वे॒दाः ।

द्र॒ओ॒व॒न्व॒न्क्र॒त्वा॒न॒अ॒र्वा॒ः॒पि॒ते॒व॒जा॒र॒या॒यि॒य॒ज्ञैः ॥ ४ ॥

सः । अ॒स्माकै॑भिः । ए॒तरि॑ । न । शू॒षैः । अ॒ग्निः । स्त॒वे । द॒मे । आ ।

जा॒त॒वे॒दाः । द्रु॒ऽअ॒न्जः । व॒न्वन् । क्र॒त्वा । न । अ॒र्वा । उ॒त्तः ।

पि॒ता॒ऽइ॒व । जा॒र॒या॒यि । य॒ज्ञैः ॥ ४ ॥

जातवेदाः जातधनोजातप्रज्ञो वा सोमिः अस्माकैर्भिरस्मदीयैः स्तोत्रभिः एतरीन एतारि गन्तरि याचमाने पुरुषे विद्यमानानि स्तोत्राण्यथा त्यन्तं सुखकराणि तथा शूषैः सुखकरैः स्तोत्रैः दमेस्मदीये यज्ञगृहे आ आभिमुख्येन स्तवे स्तूयते अपि च द्र्वन्जः द्रुः द्रुमः स एव अर्चयत्यस्त-तथोक्तः अतएव वन्वन् वनानि संभजन् क्रत्वा न क्रतुना आत्मीयेन कर्मणा च अर्वा गन्ता भवति तत्र दृष्टान्तः—उत्सः पितेव पितापालयिता वत्सानां जनको वा उसो वृषभ इव स यथा मैथुना-र्थं शीघ्रं गच्छति तद्वत् यज्ञैर्यज्ञवद्भिर्यजमानैश्च जारयायि स्तूयते जरतेः स्तुतिकर्मण एतद्रूपम् ॥ ४ ॥

४. जातवेदा अग्नि याजकों के सुखदायक स्तोत्र की तरह हम लोगों के स्तोत्र-द्वारा हमारे यज्ञ-गृह में स्तुत होते हैं। यजमान लोग हुमभोजी, अरण्याध्यकारी और वत्सों के पिता वृषभ की तरह क्षिप्र-कर्मकारी अग्नि का स्तवन करते हैं।

अ॒ध॒स्मा॒स्य॒प॒न॒य॒न्ति॒भा॒सो॒वृ॒था॒य॒त्त॒क्ष॒द॒नु॒या॒ति॒पृ॒थ्वी॒म् ।

स॒द्यो॒यः॒स्प॒न्द्रो॒वि॒षि॒तो॒ध॒वी॒या॒नृ॒णो॒न॒ता॒यु॒रति॒ध॒न्वा॒राट् ॥ ५ ॥

अ॒ध । स्म । अ॒स्य । प॒न॒य॒न्ति । भा॒सः । वृ॒था । य॒त् । त॒क्ष॒त् ।

अ॒नु॒ऽया॒ति । पृ॒थ्वी॒म् । स॒द्यः । यः । स्प॒न्द्रः । वि॒ऽसि॒तः । ध॒वी॒या॒न् ।

ऋ॒णः । न । ता॒युः । अ॒ति । ध॒न्व । रा॒ट् ॥ ५ ॥

अधास्मिन् लोके स्मेतिपूरकः अस्याग्नेर्भासोरश्मीन् पनयन्ति स्तोतारःस्तुवन्ति यद्यदा
वृथा अनायासेन तक्षन् तक्षन् तनूकुर्वन् धनानि सम्यक्दहन् पृथ्वीं विस्तीर्णामरण्यभुव-
मनुयात्यनुगच्छति तदानींपनयन्तीत्यन्वयः योग्निः स्पन्दः स्पन्दनवान् विषितोविमुक्तःप्रति-
बन्धरहितः अतएव सद्यः शीघ्रंधवीयान् गन्तुमोभवति कइव ऋणोन्तायुः ऋणोतिर्गतिक-
र्मा तायुरितिस्तेननाम यथास्तेनःशीघ्रंगन्ताभवति तद्वत् सोयमग्निःधन्वमरुभूमिमतिक्रम्य राट्
राजते यद्वा धन्वन्त्यस्मादापइतिधन्वान्तरिक्षं अतिशयेनान्तरिक्षमाक्रम्यराजते ॥ ५ ॥

५. जब अग्नि अनायास ही वनों को भस्म करके पृथ्वी के ऊपर
विस्तृत होते हैं, तब स्तोता लोग इस लोक में अग्नि की शिखाओं का
स्तवन करते हैं। अप्रतिहत भाव से विचरण करनेवाले और चोर की
तरह द्रुतगमन करनेवाले अग्नि मरुभूमि के ऊपर विराजित होते हैं।

सत्वंनोअर्वन्निदायाविश्वेभिरग्नेअग्निभिरिधानः ॥

वेषिरायोवियासिदुच्छुनामदेमशतहिमाःसुवीराः ॥ ६ ॥ १४ ॥

सः । त्वम् । नः । अर्वन् । निदायाः । विश्वेभिः । अग्ने । अग्निभिः ।

इधानः । वेषि । रायः । वि । यासि । दुच्छुनाः । मदेम ।

शतहिमाः । सुवीराः ॥ ६ ॥ १४ ॥

हेअर्वन् गन्तरग्ने सतादृशस्त्वं निदायाः निन्दिन्याः प्रजायाः निन्दायाएववापाहीतिशेषः कथं-
भूतः सन् विश्वेभिः सैर्वैरग्निभिः त्वच्छात्वाभूतैः इधानः इध्यमानःसन् रायोधनानिच अस्या-
न्वेषि गमय यद्वा हविलक्षणानि धनानि वेषि कामयसे दुच्छुनाः दुःखकारिणीः शत्रुसेनाः
वियासिच विविधंगमयसिच वयंच सुवीराः शोभनपुत्रपौत्राःसन्तः शतहिमाः शतसंवत्सरान् म-
देम मोदेम ॥६॥

६. हे शीघ्र गमन करनेवाले अग्नि, तुम समस्त अग्नियों के साथ
प्रज्वलित होकर हम लोगों की निन्दा से रक्षा करो। तुम हम लोगों को
धन प्रदान करो। दुःखदायक शत्रु-सैन्य को दूर करो। हम लोग शोभन
पुत्र-पौत्र से युक्त होकर शत हेमन्त अर्थात् सौ वर्षपर्यन्त सुख भोग करें।

॥ इतिचतुर्थस्यपञ्चमेचतुर्दशोवर्गः ॥ १४ ॥

त्वद्विश्वेतिषल्लचंत्रयोदशंसूक्तं भरद्वाजस्यार्षि वैष्टुभमाग्नेयं त्वद्विश्वेत्यनुक्रान्तं प्रातरनु-
वाकाश्विनशस्त्रयोरुक्कोविनियोगः ।

त्वद्विश्वांसुभगसौभगान्यग्नेविर्यन्तिवनिनोवयाः ।

श्रुष्टीरयिर्वाजोवृत्रतूर्येदिवोवृष्टिरीड्योरीतिरपाम् ॥ १ ॥

त्वत् । विश्वा । सुभग । सौभगानि । अग्ने । वि । यन्ति । वनिनः ।

न । वयाः । श्रुष्टी । रयिः । वाजः । वृत्रतूर्ये । दिवः । वृष्टिः ।

ईड्यः । रीतिः । अपाम् ॥ १ ॥

हेसुभग शोभनधनाग्ने विश्वा विश्वानिसर्वाणि सौभगानि धनानि त्वत् त्वत्तः वियन्ति विविधनिर्गच्छन्ति हिरण्यमूलत्वात्सर्वेषां धनानां हिरण्यं चाग्नेः सकाशादुत्पन्नं तस्य रेतः परापतत् तद्धिरण्यमभवदिति श्रुतेः । निर्गमने दृष्टान्तः— वनिनो न वयाः यथा वृक्षादशाखा विविधनिर्गच्छन्ति तद्वत् तथा रयिः पशुसंघश्च त्वत्सकाशादेव श्रुष्टीक्षिप्तं व्येति निर्गच्छति पशवो वै रयिः पशून्नेवावरुन्धे इति तैत्तिरीयकम् । वृत्रतुर्ये वृत्राणां शत्रूणां हिंसके संग्रामे शत्रून् जेतुं वाजो बलं च त्वत्तो व्येति दिवोन्तरिक्षाद्या वृष्टिः सापि त्वत्त एव व्येति अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते । आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्ततः प्रजा इति स्मरणात् ॥ अतस्त्वमीदृचः सर्वैः स्तुत्यः स न अपामुदकानां रीतिर्गमयिता भवसि ॥ १ ॥

१. हे शोभन धनवाले अग्नि, विविध प्रकार के धन तुमसे ही उत्पन्न हुए हैं । जैसे वृक्ष से विविध प्रकार की शाखायें उत्पन्न होती हैं । तुमसे पशुसमूह शीघ्र ही उत्पन्न होता है । संग्राम में शत्रुओं को जीतने के लिए बल भी तुमसे ही उत्पन्न होता है । अन्तरिक्ष की वृष्टि तुमसे ही उत्पन्न होती है; अतएव तुम सबके स्तवनीय हो ।

त्वं भगो न आहिरत्नमिषे परिज्मेव क्षयसि दस्मर्वर्चाः ।

अग्ने मित्रो न बृहत् ऋतस्य असि क्षत्ता वामस्य देव भूरैः ॥ २ ॥

त्वम् । भगः । नः । आ । हि । रत्नम् । इषे । परिज्मा इव ।

क्षयसि । दस्मर्वर्चाः । अग्ने । मित्रः । न । बृहत्तः । ऋतस्य ।

असि । क्षत्ता । वामस्य । देव । भूरैः ॥ २ ॥

हे अग्ने भगो भजनीयस्त्वं नोऽस्मभ्यं रत्नं रमणीयं धनं आइषे आगमय प्रयच्छ इण्गतावित्यस्यैतद्रूपं हीति पूरकः दस्मर्वर्चाः दर्शनीयदीप्तिस्त्वं परिज्मेव परितो गन्तावायुरिव क्षयसि सर्वत्र निवससि यद्वा क्षयतिरैश्वर्यं कर्मा सर्वस्येशिषे हे अग्ने मित्रो न प्रमीतेऽस्त्रायको देव इव बृहतो महत्तः ऋतस्योदकस्य यज्ञस्य वा क्षत्तासि क्षदतिरत्र दानकर्मा दाता भवसि तथा हे देव द्योतमानाग्ने भूरैर्बहुलस्य वामस्य वननीयस्य धनस्य च दाता भवसीत्यनुषङ्गः ॥ २ ॥

२. हे अग्नि, तुम संभजनीय हो । तुम हमें रमणीय धन प्रदान करो । हे दर्शनीय-दीप्ति, तुम सर्वव्यापी वायु की तरह सर्वत्र अवस्थिति करो । हे दीप्तिमान् अग्नि, तुम मित्र की तरह प्रचुर यज्ञ और पर्याप्त वाञ्छित धन प्रदान करो । अथ तृतीया—

स सत्पतिः शवं साहन्ति वृत्रमग्ने विप्रो विपणो र्भर्ति वाजम् ।

यत्वं प्रचेत ऋतजातराया सजोषानघ्ना पां हि नोषि ॥ ३ ॥

सः । सत्सृपतिः । शर्वसा । हन्ति । वृत्रम् । अग्ने । विप्रः । वि । पणेः ।
भूर्ति । वाजम् । यम् । त्वम् । प्रचेतः । ऋतज्ञात । राया ।
सृजोषाः । नम्रा । अपाम् । हिनोषि ॥ ३ ॥

हेअग्ने सत्पतिः सतांपालयिता सपुरुषः वृत्रमावरकंशत्रुं शर्वसा बलेन हन्ति सचवि-
प्रोमेधावीसन् पणेर्वणिजः एतन्नाम्नोसुरस्य वाजमजं बलंवा विभर्ति वियुज्यहरति ह्यग्रहो-
र्भइतिश्रुत्वं हेपचेतः प्रकृष्टज्ञान ऋतजात ऋतमितियज्ञानाम तदर्थंजाताग्ने अपांनम्रा नपात-
यिन्ना पुत्रेण मध्यमस्थानेन वैद्युताग्निना सजोषाः संगतस्त्वं यंपुरुषं राया चतुर्थ्यर्थेवृतीया
धनार्थं हिनोषि प्रेरयसि सहन्तीत्यन्वयः ॥ ३ ॥

३. हे प्रकृष्ट ज्ञान-सम्पन्न और यज्ञ के लिए समुद्भूत अग्नि, तुम
धारिपुत्र वैद्युताग्नि के साथ संगत होकर धन के लिए जिस व्यक्ति को
प्रेरित करते हो, वह साधुओं का रक्षाकारी और बुद्धिमान् व्यक्ति बल-द्वारा
शत्रुओं का संहार करता है एवम् पणिकी शक्ति का अपहरण करता है ।

यस्तेसूनोसहसोगीर्भिरुक्थैर्यज्ञैर्मर्तानि शिति वेद्यानं ।

विश्वंसदेवप्रतिवारमग्ने धत्ते धान्यं पत्यते वसव्यैः ॥ ४ ॥

यः । ते । सूनो इति । सहसः । गीः इभिः । उक्थैः । यज्ञैः । मर्तः ।
निशितिम् । वेद्या । आनं । विश्वम् । सः । देव । प्रति । वा । अरं ।
अग्ने । धत्ते । धान्यम् । पत्यते । वसव्यैः ॥ ४ ॥

हेसहसःसूनो बलस्यपुत्राग्ने ते तव निशितिं तैक्ष्ण्यं योमर्तोमनुष्योयजमानः गीर्भिः स्तु-
तिभिः उक्थैः शस्त्रैः यज्ञैर्यजनसाधनैः हविर्भिश्च वेद्या वेद्यायां यज्ञभूमौ आनं प्रापयति
समर्तः हेदेव द्योतमानाग्ने विश्वं सर्वं अरं पर्याप्तं वाशब्दश्चार्थे धान्यं च प्रतिधत्ते प्रतिधारय-
ति वसव्यैर्वसुभिश्चपत्यते संगच्छते ॥ ४ ॥

४. हे बलपुत्र और द्युतिमान् अग्नि, जो यजमान स्तुति, उपासना
और यज्ञ-द्वारा यज्ञभूमि में तुम्हारी तीक्ष्ण दीप्ति को आकृष्ट करता है;
वह मनुष्य समस्त प्राचुर्य और धान्य धारण करता है एवं धनसम्पन्न
होता है ।
अथपंचमी-

तानृभ्य आसौश्रवसा सुवीराभे सूनोसहसः पुण्यसेधाः ।

कृणोषियच्छर्वसा भूरिपश्वो वयो वृकां यारये जसुरये ॥ ५ ॥

ता । नृभ्यः । आ । सौश्रवसा । सुवीरा । अग्ने । सूनो इति ।
सहसः । पुण्यसे । धाः । कृणोषि । यत् । शर्वसा । भूरि । पश्वः ।
वयः । वृकां । अरये । जसुरये ॥ ५ ॥

हेसहस्रःसूनो सहस्रपुत्राग्ने सुवीराः शोभनैःपुत्रैरुपेतानि सौश्रवसा सुश्रवांसि शोभ-
मान्यजानि ता तानि नृभ्यः शत्रुजनेभ्यः आहत्य धाः अस्मासुधेहि किमर्थं पुण्यसे पोषार्थं
यद्वा नृभ्यः स्तुतीनानितृभ्योस्मभ्यं आधेहि आग्निमुख्येनप्रयच्छ शवसा बलेनयुक्तस्त्वं भूरि
बहुलं पश्वः पशोःसंवन्धिदध्यादिलक्षणं यद्वयोचं वृकाय आदात्रे जसुरये उपक्षपयित्रे छ-
णोषि तदन्नमाहत्यप्रयच्छेत्यर्थः ॥ ५ ॥

५. हे बलपुत्र अग्नि, तुम हम लोगों के पोषणार्थ, शत्रुओं से लाकर,
उत्कृष्ट पुत्रों के साथ शोभन अन्न प्रदान करो । विद्वेषपूर्ण शत्रुओं से बल-
द्वारा जो पशु-सम्बन्धी दध्यादि अन्न तुम आहरण करते हो, वह प्रचुर
परिमाण में हमें प्रदान करो ।

वद्मासूनोसहसोनोविहायाअग्नेतोकंतनयंवाजिनोदाः ।

विश्वाभिर्गीभिर्भिरभूर्तिमश्यामदेमशतहिमाःसुवीराः ॥ ६ ॥ १५ ॥

वद्मा । सूनो इति । सहस्रः । नः । विहायाः । अग्ने । तोकम् ।

तनयम् । वाजि । नः । दाः । विश्वाभिः । गीःइभिः । अग्नि । भूर्तिम् ।

अश्याम् । मदेम । शतहिमाः । सुवीराः ॥ ६ ॥ १५ ॥

हेसहस्रःसूनोमे विहायाः महन्नामैतव महान्स्त्वं नोस्माकं वद्मा वदिता हितोपदेष्टाभव
अपिच तोकं पुत्रं तनयं तत्पुत्रं च वाजि अन्नयुक्तं नोस्मभ्यं दाः देहि अहंस्तोता विश्वाभिः
सर्वाभिर्गीभिस्त्वद्विषयाभिः स्तुतिभिः भूर्तिं कामानांभूर्तिं अश्यामयां अग्निप्रामुष्यां अन्यद्दत्तम् ॥ ६ ॥

६. हे बलपुत्र अग्नि, तुम बलशाली हो । तुम हम लोगों के उप-
देष्टा होओ । हम लोगों को अन्न के साथ पुत्र और पौत्र प्रदान करो ।
हम स्तुतियों के द्वारा पूर्ण मनोरथ हों । हम लोग शोभन पुत्र-पौत्रों के
साथ शत हेमन्त अर्थात् सौ वर्ष पर्यन्त सुख भोग करें ।

॥ इतिचतुर्थस्यपञ्चमेपञ्चदशोवर्गः ॥ १५ ॥

अग्रायइतिषल्लचंचतुर्दशंसूक्तं भरद्वाजस्यार्षमाग्नेयं षष्ठीशकरी शिष्टाःपञ्चानुष्टुभः तथा-
चानुक्रान्तं—अग्रायआनुष्टुभंशकर्थतमिति । प्रातरनुवाके आग्नेयेकतौ आश्विनशस्त्रेचेदंसूक्तं सू-
त्रितंच—अग्रायोहोताजनिष्टेति । अत्रेश्वतुर्वीराख्ये चतुरात्रेऽहीनेतृतीयेहनीदंसूक्तं आज्यशस्त्रं
सूत्रितंच—अग्रायोमर्त्योदुवइतितृतीयइति ।

तत्रप्रथमा—

अग्रायोमर्त्योदुवोधिर्यजुजोषधीतिभिः ।

भसन्नुषप्रपूर्व्यइषवुरीतावसे ॥ १ ॥

अग्रा । यः । मर्त्यः । दुवः । धियम् । जुजोष । धीतिभिः ।

भसत् । नु । सः । प्र । पूर्व्यः । इषम् । वुरीत । अवसे ॥ १ ॥

योमर्त्योमनुष्यः अग्नौ अग्नौ अग्निविषयं दुवः परिचरणं धियंकर्मच यज्ञादिलक्षणं धी-
विभिः स्तुतिभिः सार्धं जुजोष सेवते आचरति समर्त्यः पूर्यः पूर्वेषां मुख्यः सन् नु क्षिप्रं प्रभसत्
प्रभासेव प्रकृष्टप्रकाशवान् भवेत् अवसे पुत्रादीनारक्षणार्थं इषमन्त्रं च दुरीतं वृणीत संभजेत श-
शुसकाशालभेतेत्यर्थः ॥ १ ॥

१. जो मनुष्य स्तोत्र के साथ अग्नि की परिभर्या करता है और
यागादि कार्य करता है, वह मनुष्यों के मध्य में शीघ्र ही प्रधान होकर
प्रकाशमान होता है। अपने पुत्र आदि की रक्षा के लिए वह शत्रुओं के
समीप से प्रचुर अन्न प्राप्त करता है।

अग्निरिद्धिप्रचेता अग्निर्वेधस्तमः ऋषिः ।

अग्निहोतारमीळते यज्ञेषु मनुषो विशः ॥ २ ॥

अग्निः । इत् । हि । प्रचेताः । अग्निः । वेधः । स्तमः । ऋषिः ।

अग्निम् । होतारम् । ईळते । यज्ञेषु । मनुषः । विशः ॥ २ ॥

अग्निरित् अग्निरिव प्रचेताः प्रकृष्टज्ञानवान् नान्यः कश्चित् हियस्मादेवं तस्मात् वेधस्त-
मो विधातु तमोति शयेन हविर्वहनादीनां कर्मणां कर्ता ऋषिः सर्वस्य द्रष्टा च भवति मनुषो मनुष्यस्य
यजमानस्य विशः प्रजाकृत्विलक्षणो होतारं देवानां माह्वतारं तादृशमग्निं यज्ञेषु यागेषु ईळते
स्तवन्ति ॥ २ ॥

२. एकमात्र अग्नि ही प्रकृष्ट ज्ञान से युक्त है और दूसरा कोई भी
नहीं है। वे यज्ञ-कार्य के अतिशय निर्वाहक और सर्वद्रष्टा हैं। यजमानों
के पुत्र आदि (ऋत्विगण) यज्ञ में अग्नि को देवों के आह्वानकर्त्ता कह-
कर स्तवन करते हैं।

अथ तृतीया—

नानाह्यग्नेवसे स्पर्धन्ते रायो अर्यः ।

तूर्वन्तो दस्युमायवो ब्रतैः सीक्षन्तो अव्रतम् ॥ ३ ॥

नाना । हि । अग्ने । अवसे । स्पर्धन्ते । रायः । अर्यः । तूर्वन्तः ।

दस्युम् । आयवः । ब्रतैः । सीक्षन्तः । अव्रतम् ॥ ३ ॥

हे अग्ने अर्यः अरेः शत्रोः रायो धनानि अवसे त्वत् स्तोत्रां रक्षणार्थं नाना शत्रुसका-
शावपृथक्भूताः स्पर्धन्ते अहमेवपालयान्यहमेवपालयानीति स्पर्धां कुर्वन्ति आयवो मनुष्यास्ते
च स्तोतारः दस्युमुपक्षपयितारं शत्रुं तूर्वन्तो हिंसन्तः ब्रतैस्त्वद्देवतैर्यागैः अव्रतं ब्रतविरोधिनां च पुरुषं
सीक्षन्तः सोऽहुमग्निं भवितुमिच्छन्तो भवन्ति ॥ ३ ॥

३. हे अग्नि, शत्रुओं का धन उनके निकट से पृथक् होकर तुम्हारे स्तोताओं की रक्षा करने के लिए परस्पर स्पर्द्धा करते हैं। शत्रुविजयी तुम्हारे स्तोता लोग तुम्हारा यज्ञ करके व्रतविरोधियों को पराभूत करने की इच्छा करते हैं। अथचतुर्थी—

अग्निरप्तामृतीषह्वीरंददातिसत्पतिम् ।

यस्यत्रसन्तिशर्वसःसञ्चक्षिशत्रवोभिया ॥ ४ ॥

अग्निः । अप्ताम् । ऋतिःसहम् । वीरम् । ददाति । सत्पतिम् ।

यस्य । त्रसन्ति । शर्वसः । समःचक्षि । शत्रवः । भिया ॥ ४ ॥

अयमग्निः वीरपुत्रं ददाति स्तोतृभ्यः प्रयच्छति कीदृशंपुत्रंअप्तां अपामाप्तव्यानांकर्मणां सनितारं संभक्तारं ऋतीषहं ऋतीनां अरातीनां सोढारं अभिभवितारं सत्पतिं सतांकर्मणांपालयितारं यस्यवीरस्य संचक्षि संदर्शनेसति शवसोबलाद्भियाभीत्या शत्रवस्सन्ति उद्विजन्ते त्वीरमित्यन्वयः ॥ ४ ॥

४. अग्नि स्तोताओं को सुन्दर कार्य करनेवाला, शत्रुविजयी और साधुजनोचित कार्यों का पालन करनेवाला पुत्र प्रदान करते हैं, जिसे देखकर ही शत्रुगण उसके बल से भीत होकर कम्पित होने लगते हैं।

अग्निर्हिविद्वानानिदोदेवोमर्तमुरुष्यति ।

सहावायस्यावृत्तोरयिर्वाजेष्ववृतः ॥ ५ ॥

अग्निः । हि । विद्वानां । निदः । देवः । मर्तः । उरुष्यति । सहस्वा ।

यस्य । अवृतः । रयिः । वाजेषु । अवृतः ॥ ५ ॥

सहावा सहोबलंतद्वाद्देवोदानादिगुणयुक्तोऽग्निः विद्वाना ज्ञानेनयुक्तःसन् तं मर्तं मनुष्यं यजमानं निदोनिन्दकाद् उरुष्यति रक्षति हीतिपूरकः यस्यमर्तस्य रयिः हविलक्षणधनं अवृतः रक्षःप्रभृतिभिरनाच्छादितं वाजेषु यज्ञेषु अवृतः अन्यैर्यजमानैरसंभक्तं तं हविष्मन्तं यजमानं उरुष्यतीत्यन्वयः ॥ ५ ॥

५. जिस मनुष्य का हव्यरूप धन यज्ञ में राक्षसों के द्वारा अनावृत (निर्विघ्न) होता है और अन्यान्य यजमानों के द्वारा असंभक्त होता है,

बलशाली और ज्ञानसम्पन्न अग्निदेव उस यजमान की निन्दकों से रक्षा करते हैं।
अच्छानोमित्रमहोदेवदेवानग्नेवोचःसुमतिरोदस्योः । वीहिस्वस्तिमुक्षि
तिद्विवोनृद्विषोअंहांसिदुरितातेरमतातरेमतावसातरेम ॥ ६ ॥ १६ ॥

अच्छ । नः । मित्रःसमहः । देव । देवान् । अग्ने । वोचः । सुःसतिम् ।

रोदस्योः । वीहि । स्वस्तिम् । सुःक्षितिम् । दिवः । नृन् । द्विषः ।

अंहांसि । दुःऽदुता । तरेम् । ता । तरेम् । तव । अवसातरेमा॥६॥१६

व्याख्यातेयं अक्षरार्थस्तु अनुकूलदीप्ते हानादिगुणयुक्ताग्ने द्यावापृथिव्योरभिगतुरुचं
अस्मदीयांसुष्टुतिं यष्टव्यान्देवानप्रति वोचः प्रब्रूहि 'स्तुतेर्नेतृनस्मांश्च सुनिवासं अविनाशंगमय
वयंच त्वत्प्रसादाद्वेष्टुं पापानि सत्फलानि दुर्गमनानि चातिक्रमेण व्यवहितानि जन्मान्तर-
तानि च तान्यतिक्रमेण त्वदीयेन रक्षणेन अत्यन्तमतिक्रमेमेति' ॥ ६ ॥

६. हे अनुकूल दीप्तिवाले, हानादिगुणयुक्त और द्यावा-पृथिवी में
वर्तमान अग्निदेव, तुम देवों के निकट हम लोगों की स्तुति का उच्चारण
करो। हम स्तोताओं को शोभन निवास-युक्त सुख में ले जाओ। हम
लोग शत्रुओं, पापों और कष्टों का अतिक्रमण करें। हम लोग जन्मान्तर
में कृत पापों से मुक्त हों। हे अग्नि, हम तुम्हारी रक्षा के द्वारा शत्रुओं
से उद्धार पावें ॥ इतिचतुर्थस्यपंचमेषोऽशोवर्गः ॥ १६ ॥

इममूषवइत्येकोनविंशत्यृचंपञ्चदशंसूक्तं आंगिरसस्यवीतहव्यस्यभरद्वाजस्यवार्षि आग्ने-
यं आदौनवजगत्यः तृतीयाषष्ठ्यौतुशक्र्यैतिशक्र्यौ पञ्चदशीशकरी सप्तदश्यनुष्टुप् अष्टादशी-
बृहती दशम्याद्याःपञ्च षोडशेकोनविंशीचेतिसप्तत्रिष्टुभः तथाचानुक्रान्तं—इममूष्वेकोनावी-
तहव्यऋषिर्वा जागतंप्राग्दशम्याः तृतीयापञ्चदशयौशक्र्यौषष्ठ्यतिशक्र्यनुष्टुप्बृहत्याउपान्येइति
मातरनुवाकेआग्नेयेकतौआश्विनशस्त्रेचआदितोनवर्चः सूत्रितंच—इममूषवोअतिथिमुषर्बुधमिति ।
दशरात्रेपञ्चमेहनिनवर्चमाज्यशस्त्रंच सूत्रितंच—इममूषवोअतिथिमुषर्बुधमितिनिवाज्यमिति ।

तत्रप्रथमा—

इममूषवोअतिथिमुषर्बुधंविश्वासांविशांपतिमृअसेगिरा ।

वेतीद्विबोजनुषाकच्चिदाशुचिज्योक्क्चिदत्तिगर्भोयदच्युतम् ॥ १ ॥

इमम् । ऊँ इति । सु । वः । अतिथिम् । उषःऽबुधम् । विश्वांसाम् ।

विशाम् । पतिम् । ऋञ्जसे । गिरा । वेति । इत् । दिवः । जनुषा । कत् ।

चित् । आ । शुचिः । ज्योक् । चित् । अत्ति । गर्भः । यत् । अच्युतम् ॥ १ ॥

हेवीतहव्यऋषे भरद्वाजवा वः त्वं विभक्तिवचनयोर्व्यत्ययः इमम् इममेवाग्निं गिरां स्तुत्या
सुक्रंजसे सुष्टुप्रसाधय क्रंजतिःप्रसाधनकर्मेतिर्यास्कः । कीदृशमतिथिं सततंगन्तारं यद्वा अ-
तिथिवत्पूज्यं उषर्बुधं उषसिप्रबुद्धं विश्वासां सर्वासां विशां प्रजानां पतिं पालयितारं जनुषा
जन्मना स्वतएवशुचिः शुद्धोनिर्मलोवाग्निः कच्चिद कदाचित् कस्मिंश्चिद यागकाले दिवो-
ष्टुलोकाव आवेति आगच्छति तदानींप्रसाधयेत्यन्वयः एवंप्रसाधितोग्निः गर्भः अरण्योर्मध्ये
गर्भवद्वर्तमानः यद्वा द्यावापृथिव्योर्गर्भभूतःसन् यद्धविः अच्युतं च्युतिरहितं नित्यं अग्निहो-
त्रादिसाधनभक्तं पयःप्रभृतिं तदज्योक्चित् चिरकालं अत्ति भक्षयति ॥ १ ॥

१. हे वीतहव्य अथवा भरद्वाज ऋषि, तुम उषाकाल में प्रबुद्ध, लोक-
रक्षक और जन्म से ही अथवा स्वभाव से ही शुद्ध या निर्मल अतिथिरूप
अग्नि को प्रसन्न करो। अग्नि सब समय में द्युलोक से अवतीर्ण होते हैं
और अक्षय हव्य भक्षण करते हैं।

मित्रं नयं सुधितं भृगवो दधुर्वनस्पता वीढ्यं मूर्ध्वशोचिषम् ।
सत्वं सुप्रीतो वीतहव्ये अद्भुतप्रशस्तिभिर्मह्यसे दिवेदिवे ॥ २ ॥

मित्रम् । न । यम् । सुधितम् । भृगवः । दधुः । वनस्पतौ । ईढ्यम् ।
ऊर्ध्वशोचिषम् । सः । त्वम् । सुप्रीतः । वीतहव्ये । अद्भुत ।
प्रशस्तिभिः । मह्यसे । दिवेदिवे ॥ २ ॥

वनस्पतावरण्यां सुधितं सुष्ठुनिहितं ईढ्यं स्तुत्यं ऊर्ध्वशोचिषं उच्छ्रिततेजस्कं यमग्नितां
मित्रं नयमिव सखिभूतमिव भृगवो महर्षयः दधुरादधुः गृहे स्थापितवन्तः हे अद्भुत महन्मन्त्रे
सतादृशस्त्वं वीतहव्ये एतत्संज्ञिष्वौ सुप्रीतः सुष्ठुपीयमाणो भव यतः दिवेदिवे प्रतिदिनं प्रश-
स्तिभिः प्रकृष्टैः स्तोत्रैः मह्यसे पूज्यसे भरद्वाज ऋषिश्चेद् वीतहव्ये दत्तहविष्के भरद्वाज इतियो-
जनीयम् ॥ २ ॥

२. हे अद्भुत अग्नि, तुम अरणि के मध्य में निहित, स्तुतिवाही और
ऊर्ध्व ज्वालावाले हो। तुम्हें भृगु लोग (महर्षि) गृह में सखा की तरह
स्थापित करते हैं। वीतहव्य अथवा भरद्वाज प्रतिदिन उत्कृष्ट स्तोत्र-
द्वारा तुम्हारी पूजा करते हैं। तुम उनके प्रति प्रसन्न होओ।
अथतृतीया—

सत्वं दक्षस्यावृको वृधो भूर्यः परस्यान्तरस्य तरुषः । रायः सूनो सहसो
मर्त्येष्वच्छिदिर्यच्छवीतहव्याय सप्रथो भरद्वाजाय सप्रथः ॥ ३ ॥

सः । त्वम् । दक्षस्य । अवृकः । वृधः । भूः । अर्यः । परस्य ।
अन्तरस्य । तरुषः । रायः । सूनो इति । सहसः । मर्त्येषु । आ ।
छिदिः । यच्छ । वीतहव्याय । सप्रथः । भरद्वाजाय । सप्रथः ॥ ३ ॥

हे अग्ने सतादृशः अवृको बाधकरहितस्त्वं दक्षस्यानुष्ठानसमर्थस्य वृधो वर्धयिता भूः भवसि
तथा परस्य विप्रकृष्टस्य अर्यः अरः शत्रोः अन्तरस्यान्तिकतरस्य सन्निकृष्टस्य शत्रोः तरुषः
तरिता भवसि अतः कारणाद् हे सहसः सूनो सप्रथः सर्वतः पृथुस्त्वं मर्त्येषु मनुष्येषु मध्ये भरद्वा-
जाय संप्रभूतहविर्लक्षणाया वीतहव्याय वीतं गमितं हव्यं हविर्येन तादृशाय भरद्वाजायेति वायो-
ज्यं रायो धनानि छिदिर्यहमायच्छ प्रयच्छ सप्रथ इति पुनरुक्तिराद्वारार्था ॥ ३ ॥

३. हे अग्नि, जो यागादि के अनुष्ठान में निपुण है, उसे तुम समृद्ध बनाते हो और दूरस्थ तथा समीपस्थ शत्रु से उसकी रक्षा करते हो। हे महान् अग्नि, तुम मनुष्यों के मध्य में भरद्वाज को धन और गृह प्रदान करो।

द्युतान्वो अतिथिस्वर्णरमग्निहोतारं मनुषः स्वध्वरम् ।

विप्रं न्युक्षवचसं सुवृक्तिभिर्हव्यवाहं मरुतिं देवमृजसे ॥ ४ ॥

द्युतानम् । वः । अतिथिम् । स्वःऽनरम् । अग्निम् । होतारम् ।

मनुषः । सुऽअध्वरम् । विप्रम् । न । न्युक्षवचसम् । सुवृक्तिभिः ।

हव्यवाहम् । अरतिम् । देवम् । ऋजसे ॥ ४ ॥

हेवीतहव्य त्वं सुवृक्तिभिः शोभनाभिः स्तुतिभिः हव्यवाहं हविषां वोढारं देवमग्निं ऋजसे प्रसाधय कीदृशं द्युतानं दीप्यमानं वोयुष्माकं अतिथिमतिथिवत्पूज्यं स्वर्णरं स्वर्गस्थनेतारं मनुषोमनोः प्रजापतेर्यज्ञे होतारं देवानामाह्वतारं स्वध्वरं शोभनयज्ञं विप्रं मेधाविनं विपश्चित्-
मिव न्युक्षवचसं दीप्तेर्निवासभूतं न्युक्षं तादृशवाक्योपेतं अरतिमयैस्वामिनं ॥ ४ ॥

४. हे वीतहव्य, तुम शोभन स्तुति-द्वारा हव्यवाहक, दीप्तिमान्, अतिथिवत् पूजनीय; स्वर्गप्रदर्शक मनु के यज्ञ में देवों का आह्वान करनेवाले यज्ञसम्पादक, मेधावी और ओजस्वी वक्ता अग्निदेव को प्रसन्न करो।

अथपञ्चमी-

पावकया यश्चितयन्त्या कृपाक्षामं च रुच उषसो न भानुना ।

तूर्वञ्च यामचेतशस्य नूरण आयोधृणे न तं तृषाणो अजरः ॥ ५ ॥ १७ ॥

पावकया । यः । चितयन्त्या । कृपा । क्षामन् । रुच । उषसः ।

न । भानुना । तूर्वन् । न । यामन् । एतशस्य । नु । रणे । आ । यः ।

धृणे । न । तृषाणः । अजरः ॥ ५ ॥ १७ ॥

योभिः पावकया शोधयित्वा चितयन्त्या चेतयन्त्या प्रज्ञापयन्त्या कृपा दीप्त्या क्षामन् भूम्यां रुचि दीप्यते उषसो न भानुना यथा उषसः प्रकाशेन भासन्ते तद्वत् अपि च यामन् यामनि सङ्गुप्ते तूर्वञ्च शत्रुन् हिंसनपुरुषद्व एतशस्य एतत्संज्ञकस्य ऋषेरणे सूर्येण सहसंग्रामे सहा-
यार्थं अस्मिन्निर्गुप्ते आयोधृणे आदीप्यते प्रैतशंसूर्येण स्पृधानमिति निगमान्तरं । नूनं सर्वे देवास्तस्य
ऋक्षायमकाशैः यश्च तदृषाणस्तृषितः प्रभावेन सर्वभक्षणशीलः अजरः जरारहितश्च भवति तं
देवमृजसे इति पूर्वस्याश्चिन्तितबन्धः ॥ ५ ॥

५. जैसे उषा प्रकाश से शोभित होती है, वैसे ही जो पृथिवी के ऊपर पवित्रताकारक और चेतनाविधायक दीप्ति के द्वारा विराजित होते हैं, जो संग्राम में शत्रुसंहार-कारक वीर के सदृश एतद्वि श्रद्धा की सहायता करने के लिए शीघ्र प्रदीप्त हुए थे और जो सर्वभक्षणशील तथा क्षयरहित हैं हे वीतहृदय, उन्हें तुम प्रसन्न करो।

॥ इतिचतुर्थस्यपञ्चमसप्तदशोवर्गः ॥ १७ ॥

अग्निर्मग्निवःसमिधादुवस्यतप्रियंप्रियंवोअतिथिगृणीषणि ।

उपवोगीर्भिरमृतंविवासतदेवोदेवेषुवनन्तेहि वार्यंदेवोदेवेषुवनन्तेहिनोदुवः॥ ६

अग्निम् अग्निम् । वः । सम् इधा । दुवस्यत । प्रियम् प्रियम् । वः । अतिथिम् । गृणीषणि । उप । वः । गीः भिः । अमृतम् । विवासत । देवः । देवेषु । वनन्ते । हि । वार्यम् । देवः । देवेषु । वनन्ते । हि । नः । दुवः ॥ ६ ॥

हेऽस्मदीयाः स्तोतारो वीर्यं प्रियं प्रियं अत्यंतं प्रियं वीर्यं यन्माकमतिथिं अतिथिवत्पूज्यं गृणीषणि शब्दनीयं स्तुत्यं अग्निर्मग्निं अग्निमेव नान्यं देवमित्यर्थः समिधा समिधनेन समिद्धिर्वा दुवस्यत परिचरत यद्वा गृणीषणीतिसप्तम्यन्तं गृणीषणि स्तोत्रे विषयतया वर्तमानं अपिच वीर्यं अमृतममरणं अग्निं गीर्भिः स्तुतिभिः उपेत्य विवासत परिचरत हियस्माद् देवेषु मध्ये देवोदानादिगुणयुक्तोऽग्निः वार्यं वरणीयं समिदादिकं वनन्ते संभजते हियस्माच्च देवेषु मध्ये देवोऽग्निः नोस्माकं दुवः परिचरणं वनन्ते संभजते तस्माद्दुवस्यतेत्यन्वयः ॥ ६ ॥

६. हे हमारे स्तोताओ, अत्यन्त प्रिय और अतिथि की तरह पूजनीय अग्नि का ईंधन-द्वारा तुम लोग निरन्तर पूजन करो। देवों के मध्य में दानादिगुणसम्पन्न अग्नि ईंधन ग्रहण करते हैं और हम लोगों का पूजन ग्रहण करते हैं; इसलिए अविनश्वर अग्नि के सम्मुख होकर स्तोत्र-द्वारा उनकी पूजा करो।

दशमेह्न्याग्निमारुतेसमिद्धमितितृचोजातवेदस्यनिविद्धानार्थः सूत्रितं च-समिद्धमग्नि-समिधागिरागृणइतितृचश्चेति ।

समिद्धमग्निं समिधागिरागृणेशुचिपावकंपुरो अध्वरे ध्रुवम् ।

विप्रं होतारं पुरुवारं मद्रुहं कविं सुभ्रौर्महे जातवेदसम् ॥ ७ ॥

सम् इद्धम् । अग्निम् । सम् इधा । गिरा । गृणे । शुचिम् । पावकम् ।

पुरः । अध्वरे । ध्रुवम् । विप्रम् । होतारम् । पुरुवारम् । मद्रुहम् ।

कविम् । सुभ्रौः । महे । जातवेदसम् ॥ ७ ॥

समिद्धं सम्यग्दीप्तमग्निं समिधा समिधने हेतुभूतया गिरा स्तुत्या गृणे स्तौमि यद्वा समिधा समिद्धिर्दारुभिः समिद्धं सम्यगिद्धं अपिच शुचिं स्वयं शुद्धं पावकं सर्वेषां शोधकं ध्रुवं निश्चलं तमग्निं अध्वरे यज्ञे पुरस्करोमीति शेषः तथा विप्रं मेधाविनं होतारं देवानामाह्वतारं पुरुवारं बहुभिर्वरणीयं मद्रुहं अद्रोघारं सर्वेषामनुकूलं कविं क्रान्तदर्शिनं जातवेदसं जातानां

वेदितारमग्निं सुमैः सुखकरैःस्तोत्रैः ईमहे संभजामहे यद्वा द्वितीयार्थे तृतीया सुम्रानि धनानि ईमहे याचामहे ॥ ७ ॥

७. हम समिध से प्रदीप्त अग्नि को, स्तुति-द्वारा, प्रसन्न करते हैं। स्वतः शुद्ध, पवित्रता-विवायक और निश्चल अग्नि को हम यज्ञ में स्थापित करते हैं। ज्ञान-सम्पन्न देवों को बुलानेवाले, सबके द्वारा वरणीय, सदा-शयसम्पन्न, सर्वदर्शी और सर्व-भूतज्ञ अग्नि का हम स्रुजकर स्तोत्र से सम्भजन करते हैं अथवा अग्नि के निकट धन के लिए प्रार्थना करते हैं।

त्वा॑दू॒तम॒ग्ने॒ अ॒मृतं॑ यु॒गे यु॒गे ह॒व्य॒वाहं॑ दधिरे॒पा॒यु॒मी॒ड्य॑म् ।

दे॒वा॒सं॒श्च॒ म॒र्ता॒सं॒श्च॒ जा॒गृ॒र्वि॒वि॒भुं॒वि॒श्व॒र्ति॒न॒म॒सा॒निषे॑दिरे ॥ ८ ॥

त्वाम् । दूतम् । अग्ने । अमृतम् । युगे॒ऽयुगे । ह॒व्य॒ऽवाह॑म् । द॒धिरे । पा॒युम् । ई॒ड्य॑म् । दे॒वा॒सः । च । म॒र्ता॒सः । च । जा॒गृ॒र्विम् । वि॒श्व॒भुम् । वि॒श्व॒र्तिम् । न॒म॒सा । नि । से॒दिरे ॥ ८ ॥

हे अग्ने त्वां देवासो देवाश्च मर्तासो मनुष्याश्च दूतं दधिरे विदधिरे कृतवन्तः कीदृशं त्वां अमृतममरणं युगे युगे काले काले तत्तद्यागानुष्ठानसमये हव्यवाहं हव्यानां हविषां वोढारं पायुं पालयितारमीड्यंस्तुयं अपिच ते उभयविधाः जागृर्वि जागरणशीलं विभुं व्याप्तं विश्वर्तिं विशांप्रजानां पालयितारं तमग्निं नमसानमस्कारेण हविर्लक्षणाच्चेनवा निषेदिरे उपसेदिरे ॥ ८ ॥

८. हे अग्नि, देवता और मनुष्य तुमको दूत बनाते हैं। तुम अमरण-शील, प्रत्येक समय में हव्य वहन करनेवाले, पालक और स्तवनीय हो। वे दोनों (वीतहव्य और भरद्वाज) जागरणशील, व्याप्त और प्रजाओं के पालक अग्नि को, नमस्कार-द्वारा अथवा हव्य-द्वारा, स्थापित करते हैं।

वि॒भूष॑न्॒भ॒य॒उ॒भयाँ॑ अ॒नु॒व्र॒ता॒दू॒तो॒ दे॒वानां॑ र॒ज॒सी॒ समी॑यसे ।

यत्ते॑ धी॒र्ति॒सु॒म॒ति॒मा॒वृ॒णी॒महे॑ ध॒स्मान॒स्त्रि॒व॒रू॒थः॑ शि॒वो॒भ॒व ॥ ९ ॥

वि॒श्व॒भूष॑न् । अ॒ग्ने । उ॒भया॑न् । अ॒नु॒ । व्र॒ता॒ । दू॒तः । दे॒वाना॑म् ।

र॒ज॒सी॒ इति॑ । स॒म् । ई॒य॒से॒ । यत् । ते॒ । धी॒र्ति॒म् । सु॒म॒ति॒म् ।

आ॒ऽवृ॒णी॒महे॑ । अ॒ध॒ । स्म॒ । नः॒ । त्रि॒ऽव॒रू॒थः॑ । शि॒वः॒ । भ॒व ॥ ९ ॥

हे अग्ने उभयानुभयविधान देवान् मनुष्यांश्च विभूषन् विशेषेण भूषयन् अलंकुर्वन् त्वां अनुव्रता न्यनुव्रतेषु कर्मसु यागेषु देवानां दूतः सन् रजसी द्यावापृथिव्यौ समीयसे संचरसि देवानां नेतुं द्युलोकं गच्छसि हवींषि च नेतुं मिमं लोकं किंच यद्यस्मात्तेतुभ्यं त्वदर्थं धीर्ति कर्म सुमार्ति शोभनान्स्तुतिं च आवृणीमहे वयं संभजामहे अध अतः कारणात् त्रिवरूथस्त्रिस्थानस्त्वं नोस्माकं शिवः सुखकरो भव स्मेत्येतत्पादपूरणम् ॥ ९ ॥

९. हे अग्नि, तुम देवों और मनुष्यों को विशेष प्रकार से अलंकृत करके और यज्ञ में देवों का दूत हो करके द्यावा-पृथिवी में सञ्चरण करते हो। हम लोग शोभन स्तुति-द्वारा और यज्ञ-द्वारा तुम्हारा सम्भजन करते हैं; अतएव तुम त्रिभुवनवर्त्ती होकर हमारे लिए सुख-विधान करो।

प्रातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोरग्नेयेकतौवैष्टुभेच्छन्दसि तंसुप्रतीकमित्याथाः षष्ठ्यः सूत्रित्वं-
तंसुप्रतीकमितिषल्लिति । तत्रप्रथमासूक्तेदशमी-

तंसुप्रतीकंसुदृशंस्वश्चमविद्वांसोविदुष्टरंसपेम ।

सयक्षद्विश्वावयुनानिविद्वान्प्रहव्यमग्निर्मृतेषुवोचत् ॥ १० ॥ १८ ॥

तम् । सुदृशं । सुदृशम् । सुदृशम् । अविद्वांसः । विदुःस्तरम् ।

सपेम । सः । यक्षत् । विश्वा । वयनानि । विद्वान् । प्र । हव्यम् ।

अग्निः । अमृतेषु । वोचत् ॥ १० ॥ १८ ॥

अविद्वांसोवैदुष्यरहिताअल्पमतयोवयं विदुष्टरं विद्वतरं सर्वज्ञतमग्निं सपेम परिचरेम की-
दृशं सुप्रतीकं शोभनांगं सुदृशं शोभनद्रष्टारं स्वंचं सुष्टुअश्वन्तं गच्छन्तं किंच सतादृशोऽग्निः य-
क्षत् देवान्यजतु विश्वा सर्वाणि वयुनानि ज्ञाननामैतत् इह तु ज्ञातव्येवर्तते ज्ञातव्यान्पृथग्जातानि
विद्वान् जानन्नग्निः अमृतेषु मरणरहितेषु देवेषु हव्यमस्मदीयं हविः प्रवोचत् प्रब्रवीतु युष्मदर्थं
हविःकल्पितं तदर्थंयुयमागच्छतेत्येवंकथयत् ॥ १० ॥

१०. हम अल्पबुद्धिवाले सर्वज्ञ, शोभनाङ्ग, मनोज्ञमूर्ति और गमन-
शील अग्निदेव का परिचरण करते हैं। ज्ञातव्य वस्तुओं को जाननेवाले
अग्नि देवों का यजन करें और देवों के मध्य में हमारे हव्य को प्रचारित
करें । ॥ इतिचतुर्थस्यपञ्चमेऽष्टादशोवर्गः ॥ १८ ॥

अथैकादशा-

तमग्नेपास्युततंपिपर्षियस्तआनट्कवयेशूरधीतिम् ।

यज्ञस्यवानिर्शिर्तिवोर्दिर्तिवातमित्पृणक्षिशर्वसोतराया ॥ ११ ॥

तम् । अग्ने । पासि । उत । तम् । पिपर्षि । यः । ते । आनट् । कवये ।

शूर । धीतिम् । यज्ञस्य । वा । निर्शिर्तिम् । वा । उत्तुष्टिम् । वा ।

तम् । इत् । पृणक्षि । शर्वसा । उत । राया ॥ ११ ॥

हेअग्ने तंपुरुषं पासि रक्षसि उतापिच तंपिपर्षि कामैःपूरयसि यःपुरुषः हेशूर शौर्यव-
चग्ने कवये कान्तदर्शनाय ते तुभ्यं त्वदर्थं धीर्तिकर्म स्तुतिंवा आनट् प्राप्नोति यद्वा क्रियाप्र-
हणंकर्तव्यमिति कर्मणःसंप्रदानत्वाच्चतुर्थीः कर्तिवांधीर्तिआनट् प्रापयतिवंपासीत्यन्वयः अपिच

यज्ञस्य यागस्य वा तत्साधनभूतस्यहविषोवा निशिर्वि वा निशिविःसंस्कारःतंवाउदिति उद्ग-
मनंवा आनद् प्रापयति तमिद् तमेव शवसा बलेन पृणक्षि पूरयसि उतापिच राया धनेन पू-
रयसि ॥ ११ ॥

११. हे शौर्यसम्पन्न अग्नि, तुम दूरदर्शी हो। जो पुरुष तुम्हारा स्तवन करता है, तुम उसकी रक्षा करते हो और उसका मनोरथ पूर्ण करते हो। जो यज्ञसम्पादन करता है और जो हव्य उत्क्षेप (प्रदान) करता है, उसको तुम बल और धन से पूर्ण करते हो।

त्वमग्नेवनुष्यतोनिपाहित्वमुनःसहसावन्नवद्यात् ।

संत्वाध्वस्मन्वदभ्येतुपाथःसरयिःस्पृहयाय्यःसहस्री ॥ १२ ॥

त्वम् । अग्ने । वनुष्यतः । नि । पाहि । त्वम् । ऊँ इति । नः ।

सहसावन् । अवद्यात् । सम् । त्वा । ध्वस्मन्वत् । अभि ।

एतु । पाथः । सम् । रयिः । स्पृहयाय्यः । सहस्री ॥ १२ ॥

हेअग्ने त्वं वनुष्यतोहिंसकाच्छत्रोः निपाहि नितरामस्मान्नक्ष हेसहसावन्बलवन्अग्ने त्व-
म् त्वमेव नोस्मानवद्याव पापाव निपाहि त्वात्वां ध्वस्मन्वत् ध्वंसनवत् ध्वस्तदोषं पाथोहविल्ल-
क्षणं अस्माभिर्दत्तमर्चं सम्ययेतु सम्यगभिगच्छतु स्पृहयाय्यः स्पृहणीयः सहस्री सहस्रसं-
ख्यायुक्तः रयिः त्वयादत्तधनं सम्यगभिगच्छतु ॥ १२ ॥

१२. हे अग्नि, तुम शत्रुओं से हम लोगों की रक्षा करो। हे बल-
सम्पन्न अग्नि, तुम हम लोगों का पाप से परित्राण करो। तुम्हारे समीप
हम लोगों-द्वारा प्रदत्त निर्दोष हव्य उपस्थित हो। तुम्हारे द्वारा प्रदत्त
सहस्र प्रकार का धन हमारे समीप उपस्थित हो।

व्यूह्नेदशरात्रेपंचमेह्यन्माग्निमारुतेअग्निर्होतेतितृचोजातवेदसनिविद्वानीयः सूत्रितंच—अ-
ग्निर्होतागृहपतिःसराजेतितिस्रइति। पत्नीसंयाजेपुत्रहपतेराद्यानुवाक्या सूत्रितंच—अग्निर्होतागृ-
हपतिःसराजाहव्यवाळग्निरजरःपितानइतिपत्नीसंयाजाइति । आश्विनशस्त्रस्यैवपतिपद सूत्रि-
तंच—अग्निर्होतागृहपतिःसराजेति । प्रतिपदेकपातिनीपच्छइति ।

सैषासूक्तेत्रयोदशी—

अग्निर्होतागृहपतिःसराजाविश्वविदजनिमाजातवेदाः ।

देवानामुतयोमर्त्यानांयजिष्ठःसप्रयजतामृतावा ॥ १३ ॥

अग्निः । होता । गृहपतिः । सः । राजा । विश्वा । वेद ।

जनिम् । जातवेदाः । देवानाम् । उत । यः । मर्त्यानाम् ।

यजिष्ठः । सः । प्र । यजताम् । ऋतवा ॥ १३ ॥

होता देवानामाह्वाता राजा राजमानः सोमिः गृहपतिः गृहाणांपतिरधिपतिर्भवति तथा विश्वा विश्वानिसर्वाणि जनिम जन्मानि जन्मवन्ति भूतजातानि जातवेदाः जातप्रज्ञः सन् वेद वेत्तिजानाति योमिः देवानामिन्द्रादीनां उतापिच मर्त्यानांमनुष्याणांचमध्ये यजिष्ठः अतिशयेन यज्ञाभवति ऋतावा ऋतंसत्यं यज्ञोवातन्नास्मिः प्रयजतां प्रकर्षेण देवान्यजत् ॥ १३ ॥

१३. देवों को बुलानेवाले, दीप्तिमान् अग्नि गृह के अधिपति और सर्वज्ञ हैं; अतएव वे सम्पूर्ण प्राणियों को जानते हैं। जो अग्नि देवों और मनुष्यों के मध्य में अतिशय यज्ञकारी हैं, वे सत्य-सम्पन्न अग्नि उत्तम रूप से यज्ञ करें।

अग्नेयदद्येतिदर्शपूर्णमासयोःस्विष्टकृतोयाज्या सूत्रितंच—अग्नेयदद्यविशोअध्वरस्यहोत-रित्यनवानंयजतीति ।

अग्नेयदद्यविशोअध्वरस्यहोतःपावकशोचेवेष्टुंहियज्वा ।

ऋतार्यजासिमहिनावियजूह्व्यावह्यविष्टयातेअद्य ॥ १४ ॥

अग्ने । यत् । अद्य । विशः । अध्वरस्य । होतरिति । पावकश्शोचे ।

वेः । त्वम् । हि । यज्वा । ऋता । यजासि । महिना । वि ।

यत् । भूः । ह्व्या । वह् । यविष्ट । या । ते । अद्य ॥ १४ ॥

हेअध्वरस्यहोतः यज्ञस्यनिष्पादक पावकशोचे शोधकदीप्ते एवंभूतहेअग्ने अद्यास्मिन्का-ले विशोमनुष्यस्य यजमानस्य यत्कर्तव्यं तव वेः कामयस्व हियस्मात् त्वंयज्वा देवानांय-ज्ञाभवसि तस्मात् त्वंऋता ऋते यज्ञे यजासि देवान्यज अपिच महिना महिन्ना स्वमाहात्म्ये-न यद्यस्मात् विभूःविभवसि व्याप्नोभवसि अतःकारणात् हेयविष्ट युवतमाग्ने तेतुभ्यं त्वदर्थं अ-पोवानीं या यानि ह्व्यानि जुहुमः तानि ह्व्या ह्व्यानि हवींषि वह स्वकीयांस्विष्टकृदाख्यात-नुं प्रापय ॥ १४ ॥

१४. हे यज्ञनिष्पादक और शोधक दीप्तिवाले अग्नि, इस समय जो यजमान का कर्तव्य है, उसकी तुम कामना करो। तुम देवों का यजन करनेवाले हो, अतएव तुम यज्ञ में देवों का यजन करो। हे युवतम अग्नि, तुम अपने माहात्म्य से सर्वव्यापी हो। आज तुम्हारे लिए जो हव्य प्रदान करते हैं, उसे तुम स्वीकार करो।

अभिप्रयांसिसुधितानिहिरव्योनितादधीतरोदसीयजध्वै ।

अवानोमघवन्वाजंसातावग्नेविश्वानिदुरितार्तरेमतातरेमतवाव सातरेम ॥ १५ ॥ १९ ॥

अभि । प्रयांसि । सुधितानि । हि । रव्यः । नि । त्वा । दधीत ।

रोदसी इति । यजध्वै । अव । नः । मघवन् । वाजंसातौ । अग्ने ।

विश्वानि । दुःइता । तरेम । ता । तरेम । तव । अवसा । तरेम ॥ १५ ॥ १९ ॥

हेअग्ने सुधितानि सुनिहितानि वेद्यामासादितानि प्रयांस्यन्नानि हविर्लक्षणान्यभिरित्यः
अभिपश्यसि हि पूरकः तादृशं त्वां रोदसी द्यावापृथिव्यौ एतदुपलक्षितान्सर्वान् देवान् यजध्वै य-
हुनिदधीत अयं यजमानो निहितवान् हेमधवन् अग्ने नोऽस्मान्वाजसातौ संग्रामे अन्नस्य संभजने वा
निमित्तभूते अव रक्ष वयं च विश्वानि सर्वाणि दुरिता दुरितानि दुःखानि तरेमाति क्रमेण
अन्यद्भूतम् ॥ १५ ॥

१५. हे अग्नि, वेदी के ऊपर यथाविधि स्थापित हव्य को देखो।
यजमान ने तुम्हें द्यावा-पृथिवी में यज्ञ के लिए स्थापित किया है। हे ऐश्वर्य-
सम्पन्न अग्नि, तुम संग्राम में हम लोगों की रक्षा करो, जिससे हम
समस्त पाप से परित्राण पावें।

॥ इति चतुर्थस्य पञ्चमे एकोनविंशो वर्गः ॥ १९ ॥

अग्निप्रणयने अग्ने विश्वेभिरित्येषां नुवक्तव्या सूत्रितं च—अग्ने विश्वेभिः स्वनीकदेवैरित्यर्ध-
चं आरमेदिति । सैषा सूक्तेषोऽंशी—

अग्ने विश्वेभिः स्वनीकदेवैरूर्णावन्तं प्रथमः सीद योनिम् ।

कुलायिनं घृतवन्तं सवित्रे यज्ञं नय यजमानाय साधु ॥ १६ ॥

अग्ने । विश्वेभिः । सु॥ अनीक । देवैः । ऊर्णावन्तम् । प्रथमः ।

सीद । योनिम् । कुलायिनम् । घृतवन्तम् । सवित्रे । यज्ञम् ।

नय । यजमानाय । साधु ॥ १६ ॥

हे स्वनीक सुज्वालाग्ने विश्वेभिः विश्वैः सैर्देवैः सह ऊर्णावन्तं ऊर्णास्तुकावन्तं योनिं
उत्तरवेदि लक्षणं स्थानं प्रथमः सर्वेषु देवेषु मुख्यस्त्वं सीद उपविश कीदृशं योनिं कुलायिनं कुला-
योनीडं तत्सदृशं गुग्मुत्वादिसंभरणोपतं तथा च श्रूयते—कुलायमिव ह्येतद्यज्ञे क्रियते यत्पैतुदारवाः
परिधयो गुग्मुर्णास्तुकाः सुगन्धितेजो नानीति । घृतवन्तं व्याघारणाज्ययुक्तं एव मुत्तरवेद्यानिषण्ण-
स्त्वं सवित्रे हविषमिरेयि वेयजमानाय षष्ठ्यर्थे चतुर्थ्येषा ईदृशस्य यजमानस्य यज्ञं साधु आ-
र्जवेन नय देवान् प्रापय ॥ १६ ॥

१६. हे शोभन शिखासम्पन्न अग्नि, तुम समस्त देवों के सहित सर्वा-
प्रगण्य होकर ऊर्णा (कम्बल) युक्त, कुलाय सबूत और घृतसंयुक्त उत्तर
वेदी पर अवस्थान करो। हव्यदाता यजमान के यज्ञ को समुचित रूप
से देवों के निकट ले जाओ।

इममुत्तममर्थवदग्निमन्थन्ति वेधसः ।

यमङ्कयन्तमानयन्मूर्श्या व्याभ्यः ॥ १७ ॥

इमम् । ऊँ इति । त्यम् । अथर्ववत् । अग्निम् । मन्थन्ति । वेधसः ।

यम् । अङ्कयन्तम् । आ । अनयन् । अमूर्म् । श्या व्याभ्यः ॥ १७ ॥

वेधसःकर्मणांविधातारऋविजः इमंदृश्यमानं त्वं तंपूर्वोक्तगुणमग्निं अथर्ववत् यथाअथ-
र्वाख्यऋषिःपुराअमन्नात् तथाअमन्थन्ति मथन्ति अरण्योःसकाशातजनयन्ति अंकूयन्तं कुत्सित-
मंचनंगमनंअंकु तदात्मनइच्छन्तं देवोःयोनिर्गत्य इतस्ततःपलायमानं अमूरं अमूढं यमग्निं श्या-
व्याक्ष्यः श्यावीतिरात्रिनाम तत्रभवास्तमसःसंहृतयःश्याव्याः ताक्ष्येःसकाशादानयन् आगमयन्
तमंथन्तीत्यन्वयः ॥ १७ ॥

१७. कर्म का विधान करनेवाले ऋत्विक् लोग अथर्वा ऋषि की
तरह अग्नि का मन्थन करते थे। देवता से निर्गत होकर इतस्ततः
पलायमान और बुद्धिमान् अग्नि को रात्रि के अन्धकारों से आनयन
करते थे। **जनिष्वादेववीतये सर्वतातास्वस्तये ।**

आदेवान्वक्ष्यमृतां ऋता यज्ञो यज्ञो देवेषु पिस्पृशः ॥ १८ ॥

जनिष्व । देवश्वीतये । सर्वश्ताता । स्वस्तये । आ । देवान् ।

वक्षि । अमृतान् । ऋतश्चतुर्थः । यज्ञम् । देवेषु । पिस्पृशः ॥ १८ ॥

हेअग्ने सर्वताता सर्वैस्तायमानेयज्ञे मथ्यमानस्त्वं जनिष्व प्रादुर्भव किमर्थं देववीतये
देवकामाययजमानाय षष्ठ्यर्थेचतुर्थेषा ईदृशस्ययजमानस्य स्वस्तये अविनाशार्थं जनित्वा
च अमृतान् मरणरहितान् ऋताबुधोयज्ञस्यवर्धयितृन् देवानावक्षि आवह तदनन्तरं तेषुदेवेषु
अस्मदीयंयज्ञंपिस्पृशः स्पर्शय प्रापयेत्यर्थः ॥ १८ ॥

१८. हे अग्नि, देवाभिलाषी यजमान के कल्याण को अविनश्वर
करने के लिए तुम यज्ञ में मथ्यमान होकर प्रादुर्भूत होओ। यज्ञवर्द्धक
और अमरणशील देवों का आनयन करो। अनन्तर, देवों के निकट
हमारे यज्ञ को पहुंचा दो।

अथैकोनविंशी-

वयमुत्वागृहपतेजनानामग्ने अकर्मसमिधाबृहन्तम् ।
अस्थूरिनो गार्हपत्यानि सन्तु तिग्मेन नस्तेजसा संशिशधि ॥ १९ ॥ २० ॥

वयम् । ऊँ इति । त्वा । गृहपते । जनानाम् । अग्ने ।

अकर्म । समृद्धिं । बृहन्तम् । अस्थूरि । नः । गार्हपत्यानि ।

सन्तु । तिग्मेन । नः । तेजसा । सम् । शिशधि ॥ १९ ॥ २० ॥

हेगृहपते यज्ञानांपालकाग्ने जनानां प्राणिनांमध्ये वयमु वयमेव त्वा त्वांसमिधा समिन्धनेन
बृहन्तं महान्तं अकर्म कृतवन्तःस्मः अतः कारणात् नोस्माकं गार्हपत्यानिगृहपतित्वानि अस्थू-
रि अस्थूरिणि एकाश्वयुक्तःशकटःस्थूरिरित्युच्यते तद्विपरीतोबहुभिरश्वैरुपेतःशकटोऽ-

स्थूरिः तेनचसंपूर्णतालक्ष्यते अस्थूरीणि पुत्रपशुधनादिभिःसंपूर्णानिभवन्तु अपिच नोत्साम्
तिग्मेन तीक्ष्णेनतेजसा संशिशोधि सम्यङ्निश्च सम्यक्तीक्ष्णीकुरु संयोजयेत्यर्थः ॥ १९ ॥

१९. हे यज्ञपालक अग्नि, प्राणियों के मध्य में हम लोग ही तुम्हें
इंधन-द्वारा महान् बनाते हैं। अतएव हम लोगों के गार्हपत्य अग्नि-पुत्र,
पशु और धनादि द्वारा सम्पूर्णता लाभ करें। तीक्ष्ण तेज-द्वारा तुम हम
लोगों को योजित करो।
॥ इतिचतुर्थस्यपञ्चमेविंशोवर्गः ॥ २० ॥

॥ इतिषष्ठेमण्डलेप्रथमोनुवाकः ॥ १ ॥

द्वितीयेनुवाके अष्टसूक्तानि तत्रत्वमग्नेयज्ञानामितिअष्टाचत्वारिंशद्वचनमसूक्तं भरद्वा-
जस्यार्षमाग्नेयं आद्याषष्ठीचवर्धमानागायत्रीषट्सप्तकाष्टकाःसावर्धमानेत्युक्तलक्षणोपेतत्वात्
सप्तविंशत्यनुष्टुप् आतेअग्नेअग्निदेवासइत्येतेऋचावनुष्टुभौ तयोःपूर्वावीतीयोदेवमितित्रिष्टुप् शिष्टा-
द्वाचत्वारिंशद्वचोगायत्र्यः तथाचानुक्रम्यते—त्वमग्नेष्टाचत्वारिंशद्वायत्रं वर्धमानाद्याषष्ठीचसप्त-
विंशत्यनुष्टुप्त्रिष्टुप्पूर्वेचात्येइति प्रातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोराग्नेयेकतौगायत्रेछन्दसीदंसूक्तमुच्यते
तत्रान्त्यास्तिसूक्तचउद्धर्तव्याः सूच्यतेहि—त्वमग्नेयज्ञानामितिस्तिस्रउत्तमामुद्धरेदिति । विश्वजि-
तिआग्निमारुते बृहत्सामयद्यग्निष्टोमसामस्यात् तदानीं आद्याःषल्लवःस्तोत्रियानुरूपार्थाः सूत्रितं
हि—त्वमग्नेयज्ञानामितिस्तोत्रियानुरूपाविति ।

तत्रप्रथमा—

त्वमग्नेयज्ञानां होता विश्वेषां हितः । देवेभिर्मानुषे जने ॥ १ ॥

त्वम् । अग्ने । यज्ञानाम् । होता । विश्वेषाम् । हितः ।

देवेभिः । मानुषे । जने ॥ १ ॥

हेअग्ने त्वं विश्वेषां सर्वेषां सप्तसंस्थारूपेणभिन्नानांयज्ञानांहोता होमनिष्पादकोसि यद्वा
यज्ञानांसंबन्धीदेवानामाह्वाताभवसि कुतइत्यतआह यस्मात्त्वं मानुषे मनोःसंबन्धिनिमनुष्ये
जने यजमाने देवेभिर्देवैः हितः होतृत्वेननिहितोसि तस्मादित्यर्थः ॥ १ ॥

१. हे अग्नि, तुम सम्पूर्ण यज्ञ के होमनिष्पादक हो अथवा देवों के
आह्वानकर्त्ता हो। तुम मनु-सम्बन्धी मनुष्य के यज्ञ में देवों-द्वारा होतृकार्य
में नियुक्त हो।
अथद्वितीया—

सनोमन्द्राभिरध्वरे जिह्वाभिर्यजामहः । आदेवान्वक्षियक्षिच ॥ २ ॥

सः । नः । मन्द्राभिः । अध्वरे । जिह्वाभिः । यज । महः ।

आ । देवान् । वक्षि । यक्षि । च ॥ २ ॥

हेअग्ने सत्त्वं नोस्माकमध्वरेयज्ञे मन्द्राभिर्मदकरीभिः स्तुत्याभिर्वा जिह्वाभिः ज्वालाभिः महो-
महतोदेवानयज हविर्भिस्तर्पय कथंतदिति उच्यते देवान्यष्टव्यानिन्द्रादीन् आवक्षि आवह
ततोयक्षिच यजच हवींषितेभ्योदेहीत्यर्थः ॥ २ ॥

२. हे अग्नि, तुम हम लोगों के यज्ञ में मदकारक ज्वाला-द्वारा महान्
देवों का यजन करो। इन्द्रादि देवों का आनयन करो और उन्हें हव्य
प्रदान करो।

पाथिह्येत्यामग्नेः पथिह्येतोनुवाक्या वेत्थेत्येषा सूत्रितं च—वेत्थाहिवेधोअध्वनआदेवानामपि
पन्थामगन्तेति ।

वेत्थाहिवेधोअध्वनःपथश्चदेवाअंसा । अग्नेयज्ञेषुसुक्रतो ॥३॥

वेत्थ । हि । वेधः । अध्वनः । पथः । च । देव । अंसा ।

अग्ने । यज्ञेषु । सुक्रतो इति सुक्रतो ॥ ३ ॥

हेवेधः विधातः सुक्रतो शोभनकर्तृन् देव दानादिगुणयुक्ताग्ने त्वं यज्ञेषु दर्शपूर्णमासादिया-
गेषु अध्वनोमहामार्गान् पथश्चक्षुद्रमार्गांश्च अंसा जवेन वेत्थ जानासि हियस्मादेवं तस्मात्
कारणात् यज्ञमार्गाद्भ्रष्टं यजमानं पुनस्तंमार्गं प्रापयेत्यर्थः ॥ ३ ॥

३. हे विधाता, हे शोभन कर्म करनेवाले दानादि गुणविशिष्ट अग्नि,
तुम दर्शपूर्णमासादि यज्ञ में महान् और क्षुद्र मार्गों को वेग-द्वारा जामते
हो; अतः यज्ञमार्ग से भ्रष्ट यजमान को पुनः सन्मार्गाधिष्ठ करो।

त्वामीळेअधद्विताभरतोवाजिभिःशुनम् । ईजेयज्ञेषुयज्ञियम् ॥४॥

त्वाम् । ईळे । अध । द्विता । भरतः । वाजिभिः । शुनम् ।

ईजे । यज्ञेषु । यज्ञियम् ॥ ४ ॥

हेअग्ने त्वाभरतः दौष्पतिः एतत्संज्ञोराजा वाजिभिः वाजोहविलक्षणमन्तद्वन्निर्ऋति-
ग्निःसह द्विता द्विविधं इष्टपाप्मनिष्टपरिहाररूपेणद्विधाभिर्चं शुनं सुखमुद्दिश्य ईळे स्तुतवा-
न् स्तुत्वाच यज्ञियं यज्ञार्हं त्वां यज्ञेषु तृतीयार्थेसप्तमी यज्ञैः ईजे इष्टवान् तस्मैत्वमुभयविधंसु-
खं प्रादादित्यर्थः ॥ ४ ॥

४. हे अग्नि, दुष्यन्ततनय भरत हव्यवाता ऋत्विकों के साथ सुख
के उद्देश्य से तुम्हारा स्तवन करते हैं। तुमसे इष्ट की प्राप्ति और अनिष्ट
का निवारण होता है। स्तवन के उपरान्त तुम्हारा यजन करते हैं। तुम
यागयोग्य हो।

अथपञ्चमी—

त्वमिमावार्यापुरुदिवोदासायसुन्वते । भरद्वाजायदाशुषे ॥५॥ २१॥

त्वम् । इमा । वार्या । पुरु । दिवः । दासाय । सुन्वते ।

भरत्स्वाजाय । दाशुषे ॥ ५ ॥ २१ ॥

हेअग्ने त्वं इमा इमानि दृश्यमानानि पुरु पुरुणि बहूनि वार्या वार्याणिवरणीयानिसं-
भजनीयानिधनानि दिवोदासाय सुन्वते लुप्तोपममेतव यथासोमाभिषवंकुर्वतेदिवोदासाख्यायराज्ञे
मादाः तथा दाशुषे हवींषिदत्तवतेभरद्वाजायऋषये देहीतिशेषः ॥ ५ ॥

५. हे अग्नि, सोमाभिषवकारी राजा दिवोदास को तुमने जिस
प्रकार से बहुविध रमणीय धन प्रदान किया था, उसी प्रकार से हव्य
प्रदान करनेवाले भरद्वाज ऋषि को बहुविध रमणीय धन प्रदान करो ।

॥ इतिचतुर्थस्यपञ्चमेएकविंशोवर्गः ॥ २१ ॥

अथषष्ठी-

त्वंदूतोअमर्त्यआवहदैव्यंजनम् । शृण्वन्विप्रस्यसुष्टुतिम् ॥ ६ ॥

त्वम् । दूतः । अमर्त्यः । आ । वह । दैव्यम् । जनम् ।

शृण्वन् । विप्रस्य । सुस्तुतिम् ॥ ६ ॥

अमर्त्योभरणधर्मस्त्वं दूतोभूत्वा दैव्यं देवसंबन्धिनंजनमावह अस्मद्यज्ञे आनय किंकुर्वन्
विप्रस्य मेधाविनोभरद्वाजस्य सुष्टुतिं शोभनांस्तुतिंशृण्वन् ॥ ६ ॥

६. हे अग्नि, तुम अमरणशील और दूत हो । मेधावी भरद्वाज ऋषि
को शोभन स्तुति श्रवण कर तुम हमारे यज्ञ में देवों को ले आओ ।

त्वामग्नेस्वाध्योऽमर्तासोदेववीतये । यज्ञेषुदेवमीळते ॥ ७ ॥

त्वाम् । अग्ने । स्वाध्यः । मर्तासः । देववीतये ।

यज्ञेषु । देवम् । ईळते ॥ ७ ॥

हेअग्ने देवं द्योतमानं त्वां स्वाध्यः शोभनाध्यानाः मर्तासोमनुष्याः देववीतये देवानांत-
र्णार्थं यज्ञेषु ईळते स्तुवन्ति याचन्तेवा ॥ ७ ॥

७. हे द्युतिमान अग्नि, सुन्दर चिन्ता करनेवाले मनुष्य देवों को तृप्त
करने के लिए यज्ञ में तुम्हारा स्तवन करते हैं अथवा तुमसे याचना
करते हैं ।

तवप्रयक्षिसंदृशमुत्क्रतुंसुदानवः । विश्वेजुषन्तकामिनः ॥ ८ ॥

तव । प्र । यक्षि । समृद्धशम् । उत् । क्रतुम् । सुदानवः ।

विश्वे । जुषन्त । कामिनः ॥ ८ ॥

हेअग्ने तव संदृशं सम्यक्दर्शनीयं यद्वा सम्यग्दृष्टारं सर्वस्यभासकं तेजः प्रयक्षि प्रयक्षे प्र-
कर्षेण पूजयामि उतापि च सुदानवः सुदानोः शोभनदानस्य तव क्रतुं कर्म प्रज्ञानं वा पूजयामि न
केवलमहमेव किंतु अन्ये विश्वे सर्वेऽपि यजमानाः कामिनः त्वदनुग्रहात्तैस्तैः कामैरुपेताः सन्तः जु-
षन्त त्वदीयं संदृशं क्रतुं च सेवन्ते ॥ ८ ॥

८. हे अग्नि, हम तुम्हारे दर्शनीय तेज का पूजन भली भाँति से करते
हैं और तुम्हारे शोभन दानशील कार्य का भी पूजन करते हैं। अकेले
हम ही नहीं; किन्तु दूसरे यजमान लोग भी तुम्हारे अनुग्रह से सफला-
भिलाष होकर तुम्हारे यज्ञ या कार्य का सेवन करते हैं।

त्वं होता मनुर्हितो वह्निरासा विदुष्टरः । अग्ने यक्षि दिवो विशः ॥ ९ ॥

त्वम् । होता । मनुःहितः । वह्निः । आसा । विदुःष्टरः ।

अग्ने । यक्षि । दिवः । विशः ॥ ९ ॥

हेअग्ने त्वं होता होतृत्वेन मनुर्हितः मनुना आहितोसि आसा आस्येन आस्यभूतया ज्वा-
लया वह्निर्हविषां वोढा विदुष्टरः अतिशयेन विद्वान् अतः कारणात् त्वं दिवः द्युलोकसंबन्धिनीः
विशः दैवीः प्रजाः यक्षि यज ॥ ९ ॥

९. हे अग्नि, होतृकार्य में मनु ने तुम्हें नियुक्त किया है। तुम ज्वाला-
रूप मुख-द्वारा हव्य वहन करनेवाले और अतिशय विद्वान् हो। तुम
द्युलोक-सम्बन्धिनी प्रजाओं (देवों) का यजन करो।

दर्शपूर्णमासयोः सामिधेनीषु अग्न आयाहीत्याद्यास्तिस्रः सूत्रितं च—अग्न आयाहि वीतये-
गृणान ईलेन्योनमस्यस्तिर इति । गार्हपत्याहवनीययोर्मिथः संसर्गे अग्नये वीतये ष्टाकपालः पुरो-
डाशः तस्य अग्न आयाहीत्येषानुवाक्या सूत्रितं च—अग्न आयाहि वीतये यो आग्निं देव वीतय इति ।

सैषा सूक्ते दशमी—

अग्न आयाहि वीतये गृणानो हव्यदातये । निहोता सत्सि बर्हिषि ॥ १० ॥ २२

अग्ने । आ । याहि । वीतये । गृणानः । हव्यदातये । नि ।

होता । सत्सि । बर्हिषि ॥ १० ॥ २२ ॥

हेअग्ने त्वमायाहि आगच्छ किमर्थं वीतये हविषां भक्षणार्थं किंच हव्यदातये हव्यानि
हवींषि देवेभ्यो दातुं गृणानः स्तुयमानस्त्वं बर्हिषि आस्तीर्णो दर्भे होता सन् निषत्सि निषीद उप-
विश ॥ १० ॥

१०. हे अग्नि, तुम हव्य भक्षण करने के लिए आगमन करो और
देवों के समीप हव्य वहन करने के लिए, स्तुति-भाजन होकर होता रूप
से कुश के ऊपर उपवेशन करो।

॥ इति चतुर्थस्य पञ्चमे द्वाविंशो वर्गः ॥ २२ ॥

तत्त्वां समिद्धि रद्भिरो घृतेन वर्धयामसि । बृहच्छोचाय विष्ठय ॥ ११ ॥

तम् । त्वा । समित्क्षितिः । अङ्गिरः । घृतेन । वर्धयामसि ।

बृहत् । शोच । यविष्ठय ॥ ११ ॥

हेअङ्गिरः अङ्गनादिगुणयुक्त अङ्गाररूपवा अङ्गिरसःपुत्रवाग्ने तं पूर्वोक्तगुणं त्वा त्वां समिद्धिः समिन्धनहेतुभिर्दार्ढ्यः घृतेनाज्येनच वर्धयामसि वर्धयामः अतोहेयविष्ठय युवतमाग्ने बृहत् महत् अत्यन्तं शोच दीप्यस्व ॥ ११ ॥

११. हे अङ्गार रूप अग्नि, हम लोग काष्ठ और आज्य-द्वारा तुम्हें प्रवर्द्धित करते हैं; इसलिए हे युवतम अग्नि, तुम अत्यन्त दीप्तिमान् होओ ।
अथद्वादशी—

सतःपृथुश्रवाय्यमच्छादेवविवाससि । बृहदग्नेसुवीर्यम् ॥ १२ ॥

सः । नः । पृथु । श्रवाय्यम् । अच्छ । देव । विवाससि ।

बृहत् । अग्ने । सुवीर्यम् ॥ १२ ॥

हेदेव द्योतमानाग्ने सपूर्वोक्तगुणस्त्वं पृथु विस्तीर्णः श्रवाय्यं श्रवणीयं प्रशस्यं बृहन्मह-
त् सुवीर्यं शोभनवीर्योपेतं धनं नोस्मान्छविवाससि अभिगमय अत्रवाजसनेयकं—अच्छादे-
वविवाससीति तन्नोगमयेत्येवैतदाहेति ॥ १२ ॥

१२. हे द्युतिमान् अग्नि, तुम हम लोगों को विस्तीर्ण, प्रशंसनीय और महान् धन प्रदान करो ।

अग्निमथनेत्वामग्नेपुष्करादधीत्याद्यास्तिस्रस्तुचो नूच्याः सूचितं च—त्वामग्नेपुष्करादधी-
तितिसृणामर्धर्चशिष्टारमेदिति ।

त्वामग्नेपुष्करादध्यथर्वा निरमन्थत । मूर्ध्नि विश्वस्य वाचतः ॥ १३ ॥

त्वाम् । अग्ने । पुष्करात् । अधि । अथर्वा । निः । अमन्थत ।

मूर्ध्निः । विश्वस्य । वाचतः ॥ १३ ॥

हेअग्ने अथर्वा एतत्संज्ञकृषिः त्वां पुष्करादधि पुष्करपर्णेनिरमन्थत अरण्योः
सकाशादजनयद कीदृशात् पुष्करात् मूर्ध्निः मूर्ध्ववद्धारकात् विश्वस्य सर्वस्यजगतः वाचतोवाह-
कात् पुष्करपर्णे हिमजापतिः भूमिमप्रथयत् तत्पुष्करपर्णे प्रथयदिति श्रुतेः । भूमिश्चसर्वजगतआधा-
रभूतेति पुष्करपर्णस्यसर्वजगद्धारकत्वं अत्र पुष्करशब्देनपुष्करपर्णमभिधीयते इत्येतच्चतै-
त्तिरीयकेविस्पष्टमात्रात्—त्वामग्नेपुष्करादधीत्याह पुष्करपर्णेनेनमुपश्रुतमविन्ददिति ॥ १३ ॥

१३. हे अग्नि, मस्तक की भाँति संसार के धारक पुष्करपत्र के ऊपर अरणिद्वय के मध्य से तुम्हें अथर्वा ऋषि ने उत्पन्न किया है ।

अथचतुर्दशी-

तमुत्वादध्यङ्गऋषिःपुत्रईधेअथर्वणः । वृत्रहणंपुरंदरम् ॥११॥

तम् । ऊँ इति । त्वा । दध्यङ् । ऋषिः । पुत्रः । ईधे । अथर्वणः ।

वृत्रहणम् । पुरम्हणम् ॥ ११ ॥

हेअग्ने यजक्तगुणः तमु तमेव त्वामथर्वणःपुत्रोदध्यङ्गएतत्संज्ञऋषिः ईधेदीपितवान् कीदृ-
शं वृत्रहणं आवरकाणांशत्रूणांहन्तारं पुरंदरं असुरपुराणांदारयितारम् ॥ ११ ॥

१४. हे अग्नि, अथर्वा के पुत्र दध्यङ् ऋषि ने तुम्हें समुज्ज्वलित किया
था । तुम आवरणकारी शत्रुओं के हननकर्ता और असुरों के नगर विना-
शक हो ।

तमुत्वापाध्योवृषासमीधेदस्युहन्तमम् । धनंजयंरणेरणे ॥१५॥२३॥

तम् । ऊँ इति । त्वा । पाध्यः । वृषा । सम । ईधे । दस्युहन्तमम् ।

धनम्हजयम् । रणेहरणे ॥ १५ ॥ २३ ॥

पाध्योवृषानामकश्चिदृषिः तमु तमेव त्वा त्वां हेअग्ने समीधे समैध समदीपयत् कीदृशं
दस्युहन्तमं अतिशयेन दस्यूनां उपक्षपयितृणां शत्रूणां हन्तारं रणेरणे युद्धेयुद्धे धनंजयं धना-
नजितारम् ॥ १५ ॥

१५. हे अग्नि, पाध्य वृषा नाम के किसी ऋषि ने तुम्हें समुद्दीपित
किया है । तुम दस्युहन्ता और प्रत्येक युद्ध में धन के जेता हो ।

॥ इतिचतुर्थस्यपञ्चमेऽथर्विःशोऽष्टकः ॥ २३ ॥

उक्थ्येकतौ तृतीयसवने मैत्रावरुणस्य एषुष्वित्यादिकौतृचौस्तोत्रयानुरूपौ आभि-
ष्विकेपुउक्थ्येषुत एतौवैकल्पिकौस्तोत्रयानुरूपौ आभिष्विकेपुउक्थ्येषु सूत्रितंच-ए-
षुपुत्रवाणितआभिरगामिभारतइति पौनराधेयिकयामिष्टौ उत्तराज्यभागस्य एषुष्वित्य-
नुवाक्या सूत्रितंच-एषुपुत्रवाणितइत्याग्नेयावाज्यभागाविति ।

सैषासूक्तेषोडशी-

एषुपुत्रवाणितेग्रंइत्येतंरागिरः ॥ एभिर्वर्धामिइन्दुभिः ॥ १६ ॥

आ । इति । ऊँ इति । सु । ब्रवाणि । ते । अग्ने । इत्या । इतराः ।

गिरः । एभिः । वर्धामि । इन्दुभिः ॥ १६ ॥

हेअग्ने एहि आगच्छ ते तुभ्यं त्वदर्थं गिरःस्तुतीः इत्या इत्थमेनप्रकारेण सु सुष्ठु न-
वाणीत्याशास्यते ताःस्तुतीः श्रुतिव्यर्थः उदित्येतत्पूरकं इतराः अंसुरैः कृताःस्तुतीः श्रुतिव-

तिशेषः तथा चब्राह्मणं—अग्निरित्येतरागिरइत्यसुर्याह्वाइतरागिरइति । अपिचआगतस्त्वं ए-
भिरेतैः इन्दुभिः सोमैः वर्धसे वर्धस्व ॥ १६ ॥

१६. हे अग्नि, तुम यहाँ आगमन करो; क्योंकि हम तुम्हारे लिए
जिस प्रकार का स्तोत्र उच्चारित करते हैं, उसे तुम श्रवण करो। यहाँ
आकर तुम इन सोमरसों-द्वारा वर्द्धमान होओ।

यत्रक्वचतेमनोदक्षंदधसुत्तरम् । तत्रासदःकृणवसे ॥ १७ ॥

यत्र । क्व । च । ते । मनः । दक्षम् । दधसे । उत्तरम् । तत्र ।
सदः । कृणवसे ॥ १७ ॥

हेअग्ने ते तव मनः अनुग्रहात्मकमन्तःकरणं यत्र यस्मिन्देशे क्वच कस्मिंश्चिद्यजमानेव-
र्तते तत्र तस्मिन्यजमाने उत्तरमुद्धततरं श्रेष्ठं दक्षं बलं बलकरमजंवा दधसे धारयसि तथा
सदः स्थानंच कृणवसे तस्मिन्यजमानेकरोषि ॥ १७ ॥

१७. हे अग्नि, तुम्हारा अनुग्रहात्मक अन्तःकरण जिस देश में और
जिस यजमान में वर्तमान होता है, वह श्रेष्ठ बल और अन्न धारण करता
है। तुम उसी यजमान में अपना स्थान बनाते हो।

अथाष्टादशी—

नहितैर्पूतमक्षिपद्भवन्नेमानांवसो । अथादुर्वोवनवसे ॥ १८ ॥

नहि । ते । पूतम् । अक्षिपत् । भुवत् । नेमानाम् । वसो इति ।
अथ । दुर्वः । वनवसे ॥ १८ ॥

हेअग्ने तेत्त्वदीयं पूतं पूरकं तेजः अक्षिपत् अदणोःपातकं विनाशकं नहिभुवत् नभवत्
सर्वदास्माकं दर्शनसामर्थ्यकरोतु हेनेमानांवसो नेमशब्दःअल्पवाची मनुष्याणामध्येकतिपयानां
यजमानानांवासक अथ अतःकारणात् दुर्वः अस्माभिर्यजमानैःकृतंपरिचरणं वनवसे सं-
भजस्व ॥ १८ ॥

१८. हे अग्नि, तुम्हारा दीप्तिपुञ्ज नेत्र-विघातक नहीं हो, वह सदा
हमें दर्शनसमर्थ बनावे। हे कतिपय यजमानों के गृहप्रदाता, तुम हम
यजमानों के द्वारा विहित परिचरण को ग्रहण करो।

आग्निरंगामिभारंतोवृत्रहापुरुचेतनः । दिवोदासस्यसत्पतिः ॥ १९ ॥

आ । अग्निः । अगामि । भारंतः । वृत्रहा । पुरुचेतनः ।

दिवःदासस्य । सत्पतिः ॥ १९ ॥

अयमग्निः आ अगामि अस्माभिःस्तुतिभिरभ्यगम्यत कीदृशःभारतः इविषांभर्ता दि-
वोदासस्य एतत्संज्ञस्यराज्ञः वृत्रहा वृत्राणांशत्रूणांहन्ता पुरुचेतनः पुरुणांबहुनांचेतयिताज्ञाता
सर्वज्ञइत्यर्थः सत्यतिः सतांयजमानानांपालयिता ॥ १९ ॥

१९. स्तुतियों के द्वारा हम लोग अग्नि का अभिगमन करते हैं।
अग्नि हवि के स्वामी, दिवोदास राजा के शत्रुओं को विनष्ट करनेवाले,
सर्वज्ञ और यजमानों के पालक हैं।

सहिविश्वातिपार्थिवारयिदाशान्महित्वना ।

वन्वन्नवातोअस्तृतः ॥ २० ॥ २४ ॥

सः । हि । विश्वा । अति । पार्थिवा । रयिम् । दाशत् । महित्वना ।
वन्वन् । अवातः । अस्तृतः ॥ २० ॥ २४ ॥

सहि सखत्वग्निः विश्वा विश्वानिसर्वाणि पार्थिवा पृथिव्यांभवानिभूतजातानि महि-
त्वना महत्त्वेनस्वमहिम्ना अतिक्रामन् रयिं धनं दाशत् अस्मभ्यंददातु यद्वा विश्वं सर्वं पार्थिवं
पृथिव्यां विद्यमानंधनं अतिशयेन दाशददातु कीदृशोग्निः महित्वना महत्त्वेनतेजसा वन्वन्
काष्ठानिशत्रून्वाहिसन् अवातः अन्यैःशत्रुभिरप्रतिगतः अस्तृतः केनाप्यर्हिसितः ॥ २० ॥

२०. अग्नि अपनी महिमा के द्वारा हम लोगों को सम्पूर्ण पार्थिव धन
(भूतजात) प्रचुर परिणाम में प्रदान करें। अग्नि अपने तेज से शत्रुओं
या काष्ठों के विनाशक, शत्रुओं के द्वारा अजेय और किसी के भी द्वारा
अर्हिसित हैं।

॥ इतिचतुर्थस्यपञ्चमेचतुर्विंशोवर्गः ॥ २४ ॥

सप्रत्नवन्नवीयसाग्नेद्युम्नेनसंयता । बृहत्तन्थभानुना ॥ २१ ॥

सः । प्रत्नवत् । नवीयसा । अग्ने । युम्नेन । सम्ध्यता । बृहत् ।
तन्थ । भानुना ॥ २१ ॥

हेअग्ने यःपूर्वोक्तगुणविशिष्टः सतादृशस्त्वं प्रत्नवत् प्रत्नेनपुराणेन नवीयसा नवतरेण युम्ने-
नद्योतमानेन संयता संगच्छता सम्यग्व्याप्नुवता भानुना तेजसा बृहन्महदन्तरिक्षं तन्थ विस्ता-
रयसि ॥ २१ ॥

२१. हे अग्नि, तुम प्राचीनवत् नवीन दीप्ति-द्वारा इस विस्तीर्ण
अन्तरिक्ष को विस्तारित करते हो।

अथद्वार्विंशी-

प्रवःसखायोअमयेस्तोमंयज्ञंचधृष्णुया । अर्चगायचवेधसे ॥ २२ ॥

प्र । वः । सखायः । अग्रये । स्तोमम् । यज्ञम् । च । धृष्णुः ।
अर्च । गाय । च । वेधसे ॥ २२ ॥

हेसखायः समानख्यानाः ऋत्विजः वीर्यं धृष्णुया शत्रूणां धर्षकाय वेधसे विधात्रे अ-
ग्रये स्तोमं स्तोत्रं गाय गायत तथा यज्ञं यजनसाधनं हविश्च प्रार्चय प्रयच्छ ॥ २२ ॥

२२. हे मित्रभूत ऋत्विग्गण, तुम लोग शत्रुहन्ता और विधातास्वरूप
अग्नि का स्तोत्र गान करो एवम् यज्ञसाधन हव्य प्रदान करो ।

सहियोमानुषायुगासीदद्भोताकविक्रतुः ।

दूतश्चहव्यवाहनः ॥ २३ ॥

सः । हि । यः । मानुषा । युगा । सीदत् । होता । कविक्रतुः ।

दूतः । च । हव्यवाहनः ॥ २३ ॥

सहि सखत्वग्निः सीदत् सीदतु अस्मदीयेयज्ञे बर्हिष्युपविशतु योभिः होता देवानामाह्वाता
कविक्रतुः क्रान्तप्रज्ञः मानुषायुगा मानुषाणियुगानिमनुष्यसंबन्धिनो यज्ञार्हान्कालविशेषान् ये-
षु यागा अनुष्ठीयन्ते अत्यन्तसंयोगे द्वितीया एतावन्तकालं देवानां दूतः सहव्यवाहनो हविषां वो-
ढाच भवति ॥ २३ ॥

२३. वह अग्नि हमारे यज्ञ में कुशों के ऊपर उपवेशन करें, जो अग्नि
देवों के आह्वाता, अतिशय बुद्धिमान्, मनुष्य-सम्बन्धी यज्ञकाल में देवों
के दूत और हव्य के वाहक हैं ।

ताराजानां शुचिर्व्रतादित्यान्मारुतंगुणम् ।

वसो यक्षि इह रोदसी ॥ २४ ॥

ता । राजाना । शुचिर्व्रता । आदित्यान् । मारुतम् । गुणम् ।

वसो इति । यक्षि । इह । रोदसी इति ॥ २४ ॥

ता तौ प्रसिद्धौ राजाना राजमानौ शुचिर्व्रता शुचिकर्माणौ मित्रावरुणौ आदित्यान्दि-
वेऽपुत्रान् धात्रादीन् मारुतंगणं मरुतांसंधंच रोदसी यावापृथिव्यौ च एतान् देवान् हेवसो वा-
सकाग्ने इहास्मिन् यज्ञे यक्षि यज ॥ २४ ॥

२४. हे गृहप्रदाता अग्नि, तुम इस यज्ञ में प्रसिद्ध, राजमान, सुन्दर
कर्म करनेवाले मित्रावरुण, अदितिपुत्र, मरुद्गण और यावा-पृथिवी का
यजन करो ।

अथपञ्चविंशी-

वसति अग्ने संदृष्टि रियते मर्त्याय । ऊर्जो न पादमृतस्य ॥ २५ ॥ २५ ॥

वस्वी । ते । अग्ने । समृद्धिः । इषयते । मर्त्याय । ऊर्जः ।
नपात् । अमृतस्य ॥ २५ ॥ २५ ॥

हेऊर्जनपाव बलस्यपुत्राग्ने अमृतस्य मरणरहितस्य ते तव संदृष्टिः दीप्तिः वस्वीवास्यित्री प्रशस्येत्यर्थः सा मर्त्याय मनुष्याय यजमानाय इषयते इषमन्मिच्छति ददातीत्यर्थः ॥ २५ ॥

२५. हे बलपुत्र अग्नि, तुम मरणरहित हो। तुम्हारी प्रशस्त दीप्ति मनुष्य यजमानों को अन्न प्रदान करती है।

॥ इतिचतुर्थस्यपञ्चमेपञ्चाविंशोवर्गः ॥ २५ ॥

कत्वादाअस्तुश्रेष्ठोद्यत्वावन्वन्त्सुरेक्णाः । मर्तआनाशसुवृक्तिम् ॥ २६ ॥

कत्वा । दाः । अस्तु । श्रेष्ठः । अद्य । त्वा । वन्वन् । सुवृक्ताः ।
मर्तः । आनाश । सुवृक्तिम् ॥ २६ ॥

हेअग्ने अघेदानीं कत्वा कर्मणा परिचरणात्मना त्वा त्वां वन्वन् संभजन् दाः हविषि दातायजमानः श्रेष्ठोतिशयेनप्रशस्योस्तु सुरेक्णाः शोभनघनश्चास्तु तथा समर्तोमनुष्यः सुवृक्तिं त्वद्विषयां सुष्ठुतिं च आनाश व्याप्नोतु तव सर्वदास्तोताभवत्वित्यर्थः ॥ २६ ॥

२६. हे अग्नि, आज हवि देनेवाले यजमान परिचरण कर्म-द्वारा तुम्हारा संभजन करके अतिशय प्रशंसनीय और शोभन घनवाले हों। वह मनुष्य तुम्हारी स्तुति का सर्वदा स्तोता हो।

तेतेअग्नेत्वोताइषयन्तोविश्वमायुः ।

तरन्तोअर्योअरातीवन्वन्तोअर्योअरातीः ॥ २७ ॥

ते । ते । अग्ने । त्वाऽऊताः । इषयन्तः । विश्वम् । आयुः । तरन्तः ।
अर्यः । अरातीः । वन्वन्तः । अर्यः । अरातीः ॥ २७ ॥

हेअग्ने ते त्वदीयाः ये त्वांस्तुवन्ति ते स्तोतारः त्वोतास्त्वयाऊतारक्षिताः अतएव इषयन्तः इषमात्मनइच्छन्तःसन्तः विश्वं सर्वं आयुरन्तं लभन्तइतिशेषः आयुरेववाशतवर्षलक्षणमिषयन्तः इच्छन्तः प्राप्नुवन्तीतिशेषः तथाअर्यः अरातीरभिगन्त्रीःअरातीः काश्चिच्छत्रुसेनाः तरन्तः अतिक्रामन्तः अर्योभिगन्त्रीः अरातीः काश्चनशत्रुसेनाः वन्वन्तोर्हिसंवत्स्रं भवन्तीतिशेषः ॥ २७ ॥

२७. हे अग्नि, तुम्हारे स्तोता लोग तुम्हारे द्वारा रक्षित होते हैं, वे सब अभिलाषी होकर सम्पूर्ण आयु और अन्न प्राप्त करते हैं। वे आक्रमण-कारी शत्रुओं को पराजित और विनष्ट करते हैं।

अथाष्टाविंशी—

अ॒ग्निस्ति॒ग्मेन॑ शो॒चिषा॒यास॑ द्वि॒श्व॒न्य॑ ३॒त्रिण॑म् ।

अ॒ग्निर्नो॑ वनते॒र॒यिम् ॥ २८ ॥

अ॒ग्निः । ति॒ग्मेन॑ । शो॒चिषा॑ । या॒सत् । वि॒श्वम् । नि । अ॒त्रिण॑म् ।

अ॒ग्निः । नः । वन॑ते । र॒यिम् ॥ २८ ॥

अयमग्निः तिग्मेन तीक्ष्णेन शोचिषा तेजसा विश्वं सर्वं अत्रिणमचारं राक्षसादिकं नियासजिह्वन्तु अपिच नोस्मभ्यमग्निः रयिं धनं वनते ददातु ॥ २८ ॥

२८. अग्नि अपने तीक्ष्ण तेज के द्वारा सब वस्तुओं के भोजनकर्ता, राक्षसों के संहारकर्ता और हम लोगों के धन-प्रदाता हैं।

सु॒वीरं॑ र॒यिमा॑भ॒र॒जात॑वेदो॒विच॑र्षणे । ज॒हिर॑क्षाँसि॒सुक्र॑तो ॥ २९ ॥

सु॒वीर॑म् । र॒यिम् । आ । भ॒र । जा॒त॑वेदः । वि॒च॑र्षणे । ज॒हि ।

रक्षाँ॑सि । सु॒क्र॒तो॒ इति॑ सु॒क्र॒तो ॥ २९ ॥

हेजातवेदः जातप्रज्ञान जातधनवा विचर्षणे विशेषेणद्रष्टरग्रे सुवीरं शोभनैःवीरैः पुत्रपौत्रादिभिरुपेतं रयिं धनं आभर आहर तथा हेसुक्रतो सुकर्मन्त्रग्रे रक्षांसिच जहि विनाशय ॥ २९ ॥

२९. हे जातवेदा अग्नि, तुम शोभन पुत्र-पौत्रादि से युक्त धन आहरण करो। हे शोभन कर्म करनेवाले तुम राक्षसों का विनाश करो।

अथाविंशी—

त्वंनः॑ पा॒ह्यंह॑सो॒जात॑वेदोअघाय॒तः । रक्षा॑णोब्रह्मणस्कवे ॥ ३० ॥ २६ ॥

त्वम् । नः । पा॒हि । अ॒ह॑सः । जा॒त॑वेदः । अ॒घ॒य॒तः । रक्ष॑ ।

नः । ब्र॒ह्म॒णः । क॒वे ॥ ३० ॥ २६ ॥

हेजातवेदस्त्वचोस्मान् अहसः पापात् पाहि रक्ष तथा हेब्रह्मणस्कवे स्तुतिरूपस्यमन्त्र-स्यकवे कावयितः शब्दयितरग्रे अग्निर्हिशब्दमुत्पादयति तथाच स्मर्यते—मनःकायाग्निमाहन्ति-सप्रेरयतिमारुतं । मारुतस्तूरसिचरन्मन्दंजनयतिस्वरमिति । तादृशाग्रे अघायतः अघमनर्थं अस्माकमिच्छतः शत्रोश्च नोस्मान्नक्ष ॥ ३० ॥

३०. हे जातवेदा, तुम पाप से हम लोगों की रक्षा करो। हे स्तुति-रूपमन्त्रों के कर्ता अग्नि, तुम विद्वेषकारियों से हमारी रक्षा करो।

॥ इतिचतुर्थस्यपञ्चमेषाद्विंशोवर्गः ॥ २६ ॥

अथैकविंशी-

यो नो अग्ने दुरेव आमर्तो वधाय दाशति । तस्मान्नः पाह्यंहसः ॥ ३१ ॥

यः । नः । अग्ने । दुःएवः । आ । मर्तः । वधाय । दाशति ।

तस्मात् । नः । पाहि । अंहसः ॥ ३१ ॥

हे अग्ने दुरेवो दुष्टाभिमायो यो मर्तो मनुष्यः वधाय स्वस्यायुधाय नोस्मान् आदाशति अभिप्रयच्छति आयुधेनास्मान् हन्तीत्यर्थः तस्मान्मनुष्यात् अंहसः पापाच्च नोस्मान्पाहिरक्षाः ॥ ३१ ॥

३१. हे अग्नि, जो मनुष्य दुष्ट अभिप्राय से हम लोगों को मारने के लिए आयुध प्रदर्शित करता है अर्थात् आयुध-द्वारा हमारी हिंसा करता है, उस मनुष्य से और पाप से तुम हमारी रक्षा करो ।

त्वं तं देव जिह्वया परिबाधस्व दुष्कृतम् । मर्तो यो नो जिघांसति ॥ ३२ ॥

त्वम् । तम् । देव । जिह्वया । परि । बाधस्व । दुःकृतम् ।

मर्तः । यः । नः । जिघांसति ॥ ३२ ॥

हे देव द्योतमानाग्ने त्वं तं वक्ष्यमाणं दुष्कृतं दुष्कर्मकारिणं मनुष्यं जिह्वया ज्वालाया परिबाधस्व सर्वतो जिह्वया यो मर्तो मनुष्यः नोस्मान् जिघांसति हन्तुमिच्छति ॥ ३२ ॥

३२. हे द्युतिमान् अग्नि, जो मनुष्य हम लोगों को मारने की इच्छा करता है, उस दुष्कर्मकारी मनुष्य को तुम ज्वाला-द्वारा परिबाधित करो ।

भरद्वाजाय सप्रथः शर्मयच्छ सहन्त्य । अग्ने वरेण्यं वसु ॥ ३३ ॥

भरतृद्वाजाय । सप्रथः । शर्म । यच्छ । सहन्त्य ।

अग्ने । वरेण्यम् । वसु ॥ ३३ ॥

हे सहन्त्य शत्रूणां भिन्नवितरग्ने भरद्वाजाय मध्यमृषये सप्रथः सर्वतः पृथुविस्तीर्णं शर्म सुखं गृह्णा यच्छ देहि तथा वरेण्यं वरणीयं वसु धनं च देहि ॥ ३३ ॥

३३. हे शत्रुओं को अभिभूत करनेवाले अग्नि, तुम हमें अर्थात् भरद्वाज ऋषि को विस्तीर्ण (विपुल) सुख अथवा गृह प्रदान करो और वरणीय धन भी दो ।

पौर्णमास्यामाग्नेयाज्यभागस्यानुवाक्या अग्निर्वृत्राणि जघनदिति पूर्वस्याज्यभागस्यानुवाक्ये इति । इष्टिपशुसोमेषु च यत्र वृधन्वन्तौ पुष्टिमन्तावित्यादि-विशेषविधिर्न दृश्यते तत्र सर्वत्र एषैव मथमाज्यभागानुवाक्या उपसद्याग्नेयस्यैषानुवाक्या सायंकालीनस्य तु एषैव याज्या सूत्रितं च—अग्निर्वृत्राणि जघनद्यजप्रश्नयै हेति विपर्यासो याज्यानुवाक्यानामिति ।

सैषाचतुर्विंशी-

अग्निर्वृत्राणि जङ्घनद्रविणस्युर्विपन्यया । समिद्धः शुक्रआहुतः ॥ ३४ ॥

अग्निः । वृत्राणि । जङ्घनत् । द्रविणस्युः । विपन्यया ।

समिद्धः । शुक्रः । आहुतः ॥ ३४ ॥

विपन्यया स्तुत्या स्तूपमानः द्रविणस्युर्द्रविणधनंस्तोतृणां इच्छन् यद्वा हविलक्षणं धनमात्मन इच्छन् अग्निर्वृत्राण्यावरकाणि रक्षःप्रभूतोनि तमांसिवाजं धनम् भृशं हन्तु कीदृशोऽग्निः समिद्धः सम्यग्दीप्तः अतएव शुक्रः शुक्लवर्णः आहुतः हविर्भिरभिहुतः ॥ ३४ ॥

३४. भली भाँति से दीप्त; अतएव शुक्लवर्ण और हवि-द्वारा आहुत अग्नि स्तुति से स्तूपमान होकर हवि की इच्छा करते हैं। अग्नि शत्रुओं का अथवा अन्धकार का विनाश करें।

गर्भमातुः पितुष्पिताविदियुतानो अक्षरे ।

सीदन्तस्य योनिमा ॥ ३५ ॥ २७ ॥

गर्भे । मातुः । पितुः । पिता । विदियुतानः । अक्षरे । सीदन् ।

ऋतस्य । योनिम् । आ ॥ ३५ ॥ २७ ॥

अत्रमातृपितृशब्दाभ्यां भूयैश्चाभिधीयेते द्यौः पिता पृथिवीमातेति श्रुतेः मातुर्भूम्याः गर्भे गर्भस्थाने मध्ये अक्षरेक्षरणरहिते वेद्याख्ये स्थाने विदियुतानः विशेषेण दीप्यमानः पितुः पिताद्युलोकस्य पालयिता हविषांप्रदानेन एवं भूतोऽग्निः ऋतस्य यज्ञस्य योनिं उत्तरवेद्याख्यधिष्ठानं सप्तम्यर्थे द्वितीया आसीदन् उत्तरवेद्यामुपविशन् अग्निर्वृत्राणि जंघनदित्यन्वयः ॥ ३५ ॥

३५. माता पृथिवी की गर्भस्थानीय और क्षरणरहित वेदी पर अग्नि विद्युतिमान् होते हैं और हवि-द्वारा युलोक के पालक अग्नि यज्ञ-की उत्तर वेदी पर उपविष्ट होकर शत्रुओं का विनाश करते हैं।

॥ इति चतुर्थस्य पञ्चमे सप्तविंशोऽवर्गः ॥ २७ ॥

अथ षट्त्रिंशी-

ब्रह्मप्रजावदामरजातवेदो विचर्षणे । अग्ने यद्दीदयद्विवि ॥ ३६ ॥

ब्रह्म । प्रजावत् । आ । अग्ने । जातवेदः । विचर्षणे ।

अग्ने । यत् । दीदयत् । दिवि ॥ ३६ ॥

हेजातवेदःजातानांवेदितः विचर्षणे विशेषेणद्रष्टरमे प्रजावत् पुत्रपौत्रसहितं ब्रह्मानमाभर
आहरः यद्ब्रह्म दिविद्युलोके दीदयद्दीप्यते देवेषु मध्येयत्प्रशस्तमन्नं राजते तदाहरेत्यर्थः ॥ ३६ ॥

३६. हे सर्वदर्शी जातदेवा, तुम पुत्र-पौत्रों के साथ उस अन्न का
आनयन करो, जो अन्न द्युलोक में देवों के मध्य में प्रशस्त अन्न होकर
शोभमान हो।

उपत्वारण्वसंदृशंप्रयस्वन्तःसहस्कृत । अग्नेससृज्महेगिरः ॥ ३७ ॥

उप । त्वा । रण्वऽसन्दृशम् । प्रयस्वन्तः । सहऽस्कृत ।

अग्ने । ससृज्महे । गिरः ॥ ३७ ॥

हेसहस्कृत सहसा बलेनोत्पन्नाग्ने प्रयस्वन्तःहविर्लक्षणान्वन्तोवयं रण्वसन्दृशं
रमणीयसंशर्शनस्तोतव्यसंदर्शनंवात्वा त्वां उप प्रति गिरः स्तुतीः ससृज्महे विसृजामः उच्चा-
रयामइत्यर्थः ॥ ३७ ॥

३७. हे बल-द्वारा उत्पाद्यमान अग्नि, तुम्हारा दर्शन अत्यन्त रमणीय
है। हवीरूप अन्न लेकर हम लोग तुम्हारे समीप स्तोत्रों का उच्चारण
करते हैं।
अथाष्टविंशी-

उपच्छायामिवघृणेरगन्मशर्मतेव्यम् । अग्नेहिरण्यसन्दृशः ॥ ३८ ॥

उप । छायांऽइव । घृणैः । अगन्म । शर्म । ते । व्यम् ।

अग्ने । हिरण्यऽसन्दृशः ॥ ३८ ॥

हेअग्ने हिरण्यसन्दृशः हितरमणीयतेजसः हिरण्यवदरोचमानतेजसोवा घृणेर्दीप्तिरस्य ते त-
व शर्म शरणं आश्रयणं उपागन्म उपगच्छाम तत्रदृष्टान्तः छायामिव यथाधर्मात्ताः संतप्ताः
छायामुपगच्छन्ति तद्वत् ॥ ३८ ॥

३८. हे अग्नि, तुम्हारा तेज सुवर्ण की तरह रोचमान है और तुम
दीप्तिसम्पन्न हो। हम लोग तुम्हारी शरण में उसी तरह प्राप्त होते हैं,
जैसे कि धर्मात्ता पुरुष छाया का आश्रय ग्रहण करता है।

उपसदिप्रातःकालस्याग्नेयस्यउग्रइवेतियाज्या सायंकालीनस्यत्वैषैवानुवाक्या सूत्रितं
च-अग्निर्वृत्राणिजघनद्यउग्रइवशर्यहेति ।

सैषात्रैकोनचत्वारिंशी-

यउग्रइवशर्यहातिग्मशृङ्गेनवंसंगः । अग्नेपुरोरुरोजिथ ॥ ३९ ॥

यः । उग्रऽइव । शर्यऽहा । तिग्मऽशृङ्गः । न । वंसंगः ।

अग्ने । पुरः । रुरोजिथ ॥ ३९ ॥

योग्निः उग्रइव उद्गीर्णबलोधन्वीव शर्यहा शर्यैर्बाणैः शत्रूणांहन्ता तिग्मशृंगोनवंसगः तीक्ष्णशृंगोवननीयगतिर्वृषभइव हेअग्ने सत्वं पुरः आंसुरीस्तिस्रःपुरीः रुरोजिथ भग्नवानसि हृद्रोवाएषयदग्निरिति श्रुतेः । रुद्रकृतमपित्रिपुरदहनं अग्निकृतमेवेत्यग्निःस्तूयते यद्वा त्रिपुरदहनसाधनभूतेबाणे अग्नेरनीकत्वेनावस्थानात् अग्निःपुराणिभग्नवानित्युच्यते देवासुरावाएषुलोकेषुसमयतैतेत्यादिकंब्राह्मणमनुसन्धेयं ॥ ३९ ॥

३९. अग्नि प्रचण्ड बलशाली घानृष्क की तरह बाणों-द्वारा शत्रुओं के हन्ता हैं और तीक्ष्ण शृङ्ग वृषभ की तरह हैं । हे अग्नि तुमने त्रिपुरासुर के तीनों पुरों को भग्न किया है ।

अग्निमन्थनेजायमानेग्नौआयंहस्तेइत्येषानुवाक्या सूत्रितं च—आयंहस्तेनखादिनमित्यर्ध-र्चआरमेदिति ।

अथचत्वारिंशी—

आयंहस्तेनखादिनं शिशुं जातं न विभ्रति विशामग्निस्त्वं ध्वरम् ॥ ४० ॥ २८ ॥

आ । यम् । हस्ते । न । खादिनम् । शिशुम् । जातम् । न ।

विभ्रति । विशाम् । अग्निम् । सुऽअध्वरम् ॥ ४० ॥ २८ ॥

मन्थनोत्पन्नं यमग्निं शिशुं जातं जातं पुत्रमिव हस्ते आ विभ्रति हस्तेष्वभिमुखं धारयन्त्यध्वर्यवः पूर्वो न शब्दः पुरस्तादुपचारोप्युपमार्थीयः खादिनं भक्षकं व्याघ्रादिमिव यथा तं विभ्रतः पुरुषा अवहिताः तथा भूता इत्यर्थः यद्वा नेतिसंप्रत्यर्थे संप्रतीदानीं खादिनं हविषां भक्षकं यमग्निं हस्ते धारयन्ति विशां जनानां स्वध्वरं शोभनयागस्य निष्पादकं तमग्निं हे ऋत्विजः परिचरतेति शेषः ॥ ४० ॥

४०. अध्वर्यु लोग अरणिमन्थन से उत्पन्न जिस सद्योजात अग्नि को पुत्र की तरह हाथ में यानी अभिमुख धारण करते हैं, उस हव्य-भक्षक और मनुष्यों के शोभन यज्ञ के निष्पादक अग्नि का हे ऋत्विक्गण तुम लोग परिचरण करो ।

॥ इति चतुर्थस्य पञ्चमेष्टाविंशो वर्गः ॥ २८ ॥

अग्निमन्थने जातस्याग्ने आहवनीये प्रहरणसमये प्रदेवं देववीतय इति द्वे चोनुवक्तव्यः सूत्रितं च—प्रदेवं देववीतय इति द्वे अग्निनाग्निः सभिध्यत इति ।

तत्र प्रथमा सूक्ते एकचत्वारिंशी—

प्रदेवं देववीतये भरता वसुवित्तमम् । आस्वे योनौ निषीदतु ॥ ४१ ॥

प्र । देवम् । देववीतये । भरत । वसुवित् । त्तमम् । आ ।

स्वे । योनौ । नि । सिदतु ॥ ४१ ॥

हेअध्वर्यवः देवं द्योतमानं वसुवित्तमं वसूनां धनानां वेदयितारं लंघयितारमग्निं प्रभरत प्रहरत आहवनीयेग्नौ प्रक्षिपत किमर्थं देववीतये देवानां भक्षणार्थं तथाच ब्राह्मणं—प्रदेवदेववी-
तयेभरतावसुवित्तममितिप्रहियमाणायामिच्छपायधज्ञेभिरूपंतत्समुद्धमास्वेयोनौनिषीदत्तित्येष-
हवाअस्यस्वोयोनिर्यदग्निरग्नेरिति । सचाम्निः स्वेयोनौ कारणे स्थाने आहवनीयेआनिषीदतु
अग्निनिषण्णोभवतु ब्राह्मणंचभवति—एषवाअस्यस्वोयोनिर्यदग्निरग्नेरिति ॥ ४१ ॥

४१. हे अध्वर्युगण, तुम लोग देवों के भक्षणार्थ आहवनीय अग्नि में
प्रक्षेप करो। अग्नि द्युतिमान् और धनों के ज्ञाता हैं। अग्नि अपने आहव-
नीय स्थान में उपवेशन करें।

आजातं जातवेदसि प्रियं शिशीतातिथिम् । स्योने आगृहपतिम् ॥ ४२ ॥

आ । जातम् । जातवेदसि । प्रियम् । शिशीत । अतिथिम् ।
स्योने । आ । गृहपतिम् ॥ ४२ ॥

हेअध्वर्यवः जातं प्रादुर्भूतमतिथिं लुप्तोपमेतव अतिथिमिवप्रियं अतएव गृहपतिं गृहा-
णांस्वामिनमग्निं जातवेदसि जातप्रज्ञे स्योने सुखकरे आहवनीयेग्नौ आशिशीत अन्तर्णीतिण्य-
र्थस्यशीङ्गपतद्रूपं शाययत स्थापयत यद्वा शैङ्गतावित्यस्यछान्दसंरूपं गमयत प्रापयतेत्यर्थः
शोतनूकरणेइत्यस्यवारूपं श्यत तीक्ष्णीकुरुतसंस्कुरुत प्रहरतेतियावत् द्वितीयआकारःभूरकः
जातइतरोजातवेदाइतरइत्यादिकंब्राह्मणमन्त्रान्नसन्धेयम् ॥ ४२ ॥

४२. हे अध्वर्युओ, प्रादुर्भूत, अतिथि की तरह प्रिय और गृहस्वामी
अग्नि को ज्ञानप्रदायक और सुखकर आहवनीय अग्नि में संस्थापित
करो।

अग्नेयुक्ष्वाहियेतवाश्वासोदेवसाधवः । अरंवहन्ति मन्यवे ॥ ४३ ॥

अग्ने । युक्ष्व । हि । ये । तव । अश्वासः । देव । साधवः ।
अरम् । वहन्ति । मन्यवे ॥ ४३ ॥

हेदेव द्योतमानाग्ने तान्श्वान् युक्ष्व आत्मीयेरथेयोजय ये तव त्वदीयाः साधवः सा-
धकाः सुशीलावा अश्वासोश्वाः अरं अलंपर्याप्तं वहन्ति किमर्थं मन्यवे मन्यतेयष्टव्यत्वेनदे-
वानन्नेतिमन्युर्यागस्तदर्थं तान्श्वान्रथेयुक्ष्वेत्यर्थः हितलु ॥ ४३ ॥

४३. हे द्युतिमान् अग्नि, तुम उन समस्त सुशील अश्वों को अपने
रथ में युक्त करो, जो तुम्हें यज्ञ के प्रति पर्याप्त रूप से वहन करते हैं।

अथचतुश्चत्वारिंशी-

अच्छानोयाहावहाभिप्रयांसिवीतये । आदेवान्सोमपीतये ॥ ४४ ॥

अच्छ । नः । याहि । आ । वह । अभि । प्रयांसि ।

वीतये । आ । देवान् । सोमऽपीतये ॥ ४४ ॥

हेअग्ने नोस्मान् अच्छाभिमुख्येनायाहि आगच्छ तथा प्रयांसि हविलक्षणान्यन्नान्यभि-
लक्ष्य देवानावह किमर्थं वीतये तेषांहविषांस्वादनार्थं तथा सोमपीतये सोमपानार्थं च तान्दे-
वानावह ॥ ४४ ॥

४४. हे अग्नि, तुम हमारे अभिमुख आगमन करो । हव्य-भोजन
और सोमपान करने के लिए तुम देवों का आनयन करो ।

उदग्नेभारतद्युमदजस्त्रेणदविद्युतत् । शोचाविभाह्यजर ॥ ४५ ॥ २९ ॥

उत् । अग्ने । भारत् । द्युमत् । अजस्त्रेण । दविद्युतत् ।

शोच । वि । भाहि । अजर ॥ ४५ ॥ २९ ॥

हेभारत हविषांभर्तृरग्ने उच्छोच उद्वततरंदीप्यस्व तदेवविवृणोति हेअजर जरारहिताग्ने
दविद्युतत् भशद्योतमानस्त्वं द्युमत् द्युमतादीप्तिमता सुपांसुलुगितितृतीयायालुक् अजस्त्रेणा-
विच्छेदेनतेजसा विभाहि विशेषेणकाशयस्व यद्वा भातिरत्रांतर्णीतण्यर्थः त्वं प्रथममुद्दीप्यस्व
पश्चादालीयेनतेजसा सर्वजगत्प्रकाशयेतियोजनीयम् ॥ ४५ ॥

४५. हे हव्यवाहक अग्नि, तुम अत्यन्त ऊर्ध्वतेज होकर दीप्यमान
होओ । हे जरारहित अग्नि, तुम अजस्र द्युतिमान् तेज से प्रकाशित होओ ।
तुम पहले उद्दीप्त होओ और पश्चात् अपने तेज से सम्पूर्ण जगत् को
प्रकाशित करो । ॥ इतिचतुर्थस्यपञ्चमेऽकोनविंशोवर्गः ॥ २९ ॥

अथषट्चत्वारिंशी-

वीतीयोदेवमर्तोदुवस्येदग्निमीळीताध्वरेहविष्मान् ।

होतारंसत्ययजंरोदस्योरुत्तानहस्तोनमसाविवासेत् ॥ ४६ ॥

वीती । यः । देवम् । मर्तः । दुवस्येत् । अग्निम् । ईळीत् । अध्वरे ।

हविष्मान् । होतारम् । सत्ययजम् । रोदस्योः । उत्तानहस्तः ।

नमसा । आ । विवासेत् ॥ ४६ ॥

योमर्तोमनुष्योहविष्णान् हविर्भिर्युक्तोयजमानोवीती वीत्याकान्तेन हविल्लक्षणोनामेन
यंकंचनदेवं दुवस्येव परिचरेत्तस्मिन्नध्वरे यज्ञे अग्निमीलीत स्तुवीत सर्वेषुमागेष्वग्निः पूषत-
इत्यर्थः कीदृशमग्निं रोदस्योर्धावापृथिव्योर्लोकद्वये वर्तमानानां होतारमाह्वतारं सत्ययज्ञं सत्ये-
न अवितथेन हविषा यष्टारं किंचार्ययजमानः ईदृशमग्निं उत्तानहस्तः कृताञ्जलिपुटः सन्नम-
सा नमस्कारेण हविषावा आविवासेत् परिचरेत् ॥ ४६ ॥

४६. हवि से युक्त जो यजमान हविल्लक्षण अन्न-द्वारा जिस किसी
धैवता की परिचर्या करता है, उस यज्ञ में भी अग्नि स्तुत होते हैं अर्थात्
अग्नि की पूजा सब यज्ञों में होती है। अग्नि द्यावा-पृथिवी में वर्तमान
देवों के आह्वानकर्त्ता और सत्य रूप हवि-द्वारा यष्टव्य है। यजमान लोग
बद्धाञ्जलि होकर नमस्कार-पूर्वक ऐसे अग्नि की परिचर्या करें।

आतेअग्रऋचाहविर्हृदातृष्टमभरामसि ।

तेतेभवन्तुक्षणऋषभासोवशाउत ॥ ४७ ॥

आ । ते । अग्ने । ऋचा । हविः । हृदा । तृष्टम् । भरामसि ।

ते । ते । भवन्तु । उक्षणः । ऋषभासः । वशाः । उत ॥ ४७ ॥

अनयाध्ययनमशस्यतइत्याश्वलायनोमन्यते हेअग्ने तेतुभ्यंहृदा हृदयेन तष्टं संस्कृतं ऋ-
चा ऋग्यजुषेणवर्तमानं हविः ऋचमेवहविःकृत्वा आभरामसि आहरामः तेइतितच्छब्देन प्रकृतसु-
ग्रूपंहविःपराभूयते प्रतिनिर्दिश्यमानापेक्षयापुंस्त्वबहुत्वे ऋग्रूपंतद्धविः ते तुभ्यं उक्षणः उक्षाणः
सेचनसमर्थाः ऋषभासः ऋषभाः उतापिच वशाश्चभवन्तु ऋषभवशारूपेणपरिणतंसत् त्वद्ध-
क्षाणाय भवत्वितिशेषः ॥ ४७ ॥

४७. हे अग्नि, हम तुम्हें संस्कृत ऋक् रूप हव्य प्रदान करते हैं।
अर्थात् ऋचा को ही हव्य बनाकर प्रदान करते हैं। ऋक्स्वरूप
वह हवि तुम्हारे भक्षण के लिए संचनसमर्थ वृषभ और गौरूप में
परिणत हो।

अथाष्टाचत्वारिंशी-

अग्निदेवासोअग्नियमिन्धतेवृत्रहन्तमम् ।

येनावसून्याभृतावृह्वारक्षांसिवाजिनां ॥ ४८ ॥ ३० ॥

अग्निम् । देवासः । अग्नियम् । इन्धते । वृत्रहन्तमम् । येन ।

वसूनि । आभृता । वृह्वा । रक्षांसि । वाजिनां ॥ ४८ ॥ ३० ॥

अग्नियं मुख्यं वृत्रहन्तम् अतिशयेनवृत्रस्पहन्तारं इममग्निं देवासोदेवाः इन्धते दीपय-
न्ति येनाग्निना वसूनि असुरैरपहतानिधनानि हविल्लक्षणान्यचानिवा आभृताअसुरसकाशा-

यजमानाद्वा आहूतानि येनच वाजिना बलवताग्निना रक्षांसि यज्ञविरोधीनि वृह्णा वृढानि
हिंसितानि तमग्निमिन्धतइत्यन्वयः ॥ ४८ ॥

४८. जिस बलवन् अग्नि ने यज्ञविरोधक राक्षसों का संहार किया
है, जिस अग्नि ने असुरों के समीप से घन आहरण किया है, उस वृत्रहन्ता
प्रधान अग्नि को देवगण उद्दीप्त करते हैं।

॥ इतिचतुर्थस्यपञ्चमेशिवर्गः ॥ ३० ॥

वेदार्थस्यप्रकाशेनतमोहार्दनिवारयन् ।

पुमर्थीश्चतुरोदेयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ १ ॥

इतिश्रीमद्राजाधिराजपरमेश्वरवैदिकमार्गप्रवर्तकश्रीवीरबुक्कभूपालसाम्राज्यधुरंधरेणसाय-
णाचार्येणविरचितेमाधवीयेवेदार्थप्रकाशेऋक्संहिताभाष्येचतुर्थाष्टकेपञ्चमोऽध्यायःसमाप्तः ॥५॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥

यस्य निःश्वसितं वेदायो वेदेभ्योऽस्मिन् जगत् । निर्मेतमहं वन्दे विद्यातीर्थमहेश्वरम् ॥ १ ॥
चतुर्थाष्टके षष्ठोऽध्याय आरभ्यते षष्ठे मंडले द्वितीयेनुवाके प्रथमं सूक्तं व्याख्यातं तत्र पिवासोममिति पं-
चदशर्चं द्वितीयं सूक्तं भरद्वाजस्यार्षे त्रैष्टुभमैन्द्रमंत्याद्विपदाविष्टुर् तथा चानुक्रान्तं—पिबपंचोनेन्द्रं
त्रैष्टुभं द्विपदान्तमिति । अभिजितिमरुत्वतीयशस्त्रे एतन्निविद्धानं सूत्रितंच—पिवासोमंतमुष्टुही-
ति मध्यं दिन इति । समूह्ये दशरात्रेष्टुमेह निमरुत्वतीयशस्त्रे एतत्सूक्तं सूत्रितंच—पिवासोममभितम-
स्यद्यावापृथिवी इति । सूर्यस्तु नान्येकाहेमरुत्वतीये एतत्सूक्तं निविद्धानं सूत्र्यते हि—सूर्यस्तु ता-
यं शस्त्रकामः पिवासोममभीति । महाव्रतेऽपि मरुत्वतीये एतत्सूक्तं तथैव पंचमारण्यके सूत्रितंच—पि-
वासोममभियमुग्रतर्दः कया शुभासवयसः सनीला इति माध्यन्दिन सवने आद्यास्तिस्रो होतृमैत्राव-
रुणद्वाक्षणाच्छंसिनां प्रस्थितयाज्याः सूत्रितंच—पिवासोममभियमुग्रतर्द इति । तिस्रो वा ऋषि सो-
मकामं त्वाहुरिति ।

तत्र प्रथमा—

ॐ पिवा॒सोमं॑ म॒भियमु॑ग्रतर्द ऊ॒र्वग॑व्यं म॒हिगृ॑णान॒इन्द्र ।
वि॒योधृ॑ष्णो॒वधि॑षो वज्रहस्त॒विश्वा॑ वृ॒त्रम॑मि॒त्रिया॒शवो॑भिः ॥ १ ॥

पिब । सोमम् । अ॒भि । यम् । उ॒ग्र । तर्दः । ऊ॒र्वम् । ग॒व्यम् ।
म॒हि । गृ॒णानः । इ॒न्द्र । वि । यः । धृ॒ष्णो॒ इति । वधि॑षः ।
व॒ज्रह॒स्त । विश्वा॑ । वृ॒त्रम् । अ॒मि॒त्रिया॑ । शवः॑भिः ॥ १ ॥

हे उग्र उदूर्णवलेन्द्र गृणानः अंगिरोभिः स्तूयमानस्त्वं यंसोममभि उद्दिश्य पातुमित्यर्थः
महि महत् गव्यं गोसंबन्धि ऊर्वं पणिभिराहतं समूहं तर्दः प्रकाशितवानसि तदिहैसाकर्णा अ-
वप्रकाशनार्थः तंसोमं पिब पानंकुरु हे धृष्णो शत्रूणां धर्षक वज्रहस्त वज्रपाणे हे इन्द्र यस्त्वं शत्रो-
भिर्वलैः संहितः सन् विश्वा विश्वं वृत्रं आवरकं अमित्रिया अमित्रियशत्रुं अमित्रशब्दाद्विषी-
भैकयचनस्येयादेशः विवधिषः व्यवधीः सत्वं सोमं पिबेति संबन्धः ॥ १ ॥

१. हे युधतामुघ या प्रचण्ड बलशाली इन्द्र, अङ्गिराओं द्वारा स्तूयमान
होकर तुमने सोमपान करने के लिए पणियों द्वारा अपहृत गौओं को
प्रकाशित किया था । तुम सोमपान करो । हे शत्रुओं के विनाशक वज्रधर
इन्द्र, बल से युक्त होकर तुमने सम्पूर्ण शत्रुओं का विनाश किया है ।

अथद्वितीया—

सईपाहियऋजीषीतरुत्रोयःशिप्रवान्वृषभोयोमतीनाम् ।
योगोत्रभिद्वञ्जृद्योहरिष्ठाःसइन्द्रचित्राँअभितृन्धिवाजान् ॥ २ ॥

सः । ईम् । पाहि । यः । ऋजीषी । तरुत्रः । यः । शिप्रंश्वान् ।
वृषभः । यः । मतीनाम् । यः । गोत्रंभित् । वज्रंभृत् । यः ।
अरिःस्थाः । सः । इन्द्र । चित्रान् । अभि । तृन्धि । वाजान् ॥ २ ॥

हेइन्द्र ऋजीषी ऋजीषशब्देनगतरसःसोमोभिधीयते तद्वान् यस्त्वं तरुत्रः शत्रूणांवार-
कोसि यस्त्वं शिप्रवान् शोभनहनुरसि यस्त्वं मतीनां स्तोतृणां मन्यतेःस्तुतिकर्मणःकर्तरिक्कि-
न् वृषभः कामानांवर्षितासि सत्वं ई एनं सोमं पाहि पिब हेइन्द्र यस्त्वं वज्रधर वज्रधरोय-
स्त्वंगोत्रभित्गोत्राणांपर्वतानामिधानांवाभेत्तासि यस्त्वं हरिष्ठाः हर्योःस्थातासि हेइन्द्र सत्वं
चित्रान् विचित्रान् वाजान्चानि अभितृन्धि अस्मभ्यंपकाशय ॥ २ ॥

२. हे रसविहीन सोम के पानकर्त्ता इन्द्र, तुम शत्रुओं से त्राण करने-
वाले, शोभन कपोलवाले और स्तोताओं की कामना के पूरक हो। तुम
इस सोमरस का पान करो। हे इन्द्र, तुम वज्रधर, पर्वतों या मेघों के
विदारक और अश्वों के संयोजक हो। तुम हम लोगों के विचित्र अन्न को
प्रकाशित करो।

अथतृतीया—

एवापाहिप्रत्नथामन्दतुत्वाश्रुधिब्रह्मवावृधस्वोतगीर्भिः ।
आविःसूर्यंऋणुहिपीपिहीषोजहिशत्रूँरभिगाइन्द्रतृन्धि ॥ ३ ॥

एव । पाहि । प्रत्नस्था । मन्दतु । त्वा । श्रुधि । ब्रह्म ।
वृधस्व । उत । गीःभितिः । आविः । सूर्यम् । ऋणुहि । पीपिहि ।
इषः । जहि । शत्रून् । अभि । गाः । इन्द्र । तृन्धि ॥ ३ ॥

हेइन्द्रत्वं प्रत्नथा प्रत्नान्पुराणान्तोमान् यथाअपिबः तथा एवएवमिममस्मदीयंसोमं पाहि
पिब सच सोमस्त्वयापीतःसन् त्वा त्वां मन्दतु मदयतु ब्रह्म अस्माभिःकृतं स्तोत्रं श्रुधि शृणु
एवापिच गीर्भिः स्तुतिरूपाभिर्वाग्भिर्वृधस्व त्वंवर्धस्व अपिच सूर्यं सर्वस्यप्रेरकं देवं आवि-
ऋणुहि आविष्कुरु वयंसूर्ययथापश्येम तथाकुर्वित्यर्थः इषः अज्ञानिच पीपिहि अस्मभ्यंप्या-
यय शत्रून्स्मत्सपत्नान् जहि नाशय हेइन्द्र त्वंपिभिर्पद्मागाः अभितृन्धि प्रकाशय ॥ ३ ॥

३. हे इन्द्र, तुमने जैसे प्राचीन सोमरस पान किया था, वैसे ही हमारे इस सोमरस को पियो। यह सोमरस तुम्हें प्रसन्न करे। हमारे स्तोत्र को सुनो और स्तुतियों-द्वारा वर्द्धमान होओ। सूर्य को आविष्कृत करो। हम लोगों को अन्न भोजन कराओ। हमारे शत्रुओं का विनाश करो और पणियों-द्वारा अपहृत गीओं को प्रकाशित करो।

तेत्वा॒मदा॑बृ॒हदिन्द्र॒स्वधा॒वइ॒मेपी॒ताउ॒क्षय॑न्त॒द्युम॑न्तम् ।
म॒हाम॑नू॒नंत॒वसं॑विभू॒तिम॑त्स॒रासो॑जर्ह॒षन्त॒प्रसा॑हम् ॥ ४ ॥

ते । त्वा । मदा । बृहत् । इन्द्र । स्वधा॒वः । इमे । पीताः ।
उ॒क्षय॑न्त । द्यु॒मन्त॑म् । म॒हाम् । अ॒नून॑म् । त॒वस॑म् । वि॒भूति॑म् ।
म॒त्स॒रासः । ज॒र्ह॒षन्त॒ । प्र॒स॒हम् ॥ ४ ॥

हेस्वधावः अन्नवन्निन्द्र मदाः मदकराः तइमेपीताः सोमाः द्युमन्तं दीप्तिमन्तं त्वा त्वां बृहत्पत्यन्तं उक्षयन्तं सिंचयन्तु अपिच हेइन्द्र त्वां मत्सरासोमदकराः सोमाः जर्हषन्तं भृशं हर्षयन्तु कीदृशं महानं प्रभूतं अनूनं सर्वगुणैर्न्युनतारहितं संपूर्णमित्यर्थः तवसं प्रवृद्धं विभूतिं विभवन्तं प्रसाहं शत्रूणामभिभवितारं ॥ ४ ॥

४. हे अन्नवान् इन्द्र, तुम दीप्तिमान् हो। यह पिया गया मादक सोमरस तुम्हें अतिशय सिंचित करे। हे इन्द्र, यह मदकारक सोमरस तुम्हें अतिशय हर्षित करे। तुम महान्, निखिल गुणवान्, प्रवृद्ध, विभववान् और शत्रुओं को पराभूत करनेवाले हो।

अथपञ्चमी—

येभिः॒सूर्य॑मु॒षमै॑मन्द॒सानो॒वांस॒योप॑दृ॒ह्लानि॑दर्द्रत् ।
म॒हाम॑द्रि॒परि॑गाइन्द्र॒सन्तै॑नु॒त्थाअ॑च्युतं॒सद॑सः॒परि॑त्वात् ॥५॥१॥

येभिः । सूर्यम् । उ॒षस॑म् । म॒न्द॒सानः । अ॒वांसयः । अ॒प ।
दृ॒ह्लानि॑ । दर्द्रत् । म॒हाम् । अ॒द्रिम् । परि॑ । गाः । इन्द्र । सन्तम् ।
नु॒त्थाः । अ॒च्युत॑म् । स॒द॑सः । परि॑ । त्वात् ॥ ५ ॥ १ ॥

हेइन्द्र येभिः यैः सोमैः मन्दसानोमोदमानस्त्वं सूर्यं सर्वस्त्वेतरकं देवं उषसमुषोदेवतां च अवांसयः स्वस्थानेन्यवासयः अथवा सूर्योषसौ यथा तमांसि विवसयतस्तथा कार्षीः किंकुर्वन् दृह्लानि दृह्लानि तमांसि अपदर्द्रदपदारयन् किंच हेइन्द्र त्वं पणिभिरपहृतागाः परितस्तं परितोषियमानं महानं महान्तं अद्रिं पर्वतं नुत्थाः अनुदः कीदृशं स्वात् स्वकीयात् सदसः स्थानात् परि परितः अच्युतं अविचालितं विनाशरहितं स्थिरमित्यर्थः ॥ ५ ॥

५. हे इन्द्र, सोमरस से मोदमान होकर तुमने दूढ़ अन्धकार का भेदन किया है और सूर्य तथा उषा को अपने-अपने स्थान पर निवेशित किया है। तुमने अपने स्थान से अविचलित अर्थात् विनाश-रहित, स्थिर पर्वत को विदीर्ण किया है, जिस पर्वत के चारों तरफ पणियों-द्वारा अपहृत गौएँ वर्तमान थीं।

॥ इतिचतुर्थस्यषष्ठेप्रथमोवर्गः ॥ १॥

तव॑कृत्वा॒तव॑तदं॒सना॑भि॒रा॒मासु॑प॒क्व॑श॒च्या॒निदी॑धः ।

औ॒र्णो॒र्दुर॑उ॒स्त्रिया॑भ्यो॒विदृ॒होदु॒र्वाद्वा॑अ॒सृजो॒अङ्गि॑र॒स्वान् ॥ ६॥

तव॑ । कृत्वा॑ । तव॑ । तत् । दंसना॑भिः । आ॒मासु॑ । प॒क्वम् । श॒च्या ।

नि । दी॒धरि॑तिदीधः । औ॒र्णोः । दुरः॑ । उ॒स्त्रिया॑भ्यः । वि । दृ॒ह्वा ।

उत् । ऊ॒र्वात् । गाः । अ॒सृजः॑ । अ॒ङ्गि॑र॒स्वान् ॥ ६ ॥

हेइन्द्र तवकृत्वा त्वदीयप्राप्तया तवदंसनाभिः त्वदीयैःकर्मभिः शच्या सामर्थ्येन आमासु अपक्वासुगोषु पक्व परिणतं तत्पसिद्धंपयः निदीधः नितरांधारयसिअपिच हेइन्द्र त्वं उस्त्रियाभ्योगोभ्यः गानिर्गमयितुमित्यर्थः दृह्वा दृढानि बलेनपाषाणादिभिर्दृढीकृतानीत्यर्थः दुरोद्वाराणि व्यौर्णोः उद्धादितवानसि अंगिरस्वान्अंगिरोभिर्युक्तस्त्वं ऊर्वात् समूहात् गोष्ठादित्यर्थः गाः उदसृजः उदगमयः ॥ ६ ॥

६. हे इन्द्र, तुमने अपनी बुद्धि, कार्य और सामर्थ्य के द्वारा अपरिपक्व गौओं को परिणत दुग्ध प्रदान किया है अर्थात् अकाल में ही गौओं को क्षीरदायिनी बनाया है। हे इन्द्र, तुमने गौओं को बाहर आने के लिए पाषाणादि के दूढ़ द्वारों को उद्घाटित किया है। अङ्गिराओं के साथ मिलित होकर तुमने गौओं को गोष्ठ से उन्मत्त किया था।

प॒प्राथ॑क्षांमहि॒दंसो॑व्यु॒र्वीमु॑प॒द्यामृ॒ष्वोबृ॒हदि॑न्द्रस्त॒भायः॑ ।

अ॒धारयो॒रोद॑सी॒देव॑पु॒त्रेप्र॒त्नेमा॒तरा॑य॒ह्नीकृत॑स्य ॥ ७ ॥

प॒प्राथ॑ । क्षाम् । महि॑ । दंसः । वि । उ॒र्वीम् । उप॑ । द्याम् । ऋ॒ष्वः ।

बृ॒हत् । इन्द्र॑ । स्त॒भायः॑ । अ॒धारयः॑ । रोद॑सी इति । दे॒वपु॒त्रे

इति॑ दे॒वपु॒त्रे । प्र॒त्ने इति॑ । मा॒तरा॑ । य॒ह्नी इति॑ । कृत॑स्य ॥ ७ ॥

हेइन्द्र त्वं महि महता दंसः दंससा कर्मणा उर्वी विस्तीर्णां क्षां भूमिं विपप्राथविशेषेण पूरितवानसि प्रापूरणेइतिधातुः हेइन्द्र ऋष्वोमहांस्त्वं बृहत् बृहतीं द्यां दिवं उपस्तभायः उपस्तभासि निराज्वं वितिष्ठन्तोद्यौः यथानपतति इन्द्रस्तथाकरोतीत्यर्थः अपिच त्वं रोदसी द्यावापृथिव्यौ आधारयः षोषणैर्धारयसि कीदृश्यौ देवपुत्रे देवाःपुत्राययोस्ते प्रत्ने पुराणे मातरा मातरौनिर्ग्राभ्यो ऋतस्योदकस्य यज्ञस्यवा यही यह्यौमह्यौ यद्वा विश्वस्यमातरौ ऋतस्य प्रसृणः यही पुत्र्यौ यदुरित्यपत्यनामैतत् ॥ ७ ॥

७. हे इन्द्र, तुमने महान् कर्म-द्वारा विस्तीर्ण पृथिवी को विशेष प्रकार से पूर्ण किया है। हे इन्द्र, तुम महान् हो। तुमने महान् द्युलोक को धारण किया है, जिससे वह निपतित न हो जाय। तुमने पोषण करने के लिए द्यावा-पृथिवी को धारण किया है। देवता लोग द्यावा-पृथिवी के पुत्र हैं। द्यावा-पृथिवी पुरातन, यज्ञ अथवा उदक का निर्माण करनेवाली और महान् हैं।

अध॑त्वा॒विश्वे॑पुर॒इन्द्र॑दे॒वाए॒कं॒तव॑सं॒दधिरे॑भराय ।

अदे॒वो॒यद॒भ्यौहि॑ष्टदे॒वान्स्वर्षा॑ता॒वृणत॑इन्द्र॒मत्र॑ ॥ ८ ॥

अध॑ । त्वा । विश्वे॑ । पुरः । इन्द्र । देवाः । एकम् । तवसम् ।

दधिरे॑ । भराय । अदे॒वः । यत् । अ॒भि । औहि॑ष्ट । दे॒वान् ।

स्वर्षा॑साता । वृण॑ते । इन्द्रम् । अत्र॑ ॥ ८ ॥

अधाधुनास्मिन्काले विश्वेदेवाः सर्वेवह्न्यादयः हेइन्द्र एकं मुख्यं तवसं प्रवृद्धं बलवन्तं त्वा त्वां भराय संग्रामाय पुरोदधिरे पुरस्ताच्चकिरे यद्यदा अदेवोवृत्रासुरः देवान् अभ्यौहिष्ट संग्रामार्थं अभिगतवान् ओहतिर्गतिकर्मा किं अत्रास्मिन्काले स्वर्षाता स्वर्षातौ संग्रामेदेवामरु-तइतिशेषः इन्द्रं वृणते संभजन्ते स्म मरुतोहीन्द्रं देवेषुपलायितेषुसमभजन्तित्यर्थः अधुना पुरो-दधिरेइतिसंबन्धः ॥ ८ ॥

८. हे इन्द्र, जब कि, वृत्रासुर-संग्राम के लिए देवगण चले थे, तब सम्पूर्ण देवों ने एक तुम्हें ही संग्राम के लिए अगुआ बनाया था। तुम अत्यन्त बलशाली हो। तुमने मरुतों के संग्राम में इन्द्र को साहाय्य दिया था।

अध॒द्यौश्चि॑त्ते॒अप॒सानु॒वज्रा॑द्वि॒तानं॑म॒द्भिय॑सा॒स्वस्य॑म॒न्योः ।

अहि॑न्धदिन्द्रो॒अभ्यो॑ह॒सानं॑नि॒चिद्वि॑श्वायुःश॒यथे॑ज॒घानं॑ ॥ ९ ॥

अध॑ । द्यौः । चि॒त् । ते॒ । अप॑ । सा । नु । वज्रा॑त् । द्वि॒ता ।

अ॒न॒म॒त् । भि॒यसा॑ । स्व॒स्य । म॒न्योः । अहि॑म् । यत् । इन्द्रः॑ । अ॒भि ।

ओह॑सानम् । नि । चि॒त् । वि॒श्वऽआ॑युः । श॒यथे॑ । ज॒घानं॑ ॥ ९ ॥

सापसिद्धा देवानामाश्रयत्वेन द्यौश्चिद द्युलोकोपि हेइन्द्र अधाधुनास्मिन्काले द्विता द्विधा द्विपकारात् तेष्वदीयाद्वज्रात् स्वस्यात्पीयाव मन्योः क्रोधाच्च भियसा भयेन अपानमव अपन-नाम नुइतिपूरणः विश्वयुर्बह्वजइन्द्रः यद्यदा अभ्योहसानमभिगच्छन्तं अहिं वृत्रं शयथे शय-ननिमित्ते मरणायेत्यर्थः जघान न्यवधीव चिदितिपूरणः यदा वृत्रंजघान अस्मिन्कालेद्यौर्नना-मेतिसंबन्धः ॥ ९ ॥

९. विपुल अन्नवाले इन्द्र ने जब कि सोने (मरने) के लिए आक्रमण-
कारी वृत्र का वध किया था, तब हे इन्द्र, तुम्हारे क्रोध और वज्र के
भय से दलोक अवसन्न हो गया था ।

अध॒त्वष्टा॑तेम॒हउ॒ग्रव॒र्जस॒हस्र॑भृष्टि॒ववृ॑तच्छता॒श्रिम् ।

निका॑मम॒रम॑णसं॒येन॑नव॒न्तम॒हिंसं॑पिण॒गृजी॑षिन् ॥ १० ॥ २ ॥

अध॑ । त्वष्टा॑ । ते । म॒हः । उ॒ग्र । व॒र्जम् । स॒हस्रं॑भृष्टिम् । व॒वृ॒त॒त् ।

श॒त॒ऽअ॒श्रिम् । नि॒ऽका॑मम् । अ॒र॒ऽम॑नसम् । येन॑ । नव॒न्तम् ।

अ॒हिम् । स॒म् । पि॒ण॒क् । ऋ॒जी॑षिन् ॥ १० ॥ २ ॥

अधाधुना हेउग्र उदूर्णबलेन्द्र महोमहतस्तव त्वष्टा देवशिल्पी वर्ज ववृतत् न्यवर्तयत्
निष्पन्नं कृतवान् कीदृशं सहस्रभृष्टिं सहस्रधारं शताश्रि शतपर्वाणं हेऋजीषिन् गतरससोमव-
चिन्द्र येन वज्रेण निकामं नियतः कामोयस्यतं अरमनसं शत्रूणामरमभिगन्तुमनोयस्यतं नवन्तं
शब्दायमानं अहिं वृत्रमसुरं संपिणक् संपिष्टवानसि तव वर्जं कृतवानित्यर्थः ॥ १० ॥

१०. हे अत्यन्त बलशाली इन्द्र देवशिल्पी त्वष्टा ने तुम्हारे लिए
सहस्र धारावाले और सौ पर्वा (गाँठ) वाले वज्र का निर्माण किया था ।
हे नीरस सोमपान करनेवाले इन्द्र, उसी वज्र-द्वारा तुमने नियताभिलाष,
उद्धत-प्रकृति और शब्दायमान वृत्रासुर को-चूर्ण किया था ।

॥ इति चतुर्थस्य षष्ठे द्वितीयो वर्गः ॥ २ ॥

अथैकादशी—

व॒र्धान्यं॑वि॒श्वेम॒रुतः॑स॒जोषाः॑प॒चच्छ॑तंम॒हिषाँ॑इन्द्र॒तुभ्य॑म् ।

पू॒षावि॒ष्णुस्त्री॑णि॒सराँ॑सि॒धाव॑न्वृ॒त्रह॑णंम॒दिर॑मं॒शुम॑स्मै ॥ ११ ॥

व॒र्धान् । य॒म् । वि॒श्वे । म॒रुतः॑ । स॒ऽजोषाः॑ । प॒चत् । श॒तम् ।

म॒हिषान् । इन्द्र॒ । तु॒भ्यम् । पू॒षा । वि॒ष्णुः । त्री॑णि । सराँ॑सि ।

धा॒वन् । वृ॒त्रह॑णम् । म॒दिरम् । अं॒शुम् । अ॒स्मै ॥ ११ ॥

सजोषाः सहप्रीयमाणाः विश्वे मरुतः सर्वदेवाः हेइन्द्र यन्तां वर्धान् स्तोत्रैर्वर्धयन्ति हे-
इन्द्र तस्मै तुभ्यं पूषा एतन्नामकोदेवः विष्णुरेतन्नामकश्च शतं शतसंख्याकान् महिषान् पुंशू-
न् पचत् पचेत् अपिच अस्मै तुभ्यं सरांसि द्रोणकलशपूतभृदाहवनीयाख्यानि त्रीणि पात्राणि पू-
रयितुं अंशुं सोमं धावन् गच्छन् भवति पूषाविष्णुश्च सोमैः पात्राणि पूर्यत इत्यर्थः कीदृशं सोमं
मदिरं मदकरं वृत्रहणं वृत्राणां शत्रूणां हन्तारं अत्र वृत्रहन् शब्देन सोमोभिधीयते पोते हि सति सोमे
वृत्राणि हन्तुमिन्द्रः समर्थो भवतीति यावत् ॥ ११ ॥

११. हे इन्द्र, सम्पूर्ण मरुद्गण समान प्रीतिभाजन होकर स्तोत्र-द्वारा तुम्हें वर्द्धित करते हैं और तुम्हारे निमित्त पूषा तथा विष्णुदेव शतसंख्यक महिषों का पाक करते हैं। तीन पात्रों को पूर्ण करने के लिए मदकारक और वृत्रविनाशक सोम धावित होता है अर्थात् पूषा और विष्णु सोमपात्र को पूर्ण करें। सोमपान करने के बाद वृत्र-विनाश में इन्द्र समर्थ होते हैं।
अथद्वादशी-

आक्षोदोमहि॒वृत॑न॒दीनां॑परि॒ष्ठित॑मसृज॒मूर्धिम॑पाम् ।

तासा॒मनु॑प्रव॒तइन्द्र॑पन्था॒प्राद॑योनी॒चीर॑पसः॒समु॑द्रम् ॥ १२ ॥

आ । क्षोदः । महि । वृतम् । नदीनाम् । परिऽस्थितम् । असृजः ।

ऊ॒र्धिम॑म् । अ॒पाम् । तासा॑म् । अनु॑ । प्र॒वतः । इन्द्र॑ । पन्था॑म् ।

प्र । आ॒दयः॑ । नी॒चीः । अ॒पसः॑ । स॒मुद्रम् ॥ १२ ॥

हेइन्द्र त्वं महि महव वृतं वृत्रेण परिवृतमाच्छादितं परिष्ठितं परितःस्थितं नदीनां सिन्धूनां संबन्धि क्षोदः उदकं आअसृजः आसमन्तात्सृष्टवानसि येन नद्यः पूर्णाः प्रवहेयुः तदित्यर्थः अपा-मुदकानामूर्धिमं समूहं सृष्टवानसि पुनर्वचनमादरार्थं हेइन्द्र तासानदीनां संबन्धिनः पन्थां पथो-मार्गान्प्रवतः प्रवणानन्वकार्षीरिति शेषः अन्वित्युपसर्गयोग्यक्रियाध्याहारः किंच नीचीः प्रवणा-भिमुखीर्विगयुका इत्यर्थः अपसोपउदकानि अपस इत्यपपवार्येव वर्तते समुद्रमुदधिं प्रादयः प्रागम-यः अत्रादयतिर्नयनकर्मा ॥ १२ ॥

१२. हे इन्द्र, तुमने वृत्र-द्वारा समाच्छादित सर्वतः स्थित नदियों के जल को उन्मुक्त किया था, जिससे नदियां प्रवाहित हुईं। तुमने उदक तरङ्ग को उन्मुक्त किया है। हे इन्द्र, तुमने उन नदियों को निम्न मार्ग से प्रवाहित किया है। तुमने वेगयुक्त उदक को समद्र में पहुँचाया है।

ए॒वाता॑वि॒श्वाच॑रु॒वांस॑मिन्द्रं॒महामु॑ग्रम॒जुयै॑स॒होदाम् ।

सु॒वीरै॑त्वास्वायु॒धंसु॑व॒ज्रमा॑ब्र॒ह्मन॑व्य॒मव॑सेव॒वृत्त्यात् ॥ १३ ॥

एव । ता । विश्वा । च॒रु॒वांसम् । इन्द्रम् । महाम् । उपम् ।

अ॒जुयै॑म् । स॒हः॒दाम् । सु॒वीर॑म् । त्वा । सु॒आ॒युध॑म् । सु॒वज्र॑म् ।

आ । ब्र॒ह्म । न॒व्यम् । अ॒वसे॑ । व॒वृत्त्यात् ॥ १३ ॥

हेइन्द्र त्वा त्वां नव्यं नूतनमन्यैरकृतपूर्वं ब्रह्म अस्माभिः कृतं स्तोत्रं अवसे अस्माकरक्षणाय आववृत्त्यात् आवर्तयतु कीदृशं त्वां एव एवमुक्तप्रकारेण ता तानि प्रसिद्धानि विश्वा विश्वा-निसर्वाणिकर्माणि चरुवांसं कृतवन्तमिन्द्रमीश्वरं महान् उग्रभोजस्त्विनं अजुयमजरं सहोदां सहसोबलस्यदातारं सुवीरं शोभनवीरामरुतोयस्य तं स्वायुधं शोभनायुधं सुवज्रं शो-भनवज्रोपेतं ॥ १३ ॥

१३. हे इन्द्र, इस प्रकार से तुम सम्पूर्ण कार्यों के करनेवाले, ऐश्वर्य-
शाली, महान् ओजस्वी, अजर, बलदाता, शोभन मरुतों से सहायता पाने-
वाले, अस्त्रधारी और वज्रधर हो। हम लोगों का नवीन स्तोत्र तुम्हें
प्रवाहित करे, जिससे हम लोगों की रक्षा हो।

सनोवाजायश्रवसइषेचरायेधेहिद्युमतइन्द्रविप्रान् ।

भरद्वाजेनृवतइन्द्रसूरीन्दिविचस्मैधिपार्येनइन्द्र ॥ १४ ॥

सः । नः । वाजाय । श्रवसे । इषे । च । राये । धेहि । द्युमतः ।

इन्द्र । विप्रान् । भरद्वाजे । नृवतः । इन्द्र । सूरीन् । दिवि ।

च । स्म । एधि । पार्ये । नः । इन्द्र ॥ १४ ॥

हेइन्द्र सत्त्वं द्युमतोदीप्तिमतः विप्रान्मेधाविनोस्मान् वाजाय बलाय श्रवसे यशसे इषे-
चान्नायच राये धनाय धेहिधारय अपिच हेइन्द्र भरद्वाजेमयि नृवतोमनुष्यवतः परिचारकयु-
क्तानित्यर्थः सूरीन् तवस्तोतुन् पुत्रपौत्रान्कुर्वितिशेषः हेइन्द्र त्वं पार्ये पारणीये आगामिनिच
दिविदिवसे एधिस्म नोस्माकरक्षिताखलुभवेत्यर्थः ॥ १४ ॥

१४. हे इन्द्र, तुम हम लोगों को बल, पुष्टि, अन्न और धन के लिए
धारण करो। हम लोग शक्तिसम्पन्न और मेधावी हैं। हे इन्द्र, हम
भरद्वाज को परिचारकों से युक्त करो। तुम्हारी स्तुति करनेवाले पुत्र-
पौत्रों को करो। हे इन्द्र, तुम आनेवाले दिवस में हमारी रक्षा करो।

षष्ठेहनिवृत्तीयसवनेब्राह्मणाच्छंसिशस्त्रे अनुरूपवृत्तस्य अयावाजमिति वृत्तीया सूत्रितं-
च—अयावाजदेवहितं सनेमेति स्तोत्रियान् रूपमिति ।

अयावाजदेवहितं सनेममदेमशतहिमाः सुवीराः ॥ १५ ॥ ३ ॥

अया । वाजम् । देवहितम् । सनेम । मदेम् । शतहिमाः ।

सुवीराः ॥ १५ ॥ ३ ॥

अया अनयास्तुत्या देवहितं देवेन द्योतमानेनेन्द्रेण दत्तं वाजमर्चं सनेम वयंसंभजेम अ-
पिच सुवीराः शोभनपुत्रोपेता वयं शतहिमाः शतसंवत्सरान् मदेम हृष्याम ॥ १५ ॥

१५. इस स्तुति के द्वारा हम लोग द्युतिमान् इन्द्र-द्वारा प्रदत्त अन्न-
लाभ करें। हम लोग शोभन पुत्र-पौत्रों से युक्त होकर सौ वर्ष पर्यन्त
प्रभुवित्त हों। ॥ इति चतुर्थस्य षष्ठे वृत्तीयो वर्गः ॥ ३ ॥

तमुष्टुहीति पंचदशर्चवृत्तीयं सूक्तं भरद्वाजस्यार्षं त्रैष्टुभमैन्द्रं तथा चानुक्रम्यते—तमुष्टुहीति ।
अभिजितिनिष्केवल्ये एतन्निविद्धानं सूत्रितं च—तमुष्टुहीति मध्यन्दिन इति । इन्द्रादयोः कुलायना-
भ्येकोहोषि निष्केवल्ये एतन्निविद्धानं सूत्रितं च—विष्ठाहरीतमुष्टुहीति मध्यन्दिन इति । महाव्रतेपि
निष्केवल्ये तथैव पंचमारण्यके सूत्रितं—तमुष्टुहियो अभिभूत्यो जाः सुत इत्वं निमिश्लइन्द्रो मइति-
वीणीति ।

तत्रप्रथमा—

तमुष्टुहियोअभिभूत्योजावन्वचवातःपुरुहूतइन्द्रः ।

अषाह्णमुग्रंसहमानमाभिर्गीर्भिर्वर्धवृषभंचर्षणीनाम् ॥ १ ॥

तम् । ऊँ इति । स्तुहि । यः । अभिभूतिः ओजाः । वन्वत् । अवातः ।

पुरुहूतः । इन्द्रः । अषाह्णम् । उग्रम् । सहमानम् । आभिः ।

गीः शक्तिः । वर्ध । वृषभम् । चर्षणीनाम् ॥ १ ॥

अभिभूत्योजाः अभिभावकतेजाः वन्वत् शत्रून् हिंसन् अवातः शत्रुभिराहिंसितः वनोते-
निष्ठान्तस्य नञ्पूर्वस्य रूपं यद्वा वातेर्वातं अनभिगतः पुरुहूतः बहुभिराहूतः यइन्द्रोस्तीति शेषः
हे भरद्वाज तमुष्टुहि तमेवेन्द्रं स्तुहि अपिच आभिर्वक्ष्यमाणाभिर्गीर्भिः स्तुतिरूपाभिर्वाग्भिः
तमिन्द्रं वर्ध वर्धय कीदृशं अषाह्णमनभिभूतं उग्रमुदूर्णमोजस्विनं वा सहमानं शत्रून्भि-
भवन्तं चर्षणीनां प्रजानां संबन्धिनं वृषभं वर्षितारं ॥ १ ॥

१. हे भरद्वाज, तुम अनभिभूत तेजवाले, शत्रुओं की हिंसा करनेवाले,
अवृष्य और बहुतों के द्वारा आहूत इन्द्र का स्तवन करो। तुम इन स्तोत्रों-
द्वारा अनभिभूत, ओजस्वी, शत्रुविजयी और मनुष्यों के अभीष्ट-पूरक
इन्द्र को संवर्द्धित करो।

सयुध्मः सत्वाखजकृत्समद्वानुविश्रक्षो नदनुमौं ऋजीषी ।

बृहद्रेणुश्च्यवनो मानुषीणामेकः कृष्टीनामभवत्सहावा ॥ २ ॥

सः । युध्मः । सत्वा । खजकृत् । समत्त्वा । तुविश्रक्षः ।

नदनुमान् । ऋजीषी । बृहद्रेणुः । च्यवनः । मानुषीणाम् ।

एकः । कृष्टीनाम् । अभवत् । सहया ॥ २ ॥

बृहद्रेणुः बृहतोमहतोरेणोः पांसोरुत्थापकः संग्रामेष्वितियावत् एकोमुख्यः सहावा बलवान्
सइन्द्रः मानुषीणां मनोःसंबन्धिनीनां कृष्टीनां प्रजानां यजमानानां च्यवनः अभिगन्ता अभव-
त् आसीत् कीदृशः युध्मो योद्धा सत्त्वादाता सनोतेर्भेदनाथस्येदं रूपं खजकृत् खजानां संग्रामा-
णां कर्ता खजइतिसंग्रामनामैतत् समद्वा यजमानैः सह मदः समवत्तद्वान् तुविश्रक्षः सृक्षतिः संस्नेह-
कर्मा तुवीनां बहूनां वर्षणेन संस्नेहनकर्ता नदनुमान् शब्दवान् ऋजीषी ऋजीषशब्देन सवनद-
याभिषुतः पुनस्तृतीयसवनेप्यभिषुतः सोमउच्यते तद्वत् ॥ २ ॥

२. इन्द्र संग्राम में रेणुओं के उत्थापक, मुख्य, बलवान्, योद्धा, वाता,
युद्ध में संलग्न, सहानुभूति-सम्पन्न, वृष्टि-द्वारा बहुतों के उपकारक, शब्द-
विधायक, तीनों सवनों में सोमपान करनेवाले और मनु की सन्तानों की
रक्षा करनेवाले हैं।

अथतृतीया-

त्वं हनुत्यदमायोदस्यैरेकः कृष्टीरवनो आर्याय ।

अस्ति स्विच्छुवीर्यं तत्त इन्द्र नस्विदस्ति तदनुथा विवोचः ॥ ३ ॥

त्वम् । ह । नु । त्यत् । अदमयः । दस्यून् । एकः । कृष्टीः । अवनोः ।

आर्याय । अस्ति । स्वित् । नु । वीर्यम् । तत् । ते । इन्द्र । न ।

स्वित् । अस्ति । तत् । ऋतुः । वि । वोचः ॥ ३ ॥

हे इन्द्र त्यत् सः सत्त्वं त्यदितितच्छब्दपर्यायोत्रलिङ्गव्यत्ययः दस्यून् कर्महीनान्जना-
न् नु क्षिपं अदमयः दान्तानकरोः हशब्दः पूरणार्थः अपिच एकोमुख्यः त्वंकृष्टोः पुत्रदासादीन्
आर्याय कर्मकृते जनाय अवनोरददाः एवंस्तुवन्नप्यृषिरिन्द्रं यदानाद्राक्षीत् तदा तस्य वीर्यस-
द्भावे विचिकित्समानः परार्धर्चमाह हे इन्द्र ते तव यत्पूर्वमुक्तं तद्वीर्यं सामर्थ्यं स्विन्वस्ति किंस्वि-
द्भवति किंस्विच्चितिविचिकित्सायां नस्विदस्ति यद्वा नास्ति तद्वलं ऋतुथा कालेकाले विवोचः
विशेषेण ब्रूहि ॥ ३ ॥

३. हे इन्द्र, तुम कर्मविहीन मनुष्यों को शीघ्र ही वशीभूत करो।
अकेले तुमने ही कर्मानुष्ठानकारी आत्मा को पुत्र-दासादि प्रदान किया
था। हे इन्द्र, तुममें इस प्रकार की पूर्वोक्त सामर्थ्य है अथवा नहीं? तुम
समय-समय पर अपने वीर्य का विशेष परिचय प्रदान करो।

अथचतुर्थी-

सदिद्वितैतुविजातस्य मन्ये सहः सहिष्ठतुरतस्तुरस्य ।

उग्रमुग्रस्य तव सस्तवीयोरधस्य रधतुरो बभूव ॥ ४ ॥

सत् । इत् । हि । ते । तुविज्जातस्य । मन्ये । सहः । सहिष्ठ ।

तुरतः । तुरस्य । उग्रम् । उग्रस्य । तवसः । तवीयः । अरधस्य ।

रधः । तुरः । बभूव ॥ ४ ॥

पूर्वपत्रे इन्द्रस्य बलसदसद्भावं सन्दिहानया बलमस्येवेत्यवधारयन्नाह हियस्मादर्थे
यस्मात्कारणात् हे सहिष्ठ बलवत्तमेन्द्र तुविजातस्य बहुयज्ञेषु मादुर्भूतस्य तुरतः अस्माहिंसतः
तुरस्य शत्रूणां हिंसितुः बलवतो वा ते तव सहो बलं सदिद्विद्यमानमेवाहं मन्ये उग्रस्य ओजस्विनः
तवसः प्रवृद्धस्य अरधस्य शत्रुभिर्वशीकर्तुमशक्यस्य रधेर्वशीकरणार्थं स्वरूपं रधतुरः वशीक-
रणीयानां सपलानां हिंसकस्य तव बलं बभूव भवत्येव क्रोहशं उग्रं उदूर्णं तवीयः प्रवृद्धतरं
यतस्त्वं वृत्रादीन् शत्रून् हंसि अतस्ते बलं विद्यत एवेत्यर्थः ॥ ४ ॥

४. तथापि हे बलवान् इन्द्र, तुम संसार के बहुत यज्ञों में प्रादुर्भूत हुए हो और हमारे शत्रुओं का विनाश किया है। तुममें प्रचण्ड और प्रबुद्ध बल है हम ऐसा समझते हैं। तुम ओजस्वी, समृद्धिसम्पन्न, शत्रुओं-द्वारा अजेय तथा जयशील शत्रुओं के निघनकर्त्ता हो।

तन्नः प्रत्नं सख्यमस्तु युष्मे इत्यावदङ्घ्रिर्बलमङ्घ्रिरोभिः ।

हन् च्युतच्युदस्मेषयन्तमृणोः पुरो विदुरो अस्य विश्वाः ॥ ५ ॥ ४ ॥

तत् । नः । प्रत्नम् । सख्यम् । अस्तु । युष्मे इति । इत्या । वदत् इति ।

बलम् । अङ्घ्रिः इति । हन् । अच्युतच्युत् । दस्म । इषयन्तम् ।

ऋणोः । पुरः । वि । दुरः । अस्य । विश्वाः ॥ ५ ॥ ४ ॥

प्रत्नं पुराणं चिरकालानुवर्तीत्यर्थः तत्प्रसिद्धं नोस्मदीयं सख्यं स्तुत्यस्तोतृलक्षणं सखित्वं हेइन्द्र युष्मे युष्मास्वस्तु पूजार्थं बहुवचनं हेअच्युतच्युत् अच्युतानां अविचलितानां व्यावक हेदस्म दर्शनीयेन्द्रत्वं इषयन्तं आयुधानिघेरयन्तं बलमेतन्नामानमसुरं इत्या सत्यमेव वदङ्घ्रि-स्त्वांस्तुवद्विरङ्गिरोभिः सह हन् हतवानसि अपिच अस्यबलस्य पुरः नगराणि व्यूणोः व्यग-मयः वियुक्तान्यकर्षीरित्यर्थः विश्वाः सर्वाः दुरः पुरीणांद्वारध्व्यूणोः ॥ ५ ॥

५. हे अविचलित पर्वतादि के संचालनकर्त्ता और मनोज्ञदर्शन इन्द्र, हम लोगों का चिरकालानुवर्ती सख्य चिरस्थायी हो। तुमने स्तवकारी अङ्घ्रिराओं के साथ अस्त्रनिक्षेप करनेवाले बल नामक असुर का वध किया था एवं उसके नगरों और नगरों के द्वारों को उद्धाटित किया था। ॥ इतिचतुर्थस्य षष्ठे चतुर्थोर्वगः ॥ ४ ॥

अथ षष्ठी—

सहिधीभिर्हव्यो अस्त्युग्र ईशान ऊर्महति वृत्रतूर्ये ।

सतोकसाता तनये सवज्जी वितन्त साय्यो अभवत् समत्सु ॥ ६ ॥

सः । हि । धीभिः । हव्यः । अस्ति । उग्रः । ईशान इत्युक्त् । महति ।

वृत्र इत्युक्त् । सः । तोक इसाता । तनये । सः । वज्जी । वितन्त साय्यः ।

अभवत् । समत्सु ॥ ६ ॥

उग्रः ओजस्वी ईशान ऊर्महति स्तोतृनीशानावसमर्थान्करोतीतीशान ऊर्महति प्र-भूते वृत्रतूर्ये संग्रामे वृत्रतूर्य इति संग्रामनामैतत् धीभिः स्तोतृभिः स्तुतिभिर्वा हव्यो जयार्थिभि-राह्वातव्यः अस्ति भवति हिशब्दः पादपूरणः तोकसाता तोकस्य पुत्रस्य सातौलाभे निभेते तनये तत्पुत्रे निमित्ते सति सइन्द्र आह्वातव्योस्ति वज्जी वज्रवाक् सइन्द्रः समत्सु संग्रामेषु वितन्तसाय्यः विशेषेण विस्तार्यः स्तोत्रैर्वन्दनीयो भवत् भवति यद्वा तन्तसाय्यः शत्रूणां हिंसकः तन्तस इति धातु-हींसाकर्मा तस्य कर्तृरित्यर्थः ॥ ६ ॥

६. ओजस्वी और स्तोताओं की सामर्थ्य को करनेवाले इन्द्र महान् संप्राम में स्तोताओं या स्तुतियों-द्वारा आहूत होते हैं। पुत्र, लाभ के लिए इन्द्र आहूत होते हैं। वज्रधारी इन्द्र संप्राम में विशेष रूप से वन्दनीय होते हैं।

समज्मनाजनिममानुषाणाममर्त्येननाम्नातिप्रसर्त्ते ।

सद्युम्नेनसशवंसोतरारायासवीर्येणनृतमःसमोकाः ॥ ७ ॥

सः । मज्मना । जनिम । मानुषाणाम् । अमर्त्येन । नाम्ना । अति ।

प्र । सर्त्ते । सः । द्युम्नेन । सः । शवंसा । उत । राया । सः । वीर्येण ।

नृतमः । समोकाः ॥ ७ ॥

सइन्द्रः अमर्त्येन विनाशरहितेन नाम्ना शत्रूणां नमयित्रा मज्मना बलेन मज्मनेतिबल-
नामैतत् मानुषाणां मनुष्याणां जनिम जन्मसंबन्धित्यर्थः अतिप्रसर्त्ते अतिप्रपेदे सइन्द्रः द्युम्नेन
यशसा समोकाः समानस्थानोभवति किंच सइन्द्रः शवंसा बलेन समोकाभवति उतापिच नृत-
मोनेतुतमः सइन्द्रः राया धनेन वीर्येण सामर्थ्येनच समोकाभवति ॥ ७ ॥

७. इन्द्र ने विनाशरहित और शत्रुओं को अभिभूत करनेवाले बल-
द्वारा मनुष्यों के जन्म को अतिशय प्राप्त किया है। इन्द्र यश-द्वारा
समान स्थानवाले होते हैं और नेतृत्वम इन्द्र धन तथा सामर्थ्य के द्वारा
समान स्थानवाले होते हैं।

सयोनमुहेनमिथूजनोभूत्सुमन्तुनामाचुमुरिंधुनिंच ।

वृणक्पिप्रुंशम्बरंशुष्णमिन्द्रःपुरांच्यौत्तायशयथायनूचित् ॥ ८ ॥

सः । यः । न । मुहे । न । मिथु । जनः । भूत् । सुमन्तुनामा ।

चुमुरिम् । धुनिम् । च । वृणक् । पिप्रुम् । शम्बरम् । शुष्णम् ।

इन्द्रः । पुराम् । च्यौत्ताय । शयथाय । नु । चित् ॥ ८ ॥

यइन्द्रः न मुहे संग्रामेकदापिनमुहति यश्च मिथु मिथ्यावृथा जनोजनयितानभूजभव-
ति किंतु सुमन्तुनामा प्रज्ञाननामा प्रख्यातनामेत्यर्थः सइन्द्रः पुरां शत्रुसंबन्धिनीनांपुरीणां च्यौ-
त्ताय च्यवनाय नाशाय शयथाय शत्रूणां मरणायच नूचित् शीघ्रमेवकर्मकुरुतइतिशेषः त-
था चुमुरिंधुनिंच एतन्नामकावसुरी वृणक्पिप्रुंशम्बरं हिंसितवानसि वृणक्किर्हिसाकर्मा अपिच पि-
प्रुं शंबरं शुष्णं एतन्नामकान्क्षीनसुराच हिंसितवानसि ॥ ८ ॥

८. जो इन्द्र संग्राम में कभी भी कर्तव्य-विमूढ़ नहीं होते हैं, जो कभी
भी वृथा वस्तुओं को उत्पन्न नहीं करते हैं; किन्तु जो प्रख्यात नामवाले
हैं, वही इन्द्र शत्रुओं के नगरों को विनष्ट करने के लिए और शत्रुओं को
मारने के लिए शीघ्र ही कार्यरत होते हैं। हे इन्द्र, तुमने चुमुरि, धुनि,
पिप्रु, शम्बर और शुष्ण नामक असुरों को विनष्ट किया है।

उदावता त्वक्षसा पन्यसा च वृत्रहत्याय रथमिन्द्र तिष्ठ ।

धिष्व वज्रं हस्त आदक्षिणत्राभिप्रमन्द पुरुदत्र मायाः ॥ ९ ॥

उतऽअवता । त्वक्षसा । पन्यसा । च । वृत्रऽहत्याय । रथम् ।

इन्द्र । तिष्ठ । धिष्व । वज्रम् । हस्तै । आ । दक्षिणत्रा । अग्नि ।

प्र । मन्द । पुरुदत्र । मायाः ॥ ९ ॥

हेइन्द्र उदवतोद्गच्छता अवतिरत्रगतिकर्मा त्वक्षसा शत्रूणांतनूकर्त्रा पन्यसा स्तुत्यतरे-
णबलेनयुक्तस्त्वं वृत्रहत्याय शत्रुहननाय स्वकीयरथं च तिष्ठ आरोह तथा दक्षिणत्रा दक्षि-
णहस्तेपाणौ वज्रं स्वकीयमायुधं आधिष्व आधत्स्व तदनंतरं हेपुरुदत्र बहुधनेन्द्र त्वं आसुरी-
मायाः अग्नि अभिगम्य प्रमन्द प्रकर्षेण जहि अत्रमन्दतिर्वधकर्मा ॥ ९ ॥

९. हे इन्द्र, तुम ऊर्ध्वगामी और शत्रुओं के संहारकर्त्ता हो। तुम
स्तवनीय बल से युक्त होकर शत्रुओं को मारने के लिए अपने रथ पर
आरोहण करो। दक्षिण हस्त में अपने अस्त्र वज्र को धारण करो। हे
बहु-धनवाले इन्द्र, तुम जाकर आसुरी माया को विशेष प्रकार से उच्छिन्न
करो।

अग्निर्न शुष्कं वनमिन्द्र हेतीरक्षो निधक्ष्य शनिर्न भीमा ।

गम्भीरयः ऋष्वय यो रुरोजा ध्वनय दुरिता दम्भय च ॥ १० ॥ ५ ॥

अग्निः । न । शुष्कम् । वनम् । इन्द्र । हेतिः । रक्षः । नि । धक्षि ।

अशनिः । न । भीमा । गम्भीरया । ऋष्वया । यः । रुरोज ।

अध्वनयत् । दुःइता । दम्भयत् । च ॥ १० ॥ ५ ॥

अग्निर्न अग्निरिव नशब्द उपमा र्थीयः यथा अग्निः शुष्कं नीरसं वनं वृक्षसमूहं दहति हेइन्द्र हे-
तिस्त्वदीयं वज्रं तव च्छत्रूनाशयति तदेवाह अशनिर्नभीमा यथा अशनिर्भीमा भवति तद्वद्भयं-
करस्त्वं रक्षोराक्षसं निधक्षि वज्रेण नितरां दह यइन्द्रः गम्भीरया शत्रुभिरधर्षणीयया ऋष्वया
महत्या ऋष्वइति महत्तामैतत् हेत्या रुरोज शत्रून्वभंज अध्वनयत् युद्धे गर्जनलक्षणं शब्दं करोति
तथाच दुरिता दुरितानि दम्भयच्च भिनत्ति च सत्वरक्षो निधक्षीति पूर्वेषां न्ययः ॥ १० ॥

१०. हे इन्द्र, अग्नि जिस प्रकार से नीरस वृक्षों को दग्ध करते हैं,
उसी प्रकार तुम्हारा वज्र शत्रुओं को नष्ट करता है। तुम वज्र की तरह
भयंकर हो। तुम वज्र-द्वारा राक्षसों को अतिशय भस्मसात् करो। इन्द्र
ने अनभिभूत और मजान् वज्र-द्वारा शत्रुओं को भग्न किया है। इन्द्र
संग्राम में शब्द करते हैं और समस्त दुरितों का भेदन करते हैं।

आसहस्रं पृथिभिः रिन्द्रः पातु विद्युन्नतु विवाजैर्वाक् ।

या हि सूनो सहस्रो यस्य नूचिददैव ईशो पुरुहूत योतोः ॥ ११ ॥

आ । सहस्रम् । पृथिभिः । इन्द्र । राया । तुविद्युन्न ।

तुविवाजैभिः । अर्वाक् । याहि । सूनो इति । सहस्रः । यस्य ।

न । चित् । अदैवः । ईशो । पुरुहूत । योतोः ॥ ११ ॥

हेतुविद्युन्न बहुधन हेसहस्रः सूनो बलस्य पुत्रेन्द्र ओजसो जातमुत मन्येन मिति निगमान्तरे बलपुत्रत्वं प्रसिद्धं राया धनेन युक्तत्वं सहस्रं सहस्रेण बहुभिरित्यर्थः तुविवाजैभिः बहुबलैः पृथिभिः पतन्ति गच्छन्त्यमीभिरिति पंथानोवाहाः तैर्वाक् मदभिमुखः सन् आयास्यागच्छ हे- पुरुहूत बहुभिराहूतेन्द्र यस्य तव योतोः ऋगादिभिः पृथक्कर्तुं अदैवः कश्चिदसुरः नूचिदीशे नेष्टे अन्ननूचिदिति निषेधार्थे वर्तते ॥ ११ ॥

११. हे बहुधन-सम्पन्न, बहुतों के द्वारा आहूत, बलपुत्र इन्द्र, कोई भी असुर तुम्हें बल से पृथक् करने में समर्थ नहीं हो सकता है। धन से युक्त होकर तुम असंख्य बलशाली वाहनों के द्वारा हमारे अभिमुख आगमन करो।

प्रतु विद्युन्नस्य स्थविरस्य घृष्वेर्दिवोररप्शो महिमा पृथिव्याः ।

नास्य शत्रुर्न प्रतिमानं मस्ति न प्रतिष्ठिः पुरुमायस्य सद्योः ॥ १२ ॥

प्र । तुविद्युन्नस्य । स्थविरस्य । घृष्वेः । दिवः । ररप्शो । महिमा ।

पृथिव्याः । न । अस्य । शत्रुः । न । प्रतिमानम् । अस्ति । न ।

प्रतिस्थिः । पुरुमायस्य । सद्योः ॥ १२ ॥

तुविद्युन्नस्य बहुयशसो बहुधनस्य वा स्थविरस्य प्रवृद्धस्य घृष्वेः शत्रूणां वर्षकस्येन्द्रस्य महिमा महत्त्वं दिवोद्युलोकात् पृथिव्याः भूमेश्च पररप्शो परिरिचे विरप्शीति महन्नाम सुपाठात् नाम्नां च प्रायेण धातुजत्वात् रप्शातिरन्नातिशयवाची पुरुमायस्य बहुपन्नस्य सद्योः शत्रूणामभिभवितुरस्येन्द्रस्य शत्रुः शातयितानास्ति प्रतिमानं प्रतिनिधिर्नास्ति अस्य प्रतिष्ठिः प्रतिष्ठा आश्रयो- नास्ति स एव सर्वस्य प्रतिष्ठेत्यर्थः ॥ १२ ॥

१२. बहुत धनवाले या बहुत यशवाले, शत्रुओं के निहन्ता और प्रवर्धमान इन्द्र की महिमा द्वावा-पृथिवी से भी महान् है। बहुत बुद्धिवाले और शत्रुओं को अभिभूत करनेवाले इन्द्र का कोई शत्रु नहीं है, कोई प्रतिनिधि नहीं है और न कोई आश्रय है।

प्रतत्तै अद्या करणं कृतं भूक्तु संयदायुमतिथिग्वमस्मै ।

पुरुसहस्रानि शिशा अभिक्षामुत्तूर्वयाणं वृषतानि नेथ ॥ १३ ॥

प्र । तत् । ते । अ॒ध । कर॑णम् । क॒तम् । भू॒त् । कु॒त्सम् । य॒त् ।
आ॒युम् । अ॒ति॒थि॒ऽग्वम् । अ॒स्मै । प॒रु । स॒हस्रा॑ । नि । शि॒शाः ।
अ॒भि । क्षाम् । उ॒त् । तूर्व॑याणम् । धृ॒ष॒ता । नि॒ने॒थ ॥ १३ ॥

अधेदानीमपि हेइन्द्र ते त्वया कृतंकरणं तत्कर्म प्रभूद प्रभवति प्रकाशते किंतदिति उच्यते कुत्सं शुष्णाद्राक्षसादेतन्नामानमृषिंच आयुं शत्रुभ्यः सकाशादेतत्संज्ञकं पौरुषवत्सं अतिथिग्वं अतिथीनामभिगन्तारं दिवोदासंच शंबराररक्षिथेतियत्करणंतत्प्रभवतीतिपूर्वेणसंबन्धः ररक्षिथेतिद्वितीयाश्रुतेरुचितक्रियाध्याहारः अपिचास्मै अनंतरोकायातिथिगवाय पुरु पुरुणि बहूनि सहस्रासहस्राणि शंबरस्यधनानि निशिशाः अददाः इन्द्रःशंबरंहत्वा तस्यधनानिदिवोदासायददावित्यर्थः तथा हेइन्द्र धृषता धर्षणेन त्वदीयेनवज्रेण शंबरं हत्वा क्षां पृथिवीं अभि अभिलक्ष्य पृथिव्यावर्तमानं तूर्वयाणं त्वरितगमनं दिवोदासंउज्जिनेथ आपद्भ्यःउदगमयः॥ १३ ॥

१३. हे इन्द्र, तुम्हारा वह कर्म प्रकाशित होता है। तुमने शुष्ण नामक राक्षस से कुत्स को और शत्रुओं के समीप से आयु तथा दिवोदास की रक्षा की थी। तुमने हम अतिथिग्व को शम्बर के समीप से बहुत धन प्रदान किया था। हे इन्द्र, तुमने विजयी वज्र-द्वारा शम्बर को मार करके पृथिवी में वर्तमान शीघ्र गमन करनेवाले दिवोदास को विपद् से बचाया था।

अनुक्रीनाभ्येकाहेमरुत्वतीयशस्त्रे अनुत्वाहिम्रइतिसूक्तमुखीया सूत्रितंच—अनुत्वाहिमे-
अधदेवदेवानुतेदायिमहइन्द्रियायेति ।

सैषासूक्तेचतुर्दशी—

अनु॒त्वाहि॒मेअ॒धदे॒वदे॒वाम॒दन्वि॒श्वैक॒वित॑मंक॒वीना॒म् ।
करो॒यत्र॒वरि॑वो॒बाधि॑ताय॒दिवे॒जना॑य॒तन्वै॒गृणा॑नः ॥ १४ ॥
अनु॑ । त्वा॒ । अहि॑ऽमे । अध॑ । दे॒व । दे॒वाः । म॒दन् । वि॒श्वे ।
क॒वि॒ऽत॑मम् । क॒वी॒ना॒म् । करः॑ । यत्र॑ । वरि॑वः । बा॒धि॒ताय॑ ।
दिवे॑ । ज॒ना॑य । त॒न्वै । गृ॒णा॑नः ॥ १४ ॥

हेदेव द्योतमानेन्द्र त्वा त्वां अथास्मिन्काले विश्वे सर्वदेवाःस्तोतारः अहिमे मेघहननाय वृष्टिप्रदानायेत्यर्थः अनुपदन्ननुमदन्ति अनुस्तुवन्ति कीदृशंत्वां कवीनां मेधाविनामभ्ये कवितमं अत्यंतं कविं यत्र यस्मिन्काले गृणानः स्तोतृभिःस्तुयमानः त्वं बाधिताय दारिद्र्यादिभिःपीडिताय दिवे स्तोत्रेजनाय तन्वे स्तोतृणांतनयायच वरिवोधनं करः अकरोः अददाः अथवा हेदेवेन्द्र अथास्मिन्काले विश्वे सर्वदेवाः सुराः अहिर्वृत्रपवोच्यते तस्यहननाय कवीनांकवितमंत्वां अनुमदन्ति यत्र यस्मिंस्तोत्रेसति बाधितायासुरैःपीडिताय दिवे द्युलोकनिवासाभजनाय तन्वे शोभायै वृत्रहननेन तवशोभार्थं वरिवध्कर्त्तव्यं ॥ १४ ॥

१४. हे द्युतिमान् इन्द्र, सम्पूर्ण स्तोता लोग अभी मेघ को विनष्ट करने के लिए अर्थात् वृष्टि प्रदान करने के लिए तुम्हारा स्तवन कर रहे हैं। तुम सम्पूर्ण मेधावियों में श्रेष्ठ हो। स्तोताओं के स्तवन से प्रसन्न होकर तुम दारिद्र्यादि से पीड़ित यजमानों और उनके पुत्रों को धन प्रदान करते हो।
अथपंचदशी—

अनुद्यावापृथिवीतत्तुओजोमर्त्याजिहत्तइन्द्रदेवाः ।

कृष्वाकृन्तोअकृतंयत्तेअस्त्युक्थंनवीयोजनयस्वयज्ञैः ॥ १५ ॥ ६ ॥

अनु । द्यावापृथिवी इति । तत् । ते । ओजः । अमर्त्याः । जिहते ।

इन्द्र । देवाः । कृष्व । कृन्तो इति । अकृतम् । यत् । ते । अस्ति ।

उक्थम् । नवीयः । जनयस्व । यज्ञैः ॥ १५ ॥ ६ ॥

हेइन्द्र ते त्वदीयं तत्प्रसिद्धमोजोबलं द्यावापृथिवी अनुजिहते अनुजिहते अमर्त्याअमरणधर्माणोदेवास्त्वदीयंबलं अनुजिहते अनुगच्छन्ति हेकृन्तो बहूनांकर्मणांकर्तः तेत्वदीयं अकृतं यत्कर्मास्ति तत्कृष्व कुरुष्व तदनन्तरं यज्ञैर्यज्ञेषु नवीयोनवतरं उक्थं स्तोत्रं जनयस्व ॥ १५ ॥

१५. हे इन्द्र, द्यावा-पृथिवी और अमरदेव तुम्हारे बल को स्वीकार करते हैं। हे बहुत कार्य के करनेवाले इन्द्र, तुम असम्पादित कार्यों का अनुष्ठान करो और उसके अनन्तर यज्ञ में नवीनतर स्तोत्र को उत्पन्न करो ।
॥ इतिचतुर्थस्यषष्ठेष्टोवर्गः ॥ ६ ॥

महाँइन्द्रइतित्रयोदशर्चतुर्थसूक्तं भरद्वाजस्यार्षं त्रैष्टुभैन्द्रं अनुक्रान्तंच महान्तप्तोनेति माध्यंदिनसवनेसोमातिरेकेणकंशस्त्रंभवति तत्रेदंसूक्तं सूत्रितंच—महाँइन्द्रोनृवद्विष्णोर्नुकमिति स-मूहोद्वितीयेछन्दोमेमरुत्वतीयशस्त्रेणतत्सूक्तं सूत्रितंच महाँइन्द्रोनृवदितिमरुत्वतीयमिति ।

महाँइन्द्रोनृवदाचर्षणिप्राउतद्विबर्हीअमिनःसहोभिः ।

अस्मद्भगवावृधेवीर्यायोरुःपृथुःसुकृतःकर्तृभिर्भूत् ॥ १ ॥

महान् । इन्द्रः । नृवत् । आ । चर्षणिःप्राः । उत । द्विःबर्हीः ।

अमिनः । सहःभिः । अस्मद्भक् । ववृधे । वीर्याय । उरुः । पृथुः ।

सुकृतः । कर्तृभिः । भूत् ॥ १ ॥

नृवत् यथा नेताराजाभूत्यादीनांकामानांपूरयितातद्वत् चर्षणिमाः चर्षणीनां स्तोत्रजना-नांकामानांपूरकः महान् प्रभूतइन्द्रआगच्छतु आइत्युपसर्गदर्शनाद्दृच्छवित्याख्यातस्याध्याहारः उतापिच द्विबर्हीः द्वयोर्लोकयोःपरिवृढः सहोभिः शत्रुबलैः अमिनः अहिंसनीयइन्द्रः अस्म-द्भक् अस्मदभिमुखंयथाभवतितथा वीर्याय वीरकर्मकरणाय ववृधे वर्धते उरुः शरीरेणविस्ती-र्णः पृथुगुणैः प्रथितः कर्तृभिर्यजनानैः सुकृतोभूत् सुष्ठुपरिचरितोभवति ॥ १ ॥

१. राजा की तरह स्तोता मनुष्यों की कामनाओं के पूरक प्रभूत इन्द्र आगमन करें। दोनों लोकों के ऊपर पराक्रम को विस्तारित करने-वाले और शत्रुओं-द्वारा अहिंसनीय इन्द्र हम लोगों के निकट वीरत्व प्रकाशित करने के लिए वर्द्धित होते हैं। इन्द्र विस्तीर्ण शरीरवाले और प्रख्यात गुणवाले हैं। वे यजमानों-द्वारा भली भाँति से परिचित होते हैं।

इन्द्रमेवधिषणासातयेधाद्बृहन्तमृष्वमजरंयुवानम् ।

अषाह्णेनशवसाशूशुवांसंसद्यश्चिद्योवावृधेअसामि ॥ २ ॥

इन्द्रम् । एव । धिषणा । सातये । धात् । बृहन्तम् । ऋष्वम् ।

अजरम् । युवानम् । अषाह्णेन । शवसा । शूशुवांसम् । सद्यः ।

चित् । यः । वृधे । असामि ॥ २ ॥

धिषणा अस्मदीयास्तुतिः सातये दानाय इन्द्रमेवधाद् धारयति कीदृशं बृहन्तं महान्तं ऋष्वं गन्तारं अजरं जरारहितं युवानं नित्यतरुणं अषाह्णेन शत्रुभिरनभिभूतेन शवसा बलेन शूशुवांसं प्रवृद्धं श्वयतेरिदंरूपं यइन्द्रः सद्यश्चिद्यद्यप्यजातमात्रः सद्य असामि अनल्पं अधिकंयथाभवतितथा वृधे वर्धते ॥ २ ॥

२. इन्द्र उत्पन्न होते ही अत्यधिक वर्द्धमान होते हैं। हमारी स्तुति दान के लिए इन्द्र को धारण करती है। इन्द्र महान्, गमनशील, जरा-रहित, युवा और शत्रुओं-द्वारा अनभिभूत होनेवाले बल से वर्द्धमान हैं।

पृथूकरस्त्राबहुलागभस्तीअस्मद्यक्संसमिमीहिश्रवांसि ।

यूथेवपश्वःपशुपादमूनाअस्माँइन्द्राभ्याववृत्स्वाजौ ॥ ३ ॥

पृथू इति । करस्त्रा । बहुला । गभस्ती इति । अस्मद्यक् । सम् ।

मिमीहि । श्रवांसि । यूथाऽइव । पश्वः । पशुपाः । दमूनाः ।

अस्मान् । इन्द्र । अभि । आ । वृत्स्व । आजौ ॥ ३ ॥

हेइन्द्र त्वं पृथुविस्तीर्णो करस्त्रा कर्मणांकर्तारौ बहुला बहुमदौ गभस्ती त्वदीयौबाहू श्रवांस्यजानि दातुमितिशेषः अस्मद्यक् अस्मदभिमुखं संमिमीहि कुरु किंच हेइन्द्र दमूनाः दान्तमनास्त्वं आजौ संग्रामे अस्मानभ्याववृत्स्व अभ्यावर्तस्व तत्रदृष्टान्तः—पशुपाः पशूनांपालकः पश्वः पशूनांयूथेव यूथानियथावर्तयतितद्वत् ॥ ३ ॥

३. हे इन्द्र, तुम अन्नदान करने के लिए हम लोगों के अभिमुख अपने विस्तीर्ण, कार्यकर्ता और अतिशय दानशील हाथों को करो। हे इन्द्र, तुम शान्त मनवाले हो। पशुपालक जिस प्रकार से पशुओं के समूह को संचारित करता है, उसी प्रकार तुम संग्राम में हम लोगों को संचारित करो।

तंव इन्द्रं च तिनमस्य शाकैरिह नूनं वाजयन्तो हुवेम ।

यथा चित्पूर्वजरितारं आसुरनेद्या अनवद्या अरिष्टाः ॥ ४ ॥

तम् । वः । इन्द्रम् । च तिनम् । अस्य । शाकैः । इह । नूनम् ।

वाजयन्तः । हुवेम । यथा । चित् । पूर्वं । जरितारः । आसुः ।

अनेद्याः । अनवद्याः । अरिष्टाः ॥ ४ ॥

नूनमद्य इहास्मिन्यज्ञे वाजयन्तः अन्नमिच्छन्तो वयं स्तोतारः शाकैः शकैः समर्थैः अस्य तव सहायैर्मरुद्भिः सहितं च तिनं शत्रूणां चातकं नाशकमित्यर्थः हे इन्द्र परमेश्वरं तंव प्रसिद्धं त्वां हुवेम स्तुमः यथा चिद्यथैव पूर्वं पुरातनाः जरितारः स्तोतारः अनेद्याः अनिद्याः अनवद्याः पा-
परहिताः अरिष्टाः अहिंसिताश्च आसुः बभूवुः हे इन्द्र त्वत्प्रसादाद्वयमपि तथैव भवेमेत्यर्थः ॥ ४ ॥

४. हम स्तोता लोग अन्नाभिलाषी होकर इस यज्ञ में समर्थ सहायक मरुतों के साथ शत्रुनिहन्ता प्रसिद्ध इन्द्र का स्तवन करते हैं । हे इन्द्र, तुम्हारे पुरातन स्तोता की तरह हम लोग भी अनिन्द्य, पापरहित और अहिंसित हों ।

धृतव्रतो धनदाः सोमवृद्धः सहिदामस्य वसुनः पुरुक्षुः ।

संजग्मिरे पथ्या उरायो अस्मिन् समुद्रे न सिन्धवो यादमानाः ॥ ५ ॥ ७ ॥

धृतव्रतः । धनदाः । सोमवृद्धः । सः । हि । वामस्य । वसुनः ।

पुरुक्षुः । सम् । जग्मिरे । पथ्याः । रायः । अस्मिन् । समुद्रे ।

न । सिन्धवः । यादमानाः ॥ ५ ॥ ७ ॥

सहि सत्त्वल्विन्द्रः धृतव्रतो धनकर्मा धनदाः स एव धनप्रदः कीदृशस्य धनस्येत्याकांक्षायां उपसर्जनीभूतस्यापि धनस्य विशेषणे वामस्य वसुन इति वामस्य वननीयस्य वसुनः श्रेष्ठस्य यद्वा वसुनो धनस्य स्वामीति शेषः सोमवृद्धः स एव सोमे प्रवृद्धः पुरुक्षुः बह्वृचः स एव अस्मिन्निन्द्र एव पथ्याः स्तोतृणां हितानि रायो धनानि संजग्मिरे संगच्छन्ते तत्र दृष्टान्तः—सिन्धवो नद्यः समुद्रेन यथा समुद्रे यादमाना अभिगच्छन्तः तद्वत् ॥ ५ ॥

५. जिस तरह नदियाँ प्रवाहित होकर समुद्र में निपतित होती हैं, उसी प्रकार स्तोताओं का हितकर धन इन्द्र के प्रति गमन करता है । इन्द्र धन से कर्म करनेवाले, वाञ्छित धन के स्वामी और सोमरस-द्वारा पवर्द्धमान हैं ।

॥ इति चतुर्थस्य षष्ठेः सप्तमो वर्गः ॥ ७ ॥

शर्विष्ठं न आभरं शूरशवं ओजिष्ठमोजो अभिभूतमुग्रम् ।

विश्वाद्युस्त्रावृण्यमानुषाणामस्मभ्यं दाहरिवो मादयध्वै ॥ ६ ॥

शर्विष्ठम् । नः । आ । भूर । शूर । शर्वः । ओजिष्ठम् । ओजः ।

अभिभूते । उपम् । विश्वा । द्युम्ना । वृष्ण्या । मानुषाणाम् ।

अस्मभ्यम् । दाः । हरिद्वः । मादयध्वै ॥ ६ ॥

हेशूर विक्रान्तेन्द्र शविष्ठं बलवत्तमं शत्रोबलं नोस्मभ्यं आभराहर हेअभिभूते शत्रूणा-
मभिभावकेन्द्र उग्रमपसहं ओजिष्ठमोजस्वितमं ओजोदीप्तिमस्मभ्यंआभर विश्वा विश्वानि
सर्वाणि वृष्ट्या वृष्ट्यानि सेचनसमर्थानि द्युम्ना द्युम्नानिद्योतमानानि यानिधनानि मानुषाणां
मनुष्याणां भोग्यतयाकल्पितानि हेहरिवः हरिवन्निन्द्र तानिधनानि मादयध्वै अस्मान्मादितुं
अस्मभ्यंदाः प्रयच्छ ॥ ६ ॥

६. हे पराक्रमशाली इन्द्र, तुम हम लोगों को प्रकृष्टतम बल प्रदान
करो। हे शत्रुओं को अभिभूत करनेवाले इन्द्र, तुम हम लोगों को असह्य
और अतिशय ओजस्वी दीप्ति प्रदान करो। हे अश्ववाले इन्द्र, तुम हम
लोगों को सेचन-समर्थ, द्युतिमान् और मनुष्यों के भोग्य के लिए कल्पित
सम्पूर्ण धन प्रदान करो।

यस्तेमदःपृतनाषाळमृध्रइन्द्रतनआभरशूशुदांसम् ।

येनतोकस्यतनयस्यसातौमंसीमहिजिगीवांसस्त्वोताः ॥ ७ ॥

यः । ते । मदः । पृतनाषाद् अमृध्रः । इन्द्र । तम् । नः । आ ।

भर । शूशुदांसम् । येन । तोकस्य । तनयस्य । सातौ । मंसीमहि ।

जिगीवांसः । त्वाऽऊताः ॥ ७ ॥

पृतनाषाद् शत्रुसेनानामभिभविता अमृध्रः अहिंसितः योगदोहर्षः हेइन्द्र ते त्वयादेयः
शूशुदांसं प्रवृद्धं तं मदं नोस्मभ्यमाभराहर त्वोतास्त्वयारक्षिताः जिगीवांसोजितवन्तोवयं तोक-
स्य पुत्रस्य तनयस्य तत्पुत्रस्यच सातौ लाभेनिमित्तभूतेसति येनहर्षेण मंसीमहि त्वांस्तुवीमहि
तमाभरेतिपूर्वेणान्वयः ॥ ७ ॥

७. हे इन्द्र, तुम हम लोगों को शत्रु-सेनाओं को अभिभूत करनेवाला
और अहिंसित हर्ष प्रदान करो। तुम्हारे द्वारा रक्षित होकर हम लोग
जयशील हों। पुत्र-पौत्र के लाभ के निमित्त हम लोग उसी हर्ष से तुम्हारा
स्तवन करें।

आनोभरवृषणंशुष्ममिन्द्रधनस्पृतंशूशुदांसंसुदक्षम् ।

येनवंसामपृतनासुशत्रून्तवोतिभिरुतजामीनू ॥ ८ ॥

आ । नः । भर । वृषणम् । शुष्मम् । इन्द्र । धनस्पृतम् ।

शूशुदांसम् । सुदक्षम् । येन । वंसाम । पृतनासु । शत्रून् ।

तव । ऊतिभिः । उत । जामीन् । अजामीन् ॥ ८ ॥

हेइन्द्र त्वं वृषणं वर्षितारं शुष्मं सेनालक्षणं बलं नोस्मभ्यं आभराहर कीदृशं धनस्पृतं
धनस्पणालकं शूशुदांसं प्रवृद्धं सुदक्षं शोभनबलं हेइन्द्र तवोतिभिः त्वदीयाभीरक्षाभिः पृथ-

नासु.संग्रामेषु पृतनाइतिसंग्रामनाम येनबलेन शत्रून्वंसाम हनाम उतेत्यत्रभिचक्रमः जामीन्
बन्धून् उतापिच अजामीन् शत्रून् येनशुष्मेण वंसाम तंशुष्ममाभरेतिपूर्वेणसंबन्धः ॥ ८ ॥

८. हे इन्द्र, तुम हम लोगों को अभिलाषपूरक सेनारूप बल प्रदान करो। वह (बल) धन का पालक, प्रवृद्ध और शोभन बल हो। हे इन्द्र, तुम्हारी रक्षा-द्वारा हम संग्राम में जिस बल से आत्मीय तथा अपरिचित शत्रुओं का वध कर सकें।

आते शुष्मो वृषभ एतु पश्चादोत्तरादधरादा पुरस्तात् ।

आविश्वतो अभिसमेत्वा इन्द्र द्युम्नं स्वर्वाद्देह्यस्मे ॥ ९ ॥

आ । ते । शुष्मः । वृषभः । एतु । पश्चात् । आ । उत्तरात् ।

अधरात् । आ । पुरस्तात् । आ । विश्वतः । अभि । सम् । एतु ।

अर्वाङ् । इन्द्र । द्युम्नम् । स्वः । इवत् । धेहि । अस्मे इति ॥ ९ ॥

हेइन्द्र वृषभः वर्षिता ते त्वदीयं शुष्मोबलं अर्वाङ्गस्मदभिमुखः सन् पश्चात् पश्चिमभागात्
एतु आगच्छतु उत्तरादुत्तरभागादागच्छतु अधरा दक्षिणाच्च एतु पुरस्तात् पूर्वभागाच्चगच्छतु
विश्वतः सर्वस्माद्दिग्भागात् अभि अस्मानभिलक्ष्य आसमेतु सम्यगागच्छतु हेइन्द्र त्वं स्वर्वा-
त् सुखयुक्तं द्युम्नं धनं अस्मे अस्मभ्यं धेहि प्रयच्छ ॥ ९ ॥

९. हे इन्द्र, तुम्हारा अभीष्टवर्षी बल पश्चिम, उत्तर, दक्षिण और पूर्व की ओर से हमारे अभिमुख आगमन करे। वह प्रत्येक दिशा होकर हमारे निकट आगमन करे। तुम हम लोगों को सब प्रकार के साथ धन प्रदान करो।

नृवत्त इन्द्र नृतमाभिरुती वंसीमहि वामं श्रोमतेभिः ।

ईक्षे हिवस्व उभयस्य राजन्धारत्नं महिस्थूरं बृहन्तम् ॥ १० ॥

नृइवत् । ते । इन्द्र । नृतमाभिः । ऊती । वंसीमहि । वामम् ।

श्रोमतेभिः । ईक्षे । हि । वस्वः । उभयस्य । राजन् । धाः ।

रत्नम् । महि । स्थूरम् । बृहन्तम् ॥ १० ॥

नृवत् मनुष्यैः परिचारकजनैर्युक्तं श्रोमतेभिः श्रोतव्यैर्यशोभिः सहितं वामं व-
मनीर्यधनं हेइन्द्र ते त्वत्तः नृतमाभिः नेवृतमाभिः ऊतीऊतिभीरक्षाभिः वंसीमहि वयंसं-
भजेमहि हियस्मात्कारणात् हेराजन् राजमानेन्द्र त्वं उभयस्य पार्थिवस्य दिव्यस्य च वस्वो-
धनस्य ईक्षे ईशिषे तस्मात्कारणात् महि महान्तं स्थूरं विपुलं बृहन्तं गुणैः परिवृढं रत्नं रमणी-
यं धनं अवरत्नशब्दः पुल्लिङ्गः धाः धेहि ॥ १० ॥

१०. हे इन्द्र, परिचारकों से युक्त और श्रोतव्य यश के साथ हम लोग भ्रष्ट धन का उपभोग, तुम्हारी रक्षा के द्वारा, करते हैं। हे राजमान इन्द्र, तुम पार्थिव और दिव्य धन के अधिपति हो; अतएव तुम हम लोगों को महान्, मत्सीम एवम् गुणयुक्त रत्न प्रदान करो।

मरुत्वन्तं वृषं वा वृधानमकवारिं दिव्यं शांसमिन्द्रम् ।

विश्वासाहमवसेनूतनायो ग्रं स हो दा मिह तं हुवेम ॥ ११ ॥

मरुत्वन्तम् । वृषभम् । वृधानम् । अकवऽअरिम् । दिव्यम् ।

शासम् । इन्द्रम् । विश्वऽसहम् । अवसे । नूतनाय । उपम् ।

सहऽदाम् । इह । तम् । हुवेम ॥ ११ ॥

इहास्मिन्यज्ञे नूतनाय अभिनवाय अवसे रक्षणाय तं प्रसिद्धं इन्द्रं हुवेम स्तुमः आह-
यामोवा कीदृशं मरुत्वंतं मरुद्भिर्युक्तं वृषभं कामानां वर्षितारं वृधानं प्रवृद्धं अकवारिं अकु-
त्तितशत्रुं दिव्यं द्योतमानं शासं शासितारं विश्वसहं विश्वस्यलोकस्याभिभवितारं उग्रपो-
जस्विनं सहोदां बलप्रदं ॥ ११ ॥

११. हम लोग अभिनव रक्षा के लिए इस यज्ञ में प्रसिद्ध इन्द्र का
आह्वान करते हैं। वे मरुतों के साथ युक्त, अभीष्टवर्षी, समृद्ध, शत्रुओं
के द्वारा अकुत्तित (अकवयं), दीप्तिमान्, शासनकारी, लोक का अभि-
भव करनेवाले, प्रचण्ड और बलप्रद हैं।

जनं वज्रिन्महि चिन्मन्यमानमेभ्यो नृभ्यो रन्धया येष्वास्मि ।

अधाहित्वा पृथिव्यां शूरसातौ हवामहे तनये गोष्वप्सु ॥ १२ ॥

जनम् । वज्रिन् । महि । चित् । मन्यमानम् । एभ्यः । नृभ्यः ।

रन्धय । येषु । अस्मि । अध । हि । त्वा । पृथिव्याम् । शूरसातौ ।

हवामहे । तनये । गोषु । अप्सु ॥ १२ ॥

येषु येषां नृणां मध्ये अहमस्मि एकोभवामि हे वज्रिन् वज्रवज्रिन्द्र त्वं एभ्यो नृभ्यो मनु-
ष्येभ्यः महि महदत्यन्तमात्मानं मन्यमानं जनं बहुमन्यमानमित्यर्थः रन्धय वशीकुरु चिदिति
पादपूरणः अधाधुना पृथिव्यां भूम्यां शूरसातौ युद्धे प्रवृत्ते सति तनये पुत्रे निमित्ते च गोषु प-
शुषु अप्सु उदकेषु च निमित्तेषु हे इन्द्र त्वां द्युलोके स्थितं त्वां हवामहे वयमाह्वयामः ॥ १२ ॥

१२. हे वज्रधर, हम जिन मनुष्यों के मध्य में वर्तमान हैं, उन मनुष्यों
से अपने को अधिक माननेवाले व्यक्ति को तुम वशीभूत करो। हम लोग
अभी इस लोक में युद्ध के समय में एवम् पुत्र, पशु और उदक लाभ के
निमित्त तुम्हारा आह्वान करते हैं।

वयन्तं एभिः पुरुहूतसख्यैः शत्रोः शत्रोरुत्तरइत्स्याम ।

घ्नन्तो वृत्राण्युभयानि शूरायामदेम बृहतात्वाताः ॥ १३ ॥ ८ ॥

वयम् । ते । एभिः । पुरुहूत । सख्यैः । शत्रोः । शत्रोः । उत्तरे ।

इत् । स्याम । घ्नन्तः । वृत्राणि । उभयानि । शूर । राया । मदेम ।

बृहता । त्वाऽऊताः ॥ १३ ॥ ८ ॥

हेपुरुहूत बहुभिराहूतेन्द्र एभिः सिद्धैः सस्यैः स्तोत्रलक्षणैः सत्त्विकर्मभिः ते त्वया सहव-
यं उभयानि जामिरूपाण्यजामिरूपाणि वृत्राण्यमित्राणि घ्नन्तः हिसन्तः शत्रोः शत्रोः सर्वस्मा-
च्छत्रोऽत्तरइत्याम अधिकाएव भवेम हेशूर विक्रान्तेन्द्र त्वोताः वयं त्वयारक्षिताः सन्तः बृहता
महता राया धनेन मदेम हृष्याम ॥ १३ ॥

१३. हे बहुजनाहूत इन्द्र, हम लोग इन स्तोत्र रूप सत्त्विकर्म के द्वारा
तुम्हारे साथ समुदित शत्रुओं का संहार करें और उनकी अपेक्षा प्रबल
हों। हे पराक्रमवान् इन्द्र, हम लोग तुम्हारे द्वारा रक्षित होकर महान्
धन से प्रसन्न हों।

॥ इति चतुर्थस्य षष्ठेऽष्टमो वर्गः ॥ ८ ॥

द्यौर्नयइन्द्रेति त्रयोदशर्चपंचमं सूक्तं भरद्वाजस्यार्षमैन्द्रं त्रैष्टुभं विपिप्रोरित्येषा सप्तमी दशा-
क्षरचतुष्टययुक्ता विराट् अनुक्रम्यते च—द्यौर्नयिपिप्रोर्विराडिति पृष्ठचषडहस्य षष्ठे हनि तृतीयसवने
उक्थ्य स्तोत्राणि यदि द्विपदास्तु वीरन् यदि वाग्निष्टोमसंस्थः स्यात् तदानीं माध्यंदिनसवने अ-
च्छावाकः स्वशस्त्रे आरंभणीयाऽप्यऊर्ध्वमेतत्सूक्तं शंसेत् सूत्रितं च—द्यौर्नयइन्द्रेत्यच्छावाकइति
इदमेव सूक्तमिन्द्राविष्णोरुक्कान्तिनाभ्येकाहं निष्केवल्यनिविद्धानं द्यौर्नयइन्द्रेति माध्यंदिनइति।

द्यौर्नयइन्द्राभिभूमार्यस्तस्थौरयिः शवंसापृतसुजनान्।

तनः सहस्रभरमुर्वरासां दुद्धिसूनो सहसो वृत्रतुरम् ॥ १ ॥

द्यौः । न । यः । इन्द्र । अभि । भूम । अर्यः । तस्थौ । रयिः । शवंसा ।

पृतसु । जनान् । तम् । नः । सहस्रभरम् । उर्वरासाम् । दुद्धि ।

सूनो इति । सहस्रः । वृत्रतुरम् ॥ १ ॥

योरयिः पुत्ररूपधनं शवसा बलेन पृतसु संग्रामेषु अर्यः अरीन् शत्रून् जनान् अभितस्थौ
आक्रामेत् तत्र दृष्टान्तः—द्यौर्नयितमानः सूर्यो यथा भूम भूतानि आक्रामति तद्वद् हे सहस्रः सूनो
बलस्य पुत्रेन्द्र त्वं तं पुत्रं नोऽस्मभ्यं दद्धि देहि कीदृशं सहस्रभरं सहस्रस्य धनस्य भर्तारं उर्वरासां
सस्याढ्यानां भूमीनां सवितारं संभक्तारं वृत्रतुरं वृत्राणां शत्रूणां तरितारं तुर्वितारं वा ॥ १ ॥

१. हे बलपुत्र इन्द्र, सूर्य जिस प्रकार से अपनी दीप्ति-द्वारा पृथिवी
को आक्रान्त करते हैं उसी प्रकार संग्राम में शत्रुओं को आक्रान्त करनेवाला
पुत्ररूप धन तुम हमें प्रदान करो। वह सहस्र प्रकार के धन का भर्ता,
क्षस्यपूर्ण भूमि का अधिपति और शत्रुओं का निहन्ता हो।

अथ द्वितीया—

दिवोनतुभ्यमन्विन्द्रसत्रासुर्यदेवेभिर्धायि विश्वम्।

अर्यिद्वृत्रमपो वृत्रिवांसहृजिषिन्विष्णुना सचानः ॥ २ ॥

दिवः । न । तुभ्यम् । अनु । इन्द्र । सत्रा । असुर्यम् । देवेभिः ।
धायि । विश्वम् । अहिम् । यत् । वृत्रम् । अपः । वन्निश्वांसम् ।
हन् । ऋजीषिन् । विष्णुना । सचानः ॥ २ ॥

दिवोन सूर्यायेव हेइन्द्र तुभ्यं सत्रासत्यमेव विश्वं व्याप्तं असुर्यमसुरत्वं बलं देवेभिः
देवैःस्तोतृभिः अनुधायि व्यधायि अकारि स्तोत्रैःस्तूयमानोदवताबलवतीभवतीत्यर्थः हेऋजी-
षिन् विगतरससोमेन्द्र विष्णुनासचानः संगच्छमानस्त्वं षचसमवायेइतिधातोरूपं यद्येनासुर्येण
अपः उदकानि वन्निश्वांसं परिवृण्वन्तं अहिमागत्यहन्तारं वृत्रमसुरं हन् अहन् अवधीः तद्वलं
व्यधायीतिपूर्वेणसंबन्धः ॥ २ ॥

२. हे इन्द्र, स्तोताओं ने स्तोत्र-द्वारा सूर्य की तरह तुममें सचमुच
समस्त बल अर्पित किया था। हे नीरस सोमपान करनेवाले इन्द्र, तुमने
विष्णु के साथ युक्त होकर बल-द्वारा वारिनिरोधक आदि वृत्र का वध
किया था।

तूर्वञ्जोर्जीयान्तवसस्तवीयान्कृतव्रह्मेन्द्रोवृद्धमहाः ।
राजाभवन्मधुनःसोम्यस्यविश्वासांयत्पुरांदर्तुमावत् ॥ ३ ॥

तूर्वन् । ओर्जीयान् । तवसः । तवीयान् । कृतव्रह्मा । इन्द्रः ।
वृद्धमहाः । राजा । अभवत् । मधुनः । सोम्यस्य । विश्वांसाम् ।
यत् । पुराम् । दर्तुम् । आवत् ॥ ३ ॥

यद्यदा इन्द्रोविश्वासांसर्वासां पुरां असुरपुरीणां दर्तुं दारकं वज्रं आवत् प्रापत् तदा
सोम्यस्य सोममयस्य मधुनः मधुररसस्य राजाभवत् स्वाम्यासीत् कीदृशः तूर्वन् हिंसकानृहिं-
सन् ओर्जीयान् अतिशयेनओजस्वी तवसोबलवतः तवीयान् बलवत्तरः कृतव्रह्मा कृतव्रह्म
स्तोत्रयस्मैस्तोतृभिः सः अथवा कृतदत्तव्रह्माक्षयेनस्तोतृभ्यःसः वृद्धमहाः वृद्धतेजाः एवंभूतव-
ज्रोराजाभवदिति ॥ ३ ॥

३. जब इन्द्र ने सम्पूर्ण शत्रु-पुरियों के विदारक वज्र को प्राप्त किया,
तब वे मधुर सोमरस के स्वामी हुए। इन्द्र हिंसकों की हिंसा करनेवाले
अतिशय ओजस्वी, बलवान्, अन्न देनेवाले और प्रवृद्ध तेजवाले हैं।

अथचतुर्थी—

शतैरपद्रन्पण्यइन्द्रात्रदशोणयेकवयेर्कसातौ ।
वधैःशुष्णास्याशुषस्यमायाःपित्वोनारिरेचीत्किंचनप्र ॥ ४ ॥

शतैः । अपद्रु । पणयः । इन्द्र । अत्र । दशोऽओणये । कवये ।
 अर्कऽसातौ । वधैः । शुष्णस्य । अशुषस्य । मायाः । पित्वः । न ।
 अरिरेचीत् । किम् । चन । प्र ॥ ४ ॥

अत्रास्मिन्नर्कसातौ अर्कोऽप्राप्यतेऽस्मिन्नित्यर्कसातिः युद्धं तस्मिन् दशोणये बहुहवि-
 ष्के कवये मेधाविनः पंचम्यर्थेचतुर्थी हेइन्द्र त्वत्सहायावकुत्साव विभ्यतः पणयएतन्नामकासु-
 राः शतैः शतसंख्याकैर्बलैः सार्धमपद्रुणाद्रवन् अपलायन्त अपिचन्द्रः अशुषस्याशुष्कस्य सं-
 पूर्णबलस्येत्यर्थः शुष्णस्यैतन्नामकासुरस्य शत्रोर्मायाः कपटान्वधैर्हननसाधनैरायुधैः नपारिरे-
 चीत् प्ररिकानतिरिक्तान्नाकरोत् पित्वोन्नस्य पितुरित्यन्नामैतत् किंच नकिंचिदपि नपारिरे-
 चीत् तदीयमन्नं सर्वमप्यपाहारयत् ॥ ४ ॥

४. हे इन्द्र, युद्ध में बहुत अन्न प्रदान करनेवाले और तुम्हारी सहा-
 यता करनेवाले मेधावी कुत्स से भीत होकर शतसंख्यक सेनाओं के साथ
 पणि नामक असुर ने पलायन किया था । इन्द्र ने बलशाली शुष्ण नामक
 असुर की कपटता को आयुध-द्वारा नष्ट करके उसके समस्त अन्न को
 अपहृत किया था ।

महोद्गोअपविश्वायुधायिवज्रस्ययत्पतनेपादिशुष्णः ।

उरुषसरथंसारथयेकरिन्द्रःकुत्सायसूर्यस्यसातौ ॥ ५ ॥ ९ ॥

महः । द्रुहः । अप । विश्वऽआयु । धायि । वज्रस्य । यत् ।

पतने । पादि । शुष्णः । उरु । सः । सुऽरथम् । सारथये । कः । इन्द्रः ।

कुत्साय । सूर्यस्य । सातौ ॥ ५ ॥ ९ ॥

यद्यदा शुष्णोसुरः वज्रस्यपतने पाते पादि अगच्छत् अभ्रियतेत्यर्थः तदा महोद्गोऽपः
 द्रुहोद्गोऽपः शुष्णस्य संबन्धि विश्वायु सर्वगतं बलमिति शेषः अपधायि अपहितमकारि तिर-
 स्कृतमित्यर्थः सइन्द्रः सारथये सारथिभूताय कुत्साय सरथं समानरथं सूर्यस्य सातौ भजने
 निमित्तभूते उरुविस्तीर्णयथाभवतितथा कः अकरोत् तथा चोक्तं—कुत्सायेन्द्रोऽसुरं शुष्णं जिघांसुः
 कुत्साम्रतनः । सारथिकल्पयित्वा स्य शत्रुशुष्णमहंस्ततः ॥ कुत्सस्य रक्षां बहुलांचकारेत्यनयो-
 च्यतेऽपि ॥ ५ ॥

५. वज्र के पतित होने से जब शुष्ण ने प्राण त्याग किया, तब
 महान् द्रोही शुष्ण का सम्पूर्ण बल नष्ट हो गया । इन्द्र ने सूर्य का संभजन
 करने के लिए सारथिभूत कुत्स को अपने रथ को विस्तृत करने के लिए
 कहा ।

॥ इचितुर्थस्य षष्ठेनवमोवर्गः ॥ ९ ॥

प्रश्येनोनमविरमं शुर्मस्मै शिरो दासस्य नमुचेर्मथायन् ।

प्रावज्जमीसाप्यं ससन्तं पूणप्रायासमिषासंस्वस्ति ॥ ६ ॥

प्र । श्येनः । न । मदिरम् । अंशुम् । अस्मै । शिरः । दासस्य । नमुचेः ।
मथायन् । प्र । आवत् । नमीम् । साप्यम् । ससन्तम् । पुणक् ।
राया । सम् । इषा । सम् । स्वस्ति ॥ ६ ॥

श्येनः सुपर्णश्चनेत्ययंशब्दः समुच्चये वर्तते अस्माइन्द्राय मदिरं मदकरं अंशुं सोमं प्रेति
आइत्यस्यार्थे वर्तते आहरत् उपसर्गदर्शनाच्चाख्यातमध्याह्नियते किंचायमिन्द्रोऽपि दासस्य प्रा-
णिनामुपक्षपयितुं नमुचेरेतन्नामासुरस्य शिरःशीर्षं मथायन् मथनं कुर्वन् साप्यं सपस्यपुत्रं सस-
न्तं स्वपन्तं नमीं एतत्संज्ञकमृषिं प्रावद प्रारक्षत् स्वस्य विनाशेन राया पश्वादिधनेन इषाचेन
च तमृषिं संपृणक् समयोजयत् ॥ ६ ॥

६. इन्द्र ने प्राणियों को उपद्रुत करनेवाले नमुधि नामक
असुर के मस्तक को चूर्ण किया एवम् सप के पुत्र निद्रित नमी ऋषि की
रक्षा करके उन्हें पशु आदि घन तथा अन्न से युक्त किया । उस समय
श्येन पक्षी ने इन्द्र के लिए मदकर सोम का आनयन किया था ।

विपिप्रोरहिमायस्य दृह्लाः पुरोवज्जिञ्छवसानददः ।

सुदामन्तद्रेक्णोऽप्रमृष्यमृजिश्चनेदात्रं दाशुषेदाः ॥ ७ ॥

वि । पिप्रोः । अहिमायस्य । दृह्लाः । पुरः । वज्जिन् । शवसा ।

न । ददरिति ददः । सुदामन् । तत् । रेक्णः । अप्रमृष्यम् ।

मृजिश्चने । दात्रम् । दाशुषे । दाः ॥ ७ ॥

हेवजिन् वज्रवज्जिन्द्र त्वं अहिमायस्य अहंभ्योमायायस्य पिप्रोरेतन्नामोसुरस्य संब-
न्धिनीः दृह्लाः दृह्लानि पुरः प्राकारादीनि दुर्गाणि शवसा बलेन विददः विदारितवानसि नेति पा-
दपूरणः त्वंपिप्रोर्नृमणः प्रारुजः पुरः । शतं पूर्भि रायसीभिर्निपाहीति दर्शनात् । अपिच हेसुदामन्
शोभनदानेन्द्र त्वं दात्रं हविलक्ष्णं धनं दाशुषे दत्तवते मृजिश्चने एतन्नामकाय राजर्षये अ-
प्रमृष्यं केनाप्यबाध्यं तत्तस्य स्वभूतरेक्णो धनं दाः अदाः दत्तवानसि ॥ ७ ॥

७. हे वज्रधर इन्द्र, तुमने तुरन्त मायावाले पिप्रु नामक असुर
के दृढ़ दुर्गों को बल-द्वारा विदीर्ण किया था । हे शोभन दान-सम्पन्न इन्द्र,
तुमने हव्यरूप घन प्रदान करनेवाले राजर्षि मृजिश्वा को अप्रतिबाध
घन प्रदान किया था । अथाष्टमी-

सवैतु सुदंशमायं दशोणिं तूतुजि मिन्द्रः स्वभिष्टिसुम्नः ।

आतुग्रंशश्वदिभं द्योतनायमातुर्नसीमुपसृजाइयध्वै ॥ ८ ॥

सः । वेतसुम् । दशमायम् । दशोणिम् । तूतुजिम् । इन्द्रः ।

स्वभिष्टिः सुम्नः । आ । तुषम् । शश्वत् । इभम् । द्योतनाय ।

मातुः । न । सीम् । उप । सृज । इयध्यै ॥ ८ ॥

स्वभिष्टिसुम्नः सुष्ठुअभ्येषणीयान्यभिगम्यानि सुन्नानि सुखानियेन देयानि स इन्द्रः दशमायं बहुवचनं वेतसुं वेतसुनामकमसुरं दशोणिं एतन्नामकं च तूतुजिं तूतुजिनामकं च आ अपि च तुषं तुषनामकमसुरं तथा इभमेतन्नामकमसुरं च इयध्यै एतुं द्योतनाय एतत्संज्ञायराज्ञे शश्वदुपसृजउपासृजत् वशीचकार तत्रदृष्टान्तः— मातुर्न मातुर्जनन्या इव पुत्रं यथामात्रे पुत्रावशीभवन्ति तद्वद्वशं चकारेत्यर्थः सीमिति पादपूरणः ॥ ८ ॥

८. अभिलिखित सुख-प्रदाता इन्द्र ने वेतसु, दशोणि, तूतुजि, तुष और इभ नामक असुरों को राजा द्योतन के निकट सर्वदा गमन करने के लिए उसी तरह वशीभूत किया था, जैसे कि माता के निकट गमन करने में पुत्र वशीभूत होते हैं। अथनवमी—

सईस्पृधोवनतेअप्रतीतोबिभ्रद्वज्रं वृत्रहणं गभस्तौ ।

तिष्ठद्वरीअध्यस्तेवर्गतेवचोयुजावहतइन्द्रमृष्वम् ॥ ९ ॥

सः । ईम् । स्पृधः । वनते । अप्रतिः इतः । बिभ्रत् । वज्रम् ।

वृत्रहणम् । गभस्तौ । तिष्ठत् । हरी इति । अधि । अस्ताः इव ।

गते । वचः इयुजा । वहतः । इन्द्रम् । ऋष्वम् ॥ ९ ॥

गभस्तौ हस्ते वृत्रहणं वृत्राणां शत्रूणां हन्तारं वज्रं स्वकीयमायुधं बिभ्रद्धारयन् अप्रतीतः शत्रुभिरप्रतिगतः स इन्द्रः स्पृधः स्पर्धमानान् ईं इमान् वृत्रप्रभृतीन् शत्रून् वनते हन्ति हरी स्वकीयावश्वौ अधितिष्ठत् आरोहति तत्रदृष्टान्तः— अस्तेव गर्ते यथाक्षेमाशूरः रथे अधितिष्ठत् तद्वत् तथावचोयुजा वचोमात्रेण युज्यमानौ यद्वा स्तोत्राणां स्तुतिभिः युज्यमानौ तौ हरीच ऋष्वं महान् इन्द्रं वहतः ॥ ९ ॥

९. शत्रुओं द्वारा नहीं निरस्त होनेवाले इन्द्र हाथ में शत्रुओं को मारनेवाले अपने आयुध को धारण करते हुए स्पर्द्धाकारी वृत्रादि शत्रुओं को विनाश करते हैं। शूर जिस प्रकार से रथ पर आरोहण करता है, उसी प्रकार वे अपने अश्वों पर आरोहण करते हैं। वचन-मात्र से पूजित होकर वे दोनों छोड़े महान् इन्द्र का वहन करें।

सनेमतेवसा नव्य इन्द्रप्रपूर्वः स्तवन्त एनायज्ञैः ।

ससयत्पुः शर्मशारकीर्धन्दासीः पुरुकुत्सायशिक्षन् ॥ १० ॥

सनेम । ते । अवसा । नव्यः । इन्द्र । प्र । पूर्वः । स्तवन्ते ।

एना । यज्ञैः । सप्त । यत् । पुरः । शर्म । शारदीः । दर्तु । हन् ।
दासीः । पुरुकुत्साय । शिक्षन् ॥ १० ॥

हेइन्द्र ते त्वदीयेन अवसा रक्षणेन नव्योनवीयोनवतरं त्वयादीयमानंधनं सनेम वयंस्तोतारोः
भजेमहि पूरवोमनुष्याः स्तोतारः एना अनेनस्तोत्रेण युक्तर्यज्ञैः प्रस्तवन्ते त्वांस्तुवन्ति यद्यस्मा-
त्कारणात् दासीः कर्मणामुपक्षपयित्रीः शत्रुप्रजाः हन् घनं हिंसन् पुरुकुत्साय एतन्नामकायराज्ञे
शिक्षन् धनानिप्रयच्छन् हेइन्द्र त्वं शारदीः शरन्नाम्नोसुरस्यसंबन्धिनीः सप्त सप्तसंख्याकाः पुरः
पुरी शर्म शर्मणावज्जेण दर्तुं विदारितवानसि तस्मात्कारणात्त्वांस्तोतारः स्तुवन्तीत्यर्थः ॥ १० ॥

१०. हे इन्द्र, तुम्हारी रक्षा के द्वारा हम स्तोता लोग नवीन धन के
लिए सम्भजन करते हैं। मनुष्य स्तोता लोग इस प्रकार से युक्त यज्ञों के
द्वारा तुम्हारी स्तुति करते हैं कि यज्ञविद्वेषी प्रजाओं की हिंसा करते हुए
पुरुकुत्स राजा को धन प्रदान करते हैं। हे इन्द्र, तुमने शरत् नामक असुर
की सात परियों को वज्र-द्वारा विदीर्ण किया है।

त्वं दधेन्द्र पूर्यो भूर्वरिवस्यन्नुशने काव्याय ।

परानववास्त्वमनुदेयं महे पित्रे ददाथ स्वन्पातम् ॥ ११ ॥

त्वम् । वृधः । इन्द्र । पूर्यः । भूः । वरिवस्यन् । उशने । काव्याय ।
परा । नववास्त्वम् । अनुदेयम् । महे । पित्रे । ददाथ । स्वम् ।
नपातम् ॥ ११ ॥

हेइन्द्र पूर्यः पुरातनस्त्वं काव्याय कविपुत्राय उशने उशनसे भार्गवाय वरिवस्यन् धन-
मिच्छन् वृधोभूः स्तोतृणां वर्धको भवसि अनुदेयमनुदातव्यं धनं नववास्त्वं एतन्नामकं असुरं प-
राहृत्य स्वस्वकीयमौशनसं नपातं युद्धेशत्रुभिर्गृहीतपुत्रं महे महते पित्रे पालयितव्यायोशनसे
पराददाथ तस्य शत्रुं हत्वा प्रकर्षेण दत्तवानसि ॥ ११ ॥

११. हे इन्द्र, घनाभिलाषी होकर तुम कविपुत्र उशना के लिए
प्राचीन उपकारक हुए थे अर्थात् स्तोताओं के वर्द्धक हुए थे तुमने नववास्त्व
नामक असुर का वध किया और क्षमताशाली पिता उशना के निकट
उसके देय पुत्र को समर्पित किया।

अथद्वादशी-

त्वं धुनिं रिन्द्र धुनिमतीर्ऋणोरपः सीरानस्रवन्तीः ।

प्रयत्संमुद्रमतिशूरपर्षिपारयातुर्वशं यदुं स्वस्ति ॥ १२ ॥

त्वम् । धुनिः । इन्द्र । धुनिमतीः । ऋणोः । अपः । सीराः ।

न । स्रवन्तीः । प्र । यत् । समुद्रम् । अति । शूर । पर्षि । पारय ।

तुर्वशम् । यदुम् । स्वस्ति ॥ १२ ॥

हेइन्द्र धुनिः शत्रूणांकंपयितात्वं धुनिमतीः धुनिर्नामासुरोयासुनिरोधकतयाविद्यते ताः
अपः उदकानि सीरान नदीरिव स्रवन्तीः प्रवहन्तीः ऋणोः अगमयः धुनिं हत्वा तेन निरोधिता-
न्युदकानि प्रवाहयतीत्यर्थः हे शूर वीरेन्द्र यद्यदा समुद्रमति अतिक्रम्य प्रपार्षि प्रतीर्णो भवसि तदा
समुद्रपारेतिष्ठन्तौ तुर्वशं यदुंच पारय पारयः समुद्रमतारयः ॥ १२ ॥

१२. हे इन्द्र, तुम शत्रुओं को कंपानेवाले हो। तुमने धुनि नामक
असुर-द्वारा निरुद्ध जल को नदी की तरह प्रवहणशील बनाया था अर्थात्
धुनि का हनन करके निरुद्ध जलराशि को बहाया था। हे वीर इन्द्र, जब
तुम समुद्र का अतिक्रमण करके उत्तीर्ण होते हो, तब समुद्र के पार में
वर्तमान तुवंश और यदु को समुद्र पार कराते हो।

तव हत्यदिन्द्र विश्वमाजौ सस्तो धुनी चुमुरी या ह सिष्वप् ।
दीदयदितुभ्यं सोमेभिः सुन्वन्दभीतिरिध्मभृतिः पक्थ्यं अकैः ॥ १३ ॥ १० ॥

तव । ह । त्यत् । इन्द्र । विश्वम् । आजौ । सस्तः ।

धुनी चुमुरी इति । या । ह । सिष्वप् । दीदयत् । इत् । तुभ्यम् ।
सोमेभिः । सुन्वन् । दभीतिः । इध्मभृतिः । पक्थी । अकैः ॥ १३ ॥ १० ॥

हेइन्द्र आजौ संग्रामे तव ह तवैव विश्वं व्याप्तं त्यत्तादृशं कर्म भवति कीदृशमिति तदु-
च्यते या यौ धुनी चुमुरी धुनिश्च चुमुरिश्चेत्येतन्नामकावसुरौ सिष्वप् अस्वापयः तावसुरौ स-
स्तः संग्रामे सुप्तवन्तौ मृतावित्यर्थः भूतार्थे व्यत्ययेन लट् द्वितीयो हशब्दः पादपूरणः तदनन्तरं हेइ-
न्द्र तुभ्यं त्वदर्थं सुन्वन् सोमानभिषुषवन् पक्थी पक्थवान् हवींषिपक्थवान् इध्मभृतिः इध्मानां भ-
र्ता हर्ता वा दभीतिर्नाम राजर्षिः सोमेभिः सोमैः अकैर्हविर्लक्षणैरजैः दीदयदित दीप्यत एव धुनिं
चुमुरिं तस्मै जंघथेत्यर्थः त्वं निदस्यं चुमुरिं धुनिं चेति दर्शनात् ॥ १३ ॥

१३. हे इन्द्र, संग्राम में उस तरह के सब कार्य तुम्हारे ही हैं। धुनी
और चुमुरी नामक असुरों को तुमने संग्राम में सुलाया है अर्थात् मार
डाला है। हे इन्द्र, इसके अनन्तर हव्यपाक करनेवाले, इंधन के भर्ता
और तुम्हारे निमित्त सोमाभिषव करनेवाले राजर्षि दभीति ने हवीरूप
अन्न से तुम्हें प्रदीप्त किया है।

॥ इति चतुर्थस्य षष्ठे दशमो वर्गः ॥ १० ॥

इमा उ त्वेति द्वादश चैषं सूक्तं भरद्वाजस्यार्षं त्रैष्टुभ्यैन्द्रं नवमी एकादशी च वैश्वदेव्यौ तथा-
चानुक्रम्यते—इमा उ द्वादश नवम्येकादशयै वैश्वदेव्याविति । उपहव्यनाम्न्येकाहे इदं सूक्तं मरु-
त्वतीयनिविद्धानं सूत्रितं च—इमा उ त्वाय एक इदिति मध्यं दिन इति इन्द्राविष्णोरुक्कान्तिनाम्न्येका-
हेपीदं मरुत्वतीयनिविद्धानं सूत्रितं च—इमा उ त्वायोनय इन्द्रेति मध्यं दिन इति । तृतीये छन्दोमे-
पि मरुत्वतीये इदं सूक्तं सूत्रितं च—प्रमन्दिन इमा उ त्वेति मरुत्वतीयमिति ।

इमाउत्वापुरुतमस्यकारोर्हव्यवीरहव्याहवन्ते ।

धियोरथेष्टामजरंनवीयोरयिर्विभूतिरीयतेवचस्या ॥ १ ॥

इमाः । ऊँ इति । त्वा । पुरुतमस्य । कारोः । हव्यम् । वीर ।

हव्याः । हवन्ते । धियः । रथेऽस्थाम् । अजरम् । नवीयः ।

रयिः । विऽभूतिः । ईयते । वचस्या ॥ १ ॥

पुरुतमस्य बहुलकामकांक्षतः तमुभिकांक्षायामितिधातुः कारोः स्तोतुर्भरद्वाजस्यसं-
बन्धिन्यः हव्याः स्तुत्याः प्रशस्याः इमाधियः स्तुतयः हेवीर शूरेन्द्र हव्यं त्वा त्वां हवन्ते ह-
यन्ति कीदृशं रथेस्थां रथेस्थितं अजरं जरारहितं नवीयोनवीयांसं नवतरं उदतिपूरणः अपिच
वचस्या स्तुत्या श्रेष्ठाविभूतिः जगतोविभवहेतुः रयिर्हविलक्षणधनं ईयते त्वामभिगच्छति ॥१॥

१. हे शूर इन्द्र, बहुत कार्य की अभिलाषा करनेवाले, स्तोता भरद्वाज
की प्रशंसनीय स्तुतियां तुम्हारा आह्वान करती हैं। इन्द्र रथ पर स्थित,
जरारहित और नवीनतर हैं। श्रेष्ठ विभूति (हविलक्षण धन) इन्द्र
का अनुगमन करती है।

तमुस्तुषइन्द्रंयोविदानोगिर्वाहसंगीर्भिर्यज्ञदृद्धम् ।

यस्यदिवमर्तिमह्नापृथिव्याःपुरुमायस्यरिरिचेमहित्वम् ॥ २ ॥

तम् । ऊँ इति । स्तुषे । इन्द्रम् । यः । विदानः । गिर्वाहसम् ।

गीऽभिः । यज्ञदृद्धम् । यस्य । दिवम् । अर्ति । मह्ना । पृथिव्याः ।

पुरुमायस्य । रिरिचे । महित्वम् ॥ २ ॥

यइन्द्रः विदानः सर्वविद्वान् सर्वज्ञायमानोवा गिर्वाहसं गीर्भिरवहनीयं यज्ञवृद्धं यज्ञैः
प्रवृद्धं तमु तमेवेन्द्रं स्तुषे स्तुवे पुरुमायस्य बहुप्रज्ञस्य बहुवचनस्यवा यस्येन्द्रस्य महित्वं मा-
हात्म्यं दिवं दिवोद्युलोकात् पंचम्यर्थेद्वितीया पृथिव्याः भूलोकात् मह्ना महिम्ना अतिरिरिचे
अतिरिच्यते तंस्तुवइतिसंबन्धः ॥ २ ॥

२. जो सब जानते हैं अथवा जो सबके द्वारा जाने जाते हैं, जो
स्तुतियों-द्वारा प्रापणीय हैं और जो यज्ञ-द्वारा प्रवृद्धमान होते हैं, उन
इन्द्र का हम स्तवन करते हैं। बहुत प्रज्ञावाले इन्द्र का माहात्म्य द्यावा-
पृथिवी का अतिक्रमण करता है।

सइत्तमोवयुनंततन्वत्सूर्येणवयुनंवच्चकार ।

कदातेमर्ताअमृतस्यधामेयक्षन्तो नमिनन्तिस्वधावः ॥ ३ ॥

सः । इत् । तमः । अवयुनम् । तन्वत् । सूर्येण । वयुनंश्चत् ।

चकार । कदा । ते । मर्ताः । अमृतस्य । धाम । इयक्षन्तः ।

न । मिनन्ति । स्यधाऽनुः ॥ ३ ॥

सइत् सएवेन्द्रः अवयुनं अज्ञानं प्रज्ञाननाशनमित्यर्थः ततन्वत् वृत्रेणविस्तीर्यमाणंवमो-
न्धकारं दिविसूर्येण दिव्यारोपितेऽदेवेन वयुनवत् प्रकाशवत् चकार कृतवान् परोर्ध्वःप्रत्यक्ष-
कृतः हेस्वधावः बलवन्निन्द्र मर्ताः मनुष्याः अमृतस्य नित्यस्य तेवदीयं धाम स्वर्गाख्यं स्थानं त-
त्र स्थानदेवानित्यर्थः इयक्षन्तः यष्टुमिच्छन्तः कदा कदाचित् सर्वदेत्यर्थः नमिनन्ति किमपि प्रा-
णिजातं न हिंसन्ति ॥ ३ ॥

३. इन्द्र ने ही वृत्त-द्वारा विस्तीर्ण और अप्रज्ञात (अप्रकाशित) अन्ध-
कार को सूर्य-द्वारा प्रकाशित किया था । हे बलवान् इन्द्र, तुम अमरणशील
हो । मनुष्यगण तुम्हारे स्वर्ग नामक स्थान का (वहाँ रहनेवालों देवों
का) सर्वदा यजन करना चाहते हैं । वे किसी प्राणी की हिंसा नहीं करते ।

यस्ताचकारसकुहस्विदिन्द्रः कमाजनं चरति कासु विक्षु ।

कस्ते यज्ञो मनसे शं वराय को अर्क इन्द्र कतमः स होता ॥ ४ ॥

यः । ता । चकार । सः । कुह । स्वित् । इन्द्रः । कम् । आ ।

जनम् । चरति । कासु । विक्षु । कः । ते । यज्ञः । मनसे । शम् ।

वराय । कः । अर्कः । इन्द्र । कतमः । सः । होता ॥ ४ ॥

यइन्द्रः ता तान्युक्तप्रसिद्धानि वृत्रवधादीनिकर्माणि चकार अकरोत् सइन्द्रोद्यकुहस्वित्
क्वस्विद्वर्तते कंजनं कमपि देशमाचरति कासु विक्षु प्रजासु वर्तते इतीन्द्रस्य विभूतिमहत्त्वान्निश्चे-
तुं शक्यं अथप्रत्यक्षस्तुतिः हेइन्द्र कः कीदृशो यज्ञः ते तव मनसे चेतसे शं सुखकरो भवति वराय
तव वरणाय कः कीदृशो कौर्मन्त्रः समर्थो भवति होता आह्वाता तव वरणाय यः समर्थो भवति स-
होता कतमश्च भवति ॥ ४ ॥

४. जिन इन्द्र ने उन वृत्र-वधादि प्रसिद्ध कार्यों को किया है, वे अभी
कहाँ वर्तमान हैं, किस देश और किन प्रजाओं के मध्य में वर्तमान हैं
(अतिशय विभूति के कारण यह निश्चय किया जा सकता है कि वे
कहाँ हैं) । हे इन्द्र, किस तरह का यज्ञ तुम्हारे चित्त के लिए सुखकर होता
है ? तुम्हारा वरण करने में किस तरह का मन्त्र समर्थ होता है ? तुम्हारा
वरण करने में जो समर्थ होता है, वह कौन है ?

इदाहिते वे विषतः पुराजाः प्रत्नास आसुः पुरुक्षत्सखायः ।

ये मध्यमास उत नूतनास उतावमस्य पुरुहूत बोधि ॥ ५ ॥ ११ ॥

इदा । हि । ते । वे विषतः । पुराऽजाः । प्रत्नासः । आसुः ।

पुरुक्षत् । सखायः । ये । मध्यमासः । उत । नूतनासः ।

उत । अवमस्य । पुरुहूत । बोधि ॥ ५ ॥ ११ ॥

पुराजाः पूर्वस्मिन्कालेजाताः प्रजासः पुराणाः अंगिरःप्रभृतयः इदाहि इदानीमिव हिश-
द्वउपमार्थेवर्तते वेविषतः कर्माणिप्रामुवन्तः हेपुरुषव बहूनां कर्मणां कर्तारिन्द्र ते तव सत्त्वायः
स्तोतारः आसुः बभूवुः येमध्यमासोमध्यमकालजाः उतापिच येनूतनासोधतनाः यवस्तेपिसर्वे
तेस्तोतारोबभूवुः अतःकारणाव उतापिच अवमस्यार्वाचीनस्य ममापिस्तोत्रं हेपुरुषव बहुभिरा-
हूतेन्द्र त्वंबोधि बुधस्व ॥ ५ ॥

५. हे बहुत कार्यों के करनेवाले इन्द्र, पूर्वकालोत्पन्न पुरातन अङ्गिरा
आदि आजकल की तरह कार्य करते हुए तुम्हारे स्तोता हुए थे। मध्य-
कालीन और नवीन (आजकलवाले) भी तुम्हारे स्तोता हुए हैं; अतएव
हे बहुजनाहूत इन्द्र, तुम मुझ अर्वाचीन की स्तुति को समझो (सुनो)।

॥ इतिचतुर्थस्यषष्ठेऽकादशोवर्गः ॥ ११ ॥

तंपृच्छन्तोवरासः पराणिप्रत्नातइन्द्रश्रुत्यानुयेमुः ।

अर्चामसिवीरब्रह्मवाहोयादेवविद्वतात्त्वांमहान्तम् ॥ ६ ॥

तम् । पृच्छन्तः । अवरासः । पराणि । प्रत्ना । ते । इन्द्र । श्रुत्या ।

अनु । येमुः । अर्चामसि । वीर । ब्रह्मवाहः । यात् । एव ।

विद्वत् । तात् । त्वा । महान्तम् ॥ ६ ॥

हेवीर शूर ब्रह्मवाहः ब्रह्मभिर्मन्त्रैर्वहनीयेन्द्र अवरासोर्वाचीनामनुष्याः तंउक्तगुणोपेतं त्वां
पृच्छन्तोर्वन्तः पृच्छतिरर्चतिकर्मा पराणि प्रकृष्टानि प्रत्ना प्रत्नानि पुराणानि श्रुत्या श्रुत्यानिश्रो-
तव्यानि ते त्वदीयानिकर्माणि अनुयेमुः अनुयमनंनिबन्धनंस्तुतिरूपाभिर्वाग्भिर्निबबन्धुः तथा
वयमपि महान्तं प्रभूतं त्वा त्वां अर्चामसि अर्चामःस्तुमः यादेव यान्येवकर्माणि विद्वजानी-
मःतव तैःकर्मभिः स्तमइतिसंबन्धः ॥ ६ ॥

६. हे शूर और मन्त्र-द्वारा प्रापणीय इन्द्र, अर्वाचीन मनुष्यगण, उक्त
गुणों से युक्त, तुम्हारी अर्चना करते हैं। तुम्हारे प्राचीन और उत्कृष्ट
महान् कार्यों को स्तुति रूप वचनों में बाँधते हैं। तुम्हारे जिन कार्यों को
हम लोग जानते हैं, उन्हीं से हम लोग तुम्हारी अर्चना करते हैं। तुम
महान् हो।

अभित्वापाजोरक्षसोवितस्थेमहिजज्ञानमभितस्सुतिष्ठ ।

तवप्रत्नेनयुज्येनसख्यावज्जेणधृष्णोअपतानुदस्व ॥ ७ ॥

अभि । त्वा । पाजः । रक्षसः । वि । तस्थे । महि । जज्ञानम् ।

अभि । तत् । सु । तिष्ठ । तव । प्रत्नेन । युज्येन । सख्या । वज्जेण ।

धृष्णो इति । अप । ता । नुदस्व ॥ ७ ॥

रक्षसोरक्षसांसंबन्धिपाजः सेनालक्षणबलं हेइन्द्र त्वाअभि त्वाअभिमुखं वितस्थे प्रति-
ष्ठे तथात्वमपि महि महत् जज्ञानं प्रादुर्भवत् तद्वलं अभि अभिमुखः सन् सु सुष्ठु तिष्ठ स्थि-
रोभव स्थित्वाच हेधृष्णो शत्रूणांधर्षकेन्द्र तव त्वदीयेनवज्रेण ता तद्वलं अपनुदस्व अपगतं
मेरय छिन्धीत्यर्थः कीदृशेनप्रत्नेन पुराणेन युज्येन योज्येन सख्या नित्यसहायेन ॥ ७ ॥

७. हे इन्द्र, राक्षसों का बल तुम्हारे अभिमुख प्रतिष्ठित है। तुम भी
उस प्रादुर्भूत महान् बल के अभिमुख स्थिर होओ। हे शत्रुओं के धर्षक
इन्द्र, स्थिर होकर तुम अपने वज्र-द्वारा उस बल का अपमोदन करो।
तुम्हारा वज्र पुरातन, योजनीय और नित्य सहायक है।

सतुश्रुधीन्द्रनूतनस्यब्रह्मण्यतोवीरकारुधायः ।

त्वंआइपिःप्रदिविपितृणांशश्वद्वभूथसुहवइष्टौ ॥ ८ ॥

सः । तु । श्रुधि । इन्द्र । नूतनस्य । ब्रह्मण्यतः । वीर । कारुधायः ।

त्वम् । हि । आपिः । प्रदिवि । पितृणाम् । शश्वत् । बभूथ ।

सुहवः । आइष्टौ ॥ ८ ॥

हेकारुधायः कारुणांस्तोतृणांधारकः हेवीरेन्द्र सः प्रसिद्धत्वं नूतनस्येदानींतनस्य
ब्रह्मण्यतः ब्रह्मस्तोत्रं कर्तुमिच्छतोमम स्तोत्रं नु क्षिप्रं श्रुधिश्रुणु हियस्मात्कारणात् हेइन्द्र त्वं
आइष्टौ आयजने अभिकामनेवासति सुहवः शोभनाद्धानः सन् प्रदिवि पूर्वस्मिन्काले
पितृणां अंगिरसां आपिर्बन्धुः शश्वच्चिरकालं बभूथाभूः तस्मात्कारणात् मदीयंस्तोत्रं
श्रुधीक्संबन्धः ॥ ८ ॥

८. हे स्तोताओं के धारक वीर इन्द्र, तुम हमारे स्तोत्र को शीघ्र
सुनो। हम इदानीन्तन (आधुनिक) और स्तोत्र करने की इच्छा रखनेवाले
हैं। हे इन्द्र, यज्ञ में तुम शोभन आद्धानवाले होकर पूर्वकाल में अङ्गिराओं
के चिरकाल तक बन्धु हुए थे। इसलिए तुम हमारे स्तोत्र को सुनो।

प्रोतयेवरुणमित्रमिन्द्रमरुतःकृष्वावसेनोअद्य ।

प्रपूषणंविष्णुमग्निपुरन्धिसवितारमोषधीःपर्वतांश्च ॥ ९ ॥

प्र । उतये । वरुणम् । मित्रम् । इन्द्रम् । मरुतः । कृष्व । अवसे ।

नः । अद्य । प्र । पूषणम् । विष्णुम् । अग्निम् । पुरम् । अधिम् ।

सवितारम् । ओषधीः । पर्वतान् । च ॥ ९ ॥

अस्याष्टचिविश्वेदेवाःस्तूयन्ते हेभरद्वाज अद्येदानीं वरुणं रात्र्यभिमानीनंच मित्रमहर-
भिमानीनंच इन्द्रंच प्रसिद्धं मरुतोमरुद्गणांश्च नोस्माकं उतये तर्पणाय अवसे रक्षणायच
प्रकृष्वाभिमुखीकुरुष्व किंच पूषणं एतत्संज्ञकंचविष्णुं सर्वव्यापिनंदेवंच पुरंधिं पुरुधियं पुरु-
कर्माणं अग्निंच सवितारं सर्वस्यमेरकं देवं ओषधीः ओषध्यभिमानीनोदेवान् पर्वतांश्चाद्री-
च इत्येताच्चेदेवान् अस्माकंतर्पणाय रक्षणायच प्रकृष्व स्तुत्याभिमुखीकुरु ॥ ९ ॥

९. हे भरद्वाज, तुम अभी हम लोगों की तृप्ति और रक्षा के लिए राज्याभिमानि वरुण, विनाभिमानि मित्र, इन्द्र, मरुद्गण, पूषा, सर्वव्यापी विष्णु, बहु कर्मकारी अग्नि, सबके प्रेरक सविता, ओषधियों के अभिमानी देव और पर्वतों की स्तुति के अभिमुख करो।

इमउत्वापुरुशाकप्रयज्योजरितारोअभ्यर्चन्त्यर्कैः ।

श्रुधीहवमाहुवतोहुवानोनत्वावाँअन्योअमृतत्वदस्ति ॥ १० ॥

इमे । ऊँ इति । त्वा । पुरु॒ऽशा॒क । प्र॒य॒ज्यो इति प्र॒य॒ज्यो ।

ज॒रि॒तारः । अ॒भि । अ॒र्च॒न्ति । अ॒र्कैः । श्रु॒धि । ह॒वम् । आ । हु॒वतः ।

हु॒वानः । न । त्वा॒ऽवा॒न् । अ॒न्यः । अ॒मृत॒ । त्वत् । अ॒स्ति ॥ १० ॥

हेपुरुशाक बहुशक्ते हेप्रयज्यो प्रकृष्टेनयजनीयेन्द्र त्वा त्वाँ इमे जरितारः स्तोतारः अर्चनीयैः स्तोत्रैः अभ्यर्चन्ति अभिष्टुवन्ति तथा हेअमृत अमरणशीलेन्द्र हुवानः स्तूयमानस्त्वं आहुवतोभिष्टुवतोमम हवं स्तोत्रं श्रुधि शृणु किंच त्वावान् त्वत्सदृशोदेवः त्वदन्योनास्ति ॥ १० ॥

१०. हे बहुत शक्तिवाले अतिशय यजनीय इन्द्र, ये स्तोता लोग अर्चनीय स्तोत्रों के द्वारा तुम्हारा स्तवन करते हैं। हे अमरणशील इन्द्र, स्तूयमान होकर तुम स्तुति करनेवाले मेरे स्तोत्र को सुनों; क्योंकि तुम्हारे सदृश दूसरे देव नहीं हैं।

नूमआवाचमुपयाहिविद्वान्विश्वेभिःसूनोसहस्रोयजत्रैः ।

येअग्निजिह्वाऋतसापआसुर्येमनुचक्रुस्पर्षदपाय ॥ ११ ॥

नु । मे । आ । वाचम् । उप । या॒हि । वि॒द्वान् । वि॒श्वेभिः । सू॒नो

इति । स॒ह॒सः । य॒ज॒त्रैः । ये । अ॒ग्नि॒ऽजि॒ह्वाः । ऋ॒त॒ऽसा॒पः ।

आ॒सुः । ये । म॒नु॒म् । च॒क्रुः । उ॒पर॒म् । द॒सा॒य ॥ ११ ॥

इयंचवैश्वदेवीत्युक्तं हेसहसःसूनो बलस्यपुत्रेन्द्र विद्वान् सर्वज्ञस्त्वं यजत्रैर्यजनीयैर्विश्वेभिःसर्वैःदेवैःसह नु क्षिप्रं मे मदीयाः वाचः स्तुतिरूपाणिवचांसि उप अभिआयाहि आगच्छ एवंभूतमिन्द्रंप्रार्थयते ऐन्द्रत्वात्सूक्तस्य येदेवाः अग्निजिह्वाः अग्निर्जिह्वास्थानीयोयेषां ते ऋतसापः ऋतयज्ञस्पृशन्तःआसुर्भवन्ति येच देवाः दसायशत्रूणामुपक्षेपणाय मनुं राजर्षि उपरं दस्यूनामुपरिभवं चक्रुः कृतवन्तः तैः महागच्छेतिपूर्वेणसंबन्धः ॥ ११ ॥

११. हे बलपुत्र इन्द्र, तुम सर्वज्ञ हो। तुम सम्पूर्ण यजनीय देवों के साथ क्षीप्र ही मेरे स्तुतिरूप वचन के अभिमुख आगमन करो। जो देव अग्नि-जिह्व हैं, जो यज्ञ में भोजन करते हैं और जिन्होंने राजर्षि मनु

को, शत्रुओं को नष्ट करने के लिए, दस्युओं के ऊपर किया है, उन्हीं के साथ आगमन करो।

सनोंबोधिपुरएतासुगेषूतदुर्गेषुपथिकृद्दिदानः ।

येअश्रमासउरवोवर्हिष्ठास्तेभिर्नइन्द्राभिवक्षिवाजम् ॥ १२ ॥ १२ ॥

सः । नः । बोधि । पुरःएता । सुःगेषु । उत । दुःगेषु । पथिकृत् ।

विदानः । ये । अश्रमासः । उरवः । वर्हिष्ठाः । तेभिः । नः । इन्द्र ।

अभि । वक्षि । वाजम् ॥ १२ ॥ १२ ॥

हेइन्द्र पथिकृद्दर्शनार्कता विदानः सर्वविद्वान् सत्त्वं सुगेषु सुखेनगन्तव्येषु उतापिच दुर्गेषु दुःखेनगन्तव्येषुचमार्गेषु नोस्माकं पुरएता पुरोगन्ता बोधि भव बोधीतिभवतेर्लोप्य-
ध्यमपुरुषैकवचनस्यछान्दसंरूपं अश्रमासः श्रमरहिताः उरवो महान्तः वर्हिष्ठाः बोद्धव्यमाः तव
येअश्वाः सन्ति हेइन्द्र तेभिः तैरश्वैः नोस्मभ्यं वाजमन्नंअभिवक्षि अभिवह ॥१२॥

१२. हे इन्द्र, तुम मार्ग-निर्माता और विद्वान् हो। तुम सुखपूर्वक
जाने योग्य मार्ग में तथा दुःख से जाने योग्य मार्ग में हम लोगों के अग्रसर
होओ। श्रमरहित, महान् और बाहक श्रेष्ठ जो तुम्हारे अश्व हैं, उनके
द्वारा हे इन्द्र, तुम हम लोगों के लिए अन्न आहरण करो।

यएकइदित्येकादशर्चसप्तमसूक्तं भरद्वाजस्यार्षं वैष्टुभमैन्द्रं तथाचानुक्रान्तं—यएकइदेका-
दशेति आभिष्टविकेप्रथमेहनिदशरात्रस्यप्रथमेहनिच माध्यंदिनसवने ब्राह्मणाच्छंसिशस्त्रे
अहीनसूक्तस्यस्थाने ग्रीणिसंपातसूक्तानि तेष्विदंद्वितीयसूक्तं सूत्रितं—यएकइद्यस्तिगमश्रृंग-
इति उपहव्यनाम्न्येकाहेपीदं निष्केवल्यनिविद्धानं सूत्रितं—यएकइदिति मध्यंदिनइति ।

यएकइद्व्यश्वर्षणीनामिन्द्रंतंगीभिर्भ्यर्चआभिः ।

यःपत्यतेवृषभोवृष्ण्यावान्तसत्यःसत्त्वापुरुमायःसहस्वान् ॥ १ ॥

यः । एकः । इत् । हव्यः । चर्षणीनाम् । इन्द्रम् । तम् । गीःइभिः ।

अभि । अर्चै । आभिः । यः । पत्यते । वृषभः । वृष्ण्यइवान् ।

सत्यः । सत्त्वा । पुरुइमायः । सहस्वान् ॥ १ ॥

यइन्द्रश्वर्षणीनां प्रजानां आपत्सु एकइत् एकएव हव्योह्वातव्यः आभिर्गीभिः स्तुतिरू-
पाभिर्वाग्भिः तमिन्द्रं अभ्यर्चै अभिष्टौमि यइन्द्रःपत्यते स्तोतृनभिगच्छति यद्वा पत्यतेलोकाना-
मीष्टे कीदृशः वृषभः कामानांवर्षिता वृष्ण्यावान् बलवान् सत्यः अविसंवादी सत्त्वा शत्रूणां
सादयिता कामानांदातावा सदेवांसनोतेर्वेदंरूपं पुरुमायोबहुप्रज्ञः सहस्वानभिभवनवान् तमि-
न्द्रमभिष्टौमीतिसंबन्धः ॥ १ ॥

१. जो इन्द्र प्रजाओं की आपत्तियों में एकमात्र आह्वान करने के
योग्य हैं। जो स्तोताओं के प्रति आगमन करते हैं। जो अभीष्टवर्षक,

बलवान्, सत्यवादी, शत्रुपीडक, बहुप्रज्ञ और अभिभवकर्ता हैं उन इन्द्र का स्तुतियों-द्वारा स्तवन करते हैं।

तमुनःपूर्वेपितरोनवग्वाःसप्तविप्रासोअभिवाजयन्तः ।

नक्षद्वाभंततुरिपर्वतेष्टामद्रोधवाचमतिभिःशविष्ठम् ॥ २ ॥

तम् । ऊँ इति । नः । पूर्वे । पितरः । नवग्वाः । सप्त । विप्रासः ।

अभि । वाजयन्तः । नक्षद्वाभम् । ततुरिम् । पर्वतेऽस्थाम् ।

अद्रोधवाचम् । मतिभिः । शविष्ठम् ॥ २ ॥

पूर्वेप्रजाः नवग्वाः नवभिर्मासैः सप्तमनुष्ठितवन्तः सप्तसप्तसंख्याकाः विप्रासः विप्रामे-
धाविनः वाजयन्तः वाजमनंहविर्लक्षणमिन्द्रस्यकुर्वन्तः इन्द्रं वा वाजिनंबलिनंकुर्वन्तः तत्करो-
तीतिणिच् एवंभूतानोस्माकं पितरोगिरसः तमु तमेवेन्द्रं मतिभिः स्तुतिभिरभितुष्टुवुरितिशेषः
कीदृशं नक्षद्वाभं नक्षतिर्गतिकर्मा अभिगच्छतां शत्रूणां दंभितारं हिंसितारं ततुरिं तरितारं प-
र्वतेष्टां पर्वतेष्ववस्थितं अद्रोधवाचं अद्रोधव्या अनतिक्रमणीयावागाज्ञारूपायस्यतंशविष्ठं व-
जवत्तमं ॥ २ ॥

२. पुरातन, नौ महीनों में यज्ञ करनेवाले, सप्त-संख्यक मेधावी, हमारे पिता अङ्गिरा आदि ने इन्द्र को बलवान् अथवा अन्नवान् करते हुए स्तुतियों-द्वारा उनका स्तवन किया था । इन्द्र गमनशील, शत्रुओं के हिंसक, पर्वतों पर अवस्थिति करनेवाले और अनुल्लङ्घनीय शासन हैं।

तमीमहइन्द्रमस्यरायःपुरुवीरस्यनृवतःपुरुक्षोः ।

योअस्क्रुधोयुरजरःस्वर्वान्तमाभरहरिवोमादयध्यै ॥ ३ ॥

तम् । ईमहे । इन्द्रम् । अस्य । रायः । पुरुवीरस्य । नृवतः ।

पुरुक्षोः । यः । अस्क्रुधोयुः । अजरः । स्वःवान् । तम् । आ ।

भर । हरिःवः । मादयध्यै ॥ ३ ॥

पुरुवीरस्य बहुपुत्रपौत्रयुक्तस्य नृवतः परिचारकजनसहितस्य पुरुक्षोर्बह्वन्स्य बहुपशो-
र्वा अस्यरायः इदंघनं द्वितीयार्थेषष्ठी तमिन्द्रं ईमहे याचामहे योरयिः अस्क्रुधोयुः अवि-
च्छिन्नः अजरोजराहानिरहितः स्वर्वान् सुखयुक्तः हेहरिवः हरिवन् स्वकीयाश्वोपेतेन्द्र त्वं तं
रथिं मादयध्यै अस्मान्मादयितुं आभराहर ॥ ३ ॥

३. बहुत पुत्र-पौत्रों से युक्त, परिचारकों के साथ और पशुओं के साथ हम लोग इन्द्र के निकट अविच्छिन्न, अस्य और सुखदायक घन की प्रार्थना करते हैं । हे अश्वों के अधिपति, तुम हम स्त्रीयों को सुखी करने के लिए वह घन आहरण करो ।

तन्नोविवोचोयदितेपुराचिज्जरितारानानशुःसुभ्रमिन्द्र ।
कस्तैभागःकिंवयोदुध्रिद्वःपुरुहूतपुरुवसोसुरघ्नः ॥४॥

तत् । नः । वि । वोचः । यदि । ते । पुरा । चित् । जरितारः ।
आनशुः । सुभ्रम् । इन्द्र । कः । ते । भागः । किम् । वयः ।

दुध्र । रिद्वः । पुरुहूत । पुरुवसो इति पुरुवसो । असुरघ्नः ॥४॥

हेइन्द्र यदि यव ते तव पुराचित् पूर्वस्मिन्काले जरितारः स्तोतारः सुभ्रं सुखंआनशुः
प्रापुः तव तत्सुखं नोस्माकं विवोचः विब्रूहि हेदुध्र दुध्रं हेस्विद्वःशत्रूणांवेदयितः हेपुरुहूत हे-
पुरुवसोइन्द्र असुरघ्न असुराणांहन्तुस्तेतवयज्ञेषु कोभागःकृप्तः वयः हविर्लक्षणमन्त्रंकिंकृप्तं य-
दि केचिच्चिरंतनाः पूर्वकालेपि त्वत्तःसकाशाव सुखं लेभिरे तर्ह्यहमपि तत्सुखंलप्स्यइतिविचा-
र्यसुखप्राप्तिविलंबोममासोढव्योभवेदित्यर्थः ॥ ४ ॥

४. हे इन्द्र, जब पूर्वकाल में तुम्हारे स्तोताओं ने सुख-लाभ किया था, तब हम लोगों को भी वह सुख बताओ। हे दुर्दय, शत्रु-विजयी, ऐश्वर्यशाली, बहुजनाहृत इन्द्र, तुम असुरों के मारनेवाले हो। तुम्हारे लिए यज्ञ में कौन भाग और कौन हव्य कम्पित हुआ है ?

तंपृच्छन्तीवज्रहस्तंरथेष्ठाभिन्द्रंवेपीवक्करीयस्यनूगीः ।

तुविप्राभंतुविकूर्मिरभोदांगानुमिषेनक्षतेतुम्रमच्छ ॥ ५ ॥ १३ ॥

तम् । पृच्छन्ती । वज्रहस्तम् । रथेऽस्थाम् । इन्द्रम् । वेपीः ।

वक्करी । यस्य । नु । गीः । तुविप्राभम् । तुविऽकूर्मिम् । रभःऽदाम् ।

गातुम् । इषे । नक्षते । तुम्रम् । अच्छ ॥ ५ ॥ १३ ॥

— पूर्वयोपालब्धइन्द्र ऋषये कामान्प्रायच्छत् ततःसकामपूर्णऋषिराह वज्रहस्तं वज्रपाणिं
रथेष्ठां रथेस्थितं तमिन्द्रं पृच्छन्ती अर्चयन्ती पृच्छतिरर्चयितुं वेपी वेपोयागादिलक्षणंकर्म
तद्वती वक्करीगुणानांवक्कीगीः ईदृशीस्तुतिर्यस्ययजमानस्यभवति कीदृशमिन्द्रं पृच्छन्ती तुवि-
प्राभं तुवीनांवहूनांग्रहीतारं तुविकूर्मिं बहुकर्माणं रभोदां रभसोबलस्यदातारं नुइतिपूरणः स-
यजमानः गातुं सुखं इषेगच्छति किंच तुम्रं मापयितारं शत्रुं अच्छाभिमुखं नक्षते गच्छति ॥५॥

५. यागादि लक्षण कर्म से युक्त और गुणवाचक स्तुति करनेवाले यजमान वज्र धारण करनेवाले और रथ पर अवस्थिति करनेवाले इन्द्र को अर्चना करते हैं। इन्द्र बहुतों के ग्रहण करनेवाले (आश्रयदाता) बहुत कर्म करनेवाले और बल के दाता हैं। वह यजमान सुख प्राप्त करता है और शत्रु के अभिमुख गमन करता है।

अयाहृत्यमाययावावृधानंमनोजुवास्वतवःपर्वतेन ।

अच्युताचिद्दीक्षितास्वोजोरुजोविद्वद्वाधृषताविरिषिन् ॥ ६ ॥

अया । ह । त्यम् । मायया । वृद्धानम् । मनःऽजुवा । स्वस्तवः ।
पर्वतेन । अच्युता । चित् । वीळिता । सुऽओजः । रुजः । वि ।
दृह्णा । धृषता । विऽरप्तिन् ॥ ६ ॥

हेस्वतवसः स्वभूतबलेन्द्र त्वमनोजुवा मनोवद्वृच्छता अया अनेनपर्वतेन बहुपर्वणा स्व-
कीयेनायुधेन वज्रेणशतपर्वणेतिदर्शनात् माययावृद्धानं वर्धमानं त्वं तं प्रसिद्धं वृत्रं
व्यरुजः विशेषेणभांक्षीः तथा हे स्वेजः शोभनतेजः हेविरप्तिन् हेमहन् इन्द्र त्वं अच्युता
अच्युतानि चिद्धि नाशरहितान्यपि वीळिता वीळितानि अशिथिलीकृतानि दृह्णा दृहानि पु-
राणि धृषता धर्षकेणवज्रेण व्यरुजोभग्नवानसि ॥ ६ ॥

६. हे निज बल से बलवान् इन्द्र, तुमने मन की तरह गमन करनेवाले
और बहुत पर्व (गाँठ) वाले वज्र से माया-द्वारा प्रवृद्ध उस वृत्र को चूर्ण
किया था । हे शोभन तेजवाले महान् इन्द्र, तुमने धर्षक, वज्र-द्वारा नाश-
रहित, अशिथिल और दृढ़ पुरियों को भग्न किया था ।

तंवोधियानव्यस्याशविष्ठं प्रत्नं प्रत्नवत्परितंसयध्यै ।
सनोवक्षदनिमानः सुवह्नेन्द्रो विश्वान्यतिदुर्गहाणि ॥ ७ ॥

तम् । वः । धिया । नव्यस्या । शविष्ठम् । प्रत्नम् । प्रत्नवत् ।
परिस्तंसयध्यै । सः । नः । वक्षत् । अनिमानः । सुवह्ना । इन्द्रः ।
विश्वानि । अति । दुःऽगहाणि ॥ ७ ॥

नव्यस्या नवतरया धिया स्तुत्या शविष्ठं बलवत्तमं प्रत्नं पुराणं हेइन्द्र तंवस्त्वां प्रत्नवत्
चिरंतनाऋषयइव परितंसयध्यै परितोविस्तारयितुं अहंप्रवृत्तोस्मीतिशेषः अनिमानः अपरिमा-
णः सुवह्ना शोभनवहनः सइन्द्रः विश्वानि समस्तानि दुर्गहाणि दुर्गाणि नोस्मभ्यं अतिवक्षद-
तिवहतु ॥ ७ ॥ हे इन्द्र, हम चिरन्तन ऋषियों की तरह नवीन स्तुतियों के द्वारा
तुम्हें (तुम्हारे गौरव को) विस्तारित करते हैं । तुम अतिशय बलवान्
और प्राचीन हो । अपरिमाण और शोभन वहनकारी इन्द्र हम लोगों की
समस्त विघ्नों से, रक्षा करें ।

आजनायद्रुहणे पार्थिवानि दिव्यानि दीपयन्तरिक्षा ।

तपावृषन् विश्वतः शोचिषा तान् ब्रह्मद्विषे शोचय क्षामपश्च ॥ ८ ॥

आ । जनाय । रुहणे । पार्थिवानि । दिव्यानि । दीपयः ।

अन्तरिक्षा । तप । वृषन् । विश्वतः । शोचिषा । तान् ।

ब्रह्मद्विषे । शोचय । क्षाम । अपः । च ॥ ८ ॥

हेइन्द्र त्वं ब्रुहणे साधुजनानां द्रोघुर्जनाय जनस्य राक्षसादेः षष्ठ्यर्थे चतुर्थी पार्थिवानि पृथिव्यां भवानि दिव्यानि दिवि भवानि अन्तरिक्षा अन्तरिक्षे भवानि च स्थानानि आदीपयः आसंभतात्तापय हेवृषन् कामानां वार्षितरिन्द्र त्वं विश्वतः सर्वतो विद्यमानान् तान् राक्षसादीन् शोचिषा त्वदीयया दीध्या तप दह किंच ब्रह्मद्विषे ब्राह्मणद्वेष्ट्रे राक्षसादये ब्रह्मद्विषदग्धुमित्यर्थः क्षां पृथिवीं अपश्चान्तरिक्षं शोचय दीपय आपइत्यन्तरिक्षनामैतत् ॥ ८ ॥

८. हे इन्द्र, तुम साधु-द्रोही राक्षसों के लिए छावा-पृथिवी और अन्तरिक्षस्थित स्थानों को सन्तप्त करते हो। हे कामनाओं के वर्षक इन्द्र, तुम अपनी दीप्ति-द्वारा सर्वत्र विद्यमान उन राक्षसों को भस्मीभूत करो। ब्राह्मणद्वेषी राक्षसों को दग्ध करने के लिए पृथिवी और अन्तरिक्ष को दीप्त करो।

भुवो जनस्य दिव्यस्य राजा पार्थिवस्य जगत्स्त्वेषसंदृक् ।

धिष्ववज्रं दक्षिण इन्द्र हस्ते विश्वा अजुर्यदयसे विमायाः ॥ ९ ॥

भुवः । जनस्य । दिव्यस्य । राजा । पार्थिवस्य । जगत् ।

त्वेषसंदृक् । धिष्व । वज्रम् । दक्षिणे । इन्द्र । हस्ते । विश्वाः ।

अजुर्य । दयसे । वि । मायाः ॥ ९ ॥

हेत्वेषसंदृक् दीप्तदर्शनेन्द्र दिव्यस्य दिवि भवस्य जनस्य राजा ईश्वरो भुवो भवसि जग-
तो जगमस्य पार्थिवस्य च राजा भवसि दक्षिणे हस्ते वज्रं धिष्व निधेहि तेन वज्रेण विश्वाः
सर्वा आसुरीर्मायाः विदयसे विबाधसे दयदानगतिर्हि सारक्षणेष्विति धातुः हेइन्द्र अजुर्य जर-
यितुमशक्येन्द्र त्वमिति ॥ ९ ॥

९. हे दीप्य-दर्शन इन्द्र, तुम स्वर्गीय तथा पार्थिव जन के ईश्वर होते हो। हे अतिशय स्तवनीय इन्द्र, तुम दक्षिण हस्त में वज्र धारण करते हो और असुरों की माया को उच्छिन्न करते हो।

आसंयतमिन्द्रणः स्वस्तिं शत्रुतूर्याय बृहतीममृधाम् ।

यया दासान्यार्याणि वृत्राकरो वज्रिन् सुतुका नाहुषाणि ॥ १० ॥

आ । समुदयतम् । इन्द्र । नः । स्वस्तिम् । शत्रुतूर्याय ।

बृहतीम् । अमृधाम् । यया । दासानि । आर्याणि । वृत्रा ।

करः । वज्रिन् । सुतुका । नाहुषाणि ॥ १० ॥

हेइन्द्र शत्रुतूर्याय शत्रूणां तारणाय बृहतीं महतीं अमृधाम् अहिंसितां संयतं संयतीं
संगच्छमानां स्वस्तिं क्षेमलक्षणां संपदं हेइन्द्र नोस्मभ्यमाभर हेवज्रिन् वज्रवर्जिन्द्र यया स्व-
स्या दासानि कर्महीनानि मनुष्यजातानि आर्याणि कर्मयुक्तानि करः अकरोः नाहुषाणि म-
नुष्यसंबन्धीनि नहुषा इति मनुष्यनामैतत् वृत्रा वृत्राणि शत्रून् सुतुका सुतुकानि शोभनहिंसो-
पेतान्यकरोः ॥ १० ॥

१०. हे इन्द्र, तुम हम लोगों को महान्, अहिंसित, संगच्छमान और कल्याणयुक्त सम्पत्ति प्रदान करो, जिससे शत्रुगण वर्णन करने में समर्थ न हों। हे वज्रधर इन्द्र, जिस कल्याण के द्वारा तुमने कर्महीन मनुष्यों को कर्मयुक्त बनाया था और मनुष्य-सम्बन्धी शत्रुओं को शोभन हिंसा से युक्त किया था।

सनीनियुद्धिः पुरुहूतवेधो विश्ववाराभिरागहिप्रयज्यो ।

नया अदेवो वरते न देव आभिर्याहि तूयमामद्विक् ॥ ११ ॥ १४ ॥

सः । नः । नियुद्धिः । पुरुहूत । वेधः । विश्ववाराभिः ।

आ । गहि । प्रयज्यो इति प्रयज्यो । न । याः । अदेवः । वरते ।
न । देवः । आ । आभिः । याहि । तूयम् । आ । मद्विक् ॥ ११ ॥ १४ ॥

हे पुरुहूत हे वेधो विधातः हे प्रयज्यो प्रकृष्टेन यजनीयेन्द्र सत्त्वं विश्ववाराभिः विश्वैर्वरणीयाभिः संभजनीयाभिः नियुद्धिरश्वैर्नोस्मानागच्छागच्छ अदेवोसुरः यानियुतः यानश्वाचवरते नवारयति देवश्च नवरते आभिर्नियुद्धिः तूयमाक्षिप्रमेव मद्विक् मदभिमुखः सन् आयासागच्छ अद्यागमस्यद्विर्वचनं छान्दसं ॥ ११ ॥

११. हे बहुजनाहूत, विधाता, अतिशय यजनीय इन्द्र, तुम सबके द्वारा सम्भजनीय अश्वों के द्वारा हमारे निकट आगमन करो। जिन अश्वों का निवारण देव या असुर कोई भी नहीं करते हैं; उन अश्वों के साथ तुम शीघ्र ही हमारे अभिमुख आगमन करो।

सुतइदितिदशर्चमष्टमसूक्तं भरद्वाजस्यार्षं त्रैष्टुभमैन्द्रं सुतइदशेत्यनुकान्तं विषुवतिनिष्के-
वत्येइदंसूक्तं सूत्रितंच—सुतइत्त्वमेषप्रपूर्वीरिति । महाव्रतेपिनिष्केवत्येइदमादीनित्रीणि सूक्ता-
नि तथैवपंचमारण्यकेसूत्रितं—सुतइत्त्वंनिमिश्लइन्द्रसोमइतित्रीणीति ।

सुतइत्त्वंनिमिश्लइन्द्रसोमेस्तोमेब्रह्मणिशस्यमानउक्थे ।

यद्वायुक्ताभ्यामघवन्हरिभ्यांविभ्रद्वज्रंबाह्वोरिन्द्रयासि ॥ १ ॥

सुते । इत् । त्वम् । निमिश्लः । इन्द्र । सोमे । स्तोमे । ब्रह्मणि ।

शस्यमाने । उक्थे । यत् । वा । युक्ताभ्याम् । मघवन् ।

हरिभ्याम् । विभ्रत् । वज्रम् । बाह्वोः । इन्द्र । यासि ॥ १ ॥

सोमेसुतेइव अभिषुतएव सति ब्रह्मणि बृहति महति स्तोमे स्तोत्रे उच्चार्यमाणेसति उ-
क्थेशस्ते शस्यमानेसति हेइन्द्र त्वं निमिश्लः निमिश्लःसन् हरी संयोजयन् हेमघवन् धनव-
न्निन्द्र त्वं बाह्वोर्हस्तयोर्वज्रस्वकीयमायुधं विभ्रत् धारयन् युक्ताभ्यां रथेनियुक्ताभ्यां हरि-
भ्यामश्वभ्यां यासि यद्वा आगच्छसीति यच्च तत्सोमेभिषुतइतिसंबन्धः ॥ १ ॥

१. हे इन्द्र, सोम के अभिषुत होने पर और महान् स्तोत्र के उच्चार्य-
माण होने पर एवम् शास्त्र (वेदिक स्तुति) विहित होने पर तुम रथ
में अपने अश्व को संयुक्त करते हो। हे घनवान् इन्द्र, तुम दोनों हाथों में
ध्वज धारण करके रथ में योजित अश्वद्वय के साथ आगमन करते हो।

यद्वा॒दिवि॒पार्ये॑सु॒ष्विमिन्द्र॑वृ॒त्रह॒त्येव॑सि॒शूर॑सा॒तौ ।

यद्वा॒दक्ष॑स्य॒बिभ्यु॑षो॒अबि॑भ्य॒दर॑न्ध॒यः॒शर्ध॑त॒इन्द्र॑द॒स्यून् ॥ २ ॥

यत् । वा । दिवि । पार्ये । सुस्विम् । इन्द्र । वृत्रहत्ये । अवसि ।

शूरसातौ । यत् । वा । दक्षस्य । बिभ्युषः । अबिभ्यत् । अरन्धयः ।

शर्धतः । इन्द्र । दस्यून् ॥ २ ॥

हेइन्द्र त्वं दिवि द्युलोके शूरसातौ शूरैर्भटैःसंभजनीये वृत्रहत्ये युद्धेच पार्ये प्राप्तव्ये
सति सुष्विमभिषोतारं यजमानं अवसि यद्वा रक्षसीति यच्चवेतिसमुच्चये दक्षस्य यज्ञादि-
पुसमर्थस्य बिभ्युषः शत्रुभ्योबिभ्यतो जनस्य शर्धतः संग्रामेउत्सहमानान् दस्यून्पक्षपयितुंश-
त्रून् हेइन्द्र त्वं अबिभ्यद्भीतिरहितःसन् अरन्धयः यद्वा वशीकरोषीति यच्चतत्सर्वं सोमेभिषुतइ-
तिपूर्वेणसंबन्धः तथाचोक्तं यद्वाहोर्धारयन्चजंहरिभ्यांयासिवृत्रहन् ॥ यच्चरक्षतिसंग्रामेनूनसोम-
मभिषुण्वतः ॥ यच्चकर्मसुदक्षस्ययजमानस्यापारयः ॥ वशीकरोषितांतस्मैबिभ्यतेभीतिवर्जि-
तः ॥ तत्सोमेभिषुतेस्तोत्रशस्त्रयोश्चमवृत्तयोः ॥ इतिद्वचोयमेकार्थःसुतइत्वमितिद्वयंइति ॥ २ ॥

२. हे इन्द्र, तुम स्वर्ग में शूरों-द्वारा सम्भजनीय संग्राम में उपस्थित
होकर अभिषवकारी यजमान की रक्षा करते हो एवम् निर्भीक होकर
धार्मिक तथा सन्नस्त यजमान के विघ्नकारी दस्युओं को वशीभूत करते
हो ।

पाता॑सु॒तमिन्द्रो॑अ॒स्तुसोमं॑प्र॒णेनी॒रुप्रो॑ज॒रितारं॑मु॒ती ।

कर्ता॑वी॒राय॑सु॒ष्वय॑उ॒ल्लोकं॑दा॒तावसु॑स्तु॒वते॑की॒रये॑चित् ॥ ३ ॥

पाता । सुतम् । इन्द्रः । अस्तु । सोमम् । प्र॒णेनीः । उ॒यः ।

ज॒रितारं॑ । उ॒ती । कर्ता । वी॒राय॑ । सु॒ष्वये । ऊँ इति ।

लो॒कम् । दा॒ता । वसु॑ । स्तु॒वते । की॒रये॑ । चि॒त् ॥ ३ ॥

इन्द्रः सुतमभिषुतसोमं पातास्तु पानशीलोभवतु तृचन्तत्वाचलोकाव्ययनिष्ठेतिषष्ठीप्रति-
षेधार्थः कीदृशः ऊती ऊत्यामार्गेण जरितारं स्तोतारं प्रणेनीः प्रकर्षेणनेता उग्रः उदूर्णः वीराय
यज्ञादिकर्मसुदक्षाय सुस्वये सोमाभिषवकुर्वतेयजमानाय लोकं स्थानं कर्तादातेत्यर्थः उइतिपा-
दपूरणः स्तुवते स्तोमंकुर्वते कीरयेच्चिदितिचार्थेस्तोत्रेच कीरितिविस्तोतृनामैतद् वसु ध-
नंदावास्तु ॥ ३ ॥

३. इन्द्र अभिषुत सोम के पानकर्त्ता होते हैं। भीषण इन्द्र स्तवकारी को (निरापद) मार्ग से ले जाते हैं। इन्द्र यज्ञ करने में दक्ष तथा सोमाभिषव करनेवाले यजमान को स्थान प्रदान करते हैं एवम् स्तोत्र करनेवाले को धन प्रदान करते हैं।

गन्तेयान्ति॒सर्वना॒हरि॑भ्यां॒ब॒भिर्वज्रं॑प॒पिः॒सोमं॑द॒दिर्गाः ।

कर्ता॑वीरं॒नर्यं॑सर्ववीरं॒श्रोता॑ह॒वंगृ॑णतः॒स्तोमं॑वाहाः ॥ ४ ॥

गन्ता॑ । इयन्ति । सर्वना । हरिभ्याम् । बभिः । वज्रम् । पपिः ।

सोमम् । ददिः । गाः । कर्ता । वीरम् । नर्यम् । सर्ववीरम् ।

श्रोता । हवम् । गृणतः । स्तोमंवाहाः ॥ ४ ॥

इन्द्रः हरिभ्यां स्वकीयाभ्यां इयन्ति हृदयस्थानानि त्रीणि सवना सवनानि गन्ता गमनशीलोभवतु कीदृशः वज्रं स्वकीयमायुधं बभिर्भर्ता धारकः सोममभिषुतं पपिः पाता गाः ददिर्दाता नर्यं मनुष्यहितं सर्ववीरं बहुपुत्रोपेतं वीरं पुत्रं कर्ता यजमानाय दाता गृणतः स्तुवतः स्तोतुः संबन्धि हवं स्तोत्रं श्रोताश्रावकः स्तोमवाहाः स्तोमैः स्तोत्रैर्वहनीयः ॥ ४ ॥

४. इन्द्र अपने अश्वद्वय के साथ हृदयस्थानीय तीनों सवनों में गमन करते हैं। इन्द्र वज्र धारण करनेवाले, अभिषुत सोम के पान करनेवाले, गोदाता, मनुष्यों के हित के लिए बहु पुत्रोपेत पुत्र प्रदान करनेवाले और स्तवकारी यजमान के स्तोत्र को श्रवण करनेवाले तथा स्वीकार करनेवाले हैं।

अस्मै॑व॒यंयद्वा॒वान॒ताद्वि॑ष्म॒इन्द्रा॑य॒योनः॑प्र॒दिवो॑अप॒स्कः ।

सुते॑सोमैस्तुमसि॒शंस॑दुक्थेन्द्रा॑य॒ब्रह्म॑वर्धनं॒यथा॑सत् ॥ ५ ॥ १५ ॥

अस्मै॑ । वयम् । यत् । ववान् । तत् । विविष्मः । इन्द्राय ।

यः । नः । प्रदिवः । अपः । करिति कः । सुते । सोमै । स्तुमसि ।

शंसत् । उक्था । इन्द्राय । ब्रह्म । वर्धनम् । यथा । असत् ॥ ५ ॥ १५ ॥

प्रदिवः पुराणोयन्द्रः नोस्मदर्थं अपः पोषणादिकं कर्म कः करोति अयमिन्द्रः यत्स्तोत्रादिकं ववान कामयते अस्माइन्द्राय वयं तद्विष्मः व्यामुमः कुर्मइत्यर्थः सोमेसुतेभिषुते सति स्तुमसि स्तुमः इन्द्रायस्तोत्राणिकुर्मः उक्था उक्थानि शस्त्राणि शंसत् शंसंतः प्रथमा-बहुवचनस्यलुक् ब्रह्म हविलक्षणमचं इन्द्रायेन्द्रार्थवर्धनं यथावृद्धिकरं असत् स्यात् तथाकुर्म-इत्यर्थः ॥ ५ ॥ जो पुरातन इन्द्र हम लोगों के लिए पोषणादि कर्म करते हैं,

उन्हीं इन्द्र के अभिलषित स्तोत्र का हम लोग उच्चारण करते हैं। सोमाभिषुत होने पर हम लोग इन्द्र का स्तवन करते हैं। उक्थों का उच्चारण करते हुए हम लोग इन्द्र को हविलक्षण अस्त्र उस प्रकार से देते हैं, जिससे उनका वर्धन हो।

ब्रह्माणि हि च कृषे वर्धनानि तावत्त इन्द्र मतिभिर्विविष्मः ।

सुते सोमे सुतपाः शन्तमानि रान्द्या क्रियास्म वक्षणा नि यज्ञैः ॥ ६ ॥

ब्रह्माणि । हि । च कृषे । वर्धनानि । तावत् । ते । इन्द्र ।

मतिभिः । विविष्मः । सुते । सोमे । सुतपाः । शम्भन्तमानि ।

रान्द्या । क्रियास्म । वक्षणा नि । यज्ञैः ॥ ६ ॥

हे इन्द्र त्वं हियस्मात्कारणाद् ब्रह्माणि स्तोत्राणि वर्धनानि स्वयमेव वृद्धिकराणि चकृषे कृतवानसि तस्मात्कारणाद् तावत् तावन्ति तादृशानि स्तोत्राणि ते तुभ्यं मतिभिर्बुद्धिभिः वयं विविष्मः व्याप्तुमः वर्धनानि स्तोत्राणि मम यथा भवेयुः त्वं तादृशानि कल्पितवानसीत्यर्थः अपिच हे सुतपाः अभिषुतसोमस्यपातः त्वामुद्दिश्य सुते सोमे अभिषुते सति शन्तमानि सुखकृत्तमानि रान्द्या रान्द्याणि रमणीयानि यज्ञैर्हविर्भिर्युक्तानि वक्षणा नि वाहकानि स्तोत्राणि क्रियास्म करवाम ॥ ६ ॥

६. हे इन्द्र, जिस लिए तुमने स्तोत्रों को स्वयं बढ़ाया है; अतः हृष्य लोग उस तरह के स्तोत्रों का, तुम्हारे ज्ञेय से, बुद्धिपूर्वक, उच्चारण करते हैं। (हमारे स्तोत्र जिस प्रकार से वर्द्धमान हों, तुमने वैसा ही किया है)। हे अभिषुत-सोमपान-कर्त्ता इन्द्र, तुम्हारे उद्देश्य से सोमाभिषव होने पर तुम्हारे उद्देश्य से निरतिशय सुखदायक, कमनीय और हवि से युक्त स्तोत्रों का उच्चारण करते हैं।

सनो बोधिपुरोळाशं रराणः पिबानुसोमंगो कृजीकमिन्द्र ।

एदं बर्हिर्जमानस्य सीदो रुकृधित्वा यत उल्लोकम् ॥ ७ ॥

सः । नः । बोधि । पुरोळाशम् । रराणः । पिब । तु । सोमम् ।

गोऽकृजीकम् । इन्द्र । आ । इदम् । बर्हिः । यजमानस्य ।

सीद । उरुम् । कृधि । त्वाऽयतः । ऊँ इति । लोकात् ॥ ७ ॥

हे इन्द्र रराणोरममाणः सत्त्वं नोऽस्मदीयं पुरोडाशं एतल्लक्षणं हविर्बोधि बुध्यस्व किंच गो-कृजीकं गोविकारदध्यादिभिः संस्कृतं अभिषुतसोमं नुक्षिपि पिब पिबेः तदर्थं च यजमानस्य संबन्धीदं बहिरासीदाभिर्विश तदनन्तरं त्वायतस्त्वामिच्छन्तो यजमानस्य लोकं स्थानं उरु विस्तीर्णं कृधि कुरु उदिति पूरणः ॥ ७ ॥

७. हे इन्द्र, प्रमुदित होकर तुम हम लोगों के पुरोडाश को स्वीकार करो। दही भावि से संस्कृत सोमरस को क्षीघ्र पियो। सोमपान करने के लिए यजमान-सम्बन्धी कुशों पर बैठो। तदनन्तर तुम्हारी इच्छा करनेवाले यजमान के स्थान को विस्तीर्ण करो।

समन्दस्वाह्यनुजोषमुग्रप्रत्वायज्ञासंइमेअश्रुवन्तु ।

प्रेमेहवासःपुरुहूतमस्मेआत्वेयंधीरवसइन्द्रयम्याः ॥ ८ ॥

सः । मन्दस्व । हि । अनु । जोषम् । उग्र । प्र । त्वा । यज्ञासः ॥

इमे । अश्रुवन्तु । प्र । इमे । हवासः । पुरुहूतम् । अस्मे इति ।

आ । त्वा । इयम् । धीः । अवसे । इन्द्र । यम्याः ॥ ८ ॥

हेउग्र उदूर्णवलेन्द्र सत्वं अनुजोषं कामानुगुणं यथाभवतितथा मन्दस्व मोदस्व हिशब्दःपादपूरणः हियोगेमन्दस्वेत्याख्यातस्यव्यत्ययात्सर्वानुदात्तत्वं इमेयज्ञासोयज्ञाः सोमाःत्वा त्वां प्राश्रुवन्तु प्रामुवन्तु हेपुरुहूत बहुभिराहूतेन्द्र त्वां अस्मे अस्मदीयानि इमे हवासोहवाःस्तोत्राणि प्रामुवन्तु इयंधीः स्तुतिः त्वां अवसे अस्माकं रक्षणाय आयम्याः आयच्छतु नियच्छतु ॥८॥

८. हे उद्यतायुध इन्द्र, तुम अपनी इच्छा के अनुसार प्रमुदित होओ । यह सोमरस तुम्हें प्राप्त हो । हे बहुजनाहूत इन्द्र, हमारे स्तोत्र तुम्हें प्राप्त हों । यह स्तुति हम लोगों की रक्षा के लिए तुम्हें नियुक्त (प्रवृत्त) करें ।

तंवःसखायःसंयथासुतेषुसोमैभिरीपृणताभोजमिन्द्रम् ।

कुवित्तस्माअसंतिनोभरायनसुष्विमिन्द्रोवसेमृधाति ॥ ९ ॥

तम् । वः । सखायः । सम् । यथा । सुतेषु । सोमैभिः । ईम् ।

पृणत । भोजम् । इन्द्रम् । कुवित् । तस्मै । असति । नः ।

भराय । न । सुस्विम् । इन्द्रः । अवसे । मृधाति ॥ ९ ॥

हेसखायः स्तोतारोवोयूयं सोमेषु सुतेषु अभिषुतेषुसत्सु भोजं दातारं तमीं एतमिन्द्रं सोमैभिः सोमैः यथाकामं संपृणत संपूरयत तस्माइन्द्राय कुविद्वहूपकरणं कुविदितिवहुनामैतंव असति अस्तु किमर्थं नोस्माकं भराय भरणाय पोषणाय इन्द्रः सुष्विमभिषवणशीलं यजनानं अवसे तर्पणाय नमृधाति नवाधते ॥ ९ ॥

९. हे स्तोताओ, सोमाभिषव होने पर तुम लोग दाता इन्द्र को, सोमरस-द्वारा, यथाभिलाषपूर्ण करो । इन्द्र के लिए वह (सोम) बहुत परिमाण में हो, जिससे वह हम लोगों का पोषण करें । इन्द्र अभिवर्षण-शील यजमान की तृप्ति (सुख) में बाधा नहीं देते हैं ।

एवेदिन्द्रःसुतेअस्ताविसोमैभरद्वाजेषुक्षयदिन्मघोनः ।

असद्यथाजरित्रउतसूरिरिन्द्रोरायोविश्ववारस्यदाता ॥ १० ॥ १६ ॥

एव । इत् । इन्द्रः । सुते । अस्तावि । सोमै । भरद्वाजेषु ।

क्षयत् । इत् । मघोनः । असत् । यथा । जरित्रे । उत । सूरिः ।

इन्द्रः । रायः । विश्ववारस्य । दाता ॥ १० ॥ १६ ॥

मघोनोधनवतोहविष्मतोयजमानस्य क्षयत् ईश्वरः इन्द्रः सोमेसुते अभिषुतेसति भरद्वा-
जेषु भरद्वाजेमयि एव एवं अस्तावि स्तुतोभूत् इन्द्रः जरित्रे स्तोत्रे सूरिः सन्मार्गे मे-
रकोयथासत् भवत् उतापिच विश्ववारस्य विश्वैर्वरणीयस्य रायोधनस्य दाता यथाभवेत्
वया स्तावीतिसंबन्धः इदितिद्वयंपूरणम् ॥ १० ॥

१०. सोमाभिषय होने पर हवीरूप धनवाले और यजमान के ईश्वर
इन्द्र स्तोता के सन्मार्ग-प्रदर्शक और वरणीय धन-प्रदाता जैसे हों, वंसा ही
जानकर भरद्वाज ऋषि ने स्तुति की।

॥ इतिषष्ठेमंडलेद्वितीयोनुवाकः ॥ २ ॥

तृतीयेनुवाकेविंशतिसूक्तानि तत्रवृषामदइतिदशर्चमथमंस्तुतं भरद्वाजस्यार्चं त्रैष्टुभ्यै-
न्द्रं वृषेत्पनुक्तान्तं विषुवतिनिष्केवल्येएतत्सूक्तं सूत्रितंच—वृषामदःप्रमंहिषायेति ।

वृषामदइन्द्रेऽश्लोकउक्थासचासोमेषुसुतपाकजीषी ।

अर्च्योमघवानृभ्यउक्थैद्युक्षोराजागिरामक्षितोतिः ॥ १ ॥

वृषा । मदः । इन्द्रे । श्लोकः । उक्था । सचा । सोमेषु । सुतः । षपाः ।
ऋजीषी । अर्च्यः । मघवा । नृभ्यः । उक्थैः । द्युक्षः । राजा ।
गिराम् । अक्षितः । ऊतिः ॥ १ ॥

सोमेषु सोमवत्सुयामेषु इन्द्रे सोमपानजनितोमदः वृषा यजमानस्यकामानां पर्यकोप-
ति वद्धा सर्वजनाह्लादकस्य वर्षणस्य कर्ता भवति उक्था उक्थेनशस्त्रेण सचा सह श्लोक-
स्तोत्ररूपः शब्दोवृषाभवति सुतपाः अभिषुतस्य सोमस्य पाता ऋजीषी ऋजीषं गतरसमपि
सोमं नपरित्यजन् मघवा धनवान् सचेन्द्रेनृभ्यःस्तुतीनानितृभ्यः उक्थैः स्तोत्रैः अर्च्योर्चजी-
षोभवति द्युक्षोद्युलोकनिवासः गिरां स्तुतीनां राजेश्वरइन्द्रः अक्षितोतिरक्षिणरक्षध्वज-
पति ॥ १ ॥

१. सोमवान् यज्ञ में इन्द्र का सोमपान-जनित हृषं यजमान की काम-
नाओं का पूरक हो और वंदिकोपासना-सहित स्तोत्र अभिलाषवर्षक हो ।
अभिषुत सोमरस पान करनेवाले, नीरस सोम का भी त्याग नहीं करने-
वाले धनवान् इन्द्र स्तुतिकारकों की स्तुतियों-द्वारा अर्चनीय होते हैं ।
द्युलोकनिवासी और स्तुतियों के अधिपति इन्द्र रक्षक होते हैं ।

तत्तुर्विरोनयोविचेताःश्रोताहवंगृणतउन्वृतिः ।

वसुःशंसोनरांकारुथायावाजीस्तुतोविदथेदातिवाजम् ॥ २ ॥

ततुरिः । वीरः । नर्यः । विचेताः । श्रोता । हवम् । गृणतः ।
 उर्विः । वसुः । शंसः । नराम् । कारुधायाः । वाजी ।
 स्तुतः । विदथे । दाति । वाजम् ॥ २ ॥

वाजी अञ्जवानिन्द्रः विदथे यज्ञे अस्माभिः स्तुतः सन् वाजमञ्जंदाति अस्मभ्यं ददाति
 कीदृशइन्द्रः ततुरिः शत्रूणां हिंसकः वीरो विक्रान्तः नर्यो नरहितः विचेताः विविक्तज्ञानः
 हवमस्मदीयं स्तोत्रं श्रोता गृणतः स्तुवतः स्तोतृजनस्य उर्व्यतिः विस्तृतरक्षः वसुर्वासयिता
 नरां नृणां स्तोतृजनानां शंसः शंसनीयः कारुधायाः कारुणां स्तोतृणां धारयिता एवं भूतइन्द्रो-
 वाजं ददातीति संबन्धः ॥ २ ॥

२. शत्रुओं के हिंसक, विक्रमवान्, मनुष्यों के हितकर्ता, विवेकशील,
 हम लोगों के स्तोत्र को सुननेवाले स्तोताओं के अतिशय रक्षक, गृहप्रदाता,
 स्तोताओं द्वारा प्रशंसनीय, स्तोताओं के धारक यज्ञ में स्तुयमान होने पर
 हम लोगों को अन्न प्रदान करते हैं।

अक्षोनचक्रयोः शूरबृहन्प्रतेमह्यारिरिचेरोदस्योः ।

वृक्षस्यनुतेपुरुहूतव्याव्यूतयोरुरुहुरिन्द्रपूर्वीः ॥ ३ ॥

अक्षः । न । चक्रयोः । शूर । बृहन् । प्र । ते । मह्य । रिरिचे ।
 रोदस्योः । वृक्षस्य । नु । ते । पुरुहूत । व्याः । वि । ऊतयः ।
 रुरुहुः । इन्द्र । पूर्वीः ॥ ३ ॥

हेशूर विक्रान्तेन्द्र बृहन् महान् त्वदीयो मह्यो महिमा रोदस्योर्द्यावापृथिव्योः परिरिचे
 अतिरिच्यते द्यावापृथिवीभ्यामित्यर्थः अत्रदृष्टान्तः—चक्रयोः चक्रयोः अक्षोन रथसंबन्धी अ-
 क्षोयथाचक्राभ्यां बहिर्गतः तद्वत् हेपुरुहूत बहुभिराहूतेन्द्र त्वदीयाः पूर्वीर्बृहद्यः ऊतयोरक्षाः
 विरुरुहुः विशेषेण रोहन्ति तत्रदृष्टान्तः—वृक्षस्य नु यथावृक्षस्य व्याः शाखाः विरोहन्ति तद्वत् ॥ ३ ॥

३. हे विक्रान्त इन्द्र, चक्रद्वय के अक्ष की तरह (रथ-सम्बन्धी अक्ष
 जैसे पहियों से बाहर हो जाता है) तुम्हारी बृहत् महिमा द्यावा-पृथिवी
 को अतिक्रान्त करती है। हे बहुजनाहूत, वृक्ष की शाखाओं की तरह
 तुम्हारा रक्षण-कार्य वर्द्धमान होता है।

शचीवतस्तेपुरुशाकशाकागवामिवस्तुतयः संचरणीः ।

वत्सानां नतंतयस्तइन्द्रदामन्वन्तो अदामानः सुदामन् ॥ ४ ॥

शचींश्वतः । ते । पुरु॒ऽशा॒क । शाकाः । गवा॑म्श्व॒इव । स्तु॒तयः ।

सम्॒ऽचर॑णीः । व॒त्साना॑म् । न । त॒न्तयः । ते । इन्द्र॒ । दाम॑न्श्वन्तः ।

अ॒दामा॑नः । सु॒ऽदाम॑न् ॥ ४ ॥

हेपुरुशाक बहुकर्मचिन्द्र शचीवतः प्रज्ञावतस्तेत्वदीयाः शाकाः शक्तयः कर्माणिवा सर्वतः संचरन्तीतिशेषः तत्रदृष्टान्तः—गवामिव धेनूनांस्तुतयोमार्गाः यथा संचरणीः सर्वत्रसंचारिणोभवन्तितद्वत् अपिच वत्सानां न तंतयः तंतिर्नामदीर्घप्रसारितारज्जुः तत्रनियतैर्विशाखदामभिः बृहवोवत्सावध्यन्ते यथा तन्तयोबहुनांवत्सानांबन्धकाः हेसुदामन् शोभनदामेन्द्र तथा तेत्वदीयाः शाकाः दामन्वन्तः बंधनवन्तः बहूनांशत्रूणांबंधकाः अदामानः स्वयमन्यैरबद्धाः ॥ ४ ॥

४. हे बहुकर्मा इन्द्र, तुम प्रज्ञावान् हो। तुम्हारी शक्तियां (अथवा कर्म) उसी तरह से सर्वत्र विचरण करती हैं, जैसे धेनुओं के मार्ग सर्वत्र सञ्चारी होते हैं। हे शोभन दानवाले इन्द्र, बछड़ों की डोरियों की तरह तुम्हारी शक्तियां स्वयम् अनिरुद्ध होकर बहुत शत्रुओं को बन्धन युक्त करती हैं।

अ॒न्यद॒द्यक॑र्व॒रम॒न्यदु॒श्वोस॑च्च॒सन्मुहु॑राच॒क्रि॒रिन्द्रः ।

मि॒त्रो॒नोअ॒त्रवरु॑णश्च॒पूषा॑र्यो॒वश॑स्य॒पर्ये॑तास्ति ॥ ५ ॥ १७ ॥

अ॒न्यत् । अ॒द्य । क॑र्व॒रम् । अ॒न्यत् । ऊँ इति॑ । श्वः । अ॒सत् ।

च । सत् । मुहुः । आ॒ऽच॒क्रिः । इन्द्रः । मि॒त्रः । नः । अ॒त्र ।

वरु॑णः । च । पू॒षा । अ॒र्यः । व॒शस्य॑ । प॒रि॒ऽए॒ता । अ॒स्ति ॥ ५ ॥ १७ ॥

अयमिन्द्रः अद्यास्मिन्दिनसे अन्यत् कर्वरं कर्मनामैतत् कर्मकरोति अन्यदु अन्यदेव उक्विलक्षणमेवकर्म श्वः परस्मिन्दिने करोति एतदेव विव्रियते असच्च अशुभमशनिपातनादिकं सत् वर्षणादिकं शोभनकर्मच यद्वा त्रिशिरसोविश्वरूपस्य वधादिकमसत् कर्मलोपोपद्रवकारिणोवृत्रादेरसुरस्य वधादिरूपं सत्कर्मच मुहुः पुनःपुनः असाविन्द्रः आचक्रिः कर्ताभवति एवं परस्परविलक्षणकर्म स्वमहिम्ना पुनःपुनरावर्तयन् प्रतिदिवसमन्यदेव परेषामसाधारणं कर्म करोतीत्यर्थः एवंविधइन्द्रः अत्रास्मिन्यज्ञेनोस्माकं वशस्य कामयितव्यस्यफलस्य स्वर्गादेः पर्येतास्ति परिगमयिताभवतु अस्तेर्लेदिरूपं मित्रोहरभिमानिदेवः वरुणोरात्र्यभिमानि पूषा पोषकोदेवः अर्यः प्रेरकः सविता एतेचेन्द्रेणनियम्यमानाअस्मदीयस्यकामस्य परिगमयितारः सन्तु यद्वा मित्रादयोप्यत्रस्वप्राधान्येन अभिधीयन्ते मित्रादयइन्द्रः प्रत्येकं अस्मदीयस्यकामस्यपर्येतास्तु तथाच बृहदेवतायामुक्तं प्रोतयेन्यदितित्वेतेवैश्वदेव्यावृचौस्मृतेइति ॥ ५ ॥

५. इन्द्र आज एक काम करते हैं, तो दूसरे दिन इससे कुछ विलक्षण ही कार्य करते हैं। वे पुनः-पुनः सत् और असत् कार्यों का अनुष्ठान करते हैं। इन्द्र, मित्र, वरुण, पूषा, सविता इस यज्ञ में हम लोगों की कामनाओं के पूरक हों।

वित्वदापोनपर्वतस्यपृष्ठादुक्थेभिरिन्द्रानयन्तयज्ञैः ।

तत्त्वाभिःसुष्टुतिभिर्वाजयन्तआजिनजग्मुर्गिर्वाहोअश्वाः ॥ ६ ॥

वि । त्वत् । आपः । न । पर्वतस्य । पृष्ठात् । उक्थेभिः । इन्द्र ।

अनयन्त । यज्ञैः । तम् । त्वा । आभिः । सुस्तुतिभिः । वाजयन्तः ।

आजिम् । न । जग्मुः । गिर्वाहः । अश्वाः ॥ ६ ॥

हेइन्द्र त्वत् त्वत्सकाशात् उक्थेभिरुक्थैःशस्त्रैः यज्ञैर्हविर्भिश्च स्तोतारः कामान् आत्मनो-
व्यनयन्त विविधंप्रापयन्ति तत्रदृष्टान्तः—पर्वतस्याद्रेःपृष्ठादुपरिभागात्आपोन अपः उदकानिय-
थातद्वत् अपिचहेगिर्वाहः गीर्भिःस्तुतिरूपाभिर्वाग्भिः वहनीयेन्द्र तंप्रसिद्धं त्वा त्वां वाजयन्तो-
वलिनंकुर्वन्तः यद्वा वाजमन्त्रमिच्छन्तः भरद्वाजाःस्तोतारः आभिः पूर्वोक्ताभिःसुष्टुतिभिःशोभना-
भिःस्तुतिभिः जग्मुः प्रापुः क्षिप्रगमनेदृष्टान्तः—अश्ववाहाः आजिन संग्रामंयथाशीघ्रंप्रापुः
तद्वत् ॥ ६ ॥

६. हे इन्द्र, तुम्हारे समीप से शस्त्र और हवि के द्वारा स्तोता लोग कामनाओं को प्राप्त करते हैं, जैसे पर्वत के उपरिभाग से जल प्राप्त होता है । हे स्तुतियों द्वारा वन्दनीय इन्द्र, अश्वगण जैसे वेगपूर्वक संग्राम में उपस्थित होते हैं, वैसे ही स्तुति करनेवाले अन्नाभिलाषी भरद्वाज आदि स्तुतियों के साथ तुम्हारे निकट गमन करते हैं ।

नयंजरन्तिशरदोनमासानद्यावइन्द्रमवकर्शयन्ति ।

वृद्धस्यचिद्वर्धतामस्यतनूःस्तोमेभिरुक्थैश्चशस्यमाना ॥ ७ ॥

न । यम् । जरन्ति । शरदः । न । मासाः । न । द्यावः । इन्द्रम् ।

अववृद्धकर्शयन्ति । वृद्धस्य । चित् । वर्धताम् । अस्य । तनूः ।

स्तोमेभिः । उक्थैः । च । शस्यमाना ॥ ७ ॥

शरदः संवत्सराः यमिन्द्रं नजरन्ति नजरयन्ति नापक्षीणयन्ति तथा मासाश्च नापक्षी-
णयन्ति तथा द्यावोदिवसाश्चयमिन्द्रंनावकर्शयन्ति नाल्पीभावयन्ति वृद्धस्यचिद् प्रवृद्धस्यापि
अस्येन्द्रस्य तनूः शरीरं स्तोमेभिरस्मदीयैःस्तोत्रैःउक्थैश्चशस्त्रैश्च शस्यमाना स्तूयमाना सती
वर्धतां प्रवृद्धाभवतु ॥ ७ ॥

७. संवत्सर और मास आदि जिस इन्द्र को वृद्ध नहीं बना सकते हैं; दिवस जिस इन्द्र को अल्प (बुर्ल) नहीं बना सकते हैं, उस प्रवर्द्धमान इन्द्र का शरीर हम लोगों की स्तुतियों और स्तोत्रों-द्वारा स्तूयमान होकर प्रवृद्ध हो ।

नवीळवेनमतेनस्थिरायनशर्धतेदस्युज्जुतायस्तवान् ।

अज्जाइन्द्रस्यगिरयश्चिदृष्वार्गंभीरेचिन्द्रवतिगाधमस्मै ॥ ८ ॥

न । वीळवे । नमते । न । स्थिराय । न । शर्धते । दस्युज्जुताय ।

स्तवान् । अज्जाः । इन्द्रस्य । गिरयः । चित् । ऋष्वाः । गंभीरे ।

चित् । भवति । गाधम् । अस्मै ॥ ८ ॥

स्तवान् अस्माभिःस्तूयमानइन्द्रः वीळवे दृढगात्राय यजमानाय ननमते नवशीभवति स्थिराय युद्धेअविचलितायच ननमते शर्धतेउत्साहमानाय दस्युज्जुताय कर्मवर्जितैःप्रेरिताययजमानाय नवशीभवति यद्यपि स्तोतारोबहुगुणाःसन्ति तथापीन्द्रस्तेभ्योदस्युसहितेभ्योनवशीभवतीत्यर्थः अपिचऋष्वाः महान्तः गिरयश्चित्पर्वताअपिइन्द्रस्यअज्जाः असुगमनाः क्षेपणीयाभवन्ति गंभीरेचिदगाधेपिस्थाने अस्माइन्द्राय गाधमेवस्थानं विषयोभवति ॥ ८ ॥

८. हम लोगों की स्तुति-द्वारा स्तूयमान इन्द्र दृढगात्र, संग्राम में अविचलित और दस्युओं (कर्मविवर्जितों) द्वारा उत्साहित तथा प्रेरित यजमान के वशीभूत नहीं होते हैं। अर्थात् यद्यपि स्तोता बहुत गुणवाले हैं; तथापि इन्द्र दस्यु-सहित स्तोता के वशीभूत नहीं होते हैं। महान् पर्वत भी इन्द्र के लिए सुगम हैं और अगाध स्थान भी इन्द्र के लिए विषयोभूत हैं।

गंभीरेणनउरुणामत्रिन्प्रेषोयन्धिसुतपावन्वाजान् ।

स्थाउषुऊर्ध्वऊतीअरिषण्यन्क्तोर्व्युद्यौपरितक्म्यायाम् ॥ ९ ॥

गंभीरेण । नः । उरुणा । अमत्रिन् । प्र । इषः । यन्धि ।

सुतपावन् । वाजान् । स्थाः । ऊँ इति । सु । ऊर्ध्वः । ऊती ।

अरिषण्यन् । अक्तोः । विऽउद्यौ । परितक्म्यायाम् ॥ ९ ॥

हेअमत्रिन् अमत्रं बलं तद्वन् हेसुतपावन् सुतस्यसोमस्यपातरिन्द्र गंभीरेणकेनापिदुरवगाहेन उरुणा विस्तीर्णेन मनसा नोस्मभ्यं इषीन्नानि वाजान्वलानिच प्रयन्धि प्रयच्छ किंच अकोरात्रे व्युद्यौ विवासे अद्धि परितक्म्यायां रात्रौ हेइन्द्र त्वं ऊती अस्माकंरक्षायै अरिषण्यन्निर्हंसस्त्वं ऊर्ध्वउद्युक्तः स्थाः ऊषु सुष्ठुतिष्ठैव ॥ ९ ॥

९. हे बलवान् और सोमपानकर्त्ता इन्द्र, तुम किसी के द्वारा भी अवगाहनीय उदार चित्त से हम लोगों को अन्न और बल प्रदान करो। हे इन्द्र, तुम दिन-रात हम लोगों की रक्षा के लिए तत्पर रहो।

सर्वस्वनायमवसेअभीकइतोवातमिन्द्रपाहिरिषः ।

अमाचैनमरण्येपाहिरिषोमदैमशतहिमाःसुवीराः ॥ १० ॥ १८ ॥

सचस्व । नायम् । अवसे । अभीके । इतः । वा । तम् । इन्द्र ।
पाहि । रिषः । अमा । च । एनम् । अरण्ये । पाहि । रिषः ।
मदेम । शतहिमाः । सुवीराः ॥ १० ॥ १८ ॥

हे इन्द्र त्वं नायं कर्मणांस्तुतीनांचनेतारं अभीके संग्रामे अवसेरक्षणाय सचस्व सेवस्व
इतोवाअस्मात् सन्निरुष्टाच्चरिषः शत्रोः अमुतोविप्रकृष्टाच्छत्रोश्च वाशब्दः अनुक्तेनविवक्षिते-
नसमुच्चयार्थः हे इन्द्र तंस्तोतारं पाहि रक्ष तथा अमाच गृहेच अमेतिगृहनाम अरण्ये का-
ननेच रिषः शत्रोः पाहि तंरक्ष तदनन्तरं सुवीराः शोभनपुत्रावयं शतहिमाः शतसंवत्सरान्मदेम
हृष्याम ॥ १० ॥

१०. हे इन्द्र, तुम संग्राम में स्तुति-कर्ता की रक्षा के लिए उनका
सेवन करो। निकटस्थ या दूरस्थ शत्रुओं से उनकी रक्षा करो। गृह में
अथवा कानन में रिपुओं से उनकी रक्षा करो। शोभन पुत्रवाले होकर
हम लोग सौ वर्षों तक प्रमुदित हों।

यातऊतिरिति नवर्चद्वितीयं सूक्तं भरद्वाजस्यार्षं वैष्टुभमैन्द्रं तथा चानुकांतं—यातेनवेति ।
पृष्ठचाभिष्ववषडहयोः द्वितीयेहनिइदं सूक्तं निष्केवत्यनिविद्धानं सूत्रितंच—यातऊतिरवमेति-
मध्यं दिन इति ।

तत्र प्रथमा—

यातऊतिरवमायापरमायामध्यमेन्द्रशुष्मिन्नस्ति ।
ताभिरुषुवृत्रहृत्येवीर्न एभिश्च वाजैर्महान् उग्र ॥ १ ॥
या । ते । ऊतिः । अवमा । या । परमा । या । मध्यमा । इन्द्र ।
शुष्मिन् । अस्ति । ताभिः । ऊँ इति । सु । वृत्रहृत्ये ।
अवीः । नः । एभिः । च । वाजैः । महान् । नः । उग्र ॥ १ ॥

हे शुष्मिन् बलवन्निन्द्र तेवदीया या ऊतिर्यारक्षा अवमा अधमास्ति यापरमा उत्कृष्टा-
स्ति यामध्यमास्ति ताभिरुतिभिः वृत्रहृत्ये युद्धेनोस्मान् सु अत्यन्तं अवीः पालय किंचहेउ-
ग्रउदूर्णेन्द्र महांस्त्वं एभिर्भोज्यसाधनैर्वाजैरन्नैश्च नोस्मान्संयोजयेति शेषः ॥ १ ॥

१. हे बलवान् इन्द्र, तुम संग्राम में हम लोगों का, अधम, उत्तम
और मध्यम सब प्रकार की रक्षा-द्वारा, भली भाँति से, पालन करो।
हे भोषण इन्द्र, तुम महान् हो। तुम हम लोगों को भोज्य साधन अन्नों
से युक्त करो।

आभिःस्पृधोमिथतीररिषण्यन्नमित्रस्यव्यथयामन्युमिन्द्र ।
आभिर्विश्वाअभियुजोविषूचीरार्यायविशोवतारीर्दासीः ॥ २ ॥

आभिः । स्पृधः । मिथतीः । अरिषण्यन् । अमित्रस्य । व्यथय ।
 मन्युम् । इन्द्र । आभिः । विश्वाः । अभियुजः । विषूचीः ।
 आर्याय । विशः । अव । तारीः । दासीः ॥ २ ॥

हेइन्द्र आभिरस्मदीयाभिः स्तुतिभिः मिथतीः शत्रुसैन्यानिर्हिसतीः स्पृधोस्मदीयाः सेनाः अरिषण्यन् अर्हिसन् पालयन्तित्यर्थः अमित्रस्य शत्रोः मन्युं संग्रामादिषु विद्यमानं कोपं व्यथय नाशय अपिच आभिः स्तुतिभिरेव अभियुजोभियोक्त्रीः विषूचीः सर्वतो विद्यमानाः दासीः कर्मणामुपक्षपयित्रीः विश्वाः सर्वाः विशः प्रजाः आर्याय यज्ञादिकर्मकृते यजमानाय अवतारीः विनाशय ॥ २ ॥

२. हे इन्द्र, तुम हमारी स्तुतियों से शत्रुसेनाओं को नष्ट करनेवाली हमारी सेना की रक्षा करते हुए संग्राम में विद्यमान शत्रु के कोप को नष्ट करो। यज्ञादि कार्य करनेवाले यजमान के लिए तुम कार्यों को विनष्ट करनेवाले सम्पूर्ण प्रजाओं को स्तुतियों-द्वारा विनष्ट करो।

इन्द्रजामयउतयेजामयोर्वाचीनासोवनुषोयुयुज्जे ।

त्वमेषांविथुराशवांसिजहिवृष्ण्यानिकृणुहीपराचः ॥ ३ ॥

इन्द्र । जामयः । उत । ये । अजामयः । अर्वाचीनासः । वनुषः ।

युयुज्जे । त्वम् । एषाम् । विथुरा । शवांसि । जहि । वृष्ण्यानि ।

कृणुहि । पराचः ॥ ३ ॥

हेइन्द्र जामयः ज्ञातिरूपाः संनिकृष्टाये शत्रवः उतापिच अजामयो दूरदेशे स्थिताः येशत्रवः अर्वाचीनासः अस्मदभिमुखः वनुषोर्हिसन्तः युयुज्जे उद्युक्ता भवन्ति एषामुभयविधानां शत्रूणां संबन्धीनि शवांसि बलानि विथुरा विथुराणि हीनानि त्वं कुर्वितिशेषः तथा वृष्ण्यानि एषां वीर्याणि जहि नाशय किंच पराचः उभयविधानशत्रून् पराचः पराङ्मुखान् कृणुहि कुरु ॥ ३ ॥

३. हे इन्द्र, ज्ञातिरूप निकटस्थ अथवा दूर देशस्थित जो शत्रु हमारे अभिमुखी न होकर हिंसा के लिए उद्यत होते हैं, उन दोनों प्रकार के शत्रुओं के बल को तुम नष्ट करो। इनके वीर्यों को नष्ट करो और इन्हें पराङ्मुख करो।

शूरोवाशूरवनतेशरीरैस्तनुरुचातरुषियत्कृण्वैते ।

तोकेवागोषुतनयेयदप्सुविक्रन्दसीउर्वरासुब्रवैते ॥ ४ ॥

शूरः । वा । शूरम् । वनते । शरीरैः । तनुरुचा । तरुषि । यत् ।

कृण्वैते इति । तोके । वा । गोषु । तनये । यत् । अप्सु । वि ।

क्रन्दसी इति । उर्वरासु । ब्रवैते इति ॥ ४ ॥

हेइन्द्र शूरः त्वदनुगृहीतोवीरः शरीरैरगैः शूरंवा वीरमपि वनते हन्ति वेत्ययमपीत्यस्या-
र्थवर्तते यद्वा वेत्यनेन विकल्पाभिधायकेनाशूरोवात्वदनुगृहीतः सन् शूरं वनते कदावनत इति ए-
तदाह—तनू रूचा शरीरेण शोभमानौ परस्परविरोधिनौ तरुषे शुद्धे यद्यदा कृण्वेते संग्रामकुर्वा-
ते यद्यदा च तोकेवा पुत्रनिमित्तेवा गोषुनिमित्तभूतासुवा तनये पौत्रेनिमित्तभूतेवा अप्सु उदके-
षुनिमित्तेषुवा उर्वरासु सर्वसस्याढ्यासु भूमिषुनिमित्तासु क्रन्दसी क्रन्दमानावा क्रोशन्तौ वि-
व्रवैते विवदेते हेइन्द्र पुत्रादिलाभजयस्त्यदनुगृहीतस्य भवतोत्यर्थः ॥ ४ ॥

४. हे इन्द्र, तुम्हारे द्वारा अनुगृहीत वीर अपने शरीर से शत्रुवीरों
को विनष्ट करता है। जब कि वे दोनों परस्पर विरोधी, शोभित
शरीर से संग्राम में प्रवृत्त होते हैं। जब कि वे पुत्र, पौत्र, धेनु, जल
और उर्वरा (उपजाऊ भूमि) के लिए हल्ला मचाते हुए धिवाव
करते हैं।

न हित्वा शूरो न तुरो न धृष्णुर्न त्वां यो धो मन्यमानो युयोध ।

इन्द्र न किं ष्वा प्रत्यस्त्येषां विश्वा जातान्यभ्यसितानि ॥ ५ ॥ १९ ॥

न हि । त्वा । शूरः । न । तुरः । न । धृष्णुः । न । त्वा । यो धः ।

मन्यमानः । युयोध । इन्द्र । न किं । त्वा । प्रति । अस्ति ।

एषाम् । विश्वा । जातानि । अभि । अस्ति । तानि ॥ ५ ॥ १९ ॥

हेइन्द्र त्वा त्वया सह शूरो विक्रान्तजनो न हियुयोध न युध्यते तथा तुरः अन्येषां शत्रूणां हिं-
सकः अतः त्वयान युयोध धृष्णुर्धैर्यको न युयोध मन्यमानः युद्धे कुड्यन् यो धो भटः त्वा त्वयान
युयोध हेइन्द्र एषां शूरादीनां मध्ये कश्चन त्वा त्वन किः प्रत्यस्ति प्रतिनिधिर्नास्ति विश्वा विश्वानि
जातानि प्रादुर्भूतानि तानि शूरादीनि त्वं अभ्यसि अभिभवसि ॥ ५ ॥

५. हे इन्द्र, विक्रान्त जन, शत्रुनिहन्ता, विजयी और युद्ध में प्रकुपित
योद्धा तुम्हारे साथ युद्ध करने में समर्थ नहीं होता है। हे इन्द्र, इनके
मध्य में कोई भी तुम्हारा प्रतिद्वन्दी नहीं है। तुम इन व्यक्तियों की अपेक्षा
श्रेष्ठ हो।

स पत्यत उभयोर्नृम्णमयोर्यदीवेधसः समिथे हवन्ते ।

वृत्रे वा महो नृवति क्षयै वा व्यचस्वन्ता यदि वितन्त सैते ॥ ६ ॥

सः । पत्यते । उभयोः । नृम्णम् । अयोः । यदि । वेधसः ।

समृद्धये । हवन्ते । वृत्रे । वा । महः । नृवति । क्षयै ।

वा । व्यचस्वन्ता । यदि । वितन्त सैते इति ॥ ६ ॥

अयोरनयोरुभयोर्मध्ये सजनः नृष्णं धनं पत्यते ईष्टे कयोर्मध्ये कईष्टइति एतदुभयमाह यदि यस्यजनस्य यदीतिनिपातोयस्यार्थेवर्तते समिथे यज्ञेवेधसः कर्मणांविधातारऋत्विजः हवन्ते इन्द्रंस्तुवन्ति सईष्टइतिसंबन्धः महोमहतिप्रभूते वृत्रेवा निरोधेनिमित्तेवा नृवतिपरिचारकमनुष्ययुक्तेक्षयेवा गृहनिमित्तेवा व्यचस्वन्तौ यदि यदीयौजनौ तियावित्यर्थेवर्तते तितंतसैते वियुध्येते तयोर्मध्येइतिसंबन्धः तसेरुपक्षयकर्मणोविपूर्वाद्धितंतसैतेइतिभवति यद्वातंतंसइतिधातुः कंड्वादिषुपठ्यते तस्मादिदंरूपमिति ॥ ६ ॥

६. महान् शत्रुओं का निरोध करने के लिए अथवा परिचारकों से युक्त गृह के लिए जो दो व्यक्ति परस्पर युद्ध करते हैं, उन दोनों के मध्य में वही जन, धन-लाभ करता है, जिसके यज्ञ में ऋत्विक् लोग इन्द्र का हवन करते हैं।

अधस्मातेचर्षणयोयदेजानिन्द्रत्रातोतभवावरूता ।

अस्माकांसोयेनृतमासोअर्यइन्द्रसूरयोदधिरेपुरोनः ॥ ७ ॥

अध । स्म । ते । चर्षणयः । यत् । एजान् । इन्द्र । त्राता ।

उत । भव । वरूता । अस्माकांसः । ये । नृतमासः । अर्यः ।

इन्द्र । सूरयः । दधिरे । पुरः । नः ॥ ७ ॥

अधस्मापिच हेइन्द्र तेवदीयाश्चर्षणयः पुरुषाः यद्यदा एजान् एजेयुर्भीत्याकंषेयुः तदा त्वं तेषां त्राता पालकोभव उतापिच वरूता संभक्ताभव अस्माकांसोस्मदीयाः नृतमासोनेनृतमाः येमनुष्याः हेइन्द्र त्वां अर्योरयः प्रापयितारइत्यर्थः तेषां त्राताभव हेइन्द्रसूरयोयेस्तोतारःनो-
स्मान्पुरोदधिरे पुरश्चक्रिरे तेषांच त्राताभवेति ॥ ७ ॥

७. हे इन्द्र, तुम्हारे पुरुष (स्तोता) जब कम्पित हों, तब तुम उनके पालक होओ। उनके रक्षक होओ। हे इन्द्र, हमारे जो नेतृत्व पुरुष तुम्हें प्राप्त करनेवाले होते हैं, तुम उनके त्राता होओ। हे इन्द्र, जिन स्तोताओं ने हमें पुरोभाग में स्थापित किया है, तुम उनके त्राता होओ।

साकमेधेषुमाहेन्द्रामिष्टौइन्द्रस्यवृत्रघ्नोयाज्या सूत्रितंच—अनुतेदायिमहइन्द्रियायविश्व-
कर्मन्हविषावावृधानइति । अनुक्तीनाम्येकाहेनिष्केवल्येएषैवसूक्तमुखीया सूत्रितंच—अनुतेदा-
यिमहइन्द्रियायकथोनुतेपरिचराणिविद्वानितिद्वेइति ।

अनुतेदायिमहइन्द्रियायसूत्रातेविश्वमनुवृत्रहत्ये ।

अनुक्षत्रमनुसहोयजत्रेन्द्रदेवेभिरनुतेनृषह्ये ॥ ८ ॥

अनु । ते । दायि । महे । इन्द्रियाय । सूत्रा । ते । विश्वम् ।

अनु । वृत्रहत्ये । अनु । क्षत्रम् । अनु । सहः । यजत्र ।

इन्द्र । देवेभिः । अनु । ते । नृषस्ये ॥ ८ ॥

हेइन्द्र महे महते ते तुभ्यमिन्द्रियाय ऐश्वर्यार्थं अनुदायि अन्वदायि अनुदीयतेस्म वृत्रह-
त्ये वृत्रवधेनिमित्ते ते तुभ्यं विश्वं समस्तं सत्ता सत्यमनुदायि कैःकिमनुदीयतइतितदुभयमाह
येनविश्वंविभक्तिं तत्क्षत्रं बलमनुदायि येनशत्रूनभिभवति तदुण विशिष्टं सहोबलमनुदायि हे
यजत्र यजनीयेन्द्र ते तुभ्यं नृसहो युद्धे देवेभिः सर्वैःदेवैः एतत्सर्वमनुदायि ॥ ८ ॥

८. हे इन्द्र, तुम महान् हो। शत्रु-वध के लिए तुममें समस्त शक्ति
अर्पित हुई है। हे यजनीय इन्द्र, युद्ध में समस्त देवों ने तुम्हें शत्रुओं को
अभिभूत करनेवाला बल और विश्वधारक बल प्रदान किया था।

ए॒वान्ःस्पृ॒धःसम॑जास॒मत्त्विन्द्रा॑र॒न्धि॒मि॒थ॒ती॒रदे॒वीः।

वि॒द्याम॒वस्तो॑र॒वसा॑गृ॒णन्तो॑भ॒रद्वा॑जा॒उ॒त॒त॒इन्द्र॑नू॒नम् ॥ ९ ॥ २० ॥

ए॒व । नः॑ । स्पृ॒धः । सम् । अ॒ज । स॒म॒त॒इ॒सु । इन्द्र॑ ।

र॒रन्धि॑ । मि॒थ॒तीः । अ॒दे॒वीः । वि॒द्याम॑ । वस्तोः॑ । अ॒वसा॑ ।

गृ॒णन्तः॑ । भ॒र॒त॒इ॒वा॒जाः । उ॒त । ते॒ । इन्द्र॑ । नू॒नम् ॥ ९ ॥ २० ॥

हेइन्द्र एवएवंस्तुतस्त्वं नोस्मदीयाःस्पृधः स्पर्धमानाः शत्रुसेनाः समत्सुसंग्रामेषु समजशत्रुव-
धार्थंपेरय किंच मिथतीहिंसतीःअदेवीरासुरीःसेनाररन्धि अस्मदर्थंवशीकुरु उतापिच हेइन्द्र
तेगृणन्तः त्वां स्तुवन्तोभरद्वाजावयं अवसा अन्नेन सहवस्तोर्वासस्यनिवासमित्यर्थः नूनमवश्यं
विद्याम लभेमहि ॥ ९ ॥

९. हे इन्द्र, इस प्रकार से स्तुत होकर तुम संग्राम में हम लोगों को
शत्रुओं को मारने के लिए प्रोत्साहित करो और प्रेरित करो। तुम हम
छोगों के लिए हिंसा करनेवाली असुर-सेना को वशीभूत करो। हे इन्द्र,
तुम्हारी स्तुति करनेवाले हम भरद्वाज भक्त के साथ अवश्य ही निवास
प्राप्त करें।

श्रुधीनइन्द्रेत्येष्टर्चतृतीयं सूक्तं भरद्वाजस्यार्षं त्रैष्टुभमैन्द्रं तथाचानुक्रम्यते—श्रुधीनोद्याविति।
विनियोगोलैंगिकः।

तत्रप्रथमा—

श्रु॒धीन॑इन्द्र॒ह्याम॑सि॒त्वाम॒होवा॑जस्यसा॒तौवा॑वृ॒षा॒णाः ।

सं॒यद्वि॑शो॒यन्त॑शू॒रसा॑ता॒उ॒ग्र॒नोवः॑पा॒र्ये॒अहं॑दाः ॥ १ ॥

श्रु॒धि । नः॑ । इन्द्र॑ । ह्या॒म॒सि । त्वा॒ । म॒हः । वा॒ज॒स्य ।

सा॒तौ । वृ॒षा॒णाः । सम् । यत् । वि॒शः । अ॒यन्त॑ । शू॒र॒इ॒सा॒तौ ।

उ॒ग्रम् । नः॑ । अ॒वः । पा॒र्ये॑ । । अ॒ह॒न् । दाः ॥ १ ॥

हेइन्द्र ववृषाणाः सौमैस्त्वासिचन्तोवयंस्तोतारः महोमहतोवाजस्यान्नस्य सातौ लाभार्थं
त्वा त्वां ह्वयामसि आह्वयामः हेइन्द्र त्वं नोस्माकं तदाह्वानं श्रुधि शृणु यद्यदा विशोजनाः
शूरसाताशूरसातौ युद्धे समयन्त संगच्छन्ते तदा पार्ये अन्तिमे अहन्तहनि दिवसे नोस्मभ्यं
उग्रमुदूर्णमवोरक्षणं दाः अदाः प्रयच्छ ॥ १ ॥

१. हे इन्द्र, हम स्तोता लोग अन्न-लाभ करने के लिए सोमरस के
द्वारा तुम्हारा सिचन करते हुए तुम्हारा आह्वान करते हैं। तुम हम लोगों
के आह्वान को श्रवण करो। जब मनुष्यगण युद्ध के लिए गमन करेंगे,
तब तुम हम लोगों की भली भाँति से रक्षा करना।

त्वांवाजीहवतेवाजिनेयोमहोवाजस्यगध्यस्यसातौ ।

त्वांवृत्रेष्विन्द्रसत्पतिं तरुत्रं त्वांचष्टे मुष्टिहागोषु युध्यन् ॥ २ ॥

त्वाम् । वाजी । हवते । वाजिनेयः । महः । वाजस्य । गध्यस्य ।

सातौ । त्वाम् । वृत्रेषु । इन्द्र । सत्पतिम् । तरुत्रम् ।

त्वाम् । चष्टे । मुष्टिहा । गोषु । युध्यन् ॥ २ ॥

वाजी हवित्क्षणाच्चवान् वाजिनेयोवाजिन्याः पुत्रो भरद्वाजः हेइन्द्र त्वां गध्यस्य सर्वैः
प्राप्यस्य महोमहतोवाजस्यान्नस्य सातौ लाभेनिमित्ते हवते स्तौति अपिच हेइन्द्र सत्पतिं
सज्जनानां पालकं तरुत्रं दुर्जनानां तारकं त्वां वृत्रेषूपद्रवेषु निमित्तेषु भरद्वाजो हवते मुष्टिहा
मुष्टिबलेन शत्रूणां हन्ता गोषु निमित्तभूतासु युध्यन् शत्रुभिः सह युद्धं कुर्वन् भरद्वाजस्त्वां चष्टे
पश्यति प्रतिभालयते ॥ २ ॥

२. हे इन्द्र, सबके द्वारा प्रापणीय और महान् अन्न-लाभ करने के
लिए वाजिनी-पुत्र भरद्वाज अन्नवान् होकर तुम्हारा स्तवन करते हैं। हे
इन्द्र, तुम सज्जनों के पालक और दुर्जनों के विघातक हो। उपद्रुत होने
पर भरद्वाज तुम्हारा आह्वान करते हैं। वे मुष्टिबल-द्वारा शत्रुओं को
बिभण्ड करनेवाले हैं। जब वे गौओं के लिए युद्ध करते हैं, तब तुम्हारे
ऊपर निर्भर रहते हैं।

त्वं कविर्चोदयोर्कसातौ त्वंकुत्साय शुष्णां दाशुषेवर्क ।

त्वं शिरो अमर्मणः पराहन्ति थिग्वाय शंस्यं करिष्यन् ॥ ३ ॥

त्वम् । कविम् । चोदयः । अर्कः सातौ । त्वम् । कुत्साय ।

शुष्णम् । दाशुषे । वर्क । त्वम् । शिरः । अमर्मणः । परा ।

अहन् । अतिथिग्वाय । शंस्यम् । करिष्यन् ॥ ३ ॥

हेइन्द्र त्वं अर्कसातौ अन्नलाभार्थं कविं भार्गवद्विं चोदयः अचोदयः प्रेरय किंच हे ।

इन्द्र त्वं दाशुषे हविर्दत्तवतेकुत्साय शुष्णमसुरं वर्कं छेदितवानसि वर्गितिवृणकेःछेदनार्थस्य लुङ्गिरूपं तथा त्वं अतिथिगवाय अतिथोनामभिगन्त्रे दिवोदासाय शंस्यं स्तुत्यं सुखं करिष्यन् अमर्मणः मर्महीनमात्मानं मन्यमानस्यशंबरस्य शिरः शीर्षं पराहन्वधीः ॥ ३ ॥

३. हे इन्द्र, अन्न-लाभ करने के लिए तुम भार्गव ऋषि को प्रेरित करो । हव्यदाता कुत्स के लिए तुमने शुष्णासुर का छेदन किया था । तुमने अति-थिगव (बिबोवास) को सुखी करने के लिए शम्बरासुर का शिरच्छेदन किया था । वह अपने को मर्महीन (दुर्भेद्य) समझता था ।

त्वं रथं प्रभरो यो धमृष्वमावो युध्यन्तं वृषभं दशद्युम् ।

त्वं तु ग्रं वेतु सवे सचाहन्त्वं तु जिगृणन्तं मिन्द्र तूतोः ॥ ४ ॥

त्वम् । रथम् । प्र । भरः । योधम् । ऋष्वम् । आवः । युध्यन्तम् ।

वृषभम् । दशद्युम् । त्वम् । तुग्रम् । वेतु सवे । सचा । अहन् ।

त्वम् । तुजिम् । गृणन्तम् । इन्द्र । तूतोरिति तूतोः ॥ ४ ॥

हेइन्द्र त्वं वृषभसंज्ञकायराज्ञे योधं युद्धसाधनं ऋष्वं महान्तरथं प्रभरः प्रापयः अपिच युध्यन्तं शत्रुभिः सह युद्धं कुर्वन्तं दशद्युं दशदिवसायुध्यन्तो यस्य गताः तं वृषभमेतदाख्यं राजानमावः युद्धादपीपलः किंच त्वं वेतु सवे एतन्नाम्नेराज्ञे सचा सहायभूतः सन् तुग्रमसुरं हन् हतवानसि वेतुसुर्नामकश्चिदसुरः अत्र तस्मादन्धो सावुच्यते यद्वा वेतु सव इति तृतीया र्थे चतुर्थी वेतुसुनासुरेण सहितं तुग्रं हतवानसि तथा च मन्त्रान्तरं श्रूयते—अहं पितेव वेतुसूरभिष्टये तुग्रं कुत्सायस्मदिभं चरन्धर्यमिति । हेइन्द्र त्वं गृणन्तं त्वांस्तु वन्तं तुजिमेतदाख्यं राजानं तूतोरवर्धयः ॥ ४ ॥

४. हे इन्द्र, तुमने वृषभ नामक राजा को युद्ध-साधन महान् रथ प्रदान किया था । जब वे शत्रुओं के साथ दस दिनों तक युद्ध कर रहे थे, तब तुमने उनकी रक्षा की थी । वेतुसु राजा के सहायभूत होकर तुमने तुग्रासुर को मारा था । तुमने स्तवकर्ता तुजि राजा की समृद्धि को बढ़ाया था ।

त्वं तदुक्थमिन्द्र बर्हणा कः प्रयच्छता सहस्रांशूरदधि ।

अवंगिरेदासं शम्बरं हन् प्रावो दिवो दासं चित्राभिरुती ॥ ५ ॥ २१ ॥

त्वम् । तत् । उक्थम् । इन्द्र । बर्हणा । करिति कः । प्र । यत् ।

शता । सहस्रा । शूर । दधि । अव । गिरेः । दासम् । शंबरम् । हन् ।

प्र । आवः । दिवः । दासम् । चित्राभिः । उती ॥ ५ ॥ २१ ॥

हेइन्द्र बर्हणा बर्हणः शत्रूणां हिंसकस्त्वं उक्थं प्रशस्यं तत्कर्म कः अकरोः कित्कर्मेति उच्यते हे शूरवीरेन्द्र त्वं शता शतानि सहस्रा सहस्राणि च शंबरस्यानुचरावभटान्मदधि विदारितवानसि तथा निगमान्तरे अर्ध्वर्यवोयः शतं शंबरस्येति । तथा त्वं दासं यज्ञादिकर्मणामुपक्षपयितारं गिरेः पर्वताच्चिर्गतं शंबरमसुरं अवहन् अवावधीः तथापि श्रूयते यः शंबरं पर्वतेषु-

क्षियन्तमिति । किंच चित्राभिर्विचित्रादिभिः ऊती ऊतिभीरक्षाभिः दिवोदासं राजानं प्रावः प्र-
कर्षेणपालयसिस्म ॥ ५ ॥

५. हे इन्द्र, तुम शत्रुनिहन्ता हो । तुमने प्रशंसनीय कार्यों का
संपादन किया है; क्योंकि हे वीर इन्द्र, तुमने शत-शत और सहस्र-सहस्र
शम्बर-सेनाओं को विदीर्ण किया है । तुमने पर्वत से निर्गत, यज्ञादि
कार्यों के विघातक शम्बरासुर का वध किया है । विचित्र रक्षा-द्वारा तुमने
दिवोदास को रक्षा की है ।

त्वं श्रद्धाभिर्मन्दसानः सोमैर्दभीतये चुमुरिमिन्द्रसिष्वप् ।
त्वं रजिपिठिनसे दशस्यन् षष्टिं सहस्रां शच्या सचाहन् ॥ ६ ॥

त्वम् । श्रद्धाभिः । मन्दसानः । सोमैः । दभीतये । चुमुरिम् ।
इन्द्र । सिष्वप् । त्वम् । रजिम् । पिठिनसे । दशस्यन् । षष्टिम् ।
सहस्रा । शच्या । सचा । अहन् ॥ ६ ॥

हे इन्द्र श्रद्धाभिः श्रद्धापुरःसरमादरातिशयेनानुष्ठितैः कर्मभिः मन्दसानो मोदमानः य-
च्छ्रद्धया युक्तं कर्म तत्सारवद्भवति तथाच श्रूयते—यदेव विद्यया करोति श्रद्धयोपनिषदात् देवीर्यव-
चरं भवतीति । सोमैश्च मन्दसानस्त्वं दभीतये एतन्नामकाय राजर्षये चुमुरिं एतदाख्यमसुरं सि-
ष्वप् अस्वापयः अवधीरित्यर्थः किंच हे इन्द्र त्वं पिठिनसे एतन्नामकाय रजिं एतदाख्यांक-
न्यां वाराज्यं वा दशस्यन् प्रयच्छन् शच्या प्रज्ञया षष्टिं षष्टिसंख्याकानि सहस्रा भटानां सह-
स्राणि सचा सहयुगपदेवाहन् वधीः ॥ ६ ॥

६. हे इन्द्र, श्रद्धापूर्वक अनुष्ठित कार्यों-द्वारा और सोमरस-द्वारा
मोदमान होकर तुमने दभीति राजा के लिए चुमुरि नामक असुर का वध
किया था । हे इन्द्र, तुमने पिठिनस् को रजि नामक कन्या या राज्य प्रदान
किया था । तुमने बुद्धि से साठ हजार योद्धाओं को एक काल में ही
विनष्ट किया था ।

अहंचनतत्सुरिभिरानश्यां तव ज्याय इन्द्र सुभ्रमोजः ।
त्वया यस्तव ते सधवीरवीरास्त्रिवह्ने न नहुषा शविष्ठ ॥ ७ ॥

अहम् । चन । तत् । सुरिभिः । आनश्याम् । तव । ज्यायः ।
इन्द्र । सुभ्रम् । ओजः । त्वया । यत् । स्तवन्ते । सधवीर ।
वीराः । त्रिवह्नेन । नहुषा । शविष्ठ ॥ ७ ॥

हेसधवीर वीरैःसहित शविष्ठ बलवत्तमेन्द्र वीराःस्तोतारः त्रिवरूथेन त्रीणिवरूथान्या-
वरकाणिभुवनानियस्यतेन नहुषा शत्रूणांबन्धकेन त्वयादत्तं यत्सुम्नंमुखंओजोबलं च स्तवन्ते
स्तुवन्ति हेइन्द्र तव त्वयादत्तं ज्यायः अतिशयेनप्रशस्यं तत्सुभ्रमोजः अहंचन अहमपिभर-
द्वाजः सूरिभिर्मदीयैःस्तोतृभिःसह आनश्यां ग्राम्यां ॥ ७ ॥

७. हे वीरों के साथी बलवत्तम इन्द्र, तुम त्रिभुवनों के रक्षक और
शात्रुविजयी हो। स्तोता लोग तुम्हारे द्वारा प्रदत्त सुख और बल की
स्तुति करते हैं। हे इन्द्र, हम भरद्वाज तुम्हारे द्वारा प्रदत्त उत्कृष्ट सुख
और बल को अपने स्तोताओं के साथ प्राप्त करें।

वयंतेअस्यामिन्द्रद्युम्नहूतौसखायःसगममहिन्प्रेष्ठाः ।

प्रातर्दनिःक्षत्रश्रीरस्तुश्रेष्ठोघनेवृत्राणांसनयेधनानाम् ॥ ८ ॥ २२ ॥

वयम् । ते । अस्याम् । इन्द्र । द्युम्नहूतौ । सखायः । स्याम् ।
महिन् । प्रेष्ठाः । प्रातर्दनिः । क्षत्रश्रीः । अस्तु । श्रेष्ठः । घने ।
वृत्राणाम् । सनये । धनानाम् ॥ ८ ॥ २२ ॥

हेमहिन् पूजनीयेन्द्र ते त्वदर्थं सखायःस्तोतारोवयं अस्यांद्युम्नहूतौ अस्मिन्धननिमि-
त्तेस्तोत्रे प्रेष्ठाः अतिशयेनप्रियाः स्याम भवेम प्रातर्दनिः प्रतर्दनोनामराजातस्यपुत्रःक्षत्रश्रीः ए-
तन्नामकोममयाज्योराजा श्रेष्ठोस्तु सर्वेषामुत्कृष्टोभवतु किमर्थं वृत्राणां शत्रूणांघनेवधायच
धनानां वसूनां सनये संभजनायच श्रेष्ठोस्त्वितिसंबन्धः ॥ ८ ॥

८. हे पूजनीय इन्द्र, हम लोग तुम्हारे मित्रभूत और स्तोता हैं। धन-
लाभार्थ किये गये इन स्तोत्रों-द्वारा हम लोग तुम्हारे निरतिशय प्रीति-
भाजन हों। प्रातर्दन के पुत्र हमारे राजा क्षत्र श्री शात्रुओं का घघ और
धन-लाभ करके सबसे उत्कृष्ट हों।

किमस्यमदेत्यष्टचैचतुर्थसूक्तं भरद्वाजस्यार्थं अनुक्रान्तंच—किमस्यान्त्याचायमानस्या-
न्यावर्तिनोदानस्तुतिः भरद्वाजऋषिः त्रिष्टुप्छन्दः अंत्यायास्तुदानस्तुतिरूपत्वात् यातेनोच्यत-
इतिन्यायेनदानमेवदेवता विनियोगोलैंगिकः ।

किमस्यमदेकिम्वस्यपीताविन्द्रःकिमस्यसख्येचकार ।

रणावायेनिषदिकिन्तेअस्यपुराविविद्रेकिमुनूतनासः ॥ ९ ॥

किम् । अस्य । मदे । किम् । ऊँ इति । अस्य । पीतौ । इन्द्रः ।
किम् । अस्य । सख्ये । चकार । रणाः । वा । ये । निःसदि ।
किम् । ते । अस्य । पुरा । विविद्रे । किम् । ऊँ इति । नूतनासः ॥ ९ ॥

भरद्वाजऋषिः फलविलंबनासहिष्णुः सन् अनयेन्द्रमाक्षिपति अस्यसोमस्य मदेसति इन्द्रः किंचकार कृतवान् किमु किंच अस्यसोमस्य पीतौ पानेसति किंचकार अस्यसोमस्य सख्ये सखित्वे किंचकार पानात्पूर्वं इन्द्रः सोमेनसहवसतीत्यर्थः अस्यसोमस्य निषदि गृहे रणावाये स्तोतारः संति तेस्तोतारः पुरा पूर्वं हेइन्द्र ते त्वत्तः किंविद्रे किंलेभिरे नूतनासः नूतनाइदानीं वनाः स्तोतारश्च किमुलेभिरे ॥ १ ॥

१. सोमरस से प्रलभ्य होकर इन्द्र ने क्या किया ? इस सोमरस को पान करके क्या किया ? इस सोमरस के साथ मैत्री करके उन्होंने क्या किया ? पुरातन और आधुनिक स्तोताओं ने सोमगृह में तुमसे क्या प्राप्त किया ?

सदस्यमदेसदस्यपीताविन्द्रः सदस्यसख्ये चकार ।

रणावाये निषदिसत्ते अस्य पुरा विविद्रे सदुनूतनासः ॥ २ ॥

सत् । अस्य । मदे । सत् । ऊँ इति । अस्य । पीतौ । इन्द्रः ।

सत् । अस्य । सख्ये । चकार । रणाः । वा । ये । निःसर्दि ।

सत् । ते । अस्य । पुरा । विविद्रे । सत् । ऊँ इति । नूतनासः ॥ २ ॥

एवमाक्षिपइन्द्रः तस्मै ऋषये ईप्सितं धनं प्रददौ तदनंतरभृषिः इन्द्रसकाशात् संपूर्ण-
कामः सन् पुरा यान्युपालंभप्रतिपादकानि वाक्यान् युवोच इदानीं तानि निराकरोति इन्द्रः
अस्यसोमस्य मदेसत् शुभं कर्म चकार अस्यसोमस्य पीतौ पाने सत् शुभं कर्म चकार अस्य
सख्ये सत् शुभं चकार ये रणावास्तोतारश्च ते निषदि गृहे यज्ञगृह इत्यर्थः पुरा पूर्वं हेइन्द्र ते
त्वत्तः सत् शुभं कर्म विविद्रे लेभिरे नूतनासः इदानीं वनाः स्तोतारः सदु शुभमेव कर्म लेभिरे ॥ २ ॥

२. सोमपान से प्रमुदित होकर इन्द्र ने सुन्दर (शोभन) कार्यों को किया था । सोमपान करके उन्होंने सुन्दर कर्म किया था । इसके साथ उन्होंने शुभ कार्य किया था । हे इन्द्र पुरातन तथा इवानीन्तन स्तोताओं ने सोमगृह में तुमसे शुभ कर्म को प्राप्त किया था ।

नहिनुते महिमनः समस्य नमघवन्मघवत्स्वस्य विद्म ।

नराधसोराधसो नूतनस्येन्द्रनकिर्दृश इन्द्रियते ॥ ३ ॥

नहि । नु । ते । महिमनः । समस्य । न । मघवन् । मघवत्स्वस्य ।

विद्म । न । राधसः । राधसः । नूतनस्य । इन्द्र । नकिः । दृशे ।

इन्द्रियम् । ते ॥ ३ ॥

हेमघवन्धनवजिन्द्र ते त्वदीयस्य समस्य समस्तस्य महिमनो महिज्ञो महिमानं नहि
विद्य वर्यनजानीमः नृशब्दः पूरणः तथा मघवत्स्वस्य त्वदीयस्य धनिकत्वस्य च वर्य नजानीमः

नूतनस्य स्तुत्यस्य राधसोराधसः त्वदीयं सर्वधनं च नजानीमः सर्वत्र द्वितीयार्थेष्वपि हेइन्द्र ते त्वदीयं इन्द्रियं सामर्थ्यं न किर्ददृशे केनापि न दृश्यते ॥ ३ ॥

३. हे धनवान् इन्द्र, तुम्हारे तुल्य दूसरे की महिमा हमें अवगत नहीं है । तुम्हारे तुल्य धनिकत्व और धन भी हमें अवगत नहीं । हे इन्द्र, तुम्हारी तरह सामर्थ्य कोई भी नहीं दिखा सकता है ।

एतत्त्यत्तइन्द्रियमचेति येनावधीर्वरशिखस्यशेषः ।

वज्रस्ययत्तेनिहतस्यशुष्मात्स्वनाच्चिदिन्द्रपरमोददारं ॥ ४ ॥

एतत् । त्यत् । ते । इन्द्रियम् । अचेति । येन । अवधीः ।

वरशिखस्य । शेषः । वज्रस्य । यत् । ते । निहतस्य ।

शुष्मात् । स्वनात् । चित् । इन्द्र । परमः । ददारं ॥ ४ ॥

हेइन्द्र येनवीर्येण वरशिखस्य वरशिखोनामकश्चिदसुरः शेषः शेषांसिपुत्रान् शेषइत्य-
पत्यनामैतत् अवधीरहिंसीः ते त्वदीयमेतत्त्यत् तदिदमिन्द्रियंवीर्यं अचेति अस्माभिरज्ञायि
हेइन्द्र यद्यस्मात् शुष्माद्वलात् निहतस्य प्रेरितस्य त्वदीयवज्रस्य स्वनाच्चिद् भ्वनेरेवपरमः
वरशिखस्यपुत्राणामध्ये बलाद्याधिक्येनोत्कृष्टःकश्चित्पुत्रः ददार अदीर्यत् ॥ ४ ॥

४. हे इन्द्र, तुमने जिस वीर्य-द्वारा वरशिख नामक असुर के पुत्रों का
संहार किया था, तुम्हारा वह वीर्य हम लोगों के द्वारा अवगत नहीं है ।
हे इन्द्र, बल-पूर्वक निक्षिप्त तुम्हारे वज्र के शब्द से ही बलिष्ठतम वर-
शिख के पुत्र विदीर्ण हुए थे ।

वधीदिन्द्रोवरशिखस्यशेषोभ्यावर्तिनेचायमानायशिक्षन् ।

वृचीवतोयद्वरियूपीयायांहन्पूर्वेअर्धेभियसापरोदत् ॥ ५ ॥ २३ ॥

वधीत् । इन्द्रः । वरशिखस्य । शेषः । अभिऽआवर्तिने ।

चायमानाय । शिक्षन् । वृचीवतः । यत् । हरियूपीयायाम् ।

हन् । पूर्वे । अर्धे । भियसा । अपरः । दत् ॥ ५ ॥ २३ ॥

पूर्वोक्तमेवार्थमनयाविवृणोति अयमिन्द्रः चायमानाय चयमानस्यराज्ञःपुत्राय अभ्या-
वर्तिने एतन्नामकायराज्ञे शिक्षन् ईप्सितानि वस्त्राणि प्रयच्छन् वरशिखस्यासुरस्य शेषः पुत्रा-
वधीदवधीर्दहिंसीत् वरशिखस्यपुत्रान् कथमवधीदित्युच्यते यद्यदा अयमिन्द्रः हरियूपीयायां
हरियूपीयानामकाचिन्नदी काचिन्नगरीवा तस्यां पूर्वेअर्धे प्राग्भागेस्थिताम् वृचीवतःवृची-
वानामवरशिखस्यकुलोत्पन्नःपूर्वः तद्वेत्रजान् वरशिखस्यपुत्रान् हन्वधीत् तदा अपरोपरभा-
गेस्थितोवरशिखस्यश्रेष्ठःपुत्रः भियसा भीत्या दत्तं दीर्णोभूत् ॥ ५ ॥

॥ इतिचतुर्थस्यषष्ठेत्रयोर्विशोवर्गः ॥ २३ ॥

५. इन्द्र ने चायमान राजा के अभ्यवर्ती नामक पुत्र को अभिलषित धन देते हुए वरशिख नामक असुर के पुत्रों का संहार किया था। हरियूपिया नामक नदी या नगरी के पूर्व भाग में अवस्थित वरशिख के गोत्रोत्पन्न वृचीवान् के पुत्रों का इन्द्र ने वध किया था। तब अपर भाग में अवस्थित वरशिख के श्रेष्ठ पुत्र भय से विदीर्ण हुए थे।

त्रिंशच्छतं वर्मिणं इन्द्रस्य कंयव्यावत्यां पुरुहूतश्रवस्या ।

वृचीवन्तः शरवे पत्यमानाः पात्राभिन्दानान्यर्थान्यायन् ॥ ६ ॥

त्रिंशत्शतम् । वर्मिणः । इन्द्र । सकम् । यव्यावत्याम् ।

पुरुहूत । श्रवस्या । वृचीवन्तः । शरवे । पत्यमानाः । पात्रा ।

भिन्दानाः । निःअर्थानि । आयन् ॥ ६ ॥

इदानीमुक्तमेवार्थं विवृणोति हे पुरुहूत बहुभिराहूतेन्द्र श्रवस्या श्रवस्यया श्रवोर्जयशो-
वा तद्वांछया युद्धेत्वां जित्वा अक्षंप्राप्तुयाम यशोवाप्राप्तुयामेतिकामयमानाः शरवे हिंसायैत्वां
हिंसितुमित्यर्थः पत्यमाना अभिपतन्तो भिगच्छन्तः पात्रा पात्राणियज्ञसाधनानि भिन्दाना भि-
न्दन्तः वर्मिणः कवचभूतः त्रिंशच्छतं त्रिंशदधिकशतसंख्याकाः वृचीवन्तो वरशिखस्य पुत्राः सा-
कं युगपदेव यव्यावत्यां पूर्वोक्तायां हरियूपीयायां न्यर्थानि अर्थशून्यानि आयन्नगच्छन् वि-
नाशंप्राप्तिरित्यर्थः ॥ ६ ॥

६. हे बहुजनाहूत इन्द्र, युद्ध में तुम्हें जीत (मार) कर अन्न अथवा यश प्राप्त करें, ऐसी कामना करनेवाले, यज्ञ-पात्रों का भञ्जन करनेवाले और कवच धारण करनेवाले वरशिख के एक सौ तीस पुत्र यव्यावती (हरियूपिया) के निकट आगमन करके एक काल में ही विनष्ट हुए थे।

यस्य गावां वरुषासूयवस्यू अन्तरूपुचरन्तरे रिहाणा ।

स सृञ्जयाय तुर्वशं परां दाहृचीवन्तो देववाताय शिक्षन् ॥ ७ ॥

यस्य । गावौ । अरुषा । सुयवस्यू इति सुइयवस्यू । अन्तः ।

ऊँ इति । सु । चरन्तः । रिहाणा । सः । सृञ्जयाय । तुर्वशम् ।

परा । अदात् । वृचीवन्तः । देववाताय । शिक्षन् ॥ ७ ॥

अरुषा अरुषौरोचमानौ सुयवस्यू शोभनवृणानीच्छन्तौ रेरिहाणा लेलिहानौ पुनः पुन-
र्वासमास्वादयन्तौ यद्वा गतिविशेषं कुर्वन्तौ यस्येन्द्रस्य संबन्धिनौ गावावभौ अन्तर्धावापृ-
थिव्योर्मध्ये नरिक्षे चरतो गच्छतः ऊ सु इतीमौ पूरणौ स इन्द्रः सृञ्जयाय एतन्नामकाय राज्ञे तु-
र्वशं राजानं परादात् प्रददौ किं कुर्वन् वृचीवन्तो वरशिखान् देववाताय देववातवंशोत्पन्नाया-
भ्यावर्तिने राज्ञे शिक्षन् वशीकुर्वन् तेषां धनानि प्रयच्छन्निति वा ॥ ७ ॥

७. जिनके रोचमान, शोभन तृणाभिलाषी पुनः-पुनः घास का आस्वादन करनेवाले अश्वगण छादा-पृथिवी के मध्य भाग में विचरण करते हैं। वे इन्द्र, सुञ्जय नामक राजा के निकट तुर्वश (राजा) को समर्पित करते हैं और देववाक-वंशोत्पन्न अभ्यवर्ती राजा के निकट वरशिख के पुत्रों को वशीभूत किया था।

द्वयाँअग्नेरथिनोर्विशतिगावधूमंतोमघवामस्यसम्राट् ।
अभ्यावर्तीचायमानोददातिदूणाशेयंदक्षिणापार्थवानाम् ॥ ८ ॥ २४ ॥

द्वयान् । अग्ने । रथिनः । विशतिम् । गाः । वधूऽमतः । मघश्वा ।
मस्यम् । समऽराट् । अभिऽआवर्ती । चायमानः । ददाति । दुःश्नशा ।
इयम् । दक्षिणा । पार्थवानाम् ॥ ८ ॥ २४ ॥

अधुना भरद्वाजः स्वस्मै अभ्यावर्तिनादत्तंधनजातमग्नये प्रकथयति हेअग्ने मघवा धनवान् प्रभूतदानोवा सम्राट् राजसूययाजी चायमानश्चयमानस्यपुत्रः अभ्यावर्ती एतदाह-योरारा रथिनोरथसहितान् वधूमतः स्त्रीयुक्तान् द्वयान्मिथुनभूतान् विशतिं विशतिसंख्याकान् गाः पशून् मह्यं ददाति प्रायच्छव पार्थवानां पृथोर्वैशजस्याभ्यावर्तिनोराज्ञःसंबन्धिनी पूजार्थं बहुवचनं इयंदक्षिणा दुर्नशा केनापिनाशयितुमशक्याभवति ॥ ८ ॥

८. हे अग्नि, अतिशय धन देनेवाले और राजसूय यज्ञ करनेवाले चयमान के पुत्र राजा अभ्यवर्ती ने हमें (भरद्वाज को) स्त्रियों से युक्त रथ और बीस गौएँ दी थीं। पृथु के वंशधर राजा अभ्यवर्ती की यह दक्षिणा किसी के भी द्वारा अविनाशनीय है।

आगावइत्यष्टचैपंचमंस्कृतंअत्रेयमनुक्रमणिका—आगावोगव्यंद्वितीयैन्द्नीवांत्यश्वपार्श्वोत्पा-
नुष्टुप जागतस्तृचोद्वितीयादिरिति । भरद्वाजऋषिः इन्द्रोयज्वनइत्याद्यस्तृचोजागतः उपेदमि-
त्यंत्यानुष्टुप शिष्टाश्चतसस्त्रिष्टुभः कृत्स्नस्यगौर्देवता द्वितीयायाः सूक्तांत्यपादस्यच विकल्पेनेन्द्रो-
देवता गवामुपस्थानेएतत्सूक्तं सूत्रितंच—आगावीयमेकइति ।

आगावोअगमन्नुतभद्रमंकृन्त्सीदन्तुगोष्ठेरणयन्त्वस्मे ।

प्रजावतीःपुरुरूपाइहस्युरिन्द्रायपूर्वीरुषसोदुहानाः ॥ ९ ॥

आ । गावः । अगमन् । उत । भद्रम् । अकृन् । सीदन्तु । गोऽस्थे ।

रणयन्तु । अस्मे इति । प्रजाऽवतीः । पुरुऽरूपाः । इह । स्युः ।

इन्द्राय । पूर्वीः । उषसः । दुहानाः ॥ ९ ॥

गावः आअगमन् अस्मदीयंगृहंआगच्छन्तु उतापिच भद्रं प्रजनीयं शुभं अकृन् कुर्वन्तु
तथा गोष्ठे अस्मदीयेगवांस्थाने सीदन्तूपविशन्तु तदनन्तरं अस्मे अस्मास्तु रणयन्तु रमन्तां अ-

पिच इहास्मिन्गोष्ठे पुरुत्पानानावर्णागावःप्रजावतीः प्रजावत्यः सन्ततिसहिताः स्युर्भवेयुः इ-
न्द्रायेन्द्रार्थं पूर्वाविह्वीः उपसोदिवसान् सर्वेषुदिवसेषुइत्यर्थः दुहानाः क्षीरंदोहयानाभवेयुः ॥ १ ॥

१. गौएँ हमारे घर आवें और हमारा कल्याण करें। वे हमारे गोष्ठ
में उपवेशन करें और हमारे ऊपर प्रसन्न हों। इस गोष्ठ में नाना वर्ण-
वाली गौएँ सन्तति सम्पन्न होकर उषाकाल में इन्द्र के लिए दुग्ध प्रदान
करें।

इन्द्रोयज्वनेपृणतेचशिक्षत्युपेददातिनस्वमुषायति ।

भूयोभूयोरयिमिदस्यवर्धयन्भिन्नेखिल्येनिदधातिदेवयुम् ॥ १ ॥

इन्द्रः । यज्वने । पृणते । च । शिक्षति । उप । इत् । ददाति ।

न । स्वम् । मुषायति । भूयः६भूयः । रयिम् । इत् । अस्य ।

वर्धयन् । अभिन्ने । खिल्ये । नि । दधाति । देवयुम् ॥ ३ ॥

इन्द्रः यज्वने यजनशीलाय पृणतेच स्तुतिभिःप्रीणयित्रेचस्तोत्रेशिक्षति अपेक्षितंघनंददा-
ति नकेवलंसकृदेवदानं अपितु सर्वदैवेत्याह उपेददाति उपेत्यसर्वदाददात्वेव यज्वनःस्तोतुश्च स्व
स्वभूतंघनं नमुषायति कदाचिदपिनापहरति अपिच अस्योभयविधस्य रयिं घनमात्मनादत्तं
भूयोभूयः पुनःपुनर्वर्धयन्निव वृद्धिप्रापयन्नेव देवयुं देवमिन्द्रमात्मनश्छन्तंतज्जनं अभिन्नेशमु-
भिरभेद्यखिल्येखिलमप्रतिहृतंस्थानंतदेवखिल्यंस्वार्थिकोयत् अन्यैर्गन्तुमशक्येस्थले निदधाति
निक्षिपति निवासयतीत्यर्थः ॥ २ ॥

२. इन्द्र यज्ञ करनेवाले और स्तुति करनेवाले को अपेक्षित घन
प्रदान करते हैं। वे उन्हें सर्वदा धन प्रदान करते हैं। और उनके स्वकीय
घन को कभी भी नहीं लेते हैं। वे निरन्तर उनके धन को बढ़ाते हैं और
उन इन्द्राभिलाषी को शत्रुओं के द्वारा दुर्भेद्य स्थान में स्थापित करते हैं।

देवीनांहविःपुनतानशन्तिनताअर्वेतिगोदेवतायायाज्यापुरोनुवाक्ये गोस्तोमेपिमरुत्वतीय-
निष्केवल्ययोरेतेसूक्तमुखीये सूत्रितंच-नताअर्वारेणुककाटोअश्रुतेनतानशन्तिनदभातितस्क-
रति ।

नतानशन्तिनदभातितस्करोनासामामिन्नोव्यथिरादधर्षति ।

देवाँश्चयाभिर्यजतेददातिचज्योगित्ताभिःसचतेगोपतिःसह ॥ ३ ॥

न । ता । नशन्ति । न । दभाति । तस्करः । न । आसाम् । आभिन्नः ।

व्यथिः । आ । दधर्षति । देवान् । च । याभिः । यजते । ददाति ।

च । ज्योक् । इत् । ताभिः । सचतै । गोपतिः । सह ॥ ३ ॥

तागावोननशन्ति अस्मत्सकाशाजपश्यन्तु किंच तत्स्करश्चोरोपि नंदभाति अस्मदीया-
गाः नहिंस्यात् तथा आमित्रः अमित्रस्य शत्रोः संबन्धि व्यथिः शत्रुं आसां इमागाः नादधर्षति
नाक्रमतु गोपतिः एवंभूतानां गवां स्वामी यजमानः याभिर्गोभिः देवांश्चेन्द्रादीनुद्दिश्य यजते यज-
नंकरोति योगाः इन्द्रार्थं ददाति च प्रयच्छति च वाभिस्तादृशीभिर्गोभिः सह ज्योगि चिरकालमे-
व सचते संगच्छतां ॥ ३ ॥

३. गौएँ हमारे समीप से नष्ट नहीं हों। चोर हमारी गौओं को
नहीं चुरावें। शत्रुओं का शस्त्र हमारी गौओं पर पतित नहीं हों। गो-
स्वामी यजमान जिन गौओं से इन्द्रादि का यजन करते हैं और जिन गौओं
को इन्द्र के लिए प्रदान करते हैं उन गौओं के साथ वे चिरकाल तक
संगत हों।

न ता अर्वा रेणुकं काटो अश्रुतेन संस्कृतं त्रमुपयन्ति ता अग्नि ।

उरुगायमभयं तस्य ता अनुगावो मर्तस्य विचरन्ति यज्वनः ॥ ४ ॥

न । ताः । अर्वा । रेणुकं काटः । अश्रुते । न । संस्कृतं त्रयम् ।

उप । यन्ति । ताः । अग्नि । उरुगायम् । अभयम् । तस्य ।

ताः । अनु । गावः । मर्तस्य । वि । चरन्ति । यज्वनः ॥ ४ ॥

रेणुककाटः रेणोः पार्थिवस्पर्जसउद्भेदकः कटिर्भेदनकर्मा अर्वायुद्धार्थमागतोऽश्वः ता-
गाः नाश्रुते नपामुयात् तथा तागावः संस्कृतं विशसनादिसंस्कारं नाभ्युपयन्ति नाभिगच्छ-
न्तु अपि च तागावः यज्वनो यागशीलस्य तस्य मर्तस्य मनुष्यस्य उरुगायं विस्तीर्णगमनं अभयं
भयवर्जितप्रदेशं अनुद्दिश्य विचरन्ति विशेषेण गच्छन्तु ॥ ४ ॥

४. रेणुओं के उद्भेदक और युद्धार्थ आगमन करनेवाले अश्व उन्हें
(गौओं को) नहीं प्राप्त करें। वे गौएँ विशसनादि संस्कार को नहीं प्राप्त
करें। यागशील मनुष्य की गौएँ निर्भय और स्वाधीन भाव से विचरण
करती हैं।

गावो भगो गाव इन्द्रो मे अच्छा गावः सोमस्य प्रथमस्य भक्षः ।

इमा या गावः सजनास इन्द्र इच्छामी हृदामनसा चिदिन्द्रम् ॥ ५ ॥

गावः । भगः । गावः । इन्द्रः । मे । अच्छान् । गावः । सोमस्य ।

प्रथमस्य । भक्षः । इमाः । याः । गावः । सः । जनासः ।

इन्द्रः । इच्छामि । इत् । हृदा । मनसा । चित् । इन्द्रम् ॥ ५ ॥

वापएव भक्षं भयोधनं भवन्तु इन्द्राय मे भक्षं गावो गाः अच्छान् यच्छतु गावः प्रथमस्य
हविषां भेष्टस्य सोमस्य भक्षो भक्षणं भवतु अभिषुवस्य हिसोमस्य गव्येनास्यादिना तं भयम-

त्वाद् हेजनासोजनाः इमाएवंभूतायागावःसन्ति सः ताइत्यर्थः ताएवगावःइन्द्रोभवन्ति दधिघृता-
दिरूपेणेन्द्रस्याप्यायनत्वाद् एवंभूतमिन्द्रं हृदा श्रद्धायुक्तेन मनसा चित् चिदित्यप्यर्थे इच्छामो-
द कामयेएव साधनभूताभिर्गोभिरेवंभूतमिन्द्रं यष्टुमिच्छामीत्यर्थः ॥ ५ ॥

५. गोएँ हमारे लिए धन हों । इन्द्र हमें गोएँ प्रदान करें । गोएँ हव्य-
श्रेष्ठ सोमरस का भक्षण प्रदान करें । हे मनुष्यो, ये गोएँ ही इन्द्र होता
हैं, श्रद्धायुक्त मन से हम जिनकी कामना करते हैं ।

यूयं गावो मे दयथा कृशं चिदश्रीरं चित् कृणुथा सुप्रतीकम् ।

भद्रं गृहं कृणुथ भद्रवाचो गृहद्वो वयं उच्यते सभासु ॥ ६ ॥

यूयम् । गावः । मे दयथ । कृशम् । चित् । अश्रीरम् । चित् ।

कृणुथ । सुप्रतीकम् । भद्रम् । गृहम् । कृणुथ । भद्रश्वाचः ।

बृहत् । वः । वयः । उच्यते । सभासु ॥ ६ ॥

हेगावोयूयं मेदयथा आप्यायनकुरुथेत्यर्थः तथा कृशंचित्क्षीणमपि अश्रीरंचिदमंगलमपि
सुप्रतीकं शोभनांगं कृणुथ कुरुथ हेभद्रवाचः कल्याणध्वन्युपेतागावः अस्मदीयंगृहं भद्रं क-
ल्याणकृणुथ गोभिरुपेतंकुरुथ सभासु यागपरिषत्सु हेगावोयुष्माकं बृहत् महत् वयोचं उच्यते
समवेतं क्रियते सर्वैर्दीयतइत्यर्थः ॥ ६ ॥

६. हे गौओ, तुम हमें पुष्ट करो । तुम क्षीण और अमंगल अंग को
सुन्दर बनाओ । हे कल्याण-युक्त वचनवाली गौओ, हमारे घर को कल्याण-
युक्त करो अर्थात् गौओं से युक्त करो । हे गौओ, याग-सभा में तुम्हारा
महान् अन्न ही कीर्तित होता है ।

प्रजावतीः सुयवसं रिशन्तीः शुद्धा अपः सुप्रपाणे पिबन्तीः ।

मार्वः स्तेन ईशत माघशंसः परिवोहेती रुद्रस्य वृज्याः ॥ ७ ॥

प्रजावतीः । सुयवसम् । रिशन्तीः । शुद्धाः । अपः । सुप्रपाणे ।

पिबन्तीः । मा । वः । स्तेनः । ईशत । मा । अघशंसः ।

परि । वः । हेतिः । रुद्रस्य । वृज्याः ॥ ७ ॥

हेगावोयूयं प्रजावतीः प्रजावत्यः वत्साभिर्युक्ताभवतेतिशेषः सुयवसं शोभनवृणं रिश-
न्तीः रिशन्त्यः भक्षणाथीर्हिसंत्योभवत् सुप्रपाणे सुखेनपातव्येतटाकादौ शुद्धाः निर्मला अपः उ-
दकानि पिबन्तीः पिबन्त्यश्चभवत् वयोष्मान् स्तेनः तस्करः माईशत माईशिष्ट ईश्वरोभाभूत् त-
थाप्यघशंसः व्याघ्रादिः शत्रुः माईशत अपिच वयोष्मान् रुद्रस्य कालात्मकस्य परमेश्वरस्य
हेविरायुधं परिवृज्याः परिवृणक्तु परिहरतु ॥ ७ ॥

७. हे गौओ, तुम सन्तानयुक्त होओ । शोभन तूण का भक्षण करो और सुख से प्राप्त करने योग्य तड़ागादि का निर्मल जल पान करो । तुम्हारा शासक चोर नहीं हो और व्याघ्रादि तुम्हारा ईश्वर नहीं हो अर्थात् हिंसक जन्तु तुम्हारे ऊपर आक्रमण नहीं करें । कालात्मक परमेश्वर का आयुष तुमसे दूर रहे ।

उपेदमुपपर्वनमासुगोषूपृच्यताम् ।

उपक्वभस्यरेतस्युपेन्द्रतववीर्ये ॥ ८ ॥ २५ ॥

उप । इदम् । उपपर्वनम् । आसु । गोषु । उप । पृच्यताम् ।

उप । क्वभस्य । रेतसि । उप । इन्द्र । तव । वीर्ये ॥ ८ ॥ २५ ॥

आसुगोषु इदमुपपर्वनं आप्यायनं उपपृच्यतां संपृच्यतां हेइन्द्र तववीर्ये त्वदीयवीर्यनिमित्ते क्वभस्य गवां गर्भादाधानस्य वृषभस्य रेतसि इदमुपपर्वनं आप्यायनं गोषु आप्यायितासुसतीषु तत्संबन्धिक्षीरादिहविर्द्वारेणन्द्रः आप्यायितो भवतीत्यर्थः उपेति पुनर्वचनपादभेदानां पूरणार्थमिति ॥ ८ ॥

८. हे इन्द्र, तुम्हारे बलाधान के निमित्त गौओं की पुष्टि प्रार्थित हो एवम् गौओं के गर्भाधानकारी वृषभों का बल प्रार्थित हो अर्थात् गौओं के पुष्ट (सन्तुष्ट) होने पर तत्सम्बन्धी क्षीरादि-द्वारा इन्द्र आप्यायित (सन्तुष्ट) होते हैं ।

॥ इतिचतुर्थस्य षष्ठेऽपंचविंशोऽवर्गः ॥ २५ ॥

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमोहार्दनिवारयन् । पुमर्थीश्चतुरो देयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ १ ॥

इति श्रीमद्राजाधिराजपरमेश्वरवैदिकमार्गप्रवर्तकश्रीवीरबुक्कभूपालसाम्राज्यधुरंधरेण सायणाचार्येण विरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे ऋक्संहिताभाष्ये चतुर्थाष्टके षष्ठोऽध्यायः समाप्तः ॥ ६ ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥

यस्यनिःश्वसितं वेदायो वेदेभ्यो खिलं जगत् । निर्ममेतमहं वन्दे विद्यातीर्थमहेश्वरं ॥ १ ॥
अथ सप्तमोऽध्याय आरभ्यते षष्ठस्य मंडलस्य तृतीयेनुवाके पंचसूक्तानि व्याकृतानि इन्द्रं वदति षष्ठं च
षष्ठसूक्तं भरद्वाजस्यार्षं त्रैष्टुभैन्द्रं अनुक्रम्यते च-इन्द्रं षष्ठिति । गतो विनियोगः ।

तत्र प्रथमा—

ॐ इन्द्रो नरः सखायसेपुर्महो यन्तः सुमतये चकानाः ।
महो हि दाता वज्रहस्तो अस्ति महामुरण्वमवसे यजध्वम् ॥ १ ॥
इन्द्रम् । वः । नरः । सखाय । सेपुः । महः । यन्तः । सुमतये ।
चकानाः । महः । हि । दाता । वज्रहस्तः । अस्ति । महाम् ।
ॐ इति । रण्वम् । अवसे । यजध्वम् ॥ १ ॥

हे यजमानाः वीर्यभावं संवन्धिनः नरो नेतारः त्विजः सखाय सखिभावार्थं इन्द्रं सेपुः
परिचरन्ति स्पृशन्ति वा कथं भूताः महो महान्ति स्तोत्राणि यन्तः उपयन्तः प्रामुवन्तः कुर्वन्त इ-
त्यर्थः तथा सुमतये सुमतिः शोभना अनुग्रहात्मिका तदीया बुद्धिः तांचकानाः कामयमानाः
क्रियाग्रहणं कर्तव्यमितिकर्मणः संप्रदानसंज्ञा चकाना इति कामयतेच्छान्दसं रूपं यद्वा महो महत्क-
र्मयन्तः अनुतिष्ठन्तः सुमतये सुमतिं शोभनांस्तुतिं चकानाः शब्दयन्तः कैशब्दे इत्यस्माद्धितः
कानचिरूपं हियस्मात् वज्रहस्तो वज्रपाणि रिन्द्रः महो महतो धनस्य दातास्ति भवति तस्मात्
रणं रमणीयं महामु महान्तमेव अवसे रक्षणाय यजध्वं हविर्भिः पूजयत् ॥ १ ॥

१. हे यजमानो, तुम्हारे नेतृ-स्वरूप ऋत्विक् लोग सखि-भाव से
इन्द्र की परिचर्या करते हैं । वे महान् स्तोत्रों का उच्चारण करते हैं और
उनकी बुद्धि शोभन तथा अनुग्रहात्मिका है; क्योंकि वज्रपाणि इन्द्र महान्
धन प्रदान करते हैं; इसलिए रमणीय और महान् इन्द्र की पूजा, रक्षा
के लिए, करो ।

आयस्मिन्हस्तेनर्यामिमिक्षुरारथैरिण्ययैरथेष्ठाः ।

आरभ्योगमस्त्योः स्थूरयो राध्वञ्जश्वांसो वृषणो युजानाः ॥ २ ॥

आ । यस्मिन् । हस्ते । नयाः । मिमिक्षुः । आ । रथे । हिरण्यये ।
रथेऽस्थाः । आ । रश्मयः । गजस्त्योः । स्थूरयोः । आ । अध्वन् ।
अश्वासः । वृषणः । युजानाः ॥ २ ॥

यस्मिन्निन्दे नयां नृस्योहिता रायः आमिमिक्षुः आसिच्यन्ते आपूर्यन्ते व्यत्ययेनक-
र्मणिकर्तृप्रत्ययः इन्द्रे कुत्रेतिचेत् हस्ते तदीयेबाहौ यद्वैतवसमानाधिकरणमिन्द्रस्यविशेषणं
हस्तेहन्तरियस्मिन्निन्देइत्यर्थः उक्तंयास्केन—हस्तोहन्तेःप्राशुर्हननंइति । यद्वा ईदृशेयस्मिन्निन्दे
वर्तमानारायः आमिमिक्षुः आसिचन्ति आपूरयन्तिस्तौतुन् यश्चेन्द्रः रथेष्ठाः रथस्याता तत्त्व-
भावःसन् हिरण्यये सुवर्णमये रथे आतिष्ठति यद्वा रथेष्ठाः रथवस्थितारायोधनानि हिरण्य-
ये रथेतिष्ठन् यइन्द्रआसिचत्यभिवर्षति यस्यच स्थूरयोः स्थूलयोर्विस्तृतयोर्गजस्त्योःबाहुना-
मैतव बाह्वोःरश्मयोभीशवः आसिच्यन्ते आयम्यन्ते यस्यचाश्वासोअश्वासः वृषणः सैकारो-
युवानः युजानाः रथेयुज्यमानाः अध्वन् अध्वनिमार्गे आमिमिक्षुः आसिचन्ति आपूरयन्ति
आगच्छन्तीत्यर्थः तमिन्द्रस्तुमइतिशेषः ॥ २ ॥

२. जिस इन्द्र के हाथ में मनुष्यों के हितकर धन सञ्चित हैं, जो
रथ पर चढ़नेवाले इन्द्र सुवर्णमय रथ पर आरुढ़ होते हैं, जिनके विशाल
बाहुओं में रश्मियाँ नियमित हैं, जिन इन्द्र को सेचन करनेवाले (बलिष्ठ)
और रथ में युक्त अश्वगण वहन करते हैं, हम उन इन्द्र का स्तवन करते
हैं ।

श्रियेतेपादादुवामिमिक्षुर्धृष्णुर्वज्रीशर्वसादक्षिणावान् ।
वसानोअत्कंसुरभिर्दृशेकंस्वर्णनृतविषिरोबभूथ ॥ ३ ॥

श्रिये । ते । पादा । दुवः । आ । मिमिक्षुः । धृष्णुः । वज्री ।
शर्वसाः । दक्षिणावान् । वसानः । अत्कम् । सुरभिम् । दृशे ।
कम् । स्वः । न । नृतो इति । इषिरः । बभूथ ॥ ३ ॥

हेइन्द्र श्रिये ऐश्वर्यार्थं ते त्वदीययोः पादा पादयोः दुवः परिचरणं आमिमिक्षुः आ-
सिचन्ति समर्पयन्ति भरद्वाजःसमर्पयति व्यत्ययेनप्रदुवचनं यद्वा ते तव पादौ श्रिये श्रियितुं से-
मितुं दुवः परिचरणमासिचन्तिअनुतिष्ठन्ति यस्त्वं शर्वसा बलेन धृष्णुः शत्रूणांशर्वकः वज्री व-
ज्रबाण दक्षिणावान् दक्षिणास्तोत्रस्योदात्तव्यंघनं तद्वान् हेनृतोमेतिरिन्द्र सत्त्वं सुरभिः प्रशस्तं
अत्कं सततगमनशालमात्मोपैक्षणं दृशे सर्वेषांदर्शितार्थं वसानः आच्छादयन् स्वर्णं सूर्यवर्णं इ-
तिरोगन्वा पृथ्वीकोणां बभूथ भवसि कमितिपूर्वकः ॥ ३ ॥

३. हे इन्द्र, ऐश्वर्यलाभ के लिए भरद्वाज तुम्हारे चरणों में परि-
चरण समर्पित करते हैं । तुम बल-द्वारा शत्रुओं को पराजित करते हो,

वज्र धारण करते हो । और श्रोताओं को धन देनेवाले हो । हे नेता-
इन्द्र, तुम सबके दर्शनार्थ प्रशस्त और सतत-गमनशील रूप धारण
करके सूर्य की तरह परिभ्रमणशील होते हो ।

ससोम॒आमि॒श्लतमः॑ सुतो॒भूयस्मि॑न्प॒क्तिः प॒च्यते॑ स॒न्ति धा॒नाः ।
इन्द्रं॑ नरः॒ स्तुवन्तो॑ ब्रह्म॒कारा॒ उक्था॑ शंसन्तो॒ देवा॑ वा॒ ततमाः ॥ ४ ॥

सः । सोमः । आमिश्लतमः । सुतः । भूत् । यास्मिन् । पक्तिः ।
पच्यते । सन्ति । धानाः । इन्द्रम् । नरः । स्तुवन्तः । ब्रह्मकाराः ।
उक्था । शंसन्तः । देवावा॑ ततमाः ॥ ४ ॥

यः सोमो वक्ष्यते ससोमः सुतोभिषुतः सन् आमिश्लतमः आभिमुख्येन मिश्रतमो भूत् इन्द्रे-
णात्यर्थसंगच्छते यस्मिन् सोमेभिषुते अतिपक्तिः पक्वव्यः पुरोडाशादिः पच्यते भृष्टयवाधाना-
स्ताश्च सन्ति हविरर्थसंस्तुता भवन्ति यास्मिन्श्च सोमेभिषुते नरो नेतारः ब्रह्मकाराः ब्रह्मणोन्नस्य ह-
विर्लक्षणस्य कर्तार ऋत्विजः इन्द्रं स्तोत्रैः स्तुवन्तः उक्था उक्थानि शस्त्राणि च शंसन्तः उच्चार-
यन्तः देवावा तमाः देवानतिशयेनोपगता भवन्ति ससोम इन्द्रेण संमिश्रितो भूदित्यन्वयः ॥ ४ ॥

४. सोम के अभिषुत होने पर वह भली भाँति मिश्रित हुआ है, जिसके
अभिषुत होने पर पाकयोग्य पुरोडाशादि पकाया जाता है । भुने जो हवि
के लिए संस्कृत होते हैं । हविर्लक्षण अन्न के कर्ता ऋत्विक् लोग स्तोत्रों
के द्वारा इन्द्र का स्तवन करते हैं । शास्त्रों का उच्चारण करते हुए वे
देवता के निकटस्थ होते हैं ।

नते॒अन्तः॑ शर्व॒सो धायि॑स्य वि॒तु बा॒बधे॑ रोद॒सी म॒हित्वा ।

आ॒ता सूरिः॑ पृ॒णति॒ तूतु॑ जानो॒यूथे वा॒प्सु स॒मीज॑ मान॒ ऊ॒ती ॥ ५ ॥

न । ते । अन्तः । शर्वसः । धायि । अस्य । वि । तु । बाबधे ।

रोदसी इति । महित्वा । आ । ता । सूरिः । पृणति । तूतुजानः ।

यूथाऽईव । अप्सु । सम्सृजमानः । ऊती ॥ ५ ॥

हे इन्द्र ते तव अस्योक्तगुणस्य शर्वसो बलस्य अन्तः अवसानं न धायि अत्र केवलौपि
वधातिरवाहपूर्वार्थोद्गच्छव्यः नावाधायि अस्माभिर्नाज्ञायीत्यर्थः यद्वलं रोदसीवावापृथिव्यौ
महित्वा महत्त्वेन तु क्षिप्रं विबाबधे यस्माद्वलाव धावापृथिव्यौ बिभीत इत्यर्थः ता तद्वलं सूरिः
स्तोवा तूतुजानस्त्वरितः सन् ऊतो ऊत्यातर्पकेण हविषा समीजमानः सम्यग्यजन् आपृणत्यापू-
रयति तत्र दृष्टान्तः—यूथे वाप्सु उदकेषु गवां यूपानीव यथा गोपालः अपःपाययन् अग्निं स्तर्पयति
तद्वत् ॥ ५ ॥

५. हे इन्द्र, तुम्हारे बल का अवसान नहीं है अर्थात् तुम्हारे बल को हम लोग नहीं जानते । द्यावा-पृथिवी जिस महान् बल से भीत होती है, गोपाल जैसे जल-द्वारा गौओं को तृप्त करता है, उसी प्रकार स्तोता शीघ्र ही तृप्तिकारक हव्य-द्वारा भली भाँति यज्ञ करके तुम्हें तृप्त करते हैं ।

एवेदिन्द्रःसुहवःऋष्वोअस्तूतीअनूतीहिरिशिप्रःसत्वा ।

एवाहिजातोअसमात्योजाःपुरुचवृत्राह्नतिनिदस्यून् ॥ ६ ॥ १ ॥

एव । इत् । इन्द्रः । सुहवः । ऋष्वः । अस्तु । ऊती । अनूती ।

हिरिशिप्रः । सत्वा । एव । हि । जातः । असमातिःओजाः ।

पुरु । च । वृत्रा । ह्नति । नि । दस्यून् ॥ ६ ॥ १ ॥

एव एवंउक्तेनप्रकारेण ऋष्वोमहानिन्द्रः सुहवोस्तु सुखेनाह्वातव्योभवतु इदितिपूरणः हिरिशिप्रः शिपेहनूनासिकेवा हरितवर्णेशिप्रेयस्यतादृशइन्द्रः ऊती ऊत्याआगमनेन अनूती अनूत्याअनागमनेनवा सत्वा गमयिताभवतिधनानां स्वयमागतोनागतोपिस्तोतृभ्योधनंप्रयच्छतीत्यर्थः एवाहि एवंहि जातः प्रादुर्भूतोयमिन्द्रः असमात्योजाः अत्रमातिअसमानमनुपमंउत्कृष्टतरमोजोबलंस्यतादृशःसन् पुरु पुरुणिबहूनिच वृत्रा वृत्राण्यावरकाणिरक्षःप्रभृतीनि ह्नति हिनस्तु तथा दस्यून् उपक्षपयितुं शत्रूँश्चनिहन्तु ॥ ६ ॥

६. हरित नासावाले महेन्द्र इस प्रकार से सुखपूर्वक आह्वान करने के योग्य होते हैं । इन्द्र स्वयं उपस्थित अथवा धनपस्यित हों; किन्तु स्तोताओं को धन प्रदान करते हैं । इस प्रकार से प्रादुर्भूत होकर उत्कृष्टतर बलवाले इन्द्र बहुतेरे वृत्रादि राक्षसों को तथा शत्रुओं को मारते हैं ।

भूयइदितिपंचर्वसप्तमंसूक्तं भरद्वाजस्यार्षे वैष्टुभमैन्द्रं भूयःपंचेत्यनुक्रान्तं अग्निष्टोमेमाभ्यंदिनसवनेच्छावाकशस्त्रेएतत्सूक्तंशंसनीयं सूत्रितंच—उदिन्वस्यरिच्यतेभूयइति । महाव्रतेपिनिष्केवल्येएतत्सूक्तं तथैवपंचमारण्यकेसूत्रितं—भूयइद्वारुधेवीर्यायनृणामुत्तेति ।

भूयइद्वारुधेवीर्यायैएकौअजुर्योदयतेवसूनि ।

परिरिचेदिवइन्द्रःपृथिव्याअर्धमिदस्यप्रतिरोदसीउमे ॥ १ ॥

भूयः । इत् । वृधे । वीर्याय । एकः । अजुर्यः । दयते । वसूनि ।

प्र । रिरिचे । दिवः । इन्द्रः । पृथिव्याः । अर्धम् । इत् । अस्य ।

प्रति । रोदसी इति । उमे इति ॥ १ ॥

अयमिन्द्रः भूयइत् बहुतरमेव वावृधे प्रवृद्धोभूत् किमर्थं वीर्याय वीरकर्माणि वृत्रवधादीनि कर्तुं एकोमुख्यः अजुर्योजरयितुमशक्यः सचेन्द्रः वसूनि धनानि दयते स्तोत्रं यो ददाति तथा दिवोद्युलोकात् पृथिव्याः भूमेश्च अयमिन्द्रः प्ररिरिचे अतिरिच्यते किंचास्येन्द्रस्य उभेरोदसी द्यावापृथिव्यौ अर्धमिदं अर्धमेवप्रति अस्येन्द्रस्यार्धभागः द्यावापृथिव्योः प्रतिनिधिर्भवतीत्यर्थः ॥ १ ॥

१. वृत्रवधादि वीरकार्यं करने के लिए इन्द्र पुनः प्रवृद्ध हुए हैं । मुख्य (श्रेष्ठ) और जरारहित इन्द्र स्तोताओं को धन प्रदान करे । इन्द्र द्यावा-पृथिवी का अतिक्रमण करते हैं । इन्द्र का आधा भाग ही द्यावा-पृथिवी के बराबर है अर्थात् प्रतिनिधि है ।

अधामन्येबृहदसूर्यमस्ययानिदाधारनकिरामिनाति ।

दिवेदिवेसूर्योदर्शतोभूदिसद्मान्युर्वियासुक्रतुर्धात् ॥ २ ॥

अध । मन्ये । बृहत् । असूर्यम् । अस्य । यानि । दाधारं । नर्किः ।
आ । मिनाति । दिवेदिवे । सूर्यः । दर्शतः । भूत् । वि । सद्मानि ।
उर्विया । सुक्रतुः । धात् ॥ २ ॥

अध अधुना अस्येन्द्रस्य बृहत् महत् असूर्यं असुरहननकुशलं बलमन्ये स्तौमि मन्यतिः स्तुतिकर्मा सचेन्द्रः यानिकर्माणि दाधार धारयति तानि नकिरामिनाति नकश्चिदपिहिनस्ति कानिपुनस्तानि उच्यते दिवेदिवे प्रतिदिनं वृत्रेणावृतः सूर्यः दर्शतोदर्शनीयः भूत् भवति आवर-कस्यासुरस्यवधेन सूर्यप्रकाशितवानित्येकं कर्म सुक्रतुः शोभनकर्मासइन्द्रः सद्मानि भुवनानि उर्विया उत्तुणिविस्तीर्णानि विधात् व्यधात् अकार्षीत् इदमपरं कर्म एतदादीनि बहूनि कर्माणि कृतवानित्यर्थः ॥ २ ॥

२. अभी हम इन्द्र के बल का स्तवन करते हैं । वह बल असुरों के हनन में कुशल है । इन्द्र जिन कर्मों को धारण करते हैं, उनकी हिंसा कोई भी नहीं करता । वे प्रतिदिन वृत्रावृत सूर्य को दर्शनीय बनाते हैं । शोभन कर्म करनेवाले इन्द्र ने भुवनों को विस्तीर्ण किया है ।

अद्याचिचूचित्तदपोनदीनां यदाभ्यो अरंदोगा तुभिन्द्र ।

निपर्वता अद्भ्यसदो नसेदुस्त्वया दृह्णानि सुक्रतो रजांसि ॥ ३ ॥

अद्य । चित् । नु । चित् । तत् । अपः । नदीनाम् । यत् । आभ्यः ।

अरंदः । गातुम् । इन्द्र । नि । पर्वताः । अद्भ्यः सदः । न । सेदुः ।

त्वया । दृह्णानि । सुक्रतो इति सुक्रतो । रजांसि ॥ ३ ॥

हेइन्द्र अद्याचिद अद्यापि नूचिद पुरापि तव नदीनां संबन्धिकं तदपः कर्म वर्तते आभ्यो-नदीभ्यः गातुं मार्गं अरंदः प्रवहनार्थं व्यलिखइतियत्कर्म तत्सर्वदानुपक्षीणंसद्वर्ततेइत्यर्थः अपि-

च त्वदाज्ञया पर्वतागिरयः निषेदुःनिषण्णाः उत्पतनपरित्यज्यक्चिदेवस्थानेनैश्वर्येनोपविष्टाव-
भूवुः अद्यसदोन अद्यअदनीयमञ्जतदर्थसीदन्तः पुरुषा इव यथा ते भोजनार्थेनैश्वर्येनासीदन्ति त-
थेत्यर्थः अतः कारणात् हे सुकृतो शोभनकर्मजिन्द्र त्वया रजांसि सर्वलोकाः दृष्ट्वा निदं हितानि
स्थिरीकृता आसन् ॥ ३ ॥

३. हे इन्द्र, पहले की तरह आज भी तुम्हारा नदी-सम्बन्धी कार्य
विद्यमान है। नदियों को बहने के लिए तुमने मार्ग बनाया है। भोज-
नार्थ उपविष्ट मनुष्यों की तरह पर्वतगण तुम्हारी आज्ञा से निवचल भाव
से उपविष्ट हैं। हे शोभन कर्म करनेवाले इन्द्र, सम्पूर्ण लोक तुम्हारे
द्वारा स्थिर हुए हैं।

सत्यमित्तत्त्वावां अन्यो अस्तीन्द्रदेवो न मर्त्यो ज्यायान् ।

अहर्नि परिशयानमर्णो वासुजो अपो अच्छासमुद्रम् ॥ ४ ॥

सत्यम् । इत् । तत् । न । त्वाऽवान् । अन्यः । अस्ति । इन्द्र ।

देवः । न । मर्त्यः । ज्यायान् । अहन् । अहिम् । परिशयानम् ।

अर्णः । अव । असृजः । अपः । अच्छ । समुद्रम् ॥ ४ ॥

हे इन्द्र वक्ष्यमाणं तत् सत्यमित् सत्यमेव नानृतं त्वावान् त्वत्सदृशो न्यो देवो नास्ति त्वत्स-
दृशो न्यो मर्त्यो मनुष्योपि नैव विद्यते ज्यायान् अधिकोपि देवो मनुष्यो वानस्त्वस्ति इति यद्वीयते त-
त्सत्यमेवेत्यर्थः अपिच त्वं अर्ण उदकं परिशयानं परिवृत्य शयानं अहिं मेघं अहन् अवधीः
हृत्वा च समुद्रमन्तरिक्षं जलधिवाच्छाभिमुख्येन अप उदकानि अवासृजः अवाङ्मुखतया विसृष्ट-
वानसीत्यर्थः ॥ ४ ॥

४. हे इन्द्र, तुम्हारे सदृश अन्य देव नहीं हैं, यह एकदम सत्य है।
तुम्हारे सदृश कोई दूसरा मनुष्य भी नहीं है। तुमसे अधिक न कोई
देव है, न मनुष्य, यह जो कहा जाता है, सो एकदम सत्य है।
धारिराशि को आवृत करके सोनेवाले मेघ का तुमने वष किया था।
धारिराशि को समुद्र में पतित होने के लिए तुमने मुक्त किया था।

त्वमपो विदुरो विषूचीरिन्द्रं दृष्ट्वा मरुजः पर्वतस्य ।

राजा भवो जगतश्चर्षणीनां साकं सूर्यजनयन् द्यामुषासम् ॥ ५ ॥ २॥

त्वम् । अपः । वि । दुरः । विषूचीः । इन्द्र । दृष्ट्वा । अरुजः ।

पर्वतस्य । राजा । अभवः । जगतः । चर्षणीनाम् । साकम् ।

सूर्यम् । जनयन् । द्याम् । उषासम् ॥ ५ ॥ २ ॥

हे इन्द्र त्वं दुरः वृत्रेणावृता अपः विषूचीः विविधमन्त्र्यः यथा सर्वतः प्रसृता भवन्ति
तथा अरुजः यतस्त्वं पर्वतस्य पर्वततो मेघस्य दृष्टं दृष्टं अपां बन्धकपदेशं अरुजः अर्णोक्षीः

अपिच त्वं जगतःसंबन्धिनीनांचर्षणीनांप्रजानां राजा भवः अधिपतिर्भवसि किंकुर्वन्सूर्यं घां
घुलोकं उषसंच तमसावृतमेतन्नितयं साकं युगपदेव जनयन् प्रादुर्भावयन् प्रकाशयन्तित्यर्थः॥५॥

५. हे इन्द्र, वृत्र से आवृत जल को सर्वत्र प्रवाहित होने के लिए तुमने
मुक्त किया था । तुमने मेघ के दृढ़ बन्धन को छिन्न किया था । तुम सूर्य
घुलोक और उषा को एक काल में ही प्रकाशित करके जगत्-सम्बन्धी
प्रजाओं के राजा होओ ।

अभूरेकइतिपंचर्चमष्टमंसूक्तं भरद्वाजस्यसुहोत्रस्यार्षे उपांत्याशक्नरी शिष्टाश्रतसस्त्रिष्टुभः
इन्द्रोदेवता अनुक्रम्यतेच—अभूरेकःसुहोत्रस्तुचतुर्थीशक्नरीति । महाव्रतस्यनिष्केवल्येइदमादी-
न्यष्टसूक्तानिशंसनीयानि तथापंचमाण्यकं—अभूरेकोरयिपतेरयीणामित्यष्टौसूक्तानीति । पृष्ठच-
षस्यष्टेहनिनिष्केवल्येइदंसूक्तंनिविद्धानं सूत्रितंच—एन्द्रयाह्युपनः प्रधानस्याभूरेकइतिनिष्केव-
स्यमिति । विश्वजितिमाभ्यंदिनेच्छावाकशस्तेसामसूक्ताख्यमेतच्छंसनीयं सूत्रितंच—अभूरेको-
रयिपतेरयीणामितिसामसूक्तानि ।

अभूरेकोरयिपतेरयीणामाहस्तयोरधिथाइन्द्रकृष्टीः ।

वितोकेअप्सुतनयेचसूरेवोचन्तचर्षणयोविवाचः ॥ १ ॥

अभूः । एकः । रयिऽपते । रयीणाम् । आ । हस्तयोः । अधिथाः ।

इन्द्र । कृष्टीः । वि । तोके । अप्सु । तनये । च । सूरे ।

अवोचन्त चर्षणयः । विऽवाचः ॥ १ ॥

हेरयिपते धनस्यपालकेन्द्र एकः प्रधानभूतस्त्वं रयीणां धनानांस्वामी अभूर्भवसि यद्वा
रयीणारयिपतेइतिसंबन्धः एकोरयिशब्दोनुवादः यथा गवामसिगोपतिरेकइन्द्रेति तदानीं एको-
मुख्यस्त्वंभवसीतियोजनीयं अपिच हेइन्द्र त्वं हस्त्वयोरात्मीययोर्बाहोःकृष्टीः प्रजाः आअधिथाः
अधत्ते सर्वजगद्वतवाजायांवर्ततेइत्यर्थः किंच चर्षणयोमनुष्याः तोके पुत्रे अप्सुदकेषु सूरे
शत्रूणांमेरेके तनये पौत्रेषुच एतेषुनिमित्तभूतेषुसत्सु विवाचः विशिष्टाःस्तुतीःव्यवोचन्त
विविधंभवन्ति ॥ १ ॥

१. हे धन के पालक इन्द्र, तुम धन के प्रधान स्वामी हो । हे इन्द्र,
तुम अपने बाहुद्वय में प्रजाओं को धारण करते हो अर्थात् सम्पूर्ण जगत्
तुम्हारी आज्ञा का अनुवर्ती है । मनुष्यगण विविध प्रकार से तुम्हारा
स्तवन पुत्र, शत्रु विजयी पौत्र और वृष्टि के लिए करते हैं ।

अथद्वितीया—

त्वद्भियेन्द्रपार्थिवानिविश्वाच्युताचिश्वावयन्तेरजांसि ।

पावाक्षामापर्वतासोवनानिविश्वंदृह्यंभयतेअज्मन्नातै ॥ २ ॥

त्वत् । भिया । इन्द्र । पार्थिवानि । विश्वा । अच्युता । चित् ।
 च्यवयन्ते । रजांसि । द्यावाक्षामा । पर्वतासः । वनानि ।
 विश्वम् । दृहम् । भयते । अज्मन् । आ । ते ॥ २ ॥

हेइन्द्र त्वत्त्वत्तोभियाभयेन विश्वा विश्वानिव्यापकानि पार्थिवानि पृथिव्यन्तरिक्षनाम
 तत्रभवानि रजांस्युदकानि अच्युताचित् च्यावयितुमशक्यान्यपि च्यावयन्तेमेघाः प्रच्यावय-
 न्ति वर्षन्तीत्यर्थः अपिच हेइन्द्र तेतव अज्मन् आगमनेसति द्यावाक्षामा द्यावापृथिव्यौ पर्वता-
 सोगिरयोवनानिवृक्षाश्च भयते भयंप्राप्नुवन्ति किंबहुना विश्वं सर्वं दृहं स्थिरं प्राणिजातं भय-
 से बिभेति ॥ २ ॥

२. हे इन्द्र, तुम्हारे भय से व्यापक और अन्तरिक्षोद्भव उदक
 पतनयोग्य नहीं होने पर भी मेघ द्वारा वरसाये जाते हैं । हे इन्द्र, तुम्हारे
 आगमन से द्यावापृथिवी, पर्वत, वृक्ष और सम्पूर्ण स्यावर प्राणिजात भीत
 होते हैं ।

त्वंकुत्सेनाभि शुष्णमिन्द्राशुषं युध्य कुर्यवंगविष्टौ ।

दशप्रपित्वे अधसूर्यस्य मुषायश्चक्रमविवेरपांसि ॥ ३ ॥

त्वम् । कुत्सेन । अभि । शुष्णम् । इन्द्र । अशुषम् । युध्य ।

कुर्यवम् । गोऽईष्टौ । दश । प्रपित्वे । अध । सूर्यस्य । मुषायः ।

चक्रम् । अविवेः । रपांसि ॥ ३ ॥

हेइन्द्र त्वं कुत्सेनसह अशुषं शोषयितुमशक्यं प्रबलं शुष्णं सर्वस्यशोषकमेतत्संज्ञमसुरं
 अभियुध्य अण्ययुध्यः कुत्सस्यसाहाय्यार्थं तेनासुरेणसहयुद्धं कृतवानसीत्यर्थः तथागविष्टौ
 गावोवाणाङ्घ्र्यन्तिगच्छन्ति यवेतिगविष्टिः संग्रामः तस्मिन् कुर्यवमेतत्संज्ञमसुरं दश अदशः हिं-
 सितवानसि दशदशनेइत्येतस्माच्छान्दसेलोदिरूपं अध अपिच प्रपित्वे प्रपतनेयुद्धे सूर्यस्यचक्रं
 रथावयवभूतं मुषायः अमुष्णाः तदाप्रभृतिसूर्यस्यरथ एकचक्रोभूत् तथाचाज्ञातं—सप्तयुजन्तिर-
 थमेकचक्रमिति । एतशाख्यस्यऋषेःसूर्येणसहयुद्धे तत्साहाय्यार्थं आगतइन्द्रः सूर्यस्यचक्रमपह-
 तवानित्याख्यातं सूरश्चक्रं प्रवृहज्जातोजसेतिच निर्गमान्तरं । अपिचरपांसिपापकारीणिः रक्षाः प्र-
 भृतीनि अविवेः अस्माल्लोकादगमयः अवधीरित्यर्थः ॥ ३ ॥

३. हे इन्द्र, कुत्स के साथ प्रबल शुष्ण के विरुद्ध तुमने युद्ध किया
 था अर्थात् कुत्स के साहाय्यार्थं तुमने शुष्ण के साथ युद्ध किया था ।
 संग्राम में तुमने कुर्यव का वध किया था । संग्राम में तुमने सूर्य के रथचक्र
 का हरण किया था । तब से सूर्य का रथ ही एक चक्र का हो गया है ।
 पापकारी राक्षसों को तुमने मारा था ।

त्वंशतान्यवशम्बरस्यपुरोजघन्थाप्रतीनिदस्योः ।
अशिक्षोयत्रशच्याशचीवोदिवोदासायसुन्वतेसुतक्रेभर-
द्वाजायगृणतेवसूनि ॥ ४ ॥

त्वम् । शतानि । अव । शम्बरस्य । पुरः । जघन्थ । अप्रतीनि ।
दस्योः । अशिक्षः । यत्र । शच्या । शचीवः । दिवः । दासाय ।
सुन्वते । सुतक्रे । भरद्वाजाय । गृणते । वसूनि ॥ ४ ॥

हेइन्द्र त्वं शतानि शतसंख्यानि दस्योरुपक्षपयितुरसुरस्य शम्बरस्य एतत्संज्ञस्य पुरः पुरीः
अप्रतीनि लिङ्गव्यत्ययः केनाप्यप्रतिगताः अवजघन्थ अवाहनं हे शचीवः प्रज्ञावनं हे सुतक्रे
अभिषुतेन सोमेन क्रीतेन्द्र यत्र यस्मिन्काले सुन्वते सोमाभिषवन्कुर्वते दिवोदासाय शच्यां प्रज्ञ-
या अशिक्षोधनानि प्रादाः गृणते स्तुवते भरद्वाजाय च वसूनि प्रादाः तस्मिन्काले शम्बरीः पुरो-
वजघन्थेत्यन्वयः ॥ ४ ॥

४. हे इन्द्र, तुमने दस्यु शम्बरासुर के सौ नगरों को उच्छिन्न किया
था । हे प्रज्ञावान् तथा अभिषुत सोम-द्वारा क्रीत इन्द्र, उस समय तुमने
सोमाभिषव करनेवाले दिवोदास को प्रज्ञापूर्वक धन प्रदान किया था तथा
स्तुति करनेवाले भरद्वाज को धन प्रदान किया था ।

ससत्यसत्वन्महतेरणायरथमातिष्ठतुविनृम्णभीमम् ।

याहिप्रपथिन्नवसोपमद्रिक्प्रचश्रुतश्रावयचर्षणिभ्यः ॥ ५ ॥ ३ ॥

सः । सत्यसत्त्वं । महते । रणाय । रथम् । आ । तिष्ठ ।
तुविनृम्ण । भीमम् । याहि । प्रपथिन् । अवसा । उर्ष ।
मद्रिक् । प्र । च । श्रुत । श्रावय । चर्षणिभ्यः ॥ ५ ॥ ३ ॥

हे सत्यसत्त्वं सत्याः अबाध्याः सत्वानोभटाः यस्य सतथोकः हे तुविनृम्ण तुविबहुलं नृम्णं
धनं यस्य सतथोकः हे तादृशेन्द्र सत्वं महते रणाय संग्रामाय तदर्थं भीमं भयंकरं आत्मीयं रथं
आतिष्ठ हे प्रपथिन् प्रकृष्टमार्गेन्द्र अवसा रक्षणेन सह तेन च रथेनोपयासागच्छ मद्रिक् मदाभिमु-
त्सः तथा हे श्रुत विश्रुतेन्द्र चर्षणिभ्यः प्रजा प्रश्रावय च अस्मान्प्रख्यापय च सर्वासु प्रजा-
सुमध्ये अस्मान्प्रख्यातान् कुर्वित्यर्थः ॥ ५ ॥

५. हे अवध्य भटवाले त्वय विपुल धनवाले इन्द्र, तुम महान् संग्राम
के लिए अपने भयंकर रथ पर आरोहण करो । हे प्रकृष्ट मार्गवाले इन्द्र,
तुम रक्षा के साथ हमारे अभिमुख आगमन करो । हे विख्यात इन्द्र,
प्रजाओं के मध्य में हमें प्रख्यात करो ।

॥ इति चतुर्थसप्तमे तृतीयो वर्गः ॥ ३ ॥

अपूर्व्येतिपंचर्चनवमंसूक्तं वैष्णवमैन्द्रं द्वितीयेछान्दोमिकेहनिनिष्केवल्येएतत्सूक्तं सूत्रितं
च-अपूर्व्यापुरुतमानितांसुतेकीर्तिमिति । महाव्रतेपिनिष्केवल्येअस्यसूक्तस्यविनियोगउक्तः ।

अपूर्व्यापुरुतमान्यस्मैमहेवीरायतवसेतुराय ।

विरप्शिनेवज्जिणेशंतमानिवचांस्यासास्थविरायतक्षम् ॥ १ ॥

अपूर्व्या । पुरुतमानि । अस्मै । महे । वीराय । तवसे । तुराय ।

विष्णिने । वज्जिणे । शमृतमानि । वचांसि । आसा ।

स्थविराय । तक्षम् ॥ १ ॥

अपूर्व्या अपूर्व्याणि पूर्वैरकृतानि नूतनानि पुरुतमानि बहुतमानि शंतमानि सुखकृत-
मानि वचांसि स्तुतिरूपाणिवाक्यानि आसा आस्येन अस्मै इन्द्राय तक्षमतक्षंकरोमि कीदृ-
शाय महे महते वीराय विविधशत्रूणांमारयित्रे तवसे तवस्विनेबलवते तुराय त्वरमाणाय वि-
रप्शिने विशेषेणस्तुत्याय वज्जिणे वज्रवते स्थविराय प्रवृद्धाय ॥ १ ॥

१. हमने महान्, विविध शत्रुओं को मारनेवाले, बलवान् वेगसम्पन्न
विशेष प्रकार से स्तुतियोग्य वज्रधारी और प्रवृद्ध इन्द्र के लिए, मुख-
द्वारा, अपूर्व, सुविस्तीर्ण और सुखदायक स्तोत्रों को पढ़ा है ।

समातरासूर्येणाकवीनामवासयद्रुजदद्रिगृणानः ।

स्वाधीभिर्ऋक्भिर्वावशानउदुस्त्रियाणामसृजन्निदानम् ॥ २ ॥

सः । मातरा । सूर्येण । कवीनाम् । अवासयत् । रुजत् ।

अद्रिम् । गृणानः । सुस्त्रियाणि । ऋक्भिः । वावशानः ।

उत् । उस्त्रियाणाम् । असृजत् । निदानम् ॥ २ ॥

सइन्द्रः मातरा मातरौ दिवंचपृथिवींच कवीनां क्रान्तदर्शिनानामंगिरसामर्थाय सूर्येण
अवासयत् प्राकाशयत् किंकुर्वन् अद्रिं गवामदर्शनाय बलेनस्थापितंपर्वतं रुजर्द्रजन् यद्वो
कवीनामंगिरसामितितृतीयार्थेषष्ठी अंगिरोभिर्गृणानःस्तूयमानइतिसंबन्धः अपिच स्वाधीभिः
शोभनध्यानैर्ऋक्भिःस्तोत्रभिः अंगिरोभिर्वावशानःपुनःपुनःकाम्यमानःसन् उस्त्रियाणां बल-
स्यभृत्यैःपणिभिरपहतानांगवां निदानं बंधनं उदसृजत् अमोचयत् ॥ २ ॥

२. इन्द्र ने मेधावी अङ्गिराओं के लिए जननीस्वरूप स्वर्ग और
पृथिवी को सूर्य-द्वारा प्रकाशित किया था एवम् अङ्गिराओं-द्वारा
स्तूयमान होकर पर्वतों को चूर्ण किया था । इन्द्र ने शोभन ध्यानशील
स्तोता अङ्गिराओं-द्वारा बारम्बार प्रार्थित होने पर धेनुओं के बन्धन
को मुक्त किया था ।

सवह्निभिर्ऋकभिर्गोषुशश्वन्मितजुभिः पुरुकृत्वा जिगाय ।

पुरःपुरोहासखिभिः सखीयन्दृह्णारुरोजकविभिः कविः सन् ॥ ३ ॥

सः । वह्निभिः । ऋकभिः । गोषु । शश्वत् । मितजुभिः ।

पुरुकृत्वा । जिगाय । पुरः । पुरःहा । सखिभिः । सखीयन् ।

दृह्णाः । रुरोज । कविभिः । कविः । सन् ॥ ३ ॥

पुरुकृत्वा बहुकर्मकृत् सइन्द्रः वह्निभिः हविषां वोढूभिः ऋकभिः स्तोतृभिः शश्वत् सर्वदा मितजुभिः संकुचितजानुभिः अंगिरोभिः सह गोषु निमित्तभूतेषु जिगाय असुरान्जितवान् जि-
त्वा च पुरोहा पुराणां हन्ता सइन्द्रः सखिभिः समानख्यानैः कविभिः क्रान्तप्रज्ञैरंगिरोभिः सह स-
खीयन् सखित्वमात्मन इच्छन् कविः सन् स्वयमपि क्रान्तप्रज्ञो भवन् दृह्णा स्थिरा पुरः आसु-
रीः पुरीरुरोजवभञ्ज ॥ ३ ॥

३, बहुत कर्म करनेवाले इन्द्र ने हवन करनेवाले, स्तुति करनेवाले
और संकुचित-जानु अङ्गिराओं के साथ मिलित होकर घेनुओं के लिए
शत्रुओं को पराजित किया था । मित्रभूत, मेधावी अङ्गिराओं के साथ
मित्राभिलाषी और दूरदर्शी होकर इन्द्र ने असुरपुरियों को भग्न किया था ।

सनीव्याभिर्जरितारमच्छामहोवाजेभिर्महद्भिश्च शुष्मैः ।

पुरुवीराभिर्वृषभक्षितीनामार्गिर्वणः सुविताय प्रयाहि ॥ ४ ॥

सः । नीव्याभिः । जरितारम् । अच्छ । महः । वाजेभिः ।

महद्भिः । च । शुष्मैः । पुरुवीराभिः । वृषभ । क्षितीनाम् ।

आ । गिर्वणः । सुविताय । प्र । याहि ॥ ४ ॥

हेवृषभ कामानां वर्षक हेगिर्वणः गिरास्तुत्यासंभजनीयेन्द्र सत्त्वं महोमहद्भिः वाजेभिर्वा-
जेरजैः महद्भिः शुष्मैर्बलैश्च सह क्षितीनां प्रजानां मध्ये जरितारं स्तोतारं अच्छाभिमुख्येन नी-
व्याभिः नीव्याभिर्नवतराभिः पुरुवीराभिः पुरुषाणां बहूनां वीरयित्रीभिर्वडवाभिः आपया-
हि आगच्छ किमर्थं सुविताय शोभनाय सुखमाप्त्यर्थं नित्यर्थः ॥ ४ ॥

४. हे कामनाओं के पूरक, हे स्तुति द्वारा संभजनीय इन्द्र, तुम महान्
अन्न, महान् बल और बहुत वत्सवती युवती वड़वा के साथ अपने स्तुति-
कर्त्ता को मनुष्यों के मध्य में सुख करने के लिए उनके अभिमुख आगमन
करते हो ।

ससर्गेण शवसात्को अत्यैरपइन्द्रो दक्षिणतस्तुराषाद् ।

इत्थास्तृजाना अनपावृदथै विवेदिवे विविपुरप्रमृष्यम् ॥ ५ ॥ ४ ॥

सः । सर्गेण । शर्वसा । तक्तः । अत्यैः । अपः । इन्द्रः । दक्षिणतः ।
तुराषाट् । इत्था । सृजानाः । अनपः । अर्थम् । दिवेऽदिवे ।
विविषुः । अप्रः । मृष्यम् ॥ ५ ॥ ४ ॥

तुराषाट् तुराणां हिंसकानां सोढा अभिभविता स इन्द्रः सर्गेण सर्वदोद्युक्तेन शर्वसा बले-
न अन्यैरश्वैः सततगामिभिस्तेजोभिर्वा तक्तः संगतः सन् दक्षिणतः दक्षिणायने अपउदका-
नि विसृजतीति शेषः इत्था इत्थमनेन प्रकारेण सृजानाः सृज्यमानास्ता आपः अर्थं गंतव्यं अपमृ-
ष्यमन्यैरक्षोभ्यं समुद्रं दिवेदिवे प्रतिदिनं अनपावृत् अपावर्तनं पुनरागमनं यथानभवति तथा वि-
विषुः व्याप्नुवन्ति अर्ते स्थानप्रत्ययान्तस्य रूपमर्थमिति ॥ ५ ॥

५. हिंसकों के अभिभवकर्त्ता इन्द्र सदा उद्यत बल-द्वारा सतत गमन-
शील तेज से युक्त होकर सूर्य के दक्षिणायन होने पर जल को मुक्त
करते हैं । इस प्रकार विसृष्ट वारिराशि उस क्षोभशून्य समुद्र में प्रति-
दिन पतित होती है, जिससे वारिराशि का पुनः प्रत्यावर्तन नहीं होता ।

॥ इति चतुर्थस्य सप्तमे चतुर्थोऽवर्गः ॥ ४ ॥

य ओजिष्ठ इनिपंचर्चदशमं सूक्तं शुनहोत्रस्यार्षवैष्टुभमैन्द्रं अनुकम्पते च—य ओजिष्ठः शु-
नहोत्रस्त्विति । महाव्रते पिनिष्केवल्यउक्ते विनियोगः ।

य ओजिष्ठ इन्द्रं तं सुनो दा भदो वृषन्स्वभिष्टिर्दास्वान् ।

सौवश्व्यं यो वनवत्स्वश्वो वृत्रा समत्सु स सह मित्रान् ॥ १ ॥

यः । ओजिष्ठः । इन्द्रः । तम् । सु । नः । दाः । भदः । वृषन् ।

सुऽअभिष्टिः । दास्वान् । सौवश्व्यम् । यः । वनवत् । सुऽअश्वः ।

वृत्रा । समत्सु । सह । मित्रान् ॥ १ ॥

हे वृषन् कामानां वर्षयितरिन्द्र त्वं यः पुत्रः ओजिष्ठ ओजस्वितमो बलवत्तमः भदः तवमाद-
यिता स्तुतिभिः स्तोतेत्यर्थः स्वभिष्टिः शोभनाभ्येषणः दास्वान् हविषां दानं दाः तद्दानं एवं-
शुणविशिष्टं पुत्रं नोऽस्मभ्यं सु सुष्ठु दाः देहि यः पुत्रः स्वश्वः सन् समत्सु संग्रामेषु सौवश्व्यं शो-
भनाश्वानां समूहं वनवत् हिंस्यात् तथा वृत्रा वृत्रान् वारयितुम् अमित्रान् शत्रून् सा सह अ-
त्यर्थमभिभवेत् तदा इत्यन्वयः ॥ १ ॥

१. हे अभीष्टवर्षक इन्द्र, तुम हम लोगों को बलवत्तम, स्तुतियों-द्वारा
स्तवनकर्त्ता, शोभनयज्ञ-कर्त्ता और हृष्य प्रदान करनेवाला एक पुत्र प्रदान
करो । वह पुत्र उत्कृष्ट अश्व पर भारुद्ध होकर संग्राम में शोभन अश्वों
और प्रतिकूलताचारी शत्रुओं को पराभूत करे ।

त्वांही॒ उ॒न्द्राव॑से॒ विवा॑चो॒ हव॑न्ते च॒ र्ष॑णयः॒ शूर॑सातौ ।

त्वं वि॒प्रेभि॑र्वि॒पर्णा॑र॒शाय॑स्त्वोत॒ इत्स॑र्निता॒ वाज॑म॒र्वा ॥ २ ॥

त्वाम् । हि । इन्द्र । अवसे । विष्वाचः । हवन्ते । चर्षणयः ।

शूरस॒सातौ । त्वम् । वि॒प्रेभिः । वि । प॒णीन् । अ॒शायः॒ । त्वाऽऊ॑तः ।

इत् । स॒र्निता । वाज॑म् । अ॒र्वा ॥ २ ॥

हेइन्द्र त्वां हि त्वामेव विवाचः विविधाः स्तुतिरूपावाचो येषां तादृशाश्चर्षणयो मनुष्याः शूर-
सातौ शूरैः संभजनीये संग्रामे अवसे रक्षणार्थं हवन्ते आह्वयन्ति किंच त्वं विप्रेभिः विप्रेर्मैधावि-
भिरंगिरोभिः सार्धं पणीन् बलस्यानुचराः असुराः पणयः तान्व्यशायः विशेषेण अशाययः
हतवानित्यर्थः अतः त्वोत इव त्वया ऊतोरक्षिता एव सनिता संभक्ता पुरुषः वाजमन्त्रं अर्वा
अभिगन्वा भवति ॥ २ ॥

२. हे इन्द्र, विविध स्तुतिरूप वचनवाले मनुष्यगण, युद्ध में रक्षा
के लिए, तुम्हारा आह्वान करते हैं। तुमने मेघावी अङ्गिराओं के साथ
पणियों का संहार किया था। तुम्हारा संभजन करनेवाला पुरुष तुम्हारे
द्वारा रक्षित होकर अन्न-लाभ करता है।

त्वं ताँ॑ इन्द्रो॒ भयौ॑ अ॒ मित्रा॒ न्दासा॑ वृ॒त्राण्यार्या॑ च॒ शूर॑ ।

वधी॑र्व॒नैव॑ सु॒ धिते॑भि॒रत्कै॑रा॒ पृत्सु॑दर्षि॒ नृणां॑ नृ॒तम॑ ॥ ३ ॥

त्वम् । तान् । इन्द्र । उ॒भयान् । अ॒ मित्रान् । दासा । वृ॒त्राणि ।

आर्या । च । शूर । वधीः । वनाऽइव । सु॒धिते॑भिः । अ॒त्कैः । आ ।

पृ॒त्सु । दर्षि॑ । नृ॒णाम् । नृ॒तम् ॥ ३ ॥

हेइन्द्र त्वं तानुभयान् उभयविधान् अमित्रान् शत्रून् वधीः अहिंसीः केते उभयविधाः
दासा उपक्षपयितुं कर्मविरोधिनो बलप्रभृतीन् सुरान् सुपांसुलुगिति शस आकारः आर्या आर्याणि
कर्मानुष्ठातृत्वेन श्रेष्ठानि वृत्राणि आवरकाणि विश्वरूपादीनि च तानुभयविधान् हे शूर त्वं
हतवानित्यर्थः नृणां नेतृणां मध्ये नृतमः अतिशयेन नेतः हेइन्द्र पृत्सु संग्रामेषु सुधितेभिः
सुगुनिहितैः अत्कैः आत्मीयैरायुधैः आदर्षि अन्यानपिशूनादृणांसि विदारयसि तत्र दृष्टा-
न्तः—वनेव वनानीव यथा वृक्षजातानि कुठारादिभिः छिनत्ति तद्वत् ॥ ३ ॥

३. हे शूर इन्द्र, तुम दस्युओं अथवा आर्यों दोनों प्रकार के शत्रुओं
का संहार करते हो। हे नेतृश्रेष्ठ, जैसे काष्ठछेदक कुठारादि से वृक्षों
को छिन्न कर देता है उसी प्रकार तुम संग्राम में भली भाँति प्रयुक्त अस्त्रों-
द्वारा शत्रुओं का विदारण करते हो।

सत्त्वं न इन्द्राकं वाभिरूती सखा विश्वायुरविता वृधेभूः ।

स्वर्षातायद्ध्यामसित्वा युध्यन्तो नेमधिता पृतसुशूर ॥ ४ ॥

सः । त्वम् । नः । इन्द्र । अकंवाभिः । ऊती । सखा । विश्वः आयुः ।

अविता । वृधे । भूः । स्वः साता । यत् । ह्यामसि । त्वा । युध्यन्तः ।

नेमधिता । पृतसु । शूर ॥ ४ ॥

हे इन्द्र सत्तादृशत्वं अकवाभिरूतिताभिः ऊती ऊतिभिः रक्षाभिः नोस्माकं वृधे वर्धनाय अविता रक्षिताभूर्भव तथा विश्वायुः सर्वतोगन्तात्वं अस्माकं सखाचभव नेमधिता नेमशब्दोर्धवाची उक्तंचवोनेमइत्यर्थस्येति नेमे अर्धाः कतिपयाः पुरुषाः धीयन्ते ऽष्विति नेमधितयः संग्रामाः तादृशेषु पृतसुपृतनास्तु संग्रामेषु युध्यन्तो युद्धं कुर्वन्तो वयं स्वर्षाता स्वः सुष्ठु अरणीयं धनं तस्य संभजनार्थं हे शूर त्वां यद्यदाह्वयामसि आह्वयामः तदानीं त्वं अविता सखाचभवेत्यर्थः ॥ ४ ॥

४. हे इन्द्र, तुम सर्वत्र गमन करनेवाले हो । तुम श्रेष्ठ रक्षा के द्वारा हम लोगों की समृद्धि के वद्धक तथा मित्र होओ । कुछ पुरुषों से युक्त संग्राम में युद्ध करनेवाले हम लोग धन-लाभ के लिए तुम्हारा आह्वान करते हैं ।

नूनं न इन्द्रापराय च स्या भवामृळीक उत नो अभिष्टौ ।

इत्था गृणन्तो महिनस्य शर्मन् दिविष्याम पार्ये गोषतमाः ॥ ५ ॥ ५ ॥

नूनम् । नः । इन्द्र । अपराय । च । स्याः । भव । मृळीकः ।

उत । नः । अभिष्टौ । इत्था । गृणन्तः । महिनस्य । शर्मन् । दिवि ।

स्याम । पार्ये । गोसतमाः ॥ ५ ॥ ५ ॥

हे इन्द्र त्वं नूनं अद्य नोस्माकं स्याः अस्मदीयो भव अपराय च अपरस्मिन्नन्यस्मिन्नपि काले अस्मदीयो भव उत अपि च त्वं नोस्माकं अभिष्टावन्निगमने सति मृळीकः सुखयिता भव इत्था इत्थमनेन प्रकारेण गृणन्तः स्तुवन्तो वयं गोषतमाः गवांसंभक्तमाः सन्तः महिनस्य महवस्तवसंबन्धिनि दिवि द्योतमाने पार्ये दुःखस्य पारके शर्मन् शर्मणि सुखे स्याम वर्तमाना भवेम ॥ ५ ॥

५. हे इन्द्र, इस समय में तथा दूसरे समय में तुम निश्चय ही हमारे होओ । हम लोगों की अवस्था के अनुसार सुख-प्रदाता होओ । इस प्रकार से स्तुति करनेवाले हम लोग गौओं के संभजन करनेवाले होकर तुम्हारे द्युतिमान् सुख में अवस्थान करें । तुम महान् हो ।

॥ इतिचतुर्थस्यसप्तमेपंचमोवर्गः ॥ ५ ॥

संचत्वेजग्मुरितिपंचर्चमेकादशसूक्तं शुनहोत्रस्यार्षमैन्द्रवैष्टुभं संचत्वइत्यनुक्रान्तं । तृ-
तीयेछान्दोगिकेहनिइदमादिकेद्वेसूक्ते सूत्रितंच—संचत्वेजग्मुरितिसूक्तेइति । महाव्रतेपिनिष्केवरूपे
उक्तोविनियोगः ।

तत्रप्रथमा—

संचत्वेजग्मुरिर्इन्द्रपूर्वीर्विचत्वयन्तिविभ्वोमनीषाः ।

पुरानूनंचस्तुतयऋषीणांपस्पृधइन्द्रेअध्युक्थाकार्का ॥ १ ॥

सम् । च । त्वे इति । जग्मुः । गिरः । इन्द्र । पूर्वीः । वि । च ।

त्वत् । यन्ति । विभ्वः । मनीषाः । पुरा । नूनम् । च । स्तुतयः ।

ऋषीणाम् । पस्पृधे । इन्द्रे । अधि । उक्थः । अर्का ॥ १ ॥

हेइन्द्र त्वे त्वयि पूर्वीर्ध्वो गिरः स्तुतयश्च संजग्मुः संगच्छन्ते त्वत् तत्वः विभ्वो विभवो वि-
स्तृताः मनीषाः स्तोतॄणां मतयश्च वियन्ति विविधं निर्गच्छन्ति शेषः परोक्षकृतः पुरा पूर्वस्मिन्काले
नूनं अद्य च ऋषीणां अतीन्द्रियार्थदार्शनां भरद्वाजादीनां स्तुतयः स्तोत्राणि इन्द्रे अधि अधिकं प-
स्पृधे अस्पर्धन्त अहमहमिकया इन्द्रस्य स्तवने त्वरिता बभूवुरित्यर्थः तथा उक्थाकार्का उक्थं शस्त्रं त-
द्रूपाण्यर्काणि अर्चनसाधनानि स्तोत्राणि च पस्पृधे अस्पर्धन्त ॥ १ ॥

१. हे इन्द्र, तुममें असंख्य स्तोत्र संगत होते हैं । तुमसे स्तोताओं की
पर्याप्त प्रशंसा निर्गत होती है । पूर्व काल में और इस समय में भी ऋषियों
को स्तोत्र, उपासना और मन्त्र इन्द्र की पूजा के विषय में परस्पर स्पर्धा
करते हैं ।

पुरुहूतोयः पुरुगूर्तः ऋभवाँ एकः पुरुप्रशस्तो अस्ति यज्ञैः ।

रथो न महे शवसे युजानो अस्माभिरिन्द्रो अनुमाद्यो भूत् ॥ २ ॥

पुरुहूतः । यः । पुरुगूर्तः । ऋभवाँ । एकः । पुरुप्रशस्तः । अस्ति ।

यज्ञैः । रथः । न । महे । शवसे । युजानः । अस्माभिः । इन्द्रः ।

अनुमाद्यः । भूत् ॥ २ ॥

पुरुहूतः बहुभिराहूतः पुरुगूर्तः बहुभिरुद्यमितः ऋभवा महान् एकः प्रधानभूतः एवंगु-
णविशिष्टो य इन्द्रः यज्ञैः यष्टुभिः पुरुषैः यजमानसाधनैः स्तोत्रैर्वा पुरुप्रशस्तोस्ति बहुधा प्रशस्त-

स्तुतोभवति सइन्द्रः रथोन रथइव महे महते शवसे बलायतदर्थं युजानोस्मस्तुतिभिःयुज्य-
मानःसन् अस्माभिःस्तोतृभिः अनुमाद्योभूव सर्वदास्तुत्योभवत् ॥ २ ॥

२. हम लोग सर्वदा इन्द्र को प्रसन्न करते हैं। वे बहुजनाहूत, बहुतों के द्वारा प्रबोधित, महान्, अद्वितीय एवम् यजमानों-द्वारा भली भाँति स्तुत हैं। हम लोग महान् लाभ करने के लिए रथ की तरह इन्द्र के प्रति अनुरक्त होकर सर्वदा उनका स्तवन करें।

नयंहिसन्तिधीतयो नवाणीरिन्द्रं नक्षन्तीदभिवर्धयन्तीः ।

यदिस्तोतारः शतं यत्सहस्रं गृणन्ति गिर्वणसं शतदस्मै ॥ ३ ॥

न । यम् । हिंसन्ति । धीतर्यः । न । वाणीः । इन्द्रम् । नक्षन्ति ।

इत् । अ॒भि । वर्धयन्तीः । यदि । स्तोतारः । शतम् । यत् । सहस्रम् ।

गृणन्ति । गिर्वणसम् । शम् । तत् । अस्मै ॥ ३ ॥

यंइन्द्रं धीतयः कर्माणि परिचरणानि नहिंसन्ति नबाधन्ते वाणीर्वाण्यः स्तुतयश्च यच्चबाध-
न्ते दातुमसमर्थः पुरुषः अन्यकृतैः परिचरणैः स्तुतिभिश्च भृशं खिद्यते अस्य चेन्द्रस्य बहुधनत्वा-
द्वातृत्वाच्च तस्मिन्मयुज्यमानानि परिचरणानि स्तोत्राणि च बाधहेतवो नाभूवन्तित्यर्थः किंतु ही-
त्यत आह तमिन्द्रं वर्धयन्तीः वर्धयन्त्यः अभिनक्षन्ति इव अभिगच्छन्ति एव अपि च गिर्वणसंगि-
रांसंभक्तारमिन्द्रं शतं शतसंख्याकाः स्तोतारो यदि गृणन्ति स्तुवन्ति यद् यदि च सहस्रं सह-
स्रसंख्याकाः स्तोतारः स्तुवन्ति तत्सर्वं स्तोत्रं अस्माइन्द्राय शं सुखकरं भवति ॥ ३ ॥

३. समृद्धि-विधायक स्तोत्र इन्द्र के अभिमुख गमन करें। कर्म और स्तुतियां इन्द्र को बाधित नहीं करतीं। शत सहस्र-स्तव-कारी स्तुतिभाजन इन्द्र की स्तुति करके प्रीति उत्पन्न करते हैं।

अस्मा एतद्विव्यर्चैर्वमासामिमिक्षइन्द्रे न्ययामिसोमः ।

जनं न धन्वन् अभिसंयदापः सत्रावावृधुर्हवनानियज्ञैः ॥ ४ ॥

अस्मै । एतत् । दिवि । अर्चाइव । मासा । मिमिक्षः । इन्द्रे । नि ।

अयामि । सोमः । जनम् । न । धन्वन् । अभि । सम् । यत् । आपः ।

सत्रा । वृधुः । हवनानि । यज्ञैः ॥ ४ ॥

एतत् एतस्मिन् दिवि दिवसे सौत्येहनि अर्चैव अर्चनसाधनेन स्तोत्रेणैव मासा मानेन
इन्द्रायत्वावृत्रघ्नइत्यादिमंत्रसाध्येनयुक्तः मिमिक्षः वसतीवर्येकधनाख्याभिरद्भिरासिक्तः सोमः
अस्मै विभक्तिव्यत्ययः अस्मिन् इन्द्रे न्ययामि नियतोभूव यद्वा अस्मै इन्द्राय एतत् स्तोत्रं ब्रवा-
णीतिशेषः विविधलोके अर्चैव अर्कः सूर्यइव मासा लुप्तोपममेतत् माति परिच्छिनत्तीति मास-

अन्द्रमाः सइव भिमिक्षोः वृष्ट्युदकानां सैका यइन्द्रो वर्तते यस्मिन्निन्दे अभिषुतः सोमेनिय-
म्यतेस्म किंच तमिन्द्रं यज्ञैर्यजनसाधनैः पुरोडाशादिभिर्हविर्भिः सार्धं हवनानि स्तोत्राणि स-
त्रासह वावृधुरवर्धयन् तत्रदृष्टान्तः— धन्वन् धन्वनि मरुदेशे अभि अभिमुखं संयत्सम्यग्यत्यो-
गच्छन्त्य आपः जननं प्राणिनमिव यथा मरुदेशे उपलभ्यमाना आपः प्राणिनं वर्धयन्ति तद्वत् ॥४॥

४. इस यज्ञ-दिन में स्तोत्र की तरह पूजा के साथ प्रवृत्त होने के लिए
इन्द्र के निमित्त मिश्रित सोमरस प्रस्तुत हुआ है । मरुदेश के अभिमुख
गमन करनेवाला जल जिस प्रकार प्राणियों का पोषण करता है, उसी
प्रकार हव्य के साथ स्तोत्र उन्हें वर्द्धित करें ।

अस्मा एतन्मह्याङ्गूषमस्मा इन्द्राय स्तोत्रं मतिभिरवाचि ।

असद्यथा महति वृत्रतूर्य इन्द्रो विश्वायुरविता वृधश्च ॥ ५ ॥ ६ ॥

अस्मै । एतत् । महि । आङ्गूषम् । अस्मै । इन्द्राय । स्तोत्रम् ।

मतिभिरः । अवाचि । असत् । यथा । महति । वृत्रतूर्यम् ।

इन्द्रः । विश्वः आयुः । अविता । वृधः । च ॥ ५ ॥ ६ ॥

अस्मै इन्द्राय महि महत् एतत् आङ्गूषं स्तोत्रं मतिभिः स्तोत्रभिरवाचि उक्तमभूत् अ-
स्यै इन्द्राय स्तोत्रमिति पुनरुक्तिरादरार्था विश्वायुः सर्वत्रगन्ता सइन्द्रः महति प्रभूते वृत्रतूर्ये सं-
ग्रामे यथा येन प्रकारेण अस्माकं अविता रक्षकः वृधो वर्धयिताच असद्भवेत् तथा अवाचो-
त्यन्वयः ॥ ५ ॥

५. सर्वत्र गन्ता इन्द्र महान् संप्राप्त में हम लोगों के रक्षक और
समृद्धिविधायक जिससे हों; अतः स्तोत्राओं का स्तोत्र आग्रह के साथ
इन्द्र के प्रति उक्त होता है ॥

कदा भुवन्निति पंचर्चद्वादशं सूक्तं नरस्यार्षवैष्टुभमैन्द्रं तथा चानुकान्तं—कदानरस्त्विति ।
तृतीये छन्दोमैमहाव्रते च निष्केवल्ये उक्तो विनियोगः ।

तत्र प्रथमा—

कदा भुवन्नर्थक्षयाणि ब्रह्म कदा स्तोत्रे सहस्रपोष्यं दाः ।

कदा स्तोमं वासयोस्य राया कदा धियः करसि वाजं रत्नाः ॥ १ ॥

कदा । भुवन् । रर्थः क्षयाणि । ब्रह्म । कदा । स्तोत्रे । सहस्रः षपोष्यम् ।

दाः । कदा । स्तोमम् । वासयः । अस्य । राया । कदा । धियः ।

करसि । वाजं रत्नाः ॥ १ ॥

हेइन्द्र ब्रह्मणि ब्रह्माणि स्तोत्राण्यस्मदीयानि रथक्षयाणि रथनिवासानि कदाकस्मिन् काले भुवन् भवेयुः रथेवस्थितं त्वां कदाप्राप्नुवन्तीत्यर्थः कदा कस्मिन्काले स्तोत्रे स्तुवते मयं सहस्रपोष्यं सहस्रसंख्याकपुरुषपोषकं गोसमूहं पुत्रं वादाः दद्याः कदाच अस्यममस्तोतुः स्तोमं स्तोत्रं राया धनेन वासयः धियः कर्माणिचाग्निहोत्रादीनि वाजरत्नाः वाजैरन्त्रैः रमणीयाः कदाकस्मिन्काले करसि कुर्याः एवंस्तोता फलस्यविलंबमसहमानः इन्द्रमनयापृष्टवान् ॥ १ ॥

१. हे इन्द्र, तुम रथाधिरुद्ध के निकट हमारे स्तोत्र कब उपस्थित होंगे ? कब तुम मुझ स्तोत्र करनेवाले को सहस्र पुरुषों के गो-समूह या पुत्र प्रदान करोगे ? कब तुम मुझ स्तोता के स्तोत्र को धन-द्वारा पुरस्कृत करोगे ? कब तुम अग्नि-होत्रादि कार्य फो भस्म से रमणीय बनाओगे ?

कहिंस्वित्तिदिन्द्रयन्नृभिर्नृन्वीरैर्वीरान्नीलयासिजयाजीन् ।
त्रिधातुगाअधिजयासिगोष्विन्द्रद्युम्नंस्वर्वद्वेष्टस्मे ॥ २ ॥

कहिं । स्वित् । तत् । इन्द्र । यत् । नृभिः । नृन् । वीरैः । वीरान् ।
नीलयासे । जय । आजीन् । त्रिधातु । गाः । अधि । जयासि ।
गोषु । इन्द्र । युम्नम् । स्वः । षवत् । धेहि । अस्मे इति ॥ २ ॥

फलस्यविलंबमसहमानः अपिः अनयापीन्द्रं पृच्छति हेइन्द्र कहिंस्वित् कदाखलु तद्भवेत् नृभिस्मदीयैः पुरुषैः नृन् शत्रुपुरुषान् तथा वीरैस्मदीयैः पुत्रैः वीरान् शत्रुपुत्रांश्च यन्नीलयासे त्वं संश्लेषयेः संयोजयेः नीलयतिः संश्लेषणकर्मा इदृशं युद्धेयत्वं संश्लेषणं तत्कदा भवेदिति वितर्कः अपिचास्मदर्थं त्वं आजीन् संग्रामान् कदा जय जयेः कदाच गोष्वभिगन्तुषु शत्रुषु विद्यमानाः त्रिधातु त्रिधातूनां क्षीरदधिघृतानां त्रयाणां धारयित्रीर्गाः अधिजयासि अधिकं जयेः हेइन्द्र त्वं स्वर्वद्वेष्टस्मे व्याप्तिम् युम्नं धनं अस्मे अस्मासु कदा धेहि धारयेः ॥ २ ॥

२. हे इन्द्र, कब तुम हमारे पुरुषों के साथ शत्रुओं के पुरुषों को तथा हमारे पुत्रों के साथ शत्रुओं के पुत्रों को मिलित कराओगे ? (युद्ध में इस तरह का संश्लेषण कब होगा ?) हमारे लिए तुम कब संग्राम में जय प्राप्त करोगे ? कब तुम गमनशील शत्रुओं से क्षीर, दधि और घृतादि धारण करनेवाली गौओं को जीतोगे ? हे इन्द्र, कब तुम हम लोगों को व्याप्त धन प्रदान करोगे ?

कहिंस्वित्तिदिन्द्रयज्जरित्रे विश्वप्सु ब्रह्म कृणवः शविष्ठ ।

कदाधियो न नियुतो युवासे कदागोमघाहव नानि गच्छाः ॥ ३ ॥

कहिं । स्वित् । तत् । इन्द्र । यत् । जरित्रे । विश्वप्सु । ब्रह्म ।
कृणवः । शविष्ठ । कदा । धियः । न । नियुतः । युवासे । कदा ।
गोमघा । हव नानि । गच्छाः ॥ ३ ॥

अनयापिकतिचित्पश्नाः क्रियन्ते हेइन्द्र कर्हिस्वित् कदाखलु तद्भवेत् हेशविष्ठ बलवत्त-
मेन्द्र त्वं जरित्रे स्तोत्रे विश्वप्सु बहुविधरूपं ब्रह्माक्षं कृणवः करोषीति यत् तत्कदाभवेदिति वि-
तर्कः कदाच धियः कर्माणि नेतिसमुच्चये नियुतः स्तुतोश्च युवासे आत्मनियोजयेः कदाच त्वं
गोमघाः गोमघानि गवांदातृणि मंहतेर्दानार्थस्य रूपमुत्तरपदं हवनानि स्तोत्राणि गच्छाः अ-
भिगच्छेः ॥ ३ ॥

३. हे बलवत्तम इन्द्र, कब तुम स्तोता को विविध अन्न प्रदान करोगे ?
कब तुम अपने में यज्ञ और स्तोत्र को युक्त करोगे ? कब तुम स्तोत्रों को
गोदायक करोगे ?

सगोमघाजरित्रे अश्वश्चन्द्रा वाजश्रवसो अधिधेहि पृक्षः ।

पीपिहीषः सुदुघामिन्द्र धेनुं भरद्वाजेषु सुरुचोरुरुच्याः ॥ ४ ॥

सः । गोमघाः । जरित्रे । अश्वश्चन्द्राः । वाजश्चवसः । अधि ।

धेहि । पृक्षः । पीपिहि । इषः । सुदुघाम् । इन्द्र । धेनुम् ।

भरद्वाजेषु । सुरुचः । रुरुच्याः ॥ ४ ॥

हेइन्द्र सत्त्वं जरित्रे स्तोत्रे गोमघाः गवांदात्रीः अश्वश्चन्द्राः अश्वैराह्लादयन्तीः वाजश्र-
वसः वाजैर्बलैः प्रसिद्धाः एवंभूताः पृक्षोक्तानि भरद्वाजेषु भरद्वाजपुत्रेष्वस्मासु अधिधेहि धारय
तथा इषस्तान्यन्नानि सुदुघां शोभनदोग्ध्रीं धेनुं गां च हेइन्द्र पीपिहि प्यायय अपि च ताइषो-
गौश्च सुरुचः शोभनदीप्तयो यथाभवन्ति तथा त्वं रुरुच्याः दीपयेः शोभनदीप्तिमुक्ताश्च ताः स-
न्वित्यर्थः ॥ ४ ॥

४. हे इन्द्र, तुम गोदायक, अश्वों-द्वारा आह्लादित करनेवाला और
बल-द्वारा प्रसिद्ध अन्न हम स्तुति करनेवाले भरद्वाज-पुत्रों को प्रदान करो ।
तुम अन्नों को तथा सुगमता से दोहन योग्य गौओं को परिपुष्ट करो । वे
गौएँ जिससे शोभन दीप्तिवाली हों, वैसा तुम करो ।

अथपंचमी-

तमानूनं वृजनं मन्यथा चिच्छूरो यच्छक्रविदुरोगृणीषे ।

मानिरंशुक्रदुर्घस्य धेनोराद्विरसान् ब्रह्मणा विप्रजिन्व ॥ ५ ॥ ७ ॥

तम् । आ । नूनम् । वृजनम् । अन्यथा । चित् । शूरः । यत् ।

शक्र । वि । दुरः । गृणीषे । मा । निः । अरम् । शुक्रदुर्घस्य ।

धेनोः । आद्विरसान् । ब्रह्मणा । विप्र । जिन्व ॥ ५ ॥ ७ ॥

हेइन्द्र त्वं नूनमद्यतनं वृजनं बाधकमस्मदीयं शत्रुं अन्यथाचित् अन्येनैव प्रकारेण योजय-
येन प्रकारेण सर्वे जीवन्ति तद्विलक्षणं प्रकारं मरणाख्यं प्रापयेत्यर्थः आकारः पूरकः हे शक्र सर्वका-
र्येषु शक्रेन्द्र शूरः शौर्योपेतः विदुरः विशेषेण दारयिता शत्रूणां यद्वा दुरोद्वाराणि शत्रुसंबन्धीनि वि-
घटयंस्त्वं यत्तस्माद्दृणीषेस्माभिः स्तूयसे तस्मात्कारणात् शुक्रदुघस्य शुक्राणां निर्मलानां दोग्धु-
रिन्द्रस्य धेनोर्वाचः स्तोत्रात् मानिररं मानिर्गच्छेयं यद्वा शुक्रस्य पयसो दोग्धा धेनोः त्वया द-
त्ताया गोः सकाशात् मानिर्गच्छेयं अरमित्याख्यातं क्रगतावित्यस्य रूपं सा सर्वदा स्मामुनिवस-
त्वित्यर्थः हे विप्र प्राज्ञेन्द्र आंगिरसान् अंगिरोगोत्रजानस्मान् ब्रह्मणा चैनं जिव्य प्रीणय ॥ ५ ॥

५. हे इन्द्र, तुम हमारे शत्रु को अन्य प्रकार से (जीवन के विपरीत
अर्थात् मरणपथ से) युक्त करो। हे इन्द्र, तुम शक्तिमान्, वीर और
शत्रु-निहन्ता हो, इस प्रकार से हम लोग तुम्हारा स्तवन करते हैं। हे
इन्द्र, तुम विशुद्ध वस्तुओं के प्रदानकर्त्ता हो। हम तुम्हारे स्तोत्र के
उच्चारण करने में विरत नहीं हों। हे प्राज्ञ इन्द्र, तुम अङ्घ्रि-राओं को
अन्न-द्वारा तृप्त (प्रसन्न) करो।

सत्रामदास इति पंचर्वत्रयोदशं सूक्तं नरस्यार्षं त्रैष्टुभमैन्द्रं सत्रेत्यनुक्रान्तं पृष्ठस्य पंचमेह-
निनिष्के वल्य एतत्सूक्तं शस्यं सूत्रितं च—प्रेदं ब्रह्म इन्द्रो मदाय सत्रामदास इति निष्के वल्यमिति। वि-
श्वजिति माध्यं दिनसवने प्रशास्तुः शस्त्रे इदं सामसूक्ताख्यं शंसनीयं सूत्रितं च—सत्रामदासो योजा-
वपवा भूरेक इति सामसूक्तानीति। महाव्रते पिनिष्के वल्ये उक्तो विनियोगः।

सत्रामदासस्तव विश्वजन्त्याः सत्रारायो धये पार्थिवासः।

सत्रावाजानामभवो विभक्ताय देवेषु धारयथा असुर्यम् ॥ १ ॥

सत्रा। मदासः। तव। विश्वजन्त्याः। सत्रा। रायः। अधः।

ये। पार्थिवासः। सत्रा। वाजानाम्। अभवः। विश्वजन्त्याः।

यत्। देवेषु। धारयथाः। असुर्यम् ॥ १ ॥

हेइन्द्र तव त्वदीयामदासः सोमपानजनिताः मदाः सत्रा सत्यनामैव सत्यं विश्वजन्त्याः स-
र्वजनहिता भवन्ति यद्वा सत्रेति महत्त्वम् महान्तस्तव मदा इति योज्यं अधापि च पार्थिवासः पृ-
थिव्युपलक्षिते लोकत्रये भवाः त्वदीया ये रायो धनसमूहाः सन्ति सत्रा ते सत्यं विश्वजनहिता भवन्ती-
त्यन्वयः किंच त्वं वाजानामचानां सत्रासत्यं विभक्ता दाता अभवो भवसि यद्वा सत्रा महतां वा-
जानामिति योज्यं यत् यस्मात् त्वं देवेषु मध्ये असुर्यबलं धारयथाः अतः कारणात् त्वमेवं करोषी-
त्यर्थः ॥ १ ॥

१. हे इन्द्र, तुम्हारा सोमपानजनित हर्ष निश्चय ही सब लोगों के
लिए हितकर होता है। त्रिभुवन में अवस्थित तुम्हारा धन-समूह सचमुच
सब लोगों के लिए हितकर है। तुम सचमुच अन्न-दाता हो। देवों के
मध्य में तम बल धारण करते हो।

अनुप्रयेजे जनो जौ अस्य सत्रादधिरे अनुवीर्याय ।

स्यूमगृभे दुधये वर्तते च क्रतुं वृञ्जन्त्यपि वृत्रहृत्ये ॥ २ ॥

अनु । प्र । येजे । जनः । ओजः । अस्य । सत्रा । देधिरे ।

अनु । वीर्याय । स्यूमगृभे । दुधये । अर्तते । च । क्रतुम् ।

वृञ्जन्ति । अपि । वृत्रहृत्ये ॥ २ ॥

अस्येन्द्रस्य ओजोबलं जनोयजमानः अनुप्रयेजे सन्ततंप्रकर्षेण यजते पूजयति अपिच तमिन्द्रं वीर्याय वीरकर्मक्रतुं सत्रा सत्यं अनुदधिरे पुरोदधिरे यजमानाः यद्वा सत्रा महान्तमिन्द्रमितियोज्यं अपिच स्यूमगृभे स्युन्नः स्यूतान् अविच्छेदेन वर्तमानान् शत्रून् गृह्णते दुधये दुधिरहितैसाकर्मा तेषां हिंसाकार्यं अर्तते शत्रूणामभिगन्त्रे च तस्माद्विन्द्राय क्रतुं कर्मपरिचरणात्मकं वृञ्जन्ति निष्पादयन्ति किमर्थं वृत्रहृत्ये वृत्रस्य वारकस्य शत्रोर्हनननिमित्तम् ॥ २ ॥

२. यजमान विशेष प्रकार से इन्द्र के बल की पूजा करते हैं । वीरत्व-प्राप्ति के लिए अथवा वीरकर्म करने के लिए यजमान इन्द्र को पुरोभाग में धारण करते हैं । अविच्छिन्न शत्रु-श्रेणी के निरोधकर्त्ता, हिंसाकारी और आक्रमणकारी इन्द्र वृत्र (शत्रु) का संहार करेंगे; अतः यजमान उनकी परिचर्या करते हैं ।

तंस धीर्चीरूतयो वृष्ण्यानि पौंस्यानि निर्युतः सश्रुरिन्द्रम् ।

समद्रं न सिन्धव उक्थ्य शृष्मा उरुव्यचं संगिरा विशान्ति ॥ ३ ॥

तम् । सध्रीर्चीः । ऊतयः । वृष्ण्यानि । पौंस्यानि । निर्युतः ।

सश्रुः । इन्द्रम् । समुद्रम् । न । सिन्धवः । उक्थ्य शृष्माः ।

उरुव्यचं सम् । गिरः । आ । विशान्ति ॥ ३ ॥

तं द्रं ऊतयो मरुतः सध्रीर्चीः सहार्चयः संगता भूत्वा सश्रुः सचन्ते सेवन्ते यद्वा ऊतय-स्पर्षकाण्यन्तानि सह वर्तमानानि भूत्वा सेवन्ते तथा वृष्ण्यानि वीर्याणि पौंस्यानि बलानि च निर्युतोरथे युज्यमाना वडवाश्च तमिन्द्रं सेवन्ते अपिच उक्थ्य शृष्माः उक्थंशस्तं तदेव शृष्मबलं यासां वादशागिरः स्तुतयश्च उरुव्यचं विस्तीर्णव्याप्तिकं तमिन्द्रं आविशन्ति प्रविशन्ति तत्र दृष्टान्तः—समुद्रं न सिन्धवः यथास्यन्दनशीलानयः समुद्रमाविशन्ति आविश्य च विभक्तयान दृश्यन्ते एवं सर्वा अपि स्तुतयः इन्द्रेणैकीभवन्तीत्यर्थः ॥ ३ ॥

३. संगत होकर मरुद्गण इन्द्र का सेवन करते हैं एवम् वीर्य, बल और रथ में नियोज्यमान अश्व भी इन्द्र का सेवन करते हैं । नदियाँ जिस प्रकार समुद्र में प्रविष्ट होती हैं, उसी प्रकार उपासना (उक्थ, शस्त्र) रूप बलवाली स्तुतियाँ विश्वव्यापी इन्द्र के साथ संगत होती हैं ।

सरायस्त्वामुपसृजगृणानः पुरुश्चन्द्रस्य त्वमिन्द्रवत्सः ।
 पतिर्बभूथासमोजनानामेको विश्वस्य भुवनस्य राजा ॥ ४ ॥
 सः । रायः । त्वाम् । उप । सृज । गृणानः । पुरुश्चन्द्रस्य ।
 त्वम् । इन्द्र । वत्सः । पतिः । बभूथ । असमः । जनानाम् ।
 एकः । विश्वस्य । भुवनस्य । राजा ॥ ४ ॥

हे इन्द्र गृणानः स्तूयमानः सत्त्वं रायोधनस्य त्वां नदीनामैतद् अत्रतत्संबद्धाधाराल-
 क्ष्यते धारां उपसृज विमुंच अस्माभिः संयोजयेत्यर्थः कीदृशस्य धनस्य पुरुश्चन्द्रस्य बहूना-
 माह्लादकस्य वत्सः निवासकस्य अपिच असमो नुपमः सर्वोत्कृष्टस्त्वं जनानां सर्वेषां प्राणिनां
 पतिरधिपतिर्बभूथ बभूविथ तथा विश्वस्य सर्वस्य भुवनस्य भूतजातस्य एकः असाधारणः राजा
 ईश्वरश्च बभूविथ ॥ ४ ॥

४. हे इन्द्र, स्तूयमान होने पर तुम बहुतों के अन्नदायक और गृह-
 प्रदायक धन की धारा को प्रवाहित करो। तुम सम्पूर्ण प्राणी के उत्कृष्ट
 अधिपति और सम्पूर्ण भूतजात के असाधारण अधीश्वर हो।

सतु श्रुधि श्रुत्या यो दुवो युद्यौर्न भूमभिरायो अर्यः ।
 असो यथानः शर्वसा चकानो युगे युगे वयसा चेकिंतानः ॥ ५ ॥ ८ ॥
 सः । तु । श्रुधि । श्रुत्या । यः । दुवः । युः । द्यौः । न । भूम ।
 अग्नि । रायः । अर्यः । असः । यथा । नः । शर्वसा । चकानः ।
 युगे । युगे । वयसा । चेकिंतानः ॥ ५ ॥ ८ ॥

हे इन्द्र श्रुत्या श्रुत्यानि श्रोतव्यानि स्तोत्राणि तु क्षिप्रं श्रुधि शृणु यस्त्वं दुवोयुः अ-
 स्मदीयं परिचरणमात्मन इच्छन् अर्यः अरेः संबन्धीनि रायोधनानि भूम बहुतराणि द्यौर्न स-
 र्वैवाग्निभवसि सत्त्वं श्रुधीत्यन्वयः अपिच शर्वसा आत्मीयेन बलेन श्रोतव्येन युक्तश्चकानः
 स्तूयमानः युगेयुगे कालेकाले वयसा हविर्लक्षणेनाच्चेन चेकिंतानः प्रज्ञायमानस्त्वं यथा
 येन प्रकारेण नोस्माकमसाधारणोसि तथा असः स्याः ॥ ५ ॥

५. हे इन्द्र, तुम श्रोतव्य स्तोत्रों को शीघ्र सुनो। हम लोगों की
 परिचर्या की कामना करके सूर्य की तरह शत्रुओं के धन को जीतो।
 तुम बल-सम्पन्न हो। प्रत्येक काल में स्तूयमान और हव्यरूप अन्न-द्वारा
 भली भाँति से ज्ञायमान होकर हमारे निकट पहले की ही तरह (असा-
 धारण) रहो।

॥ इति चतुर्थस्य सप्तमेऽध्यायः ॥ ८ ॥

अर्वाग्रथमितिपंचचतुर्दशसूक्तं भरद्वाजस्यार्षं त्रैष्टुभमैन्द्रं अर्वाग्रथमित्यनुक्रान्तं महा-
घतेनिष्केवल्येउकोविनियोगः ।

तत्रप्रथमा—

अर्वाग्रथंविश्ववारन्तउग्रेन्द्रयुक्तासोहरयोवहन्तु ।
कीरिश्चिद्वित्वाहवतेस्वर्वा नृधीमर्हिसधमादस्तेअद्य ॥ १ ॥
अर्वाक् । रथम् । विश्ववारम् । ते । उग्र । इन्द्र । युक्तासः ।
हरयः । वहन्तु । कीरिः । चित् । हि । त्वा । हवते ।
स्वःश्वान् । ऋधीमर्हि । सधमादः । ते । अद्य ॥ १ ॥

हेउग्र उदूर्णवलेन्द्र युक्तासोरथेनयुक्ताः हरयोश्वाः तेत्वदीयं विश्ववारं विश्वैर्वरणी-
यंरथं अर्वाक् अस्मदभिमुखं वहन्तु आनयन्तु हियस्मात् स्वर्वा नृधेः सुष्ठु वरणीयंगुणजातं
तद्वान् कीरिश्चिद्वित्वा स्तोता भरद्वाजऋषिः त्वा त्वां हवते आह्वयति तस्मात्कारणात् त्वदीयंरथं
अभिमुखं वहन्तिइत्यर्थः वयंच अद्येदानीं ते त्वया सधमादः सहमाद्यन्तऋधीमर्हि समृद्धाभ-
वेम ॥ १ ॥

१. हे उद्यतायुध इन्द्र, तुम्हारे रथ में युक्त अश्व हमारे सम्मुख तुम्हारे
विश्ववन्दनीय रथ को लावें । गुणवान् स्तोता भरद्वाज ऋषि तुम्हारा
आह्वान करते हैं । अभी तुम्हारे साथ हृष्ट होकर हम लोग
वर्द्धित हों ।

तृतीयेपर्यायेच्छावाकस्यप्रोद्गोणइयेषाशस्त्रयाज्या सूत्रितंच—प्रोद्गोणेहरयःकर्मागमनि-
तियाज्येइति ।

सैषात्रद्वितीया—

प्रोद्गोणेहरयःकर्मागमन्पुनानामऋज्यन्तोअभूवन् ।
इन्द्रो नोअस्यपूर्व्यःपपीयाद्युक्षोमदस्यसोम्यस्यराजा ॥ २ ॥
प्रो इति । द्रोणे । हरयः । कर्म । अगमन् । पुनानासः ।
ऋज्यन्तः । अभूवन् । इन्द्रः । नः । अस्य । पूर्व्यः । पपीयात् ।
युक्षः । मदस्य । सोम्यस्य । राजा ॥ २ ॥

हरयोहरितवर्णाः सोमाः कर्म अस्पदीयंयज्ञं प्रोअगमन् प्रकर्षेणगच्छन्ति प्राप्नुवन्ति
प्राप्यच पुनानासः पूयमानाः द्रोणे द्रोणकलशे ऋज्यन्तःऋजुगच्छन्तःअभूवन्भवन्ति पूर्व्यः

पुरातनः द्युक्षोदीर्घिर्निवासभूतः द्युस्थानोवा मदस्य मदकरस्य सोम्यस्य सोमस्य राजा
ईश्वरः एवंभूतइन्द्रश्च अस्य इयं स्तोमं पपीयात् पिवतु ॥ २ ॥

२. हरितवर्णं सोमरस हमारे यज्ञ में प्रवाहित (गमनकर्त्ता) होता
है और पूज्यमान (पवित्र) होकर कलशम ऋजुभाव से गमन करता है।
पुरातन, दीप्तिसम्पन्न और मदकारक सोमरस के अधिपति इन्द्र हमारे
सोमरस का पान करें।

आससाणासः शवसानमच्छेन्द्रं सुचक्रे रथ्यासो अश्वाः ।

अभि श्रवः ऋज्यन्तो वहेयुर्नूचिन्नुवायोरमृतं विदस्येत् ॥ ३ ॥

आससाणासः । शवसानम् । अच्छे । इन्द्रम् । सुचक्रे ।

रथ्यासः । अश्वाः । अभि । श्रवः । ऋज्यन्तः । वहेयुः । नु ।

चिन्नु । नु । वायोः । अमृतम् । वि । दस्येत् ॥ ३ ॥

आससाणासः परितोगच्छन्तः रथ्यासोरथेयुकाः अश्वाः ऋज्यन्तः ऋजुगमनाः सन्तः सु-
चक्रे शोभनचक्रे रथेवस्थितं शवसानं बलमिवाचरन्तमिन्द्रं श्रवः श्रवणीयमस्मदीयंहविरच्छा-
भिमुख्येन अभिवहेयुरावहेयुः नूचिदिति निपातो निषेधे अश्रवर्तते अमृतं अमरणहेतुभूतं सोम-
लक्षणं हविः वायोर्हेतोः नु इदानीं नूचिद नैव विदस्येद क्षयं न प्राप्नुयात् पात्रे गृहीतः
सोमो वायुना शुष्यति ततः परैव तत्पानार्थं अश्वा इन्द्रमभिवहेयुरित्यर्थः ॥ ३ ॥

३. चतुर्विक् गमन करनेवाले, रथ में युक्त और सरलतापूर्वक गमन
करनेवाले अश्वगण सुदृढ़चक्र रथ पर अवस्थित बलशाली इन्द्र को हमारे
अभिमुख लावें। अमृतमय सोमलक्षण हवि वायु से नष्ट (शुष्क) नहीं
हों। अर्थात् सोमरस के बिगड़ने के पहले ही इन्द्र सोम को पी जायें।

वरिष्ठो अस्य दक्षिणामियुर्तीन्द्रो मघो नांतु विकूर्मितमः ।

ययावज्जिवः परियास्यं होमघाच घृष्णो दयसे वसूरीन् ॥ ४ ॥

वरिष्ठः । अस्य । दक्षिणाम् । इयुर्ति । इन्द्रः । मघोनाम् ।

तुविकूर्मितमः । यया । वज्जिवः । परियासि । अंहः ।

मघा । च । घृष्णो इति । दयसे । वि । वसूरीन् ॥ ४ ॥

वरिष्ठ उरुतमः तुविकूर्मितमः अतिशयेन बहुविधकर्मा इन्द्रः मघोनां मघवतां हविरक्ष-
णधनोपेतानां मध्ये अस्य यजमानस्य दक्षिणां यज्ञे दातव्यां इयति प्रेरयति यद्वा मघोना-
मिति अस्त्येन सप्तमानाधिकरणं वचनव्यत्ययः मघो नो हविष्मतोऽस्य यजमानस्येत्यर्थः शे-
नः प्रत्ययसङ्गतः हेवज्जिवो वज्रवनिन्द्र यया दक्षिणया दत्तया अंहः पापं यज्ञसंबन्धि परियासि

विनाशयसि हेष्टृष्णो धर्षक मघा मघानि धनानि सूरीन्स्तोतुन्पुत्रांश्च ययाच दक्षिण्याविदयसे
प्रयच्छसि तादृशीं दक्षिणां प्रेरयसीत्यर्थः ॥ ४ ॥

४. निरतिशय बलशाली और बहुविधि कार्य करनेवाले इन्द्र हवि-
स्वरूप धनवाले व्यक्तियों के मध्य में यजमान को दक्षिणा प्रदान करते
हैं। हे वज्रधर, तुम दक्षिणा-द्वारा पाप नाश करो। हे शत्रुविजयी,
तुम वैसी दक्षिणा प्रेरित करो, जिससे धन-राशि और स्तुतिकर्ता पुत्र
हमें प्राप्त हो।

इन्द्रोवाजस्यस्थविरस्यदातेन्द्रोगीर्भिवर्धतां वृद्धमहाः ।

इन्द्रो वृत्रहनिष्ठो अस्तु सत्वाता सूरिः पृणति तूतुजानः ॥ ५ ॥ १ ॥

इन्द्रः । वाजस्य । स्थविरस्य । दाता । इन्द्रः । गीः ऽभिः ।

वर्धताम् । वृद्धमहाः । इन्द्रः । वृत्रम् । हनिष्ठः । अस्तु । सत्वा ।

आ । ता । सूरिः । पृणति । तूतुजानः ॥ ५ ॥ १ ॥

अयमिन्द्रः स्थविरस्य श्रेष्ठस्य वाजस्याक्षस्य बलस्य वा दाता भवतु सचेन्द्रो वृद्धमहाः प्रवृ-
द्धतेजस्कः सन् गीर्भिरस्मदीयाभिः स्तुतिभिः वर्धतां सत्वा शत्रूणां शातयिता स इन्द्रः वृत्रं आवर
कं शत्रुं हनिष्ठः हन्तुं तमोस्तु भवतु अपिच सूरिः प्रेरकः स इन्द्रस्तुतुजानस्त्वरमाणः ता तानि धना-
नि आपृणति अस्मभ्यं प्रयच्छतु ॥ ५ ॥

५. इन्द्र श्रेष्ठ अन्न अथवा बल के दाता हों। अत्यधिक तेजोयुक्त
इन्द्र हम लोगों की स्तुति-द्वारा वर्द्धित हों। शत्रुओं को सतानेवाले इन्द्र
आवरक शत्रु का संहार करें। प्रेरक इन्द्र वेगवान् होकर हम लोगों को
समस्त धन प्रदान करें।

अपादित इति पंचर्षपंचदशं सूक्तं भरद्वाजस्वर्षं वैष्टुभमैन्द्रं अपादित्यनुकान्तं महाव्रते नि
ष्केवल्ये उक्तो विनियोगः ।

अपादित उदुनश्चित्रतमो महीमर्ष्युमतीमिन्द्रहूतिम् ।

पन्यसीधीति दैव्यस्य यामजनस्य रातिर्वनते सुदानुः ॥ १ ॥

अपात् । इतः । उत् । ऊँ इति । नः । चित्रऽतमः । महीम् ।

मर्षत् । युऽमतीम् । इन्द्रऽहूतिम् । पन्यसीम् । धीतिम् । दैव्यस्य ।

यामन् । जनस्य । रातिम् । वनते । सुदानुः ॥ १ ॥

चित्रतमश्चायनीयतमः आश्चर्यतमो वा स इन्द्रः नोस्मदीयात् इतः अस्मात्प्रह्वयसादेः अपा
द सौमं पिबतु यद्वा इतोस्माच्छत्रोः नोस्मानपात् पातु रक्षतु उदुइत्येतौ पूरणौ तथा महीं मह

तीं घुमतीं दीप्तिमतीं इन्द्रहूतिं इन्द्रस्यस्तुतिं भर्षव सइन्द्रोविभर्तु धारयतु दैव्यस्य देवसंवन्धि
नोजनस्य यामन यामनि यज्ञेक्रियमाणां पन्थसीं स्तुत्यतमांधीति परिचरणरूपांक्रियां रातिं
दातव्यंहविश्च सुदानुः शोभनदानइन्द्रः वनते संभजतु ॥ १ ॥

१. आश्चर्यतम इन्द्र हम लोगों के पानपात्र से सोमरस पान करें। वे
महान् और दीप्तिमान् आह्वान (स्तुति) को स्वीकार करें। दानशील इन्द्र
धार्मिक यजमान के यज्ञ में अतिशय स्तुत्य परिचरण और हव्य ग्रहण करें।

दूराच्चिदावसतोअस्यकर्णाघोषादिन्द्रस्यतन्यतिब्रुवाणः ।

एयमेनदेवहूतिर्वदत्यान्मम्यग्निन्द्रमियमृच्यमाना ॥ २ ॥

दूरात् । चित् । आ । वसतः । अस्य । कर्णा । घोषात् । इन्द्रस्य ।

तन्यति । ब्रुवाणः । आ । इयम् । एनम् । देवहूतिः । वदत्यात् ।

मम्यक् । इन्द्रम् । इयम् । ऋच्यमाना ॥ २ ॥

अस्येन्द्रस्य कर्णा कर्णौ दूराच्चिद दूरदेशादपि आवसतः स्तोत्रश्रवणार्थमागच्छतः इ-
न्द्रस्य घोषात् घोषणीयान्स्तोत्राद्धेतोः ब्रुवाणः स्तुवन् स्तोता तन्यति शब्दंकरोति यद्वा सर्व-
वविस्तारयति देवहूतिः देवस्येन्द्रस्य आह्वानरूपा इयंस्तुतिश्च ऋच्यमानास्वयंप्रेर्यमाणासतीएन-
मिन्द्रं मम्यक् मदभिमुखं आववृत्त्यात् आवर्तयतु पुनरियमिति पूरणः ॥ २ ॥

२. इन्द्र के कर्णयुगल दूर देश से भी स्तोत्र श्रवण करने के लिए आते
हैं। स्तोता उच्च स्वर से स्तोत्र-पाठ करते हैं। इन्द्र का आह्वान करने-
वाली यह स्तुति स्वयं प्रेरित होकर इन्द्र को हमारे अभिमुख लावे।

तंवोधियापरमयापुराजामजरमिन्द्रमभ्यनूष्यकैः ।

ब्रह्माचगिरोदधिरेसमस्मिन्महाश्चस्तोमोअधिवर्धदिन्द्रे ॥ ३ ॥

तम् । वः । धिया । परमया । पुराजाम् । अजरम् । इन्द्रम् ।

अभि । अनुषि । अकैः । ब्रह्म । च । गिरः । दधिरे । सम् । अस्मिन् ।

महान् । च । स्तोमः । अधि । वर्धत् । इन्द्रे ॥ ३ ॥

हेइन्द्र तं तादृशमिन्द्रं वःत्वां व्यत्ययेनबहुवचनं परमया उत्कृष्टतमया धिया स्तुत्या अ-
कैरर्चनसाधनैर्हविर्भिः सार्धं अभ्यनूषि अभिष्टौमि कीदृशं पुराजां पूर्वस्मिन्कालेजातं चिरन्त-
नं अजरं जरारहितं नित्यं अतःकारणात् अस्मिन्निन्दे ब्रह्म ब्रह्माणि हविर्लक्षणान्यनानि गि-
रःस्तुतयश्च संदधिरे संधीयन्ते संश्लिष्यन्ते महान्यवृद्धःस्तोमश्च अधिवर्धत् अधिकंवर्धते ॥ ३ ॥

३. हे इन्द्र, तुम प्राचीन और क्षयरहित हो। हम उत्कृष्टतम स्तुति
और हव्य-द्वारा तुम्हारा स्तवन करते हैं; इसी लिए इन्द्र में हव्यरूप ब्रह्म
और स्तोत्र निहित है। महान् स्तोत्र अधिक वर्द्धमान होता है।

वर्धाद्यं यज्ञ उत सोममिन्द्रं वर्धाद्ब्रह्म गिर उक्था च मन्म ।

वर्धाहैनमुषसो यामन् अक्तो वर्धा न्मासाः शरदो द्याव इन्द्रम् ॥ ४ ॥

वर्धात् । यम् । यज्ञः । उत । सोमः । इन्द्रम् । वर्धात् । ब्रह्म । गिरः ।
उक्था । च । मन्म । वर्ध । अहं । एनम् । उषसः । यामन् । अक्तोः ।
वर्धान् । मासाः । शरदः । द्यावः । इन्द्रम् ॥ ४ ॥

यमिन्द्रं यज्ञोयागः वर्धात् वर्धयति उतापि च तत्साधनभूतः सोमश्च यं इन्द्रं वर्धयति त-
थाब्रह्म हविलक्षणमन्त्रं च पुरोडाशादिकं यमिन्द्रं वर्धात् वर्धयति गिरः स्तोत्राणि मन्म मननी-
यानि उक्था उक्थशस्त्राणि च यं वर्धयन्ति एनमिन्द्रं उषसश्च अक्तोः रात्रेः यामन् यामनि गम-
ने सति वर्धयन्ति मासाः शरदः संवत्सराश्च द्यावो दिवसाश्च एनमिन्द्रं वर्धान् वर्धयन्ति ॥ ४ ॥

४. जिन इन्द्र को यज्ञ और सोमरस बढ़ित करते हैं, जिन इन्द्र को
हव्य, स्तुति, उपासना और पूजा बढ़ित करती हैं, दिन और रात्रि की गति
जिन्हें बढ़ित करती है एवम् जिन्हें मास, संवत्सर और दिन बढ़ित
करते हैं ।

एवाजज्ञानं सहसे असांमिवावृधानं राधसे च श्रुताय ।

महामुग्रमवसे विप्रनूनमाविवासेमवृत्रतूर्येषु ॥ ५ ॥ १० ॥

एव । जज्ञानम् । सहसे । असांमि । वृवृधानम् । राधसे । च ।
श्रुताय । महाम् । उग्रम् । अवसे । विप्र । नूनम् । आ ।
विवासेम् । वृत्रतूर्येषु ॥ ५ ॥ १० ॥

हेविम मेधाविजिन्द्र एव एवंजज्ञानं प्रादुर्भवन्तं सहसे शत्रूणामभिभवार्थं असांमि बहु-
लं वावृधानं वर्धमानं मह्यं महान्तं उग्रमुदूर्णचलन्तानूनं अद्य वृत्रतूर्येषु संग्रामेषु श्रुताय
विश्रुताय राधसे धनाय च अवसे रक्षणाय च आविवासेम परिचरेम ॥ ५ ॥

५. हे मेधावी इन्द्र, तुम इस प्रकार से प्रादुर्भूत, समृद्ध, बलशाली
और प्रचण्ड हो । हम लोग आज धन, कीर्ति, रक्षा और शत्रुविनाश के
लिए तुम्हारी परिचर्या करते हैं ।

॥ इति चतुर्थस्य सप्तमे दशमो वर्गः ॥ १० ॥

मन्त्रस्य कविरिति पंचर्षो लशंसुक्तं भरद्वाजस्यार्षं त्रैष्टुभमैन्द्रं मन्द्ररथेऽप्यनुक्रान्तं गतो वि-
निषोगः ।

तत्रप्रथमा—

मन्द्रस्य कवेर्दिव्यस्य वहेर्विप्रमन्मनो वचनस्य मध्वः ।

अपां नस्तस्य सचनस्य देवेषो युवस्व गृणते गोअग्राः ॥ १ ॥

मन्द्रस्य । कवेः । दिव्यस्य । वहेः । विप्रमन्मनः । वचनस्य । मध्वः ।
अपाः । नः । तस्य । सचनस्य । देव । इषः । युवस्व । गृणते । गोअग्राः ॥ १ ॥

मन्द्रस्य मोदनस्य मदकरस्य वा कवेः विद्वान्तस्य दिव्यस्य दिविभवस्य वहेर्वोदुः वि-
प्रमन्मनः विप्रमेधाविनोमन्मः स्तोतारोयस्य सः तथोक्तः तस्य वचनस्य वचनीयस्य स्तुत्यस्य त-
स्य सर्वत्रप्रसिद्धस्य सचनस्य सेव्यस्य एवंभूतस्य मध्वोमधुनः सोमस्य क्रियाग्रहणं कर्तव्यमि-
तिकर्मणः संपदानत्वाच्चतुर्थ्यर्थे षष्ठी एवंभूतं नोऽस्मदीयं सोमं हे इन्द्र त्वं अपाः पिव अपिच हे देव
द्योतमानेन्द्र गृणते स्तुवते तृतीयार्थे चतुर्थी स्तुवतामया गोअग्राः गावः अग्रे प्रमुखे यासां तादृशा-
इषो नानि युवस्व संयोजय ॥ १ ॥

१. इन्द्र, तुम हमारे उस सोम को पियो, जो मदकारक पराक्रम-
कर्ता, स्वर्गीय, विज्ञ-सम्मत फलदाता प्रसिद्ध और सेवनीय है । देव,
तुम हमें गो-प्रमुख अन्न दो ।

अयमुशानः पर्यद्रिमुस्त्राऋतधीतिभिर्कृतयुग्युजानः ।

रुजदरुगणं विवलस्य सानुं पणीर्वचोभिरभियोधे इन्द्रः ॥ २ ॥

अयम् । उशानः । परि । अद्रिम् । उस्त्राः । ऋतधीतिभिः ।

ऋतयुक् । युजानः । रुजत् । अरुगणम् । वि । वलस्य । सानुम् ।

पणीन् । वचःभिः । अभि । योधत् । इन्द्रः ॥ २ ॥

अयमिन्द्रः अद्रिं बलेन गोपिधानाय निर्मितं शिलोच्चयं परि परितः पर्वतसमीपे विद्य-
माना उस्त्रागाः उशानः कामयमानः ऋतधीतिभिः सत्यकर्मभिः अंगिरोभिः युजानः संगच्छ-
मानः ऋतयुक् ऋतेन तत्कृतेन स्तोत्रेण युक्तश्च भूत्वा बलस्यासुरस्य स्वभूतं सानुमुच्छ्रितं पर्वतं अ-
रुगणं अन्यैरभग्नं विरुजद व्यभांक्षीद किंच पणीन् बलानुचरानेतत्संज्ञानसुरांश्च वचोभिः स्तु-
त्यैरायुधैः संतर्जनरूपैर्वाक्यैरेव वायमिन्द्रः अभियोधत् अश्वयुध्यत् ॥ २ ॥

२. इन्हीं इन्द्र ने पर्वत के बीच गुप्त रीति से रक्खी गायों के उद्धार
के लिए यज्ञ-कर्त्ता अङ्गिरा लीगों के साथ होकर और उनके सत्य-रूप
स्तोत्र-द्वारा उत्तेजित होकर दुर्भेद्य पर्वत को भिन्न और ताड़ना-द्वारा पणियों
को अभिभूत किया था ।

अयं द्योतयद्युतोऽव्यक्तून् दोषावस्तोः शरदं इन्दुरिन्द्र ।

इमं केतुमदधुनूचिदह्नां शुचिजन्मन उषसं चकार ॥ ३ ॥

अयम् । द्योतयत् । अद्युतः । वि । अक्तून् । दोषा । वस्तोः ।

शरदः । इन्दुः । इन्द्र । इमम् । केतुम् । अदधुः । नु । चित । अह्नाम् ।

शुचिजन्मनः । उषसः । चकार ॥ ३ ॥

हे इन्द्र त्वयानियम्यमानः पीयमानो वा अयमिन्द्रः सोमः अद्युतः अद्योतमानान् अक्तून् अक्षुरितिरात्रिनाम् अत्र च तत्संबन्धात् पक्षमासादयोलक्ष्यन्ते पक्षमासादीन् तथा दोषारार्त्रिं वस्तोः दिवसं शरदः संवत्सरांश्च विद्योतयत् व्यदीपयत् कुत इत्यत आह नूचित् पुरा देवा इमं सोमं चन्द्रात्मना नभसि वर्तमानं अह्नां दिवसानां केतुं प्रज्ञापकं यस्माददधुर्व्यदधुः अकुर्वन् तस्मादनेन पक्षमासादयः सर्वे प्रकाशयन्ते चन्द्रगत्याधीनत्वात् तत्तिथिविभागानां अपि चायं सोमः उषसः उषः-कालान् शुचिजन्मनः आत्मीयेन तेजसा शुद्धोदयान् चकार करोति ॥ ३ ॥

३. इन्द्र, इस सोम ने दीप्ति-शून्य रात्रि, दिन और वर्ष—सबको प्रदीप्त किया था । प्राचीन समय में देवों ने इस सोम को दिन का केतु-स्वरूप स्थापित किया था । इसी सामने अपनी दीप्ति से उषाओं को प्रकाशित किया था ।

अयं रोचयद्रुचो रुचानोऽयं वासयद्व्यक्तेन पूर्वीः ।

अयमीयत ऋतयुग्मिभिरश्वैः स्वर्विद्वानाभिना चर्षणि प्राः ॥ ४ ॥

अयम् । रोचयत् । अरुचः । रुचानः । अयम् । वासयत् । वि ।

ऋतेन । पूर्वीः । अयम् । ईयते । ऋतयुक् ऋग्भिः । अश्वैः । स्वः । विद्वान् ।

नाभिना । चर्षणि प्राः ॥ ४ ॥

अयमिन्द्रः रुचानो रोचमानः सूर्यात्मना दीप्यमानः अरुचः प्रकाशरहितान् तमसामली-मसान् सर्वान् लोकान् रोचयत् प्रकाशयति तथा पूर्वीर्बह्वीरुषसश्च अयमिन्द्रः ऋतेन सत्यभूतेन सर्वत्र गमनशीलेन वा तेजसा विवासयत् व्यापयति तत्र तत्पानितमांसि निवर्तयतीत्यर्थः तथा ऋतयुग्मिभः ऋतेन स्तोत्रेण युज्यमानैरश्वैः नाभिना संनद्धेन स्वर्विदासुष्टु अरणीयस्य धनस्य लभ-केन रथेन चर्षणि प्राः चर्षणीनां मनुष्याणां कामैः पूरयितासन् अयमेवेन्द्रः ईयते गच्छति ॥ ४ ॥

४. इन्हीं इन्द्र ने सूर्य-रूप से प्रकाशित होकर प्रकाश-शून्य भुवनों को प्रकाशित किया था और सर्वत्र गतिशील दीप्ति-द्वारा उषाओं का अन्धकार नष्ट किया था । मनुष्यों के अभीष्ट फलदाता ये इन्द्र स्तोत्र-द्वारा नियोजित होनेवाले अश्वों-द्वारा आकृष्ट और धनपूर्ण रथ पर आरुढ़ होकर गये थे ।

अथपंचमी—

नू०गृ०णानो०गृ०णतेप्र०त्नराज०न्निषःपि०न्ववसु०देयायपूर्वीः ।

अ०पओष०धीरवि०षावना०निगाअर्व०तो०नृ०चसेरिरीहि ॥ ५ ॥ ११ ॥

नु । गृ०णानः । गृ०णते । प्र०त्न । राज०न् । इषः । पि०न्व । वसु०देयाय ।

पूर्वीः । अ०पः । ओष०धीः । अ०विषा । वना०नि । गाः । अर्व०तः ।

नृ०न् । ऋ०चसे । रि०रीहि ॥ ५ ॥ ११ ॥

हेप्रल पुरातन राजन् राजमानेन्द्र गृणानः स्तूयमानस्त्वं वसुदेयाय वसूनिधनानित्वया देयानियस्मैतादृशाय गृणते स्तुवते पूर्वीर्बह्वीः इषोचानि नु क्षिप्रं पिन्व सिंच प्रयच्छेत्यर्थः किं च ऋचसे अर्चयित्रेस्तोत्रे अपः वृष्टिलक्षणान्युदकानि ओषधीः व्रीहादीन् अविषाविषरहिता निरक्षकाणिवा वनानि वृक्षजातानि चूतपनसादीनि गाः अर्वतोश्वाचूचमनुष्याश्च कर्मकराश्च रिरीहि देहि ॥ ५ ॥

५. हे पुरातन और प्रकाशमान इन्द्र, तुम स्तुति किये जाने पर धन देने योग्य स्तोता को प्रचुर धन दो । तुम स्तोता को जल, ओषधि, विष-शून्य वृक्षावली, घेनु, अश्व और मनुष्य प्रदान करो ।

॥ इतिचतुर्थस्यसप्तमेएकादशोवर्गः ॥ ११ ॥

इन्द्रपिबेतिपंचर्चसप्तदशंसूक्तं भरद्वाजस्यार्धं त्रैष्टुभमैन्द्रं इन्द्रपिबेत्यनुक्रान्तं । गतः सूक्तविनियोगः प्रथमेरात्रिपर्यायेअच्छावाकस्यआद्याशस्त्रयाज्या सूत्रितंच—इन्द्रपिबतुभ्यंसुतोमदायेति ।

सैषाप्रथमा—

इन्द्र०पिब०तुभ्य०सुतोमदा०याव०स्य०हरीविमु०चा०सखा०या ।

उ०तप्रगा०यगृ०णआ०निषद्या०थाय०ज्ञाय०गृ०णतेवयो०धाः ॥ १ ॥

इन्द्र । पिब । तुभ्यम् । सुतः । मदाय । अर्व । स्य । हरी इति ।

वि । मुच । सखाया । उत । प्र । गा०य । गृ०णे । आ । नि०सस्य ।

अर्थ । य०ज्ञाय । गृ०णते । वर्यः । धाः ॥ १ ॥

हेइन्द्र तं सोमं पिब यः सोमस्तुभ्यं मदाय मदर्थं सुतोभिषुतः यवत्सखास्तोवः प्राप्तव्यः अतःकारणात् सखाया समानख्यानौ मित्रभूतौवा हरी अश्वौ अवस्य अवस्थापय तदनन्तरं

विमुच रथादिमुंच उतापिचणो अस्मत्स्तोतृसंवे आ आभिमुख्येन निषद्योपविश्य प्रगाय अस्मा
भिः कृतं स्तोत्रमुपश्लोकय अथानन्तरं यज्ञाय यजमानाय गृणते स्तुवते वयोचंधाः देहि ॥ १ ॥

१. इन्द्र, तुम्हारे मद-वद्धन के लिए जो सोम अभिषुत हुआ है,
उसे पान करो। अपने मित्र-भूत दोनों अश्वों को रथ में जोतो और
इसके पीछे रथ में उन्हें छोड़ दो। स्तोताओं के बीच बैठकर हमारे द्वारा
किये गये स्तोत्रों के उच्चारण में योग दो। स्तोता यजमान को अन्न दो।

अस्य पिब्यस्य जज्ञान इन्द्र मदाय क्रत्वे अपिबो विरप्शिन् ।

तमुते गावो नर आपो अद्रि रिन्दुं सम ह्यन्पीतये समस्मै ॥ २ ॥

अस्य । पिब । यस्य । जज्ञानः । इन्द्र । मदाय । क्रत्वे । अपिबः ।

विद्रप्शिन् । तम् । ॐ इति । ते । गावः । नरः । आपः । अद्रिः ।

इन्दुम् । सम् । अह्यन् । पीतये । सम् । अस्मै ॥ २ ॥

हे इन्द्र अस्य इमं सोमं पिब हे विरप्शिन् महन् जज्ञानो जायमान एव त्वयं सोमं अपिबः पूर्वं
पीतवानसि किमर्थं मदाय हर्षाय क्रत्वे कर्मणे वृत्रवधादिलक्षणवीर्यकर्मकर्तुं च तमुतादृशमेवेन्दुं सो
मं गावः गविभ्रवाः श्रपणसाधनाः क्षीरादयः नरो नेतारो ध्वर्यवः आपो वसती वर्याख्याः अद्रिरभिषवा-
थोग्रावा एते सर्वे अस्मै अत्येन्द्रस्य ते तव पीतये पानार्थं सम ह्यन्नसमगमयन् हि गता वित्यस्यैतद्रूपं
पुनः समितिपूरकः ॥ २ ॥

२. हे महेन्द्र, तुमने उल्लास और वीरता प्रकट करने के लिए जन्म
लेते ही जैसे सोमपान किया था, उसी तरह सोमपान करो। तुम्हारे
लिए सोम तैयार करने के लिए गायें, ऋत्विक्, जल और पाषाण इकट्ठे
होते हैं।

समिद्धे अग्नौ सुत इन्द्र सोम आत्वा वहन्तु हरयो वहिष्ठाः ।

त्वायता मनसा जोहवीमीन्द्राया हि सुविताय महेनः ॥ ३ ॥

सम इद्धे । अग्नौ । सुते । इन्द्र । सोमे । आ । त्वा । वहन्तु ।

हरयः । वहिष्ठाः । त्वा इयता । मनसा । जोहवीमि । इन्द्र ।

आ । याहि । सुविताय । महे । नः ॥ ३ ॥

अग्नौ समिद्धे सम्यग्निव्यनैः दीप्ते सोमे सुते अभिषुते सति हे इन्द्र त्वात्वां वहिष्ठाः बोद्धवमाः
हरयोश्वाः आवहन्तु इमं यज्ञं प्रत्यानयन्तु अहं च त्वायता त्वां कामयमानेन मनसा जोहवीमि पुनः
पुनराह्वयामि हे इन्द्र त्वं नोस्माकं महेमहते सुविताय कल्याणाय आयाहि आगच्छ ॥ ३ ॥

३. इन्द्र, आग प्रज्वलित और सोमरस अभिषुत हुआ है। दोनों में
शक्तिशाली तुम्हारे अश्व इस यज्ञ में ले आवें। हम तुम्हारी ओर चित्त
लगाकर तुम्हें बुला रहे हैं। तुम हमारी विशाल समृद्धि के लिए आओ।

आयाहि शश्वदुशताय याथेन्द्रमहामनसा सोमपेयम् ।

उपब्रह्माणि शृणव इमानोथ तियज्ञस्तन्वे इव योधात् ॥ ४ ॥

आ । याहि । शश्वत् । उशता । ययाथ । इन्द्र । महा । मनसा ।

सोमपेयम् । उप । ब्रह्माणि । शृणवः । इमा । नः । अथ ।

ते । यज्ञः । तन्वे । वयः । धात् ॥ ४ ॥

हे इन्द्र पुरा शश्वद्वहुकृतो ययाथ सोमपानार्थं यज्ञं गतवानसि अतः कारणात् उशता अस्मान्कामयमानेन महामहतामनसा सह सोमपेयं सोमः पीयते यस्मिन्तादृशमस्मदीयं यज्ञं आयाहि अभिगच्छ आगत्य च ब्रह्माणि स्तोत्राणि इमा इदानीं प्रयुज्यमानानि नोस्मदीयानि उपशृणवः उमशृणु अथानन्तरं यज्ञो यजमानस्तेतव तन्वेशरीराय त्वच्छरीरपोषार्थं वयोर्जं सोमात्पकं धावद्दातु ॥ ४ ॥

४. इन्द्र, तुम सोमपान के लिए कई बार यज्ञ में उपस्थित हुए हो । इसलिए इस समय सोमपान की इच्छा से महान् अन्तःकरण के साथ इस यज्ञ में आओ । हमारे स्तोत्रों को सुनो । तुम्हारी देह की पुष्टि के लिए यजमान तुम्हें सोमरूप अन्न प्रदान करे ।

यदिन्द्र दिवि पार्यै यदृधग्यद्वास्वे स दने यत्र वासि ।

अतो नो यज्ञमवसे न्युत्वा न्तस्रजोषाः पाहि गिर्वणो मरुद्भिः ॥ ५ ॥ १२ ॥

यत् । इन्द्र । दिवि । पार्यै । यत् । ऋधक् । यत् । वा । स्वे ।

सदने । यत्र । वा । असि । अतः । नः । यज्ञम् । अवसे ।

न्युत्वा न् । स्रजोषाः । पाहि । गिर्वणः । मरुद्भिः ॥ ५ ॥ १२ ॥

हे इन्द्र पार्यै पारगेदूरदेशे दिवि द्युलोकाख्ये यद्यदित्वं वर्तसे यदिवा ऋधक् एतत् पृथक्शब्देन समानार्थं पृथगन्यस्मिन्देशे वर्तसे यद्वा स्वे स्वकीये सदने गृहे अथवा किंमनेन विशेषण यत्र यस्मिन्देशे अस्ति भवति अतोस्मात्स्थानादागत्य हे गिर्वणः गिरांसंभक्त रिन्द्र न्युत्वा न्युत्वा न्युत्वा तद्वान् मरुद्भिः स्रजोषाः सह प्रीयमाणस्त्वं नोस्माकमवसे रक्षणाय यज्ञमस्मदीयं यागं पाहिरक्ष यद्वा यज्ञं यजमानसा धनं अस्मदीयं सोमं अवसे तर्पणाय पाहि पिब ॥ ५ ॥

५. इन्द्र, तुम दूरस्थित स्वर्ग, किसी अन्य स्थान वा अपने गृह में अथवा कहीं हो; स्तुति-यात्र और अश्वों के अधिपति तुम मरुतों के साथ प्रसन्न होकर हमारी रक्षा करने के लिए हमारे यज्ञ की रक्षा करो ।

॥ इति चतुर्थस्य सप्तमे द्वादशो वर्गः ॥ १२ ॥

अहेळमानइतिपंचर्चमष्टादशंसूक्तंभरद्वाजस्यार्षवैष्टुभमैन्द्रं अनुक्रान्तंच—अहेळमानइति ।
गतोविनियोगः ।

अहेळमानउपयाहियज्ञंतुभ्यंपवन्तइन्द्रवःसुतासः ।

गावोनवज्जिन्स्वमोकोअच्छेन्द्रागहिप्रथमोयज्ञियानाम् ॥ १ ॥

अहेळमानः । उप । याहि । यज्ञम् । तुभ्यम् । पवन्ते । इन्द्रवः ।

सुतासः । गावः । न । वज्जिन् । स्वम् । ओकः । अच्छ ।

इन्द्र । आ । गहि । प्रथमः । यज्ञियानाम् ॥ १ ॥

हेइन्द्र अहेळमानोऽकुध्यंस्त्वं यज्ञमस्मदीयंउपयाहि उपगच्छ यतःकारणात्तुभ्यंत्वद-
र्थं सुतासःअभिषुताःइन्द्रवःसोमाःपवन्तेपूयन्ते दशापवित्रेणशोधयन्ते हेवज्जिन् वज्रवन्निन्द्र गा-
वोन गावःस्वकीयंगोष्ठमिव स्वंस्वकीयंओकःस्थानद्रोणकलशादिलक्षणं अच्छाभिमुख्येनपा-
मुवन्तीतिशेषः अतःकारणात् हेइन्द्र यज्ञियानांयज्ञार्हाणांदेवानांमध्येप्रथमोमुख्यस्त्वं आगहि
आगच्छ ॥ १ ॥

१. इन्द्र तुम क्रोध-शून्य होकर हमारे यज्ञ में आओ; क्योंकि तुम्हारे
लिए पवित्र सोमरस अभिषुत हुआ है । वज्रधर, जैसे गायें गोशाला में
जाती हैं, वैसे ही सोमरस कलश में पैठ रहा है । इसलिए इन्द्र, तुम आओ ।
तुम यज्ञ-योग्य देवों में प्रधान हो ।

यातेकाकुत्सुकृतायावरिष्ठायाशश्वत्पिबंसिमध्वंऊर्मिम् ।

तयापाहिप्रतेअध्वर्युरस्थात्सन्तेवज्रोवर्ततामिन्द्रगव्युः ॥ २ ॥

या । ते । काकुत् । सुःकृता । या । वरिष्ठा । यया । शश्वत् ।

पिबंसि । मध्वः । ऊर्मिम् । तया । पाहि । प्र । ते । अध्वर्युः ।

अस्थात् । सम् । ते । वज्रः । वर्तताम् । इन्द्र । गव्युः ॥ २ ॥

हेइन्द्र या ते तवकाकुजिह्वा सुकृतासुष्ठुधानिर्निता याच वरिष्ठाउरुतमाविस्तीर्णतमा
ययाचमध्वोमधुनःसोमस्यऊर्मिरसंशश्वद्वहुकृत्वःपिबसि तयाजिह्वयास्मदीयंसोमंपाहिपिब तद-
र्थमध्वर्युरध्वरस्यनेताऋत्विगृहीतसोमःसन् प्रास्थात् हविर्धानादुत्तरवेदिदेशंप्रत्यगमत् अपिच
हेइन्द्र गव्युःशत्रुसंबंधिनीर्गाःआत्मनइच्छन् तेत्वदीयोवज्रःसंवर्ततां शत्रुभिःसंगतोभवतु तान्हं-
त्वित्यर्थः ॥ २ ॥

२. इन्द्र, तुम जिस सुनिमित्त और सुविस्तृत जीभ से सदा सोमपान
करते हो उसी जीभ से हमारे सोमरस का पान करो । सोमरस लेकर
ऋत्विक् तुम्हारे सामने खड़ा है । इन्द्र, शत्रुओं की गौओं को आत्म-
सात् करने के लिए अभिलाषी तुम्हारा वज्र शत्रुओं का संहार करे ।

एषद्रप्सोवृषभोविश्वरूपइन्द्रायवृष्णेसमकारिसोमः ।

एतंपिबहरिवःस्थातरुग्रयस्येशिषेप्रदिविद्यस्तेअन्नम् ॥ ३॥

एषः । द्रप्सः । वृषभः । विश्वरूपः । इन्द्राय । वृष्णे । सम ।

अकारि । सोमः । एतम् । पिब । हरिवः । स्थातः । उग्र ।

यस्य । ईशिषे । प्रदिवि । यः । ते । अन्नम् ॥ ३ ॥

द्रप्सोद्रवणशीलोवृषभःकामानांवर्षिता विश्वरूपःबहुविधरूपोपेतः ईदृग्विधएषसोमः वृ-
ष्णेकामानांवर्षित्रेइन्द्रायइन्द्रस्यपानार्थं समकारिअभिषवादिभिःसंस्कृतोभूत् हेहरिवः हरीअश्वौ
तद्वनहेस्थातः सर्वेषामधिष्ठातः उग्रउदूर्णबलेन्द्र एतमीदृशंसोमंपिब यस्यसोमस्यप्रदिवि जातावे-
कवचनं प्रभूतेषुदिवसेषु प्रगतेष्वहःसुवा ईशिषे त्वमेवेश्वरोभवसि यश्चसोमस्ते तवअन्नंअन्न-
त्वेनपरिकल्पितः एतंपिबेत्यन्वयः ॥ ३ ॥

३. ब्रवीभूत, अभीष्टवर्षी और विविध-मूर्ति यह सोम मनोरथवर्षक
इन्द्र के लिए सुसंस्कृत हुआ है। हे अश्वों के अधिपति सबके शासक और
प्रचण्ड बलशाली इन्द्र, बहुत दिनों से, जिसके ऊपर तुमने प्रभुत्व किया
है और जो तुम्हारे लिए अन्नरूप माना गया है, वही तुम इस सोमरस
का पान करो ।

सुतःसोमोअसुतादिन्द्रवस्यानयंश्रेयांचिकितुषेरणाय ।

एतंतिविर्वउपयाहियज्ञतेनविश्वास्तविषीरापृणस्व ॥ ४ ॥

सुतः । सोमः । असुतात् । इन्द्र । वस्यान् । अयम् । श्रेयान् ।

चिकितुषे । रणाय । एतम् । तितिर्वः । उप । याहि । यज्ञम् ।

तेन । विश्वाः । तविषीः । आ । पृणस्व ॥ ४ ॥

हेइन्द्र सुतोभिषुतोयंसोमः असुतात्अकृताभिषवात्सोमादन्यदीयात्तवस्यान्वसीयान्
वसुमत्तरःप्रशस्यतरः तथा चिकितुषेविदुषेअभिज्ञायतुभ्यं रणायरमणीयाय तदर्थं श्रेया-
न्श्रेष्ठश्चभवति त्वामतिशयेनरमयितेत्यर्थः हेतिविर्वः शत्रूणांतरितरिन्द्र यज्ञंयजनसाधनमेतं
सोमंउपयाहि उपगच्छ तेनचसोमेनविश्वास्तविषीः सर्वाणिबलानिआपृणस्व आपूरय ॥ ४ ॥

४. इन्द्र, अभिषुत सोम अनभिषुत सोम से श्रेष्ठतर है और विचार-
शाली तुम्हारे लिए अधिक प्रसन्नताकारक है। शत्रु-विजयी इन्द्र, तुम
यज्ञ-साधन इस सोम के पास आओ । और इसके द्वारा अपनी सारी शक्तियाँ
सम्पूर्ण करो ।

ह्वयामसित्वेन्द्रयास्त्वाङ्गिरन्तेसोमस्तन्वेभवाति ॥

शतक्रतोमादयस्वासुतेषुप्रास्माँअवपृतनासुप्रविशु ॥ ५ ॥ १३ ॥

हव्यामसि । त्वा । आ । इन्द्रं । याहि । अर्वाङ् । अरम् । ते ।
 सोमः । तन्वे । भवाति । शतक्रतो इति शतशक्रतो । मादयस्व ।
 सुतेषु । प्र । अस्मान् । अव । पृतनासु । प्र । विश्व ॥ ५ ॥ १३ ॥

हेइन्द्र त्वात्वाह्वयामसिआह्वयामः अतःकारणात्त्वंअर्वाङ्स्मदभिमुखःसन्आयाहिआ-
 गच्छ अस्मदीयःसोमश्च तेतन्वेतवशरीरायअरंपर्याप्तंभवातिभवतु त्वदीयंशरीरंयथाभिच्छाप्तं
 तर्पयत्वित्यर्थः हे शतक्रतो बहुविधकर्मन्निन्द्र त्वंचसुतेष्वभिषुतेष्वस्मदीयेषुसोमेषु मादयस्व
 तृप्यस्व मदत्प्रियोगे तदनन्तरं पृतनासुसंग्रामेषु अस्मान्प्राव प्रकर्षेणरक्ष नकेवलंपृतनासु
 किन्तु विश्वसर्वासुप्रजासु अस्मान्प्राव प्ररक्ष ॥ ५ ॥

५. इन्द्र, हम तुम्हें बुलाते हैं । तुम हमारे सामने आओ । हमारा
 यह सोम तुम्हारे शरीर के लिए पर्याप्त हो । शतक्रतु इन्द्र, अभिषुत सोम-
 पान के द्वारा उल्लासित होओ और युद्ध में सब लोगों से हमें चारों ओर
 से रक्षित करो ।

॥ इतिचतुर्थस्यसप्तमेत्रयोदशोवर्गः ॥ १३ ॥

प्रत्यस्माइतिचतुर्ऋचमेकोनविंशंसूक्तं भरद्वाजस्यार्षमैन्द्रं चतुर्थीबृहती शिष्टाअनुष्टुभः त-
 थाचानुकान्तं—प्रत्यस्मैचतुष्क्रमानुष्टुभंवृहत्यन्तमिति । प्रातःसवनेच्छावाकस्यइदमुच्चीयमानसू-
 क्तं सूत्रितंच—प्रत्यस्माइत्युच्चीयमानायानूच्येइति ।

प्रत्यस्मैपिपीषतेविश्वानिविदुषेभर ।

अरंगमायजग्मयेपंश्चाद्दध्वनेनरे ॥ १ ॥

प्रति । अस्मै । पिपीषते । विश्वानि । विदुषे । भर । अरम् । अरम् । अरम् । अरम् ।
 जग्मये । अपंश्चाद्दध्वने । नरे ॥ १ ॥

हेअध्वर्यो अस्माइन्द्रायप्रतिभर अभिहर सोमंप्रयच्छेत्यर्थः कीदृशायेन्द्राय पिपीषतेपा-
 तुमिच्छते विश्वानिसर्वाणिवेद्यानिविदुषेजानते अरंगमाय पर्याप्तगमनाय जग्मयेयज्ञेषुगमनशी-
 लाय अपश्चाद्दध्वने दधिर्गतिकर्मा अपश्चाद्गमनाय सर्वेषामग्रगामिने नरेनेवेयज्ञानां ॥ १ ॥

१. ऋत्विको, इन्द्र को सोमरस दो; क्योंकि वे पिपासु, सर्वज्ञाता,
 सर्वगामी, यज्ञ में अधिष्ठाता, यज्ञ के नायक और सबके अग्रगामी हैं ।

तृतीयेस्वरसान्नि निष्केवल्येऽमेनमितस्तोत्रियस्तृचः सूत्रितंच—ऽमेनंप्रत्येतनेत्याद्योवास्त-
 वैषामिति ।

एमेनंप्रत्येतनसोमेभिःसोमपातमम् ।

अमत्रेभिर्ऋजीषिणमिन्द्रसुतेभिरिन्दुभिः ॥ २ ॥

आ । ईम् । एन्म् । प्रति॥एतन । सोमेभिः । सोम॥पातमम् ।

अमत्रेभिः । ऋजीषिणम् । इन्द्रम् । सुतेभिः । इन्दुभिः ॥ २ ॥

हेअध्वर्यवः सोमेभिःसोमैःकरणभूतैः सोमपातमंअतिशयेनसोमस्यपातारमेनमिन्द्रं आ-
अभिमुखंप्रत्येतनमतिगच्छत ईमितिनपातोन्तर्कः कीदृशमिन्द्रं अमत्रेभिःअमत्रैः सोमपात्रैः
ग्रहचमसादिभिः ऋजीषिणं ऋजीषंशत्रूणामुपार्जकंबलं तद्वन्तं यद्वा ऋजीषिणमित्युत्तरत्रसंब-
न्धनीयं सुतेभिरभिषुतैरिन्दुभिः सोमैःऋजीषिणं गवसारःसोमऋजीषः तद्वन्तं अथवा अमत्रेभिः
अमत्रैरमात्रैरपरिमितैःअभिषुतैःसोमैः ऋजीषिणं ऋजेर्गत्यर्थात् भावसाधनऋजीषशब्दः ततो-
मत्वर्थीयइतिः संगतमित्यर्थः एवंविधमिन्द्रंप्रतिगच्छतेत्यन्वयः अन्यआह—अमत्रेभिः ग्रहच-
मसादिगतैः अभिषुतैः सोमैः ऋजीषिणं बलवन्तमेनंइन्द्रंप्रतिगच्छतेति ॥ २ ॥

२. ऋत्विको, तुम सोमरस के साथ, अतिशय सोमरस-पातकारी
इन्द्र के पास उपस्थित होओ । अभिषुत सोमरस से भरे हुए पात्र के साथ
बलशाली इन्द्र के सम्मुख आओ ।

यदीसुतेभिरिन्दुभिःसोमेभिःप्रतिभूषथ ।

वेदाविश्वस्यमेधिरोधृषत्तन्तमिदेषते ॥ ३ ॥

यदि । सुतेभिः । इन्दुभिः । सोमेभिः । प्रति॥भूषथ । वेद ।

विश्वस्य । मेधिरः । धृषत् । तम॥इतम् । इत् । आ । ईषते ॥ ३ ॥

हेअध्वर्यवः सुतेभिरभिषुतैः इंदुभिरुंदनशीलैः दीप्तैर्वासोमेभिःसोमैः यदिप्रतिभूषथ इ-
न्द्रंप्रतियूयंप्रतिगच्छथ भूमाप्रावित्यस्यैतद्रूपं तदानींमेधिरोमेधावी मेधोयज्ञस्तद्वात्वात्सइन्द्रः
विश्वस्य विश्वंसर्वैर्भवदीयंकामंवेद वेत्ति जानाति ज्ञात्वाच धृषत् शत्रूणांधर्षकःसन् तंतमि-
दंतंकाममेव एषतेप्रापयति ॥ ३ ॥

३. ऋत्विक्, अभिषुत और दीप्त सोमरस के साथ इन्द्र के पास उप-
स्थित होओ । मेधावी इन्द्र तुम्हारा अभिप्राय जानते हैं और शत्रुसंहार
के साथ वह तुम्हारे मनोरथ को पूर्ण करते हैं ।

अस्माअस्माइदन्धसोध्वर्योप्रभरासुतम् ।

कुवित्समस्यजेन्यस्यशर्धनोमिशस्तेरवस्परत् ॥ ४ ॥ १४ ॥

अस्मैऽअस्मै । इत् । अन्धसः । अध्वर्यो इति । प्र । भर । सुतम् ।
कुवित् । समस्य । जेन्यस्य । शर्धतः । अभिशस्तेः । अवस्परत् ॥ ४॥१४॥

अस्मा अस्माइत् अस्माएवेन्द्राय नान्यस्मै हेअध्वर्यो त्वअन्धसः सोमलक्षणस्यान्धस्य
सुतमभिषुतरसं प्रभर संप्रहर प्रयच्छेति यावत् सचेन्द्रः समस्यसर्वस्यजेन्यस्य जेतव्यस्य श-
र्धतः उत्साहमानस्यशत्रोः अभिशस्तेः अभिशंसनात् तत्कृताद्विसनात्कुविद्वहुशः अवस्परत्
अस्मान्पालयतु ॥ ४ ॥

४. ऋत्विक्, एकमात्र इन्द्र को ही सोम-रूप अन्न का अभिषुत रस
दो । इन्द्र हमारे सारे उत्साही और जीते जानेवाले रिपुओं के द्वेष से
हमारी सदा रक्षा करे ।

॥ इतिचतुर्थस्यसप्तमेचतुर्दशोवर्गः ॥ १४ ॥

यस्यत्यदितिचतुर्कचर्विशंसूक्तं । भरद्वाजस्यार्षमौष्णिहमैन्द्रं अनुक्रम्यतेच—यस्यौष्णिह-
मिति । महाव्रतेपिनिष्केवल्येऔष्णिहत्वाशीतावेतत्सूक्तं तथैवपंचमारण्यकेसूत्रितं—यस्यत्यच्छं-
बरमदइतित्रयस्तृचागायत्र्यइति ।

यस्यत्यच्छम्बरंमदेदिवोदासायरन्धयः । अयंससोमइन्द्रतेसुतःपिब ॥१॥

यस्य । त्यत् । शंबरम् । मदे । दिवःऽदासाय । रन्धयः । अयम् ।
सः । सोमः । इन्द्र । ते । सुतः । पिब ॥ १ ॥

हेइन्द्र यस्यसोमस्यमदेपानेनजनितेहर्षेसति शंबरमसुरं दिवोदासायराज्ञेरन्धयः अहिंसीः
यद्वा वशीकृतवानसि रभ्यतिर्विशगमनइतियास्कः । त्यदितिक्रियाविशेषणं त्यत्तत्त्वसिद्धं यथा
भवतितथाअरन्धयइत्यर्थः हेइन्द्र सोयंसोमस्तेत्वदर्थसुतोभिषुतः अतस्तपिब ॥ १ ॥

१. इन्द्र, जिस सोमरस-पान के उल्लास में तुमने, दिवोदास के लिए,
शम्बर को बश किया था, वही सोमरस तुम्हारे लिए अभिषुत हुआ है ।
इसलिए इसे तुम पान करो ।

यस्यतीव्रसुतंमदंमध्यमन्तंचरक्षसे । अयंससोमइन्द्रतेसुतःपिब ॥२॥

यस्य । तीव्रऽसुतम् । मदम् । मध्यम् । अन्तम् । च । रक्षसे ।
अयम् । सः । सोमः । इन्द्र । ते । सुतः । पिब ॥ २ ॥

हेइन्द्र त्वयस्यसोमस्यअवयवभूतंतीव्रसुतंतीक्ष्णंसुतमभिषवोयस्यसतीव्रसुतः प्रातःसव-
निकः तंमदंमदकरंसोमरसं मध्यं मध्यंदिनसवनगतं अंतं तृतीयसवनगतंचसोमरसं रक्षसे
रक्षसि सोयंसोमस्त्वदर्थमभिषुतस्तपिबेति ॥ २ ॥

२. इन्द्र, जब सोम का मादक रस, प्रातः, मध्याह्न और सायं की पूजा में अभिषुत होता है, तब तुम इसे धारण करते हो। यही सोमरस तुम्हारे लिए अभिषुत हुआ है। इसे पान करो।

यस्य गा अन्तरश्मनो मदे दृक्त्वा अवा सृजः ।

अयंसोम इन्द्र ते सुतः पिब ॥ ३ ॥

यस्य । गाः । अन्तः । अश्मनः । मदे । दृक्त्वाः । अवः । असृजः ।

अयम् । सः । सोमः । इन्द्र । ते । सुतः । पिब ॥ ३ ॥

यस्य सोमस्य मदे मदकरे रसे पीते सति अश्मनः बलासुरेण निहितस्य पर्वतस्य अन्तर्मध्ये विद्यमानाः दृक्त्वा दृढपिधानाश्च गाः पणिभिरपहताः अवा सृजः बलस्य बन्धनाद्वा सृजः ससोम इत्यादि गतं ॥ ३ ॥

३. इन्द्र, जिस सोम के मादक रस का पान करके तुमने पर्वत के बीच, अच्छी तरह से बँधी हुई गायों को छुड़ाया था, वही सोमरस तुम्हारे लिए अभिषुत है इसे पान करो।

यस्य मन्दानो अन्धसो माघो नन्दधिषे शवः ।

अयंसोम इन्द्र ते सुतः पिब ॥ ४ ॥ १५ ॥

यस्य । मन्दानः । अन्धसः । माघो नम् । दधिषे । शवः । अयम् ।

सः । सोमः । इन्द्र । ते । सुतः । पिब ॥ ४ ॥ १५ ॥

हे इन्द्र त्वयस्य अन्धसः सोमलक्षणस्यान्नस्य पानेन मन्दानो मन्दमानः हृष्टः सन् माघो नन्देन्द्रशवः असाधारण बलं दधिषे धारयति येन सोमेन तवेन्द्र त्वं जातमित्यर्थः सोयंसोमः सुवोभिषुतस्तं पिब ॥ ४ ॥

४. इन्द्र, जिस सोमरूप अन्न के रस-पान से उल्लसित होकर तुम असहृष्टवारण बल को धारण करते हो, वही सोमरस तुम्हारे लिए अभिषुत हुआ है। इसे पान करो।

॥ इति षष्ठे मंडले तृतीयोऽनुवाकः ॥ ३ ॥

चतुर्थेऽनुवाके षड्सूक्तानि तत्र योरयिव इति चतुर्विंशत्युच्यं प्रथमं सूक्तं बृहस्पतिपुत्रस्य शंयोरार्षे ऐन्द्रं आदितः षल्लनुष्टुभः सप्तम्यष्टमीनवम्यो विराजः अष्टम्यैकैववा विराट् शिष्टास्त्रिष्टुभः तथा चानुक्तान्तं—योरयिवश्चतुर्विंशतिः शंयुर्बाह्विस्त्यो ह्यदौ षल्लनुष्टुभस्ति सश्च विराजो मध्यमैव वा सामिति गतः सूक्तविनियोगः ।

योरयिवोरयिन्तमो योद्युमैद्युम्वत्तमः ।

सोमः सुतः स इन्द्र ते स्ति स्वधा पते मदः ॥ १ ॥

यः । रयि॒ऽध्वः । रयि॒म॒ऽतमः । यः । द्यु॒मैः । द्यु॒म्रव॑त्त॒ऽतमः ।

सोमः । सुतः । सः । इन्द्र । ते । अस्ति । स्व॒धा॒ऽप॒ते । मदः ॥ १ ।

हेरयिवोधनवचिन्द्र यःसोमःरयिन्तमःअतिशयेनरयिमान् धनवान् यश्चद्युमैर्द्योतमानैर्य-
शोभिः द्युम्रवत्तमोतिशयेनयशस्वी हेस्वधापते स्वधायाःअनस्यसोमलक्षणस्यपालकेन्द्र ससो-
मोभिषुतः सन् तेतवमदःमदकरःअस्ति भवति ॥ १ ॥

१. हे धनशाली और सोमरूप अन्न के रक्षक इन्द्र, जो सोम अतिशय
धनशाली हैं और जो दीप्त यश के द्वारा समृज्ज्वल हैं, वही सोम अभि-
षुत होकर तुम्हें उल्लसित करता है ।

यःश॒ग्मस्तु॑विश॒ग्मतेरा॒योदा॒माम॑तीनाम् ।

सोमःसुतःसइन्द्रतेस्तिस्वधापतेमदः ॥ २ ॥

यः । श॒ग्मः । तु॒वि॒ऽश॒ग्म । ते । रा॒यः । दा॒मा । म॒ती॒नाम् ।

सोमः । सुतः । सः । इन्द्र । ते । अस्ति । स्व॒धा॒ऽप॒ते । मदः ॥ २ ॥

हेतुविशग्म बहुसुखेन्द्र यःशग्मःसुखकरः तेत्वदीयःसोमः मतीनांस्तोतृणांरायोधनस्यदा-
मा दाताभवति हेस्वधापतेइन्द्र ससोमोभिषुतस्तवमदकरोभवति ॥ २ ॥

२. हे विपुल-सुखकारी और सोमरूप अन्न के रक्षाकारी इन्द्र, जो
सोम तुम्हारा प्रसन्नता-कारक और तुम्हारे स्तोताओं का ऐवर्व्य-विधायक
है, वही सोम अभिषुत होकर तुम्हें उल्लसित करता है ।

येन॑वृ॒द्धो॒नश॑र्वसातुरो॒नस्वाभि॑रू॒तिभिः ।

सोमःसुतःसइन्द्रतेस्तिस्वधापतेमदः ॥ ३ ॥

येन॑ । वृ॒द्धः । न । श॑र्वसा । तुरः । न । स्वाभिः । ऊ॒ति॒ऽभिः ।

सोमः । सुतः । सः । इन्द्र । ते । अस्ति । स्व॒धा॒ऽप॒ते । मदः ॥ ३ ॥

इयोनशर्वोसमुच्चयार्थो येनपीतेनसोमेनवृद्धोनप्रवृद्धश्चसन्स्वाभिरूतिभिःआत्मीयैर्यरु-
जिः सार्धं शर्वसावलेनतुरःशत्रूणांहिसकश्चभवसि ससोमइत्यादिपूर्ववत् ॥ ३ ॥

३. हे सोमरूप अन्न के रक्षक, इन्द्र, जिस सोम के धान से प्रवृद्ध-
बल होकर, अपने रक्षक भरतों के साथ, रिपु-विनाश करते हो, वही सोम
अभिषुत होकर तुम्हें उल्लसित करता है ।

सृष्टचषडहस्यचतुर्थेहनिपडगशलेत्यमुवइत्यैन्द्रस्तृचः सृजितंच-त्यमुवोअग्रहणमपत्थेवु-
जिनरिपुमिति ।

त्यमु॒वोअ॒ग्रह॑णंगृणी॒षेश॑र्वसस्पतिम् ।

इन्द्रंविश्वासाहंनरंमंहिष्ठंविश्वचर्षणिम् ॥ ४ ॥

त्यम् । ऊँ इति । वः । अप्रह्नम् । गृणीषे । शर्वसः । पतिम् ।

इन्द्रम् । विश्वसहम् । नरम् । मंहिष्ठम् । विश्वचर्षणिम् ॥ ४ ॥

हेऋत्विज्यजमानाः वोगुष्मदर्थं त्यमुतमेवेन्द्रगृणीषे स्तौमि यद्वा वोगुयंगृणीषे गृणीत स्तुत वचनव्यत्ययः कीदृशमिन्द्रं अप्रहणं अप्रहन्तारं भक्तानामनुग्राहकं शवसोबलस्यपतिं पालकं विश्वासाहं विश्वस्यशत्रोरभिभवितारं नरनेतारं मंहिष्ठं दातृतमं विश्वचर्षणिं सर्वस्यद्रष्टारं ॥ ४ ॥

४. यजमानो, हम तुम्हारे लिए उन इन्द्र की स्तुति करते हैं, जो भक्तों के कृपालु, बल के स्वामी, विश्वजेता, यागादि क्रियाओं के नायक और श्रेष्ठ दाता तथा सर्व-दर्शक हैं ।

यवर्धयन्तीद्विरःपतितुरस्यराधसः ।

तमिन्वस्यरोदसीदेवीशुष्मंसपर्यतः ॥ ५ ॥ १६ ॥

यम् । वर्धयन्ति । इत् । गिरः । पतिम् । तुरस्य । राधसः । तम् । इत् । नु । अस्य । रोदसी इति । देवी इति । शुष्मम् । सपर्यतः ॥ ५ ॥ १६ ॥

गिरःस्तुतयः इन्द्रसंबन्धिनं यमिदं यमेव शुष्मं बलं वर्धयन्ति कीदृशं पतिं ईश्वरं कस्य तुरस्य हिंसकस्य शत्रोराधसो धनस्य शत्रुधनानामपहृतरमित्यर्थः अस्येन्द्रस्य तमिदं तमेव शुष्मं शोषकं बलं देवीदेवनशीले रोदसी द्यावापृथिव्यौ नुक्षिप्तं सपर्यतः परिचरतः ॥ ५ ॥

५. हमारी स्तुतियों द्वारा इन्द्र का जो शत्रु-धन-हरण करनेवाला बल वर्द्धित होता है, उसी बल की परिचर्या स्वर्गदेव और पृथ्वी-देवी करती हैं ।

॥ इतिचतुर्थस्यसप्तमेषोडशोवर्गः ॥ १६ ॥

अथषष्ठी-

तद्वउक्थस्यबर्हणेन्द्रायोपस्तृणीषणि ।

विपोनयस्योतयोवियद्रोहन्तिसक्षितः ॥ ६ ॥

तत् । वः । उक्थस्य । बर्हणा । इन्द्राय । उपस्तृणीषणि ।

विपः । न । यस्य । ऊतयः । वि । यत् । रोहन्ति । सक्षितः ॥ ६ ॥

हेस्तोतारः वोगुष्मदीयस्योक्थस्यस्तोत्रस्य तद्वर्हणा बहुत्वं माहात्म्यं इन्द्राय इन्द्रार्थं उपस्तृणीषणिः स्तरणीयं उपेत्य विस्तरणीयं इन्द्रो यथास्तोत्रस्य माहात्म्यं जानीयात् तथा विस्तारयत् इत्यर्थः यस्येन्द्रस्य ऊतयोरक्षाः विपोनमेधाविन इव भवन्ति सर्वकार्यकुशला इत्यर्थः यद्वाने-

तिपूरकः विषोविप्रस्यमेधाविनोयस्येन्द्रस्येतियोज्यं यतयस्मिन्चेन्द्रेसक्षितः समाननिवासाः सं-
हताऊतयः विरोहन्ति प्रादुर्भवन्ति तस्माइन्द्रायेत्यर्थः ॥ ६ ॥

६. स्तोताओ, इन्द्र के लिए अपना स्तोत्र विस्तृत करो; क्योंकि मेधावी व्यक्ति की भाँति तुम्हारी रक्षा इन्द्र के साथ है।

अविददक्षमित्रोनवीयान्पपानोदेवेभ्योवस्योअचैत् ।

ससवान्स्तौलाभिर्धौतरीभिरुरुष्यापायुरभवत्सखिभ्यः ॥ ७ ॥

अविदत् । दक्षम् । मित्रः । नवीयान् । पपानः । देवेभ्यः । वस्यः ।

अचैत् । ससवान् । स्तौलाभिः । धौतरीभिः । उरुष्या । पायुः ।

अभवत् । सखिभ्यः ॥ ७ ॥

सइन्द्रः दक्षं कर्मसुसमर्थं प्रवृद्धं वायष्टारं अविदत् जानाति कीदृशः मित्रो मित्रभूतः नवी-
यान् नवतरः कल्याणतरः स्तुत्यतरो वा सचपपानः सोमं पिबन् देवेभ्यः स्तोतृभ्यः वस्यो वसीयः श्रे-
ष्ठं धनं अचैत् चिनोति उपचितं करोति ददातीति यावत् अपिच ससवान्ससमित्यन्नाम हविर्ल-
क्षणान्नोपेतः सइन्द्रः स्तौलाभिः स्थूलाभिः प्रवृद्धाभिः धौतरीभिः कपनकारिणीभिर्वडवाभिः ईदृ-
शैर्मरुद्भिर्वायुकः सन् सखिभ्यः स्तोतृभ्यः उरुष्यारक्षणेच्छया आगत्य पायुरभवत् रक्षको भवति
यद्वा ससवानितिसन्तः कस्तौरूपं स्तौलाभिर्धौतरीभिः ससवान्संभजमान इति संबंधः ॥ ७ ॥

७. जो यजमान यज्ञादि कार्य में बसत है, उसकी बातें इन्द्र जानते हैं। मित्र और नवीनतर सोम का पान करनेवाले इन्द्र स्तोताओं को श्रेष्ठ धन प्रदान करते हैं। हव्य-रूपी अन्न भोजन करनेवाले वह इन्द्र प्रवृद्ध और पृथ्वी को कपानेवाले अश्वों के साथ स्तोताओं की रक्षा की; इच्छा से आकर उनकी रक्षा करते हैं।

ऋतस्य पथिवेधा अपायि श्रिये मनांसि देवासो अक्रन् ।

दधानो नाम महो वचोभिर्वपुर्दृशये वेन्यो व्यावः ॥ ८ ॥

ऋतस्य । पथि । वेधाः । अपायि । श्रिये । मनांसि । देवासः ।

अक्रन् । दधानः । नाम । महः । वचः । श्रिभिः । वपुः । दृशये । वेन्यः ।

वि । आवरित्यावः ॥ ८ ॥

ऋतस्य यज्ञस्य पथि मार्गे वेधाः विधाता सर्वस्य दृष्टा सोमः अपायि इन्द्रेण पीतो भूत् यद्वा
वेधा विधाता इन्द्रः अपायि सोमं पिबतु व्यत्ययेन कर्तारिचिण् तस्मिन् सोमे इन्द्रस्य मनांसि श्रिये
श्रियितुं देवाः स्तोतारः कृत्विजः अक्रन् कर्माणि कुर्वन्ति सचेन्द्रः नाम शत्रूणां नामकं महो महव आ-
त्मीयं वपुः शरीरं दधानो धारयन् वचोभिः स्तुतिभिः वेन्यो वननीयः संभजनीयश्च सन् दृशये दर्शनार्थं

व्यावःविवृणोतु प्रकाशयतु अनुकूलतेजइतिशेषः यद्वा वेन्यइतिवेनतेःकान्तिकर्मणोरूपं वपुरि-
तिचरूपनाम वेन्यःकमनीयः वपुःभास्वरंरूपं दृशयेदर्शनार्थं व्यावः विवृणोतु वचोभिःस्तुयमानः
सन् ॥ ८ ॥

८. यज्ञमार्ग में सर्ववर्षी सोम पिया गया है । ऋत्विक् लोग उसी
सोम को, इन्द्र का चित्त आकृष्ट करने के लिए प्रवर्शित करते हैं ।
शत्रुजेता और विशाल देह धारण करनेवाले वही इन्द्र हमारे स्तव से प्रसन्न
होकर हमारे सामने प्रकट हों ।

द्युमत्तमंदक्षधेह्यस्मेसेधाजनानांपूर्वीररातीः ।

वर्षीयोवयःऋणुहिशचीभिर्धनस्यसातावस्माँअविड्मि ॥ ९ ॥

द्युमत्तमम् । दक्षम् । धेहि । अस्मे इति । सेध । जनानाम् । पूर्वीः ।
अरातीः । वर्षीयः । वयः । ऋणुहि । शचीभिः । धनस्य । सातौ ।

अस्मान् । अविड्मि ॥ ९ ॥

हेइन्द्र द्युमत्तमं दीप्तिमत्तमं दक्षबलंअस्मेअस्मासुधेहि धारय जनानांस्तोतृणामस्माकं
पूर्वीर्बहीररातीः शत्रुसेनाः सेध निषेध निवारय अपिचास्माकं वर्षीयःवृद्धतरं वयोर्जं शचीभि-
रात्मीयाभिः प्रज्ञाभिः ऋणुहिकुरु तथाधनस्यसातौसंभजनेअस्मान्अविड्मि गमय यद्वाधनस्य
संभजनार्थंअस्मानरक्ष ॥ ९ ॥

९. इन्द्र, तुम हमें अतीव दीप्ति से युक्त बल दो । अपने उपासकों
के असंख्य शत्रुओं को दूर करो । अपनी बुद्धि से हमें यथेष्ट अन्न दो ।
धन का भोग करने के लिए हमारी रक्षा करो ।

इन्द्रतुभ्यमिन्मघवन्नभूमवयंदात्रेहरिवोमाविवेनः ।

नकिरापिर्ददृशेमर्त्यत्राकिमद्धरंध्रचोदनंत्वाहुः ॥ १० ॥ १७ ॥

इन्द्र । तुभ्यम् । इत् । मघवन् । अभूम । वयम् । दात्रे ।

हरिष्वः । मा । वि । वेनः । नकिः । आपिः । ददृशे । मर्त्यत्रा ।

किम् । अद्ध । रद्धचोदनम् । त्वा । आहुः ॥ १० ॥ १७ ॥

हेमघवन् धनवन्निन्द्र दात्रेकामानांदात्रे तुभ्यमित् तुभ्यमेव वयशेषभूताअभूम यद्वा त्व-
दर्थमेवदात्रे हविषांदानेवर्तमानाः अभूम हेहरिवः हरिवन्निन्द्र अतःकारणात्माविवेनः माविग-
तकामोभूः अस्मान्सर्वदाकामयस्व वेनतिःकान्तिकर्मा मर्त्यत्रा मर्त्येषुमनुष्येषुमध्ये आपिर्बन्धुः
त्वत्तोऽन्यःकश्चिदपिनकिर्ददृशे नैवदृश्यते किमनेनविशेषकथनेन अंगं हेइन्द्र त्वा त्वां रद्धचोदेन
रद्धस्पाधकस्यसष्टद्वस्यधनस्यचोदनं चोदयितारं आहुः कथयन्ति पुराजाः ॥ १० ॥

॥ इतिचतुर्थस्यसप्तमेसप्तदशोवर्गः ॥ १७ ॥

१०. धनशाली इन्द्र, तुम्हारे लिए ही हम हव्य दे रहे हैं। अश्वों के स्वामी इन्द्र, हमारे प्रतिकूल नहीं होना। मनुष्यों के बीच हम तुम्हारे सिवा किसी को अपना मित्र नहीं देखते। इन्द्र, यदि तुम्हारे अन्दर यह गुण नहीं रहता, तो तुम्हें प्राचीन लोग “धनद” क्यों कहते ?

माजस्वनेवृषभनोररीथामातेरेवतःसरख्येरिषाम ।

पूर्वीष्टइन्द्रनिषिधोजनेषुजह्यसुंस्वीन्प्रवृहापृणतः ॥ ११ ॥

मा । जस्वने । वृषभ । नः । ररीथाः । मा । ते । रेवतः । सरख्ये ।

रिषाम । पूर्वीः । ते । इन्द्र । निःसिधः । जनेषु । जहि ।

असुस्वीन् । प्र । वृह । अपृणतः ॥ ११ ॥

हेवृषभ कामानां वर्षितरिन्द्र जस्वने जसिरुपक्षयकर्मा उपक्षयित्रे राक्षसादये नोस्मान् माररीथाः मादाः रेवतो धनवतस्तेतवसरख्ये सखित्वेवर्तमानावयं मारिषाम हिंसितामाभूम हेइन्द्र तेत्वदीयाः पूर्वीः बह्वीः निःषिधः निःषेधाः निवारणानि जनेषु शत्रुषु निहिताः सन्ति यद्वा निःषिधो- निषेधार्थारजवः ताः शत्रुजनेषु तव बद्धो विद्यन्ते अतः कारणात् असुस्वीन् अनभिषोतृन् अयजमानान् जहि मारय अपृणतः हवींष्यप्रयच्छतश्च प्रवृह उन्मूलय पृणदाने इति धातुः ॥ ११ ॥

११. अभीष्ट-वर्षी इन्द्र, तुम हमें कार्य-विनाशक राक्षसादिकों के पास नहीं छोड़ना। तुम धनयुक्त हो। तुम्हारे बन्धुत्व के ऊपर अवलम्बित होकर हम कोई विघ्न न पावें। मनुष्यों के बीच तुम्हारे लिए अनेक प्रकार के विघ्न उत्पन्न किये जाते हैं। जो अभिषवकर्त्ता नहीं हैं, उनका संहार करो और जो तुम्हें हव्य नहीं देते, उनका विनाश करो।

उद्भ्राणीवस्तनयन्जियर्तीन्द्रोराधांस्यश्वानिगव्या ।

त्वमसिप्रदिवःकारुधायामात्वा दामान् आदभन्मघोनः ॥ १२ ॥

उत् । अ॒भ्राणि॑ इव । स्त॒नय॑न् । इ॒यर्ति॑ । इन्द्रः । राधा॑ंसि ।

अश्व्या॑नि । गव्या॑ । त्वम् । अ॒सि॑ । प्र॒दिवः॑ । का॒रु॒धायाः॑ ।

मा । त्वा । अ॒दामा॑नः । आ । द॒भन् । म॒घोनः॑ ॥ १२ ॥

अभ्राणीवस्तनयन्गर्जन्यः यथामेघान् उद्रमयति एवमिन्द्रः अश्व्यानि अश्वसंबन्धीनि गव्यागव्यानि गोसंबन्धीनि एतत्समूहद्वयरूपाणि राधांसिधनानि उदियर्ति उदीरयति उद्रमयति स्तोतृभ्यो दातुं उत्तरार्धः प्रत्यक्षकृतः हेइन्द्र प्रदिवः पुराणस्त्वं कारुधायाः कारूणां स्तोतृणां धारयितासि भवसि वादशंत्वात्वांघ्रोनो धनवन्तः रूपणाः अदामानः हविषाम् दातारः मा आदभन् मा हिंसिषुः यद्वा वचनव्यत्ययः मघवानं धनवन्तं त्वामिति संबंधः ॥ १२ ॥

१२. गर्जन करनेवाले पजन्य जैसे मेघ उत्पन्न करते हैं, वैसे ही इन्द्र स्तोताओं को देने के लिए अश्व और गायें उत्पन्न करते हैं। इन्द्र, तुम स्तोताओं के प्राचीन रक्षक हो। तुम्हें हृद्य न देकर बनी लोग तुम्हारे प्रति अन्यथा आचरण न करें।

अध्वर्योवीरप्रमहेसुतानामिन्द्रायभरसह्यस्यराजा ।

यः पूर्याभि रूतनूतनाभिर्गीर्भिर्वावृधे गृणतामृषीणाम् ॥ १३ ॥

अध्वर्यो इति । वीर । प्र । महे । सुतानाम् । इन्द्राय । भर ।

सः । हि । अस्य । राजा । यः । पूर्याभिः । उत । नूतनाभिः ।

गीः ऽभिः । वृधे । गृणताम् । ऋषीणाम् ॥ १३ ॥

हेवीर हविषां विशेषेण प्रेरयितरध्वर्यो महेमहते अस्मै इन्द्राय सुतानां कर्मणि षष्ठी सुतानां भिषु-
तान्सोमान् भर प्रहर प्रगमय सहिस्त्विन्द्रः अस्य सोमस्य राजा स्वामी भवति य इन्द्रः पूर्याभिः
पूर्वकाले कृताभिः उतापि च नूतनाभिः इदानीं क्रियमाणाभिः गृणतांस्तु वतां ऋषीणां संबन्धि-
नीभिर्गीर्भिः उभयविधाभिः स्तुतिभिर्वा वृधे वर्धते स इन्द्रः यस्मात्सोमस्य राजा तस्मात्सोम-
मः प्रदेय इत्यर्थः ॥ १३ ॥

१३. ऋत्विको, तुम इन्हीं महेन्द्र को अभिषुत सोम अर्पित करो;
क्योंकि ये ही सोम के स्वामी हैं। यही इन्द्र स्तोता ऋषियों के प्राचीन
और नवीन स्तोत्रों के द्वारा परिर्वद्धित हुए हैं।

प्रथमेरात्रिपर्यायैर्मात्रावरुणस्य अस्य मद इति शस्त्रयाज्या सूत्रितं च—अस्य मदे पुरुवर्षांसि-
विद्वानितियाज्येति ।

अस्य मदे पुरुवर्षांसि विद्वानिन्द्रो वृत्राण्यप्रतीजघान ।

तमुप्रहोषिमधुमन्तमस्मै सोमं वीराय शिप्रिणे पिबन्ध्वै ॥ १४ ॥

अस्य । मदे । पुरु । वर्षांसि । विद्वान् । इन्द्रः । वृत्राणि ।

अप्रति । जघान । तम् । ऊँ इति । प्र । होषि । मधुमन्तम् ।

अस्मै । सोमम् । वीराय । शिप्रिणे । पिबन्ध्वै ॥ १४ ॥

अस्य सोमस्य पानेन मदेह्येति विद्वान् अभिज्ञ इन्द्रः पुरुपुरुणि बहूनि वर्षांसि आवरका-
णि वृत्राणि शत्रून् अप्रतिस्वयमन्यैरप्रतिगतः सन् जघान हतवान् यद्वा वर्ष इति रूपनाम बहूनि
वर्षांसि असुरमाययानिर्मितानि रूपाणि विद्वान् जानन्निन्द्रः वृत्राण्यावरकाणिरक्षः प्रप्रतीनि
इतः पूर्वमन्यैरप्रतिगतानि जघान हतवान् मधुमन्तं माधुर्यवन्तं तमुतमेव सोमं शिप्रिणेशोभनहनुका-
य अस्मै वीराय शत्रूणां वारयित्रे इन्द्राय पिबन्ध्वै पातुं प्रहोषि हे अध्वर्यो मजु इति ॥ १४ ॥

१४. ज्ञानी और अबाध प्रभाव इन्द्र ने इसी सोम का पान कर और उल्लसित होकर असंख्य प्रतिकूल आचरण करनेवाले शत्रुओं का विनाश किया है ।

द्वितीयेरात्रिपर्यायेमैत्रावरुणस्यैवपातासुतमितिशस्त्रयाज्या सूत्रितंच-पातासुतमिन्द्रोअस्तुसोमंहन्तावृत्रमितियाज्येति ।

पातासुतमिन्द्रोअस्तुसोमंहन्तावृत्रं वज्रेणमन्दसानः ।

गन्तायज्ञंपरावतश्चिदच्छावसुर्धीनामविताकारुधायाः ॥ १५ ॥

पातां । सुतम् । इन्द्रः । अस्तु । सोमम् । हन्ता । वृत्रम् । वज्रेण ।

मन्दसानः । गन्ता । यज्ञम् । परावतः । चित् । अच्छ । वसुः ।

धीनाम् । अविता । कारुधायाः ॥ १५ ॥ १८ ॥

अयमिन्द्रः सुतमभिषुतंसोमंपातास्तु साधुपाताभवतु साधुकारिणितृन् अतएवनलोकाव्य-
येतिषष्ठीषतिषेधाद्वितीया एवंहन्तेत्यादावपिदृष्टव्यं तेनचसोमेनमन्दसानः माद्यन्वज्रेणायुधेनवृ-
त्रमावरकंशत्रुंहन्तास्तु भवतु एतदुभयार्थंपरावतश्चित् दूरदेशादपियज्ञमच्छास्मदीयंयज्ञमभिग-
न्ताभवतु दूरदेशस्थोपिशीघ्रमस्मद्यज्ञेसोमपानायागच्छत्वित्यर्थः कीदृशइन्द्रः वसुःसर्वेषांनिवास-
यिता धीनांध्यातृणांस्तोतृणांकर्मणांवाअवितारक्षिता कारुधायाःकारुणांकर्तृणांयजमानानां
धारयिता ॥ १५ ॥

१५. इन्द्र इस अभिषुत सोम का पान करें और इससे उल्लसित होकर वज्र-द्वारा वृत्र का संहार करें । गृहदाता, स्तोतुरक्षक और यजमान-पालक वह इन्द्र दूर देश से भी हमारे यज्ञ में आवें ।

॥ इतिचतुर्थस्यसप्तमेषादशोवर्गः ॥ १८ ॥

तृतीयेरात्रिपर्यायेमशास्तुरिदंत्यदितिशस्त्रयाज्या सूत्रितंच-इदंत्यत्पात्रमिन्द्रपानमितिया-
ज्येति ।

सैषासूक्तेषोडशी-

इदंत्यत्पात्रमिन्द्रपानमिन्द्रस्यप्रियममृतमपायि ।

मत्सद्यथासौमनसायदेवंव्यस्मद्वेषोयुयवद्व्यंहः ॥ १६ ॥

इदम् । त्यत् । पात्रम् । इन्द्रपानम् । इन्द्रस्य । प्रियम् ।

अमृतम् । अपायि । मत्सत् । यथा । सौमनसाय । देवम् ।

वि । अस्मत् । द्वेषः । युयवत् । वि । अंहः ॥ १६ ॥

पात्रं पातव्यं इन्द्रपानं इन्द्रस्य पानार्हं इन्द्रस्य मियं अनुकूलं त्यक्तदिदं सोमात्मकमध्वतं अपा-
यि इन्द्रः पिवतु व्यत्ययेन कर्तरि चिण् यद्वा एतदमृतं अपायि इन्द्रेण पीयतां यथा येन प्रकारेण पी-
तः सोमः सौमनसाय सुमनस्त्वाय देवमिन्द्रं मत्सत्त्वादयेत् तथा पीयतामित्यर्थः सपीतसोम इन्द्रः
द्वेषो द्वेषन् अस्मत् अस्मत्तः वियुयवत् वियोजयतु अंहः पापंच अस्मत्तो वियोजयतु ॥ १६ ॥

१६. इन्द्र के पीने के योग्य और प्रिय यह सोम-रूप अमृत इन्द्र के
द्वारा इस प्रकार पिया जाय कि वे उल्लसित होकर हमारे ऊपर
अनुग्रह करें और हमारे शत्रुओं तथा पाप को हमसे दूर करें।

एनामन्दानोजहि शूरशत्रूनामिमजामिमघवन्मित्रान् ।

अभिषेणो अभ्यादेदिशानान्पराच इन्द्रप्रमृणाजहीच ॥ १७ ॥

एना । मन्दानः । जहि । शूर । शत्रून् । जामिम् । अजामिम् ।

मघश्चन् । अमित्रान् । अभिसेनान् । अभि । आदेदिशानान् ।

पराचः । इन्द्र । प्र । मृण । जहि । च ॥ १७ ॥

हेमघवन् धनवन् शूर शौर्यवन् इन्द्र एना एनेन प्रकृतेनानेन सोमेन मन्दाजो मन्दानो माघन्
जामिं जार्ति अजामितं द्विलक्षणं एवमुभयविधानमित्रान् अस्मत्प्रतिकूलाचरणपरान् शत्रून् जहि
हिंसितान् कुरु किंच अभिषेणान् प्रत्यभिगताः सेनायेषां तादृशान् अस्मदभिमुखं आदेदिशानान्
आयुधानि पुनः पुनः आदिशतो विसृजतः शत्रून् हे इन्द्र पराचः प्रमृणते यथा पराङ्मुखा भवन्ति त-
था बाधस्व तदनन्तरं तान् जहि च ॥ १७ ॥

१७. शौर्यशाली इन्द्र, इस सोम के पान से प्रसन्न होकर हमारे
आत्मीय और अनात्मीय प्रतिकूलाचरण-कर्ता शत्रुओं का विनाश करो।
इन्द्र, हमारे सामने आये हुए अस्त्र छोड़नेवाले शत्रु-सैन्यों को पराङ्मुख
और उच्छिन्न करो।

आसुष्माणो मघवन् इन्द्रपृत्स्व स्मभ्यं महि हरिवः सुगंकः ।

अपांतोकस्य तनयस्य जेष इन्द्रसूरीन् कृणुहि स्मानो अर्धम् ॥ १८ ॥

आसु । स्म । नः । मघश्चन् । इन्द्र । पृत्सु । अस्मभ्यम् ।

महि । वरिवः । सुगम् । करितिकः । अपाम् । तोकस्य । तनयस्य ।

जेषे । इन्द्र । सूरीन् । कृणुहि । स्म । नः । अर्धम् ॥ १८ ॥

हेमघवन् धनवन् इन्द्र नोस्मदीयासु आसु पृत्सु पृतनासु संग्राहेषु अस्मभ्यं महि हरि-
मुखेन प्राप्यं वरिवोधनं कः कुरु स्मेति पूरणः अपिच हे इन्द्र अपां आसु व्यानां धनानां उद्वहानां वि-

तोकस्यपुत्रस्यतनयस्यपौत्रस्यच जेवे जयार्थंसूरीनस्तोतृन्ननोस्मान्अर्धअर्धानसमृद्धानरुणहि
कुरु यद्वा अर्धकारिणः शत्रूणांखंडयितृन् कुरु स्मेतिपूरकः ॥ १८ ॥

१८. इन्द्र, हमारे इस सारे संग्राम में अतुल धन हमें सुलभ करो।
जय-प्राप्ति में हमें समर्थ बनाओ। वर्षा, पुत्र और पौत्र के द्वारा हमें
समृद्ध करो।

आत्वाहरंयोवृषणोयुजानावृषरथासोवृषरश्मयोत्याः ।

अस्मन्नांचोवृषणोवज्रवाहोवृष्णेमदायसुयुजोवहन्तु ॥ १९ ॥

आ । त्वा । हरंयः । वृषणः । युजानाः । वृषरथासः । वृषरश्मयः ।

अत्याः । अस्मन्नाञ्चः । वृषणः । वज्रवाहः । वृष्णे । मदाय ।

सुयुजः । वहन्तु ॥ १९ ॥

हेइन्द्र त्वात्वाहरयोश्वाः वृष्णेवर्षित्रेमदायमदकरायसोमायईदृशंसोमंपाययितुंआवहन्तु
कीदृशाअश्वाः वृषणःकामानांवर्षितारः युजानाःस्वयमेवरथेयुज्यमानाः वृषरथासःवृषाकामा-
भिवर्षकोरथोयेषांतेतथोक्ताः वृषरश्मयः वर्षितारोरश्मयःप्रग्रहायेषांतादृशाः अत्याःसततगामि-
नःअस्मन्नांचःअस्मान्प्रत्यंचन्तो गच्छन्तःवृषणोनित्यतरुणाः वज्रवाहःवज्रादीन्यायुधानिवहन्तः
सुयुजःशोभनयोजनाः ॥ १९ ॥

१९. इन्द्र, तुम्हारे अभीष्ट-वर्षक, स्वेच्छा के अनुसार रथ में नियुक्त,
अभीष्ट-दाता रथ के ढोनेवाले, चारिवर्षक, किरणों-द्वारा संयुक्त, द्रुतगामी,
हमारे सामने आनेवाले, नित्य तरुण, वज्र-वाहक और शोभन रूप से
योजित अश्व बहुत नशा करनेवाले सोम को पीने के लिए तुम्हें ले आवें।

आतेवृषन्वृषणोद्रोणमस्थुर्धृतप्रुषोनोर्मयोमदन्तः ।

इन्द्रप्रतुभ्यंवृषभिःसुतानांवृष्णेभरन्तिवृषभायसोमम् ॥ २० ॥ १९ ॥

आ । ते । वृषन् । वृषणः । द्रोणम् । अस्थुः । धृतप्रुषः । न ।

ऊर्मयः । मदन्तः । इन्द्र । प्र । तुभ्यम् । वृषभिः । सुतानाम् ।

वृष्णे । भरन्ति । वृषभाय । सोमम् ॥ २० ॥ १९ ॥

हेवृषन् कामानांवर्षितरिन्द्र वृषणःसेकारोयुवानःत्वदीयाअश्वाःधृतप्रुषोनोर्मयः धृतमुद-
कंसिंचन्तः सामुद्राःतरंगावमदन्तः हृष्यन्तः मत्ताःसन्तःतेत्वदीयंद्रोणंद्रुममयंरथंआस्थुः आ-
स्थितवन्तः अवस्त्वमागच्छेतिभावः कुतइत्यतआह हेइन्द्र वृष्णोयूनेनित्यतरुणायवृषभायका-
मानांवर्षयित्रेतुभ्यं वृषभिःकामाभिवर्षकैः प्रावभिःसुतानामभिषुतानांसोमानांमध्येत्वद्भागरूपं-
सोमंयस्मादध्वयवः प्रभरन्ति प्रहरन्ति होमार्थंप्रणयन्ति तस्मादागच्छेत्यर्थः ॥ २० ॥

॥ इतिचतुर्थस्यसप्तमेएकोनविंशोवर्गः ॥ १९ ॥

२०. अभीष्टवर्षी इन्द्र, तुम्हारे जल-वर्षक और तरुण अश्व जल का सेवन करनेवाली समुद्र-तरङ्गों के समान उल्लसित होकर तुम्हारे रथ में जुते हैं। तुम तरुण और काम-वर्षक हो। ऋत्विक् लोग तुम्हें पाषाण-द्वारा अभिषूत सोमरस अर्पण करते हैं।

वृषासिदिवोवृषभः पृथिव्यावृषासिन्धूनांवृषभस्तियांनाम् ।
वृष्णोऽइन्दुर्वृषभपीपायस्त्वादूरसोमधुपेयोवराय ॥ २१ ॥

वृषा । असि । दिवः । वृषभः । पृथिव्याः । वृषा । सिन्धूनाम् ।
वृषभः । स्तियांनाम् । वृष्णे । ते । इन्दुः । वृषभ । पीपाय । स्वादुः ।
रसः । मधुपेयः । वराय ॥ २१ ॥

हे इन्द्र त्वंदिवोद्युलोकस्य वृषासि हविर्भिः सेकाभवसि पृथिव्याः भूमेश्च वृषभः कामानां वर्षिता सिन्धूनां स्यन्दनशीलानां च नदीनां वृषा वर्षेण पूरयितासि तथा स्तियांनां संघीभूतानां स्यावर-जंगमात्मनां प्राणिनां वृषभः कामानां वर्षिताभवसि यद्वा स्तियाः संघीभूता आपः तासां वर्षितासि वृषभकामाभिवर्षकेन्द्र वराय श्रेष्ठाय वृष्णे सेक्रे ते तुभ्यं त्वदर्थं स्वादुर्मधुरः रसोरसनीयः पशस्यो-रसवान्धारसात्मको वा मधुपेयो मधुवत्पातव्यः इन्दुः सोमः पीपायप्यायते वर्धते अतस्त्वमागत्य त्वं-सोमं पिबेति भावः ॥ २१ ॥

२१. इन्द्र, तुम स्वर्ग के सेवनकर्त्ता, पृथ्वी के वर्षण-कर्त्ता, नदियों के पूरण-कर्त्ता और एकत्र समवेत स्यावर और जङ्गम विश्व-भूतों के अभीष्ट-कर्त्ता हो। अभीष्ट-प्रदायक इन्द्र, तुम श्रेष्ठ सेचनकारी हो। तुम्हारे लिए मधु की तरह पीने योग्य माठा-सोमरस बढ़ रहा है।

अथ द्वाविंशी-

अयं देवः सहसा जायमान इन्द्रेण युजापणिमस्तभायत् ।
अयं स्वस्य पितुरायुधानीन्दुर्मुष्णादशिवस्य मायाः ॥ २२ ॥
अयम् । देवः । सहसा । जायमानः । इन्द्रेण । युजा । पणिम् ।
अस्तभायत् । अयम् । स्वस्य । पितुः । आयुधानि । इन्दुः ।
अमुष्णात् । अशिवस्य । मायाः ॥ २२ ॥

देवोद्योतमानः अयमिन्दुः सोमः इन्द्रेण युजासख्यासह जायमानः प्रादुर्भवन् पणिवणिजंग-वामादातारं बलाख्यमसुरं यद्वा पणीनां स्वामित्वात् पणिरित्युच्यते तमसुरं सहसा बलेन अस्तभा-यत् अस्तभात् न्यरुधत् अपिच अयं सोमः स्वस्य धनस्य गोरूपस्य पितुः पालयितुः अशिव-स्यासुखकरस्य बलस्यायुधानि वज्रादीनि अमुष्णादपाहरत् तदीयामाया अमुष्णात् हे इन्द्र त्व-त्सख्यबलात् एतत्सर्वसोमः कृतवान् अतस्त्वमहिमाकेन वर्णयितुं शक्यत इतीन्द्रस्तुतिः ॥ २२ ॥

२२. इस दीप्तिमान् सोम ने मित्रं इन्द्र के साथ जल लेकर बल-पूर्वक पणि की स्तुति की थी। इसी सोम ने गोरूप धन को चुरानेवाले द्वेषियों की माया और अस्त्रों को व्यर्थ किया था।

अयमकृणोदुषसः सुपत्नीर्यंसूर्ये अदधाज्ज्योतिरन्तः ।

अयं त्रिधातुं दिविरोचनेषु त्रितेषु विन्ददमृतं निगूहम् ॥ २३ ॥

अयम् । अकृणोत् । उषसः । सुपत्नीः । अयम् । सूर्ये । अदधात् ।
ज्योतिः । अन्तरिति । अयम् । त्रिधातुं । दिवि । रोचनेषु । त्रितेषु ।
विन्दत् । अमृतम् । निगूहम् ॥ २३ ॥

अयंसोमः उषसः उषः कालान् सुपत्नीः शोभनः पतिः पालकः सूर्यो यासामुषसां तादृशीरकृणोत् अकरोत् अयमेव सूर्ये सूर्यमंडलेन्तर्मध्ये ज्योतिस्तेजः अदधात् निहितवान् त्रिधातुसवनत्रयरूपेण त्रिप्रकारं अयं लतारूपः सोमः दिविद्युलोके रोचनेषु रोचमानेषु त्रितेषु तृतीये स्थाने तत्रेषु विन्दत् तेषु देवेषु निगूहं नितरांगूढं अदृश्यतया वर्तमानं अमृतं अमृतत्वकारणं पीयूषं विन्दत् अविन्दत् अलभत हे इन्द्र त्वत्साहाय्यादेवमेवं सोमः कृतवानितीन्द्रस्य स्तुतिरधिगंतव्या यद्वा इदं शब्देन इन्द्र एव परामृश्यते अयमिन्द्रः उषसः शोभनपतिका अकरोत् अयमेव सूर्ये तज्ज्योतिरदधात् दिविद्युलोके रोचमानेषु त्रिस्थानगतेषु देवेषु मध्ये अयमेवेन्द्रः त्रिधातु सवनत्रयात्मना त्रिप्रकारं निगूढं पात्रैः संवृतं अमृतं अमरणहेतुभूतं सोमं अविन्ददलभत ॥ २३ ॥

२३. इसी सोम ने उपाओं के पति-स्वरूप सूर्य को शोभा-सम्पन्न किया था। इसी सोम ने सूर्य-मण्डल में दीप्ति स्थापित की थी। इसी सोम ने दीप्ति-संयुक्त तीनों भुवनों के बीच स्वर्ग में गूढ़ भाव से अवस्थित त्रिविध अमृतों को प्राप्त किया था।

अथ चतुर्विंशी-

अयं द्यावापृथिवी विष्कभाय द्यं रथं मयुनक् सप्त रांश्मिम् ।

अयंगोषु शच्या पक्वमन्तः सोमो दाधार दशयन्त्रमुत्सम् ॥ २४ ॥ २० ॥

अयम् । द्यावापृथिवी इति । वि । स्कभायत् । अयम् । रथम् ।

अयुनक् । सप्त रांश्मिम् । अयम् । गोषु । शच्या । पक्वम् ।

अन्तरिति । सोमः । दाधार । दशयन्त्रम् । उत्सम् ॥ २४ ॥ २० ॥

अयंसोमः द्यावापृथिवी दिवं च पृथिवीं च विष्कभायत् विविधमस्थापयत् अपिचार्यंसोमः सूर्यस्य च रथं सप्त रांश्मि सप्त रांश्मिभिः किरणैरुपेतं सप्ताश्वं सप्तचक्रं वा अयुनक् अयोजयत् तथा-अयंसोमः गोष्वन्तर्मध्ये पक्वं निष्पन्नं शच्या पक्वया संकल्परूपया उत्समुत्तरणशीलं पयः दाधार धारयति दशयन्त्रं उत्सस्य हेतुगर्भविशेषणमेतत् उत्तरणहेतुभूतैर्दशभिः चक्षुःश्रोत्रादिभिः यैरुपा-

यैर्युक्तं इदं च पदं स्वैलिकेन मंत्रान्तरेण व्याख्यायते—चक्षुश्च श्रोत्रं च मनश्च वाक् च पाणापा नौ देह इदं शरीरं । द्वौ प्रत्यंचावनुलोमौ विसर्गवितं त्वं मन्ये दशयंत्रमुत्समिति । यद्वा अयमिन्द्रः द्यावापृथिवी-विष्कभायत् स्वेस्वे स्थाने स्थिते अकरोत् अयमेव सप्तार्षिं सूर्यस्य रथमयुनक् अयमेवेन्द्रो गो-ष्वन्तः शच्या आत्मीयेन कर्मणा पक्वपयो धारयति एवं भूत्वेन्द्रार्थं सोमः दशयंत्रं दशसंख्याकैरेन्द्रवा-वायवादिभिः ग्रहैर्यत्रितैः गृहीतैरुपेतं उत्सं उत्सरणशीलं रसं दाधार धारयति प्रातः सवने पेन्द्र-वायवादयो दशग्रहा गृह्यन्ते तथा च ब्राह्मणं—नवप्रातर्ग्रहा गृह्यन्ते नवभिर्बहिष्पवमानेस्तु वतेस्तु ते स्तोमे-दशमं गृह्णातीति । अन्यत्रात्रातं—दशैतान ध्वर्युः प्रातः सवने ग्रहान् गृह्णातीति । तदभिप्रायेणेदं दशयं-त्रमिति विशेषणं ॥ २४ ॥

२४. इसी सोम ने स्वर्ग और पृथ्वी को अपने-अपने स्थानों पर संस्थापित किया था । इसी सोम ने सप्तरश्मि रथ को योजित किया था । इसी सोम ने स्वेच्छानुसार गौओं के बीच परिणत दुग्ध के दस यन्त्रों के कूप को या बहुधारा-विशिष्ट प्रलवण को स्थापित किया था ।

॥ इति चतुर्थस्य सप्तमेर्विशोवर्गः ॥ २० ॥

य आनयदिति त्रयस्त्रिंशत्यृचं द्वितीयं सूक्तं बृहस्पतिपुत्रस्य शंयोरार्षं पुरुतममित्येवातिनिचृत् अधिवृवुरित्येषा पादनिचृत् त्रयः सप्तकाः पादनिचृत् मध्यमः षट् श्रेदति निचृदित्युक्तलक्षणावत्रयस्त्रिं-शत्यनुष्टुप् शिष्टा गायत्र्यः अधिवृवुः पणीनामित्येस्मिन्त्येव च वृवुरां मतक्षास्तूयते अतः सत्त्वः तदे-व ताकः शिष्टास्त्रिंशदैन्द्रः तथा चानुक्रान्तं—य आनयत्रयस्त्रिंशद्वायत्रं पुरुतममिति निचृदंत्यानुष्टुप्-तृचैत्येव वृवुस्तक्षादैवतमिति । महाव्रतेऽपि निष्केवल्ये अत्यस्तु च वर्जमेतत्सूक्तं तथैव पंचमारण्यकं य-आनयत्परावतइति तिस्र उत्तमा मुद्धरतीति ।

तत्र प्रथमा—

य आनयत्परावतः सुनीती तुर्वशं यदुम् । इन्द्रः स नो युवा सखा ॥ १ ॥

यः । आ । अनयत् । परावतः । सु नीती । तुर्वशम् । यदुम् ।

इन्द्रः । सः । नः । युवा । सखा ॥ १ ॥

यइन्द्रः तुर्वशं यदुं च एतत्संज्ञौ राजा भो शत्रुभिर्दूरदेशे प्रक्षिप्तौ सुनीतीति नोत्थाशो भनेन नयने-न परावतः तस्माद्दूरदेशात् आनयदानीलवान् युगारुणः शइन्द्रः नोस्माकं सखा भवतु ॥ १ ॥

१. जो उत्कृष्ट नीति-द्वारा तुर्वश और यदु को दूर देश से लाये थे, वही तबण इन्द्र हमारे मित्र बनें ।

अविप्र्रेचिद्वयोदधदनाशुना चिदर्वता । इन्द्रो जेता हितं धनम् ॥ २ ॥

अविप्रे । चित् । वयोः । दधत् । अनाशुना । चित् । अर्वता । इन्द्रः ।
जेता । हितम् । धनम् ॥ २ ॥

अविप्रेचित् विप्रःस्तोता तद्विलक्षणेपिपुरुषे वयोर्नन्दधत्तइन्द्रोधारयति किमुवक्तव्यंस्तोत-
रिधारयतीति सइन्द्रःअनाशुनाचित्अक्षिप्रगमनेनापिअर्वता अश्वेनहितं शत्रुषुनिहितंस्थापितं
धनंजेता जयशीलोभवति जयतेस्ताच्छीलिकस्तुत् अतो नलोकाव्ययेतिषष्ठीप्रतिषेधः ॥ २ ॥

२. जो व्यक्ति इन्द्र की स्तुति नहीं करता, उसे भी इन्द्र अन्न प्रदान
करते हैं। इन्द्र मन्थर-गति अश्व पर चढ़कर शत्रुओं के बीच निहित
सम्पत्ति को जीतते हैं।

महीरस्यप्रणीतयःपूर्वीरुतप्रशस्तयः । नास्यक्षीयन्तऊतयः ॥ ३ ॥

महीः । अस्य । प्रश्नीतयः । पूर्वीः । उत । प्रशस्तयः । न । अस्य ।
क्षीयन्ते । ऊतयः ॥ ३ ॥

अस्येन्द्रस्यप्रणीतयः प्रकृष्टानीतयः प्रापणानि महीःमह्योमहत्योभवन्ति उतापिचपश-
स्तयःप्रकृष्टाःस्तुतयःस्तोतृभिःक्रियमाणाःपूर्वीर्बद्धोभवन्ति तथास्येन्द्रस्यऊतयोरक्षाःनक्षीयन्ते
नापक्षीयन्ते किन्तुसर्वदावर्धन्तएव ॥ ३ ॥

३. इन्द्र की नीतियाँ उत्कृष्ट और महान् हैं। उनकी स्तुतियाँ भी
नाना प्रकार की हैं। उनकी रक्षा का कथन कभी क्षीण नहीं होता।

सखायोब्रह्मवाहसेर्चतप्रचगायत । सहिनःप्रमंतिर्मही ॥ ४ ॥

सखायः । ब्रह्मवाहसे । अर्चत । प्र । च । गायत । सः । हि । नः ।
प्रमंतिः । मही ॥ ४ ॥

हेसखायः समानख्यानाःस्तोतारः ब्रह्मवाहसे ब्रह्मभिर्मन्त्रैर्वहनीयायप्राप्तव्यायेन्द्रायअर्च-
त शस्त्राणिशंसत प्रगायतच स्तोत्राणि सहिसखत्विन्द्रःनोस्माकंमहीमहतीप्रमतिःप्रकृष्टाबुद्धिः-
ईदृश्याबुद्धेःप्रदातेत्यर्थः ॥ ४ ॥

४. बन्धुओ, मन्त्र-द्वारा आह्वान के योग्य उन्हीं इन्द्र की पूजा करो
और उन्हीं की स्तुति करो; क्योंकि वही हमें वस्तुतः प्रकृष्ट बुद्धि प्रदान
करते हैं।

त्वमेकंस्यवृत्रहन्विताद्वयोरसि । उतेदृशेयथावयम् ॥ ५ ॥ २१ ॥

त्वम् । एकंस्य । वृत्रहन् । अविता । द्वयोः । असि । उत । ईदृशे ।
यथा । वयम् ॥ ५ ॥ २१ ॥

हेवृत्रहन् वृत्राणांशत्रूणांहन्तरिन्द्र त्वं एकस्यस्तोतुः द्वयोश्चस्तोत्रोः अवितारक्षितासि सर्वेषां
स्तोतृणां रक्षको भवसीत्यर्थः उत अपि च ईदृशे जनेऽप्यविता भवसि यथायादृशावयं त्वयारक्षिताव-
हुविधपुत्रपौत्रा अभूम् ईदृशस्यापि जनस्य त्वमेवरक्षको नान्यदित्यर्थः ॥ ५ ॥

५. वृत्र-विनाशक इन्द्र, तुम एक वा दो स्तोताओं के रक्षक हो।
तुम्हीं हमारे जैसे लोगों के रक्षक हो।

॥ इति चतुर्थस्य सप्तमे एकविंशो वर्गः ॥ २१ ॥

अथ षष्ठी—

नयसीदतिद्विषः कृणोष्युक्थशंसिनः । नृभिः सुवीर उच्यसे ॥ ६ ॥

नयसि । इत् । ऊँ इति । अति । द्विषः । कृणोषि । उक्थशंसिनः ।

नृभिः । सुवीरः । उच्यसे ॥ ६ ॥

हेइन्द्र इतत्त्वमेव द्विषः द्वेष्टन् अतिनयसि अस्मान्नयसितारयसि उदिति पूरकः तथा उक्थ-
शंसिनः उक्थानि शस्त्राणि शंसतः स्तोतृन् स्मान् कृणोषि सद्यद्दानकरोषि यस्मात्त्वं नृभिः स्तुतौ नानि-
नृभिः पुरुषैः सुवीरः शोभनैः वीरैः पुत्रपौत्रादिभिः स्तोतृभ्यो दातव्यैरुपेत इत्युच्यसे स्तुयसे अतस्ता-
नप्यस्मान् प्रयच्छेति शेषः ॥ ६ ॥

६. इन्द्र, हमारे पास से विद्वेषियों को दूर करो और स्तोताओं को
समृद्धि दो। इन्द्र, तुम शोभन पुत्र-पौत्र आदि देनेवाले हो; इसलिए मनुष्य
तुम्हारी स्तुति करते हैं।

ब्रह्माणं ब्रह्मवाहसं गीर्भिः सखायमृग्मियम् । गां न दोहसे हुवे ॥ ७ ॥

ब्रह्माणम् । ब्रह्मवाहसम् । गीः इभिः । सखायम् । ऋग्मियम् ।

गाम् । न । दोहसे । हुवे ॥ ७ ॥

ब्रह्माणं परिवृढं ब्रह्मवाहसं ब्रह्मभिः स्तुतिरूपैर्मन्त्रैर्वहनीयं सखायं अस्माकं सखिभूतं ऋग्मि-
यं ऋग्मा ऋचस्तदहं स्तुत्यहमित्यर्थः एवंभूतमिन्द्रं दोहसे दोगधुं गां गामिव गीर्भिः स्तुतिभिः
हुवे आह्वयामि अस्मदीयान् कामान् दोगधुम् ॥ ७ ॥

७. मैं स्तोत्र के बल से मित्र, महान् मन्त्र-द्वारा आह्वान के योग्य
और स्तुति-पात्र इन्द्र को, घेनु की तरह धभीष्ट दूहने के लिए, बुलाता हूँ।
अथाष्टमी—

यस्य विश्वानि हस्तयो रूचुर्वसूनि निद्विता । वीरस्य पृतना सहः ॥ ८ ॥

यस्य । विश्वानि । हस्तयोः । ऊचुः । वसूनि । नि । द्विता ।

वीरस्य । पृतना सहः ॥ ८ ॥

वीरस्यवीर्यवतः पृतनाषहः पृतनाःशत्रुसेनाः तासामभिभवितुः यस्येन्द्रस्यहस्तयोः बा-
ह्वोः विश्वानिसर्वाणिद्विता-दिव्यपार्थिवरूपेणद्वैधं वर्तमानानिवस्तुनिविद्यन्तइत्तिन्युचुः ऋषयोनि-
वरावदन्ति तमिन्द्रंहुवइतिपूर्ववसंबन्धः ॥ ८ ॥

८. वीर्यावान् और शत्रु-सेना को पराजित करनेवाले इन्द्र के दोनों
हाथों में दिव्य और पार्थिव धन है—ऐसा ऋषि लोग बराबर कहा
करते हैं।

विदृहानिचिदद्रिवोजनानांशचीपते । वृहमायाअनान्त ॥ ९ ॥

वि । दृहानि । चित् । अद्रिष्टवः । जनानाम् । शचीपते । वृह ।

मायाः । अनान्त ॥ ९ ॥

हेअद्रिवः आदृणात्यनेनेत्यद्रिर्वज्रः तद्वज्रशचीपते इन्द्र जनानांशत्रूणांदृहानिचिवदृहा-
निस्थिराण्यपि पुराणिबलानिवा विवृह विभिंधि विविधमुन्मूलयेत्यर्थः हेअनान्त अप्रह्वीभूत
सर्वोच्छ्रितेन्द्र मायाश्चशत्रुभिर्निर्मिताः विवृह विनाशाय ॥ ९॥

९. हे वज्रधारक और यज्ञपति इन्द्र, तुम शत्रुओं के वृद्ध मगरों को
निर्मूल करते हो। हे सर्वोन्नत इन्द्र, तुम शत्रुओं की मायाओं को विनष्ट
करते हो।

तमुत्वासत्यसोमपाइन्द्रवाजानांपते । अहूमहिश्रवस्यवः ॥ १० ॥ २२ ॥

तम् । ऊँ इति । त्वा । सत्य । सोमपाः । इन्द्र । वाजानाम् ।

पते । अहूमहि । श्रवस्यवः ॥ १० ॥ २२ ॥

हेसत्य अवितथस्वभाव सोमपाः सोमस्यपातः हेवाजानांपते अन्नानांपालयितः एवं-
भूतहेइन्द्र श्रवस्यवः श्रवोन्नंआत्मनइच्छन्तोवयं तमुत्वा तादृशंत्वामेवअहूमहि आह्वयामः स्तु-
मइत्यर्थः ॥ १० ॥

१०. हे सत्यस्वभाव, सोमपायी और अन्नरक्षक इन्द्र, हम, अन्नाभिलाषी
होकर, ऐसे गुणों से संयुक्त तुम्हें ही बुलाते हैं।

॥ इतिचतुर्थस्यसप्तमेद्वाविंशोवर्गः ॥ २२ ॥

अथैकादशी—

तमुत्वायःपुरासिथयोवानूनंहितेधने । हव्यःसश्रुधीहवम् ॥ ११ ॥

तम् । ऊँ इति । त्वा । यः । पुरा । आसिथ । यः । वा । नूनम् ।

हिते । धने । हव्यः । सः । श्रुधि । हवम् ॥ ११ ॥

हेइन्द्र तमुत्वा तमेवतां स्तुमइतिशेषः यस्त्वं पुरापूर्वस्मिन्काळे हव्योह्रातव्यःआसिथ वभू-
विथधनलाभार्थं योवायश्चत्वं हिते शत्रुषुनिहितेधनेनिमित्तभूतेसति नूनमद्यापिहव्योह्रातव्यो-
वभूविथ सत्त्वमस्मदीयंहवस्तोत्रंश्रुधि शृणु ॥ ११ ॥

११. इन्द्र, तुम पहले आह्वान के योग्य थे और इस समय शत्रुओं
के बीच रखे हुए धन की प्राप्ति के लिए आहुत होते हो। हम तुम्हें बुलाते
हैं। तुम हमारा आह्वान सुनो।

धीभिर्र्वद्विर्वतोवाजाँइन्द्रश्रवाय्यान् । त्वयाजेष्महितंधनम् ॥ १२ ॥

धीभिः । अर्वतुःभिः । अर्वतः । वाजान् । इन्द्र । श्रवाय्यान् ।
त्वया । जेष्म । हितम् । धनम् ॥ १२ ॥

हेइन्द्र धीभिः स्तुतिभिः तद्विषयाभिःप्रतिनेत्वयाअनुगृहीतावयंअर्वद्विस्मदीयैरश्वैः
अर्वतः शत्रुसंबन्धिनोश्वानश्रवाय्यान् श्रवणीयान् प्रशस्यान्वाजान् अचात्तित्वं हितंशत्रुषुनि-
हितंधनं जेष्म त्वदनुग्रहान्जयेम ॥ १२ ॥

१२. इन्द्र, हमारे स्तोत्र को सुनकर तुम्हारे प्रसन्न होने पर तुम्हारी
कृपा से हम अश्वों के द्वारा शत्रुओं के अश्व, उत्कृष्ट अश्व और गूढ़ धन
को जीतने में समर्थ हों।

अभूः । ऊँ इति । वीर । गिर्वणः । महान् । इन्द्र । धने । हिते ।
भरे । वितन्तसाय्यः ॥ १३ ॥

अभूः । ऊँ इति । वीर । गिर्वणः । महान् । इन्द्र । धने । हिते ।
भरे । वितन्तसाय्यः ॥ १३ ॥

हेवीर विविधैरयितःशत्रूणां हेगिर्वणोमीभिर्वननीयेन्द्र हितेशत्रुषुनिहितेधनेनिमित्तभू-
तेसति महानप्रवृत्तस्त्वं भरेसंग्रामेवितन्तसाय्यः शत्रूणांजेताभूः तंतसइतिधातुःजयार्थःकंडूदौ
पठ्यते तस्मात्क्युपसृष्टादौणादिकःकर्तरिआव्यप्रत्ययः ॥ १३ ॥

१३. धीर और स्तुति-पात्र इन्द्र, तुम शत्रुओं के बीच निहित धन
की प्राप्ति के लिए युद्ध में शत्रुओं को जीतने में समर्थ हुए हो।

यातुतिरमित्रहन्मक्षुजवस्तमासति । तयानोहिनुहीरथम् ॥ १४ ॥

या । ते । उतिः । अमित्रहन् । मक्षुजवःऽतमा । असति । तया ।
नः । हिनुहि । रथम् ॥ १४ ॥

हेअमित्रहन् अमित्राणांशत्रूणांहन्तरिन्द्र तेत्वदीयामक्षुजवस्तमा अतिशयेनशीघ्रजवा
वाकतिर्गतिःअसतिअस्ति तयागत्याग्रेस्माकंरथंहिनुहि मेरय शत्रुजयार्थशीघ्रगमय ॥ १४ ॥

१४. रिपुञ्जय इन्द्र, तुम्हारी गति अतिशय वेग से संयुक्त है। उसी
गति के द्वारा शत्रु की जय करने के लिए हमारा रथ चलाओ।

सरथेनरथीतमोस्माकेनाभियुग्वना । जेषिजिष्णोहितंधनम् ॥ १५ ॥ २३ ॥

सः । रथेन । रथिऽतमः । अस्माकेन । अभिऽयुग्वना । जेषि ।

जिष्णो इति । हितम् । धनम् ॥ १५ ॥ २३ ॥

हेजिष्णो जयशीलेन्द्र रथीतमः अतिशयेनरथीमहारथः सत्त्वं अस्माकेन अस्मदीयेन अभियुग्वना अभियोक्ताशत्रूणामभिप्रविचारथेन हितं शत्रुषु निहितं धनं जेषि अस्मदर्थं जय ॥ १५ ॥

१५. जयशील और रथि-श्रेष्ठ इन्द्र, तुम हमारे शत्रु-विजयी रथ के द्वारा शत्रुओं के द्वारा निहित धन को जीतो।

॥ इतिचतुर्थसप्तमेत्रयोर्विशोवर्गः ॥ २३ ॥

अथषोडशी-

यएकइत्तमुष्टुहिरुष्टीनांविचर्षणिः । पतिर्जज्ञेवृषक्रतुः ॥ १६ ॥

यः । एकः । इत् । तम् । ऊँ इति । स्तुहि । कृष्टीनाम् ।

विऽचर्षणिः । पतिः । जज्ञे । वृषऽक्रतुः ॥ १६ ॥

विचर्षणिर्विशेषेण सर्वस्य दृष्टा वृषक्रतुर्वर्षकर्माय इन्द्रः एक इव एक एव कृष्टीनां प्रजानां पतिरधिपतिर्जज्ञे अजायत नान्यः कश्चित् तयुतमेवेन्द्रहेस्तोतः स्तुहि ॥ १६ ॥

१६. जो सर्वदर्शी और वर्षणशील हैं, जिन्होंने एक-एक मनुष्यों के अधिपति-रूप से जन्म धारण किया है, उन्हीं इन्द्र की स्तुति करो।

अथसप्तदशी-

योगुणतामिदासिथापिरुनीशिवःसर्वा । सत्त्वंनइन्द्रमृळय ॥ १७ ॥

यः । गुणताम् । इत् । आसिथ । आपिः । ऊती । शिवः ।

सर्वा । सः । त्वम् । नः । इन्द्र । मृळय ॥ १७ ॥

हेइन्द्र यत्त्वं ऊतीकृत्या रक्षयाशिवः सुखकरः अतएवसत्तामिवभूतश्चसन् गुणतामिव स्तुवतामस्माकमेव आपिर्वधुरासिथ पुरावभूविथ सतादृशत्त्वं नोस्मान् इदानीं मृळय सुखम् ॥ १७ ॥

१७. इन्द्र, तुम रक्षा के कारण सुखदाता और मित्र हो। हमारी स्तुति पर तुमने प्राचीन समय में बन्धुता प्रकट की थी। इस समय हमें सुखी करो।

अथाष्टादशी-

धिष्ववज्रगभस्त्योरक्षोहत्यायवज्जिवः । सप्तहीष्ठाअग्निस्पृधः ॥ १८ ॥

धिष्व । वज्रम् । गभस्त्योः । रक्षःऽहत्याय । वज्जिऽवः ।

सप्तहीष्ठाः । अग्नि । स्पृधः ॥ १८ ॥

हेवज्जिवः वज्रवज्जिन्द्र गभस्त्योरात्मीययोर्हस्तयोर्वज्रकुलिशंधिष्व धारय किमर्थं रक्षो-
हत्याय रक्षसांहननार्थं धृत्वाच स्पृधःस्पर्धमानाःअभि अभिगंजोरासुरीःसेनाः सप्तहीठाः
अत्यर्थमभिभव ॥ १८ ॥

१८. वज्रधर इन्द्र, तुम राक्षसों के नाश के लिए अपने हाथों में
वज्र धारण करते हो और स्पर्द्धावालों को भली भाँति पराजित करते हो।
प्रत्नंरयीणांयुजंसखायंकीरिचोदनम् । ब्रह्मवाहस्तमंहुवे ॥ १९ ॥

प्रत्नम् । रयीणाम् । युजम् । सखायम् । कीरिःचोदनम् ।
ब्रह्मवाहःस्तमम् । हुवे ॥ १९ ॥

प्रत्नं चिरंतनं सर्वेषामाद्यं रयीणांधनानांयुजं योजयितारं दातारंसखायंमित्रभूतं कीरि-
चोदनं कीरीणांस्तोतृणांचोदयितारं ब्रह्मवाहस्तमं अतिशयेनब्रह्मभिर्मैत्रैर्वहनीयं एवंविधमिन्द्रं
हुवे आह्वयामि ॥ १९ ॥

१९. जो धनद, मित्र, स्तोताओं के उत्साहदाता और मन्त्रों के द्वारा
आह्वान के योग्य हैं, उन्हीं प्राचीन इन्द्र को मैं आह्वान करता हूँ।
सहिविश्वानिपार्थिवाँएकोवसूनिपत्यते । गिर्वणस्तमोअधिगुः॥२०॥२४॥

सः । हि । विश्वानि । पार्थिवा । एकः । वसूनि । पत्यते ।

गिर्वणःस्तमः । अधिगुः ॥ २० ॥ २४ ॥

सहि सखल्विन्द्रः विश्वानिसर्वाणिपार्थिवा पृथिव्यांभवानि वसूनिधनानिएकएवपत्यते
इष्टे नान्यःकश्चित् पत्यतिरैश्वर्यकर्मा कीदृशइन्द्रः गिर्वणस्तमः अतिशयेनगीर्भिःस्तुतिभिःसंभ-
जनीयः अधिगुरधृतगमनः अप्रतिहतगतिरित्यर्थः ॥ २० ॥

२०. जो स्तुति-द्वारा वन्दनीय और अप्रतिहत गति हैं, वही एकमात्र
इन्द्र ही सारे पार्थिव धनों के ऊपर एकाधिपत्य करते हैं।

॥ इतिचतुर्थस्यसप्तमेचतुर्विंशोवर्गः ॥ २४ ॥

अथैकविंशी-

सनोनि॒युद्धिरा॒पृण॒काम॑वा॒जैमिर॒श्वभिः॑ । गोम॑न्दि॒र्गोपते॑धृष॒त् ॥ २१ ॥

सः । नः । नि॒युत्श॒भिः । आ । पृण॒ । काम॑म् । वा॒जैभिः॑ ।

अ॒श्वि॒श॒भिः । गोम॑त्श॒भिः । गो॒ऽप॒ते । धृष॒त् ॥ २१ ॥

हेगोपते गवांपालयितः सत्त्वंनोस्माकंकामंनियुद्धिर्वडवाभिः धृषदधृष्टंदारिद्र्यनाशनसम-
र्थयथाभवतितथाआपृणापूरय यद्वा धृषदितीन्द्रविशेषणं शत्रूणांधर्षकस्त्वमित्यर्थः तथागोम-
द्भिर्वहुभिर्गोभिर्युक्तैःअश्विभिःबहुभिरश्वैरुपैतैर्वाजैरनैश्च अस्मदीयंकाममापूरय ॥ २१ ॥

२१. हे गोओं के अधिपति, तुम बड़वा लोगों के साथ आकर अन्न,
असंख्य अश्वों और धेनुओं से भली भाँति हमारे मनोरथ को पूरा करो।

तद्गो॒गाय॒सुते॒सचा॑पुरु॒हूताय॑सत्त्वे॒ । शं॒यद्भवे॒नशा॒किने॑ ॥ २२ ॥

तत् । वः । गाय । सुते । सचा । पुरुहूताय । सत्त्वे । शम् ।

यत् । गवे । न । शाकिने ॥ २२ ॥

हेस्तोतारोवोयूयंसुतेअभिषुतेसोमेसति पुरुहूतायबहुभिर्यजमानैराहूताय सत्त्वे शत्रू-
णांसादयित्रे धनानांवासनित्रेदात्रेइन्द्राय तवस्तोत्रंसचा सह संहताभूत्वा गायगायत यवस्तोत्रं
शाकिनेशकिमतेइन्द्राय शंसुखकरंभवति गवेनयथागवेयवसंसुखकरं भवति तद्वदित्यर्थः ॥ २२ ॥

२२. स्तोताओं, जैसे घास गौ के लिए सुखावह होती है, वैसे ही
सोमरस के तैयार होने पर इन्द्र का सुखदायक स्तोत्र भी बहुसंख्यक लोगों
के द्वारा वन्दनीय होता है। रिपुञ्जय इन्द्र के पास एकत्र होकर गान करो।

नघा॒वसु॒र्निय॑मते॒दानं॑वाज॒स्यगो॒मन्तः॑ । यत्सी॒मुप॑श्रवा॒द्विरः॑ ॥ २३ ॥

न । घ । वसुः । नि । यमते । दानम् । वाजस्य । गोमन्तः ।

यत् । सीम् । उप । श्रवत् । गिरः ॥ २३ ॥

वसुर्वासयितासइन्द्रः गोमतोबहुभिर्गोभिर्युक्तस्यवाजस्यान्नस्यबलस्यवा दानंप्रदानं नघ
नखलु नियमते नियच्छति उपरतंकरोति यद्यदि सींसर्वतः गिरःअस्मदीयाःस्तुतीः उपश्रवत् उ-
पशृणुयात् स्तोत्रश्रवणेसति सर्वदाददातीत्यर्थः ॥ २३ ॥

२३. गृह-प्रदाता इन्द्र जिस समय हमारा स्तोत्र सुनते हैं, उस समय
वे धेनुओं के साथ अन्न प्रदान करने में विरत नहीं होते।

कु॒वित्स॑स्य॒प्रहि॒व्रजं॑गो॒मन्तं॑दस्यु॒हाग॑मत् । शची॑भिर॒र्पनो॑वरत् ॥ २४ ॥

कुवित्सस्य । प्र । हि । व्रजम् । गोमन्तम् । दस्युहा ।

गमत् । शचीभिः । अर्प । नः । वरत् ॥ २४ ॥

कुवित्सस्य कुविद्बहुशःस्यतिहिनस्तीतिकुवित्सोनामकश्चिदतस्यस्वभूतं गोमन्तं बहुभिर्गोभि-
र्युक्तं व्रजंगोष्ठं दस्युहादस्यूनामुपक्षपयितृणांहन्तेन्द्रः प्रगमत् प्रकर्षेणगच्छति हियस्मादेवंतस्मा-
दशचीभिरात्मीयैः कर्मभिः प्रज्ञाभिर्वा नोस्माकंतागाः अपवरत् निगूढास्ताअपावृणोव ॥ २४ ॥

२४. दस्युओं के घचकर्ता इन्द्र कुवित्स की असंख्य धेनुओंवाली गोशाला
में गये और उन्होंने अपने बुद्धि-बल से हमारे लिए उस निगूढ़ गो-वृन्द
को प्रकट किया।

इमाउत्वाशतक्रतोभिप्रणोनुवृर्गिरः । इन्द्रवत्संनमानरः ॥ २५ ॥ २५ ॥

इमाः । ऊँ इति । त्वा । शतक्रतो इति शतश्रुतः । अभि । प्र ।

नोनुवृः । गिरः । इन्द्र । वत्सम् । न । मानरः ॥ २५ ॥ २५ ॥

हे शतक्रतो बहुविधकर्षक बहुविधप्रज्ञवेन्द्र त्वात्वाभिइमाअस्मदीयागिरः स्तुतयः प्रणो-
नुवृः प्रकर्षेणपुनःपुनर्गच्छन्ति नौतिरत्रगतिकर्मा तत्रदृष्टान्तः—वत्संनमातरः यथापातरोगावो-
गृहेवर्तमानंवत्संशीघ्रमभिगच्छन्ति तद्वत् यद्वास्मदीयावाचस्त्वां अभिनो नुवृः अभितःशब्दयन्ति
स्तुवन्ति यथागावोवत्समभिलक्ष्यहंभारवंकुर्वन्ति तद्वत् ॥ २५ ॥

२५. बहुविध कर्मों के अनुष्ठानता इन्द्र, जैसे गायें बार-बार बछड़ों
के सामने जाती हैं, वैसे ही हमारी ये सारी स्तुतियां बार-बार तुम्हारी
ओर जाती हैं ।

॥ इतिचतुर्थस्यसप्तमेपंचविंशोवर्गः ॥ २५ ॥

दूणाशंसख्यंतवगौरसिवीरगव्यते । अश्वोअश्वायतेभव ॥ २६ ॥

दुःखंशम् । सख्यम् । तव । गौः । असि । वीर । गव्यते ।

अश्वः । अश्वयते । भव ॥ २६ ॥

हेइन्द्र तवत्वदीयंसख्यंसखित्वं दूणाशं दुर्नाशं नाशयितुमशक्यं अतिदृढमित्यर्थः अतो-
हेवीर वीरयितरिन्द्र गव्यतेगामात्मनइच्छतेत्वंगौरसि गवांप्रदाताभवसि उपचारात्कारणैकार्य-
शब्दः तथाअश्वायतेअश्वानात्मनइच्छतेअश्वोभव अश्वप्रदोभवसि ॥ २६ ॥

२६. इन्द्र, तुम्हारे बन्धुत्व का विनाश नहीं होता । वीर, तुम गौ
चाहनेवाले को गौ और घोड़ा चाहनेवाले को घोड़ा देते हो ।

समन्दस्वान्धसोराधसेतन्वामहे । नस्तोतारंनिदेकरः ॥ २७ ॥

सः । मन्दस्व । हि । अन्धसः । राधसे । तन्वा । महे । न ।

स्तोतारम् । निदे । करः ॥ २७ ॥

हेइन्द्र सतादृशस्त्वं अन्धसःसोमस्यपानेनहृष्टया तन्वाआत्मीयेनशरीरेणमन्दस्व मोदस्व
किमर्थं महेमहते राधसेधनार्थं हिपूरणः अपिच त्वदीयंस्तोतारंनिदेनिदकायतस्पवशंनकरः न-
कुर्याः ॥ २७ ॥

२७. इन्द्र, महाघन के लिए प्रदत्त सोमरस का पान करके अपने को
परितृप्त करो । तुम अपने उपासक को निन्दक के हाथ नहीं सौंपते ।

इमा उं त्वासु ते सु ते न क्षन्ते गिर्वणो गिरः । वत्संगावो न धेनवः ॥ २८ ॥

इमाः । उं इति । त्वा । सु ते सु ते । न क्षन्ते । गिर्वणः ।

गिरः । वत्सम् । गावः । न । धेनवः ॥ २८ ॥

हे गिर्वणो गीर्भिर्वननीयेन्द्र सु ते सु ते सोमेभिषु तेभिषु ते सति इमा अस्मदीया गिरः स्तुतयः त्वा त्वां न क्षन्ते व्यामुवन्ति धेनवो दोग्ध्यः गावो न गाव इव वत्सं ता यथाशीघ्रं वत्सं व्यामुवन्ति तद्वदुपूरणः ॥ २८ ॥

२८. स्तुति द्वारा वन्दनीय इन्द्र, जंसे दूध देनेवाली गायें बछड़ों के पास जाती हैं, वैसे ही बार-बार सोमरस के अभिषुत होने पर हमारी ये स्तुतियां, बड़े वेग से, तुम्हारी ओर जाती हैं।

पुरुतमं पुरुणांस्तोतृणां विवाचि । वाजैर्भिर्वाजयताम् ॥ २९ ॥

पुरुतमम् । पुरुणाम् । स्तोतृणाम् । विवाचि । वाजैर्भिः ।

वाजयताम् ॥ २९ ॥

हे इन्द्र पुरुतमं पुरुणां बहूनां शत्रूणां तर्मायितारं ग्लपयितारं त्वां पुरुणां बहूनां स्तोतृणां अस्माकं स्तुतिः प्रामोत्वितिशेषः कीदृशानां विवाचिविविधाः स्तुतश्चात्मिकावाचः यस्मिन् यज्ञे तस्मिन् वाजैर्भिर्वाजैर्हविर्लक्षणैरन्वैर्वाजयतां वाजवन्तं वेगवन्तं बलवन्तं वा त्वां कुर्वताम् ॥ २९ ॥

२९. यज्ञ-मण्डप में हव्यरूप अन्न के साथ दिये गये असंख्य स्तोताओं के स्तोत्र, असंख्य शत्रुओं के नाशक तुम्हें, बलशाली करें।

अस्माकं मिन्द्र भूतु ते स्तोमो वाहिष्ठो अन्तमः । अस्मान् राये महे हिनु ॥ ३० ॥

अस्माकम् । इन्द्र । भूतु । ते । स्तोमः । वाहिष्ठः । अन्तमः ।

अस्मान् । राये । महे । हिनु ॥ ३० ॥

हे इन्द्र वाहिष्ठो वोढूतमः अस्माकं स्तोम स्तोत्र ते तव अन्तमः अन्तिकतमो भूतु भवतु त्वंचास्मान् महेमहते राये धनाय हिनु मे रय ॥ ३० ॥

३०. इन्द्र, अतीव उन्नति-कारक हमारे स्तोत्र तुम्हारे पास जायें। हमें, महाधन की प्राप्ति के लिए, प्रेरित करो।

अथैकविंशी-

अधिबुः पणीनां वर्षिष्ठे मूर्धन् अस्थात् । उरुः कक्षो न गाङ्ग्यः ॥ ३१ ॥

अधि । बुः । पणीनाम् । वर्षिष्ठे । मूर्धन् । अस्थात् । उरुः ।

कक्षः । न । गाङ्ग्यः ॥ ३१ ॥

बृबुर्नामपणीनां तक्षा तत्सकाशात्तन्धनोभरद्वाजः तदीयं दानमनेन वृचेनास्तौ एतच्च म-
नुनास्मर्यते—भरद्वाजः क्षुधार्तस्तु सपुत्रो निर्जने वने । बह्वीर्गाः प्रतिजग्राह बृबोस्तक्ष्णो महायश इति ॥
पणनात्पणयो वणिजः एतत्संज्ञा असुरावा तेषां तक्षा बृबुः वर्षिष्ठे मूर्धनमूर्धनि मूर्धवदुच्छ्रिते स्थले अर्ध-
स्थाव अधिष्ठितो भूव गांग्यः गंगायाः कूले उच्यते भवः कक्षोन कक्ष इव उरुविस्तीर्णः स न जातिवो-
हीनो विदावृत्वा वत्सर्वत्र श्रेष्ठो भवतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥

३१. गङ्गा के ऊँचे तटों की तरह प्राणियों के बीच ऊँचे स्थान पर
बृबु ने अधिष्ठान किया था ।

यस्य वा योरिव द्रवद्भद्रा रातिः सहस्रिणी । सद्यो दानाय मंहते ॥ ३२ ॥

यस्य । वायोः इव । द्रवत् । भद्रा । रातिः । सहस्रिणी ।
सद्यः । दानाय । मंहते ॥ ३२ ॥

वायोरिव द्रवदक्षिप्रगामिनो यस्य बृबोः भद्रा कल्याणी सहस्रिणी सहस्रसंख्यायुक्ता राति-
र्दानं सद्यः स्तुतिसमये एव दानाय दानकामाय याचमानाय मह्यं मंहते अपेक्षितं धनं ददाति तंबूबुभि-
ति उत्तरस्याष्टचि संबन्धः ॥ ३२ ॥

३२. मैं धनार्थी हूँ । बृबु ने मुझे वायु-वेग के समान बढान्यता के
साथ एक हजार गायें तुरत दी थीं ।

तत्सुनो विश्वे अर्य आसदा गृणन्ति कारवः ।

बृबुं सहस्रदातं मसूरिं सहस्रसातं मम् ॥ ३३ ॥ ३३ ॥

तत् । सु । नः । विश्वे । अर्यः । आ । सदा । गृणन्ति । कारवः ।

बृबुम् । सहस्रदातं मम् । सूरिम् । सहस्रसातं मम् ॥ ३३ ॥ २६ ॥

तत्तंबूबुनोऽस्मदीयाः विश्वे सर्वे अर्यः स्तुतीनामोरयितारः कारवः स्तोतारः सुसुषु आगृणन्ति
अभिगृणन्ति अभिष्टुवन्ति कीदृशं सहस्रदातं मं अतिशयेन सहस्रसंख्यस्य धनस्य दातारं सूरिं प्राप्तं
पद्मा मेरयितारं सहस्रसातं मं अतिशयेन सहस्रसंख्यस्य स्तोत्रस्य धनस्य वासं भक्तारं ॥ ३३ ॥

३३. हम सब लोग स्तुति करके हजार गायें देनेवाले, विद्वान् और
हजारों स्तोत्रों के पात्र उन्हीं बृबु की सदा प्रशंसा करते हैं ।

॥ इति चतुर्थस्य सप्तमेषाद्विंशोऽवर्गः ॥ २६ ॥

त्वामिद्धीति चतुर्दशैव तृतीयं सूक्तं बृहस्पतिपुत्रस्य शंभोरार्षमैन्द्रं प्रथमा तृतीया च अयुजो-
बृहस्पः द्वितीया चतुर्थ्या चायुजः सतो बृहस्पः तथा चानुकान्तं—त्वामिद्धिषल्लनामा गाथमिवि । सू-

कविनियोगोलैंगिकः यदिज्योतिष्टोमोबृहत्पृष्ठः स्यात्तदानीं निष्केवल्यस्य आद्यः प्रगाथः स्तोत्रियः
सूत्रितं च—यथुवै नृहत्त्वामिद्धि हवामह इति । महाव्रतेऽपि निष्केवल्ये अयं प्रगाथः शंसनीयः तथैव पंच-
ममारण्यके सूत्रितं—त्वामिद्धि हवामहे त्वं हे हि चरेव इति बृहत् स्तोत्रियानुरूपाविति ।

तत्र प्रथमा—

त्वामिद्धि हवांमहे सातावाजस्य कारवः ।

त्वां वृत्रेऽर्ष्विन्द्र सत्पतिं नरस्त्वां काष्ठां स्तवतः ॥ १ ॥

त्वाम् । इत् । हि । हवांमहे । साता । वाजस्य । कारवः ।

त्वाम् । वृत्रेषु । इन्द्र । सत्पतिम् । नरः । त्वाम् ।

काष्ठां । अर्चतः ॥ १ ॥

कारवः स्तोतारो वयं वाजस्यान्त्यस्य सातासातौ संभजने निमित्तभूते सति हे इन्द्र त्वामिद्धि
त्वामेव हवामहे स्तुतिभिराह्वयामः हे इन्द्र सत्पतिं सतां पालयितारं श्रेष्ठं त्वानरः अन्येऽपि मनुष्याः
वृत्रेष्वावरकेषु शत्रुषु सत्सु हवंते आह्वयन्ति तज्जयार्थं अपि च अर्चतोऽश्वस्य संबन्धिनोषु काष्ठांस्तु
यत्राश्वः क्रान्त्वा तिष्ठति तासु काष्ठासु संग्रामेषु युद्धकामाश्च त्वामेवाह्वयन्ति अतो वयं त्वामेवाह्वयाम-
इत्यर्थः ॥ १ ॥

१. हम स्तोता हैं । अन्न-प्राप्ति के लिए तुम्हें बुलाते हैं । तुम साघुओं
के रक्षक हो; इसलिए अश्वों से युक्त संग्राम में शत्रुओं को जीतने के लिए
वे तुम्हें ही बुलाते हैं ।

सत्त्वं नश्चित्रवज्रहस्तधृष्णुयामहः स्तवानो अद्रिवः ।

गामर्श्वं रथमिन्द्र संकिरसत्रावाजं न जिग्युषे ॥ २ ॥

सः । त्वम् । नः । चित्र । वज्रहस्त । धृष्णुः । यामहः ।

स्तवानः । अद्रिवः । गाम् । अश्वम् । रथम् । इन्द्र ।

सम् । किर । सत्रा । वाजम् । न । जिग्युषे ॥ २ ॥

हे चित्र चायनीय वज्रहस्त वज्रवाहो अद्रिवः वज्रवन् यद्वा आदृणात्यन्तेनेत्येद्विरशनिः
तद्वन् एवंभूत इन्द्र धृष्णुयाधृष्णुः शत्रूणां धर्ययिता महो महान्सतादृशं स्त्वं स्तवानोऽस्माभिः स्तु-
यमानः सन् गार्थ्यं रथवाहनमश्वं च संकिर सम्यक् प्रयच्छ जिग्युषे जितवते पुरुषाय भोगार्थं
सत्रामहम्भूतं वाजं न अन्नमिव यथा शत्रून् जितवते भोगार्थं बह्वन्नं प्रयच्छसितद्वन् ॥ २ ॥

२. विचित्र-वज्र-पाणि वज्री, जैसे तुम युद्ध में विजयी पुरुष को यथेष्ट
अन्न देते हो, वैसे ही तुम हमारे स्तव से प्रसन्न होकर हमें यथेष्ट गो और
रथ बहन करने में पटु अश्व दो; तुम शत्रु-नाशक और प्रतापी हो ।

महावतेनिष्केवल्येयःसत्राहेत्यादिसूक्तशेषःशंसनीयः सून्यतेहि—यःसत्राहाविचर्षणिरि-
तिशेषोऽयंतेअस्तुहयंतइतिसूक्तेइति । चातुर्विंशिकेहनिमाध्यंदिनसवनेयःसत्राहेतिप्रगाथोवैक-
ल्पिकोनुरूपः सूत्रितंच—यःसत्राहाविचर्षणिःस्वादोरित्याविषूवतइति ।

प्रगाथेप्रथमासूक्तेतृतीया—

यःसत्राहाविचर्षणिरिन्द्रंतंहूमहेवयम् ।

सहस्रमुष्कतुविनृम्णसत्पतेभवासमत्सुनोवृधे ॥ ३ ॥

यः ॥ सत्राहा । विचर्षणिः । इन्द्रम् । तम् । हूमहे ॥ वयम् ।

सहस्रमुष्क । तुविनृम्ण । सत्पते ॥ भव । समत्सु ।

नः । वृधे ॥ ३ ॥

यः इन्द्रःसत्राहा महतांशत्रूणांहन्ता विचर्षणिविशेषेणसर्वस्यद्रष्टा तमिन्द्रंवयंहूमहे स्तुतिप-
देराह्वयामः उत्तरार्धःप्रत्यक्षकृतः हेसहस्रमुष्कः सहस्रशेफ यांकांचस्त्रियंसंभवन्निन्द्रः भोग्यो-
लुपतया स्वशरीरेपर्वणिपर्वणिशेफानससर्जेतिकौपीतकिभिराम्नातं तदभिप्रायेणेदंसंबोधनं हेतु-
विनृम्ण बहुधन सत्पते सतांपालयितरिन्द्र समत्सुसंग्रामेषु नोस्माकंवृधेवर्धनायभव ॥ ३ ॥

३. जो प्रबल शत्रुओं के निधन-कर्त्ता और सर्वदर्शी हैं, उन्हीं इन्द्र को हम बुलाते हैं। सहस्र-शेफ, अतुलघन-सम्पन्न और सत्पालक इन्द्र, रण-स्थल में तम हमें समृद्धि दो।

बाधसेजनान्वृषभेवमन्युनाघृषौमीह्नेऋचीषम् ।

अस्माकिंबोध्यवितामहाधनेतनूष्वप्सुसूर्ये ॥ ४ ॥

बाधसे । जनान् । वृषभाइव । मन्युना । घृषौ । मीह्ने । ऋचीषम् ।
अस्माकम् । बोधि । अविता । महाधने । तनूषु । अप्सु । सूर्ये ॥ ४ ॥

हेऋचीषम ऋचासम ऋक्यादृशंरूपंप्रतिपादयतितादृग्रूपेन्द्र घृषौशत्रूणांघर्षकेबाधकेमी-
ह्नेसंग्रामेजनान् अस्मदीयान्शत्रून् वृषभेव वृषभेणैव बलवतामन्युनाक्रोधेनबाधसे बाधस्वं तथा
महाधने महतोधनस्यनिमित्तभूतेसंग्रामेच अस्माकमवितारक्षिताबोधि बुध्यस्व रक्षित्वेनात्मा-
नंजानीहि रक्षकोभवेतियावत् किमर्थं तनूषुतनयेषुअप्सुदकेषुसूर्येचलब्धव्येषुसत्सु एतेषांलाभा-
र्थंसूर्यस्यालाभसंदर्शनंतदर्थमित्यर्थः ॥ ४ ॥

४. इन्द्र, जैसा ऋचा ये वर्णन मिलता है, वैसा ही तुम्हारा रूप है।

तुम तुमुल युद्ध में, वृषभ की तरह, अत्यन्त क्रोध के साथ हमारे शत्रुओं पर आक्रमण करो। जिससे हम सन्तति, जल और सूर्य का दर्शन (अथवा बहुत समय तक भोग) कर सकें, उसके लिए तुम रण-भूमि में हमारे रक्षक बनो।

चातुर्विंशिकेहनिमाध्यंदिनसवनेब्राह्मणाच्छंसिनःइन्द्रज्येष्ठंनआभरेतिप्रगाथैकल्पिकोनु-
रूपः सूत्रितंच—इन्द्रज्येष्ठंनआभरात्वासहस्रमाशतमिति ।

तत्रप्रथमासूक्तेपंचमी—

इन्द्रज्येष्ठंनआभरँओजिष्ठंपपुरिश्रवः ।

येनेमेचित्रवज्रहस्तरोदसीओभेसुशिप्रप्राः ॥ ५ ॥ २७ ॥

इन्द्र । ज्येष्ठम् । नः । आ । भर । ओजिष्ठम् । पपुरि । श्रवः । येन ।

इमे इति । चित्र । वज्रहस्त । रोदसी इति । आ । उभे इति ।

सुशिप्र । प्राः ॥ ५ ॥

हेइन्द्र ज्येष्ठंनशस्यतमं ओजिष्ठंओजस्वितमं अतिशयेनबलकरं पपुरिपूरकंश्रवोच्चंनोस्म-
भ्यंआभर आहर प्रयच्छ हेचित्र चायनीय वज्रहस्त वज्रबाहो हेसुशिप्र शोभनहनुक एवंभूत
हेइन्द्र येनानेनइमेपरिदृश्यमानेउभेरोदसीद्यावापृथिव्यौआपाः आपूरयसि तदन्नमाभरेत्यन्व-
यः ॥ ५ ॥

५. शोभन हनु (केहुँनी) वाले और अद्भुत-वज्रपाणि इन्द्र, जिस
अन्न से तुम स्वर्ग और पृथ्वी का पोषण करते हो, हमारे पास वही
प्रकृष्टतम, अत्यन्त बल-वर्द्धक और पुष्टिसाधक अन्न ले आओ ।

॥ इतिचतुर्थस्यसप्तमेसप्तविंशोवर्गः ॥ २७ ॥

त्वामुग्रमवंसेचर्षणीसहंराजंदेवेषुहूमहे ।

विश्वासुनोविथुरापिब्डनावसोमित्रान्सुषहान्कृधि ॥ ६ ॥

त्वाम् । उग्रम् । अवसे । चर्षणिःसहम् । राजन् । देवेषु । हूमहे । विश्वा । सु ।

नः । विथुरा । पिब्डना । वसो इति । मित्रान् । सुषहान् । कृधि ॥ ६ ॥

हेराजन् राजमानेन्द्र देवेषुदेवानामध्ये उग्रमुदूर्णबलं चर्षणीसहं चर्षणीनांशत्रुभूतानां
प्रजानामभिभवितारंत्वां अवसेरक्षणाय हूमहे आह्वयामः त्वंविश्वा सर्वाणि पिब्डना पिब्ड-
नानि रक्षांसि पिहितं अव्यक्तंशब्दयन्तइतिपिब्डनानि पृषोदरादिः तानि सु सुष्ठु विथुरा व्य-
थितानि बाधितानि कुरु हेवसो वासकेन्द्र नोस्मदीयानमित्रान्शत्रूंश्च सुषहान्सुखेनाभिभ-
वितुंशक्यान्कृधि कुरु ॥ ६ ॥

६. दीप्तिशाली इन्द्र, तुम हमारी रक्षा करोगे; इसलिए तुम्हें हम
बुलाते हैं। तुम देवों में सबसे बली और शत्रु-जयी हो। गृहदाता इन्द्र,
तुम समस्त राक्षसों को अलग करो और हमें शत्रुओं के ऊपर विजय दो।

अथसप्तमी—

यादिन्द्रनाहुषीष्वौओजोनृम्णंचकृष्टिषु ।

यद्वापञ्चक्षितीनांद्युम्नमाभरसत्राविश्वानिपौस्था ॥ ७ ॥

यत् । इन्द्र । नाहुषीषु । आ । ओजः । नृम्णम् । च । कृष्टिषु । यत् । वा । पञ्च । क्षितीनाम् । द्युम्नम् । आ । भर । सत्रा । विश्वानि । पौस्था ॥ ७ ॥

हेइन्द्र नाहुषीषु नहुषइतिमनुष्यनाम तत्संबन्धिनीपुकृष्टिषुप्रजासु आकारःसमुच्चये य-
च्चओजोबलनृम्णंधनंचविद्यते यद्वा यच्चपंचपंचानांक्षितीनां निषादपंचमाश्रितारोवर्णाःपंचक्षि-
तयः तेषांस्वरूपं द्युम्नंद्योतमानमन्नं तत्सर्वमस्मभ्यंआभराहर प्रयच्छ तथासत्रामहान्तिविश्वा-
निसर्वाणिपौस्यानिबलानिचास्मभ्यंआहर ॥ ७ ॥

७. इन्द्र, मनुष्यों में जो कुछ बल और धन है और पाँचों वर्णों में जो अन्न है, सो सब सारे महान् बल के साथ, हमें दो।

अथाष्टमी—

यद्वातृक्षौमघवन्दुहावाजनेयत्पूरौकच्चवृष्णयम् ।

अस्मभ्यंतद्विरीहिसन्नुषाद्येमित्रान्पृतुस्तुतुर्वणे ॥ ८ ॥

यत् । वा । तृक्षौ । मघ इवन् । दुक्षौ । आ । जने । यत् । पूरौ । कत् । च । वृष्णयम् । अस्मभ्यम् । तत् । विरीहि । सम् । दुक्षौ । अमित्रान् । पृतुस्तु । तुर्वणे ॥ ८ ॥

हेमघवन् धनवन्निन्द्र तृक्षौएतत्संज्ञेराजनि यद्वा यच्चबलंविद्यतेदुहावाद्रक्षौच एतत्संज्ञे
चजनेयद्वलमस्ति पूरौएतत्संज्ञेनृपेचयत्कच्चयत्किंचनवृष्णयंवीर्यंविद्यते तत्सर्वमस्मभ्यंस्त्वोद्विष्यः
सम्यग्विरीहि प्रयच्छ कदा नृषहेनृभिर्योद्धृभिःसोढव्येयुद्धेप्रवृत्ते किमर्थं पृतुस्तुतनासुसंग्रामेषु
अमित्रान्शत्रून्तुर्वणेतुर्वितुंहिसितुं ॥ ८ ॥

८. ऐश्वर्यशाली इन्द्र, शत्रुओं के साथ युद्ध प्रारम्भ होने पर हम उन्हें युद्ध में जीत सकें, इसके लिए तुम हमें तक्षु, द्राह्य और पुरु का सारा बल दे देना।

चातुर्वैशिकेहनिनिष्केवल्येइन्द्रत्रिधात्विवैरूपस्यसामप्रगाथःशंसनीयः सुवितंच-इन्द्रत्रिधातुशरणंत्वमिन्द्रप्रतूर्तिष्विति ।

तत्रप्रथमासूक्तेनषमी—

इन्द्रंत्रिधातुंशरणंत्रिवरुथंस्वस्तिमत् ।

छर्दिर्यच्छमघवंअश्वमसंचयावयादिद्युमेभ्यः ॥ ९ ॥

इन्द्रं । त्रिधातुं । शरणम् । त्रिद्वस्तुथम् । स्वस्तिमत् ।

छर्दिः । यच्छ । मघवतुभ्यः । च । मक्षम् । च । यवय । दियुम् ।

एभ्यः ॥ ९ ॥

हे इन्द्र त्रिधातु त्रिपकारं त्रिभूमिकं त्रिवस्तुथं त्रयाणां शीतातपवर्षाणां वारकं स्वस्तिमत् अविनाशयुक्तं छर्दिः छर्दिष्मत् आच्छादनयुक्तं एवं गुणविशिष्टं शरणं गृहं मघव इत्यश्वमघं हविर्लक्षणं धनं तद्वद्वाश्वास्मदीयेभ्यः मक्षं भरद्वाजाय च यच्छ देहि अपि च एभ्यः सकाशात् दियुं शत्रुप्रेरितं प्रद्योतमानमायुधं यवय पृथक्कुरु ॥ ९ ॥

९. इन्द्र, हव्यरूप धन से युक्त मनुष्यों को और मुझे एक ऐसा घर दो, जो लकड़ी, ईंट और पत्थर का बना हुआ हो और जिसमें शीत, ताप और घोष न सतावें तथा जो घर समृद्ध और आच्छादक हो। शत्रुओं के सारे दीप्तियुक्त आयुधों को दूर करो।

ये गव्यतामनं सा शत्रुमादभुरभिप्रघ्नन्ति धृष्णुया ।

अधस्मानो मघवन्निन्द्रगिर्वणस्तनूपा अन्तमो भव ॥ १० ॥ २८ ॥

ये । गव्यता । मनसा । शत्रुम् । आदभुः । अभिप्रघ्नन्ति । धृष्णुया ।

अध । स्म । नः । मघवन् । इन्द्र । गिर्वणः । तनूपाः । अन्तमः ।

भव ॥ १० ॥ २८ ॥

ये जनाः गव्यताशत्रूणां गा इच्छतामनसा युक्ताः सन्तः शत्रुं शातयितारं वैरिणं आदभुरभिं सिधुः ये च धृष्णुया धृष्णवः धृष्टाः सन्तः अस्मानभिलक्ष्य प्रघ्नन्ति प्रकर्षेण हिंसन्ति हेमघवन धनवन् गिर्वणो गिरांसंभकरिन्द्र अधस्म अस्मिन्काले तेभ्यः सकाशादनोस्माकं तनूपाः तनूनां शरीराणां रक्षिता सन् अन्तमः अन्तिकतमो भव ॥ १० ॥

१०. ऐश्वर्यशाली इन्द्र, जिन्होंने हमारी गायें अपहृत करने के लिए हमारे ऊपर शत्रुवत् आक्रमण किया था अथवा जिन्होंने धृष्टता के साथ हमें उत्पीड़ित किया था, उनसे (हमारे स्तोत्रों से प्रसन्न होकर) हमारी रक्षा करने के लिए हमारे पास आओ।

॥ इति चतुर्थस्य सप्तमेष्टाविंशोवर्गः ॥ २८ ॥

अथैकादशी—

अधस्मानो वृधे भवेन्द्रं नायमवायुधि ।

यदन्तरिक्षे पतयन्ति पर्णिनो दिद्यवस्तिग्ममूर्धानः ॥ ११ ॥

अध । स्म । नः । वृधे । भव । इन्द्र । नायम् । अव । युधि ।

यत् । अन्तरिक्षे । पतयन्ति । पर्णिनः । दिद्यवः । तिग्ममूर्धानः ॥ ११ ॥

हेइन्द्र अधस्मत्तदानींनोस्माकंवृधेवर्धनायभव अपिचनायंयोस्माकंनयोनेतायुधियुद्धे त-
मपिअवरक्ष तदेत्युक्तंकदेत्यतआह पाणिनः पक्षवन्तः तिग्ममूर्धानस्तीक्ष्णास्याः दिद्यवोदीप्ताःजा-
याः यद्यदाअन्तरिक्षेभ्योऽग्निपतयन्तिशत्रुभिर्विसृष्टाःपतन्ति तदानींवृधेभवेत्यन्वयः ॥ ११ ॥

११- इन्द्र, इस समय हमें धन दो। जिस समय पक्ष-युक्त, तीक्ष्णाग्र
और दीप्त शत्रुओं के वाण आकाश से गिरते हैं, उस समय जो हमारी
रक्षा करते हैं, उनकी रक्षा तुम समर-भूमि में करना।

यत्र शूरांसस्तन्वोवितन्वतेप्रियाशर्मपितृणाम् ।

अधस्मायच्छतन्वेतनेचछर्दिर्चित्तंयावयद्वेषः ॥ १२ ॥

यत्र । शूरांसः । तन्वः । वि॒स्तन्वते । प्रिया । शर्म । पि॒तृणाम् । अर्ध ।
स्म । य॒च्छ । तन्वे । तने । च । छर्दिः । अ॒चित्तम् । य॒वय॑ । द्वेषः ॥ १२ ॥

यत्र यस्मिन्काले शूरांसःशूराः शौर्यवन्तोयोद्धारः तन्वः स्वकीयानिशरीराणिवितन्वते
विस्तारयन्ति स्वामिनोजयायशत्रूणांपुरतोदर्शयन्ति तथायस्मिन्कालेप्रियाप्रियाणि शर्मशर्मा-
णि स्थानानि पितृणांजनकानांसंबन्धीनि तैरर्जितानीतियावद एतानिचवितन्वते शत्रूणांपुरस्ता-
द्विस्तारयन्ति परित्यजन्तीतियावद अधस्मअस्मिन्कालेतन्वेशरीरायतनेतनयायच छर्दिः
छादनंआयुधानानिवारकंकवचं अचित्तं शत्रुभिरज्ञातं यथाभवतितथायच्छ प्रयच्छ शत्रुज्ञाना-
त्पूर्वमेवदेहोत्पथःअपिचद्वेषोद्वेष्टुश्शत्रुनयावय तेभ्योवियोजय ॥ १२ ॥

१२- शत्रुओं के सामने जिस समय वीर लोग अपनी देह को दिखाते
और पेतूक स्यानों का परित्याग करते हैं, उस समय तुम हमें और हमारी
सन्तानों को शरीर-रक्षा के लिए, गुप्त रूप से, कवच देना और शत्रुओं
को बुर करना।

यदिन्द्रसर्गेअर्वतश्चोदयासेमहाधने ।

असमनेअध्वनिवृजिनेपथिश्येनाइवश्रवस्यतः ॥ १३ ॥

यत् । इन्द्र । सर्गे । अर्वतः । चो॒दया॑से । म॒हा॒ध॒ने । अ॒स॒म॒ने ।

अध्व॑नि । वृ॒जि॒ने । प॒थि । श्ये॒ना॒इ॒व । श्र॒व॒स्य॒तः ॥ १३ ॥

हेइन्द्र महाधनेजेतव्यस्यमहतोधनस्यनिमित्तेमद्वितिसंग्रामेसर्गेउद्योगेसति असमनेविषमे
अध्वनिमार्गेअर्वतोस्मदीयानश्वान् यद्यदाचोदयासे प्रेरयसि वृजिनेकुटिलेपथिमार्गेअन्तरिक्ष-
लक्षणेश्रवस्यतः श्रवःअन्मामिषरूपंआत्मनइच्छतः श्येनाइवयथाआमिषार्धिनःश्येनाःअ-
न्तरिक्षेशीघ्रंगच्छन्ति तथास्मदीयानश्वान्यदात्वंशीघ्रंगमयसि तदानीमस्माकंतन्वेतनयायच छ-
र्दिर्यच्छेतिपूर्वस्याघचिसंबन्धः ॥ १३ ॥

१३. महायुद्ध का समारोह हो? पर तुम विकट मार्ग से हमारे अश्वों को, कुटिल प्रान्त से जानेवाले, द्रुतगति और आमिषार्थी श्येन की तरह, भेजना।

सिन्धूरिवप्रवणआशुयायतोयद्विलोशमनुष्वणि ।

आयेवयोनवर्तत्यामिषिगृभीताबाह्वोर्गवि ॥ १४ ॥ २९ ॥

सिन्धून्इव । प्रवणे । आशुया । यतः । यदि । क्लोशम् । अनु ।

स्वनिः । आ । ये । वयः । न । वर्तति । आमिषि । गृभीताः ।

बाह्वोः । गवि ॥ १४ ॥ २९ ॥

उक्तस्यैवार्थस्य अतिशयप्रतिपादनार्थं प्रवणे निम्नदेशे सिन्धूनिव स्यन्दमानानदीरिव आशुया आशुशीघ्रमतोगच्छतोऽश्वान् हेइन्द्र यदिचोदयासे प्रेरयसि कदाक्लोशमनुक्लोशमिति भयनाम भयमनुलक्ष्यस्वनिस्वने आक्लोशे सति कीदृशास्तेऽश्वाः बाह्वोर्बाहुमूलयोगृभीताः कक्ष्याबद्धायेऽश्वाः गविगोरूपे धने जेतव्ये सति आवर्ततति पुनः पुनरावर्तन्ते आमिषि आमिषे मांसि ग्रहीतव्ये सति वयोन यथाशयेनादयः पक्षिणः पुनः पुनरावर्तन्ते तद्वत् एवं भूतान् श्वान् भयेन क्रोशे सतियदात्तप्रेरयसि तदानीमस्मदीयेभ्यः छर्दिः प्रयच्छेति संबन्धः यद्यपि क्रमेण युद्धे प्रसक्तिर्नास्ति तथापि राजपुरोहितत्वेन राजकीयानां पुरुषाणां जयः प्राथम्यत इति न कश्चिद्विरोधः ॥ १४ ॥

१४. यद्यपि डर के मारे घोड़े जोर से हिनहिनाते हैं, तथापि निम्न-गामिनी नदियों की तरह, वे ही वेगगामी और दृढ़संयत घोड़े, आमिषार्थी पक्षियों की तरह, धेनु-प्राप्ति के लिए, प्रवृत्त संग्राम में, बार-बार दाढ़ते हैं।

॥ इति चतुर्थस्य सप्तमेऽङ्केऽश्वोऽवर्गः ॥ २९ ॥

स्वादुरिति एकविंशद्वचं चतुर्थसूक्तं भरद्वाजपुत्रस्य गर्गस्यार्थं प्रस्तोक इन्वित्येषा त्रिष्टुप् दशाश्वानित्यनुष्टुप् दशरथानिति गायत्री महिराध इति द्विपदाव्येकादशका युजानो हरित इत्येषा बृहती दिवस्पृथिव्या इति जगती शिष्टा त्रिष्टुभः आदितः पंचानां सोमो देवता अगव्युतिक्षेत्रमित्यर्धचंपथमपादे देवा उत्तरस्य भूमिः तृतीयस्य बृहस्पतिः चतुर्थस्यैन्द्रः प्रस्तोक इत्याद्याश्चतस्रः संजयपुत्रस्य राक्षोदानस्तुतिरूपत्वात् तदेव ताकाः वनस्पतेर्वीड्ग इत्ययं तृचोरथदेवत्यः उपश्वासयेति तृचोर्दुंभ्रिदेवत्यः समश्वपणा इत्यर्धचंपैन्द्रः शिष्टा इन्द्रदेवताकाः तथा चानुक्रान्तं—स्वादुरेकार्तिशद्वर्गः पंचादौ सौम्योगव्यूत्यर्धचोर्लिंगोक्तदेवतः प्रस्तोक इति त्रिष्टुबनुष्टुप गायत्री द्विपदा सार्ज्यस्य प्रस्तोकस्य दानस्तुतिः परौ तृचोरथदुंभ्रिदेवत्या वैन्द्रोन्त्योर्धचोर्युजानो बृहती दिवस्पृथिव्या जगतीति । आग्निमारुते आदितश्चतस्रः शंसनीयाः स्तुतिं च—स्वादुष्किलायमिति चतस्रो मध्ये चाह्वानमिति ।

तत्रप्रथमा—

स्वा॒दुष्किला॒यंमधु॑मौ॒ताय॑ती॒व्रः॒किला॒यंरस॑वौ॒ताय॑म् ।

उ॒तोन्व॑स्य॒पपि॑वाँस॒मिन्द्रं॑न॒कश्च॑नस॒हत॑आ॒हवे॑षु ॥ १ ॥

स्वा॒दुः । कि॒ल । अ॒यम् । मधु॑मान् । उ॒त । अ॒यम् । ती॒व्रः ।

कि॒ल । अ॒यम् । रस॑वान् । उ॒त । अ॒यम् । उ॒तो इति॑ । नु । अ॒स्य ।

प॒पि॒ऽवांस॑म् । इन्द्रं॑ । न । कः । च॒न । स॒हते॑ । आ॒ह॒वे॑षु ॥ १ ॥

अयं अभिषुतः सोमः स्वादुरास्वादनीयः किल भवति उतापिच मधुमानमाधुर्यवांश्चायं सोमो भवति तथायं सोमः तीव्रः किल मदोत्पादने तोक्ष्णः खलु भवति उतापिच अयं सोमो रसवान् सारवांश्च भवति अनेन वाक्यचतुष्टयेन सोमस्य माधुर्यातिशयत्वं च प्रतिपादितं उतो अपिच अस्य सोमस्य द्वितीयार्थे षष्ठी इमं सोमं पपिवांसं पीतवन्तमिन्द्रं आहवेषु संग्रामेषु न कश्चन कोपि सहते अभिभवति नु इति पूरकः ॥ १ ॥

१. यह अभिषुत सोम सुस्वादु, मधुर, तीव्र और रसवान है। इसका इन्द्र पान कर लेते हैं, तब संग्राम में उनके सामने कोई नहीं ठहर सकता।

अथद्वितीया—

अ॒यंस्वा॒दुरि॒हमा॑दि॒ष्ठआ॒स॒यस्ये॑न्द्रो॒वृत्र॑ह॒त्ये॒ममा॑द ।

पु॒रू॒णि॒यश्च्यौ॒त्नाश॑म्ब॒रस्य॑वि॒न॒वति॑न॒वच॑दे॒ह्यो॒रंह॑न् ॥ २ ॥

अ॒यम् । स्वा॒दुः । इ॒ह । मा॑दि॒ष्ठः । आ॒स॒ । य॒स्य॑ । इन्द्रः॑ ।

वृ॒त्र॒ह॒त्ये॒ । म॒मा॑द । पु॒रू॒णि॒ । यः । च्यौ॒त्ना । श॑म्ब॒रस्य॑ ।

वि । न॒वति॑म् । न॒व । च॒ । दे॒ह्यः॑ । ह॒न् ॥ २ ॥

इहास्मिन् यज्ञे अयं सोमः स्वादुरास्वादितः पीतः सन् यदिष्ठः अतिशयेन मदयिता आसन्नभूव यस्य सोमस्य पानेन इन्द्रो वृत्रहृत्ये वृत्रहननकाले ममाद मत्तो बभूव यः सोमः शंबरस्यासुरस्य पुरूणि बहूनि च्यौत्ना च्यौत्नानि बलानि जघान तथा देह्यः दिग्धाः उपचिताः आसुरीः पुरीः तदीयान् देहान् वानवतिनवचनवोत्तरनवतिसंख्याकाः यः सोमो विहन् व्यहन् अयं सोम इति प्रथमपादेन संबन्धः ॥ २ ॥

२. इस यज्ञ में पीने पर ऐसे ही सोम ने अत्यन्त हर्ष प्रदान किया था। वृत्र के विनाश के समय इन्द्र ने इसे पीकर प्रसन्नता प्राप्त की थी। इसने शम्बर की निन्यानत्रे पुरियों का विनाश किया था।

अथतृतीया—

अ॒यं मे॒ पीत॑ उ॒दि॒यति॑ वा॒चं म॒यं म॑नी॒षामु॑श॒तीम॑जी॒गः ।

अ॒यं ष॒ष्ठ्वीर॑मि॒मीत॑ धी॒रो न॒याभ्यो॑ भु॒वं न॑ क॒च्च न॒रे ॥ ३ ॥

अ॒यम् । मे । पी॒तः । उ॒त् । इ॒य॒ति॒ । वाच॑म् । अ॒यम् । म॒नीषा॑म् ।
 उ॒श॒तीम् । अ॒जी॒ग॒रि॒ति॒ । अ॒यम् । ष॒ट् । उ॒र्वीः । अ॒मि॒मी॒त॒ । धी॒रः ।
 न । या॒भ्यः । भु॒व॑नम् । क॒त् । च॒न । आ॒रे ॥ ३ ॥

अयंसोमः पीतः सन् मेममवाचं उदियति उद्गमयति अयमेव सोम उशतीकान्तां मनीषां बुद्धिं उदजीगः उद्गारयति प्रकाशयति गृणिगरणे इत्यस्मा ण्यन्ताल्लुङि चङि रूपं अपिचायं धीरो धीमान् सोमः षडूर्वीः षण्मोर्वीरिहसस्पान्तु द्यौश्च पृथिवी चाहश्चरात्रिश्चापश्चौषधयश्चेति प्रतिपादिताद्युपृथिव्याद्याः षट् अमिमीत निर्मितवान् याभ्य उर्वीभ्य आरेदूरे विप्रकृष्टे देशे कच्चन किंचन भुवनं भूतजातं न भवति अपितु आस्वेव सर्वं भूतजातं वर्तते तादृशी रूर्वी निर्मितवान् ॥ ३ ॥

३. पीने पर यह सोमरस मेरे वाक्य की स्फूर्ति को बढ़ाता है। यह अमिलपित बुद्धि को प्रदान करता है। इसी सुबुद्धि सोम ने स्वर्ग, पृथ्वी, दिन-रात्रि, जल और ओषधि आदि छः अवस्थाओं की सृष्टि की है। भूतगण में कोई भी इससे दूर नहीं ठहर सकता।

अ॒यंस॒योव॑रि॒माणं॑ पृ॒थि॒व्याव॑र्ष्माणं॑ दि॒वो अ॒कृ॒णो॒दु॒यंसः॑ ।
 अ॒यं पी॒यूषं॑ तिसृषु॑ प्र॒वत्सु॑ सोमो॒दाध॑रोर्व॑न्त॒रिक्ष॑म् ॥ ४ ॥

अ॒यम् । सः । यः । व॒रि॒माणं॑म् । पृ॒थि॒व्याः । व॒र्ष्माणं॑म् ।
 दि॒वः । अ॒कृ॒णो॒त् । अ॒यम् । सः । अ॒यम् । पी॒यूषं॑म् ।
 ति॒सृषु॑ । प्र॒वत्सु॑ । सो॒मः । दा॒धार् । उ॒रु । अ॒न्त॒रिक्ष॑म् ॥ ४ ॥

सखत्वयंसोमः यः पृथिव्यावरिमाणं उरुत्वं विस्तृतत्वं अकृणोत् अकरोत् तथायंसोमो दिवोद्युलोकस्य वर्ष्माणं संहतत्वं दृढत्वं अकृणोत् अकरोत् अयंसोमः सहि भवति अपिचायंसोमः तिसृष्वोषधीषु अप्सु गोषु च प्रवत्सु प्रकृष्टास्वेतासु पीयूषं संदाधार धारयति तथा उरुविस्तीर्णमन्तरिक्षं च धारयति तथा च मंत्रान्तरं—त्वमिमा ओषधीः सोम विश्वास्त्वमपो अजनयस्त्वंगाः । त्वमाततं थोर्वन्तरिक्षमिति ॥ ४ ॥

४. फलतः इसी सोमरस ने पृथ्वी का विस्तार और स्वर्ग की दृढ़ता की है। इसी सोमरस ने ओषधि, जल और घेनु नामक तीन उत्कृष्ट आधारों में रस दिया था। यही विस्तृत अन्तरिक्ष को धारण किये हुए है।

अथपंचमी—

अ॒यं वि॒दच्चि॒त्रदृ॒शीक॑र्मणः॒ शु॒क्रस॑द्मनामुषसा॒मनी॑के ।
 अ॒यं म॒हान्म॑ह॒तास्क॑म्भ॒नेनो॑द्यामस्तं॒ भ्रातृ॑षु॒भोम॑रुत्वा॒न् ॥ ५ ॥ ३० ॥

अ॒यम् । वि॒दत् । चि॒त्रऽदृ॒शीक॑म् । अ॒र्णः । शु॒क्रऽस॑द॒नाना॑म् ।
उ॒षसा॑म् । अ॒नीके॑ । अ॒यम् । म॒हान् । म॒हता॑ । स्क्म॒न्नेन॑ । उ॒त् ।
द्याम् । अ॒स्त॒भ्रात् । वृ॒षभः॑ । म॒रु॒त्वान् ॥ ५ ॥ ३० ॥

अमंसोमः चित्रदृशीकं विचित्रदर्शनं यद्वा आश्चर्यत्वेन दर्शनीयं अर्णः सर्वस्य षेरकं सौरं ज्योतिः विदत्तं भयति कस्मिन्काले शुक्रसद्वनां शुक्रं निर्मलमन्तरिक्षं सद्यः सदनं यासां तामुषसां अनीके प्रमुखे उषःकाल इत्यर्थः अपिच महान्मृद्वोयं सोमः महतास्थविष्ठेन स्कन्नेन स्तंभनसाधनेन मध्यवर्तिनान्तरिक्षेण द्यां द्युलोकं उदस्तं भाव ऊर्ध्वमस्थापयत् यथा अधोन पतति तथा अन्तरिक्षं तस्याधारत्वेन कृतवानित्यर्थः कीदृशः सोमः वृषभो वृष्टेर्जनयिता सोमाहुत्याहि वृष्टिर्जन्यते मरुत्वान्मरुद्भिर्युक्तः ॥ ५ ॥

५. निर्मल आकाश में स्थित उषा के पहले यही सोम विचित्र दर्शन सूर्य-ज्योति को प्रकट करता है, धारिद्वर्षी और बलशाली यह सोमरस ही मरुतों के साथ सुदृढ़ स्तम्भ-द्वारा स्वर्ग को धारण किये हुए है।

॥ इति चतुर्थस्य सप्तमेऽंशो वर्गः ॥ ३० ॥

घृ॒षत्पि॒ब॒कल॑शे॒ सोम॑मि॒न्द्र॒वृ॒त्रहा॑भूर॒सम॑रे॒वसू॑नाम् ।
मा॒ध्य॑न्दि॒ने स॑र्व॒न आ॑वृष॒स्वर॑यि॒स्थानो॑र॒यि म॑स्मा सु॒धेहि॑ ॥ ६ ॥

घृ॒षत् । पि॒ब । क॒लशे॑ । सोम॑म् । इ॒न्द्र । वृ॒त्रऽहा॑ । शू॒र ।
स॒मऽअ॒रे । वसू॑नाम् । मा॒ध्य॑न्दि॒ने । स॑र्व॒ने । आ । वृ॒ष॒स्व ।
र॒यिऽस्थानः॑ । र॒यिम् । अ॒स्मा सु॑ । धे॒हि ॥ ६ ॥

हेशूर शौर्यवन्निन्द्र वृत्रहा वृत्राणामावरकाणां शत्रूणां हन्ता त्वं वसूनां धनानां समरे संग्रामे निमित्तभूते सति कलशे द्रोणकलशे वस्थितं सोमं घृषत् घृष्टं यथा भवति तथा पिब अपिच माध्यन्दिने सवने आवृषस्व आसिंचस्व जठरं सोमेन पूरय सर्वेन्द्रहि माध्यन्दिनं सवनं किंचरयि स्थानः रयीणां धनानां स्थानभूतस्त्वं रयिधनमस्मा सुधेहि धारय ॥ ६ ॥

६. वीर इन्द्र, धन-प्राप्ति के लिए आरम्भ किये गये संग्राम में तुम शत्रु संहार करो। साहस के साथ कलस-स्थित सोमरस का पान करो। मध्याह्न के यज्ञ में तुम बहुत सोम पान करो। हे धन-पात्र, हमें धन दो।

अथ सप्तमी—

इ॒न्द्र॒प्र॒णः पु॒रु॒ते ब॑पश्य॒ प्र॒णो न॑य॒ प्र॒त॒रं व॑स्यो॒ अ॒च्छ ।
भवा॑ सु॒पा॒रो अ॒ति पा॒र्यो नो॒ भवा॑ सु॒नीति॑रु॒तवा॑मनीतिः ॥ ७ ॥

इन्द्र । प्र । नः । पुर॒ए॒ताइ॒व । प॒श्य । प्र । नः । न॒य । प्र॒इ॒तर॒म् ।
 व॒स्यः । अ॒च्छ । भ॒व । सु॒द॒पा॒रः । अ॒ति॒द॒पा॒र॒यः । नः । भ॒व ।
 सु॒द॒नी॒तिः । उ॒त । वा॒म॒द॒नी॒ति ॥ ७ ॥

हेइन्द्र त्वंपुरएतेव पुरतो गतेव नोस्मानप्रपश्य प्रकर्षेण ईक्षस्व यथामार्गरक्षकः स्वयंपुरतोग-
 च्छन्नानुगच्छतोरक्षणीयानपथिकानपश्यति तथापश्येत्यर्थः तथावस्योवसीयः श्रेष्ठं धनं अच्छा-
 भिमुख्येन प्रतरं प्रकृष्टतरं अतिशयेन प्रणय अस्मानप्रापय तथा सुपारः सुदुपारयिता दुःखेभ्यस्तार-
 यिता भव तथा नोस्मान्स्तोतृन् अतिपारयः शत्रून् तिक्रामय सुनीतिः शोभननयनश्चास्माकं भव
 उतापि च वामनीतिः वामानां वननीयानां धनानां नेता भव यद्वास्मदर्थं श्रेष्ठप्रापणो भव ॥ ७ ॥

७. इन्द्र, मार्गरक्षक की तरह तुम अग्रगामी होकर हमारे प्रति
 वृष्टि रखना और हमारे सामने श्रेष्ठ धन ले आना। तुम भली भाँति हमें
 दुःख और शत्रु से बचाओ और उत्कृष्ट नेता होकर हमें अभिलषित धन
 खे ले जाओ।

ऐन्द्रे पशौ उरुं न इत्येषावपायायाज्या सूत्रितं च—उरुं नो लोकमनुनेषि विद्वान्प्रससाहिषे पुरुहू-
 तशत्रूनि । होत्रकैः सदः प्रसर्पणसमयेप्येषाजप्या सूत्रितं च—उरुं नो लोकमनुनेषि विद्वानिति ज-
 पंत इति । चातुर्विंशिके हन्यहर्गणेषु च द्वितीयादिष्वहःसु माध्यंदिनसवने च्छावाकस्यैषाचारं भणीया
 सूत्रितं च—उरुं नो लोकमनुनेषि विद्वानितिकद्वय आरंभणीया इति ।

सैषासूक्तेष्टमी—

उ॒रुं नो॒लो॒कम॒नु॒नेषि॒वि॒द्वान्त्स्व॒र्व॒ज्ज्यो॒तिर॒भयं॒स्व॒स्ति ।
 ऋ॒ष्व्वा॒त् इन्द्र॒स्थवि॑रस्य बा॒हू॒उ॒प॒स्थे॒याम॒श॒रणा॒ बृ॒हन्ता॑ ॥ ८ ॥

उ॒रुम् । नः । लो॒कम् । अ॒नु । ने॒षि । वि॒द्वान् । स्त्वंऽव॒त् । ज्यो॒तिः ।
 अ॒भय॑म् । स्व॒स्ति । ऋ॒ष्व्वा । ते । इन्द्र॒ । स्थ॒वि॒रस्य॑ । बा॒हू इति॑ ।
 उ॒प॒ । स्थे॒याम् । श॒रणा॑ । बृ॒हन्ता॑ ॥ ८ ॥

हेइन्द्र विद्वान्जानंस्त्वं उरुं विस्तीर्णं लोकं स्थानं स्वर्गाख्यं नोस्माननुनेषि अनुगमय त-
 थास्त्वं वदसुखवदअभयं भयरहितं ज्योतिश्च स्वस्तिक्षेमेण अनुनेषि अस्माननुगमय हेइन्द्र स्थवि-
 रस्यस्थूलस्य वृद्धस्य ते तव संबंधि नौ ऋष्वादर्शनीयौ बृहन्तामहन्तौ बाहू त्वदीयौ हस्तौ शरणाशर-
 णौरक्षकौरक्षकतया उपस्थेयाम उपतिष्ठेम सेवेमहि ॥ ८ ॥

८. इन्द्र, तुम जानी हो। हमें विस्तीर्ण लोक में—सुखमय और भय-
 शून्य आलोक में भी—निविष्ट ले जाना। तुम प्राचीन हो। हम तुम्हारे
 मनोज्ञ और बृहत् बाहुओं के ऊपर रक्षा के लिए आश्रित हैं।

वरिष्ठेन इन्द्रवन्धुरैर्धावर्हिष्ठयोः शतावन्नस्वयोरा ।

इषमावक्षीषां वर्षिष्ठां मानस्तारीन्मघवन्त्रायो अर्यः ॥ ९ ॥

वरिष्ठे । नः । इन्द्र । वन्धुरे । धाः । वहिष्ठयोः । शतृवन् ।
अश्वयोः । आ । इषम् । आ । वक्षि । इषाम् । वर्षिष्ठाम् ।
मा । नः । तारीत् । मघृवन् । रायः । अर्यः ॥ ९ ॥

हेइन्द्र वरिष्ठेउरुतमेविस्तीर्णतमेवंधुरे आलीयेरथे नोस्मान्धाःवैहिधारय अपिच हेशत-
वन् शतसंख्यधनेन्द्र वहिष्ठयोर्वोद्धूतमयोः आकारःसमुच्चये अश्वयोरात्वदीययोःअश्वयोश्चा-
स्मान्धारय तथाइषामन्जानांमध्येवर्षिष्ठांवृद्धतमांइषमन्जमावक्षि अस्मदर्थमावह आनय हेम-
घवन्धनवन्निद्र अर्योधनस्यस्वामी अन्यःऋथिवनोस्माकंरायोधनानिमातारीवमार्हिसीत् ॥ ९ ॥

९. घनाढ्य इन्द्र, तुम हमें अपने पराक्रमी अश्वों के पीछे विस्तृत रथ
पर चढ़ाओ। विविध अश्वों के बीच तुम हमारे लिए प्रकृष्टतम अश्व ले
आओ। मघवन् कोई भी घनी घन में हमें न लांघ सके।

इन्द्रं मृळमह्यं जीवातुमिच्छ चोदय धियमयसो न धाराम् ।
यत्किंचाहन्त्वायुरिदं वदामि तज्जुषस्व हृदिमादेव वन्तम् ॥ १० ॥ ३१ ॥

इन्द्र । मृळ । मह्यम् । जीवातुम् । इच्छ । चोदय । धियम् ।

अयसः । न । धाराम् । यत् । किम् । च । अहम् । त्वाद्युः ।

इदम् । वदामि । तत् । जुषस्व । हृदि । मा । देववन्तम् ॥ १० ॥ ३१ ॥

हेइन्द्र मृळ मृळय अस्मान्सुखय जीवातुंजीवनौषधंचमह्यंदातुमिच्छ तथाधियं बुद्धिचोद-
य स्तुतिविषयांकर्मविषयांवापेरय तीक्ष्णीकुरु अयसो न धाराम् अयोमयस्यस्वज्ञादेः धारामिव सा
यथासूक्ष्मातद्द्वय सूक्ष्मविषयांधियंचोदयेत्यर्थः किंचत्वायुःत्वामात्मनश्छन्दइदमिदानीं यत्किंच-
नाहंवदामिसमीचीनमसमीचीनं वा तज्जुषस्व मामांच देववन्तरक्षकैर्देवरूपे तं हृदिकुरु ॥ १० ॥

१०. इन्द्र, तुम मुझे सुखी करो। मेरी जीवन-वृद्धि करने में प्रसन्न
होओ। लौहमय खड्ग की धार की तरह मेरी बुद्धि को तेज करो। तुम्हें
प्रसन्न करने के लिए इस समय जो कुछ मैं कह रहा हूँ, सो सब ग्रहण
करो। देवगण मेरी रक्षा करें।

॥ इतिचतुर्थस्यसप्तमेऽर्कत्रिंशोवर्गः ॥ ३१ ॥

आयुष्कामेष्ट्याइन्द्रस्यत्रातुस्त्रातारमित्यनुवाक्या सूत्रितंच—त्रातारमिन्द्रमवितारमिन्द्रं माते-
अस्यांसहसावन्परिष्ठाविति ।

सैषात्रैकादशी—

त्रातारमिन्द्रमवितारमिन्द्रं हवैहवेसुहवंशूरमिन्द्रम् ।

हयामिशक्रं पुरुहूतमिन्द्रं स्वस्ति नो मघवां धात्विन्द्रः ॥ ११ ॥

जातारम् । इन्द्रम् । अ॒वि॒तारम् । इन्द्रम् । हवे॑ऽहवे । सु॒ऽहवम् ।
 शूरम् । इन्द्रम् । ह्व॒यामि । श॒क्रम् । पु॒रु॒ऽहूतम् । इन्द्रम् ।
 स्व॒स्ति । नः । म॒घ॒ऽवा । धा॒तु । इन्द्रः ॥ ११ ॥

जातारंशत्रुभ्यःपालयितारमिन्द्रमाह्वयामि तथाअवितारं कामैस्त्वर्पयितारमिन्द्रमाह्वयामि
 हवेहवेसर्वेष्वहवनेषु सुहवंसुखेनाह्वानुंशक्यंशूरंशौर्यवन्तं शक्रंसर्वकार्येषुशक्तं पुरुहूतंपुरुभिर्बहु-
 भिःपालनार्थमाहूतं एवंविधमिन्द्रंह्वयाम्याह्वयामि एवमाहूतोमघवाधनवान्सइन्द्रःस्वस्ति अवि-
 नाशंनोस्मभ्यंधातुददातु यद्वास्माकंविदधातु ॥ ११ ॥

११. जो शत्रुओं से रक्षा करते और मनोरथ पूर्ण करते हैं, जो अना-
 यास आह्वान-योग्य, शौर्यशाली और सभी कामों में समर्थ हैं, मैं उन्हीं
 बहुलोक-वन्दनीय इन्द्र को, प्रत्येक यज्ञ में, बुलाता हूँ। घनवान् इन्द्र हमें
 समृद्धि दें।

इन्द्रःसु॒त्रामा॒स्ववाँ॑अ॒वो॒भिःसु॒मृ॒ळी॒कोभ॑वतुवि॒श्ववे॑दाः ।
 बा॒धता॒द्वेषो॑अ॒भयं॑कृ॒णोतु॑सु॒वीर्य॑स्य॒पत॑यःस्याम ॥ १२ ॥

इन्द्रः । सु॒त्रामा॑ । स्व॒वान् । अ॒वः॒भिः । सु॒मृ॒ळी॒कः ।
 भ॒वतु॑ । वि॒श्ववे॑दाः । बा॒धता॑म् । द्वे॒षः । अ॒भय॑म् । कृ॒णोतु॑ ।
 सु॒वीर्य॑स्य । प॒तयः । स्या॒म ॥ १२ ॥

सुत्रामासुषुत्राता स्ववानधनवान्सइन्द्रः अवोभीरक्षणैःसुमृळीकः सुषुसुस्वयिताभवतु
 तथाचविश्ववेदाःसर्वधनःसर्वविद्वान्वासइन्द्रः द्वेषःद्वेषूनशत्रून्बाधतां हिनस्तु अभयंभयरहितंचा-
 स्माकंकृणोतु करोतु वयंचतत्पसादात्सुवीर्यस्यशोभनवीर्यस्यपतयःस्याम भवेम ॥ १२

१२. शोभन रक्षा करनेवाले और धनशाली इन्द्र रक्षा-द्वारा हमें सुख
 देते हैं। वही सर्वज्ञ इन्द्र हमारे शत्रुओं का वध करके हमें निर्भय करते
 हैं। उनकी प्रसन्नता से हम अतीव वीर्य-शाली बनें।

अथत्रयोदशी-

तस्य॑व॒यं॒सु॒म॒तौ॒य॒ज्ञि॒य॒स्यापि॑भ॒द्रेसौ॑म॒न॒से॒स्याम॑ ।
 ससु॒त्रामा॒स्ववाँ॑इन्द्रो॒अ॒स्मेआ॒रा॒च्चि॒द्वेषः॑स॒नुत॑र्यु॒योतु॑ ॥ १३ ॥

तस्य॑ । व॒यम् । सु॒म॒तौ । य॒ज्ञि॒य॒स्य । अपि॑ । भ॒द्रे । सौ॒म॒न॒से ।
 स्या॒म । सः । सु॒त्रामा॑ । स्व॒वान् । इन्द्रः । अ॒स्मे इति॑ ।
 आ॒रात् । चि॒त् । द्वे॒षः । स॒नुतः । यु॒योतु॑ ॥ १३ ॥

यक्षियस्ययज्ञार्हस्यतस्येन्द्रस्यसुमतौ शोभनायामनुग्रहात्मिकायांबुद्धौव्यस्याम विषयभू-
ताभवेम तथाभद्रेकल्याणेसौमनसेसुमनोभावेपितदीयेस्याम भवेम सइन्द्रोस्मासुअनुग्रहात्मिकां
बुद्धिसौमनस्यंचकरोत्वित्यर्थः सुत्रामासुषुत्रातास्त्वान् धनवान् सइन्द्रश्च अस्मेअस्मत्तः आरा-
च्चिवदूरदेशेणवद्वेषःद्वेष्टनसनुतः अन्तर्हितनामैतव अंतर्हितानयुयोतुपृथक्करोतु ॥ १३ ॥

१३. हम उन्हीं योगार्ह इन्द्र के अनुग्रह, बुद्धि और कल्याणवाही
प्रीति के पात्र बनें। रक्षक और धनी वही इन्द्र विद्वेषियों को बहुत दूर
ले जायें।

अवत्वेइन्द्रप्रवतो नोभिर्गिरो ब्रह्माणिनियुतो धवन्ते ।

उरूनराधः सर्वना पुरूण्यपोगार्वाञ्जिन्युवसे समिन्दन् ॥ १४ ॥

अव । त्वे इति । इन्द्र । प्रवतः । न । ऊर्मिः । गिरः ।

ब्रह्माणि । निःस्युतः । धवन्ते । उरु । न । राधः । सर्वना ।

पुरूणि । अपः । गाः । वज्जिन् । युवसे । सम् । इन्दन् ॥ १४ ॥

हेइन्द्र तेत्वांनियुतःस्तोतुःगिरः उक्थात्मिकावाचः ब्रह्माणिसामरूपाणिस्तोत्राणिच अ-
वधवन्ते अवगच्छन्ति तत्रदृष्टान्तः—ऊर्मिःजलसंधः प्रवतोन प्रवणदेशानिव यथाउच्छ्रितात्स्थ-
लानिघ्नदेशंशीघ्रंगच्छतितद्वद नशब्दःसमुच्चये उरुउरूणि राधोराधांसिच हविलक्षणानिधना-
नि पुरूणिवहूनि सर्वनासर्वनानि बहवोभिषुताःसोमाश्च त्वामेवाभिगच्छन्ति हेवज्जिन् वज्रव-
ज्जिन्द्र अपोवसतीवर्याख्यागाःगोविकारान्शृतदध्यादीन्श्रयणार्थान्इन्दुन्सोमांश्च संयुवसेसम्य-
ग्मिश्रयसि त्वांयष्टुंवसतीवरीभिरभिषुत्यतंसोममाशिरादिभिःश्रपणद्रव्यैःसंस्कुर्वन्तीत्यर्थः ॥ १४ ॥

१४. इन्द्र, स्तोताओं की स्तुति, उपासना, विशाल धन और प्रचुर
अभिषुत सोमरस, निम्न देश-प्रवण जलराशि की तरह, तुम्हारी ओर जाते
हैं। वज्रधर इन्द्र, तुम जल, दूध और सोमरस भली भाँति मिलाते हो।

अथपंचदशी—

कईस्तवत्कःपृणात्कोयजातेयदुग्रमिन्मघवाविश्वहावेत् ।

पादाविवप्रहरन्अन्यमन्यंरुणोतिपूर्वमपरंशचीभिः ॥ १५ ॥ ३२ ॥

कः । ईम् । स्तवत् । कः । पृणात् । कः । यजाते । यत् । उपम् ।

इत् । मघवा । विश्वहा । अवेत् । पादौइव । प्रहरन् ।

अन्यम्अन्यम् । रुणोति । पूर्वम् । अपरम् । शचीभिः ॥ १५ ॥ ३२ ॥

कःस्तोता ईमेनमिन्द्रंस्तवत् स्तुयात् स्तोतुंशक्नुयात् कोवापृणात् एनंप्रीणयेत् कश्चयजाते
एनंहविर्भियजेत यद्यस्मात्अयंमघवाधनवानिन्द्रःउग्रमित्उद्गुणमेव विश्वहासर्वदाअवेत् आ-

त्मानवेत्तिजानातिसर्वदाउग्रएवभवति तस्मात्कारणात् नकोप्येनंस्तोतुंपीणयितुंयष्टुंवाशक्नोती-
तिभावः इतोपिस्तुत्यादेरविषयइत्याह—यस्मादयमिन्द्रःशचीभिरात्मीयाभिःप्रज्ञाभिःपूर्वप्रथम-
भाविनंसन्तं स्तोतारंअपरंपश्चाद्भाविनंचअन्यमन्यंपरस्परव्यतिहारेणलुणोतिकरोति यःप्रथम-
भावीमुख्यस्तोतारंतजघन्यंकरोति यश्चजघन्यःस्तोतारंतमुख्यंकरोति तत्रदृष्टान्तः—प्रहरनपादाविव
पादौप्रहरनमार्गेप्रक्षिपनपुरुषःपूर्वपादमपरंकरोति अपरंचपूर्वतद्वत् अतोपिकारणात्इन्द्रःस्तुत्यादे-
रविषयइतिभावः एतदादिकेनपंचर्चेनइन्द्रस्यातिस्वातंत्र्यंप्रतिपाद्यते ॥ १५ ॥

१५. भली भाँति कौन मनुष्य इन्द्र की स्तुति, प्रसन्नता और यज्ञ करने में समर्थ है ? धनशाली इन्द्र प्रतिदिन अपनी उग्र शक्ति को जानते हैं। जैसे पथिक अपने पैरों को कभी आगे और कभी पीछे करता है, वैसे ही इन्द्र अपने बुद्धि-बल से स्तोता को कभी परवर्ती और कभी अग्रवर्ती करते हैं।

॥ इतिचतुर्थस्यसप्तमेद्वारिंशोवर्गः ॥ ३२ ॥

अथषोडशी—

शृण्वेवीरुग्रमुग्रंदमायन्नन्यमन्यमतिनेनीयमानः ।

एधमानद्विदुभयस्यराजाचोष्कूयतेविशइन्द्रोमनुष्यान् ॥ १६ ॥

शृण्वे । वीरः । उग्रमुग्रंउग्रम् । दमुग्रम् । अन्यमुग्रंअन्यम् ।

अतिइनेनीयमानः । एधमानद्विदु । उभयस्य । राजा ।

चोष्कूयते । विशः । इन्द्रः । मनुष्यान् ॥ १६ ॥

अयमिन्द्रोवीरोवीर्यवानितिशृण्वे श्रूयते किंकुर्वन् उग्रमुग्रंउदूर्णंउदूर्णंबलिनंशत्रुंप्रतिदमा-
यन् दमःदमनं बाधनमिच्छन् अन्यमन्यंप्रथमेनेतव्यमन्यंपश्चाच्चेतव्यंचान्यं पूर्वमपरंपरस्परव्यव-
हारेण स्तोतृन्अतिनेनीयमानः अत्यन्तंपुनःपुनर्नयन् अपिचएधमानद्विदु एधमानानांवर्धमाना-
नांसुनृताद्वेष्टा उभयस्यदिव्यस्यपार्थिवस्यचधनस्यराजाईश्वरोयमिन्द्रःविशःनिवेशयितुं
स्वस्यपरिचारकान्मनुष्यान्चोष्कूयते रक्षणार्थंपुनःपुनराह्वयति ॥ १६ ॥

१६. प्रबल शत्रु का दमन करके और स्तोताओं का स्थान सदा परि-
वर्तन करके इन्द्र, अपनी वीरता के लिए, प्रसिद्धि प्राप्त करते हैं। उद्धत
व्यक्तियों के द्वेषी और स्वर्गीय तथा पार्थिव धनों के अधिपति इन्द्र अपने
सेवकों को, रक्षा के लिए, बार-बार बुलाते हैं।

परापूर्वेषांसख्यावृणक्तिवितर्तुराणोअपरेभिरेति ।

अनानुभूतीरवधून्वानःपूर्वीरिन्द्रःशरदस्तर्तरीति ॥ १७ ॥

परा । पूर्वेषाम् । सख्या । वृणक्ति । वितर्तुराणः । अपरेभिः ।

एति । अननुभूतीः । अवधून्वानः । पूर्वीः । इन्द्रः ।

शरदः । तर्तरीति ॥ १७ ॥

अयमिन्द्रः पूर्वेषांपूर्वभाविनांप्रशस्तानांकर्मणांकुर्वतांपुरुषाणांसख्यासखित्वानिपरावृण-
क्ति वर्जयति अपिच वितर्तुराणस्तावर्हिंसन् अपरेभिरपरेः अमुख्यैरप्रशस्तैरपिकर्मानुष्ठादभिः
एति सख्यंप्रामोति तथाअनानुभूतीः अपरिचरणाःप्रजाः अवधून्वानः परित्यजन् पूर्वाबिह्वीः शर-
दःसंवत्सरान्अयमिन्द्रः तर्तरीति भृशमतिक्रामति स्तोदभिःसहसख्यंकुर्वन् चिरकालंवसती-
त्यर्थः ॥ १७ ॥

१७. इन्द्र पूर्वतन प्रशस्त कर्मों के अनुष्ठाताओं की मित्रता त्याग
देते हैं और उनसे द्वेष करके उनकी अपेक्षा निकृष्ट व्यक्तियों के साथ
मित्रता करते हैं । अथवा अपनी उपासना से रहित व्यक्तियों को छोड़कर
परिचारकों के साथ अनेक वर्ष रहते हैं ।

रूपंरूपंप्रतिरूपोबभूवतदस्यरूपंप्रतिचक्षणाय ।

इन्द्रोमायाभिःपुरुषैर्यतेयुक्ताहस्यहरयःशतादश ॥ १८ ॥

रूपमइरूपम् । प्रतिरूपः । बभूव । तत् । अस्य । रूपम् ।

प्रतिचक्षणाय । इन्द्रः । मायाभिः । पुरुषैर्यते । युक्ताः । हि । अस्य । हरयः । शता । दश ॥ १८ ॥

युक्ताः । हि । अस्य । हरयः । शता । दश ॥ १८ ॥

अयमिन्द्रःप्रतिरूपोरूपाणांप्रतिनिधिःसन् रूपंरूपंतददृश्यादिदेवतास्वरूपंबभूवप्रामोति
भूमावितिधातुः इन्द्रःस्वमाहात्म्येनतददेवतारूपोभवतीत्यर्थः अस्यचेन्द्रस्यतत्प्राप्तमभ्यादिदेव-
तास्वरूपंप्रतिचक्षणायप्रतिनियतदर्शनाय अयमग्निरयंविष्णुरयंरुद्रइत्येवमसंकीर्णदर्शनायभ-
वति अपिचायमिन्द्रोमायाभिः ज्ञाननामैतत् ज्ञानैरात्मीयैःसंकल्पैःपुरुषैर्यतेयुक्ताहस्यहरयःशतादश सहस्रसंख्याकाःअपरिमिताःसन्तिहि य-
ह—अस्येन्द्रस्यहरयोश्वाःयुक्ताथेयोजिताःशतादश सहस्रसंख्याकाःअपरिमिताःसन्तिहि य-
स्मादेवंतस्माद्बहुशरीराणिस्वीकृत्ययुगपद्विष्मतोयजमानान्गच्छतीत्यर्थः अन्येमन्यन्ते इदि-
शरमैश्वर्येइत्यस्यधातोःरथानुगमादिन्द्रःपरमात्मासचाकाशवत्सर्वगतःसदानंदरूपः सएवोपा-
धिभिरन्तःकरणैःप्रतिशरीरमवच्छिन्नःसन् जीवात्मेतिव्यपदिश्यते सएवअनादिमायाशक्तिभिः
वियदादिजगदात्मनाविवर्तितेशब्दादिविषयहरणशीलाःइन्द्रियवृत्तयश्चतेनैवसंबद्धाः एतत्सर्वतस्य
परमात्मनोयद्वास्तवंरूपंतस्यदर्शनायेति अयमर्थोनयाप्रतिपाद्यते रूपंरूपंरूप्यतइतिरूपं शरी-
रादिप्रतिशरीरंचिद्रूपःसर्वगतःपरमात्माप्रतिरूपः प्रतिबिंबरूपःसन् सर्वाणिशरीराणिबभूव प्रामो-
ति संच्छाप्रतिबिंबरूपंअस्यपरमात्मनःप्रतिचक्षणायप्रतिनियताकारस्यदर्शनायभवति सचेन्द्रः

परमेश्वरः मायाभिर्मायाशक्तिभिः पुरुरूपः वियदादिभिर्वहुविधरूपैरुपेतः सजीयते चेष्टते एतदपि अस्य परमात्मनः प्रतिचक्षणाय भवति अस्य च दशशतासहस्रसंख्याका हरयः इन्द्रियवृत्तयः युक्ताः विषयग्रहणायोद्युक्ताः सन्ति तदपि अस्य वास्तवरूपस्य दर्शनाय भवताति एवं स्थूलसूक्ष्मशरीरयोर्वियदादिमहाप्रपञ्चस्य च तत्त्वज्ञानहेतुत्वमनया प्रत्यपादीति ॥ १८ ॥

१८. सारे देवों के प्रतिनिधि इन्द्र तीन प्रकार की मूर्तियाँ धारण करते हैं और इन रूपों को धारण कर वे अलग-अलग प्रकट होते हैं। वे माया-द्वारा अनेक रूप धारण करके यजमानों के पास उपस्थित होते हैं; क्योंकि इन्द्र के रथ में हजार घोड़े जोते जाते हैं।

युजानो हरिता रथे भूरित्वष्टे हरां जति ।

को विश्वाहा द्विषतः पक्ष आसते उता सीनेषु सूरिषु ॥ १९ ॥

युजानः । हरिता । रथे । भूरि । त्वष्टा । इह । राजति । कः ।

विश्वाहा । द्विषतः । पक्षः । आसते । उत । आसीनेषु । सूरिषु ॥ १९ ॥

हरिताहरितावधौ रथे युजानो यं जन्तुषा दीप्त इन्द्रः इह नैलोक्ये भूरिभूरिषु बहुषु प्रदेशेषु राजति दीप्यते उत अपि च सूरिषु स्तोतृषु अस्मादृशेषु आसीनेषु सत्सु विश्वाहा सर्वदा इन्द्रादन्यः कोनाम द्विषतः शत्रोः पक्षः पाचको बाधकः सन् आसते आस्ते इन्द्र एव सर्वदा शत्रून् बाधत इत्यर्थः यद्वा पक्ष इति सकारान्तसमीपवचनं इन्द्रादन्यः कोनाम द्विषतः शत्रोः समीपे आसते आस्ते इन्द्र-एव निर्भयः सन् शत्रुसमीपे स्थातुं शक्नोतीति भावः ॥ १९ ॥

१९. रथ में इन्द्र ही घोड़े जोतकर त्रिभुवनों के अनेक स्थानों में प्रकट होते हैं। दूसरा कौन व्यक्ति प्रतिदिन उपस्थित स्तोताओं के बीच जाकर शत्रुओं से उनकी रक्षा करता है ?

अथविंशी—

अगव्यूतिक्षेत्रमागन्म देवा उर्वी सती भूमि रंहू रणा भूत् ।

बृहस्पते प्रचिकित्स आग विष्टा वित्था सते जरित्रे इन्द्र पन्थाम् ॥ २० ॥ ३३ ॥

अगव्यूति । क्षेत्रम् । आ । अगन्म । देवाः । उर्वी । सती ।

भूमिः । अंहू रणा । अभूत् । बृहस्पते । प्र । चिकित्स । गोऽईष्टौ ।

इत्था । सते । जरित्रे । इन्द्र । पन्थाम् ॥ २० ॥ ३३ ॥

अत्रोक्तं—अरण्ये निर्जने गंगो देवान् भूमिं बृहस्पतिं । इन्द्रं चास्तौ त्वरक्षार्थं चामागन्म व्युतो न-येति ॥ १ ॥ अगव्यूतीत्यत्र देवान्पादे भूमिमथोत्तरे । बृहस्पतिं तृतीये तु इन्द्र एवोत्तमे स्तुत इति च ॥ २ ॥ हे देवाः अगव्यूति अगोचरं गोसंचाररहितं क्षेत्रं देशं आगन्म आगतास्मः अतो मां रक्षतेति-

शेषः उर्वीविस्तीर्णासती भूमिश्चअह्वरणाअहवः आहन्तारोदस्पवः तेषांरमणारमयित्रीअभूव
भवति अस्मान्अतःसापिरक्षतु हेबृहस्पते त्वंगविष्टौगवामन्वेषणेउपायेप्रचिकित्स प्रवेदय
इत्थाइत्थमनेनप्रकारेणसतेभवते दुःखमनुभवतेजरित्रेस्तोत्रेमहं हेइन्द्र पंथांपंथानंमार्गंप्रचिकि-
त्स प्रज्ञापय ॥ २० ॥

२०. देवो, हम गगन घूमते-घूमते उस देश में आ पहुँचे हैं, जहाँ गायें
नहीं हैं। विस्तृत पृथ्वी वस्युओं को आश्रय देती है। बृहस्पति, तुम
घेनुओं के अनुसन्धान में हमें परिचालित करो। इन्द्र, इस तरह से पथ-
श्रष्ट अपने उपासक को मार्ग दो।

॥ इतिचतुर्थस्यसप्तमेत्रयस्त्रिंशोवर्गः ॥ ३३ ॥

दिवेदिवेसदृशीरन्यमर्धकृष्णाअसेधदपसन्ननोजाः ।

अहंदासार्षभोवस्त्रयन्तोदव्रजेवर्चिनंशम्बरंच ॥ २१ ॥

दिवेऽदिवे । सदृशीः । अन्यम् । अर्धम् । कृष्णाः । असेधत् ।

अप । सन्ननः । जाः । अहन् । दासा । दृषभः । वस्त्रयन्ता ।

उदव्रजे । वर्चिनम् । शम्बरम् । च ॥ २१ ॥

अयमिन्द्रः सन्ननः सदनावस्वकीयादंतरिक्षैकदेशावस्थानादजाःजायमानःसूर्यात्मना
प्रादुर्भवन् सदृशीस्तुल्यरूपाःकृष्णाःकृष्णवर्णारात्रीःदिवेदिवेप्रतिदिवसंपासेधत् निवर्तयति
किमर्थं अन्यमर्थमहरथमपरंभागंप्रकाशयितुं अहोरात्रात्मकस्यदिवसस्यहिरात्रिरेकोभागः
अपिचवृषभोवर्षयितासइन्द्रः दासादासौउपक्षपयितारौ यज्ञकर्मणांवस्त्रयन्तावस्त्रनिवासहेतुभू-
तंधनं तदिच्छन्तौ वर्चिनंशंभरंचपतत्संज्ञावसुरौउदव्रजे उदकानिव्रजंत्यस्मिन्नितिउदव्रजोदेश-
विशेषः तस्मिन्अहनहृतवान् ॥ २१ ॥

२१. इन्द्र अन्तरिक्षस्थित गृह से सूर्य-रूप से प्रकट होकर दिन का
अपराध प्रकाशित करने के लिए प्रतिदिन, समान रीति से रात्रि को बुर
करते हैं। “उदवज्र” नामक देश में शम्बर और यर्चो नाम के दो
धनार्थी बासों का वर्षक इन्द्र ने संहार किया था।

प्रस्तोकइन्द्रुरार्धसस्तइन्द्रदशकोशयीर्दशवाजिनोदात् ।

दिवोदासादतिथिग्वस्यरार्धःशाम्बरंवसुप्रत्यग्रभीष्म ॥ २२ ॥

प्रस्तोकः । इत् । नु । रार्धसः । ते । इन्द्र । दश । कोशयीः ।

दश । वाजिनः । अदात् । दिवःदासात् । अतिथिग्वस्य ।

रार्धः । शाम्बरम् । वसु । प्रति । अग्रभीष्म ॥ २२ ॥

एतदाद्यासुचतसृषुसृजयपुत्रस्यप्रस्तोकस्यराज्ञोदानस्तुतिः सएवदिवोदासःअश्वथःअति-
थिग्वइतिचाख्यायते हेइन्द्र तेतयराधसःआराधयितुःस्तोतुः चतुर्थ्यर्थेषष्ठी त्वांस्तुवते मह्यंगर्गा-
यप्रस्तोकोराजादशकोशयीः सुवर्णपूर्णान्दशसंख्याकान्कोशान्दशवाजिनोश्वान्नुक्षिपंअदा-
त् प्रायच्छत् इदितिपूरणः वयंचतस्मादिवोदासात्एतत्संज्ञावप्रस्तोकात् वसुधनंप्रत्यग्रभीष्म प्र-
तिगृहीतवन्तः कीदृशं अतिथिग्वस्य तस्यैवप्रस्तोकस्यस्वभूतराधःराधकं शांवरं शंवरादसुरा-
दागतंशंवरंहत्वा त्वयादत्तंतदीयमित्यर्थः ॥ २२ ॥

२२. इन्द्र, प्रस्तोक ने तुम्हारे स्तोताओं को (हमें) सोने से भरे
दस कोश और दस घोड़े प्रदान किये थे। अतिथिग्व ने शम्बर को जीतकर
जो धन प्राप्त किया था, उसी धन को हमने दिवोदास से पाया है।

दशाश्वान्दशकोशान्दशवस्त्राधिभोजना ।

दशोहिरण्यपिण्डान्दिवोदासादसानिषम् ॥ २३ ॥

दश । अश्वान् । दश । कोशान् । दश । वस्त्रा । अधिभोजना ।

दशो इति । हिरण्यपिण्डान् । दिवः । दासात् । असानिषम् ॥ २३ ॥

दशदशसंख्याकान्श्वान् दशसंख्याकान्हिरण्यपूर्णान्कोशान् अधिभोजना भोजनमि-
तिधननाम अधिकंधनयेषामूल्यंतादृशानिदशसंख्यानिवस्त्राणिच दशोदशचदशसंख्याकांश्च
हिरण्यपिण्डान् सुवर्णपिण्डान्एतान्सर्वान्दिवोदासात्प्रस्तोकात्अहमसानिषंसमभजं लब्धवा-
नस्मि ॥ २३ ॥

२३. मैंने दिवोदास के पास से दस घोड़े, दस सोने के कोश, कपड़े,
यथेष्ट अन्न और दस हिरण्य पिण्ड पाये हैं।

अथचतुर्विंशी-

दशरथान्प्रष्टिमतःशतंगाअथर्वभ्यः । अश्वथःपायवेदात् ॥ २४ ॥

दश । रथान् । प्रष्टिमतः । शतम् । गाः । अथर्वभ्यः ।

अश्वथः । पायवे । अदात् ॥ २४ ॥

दशदशसंख्याकान्प्रष्टिमतः प्रष्टिलिपदआधारः तद्वद्वहन्तीतिप्रष्टयोश्वाः तद्युक्तान्रथाश्च
शतंशतसंख्याकागाश्चाथर्वभ्यः अथर्वगोत्रेभ्यःऋषिभ्यः पायवेभरद्वाजपुत्रायएतत्संज्ञायाम्
स्मद्गात्रेच अश्वथः अश्ववानेतत्संज्ञःप्रस्तोकः अदात् दत्तवान् ॥ २४ ॥

२४. मेरे भाई अश्वत्थ ने पायु को घोड़ों के साथ दस रथ और अथर्व-
गोत्रीय ऋषियों को एक सौ गायें प्रदान कीं।

अथपंचविंशी-

महिराधोविश्वजन्यं दधानान् भरद्वाजान्तर्ज्ञायो अभ्ययष्ट ॥ २५ ॥ ३४ ॥

महि । राधः । विश्वजन्यम् । दधानान् । भरद्वाजान् ।

सार्जयः । अग्नि । अयष्ट ॥ २५ ॥ ३४ ॥

विश्वजन्यं सर्वजनहितं महिमह्वराधो धनं दधानान्धारयतो भरद्वाजान् भरद्वाजपुत्रानस्मान्-
सार्जयः सृजयपुत्रः प्रस्तोकः अभ्ययष्ट अपूजयत् ॥ २५ ॥

२५. भरद्वाज के पुत्र ने सबकी भलाई के लिए जो ये सब ऐश्वर्य
ग्रहण किये थे, सृजयपुत्र ने उनकी पूजा की थी ।

॥ इतिचतुर्थस्यसप्तमेचतुस्त्रिंशोवर्गः ॥ ३४ ॥

वनस्पतइत्येषारथारोहणे विनियुक्ता सूत्रितं च-वनस्पते वीडुंगोहिभूया इत्येतयान्यान्यपि-
वानस्पत्यानीति ।

सैषात्रषड्विंशी-

वनस्पते वीडुंगोहिभूया अस्मत्सखा प्रतरणः सुवीरः ।

गोभिः सन्नद्धो असि वीळ्यस्वास्था ताते जयतु जेत्वानि ॥ २६ ॥

वनस्पते । वीळुऽअङ्गः । हि । भूयाः । अस्मत्सखा । प्रतरणः ।

सुवीरः । गोभिः । सम्यन्नद्धः । असि । वीळ्यस्व ।

आस्थाता । ते । जयतु । जेत्वानि ॥ २६ ॥

हे वनस्पते वनस्पतिविकाररथ त्वं वीडुंगः इडावयवो भूयाः भव अस्मत्सखा वयं सखा योय-
स्य सतादृशश्च भव प्रतरणः प्रवर्धयिता सुवीरः शोभनैः वीरैः शूरभटैः पुत्रादिभिर्वा युक्तश्च भव अपि च
त्वं गोभिः गोविकारैश्चर्मभिः सन्नद्धोसि सम्यग्वद्धो भवसि तादृशस्त्वं वीळ्यस्व अस्मान् दृढीकुरु
ते तव आस्थाता त्वय्यवस्थितोरथी च जेत्वानि जेतव्यानि शत्रुसैन्यानि जयतु ॥ २६ ॥

२६. वनस्पति-निर्मित रथ, तुम्हारे सब अवयव दृढ़ हों । तुम हमारे
रक्षक और मित्र बनो । तुम प्रतापी वीरों से युक्त होओ । तुम गोचर्म
द्वारा बांधे गये हो । हमें सुदृढ़ करो । तुम्हारे ऊपर आलुङ्ग रथी अनायास
ही संग्राम में शत्रुओं को जीतने में समर्थ हो ।

दिवस्पृथिव्याः पर्यो ज उद्धृतं वनस्पतिभ्यः पर्याभृतं सहः ।

अपामो ज्मानं परिगोभिरावृतं मिन्द्रस्य वज्रं हविषारथं यज ॥ २७ ॥

दिवः । पृथिव्याः । परिं । ओजः । उत्तुष्टम् । वनस्पतिभ्यः ।
 परिं । आष्टुतम् । सहः । अपाम् । ओज्मानम् । परिं । गोभिः ।
 आष्टुतम् । इन्द्रस्य । वज्रम् । हविषा । रथम् । यज ॥ २७ ॥

दिवोद्युलोकावपृथिव्याभूमेश्चउद्धृतं उद्धृतंसारत्वेनोपात्तं यदोजोबलमस्ति तद्रूपंवनस्प-
 तिविकारत्वावरथस्यवनस्पतयोहिपृथिव्याःसारभूताः तेचद्युसंबन्धिभिरुदकैःप्रवृद्धाः अतोरथ-
 स्थलोकद्वयसारत्वमुपपन्नं परिःपंचम्यथानुवादी अपिच वनस्पतिभ्योवृक्षेभ्यःपरिपूर्ववत्आभू-
 तमाहृतंसहोबलरूपं अपामुदकानांओज्मानंमेरुकं यद्वा ओज्मावेगः अपांवेगइववेगवन्तंगोभिः
 गोविकारैःचर्मभिःपरित आवृतं आवेष्टितं इन्द्रस्यवज्रंवज्रैकदेशं श्रूयतेहि—इन्द्रोवृत्रायवज्रमुदय-
 च्छवसत्रेभाव्यभजत् वज्रस्तृतीयंरथस्तृतीयंयूपस्तृतीयमिति । एवंगुणविशिष्टंरथंहविषापुरोडा-
 शादिनाहेअध्वर्यो यजनूनमेषाउत्तराचरथदेवत्यस्यहविषोयाज्यानुवाक्योलिंगादवगंतव्ये॥२७॥

२७. ऋत्विको, तुम हव्य से रथ का यज्ञ करो । यह रथ स्वर्ग और
 पृथ्वी के सारांश से बना है, वनस्पतियों के स्थिरांश से घटित है, जल के
 वेग की तरह वेगवान् है, गोचर्म द्वारा ढका हुआ तथा वज्र की तरह है ।

इन्द्रस्यवज्रोमरुतामनीकंमित्रस्यगर्भोवरुणस्यनाभिः ।
 सेमाञ्जोहव्यदातिजुषाणोदेवरथप्रतिहव्यागृभाय ॥ २८ ॥

इन्द्रस्य । वज्रः । मरुताम् । अनीकम् । मित्रस्य । गर्भः ।
 वरुणस्य । नाभिः । सः । इमाम् । नः । हव्यदातिम् ।
 जुषाणः । देव । रथ । प्रति । हव्या । गृभाय ॥ २८ ॥

योरथः इन्द्रस्यवज्रः उक्तप्रकारेणवज्रैकदेशः मरुतांप्रतत्संज्ञानांदेवगणानांअनीकंअग्रभूतं
 तद्वत्शीघ्रगामीमित्रस्यअहरभिमानिनोदेवस्यगर्भोर्गर्भवदंतर्वर्तमानः अहनिहिरथःसंचरति वरु-
 णस्यरात्र्यभिमानिदेवस्यनाभिःनाभिस्थानीयःनाभिर्यथादेहमध्येनैश्चल्येनावतिष्ठतेतद्वत् रात्रौ-
 कचिदेवस्थितः हेदेव द्योतमानरथयउक्तगुणः सतादृशस्त्वं इमानोस्मदीयांहव्यदातिंहविर्दानव-
 तीयागक्रियां जुषाणःसेवमानःसत्तहव्या हव्यान्यस्मदीयानिहवींषि प्रतिगृभाय प्रतिगृहाण॥२८॥

२८. हे विव्य रथ, हमारे यज्ञ में प्रसन्न होकर हव्य ग्रहण करो;
 क्योंकि तुम इन्द्र के वज्रस्वरूप, मरुतों के अग्रवर्ती, मित्र के गर्भ और
 वरुण की नाभि हो ।

परेणवृत्तेनसंग्रामेदुंदुभिर्भिमर्शनीयः सूत्रितंच—उपश्वासयपृथिवीमुतद्यामितिवृत्तेनदुंदु-
 भिर्भिमृशेदिति ।

सैषान्नैकोनविंशी-

उप॑श्वासय॑ पृथि॒वीमु॒तद्यां॑ पु॒रु॒त्राते॑ म॒नुतां॑ वि॒ष्टितं॑ जग॑त् ।
सदु॑न्दु॒भे स॒जूरि॒न्द्रेण॑ दे॒वैर्दू॒राद्वी॒यो॒ अप॑सेध॒शत्रून् ॥ २९ ॥

उप॑ । श्वा॒सय॑ । पृथि॒वीम् । उ॒त । द्याम् । पु॒रु॒त्रा । ते ।
म॒नुता॑म् । वि॒ष्टि॒स्थितम् । जग॑त् । सः । दु॒न्दु॒भे । स॒ऽजुः । इ॒न्द्रेण॑ ।
दे॒वैः । दू॒रात् । द्वी॒यः । अप॑ । से॒ध । श॒त्रून् ॥ २९ ॥

हेदुन्दुभे पृथिवीं उत अपि च द्यां दिवं उपश्वासय आत्मीयेन जयघोषेणाश्वासय यथा लोकद्वयं त्वदीयेन शब्देनापूरितं भवति तादृशं शब्दं कुर्वित्यर्थः अपि च विस्थितं विशेषेण स्थितं स्थावरं जंगमं च उभयविधं प्राणिजातं ते त्वदीयं शब्दं पुरुत्रावहुधामनुतां मन्यतां जानातु हेदुन्दुभे सत्त्वं इन्द्रेण अन्यैर्देवैश्च सजुः सह दूराद्वीयोः दूरादपि दूरतरं शत्रून् स्मदीयान् अपसेध अपगमय अन्नरुक्तां—दुन्दुभिरिति शब्दानुकरणं द्रुमोभिर्नमिति वा द्रुमं न्यते वा स्याद्वधकर्मण इत्यादि ॥ २९ ॥

२९. हे बुद्ध-दुन्दुभि, अपने शब्द से स्वर्ग और धरणी को परिपूर्ण करो—स्थावर और जंगम इस बात को जानें। तुम इन्द्र और अन्य देवों के साथ होकर हमारे रिपुओं को दूर फेंक दो।

आक्र॑न्दय॒ बल॑मो॒जो न॒ आधा॒निः प्र॑निहि॒दुरि॑तां बाध॒मानः॑ ।

अप॑प्रोथदु॒न्दुभे दु॒च्छुना॑ इ॒त इन्द्र॑स्य मु॒ष्टिरि॑सि वी॒ल्यस्व ॥ ३० ॥

आ । क्र॑न्दय॒ । बल॑म् । ओजः । नः । आ । धा॒निः । निः ।

स्त॒नि॒हि । दुः॒ऽइ॒ता । बाध॑मानः । अप॑ । प्रो॒थ । दु॒न्दु॒भे ।

दु॒च्छु॒नाः । इ॒तः । इन्द्र॑स्य । मु॒ष्टिः । अ॒सि । वी॒ल्य॑स्व ॥ ३० ॥

हेदुन्दुभे आक्रन्दय अस्मच्छत्रून् रोदय बलसेनारूपं ओजः शरीरबलं च नोस्मभ्यं आधाः आधेहि प्रयच्छ तथा दुरितादुरितानि दुर्गमनानि बाधमानो हिंसस्त्वं निस्तनिहि नितरां शब्दं कुरुस्तनशब्द इति धातुः हेदुन्दुभे दुच्छुनाः अस्मद्दुःखहेतुभूतं शुनं सुखं यासां तादृशीः शत्रुसेनाः इतोस्मात्स्थानात् अपप्रोथ बाधस्त्वं चेन्द्रस्य मुष्टिरसि मुष्टिरिव शत्रूणां हन्ता भवसि अतोस्मान् वील्यस्व दृढीकर ॥ ३० ॥

३०. बुद्धुभि, हमारे शत्रुओं को रलाओ हमें बल दो। इतने जोर से बजो कि बुद्धवं शत्रुओं को दुःख मिले। बुद्धुभि, जो हमारा अनिष्ट करके आनन्दित होते हैं, उन्हें दूर हटाओ। तुम इन्द्र की मुष्टिका-सी हो; इसलिए हमें दृढ़ता दो।

अथैकत्रिंशी-

आमूरजप्रत्यावर्तयेमाः केतुमहुं दुभिर्वावदीति ।

समश्वपर्णाश्वरन्तिनोनरोस्माकमिन्द्ररथिनोजयन्तु ॥ ३१ ॥ ३५ ॥

आ । अमूः । अज्ज । प्रतिऽआवर्तय । इमाः । केतुऽमत् ।

दुन्दुभिः । वावदीति । सम् । अश्वऽपर्णाः । चरन्ति । नः ।

नरः । अस्माकम् । इन्द्र । रथिनः । जयन्तु ॥ ३१ ॥ ३५ ॥

अस्याःपूर्वाधोदुं दुभिदेवत्यः उत्तरार्धश्चैन्द्रः यद्वा उभावप्यर्धचवैन्द्रौ हेइन्द्र अमूःशत्रुषु स्थिताःतागाःआजअस्मान्प्रत्यागमय इमाःअस्मदीयागाःशत्रुभिर्जिघृक्षिताःप्रत्यावर्तय प्रतिनिवर्तय अयंचदुं दुभिःकेतुमत्पज्ञानवत् यथासर्वैर्ज्ञायतेतथावावदीतिभृशंशब्दंकरोति अश्वपर्णाःअश्वपतनाःअश्ववाहाश्चनोस्मदीयाश्चनरःपुरुषाःसंचरन्ति शत्रुभिर्युध्यमानावर्तन्तेतथासति हेइन्द्र अस्माकरथिनः रथारूढाःपुरुषाःशत्रून्जयन्तु ॥ ३१ ॥

३१. इन्द्र, हमारी सारी गायों को रोककर हमारे पास ले आओ । सबके पास घोषणा करने के लिए दुन्दुभि नियत उच्च स्वर करता है । हमारे सेनानी घोड़ों पर चढ़कर इकट्ठे हुए हैं । इन्द्र, हमारे रथारूढ़ सैनिक और सेनायें युद्ध में विजयी बनें ।

॥ इतिचतुर्थसप्तमेपंचत्रिंशोवर्गः ॥ ३५ ॥

वेदार्थस्यप्रकाशेनतमोहार्दनिवारयन् । पुमर्थीश्चतुरोदेयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ १ ॥

इतिश्रीमद्राजाधिराजपरमेश्वरवैदिकमार्गप्रवर्तकश्रीवीरबुक्कभूपालसाम्राज्यधुरंधरेणसायणाचार्येणविरचितेमाधवीयेवेदार्थप्रकाशेऋक्संहिताभाष्येचतुर्थाष्टकेसप्तमोऽध्यायःसमाप्तः ॥ ७ ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥

यस्यनिःश्वसितं वेदायो वेदेभ्योऽस्मिन् जगत् । निर्ममेतमहं वन्दे विधातीर्थमहेश्वरम् ॥ १ ॥

अथाष्टमोऽध्याय आरभ्यते । षष्ठमंडलस्य चतुर्थेऽनुवाके चत्वारिंशत् सूक्तानि व्याकृतानि यज्ञायज्ञेति द्वा-
विंशत्युच्यन्ते पंचमं सूक्तं बृहस्पतिपुत्रस्य शंयोरार्षं अत्रानुक्रम्यते—यज्ञायज्ञादधिकं शंयुस्तु पाणि-
पृथिगसूक्तं प्रगाथौ बृहती महासतो बृहती महाबार्हत बार्हतौ प्रगाथावित्याग्नेयः काकुभः प्रगाथः पुर-
उष्णिग्बृहत्यतिजगतीति मारुत्योऽत्यास्ति स्तोत्रासां लिङ्गोक्तदेवताः काकुभः प्रगाथः पुरउष्णिग्बृहती-
ति पौष्ण्यो बृहती महाबृहती यवमध्यांत्यानुष्टुप् मारुत्योऽत्याद्यावाभूम्योर्वापृथेर्वेति । यज्ञायज्ञावइत्ये-
षा बृहती तृतीयद्वादशकां न्यष्टके तितलक्षणसद्भावात् द्वितीयासतो बृहती अयुजौ जागतौ सतो-
बृहतीत्युक्तलक्षणोपेतत्वात् तृतीयाचतुर्थी बृहती सतो बृहत्यौ पंचमी बृहती षष्ठी महासतो बृहती अ-
ष्टाक्षरास्त्रयः पादाः द्वादशाक्षरौ द्वौ पादौ सामहासतो बृहती सप्तमी महाबृहती अष्टाक्षराश्चत्वारः पादाः
एकोद्वादशाक्षरः सामहाबृहती अष्टमी महासतो बृहती अष्टिनस्त्रयः द्वौ जागतौ सामहासतो बृहती नव-
मी बृहती दशमी सतो बृहती एतादशाग्निदेवताः एकादशी कुपू मध्यमोयदि द्वादशाक्षरः उभयतो-
ष्टकौ द्वौ पादौ साककुपू द्वादशी सतो बृहती त्रयोदशी पुरउष्णिक् आद्यो जागतः द्वितीयतृतीयौ गायत्रौ
सा पुरउष्णिक् चतुर्दशी बृहती पंचदशी अतिजगती द्वापंचाशदक्षरा एकादश्याद्याः पंचमरुदेवताकाः
त्रयोदश्यादीनां तिसृणां लिङ्गोक्ता इन्द्रादयो वा देवताः षोडशी कुपू सप्तदशी सतो बृहती अष्टादशी-
पुरउष्णिक् एकोनविंशी बृहती षोडश्यादीनां चतसृणां पूषादेवता विंशी बृहती एकविंशी यवमध्याम-
हाबृहती आद्यौ द्वावष्टकौ तृतीयो द्वादशकः चतुर्थं पंचमावष्टकौ सायवमध्यामहाबृहती विश्वेकविंशोः
पृथिगसूक्तमित्युक्तत्वात् रुतां माता पृथिग्देवता द्वाविंशनुष्टुप् सा चापि पृथिग्देवत्याद्यावाभूमिदेवत्यावा
सूक्तविनियोगोलैङ्गिकः । आग्निमारुते यज्ञायज्ञावइत्ययं स्तोत्रियप्रगाथः सूत्रितं च—यज्ञायज्ञावो-
अग्रये देवो बोद्रविणो दाइति प्रगाथौ स्तोत्रियानुरूपाविति ।

तत्रैषा प्रथमा—

यज्ञायज्ञावो अग्रये गिरा गिरा च दक्षसे ।

प्रप्रवयममृतं जातवेदसं प्रियं मित्रं नशंसिषम् ॥ १ ॥

यज्ञाऽयज्ञा । वः । अग्रये । गिराऽगिरा । च । दक्षसे । प्रऽप्र । वयम् ।
अमृतम् । जातऽवैदसम् । प्रियम् । मित्रम् । न । शंसिषम् ॥ १ ॥

हेस्तोतारोवोयूयंयज्ञायज्ञा यज्ञेयज्ञे सर्वेषुयागेषुदक्षसेप्रवृद्धायाग्रये गिरागिरास्तुतिरूपया
वाचावाचास्तोत्रंकुरुतेतिशेषः चशब्दोभिन्नक्रमोवद्व्यस्मात्परोद्व्यव्यः यूयंचस्तोत्रंकुरुत वयम-
पितमग्निप्रशंसिषं प्रसमुपोदःपादपूरणइतिप्रशब्दस्यद्विरुक्तिःपादपूरणार्था व्यत्ययेनैकवचनं
छान्दसोलुङ् प्रशंसाम कीदृशंअमृतंमरणरहितं जातवेदसंजातानविदितारं जातप्रज्ञंजातधनंवा
मित्रंन सत्विभूतमिवप्रियंअनुकूलं यद्वा व्यत्ययेनत्वमित्यस्यवसादेशः अग्रयइतिचकर्मणिच-
तुर्थी क्रियाग्रहणमपिकर्तव्यमितिकर्मणःसंप्रदानत्वाच्चशब्दश्चणितिनिपातश्चेदर्थेवर्तते दक्षस-
इतिषदक्षेर्वृद्धिकर्मणोन्तर्भावितण्यर्थाल्लिट्कृतं चणायोगावनिपातैर्यद्यदिहन्तेतिनिघातप्रतिषेधः
तत्रायमर्थः—हेस्तोतस्त्वंयज्ञे यज्ञेइममग्निगिरागिरास्तुत्यादक्षसेचवर्धयसिचेतवयमपिअमृतत्वादि-
गुणकंतंप्रशंसाम ॥ १ ॥

१. स्तोताओ, तुम प्रत्येक यज्ञ में स्तोत्र-द्वारा शक्तिमान् अग्नि की
बार-बार स्तुति करो । हम उन अमर, सर्व-व्रष्टा और मित्र की तरह अनु-
कूल अग्निदेव की प्रशंसा करते हैं ।

ऊर्जोनपातंसहिनायमस्मयुर्दाशेमहव्यदातये ।

भुवद्वाजैष्वविताभुवद्बुधउतत्रातातनूनाम् ॥ २ ॥

ऊर्जः । नपातम् । सः । हिन । अयम् । अस्मद्युः । दाशेम ।

हव्यऽदातये । भुवत् । वाजैषु । अविता । भुवत् । बुधः ।

उत । त्राता । तनूनाम् ॥ २ ॥

ऊर्जोचस्यबलस्यवानपातंपुत्रंप्रशंसिषमित्यनुषंगावप्रशंसामेत्यर्थः हिनेतिनिपातद्वयसमु-
दायोहीत्यस्यार्थे संहिसखत्वयमग्निः अस्मयुरस्मान्कामयमानोभवति वयंचहव्यदातये हव्या-
नांहविषांदेवेभ्योदात्रे तस्मैअग्रयेदाशेम हवींषिदयाम सचाग्निःवाजेषुसंग्रामेषुअवितारक्षितावृ-
धोवर्धकश्चास्माकंभुवद्भवतु उतअपिच तनूनांतनयानामस्मत्पुत्राणांचत्रातारक्षिताभवतु ॥ २ ॥

२. हम शक्ति-पुत्र की प्रशंसा करते हैं; क्योंकि वे वस्तुतः हमसे
प्रसन्न हैं । हव्य वहन करनेवाले अग्नि को हम हव्य प्रदान करते हैं । वे
संग्राम में हमारे रक्षक और समृद्धि-विधायक हों । वे हमारे पुत्रों की
रक्षा करें ।

अथतृतीया—

वृषाह्यमेअजरोमहान्विभास्यर्चिषा ।

अर्जसेणशोचिषाशोशुचच्छुचेसुदीतिभिःसुदीदिहि ॥ ३ ॥

दृषां । हि । अग्ने । अजरः । महान् । विद्भासि । अर्चिषा ।
अजस्रेण । शोचिषा । शोशुचत् । शुचे । सुदीतिभिः ।
सु । दीदिहि ॥ ३ ॥

हेअग्ने वृषावर्षिताकामानांवृष्टेःकर्तावा अजरोजरारहितः महान्गुणैरधिकः एवंभूतस्त्वं
अर्चिषादीत्याविभासिहि विशेषेणप्रकाशसेखलु हेशुचे दीप्ताग्ने अजस्रेणअविच्छिन्नेनशोचिषा
तेजसाशोशुचत् भृशंदीप्यमानस्त्वं सुदीतिभिःसुदीप्तिभिःसुदीदिहि सुष्ठुअस्मान्दीपय प्रकाश-
य ॥ ३ ॥

३. हे अग्नि, आप ईप्सित फलों के देनेवाले जरारहित, महान् और
दीप्ति से विभाषित हैं । हे दीप्ताग्नि, अविच्छिन्न तेज से दीप्यमान
आप अपनी दीप्ति-द्वारा हमें भी प्रकाशित कीजिए ।

महोदेवान्यजसियक्ष्यानुषक्तवक्रत्वोतदंसना ।

अर्वाचःसींरुणुद्यग्नेवसेरास्ववाजोतवंस्व ॥ ४ ॥

महः । देवान् । यजसि । यक्षि । आनुषक् । तव । कत्वा ।

उत । दंसना । । अर्वाचः । सीम् । रुणुहि । अग्ने । अवसे ।

रास्व । वाजा । उत । वंस्व ॥ ४ ॥

हेअग्ने त्वमहोमहतोदेवान्यजसि यजमानानांयज्ञेहविर्भिःपूजयसि अतोस्माकमपियज्ञे-
आनुषक् अनुषक्तंसन्ततंयथाभवतितथायक्षि तान्देवान्यज तदर्थंतवक्रत्वाप्रज्ञया उतापिचदंस-
नाकर्मणाच सीमितिपरिग्रहार्थीयः तान्सर्वान्देवान्अर्वाचः अस्मदभिमुखान् रुणुहिकुरु अव-
सेअस्मद्रक्षणार्थं तथावाजावाजान्हविलक्षणान्यन्नानिरास्वतेभ्योदेवेभ्योदेहि उतापिच त्वम-
पिवंस्वतुभ्यंप्रदानिहवींषिसंभजस्व ॥ ४ ॥

४. अग्नि, तुम महान् देवों का यज्ञ किया करते हो; इसलिए हमारे
यज्ञ में सदा देवों का यज्ञ करो । हमारी रक्षा के लिए अपनी बुद्धि और
काय से देवों को हमारे सामने ले आओ । तुम हमें हव्य-रूप अन्न दों और
स्वयं इसे स्वीकार करो ।

अथपंचमी-

यमापोअद्र्योवनागर्भमृतस्यपिप्रति ।

सहसायोमथितोजायतेनृभिःपृथिव्याअधिसानवि ॥ ५ ॥ १ ॥

यम् । आपः । अद्र्यः । वना । गर्भम् । मृतस्य । पिप्रति ।

सहसा । यः । मथितः । जायते । नृभिः । पृथिव्याः ।

अधि । सानवि ॥ ५ ॥ १ ॥

आपोवसतीवर्याख्याः अद्रयोग्रावाणः वनावनानिकाष्ठानि च ऋतस्ययज्ञस्योदकस्यवा गर्भं गर्भवदन्तर्वर्तमानं यमग्निपिपति पूरयन्ति यद्वा आपःसमुद्रिया अद्रयोमेघाः वनान्यरण्या-
नि च ऋतस्यगर्भवाडवैद्युतदावरूपेणवर्तमानं यमग्निपिपति पूरयन्ति यश्चाग्निः नृभिर्नेतृभिः ऋ-
त्विभिः सह साबलेन मथितः सन् पृथिव्या अधिभूमेरुपरि सानविसमुच्छ्रिते उत्कृष्टे देवयजनदेशे जा-
यते प्रादुर्भवति सत्त्वं संस्वेत्यन्वयः यद्वायः प्रमावित्यनया संबन्धः ॥ ५ ॥

५. तुम यज्ञ के गर्भ हो, तुम्हें सोम में मिलाने के लिए जल (वस-
तीवरी), अभिषव-पाषाण और अरणि-काष्ठ पुष्ट करते हैं । तुम
ऋत्विकों-द्वारा बल-पूर्वक मथे जाकर पृथ्वी के अत्युन्नत स्थान में (देव-
यजन-देश में) प्रादुर्भूत होओ ।

॥ इति चतुर्थस्याष्टमे प्रथमो वर्गः ॥ १ ॥

आयः प्रौभा नुना रोदसी उभे धूमेन धावते दिवि ।

तिरस्तमो ददृश ऊर्म्या स्वाश्या वास्वरुषो वृषा श्यावा अरुषो वृषा ॥ ६ ॥

आ । यः । प्रौ । भानुना । रोदसी इति । उभे इति । धूमेन ।

धावते । दिवि । तिरः । तमः । ददृशे । ऊर्म्यासु । आ ।

श्यावासु । अरुषः । वृषा । आ । श्यावाः । अरुषः । वृषा ॥ ६ ॥

योग्निः भानुना दीप्त्या उभे रोदसी घावा पृथिव्यौ आप्रौ आपूरयति सः धूमेन दिवि अन्तरि-
क्षे धावते गच्छति धूमो हि मेघात्मना परिणतः सन् अन्तरिक्षे गच्छति कार्यकारणयोरभेदविवक्षया
तद्गमनमग्रावुपचर्यते अपिचार्यं अरुषः आरोचमानः वृषा वर्षिता कामानां एवं गुणकोग्निः श्यावा-
सु श्याववर्णा सुकृष्णा सुऊर्म्यासु रात्रिनामैतत् निशासु तमो धकारं तिरः तिरस्कृत्य आसमंतात् ददृशे
दृश्यते श्यावाः श्याववर्णारात्रीश्च आतिष्ठति अरुषो वृषेति पुनरुक्तिरादरार्थापादपूरणार्थावा ॥ ६ ॥

६. जो अग्नि दीप्ति-द्वारा स्वर्ग और पृथिवी को पूर्ण करते हैं, जो
घुएँ के साथ आकाश में उठते हैं, वही दीप्तिमान् और अभीष्ट-वर्षी अग्नि
अंधेरी रात का तम नष्ट करते देखे जाते हैं । दीप्तिमान् और अभीष्ट-
वर्षी वे ही अग्नि रात्रियों के ऊपर अधिष्ठान करते हैं ।

बृहद्भिः अर्चिभिः शुक्रेण देवशोचिषा ।

मरद्वाजे समिधानो यविष्ठय रेवन् शुक्रदीदिहि द्युमत्पावकदीदिहि ॥ ७ ॥

बृहत्भिः । अग्ने । अर्चिभिः । शुक्रेण । देव । शोचिषा ।

मरद्वाजे । सम्यङ्धानः । यविष्ठय । रेवत् । नः । शुक्र ।

दीदिहि । द्युमत् । पावक । दीदिहि ॥ ७ ॥

हेदेव दानादिगुणयुक्त यविष्ठय युवतम शुक्र दीप्ताग्ने शुक्लेण निर्मलेनशोचिषातेजसा भरद्वाजेअस्मद्भ्रातरि समिधानः समिध्यमानस्त्वं बृहद्भिर्महद्भिर्ऋषिभिः तेजोभिः नोस्मदर्थं रेवदधनयुक्तं यथाभवतितथादीदिहि दीप्यस्व तथापावक हेशोधकाग्ने द्युमद्योतमानेनचयुक्तं यथाभवतितथादीदिहि दीप्यस्व ॥ ७ ॥

७. देव, देवों में कनिष्ठ और प्रदीप्त अग्नि, तुम हमारे भ्राता भारद्वाज-द्वारा समिध्यमान होकर हमें धन देते हुए निर्मल और प्रबल दीप्ति के साथ प्रज्वलित होओ । प्रदीप्त अग्नि, तुम प्रज्वलित होओ ।

विश्वासांगृहपतिर्विशामसित्वमग्नेमानुषीणाम् ।

शतंपूर्भिर्यविष्ठपाद्यंहसःसमेद्धारंशतंहिमास्तोतृभ्योयेचददति ॥ ८ ॥

विश्वांसाम् । गृहपतिः । विशाम् । असि । त्वम् । अग्ने ।

मानुषीणाम् । शतम् । पूःऽभिः । यविष्ठ । पाहि । अंहसः ।

समृद्धारम् । शतम् । हिमाः । स्तोतृभ्यः । ये । च । ददति ॥ ८ ॥

हेअग्ने त्वमानुषीणामनोरपत्यभूतानां विश्वासांसर्वासांविशांप्रजानांगृहपतिरसि गृहस्वामीभवसि हेयविष्ठ युवतमाग्ने अतस्त्वंशतंहिमाः शतंहेमन्तान्संवत्सरान्समेद्धारंत्वांसम्यगिद्धं कृतवन्तंमांशतंशतेनशतसंख्याकैः पूर्भिःपालकैः अंहसः पापात् आहन्तुः शत्रोर्वापाहिरक्ष येचस्तोतृभ्योददति धनंतवसमिन्धनस्यकर्तारिप्रयच्छन्ति तांश्चपाहि ॥ ८ ॥

८. अग्नि, तुम सारे मनुष्यों के गृहपति हो । मैं तुम्हें सौ हेमन्तों तक प्रज्वलित करता हूँ । तुम मुझे सैकड़ों रक्षाओं-द्वारा पाप से बचाओ, जो तुम्हारे स्तोताओं को अन्न देते हैं, उन्हें भी बचाओ ।

त्वंनश्चित्रऊत्यावसोराधांसिचोदय ।

अस्यरायस्त्वमग्नेरथीरसिविदागाधंतुचेतुनः ॥ ९ ॥

त्वम् । नः । चित्रः । ऊत्या । वसो इति । राधांसि । चोदय । अस्य ।

रायः । त्वम् । अग्ने । रथीः । असि । विदाः । गाधम् । तुचे । तु । नः ॥ ९ ॥

हेवसो वासकाग्ने चित्रोदर्शनीयस्त्वंऊत्यारक्षयासह राधांसिधनानिनोस्मभ्यंचोदय प्रेरय सर्वत्रलोकेपरिदृश्यमानस्यरायोधनस्यत्वरंथीरसि रंहितानेताभवसि अतःकारणादस्मभ्यं धनानिप्रेरेयेत्यर्थः अपिच नोस्माकंतुचेअपत्यनामैतवअपत्यायअपतनहेतुभूताय पुत्रादयेगाधं प्रतिष्ठांतुक्षिप्रंविदाः लभय ॥ ९ ॥

९. गृहदाता विचित्र अग्नि, तुम हमारे पास रक्षक के साथ धन भेजो; क्योंकि तुम्हीं सारे धनों के प्रेरक हो । शीघ्र ही हमारी सन्तानों को प्रतिष्ठित करो ।

अथदशमी—

प॒र्षितो॒क्तंन॑यं॒प॒र्तृभि॒ष्ट्वम॑द॒ब्धैर॑प्र॒युत्व॑भिः ।

अ॒ग्ने॒हेळां॑सि॒दैव्या॑यु॒योधि॑नो॒दे॒वानि॒ह॒रांसि॑च ॥ १० ॥ २ ॥

प॒र्षि । तो॒कम् । त॒न॒यम् । प॒र्तृ॒भिः । त्वम् । अ॒द॒ब्धैः ।

अ॒प्र॒युत्व॑भिः । अ॒ग्ने । हेळां॑सि । दै॒व्या । यु॒यो॒धि । नः ।

अ॒दे॒वानि । ह॒रांसि । च ॥ १० ॥ २ ॥

हेअग्ने त्वं अदब्धैः केनाप्यर्हिंसितैः अप्रयुत्वभिः यौतिरत्र पृथग्भावार्थः अपृथग्भूतैः संहतैः प॒र्तृभिः पालनसाधनैः तो॒क्तं पुत्रं तनयं पौत्रं च प॒र्षि पालय दैव्या देवसंबन्धीनि च हेळांसि क्रोधाच्चोस्म-
तोयुयोधि पृथक्कुरु अदेवानि मनुष्यसंबन्धीनि च ह॒रांसिर्हिंसनानि च अस्मत्तः पृथक्कुरु ॥ १० ॥

१०. अग्नि, समवेत और हिंसा-रहित रक्षा के द्वारा हमारे पुत्र-
पौत्र का पालन करो । हमारे यहाँ से तुम देवों का क्रोध और मनुष्यों का
विद्वेष हटाओ ।

॥ इति चतुर्थस्याष्टमे द्वितीयो वर्गः ॥ २ ॥

आ॒स॒खायः॑ स॒ब॒र्दु॒घां॑ धे॒नुम॑ज॒ध्वमु॒प॒न॒व्यसा॑वचः ।

सृ॒ज॒ध्वम॑न॒पस्फुरा॑म् ॥ ११ ॥

आ । स॒खा॒यः । स॒ब॒र्दु॒घां॑ । धे॒नुम् । अ॒ज॒ध्वम् । उप॑ ।

न॒व्यसा॑ । वचः । सृ॒ज॒ध्वम् । अन॑प॒स्फुरा॑म् ॥ ११ ॥

हेसखायः समानख्याना अध्वर्यवः सबर्दु॒घां सबरिति पयसो नाम अमरणहेतुभूतस्य पयसो-
दोग्ध्रीधेनुंगां आअजध्वं अभिगच्छत प्राप्तुं केन साधनेन नव्यसानवीयसा नवतरेण वचः वचसा
आह्वानरूपेण शब्देन तदनंतरं अनपस्फुरां स्फुरतिर्वधकर्मा अनपबाध्यां तां धेनुं उपसृजध्वं
वत्सेनोपसृष्टांकुरु मरुदेवत्यत्वात् मरुतां यागाय पयोदोग्धुमिति शेषः अथ वामरुतां मातापृथ्या-
ख्यामाध्यमिकावाग्धेनुः हेसखायः स्तोतारः सबर्दु॒घां मरुज्जनहेतुभूतस्य पयसोदोग्ध्रीधेनुं पृथ्नि-
नव्यसानवतरेण वचसा स्तोत्रेण उपाजध्वमुपागच्छत अनपस्फुरां अनपबाधनीयां तां सृजध्वं बन्ध-
नाद्विसृजत मुंचत ईदृशीमहतीधेनुः मरुतां माताकिमुवक्तव्यं तेषां माहात्म्यमिति मरुतस्तुतिः ॥ ११ ॥

११. बन्धुगण, नये स्तोत्रों के साथ तुम दूध देनेवाली गाय के पास
आओ । इसके पश्चात् उसे इस प्रकार छुड़ाओ, जिससे उसकी कोई हानि
न होने पावे ।

अथद्वादशी-

याशर्धायमारुतायस्वभानवेश्रवोमृत्युधुक्षत ।

यामृळीकेमरुतांतुराणायामुम्रैरेव्यावरी ॥ १२ ॥

या । शर्धाय । मारुताय । स्वभानवे । श्रवः । अमृत्यु । धुक्षत ।

या । मृळीके । मरुताम् । तुराणाम् । या । सुम्रैः । एव्यावरी ॥ १२ ॥

याधेनुः अमृत्युअमरणहेतुश्रवोऽनंपयोलक्षणमारुतायमरुत्संघायधुक्षतअधुक्षत कीदृशाय शर्धायप्रसहनशीलाय स्वभानवेस्वायत्तदीप्तये याचतुराणांक्षिप्रकारिणामरुतामृळीकेसुखेतत्परावर्तते याचसुम्रैःसुखैर्हेतुभूतैः एव्यावरीएवैर्गन्तुभिरश्वैः मध्यमस्थानैरुदकैर्वासहयातीअन्येषामपिसुखार्थंवृष्टिजलैः सहागच्छन्ती ताधेनुंउपाजध्वमितिपूर्वज्ञान्वयः अत्रापिपूर्ववन्मरुत्स्तुतिरधिगन्तव्या ॥ १२ ॥

१२. जो सहिष्णु, स्वाधीनतेजा, मरुतों को अमरण-हेतु पयोरूप अन्न देती है, जो वेग मरुतों के सुख-साधन में तत्पर है और जो वृष्टि-जल के साथ सुख वर्षण करके अन्तरिक्ष मार्ग में घूमती है, उस धेनु के पास आओ ।

अथत्रयोदशी-

भरद्वाजायावधुक्षतद्विता ।

धेनुंचविश्वदोहसमिषंचविश्वभोजसम् ॥ १३ ॥

भरद्वाजाय । अर्व । धुक्षत । द्विता । धेनुम् । च ।

विश्वदोहसम् । इषम् । च । विश्वभोजसम् ॥ १३ ॥

हेमरुतः भरद्वाजायास्मद्भावेद्विताद्वितयंअवधुक्षत दत्त किंतद्वितयं धेनुंचगांच इषंचअन्नंच कीदृशीधेनुं विश्वदोहसं विश्वस्यव्याप्तस्यबहुलस्यदोग्धीं कीदृशमन्नं विश्वभोजसंसर्वेषांभोगपर्याप्तं ॥ १३ ॥

१३. मरुतो, भरद्वाज के लिए विशेष दूध देनेवाली गाय और सभी के खाने के लिए यथेष्ट अन्न इन दो सुखों का दोहन करो ।

अथचतुर्दशी-

तंवइन्द्रंसुक्रतुंवरुणामिवमायिनम् ।

अर्यमणंनमन्द्रंसुप्रभोजसंविष्णुंनस्तुषआदिशे ॥ १४ ॥

तम् । वः । इन्द्रम् । न । सुऽक्रतुम् । वरुणम्ऽइव । मायिनम् ।
 अर्यमणम् । न । मन्द्रम् । सृप्रऽभोजसम् । विष्णुम् । न ।
 स्तुषे । आऽदिशे ॥ १४ ॥

हेमरुद्रण तंतादृशंवःत्वांस्तुषेस्तौमि किमर्थंआदिशे आदेशनाय धनानामतिसर्जनाय प्र-
 दानाय कीदृशंत्वां इन्द्रंनइन्द्रमिव सुक्रतुंसुकर्माणं वरुणमिवमायिनं मायावन्तंप्रज्ञावन्तंअर्य-
 मणंअर्यमणमिव मन्द्रंस्तुष्यं विष्णुंन विष्णुमिवसृप्रभोजसं प्रसृप्तधनं यदात्वस्यालिंगो-
 कदेवतास्तदानींनेवशब्दौचशब्दार्थेद्रष्टव्यौ ॥ १४ ॥

१४. मरुतो, तुम इन्द्र के महान् कर्मों के अनुष्ठाता हो, वरुण की
 तरह बुद्धिमान् हो, अर्यमा के समान स्तुति-पात्र हो, विष्णु के समान
 वानशील हो । धन के लिए मैं तुम्हारी स्तुति करता हूँ ।

त्वेषंशर्धो॑नमारुतं॑तुविष्व॑ण्य॑न॒र्वाणं॑पू॒षणं॑सं॒यथा॑श॒ता ।
 संस॒हस्रा॑कारि॒षच॑र्ष॒णिभ्य॑आँआ॒विर्गू॑ह्णावसू॑करत्सुवेदा॑नोवसू॑करत् ॥ १५ ॥

त्वे॒षम् । शर्धः॑ । न । मारुतम् । तुवि॒ऽस्वनि॑ । अ॒न॒र्वाणं॑म् । पू॒षणं॑म् ।
 सम् । यथा॑ । श॒ता । सम् । स॒हस्रा॑ । कारि॒षत् । च॒र्ष॒णिभ्यः॑ । आ
 आ॒विः । गू॒ह्णा । वसु॑ । क॒रत् । सु॒वेदा॑ । नः । वसु॑ । क॒रत् ॥ १५ ॥

नेतिसंप्रत्यर्थे नसंप्रतिद्वदानीं त्वेषंदीप्तंतुविष्वणि बहुस्वनं अनर्वाणंप्रत्यृतंशत्रुभिरनभि-
 गतं पूषणंपोषकंमारुतंमरुतसंघरूपमीदृशंशर्धोबलं स्तौमीतिशेषः सचमरुद्रणः यथायेनप्रकारेण
 शता शतसंख्याकानिधनानिसंसहैवचर्षणिभ्योमनुष्येभ्योस्मभ्यंकारिषत् कुर्यात् आकारःसम्
 चये यथावासहस्रासहस्रसंख्याकानिधनानिचसंसहैवकारिषत्कुर्यात् तथास्तौमीतिपूर्वत्रान्वयः
 अपिच समरुद्रणः गूह्णागूढानि संवृतानिवसुवसूनिधनानिआविष्करत् अस्मभ्यमाविष्करो
 तथावसुवसूनिधनानिसुवेदासुलभानिचनोस्माकंकरत् करोतु यदातुलिंगादियंपौष्णीतदामारु-
 शर्धइवत्वेपंपूषणंपूषकमेतत्संज्ञदेवंस्तौमीतियोजनीयं ॥ १५ ॥

१५. मरुद्गण सैकड़ों-हजारों तरह के धन हमें एक ही समय
 दें । इसके लिए मैं उच्च शब्दकारी हूँ अप्रतिहत-प्रभाव और पुष्टिकारक
 मरुतों के दीप्त बल की स्तुति करता हूँ । वे ही मरुद्गण हमारे पास गूढ़
 धन प्रकट करें और समस्त धन सुलभ करें ।

अथषोडशी-

आमा॑पू॒षंनु॑प॒द्रव॑शांसि॒षन्नु॑ते॒अपि॑क॒र्णआ॑घृ॒णै ।
 अ॒धाअ॒र्योअ॒रांत॑यः ॥ १६ ॥ ३ ॥

आ । मा । पूषन् । उप । द्रव । शंसिषम् । नु । ते । अपिःकर्णे ।
आघृणे । अघाः । अर्यः । अरातयः ॥ १६ ॥ ३ ॥

हे पूषन् मामां आद्रव रक्षणार्थं मभिगच्छ हे आघृणे आगतदीप्ते अघाः आहंन्त्रीः अर्यः
अरीः अभिगन्त्रीः अरातयः शत्रुभूताः प्रजाः उपद्रवबाधस्व उपपूर्वोद्रवतिर्बाधायां वर्तते य-
था प्रजापशून् यजमानस्य उपद्रोदावयति अहं च ते तव अपि कर्णे कर्णावपि गते स गीपदेशे स्थितः सख-
नुक्षिप्रं शंसिषं प्रशंतामि ॥ १६ ॥

१६. हे पूषन् तुम शीघ्र मेरे पास आओ । दीप्तिमान् देव भीषण
आक्रमण करनेवाले शत्रुओं को पीड़ा पहुँचाओ । मैं भी तुम्हारे कान के
पास आकर गुण-गान करता हूँ ।

॥ इति चतुर्थस्याष्टमेतत्तृतीयोऽवर्गः ॥ ३ ॥

अथ सप्तदशी-

माकाकं बीरमुद्वहो वनस्पतिमशंस्तीर्विहिनीनशः ।
मोतसूरो अहं एवाच न ग्रीवा आदधते वेः ॥ १७ ॥

मा । काकम्बीरम् । उत । वृहः । वनस्पतिम् । अशंस्तीः । वि ।
हि । नीनशः । मा । उत । सूरः । अहरिति । एव । चन ।
ग्रीवाः । आदधते । वेरिति वेः ॥ १७ ॥

ऋषिः पुत्रपौत्रसहितमात्मानं बहुपक्ष्याश्च वनस्पतिवत्त्वेन रूपयन्त स्यानुद्धारमाशास्ते हे-
पूषन् माकाकं बीरं काकानां भर्तारं वनस्पतिवृक्षमा उद्वहः उद्धर मा बाधस्व पुत्रपौत्रादिभिः स-
खीभूतरूपे तं अन्यैश्च बहुभिराश्रितं मां माहिंसीरित्यर्थः हिशब्दश्चार्थे अशस्तीरशंसनीयाः अशं-
सनीयस्य दुःस्वस्य कीर्तयित्रीर्वा शत्रुभूताः प्रजाः विनीनशो हि विनाशाय च मोतमाचसूरः प्रेरकः
शत्रुः एव एवं मा अहः अस्मान्माहार्षीन् एवमित्यभिसंबन्धात् आख्यातस्योदात्तवत्वाच्च अश्रुतोपि-
यथेत्येतद्वाक्ये ध्याह्नियते ग्रीवाः गिरन्ति अन्तरवस्थापयन्ति बध्नीति ग्रीवाः दामानि यथा व्या-
धावेः पक्षिणो हरणार्थं ग्रीवाः दामानि जालरूपाणि आदधते भूम्यानि दधते तैश्च निहितैः पक्षि-
णो हरन्ति एवमस्मान्बन्धनोपायैः शत्रुर्माहार्षीरित्यर्थः ॥ १७ ॥

१७. पूषन् तुम कौओं (सन्तानों) के आश्रय-भूत वनस्पति को (मुझे)
नष्ट नहीं करना । मेरे निन्दकों को पूर्णतः नष्ट कर दो । जैसे व्याघ्र
चिड़ियों को फँसाने के लिए जाल फैलाता है, वैसे शत्रु लोग, किसी तरह
भी, मुझे नहीं बाँध सकें ।

अथाष्टादशी-

दृतेरिव ते वृकमस्तु सख्यम् ।
अच्छिद्रस्य दधुन्वतः सुपूर्णस्य दधुन्वतः ॥ १८ ॥

दृतेः इव । ते । अ॒वृ॒कम् । अ॒स्तु । स॒ख्यम् । अ॒च्छि॒द्रस्य ।
द॒ध॒न् इ॒वतः । सु॒ऽपूर्ण॑स्य । द॒ध॒न् इ॒वतः ॥ १८ ॥

हेपूषन् तेतवसख्यंसखित्वं अवृकं बाधकरहितं सर्वदैकरूपेण वर्तमानं अस्माकमस्तु सर्व-
दा भवतु दृतेरिव यथा दृतेस्त्वदीयंसख्यं अविच्छिन्नं तद्वत् कीदृशो दृतिः अच्छिद्रस्य छिद्ररहितस्य सं-
श्लिष्टस्य दधन्वतो दधिमतः सुपूर्णस्य दध्ना सुष्ठु पूरितस्य पुनर्दधन्वत इति धन्वो धिकत्वद्योतनार्थः ई-
दृशो दृतिः सर्वदा पूषणो रथे वर्तते स इव वयमपितवसस्त्रायो भवेमेत्यृषिराशास्ते ॥ १८ ॥

१८. पूषन् दधिपूर्ण और निश्छिद्र चर्म की तरह तुम्हारी मित्रता
सदा अविच्छिन्न रहे । अथैकोनविंशी—

प॒रोहि॒म॒र्त्यै॒रसि॒स॒मो दे॒वैरु॒त॒श्रिया ।

अ॒भि॒र॒ख्यः पू॒ष॒न् पृ॒त॒नासु॒ न॒स्त्वमवा॑नू॒नं यथा॑ पु॒रा ॥ १९ ॥

प॒रः । हि । म॒र्त्यैः । अ॒सि॑ । स॒मः । दे॒वैः । उ॒त । श्रि॒या । अ॒भि॒ ।

ख्यः । पू॒ष॒न् । पृ॒त॒नासु॒ । नः । त्वम् । अ॒व॑ । नू॒नम् । यथा॑ । पु॒रा ॥ १९ ॥

हेपूषन् मर्त्यैर्मर्त्यैर्मनोमनुष्यैर्मन्यः परः परस्तादस्थितोसि श्रिया संपदा देवैरुत सर्वैः देवैश्च समः
समानोसि अतस्त्वं पृतनासु संग्रामेषु नोस्मानभिख्यः अभिपश्य अनुग्रहदृष्ट्या विलोकय यथा पु-
रायेन प्रकारेण पूर्वकालीनान् पुरुषान् ररक्षिथ एवं नूनमद्यदानीं अव अस्मान् रक्ष हीति पूरणः ॥ १९ ॥

१९. पूषन् तुम मनुष्यों को अतिक्रम करके अवस्थित हो । धन में
देवों के बराबर हो । इसलिए संग्राम में हमारी ओर अनुकूल दृष्टि
रखना । प्राचीन समय में तुमने मनुष्यों की जैसे रक्षा की थी, वैसे ही
इस समय हमारी रक्षा करो ।

वा॒मी॒वा॒म॒स्य॑ धू॒त॒यः॒ प्र॒णी॑ति॒रस्तु॑ सू॒च॒ता ।

दे॒व॒स्य॑ वा॒म॒रु॒तो म॒र्त्यस्य॑ वे॒जान॒स्य॑ प्र॒य॒ज्य॒वः ॥ २० ॥

वा॒मी । वा॒म॒स्य॑ । धू॒त॒यः॒ । प्र॒णी॑तिः । अ॒स्तु । सू॒च॒ता । दे॒व॒स्य॑ ।

वा॒ । म॒रु॒तः॒ । म॒र्त्यस्य॑ । वा॒ । ई॒जान॒स्य॑ । प्र॒य॒ज्य॒वः ॥ २० ॥

हे धूतयः कंपयितारः प्रयज्यवः प्रकर्षेण यष्टव्या मरुतः सास्रनृतामियसत्यात्मिकामाध्य-
मिकां युष्मदीयावाक् प्रणीतिरस्तु अस्मदर्थं धनानां प्रणेत्री भवतु देवस्य वामर्त्यस्य मनुष्यस्य वा ई-
जानस्य इष्टवतः उभयविधस्य पुरुषस्य वामी प्रशस्ता यावाक् वामस्य वननीयस्य धनस्य प्रणीतिः
प्रणेत्री सास्रनृतेत्यन्वयः प्रणीतिरस्तु अस्मदर्थं ॥ २० ॥

२०. कम्पनकारी और भली भाँति स्तुति-पात्र मरुतो, तुम्हारी जो प्रशस्त बाणी देवों और यजमानों को वाञ्छित धन देती है, वही सद्य और सूनृत बाणी हमारी पय-प्रवर्द्धिका बने।

सद्यश्चिद्यस्यचर्कृतिःपरिद्यादेवोनैतिसूर्यः ।

त्वेषंशवोदधिरेनामयज्ञियंमरुतोदृत्रहंशवोज्येष्ठदृत्रहंशवः ॥ २१ ॥

सद्यः । चित् । यस्य । चर्कृतिः । परि । द्याम् । देवः । न । एति ।

सूर्यः । त्वेषम् । शवः । देधिरे । नाम । यज्ञियम् । मरुतः ।

दृत्रहम् । शवः । ज्येष्ठम् । दृत्रहम् । शवः ॥ २१ ॥

यस्यचमरुद्रणस्यचर्कृतिः कर्मसद्यश्चिन् सद्यएव द्यापयैति परिगच्छति दिव्यन्तरिक्षेपरितोवर्तते देवोन देवोद्योतमानःसूर्यइव तादृशागणात्मकामरुतः त्वेषदीप्तिनामशत्रूणांनमयितृ यज्ञियंयज्ञार्हंशवोबलं दधिरेअधारयन् तच्च शवोबलंवृत्रहंवृत्रादेरसुरस्यहन्तृ भवति तच्चवृत्रहंशवः ज्येष्ठंसर्वेभ्यः प्रशस्ततमंभवति ॥ २१ ॥

२१. जिन मरुतों के सारे कार्य दीप्तिमान् सूर्य की तरह सहसा आकाश में व्याप्त होते हैं, वे ही मरुद्गण दीप्त, शत्रु-विजयी, पूजनीय और शत्रुनाशक बल धारण करते हैं। शत्रु-नाशक बल सर्वापेक्षा प्रशस्त होता है।

सकृद्ध्यौरजायतसकृद्धूमिरजायत ।

पृश्न्यादुग्धंसकृत्पयस्तदन्योनानुजायते ॥ २२ ॥

सकृत् । ह । द्यौः । अजायत । सकृत् । भूमिः । अजायत ।

पृश्न्याः । दुग्धम् । सकृत् । पयः । तत् । अन्यः । न ।

अनु । जायते ॥ २२ ॥

सकृद्धसकृदेवद्यौरजायत उदपद्यत सकृदुत्पन्नैवस्थिताभवति नपुनस्तस्यांनष्टायांअन्या तत्सदृशीद्यौरजायते भूमिश्चसकृदेवाजायत पृश्न्याः मरुतांमातुर्गोः पयश्चसकृदेकवारमेवदुग्धं यस्मात्पयसोमरुतोजज्ञिरे पृश्न्यैवैपयसोमरुतोजातांइतितैत्तिरीयकं । यथाद्यावापृथिव्यौसकृदेवोत्पद्येते एवंपृश्निरपिसकृत् दुग्धेनैवपयसोमरुतोजीजनत् ततःपरंअन्यः पदार्थोनानुजायते तत्सदृशोनोत्पद्यते ॥ २२ ॥

२२. एक ही बार स्वर्ग उत्पन्न हुआ और एक ही बार पृथिवी । एक ही बार पृष्णि (पृश्नि) या मरुतों की माता गाय से दूध डुहा गया है । इनके समय और कुछ उत्पन्न नहीं हुआ ।

॥ इतिचतुर्थस्याष्टमेचतुर्थोवर्गः ॥ ४ ॥

स्तुषेजनमितिपंचदशैषंष्टसूक्तं भारद्वाजस्यऋजिश्चनआर्षं वैश्वदेवं अंत्याषट्पंचाशद-
क्षराशकरी शिष्टास्त्रिष्टुभः तथाचानुक्रान्तं—स्तुषेपंचोनाऋजिश्वाहवैश्वदेवंहशकर्यन्तमिति ।
व्यूह्येदशरात्रेपंचमेहनिदं वैश्वदेवनिविद्धानं सूत्रितंच—ऋभुर्विश्वास्तुषेजनमिति वैश्वदेवमिति ।
आधामहानाग्नीव्रतेजप्या ।

तैषामथमा—

स्तुषेजनंसुव्रतं नव्यसीभिर्गीर्भिर्मित्रावरुणासुह्यन्तां ।

तआगमन्तुतद्इहश्रुवन्तुसुक्षत्रासोवरुणोमित्रोअग्निः ॥ १ ॥

स्तुषे । जनम् । सुव्रतम् । नव्यसीभिः । गीःभिः । मित्रावरुणा ।

सुह्यन्तां । ते । आ । गमन्तु । ते । इह । श्रुवन्तु ।

सुक्षत्रासः । वरुणः । मित्रः । अग्निः ॥ १ ॥

सुव्रतं सुकर्माणंजनंदैव्यंजनंदेवसंघंनव्यसीभिःनवतराभिर्गीर्भिःस्तुतिभिः स्तुषे अहंस्तुवे
तथा मित्रावरुणामित्रःप्रमीयतेस्त्रायकःवरुणःपापानांनिवारयिता एतावपिदेवौस्तौमि कीदृशौ
सुह्यन्तासुह्यन्तस्तोतृणामिच्छन्तौ सुक्षत्रासःशोभनवलास्तेवरुणादयःसर्वेदेवाःइहास्मिन्यज्ञे-
आगमन्तु आगच्छन्तु वेतादृशाःश्रुवन्तु अस्मदीयाःस्तुतीःश्रुवन्तुच अत्रमित्रादीनांपरिगणन-
मुपलक्षणं सूक्तस्यसर्वस्यदेवताप्रतिपादकत्वात्अतएवपूर्वजनमितिसामान्यनिर्देशः ॥ १ ॥

१. मैं नये स्तोत्रों के द्वारा देवों और स्तोताओं के सुखाभिलाषी
मित्र और वरुण की स्तुति करता हूँ । अतीव बली मित्र, वरुण और
अग्नि इस यज्ञ में आवें और हमारे स्तोत्र सुनें ।

अथद्वितीया—

विशोर्विशईड्यमध्वरेष्वदत्तक्रतुमरतिर्युवत्योः ।

दिवःशिशुंसहसःसूनुमग्निंयज्ञस्यकेतुमरुषंयजंध्यै ॥ २ ॥

विशःविशः । ईड्यम् । अध्वरेषु । अदत्तक्रतुम् । अरतिम् ।

युवत्योः । दिवः । शिशुम् । सहसः । सूनुम् । अग्निम् । यज्ञस्य ।

केतुम् । अरुषम् । यजंध्यै ॥ २ ॥

विशोविशःसर्वस्याःप्रजायाःअध्वरेषुयज्ञेषुईड्यं ऋत्विग्यःस्तुत्यं अदत्तक्रतुंदर्परहितकर्मा-
णंअमूढप्रज्ञंवा युवत्योर्धावापृथिव्योररतिमभिगन्तारंअयंस्वामिनंदिवोद्युलोकस्यशिशुंपुत्रं दि-

वस्परिप्रथमं जज्ञे अग्निरिति निगमः । अथवा दिवःस्तोतुः पुत्रभूतं तथापि निगमो भवति त्वं पुत्रो भव-
सियस्ते विधेदिति सहसो बलस्य सन्तु पुत्रं यज्ञस्य यागस्य केतुं प्रज्ञापकं अरुषमारोचमानं एवं गुण-
कर्मणि यजध्वैयष्टुं स्तुषइत्यनुषज्यते स्तुषे स्तुवे ॥ २ ॥

२. जो अग्नि प्रत्येक व्यक्ति के यज्ञ में पूजा-पात्र हैं, जो कार्य करके
महंकार नहीं करते, जो स्वर्ग और पृथिवी नामक दो कन्याओं के स्वामी
हैं, जो स्तोता के पुत्र-भूत शक्ति-पुत्र हैं और जो यज्ञ के प्रदीप्त केतु-रूप
हैं, मैं उन्हीं अग्नि का यज्ञ करने के लिए यजमान को उत्तेजित
करता हूँ ।

अथ तृतीया—

अरुषस्य दुहितरा विरूपे स्तृभिरन्यापि पिशो सूरौ अन्या ।

मिथस्तुरा विचरन्ती पावके मन्मश्रुतं नक्षतः कच्यमाने ॥ ३ ॥

अरुषस्य । दुहितरा । विरूपे इति विरूपे । स्तृभिः । अन्या ।

पिपिशो । सूरः । अन्या । मिथः स्तुरा । विचरन्ती इति विचरन्ती ।

पावके इति । मन्म । श्रुतम् । नक्षतः । कच्यमाने इति ॥ ३ ॥

इयमहोरात्रयोः स्तुतिः अरुषस्यरोचमानस्य सूर्यस्य दुहितरौ सूर्येण हि अहोरात्रयोर्विभा-
गः क्रियते अतस्तदधीनात्मलाभत्वात् तस्य दुहितरा वित्युच्यते विरूपे शुक्लकृष्णतयानाना रूपे तयो-
रन्या एकारात्रिः स्तृभिर्नक्षत्रैः पिपिशोपिश्यते संश्लिष्यते पिशो अवयव इति धातुः अन्या अहोरात्रि-
का दुहिता सूरः सूर्येण पिपिशो संश्लिष्यते ते च नक्षत्रैः सूर्येण चालंकृते भवत इत्यर्थः मिथस्तुरा परस्परं
बाधयंत्यौ अहोरात्रिर्निवर्त्यते रात्र्या चाहरिति परस्परं बाधः अतएव विचरन्ती विविधं पृथक् चरं-
त्यौ पावके सर्वस्य शोधयिष्यौ एवं भूते अहश्चरात्रिश्च कच्यमाने अस्माभिः स्तूयमाने सत्यौ श्रुतं
श्रोतव्यं मन्मननीयं स्तोत्रमस्मत्कृतं नक्षतः व्याप्नुतां ॥ ३ ॥

३. दीप्तिमान् सूर्य की विभिन्न-रूपिणी दो कन्यायें (दिन और रात्रि)
हैं । इनमें एक नक्षत्र-समूह और एक सूर्य के द्वारा समुज्ज्वल है । पर-
स्पर-विरोधी, पृथक् रूप से संचरण-शील, पवित्रता-विधायक और
हमारे स्तुति-भाजन ये दोनों हमारा स्तोत्र सुनकर प्रसन्न हों ।

प्रवायुमच्छाबृहतीमनीषाबृहद्रथि विश्ववारं रथप्राम् ।

द्युतद्यामानियुतः पत्यमानः कविः कविर्मियक्षसि प्रयज्यो ॥ ४ ॥

प्र । वायुम् । अच्छा । बृहती । मनीषा । बृहत् रथिम् ।

विश्ववारम् । रथप्राम् । द्युतद्यामा । न्दियुतः । पत्यमानः ।

कविः । कविम् । इयक्षसि । प्रयज्यो इति प्रयज्यो ॥ ४ ॥

बृहतीमहतीमनीषास्मदीयास्तुतिः वायुमच्छाभिमुख्येनप्रगच्छतु उपसर्गश्रुतेर्योग्यक्रिया-
ध्याहारः कीदृशंवायुं बृहद्रथिमहाधनं विश्ववारं विश्वैर्वरणीयं संभजनीयंरथप्रां रथस्यात्मी-
यस्यप्रातारंपूरयितारं यद्वा स्तोतृणांरथधनैःपूरयितारं अथप्रत्यक्षस्तुतिः हेप्रयज्यो प्रकर्षेणयष्ट-
व्य वायो द्युतद्यामा प्रदीप्तयानःनियुतःआत्मीयरथयोज्याःवदवाःताःपत्यमानःअभिपतन् अभि
गच्छन् यद्वा पत्यनिरैश्वर्यकर्मा तामांवज्जवानामीश्वरःकविःक्रान्तदर्शी एवंभूतस्तं कविमेधाविनं
स्तोतारंइयक्षसि धनेनपूजय ॥ ४ ॥

४. हमारी महती स्तुति महाधन-सम्पन्न, अखिल लोकों के
चन्दनीय और रथ के पूरक वायु के सामने उपस्थित हों। हे सम्पन्न
यज्ञ-यात्र, सनुज्ज्वल रथ पर आरुढ़, जुते हुए अश्वों के अधिपति और
दूरदर्शी मनु, तुम मेधावी स्तोता को धन के द्वारा संबोधित करो।

समेवपुंश्छदयदश्विनोर्योरथोविरुक्मान्मनसायुजानः ।

येननरानासत्येपयध्यैवर्तिर्ग्राथस्तनयायत्मनेन ॥ ५ ॥ ५ ॥

सः । मे । वपुः । छदयत् । अश्विनोः । यः । रथः । विरुक्मान् ।

मनसा । युजानः । येन । नरा । नासत्या । इपयध्यै ।

वर्तिः । ग्राथः । तनयाय । त्मनेन । च ॥ ५ ॥

अश्विनोःत्यभूतःसरथः मेमदीयंवपुः शरीरंछदयन्छादयतु तेजसाआछादयतु योरथो-
विरुक्मान्विरोचनवान् विशेषेणदीप्यमानः मनसामनोव्यापारमात्रेणयुजानःअश्वैःसंयुज्यमानो-
भवति हेनरानेतारौ हेनासत्यासत्यस्वभावौ सत्यनेतारौ नासिकाप्रभवौवा अश्विनौ येनरथेन
वर्तिःस्तोतृगृहं तनयायपुत्रायत्मनेआत्मनेतत्पित्रेस्तोत्रेचइपयध्यै कामान्प्रापयितुंयाथः गच्छथः
सगृथइतिपूर्वत्रान्वयः ॥ ५ ॥

५. जो रथ सोचने के साथ अश्व से जुत जाता है, अश्विनोःकुमारों
का वही समुज्ज्वल रथ दीप्ति-द्वारा मेरी देह को आच्छादित करे। नेता
अश्विनोःकुमारों, रथ पर चढ़कर, अपने स्तोता का मनोरथ पूर्ण करने
के लिए उसके घर जाना।

" इतिचतुर्थस्याष्टमेपंचमोवर्गः ॥ ५ ॥

पर्जन्यवातावृषभापृथिव्याःपुरीषाणिजिन्वतमप्यानि ।

सत्यंश्रुतःऋवयोयस्यंगीर्भिर्जगंतःस्थातर्जगदार्कणुध्वम् ॥ ६ ॥

पर्जन्यवाता । वृषभा । पृथिव्याः । पुरीषाणि । जिन्वतम् ।

अप्यानि । सत्यंश्रुतः । ऋवयः । यस्य । गीः । इभिः । जगंतः ।

स्थातः । जगत् । आ । ऋणुध्वम् ॥ ६ ॥

हेपर्जन्यवाता पर्जन्यवायू वृषभावृष्टेःकर्तारौपृथिव्याः अन्तरिक्षनामैतद अन्तरिक्षाद् आप्यानि आप्नव्यानिपुरीषाणिपूरकाण्युदकानि जिवन्तंप्रेरयतं उत्तरोर्ध्वंमरुतः हेसत्यश्रुतः सत्यस्यस्तोत्रस्यश्रोतारः कवयोमेधाविनोमरुतः यस्यस्तोतुःगीर्भिःस्तुतिभिःयूयंस्तुताभवथ तस्यस्तोतुःजगत्स्थावरजंगमात्मकंसर्वप्राणिजातंआकृणुध्वं आभिमुख्येनकुरुत हेजगतःस्थातःगणाभिप्रायमेकवचनं स्थावरजंगमात्मकस्यजगतोवस्थापकहेमरुद्रणेतियोज्यं ॥ ६ ॥

६. वर्षा करनेवाले पर्जन्य और वायु, अन्तरिक्ष से तुम प्राप्त जल भेजो। ज्ञान-सम्पन्न, स्तोत्र सुननेवाले और संसार-स्थापक मरुतो, जिसके स्तोत्र से तुम प्रसन्न होते हो, उसके सारे प्राणियों को समृद्ध करते हो।

अन्वारंभणीयायांसारस्वतस्यहविषोयाज्यापावीरवीत्येषा सूत्रितंच—पावीरवीकन्या-चित्रायुःपीपिवांसंसारस्वतइति । एकादशिनेसारस्वतेपशौषैवपुरोडाशस्ययाज्या सूत्रितंच—पावीरवीकन्याचित्रायुर्यस्तेस्तनःशशयोमयोभूरिति । आग्निमारुतेशस्त्रेप्येषा सूत्रितंच—राका-महमितिद्वेपावीरवीकन्याचित्रायुरिति ।

पावीरवीकन्याचित्रायुःसरस्वतीवीरपत्नीधियंधात् ।

आभिरच्छिद्रंशरणंसजोषादुराधर्षगृणतेशर्मयंसत् ॥ ७ ॥

पावीरवी । कन्या । चित्रऽआयुः । सरस्वती । वीरऽपत्नी ।

धियंम् । धात् । आभिः । अच्छिद्रम् । शरणम् । सजोषाः ।

दुःआधर्षम् । गृणते । शर्म । यंसत् ॥ ७ ॥

पावीरवीशोधयित्री कन्याकमनीया चित्रायुश्चित्रगमनाचित्रान्नावा वीरपत्नीवीरः प्रजां-पतिः पतिर्यस्यास्तादृशी यद्वा वीराणांपालयित्री एवंभूतासरस्वतीधियं अस्मदीयंकर्मयज्ञाख्यं धावदधातु धारयतु ददातु वाशब्देनप्रतिपादितोह्यर्थोनुष्ठीयते अपिचआभिर्देवपत्नीभिः सजोषाः सहप्रीयमाणाः यद्वाआःगायत्र्यादीनिच्छंदांसि छन्दांसिवैर्ग्राइतिश्रुतेः । तैःसहप्रीयमाणाःगृणते स्तुवते मह्यंअच्छिद्रंछिद्ररहितंदुराधर्षं शत्रुभिः शीतवातादिभिश्चधर्षितुमशक्यं शरणंगृहं शर्ममुखंचयंसत्प्रयच्छतु ॥ ७ ॥

७. पवित्रता-कारिणी, मनोहरा, विचित्र-गमना और वीर-पत्नी सरस्वती, हमारे यागादि कर्मों का निर्वाह करें। वे देव-पत्नियों के साथ प्रसन्न होकर स्तोता को छेद-रहित, शीत और वायु के लिए बुद्धिपूर्ण गृह और सुख प्रदान करें।

एकादशिनेपौष्णेपशौपथस्थइतिहविषोयाज्या सूत्रितंच—पथस्थःपरिपतिवचस्या-बृहस्पतेयापरमापरावादतिद्वेइति ।

अथाष्टमी—

पथस्पथःपरिपतिंवचस्याकामेनकृतोअभ्यानळर्कम् ।

सनोरासच्छुरुधश्चन्द्राग्राधियंधियंसोषधातिप्रपूषा ॥ ८ ॥

पथःस्पथः । परिपतिम् । वचस्या । कामेन । कृतः । अञि ।

आनट् । अर्कम् । सः । नः । रासत् । शुरुधः । चन्द्राग्राः ।

धियंम् । धियम् । सीसधाति । प्र । पूषा ॥ ८ ॥

पथस्पथः सर्वस्यमार्गस्यपरिपतिमधिपतिंअर्कमर्चनीयं पूषणं कामेनकाम्यमानेनफलेन कृतोवशीकृतःस्तोता वचस्यास्तुत्याअभ्यानट् अभ्यश्रुतां प्राप्नोतु सचपूषा नोस्मभ्यंशुरुधः शुचोरोधयित्रीर्गाः चन्द्राग्राः चन्द्रमितिहिरण्यनाम हिरण्यप्रमुखाः यद्वास्वर्णशृंगाः रासद्- दातु रादानेअस्माल्लेदिरूपं तथाधियंधियंसर्वमस्मदीयंकर्म सपूषाप्रसीषधातिप्रसाधयतु ॥ ८ ॥

८. स्तोता, वाञ्छित फल के वश में आकर सारे मार्ग के अधि- पति पूजनीय पूषा के पास, स्तोत्र के साथ, उपस्थित होओ । वे हमें सोने की सौंगवाली गायें दें । पूषा हमारे सारे कार्य पूर्ण करें ।

वाष्ट्रेपशौप्रथमभाजमितिहविषोयाज्या सूत्रितंच—प्रथमभाजंयशसंवयोधांसोमापूषणाज- ननारयीणामितिसूक्तमिति ।

सैषासूक्तेनवमी—

प्रथमभाजंयशसंवयोधांसुपाणिंदेवंसुगभंस्तिमृभ्वम् ।

होतायक्षत्तंयजतंप्रस्त्यानामग्निस्त्वष्टारंसुहवंबिभावां ॥ ९ ॥

प्रथमंभाजंम् । यशसंम् । वयःस्पथम् । सुपाणिम् ।

देवम् । सुगभंस्तिम् । ऋभ्वम् । होता । यक्षत् । यजतम् ।

प्रस्त्यानाम् । अग्निः । त्वष्टारम् । सुहवम् । विभावां ॥ ९ ॥

प्रथमभाजं प्रथमेउत्पत्तिकालएवविभक्तारंजंतूनां यावच्छेवैरेतसःसिक्तस्यत्वष्टारूपा- णिविकरोतितावच्छेवैतज्यायतंइतिश्रुतेः । यशसंयशस्विनं वयोधांवयसोन्नस्यहर्विलक्ष- णस्यधातारं धारयितारं यद्वा स्तोत्रभ्योन्नप्रदं सुपाणिहस्तस्यमणिबंधादूर्ध्वप्रदेशः पाणिः शोभनपाणिकंदेवंदानादिगुणयुक्तंसुगभंस्ति गभस्तिरितिबाहूनाम शोभनदोर्दंडं ऋभ्वंउरुभास-

मानं महान्तं वापस्त्यानां पस्त्यमिति गृहनाम तत्स्थानां यजतं यष्ट्यं गृहस्थैर्यजनीयमित्यर्थः
सुहवं सुखेन ह्यातुं शक्यं एवं भूतं त्वष्टारं होता देवानामाह्वाता विभावा दीप्यमानोभिः यक्षत यजत्
अनेन हविषाय जनु ॥ ९ ॥

९. देवों को बुलानेवाले और दीप्तिमान् अग्नि त्वष्टा का यज्ञ करें।
त्वष्टा सबके आदि विभाजक, प्रसिद्ध अन्नदाता, शोभन-पाणि, दान-
शील महान् गृहस्थों के यजनीय और अनायास आह्वान के योग्य हैं।

भुवनस्य पितरं गीर्भाभीरुद्रं दिवा वर्धयारुद्रमक्तौ ।

बृहन्तं मृष्वमजरं सुषुम्नमृधं घुवेम कविनेषितासः ॥ १० ॥ ६ ॥

भुवनस्य । पितरम् । गीःभिः । आभिः । रुद्रम् । दिवा ।
वर्धय । रुद्रम् । अक्तौ । बृहन्तम् । ऋष्वम् । अजरम् । सुषुम्नम् ।
ऋधक् । हुवेम । कविना । इषितासः ॥ १० ॥ ६ ॥

भुवनस्य भूतजातस्य पितरं पालयितारं रुद्रं रुद्रः खंतद्वावयितारमीश्वरं आभिर्गीर्भिः स्तुति-
भिः दिवा अहनि हेस्तोतं वर्धय अक्तौ रात्र्या च तमेवरुद्रं स्तुतिभिर्वर्धय वयंच कविना प्राज्ञेन रुद्रेण इ-
षितासः प्रेषिताः प्रेरिताः सन्तः बृहन्तं महान्तं ऋष्वं दर्शनीयमजरं रारहितं सुषुम्नं शोभनसुखं एवं-
गुणविशिष्टं रुद्रं ऋधक् ऋधं सष्ट्यं यथा भवति तथा हुवेम स्तवाम ॥ १० ॥

१०. स्तोता, दिन में इन सारे स्तोत्रों के द्वारा भुवन-पालक रुद्र
को वर्द्धित करो और रात्रि में रुद्र की संवर्द्धना करो ।

॥ इति चतुर्थस्याष्टमेषष्ठोवर्गः ॥ ६ ॥

अथैकादशी-

आयुवानः कवयो यज्ञियासो मरुतो गन्तगृणतो वरस्याम् ।

अचित्रं चिद्विजिन्वथा वृधन्त इत्थानक्षन्तो नरो अङ्गिरस्वत् ॥ ११ ॥

आ । युवानः । कवयः । यज्ञियासः । मरुतः । गन्तः । गृणतः ।
वरस्याम् । अचित्रम् । चित्रम् । हि । जिन्वथ । वृधन्तः । इत्था ।
नक्षन्तः । नरः । अङ्गिरस्वत् ॥ ११ ॥

हे युवानो नित्यतरुणाः कवयः प्राज्ञाः यज्ञियासो यज्ञार्हाः एवंभूता हे मरुतः गृणतः स्तुवतः
वरस्यां वरणीयां स्तुतिप्रतिआगन्त आगच्छत अपि च हे नरो नेतारो मरुतः इत्था इत्यमनेन-

कारेणवृषन्तोवर्धमानाः यद्वा इत्थाअमुत्रान्तरिक्षेनक्षन्तोव्यामुवन्तः अंगिरस्वत्अंगिरसोगम-
नशीलारश्मयः तेयथाशीघ्रंनभस्थलंव्यामुवन्ति तद्वत् यद्वाऋषयएवांगिरसः तद्वत्शीघ्रगामिनः
एवंभूतायूयं अचित्रंचित्तओषधिवनस्पतिभिर्निबिडोदेशश्चित्रंतद्विलक्षणं ओषध्यादिभिर्वियुक्त-
मपिदेशंजिन्वथे वृष्ट्यातर्पयथ हीतिपूरणः ॥ ११ ॥

११. नित्य तरुण, ज्ञान-सम्पन्न और पूजनीय मरुद्गण, जहाँ यज-
मान स्तोत्र करता है, वहाँ आओ। नेताओ, तुम इसी प्रकार समृद्ध
होकर और चलनेवाली रश्मियों की तरह व्याप्त होकर वृष्टि-द्वारा विरल-
पादप वनों को तृप्त करो।

प्रवीरायप्रतवसेतुरायायूथेवपशुरक्षिरस्तम् ।

सपिस्पृशति तन्वि श्रुतस्य स्तृभिर्नानाकंवचनस्य विपः ॥ १२ ॥

प्र । वीराय । प्र । तवसे । तुराय । अज । यूथाइव । पशुः । रक्षिः ।
अस्तम् । सः । पिस्पृशति । तन्वि । श्रुतस्य । स्तृभिः । न ।
नानाकम् । वचनस्य । विपः ॥ १२ ॥

वीरायविक्रान्तायविविधंशत्रूणामीरकायवा मरुद्गणाय प्राज हेस्तोतः स्तुतिप्रगमय तथा
तवसेबलिनेतुरायक्षिप्रगमनायचतस्मैगणायप्राज तत्रदृष्टान्तः—पशुरक्षिःपशुपालकः यूथेव स-
यथागोयूथानिसायंकालेअस्तंगृहंशीघ्रंगमयति तद्वत् शीघ्रंस्तुतिप्रेरयेत्यर्थः सचमरुद्गणः वचन-
स्यवक्तुःविपःविप्रस्यमेधाविनःस्तोतुःश्रुतस्य क्रियाग्रहणमपिकर्तव्यमितिकर्मणःसंप्रदानत्वाच्च-
तुष्ट्यर्थेषष्ठी श्रुतंश्रोत्रव्यंस्तोत्रं तन्वि आत्मीयेशरीरेपिस्पृशतिस्पर्शयतु संश्लेषयतु तत्स्तोत्रं
हृद्वत्भवत्वित्यर्थः स्पर्शनेदृष्टान्तः—स्तृभिर्नानाकं यथानक्षत्रैर्नानाकमन्तरिक्षंस्पर्शयतिसंश्लेषयति
तद्वत् ॥ १२ ॥

१२. जैसे पशु-पालक गोयूथ को शीघ्र परिचालित करता है, वैसे
ही पराक्रान्त, बली और द्रुतगामी मरुतों के पास शीघ्र स्तोत्र प्रेरित करो।
जैसे अन्तरिक्ष नक्षत्र-मण्डल-द्वारा संश्लिष्ट है, वैसे ही वे ही मरुद्गण
मेधावी स्तोत्र के सुश्राव्य स्तोत्र-द्वारा अपनी देह को संश्लिष्ट करें।

अथत्रयोदशी—

योरजांसिविममेपार्थिवानित्रिश्चिद्विष्णुर्मनवेबाधिताय ।

तस्यते शर्मन्नुपदद्यमनिरायामदेमतन्वा इतना च ॥ १३ ॥

यः । रजांसि । विममे । पार्थिवानि । त्रिः । चित् । विष्णुः ।
मनवे । बाधिताय । तस्य । ते । शर्मन् । उपदद्यमनि । राया ।
मदेम । तन्वा । तना । च ॥ १३ ॥

योविष्णुःबाधितायअसुरैर्हँसिताय मनवेप्रजापतये तदर्थंपार्थिवानिपृथिव्यासंबद्धानि
रजांसिलोकान्नील्लोकानितियावत् त्रिधिवधिममे चिदित्यवधारणे त्रिभिरेवविक्रमणैः परि-
मितवान् हेविष्णो तस्यतादृशस्यतेतव तृतीयार्थेषष्ठी ईदृशेनत्वयाउपदधमाने अस्मभ्यंदीयमाने
शर्मन्शर्मणिगृहेमुखेवावर्तमानाःसन्तोवयं रायाधनेनतन्वारोगादिरहितेनशरीरेणच तनातन-
येनपुत्रेणच मदेम मोदेम हृष्टाभवेम ॥ १३ ॥

१३. जिन विष्णु ने उपद्रुत मनु के लिए त्रिपाद पराक्रम के द्वारा
पार्थिव लोकों को नाप डाला था, वही तुम्हारे द्वारा प्रदत्त गृह में निवास
करें और हम धन, बेह और पुत्र-द्वारा अनुभव करें ।

अथचतुर्दशा-

तन्नोहिर्वृधयोअद्भिरुक्तेस्तत्पर्वतस्तत्सविताचनोधात् ।
तदोषधीभिरभिरातिपाचोभगःपुरंधिर्जिन्वतुप्रराये ॥ १४ ॥
तत् । नः । अहिः । वृधयः । अतुभिः । अर्केः । तत् । पर्वतः ।
तत् । सविता । चनः । धात् । तत् । ओषधीभिः । अभि ।
रातिपाचः । भगः । पुरंधिः । जिन्वतु । प्र । राये ॥ १४ ॥

वृधयःवृधमंतरिक्षंतत्रभवःअहिः एत्यन्तरिक्षइत्यहिः उक्च-अहिरयनादेत्यंतरिक्षइति ।
एतत्पदद्वयाभिधेयोदेवःअर्केःअर्चनसाधनैर्मन्त्रैःस्तूयमानःसनतोस्मभ्यंतल्लोकेप्रसिद्धंचनोन्नं अ-
द्भिःउदकैःसाधंधानुदधातु विदधातु प्रयच्छतु पर्वतःपूरयिता पर्वपूरणेइतिधातुः यद्वा पर्ववत्त्वजंप-
र्वतःतद्वान् पर्वतस्यगिरेःशत्रुरितिवापर्वतःसचतच्चनोदधातु तथासविताप्रेरकोदेवश्चतच्चनोदधातु
अपिचरातिपाचःरातिदानंसचन्तेसेयन्तइतिरातिपाचोविश्वेदेवाः तेचओषधीभिः ओषःपाकःआ
सुधीयतइतिओषधयस्तिष्ठमापायाः ताभिःसाधंतदन्नमभिप्रयच्छन्तु तथापुरंधिर्वृधधीःबहुप-
ज्ञोवाबहुकर्मावाभगोभजनीयएतत्संज्ञोदेवश्चरायेधनार्थं प्रजिन्वतु अस्मान्प्रेरयतु ॥ १४ ॥

१४. हमारे मन्त्रों-द्वारा स्तूयमान अहिर्बुध्न, पर्वत और सविता हमें
जल के साथ अन्न दें । दानशील विश्वदेवगण हमें ओषधि के साथ वही
अन्न दें । सुबुद्धिदेव भग हमें धन के लिए प्रेरित करें ।

अथपंचदशी-

नूनोर्यिरथ्यंचर्षणिप्रांपुरुवीरमहऋतस्यगोपाम् ।
क्षयंदाताजरंयेनजनान्स्पृधोअदेवीरभित्रक्रमामवि-
शआदेवीरभ्याश्रवाम ॥ १५ ॥ ७ ॥

नु । नः । रयिम् । रथ्यम् । चर्षणिः । प्राम् । पुरुषीरम् । महः । ऋतस्य ।
 गोपाम् । क्षयम् । दात । अजरम् । येन । जनान् । स्पृधः । अदेवीः ।
 अग्निः । च । क्रमाम् । विशः । आदेवीः । अग्निः । अश्रवाम् ॥ १५ ॥ ७ ॥

हेसर्वदेवाः नोस्मभ्यनुक्षिप्रं रयिधनं क्षयं गृहं च दात प्रयच्छत कीदृशं रयिं रथ्यं रथसंबन्धिनं-
 रथयुक्तमित्यर्थः चर्षणिमां चर्षणयोमनुष्यास्तेषांपूरयितारं पुरुषीरं वीर्याजायन्तइति वीराः पुत्रा-
 दयः बहुभिः वीरैरुपेतं महोमहतः ऋतस्य यज्ञस्य गोपां रक्षकं दक्षिणारूपेण धनेन हियज्ञोरक्ष्यते मृ-
 तोयज्ञस्त्वदक्षिणइति वचनात् कीदृशं क्षयं अजरं जरारहितं येन रयिणा क्षयेण च जनान् शत्रून् स्पृधः
 स्पर्धमानाः अदेवीः अदेवसंबन्धिनी रासुरीः सेनाश्च अभि क्रमाम् अभिभवेम तथा आदेवीः आ-
 गता देवाया सुहविः स्वीकारार्थं ता आदेव्यः तादृशीश्च विशः प्रजाः यज्ञानुष्ठायिनीः येन धनेन गृहेण
 च अश्रवाम् अभिप्रामवाम तादृशं धनं गृहं च दातेत्यन्वयः ॥ १५ ॥

१५. विश्वदेवगण, तुम हमें रय-युक्त और असंख्य अनुचरों के
 साथ अनेक पुत्रों से युक्त यज्ञ का साधन-भूत गृह और अक्षय्य अन्न प्रदान
 करो, जिसके द्वारा हम स्पर्द्धा करके शत्रुओं और देवशून्य सैन्यों को
 पराजित करेंगे और देव-भक्तों को आश्रय प्रदान करने में समर्थ होंगे ।

॥ इति चतुर्थस्याष्टमे सप्तमो वर्गः ॥ ७ ॥

॥ इति षष्ठे मंडले चतुर्थो नुवाकः ॥ ४ ॥

पंचमे नुवाके द्वादश सूक्तानि तत्र हुवेव इति पंचदश चैप्रथमं सूक्तं ऋजिश्च न आर्षं बहुदेवताकं
 त्रैष्टुभं हुवेव इत्यनुक्रान्तं गतः सूक्तविनियोगः ।

हुवेवो देवीमर्दिति नमोभिर्मृळीकाय वरुणं मित्रमग्निम् ।

अभिक्षदामर्यमणं सुशेवं त्रातृन् देवान् सवितारं भगं च ॥ १ ॥

हुवे । वः । देवीम् । अर्दितिम् । नमः । अग्निः । मृळीकाय । वरुणम् ।

मित्रम् । अग्निम् । अभिःक्षदाम् । अर्यमणम् । सुःशेवं ।

त्रातृन् । देवान् । सवितारम् । भगम् । च ॥ १ ॥

हे देवाः वोयुष्माकं मातरं देवीं द्योतमानां अर्दितिं अस्वंडनीयां अदीनां वा एतत्संज्ञा देवतां मृ-
 ळीकाय सुस्वार्थं नमोभिः नमस्कारैः स्तोत्रैर्वा हुवे ह्वयामि स्तौमि तथा वरुणं वारकं मित्रं प्रमीते स्वा-
 यकं देवं अग्निं च एतां श्वदेवान् नमोभिर्हुवे तथा अभिक्षदां क्षदिर्हि साकर्मा अभिक्षचारं शत्रूणां
 हिंसितारं सुशेवं सुसुखं अर्यमणं च नमोभिर्हुवे सवितारं भगं च नमोभिर्हुवे किंबहुना त्रातृन् पाल-
 यितुं सर्वान् देवान् नमोभिः स्तोत्रैर्हुवे स्तौमि ॥ १ ॥

१. देवो, मैं सुख के लिए स्तोत्र के साथ अदिति, वरुण, मित्र,
 अग्नि, शत्रु-हन्ता और सेव्य, अर्यमा, सविता, भग और समस्त रक्षक
 देवों को बुलाते हूँ ।

अथद्वितीया—

सुज्योतिषःसूर्यदक्षपितृननागास्त्वेसुमहोवीहिदेवान् ।

द्विजन्मानोयज्ञतसापःसत्याःस्वर्वन्तोयजताअग्निजिह्वाः ॥ २ ॥

सुज्योतिषः । सूर्य । दक्षपितृन् । अनागाः । स्त्वे । सुमहः । वीहि ।

देवान् । द्विजन्मानः । ये । ऋतुसापः । सत्याः । स्वर्वन्तः ।

यजताः । अग्निजिह्वाः ॥ २ ॥

हेसुमहः शोभनदीप्ते सूर्य सर्वस्यप्रेरक दक्षपितृन्दक्षःपितामहोयेषांतेदक्षपितरः पितृशब्दो-
हिसामान्येनपूर्वपुरुषत्वमात्रंब्रूते यथाआहंपितृन्सुविदत्राँअवित्सीति । एषांदक्षपितृत्वंचअदिति-
र्ह्यजनिष्टेतिमंत्रादेवगम्यते । ईदृशान्ज्योतिषःशोभनज्योतिष्कान् देवान् अनागास्त्वेअनपराधत्वे
वीहिकामयस्व यथास्माकंअपराधतेनकुर्वन्तितथाकुर्यादित्यर्थः येदेवाःद्विजन्मानःद्वयोर्लोकयो-
र्जायमानाः प्रादुर्भवन्तः ऋतसापः ऋतयज्ञंस्पृशन्तः सत्याःअवितथाःसत्यवादिनोवा स्वर्वन्तोध-
नवन्तः यजतायष्टव्याः अग्निजिह्वाःअग्निःजिह्वास्थानीयोयेषांते एवंभूतायेदेवाःसन्ति तांचदेवा-
न्वीहीत्यन्वयः ॥ २ ॥

२. दीप्तिसम्पन्न सूर्य, दक्ष से सम्भूत शोभन-दीप्तिशाली देवों को
हमारे अनुकूल करो । द्विजन्मा (स्वर्ग और पृथिवी से उत्पन्न) देवगण
यज्ञ-प्रिय, सत्यवादी, धन-सम्पन्न, यागार्ह और अग्नि-जिह्व होते हैं ।

उत्तद्यावापृथिवीक्षत्रमुरुबृहद्रोदसीशरणंसुषुम्ने ।

महस्करथोवरिवोयथानोस्मेक्षयायधिषणेअनेहः ॥ ३ ॥

उत्त । द्यावापृथिवी इति । क्षत्रम् । उरु । बृहत् । रोदसी इति ।

शरणम् । सुषुम्नेइतिसुषुम्ने । महः । करथः । वरिवः । यथा ।

नः । अस्मे इति । क्षयाय । धिषणे इति । अनेहः ॥ ३ ॥

उतापिच हेद्यावापृथिवी द्यावापृथिव्यौ उरुविस्तीर्णक्षत्रंवलंकरथः कुरुतं तथारोदसी
द्यावापृथिव्यौ सुषुम्ने सुषुम्ने युवांबृहन्महच्छरणंगृहंचकरथः कुरुतं महोमहव वरिवोधननो-
स्माकंयथास्यावतथाकुरुतमित्यर्थः अपिच हेधिषणे धारयिज्यौ द्यावापृथिव्यौ अनेहःपपरा-
हित्यंचअस्मेअस्माकंक्षयायनिवासाथंकुरुतं ॥ ३ ॥

३. स्वर्ग और पृथ्वी तुम अधिक बल दो । स्वर्ग और पृथ्वी,
हमारी स्वतन्त्रता के लिए विशाल गृह हमें दो । ऐसा उपाय करो कि
हमारे पास अतुल ऐश्वर्य हो जाय । सदैव देव-द्वय, हमारे घर से पाप को
हटाओ ।

अथचतुर्थी-

आनो_१रुद्रस्य_२सूनवो_३नमन्ता_४मद्या_५हूतासो_६वसवो_७धृष्टाः ।यदी_८मर्भे_९महृति_{१०}वाहितासो_{११}बाधेम_{१२}रुतो_{१३}अह्ना_{१४}मदेवान् ॥ ४ ॥

आ । नः । रुद्रस्य । सूनुवः । नमन्ताम् । अद्य । हूतासः ।

वसवः । अधृष्टाः । यत् । ईम् । अर्भे । महृति । वा । हितासः ।

बाधे । मरुतः । अह्नाम । देवान् ॥ ४ ॥

रुद्रस्यसूनवः पुत्रामरुतः अद्यास्मिन्कालेआहूतासःआहूताःसन्तः नोस्मान्प्रतिआन-
मन्तां आनताभवन्तु आगच्छन्तु कीदृशाः वसवोवासयितारः अधृष्टाः अन्यैरहिंसिताः यद्य-
दाईमेनान्मरुतोदेवान् अर्भेअल्पेमहृतिप्रभूतेवाबाधेसंग्रामे हितासोनिहिताःस्थिताःसन्तोवयं
अह्नाम आह्वयाम तदानीमद्येत्यन्वयः ॥ ४ ॥

४. गृह-दाता और अजेय रुद्र पुत्रगण इस समय बुलाये जाकर हमारे पास आवें । ये महान् और क्षुद्ध क्लेश के समय हमें सहायता देंगे; इस-
लिए हम मरुतों को बुलाते हैं ।

मिम्यक्ष_१येषु_२रोदसी_३नुदेवी_४सिषक्ति_५पूषा_६अभ्यर्धय_७ज्वा ।श्रुत्वा_८हवम्_९रुतो_{१०}यद्ध_{११}याधभूमरिजन्ते_{१२}अध्वनि_{१३}प्रविक्ते ॥ ५ ॥ ८ ॥

मिम्यक्ष । येषु । रोदसी । नु । देवी । सिषक्ति । पूषा ।

अभ्यर्धयज्वा । श्रुत्वा । हवम् । मरुतः । यत् । ह । याथ ।

भूम । रेजन्ते । अध्वनि । प्रविक्ते ॥ ५ ॥ ८ ॥

येषुमरुत्पुरोदसीरुद्रस्यपत्नीदेवीद्योतमानामाध्यमिकावाक्मिम्यक्ष नुक्षिप्रसंगच्छते तथा-
अभ्यर्धयज्वा स्तोतुनअभ्यर्धयन् समृद्धान्कुर्वन्योयजति धनेनपूजयति तादृशःपूषापोषकोदेवश्च
सिषक्ति यान्मरुतःसेवते अभ्यर्धयज्वाअभ्यर्धयन्यजतीतिर्यास्कः । हेमरुतस्तेयूयंहवमस्मदीयमा-
ह्वानंश्रुत्वायद्ध यदास्वतु याथागच्छथ तदानींअध्वनिमार्गेप्रविक्तेगमनार्थपृथक्कृतेसति तत्रविद्य-
मानानिभूमभूतजातानिरेजन्ते कंपन्ते तथाचमंत्रान्तरं-प्रवेपयन्तिपर्वतान्निर्विचंतिवनस्पतीन्॥५॥

५. जिन मरुतों के साथ दीप्तिमान् स्वर्ग और पृथ्वी संश्लिष्ट हैं,
जिन मरुतों की सेवा, धन के द्वारा, स्तोताओं को समृद्ध करनेवाले
पूषा करते हैं, ऐसे तुम, मरुतो, जिस समय हमारा आह्वान सुनकर आते
हो, उस समय तुम्हारे विभिन्न मार्गों में अवस्थित प्राणी कांप जाते हैं ।
॥ इतिचतुर्थस्याष्टमेष्टमोवर्गः ॥ ८ ॥

अथषष्ठी-

अभित्यंवीरं गिर्वणसमर्चंन्द्रं ब्रह्मणाजरितं नवेन ।

श्रवदिद्धवमुपचस्तवानोरासद्वाजौ उपमहोगृणानः ॥ ६ ॥

अभि । त्यम् । वीरम् । गिर्वणसम् । अर्चं । इन्द्रम् । ब्रह्मणा ।

जरितः । नवेन । श्रवत् । इत् । हवम् । उप । च । स्तवानः ।

रासत् । वाजान् । उप । महः । गृणानः ॥ ६ ॥

हेजरितःस्तोतः त्यंतं प्रसिद्धं वीरं वीर्यवन्तं विशेषेण शत्रूणां मीरकं वा गिर्वणसंगिरां सभकारं एवं विधमिन्द्रं नवेनाभिनवेन शोभनेन ब्रह्मणा स्तोत्रेण अर्च्यं अर्च्यं अभिष्टुहि सचस्तवाः स्तूयमानः सन् हवमस्मदीयं स्तोत्रं उपश्रवदिद् उपश्रवणयादेव अपि च गृणानः स्तूयमान इन्द्रः महो महतः प्रभूतान् वाजान् अजानि च उपरासत् प्रदेयात् यत एवं अतः स्तुहीत्यर्थः ॥ ६ ॥

६. स्तोता, अभिनव स्तुति-द्वारा स्तुति-पात्र वीर इन्द्र की स्तुति करो । इस प्रकार स्तुति किये जाने पर इन्द्र हमारा आह्वान सुनें; हमें प्रभूत अन्न दें ।

ओमानं मापोमानुषीरमृक्तं धातं तोकाय तनयाय शंयोः ।

यूयं हिष्ठाभिषजो मातृ तमा विश्वस्य स्थातुर्जगतो जनित्रीः ॥ ७ ॥

ओमानम् । आपः । मानुषीः । अमृक्तम् । धातं । तोकाय ।

तनयाय । शम् । योः । यूयम् । हि । स्थ । भिषजः । मातृ तमाः ।

विश्वस्य । स्थातुः । जगतः । जनित्रीः ॥ ७ ॥

हे आपः मानुषीर्मनुष्यहितायूयं अमृक्तमर्हिसितं ओमानं अवतिरक्षतीत्योमारक्षकमञ्जतो-कायपुत्राय तनयाय तत्पुत्राय च धातं धत्तं प्रयच्छत तथा शंशमनमुपद्रवाणां योर्वानं पृथक्करणं च पृथक्कर्तव्यानां धत्तं प्रयच्छत कुत इत्यत आह-हियस्माद्यूयं मातृ तमाः मातृभ्योऽप्यधिकाभिषजः स्थभवथ तस्माद्धातेत्यन्वयः कथं मातृभ्योऽप्यधिकं भैषज्यमस्तीत्यत आह-विश्वस्य सर्वस्य स्थातुः स्थावरस्य जगतो जंगमस्य जनित्रीर्जनयित्री भवथ अतो यूयं भिषजः स्थ ॥ ७ ॥

७. वारि-राशि तुम मानव-हितैषी हो; इसलिए हमारे पुत्र-पौत्रों के लिए अनिष्ट-घातक और रक्षक अन्न प्रदान करो । तुम सारे उपद्रवों को शान्त और विद्वरित करो । तुम माताओं की अपेक्षा श्रेष्ठ चिकित्सक हो । तुम स्थावर-जंगम-रूप संसार के उत्पादक हो ।

अथाष्टमी-

आनो देवः सविता त्रायमाणो हिरण्यपाणि र्यजतो जगम्यात् ।

यो दत्तं वाँ उषसो न प्रती किं न्यूर्णुते दाशुषे वार्याणि ॥ ८ ॥

आ । नः । देवः । सविता । त्रायमाणः । हिरण्यपाणिः ।

यजतः । जग्म्यात् । यः । दत्तवान् । उषसः । न । प्रतीकम् ।

विदुर्णुते । दाशुर्बे । वार्याणि ॥ ८ ॥

त्रायमाणोरक्षन् हिरण्यपाणिः सुवर्णहस्तः हितरमणीयपाणिर्वा यजतो यष्टव्यः एवंभूतः सविताप्रेरको देवः नः अस्मान् आजग्म्यादागच्छतु यो देवः दत्तवान् धनवान् उषसो न प्रतीकं उषसः प्रमुखमिव दाशुषे हवींषि दत्तवते यजमानाय वार्याणि वरणीयानि धनानि व्यूणुते विवृणोति प्रकाशयति स सवितेत्यन्वयः ॥ ८ ॥

८. जो उषा-मुख की तरह यजमान के पास अभिलषित धन प्रकट करते हैं, वे ही रक्षक, हिरण्य-पाणि और पूजनीय सविता हमारे पास आवें ।
अथनवमी-

उत त्वं सूनो सहसो नो अद्या देवाँ अस्मिन्नध्वरे वदत्याः ।

स्यामहन्ते सदमिद्रा तौ तव स्यामग्ने वंसा सुवीरः ॥ ९ ॥

उत । त्वम् । सूनो इति । सहसः । नः । अद्य । आ । देवान् ।

अस्मिन् । अध्वरे । वदत्याः । स्याम । अहम् । ते । सदम् ।

इत् । रातौ । तव । स्याम् । अग्ने । अवंसा । सुवीरः ॥ ९ ॥

उत अपि च हे सहसः सूनो बलस्य पुत्राग्ने त्वं अद्याः नालेनो स्मदीये अस्मिन्नध्वरे यागे देवान्यष्टव्यानिन्द्रादीन् आवदत्याः आवर्तय आगमय अपि च ते तद्वरा तौ धनस्य दाने सदमित् सवर्णदेववर्तमानः स्यान्मवेयं तथा हे अग्ने तवा वसा त्वदीये नरक्षणेन दुवः शोभनैः वीरैः पुत्रपौत्रादिभि-
रुपेत अस्यान्मवेयं ॥ ९ ॥

९. शक्ति-पुत्र अग्नि, हमारे यज्ञ में आज देवों को ले आओ । मैं सदा तुम्हारी उदारता का अनुभव करूँ । देव, तुम्हारी रक्षा के कारण मैं शोभन पुत्र-पौत्र आदि से युक्त बनूँ ।

अथ दशमी-

उत त्यामे हवमाजग्म्या तं नासत्या धीभिर्युवमङ्गविप्रा ।

अत्रिं नमहस्तमसो मुमुक्तं तूर्वतं नरादुरितादभीके ॥ १० ॥ १ ॥

उत । त्या । मे । हवम् । आ । जग्म्यात् । नासत्या । धीभिः ।

युवम् । अङ्ग । विप्रा । अत्रिम् । न । मंहः । तमसः । अमुमुक्तम् ।

तूर्वतम् । नरा । दुःइतात् । अभीके ॥ १० ॥ १ ॥

उतअपिच हेविप्रा प्राज्ञौ नासत्या सत्यस्वभावौ सत्यस्यनेतारौवा हे अश्विनौ त्यावौमसि-
द्यौयुवंयुवांधीभिःपरिचरणकैःकर्मभिरुपेतं मेमदीयंहवंस्तोत्रंअंग क्षिप्रं आजगम्यातं आगच्छवं
आगत्यच महोमहतस्तमसःअसुरकृतादंधकारात् अत्रिन यथानिर्घृष्टममुमुक्तं मोचितवन्नौस्थः
हेनरानेतारावश्विनौ तथास्मानपिअभीकेअभ्यके प्राप्तेसंग्रामेदुरिताद्दुःखावशत्रुकृतात्तुर्वतंअ-
स्मांस्तारयतं ॥ १० ॥

१०. हे प्राज्ञ अश्विनीकुमारो, तुम क्षीघ्र परिचर्यावाले मेरे स्तोत्र
के पास आओ। जैसे अन्धकार से तुमने अत्रि ऋषि को छुड़ाया था, वैसे
ही हमें भी छुड़ाओ। नेतृद्वय तुम हमें युद्ध-दुःख से बचाओ।

॥ इतिचतुर्थस्याष्टमेनवमोवर्गः ॥ ९ ॥

अथैकादशी-

तेनोरायोद्युमतोवाजवतोदातारोभूतनृवतःपुरुक्षोः ।
दशस्यन्तोदिव्याःपार्थिवासोगोजाताअप्यामृळतांचदेवाः ॥ ११ ॥

ते । नः । रायः । द्युमतः । वाजवतः । दातारः । भूत ।
नृवतः । पुरुक्षोः । दशस्यन्तः । दिव्याः । पार्थिवासः ।
गोदजाताः । अप्याः । मृळतः । च । देवाः ॥ ११ ॥

हेदेवास्तेयूयंद्युमतोदीप्तिमतः वाजवतोबलयुक्तस्यनृवतःनृभिःपुत्रादिभिरुपेवस्य पुरुक्षोःव-
हुभिःकीर्तनीयस्य रायोधनस्यनोस्मर्यंदातारोभूतभवत अपिच दशस्यन्तः कामानप्रयच्छन्तः
दिव्याःदिविभवाआदित्याः पार्थिवासः पृथिव्यांभवावसवःगोजाताःगौःपृश्निर्माध्यमिकावाकृतः
उत्पन्नामरुतः अप्याःअप्सुअन्तरिक्षेभवाःरुद्राश्च तेसर्वेयूयंअस्मान्मृळतःसुखयत ॥ ११ ॥

११. देवो, तुम हमें दीप्ति-युक्त, बलकारी, पुत्रादि-सम्पन्न और
सुप्रसिद्ध धन प्रदान करो। स्वर्गीय (आदित्यगण), पार्थिव (वसुगण),
गोजात (पृश्नि-पुत्र मरुद्गण) और जलजात (रुद्रगण), हमारे मनो-
रथ को पूर्ण कर सुखी करो।

तेनोरुद्रःसरस्वतीसजोषामीह्रुष्मन्तोविष्णुर्मृळन्तुवायुः ।
ऋभुक्षावाजोदैव्योविधातापर्जन्यावातापिप्यतामिषंनः ॥ १२ ॥

ते । नः । रुद्रः । सरस्वती । सजोषाः । मीह्रुष्मन्तः । विष्णुः ।
मृळन्तु । वायुः । ऋभुक्षाः । वाजः । दैव्यः । विधाता ।
पर्जन्यावाता । पिप्यताम् । इषम् । नः ॥ १२ ॥

मील्लुष्मन्तोवर्षणवन्तःतेदेवाः नोस्मान्मृळन्तुमृळयन्तुसुखयन्तु केतेइतिचेदुच्यते—रुद्रःस-
रस्वतीचसजोषाः सहप्रीयमाणाः विष्णुर्वायुश्चऋभुक्षाः ऋभुर्विश्वावाजइतित्रयःसौधन्वनाः ते-
षामाद्यः ऋभुश्चवाजोन्तिमश्चउपलक्षणमेतत् विश्वाचदैव्योदेवेभ्योहितः विधाताप्रजापतिश्च अ-
पिचपर्जन्यावातापर्जन्यश्चवायुश्चउभौ नोस्मभ्यमिषमन्नं पिप्यतां वर्धयतां ॥ १२ ॥

१२. रुद्र, सरस्वती, विष्णु, वायु, ऋभुक्षा, वाज और विधाता-
समान-रूप से प्रसन्न होकर हमें सुखी करें। पर्जन्य और वायु हमारे अन्न
को बढ़ावें।

अथत्रयोदशी—

उ॒त॒स्य॒दे॒वः॒स॒वि॒ता॒भगो॑नोपा॒नपा॑दवतु॒दानु॑प॒प्रिः ।

त्वष्टा॑दे॒वेभिर्ज॑नि॒भिःस॒जोषा॑द्यौ॒दे॒वेभिः॑पृथि॒वीस॑मु॒द्रैः ॥ १३ ॥

उ॒त । स्यः । दे॒वः । स॒वि॒ता । भगः । नः । अ॒पाम् । नपा॑त् ।

अ॒वतु॑ । दानु॑ । प॒प्रिः । त्वष्टा॑ । दे॒वेभिः । जनि॑ऽभिः । स॒जोषाः ।

द्यौः । दे॒वेभिः । पृथि॒वी । स॒मु॒द्रैः ॥ १३ ॥

उतापिच स्यः सः यःप्रेरकतयासर्वत्रप्रख्यातः ससवितादेवःभगश्चापांनपाञ्चअपमिष-
स्थानांपुत्रोमाध्यमिकोग्निः सचनोस्मान्रक्षतु कीदृशोपांनपात् दानु दातव्यं धनं पप्रिः प्रातापूरयि-
ता प्रापूरणइत्यस्मादादृगमहनइतिकिनोलिङ्गद्वावाञ्चलोकाव्ययेतिषष्ठीप्रतिषेधः तथादेवेभिर्देवैः
जनिभिस्तत्पत्नीभिश्चसजोषाः सहप्रीयतिस्त्वष्टाचदेवेभिर्देवैःसहप्रीयमाणा द्यौश्चसमुद्रैःसहप्रीयमा-
णा पृथिवीचएताश्चसर्वादेवताअस्मानवन्तु ॥ १३ ॥

१३. प्रसिद्ध देव सविता, भग और वारि-राशि के पीत्र दानशील
अग्नि हमारी रक्षा करें। देवों और देव-स्त्रियों के साथ समान-रूप से
प्रसन्न हुए त्वष्टा, देवों के साथ समान-प्रसन्न स्वर्ग तथा समुद्रों के साथ
समान-प्रसन्न पृथिवी हमारी रक्षा करें।

आग्निपारुतेउतनोहिरित्येषा सूत्रितंच—उतनोहिर्बुध्यःशृणोतुदेवानांपत्नीरुशतीरवन्तुन-
इति ।

सैषासूक्तेचतुर्दशी—

उ॒तनोहिर्बु॑ध्यःशृ॒णोत्व॒जए॑कपात्पृथि॒वीस॑मु॒द्रः ।

वि॒श्वेदे॒वाऋ॑ता॒वृधो॑हुवा॒नाःस्तु॑ताम॒त्राःक॒विश॑स्ताअ॒वन्तु ॥ १४ ॥

उ॒त । नः । अहिः । बु॒ध्यः । शृ॒णोतु॑ । अ॒जः । ए॒क॒पात् ।

पृथि॒वी । स॒मु॒द्रः । वि॒श्वे । दे॒वाः । ऋ॒त॒वृधः । हु॒वा॒नाः । स्तु॒ताः ।

म॒त्राः । क॒वि॒श॒स्ताः । अ॒वन्तु ॥ १४ ॥

उत अपिच अहिर्बुध्नो नोस्माकं स्तोत्रं शृणोतु अजो जन्मरहितः एकः असहाय एव पथ ते गच्छ-
तीत्येकपात् एतत्पदद्वयाभिधेयो देवश्च पृथिवीसमुद्रश्च अस्मदीयं स्तोत्रं शृणोतु अपिच क्रतां वृधः क्र-
तस्य यज्ञस्य सत्यस्य वावर्धयितारः हुवानाः अस्माभिराहूयमानाः पूर्वैः ऋषिभिश्च स्तोत्रैः स्तुताः मं-
त्राः मंत्रणीयाः गुप्तं भाषितव्याः मंत्रप्रतिपाद्यावा कविशस्ताः कविभिर्मैधाविभिर्ऋषिभिः शस्त्रैः शं-
सिता ईदृशाः विश्वे देवाः अवन्त्वस्मान् रक्षन्तु ॥ १४ ॥

१४. अहिर्बुध्न, अज-एक-पाद, पृथिवी और समुद्र हमारे स्तोत्र सुनें।
यज्ञ के समृद्धिकर्ता, हमारे द्वारा, आहूत और स्तुत, मन्त्र-प्रतिपाद्य
और मेधावी ऋषियों-द्वारा स्तूयमान विश्वदेवगण हमारी रक्षा करें।

अथ पंचदशी-

ए॒वान॒पा॒तो॒म॒म॒त॒स्य॒धी॒भि॒र्भ॒र॒द्वा॒जा॒अ॒भ्य॒र्च॒न्त्य॒र्केः ।

आ॒हु॒ता॒सो॒व॒सो॒वो॒धृ॒ष्टा॒वि॒श्वे॒स्तु॒ता॒सो॒भू॒ता॒य॒ज॒त्राः ॥ १५ ॥ १० ॥

ए॒व । न॒पा॒तः । म॒म । त॒स्य॒ । धी॒भिः । भ॒र॒द्वा॒जाः । अ॒भि ।

अ॒र्च॒न्ति । अ॒र्केः । आः । हु॒ता॒सः । व॒सवः । अ॒धृ॒ष्टाः । वि॒श्वे ।

स्तु॒ता॒सः । भू॒त । य॒ज॒त्राः ॥ १५ ॥ १० ॥

एव एवं यो हं देवान् स्तुतवान् तस्य मम ऋजिः श्वनो न पातः पुत्राः भरद्वाजाः भरद्वाजगोत्रजाः सु-
होत्रादयः धीभिः स्तोत्रैरर्केरर्चनसाधनैरभ्यर्चन्ति अभिष्टुवन्ति हेयजत्राः यष्टव्या देवा हुतासः पुरो-
डाशादिभिर्हविर्भिर्हुताः तर्पिताः वसवो निवासयितारः अधृष्टाः कैरप्यर्हिसिताः एवंभूताः विश्वे ते स-
र्वे यूयं आः देवपत्न्यश्च स्तुता सो भूत तैः सुहोत्रादिभिः स्तुता भवत ॥ १५ ॥

१५. भरद्वाज-गोत्रीय मेरे पुत्र इसी प्रकार के पूजा-साधक स्तोत्र-
द्वारा देवों की स्तुति करते हैं। यज्ञाहं देवो, तुम हव्य-द्वारा हुत, गृहदाता
और अजेय हो। तुम देव-पत्नियों के साथ नियत पूजित होते हो।

॥ इति चतुर्थस्याष्टमे दशमो वर्गः ॥ १० ॥

उदुत्यदिति षोडशर्चं द्वितीयं सूक्तं ऋजिः श्वन आर्षं वैश्वदेवं त्रयोदश्यायास्ति स उष्णिहः षोडश्य-
नुष्टुप् शिष्टास्त्रिष्टुभः तथा चानुक्रान्तं—उदुत्यत्षोडशान्युष्णिगनुष्टुबन्तमिति । गतः सूक्तविनियोगः ।

तत्र प्रथमा—

उ॒दु॒त्य॒च्चक्षु॑र्म॒हि॒मि॒त्रयो॒रौ॒ ए॒ति॒प्रि॒यं व॑रु॒णयो॒रद॑ब्धम् ।

ऋ॒तस्य॑ शु॒चि॒दर्श॑तमनी॒कं रु॒क्मो॒न॒ दि॒व उ॒दि॒ता॒व्य॒धौत् ॥ १ ॥

उत् । ऊँ इति । त्यत् । चक्षुः । महि । मि॒त्रयोः । आ । एति ।

प्रि॒यम् । व॑रु॒णयोः । अ॒द॒ब्धम् । ऋ॒तस्य॑ । शु॒चि॒ । दर्श॑तम् ।

अनी॒कम् । रु॒क्मः । न । दि॒वः । उ॒त् । उ॒दि॒ता॒ । वि॒ । अ॒व्य॒धौत् ॥ १ ॥

त्यत् तत्प्रसिद्धं चक्षुः प्रकाशकं महिम्नं द्विस्तृतं मित्रयोर्वरुणयोः प्रियं मित्रशब्दो वरुणशब्द-
श्चेतरेतरयोगान्मित्रावरुणावुभावप्याचष्टेमित्रावरुणयोरतिप्रियं अदब्धं रक्षोभिरर्हिसितं शुचिशुद्धं
निर्मलं दर्शतं दर्शनीयं एवंभूतं ऋतस्यादित्यस्य अनीकं तेजः आसर्वेषामभिमुखं उदेति उद्गच्छति
उदिता उदितौ सूर्यस्योदये सति उदितं तेजः दिवोन्तरिक्षस्य रुक्मो न भूषणमिव व्यद्यौत विद्यो-
तते प्रकाशते ॥ १ ॥

१. सूर्य की प्रसिद्ध, प्रकाशक, विस्तृत तथा मित्र और वरुण की प्रिय,
अप्रतिहत, निर्मल और मनोहर दीप्ति प्रकाशित होकर अन्तरिक्ष में
भूषण की तरह शोभा पा रही है ।

वेदयस्त्रीणि विदथान्येषां देवानां जन्म सनुतरा च विप्रः ।

ऋजुमर्तेषु वृजिना च पश्यन् अभिचष्टे सूरौ अर्य एवान् ॥ २ ॥

वेद । यः । स्त्रीणि । विदथानि । एषाम् । देवानाम् । जन्म । सनुतः ।

आ । च । विप्रः । ऋजु । मर्तेषु । वृजिना । च । पश्यन् ।

अभिः । चष्टे । सूरः । अर्यः । एवान् ॥ २ ॥

यः सूर्यः स्त्रीणिसंख्यानि विदथानिवेदितव्यानि स्थानानि त्रीन्लोकान्वेदवेत्ति जाना-
ति एषां एतदलोकत्रयवर्तिनां देवानां वसुरुद्रादित्यात्मकानां सनुतरं तर्हितनामैतत् अन्तर्हितं
अप्रज्ञायमानं जन्मजननं च यो विप्रो मेधावी सूर्यो वेत्ति आकारः पूरकः स सूरः सूर्यः मर्तेषु मनु-
ष्येषु विद्यमानानि ऋजुऋजुनिशोभनानि कर्माणि वृजिना वृजिनानि अशोभनानि कर्माणि च पश्य-
न् साक्षितया जानन् अभिचष्टे अभितः सर्वजगत्प्रकाशयति तथा अर्यः स्वामी भूत्वा एवान् प्राप्तव्या-
न् कामांश्च मनुष्येषु प्रकाशयति ॥ २ ॥

२. जो तीनों ज्ञातव्य भुवनों को जानते हैं, जो ज्ञानशाली हैं और
द्वों के दुर्जय जन्म को जानते हैं, वही सूर्य मनुष्यों के सत् और असत्
कर्मों का परिदर्शन करते हैं और स्वामी होकर मानवों के अनुकूल मनो-
रथ को पूर्ण करते हैं । अथवृतीया—

स्तुषड्वो महऋतस्य गोपानर्दिति मित्रं वरुणं सुजातान् ।

अर्यमणं भगमदब्धधीती नच्छा वोचे सधन्यः पावकान् ॥ ३ ॥

स्तुषे । ऊँ इति । वः । महः । ऋतस्य । गोपान् । अर्दितिम् । मित्रम् ।

वरुणम् । सुजातान् । अर्यमणम् । भगम् । अदब्धधीतीन् ।

अच्छ । वोचे । सधन्यः । पावकान् ॥ ३ ॥

हेदेवाः महोमहतऋतस्य यज्ञस्य गोपानरक्षकान्वोयुष्मानस्तुषेस्तुवे उदितिपूरणः तानेवदे-
वानाह—अदितिमदीनां देवमातरं मित्रं वरुणं च एतान् सुजातान् शोभनजनान् अर्यमणं भगं च अ-
दब्धधीतीन् अहिंसितकर्मणः सधन्यः धनसहितान् पावकान् विश्वस्य शोधकान् ईदृशान् सर्वान्-
नदेवान् अच्छवोचे अभिपन्नवीपीत्यर्थः ॥ ३ ॥

३. मैं यज्ञ-रक्षक और शोभन-जन्मा अदिति, मित्र, वरुण, अर्यमा
और भग की स्तुति करता हूँ। जिनके कार्य अप्रतिहता हैं, जो धनशाली
और संसार की पवित्र करनेवाली हैं, उनके यज्ञ का मैं कीर्तन करता हूँ।

रिशादसः सत्पतीरदब्धान्महोराज्ञः सुवसनस्य दातृन् ।

यूनः सुक्षत्रानक्षयतोदिवोनृनादित्यान्याम्यदिर्तिदुवोयु ॥ ४ ॥

रिशादसः । सत्पतीन् । अदब्धान् । महः । राज्ञः । सुवसनस्य ।

दातृन् । यूनः । सुक्षत्रान् । क्षयतः । दिवः । नृन् । आदित्यान् ।

यामि । अदितिम् । दुवः ५यु ॥ ४ ॥

रिशादसः रिशताहिंसकानां असितृन् क्षेमृन् यद्वा रिशानाहिंसकानां अतृन् भक्षयितृन्
सत्पतीन् सतांपालयितृन् अदब्धानां हिंसितान् महोमहतः राज्ञो राजमानान् ईश्वरान्त्रासुवसनस्य
शोभननिवासस्य दातृन् यूनो नित्यतरुणान् सुक्षत्रान् शोभनधनान् शोभनबलान्वा क्षयतः सर्वत्र
निवसतः यद्वा क्षयतिरैश्वर्यकर्मा ईशानान् दिवोद्युलोकस्य नृन्नेतृन् आदित्यान् अदितेः पु-
त्रान् ईदृशान् सर्वान् नदेवान् दुवोयु लुप्तविभक्तिकमेतत् दुवोयुं दुवोस्मदीयं परिचरणं कामयमानां अ-
दिर्तिदेवमातरं च यामि प्राप्नोमि यद्वा यामियाचामि ॥ ४ ॥

४. हे हिंसकों को फेंकनेवाले, साधुओं के पालक, अबाध-प्रभाव, शक्ति-
मान् भवीश्वर, शोभन-गृह-दाता, नित्य तरुण, असीव ऐश्वर्यशाली
स्वर्ग के नेता अदिति-पुत्रो, मैं अदिति की शरण लेता हूँ; क्या कि वह
मेरी परिचर्या चाहती है। अथपंचमी—

द्यौः पितृरिति पृथिविमातरधुग्ने भ्रातर्वसवो मृळतानः ।

विश्वं आदित्या अदिते सजोषा अस्मभ्यं शर्म बहुलं विर्यन्त ॥ ५ ॥ ११ ॥

द्यौः । पितृरिति । पृथिवि । मातः । अधुक् । अग्ने । भ्रातृः ।

वसवः । मृळत । नः । विश्वे । आदित्याः । अदिते । सजोषाः ।

अस्मभ्यम् । शर्म । बहुलम् । वि । यन्त ॥ ५ ॥ ११ ॥

हेपितः पितृस्थानीयद्यौःद्युलोकहेमातः मातृस्थानीये अधुग्ने पृथिवि हेभ्रातः भ्रातृ-
स्थानीयाग्ने हेवसवो वासयितारो देवाः ते सर्वे यूयं नो स्मान्मृळत सुखयत हे विश्व आदित्याः सर्वे-

अदितिपुत्रादेवाः हेअदिते यूयंसर्जोषाः संगताभूत्वाअस्मभ्यंवहुलंअधिकंशर्मसुखं विस्तृतंवा-
गृह्वियन्तप्रयच्छत ॥ ५ ॥

५. हे पिता स्वर्ग, माता पृथिवी, भ्राता अग्नि और वसुओ, तुम हमें सुखी करो । हे अदिति के पुत्रो और अदिति, इकट्ठे होकर तुम हमें अधिक सुख दो ।

॥ इतिचतुर्थस्याष्टमेएकादशोवर्गः ॥ ११ ॥

मानोवृकायवृक्येसमस्माअघायतेरीरधतायजत्राः ।

यूयंहिष्ठारथ्योनस्तनूनायूयंदक्षस्यवचंसोबभूव ॥ ६ ॥

मा । नः । वृकाय । वृक्ये । समस्मै । अघश्यते । रीरधत ।

यजत्राः । यूयम् । हि । स्थ । रथ्यः । नः । तनूनाम् । यूयम् ।

दक्षस्य । वचंसः । बभूव ॥ ६ ॥

हेयजत्रायष्टव्यादेवाः नोस्मानवृकायर्हिसकायस्तेनायवृक्येतस्यस्त्रियैचमारीरधत मावशं-
नैष्ठ मावशीकुरुत यद्वा वृकःअरण्यश्वा तस्यस्त्रीवृकी अपिचसमस्मैसर्वस्मैअघायतेअघमनर्थ-
मस्माकमिच्छते शत्रुजनायअस्मान्मावशनयत यूयंहियूयंस्वलु नोस्माकंतनूनांशरीराणांरथ्यो-
नेतारःस्थ भवथ यूयमेवदक्षस्यास्मदीयस्यवलस्यवचसोवाक्यस्यचनेतारोबभूव अतःकारणा-
त्तूअस्मान्मारीरधतेत्यन्वयः ॥ ६ ॥

६. यागयोग्य देवो, तुम हमें वृक और वृकी (अरण्य-कुक्कुर और कुक्करी अथवा वस्यु और उसकी पत्नी) के हाथ में नहीं जाने देना । तुम हमारी बेह, बल और वाक्य के संचालक हो ।

अथसप्तमी-

मावएनोअन्यकृतंभुजेममातत्कर्मवसवोयच्चयध्वे ।

विश्वस्यहिक्षयथविश्वदेवाःस्वयंरिपुस्तन्वरीरिषीष्ट ॥ ७ ॥

मा । वः । एनः । अन्यकृतम् । भुजेम । मा । तत् । कर्म ।

वसवः । यत् । चयध्वे । विश्वस्य । हि । क्षयथ । विश्वदेवाः ।

स्वयम् । रिपुः । तन्वम् । रिषीष्ट ॥ ७ ॥

हेदेवाः वोयुष्माकंस्वभूतावयंअन्यकृतंअन्यैःशत्रुभिःकृतमुत्पादितं एनःपापं माभुजेम मा-
भुक्ष्महि हेव्रंसवोवासयितारोदेवाः यत्तेनकृतेनपापेन चयध्वेअस्मान्बाधध्वे चयतिर्हिसाक-
र्मा तच्चप्रार्थाकर्म माकार्ष्म करोतेर्माङ्गिर्लुङ्मिन्नेघसेतिचेर्लुक् हेविश्वेदेवाः सर्वेदेवाः विश्व-

स्यसर्वस्यजगतोयूयंहिक्षयथ ईश्वराभवथ अतःकारणात्तस्मदीयोरिषुःशत्रुः तन्वस्वशरीरं स्वयमेवरिरिषीष्ट हिंस्यात् यथैवंभवतितथाकुरुतेतिभावः ॥ ७ ॥

७. देवो, हम तुम्हारे ही हैं। हम दूसरे के पापी क्लेश का अनुभव न करें। बसुओ, जिसका तुम निषेध करते हो, उसका अनुष्ठान हम न करें। विद्वदेवगण, तुम विद्व के अधिपति हो; इसलिए ऐसा उपाय करो कि शत्रु अपनी वेह का अनिष्ट कर डाले।

नमइदुग्रंनमआर्विवासेनमोदाधारपृथिवीमुतद्याम् ।

नमोदेवेभ्योनमईशाएषांकृतंचिदेनोनमसार्विवासे ॥ ८ ॥

नमः । इत् । उ॒पम् । नमः । आ । वि॒वा॒से । नमः । दा॒धा॒र । पृ॒थि॒वीम् ।

उ॒त । द्याम् । नमः । दे॒वे॒भ्यः । नमः । ई॒शे । ए॒षाम् । कृ॒तम् ।

चि॒त् । ए॒नः । नम॑सा । आ । वि॒वा॒से ॥ ८ ॥

आस्तांवावददेवानांमाहात्म्यं तदीयोनमस्कारोपिइत्थंमहाभागइतिब्रुवाणः कैमुतिकन्याये-
नदेवानस्तौति—नमइत्नमस्कारएवउग्रमुदूर्णबलंसर्वोत्कृष्टंतेनहिसर्वलभ्यते अतो नमःनमस्कारं
आविवासे परिचरामि नमःनमस्कारएव पृथिवींउतद्यांद्युलोकंचदाधार धारयति द्यावापृथि-
व्यौप्राणिभिर्नमस्क्रियमाणे सत्यौ तदुपभोगायचिरकालमवतिष्ठेते अतोदेवेभ्यईदृशंनमस्कारो-
मि एषांदेवानांनमोनमस्कारः ईशेईष्टे यतस्तेनतेवशीकृताः कृतंचित्कृतमपिआचरितमप्येनः
पापंनमसानमस्कारेणआविवासे विवासोवर्जनं वर्जयामि विनाशयामि ॥ ८ ॥

८. नमस्कार सबसे बड़ी वस्तु है; इसलिए मैं नमस्कार करता हूँ। नमस्कार ही स्वर्ग और पृथिवी को धारण करता है; इसलिए मैं देवों को नमस्कार करता हूँ। देवता लोग नमस्कार के बशीभूत हैं; इसलिए मैं नमस्कार-द्वारा किये हुए पापों का प्रायश्चित्त करता हूँ।

ऋतस्यवोरथ्यःपूतदक्षानृतस्यपस्त्यसदोअदब्धान् ।

ताँआनमोभिरुरुचक्षंसोनृन्विश्वान्वआनमेमहोयजत्राः ॥ ९ ॥

ऋ॒तस्य॑ । वः । र॒थ्यः । पू॒त॒क्षान् । नृ॒तस्य॑ । प॒स्त्य॒सदः॑ ।

अ॒द॒ब्धा॒न् । ता॒न् । आ । नमः॑ऽभिः । उ॒रु॒क्ष॒सः॑ । नृ॒न् ।

वि॒श्वान् । वः । आ । न॒मे । म॒हः । य॒ज॒त्राः॑ ॥ ९ ॥

हेयजत्रायष्टव्यादेवाः वीर्युष्मदीयस्यऋतस्ययज्ञस्यरथ्योरंहितुन् नेतुन्पूतदक्षान्शुद्धबलान्
ऋतस्ययज्ञस्यपस्त्यसदः यज्ञसंबन्धिनिपस्त्येदेवयजनलक्षणेगृहेसीदतोनिषण्णान् अदब्धान्रक्षः
प्रभृतिभिरिहंसितान् उरुचक्षसोबहुद्रष्टुन्नेतुन् महोमहतःतान्विश्वान्सर्वान्वीर्युष्मान् आ-
आभिमुख्येन क्रियमाणैर्नमोभिर्नमस्कारैःआनमे आनतोस्मि ॥ ९ ॥

९. यज्ञ-पाल देवो, मैं नमस्कार के साथ तुम लोगों के पास प्रणत हो रहा हूँ; क्योंकि तुम यज्ञ के नेता, विशुद्ध बल से युक्त, देव-यजन-गृह के निवासी, अजेय, बहुदर्शी, अधिनायक और महान् हो।

तेहि श्रेष्ठवर्चसस्तु उत तिरो विश्वानि दुरिता नयन्ति ।

सुक्षत्रासो वरुणो मित्रो अग्निर्ऋतधीतयो वक्मराजसत्याः ॥ १० ॥ १२ ॥

ते । हि । श्रेष्ठवर्चसः । ते । ऊँ इति । नः । तिरः । विश्वानि ।

दुःइता । नयन्ति । सुक्षत्रासः । वरुणः । मित्रः । अग्निः ।

ऋतधीतयः । वक्मराजसत्याः । १० ॥ १२ ॥

ये देवाः वक्ष्यमाणगुणाः ते हिते खलु श्रेष्ठवर्चसः प्रशस्यतमदीप्तयो भवन्ति अतः तउत एव-
नोस्माकं विश्वानि सर्वाणि दुरितापापानि तिरः तिरोहितानियथा भवन्ति तथा नयन्ति नयन्तु विना-
शयन्त्वित्यर्थः ये वरुणादयो देवाः सुक्षत्रासः शोभनबलाः शोभनधनावाकृतधीतयः सत्यकर्माणः
वक्मराजसत्याः वक्मवचनं स्तोत्रं तस्य राजानः ईशाना वक्मराजानः स्तोतारः तेषु सत्याः अवित-
थाः एवं भूतास्ते हीत्यन्वयः ॥ १० ॥

१०. वे अच्छी तरह से दीप्ति-सम्पन्न हैं। वे ही हमारे सारे पापों का नाश करें। वरुण, मित्र और अग्नि शोभन बलवाले, सत्यकर्मा और स्तोत्र-निरत व्यक्तियों के एकान्त पक्षपाती हैं।

॥ इति चतुर्थस्याष्टमे द्वादशो वर्गः ॥ १२ ॥

तेन इन्द्रः पृथिवीक्षामवर्धन् पूषा भगो अदितिः पञ्चजनाः ।

सुशर्माणः स्ववसः सुनीथा भवन्तु नः सुत्रात्रासः सुगोपाः ॥ ११ ॥

ते । नः । इन्द्रः । पृथिवी । क्षाम । वर्धन् । पूषा । भगः ।

अदितिः । पञ्च । जनाः । सुशर्माणः । सुअवसः । सुनीथाः ।

भवन्तु । नः । सुत्रात्रासः । सुगोपाः ॥ ११ ॥

ते देवानोस्माकं क्षामनिवासभूमि वर्धन् वर्धयन्तु के ते इन्द्रः पृथिवी च पूषा च भगश्च अदि-
तिरदीना देवमाता च पञ्चना देवमनुष्याणां गंधर्वाप्सरसामित्यादिर्ब्राह्मणो का देवमनुष्यादयश्च ते-
च नोस्मदर्थं सुशर्माणः सुसुखाः स्ववसः शोभनान्नाः सुनीथाः सुप्रापणाश्च भवन्तु अस्मभ्यं शो-
भनसुखादिकं प्रयच्छन्ति विभावः तथा सुत्रात्रासः सुष्ठुत्रातारः सुगोपाः शोभनगोपायितारश्च भ-
वन्तु उपस्थितेभ्यः शत्रूभ्योरक्षणं त्राणं तेषां उत्पत्तिनिरोधेन रक्षणं गोपनं ॥ ११ ॥

११. इन्द्र, पृथिवी, पूषा, भग, अदिति और पञ्चजन (देव, गन्धर्व आदि) हमारी वास-भूमि को वर्धित करें। वे हमारे सुखदाता, अन्नदाता, सत्य-प्रदर्शक, शोभन रक्षा करनेवाले और आश्रयदाता हैं।

अथद्वादशी—

नू॒स॒द्वा॒नं॑ दि॒व्यं नं॑ शि॒दे॒वा॒भार॑द्वाजः सु॒म॒र्ति॒याति॑ हो॒ता ।

आ॒सा॒नेभि॑र्यज॒मानो॑ मि॒येधै॑र्दे॒वानां॑ ज॒न्म॑ वसू॒र्वव॑न्द ॥ १२ ॥

नु । स॒द्वा॒नम् । दि॒व्यम् । नं॑ शि॒ । दे॒वाः । भार॑त्स्वाजः । सु॒म् । ति॒म् ।

या॒ति । हो॒ता । आ॒सा॒नेभिः॑ । यज॑मानः । मि॒येधैः॑ । दे॒वानां॑ ।

ज॒न्म । वसू॑ऽयुः । व॒व॒न्द ॥ १२ ॥

अनयाऋषिरात्मानं परोक्षवदाह—हे देवाः भारद्वाजः भारद्वाजगोत्रजः होतास्तोतायमृषिः दिव्यं दिवि भवं सद्मानं सदनं स्थानं नुक्षिप्रं नंशि व्याप्नोतु तथा सुमर्तिशोभनां मर्तियुष्मदीयामनुग्रहबुद्धिं च याति याचते याति याज्जाकमां तदर्थं आसानेभिः आसीनैः सत्रासनं कुर्वद्भिः मियेधैर्मेधैर्मेधाहैः अन्ययजमानैः सार्धं यजमानः यागं कुर्वन्नयमृषिः वसूयुर्वसूनि धनान्यात्मन इच्छन् देवानां जन्मजनसंघं वंदं दत्ते स्तौति ॥ १२ ॥

१२. देवो, भारद्वाज-गोत्रीय यह स्तोता शीघ्र ही एक स्वर्गीय निवास (वा दीप्तिमान् गृह) प्राप्त करे; क्योंकि वह तुम्हारी कृपा चाहता है । हव्यदाता ऋषि, अन्य यजमानों के साथ, धनार्थी होकर देवों की स्तुति करते हैं ।

दशरात्रस्य चतुर्थे हनिप्रउगशस्त्रे अपत्यं वृजिनमित्येष वैश्वदेवस्तुतः सूत्रितं च—अपत्यं वृजिनं रिपुर्मंबितमेनदीतमइत्यानुष्टुभं प्रउगमिति ।

तृचेप्रथमासूक्तेत्रयोदशी—

अ॒प॒त्यं वृ॒जि॒नं रि॒पुं स्ते॒नम॑ग्ने दुरा॒ध्यम् ।

द्वि॒ष्टम॑स्य स॒त्प॒ते क॒धी सु॒गम् ॥ १३ ॥

अ॒प । त॒यम् । वृ॒जि॒नम् । रि॒पुम् । स्ते॒नम् । अ॒ग्ने । दुः॒ऽआ॒ध्यम् ।

द्वि॒ष्टम् । अ॒स्य । स॒त्प॒ते । क॒धि । सु॒गम् ॥ १३ ॥

हे अग्ने त्वं त्यंतं प्रसिद्धं वृजिनं कुटिलं रिपुं पापकारिणं दुराध्यं दुःखस्याध्यातारं दुष्टाभिप्रायं एवंभूतं स्तेनं हिंसकं दविष्टं दूरतमं अपास्य अपक्षिप असुक्षेपण इति धातुः हे सत्पते सत्पां लयितरग्ने अस्माकं सुगंशोभनेन गंतव्यं सुखं कृधि कुरु अत्र सर्वदेवात्मकस्याग्नेः स्तवनाद्वैश्वदेवत्वं ॥ १३ ॥

१३. अग्नि, तুম कुटिल, पापी और दुष्ट शत्रु को दूर करो । हे साधुओं के रक्षक, हमें सुख दो ।

अथचतुर्दशी—

ग्रा॒वा॒णः सो॒मनो॑ हि॒कंस॑ खि॒त्वा य॑वा॒व॒शुः ।

ज॒ह्नी॒न्य॒त्रि॒णं प॑र्णि॒व॒को हि॒षः ॥ १४ ॥

ग्रावाणः । सोमानः । हि । कम् । सखिद्वित्वनाय । वावशुः । जहि ।
नि । अत्रिणम् । पणिम् । वृकः । हि । सः ॥ १४ ॥

हेसोम नोस्मदीयाइमेग्रावाणःअभिषवार्थाःपाषाणाः तवसखित्वनायसख्यार्थेवावशुः काम-
यन्ते कमितिपूरकः हियस्मादर्थे यस्मादेवंतस्मात्त्वंपणिंवणिजमदातारं अत्रिणं अदनशीलं रा-
क्षसादिकंनिजहि विनाशय सपणिर्वृकोहि आदानपरःखलुसर्वदास्मत्तोपहरणशीलः अतस्त्वंज-
हात्यर्थः वृकआदानइतिघातुः ॥ १४ ॥

१४. हे सोम, हमारे ये अभिषव पोषण तुम्हारी मित्रता चाहते हैं ।
तुम भोजन-निपुण पणि का संहार करो; क्योंकि वह वास्तविक दस्यु है ।

यूयंहिष्ठासुदानवइन्द्रज्येष्ठाअभिद्यवः ।

कर्तानोअध्वन्नासुगंगोपाअमा ॥ १५ ॥

यूयम् । हि । स्थ । सुदानवः । इन्द्रज्येष्ठाः । अभिद्यवः । कर्त ।
नः । अध्वन् । आ । सुगम् । गोपाः । अमा ॥ १५ ॥

हेसुदानवः शोभनदानादेवाः यूयंहिष्ठ यूयंखलुप्रभवथ समृद्धाःस्थ इन्द्रज्येष्ठाः इन्द्रज्ये-
ष्ठःमुख्योयेषांते अभिद्यवःअभिगतदीप्तयः तेयूयं अध्वन्अध्वनिमार्गेनोस्माकं अमासहैवगोपाः
गोपायितारोरक्षितारःसन्तः सुगंसुखं आकारःसमुच्चये सुखंच कर्त कुरुत ॥ १५ ॥

१५. इन्द्रावि देवो, तुम दान-शील और वीप्ति-शाली हो । मार्ग में
तुम हमारे रक्षक और सुख-वाता बनो ।

पवासादागमनेअपिपंथामित्येषायजमानेनजप्या सूत्रितंच—अपिपंथामगन्महीतिप्रत्येत्य-
समित्पाणिरिति ।

सैषासूक्तेषोडशी—

अपिपन्थामगन्महिस्वस्तिगामनेहसम् ।

येनविश्वाःपरिद्विषोवृणक्तिविन्दतेवसु ॥ १६ ॥ १३ ॥

अपि । पन्थाम् । अगन्महि । स्वस्तिङ्गाम् अनेहसम् । येन ।

विश्वाः । परि । द्विषः । वृणक्ति । विन्दते । वसु ॥ १६ ॥ १३ ॥

पंथांपंथानंमार्गंअप्यगन्महि अपिगताःप्राप्ताःस्मः कीदृशं स्वस्तिगां सुखेनगन्तव्यं अने-
हसं पापरहितं येनपथागच्छन् विश्वाःसर्वाःद्विषोद्वेष्टीःमजाः परिवृणक्ति परिवर्जयति बाधते
वसुधर्मचर्विदते लभते तादृशंपंथानमित्यर्थः ॥ १६ ॥

१६. हम उस पवित्र और सरल मार्ग में आगये हैं, जिसमें जाने पर
शत्रु का परिहार और घन का लाभ होता है ।

॥ इतिचतुर्थस्याष्टमेत्रयोदशोवर्गः ॥ १३ ॥

नतद्वेति सप्तदशर्चवृत्तीयं सूक्तं ऋजिष्वन आर्षवैश्वदेवं आदितः षट्त्रिष्टुभः सप्तम्याद्याः षड्वायन्यः त्रयोदशी त्रिष्टुप् चतुर्दशी जगती शिष्टास्ति सस्त्रिष्टुभः तथा चानुक्रान्तं—नतद्वच्युना-सप्तम्याद्याः षड्वायन्यश्चतुर्दशी जगतीति । गतो विनियोगः ।

तत्र प्रथमा—

नतद्विवानपृथिव्यानुमन्येनयज्ञेननोतशमीभिराभिः ।

उज्जन्तुतंसुभ्र्वः पर्वतासो निहीयतामति याजस्य यष्टा ॥ १ ॥

न । तत् । दिवा । न । पृथिव्या । अनु । मन्ये । न । यज्ञेन ।

न । उत । शमीभिः । आभिः । उज्जन्तु । तम् । सुभ्र्वः । पर्वतासः ।

नि । हीयताम् । अति याजस्य । यष्टा ॥ १ ॥

अतियाजो नाम कश्चिद्विस्मद्विजिष्वनः उत्कृष्टस्यामहमितिवुध्या देवान्यियक्षुरासकृषि-स्तदीयं यजनं निराचष्टाद्यया नतदतियाजस्य ऋषेः तद्यजनं दिवाद्युल्लोकेन तत्रत्येन देवगणेन युक्तमित्यहं नानुमन्ये नानुमर्तिकरोमि न च पृथिव्या पार्थिवेनापि देवगणेन युक्तमिति नानुमन्ये न च यज्ञेन मयानुष्ठितेन सदृशं तदित्यहं नानुमन्ये उतापि च आभिः शमीभिः अन्यैरपि मया कृतैः एभिः कर्मभिः सदृशमित्यपि नानुमन्ये मया वशीकृता देवास्तदीयं यजनं नांगीकुर्वन्ति स चानभिज्ञत्वात्सम्यग्यष्टु-मपि न शक्नोतीति भावः अपि च तद्वर्षिं सुभ्र्वः सुष्टुभवन्तः पर्वतासः पर्वताः इन्द्रेण प्रहिताः सन्तः उज्जन्तुर्हि सन्तु उज्जिर्हि साकर्मा तथा तस्या तियाजस्य ऋजिष्वनोप्यतिशयेनाहं देवान्यजामी-ति बुध्या युक्तस्य ऋषेः यो यष्टा याजकः स निहीयतां नितरां हीनो भवतु ॥ १ ॥

१. मैं इसे (ऋजिष्वन के यज्ञ को) स्वर्गाय अथवा देवों के उपयुक्त नहीं समझता । यह मेरे द्वारा अनुष्ठित यज्ञ अथवा दूसरों द्वारा सम्पादित यज्ञ की तुलना करेगा, यह भी नहीं समझता । इसलिए सारे महान् पर्वत उसको (अतियाज ऋषि को) पीड़ित करें । अतियाज के ऋत्विक् भी अत्यन्त दीनता प्राप्त करें ।

अथ द्वितीया—

अतिवायोमरुतोमन्यतेनो ब्रह्मवायः क्रियमाणं निनित्सात् ।

तपूषितस्मै वृजिनानि सन्तु ब्रह्मद्विषमभितं शोचतुद्यौः ॥ २ ॥

अति । वा । यः । मरुतः । मन्यते । नः । ब्रह्म । वा । यः ।

क्रियमाणम् । निनित्सात् । तपूषि । तस्मै । वृजिनानि । सन्तु ।

ब्रह्मद्विषम् । अभि । तम् । शोचतु । द्यौः ॥ २ ॥

हे मरुतः यः पुरुषो नोस्मान्ति मन्यते अतीत्य स्वस्याधिक्यं मन्यते अस्मत्तोपि स्वयमधिक इति बुध्यते अस्माभिः क्रियमाणं ब्रह्मं स्तोत्रं वा यो निनित्सात् निन्दितुमिच्छेत् तस्मै पुरुषाय तपूषिते जांसि वृजिनानि बाधकानि सन्तु भवन्तु ब्रह्मद्विषन्तं शत्रुं द्यौरादित्यश्च अभिशोचतु अभितपतु अभिदहतु ॥ २ ॥

२. मरुतो, जो व्यक्ति तुमको हमारी अपेक्षा श्रेष्ठ समझता है और मेरे किये स्तोत्र की निन्दा करता है, सारी शक्तियाँ उसका अनिष्टकारिणी बनें और स्वर्ग, उस ब्राह्मण-द्वेषी को दग्ध करे ।

किमङ्गत्वाब्रह्मणः सोमगोपां किमङ्गत्वाद्भुरभिशस्तिपां नः ।

किमङ्गनः पश्यसि निन्द्यमानान् ब्रह्मद्विषेत पुंषि हेति मस्य ॥ ३ ॥

किम् । अङ्ग । त्वा । ब्रह्मणः । सोम । गोपाम् । किम् । अङ्ग । त्वा ।

आहुः । अभिशस्तिऽपाम् । नः । किम् । अङ्ग । नः । पश्यसि ।

निन्द्यमानान् । ब्रह्मद्विषे । तपुषिम् । हेतिम् । अस्य ॥ ३ ॥

किमंगेति प्रसिद्धोक्तौ निपातौ हे सोम त्वात्वांखलु ब्रह्मणो मंत्रस्य कर्मणो वा ब्रह्मजाते वा गोपांगोपायितारं आहुः कथयन्ति पुराविदः तथानोस्माकमभिशस्तिपां अभिशंसकेभ्यः पालयितारं त्वामेव खत्वाहुः यद्वा अंगेत्यभिमुखीकरणे अंग हे सोम किं कारणं त्वां ब्रह्मणो गोपामाहुः किं कारणं त्वात्वां अस्माकमभिशस्तिपामाहुः निन्द्यमानान् परैर्दूष्यमाणान् नोस्मान् अंग हे सोम किं कारणं पश्यसि त्वामेव सर्वे ब्रह्मणोरक्षकं शत्रुभ्यः पालकं च कथयन्ति अतोस्मात्पुनरिन्द्यमानेषु औदासीन्यं तवानुचितं अतो ब्रह्मद्विषे ब्राह्मणद्वेष्टेतस्मै तपुषितापकं हेति मायुधं अस्य क्षिपे रय ॥ ३ ॥

३. सोम, लोग तुम्हें क्यों मन्त्र-रक्षक कहते हैं ? और, क्यों तुम्हें निन्दा से हमें उद्धार करने वाला बताया जाता है ? शत्रुओं द्वारा हमारे निन्दित होने पर तुम क्यों निरपेक्ष भाव से देखते रहते हो ? ब्राह्मण-विद्वेषी के प्रति अपना सन्तापक आयुध फेंको ।

अवन्तु मामुषसो जायमाना अवन्तु मासिन्धवः पिन्वमानाः ।

अवन्तु मापर्वतासो ध्रुवासो वन्तु मापितरो देवहूतौ ॥ ४ ॥

अवन्तु । माम् । उषसः । जायमानाः । अवन्तु । मा । सिन्धवः ।

पिन्वमानाः । अवन्तु । मा । पर्वतासः । ध्रुवासः । अवन्तु । मा ।

पितरः । देवहूतौ ॥ ४ ॥

जायमानाः प्रादुर्भवन्त्युषसः मां अवन्तु रक्षन्तु तथा पिन्वमानाः वर्धमानाः सिन्धवः स्यन्दनशीलानद्यश्च मामवन्तु तथा ध्रुवासो निश्चलाः पर्वतासः पर्वताश्च मामवन्तु तथा देवहूतौ देवानां हूतिराह्वानमस्मिन्निति देवहूतिर्यागः तत्र विद्यमानाः पितरः पितृदेवताश्च मामवन्तु ॥ ४ ॥

४. आविर्भूत उषायें मेरी रक्षा करें । सारी स्फीत नदियाँ मेरी रक्षा करें । निश्चल पर्वत मेरी रक्षा करें । देव-यजन-काल में यज्ञ में उपस्थित पितर और देवता मेरी रक्षा करें ।

विश्वदानीं सुमनसः स्याम पश्येन्नुसूर्यमुच्चरन्तम् ।

तथा करुदसुं प्रतिर्वसूनां देवाँ ओहानो वसागमिष्ठः ॥ ५ ॥ १४ ॥

विश्व॒इदानी॑म् । सु॒इमन॑सः । स्या॒म । पश्ये॑म । नु । सूर्य॑म् ।
उत्त॒इचर॑न्तम् । तथा । क॒रत् । वसु॑इपतिः । वसू॑नाम् । दे॒वान् ।
ओहा॑नः । अव॑सा । आ॒इग॑मिष्ठः ॥ ५ ॥ १४ ॥

हेदेवाः विश्वदानीं सर्वदा वयं सुमनसः स्याम शोभनमनस्काभवेम नुशब्दः समुच्चये उच्चर-
न्तं उद्यन्तं सूर्यं सर्वदा पश्येम च वसूनां वसुपतिः उत्कृष्टधनाधिपतिरग्निः देवानवसा अस्मदीये-
न हविषा ओहानो वहनं प्रापयन् आगमिष्ठः आगतुतमः एवंगुणविशिष्टः सन् तथा करतस्मान्
तथा विधानुक्तप्रकारान्करोतु ॥ ५ ॥

५. हम सदा स्वतन्त्र-चित्त हों । हम सदा उदयोन्मुख सूर्य के दर्शन
करें । देवों के पास हमारा हव्य दोनेवाले यज्ञ के अधिष्ठाता और महै-
दवयंशाली अग्नि हमें उक्त प्रकार से बनावें ।

॥ इति चतुर्थस्याष्टमे चतुर्दशो वर्गः ॥ १४ ॥

इन्द्रो॒नेदि॑ष्ठमवसा॒गमि॑ष्ठः सर॑स्वती सिन्धु॑भिः पिन्व॑माना ।
प॒र्जन्यो॑न॒ओष॑धीभिर्म॒योभु॑रग्निः सु॒शंसः॑ सु॒हवः॑ पि॒तेव॑ ॥ ६ ॥
इन्द्रः । नेदि॑ष्ठम् । अव॑सा । आ॒इग॑मिष्ठः । सर॑स्वती । सिन्धु॑भिः ।
पिन्व॑माना । प॒र्जन्यः । नः । ओष॑धीभिः । म॒यः । भुः ।
अ॒ग्निः । सु॒शंसः । सु॒हवः । पि॒ता इ॒व ॥ ६ ॥

अयमिन्द्रोनेदिष्ठमन्तिकतमं यथाभवति तथा अवसारक्षणेन सार्धं आगमिष्ठः आगन्तुतमो-
स्तु सिन्धुभिः स्यन्दनैरुदकैः पिन्वमाना वर्धमानानदीरूपा सरस्वती च आगन्तुतमाभवतु ओषधी-
भिः सार्धं पर्जन्यश्च नोस्माकं मयोभूः सुखस्य भावयिता भवतु अग्निश्च पितेव पुत्रस्य जनक इव सु-
शंसः सुखेन शंसनीयः सुहवः सुखेनाह्लातव्यश्च भवतु ॥ ६ ॥

६. इन्द्र और वारि-राशि के द्वारा स्फोट सरस्वती नदी, रक्षा के
साथ, हमारे पास आवें । ओषधियों के साथ पर्जन्य हमारे लिए सुख-दाता
हों । पिता की तरह अग्नि अनायास स्तुत्य और आह्वान-योग्य हों ।

आग्रयणे वैश्वदेवस्य चरोः विश्वेदेवास आगतेत्यनुवाक्या सूत्रितं च—विश्वेदेवास आगतये-
के च जामहि नो अहिमाया इति ।

सैषा सूक्ते सप्तमी—

विश्वे॒देवास॒आग॑न्त॒शृणु॑ताम॒इमं॑ हव॒म् । ए॒दं ब॒र्हिर्नि॑षीदत ॥ ७ ॥

विश्वे॑ । दे॒वासः । आ । ग॒त् । शृ॒णुत॑ । मे । इ॒मम् । ह॒वम् ।

आ । इ॒दम् । ब॒र्हिः । नि । सी॒दत॑ ॥ ७ ॥

विश्वेदेवासः सर्वेदेवाः आगतं आगच्छत आगत्य च मेमदीयं इमं हव्यं इदमाह्वानं शृणुत श्रु-
त्वा च इदमास्तीर्णं बर्हिरानिषीदत आस्तीर्णे बर्हिषि निषण्णा भवत उपविशत ॥ ७ ॥

७. विश्वदेवगण, आओ, मेरे आह्वान को सुनो और बिछे हुए कुशों पर बैठो ।

यो वो देवा घृतस्नुना हव्येन प्रतिभूषति । तं विश्व उपगच्छथ ॥ ८ ॥

यः । वः । देवाः । घृतस्नुना । हव्येन । प्रतिभूषति ।

तम् । विश्वे । उप । गच्छथ ॥ ८ ॥

हे देवाः वीर्यमानयोजनः घृतस्नुना घृतप्रक्षरणेन हव्येन हविषा प्रतिभूषति परिचरति तं ज-
नं विश्वे सर्वे यूयं उपगच्छथ उपगता भवथ ॥ ८ ॥

८. देवो, जो व्यक्ति घृत में मिले हव्य के द्वारा तुम्हारी सेवा करता है, उसके पास तुम सब आओ ।

उप नः सूनवो गिरः शृण्वन्त्वमृतस्य ये । सुमृळीका भवन्तु नः ॥ ९ ॥

उप । नः । सूनवः । गिरः । शृण्वन्तु । अमृतस्य ।

ये । सुमृळीकाः । भवन्तु । नः ॥ ९ ॥

अमृतस्य मरणरहितस्य प्रजापतेः ये सूनवः पुत्राः ते देवाः नोस्माकं गिरः स्तुतीः उपशृण्वन्तु
नोस्माकं सुमृळीकाः सुष्ठुमृडयितारः सुखयितारश्च भवन्तु ॥ ९ ॥

९. जो अमर के पुत्र हैं, वही विश्वदेवगण हमारा स्तोत्र सुनें और हमें सुख दें ।

विश्वे देवा ऋतावृधं ऋतुभिर्हवन् श्रुतः । जुषन्तां युज्यं पर्यः ॥ १० ॥ १५ ॥

विश्वे । देवाः । ऋतावृधः । ऋतुभिः । हवन् श्रुतः ।

जुषन्तां । युज्यम् । पर्यः ॥ १० ॥ १५ ॥

ऋतावृधः ऋतस्य यज्ञस्य वर्धकाः ऋतुभिः कालविशेषैः हवन् श्रुतः हवन्स्य स्तोत्रस्य श्रो-
तारः तस्मिन् तस्मिन् यागकाले स्तूयमानाः ईदृशा विश्वे सर्वे देवाः युज्यं योग्यं पर्यः आमिक्षारूपं जुष-
न्तां सिन्वां श्रूयते हि—तत्ते पर्यसिद्ध्यन्ति सति सवैश्वदेव्यामिक्षेति ॥ १० ॥

१०. यज्ञ के समृद्धिकारी और यथासमय स्तोत्र-श्रवणकारी विश्व-
देवगण, अच्छी तरह से अपने-अपने उपयुक्त दुग्ध ग्रहण करो ।

॥ इति चतुर्थस्याष्टमे पंचदशो वर्गः ॥ १५ ॥

अथैकादशी-

स्तोत्रमिन्द्रो मरुद्गणस्त्वष्ट्रमान्मित्रो अर्यमा । इमा हव्या जुषन्त नः ॥ ११ ॥

स्तोत्रम् । इन्द्रः । मरुत्गणः । त्वष्ट्रमान् । मित्रः । अर्यमा ।

इमा । हव्या । जुषन्त । नः ॥ ११ ॥

मरुद्गणः मरुतोगणभूताः परिजनभूतायस्यतादृशइन्द्रः त्वष्ट्रमान्त्वष्ट्रसहितोमित्रोऽर्यमाच
नोस्माकंस्तोत्रं इमाहव्या इमानिहवींषिच जुषन्त सेवतां ॥ ११ ॥

११. मरुतों के साथ इन्द्र, त्वष्टा के साथ मित्र और अर्यमा हमारे
स्तोत्र और समस्त हव्य को ग्रहण करें ।

इमं नो अग्ने अध्वरं होतव्युनशो यज । चिकित्वान्दैव्यं जनम् ॥ १२ ॥

इमम् । नः । अग्ने । अध्वरम् । होतः । व्युनशः ।

यज । चिकित्वान् । दैव्यम् । जनम् ॥ १२ ॥

हे होतः देवानामाह्वातरग्ने दैव्यं देवसंबन्धिनं जनसंबंधं यजनीयं चिकित्वान् जानंस्त्वं नोऽस्मदीय-
मिममध्वरं हिंसारहितं यज्ञं व्युनशः ज्ञानक्रमेण यथानुपूर्व्यां देवाबुद्धिस्थाः तथा यज यागं कुरु ॥ १२ ॥

१२. देवों को बुलानेवाले अग्नि, देवों में जो सहायोग्य हैं, उन्हें
जानकर उनकी मर्यादा के अनुसार हमारी इस यज्ञ-क्रिया का सम्पादन
करो ।

वैश्वदेवशस्त्रस्य विश्वे देवा इति याज्या सूत्रितं—आश्रुत्यै त्वेति शस्त्राजपेद्विश्वे देवाः शृणुते-
मंहवं इति याज्येति । वैश्वदेवेषु शौण्डेययाज्या सूत्रितं—विश्वे देवाः शृणुते मंहवं मेये केचज्जाम-
हिनो अहिमाया इति ।

सैषासूक्तेनमोदशी-

विश्वे देवाः शृणुते मंहवं मेये अन्तरिक्षे उपद्यविष्ठ ।

ये अग्निजिह्वा उत वा यजन्त्रा आसद्यास्मिन् बर्हिषि मादयध्वम् ॥ १३ ॥

विश्वे । देवाः । शृणुत । इमम् । हवं । मे । ये । अन्तरिक्षे ।

ये । उप । द्यवि । स्थ । ये । अग्निजिह्वाः । उत । वा । यजन्त्राः ।

आसद्य । अस्मिन् । बर्हिषि । मादयध्वम् ॥ १३ ॥

हेविश्वेदेवाः मेमदीयमिमहवंहवाह्वानंशृणुत येयूयंअन्तरिक्षेस्थ अन्तरिक्षलोकेवर्तमाना-
भवथ येचउपतत्समीपस्थेभूलोकेभवथ येचद्यविद्युलोकेस्थ येचाग्निजिह्वाः अग्निर्जिह्वास्था-
नीयोयेषां यद्वा अग्नेर्जिह्वा तयापोष्यमाणत्वात् जिह्वाइत्युच्यन्ते उतवा अपिवा येयजत्राः
यजनीयाः तेसर्वेयूयंआस्तीर्णेस्मिन्बर्हिषि आसद्योपविश्यमादयध्वं सोमेनात्मानंतर्पयथ ॥ १३ ॥

१३. विश्वदेवगण, तुम अन्तरिक्ष, भूलोक वा स्वर्ग में रहते हो ।
हमारा आह्वान सुनो । अग्नि-रूप जिह्वा-द्वारा वा किसी भी प्रकार से
हमारे इस यज्ञ को ग्रहण करो । सब लोग इन विद्ये कुशों पर बैठकर
और सोम-रस पान कर उल्लसित होओ ।

विश्वेदेवाममंशृण्वन्तुयज्ञियाउभेरोदसीअपांनपांचमन्म ।

मावोवचांसिपरिचक्ष्याणिवोचंसुन्नेष्विद्वोअन्तमामदेम ॥ १४ ॥

विश्वे । देवाः । मम । शृण्वन्तु । यज्ञियाः । उभे इति ।

रोदसीइति । अपाम् । नपात् । च । मन्म । मा । वः । वचांसि ।

परिचक्ष्याणि । वोचम् । सुन्नेषु । इत् । वः । अन्तमाः । मदेम् ॥ १४ ॥

यज्ञियायज्ञार्हाविश्वेदेवाः ममदीयं मन्मननीयं स्तोत्रं शृण्वन्तु चित्तेवधारयन्तु
तथाउभेरोदसी द्यावापृथिव्यौअपांनपात्मध्यमस्थानोशिश्च अस्मदीयंस्तोत्रंशृण्वन्तु अथप-
त्यक्षकृतः हेदेवाः वोयुष्मभ्यंपरिचक्ष्याणि वर्जनीयानि वचांसिस्तोत्राणि मावोचंमानवीमि अ-
पितुसमीचीनानिअतोवोयुष्माकमन्तमाःअन्तिकतमाःसन्तोवयं सुन्नेष्विद्वो युष्माभिर्दत्तेषुसुखे-
ष्वेववर्तमानाः मदेम मोदेम ॥ १४ ॥

१४. यज्ञार्ह विश्वदेवगण, स्वर्ग, पृथिवी और जल-राशि के पौत्र
अग्नि हमारे स्तोत्र को सुनें । देवो, जो स्तोत्र तुम्हें अप्राह्य हैं, उसका
हम उच्चारण न करें । हम तुम्हारे निकटस्थ होकर और सुख प्राप्त कर
उल्लसित हों ।

आग्रयणैर्वैश्वदेवस्ययेकेचज्मेतियाज्या सूत्रितंच-विश्वेदेवासआगतयेकेचज्मामहिनो-
अहिमायाइति । वैश्वदेवपुरोडाशस्यैवैयायाज्या सूत्रमुदाहृतं ।

येकेचज्मामहिनोअहिमायादिवोजज्ञिरेअपांसधस्थे ।

तेअस्मभ्यमिषयेविश्वमायुःक्षपउसावरिवस्यन्तुदेवाः ॥ १५ ॥

ये । के । च । ज्मा । महिनः । अहिमायाः । दिवः । जज्ञिरे ।

अपाम् । सधस्थे । ते । अस्मभ्यम् । इषये । विश्वम् । आयुः ।

क्षपः । उसाः । वरिवस्यन्तु । देवाः ॥ १५ ॥

महिनामहान्तः अहिमायाः मायेतिप्रज्ञानाम आहन्तप्रज्ञाः एवंभूतायेकेचनदेवाः ज्या पृ-
थिवीनामैतत् पृथिव्यांजज्ञिरे प्रादुर्बभूवः येकेचन दिवोद्युलोकावजज्ञिरे येकेचनअपांसधस्थे
सहमादनेस्थाने अन्तरिक्षेजज्ञिरे तेसर्वदेवाः अस्मभ्यं इषये इष्यतइतिइषिःपुत्रादिः तस्मैच
विश्वंसर्वमायुरन्जंजीवनंवाक्षपः सर्वारात्रीः उक्षाः सर्वाण्यहानिच सर्वदानैरन्तर्येणवरिवस्यन्तु
प्रयच्छन्तु ॥ १५ ॥

१५. पृथिवी, स्वर्ग अथवा अन्तरिक्ष में प्रादुर्भूत, महान् और संहारक
शक्ति से युक्त देवगण दिन-रात हमें और हमारी सन्ततियों को अन्न दें ।

अग्नीपर्जन्याववतंधियंमेस्मिन्हवेसुहवासुष्टुतिनः ।

इळामन्योजनयद्गर्भमन्यःप्रजावतीरिषआधत्तमस्मे ॥ १६ ॥

अग्नीपर्जन्यौ । अवतम् । धियम् । मे । अस्मिन् । हवे ।

सुहवा । सुस्तुतिम् । नः । इळाम् । अन्यः । जनयत् । गर्भम् ।

अन्यः । प्रजावतीः । इषः । आ । धत्तम् । अस्मे इति ॥ १६ ॥

हेअग्नीपर्जन्यौ मेमदीयंधियंकर्मयज्ञलक्षणं अवतं गच्छतं रक्षतंवा हेसुहवासुस्तेनह्वातुं
शक्यौ अस्मिन्हवेयज्ञेनोस्मदीयांसुष्टुतिशोभनांस्तुतिचरक्षतं यद्वाअनुवृत्तोअवतिःश्रवणार्थः
अवतं शृणुतं युवयोर्मध्येअन्यः पर्जन्यः इळामन्जनयजनयति वृष्ट्याक्षोषधितनस्पतयोजा-
यन्ते तेन्यश्चांजायते अन्योऽग्निर्गर्भंजनयति पुरुषेणभुक्तमन्जाठरेणाग्निनापक्वंसदरेतो-
रूपेणपरिणमते तदेवयोषित्सुगर्भोभवति अतोयुवांप्रजावतीः प्रजाभिर्युक्ताः इषोऽहानि अस्मे
अस्मासुआधत्तं अवस्थापयतं ॥ १६ ॥

१६. अग्नि और पर्जन्य, हमारे यज्ञ-कार्य की रक्षा करो । तुम अना-
यास आह्वान के योग्य हो; इसलिए इस यज्ञ में हमारा स्तोत्र सुनो ।
तुममें से एक व्यक्ति अन्न देते हैं और दूसरे गर्भ उत्पन्न करते हैं । इस-
लिए तुम हमें सन्तति के साथ अन्न दो ।

अथसप्तदशी-

स्तीर्णेबर्हिषिसमिधानेअग्नीसूक्तेनमहानमसाविवासे ।

अस्मिन्नोअद्यविदथेयजत्राविश्वेदेवाहविषिमादयध्वम् ॥ १७ ॥ १६ ॥

स्तीर्णे । बर्हिषि । समुद्धधाने । अग्नी । सुउक्तेन । महा ।

नमसा । आ । विवासे । अस्मिन् । नः । अद्य । विदथे ।

यजत्राः । विश्वे । देवाः । हविषि । मादयध्वम् ॥ १७ ॥ १६ ॥

हेविश्वेदेवाः बर्हिषिदर्भपुंजेवेयांस्तीर्णैसति अग्नीचसमिधानेसमिधैसति अनेमसूक्तेन
स्तोत्रेणचमहानमहानमसानमस्कारेणच आविवासे पर्यवरं हेयजत्रायजनीयाविश्वेदेवाः अय-

अस्मिन्दिनेनोस्मदीयेस्मिन्विदथेयज्ञेहविषि तृतीयार्थेसप्तमी हविषाअस्माभिर्दत्तेनमादय-
ध्वं तृप्यध्वं ॥ १७ ॥

१७. पूजनीय विश्वदेवगण, आज हमारे इस यज्ञ में, कुछ छिछने पर,
अग्नि प्रज्वलित होने पर और मेरे स्तोत्रोच्चारण और नमस्कार के साथ
तुम्हारी सेवा करने पर हव्य-द्वारा तुम तृप्ति प्राप्त करो ।

॥ इतिचतुर्थस्याष्टमेषोऽशोवर्गः ॥ १६ ॥

वयमुत्वेतिदशर्चचतुर्थसूक्तं भरद्वाजस्यार्षपौष्णं यांपूषन्नित्यनुष्टुप् शिष्टागायत्र्यः तथाचा-
नुकान्तं—वयंदशपौष्णंतद्वायत्रंवैयांपूषन्ननुष्टुबिति । अर्थार्थभिःप्रवसद्भिरेतत्त्रयं सूत्रितंच—
वयमुत्वापथस्पथइत्यर्थचर्यांचरिष्यन्नितिजपेदितिशेषः ।

तत्रप्रथमा—

वयमुत्वापथस्पतेरथंनवाजंसातये । धियेपूषन्नयुज्महि ॥ १ ॥

वयम् । ऊँ इति । त्वा । पथः । पते । रथम् । न । वाजंसातये ।

धिये । पूषन् । अयुज्महि ॥ १ ॥

हेपथस्पते मार्गस्यपालयितः पूषन् धियेकर्माथंवाजसातये अन्नस्यलाभायच वयंरथंनयु
क्षेरथमिव त्वात्वांअयुज्महियुंज्महि अस्मदभिमुखंकुर्मः ऊँइतिपूरकः ॥ १ ॥

१. मार्ग-पति पूषन्, कर्मानुष्ठान और अन्न-लाभ के लिए रण-स्थल
में रथ की तरह हम तुम्हें अपने अभिमुख करते हैं ।

अभिन्नोनर्यवसुवीरंप्रयतदक्षिणम् । वामंगृहपतिंनय ॥ २ ॥

अभि । नः । नर्यम् । वसु । वीरम् । प्रयतदक्षिणम् । वामम् ।

गृहपतिम् । नय ॥ २ ॥

हेपूषन् नर्योनृभ्योहितंवसुधनं अभिप्राप्तुंवीरंदारिद्र्यस्यविशेषेणईरयितारं गमयितारं प्रय
तदक्षिणंपूर्वमन्येभ्योपिदत्तधनं यद्वाप्रयतंशुद्धदक्षिणंधनंस्यतादृशंवामंवननीयं एवंविधं गृहप-
तिंगृहस्थंनोस्माच्चयप्रापय ॥ २ ॥

२. पूषन्, हमारे यहां मानव-हितंषी, धन-दान में मुक्तहस्त और
विशुद्ध दानवाला एक गृहस्थ भेजो ।

अदित्सन्तंचिदाघृणेपूषन्दानायचोदय । पणेश्चिद्विद्वदामनः ॥ ३ ॥

अदित्सन्तम् । चित् । आघृणे । पूषन् । दानाय । चोदय ।

पणेः । चित् । वि । विद्व । मनः ॥ ३ ॥

हेआवृणे आगतदीप्ति पूषन् अदित्सन्तंचित् दातुमनिच्छन्तमपिपुरुषं दानायअस्मद्दानार्थंचो
दय प्रेरय पणेश्चित्पणिजोपिवार्धुषिकस्यलुब्धस्यापिमनोहृदयंविभ्रद दानार्थंश्रूकुरु ॥ ३ ॥

३. दीप्ति-सम्पन्न पूषन्, कृपण को दान देने के लिए उत्तेजित करो
और उसके हृदय को कोमल करो ।

विपथोवाजसातयेचिनुहिविमृधोजहि । सार्धन्तामुग्रनोधियः ॥ ४ ॥

वि । पथः । वाजःसातये । चिनुहि । वि । मृधः । जहि ।

सार्धन्ताम् । उग्र । नः । धियः ॥ ४ ॥

हेउग्र उदूर्णबलपूषन् पथोमार्गान्वाजसातयेनलाभायविचिनुहि शोधितान्कुरु यैःपथिभि-
र्गताधनंलभेमहि तादृशान्पथःपृथक्कुर्वित्यर्थः । मृधोबाधकान्तस्करादींश्चविजहि बाधस्व तथा
नोस्माकं धियः कर्माणिअन्नाभासार्थंक्रियमाणानिसाधन्तां सिध्यन्तु सफलानिभवन्तु ॥ ४ ॥

४. प्रचण्ड-बलशाली पूषन्, अन्न-लाभ के लिए सारे पथ परिष्कृत
करो । विघ्नकारी चोर आदि का संहार करो और हमारे अनुष्ठानों को
सफल करो ।

परितृन्धिपणीनामारयाहृदयाकवे । अर्थेमस्मभ्यंरन्धय ॥ ५ ॥ १७ ॥

परि । तृन्धि । पणीनाम् । आरया । हृदया । कवे । अर्थ ।

ईम् । अस्मभ्यम् । रन्धय ॥ ५ ॥ १७ ॥

हेकवे प्राप्त पूषन् पणीनांवणिजांलुब्धानांहृदयाहृदयानिकठिनानिआरयासूक्ष्मलोहाग्रो-
दंडःप्रतोदइत्यारेतिचाख्यायते तथापरितृन्धि परिविध्यहृद्गतंकाठिन्यमपनयेत्यर्थः अथानन्तरं
ईमेनान्पणीनअस्मभ्यंरंधय वशीकुरु ॥ ५ ॥

५. ज्ञानी पूषन्, सूक्ष्म लोहाग्रदण्ड (आरा) से पणियों या लुब्धकों
का हृदय विद्ध करो और उन्हें हमारे वश में करो ।

॥ इतिचतुर्थस्याष्टमेसप्तदशोवर्गः ॥ १७ ॥

विपूषन्आरयानुदपणेरिच्छहृदिप्रियम् । अर्थेमस्मभ्यंरन्धय ॥ ६ ॥

वि । पूषन् । आरया । तुद् । पणेः । इच्छ । हृदि । प्रियम् ।

अर्थ । ईम् । अस्मभ्यम् । रन्धय ॥ ६ ॥

हेपूषन् आरयाप्रतोदेनपणेरवणिजोहृदयंवितुद विविध्य तस्यपणेर्हृदिहृदयेप्रियमस्मभ्यंअ-
नुकूलंनइच्छ दातव्यमितीच्छांजनय अथानन्तरंअस्मभ्यंईमेनावरन्धय वशीकुरु ॥ ६ ॥

६. पूषन्, सूक्ष्म लोहाग्रदण्ड (प्रतोद या आरा) से पणि या चोर
का हृदय चीरो । उसके हृदय में सद्भावना भरओ और उसे मेरे वश में
करो ।

अथसप्तमी-

आरिखकिकिराकृणुपणीनांहृदयाकवे । अथेमस्मभ्यंरन्धय ॥ ७ ॥

आ । रिख । किकिरा । कृणु । पणीनाम् । हृदया । कवे ।

अथ । ईम् । अस्मभ्यम् । रन्धय ॥ ७ ॥

हेकवे प्राज्ञपूषन् पणीनांवणिजांहृदयाहृदयानिआरिखआलिख आलिख्यचकिकिराकी-
र्णानिप्रशिथिलानिरुणु कुरु मृदूनिर्कुर्वित्यर्थः अन्यद्गतं ॥ ७ ॥

७. ज्ञानी पूषन्, चोरों के हृदयों को रेखाङ्कित करो । उनके हृदयों
की कठोरता को भली भाँति कम करो और उन्हें हमारे वश में करो ।

यांपूषन्ब्रह्मचोदनीमारांबिभर्ष्याघृणे ।

तयांसमस्यहृदयमारिखकिकिराकृणु ॥ ८ ॥

याम् । पूषन् । ब्रह्मचोदनीम् । आराम् । बिभर्षि । आघृणे ॥

तया । समस्य । हृदयम् । आ । रिख । किकिरा । कृणु ॥ ८ ॥

हेआघृणे आगतदीप्ते पूषन् ब्रह्मचोदनींब्रह्मणोनस्यप्रेरयिर्वीयामारांबिभर्षि हस्तेधारय-
सि तयांसमस्यसर्वस्यलुब्धजनस्यहृदयंआरिख आलिख किकिराकिकिराणिकीर्णानिप्रशिथि-
लानिचकुरु ॥ ८ ॥

८. दीप्ति-सम्पन्न पूषन्, तुम अन्न-प्रेरक प्रतोद धारण करो और
उसके द्वारा सारे लोभी व्यक्तियों का हृदय रेखाङ्कित करो एवम् उसकी
कठोरता शिथिल करो ।

यातेअष्टागोओपशाघृणेपशुसाधनी । तस्यास्तेसुस्रमीमहे ॥ ९ ॥

या । ते । अष्टा । गोऽओपशा । आघृणे । पशुऽसाधनी ।

तस्याः । ते । सुस्रम् । ईमहे ॥ ९ ॥

हेआघृणे आगतदीप्ते पूषन् तेत्वदीयायाअष्टाआरागोओपशाउपशेरतइत्योपशाः गावः
ओपशायस्याःसादृशी अतएवपशुसाधनीपशूनांसाधयित्रीभवति तेत्वदीयायास्तस्याःसंबंधिसु-
स्रंतेईमहे ॥ ९ ॥

९. दीप्तिशाली पूषन्, तुम जिस अस्त्र से घेनुओं और पशुओं को
परिचालित करते हो, तुम्हारे उसी अस्त्र से हम उपकार की प्रार्थना
करते हैं ।

अथदशमी-

उतनोगोषर्णिधियमश्वसांवाजुसामुत । नृवत्कृणुहिवीतये ॥ १० ॥ १८

उत । नः । गोऽसनिम् । धियम् । अश्वऽसाम् । वाजऽसाम् ।

उत । नृऽवत् । कृणुहि । वीतये । १० ॥ १८ ॥

उतअपिच हेपूषन् गोषणिगवांसनिर्त्री अश्वसांअश्वानांसनिर्त्री वाजसांवाजानामचा-
नांसनिर्त्री उतअपिचनृवत्नृवतींनृणांवनिर्त्रीदार्त्री एवंभूतांधियंबुद्धिकर्मवानोस्माकंवीतयेस्ता-
दनायउपभोगार्थं कृणुहि कुरु ॥ १० ॥

१०. पूषन्, हमारे उपभोग के लिए हमारे याग-कर्म को गो, अश्व,
अन्न और परिचारकों का उत्पादन करो ।

॥ इतिचतुर्थस्याष्टमेष्टादशोवर्गः ॥ १८ ॥

संपूषन्नितिदशर्चंपचमंसूक्तंभरद्वाजस्यार्षेयौष्णगायत्रं संपूषन्नित्यनुक्रान्तं नष्टधनमन्वि-
ष्टतापुरुषेणैतज्जप्यं सूत्रितंच—संपूषन्विदुषेतिनष्टधनमधिजिगमिषन्मूहोवेति ।

तत्रप्रथमा—

संपूषन्विदुषानययोअञ्जसानुशासन्ति । यएवेदमितिब्रवत् ॥ १ ॥

सम् । पूषन् । विदुषां । नय । यः । अञ्जसा । अनुऽशासन्ति ।

यः । एव । इदम् । इति । ब्रवत् ॥ १ ॥

हेपूषन् पोषकदेव विदुषाजानतातेनजनेनसञ्जय अस्मान्संगमय योविद्वान्अञ्जसांक्रजुया-
र्गेण अनुशासति अनुशास्ति नष्टद्रव्यप्राप्त्युपायमुपदिशति यश्चएवएवंइदंनष्टंभवदीयंधनमिति-
प्रवत्प्रवीति नष्टंधनंदर्शयतीत्यर्थः तेनविदुषेत्यचयः ॥ १ ॥

१. पूषन्, तुम हमें एक ऐसे विलक्षण व्यक्ति से मिलाओ, जो हमें
वस्तुतः पथ-प्रदर्शन करावेगा और जो हमारे अपहृत द्रव्य को मिला देगा ।
अथद्वितीया—

समुपूष्णागमेमहियोगृह्णांअभिशासन्ति । इमएवेतिचब्रवत् ॥ २ ॥

सम् । ऊँ इति । पूष्णा । गमेमहि । यः । गृह्णान् । अभिऽशासन्ति ।

इमे । एव । इति । च । ब्रवत् ॥ २ ॥

पूष्णानुगृहीतावर्यंसंगमेमहि तेनजनेनसंगच्छेमहि योजनोगृह्णान्येषुगृहेष्वस्मदीयानष्टाः
प्रशवस्तिष्ठन्ति तान्गृह्णान्अभिशासति अभिशास्ति आभिमुख्येनबोधयति यश्चइमेत्वदीयान-
ष्टाःप्रशवःएवएवंगिष्ठन्तीतिचब्रवत् ब्रूयात् ॥ २ ॥

२. हम पूषा की कृपा से ऐसे व्यक्ति से मिलें, जो सारे गृह में दिखा-
वेगा और कहेगा कि ये ही तुम्हारे खोये हुए पशु हैं ।

अथतृतीया—

पूष्णाश्चक्रंनरिष्यतिनकोशोवपचते । नोअस्यव्यथतेपविः ॥ ३ ॥

पूष्णः । चक्रम् । न । रिष्यति । न । कोशः । अव । पद्यते ।
नो इति । अस्य । व्यथते । पविः ॥ ३ ॥

पूष्णःपोषकस्यदेवस्यचक्रंआयुधंनरिष्यति नविनश्यति अस्यचक्रस्यकोशश्चनावपद्यते
नहीयते अस्यपविर्धाराचनोनैवव्यथते कुंठीभवति तेनचक्रेणचोरान्दहत्वाअस्मदीयंधनंप्रकाश-
येतिभावः ॥ ३ ॥

३. पूषा का आयुध-चक्र विनष्ट नहीं होता । इस चक्र का कोश हीन
नहीं होता और इसकी धार कुण्ठित नहीं होती ।

योअस्मैहविषाविधन्तपूषापिमृष्यते । प्रथमोविन्दतेवसु ॥ ४ ॥

यः । अस्मै । हविषा । अविधत् । न । तम् । पूषा । अपि ।
मृष्यते । प्रथमः । विन्दते । वसु ॥ ४ ॥

योयजमानः अस्मैपूष्णेहविषाचरुपुरोडाशादिना अविधत् परिचरति तंयजमानंपूषाना-
पिमृष्यते अपिशब्दईषदर्थे ईषदपिनिहिनस्ति सचप्रथमोमुख्यःसन्वसुधनंविन्दते लभते ॥ ४ ॥

४. जो व्यक्ति हव्य-द्वारा पूषा की सेवा करता है, उसका पूषा जरा
भी अपकार नहीं करते और प्रधानतः वही व्यक्ति धन पाता भी है ।

अथपंचमी-

पूषागाअन्वेतुनःपूषारक्षत्वर्वतः । पूषावाजंसनोतुनः ॥ ५ ॥ १९ ॥

पूषा । गाः । अनु । एतु । नः । पूषा । रक्षतु । अर्वतः ।
पूषा । वाजम् । सनोतु । नः ॥ ५ ॥ १९ ॥

पूषापोकदेवः नोस्मदीयागाःअन्वेतु रक्षणार्थमनुगच्छतु सचपूषाअर्वतोश्वान्रक्षतु चो-
रेभ्यःतथावाजमञ्चनोस्मभ्यंपूषासनोतु प्रयच्छतु ॥ ५ ॥

५. रक्षा के लिए हमारी गायों का पूषा अनुसरण करें । वे हमारे
अश्वों की रक्षा करें । वे हमें अन्न दें ।

॥ इतिचतुर्थस्याष्टमेएकोनविंशोवर्गः ॥ १९ ॥

अथषष्ठी-

पूषन्ननुप्रगाद्वह्नियजमानस्यसुन्वतः । अस्माकंस्तुवतामुत ॥ ६ ॥

पूषन् । अनु । प्र । गाः । इहि । यजमानस्य । सुन्वतः ।
अस्माकम् । स्तुवताम् । उत ॥ ६ ॥

हेपूषन् सुन्वतः सोमाभिषवकुर्वतो यजमानस्य गाः पशून् अनुमेहि रक्षणार्थमनुगच्छ उत-
अपि च स्तुवतां त्वद्विषयं स्तोत्रं कुर्वतामस्माकं गाश्चानुगच्छ ॥ ६ ॥

६. पूषन्, रक्षा के लिए सोम का अभिषव करनेवाले यजमान की
गायों का अनुसरण करो और स्तोत्र उच्चारण करनेवाली हमारी गायों
का भी अनुसरण करो ।

मार्किर्नेशन्माकीरिषन्मार्कीसंशारिकेवटे ।

अथारिष्टाभिरागहि ॥ ७ ॥

मार्किः । नेशत् । मार्कीम् । रिषत् । मार्कीम् । सम् । शारि । केवटे
अर्थ । अरिष्टाभिः । आ । गहि ॥ ७ ॥

हेपूषन् अस्मदीयं गोधनं मार्किर्नेशत् मानश्यतु मार्किर्माकीमित्येतौ पतिवेषधमात्रेवर्तते मा-
कीरिषत्माव्याघ्रादिभिर्हिंस्यतां मार्कीमाचकेवटेकूपेसंशारि संशीर्णभूत् कूपपातेनापि हिंसितं माभ-
धतु अथ एवं सति अरिष्टाभिराहिंसिताभिर्गोभिः सह आगहि सायंकाले आगच्छ ॥ ७ ॥

७. पूषन्, हमारा गोधन नष्ट न करने पावे । यह व्याघ्रादिद्वारा
निहित न होने पावे । यह कुएं में न गिरे । इसलिए तुम अहिंसित धेनुओं
के साथ सायंकाल आओ । अथाष्टमी-

श्रृण्वन्तं पूषणं वयमिर्यमनं ष्टवेदसम् । ईशानं राय ईमहे ॥ ८ ॥

श्रृण्वन्तम् । पूषणम् । वयम् । इर्यम् । अनं ष्टवेदसम् ।

ईशानम् । रायः । ईमहे ॥ ८ ॥

अस्मदस्तोत्राणि श्रृण्वन्तं इर्यं दरिद्रस्य मे रकं अनष्टवेदसं अविनष्टधनं ईशानं सर्वस्येश्वरं
एवं विधं पूषणं देवं वयं रायो धनानि ईमहे याचामहे ॥ ८ ॥

८. हमारे स्तोत्रों को सुननेवाले, दारिद्र्य-नाशक, अविनष्ट-धन और
सारे संसार के अधिपति पूषा के पास हम धन की प्रार्थना करते हैं ।

धातुर्मास्येषु वैश्वदेवे पर्यणि पौष्णस्य हविषः पूषन्तवन्नत इत्येषानुवाक्या सूत्रितं च-वाममद्यसं
वितर्षाममुश्वः पूषन्तवन्नते वयमिति ।

पूषन्तवन्नते वयं न रिष्येम कदाचन । स्तोतारं स्तुह्ये स्मसि ॥ ९ ॥

पूषन् । तव । व्रते । वयम् । न । रिष्येम । कदा । चन ।

स्तोतारः । ते । इह । स्मसि ॥ ९ ॥

हेपूषन् पोषक ते त्वदीये व्रते कर्मणि वर्तमाना वयं कदाचन कदाचिदपि न रिष्येम हिंसितान
श्वेषां दादृशाश्च वयं इहास्मिन्कर्मणि ते तव स्तोतारः स्मसि स्मः भवामः ॥ ९ ॥

९. पूषन्, जब तक हम तुम्हारी उपासना में लगे रहते हैं, सब तक
हम कभी मारे न जायें । इस समय हम तुम्हारी स्तुति करके वैसे ही हों ।

अथदशमी—

परिपूषापरस्ताद्धस्तं दधातु दक्षिणम् ।

पुनर्नो नष्टमाजतु ॥ १० ॥ २० ॥

परि । पूषा । परस्तात् । हस्तम् दधातु । दक्षिणम् । पुनः । नः ।

नष्टम् । आ । अजतु ॥ १० ॥ २० ॥

पूषापोषकोदेवः परस्तात्परस्मिन्देशे सुसंचारादन्यस्मिन्चोरव्याघ्रादिभिरुषितेदेशे गच्छ
तोगोधनस्यनिवारणायस्वकीयंदक्षिणंहस्तंपरिदधातु परिधानंनिवारकं करोतु नोस्मदीयंनष्टंच
गोधनंपुनराजतु आगच्छतु आगमयतु ॥ १० ॥

१०. पूषा अपने दाहिने हाथ से हमारे गोधन को विपथगामी होने
से बचावें । वे हमारे नष्ट गोधन को फिर ले आवें ।

॥ इतिचतुर्थस्याष्टमेविंशोवर्गः ॥ २० ॥

एहिवामितिषल्लृचंषष्ठंसूक्तं भरद्वाजस्यार्षगायत्रंपौष्णं अनुक्रम्यतेच—एहिवांषडिति ।
गतोविनियोगः ।

तत्रप्रथमा—

एहिवांविमुचोनपादाघृणेसंसंचावहै ।

रथीऋतस्यनोभव ॥ १ ॥

आ । इहि । वाम् । विमुचः । नपात् । आघृणे । सम् ।

संचावहै । रथीः । ऋतस्य । नः । भव ॥ १ ॥

हेविमुचोनपात् विमुंचतिसृष्टिकालेस्वसकाशात्सर्वाःप्रजाःविसृजतीतिविमुक् प्रजापतिः त
स्यपुत्र आघृणेआगतदीप्ते पूषन्वांवातिगच्छतिस्तुर्विप्राप्नोतीतिवास्तोता वागतिगंधनयोरित्यस्मा-
दातोमनिन्नितिविच् वांगन्तारंस्तोतारंमांएहि आगच्छ आवांचसंसंचावहै समयावसंगच्छावहै
येद्वा आवामित्यस्याद्याक्षरलोपेवामितिभवति आवांसंचावहैइतिसंबन्धः यावसंगच्छावहैतादृश
स्त्वंनोस्माकंऋतस्ययज्ञस्यरथीःरंहितानेताभव तथासतितत्रत्यंहविस्त्वयापिलभ्यतइत्यर्थः ॥१॥

१. हे दीप्ति-सम्पन्न प्रजापतिपुत्र पूषन्, तुम्हारा स्तोता मेरे पास
आवे । हम दोनों मिलें । तुम हमारे यज्ञ के नेता बनो ।

अथद्वितीया—

रथीतमंकपर्दिनमीशानंरार्धसोमहः ।

रायःसखायमीमहे ॥ २ ॥

रथिऽतमम् । क॒प॒र्दिनम् । ई॒शानम् । रा॒धसः । म॒हः ।

रा॒यः । स॒खायम् । ई॒महे । ॥ २ ॥

रथितमं अतिशयेन रथिनं यद्वा अतिशयेन रंहितारनेतारं कपर्दिनं कपर्दशूडातद्वन्तं राधो-
त्यनेनेति राधोधनं महो महतो राधसोधनस्य ईशानं स्वामिनं सखायं अस्माकं मित्रं एवं विधं पूषणं रा-
योधनानि ईमहे याचामहे ॥ २ ॥

२. हम अपने रथि-श्रेष्ठ, चूड़ावान् (कपर्दी), अतुल ऐश्वर्य के अधि-
पति और अपने मित्र पूषा के पास धन की प्रार्थना करते हैं ।

रा॒यो॒धा॒रा॒स्या॒घृ॒णे॒व॒सो॒रा॒शि॒र॒जा॒श्व । धी॒व॒तो॒धी॒व॒तः॒स॒खा ॥ ३ ॥

रा॒यः । धा॒रा । अ॒सि । आ॒घृ॒णे । व॒सोः । रा॒शिः । अ॒ज॒ऽअ॒श्व ।

धी॒व॒तः॒ऽधी॒व॒तः । स॒खा ॥ ३ ॥

हे आघृणे आगतदीप्ते पूषन् रायोधनस्य धारासि प्रवाहो भवसि स्तोतृभ्यो बहुधनं नैरन्तर्येण
प्रयच्छसीत्यर्थः अजाश्वः अजाः छागा एव अश्वाः अश्वकार्यापन्नायस्य तादृशपूषन् वसोः
वसुनोधनस्य राशिः संघश्च भवसि धनसंघश्च त्वय्येव निवसतीत्यर्थः धीवतो धीवतः सर्वस्य स्तो-
त्रवतः पुरुषस्य सखामित्रभूतश्च भवसि ॥ ३ ॥

३. दीप्ति-शाली पूषन् तुम धन के प्रवाह हो, धन की राशि हो और
छाग ही तुम्हारे अश्व का कार्य करता है । तुम प्रत्येक स्तोता के मित्र हो ।

अथ चतुर्थी—

पू॒षणं॒न्व॒जा॒श्व॒मु॒प॒स्तोषाम॒वा॒जिनम् । स्व॒सूर्यो॒जा॒र॒उ॒च्यते ॥ ४ ॥

पू॒षणम् । नु । अ॒ज॒ऽअ॒श्वम् । उ॒प । स्तो॒षाम् । वा॒जिनम् ।

स्व॒सुः । यः । जा॒रः । उ॒च्यते । ४

अजाश्वं छागवाहनं वाजिनं अन्नवन्तं बलवन्तं वा पूषणं पोषकं देवं नु अद्य उपस्तोषाम उपस्त्व-
वाम यः पूषास्वसुरुषसो जारः उपपतिरित्युच्यते तं पूषणमित्यन्वयः ॥ ४ ॥

४. आज हम उन्हीं छाग वाहन और अन्नयुक्त सूर्य वा पूषा की स्तुति
करते हैं, जिन्हें लोग भगिनी या उषा का प्रणयी अथवा जार कहते हैं ।

अथ पञ्चमी—

मा॒तु॒र्दि॒धि॒षु॒म॒ब्र॒वं॒स्व॒सु॒र्जा॒रः॒शृ॒णो॒तु॒नः ।

आ॒ते॒न्द्र॒स्य॒स॒खा॒म॒म ॥ ५ ॥

मातुः । दिधिषुम् । अन्नवम् । स्वसुः । जारः । शृणोतु । नः ।
भाता । इन्द्रस्य । सर्वा । मम ॥ ५ ॥

मातुः निर्मात्र्याः रात्रेः दिधिषुपतिपूषणंअन्नवं स्तौमि स्वसुरुषसोजारश्चपूषानोस्माकंस्तो-
त्राणिशृणोतु इन्द्रस्यभातासहजातः पूषाममस्तोतुः सखामित्रभूतोस्तु ॥ ५ ॥

५. रात्रि-रूपिणी माता के पति पूषा की हम स्तुति करते हैं । अपनी
भगिनी (-उषा) के जार पूषा (सूर्य) हमारा स्तोत्र सुने । इन्द्र के सहो-
दर पूषा हमारे मित्र हों ।

आजासःपूषणंरथेनिशृम्भास्तेजनश्रियम् ।
देवंवहन्तुबिभ्रतः ॥ ६ ॥ २१

आ । अजासः । पूषणम् । रथे । निशृम्भाः । ते ।
जनश्रियम् । देवम् । वहन्तु । बिभ्रतः ॥ ६ ॥ २१ ॥

अजासःअजाः छागाः निशृम्भाःनिश्रध्यसंबध्यहर्तारः तेषूष्णोवाहनतयापसिन्धाः छागाः
जनश्रियंजनंस्तोतृसंप्रश्रयविगच्छतीतिजनश्रीः तंपूषणंदेवरथेबिभ्रतोधारयन्तःआवहन्तुआन-
यन्तु ॥ ६ ॥

६. रथ में नियुक्त छागगण स्तोताओं के आश्रय पूषा का रथ ढोते
हए उन्हें यज्ञ ले आते ।

॥ इतिचतुर्थस्याष्टमेएकविंशोवर्गः ॥ २१ ॥

यएनमितिषक्कचंसप्तमंसूक्तं भरद्वाजस्यार्षेपौष्णमंत्यानुष्टुप् आदौपंचगायत्र्यः तथाचानु-
क्रान्तं—यएनमन्त्यानुष्टुबिति । गतोविनियोगः ।

तत्रप्रथमा—

यएनमादिदेशतिकरम्भादितिपूषणम् । नतेनदेवआदिशे ॥ १ ॥

यः । एनम् । आदिदेशति । करम्भादित् । इति ।
पूषणम् । न । तेन । देवः । आदिशे ॥ १ ॥

यःस्तोता एनंपूषणंपोषकंकरंभावकरंभानांघृतमिश्रानांयवसक्तूनांअचेतिआदिदेशति अ-
भिष्टौति तेनपुरुषेणअन्योदेवःनआदिशे आदेष्टव्यःस्तोतव्योनभवति पूष्णएवसर्वस्याभितमस्य-
धनस्यछाभावेदेवतान्तरंनस्तौतिइत्यर्थः ॥ १ ॥

१. जो पूषा को घी-मिले जौ के सत्तू का भोगी कहकर उनकी स्तुति
करता है, उसे अन्य देवों की स्तुति नहीं करनी पड़ती ।

अथद्वितीया—

उतघास॒रथी॑तमःसख्या॒सत्प॑तिर्युजा । इन्द्रो॑वृ॒त्राणि॑जिघ्रते॥ २ ॥

उ॒त । घ॒ । सः । र॒थि॑ऽतमः । स॒ख्या । स॒त्प॑तिः । यु॒जा ।

इन्द्रः । वृ॒त्राणि॑ । जिघ्र॒ते ॥ २ ॥

उतघ अपिच सःयःशत्रूणांहन्तृत्वेनप्रसिद्धस्तादृशः रथीतमः अतिशयेनरथीमहारथः सत्पतिः सतांपालयिता एवंगुणइन्द्रः सख्यामित्रभूतेनपूण्यायुजासहायभूतेनयुक्तःसन्वृत्राणि-शत्रून्जिघ्रतेहन्ति इन्द्रस्यापिअयमेवसाहाय्यकारीत्यर्थः ॥ २ ॥

२. रथि-श्रेष्ठ, साधुओं के रक्षक और सुप्रसिद्ध देव इन्द्र अपने मित्र पूषा की सहायता से शत्रु-संहार करते हैं ।

उतादःप॒रुषे॑गवि॒सूर॑श्चक्रं॒हिर॑ण्ययम् । न्यैर॑यद्रथी॑तमः ॥ ३ ॥

उ॒त । अ॒दः । प॒रु॒षे । ग॒वि । सू॒रः । च॒क्रम् । हि॒र॒ण्य॑यम् ।

नि । ऐ॒र॒य॒त् । र॒थि॑ऽतमः ॥ ३ ॥

उतापिच सूरः प्रेरकः रथीतमः अतिशयेनरथीनेतृतमोवापूषापारुषेपरुष्मतिपर्ववतिभास्व-तिवागविगच्छतीतिगौरादित्यः तस्मिन्हिरण्ययंहिरण्ययंसुवर्णनिर्मितंअदस्तद्रथस्यचक्रंन्यैरय-वनितरां प्रेरयतिस्म ॥ ३ ॥

३. चालक और रथि-श्रेष्ठ पूषा सूर्य के हिरण्यय रथ का चक्र नियत परिचालित करते हैं ।

अथचतुर्थी—

यद॒द्यत्वा॑पुरु॒ष्टुत॑ब्रवा॒मद॒स्रम॑न्तुमः । तत्सु॒नोम॑न्मसाधय ॥ ४ ॥

यत् । अ॒द्य । त्वा । पुरु॒ऽस्तु॒त । ब्रवा॑म । द॒स्र । म॒न्तु॑ऽमः ।

तत् । सु । नः । म॒न् । सा॒ध॒य ॥ ४ ॥

हेपुरुष्टुत बहुभिर्जन्मनैःस्तुत दस्रदर्शनीय मन्तुमःज्ञानवन् पूषन् अघेदानीयदुद्दिश्य त्वांब्रवाम स्त्वाम नोस्माकंमन्मननीयंसुसुष्टुतद्धनं साधय उत्पादय ॥ ४ ॥

४. हे बहुलोक-वन्दनीय, मनोहर-मूर्ति और ज्ञानी पूषन्, रोज हम जिस धन को लक्ष्य करके तुम्हारी स्तुति करते हैं, उसी वाञ्छित धन को हमें प्रदान करो ।

अथपंचमी—

इमं॒चनो॑ग॒वेष॑णंसा॒तये॑सी॒षधो॑ग॒णम् । आ॒रात्पू॑षन्नसि॒श्रुतः ॥ ५ ॥

इ॒मम् । च॒ । नः॒ । गो॒ऽए॒षण॑म् । सा॒तये॑ । सी॒स॒धः ।

ग॒णम् । आ॒रात् । पू॒षन् । अ॒सि॒ । श्रुतः ॥ ५ ॥

हेपूषन् नोस्माकं सातयेलाभाय इमं च गणं मनुष्यसंघं गवेषणं गवामेषयितारं सीषधः साध-
य हेपूषन् आरात् दूरदेशे पितृव्यं श्रुतो वि श्रुतः प्रख्यातोसि भवसि ॥ ५ ॥

५. गोकामी इन समस्त मनुष्यों को गो-लाभ कराओ। पूषन्, तुमने
दूर देश में भी प्रसिद्धि पाई है।

आ॒ते॒स्व॒स्ति॒मी॒म॒ह॒आ॒रे॒अ॒घा॒मु॒पा॒व॒सु॒म् ।

अ॒द्या॒च॒स॒र्व॒ता॒तये॑ श्व॒श्च॒स॒र्व॒ता॒तये॑ ॥ ६ ॥ २२ ॥

आ । ते । स्व॒स्तिम् । ई॒म॒हे । आ॒रे॒अ॒घाम् । उ॒प॒ऽव॒सु॒म् ।

अ॒द्य । च॒ । स॒र्व॒ता॒तये॑ । श्वः । च॒ । स॒र्व॒ता॒तये॑ ॥ ६ ॥ २२ ॥

हेपूषन् त्वदीयां त्वया देयां स्वस्तिकल्याणीं रक्षां आरे अघां आरे दूरे अघं पापं यस्याः तादृशीं
उपावसुं उपगतधनां ईदृशीं स्वस्तिं अद्य च अस्मिंश्चकाले सर्वतातये सर्वैर्ऋत्विग्भिः स्तायत इति-
सर्वतातिर्यज्ञः तदर्थं यद्वासर्वेषां भोगानां विस्तारय श्वश्च परस्मिन् अपि दिने सर्वतातये सर्वदा सर्वता-
त्यर्थं आर्हमहे अतियाचामहे ॥ ६ ॥

६. पूषन्, हम आज और कल के यज्ञों के सम्पादन के लिए तुम्हारी
उसी रक्षा को चाहते हैं। वह रक्षा पाप से दूर और धन के पास है।

॥ इति चतुर्थस्याष्टमे द्वाविंशो वर्गः ॥ २२ ॥

इन्द्रानुपूषणेति षष्ठमष्टमं सूक्तं भरद्वाजस्यार्षेण गायत्रमैन्द्रापौष्णं अनुक्रान्तं च—इन्द्रान्वै-
न्द्रं चेति। गतो विनियोगः।

तत्र प्रथमा—

इन्द्रा॒नु॒पू॒षणा॑ व॒यं स॒ख्याय॑ स्व॒स्तये॑ । हु॒वे॒म॒वाज॑ सा॒तये॑ ॥ १ ॥

इन्द्रा॑ । नु । पू॒षणा॑ । व॒यम् । स॒ख्याय॑ । स्व॒स्तये॑ ।

हु॒वे॒म॑ । वाज॑ऽसा॒तये॑ ॥ १ ॥

इतरेतरयोगादिन्द्रपूषणशब्दयोरुभयत्र द्विवचनं इन्द्रापूषणौ देवौ नु अद्य वयं स्वस्तये सख्या-
यशोभनाय सत्विताय वाजसातये वाजस्याजस्य बलस्य वासातये संभजनाय च हुवेम आह्वया-
य स्तवाम ॥ १ ॥

१. हे इन्द्र और पूषन्, अपने मंगल के लिए आज हम तुम्हारी मित्रता
और अन्न की प्राप्ति के लिए तुम्हें बुलाते हैं।

अथद्वितीया—

सोममन्यउपासदत्पातवेचम्बोःसुतम् । करम्भमन्यइच्छति ॥ २ ॥

सोमम् । अन्यः । उप । असदत् । पातवे । चम्बोः । सुतम् ।

करम्भम् । अन्यः । इच्छति ॥ २ ॥

चम्बोःअधिषवणफलकयोः सुतमभिषुतंसोमंअन्यःअनयोरेकतरइन्द्रः पातवेपातुंउपा-
सदत् उपसीदति उपगच्छति अन्यएकतरः पूषाकरंभंघृतसिक्तंसत्कात्मकंहविःभक्षयितुमि-
च्छति ॥ २ ॥

२. तुममें से एक (इन्द्र) पात्र-स्थित अभिसुत सोम का पान करने
के लिए जाते हैं और दूसरे (पूषा) जो का सत्तू खाने की इच्छा करते
हैं ।

अथतृतीया—

अजाअन्यस्यवह्नयोहरीअन्यस्यसंभृता । ताभ्यांवृत्राणिजिघ्रते ॥ ३ ॥

अजाः । अन्यस्य । वह्नयः । हरी इति । अन्यस्य ।

समृभृता । ताभ्याम् । वृत्राणि । जिघ्रते ॥ ३ ॥

अनयोरिन्द्रापूष्णोःअन्यस्यएकस्यपूष्णः अजाः छागाः वह्नयोवाहकाअश्वः अन्यस्या-
परस्येन्द्रस्यसंभृतासंभृतौसम्यक्पुष्टौ हरीएतत्संज्ञावश्वौ वाहकौसचेन्द्रःताभ्यांवृत्राणिशत्रून्जिघ्र-
ते हन्ति ॥ ३ ॥

३. एक के वाहन छाग हैं और दूसरे के वाहन त्थूल-काय दो अश्व
हैं । दूसरे (इन्द्र) इन्हीं दोनों अश्वों के साथ वृत्रासुर का संहार करते हैं ।

यदिन्द्रोअनयद्रितोमहीरपोवृषंतमः । तत्रपूषाभवत्सचा ॥ ४ ॥

यत् । इन्द्रः । अनयत् । रितः । महीः । अपः ।

वृषन्तमः । तत्र । पूषा । अभवत् । सचा ॥ ४ ॥

यद्यदा वृषन्तमः अतिशयेनवर्षिताइन्द्रः परितःपरितोगंत्रीर्महीः महतीः अपःवृष्ट्युदकानि
अनयत्इमंलोकंप्रापयति तत्रतदानींपूषापोषकोदेवः सचाभवत्अस्येन्द्रस्यसहायोभवति ॥ ४ ॥

४. जिस समय अतिशय वर्षक इन्द्र महावृष्टि करते हैं उस समय
इनके सहायक पूषा होते हैं ।

अथपंचमी—

तांपूष्णःसुमतिवयंवृक्षस्यप्रवयामिव । इन्द्रस्यचारंभामहे ॥ ५ ॥

ताम् । पूष्णः । सु॒ष्टु॒म॒तिम् । व॒यम् । वृ॒क्षस्य॑ । प्र ।
व॒याम॑ऽइव । इन्द्र॑स्य । च॒ । आ । र॒भाम॑हे ॥ ५ ॥

पूष्णःपोषकस्यदेवस्यइन्द्रस्यच तांप्रसिद्धांसुमर्तिकल्याणींमर्तिअनुग्रहबुद्धिं वृक्षस्यमही-
रुहस्यप्रवयां प्रकृष्टांदृढांशास्वामिववयंआरभामहे अवलंबामहे आश्रयामहइत्यर्थः ॥ ५ ॥

५. हम वृक्ष की सुदृढ़ शाखा की तरह पूषा और इन्द्र की कृपा-वृद्धि
के ऊपर निर्भर रहते हैं । अथषष्ठी—

उत्पू॒षणं॑ यु॒वाम॑हेभी॒शू॒रि॒व॒सार॑थिः । म॒ह्या॒इन्द्रं॑स्व॒स्तये॑ ॥ ६ ॥ २३ ॥
उत् । पू॒षण॑म् । यु॒वाम॑हे । अ॒भीशू॑न॒ऽइव । सार॑थिः ।
म॒ह्यै । इन्द्र॑म् । स्व॒स्तये॑ ॥ ६ ॥ २३ ॥

पूषणंपोषकंदेवमिन्द्रंचमह्यैमह्यै स्वस्तयेरक्षार्थंउद्युवामहे उद्योजयामः उद्योजनमाकर्षणं
तत्रदृष्टान्तः—सारथिःसूतः अभीशूनिव अभीशून्रश्मीन्अश्वबन्धनार्थान्आकर्षतितद्वत् ॥ ६ ॥

६. जैसे सारथि रश्मि (लगाम) खींचता है, वैसे ही हम भी, अपने
प्रहृष्ट कल्याण के लिए, पूषा और इन्द्र को अपने पास खींचते हैं ।

॥ इतिचतुर्थस्याष्टमेत्रयोविंशोवर्गः ॥ २३ ॥

शुक्रंतइतिचतुर्ऋचंनवमंसूक्तं भरद्वाजस्यार्षपौष्णं द्वितीयाजगती शिष्टास्त्रिष्टुभः तथा-
चानुक्रान्तं—शुक्रंचतुष्कंद्वितीयाजगतीति । वैश्वदेवेष्वर्षिणिवैश्वदेवस्यहविषःशुक्रंतइतियाज्या सू-
त्रितंच—शुक्रंतेअन्यद्यजतंतेअन्यदिहेहवःस्वतवसइति । एकादशिनस्यपौष्णस्यपशोर्वपायाएषै-
वयाज्या सूत्रितंच—शुक्रंतेअन्यद्यजतंतेअन्यत्पथेपथामजनिष्टपूषाइति । अमाभिष्टवेप्येषासू-
त्रितंच—शुक्रंतेअन्यद्यजतंतेअन्यदपश्यंगोपामनिपद्यमानमिति ।

सैषाप्रथमा—

शु॒क्रंते॑ अ॒न्यद्य॑ज॒तन्ते॑ अ॒न्यदि॑षु॒रूपे॑ अ॒ह॒नी॒द्यौरि॑वासि ।
वि॒श्वा॒हि॒मा॒या॒ अव॑सि॒स्वधा॒वो॒भ॒द्रा॒ते॑ पू॒षन्नि॒हरा॒तिर॑स्तु ॥ १ ॥

शु॒क्रम् । ते॒ । अ॒न्यत् । य॒ज॒तम् । ते॒ । अ॒न्यत् । वि॒षु॒रूपे॑ इति॒ वि॒षु॒रूपे॑ ।
अ॒ह॒नी॒ इति॑ । द्यौः॑ऽइव । अ॒सि॒ । वि॒श्वाः । हि॒ । मा॒याः । अव॑सि ।
स्व॒धा॒ऽइव॑ । भ॒द्रा । ते॒ । पू॒षन् । इ॒ह । रा॒तिः । अ॒स्तु ॥ १ ॥

हेपूषन् तेतवशुक्रंशुक्लवर्णंअन्यदेकमहर्भवतिवासरात्मकं तथातेतवसंबन्धियजतं यजिर
त्रसंगतिकरणेवर्तते यजनीयं प्रकाशेनसंगमनीयं स्वतः कृष्णवर्णं अन्यदेकमहर्भवतिरात्र्याख्यं
इत्थंविषुरूपे शुक्लकृष्णतयानानारूपे अहनीतवमहिम्नानिष्पद्येते यद्वाहेपूषन् त्वदीयमन्यदेकं
रूपंशुक्लंनिर्मलंदिवसस्योत्पादकं त्वदीयमन्यदेकरूपंयजतं केवलंयजनीयंनप्रकाशकं रात्रेरु-
त्पादकं अतएवविषुरूपे विषमरूपेअहनीअहश्चरात्रिश्चभवतः अहोरात्रयोः निर्माणेसूर्यएवकर्ता
कथमस्यप्रसक्तिरितितत्राह—द्यौरिवासि यथाद्यौरादित्यः प्रकाशयितातथात्वंप्रकाशकोसि कु-
तइत्यतआह—हेस्वधावोन्नवन्पूषन् विश्वाः सर्वाः मायाः प्रज्ञाःहियस्मात्कारणात्अवसिर-
क्षसि अतःकारणात्त्वंसूर्यइवभवसीत्यर्थः तादृशस्यतेतवभद्राकल्याणीरातिर्दानंइहास्मासुअ-
स्तुभवतु यास्कस्त्वाह—शुक्रंतेअन्यलोहितंतेअन्यद्यज्ञियंतेअन्यदयज्ञियंते अन्यदितिवाविषम-
रूपेअहनीकर्मणाद्यौरिवासिसर्वाणिचप्रज्ञानान्यवस्यन्वन्निति ॥ १ ॥

१. पूषन्, तुम्हारा यह रूप (दिन) शुक्लवर्ण है और अन्य रूप (रात्रि)
केवल यजनीय है। इस प्रकार दिन और रात्रि के रूप विभिन्न प्रकार के
हैं। तुम सूर्य की तरह प्रकाशमान हो; क्योंकि तुम अभी दाता हो और
सब प्रकार के ज्ञान धारण करते हो। इस समय तुम्हारा कल्याणवाही
दान प्रकाशित हो। अथद्वितीया—

अजाश्वःपशुपावाजपस्त्योधियंजिन्वाभुवनेविश्वेअर्पितः ।

अष्टांपूषाशिशिरामुद्वरीवृजत्संचक्षाणोभुवनादेवईयते ॥ २ ॥

अजःअश्वः । पशुःपाः । वाजःपस्त्यः । धियमजिन्वः । भुवने ।

विश्वे । अर्पितः । अष्टाम् । पूषा । शिशिराम् । उद्वरीवृजत् ।

समचक्षाणः । भुवना । देवः । ईयते ॥ २ ॥

अजाश्वः छागवाहनः पशुपाः पशूनांपालयिता वाजपस्त्यः वाजाअन्नानिपस्त्येगृहेयस्य
तादृशः धियंजिन्वः धियः स्तोतारः कर्माणिवातेषांप्रीणयिता विश्वेविश्वस्मिन्सर्वस्मिन्भुवने
लोकेअर्पितः प्रजापतिनापोषकत्वेनस्थापितः अतएवंभूतः पूषापोषकोदेवः अष्टांआरांस्वहस्तग-
तांशिशिरांशिशिलांसतींउद्वरीवृजत् उद्यच्छन्भुवनाभुवनानि सर्वान्लोकान्भूतजातानिवासं-
चक्षाणः संपश्यन् सूर्यात्मनाप्रकाशयन्ईयते नभसिगच्छति ॥ २ ॥

२. जो छाग-वाहन और पशु-पालक हैं, जिनका गृह अन्न से परिपूर्ण
है, जो स्तोताओं के प्रोतिदाता हैं, जो अखिल भुवनों के ऊपर स्थापित
हैं, वही देव (पूषा) सूर्यरूप से सारे प्राणियों को प्रकाशित करके और
अपने हाथ से आरा उठाकर नभोमण्डल में जाते हैं।

पौष्णस्यपशोर्वपापुरोडाशयोर्यास्तेषूपन्नित्यादिकेद्वेऋचावनुवाक्ये सूत्रितंच—यास्तेषूप-
चावोअन्तःसमुद्रइतिद्वेषेमाआशाअनुवेदसर्वाइति ।

यास्तेषूपचावोअन्तःसमुद्रेहिरण्ययीरन्तरिक्षेचरन्ति ।

ताभिर्यासिदूत्यांसूर्यस्यकामेनकृतश्रवंइच्छमानः ॥ ३ ॥

याः । ते । पूषन् । नावः । अन्तरिति । समुद्रे । हिरण्ययीः ।

अन्तरिक्षे । चरन्ति । ताभिः । यासि । दूत्याम् । सूर्यस्य ।

कामेन । कृत । श्रवः । इच्छमानः ॥ ३ ॥

हेपूषन् तेत्वदीयाःयाहिरण्ययीःहिरण्मय्यःहितरमणीयानावः समुद्रेउदधावन्तर्मध्येअन्त-
रिक्षेनभसिचचरन्ति संचरन्ति ताभिर्नौभिःसूर्यस्यदूत्यंयासिगच्छसि कदाचिद्वेदैःसार्धंसूर्येअ-
सुरवधार्थंप्रस्थितेसति तस्यभार्यास्वभर्तरिसंजातोत्सुकाबभूव तांप्रतिसूर्यःपूषणंप्राहैषीत् तेनचा-
त्रपूषास्तूयते अपिचत्वंश्रवोहविलक्षणमनंइच्छमानः इच्छन्कामेनपश्वादिविषयेण स्तोतृभिःकृ-
तःवशीकृतोसि ॥ ३ ॥

३. पूषन् तुम्हारी जो सारी हिरण्मयी नौकायें समुद्र-मध्यस्थित
अन्तरिक्ष में चलती हैं, उनके द्वारा तुम सूर्य का दूत-कार्य करते हो ।
तुम हव्यरूप अन्न चाहते हो । स्तोता लोग तुम्हें स्वेच्छा से दिये पशु
आदि के द्वारा दशीभूत करते हैं ।

पूषासुबन्धुर्दिवआपृथिव्याइळस्पतिर्मघवांस्मवर्चाः ।

यंदेवासोअददुःसूर्यायैकामेनकृतंतवसंस्वञ्चम् ॥४॥२४॥

पूषा । सुबन्धुः । दिवः । आ । पृथिव्याः । इळः । पतिः । मघवां ।

दस्मवर्चाः । यम् । देवासः । अददुः । सूर्यायै । कामेन । कृतम् ।

तवसंम् । सुअञ्चम् ॥ ४ ॥ २४ ॥

पूषापोषकोदेवः दिवआ ध्रुलोकस्यचपृथिव्याश्चसुबन्धुः शोभनोबन्धुर्भवति तथाइळस्प-
तिः इळायाअन्नस्यपतिः मघवा मघमितिधननामतद्वान् यद्वा मंहतेर्दानकर्मणोभावसाधनोमघ-
शब्दः दानवान् दस्मवर्चाःवर्चइतिरूपनाम दस्मदर्शनीयं वर्चोयस्यतादृशः यंपूषणंदेवासःसर्वदेवाः
सूर्यायैसूर्यस्यपत्न्यै यद्वासावित्र्यैसूर्याख्यायै अश्विनोर्वरणायअददुःदत्तवन्तः पुत्रःपितरावबृणी
तपूषेतिर्हिश्रूयते—कीदृशंपूषणं कामेनपश्वादिविषयेणकृतं स्तोतृभिर्वशीकृतं तवसंबलवन्तंपवृक्षं
वास्वंचस्वचनंसुष्टुगच्छन्तं एवंविधंयंपूषणंददुः सपूषासुबन्धुरित्यन्वयः ॥ ४ ॥

४. पूषा स्वर्ग और पृथिवी के शोभन बन्धु हैं, अन्न के अधिपति हैं,
ऐश्वर्यशाली हैं, मनोहर-मूर्ति हैं । वे बलशाली, स्वेच्छा से दिये पशु
आदि के द्वारा प्रसन्नता के योग्य और शोभन गमन-कर्त्ता हैं । उन्हें देवों
ने सूर्य की स्त्री के पास भेजा था ।

प्रनुवोचेतिदशचैदशमंसूक्तंभरद्वाजस्यार्थे इन्द्राग्निदेवताकं सप्तम्याद्याश्वतत्तोनुष्टुभः शिष्टाः षट्बृहत्पः तथाचानुक्तान्तं—प्रनुदशैन्द्राग्रंतुवाहंतंचतुरनुष्टुबन्तमिति । गतोविनियोगः ।

तत्रप्रथमा—

प्रनुवोचासुतेषुवांविर्यायानिचक्रथुः ।

हतासोवांपितरोदेवशत्रवइन्द्राग्नीजीवथोयुवम् ॥ १ ॥

प्र । नु । वोच । सुतेषु । वाम् । विर्या । यानि । चक्रथुः । हतासः ।

वाम् । पितरः । देवः शत्रवः । इन्द्राग्नी इति । जीवथः । युवम् ॥ १ ॥

हेइन्द्राग्नी यानिविर्याविर्याणिवीरकर्माणिचक्रथुःकृतवन्तौ युवांसुतेषुअभिषुतेषुसोमेषु अस्मद्यज्ञे वांयुवयोस्तानिविर्याणि नुक्षिप्रंभवोच प्रवोचं ब्रवीमि । तदेववीर्यं दर्शयति हेइन्द्राग्नी देवशत्रवः देवाः शत्रवः शातयितारोयेषां तादृशा असुराः पितरः हिंसकाः पीयति हिंसाकर्मा तस्यैतद्रूपं ईदृशा असुराः वांयुवाभ्यांहतासोहता आसन्नयुवंयुवांतु जीवथः जीवनवन्तो भवथः असुरैर्न बाधिता वितियावत् ॥

१. इन्द्र और अग्नि, तुमने जो वीरता प्रकट की है, उसी वीरता का

बखान हम, सोमरस के अभिषुत होने पर, बड़े आग्रह के साथ करते हैं ।

देवद्वेषता असुर तुम्हारे द्वारा मारे गये हैं और तुम लोग अक्षत हो ।

बळित्थामहिमावामिन्द्राग्नीपनिष्ठआ ।

समानोवांजनिताभ्रातरायुवंयमाविहेहमातरा ॥ २ ॥

बट् । इत्था । महिमा । वाम् । इन्द्राग्नी इति । पनिष्ठः । आ ।

समानः । वाम् । जनिता । भ्रातरा । युवम् । यमौ । इहेहमातरा ॥ २ ॥

हेइन्द्राग्नी वांयुवयोःमहिमामहत्त्वं इत्थाइत्थंअनेनप्रकारेण बट्सत्यं युष्मद्विषयंयजन्म महत्त्वंप्रतिपाद्यते तत्सर्वयथार्थमित्यर्थः पनिष्ठःआपनिष्ठःस्तुत्यतमश्चप्रजापतिःसमानः एकएव वांयुवयोर्जनिताजनयिता अतोयुवंयुवांभ्रातराभ्रातरौस्थः अपिच यमौयमलौसहोत्तनौ इहेहमातराइहेचेहचसर्वत्रमाताययोस्तादृशौस्थः अदितिर्नयोर्मातासैवविस्तीर्णाभूमिरितिइहेहमातरावितिस्तूयते ॥ २ ॥

२. इन्द्र और अग्नि, तुम लोगों को जो जन्म-माहात्म्य प्रतिपादित होता है, वह सब यथार्थ और अतीव प्रशस्य है । तुम दोनों के एक ही पिता हैं । तुम यमज भाई हो और तुम्हारी माता सर्वत्र विद्यमान हैं ।

अथतृतीया—

ओकिवांसासुतेसचौअश्वसमीइवादने ।

इन्द्रान्वग्नीअवसेहवज्जिणावयंदेवाहवामहे ॥ ३ ॥

ओकि॒श्वांसां । सु॒ते । स॒चा । अ॒श्वा । स॒मी॒इवे॒तिस॒मी॒इव ।
 आ॒दने । इन्द्रा॑ । नु । अ॒ग्नी इति॑ । अ॒वसा । इ॒ह । व॒ज्रिणा॑ । व॒यम् ।
 दे॒वाः । ह॒वाम॒हे ॥ ३ ॥

हेइन्द्राग्नी सुतेअभिषुतेसोमेयुवांसचासहओकिवांसाओकिवांसौसमवेतौसंगतौभवतं उच समवायइत्यस्यैतद्रूपं तत्रदृष्टान्तः—आदनेभक्षणीयेघासेसमीइवाश्वा सर्पणशीलावश्वाविव नुअ-
 धवयंतादृशाविन्द्राइन्द्रौअग्नीइन्द्राग्नी इहास्मिन्यज्ञेअवसारक्षणेनहेतुनाहवामहे आह्वयामहे । इ-
 तरेतरयोगावइन्द्रशब्देअग्निशब्देचद्विवचनं कीदृशाविन्द्राग्नी वज्रिणावज्रिणौ आयुधोपेतौ
 देवादानादिगुणयुक्तौ ॥ ३ ॥

३. इन्द्र और अग्नि, जैसे द्रुतगामी दोनों अश्व भक्षणीय घास की ओर जाते हैं, तुम भी उसी तरह, सोमरस के अभिषुत होने पर, एक साथ जाते हो । अपनी रक्षा के लिए आज हम वज्रधर और दानादि गुण से युक्त इन्द्र और अग्नि को इस यज्ञ में बुलाते हैं ।

यइन्द्राग्नीसुतेषुवांस्तवत्तेष्वृतावृथा ।

जोषवाकंवदतःपञ्चहोषिणानदेवाभसथश्चन ॥ ४ ॥

यः । इन्द्रा॑ग्नी इति॑ । सु॒तेषु॑ । वा॒म् । स्तव॑त् । तेषु॑ । ऋ॒त॒इव॒था ।

जो॒ष॒इवा॒कम् । व॒दतः॑ । प॒ञ्च॒इहो॒षिणा॑ । न । दे॒वाः । भ॒सथः॑ । च॒न ॥ ४ ॥

हेऋतावृथा ऋतस्यसत्यस्ययज्ञस्यवावर्धयिताराविन्द्राग्नी सुतेष्वभिषुतेषुसोमेषु यःस्तोता वांयुवांस्तवत्कुत्सितंस्तूयात् तेषुसोमेषुमध्येजोषवाकंवदतःजोषंजोषयितव्यंमीतिहेतुत्वेनकर्तव्यं स्वयममीतिकरंतादृशंवाकंवाक्यंबदतस्तस्यस्तोतुःसोमंहेपञ्चहोषिणा पञ्चःप्रार्जितःप्रसिद्धः हो-
 षोघोषः स्तोत्रंययोस्तादृशौहेदेवौ युवांनभसथोनभक्षयथः चनेतिपादपूरकःअत्रनिरुक्तं—जोष-
 वाकमित्यविज्ञातनामधेयंजोषयितव्यंभवति । यइन्द्राग्नीसुतेषुवांसोमेषुस्तौतिनेष्वृतस्यवर्धयितारौ-
 नस्याग्नीथोयोयंजोषवाकंवदतिविजंजयःप्रार्जितहोषिणौदेवौनतस्याग्नीर्थइति ॥ ४ ॥

४. यज्ञ के समृद्धिदाता इन्द्र और अग्नि, तुम्हारा स्तोत्र प्रसिद्ध है । जो व्यक्ति सोमरस के अभिषुत होने पर प्रेम-रहित स्तोत्र द्वारा, कुत्सित रूप से, तुम्हारी स्तुति करता है, उसका विया सोम तुम नहीं छूते ।

अथपंचमी—

इन्द्रा॑ग्नीकोअ॒स्यवा॒न्देवौ॒मर्ता॑श्चिकेतति ।

वि॒षूचो॒अ॒श्वान्यु॒युजा॑नई॒यत्ए॒कःसमा॑नआ॒रथे॑ ॥ ५ ॥ २५॥

इन्द्राग्नी इति । कः । अस्य । वाम् । देवौ । मर्तः । चिकेतति । विषूचः ।
अश्वान् । युयुजानः । ईयते । एकः । समाने । आ । रथे ॥ ५ ॥ २ ॥

हे देवौ द्योतमाना विन्द्राग्नी वायुवयोः अस्य इदं कर्म कोमर्तो मनुष्यः चिकेतति जामीयात् न-
कोपीत्यर्थः किं त्वकर्म विषूचः नाना अंचतो गच्छतो अश्वान्त समाने उभयार्थे एकस्मिन् रथे युव-
योरेक इन्द्रः सूर्यात्मनावर्तमानः युयुजानः तादृशान् श्वान् योजयन् आईयते सर्वजगदभिगच्छति ।
यद्वा विषूचो नाना रूपान् अश्वान् व्यापकान् रश्मीन् समाने एक रूपे रथे संवत्सरात्मके युयुजानो योज-
यन् युवयोरेकः सूर्यात्मा इन्द्रः आईयते आगच्छति । एतद्युवयोः कर्म को यथावज्जानीयादित्यर्थः ॥ ५ ॥

५. दीप्ति-सम्पन्न इन्द्र और अग्नि, जिस समय तुममें से सूर्यात्मक
इन्द्र नाना प्रकार का गमन करनेवाले अश्वों को जोतकर, अग्नि के
साथ एक रथ पर चढ़कर, जाते-हैं, उस समय कौन मनुष्य तुम्हारे इस
कार्य का विचार करेगा या जानेगा ? (कोई भी नहीं)

॥ इति चतुर्थस्याष्टमे पंचविंशोऽवर्गः ॥ २५ ॥

इन्द्राग्नी अपादियं पूर्वागात् पद्वतीभ्यः ।

ह्रिस्वीशिरो जिह्वया वावदच्चरन् त्रिंशत् पदान्यक्रमीत् ॥ ६ ॥

इन्द्राग्नी इति । अपात् । इयम् । पूर्वा । आ । अगात् ।

पद्वतीभ्यः । ह्रिस्वी । शिरः । जिह्वया । वावदत् । चरत् । त्रिंशत् ।

पदा । नि । अक्रमीत् ॥ ६ ॥

हे इन्द्राग्नी अपात्पादरहिता इयमुषाः पद्वतीभ्यः पादयुक्ताभ्यः सुप्ताभ्यः प्रजाभ्यः पूर्वाग्र-
माभाविनी सती आगात् आगच्छति । तथा प्राणिनां शिरो ह्रिस्वी प्रेरयित्री यद्वा शिरो ह्रित्वा त्यक्त्वा
स्वयमशिरस्कासती जिह्वया प्राणिस्थया तदीयेन वाग्निन्द्रियेण वावदत् भृशं शब्दं कुर्वन्ती चरत् ए-
वं चरन्ती उषा त्रिंशत् पदानि अवयवभूतान् त्रिंशन्मुहूर्तान्यक्रमीत् एकेन दिवसे नातिक्रामति एतच्च
युवयोः कर्म तत्कोजानीयादिति पूर्वान्वयः ॥ ६ ॥

६. हे इन्द्र और अग्नि, पाद-रहित यही उषा प्राणियों के शिरोवेश
को उत्तेजित करके और उनकी जिह्वाओं से उच्च शब्द कराकर
पादसम्पन्न और निद्रित जीवों की अभिमुख वर्त्तिनी हो रही हैं और
इसी प्रकार तीस पद (मुहूर्त) अतिक्रम करती हैं ।

इन्द्राग्नी आहितं न्वते नरो धन्वा निबाहोः ॥

मानो अस्मिन् महाधने परावर्त्तं गविष्टिषु ॥ ७ ॥

इन्द्राग्नी इति । आ । हि । तन्वते । नरः । धन्वा नि । बाहोः । मा ।

नः । अस्मिन् । महाधने । परा । वर्त्तम् । गोऽईष्टिषु ॥ ७ ॥

हेइन्द्राग्नी नरोयोद्धारोमनुष्याःबाह्वोर्हस्तयोःधन्वानिधनूंषिअतन्वतेहि आततज्यानि कुर्वते-
हि। युवांचास्मिन्महाधनेजेतव्येनमहाधनेनोपेतेसंग्रामे गविष्टिषुगवामन्वेषणेपुनोस्मान्मापरावर्कं
मापरित्यजतं ॥ ७ ॥

७. इन्द्र और अग्नि, योद्धा लोग दोनों हाथों से घनुष फैलाते हैं।
इस महासंग्राम में, गौओं के अनुसन्धान के समय, हमें नहीं छोड़ना।

इन्द्राग्नीतर्पन्तिमाघाअर्योअरातयः ।

अपद्वेषास्याकृतंयुयुतंसूर्यादधि ॥ ८ ॥

इन्द्राग्नी इति । तर्पन्ति । मा । अघाः । अर्यः । अरातयः ।

अप । द्वेषांसि । आ । कृतम् । युयुतम् । सूर्यात् । अधि ॥ ८ ॥

हेइन्द्राग्नी अघाआहंन्यः अर्यःअभिगंन्यः अरातयःशत्रुसेनामातपन्तिमांवाधन्ते ताअपा-
कृतंअपाकुरुतं । तथाद्वेषांसिद्वेष्टन्शत्रून्सूर्यादधि अधिःपंचम्यर्थानुवादकः सूर्यदर्शनात्युयुतं-
पृथक्कुरुतंचयथातेसूर्येनपश्यन्तितथाकुरुतं मारयतमित्यर्थः ॥ ८ ॥

८. इन्द्र और अग्नि, हनन-परायण और आक्रमण-कर्त्ता शत्रु हमें
पीड़ित कर रहे हैं। उन्हें तुम दूर करो और उन्हें सूर्य-दर्शन से भी
वञ्चित करो (विनष्ट करो)।

इन्द्राग्नीयुवोरपिवसुदिव्यानिपार्थिवा ।

आनइहप्रयच्छतरयिंविश्वायुपोषसम् ॥ ९ ॥

इन्द्राग्नी इति । युवोः । अपि । वसु । दिव्यानि । पार्थिवा । आ ।

नः । इह । प्र । यच्छतम् । रयिम् । विश्वायुःपोषसम् ॥ ९ ॥

हेइन्द्राग्नी युवोर्युवयोःदिव्यानिदिविभवानि पार्थिवापृथिव्यांभवानि लोकद्वयसंबन्धीनि
वसुवसूनि अपिहितानियुवयोरेववर्तन्ते अतःकारणात्इहस्मिन्यज्ञेनोस्मभ्यंरयिंधनंआअभिप्रय
च्छतं । कीदृशंरयिं विश्वायुपोषसं आयवइतिमनुष्यनाम सर्वेषांमनुष्याणांपोषणायपर्याप्तं यद्वास
वस्यामुषःपोषणेशकं छान्दसोवर्णलोपः ॥ ९ ॥

९. इन्द्र और अग्नि, तुम लोग दिव्य और पार्थिव—सारे धनों के
अधिपति हो; इसलिए इस यज्ञ में हमें जीवन-पोषक सारे धन दो।

इन्द्राग्नीउक्थवाहसास्तोमेभिर्हवनश्रुता ।

विश्वाभिर्गीर्भिरागतमस्यसोमस्यपीतये ॥ १० ॥ २६ ॥

इन्द्राग्नी इति । उक्थःइवाहसा । स्तोमेभिः । हवनःइश्रुता । विश्वाभिः ।

गीःइभिः । आ । गतम् । अस्य । सोमस्य । पीतये ॥ १० ॥ २६ ॥

हेउक्थवाहसाउक्थैःस्तुतिभिर्वहनीयौ हेहवनश्रुता हवनस्यआह्वानस्यश्रोतारौ एवंभूतौ
हेइन्द्राग्नी स्तोमेभिःस्तोत्रैःविश्वाभिःसर्वाभिर्गीर्भिःशस्त्ररूपाभिर्वाग्भिश्चहेतुभूताभिरागतमागच्छ-
तं । किमर्थं अस्यात्मदीयस्यसोमस्यपीतयेपानार्थं ॥ १० ॥

१०. स्तोत्र-द्वारा आकर्षणीय इन्द्र और अग्नि, हमारे इस सोमरस
का पान करने के लिए आओ; क्योंकि तुम लोग स्तोत्रों और उपासनाओं
से युक्त आह्वान सुनते हो ।

॥ इतिचतुर्थस्याष्टमेषड्विंशोवर्गः ॥ २६ ॥

अथद्वत्रिमितिपंचदशर्चमेकादशंसूक्तं भरद्वाजस्यार्षमेन्द्राग्रं आदौतिस्रसिष्टुभः चतुर्थ्यां
द्यानवगायत्र्यः त्रयोदशीत्रिष्टुप् चतुर्दशीबृहती पंचदश्यनुष्टुप् तथाचानुक्तान्तं—अथत्पंचोनागा
यत्रंतुत्रिष्टुप्वादित्रिष्टुप्बृहत्यनुष्टुबन्तमिति । गतःसूक्तविनियोगः । वरुणप्रघासेषुऐन्द्राग्रस्यहविषः
अथदित्येषायाज्या सूत्रितंच—इन्द्राग्नीअवसागतंअथद्वत्रिमुतसनोतिवाजमिति ।

सैषाप्रथमा—

अथद्वत्रिमुतसनोतिवाजमिन्द्रायोअग्नीसहुरीसपर्यात् ।

इरज्यन्तावसव्यस्यभूरेःसहस्तमासहसावाजयन्ता ॥ १ ॥

अथत् । द्वत्रम् । उत । सनोति । वाजम् । इन्द्रा । यः ।

अग्नी इति । सहुरी इति । सपर्यात् । इरज्यन्ता । वसव्यस्य ।

भूरेः । सहःस्तमा । सहसा । वाजयन्ता ॥ १ ॥

सपुरुषः द्वत्रमावरकंशत्रुंअथत् हिनस्ति उतअपिच वाजमर्चंबलंवासनोति लभते यःपुरुषः
सहुरीशत्रूणामभिभविताराविन्द्राग्नीसपर्यात् परिचरेत् । इतरेतरयोगादुभयत्रपूर्ववद्विवचनं कीदृ-
शाविन्द्राग्नी भूरेःप्रभूतस्यवसव्यस्य वसुसमूहस्य यद्वास्वार्थिकोयत् धनस्यइरज्यन्ता ईशानौस्वा-
मिनौ इरज्यतिरेश्वर्यकर्मा सहसाबलेनसहस्तमाअतिशयेनाभिभवितारौ शत्रूणांवाजयन्तावाजं
हविर्लक्षणमर्चंआत्मनइच्छन्तौ यद्वावाजंस्तोतृभ्योदातव्यमर्चंकामयमानौ ॥ १ ॥

१. जो विशाल धन के स्वामी हैं, जो बलात् शत्रुहन्ता हैं और जो
अन्नाभिलाषी इन्द्र और अग्नि की सेवा करते हैं, वे शत्रु-संहार और
अन्न-लाभ करते हैं । अथद्वितीया—

तायोधिष्टममिगाइन्द्रनूनमपःस्वरूपसोअग्रऊहाः ।

दिशःस्वरूपसइन्द्रचित्राअपोगाअग्रेयुवसेनियुत्वान् ॥ २ ॥

ता । योधिष्टम् । अग्नि । गाः । इन्द्र । नूनम् । अपः । स्वं ।

उषसः । अग्रे । ऊहाः । दिशः । स्वं । उषसः । इन्द्र ।

चित्राः । अपः । गाः । अग्रे । युवसे । नियुत्वान् ॥ २ ॥

हेइन्द्र हेअग्ने ता तौ युवांगाः आपः उदकानि स्वः सूर्य उषसः उषः कालान् ऊह्याः पणिभिर-
पहताः एतान् गवादीन् भिलक्ष्य योधिष्ठं तैरसुरैः युद्धं कृतवन्तौ नूनमिति पादपूरणार्थः हेइन्द्र त्वं दि-
शः प्राच्याद्याः स्वः सूर्य उषसश्च चित्राश्चायनीया अप उदकानि च गाश्च पणिभिरपहताने तान् युवसे
अनेन लोकेनायोजयः यद्वा असुरैरावृतान् दिगादीन् असुरवधेनावरणमपनीय पृथक्कृतवानसीत्यर्थः
हेअग्ने नियुत्वान् नियुद्मिरश्वैर्युक्तः सन् त्वमप्येवमकार्षीरित्यर्थः ॥ २ ॥

२. इन्द्र और अग्नि, तुमने अपहृत धेनुओं, वारि-राशि, सूर्य और
उषा के लिए युद्ध किया था। इन्द्र, तुमने दिशाओं, सूर्य, उषाओं, विचित्र
जल और गौओं को संसार के साथ योजित किया है। हे अश्वों के अधि-
पति अग्नि, तुमने भी ऐसे कार्य किये हैं।

ऐन्द्राग्रस्य पशोर्वपाया आवृत्रहणे त्यनुवाक्या सूत्रितं च—आवृत्रहणा वृत्रहभिः शुष्मैराभरतं
शिक्षतं वज्रबाहू इति ।

आवृत्रहणा वृत्रहभिः शुष्मैरिन्द्रयातं नमोभिरग्ने अर्वाक् ।
युवं राधोभिरकवेभिरिन्द्राग्ने अस्मे भवत उत्तमेभिः ॥ ३ ॥

आ । वृत्रहना । वृत्रहभिः । शुष्मैः । इन्द्र । यातम् ।
नमः । इभिः । अग्ने । अर्वाक् । युवम् । राधः । इभिः । अकवेभिः ।
इन्द्र । अग्ने । अस्मे इति । भवतम् । उत्तमेभिः ॥ ३ ॥

हेवृत्रहणा वृत्रस्यासुरस्य हन्तारौ हेइन्द्र हेअग्ने वृत्रहभिः वृत्रस्य हन्तृभिः वृत्रहनननिमित्तैः
शुष्मैर्बलैः नमोभिः अस्मभ्यं दातव्यैरन्यैश्च सार्धं अर्वाक् अस्मदभिमुखं आयातमागच्छतं । हेइन्द्र
हेअग्ने युवं युवां अकवेभिः अकुत्सितैर्महद्भिः उत्तमेभिः उत्कृष्टतमैः राधोभिः धनैः सह अस्मे अस्मा-
सु भवतमाविर्भवतं ॥ ३ ॥

३. हे वृत्र-हन्ता इन्द्र और अग्नि, तुम हमारे हव्यान्न-द्वारा परिपुष्ट
होने के लिए शत्रु-नाशक बल के साथ हमारे सामने आओ। इन्द्र और
अग्नि, तुम लोग अनिन्द्य और अत्युत्कृष्ट धन के साथ हमारे पास आवि-
र्भूत होओ।

चातुर्विंशिके हनिष्ठातः सवनेच्छा वा कशस्वेता हुवे इति षष्ठः स्तोत्रियस्तृचः सूत्रितं च—ताहु-
वेययोरिदमियं वामस्य मन्मन इति । पृष्ठ्याभिपुवषडहयोः स्तोमवृद्धौ ताहुव इत्याद्यानवर्च आवा
पार्थाः सूत्रितं च—ताहुवेययोरिदमिति नवेयं वामस्य मन्मन इत्येकादशेति ।

ताहुवेययोरिदं पमे विश्वं पुरा कृतम् । इन्द्राग्नी नमर्धतः ॥ ४ ॥

ता । हुवे । ययोः । इदम् । पमे । विश्वम् । पुरा । कृतम् ।
इन्द्राग्नी इति । न । मर्धतः ॥ ४ ॥

ता तौ तादृशाविन्द्राग्नी हुवे आह्वये ययोरिन्द्राग्नयोः पुरापूर्वस्मिन्कालेकृतं विश्वं सर्वं इदं
पूर्वास्वृक्षुकीर्तितं वीर्यं पमेपन्यते ऋषिभिः स्तूयते ताविन्द्राग्नी हुव इत्यन्वयः तौ चेन्द्राग्नी नमर्धतः स्तो-
तृन् न हिंस्तः अतः अस्मान्प्याहूतोरक्षतामिति भावः मर्धति हिंसाकर्मा ॥ ४ ॥

४. प्राचीन समय में ऋषियों द्वारा जिनके सारे वीर-कार्य कीर्तित
हुए हैं, मैं उन्हीं इन्द्र और अग्नि को बुलाता हूँ । वे स्तोताओं की हिंसा
नहीं करते ।

अथपंचमी—

उ॒ग्रावि॒घनि॒नामृ॒धंइन्द्रा॒ग्नीह॒वामहे । तानो॑मृ॒ळात॒ईदृ॒शे ॥ ५ ॥ २७ ॥

उ॒ग्रा । वि॒घ॒नि॒ना । मृ॒धः । इन्द्रा॒ग्नी इति॑ ।

ह॒वामहे॑ । ता । नः । मृ॒ळा॒तः । ईदृ॒शे ॥ ५ ॥ २७ ॥

उग्रा उग्रौ उदूर्णबलौ अतएव मृधः शत्रून् विघनिनौ विघनिना विशेषेण हतवन्तौ इन्द्राग्नी हवा-
महे आह्वयामहे । तौ चेन्द्राग्नी ईदृशे स्मिन्संग्रामे नोऽस्मान्मृळातः सुखयतां यद्वा मृळतिरुपदयाकर्मा
नोऽस्माकं मृळतः उपदयांकुरुतां ॥ ५ ॥

५. हम प्रचण्ड-बलशाली, शत्रुहन्ता इन्द्र और अग्नि को बुलाते हैं ।
वे हमें ऐसे युद्ध में कृतकार्य करके सुखी बनावें ।

॥ इति चतुर्थस्याष्टमे सप्तविंशोऽवर्गः ॥ २७ ॥

अथषष्ठी—

ह॒तोवृ॒त्राण्यार्या॑ ह॒तोदा॒सानि॒ सत्प॑ती । ह॒तोवि॒श्वाअ॒प॒द्विषः॑ ॥ ६ ॥

ह॒तः । वृ॒त्राणि॑ । आ॒र्या । ह॒तः । दा॒सानि॑ । सत्प॑ती इति सत्प॑ती ।

ह॒तः । वि॒श्वाः । अ॒प॒ । द्विषः॑ ॥ ६ ॥

ताविन्द्राग्नी आर्या आर्यैः कर्मानुष्ठातृभिः कृतानि वृत्राण्युपद्रवजातानि हतः हिंस्तः तथा सत्प-
ती सतां पालयितारौ इन्द्राग्नी दासानि दासाः कर्महीनाः शत्रवः तैः कृतानि चोपद्रवजातानि हितः
अपि च विश्वाः सर्वा द्विषः द्वेष्टीः शत्रुभूताः प्रजाः अपहतः विनाशयतः अतोऽस्माकमप्येवमेव कृत्वा-
मिति भावः ॥ ६ ॥

६. साधुओं के रक्षक इन्द्र और अग्नि, धार्मिकों और अधार्मिकों-
द्वारा कृत समस्त उपद्रवों का निवारण करते हैं । उन्होंने सारे विद्वेषियों
का संहार किया है ।

चातुर्विंशिके हनिप्रातः सवनेच्छावाकशस्त्रेन्द्राग्नी युवामिति षष्ठः स्तोत्रियस्तु चः सवि-
तं च—इन्द्राग्नी युवामिमे यज्ञस्य हि स्थिः कृत्विजेत्यच्छावाकस्येति ।

इन्द्रा॒ग्नी यु॒वामि॒मे॒ऽभि॒स्तोमा॑ अनूष॒त । पिब॑तं शम्भु॒वासु॒तम् ॥ ७ ॥

इन्द्रा॒ग्नी इति॑ । यु॒वाम् । इ॒मे । अ॒भि । स्तो॒माः ।

अ॒नूष॒त । पिब॑तम् । श॒म्भु॒वा॒सु॒तम् ॥ ७ ॥

हेइन्द्राग्नी युवांश्मेस्तोमाःस्तोतारः अभ्यनूषत अभिषुवन्ति हेशंभुवा सुखस्यभावयित्वा-
राविन्द्राग्नी सुतमभिषुतमस्मदीयंसोमंपिबतं ॥ ७ ॥

७. इन्द्र और अग्नि, ये स्तोता तुम्हारी स्तुति करते हैं। हे सुखदाता
इन्द्र और अग्नि, तुम इस अभिषुत सोम को पियो।

यावांसन्ति पुरुस्पृहो न्युतो दाशुपेनरा । इन्द्राग्नीनाभिरागतम् ॥ ८ ॥

या । वा । सन्ति । पुरुस्पृहः । न्युतः । दाशुपे ।

नरा । इन्द्राग्नी इति । ताभिः । आ । गतम् ॥ ८ ॥

हेनरानेताराविन्द्राग्नी वायुवयोःस्वभूताःपुरुस्पृहःपुरुभिर्वहुभिःस्पृहणीयाः दाशुषेहवींषि
दत्तवतेयजमानार्थंउत्पन्नाः या न्युतोश्वाःसन्ति हेइन्द्राग्नी ताभिर्न्युद्भिरागतंआगच्छतं ॥ ८ ॥

८. नेता इन्द्र और अग्नि, बहु-लोग-वाञ्छनीय और हव्यदाता के
लिए उत्पन्न जो तुम्हारे घोड़े हैं, उन सब पर चढ़कर आओ।

ताभिरागच्छतं नरोपेदंसवनंसुतम् । इन्द्राग्नीसोमपीतये ॥ ९ ॥

ताभिः । आ । गच्छतम् । नरा । उपे । इदम् । सवनम् ।

सुतम् । इन्द्राग्नी इति । सोमं पीतये ॥ ९ ॥

हेनरानेताराविन्द्राग्नी सूयतेअभिषूयतेइतिसवनःसोमः इदंसवनंदमंसोमंसुतमभिषुतंप-
प्रति यद्वाइदंप्रातःसवनंप्रतिअस्मिन्सवनेसुतमभिषुतंसोमंप्रतिताभिःन्युद्भिरागच्छतं किमर्थं
सोमपीतये तस्यसोमस्यपानार्थं ॥ ९ ॥

९. नेता इन्द्र और अग्नि, इस सवन में अभिषुत सोमरस का पान
करने के लिए आओ।

तमींलिष्वयोअर्चिषावनाविश्वापरिष्वजंतृकृष्णाकृणोतिजिह्वया ॥ १० ॥ २८ ॥

तम् । इलिष्व । यः । अर्चिषा । वना । विश्वा । परिष्वजंतू ।

कृष्णा । कृणोति । जिह्वया ॥ १० ॥ २८ ॥

हेस्तोतः तमग्निंइलिष्वस्तुहि योग्निःअर्चिषाज्वालारूपेणतेजसाविश्वासर्वाणिवनान्यर-
ण्यानिपरिष्वजत् परिष्वजति परितोवेष्टयति यश्चतानिवनानिजिह्वयाज्वालायादग्धाकृष्णाकृष्ण-
वर्णानिकृणोतिकरोति ॥ १० ॥

१०. स्तोता, जो अग्नि अपनी शिखा-द्वारा समस्त वनों को ढक लेते
हैं और ज्वाला-रूप जिह्वा-द्वारा उन्हें काले कर देते हैं, तुम उन्हीं अग्नि
की स्तुति करो।

॥ इतिचतुर्थस्याष्टमेष्टाविंशोवर्गः ॥ २८ ॥

अथैकादशी-

यइद्धआविवा॑सतिसु॒स्रमिन्द्र॑स्यमर्त्यः । द्यु॒म्राय॑सु॒तरा॑अपः ॥ ११ ॥

यः । इद्धे । आ॒ऽविवा॑सति । सु॒स्रम् । इन्द्र॑स्य ।

मर्त्यः । द्यु॒म्राय॑ । सु॒तराः । अ॒पः ॥ ११ ॥

योमर्त्योमनुष्यः इष्टेदीप्तिशैश्वर्यसुखकरं हविः इन्द्रस्य इन्द्राय आविवासति परिचरति प्रयच्छति चतुर्थ्यर्थे षष्ठी तस्य मर्त्यस्य द्युम्राय द्योतमानायाऽन्नाय तदर्थं सुतराः सुखेन तरणीयाः अपः उदकानि वृष्ट्यात्मकानि इन्द्रः करोतीति शेषः ॥ ११ ॥

११. जो मनुष्य प्रज्वलित अग्नि में इन्द्र के लिए सुखकर हव्य प्रदान करते हैं, इन्द्र उन्हीं व्यक्ति के दीप्ति-सम्पन्न अन्न के लिए कल्याणकर बारि-वर्षण करते हैं ।

तानो॒वाज॑वती॒रिष॑आ॒शून्पि॑पृत॒मर्वतः॑ । इन्द्र॑म॒ग्निच॒वोह्वे॑ ॥ १२ ॥

ता । नः । वाज॑ऽवतीः । इ॒षः । आ॒शून् । पि॒पृत॒म् ।

अर्वतः । इन्द्र॑म् । अ॒ग्निम् । च॒ । वोह्वे॑ ॥ १२ ॥

हे इन्द्राग्नी ता तौ युवां वाजवतीः अचवतीः इषः इष्यमाणा वृष्टीः यद्वा वाजो बलं तद्वतीरिषो-
चानि आशून्शीघ्रान् अर्वतोऽश्वानोऽस्मभ्यं पिपृतं पूरयतं प्रयच्छतं । किमर्थं इन्द्रमग्निचयुवां
वोह्वेवोढुं हविर्भिः प्रापयितुं ॥ १२ ॥

१२. इन्द्र और अग्नि, हमें बलकर अन्न दो और हमारे हव्य को बलवान् करने के लिए हमें वेगवान् अश्व दो ।

ऐन्द्राग्नस्य पशोर्हविषो नुवाक्या उभावामित्येषा सूत्रितं च—उभावामिन्द्राग्नी आहुवध्यै शु-
चिं नुस्तोमं न वजातमद्येति ।

सैषा सूक्ते त्रयोदशी-

उ॒भावा॑मिन्द्रा॒ग्नी आ॑हु॒वध्या॑ उ॒भारा॑धसः स॒ह मा॑द्य॒ध्यै ।

उ॒भा दा॑ता॒रा वि॑षां र॒यीणा॑मु॒भा वाज॑स्य सा॒तये॑ हुवे॒वाम् ॥ १३ ॥

उ॒भा । वा॒म् । इन्द्रा॒ग्नी इति॑ । आ॒ऽहु॒वध्यै॑ । उ॒भा । रा॒धसः॑ ।

स॒ह । मा॒द्य॒ध्यै । उ॒भा । दा॒तारौ॑ । इ॒षाम् । र॒यीणाम् । उ॒भा ।

वाज॑स्य । सा॒तये॑ । हु॒वे । वा॒म् ॥ १३ ॥

हेइन्द्राग्नी उभाउभौसंहत्यवर्तमानौवांयुवांहुवेआह्वयामि किमर्थंआहुवध्यै आभिमुख्ये-
नहोतुं तथाउभाउभौयुवामाह्वये राधसःराधसाराधकेनहविषासहयुगपदेवमादयध्यै मादयितुंतर्प-
यितुंसेवेषुदेवेषुसत्सुआवयोराह्वानेकिंकारणमितिचेदुच्यते—उभाउभौतौयुवां इषामन्नानांरयीणां
धनानांचदातारौस्थः अतःकारणात्उभाउभौ वांयुवां वाजस्यान्नस्यसातये संभजनायहुवे
आह्वये ॥ १३ ॥

१३. हे इन्द्र और अग्नि, होम-द्वारा तुम्हें अनुकूल करने के लिए मैं
तुम दोनों को बुलाता हूँ । हव्य-द्वारा तुरत तृप्ति करने के लिए मैं तुम
दोनों को बुलाता हूँ । तुम दोनों अन्न और धन को देनेवाले हो; इस-
लिए मैं अन्न-लाभ के लिए दोनों को बुलाता हूँ ।

आनोगव्येभिर्अश्व्यैर्वसव्यैरुपगच्छतम् ।

सखायौदेवौसख्यायशम्भुवेन्द्राग्नीताह्वामहे ॥ १४ ॥

आ । नः । गव्येभिः । अश्व्यैः । वसव्यैः । उप । गच्छतम् ।

सखायौ । देवौ । सख्याय । शम्भुवा । इन्द्राग्नी इति ।

ता । ह्वामहे ॥ १४ ॥

हेइन्द्राग्नी गव्येभिर्गोसमूहैः अश्व्यैरश्वसमूहैः वसव्यैर्वसुसमूहैश्चसार्धं नोस्मानाभिमु-
ख्येनउपगच्छतं शेषःपरोक्षकृतः सखायौसमानख्यानौदेवौ दानादिगुणयुक्तौ शंभुवा शंभुवौ
सुखस्यभावयितारौ ता तादृशाविन्द्राग्नी सख्यायसखित्वार्थंवयंह्वामहे आह्वयामहे ॥ १४ ॥

१४. इन्द्र और अग्नि, तुम गौओं, अश्वों और विपुल धन के साथ
हमारे सामने आओ । हम मित्रता के लिए मित्रभूत, दानादि गुणों से
युक्त और सुख-प्रदाता इन्द्र और अग्नि का आह्वान करते हैं ।

इन्द्राग्नीशृणुतंहव्यंयजमानस्यसुन्वतः ।

वीतंहव्यान्यागतंपिबतंसोम्यमधु ॥ १५ ॥ २९ ॥

इन्द्राग्नी इति । शृणुतम् । हव्यम् । यजमानस्य । सुन्वतः । वीतम् ।

हव्यान्यम् । आ । गतम् । पिबतम् । सोम्यम् । मधु ॥ १५ ॥ २९ ॥

हेइन्द्राग्नी सुन्वतः सोमाभिषवंकुर्वतोयजमानस्यहवमाह्वानंस्तोत्रंशृणुतं श्रुत्वाचतदीया-
निहव्यानिहवींषिवीतं कामयेथां । कामयित्वाच आगतंआगच्छतं । आगत्यचसोम्यंसोमात्म-
कंमधुपिबतं ॥ १५ ॥

१५. इन्द्र और अग्नि, तुम सोम का अभिषव करनेवाले यजमान
का आह्वान सुनो । हव्य की इच्छा करो, आओ और मधुर सोमरस का
पान करो ।

॥ इतिचतुर्थस्याष्टमेऽकोनविंशोवर्गः ॥ २९ ॥

इयमददादितिचतुर्दशैर्द्वादशसूक्तं भरद्वाजस्यार्थं सरस्वतीदेवताकं आदितस्त्रिजग-
त्यः त्रयोदशयपिजगती चतुर्दशीत्रिष्टुप् शिष्टागायत्र्यः तथाचानुक्रांतं—इयंषल्लूनासारस्वतंत्रिज-
गत्यादिजगतीत्रिष्टुबन्तमिति । अत्रशौनकः—इयमित्येतदाद्यन्तुसूक्तंसारस्वतंजपेत् । द्विजः प्रावः
शुचिर्भूत्वावाग्मीभवतिबुद्धिमानिति । पार्थिकेष्वेहनिप्रजगेइयमददादितिसारस्वतस्तृचः सू-
त्रितंच—इयमददाद्भसमृणच्युतमितिप्रजगमिति ।

तत्रप्रथमा—

इयमददाद्भसमृणच्युतं दिवोदासं वध्यश्वायं दाशुषे ।

याशश्वन्तमाचखादावसंपणिताते दात्राणि तविषा सरस्वति ॥ १ ॥

इयम् । अददात् । रभसम् । ऋणश्च्युतम् । दिवःश्वासम् । वध्यश्वायं ।

दाशुषे । या । शश्वन्तम् । आश्चखाद । अवसम् । पणिम् । ता ।

ते । दात्राणि । तविषा । सरस्वति ॥ १ ॥

इयंसरस्वती रभसंवेगवन्तं ऋणच्युतं वैदिकस्य देवऋषिपितृसंबन्धिनो लौकिकस्य च ऋण-
स्य च्यावयितारं दिवोदासमेतत्संज्ञं पुत्रं दाशुषे हवींषि दत्तवते वध्यश्वाय एतत्संज्ञाय ऋषये अददात्
दत्तवती । या सरस्वती शश्वन्तं बहुलं पणिपणनशीलं वणिजं अदात् जनं अवसंकेवलं स्वात्मन एव त-
पकं आचखाद आजघान । सेयमददादित्यन्वयः अथ प्रत्यक्षीकृत्यस्तौति हे सरस्वति देवि तावा-
नि पुत्रदानादीनिते त्वदीयानि दात्राणि दानानि तविषा तविषाणि महान्ति भवन्ति ॥ १ ॥

१. इन्हीं सरस्वती देवी ने हव्यदाता बध्यश्च को वेगवान् तथा ऋण-
मोचक दिवोदास नाम का एक पुत्र दिया है । उन्होंने बहुत आत्म-तपक
तथा दान-विमुख पणि का संस्कार किया । सरस्वति, तुम्हारे ये दान बहुत
महान् हैं ।

अथद्वितीया—

इयं शुष्मेभिर्विसखा इवारुजत्सानुं गिरीणां तविषेभिर्भूमिभिः ।

पारावतघ्नीमवसे सुवृत्तिभिः सरस्वती भार्वासे मधीतिभिः ॥ २ ॥

इयम् । शुष्मेभिः । विसखाः इव । अरुजत् । सानुं । गिरीणाम् ।

तविषेभिः । भूमिभिः पारावतघ्नीम् । अवसे । सुवृत्तिभिः ।

सरस्वतीम् । आ । विवासेम् । धीतिभिः ॥ २ ॥

सरस्वतीदेवतारूपेण नदीरूपेण च वर्तते देवतारूपास्तुता धुनानयानदीरूपां सरस्वतीं स्तौति । इयं नदीरूपा सरस्वती शुष्मैः शोषकैरात्मीयैर्बलैः तविषेभिः महद्भिर्हर्मिभिः तरंगैः गिरीणां पर्वतानां तीरसंबद्धानां सानुसानूनि अरुज-द्गनकि । विसखा इव विसंखनतीति विसखाः सयथा विसार्थं पंकरुज-तितद्वत् तां सरस्वतीं पारावतघ्नीं परावति दूरदेशे विद्यमानस्यापि वृक्षादेर्हृन्तीं सुवृक्तिभिः स्तुतिभिः धी-तिभिः कर्मभिश्च अवसेरक्षणां आविवासेम परिचरेम । यद्वा पारावतघ्नीं पारावारे परावाचीतीरेत्यो घातिनीं । उक्तं च—पारावतघ्नीं पारावारघातिनीमिति ॥ २ ॥

२. ये सरस्वती (नदी) मृणाल-खननकारी की तरह प्रबल और वेगवान् तरंगों के साथ पर्वततटों को भग्न करती हैं । रक्षा के लिए हम स्तुति और यज्ञ द्वारा दोनों तटों का विनाश करनेवाली सरस्वती की परि-चर्या करते हैं । अथ तृतीया—

सरस्वति देव नि दो नि बर्हय प्रजा विश्वस्य बृसयस्य मायिनः ।

उत क्षितिभ्यो वनी रविन्दो विषमेभ्यो अस्रवो वाजिनीवति ॥ ३ ॥

सरस्वति । देव निदः । नि । बर्हय । प्रजाम् । विश्वस्य । बृसयस्य । मायिनः । उत । क्षितिभ्यः । अवनीः । अविन्दः । विषम् । एभ्यः । अस्रवः । वाजिनीवति ॥ ३ ॥

हे सरस्वति देव निदो देवानां निन्दकानसुराजि बर्हयन् न्यबर्हयः अवधीः । तथा विश्वस्य व्याप्त-स्य मायिनो मायाविनः बृसयस्य बृसय इति त्वष्टुर्नामधेयं त्वष्टुः प्रजापुत्रं वृत्रासुरं च न्यवधीः । त्वत्साहाय्यादेव इन्द्रो हतवानित्यर्थः । उत अपि च हे वाजिनीवति अजवतिसरस्वति त्वं क्षितिभ्यो मनुष्येभ्यः अवनीः असुरैरपहता भूमीः अविन्दः अलंभयः । एभ्यो मनुष्येभ्यः विषमुदकं च अस्रवः अक्षारय । यद्वा क्षितयो सुरजनाः तेभ्यः सकाशात् अवनीः भूमीः अविन्दोलब्धवानसि तान् हत्वा एभ्यश्चासुरेभ्यः विषं हृतिहेतुभूतं गरलं अस्रवः ॥ ३ ॥

३. सरस्वति, तुमने देव-निन्दकों का वध किया है और सर्वव्यापी बृसय वा त्वष्टा के पुत्र का संहार किया है अथवा तुम्हारी सहायता से इन्द्र ने संहार किया है । अन्न-सम्पन्ना सरस्वति, तुमने मनुष्यों को भूमि-प्रदान किया है और उनके लिए वारि-वर्षण भी किया है ।

प्रणो देवी सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीवति । धीनामविज्यवतु ॥ ४ ॥

प्र । नः । देवी । सरस्वती । वाजेभिः । वाजिनीवती । धीनाम् । अवित्री । अवतु ॥ ४ ॥

देवी दानादिगुणयुक्ता वाजिनीवती वाजोन्नयस्यांक्रियायांसावाजिनी तद्युक्ता धीनां ध्यातॄणांस्तोतॄणांअवित्रीरक्षित्री एवंभूतासरस्वती वाजेभिरन्नैर्नोस्मान्भावतुप्रकर्षेणतर्पयतु ॥ ४ ॥

४. वानशालिनी, अन्न-युक्ता और स्तोताओं की रक्षाकारिणी सरस्वती अन्न द्वारा भली भाँति हमारी तृप्ति करें ।

यस्त्वादेविसरस्वत्युपब्रूतेधनेहिते । इन्द्रं वृत्रतूर्ये ॥ ५ ॥ ३० ॥

यः । त्वा । देवि । सरस्वति । उपब्रूते । धने । हिते । इन्द्रम् । न ।
वृत्रतूर्ये ॥ ५ ॥ ३० ॥

हेदेवि सरस्वति यःस्तोतावृत्रतूर्येसंग्रामेधनेहितेनिहितेनिमित्तभूतेसति इन्द्रंइन्द्रमिवत्वां उपब्रूते स्तौति तंरक्षेतिशेषः ॥ ५ ॥

५. देवी सरस्वति, जो व्यक्ति इन्द्र की तरह तुम्हारी स्तुति करता है, वही व्यक्ति जिस समय धन-प्राप्ति के लिए युद्ध में प्रवृत्त होता है, उस समय उसकी तुम रक्षा करना ।

॥ इतिचतुर्थस्याष्टमेत्रिशोवर्गः ॥ ३० ॥

त्वंदेविसरस्वत्यवावाजेषुवाजिनि । रदापूषेर्वनःसनिम् ॥ ६ ॥

त्वम् । देवि । सरस्वति । अवं । वाजेषु । वाजिनि । रदं ।
पूषाश्च । नः । सनिम् ॥ ६ ॥

हेदेवि दानादिगुणयुक्ते हेवाजिनि वाजोबलमन्वातद्युक्तेहेसरस्वति त्वंवाजेषुसंग्रामेषुअव अस्मान्नक्ष । अपिच नोस्मभ्यंपूषेवपोषकोदेवइव सन्सिंभजनीयंधनंरदं विलिख प्रयच्छे-
तियावत् ॥ ६ ॥

६. अन्न-शालिनी सरस्वति, संग्राम में हमारी रक्षा करना और पूषा की तरह हमारे भोग्य के लिए धन प्रदान करना ।

उतस्यानःसरस्वतीघोराहिरण्यवर्तनिः । वृत्रघ्नीवृष्टिसुष्टुतिम् ॥ ७ ॥

उत । स्या । नः । सरस्वती । घोरा । हिरण्यवर्तनिः । वृत्रघ्नी ।
वृष्टिः । सुष्टुतिम् ॥ ७ ॥

उतअपिच स्यासाप्रसिद्धासरस्वती घोराशत्रूणांभयकारिणी हिरण्यवर्तनिः वर्ततेअनेने-
तिवर्तनिःरथःहिरण्यमयोवर्तनिर्यस्याःसातथोक्ता वृत्रघ्नी वृत्राणांशत्रूणांहन्त्री एवंभूतासासरस्वती
नोस्मदीयांसुष्टुतिं शोभनांस्तुतिंवष्टिकामयतां ॥ ७ ॥

७. भीषण, हिरण्य रथ पर आरुढ़ और शत्रुघातिनी वही सरस्वती हमारे मनोहर स्तोत्र की इच्छा करें ।

अथाष्टमो—

यस्याअनन्तोअहुतस्त्वेषश्चरिष्णुर्णवः । अमश्चरतिरोरुवत् ॥८॥

यस्याः । अनन्तः । अहुतः । त्वेषः । चरिष्णुः । अर्णवः । अमः ।
चरति । रोरुवत् ॥ ८ ॥

यस्याःसरस्वत्याः अमोबलंअनन्तः अपर्यन्तः अपरिमितः अहुतः अर्हिंसितः अकुटिलोवात्वेषोदीप्तः चरिष्णुः चरणशीलः सर्वत्राप्रतिहतगतिरित्यर्थः अर्णवः उदकवान् उदकप्रदइत्यर्थः एवंभूतः सन् रोरुवत्भृशंशब्दं कुर्वन् चरति वर्तते । सानोविश्वाइत्युत्तरत्रसंबन्धः ॥८॥

८. सरस्वती का अपरिमित, अकुटिल, दीप्त और अप्रतिहत-गति जलवर्षक वेग, प्रचण्ड शब्द करता, विचरण करता है ।

सानोविश्वाअतिद्विषःस्वसृर्न्याऋतावरी । अतन्नेवसूर्यः ॥९॥

सा । नः । विश्वाः । अति । द्विषः । स्वसृः । अन्याः । ऋतश्चरी ।
अतन् । अहाइव । सूर्यः ॥ ९ ॥

सासरस्वतीनोस्मान् विश्वाः सर्वाद्विषोद्वेष्टीः प्रजाः अतिनयतु अतितारयतु तथास्वसृः स्वयं-सारिणीः सहोत्पन्नावा ऋतावरी ऋतमित्युदकनाम तद्युक्ता अन्याश्चनदीः अस्मान् अतिनयतु यद्वा जस्येव वाच्छन्दसीति पूर्वसवर्णदीर्घः उदकवत्यः स्वसारोभगिन्यो अन्याः गंगाद्यानद्यश्च अस्मान् शत्रून् अतिनयन्तु तत्रदृष्टान्तः—सूर्यः सर्वस्य प्रेरक आदित्यः अतन् सततं गच्छन् अहेव अहानीव य-ग्ना अहानिशीघ्रमतिनयति तद्वत् ॥ ९ ॥

९. नियत भ्रमणकारी सूर्य जैसे दिन को ले आते हैं, वैसे ही वे सरस्वती हमारे सारे शत्रुओं को पराजित करें और अपनी अन्यान्य जल-मयी भागिनियों को हमारे पास ले आवें ।

इसरात्रे तृतीयेह निप्रउगेउतनः प्रियेतिसारस्वतस्त्वृचः सूत्रितंच—उतनः प्रियाप्रियास्वि-
त्यौष्णिहंप्रउगमिति । पवित्रेष्ट्यांउतनः प्रियेतिसारस्वतस्यहविषोनुवाक्या सूत्रितंच—उतनः
प्रियाप्रियास्विमाजुह्वानायुष्मदानमोभिरिति ।

तृचप्रथमासूक्तेदशमी—

उतनः प्रियाप्रियासुसस्वसासुजुष्टा । सरस्वतीस्तोम्याभूत् ॥१०॥३१॥

उत । नः । प्रिया । प्रियासु । सस्वसा । सुजुष्टा । सरस्वती ।
स्तोम्या । भूत् ॥ १० ॥ ३१ ॥

उतअपिच नोस्माकंप्रियासुप्रियाणामध्येप्रियाप्रियतमा सप्तस्वसागायत्र्यादीनिच्छंदासि
स्वसारोयस्यास्तादृशी नदीरूपायास्तुंगंगाद्याःसप्तनद्यः स्वसारः सुजुष्टाः सुष्ठुपुरातनैर्ऋषिभिः से-
विता एवभूवासरस्वतीदेवीस्तोम्याभूत् स्तोतव्याभवतु ॥ १० ॥

१०. सप्तनदी-रूपिणी, सप्त भगिनी-संयुता, प्राचीन ऋषियों-द्वारा
सेविता और हमारी प्रियतमा सरस्वती देवी सदा हमारी स्तुति-पात्री हों ।

॥ इतिचतुर्थस्याष्टमेएकविंशोवर्गः ॥ ३१ ॥

अथैकादशी-

आपपुषिपार्थिवान्युरुजोअन्तरिक्षम् । सरस्वतीनिदस्पातु ॥ ११ ॥

आ॥पुषी । पार्थिवानि । उरु । रजः । अन्तरिक्षम् । सरस्वती ।
निदः । पातु ॥ ११ ॥

पार्थिवानि पृथिव्याःसंबन्धीनि उरुउरूणि विस्तीर्णानि रजोरजांसिलोकान्अन्तरिक्षं
अन्तराक्षान्तंनभश्च आपपुषी स्वतेजसापूरितवती । सरस्वतीदेवी निदःनिन्दकाच्छत्रोः पातु अ-
स्माक्षतु ॥ ११ ॥

११. पृथिवी और स्वर्ग के विस्तीर्ण प्रदेशों को जिन्होंने अपनी दीप्ति
से पूर्ण किया है, वही सरस्वती देवी निन्दकों से हमारी रक्षा करें ।

अथद्वादशी-

त्रिषधस्थासप्तधातुःपञ्चजातावर्धयन्ती । वाजेवाजेहव्याभूत् ॥ १२ ॥

त्रिःसुधस्था । सप्तधातुः । पञ्च । जाता । वर्धयन्ती । वाजेऽवाजे ।
हव्या । भूत् ॥ १२ ॥

त्रिषधस्था त्रिषुलोकेषुसहावतिष्ठमाना त्रिलोकव्यापिनी सप्तधातुःसप्तधातवोवयवाः गा-
यत्र्याद्यागंगाद्यावायस्याःसातथोक्ता पञ्चजाताजातानिनिषादपञ्चमानश्चतुरोवर्णान्गंधर्वादीन्वा-
वर्धयन्ती अभिवृद्धान्कुर्वन्ती ईदृशीसरस्वती वाजेवाजे युद्धेयुद्धेसर्वेषुयुद्धेषु हव्याभूत्ह्रातव्या
भवति ॥ १२ ॥

१२. त्रिलोक-व्यापिनी, गंगा आदि सप्त नदियों से युक्ता, चारों
वर्णों और निषाद की समृद्धि-विधायिनी सरस्वती देवी प्रतियुद्ध में लोगों
के आह्वान योग्य होती हैं । अथत्रयोदशी-

प्रयामहिन्नामहिनासुचेकितेयुम्नेमिरन्याअपसांमपस्तमा ।
रथैववहतीविभ्वनैकृतोपस्तुत्योविक्रितुषासरस्वती ॥ १३ ॥

प्र । या । स॒हि॒म्ना । स॒हि॒ना । आ॒सु । चे॒र्किते । द्यु॒न्नेभिः । अ॒न्याः ।
अ॒पसा॒म् । अ॒पः॒ऽत॒मा । रथः॒ऽइव । बृ॒हती । वि॒ऽश्व॒ने । कृ॒ता ।
उ॒प॒ऽस्तु॒त्या । चि॒क्रि॒तुषा । सर॒स्वती ॥ १३ ॥

महिम्नामाहात्म्येनमहिनामहती द्युन्नेभिःद्युन्नेर्द्योतमानैःयशोभिरनैर्वायुकासवी आसु
आसांनदीनांदेवतानांमध्येयासरस्वतीप्रचेकिते प्रकर्षेणज्ञायते । याचअन्याःअन्यासां सुपांसुलु-
गिविषष्टीबहुवचनस्यजस् अपसांवेगवतीनांमध्येअपस्तमावेगवत्तमा याचरथइवविश्वनेविश्व-
त्वायबृहती परिवृढा गुणैरधिकाकृता प्रजापतिनानिर्मिता सासरस्वतीचिकितुषा जानतास्तोत्रा
उपस्तुत्याउपस्तोवत्याभवति ॥ १३॥

१३. जो माहात्म्य और कीर्ति-द्वारा देवों में प्रसिद्ध हैं, जो नदियों में
सबसे वेगवती हैं और श्रेष्ठता के कारण जो अतीव गुण-शालिनी हैं, वही
सरस्वती देवी ज्ञानी स्तोता की स्तुति-पात्रा होती हैं ।

सर॒स्वत्य॒भि॒नो॒नेषि॒वस्यो॒माप॑स्फ॒रीः॒पय॑सा॒मान॒आध॑क् ।

जुष॒स्त्वनः॒स॒ख्या॒वेश्या॑च॒मात्व॑क्षेत्रा॒ण्यर॑णानि॒गन्म ॥ १४ ॥ ३२ ॥

सर॒स्वति । अ॒भि । नः । ने॒षि । वस्यः । मा । अप॑ । स्फ॒रीः ।

पय॑सा । मा । नः । आ । ध॒क् । जुष॒स्त्वं । नः । स॒ख्या । वेश्या॑ ।

च । मा । त्वत् । क्षेत्रा॑णि । अर॑णानि । ग॒न्म ॥ १४ ॥ ३२ ॥

हेसरस्वति नोस्मानवस्योवसीयः प्रशस्तं वसुधनं अभिनेषि अभिप्रापय मापस्फरीः
अप्रबुद्धान्माकार्षीः । स्फारोवृद्धिः उपसर्गवशात्तद्विपरीतेवर्तते तथापयसोदकेनअधिकेननो-
स्मान्माआधक् नाभिदह नवाधस्व । अपिचनोस्माकंसख्यासख्यानिसखिकर्माणिवेश्याप्रवेश-
नानिचजुषस्व सेवस्व । वयंचत्वत्सकाशात्अरण्यानिरमणानिनिष्ठानिक्षेत्राणिमागन्म माप्रा-
पयाम अपिपुरमणीयान्येव ॥ १४ ॥

१४. सरस्वती, हमें प्रशस्त धन में ले जाओ । हमें हीन नहीं करो ।
अधिक जल-द्वारा हमें उत्पीड़ित नहीं करना । तुम हमारा बन्धुत्व और
गृह स्वीकार करो । हम तुम्हारे पास से निकृष्ट स्थान में न जायें ।

॥ इविचतुर्थस्याष्टमेद्वाविंशोवर्गः ॥ ३२ ॥

वेदार्थस्यप्रकाशेनतमोहार्दनिवारयन् । पुमर्थीश्चतुरोदेयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ १ ॥

इविश्रीमद्राजाधिराजपरमेश्वरवैदिकमार्गप्रवर्तकश्रीवीरबुक्कभूपालसाम्राज्यधुरंधरेणसायणा-
चार्येणविरचितेमाधवीयेवेदार्थप्रकाशेऋक्संहिताभाष्येचतुर्थाष्टकेअष्टमोऽध्यायः समाप्तः ॥ ८ ॥

॥ चतुर्थाष्टकः समाप्तः ॥ ४ ॥

वैदिक-संहिता

- ☆ ऋग्वेद संहिता। मूलमात्र (गुटका)
- ☆ ऋग्वेद संहिता। मूलमात्र।
- ☆ ऋग्वेद संहिता। भाष्यमात्र। रामगोविन्द त्रिवेदी
- ☆ ऋग्वेद संहिता। सायणाचार्य कृत भाष्य एव हिन्दी व्याख्या सहित। 1-8 भाग सम्पूर्ण
- ☆ ऋग्वेद संहिता। (प्रथम अध्याय, सूक्त 1-19)
हिन्दी व्याख्या तथा हिन्दी अंग्रेजी अनुवाद। सम्पादक-प्रो. उमाशंकर शर्मा 'ऋषि'
- ☆ शुक्लयजुर्वेद संहिता। मूलमात्र (गुटका)
- ☆ शुक्लयजुर्वेद संहिता। सम्पा. श्री दौलतराम गौड़
- ☆ शुक्लयजुर्वेद संहिता। मूलमात्र। (निर्णयसागर संस्करण)
- ☆ शुक्लयजुर्वेद संहिता। पदपाठ-उक्वट-महीधरभाष्य संवलित तत्त्वबोधिनी हिन्दी व्याख्या सहित। डॉ. रामकृष्ण शास्त्री
- ☆ सामवेद संहिता। मूलमात्र (गुटका)
- ☆ सामवेद संहिता। सायणभाष्य तथा पं. रामस्वरूप शर्मा 'गौड़' कृत हिन्दी भाषानुवाद सहित।
- ☆ अथर्ववेद संहिता। मूलमात्र (गुटका)
- ☆ अथर्ववेद संहिता। सायणभाष्य तथा पं. रामस्वरूप 'गौड़' कृत हिन्दी भाषानुवाद सहित। 1-8 भाग

चौखम्बा विद्याभवन
वाराणसी